

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
372 K 48

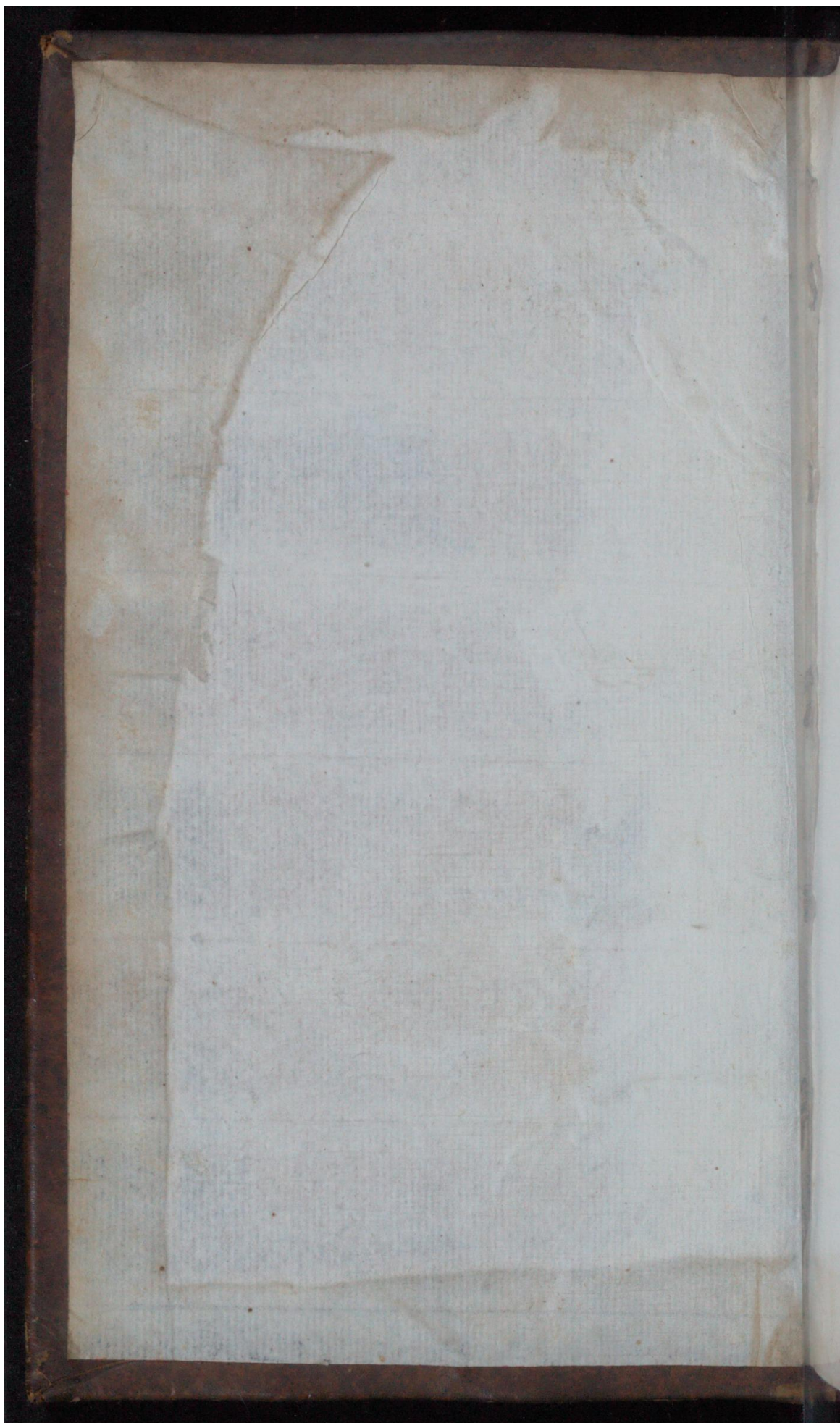
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
372 K 48

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
372 K 48

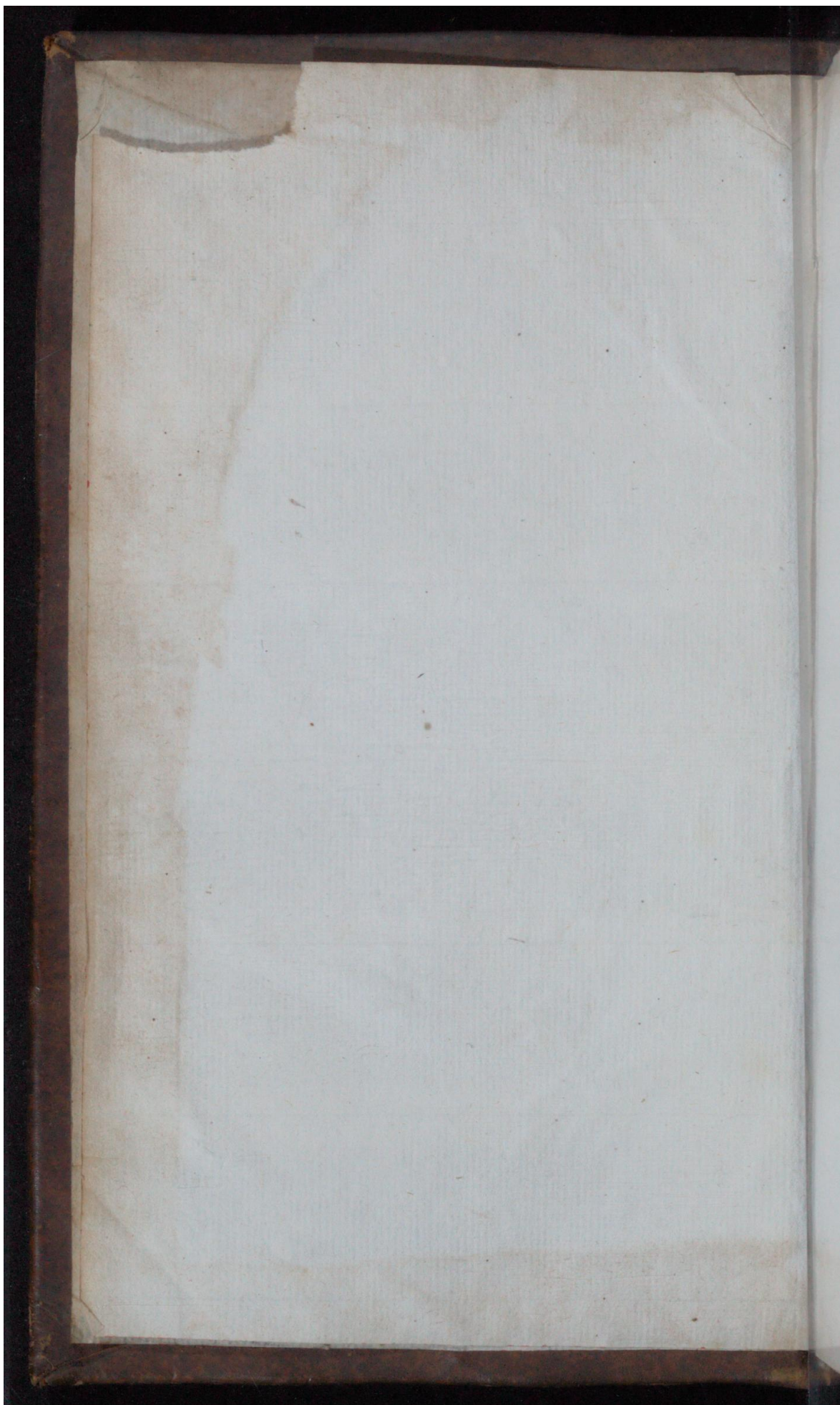

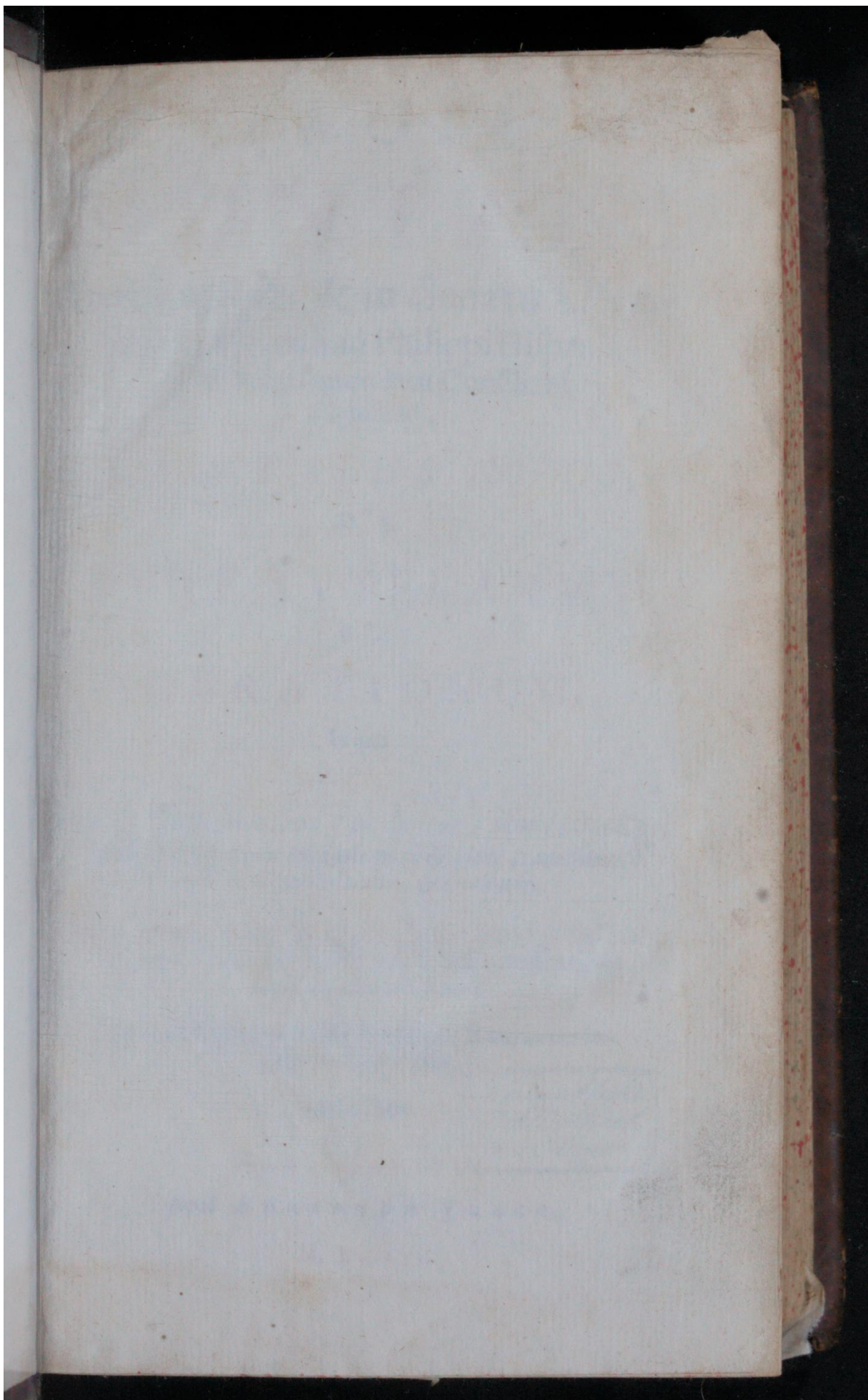

~~XIV a 22~~

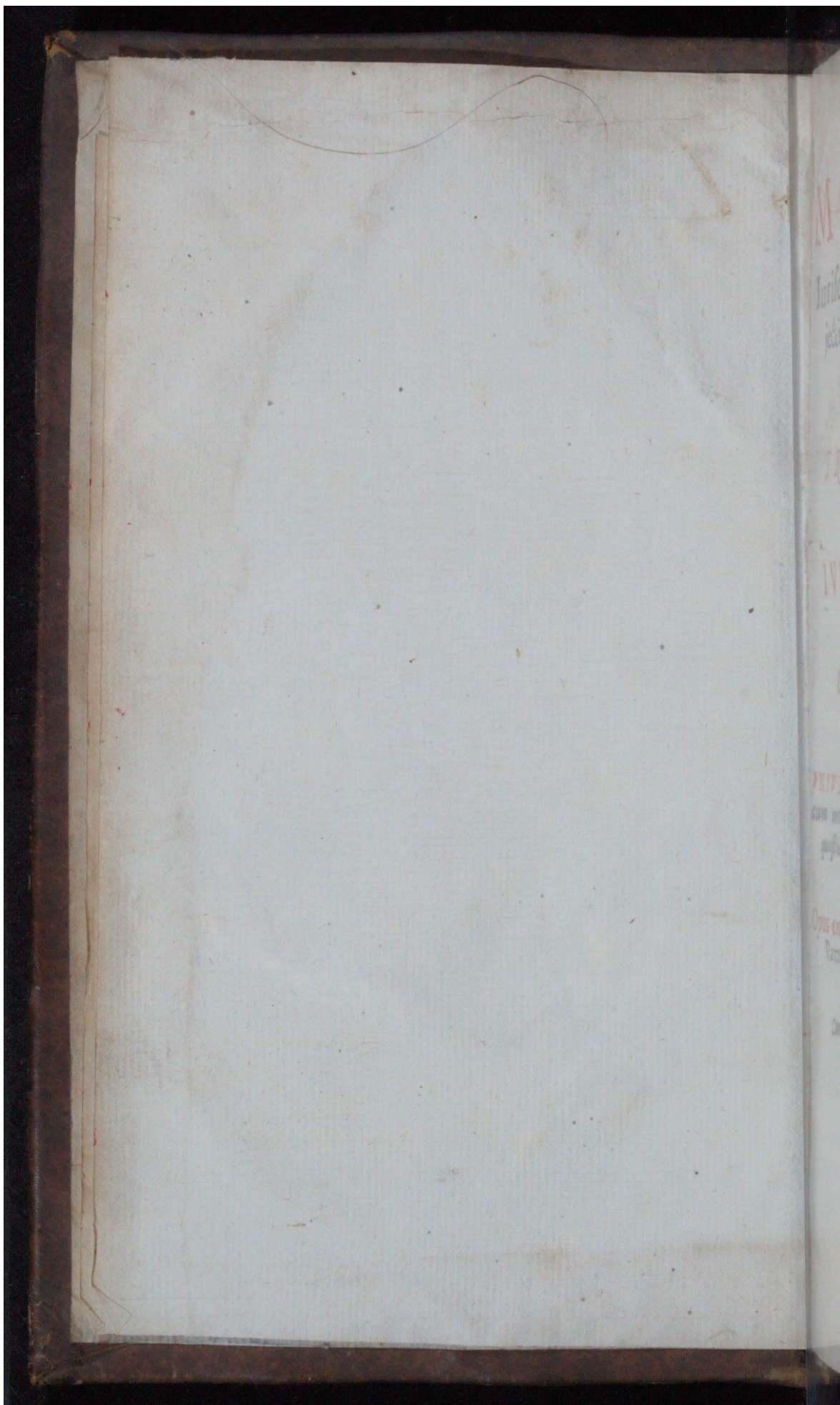

PAULI

372 K48

MONTANI

Iurisconsulti, & in Senatu Ultra-
jectino Serenissimi Philippi Hispania-
rum Regis quondam Consiliarii
dignissimi,

TRACTATUS NOVUS,

DE

IVRE TVTELARVM

ET

CURATIONUM,

In quo

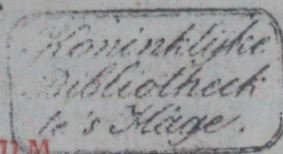
UNIVERSA TVTELARIS MATERIA,
*cum amplificationibus (ut dicitur) limitationibus,
questionibusque huic cognatis, novè & plenè, tam theoricè
quàm practicè declaratur, & enucleatur.*

Opus omnibus Doctoribus, Judicibus, causarum
Patronis, aliisque in foro ac scholis versantibus
perutile, ac necessarium.

Cum Summariis ac Indice Rerum, ac Materialium in-
signium locupletissimo.

—(O)—

HAGÆ-COMITUM

Apud ADRIANUM VLAECQ

M. DC. LVI.

PAULI
MONTANI

Institutiones & in senatu
lecturae Institutionum Philippi
MONTANI
Institutiones
Institutiones

INSTITUTIONES
INSTITUTIONES
INSTITUTIONES

CURATULUM
Institutiones
Institutiones

INSTITUTIONES
INSTITUTIONES
INSTITUTIONES

INSTITUTIONES
INSTITUTIONES
INSTITUTIONES

INSTITUTIONES
INSTITUTIONES
INSTITUTIONES

Illustri, Generoso, ac Præclaro

DOMINO

WALRAVO BREDERODIO,

*Liberae Vianæ Domino, Civitatis Ultrajectinæ
Burggravio, Domino in Ameyden, Cloetingen, &c.*

*Patrono suo perpetua observantia
colendo,*

BALTHASAR MONTANUS S. D.

V*etus hujus Regionis mors fuit, Illustris &
Generose Domine, ut quoties aliquis ad
sublime dignitatis solium noviter assuma-
tur, eidem à subditis munuscula qualiacumque quis-
que posset, offerantur: quem morem & mihi obser-
vare jucundum fuit. Cum autem in præsentia nulla
dona, vel munuscula haberem, quibus vestrae Celsi-
tudini gratificari possem: visum mihi fuit tutorio
nomine primogeniti filii fratris mei majoris, Vasalli
vestri Domini Vianensis, librum posthumum patris
sui Pauli Montani olim Senatoris Regii Provincia-
lis Curia Trajectensis (quem de Tutelis conscripsit)
ob veterem cum fratre contractam amicitiam, & no-
vitatem materiae, Amplitudini vestrae dono mittere,
maximè ob generis claritatem, vitæ & morum inte-
gritatem, singularem erga civitatem Vianensem a-
morem constantem, sanctam, gratuitam, & incorru-
ptam justitiam, quam æqua lance per vestram Gene-
rositatem administrari non dubitamus, tum etiam ob
vestram divinam & innatam clementiam, qua nihil
laudabilius, nihil magno, præclaro, & nobili viro di-
gnius esse possit, Cicerone patre eloquentiæ teste, quæ
& Principem Deo similem procul dubio efficiat. Qui-*

)(2

bus

EPISTOLA

bus accedit liber, constans, & sincerus animus, nulli voluptati deditus, incomparabile vestrum in rebus agendis, ac Reipublicæ negotiis administrandis iudicium pariter, & eximia humanitas, ac summa mansuetudo in omnes, in tanta rerum ac fortunarum amplitudine: ut aditu nemo facilior, in congressu nemo suavior, nemo denique ad bene de rebus promerendum paratior esse possit, omnesque boni certissimum sibi in te præsidium constitutum, spem capiant non exiguam: ut interim taceam constantiam vestram in adversis, prudentiam in prosperis, in ambiguis & obscuris mirificam ingenii vestri solertiam, singularem benevolentiam erga subditos & externos, atque etiam animi propensionem singularem erga viros probos, & eruditos. Quibus aliisque immensis virtutibus vestris (quas nec lingua exprimere, vel calamo facile significare possum) nobilissima Herois Gertruda à Bronckhorst mota, vestram Generositatem universalem heredem omnium bonorum suo testamento instituit, quod non solum civitati Vianensi, verum etiam subditis omnibus, exterisque nobilibus justitiam amantibus, jucundissimum fuisse, nemo est qui nesciat: ita ut merito felix sit civitas Vianensis tali tantoque domino decorata, in quo quidquid in vero domino desideretur, facillimè reperiatur. O felices subditi: quibus hujus consilio, prudentia, pariter, & ope omnia tuta erunt. Accipe igitur generosissime, & nobilissime Domine, hilari & sereno vultu, æquo atque benigno animo, librum hunc posthumum tutelarem fratris mei charissimi, continentem eam juris partem, qua in puerum infirmitas, & nimia imbecillitas sustentetur, idque munusculi loco, ab eo, qui tuis laudibus ita favet, ut

omne

DEDICATORIA.

omne suum studium, officium, operam & diligentiam ad virtutem vestram amplificandam publice privatimque sit collocaturus. Nec enim mihi præ cæteris ad omnia te opportunior hoc tempore occurrere potuit, vel in mentem venire, cui hoc quidquid est exigui scripti dedicarem, quàm Vestre Nobilitati, quæ novum & veterem fratris nostri partum fovendum suscipiat, & ab invidorum moribus, sua auctoritate defendat, cum pupillos pia, ac præcipua tutela protegere soleas. Nullus enim tam bonus liber in lucem emittitur, qui non insectatores mox, & multo magis quidem quam æmulatores inveniat. Quare non dubito, quin quæ es virtute incomparabili, humanitate, & intelligentia, hæc fratris mei scripta, & adjudicandæ, & ad defendendum, benignè sis suscepturus, & patrocínio Amplitudinis Vestre amplexurus, ut vestro Amplitudinis clypeo fultus, in lucem latus prodiens, æmulorum latratus effugere queat, quos authoris nomine omninò floccifacimus, ut ab illis prope ipsum vituperari, quam probari malumus, quod cæteris magis placiturum putemus si istis displiceat. Posthumus enim libellus est, utpote destitutus authore, & parente eo, cujus munere, & ad vestram Amplitudinem, omniumque manus amplior, ornatioque pervenire potuisset, ni repentina morte, & præcipiti quodam fato, ab hac luce fuisset subtractus: quem vix dubito, quin æterna & vera Majestas, rectissimus Iudex, & indulgentissimus Pater, in summa æternaque gloria vivere permittat. Quæ ob causam filii patris sui obitum, etiam inopinatum acerbius, quam par est, ferre non debent: sed ei potius gratulari, cum de servitute in libertatem, de ærumnis ad fælicitatem, de caligine in lucem, de periculis in tutum, de morte ad vitam, de morbis ad immortalitatem

EPIST. DEDIC.

*tatem, de tot malis ad summum bonum, de caducis ad
æterna, de terrenis ad cælestia & ab hominum collu-
vie, ad Angelorum contubernium traductus sit. Vale
vir nobilissime, atque omnibus modis laudatissime,
cui me totum (ut debeo) dedo dicoque. Deus Opt.
Max. Dominum cum suavissima conjuge, diu servet
incolumem, ac omnibus bonis florentem. Ex Ultraje-
cto Cal. Majis, Anno M. D. XCV,*

D. V. addictissimus

Balthasar Montanus.

AD

Solent Vereres J. C. quoties aliquam Juris partem ex edicto perpetuo auspicarentur, eam ab utilitate & frequenti usu commendare, quod hic mihi minimè præstandum existimavi, cum hæc juris materia, quæ de Tutela & Curatione est, nulla commendatione egeat, ipsa enim se ostendit: nam præterquam, quod latè patet, siue personas pupillorum pupillarumve, siue tutorum & curatorum, & eorum præsertim officium respicias (quamquam alioqui lege 12. Tab. unde originem trahit, paucissimis verbis comprehensa) quotidiana quoque est, adeoque frequens, ac summè utilis, quam ob id primum veteres prudentes, perpetuis suis commentariis, deinde Impp. qui ad curam publicam pertinere tutelam pupillorum optimè norant, suis constitutionibus & rescriptis, tam ex usu fori diffusè tractarunt, atque illustrarunt, quib. postremo posterior ætas decisiones aliquas, quæ paulatim usu increverunt, adjecit: quæ causarum decisionibus satis esse possent, nisi propter multitudinem causarum, negotiorumque, & propter fraudulentam tutorum administrationem, quotidie novi casus emergerent, qui propter varietatem circumstantiarum juris & facti (prout minima circumstantia jus vel mutat, vel variat) ex anterioribus legibus ac decisionibus decidi vix, ac ne vix quidem possunt, adeò ut unus & item alter, siue Commentarius, siue Tractatus, in hac diffusa materia minimè sufficiat, quinimo opus sit aliorum quoque elucubrationibus, ex quibus pro re nata, & & prout quæstiones factique species occurrunt, magis ac magis illustretur, ut minimè mirum videri debeat, quod ego post aliorum doctorum virorum eruditas lucubrationes, hujus Tractatus posthumi frarris mei, quem ille privato, non publico usui destinarat, cudendi laborem susceperim, maximè in his studiis, quæ quotidie incrementum suscipiunt, & accessione aliqua illustrari possunt. Quis enim esse in his studiis modus potest! Quid autem ille in hoc suo tractatu præstiterit, si nosce cupis,

PRÆFATIO AD LECTOREM.

confer eum cum aliorum, qui illum antecesserunt, vel Commentariis vel Tractatibus. Nihil quidem ille in eo innovavit, aut innovare voluit: quia periculofum, & invidia plenum, ob id, quod communis opinionis nomen apud plerosque adeo facrofanctum est, propter præjudicatam pragmaticorum opinionem, ut qui contra receptas doctorum authoritates in foro, rationibus & argumentis certare velit, statim errare, furere. ne dicam infamare dicatur, id quod olim Labeoni aliisque J. C. à quibus Proculianorum, Sabinianorum, Pegasianorum & Cassianorum sectæ prodierunt, vitio versum fuit, & patrum memoria Andreae Siculo, vulgo Barbatias cognominato, æque vitio cessit, qui eo nomine hæreticus in jure appellatus fuit. Sed ambigua tantum interpretari, obscura illustrare, & jus novum, quo hodie passim hac in parte utimur, aliquibus in locis interpretari voluit, quod tam præclarum est, quam innovare periculofum, idque nulla ferè habita juris antiqui ratione, veluti L. Claudiae, L. Juliae, aliarumque legum & Senatusconsultorum obsoletorum, & eorum quoque, quæ de Cessitia tutela tradit Ulp. in fragmentis, tit. de tutelis. Quotus quisque enim est, qui velit discere, quod in foro usuque communi nulum locum sit habiturum. Lege itaque Lector optime, atque hoc nostro fratrisque authoris studio, quod publici commodi juvandi causa hic impensum est, frui arbitratu tuo. Vale. Ultrajecto 4. Cal. Maij 1595.

A D

Ad librum Pauli Montani J.C. clariss. ut in lu-
cem prodeat, Carmen.

Ecquid inornato Liber abditus esse sub antro!
Ecquid adhuc gaudes delituisse domi?
Pone metus, age, pone tuâ de fronte pudorem;
Causa timoris abest, causa pudoris abest.
Scilicet insigni curavit Kempius arte,
A Criticis verso ne fodiare stylo:
Ille gravi studio, summoque labore peregit,
Ne quæis mendosis inficiare typis:
Iam sine labe nites, jam te formosior ipso es;
Vlla nec in toto corpore menda latet.
Mens nisi me fallat, plaudentibus undique dextris
Iustinianais excipiêre choris.
Pupillis lumen numenque videberis ipsum
Incustoditis, dum Medicina venis:
Nam modo Tutoris, modo Curatoris avari
Explodis mirâ dexteritate dolos.
Vade Liber, liberque vola super aera, doctis
Hospes eris, Plebi sed tamen hostis eris:
Nil refert. stolidi vitia & convitia Vulgi
Non poterunt laudes attenuare tuas:
Nam latus egregium niveis circumdata pennis
Fama, sub occiduas te vehet usque plagas:
Tunc, mundi Mundum, tot regna videbis & urbes,
Et venient longæ tadia nulla via.
Sic tibi non imber partos abolebit honores,
Non intempestis sæva procella Notis:
Non ferrum, non ignis edax, non fulmen & Iris,
Dira nec ira soli, dira nec ira poli.
Tolle per astra caput. St' garrula desine Cleio,
Annuit, & placido sic sonat ore Liber;
Iam squalor pallorque vale, juvat ire per orbem,
Lux mihi dux, tandem nox diuturna vale.

I. Felis I.B.

In Tractatum
DE TUTELIS

absolutissimum

Maximi & acutissimi I. C.

PAULI MONTANI,

Ab Balthasare Montano J. C. in lucem editum,

Pauli G. F. P. N. Merulae I. C. Carmen.

Montane, ut vidi, ut stupui tua posthuma scripta,
Quæ peperit crebro nox vigilata tibi :
Ut mihi acuta cohors Priscorum, ænigmata juris
Solventum solide, visa redisse virum.
Tutorum quæ jura sient, quæ Curatorum,
Quæ infantum, in cunctos cuncta recludit Amor.
Quæ nobis auro contra, quam serior ætas' sit
Miratura ; brevi singula doces methodo.
O Pater, o verè Tutor, Vir magne, Nefrendum,
Immortale tuæ grande decus patriæ.
Te coler æternum, cui vernal læta juventa,
Agnosceretque Patrem te sine voce Puer :
Gestabunt oculis illi tua Scita perenne,
Quis Tutela pia' sit credita, Cura quibus.
Unum quod possunt hoc tempore consternati,
Manibus effundunt publica vota tuis :
Sit tibi terra levis, mollique tegare sepulchro,
Ut benè nunc Animæ sic benè sit Cineri.

ELEN

ELENCHVS CAPITVM HV-

JUS TRACTATUS DE JURE TU-

TEL. Et CURAT.

CAP. I. Tutela in genere sumpta quam late pateat.

II. De definitione tutelæ.

III. Explicantur verba definitionis, in capite libero, & patrem habenti an tutor dari possit.

IV. Verba, ad tuendum eum, in definitione posita explicantur, & exemplis illustrantur reg. Tutorem principaliter dari personæ, & secundario rebus. Item, an tutor a iudice vel testamento datus, censeatur datus omnibus bonis ubicunque sitis. Et an iudex laicus clerico tutorem dare possit.

V. Plene declarantur verba definitionis: Qui per ætatem se defendere nequit, ubi agitur de divers. ætat. gradib. & an infans qui fari potest, nihil agere possit, etiam accedente tut. auctoritate, & quis dicatur prox. infantie, & an is sit doli capax, & ad iudicium sine tutore vocari interpellari, eique notificari, denunciari, offerri: Item, an sponsalia contrahere, ad beneficia presentare, & pater de bonis ejus adventitijs agere, defendere, vel procuratorem constituere possit. Quis item dicatur pubertati proximus: an is iudex eligi & in collegiata vel cathedrali ecclesia canonicus esse, ad honores & officia publica admitti, & in delictis suffragio ætatis excusari, in testem admitti, testamentum facere, vel ad id statuto, consuetudine, vel princip. indulgentia vel juramento habilitari & accusari possit. Item de puberi, virili & senili ætate, earumque requisit. & privileg.

VI. Quo jure introducta sit tutela.

VII. De divisione tutela seu diversis tutorum generibus. De testamentariis & quadruplici eorum genere. Honorarij & notitiæ causa dati qui, legitimi qui. Et an mater testamento legitima filiorum tutela privari possit. Et cur fœmina prohibeantur esse tutrices. Item de matre & avia. Et de dativis tutoribus.

Quis

ELENCHUS

- VIII. *Quis testamento tutores dare, & quibus dari possint. Item de tutore in minus solemni, rupto, falso, vel inofficioso testamento dato. Item de matre & patruo, an liberis & nepotibus tutores dare possint.*
- IX. *Quinam testamento tutores dari possint.*
- X. *Quomodo tutores testamento dari debeant: & an sub conditione, & ad certum tempus & certa rei vel causae dari possint.*
- XI. *Quibus verbis tutores testamento dari vel scripti consentantur.*
- XII. *Datio tutoris an sit favorabilis vel odiosa.*
- XIII. *Quo ordine tutela deferatur.*
- XIV. *Legitimum tutorem quis constituat.*
- XV. *Quibus deferatur legitima tutela, & quae sint poenae secundum nubentium & non petentium tutores.*
- XVI. *Quando locus sit legitimo tutori.*
- XVII. *Qui petant tutores, sive petere possint.*
- XVIII. *Qui tutores petere teneantur.*
- XIX. *Qui olim tutores dederunt, & qui hodiè dent.*
- XX. *Quis iudex tutorem det, an iudex originis, domicilii vel bonorum.*
- XXI. *Quando à iudice dari possit tutor.*
- XXII. *Quomodo detur tutor, & qualis ad id inquisitio & causae cognitio requiratur.*
- XXIII. *Quinam à iudice tutores dari, & an tutores salaria petere possint.*
- XXIV. *Cui à iudice tutor dari possit.*
- XXV. *Quando dentur tutores.*
- XXVI. *Tutela an sit honor vel onus. Item an sit munus publicum.*
- XXVII. *De curatoribus eorumque variis generibus.*
- XXVIII. *Quibus personis curatores dentur, videlicet captivo, surdo, muto, ventri, furioso, & an citatio ad id requiratur. Item an furioso interdicatur administratio à lege vel iudice. Præterea semi, deliro, prodigo. Et an filius curator esse possit patris prodigi. Item an prodigus contrahere, & bona alibi sita alienare, item pendente lite super interdictione alienare,*

CAPITULUM.

nare, & ante interdictionem donare, & filiis suis pupillariter substituere possit. Item an assiduo lusori, & mulieri prodigæ, vel luxuriosè viventi. Item viro luxurioso, hereditati jacenti, ecclesiæ vacanti, bonis debitoris, ejusque qui apud hostes est, absentis vel vagabundi, & quando curator detur. Et qui curatores dari eosque petere possint, quæque sit curatorum potestas. Item an & quando regibus, ducibus & comitibus curatores dentur.

XXIX. De differentia tutorum & curatorum.

XXX. De auctoritate tutorum, & in quibus actibus ea sit necessaria. Et quos actus pupillus vel infans, vel infantiæ proximus cum vel sine tutore gerere vel non gerere: Et quinam tutores vel curatores, & quibus actibus, quando & quomodo auctoritatem suam accommodare valide possint, & quæ verba ad id requirantur. Item an auctoratio actum subsequi possit. Et de acceptilatione vel donatione tutori à pupillo facta, & contractu inter eos celebrato, an valeat. Item an pupillus sine tutore naturaliter obligetur. Et an tutor in scio pupillo, & vice versa pupillus sine tutore hereditatem adire bonorumve possessionem agnoscere, item societatem contrahere, judicium suscipere, accusare & testis in criminalibus esse possit.

XXXI. De effectibus tutelæ, curæ & administrationis, quorum primus est, quod tutor domini loco habeatur, & quæ inde sequantur. Secundus, quod bona tutorum & curatorum pupillo & adulto sint tacite hypothecata. Tertius, quod tutores vectigalia conducere non possint. Quartus, quod ex contractu tutoris, actio utilis detur pupillo. Quintus, quod ex contractu tutoris actio detur contra pupillum, & non contra tutorem. Sextus, quod tutore condemnato actio iudicati non detur contra tutorem, sed pupillum. Septimus, quod tutor vel curator non possit pupillum suum arrogare vel adoptare, si minor sit viginti quinque annis. Octavus, quod nec tutor pupillam suam uxorem ducere, vel filiis nuptum dare possit.

XXXII. De offic. tutor. & curator. quæ facere debeant, ut rectè tute-

E L E N C H U S

tutela gerant. 1. Quod res minoris cum decreto iudicis accipere. 2. jurare debeant se utilia pupillo facturos, & inutilia pratermissuros. 3. Se non relicturos pupillum indefensum. 4. Ut cogitent se tutores esse, etiam ante decretam si ubi administrationem, si intra tempora statuta se non excusent. 5. Quod teneantur conficere inventarium antequam administrent. 6. Quo non factopotes contra eos jurari in litem. 7. Quod teneantur satisfacere rem pupilli salvam fore. 8. Ut librum rationum conficiant, in quo omnia data & accepta, redditus & expensas de die in diem scribant. 9. Ut eandem diligentiam prestent in rebus pupilli, quam bonus paterfamilias in suis rebus non solet, sed debet prestare, ubi agitur, ad quae tutores & curatores ex negligentia, aut aliis factis vel omisis teneantur.

XXXIII. De requisitis in alienationibus bonorum minoris, & quibus casibus decreto pratoris opus sit, quibus non, plena declaratio.

XXXIV. De eo quod falso tutore auctore gestum esse dicitur.

XXXV. De excusationibus tutorum vel curatorum, & an a tutela delatione appellari possit; & quomodo sint proponendae excusationes. Item an falsa excusatio liberet ab administratione.

XXXVI. De suspectis tutoribus & curatoribus. Et 1. qui dicantur suspecti. 2. An paupertas suspectum faciat. 3. An suspecti sint removendi. 4. Vnde crimen suspecti tutoris descendat. 5. Cui cognitio de suspectis tutoribus competat. 6. Adversus quos detur. 7. An omnibus licitum sit suspectum tutorem accusare. 8. An remotus a tutela sit infamis, nec ne. 9. An pendente accusatione, quoad cognitio ejus finiatur, interdicta sit administratio, nec ne. 10. An suspecti postulatio extinguatur, si pendente lite mors tutoris interveniat.

XXXVII. Quomodo & quando tutela vel cura finiatur. Item an pubes testamentum facere, testimonium perhibere, jurare, in iudicio agere, vel se defendere, religionem ingredi, sequi

CAPITULUM.

que à patris potestate eximere, & votum sacri ordinis facere, item torqueri possit. Et an tutela Regis pubertate finiatur. Item an tutor causam an pubertatem coeptam, finito officio prosequi possit & debeat. Item, an prodigi & furiosi si ad sanam mentem & mores revertantur, ipso jure desinant esse sub cura, vel opus sit iudicis declaratoria. Et de impetratione venæ ætatis, ejusque requisitis, & quis eam concedere possit. Item de adultis, an sine curatore testamenta facere, contrahere, aliosque actus exercere possint. Et de deportatione, capitis diminutione, servitute, captivitate, & morte pupilli vel tutoris. Et quid, si ex pluribus tutoribus unus decedat, an inter superstites sit jus accrescendi, vel ad heredes defuncti tutela transeat. Quid item si furor vel alius morbus tutori superveniat. Item de matre tutrice ad secunda vota transeunte.

XXXVIII. Quomodo administratores alienarum rerum, item tutores & curatores rationem reddere, qui in reddendis rationibus observare, an semel redditæ rationes item reddere debeant. Et an vel quando remitti possint, Item de errore calculi, plenè tractatur.

XXXIX. De actione tutelæ directæ & contraria, quando, quibus, & contra quos competant. Et an, quando, & ad quid tutor ante decretam sibi administrationem teneatur. Et quid si tutor cesset gerere vel administrare tutelam, vel pecuniam pupilli in suos usus convertat, vel eam se simpliciter, vel ad alendos pupillos habere neget. Item de protutore, ad quid teneatur, & quando contra eum agi possit. Item, quando tutor de levissima culpa & casu fortuito, de dolo, lata & levi culpa; item heres ejus ad quid teneatur. Quid item si tutor alteri tutelam gerendam mandaverit, vel alium substituerit. Et si cum uno ex tutoribus actum vel transactum sit, an ceteri liberentur. Item an omnes in solidum teneantur. Et quid si administratio inter eos divisa fuerit. Item de beneficiis ei, qui solus convenitur, competentibus, cedendarum videlicet actionum, divisionis, ordinis, quando & quibus competant vel non.

ELENCHUS CAPITUM.

non. Item coram quo iudice tutores conveniri & rationem reddere debeant, & quando. Item quando contra magistratum agi possit tutela iudicio.

XL. De actione tutela contraria, quando ea tutori, contra quem & ad quid competat. Item an protutori, curatoribus minoris, furiosi, prodigi vel ventris: item heredibus tutoris & tutori suspecto remoto detur, & quamdiu duret. Item quas expensas tutor repetere possit.

PAULI

PAULI MONTANI I.C.

Et in Senatu Ultrajectino quondam
Consiliarii Regii

De Jure Tutelarum & Curationum *Tractatus Novus.*

CAPIT PRIMUM.

Tutela in genere sumpta quàm latè pateat.

SUMMARIA.

- 1 *Tractatus tutelarum frequens, utilis, ac quotidianus.*
- 2 *ICti proprietatis verborum observantissimi.*
- 3 *Multiplicem esse significationem verbi Tueri.*
- 4 *Tueri, id est, defendere.*
- 5 *Tutanus, Deus Gentium.*
- 6 *Tutelarum.*
- 7 *Tutalina Dea.*
- 8 *Varro togatorum doctissimus.*
- 9 *Intellectus l. plerique, ff. de in jus vocando, & multarum aliarum legum.*
- 10 *Tutor à tuendi verbo descendit.*
- 11 *Tutor pupilli defensor.*
- 12 *Tutela est defensio.*
- 13 *De qua Tutela in hoc Tractatu agatur.*
- 14 *Tutoris appellatione venit curator, & econtra.*
- 15 *Tutela pro curatione.*
- 16 *Finium tutores.*
- 17 *Tutela corporis & pectoris humani.*
- 18 *Declaratio l. ut vim, ff. de Iustitia & Iure.*

A

19 Qua-

2 PAULI MONTANI TRACTATUS.

- 19 Quatuor tutelarum genera ex Varrone.
- 20 Tutela rerum.
- 21 Tutela adium.
- 22 Tutela navium.
- 23 Tutela civitatum.
- 24 Dij tutelares vel patry.
- 25 Dei Topici.
- 26 Halicarnassens damnatur.
- 27 Mos evocandi Deos.
- 28 Dei Tutelares remissive.
- 29 Tutela ancilla.
- 30 Tutelares cause.
- 31 Prætor Tutelaris.
- 32 Marcus Antoninus eximia doctrina & probitatis princeps.
- 33 Ulpiniani liber singularis de officio Prætoris Tutelaris.
- 34 Tutela Ianne & Veneris.
- 35 Tutela Dei.
- 36 Tutelatus ager.

TUTELARIS tractatus, utpote qui est * frequens, utilis & quotidianus, commentarios scripturus, operæ pretium fecero, si quam fieri potest, brevissime ostendero, quo sensu tuendi & tutelæ verbum, non solum apud idoneos & probatos authores veteres, sed etiam apud * nostros Ictos, proprietatis verborum observantissimos, (ut Fabius dicit) acceptum fuerit; cujus discussio, licet plerisque indoctis, qui de nullo dubitant (juxta philosophum) frivola videbitur; tamen quia ad sequentium intellectum necessaria est, non sunt prætermittenda, neque eadem est modici effectus, ut in sequentibus ostendamus.

- 3 Tuendi verbum * generaliter sumptum latissime pa-

CAP. I. DE JURE TUTEL. ET CURAT. 3

patere, etiam remotis à nostra professione homini-
bus notum est: cujus ea est propria & genuina signi-
ficatio, ut pro defendere * sive proutegere accipiatur, 4
id, quod ex Oratoribus, Poetis, aliisq; scriptoribus
omnibus latissimè demonstrarem, sed brevitatis
causa, paucis contentus ero. Cicero pater eloquii,
lib. 2. ad Caelium: Te tamen oramus, inquit, quibuscum eri-
mus in terris, ut nos liberosque nostros tueare, ut amicitia
nostra & fides postulabit. Et ingeniosus ille & præ-
ceptor amoris Ovidius, *de Arte amandi, lib. 2.*

Nec minor est virtus quàm querere parta tueri.

Hos secuti sunt nostri Jurisconsulti, qui sæpiissimè
eodem sensu hujus verbi meminerunt, & illud usur-
parunt in passiva significatione, contra Grammati-
corum regulas, ut Papinianus in *l. filio, ff. de injust. rupt.*
& *irrit. fact. testam.* Ibi: attamen voluntas testatoris ex
bono & equo tuebitur. Et ita quoque Paulus dicit;
libertatem pro parte tueri debere, in *l. duobus, ff. de libe-
ral. caus.* Idque etiam Ulpianus ponit in *l. filium, §.*
ad ea, ff. de legat. præstand. ibi, usque ad virilem tuean-
tur. Et Julianus in *l. consilio, ff. de curatore furios.* Ibi,
consilio & opera curatoris tueri debet, non solum patrimo-
nium, &c. Denique Alexander Imperator in *l. &*
in provinciali, C. de servitut. & & aqueduct. Ibi, tueri
enim placita inter contrahentes debent. Et in *l. si modo,*
C. ad Senatusconsultum Vellejanum, ibi: autoritate juris
tuetur. Inde * Tutanus, Deus gentium, quem, 5
teste Varrone, Romæ omnes qui laborabant, invo-
cabant, quod homines tueri putabatur. Plinius
quoque *lib. 14. cap. 7.* appellat * Tutelarium eum, 6
qui tuetur ædes suas, publicasque, Græci *προνομιαν*.
Et Tutilina * Dea, quæ adesse mortalibus crede- 7
batur, & frumentis collectis atque reconditis præ-
esse, ut tutò fervarentur, si credimus Varroni,
togatorum * omnium doctissimo, & Blondo Flavio 8

4 PAULI MONTANI TRACTATUS

Foroliviensi insigni Historico, de Roma triumphante,
lib. 1. Huc pertinet, quod Cajus ad leges 12. ta-
bularum scribit in l. plerique, ff. de in jus vocando. Do-
mum suam unicuique esse tutissimum refugium & rece-
9 ptaculum. Licet * enim olim invitus quis adverfa-
rium in jus vocantem, & manus injicientem sequi
cogebatur ex lege 12. tabularum, ac deinde ex me-
dia Iurisprudencia, non autem contemnere præto-
ris auctoritatem, l. ex quacunque ff. si quis in jus vocat.
non inerit, l. si quis ex aliena, ff. de Iudiciis, tamen ex do-
mo in jus vocare, & nolentem venire in jus rapere,
& domo extrahere, non fuit permissum. Et hoc
est, quod Paulus dicit lib. ad edict. & est inter regu-
las juris antiqui relatum in l. nemo, ff. de regul. jur. Ne-
minem de domo sua extrahi debere. Et Cicero, pro domo
sua ad Pontifices: Quid est sanctius (inquit) quid omni re-
ligioni munitius, quam domus uniuscujusque civium;
hic aræ sunt, hic foci, hic di penates, hic sacræ religionis
ceremoniæ continentur: hoc perfugium est ita sanctum
omnibus, ut inde abripi neminem fas sit, ut idem Cice-
ro, Romanæ eloquentiæ fons, eleganter graviter-
que in Vatinius ostendit, scribens: Quid igitur? an
qui in jus vocatus est, si domi se contineat, eludere impune
iudicium poterit? edictis evocabitur, si non veniat,
mittetur adversarius in possessionem bonorum e-
jus, tandemq; ea etiam vendentur propter longio-
rem contumaciam latitantis; & qui jus dicenti non
obtemperat, pœnali iudicio damnatur, ut præstet
quanti res est, quæ petitur, sicque ejus contumacia
damno litis coercetur, l. unic. ff. si quis jus dicenti non
obtemp. & l. contumacia, ff. de re jud. Cui ad fine est,
quod Ulpianus scribit ad edictum prætoris in l. dies
cautioni, 4. § prator ait. 5. ff. de damn. infect. quo jube-
tur, ob ædificium ruinosum caveri, & si non ca-
veatur, in possessionem iri jubetur; idque non sim-
pliciter, sed dū mei, qui aberit, prius domum de-
nun-

CAP. I. DE JUR. TUT. ET CURAT. 5

nuntietur verecundè, siquidem non extractionem
solum de domo, sed etiam omnem inverecundam
denuntiationem ad domum veteres prohibuerunt,
l. dies cautioni, §. *prator ait*, ff. *de damn. infect.* Ideo
Paulus *lib. 4. ad edict.* ex Ofilio refert in *l. qui in do-*
mm, ff. *de Injur.* Eum, qui in domum alienam invito
Domino, quamvis in jus vocato, introiit, injuriatum
teneri.

Sed ut ad institutum redeamus, superioribus ad-
de, quod à tuendi * verbo descendit tutor, id est, pu- 10
pilli * defensor sive protector. Et tutela, id est, de- 11
fensio * & protectio; de quibus in hoc nostro Tra- 12
ctatu latissimè agemus, quæ verba tamen & alium
habent latiore * usum, & ex propria significatio- 13
ne, ad multa elegantia referuntur, quæ hîc explica-
re non extra rem videtur.

Non enim tutor, & tutela tantum accipitur pro
defensore, vel defensione impuberum; sed quando-
que etiam pro defensione puberum, & horum de-
fensoribus & curatoribus.

Nam & * appellatione tutoris venit curator; & 14
econtra curatoris appellatione, tutor, qui & in pau-
cissimis partibus inter se differunt, ut suo plenius
dicemus loco.

Eodem quoque modo animadvertimus, alios
auctores Tutelam, pro * curatione accipere. Plinius 15
in *Lucullo*: cum alienata mente desipere cœpit, Tu-
tela ejus M. Lucullo fratri permissa est, unde Ho-
ratus: *Interdicto huic omne adimat jus prator, & ad sa-*
nos abeat Tutela propinquos.

Similiter in Anastasii Constitutione in *l. ne lu-*
crum, C. *de curat. furios.* Tutela videtur accipi pro
curatione: *ibi, nihil verò de oneribus tutela prospexisse*
videamur, ubi de fratre curatore furiosi Imperator
loquitur, ita quoque in *l. pater Severinam*, §. *conditio-*
num, ff. *de condit. & demonstr.* *ibi: Si tutelam in annum*

6 PAULI MONTANI TRACTATUS

octavum gesserint, quo etiam in loco tutela sumitur pro cura; quem textum multum notabilem dicit Jaf. Doctor non minus eruditione integritateque, quàm stemmate clarus, in l. quod dicitur, num. 12. ff. de verb. oblig.

16 Proinde* etiam inveniuntur finium tutores, quorum meminit Horatius lib. 2. Epodon: Et te pater Silvane tutor finium.

17 Invenitur & * tutela corporis, scribit enim Florentinus in l. ut vim, ff. de justitia & jure. Quem jure fecisse videri, qui ob tutelam corporis sui quid fecerit: quod utique intelligendum est, non de ea tutela, sive fuitutione, de qua loquitur Scevola in l. penultima & ultima, ff. de in rem vers. Et Ulpianus in l. 1. §. sed nonnullos, ff. de tutel. & ration. distrachen. ibi, se tueri, ubi non pro corporis sustentatione, toleratione & alimentis ponitur, sed pro necessaria corporis sui defensione, adversus vim & injuriam ab altero eo illatam, quam unicuique propulsare licet, dummodo id agat, non ulciscendi animo, sed, ut dicunt Imperatores Diocletianus & Maximianus, cum moderamine inculpatæ tutelæ, l. 1. C. unde vi, ut quando scilicet aliter se defendere seu tueri non potuit, nisi cum injuria personæ, vel rerum suarum, ut tradit Princeps Legistarum Bartolus in l. furem, ff. de sicar. & d. l. ut vim, num. 9. & ibid. Phil. Dec. Mediolanens. excellentissimus Jurisconsultus n. 12. Guido Pap. Doctor in juris peritia exercitatissimus, singulari suo 304. n. 3. quæ quidem inculcata tutela in tribus partibus constituitur.

18 Primò, ut * inermis cum inerme, armatus cum armato, & pari telorum genere congrediatur. Unde dicit Baldus oculatissimus Doctor, & incomparabilis memoriæ vir; petentem te telo, non licere arcu depellere.

Secundò, ut illicò fiat, & in continenti, non ex inter

tervallo, nam tunc ipsa esset ad vindictam, non autem ad defensionem: ut tradit Nicolaus Boerius Gallus, olim Præses Burdegalensis celeberrimus, *decis.* 168. *num.* 3. Ferretus *de bello justo & injusto*, *num.* 148. & hoc nisi sit timor, quod offendens iterum offenderet.

Tertiò, quod fiat ad defensionem, & non ad vindictam, quæ est distinctio glossæ in *d. l. ut vim*, ex qua distinctione colligitur, quod proportionata debeat esse defensio, puta pugnus pro pugno, baculus pro baculo; ut tradit Ioannes de Amicis *cons.* 77. *n.* 14. nisi aliter pugnum quis evadere potuit; quod si moderamen excesserit, punitur tantum de excessu, ut tradit Alexand. de Imol. uberrimus fons juris, *consilio* 2. *numer.* 14. *lib.* 7. & *cons.* 119. *num.* 10. eodem, & Decius *consil.* 482. *num.* 15. qui excessus punitur arbitrio iudicis: ut optimè tradit Iulius Clarus Alexandrinus, vir consultissimus, *libro* 5. *criminalium*, in §. *homicidium*, *nu.* 34. secundum communem opinionem, de qua per Socinum Iuniorem *cons.* 36. *num.* 10. *lib.* 2. & Fredericum Schenck à Tautenberck in *sua triade forensi*, *part.* 1. *cap.* 2. *vers.* sexto moderare, & Zasium in *d. l. ut vim*, *num.* 11. 12. 13. & ibi in additione. Est & tutela pectoris humani, videlicet vestimenti genus, quod de coactili ad mensuram conficitur de mollibus lanis per se coactis & subcoactis, quam timoris sollicitudo solertiæ magistra composuit, ut tradit Barnabas Brissonus *lib.* 3. *de verbor. significat.* in verbo, *coactilia*.

Quin & Marcus Varro *de re rustic.* *lib.* 1. *cap.* 14. ubi 19 de septis * agit, tutelas appellat ea, quæ scil. tuendi fundi causa aut prati fiunt.

Earumque tutelarum * quatuor esse genera ait; 20 Unum naturale; Alterum agreste; Tertium militare; Quartum fabrilis, cujus generis etiam ea sunt, quæ Ulpianus in *l. 1. §. septa sunt*, 4. *de rivis*, dicit ad

8 PAULI MONTANI TRACTATUS

incile opponi, aquæ derivandæ compellendæve causa, sive ea lignea sint, sive lapidea, sive qualibet alia materia, ad continendam transmittendamque aquam excogitata, vulgò een huel, ofte zylguet.

Eodem ferè sensu & rerum tutela invenitur apud Horatium, i. epistol. i. quo loco Mæcenatem vocat rerum suarum tutelam, cujus etiam meminit Neratius in l. penultima, ff. de impensis in rebus dotalibus factis, quo loco dicit: Si quid extra tutelam necessariam in res dotales impensum est, id non in ea causa esse, nam tueri res dotales vir suo sumptu deber.

21 Et ædium * tutela, teste Varrone de re rustica lib. 6. invenitur, ubi dicit, quod majora tecta pluries ædificamus, & majore sumptu tuemur. Sic & gallina dicitur pullos suos tueri.

22 Eodem etiam sensu dicitur * navium tutela Petronio, & Senecæ, signum scilicet in prora, unde navis nomen accipit.

23 Sicut autem ad personarum, & rerum particularium defensionem, tuendi, & tutelæ verbum invenitur translatum: Pari modo sunt & alii, qui illud * ad civitatum defensionem retulerunt, comparatione deducta ab ægroto humano corpore ad reipublicæ corpus, ex multis partibus constans, malè affectum: ut enim infirmæ & imbecillioris ætatis hominibus, tutore sive custode aliquo opus esse viderunt, eo modo, imo multo magis ægrota, malè affecta, & propè desperata reipublicæ, vel civitati.

Quo spectat id, quod Ulpianus in l. i. de Cloacis dicit: nempe refractionem & purgationem cloacarum ad salubritatem & tutelam civitatum pertinere; nam & cælum (inquit) pestilens, & ruinam minantur immunditia cloacarum, & Callistratus in l. non tantum, ff. de de-
sur.

cur. non tantum (inquiens) qui tenera ætatis, sed etiam qui grandes nati sunt, Decuriones fieri prohibentur. Illi quasi inhabiles rempublicam tueri ad tempus excusantur, hi verò in perpetuum amoveantur.

Ex quo^{*} etiam videntur processisse tutelares dij, 24 quos Virgilius patrios vocat. Qui^{*} & topici Dei 25 vocantur, utpote qui locorum, Regionum, Urbium peculiarem tutelam gerebant; Nos verò Divos patronos, non aliena voce, nuncupamus peculiares singulis ferè urbibus. Et^{*} Halicarnasseus perperam 26 cum penatibus confundit, ut observavit in eleganti sua nomenclatura, Adrianus Junius insignis & expertus Medicus; ex eo ita dicti, quod urbium tutelæ præessent, illarumq; Præsides & propugnatores essent Quos Romani,^{*} ex veteri more, & celebri, in 27 omni obsidione, ubi ad ultimam dimicationem ventum esset, certo carmine, & conceptis verbis evocare solebant, templaq; ampliora, & solemnes aras promittere, nefas opinati, eos urbe direpta hostiliter, velut mancipia captivos habere. Ut tradit Alexander Neapolitanus, Genial. lib. 6. c. 4. & post eum latissimè Lelius Giralduſ de Diis gentium, ubi, syntag- 28 mate primo, de topicis Deis agens, commemorat nonnullos tutelares deos, quos brevitatis causa hîc prætereo, & rursus, syntagm. 3. agens de Junone, meminit ancillæ, quæ vocabatur Tutela^{*} vel Titula 29 (variè enim legitur) cujus historia celebrata est apud Plutarchum, & Ovidium in Arte, cum ait:

Porridge & ancille qua poenas luce pependit

Lasa maritali Gallica veste manus.

Et meminit Macrobius Saturnal. lib. 3. cap. 9. & Livius lib. 5. quos refert Eguinarius Baro Gallus, homo acerrimi judicii, in l. Imperator, ff. de rer. divis. & Blondus, loca supra allegato, fol. 28. ad quos lectorem studiosissimum remittimus.

Qua ratione mori, quidam dixerunt, muros san-

ctos esse, rejecta ratione Imperatoris in §. *sanctæ*, *Institutis*, de rerum divisione, quam putant à Treboniano male confictam: atque ideò ut suspectam, & minus probabilem merito rejiciendam; sed illud, utpote alterius loci; nihil quicquam ad nos in præsentia pertinet.

30 Cui tamen * adde, eodem ferè sensu, causas tutelares appellari illas scilicet, quas adversus tutorem vel ejus hæredem intendimus; vel etiam tutor nomine pupilli, adversus contutorem remotum, fortè suspicionis causa, vel ob causam legitimam excusatum quibus modis finire tutela solet, ut rectè tradit doctissimus ac magni ingenii vir, Franciscus Duarenus, in *primis verbis Commentariorum, de in litem jurando*, contra alios, qui causam tutelarem eo loco pupillarem interpretabantur, contra mentem Iurisconsulti, & sermonis proprietatem: ex quibus locis jam arbitror satis intelligi, tutelæ appellatione venire omnem protectionem, & defensionem, quod etiam aperius declarat Cicero libro tertio, de finibus, Cum enim inquit, Iovem Optimum & Maximum, cumque eundem salutarem, hospitalem, statorem dicimus, hoc intelligi volumus, salutem hominum in ejus esse tutela.

31 Meminit * & Tutelaris Prætoris Capitolinus,
32 quem * Marcum Antoninum, eximie doctrinæ, & probitatis principem primum fecisse ait, ut diligentius de tutoribus tractaretur, cum antea tutores à consulibus poscerentur, ut Blondus, *Romæ triumphantis libro quarto*, scriptum reliquit. Et hoc refert quoque Franciscus Balduinus, *Institut. de Attiliano tutore*, verbo *prætores*, & in sua catechesi, nec non in *Notis ad pandectas*, titul. de *Iurisdictio. in verbo pupillus*. Quo loci dicit, Ulpianum de officio prætoris Tutelaribus librum singularem scripsisse. Quibus * addo Ciceronem narrare, Verrem dicere solitum esse: *Pupillos,*

los, & pupillas esse certissimam prædam Prætoribus, fuit fortasse talium, non tam Prætorum, quam prædonum improbitas, ut adempta sit urbanis Prætoribus datio tutoris. Invenitur quoq; apud Plautum,* 34 in Truculento, tutela Iannæ, & Veneris, * & in Tri- 35 nummo, foribus tutelam gerere, item tutela Dei: videmus enim à Deo servari, & defendi bonos Principes, quod etiam animadverterunt gentes, ex eo, quod mirantur Principes Deorum præsidio; nam Homerus Poeta ait, Deum obicere clypeum suum in bello, ut Principes tueatur: fingit etiam quemcunque Principem sui Dei tutela securum esse, quemadmodum Palladem Deum Achilli adfuisse, &c. Quandoque * etiam coloniae alicui, vel reipu- 36 blicæ ægri donabantur; & si sylvæ erant ex quibus ligna in reparationem publicorum mœnium distraherentur, vocabatur ager tutelatus, ut tradit Andreas Alciatus lib. 1. parergon, cap. 38.

CAP. II.

De definitione Tutelæ

SUMMARIA.

- 1 Tutelæ definitio ex Servio Sulpitio.
- 2 Definitio tutelæ ex Paulo Jurisconsulto.
- 3 Variæ lectiones circa definitionem tutelæ.
- 4 Jurisconsulti non tam definitione, quam descriptione uti solent.
- 5 Servius Sulpitius Aquilij Galli auditor, & Marci Ciceronis collega.
- 6 Elogium Servij Sulpitij.
- 7 Doctorum digladiatio circa interpretationem verborum, vis, ac potestas.
- 8 Accursiana & Glossographi interpretatio.
- 9 Copula posita inter duo substantiva idem significantia resolvitur in adjectivum alterius.

12 PAULI MONTANI TRACTATUS

10 *Authoris sententia, nu. 20.*

11 *Consuetudo loquendi observanda in verborum significatione.*

12 *Andreae Alciati, juris civilis illustratoris egregij opinio.*

13 *Theophili, & Harmenopuli lectio.*

14 *Vis & potestas, dictiones, sæpè conjungi.*

15 *Petri Lorienti opinio.*

16 *Potestas tutoris circa bona pupilli, num. 18.*

17 *Filius, & pater censentur una persona.*

18 *Lex magis de tutore quam de patre confidit.*

ET quoniam superiore capite, varias verbi tutelæ significationes attulimus, & in omni artificiosa disputatione princeps quæstio est circa definitionem, consequens est, ut eandem adferamus; ita enim lectores benevoli, claris verbis intelligent rem de qua tracturi sumus.

- ¹ Est igitur* Tutela, vis ac potestas, in capite libero, ad tuendum eum, qui se per ætatem defendere nequit, jure civili data, atque permissa, §. est autem, Instit. eod. l. 1. ff. eod.
- ² Quæ* quidem definitio apud Paulum Jurisconsultum lib. 38. ad edict, paulò aliter legitur, paucis adjectis verbis, in hunc qui sequitur, modum: Tutela est vis, atq; potestas, in capite libero, ad tuendum eum, qui propter ætatem suam, sponte se defendere nequit, jure civili
- ⁴ data, atq; permissa. Varii* ut sunt Pandectarum Codices, ita variæ hoc loco sunt lectiones, qua de re consulendi sunt notæ Ludovici Rossardi, quas in jus civile, manuscriptorum librorum ope, summa diligentia conscripsit. Quæ* definitio, si Dialecticorum regulas intueri volumus, fortasse minus bona erit. Sed quia Jurisconsulti nostri, legibus & rationibus definitionum supersticiosè non inservierunt, satis illis visum fuit, si ex his, quæ plerumque accidunt, definitionem constituerent, ac quandam demonstrationem, & descriptionem nobis relin-
- que-

querent, ut rectè tradunt Ulricus Zasius, vir longè doctissimus, atq; consultissimus in *l. possessio, num. 11. §. 12. ff. de acq. possess.* Longovallius in *l. Imperium, num. 55. ff. de Iurisdict. omn. jud.* & benè eruditus Johannes Corraſius in *l. qui liberos, in prin. num. 71. ff. de rit. nupt.* quos in hac definitione videtur secutus Servius Sulpitius Aquilii Galli auditor, & Marci * Ciceronis collega, qui si voluisset, sine ullo negotio, Dialecticis satisfacere potuisset; licet enim tardè ad jus civile venisset; tamen quia eloquentiæ lumen, * & Dialecticæ Methodum adhibuit, citò se absolvens, eminentiæ palmam omnibus fustulit, non modo ejusdem ætatis, sed etiam qui antea fuissent; teste Cicerone, de datis Oratoribus, adeo quod idem Cicero, *Philippica nona* apertè dicat, ipsum longo rerum usu exercitatissimum, admirabili quadam, & incredibili, ac penè divina in legibus interpretandis & æquitate explicanda scientia præditum fuisse. Quare nos, omisſis inutilibus difficultatibus, quas Doctores movent, singula definitionis verba excutiamus, eisque congruam, ex scriptis Jurisconsultorum, nostrisque (qualescunque sunt) observationibus, interpretationem accomodemus.

Primum * omnium dicitur: *vis, ac potestas*; quæ 7 verba Doctores variè interpretati sunt; & quot capita, tot ferè fuerunt sententiæ. Nam Accursius (scriptor ingenii, judicii; dexteritate; si sæculi sui peccata cernimus; non levi honore prosequendus) ea interpretatur, pro violenta, ac necessaria potestate, cum glossa in *l. 1. ff. eod.* At idem * Accursius *princ. Instit. hoc tit.* pro potestate executionem habente eadem exposuit: movetur ea ratione, quod tutor datur invitus, & invito; & ea sit longè alia potestas, quam patria, vel dominica, quæ ad commodum datur, hæc verò ad onus; quia tutor tenetur de dolo, & culpa. Bartolus vero, eum post secutus, ejusdem argu-

gumenta confutavit, & bene quidem, meo iudicio, aliter ea verba interpretatur, scilicet, pro potestate non infrugifera; ea ratione motus, quod quando copula * invenitur posita inter duo substantiva idem significantia, copula debeat rejici, & unum resolvere in adiectivum alterius, per glossam in leg. prima, ff. de pactis, quo loci glossa, verba: *placitum & consensus* interpretatur placitus consensus; dicens, quod pari ratione verba hæc: *vis & potestas*, debeant interpretari, pro viridi, & non sicca potestate; non ut Accursius putavit; pro violenta potestate; cum dictio: *vis*; non à violo, sed à vinco descendat; ut ipse dicit ex Hugone; quæ interpretatio nunquam placuit, & omnino ridicula videtur (quod pace manium tanti viri dixerim) quibuscum contendere, aut pugnare nolim, vel in minimo eorum immortalis gloriæ derogare, sed tantum veritatis studio; quamvis non ignorem, plerosq; hanc Bartoli doctrinam in hoc, & casu simili fuisse amplexos, & eandem amplificasse; hoc scilicet modo: Quod si cui data fuerit commissio, prout arbitratus fuerit, & voluerit; eam interpretari debere prout voluntarie fuerit arbitratus. Pari modo verba testamenti: *lego & dono fundum Titio*; exponi debere, pro legando, dono; ut tradit Marcus Anthonius Baverius, in *repetitione authentica*, hoc inter liberos, num. 81. Cod. de testamentis, de quo non satis mirari possum; cum nemo non videat, hæc planè commentitia esse, quæ facile in utramvis partem agi possent; adeo subtilia, ut auditores legum ea nunquam viderint, nec cogitaverint. Quare nobis * dicendum videtur, verba hæc: *vis & potestas*; rectius interpretationem recipere debere ex phrasi, usu & consuetudine sermonis, sive loquendi; vel si forte dubia, obscura, ex totius negotii circumstantiis, sive ex legali equitate: Siquidè ignotum non est, loquendi * consuetudinem, quando de verborum significati-

catione agitur, ante omnia esse inspiciendam, vulgata *l. si servus plurium*, §. ultimo, ibi: ante omnia ipsius patris familias consuetudo, ff. de legat. 1. *l. supellectile*, in fin. ff. de supellectile legata; ubi de modo loquendi, licet erroneo, Imperatorum dicitur, quod faciat jus *l. librorum*, §. quod tamen, ibi: in usu, phrasi, libros chartas appellant, de legat. 3. *l. in usu juris*, de verborum significatione, *l. fin.* ibi: sed in usu in eodem. Qua ratione motus Andreas Alciatus, vir certè admirabilis * doctrinæ & ingenii, qui primus horridam, & incultam nostram jurisprudentiam, bonarum literarum luce illustravit, libro suo *parergon* 1. cap. 8. hæc verba aliter interpretari cœpit, dicens, vim pro jure accipi debere, & verbum, vis ac potestas; ad finia & ferè eadem esse; quia jure gentium ex viribus jura metiebantur, quem deinde alii quidem secuti sunt, alijs, & pluribus rationibus adductis, quod scilicet Theophilus Græcus paraphrastes * & Hermenopulus hoc loco, juris verbo, nempe *δικαιο*, usi sunt. Et passim videmus hæc duo * verba velut ad finia & idem ferè significantia 14 conjungi, ut in *l. scire leges*, ibi, vis atque potestas legis, ff. de legib. *l. ibi*, quaram actionum vis, ac potestas, ff. de noxal. act. §. seq. ibi; quorum bonorum interdicti vis, ac potestas hæc est, Institut. de Interdict. Post eum * Petrus Lorus Salinensis, de juris arte, tit. 6. qui est de tutelis, has præcedentes interpretationes reprobans, dicit, vim esse majorem potentiam, quam tutor habet in eo, quod jure non est prohibitum; allegat Theophilum, in §. summa, versic. vis quidem, Institutis, de jure personarum, ut cum tanquam Dominus, patris mandatum negligit, si pupillo inutile sit, *l. tutor qui tutelam*, ff. de administratio. tutorum, *l. quidam decedens*, alias *l. ita autem*, §. Papinianus, eodem tit. Potestatem vero nihil aliud esse, quam auctoritatem, per *l. sed si pecunia*, in principio, versiculo pignori. & versiculo, hæc enim, ff. de rebus eorum qui sub tutela. Hanc Domini

Lo-

- Lorioti sententiam, iis quoq; veluti pedamentis erigēs, atq; stabiles, quod tutor habeat mandatum cum libera à lege, id est plenam, & liberam administrationem, per notata Bartoli in *l. inter bonorum*, ff. de *administ. tut.* Mariani Socini *conf.* 148. n. 23. l. 1. & communem esse dicit Francis. Curtius Junior, olim primarius professor Papiensis, vir magni ingenii, *conf.* 147. n. 13. ex glossa fin. in *l. mandato general.* ff. de *procurat.* quo etiam loci dicit, maiorem esse tutoris potestatem circa bona pupilli, atq; filii circa bona patris, ut qui * non habeat liberam potestatem administrandi, nisi si expresse concedatur, *l. contra juris regulas*, §. fin. ff. de *pactis*, cum tamen * filius censeatur una & eadem persona * cum patre, & res unius censeatur res alterius. Tutor verò non sit Dominus rerum pupillarium, sed quoad earum administrationem, habetur tantum loco, vel vice domini: Facit etiam in hanc partem, quod lex magis confidit de tutore, quam de patre; quia cum tutore * pupillus obligatur, §. *pupillus*, *Instit. de inutili. stipul.* sed cum auctoritate patris minimè, *l. finali*, §. *pupillus*, ff. de *verb. obligat.* Ex quibus satis constat, horum verborum interpretationem inter Doctores esse omnino controversam: Si tamen in dubiis libera sententia cuique est,
- 20 Ego his * neque omnino accedo, neq; planè dissentio, sed quia Jurisconsulti nostri, vel Laurentio Val-la Latinitatis censore, & observatore morosissimo teste fuerunt proprietatis verborum observantissimi; puto dicendum, ut etiam superius aperui, hæc verba interpretanda esse ex eorum phrasi, & consuetudine loquendi, ut tutela sit virtus, effectus atque auctoritas quædam, ex lege profecta, tutori data, & competens in personam, & patrimonium pupilli; ita enim invenio eadem verba conjunctim posita plerumque accipi, & loco verbi *vis* positum *jus*, uti pater ex legibus superius per nos allatis, ac præterea

terea in l. ult. C. de patria potest. ibi, *jus, ac potestas vitæ, & necis pater in filios habet, cujus juris, & potestatis etiam meminit Cicero in orat. pro domo sua: Credo, inquit, quanquam in illa adoptione legitime factum est, nihil tamen te esse interrogatum, auctorne esses, ut in te P. Fonteus jus vitæ necisque potestatem haberet: adeo ut non peccaverit, aut à veritate aberraverit, si quis ea verba interpretetur; pro jure potestatis tutelaris; ut in simili facit Ulpianus noster in l. 1. ibi, jure patriæ, in fin. ff. de lib. exhib.*

CAPUT III.

Explicantur verba definitionis, in capite libero: & enodatur illud juris Axioma; *Patrem habenti an tutor dari possit?*

SUMMARI A.

- 1 Multiplex significatio verbi Caput.
- 2 Caput membrum hominis principale.
- 3 Religio hominis in capite.
- 4 Caput sedes animi.
- 5 Reverentia in capite.
- 6 Caput sanctior pars in homine.
- 7 Percutens caput hominis occidendi voluntatem habuisse præsumitur.
- 8 Caput pro primaria civitate.
- 9 Capitalis curia quæ dicatur.
- 10 Capitale ingenium.
- 11 Roma caput orbis.
- 12 Ultrajectum caput aliarum civitatum ejusdem provincie.
- 13 Caput pro persona.
- 14 Tributum capitis.
- 15 Iumenta antiquitus capita vocata.
- 16 Constitutio Servij Tullij de singulis recens natorum capitibus.

18 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 17 *Vetus bonorum liberorumq; profitendorum mos.*
- 18 *Servorum nomina in censam non deferebantur.*
- 19 *In capita hereditatem dividere; id est in viriles partes.*
- 20 *Pœna capitalis.*
- 21 *Appellatione pœnæ capitalis venit pœna mitior in dubio, & non mortis.*
- 22 *Mos ferendi sententias in causis capitalibus.*
- 23 *Communis opinio.*
- 24 *Auth. ingressi, C. de sacrosanctis Ecclesiis, apud Belgas non observatur.*
- 25 *Liberum caput multifariam accipi.*
- 26 *Numa Pompilius secundus Romanorum Rex.*
- 27 *Libera persona, Caio & Vlpiano quæ dicatur.*
- 28 *Liberū caput quomodo accipiat in hac definitione.*
- 29 *Liber populus.*
- 30 *Liberum dicitur, quod est liberum omni libertate, & absolutum ab omni servitute.*
- 31 *Princeps mundans condemnationes liberè cancellari, intelligitur quoad omnia.*
- 32 *Liberè, verbum importat totalitatem.*
- 33 *Vis dictionis liberè.*
- 34 *Patrem habenti tutorem non dari.*
- 35 *Furioso in potestate patris constituto non dari curatorem.*
- 36 *Tutorem non dari ei, cuius pater est in hostium potestate.*
- 37 *Amor patris in liberos inestimabilis.*
- 38 *Pater præsumitur capere consilium pro liberis.*
- 39 *Filijs emancipatis non dari tutorem.*
- 40 *Paria dicuntur, nullam ab initio fuisse causam, vel fuisse aliquando, sed eam esse finitam.*
- 41 *Emancipatio solet dari in præmium & favorem filio.*
- 42 *Multa concedenda ob memoriam, & reliquias præcedentis potestatis, & affectionis, & quando hoc præcedat.*

- 43 Tutorem non dari servo.
- 44 Datio tutela non tenet in dubitante de suo statu.
- 45 Matrifamilias non dari tutorem.
- 46 Nuptæ apud Ultrajectinos nullos actus Iudiciales faciunt, sine marito, vel tutore electo.
- 47 Filio, patre mortuo, non datur tutor, si est in potestate avi.
- 48 Venti an possit dari tutor.
- 49 Agens actum aliquem, oportet, ut tempore illius actus habeat legitimam personam agendi actum illum, nec sufficit; quod postea efficiatur legitimus.
- 50 Auctoritas Dyni apud Veronenses magna.
- 51 Patre deportato, filio datur alius tutor; quod declarat, num. 57.
- 52 Deportatio in locum interdictionis aquæ & ignis successit.
- 53 Severinus Boetius vir consularis, & Christianus Philosophus.
- 54 Tribonianus omnium artium, & memoria præditus.
- 55 Deportatus loco mortuo habetur.
- 56 Deportato patre, nepos admittitur ad avi bonorum possessionem.
- 58 Impossibile censetur quod à voluntate solius Principis dependet.
- 59 Declaratio sublimitationis.
- 60 Patre recusante administrare, vel res filij agnoscere, an ad unum actum dari possit curator, eleganter distinguitur.
- 61 Filius familias, in causis, in quibus patri nihil queritur, absq; consensu patris in iudicio stare potest.
- 62 Minori in causis beneficialibus agenti post annum ætatis 14. datur curator.
- 63 Minori datur curator in castrensibus, vel quasi, si agere velit.
- 64 Confessio facta sine auctoritate curatoris, an ei noceat,

65 *Filio adoptivo potest dari tutor in casibus, in quibus is in potestatem ejus non transit.*

Equitur in definitione; In capite libero : Quæ vox va-
 1 *S*ria *significat, & proprie membrū hominis prin-
 2 cipale, quia * eo amputato, frustra jactat quis se ha-
 3 bere membra, *cap. illi offerunt, in fine 1. quest. 1. & so-*
lum caput * sine aliis membris facit locum religio-
sum, l. cum in diversis, ff. de religiosis & sumpt. funer. ibi :
quod principale est conditum, id est, caput, l. capitalium, ff. de
pænis. A quo sensus & nervi initium capiunt. Et * id-
eo dicitur animi sedes. Unde si quem reverebantur
veteres, aut honore dignum putabant, ad omnem
 4 *occursum caput * revelare, & assurgere, ac de via de-*
cedere solebant, scilicet existimantes nudo, & aper-
to capite, in exhibendis honorib. esse oportere. Un-
de quoque Regum capita insigni fascia ornari, sicut
Imperatorum aurea corona, vel lauro, quoniam ea
 5 *pars corporis * sanctior in homine, & ideo ibi in-*
signe honorum & diadema esse voluerunt.

Ex quo inferunt Doctores, eum qui aliquem per-
 7 cussit & vulneravit * in capite, habuisse animum oc-
 cidendi ; ut rectè tradit utriusq; juris Doctor, & o-
 lim Advocatus in suprema Curia Parisiensi, Petrus
 Rebuffus in *l. licet, de verb. signific. Quo loci scribit, se*
vidisse alicujus gratiam periclitari, quod in ea dixe-
rat, se noluisse illum occidere, cujus tamē caput per-
cusserat ense. Sed extra hanc propriam significatio-
nem ad multa alia eleganter refertur; puta, interdum
 8 *pro primaria * civitate cujusque provinciæ, quam*
alias Metropolim, sive matricem civitatum voca-
mus, ut in l. observare, §. ingressus, vers. quadam, ff. de
Offic. Procons. l. si duas, ff. de Excusat. tut. l. unic. Cod. ut
omnes obediant judici, §. si. Insti de satisfact. tut. Sic curia
 9 *suprema * capitalis dicitur, non quod de capite tan-*
tum cognoscat, sed dicitur capitalis, id est principa-
lis, tanquam caput aliarum curiarum ; ita Ovidius
 libro

bro Faſtorum 3. capitale ꝛ ingenium, pro ſolerte exponit. Quo ſenſu Roma ꝛ olim dicta quoque fuit caput orbis, & fere fuit. Idque portenderat caput humanum repertum à jacentibus fundamenta Capitoli. Quæ viſa ſpecies (inquit Livius) haud præter ambages, arcem eam Imperii, caputque rerum fore portendebat. Inſtar cujus etiam Ultrajeſtum ꝛ Regia verè civitas, & dulcis patria, & caput cæterarum ejusdem provinciæ civitatum dici promeretur, facit *l. ſi in aliquam*, ff. de offic. Proconſ. Et rectè quoque dicta fuit Roma caput orbis; quia omnes provinciæ debent obſervantiam ejus ſequi, *ſ. ultim. Inſtit. de Satisfdat. tut. & l. de quibus*, ff. de legibus.

Aliquando pro *perſona ſumitur, in qua ſignificatione hîc, capiendò partem pro toto ponitur, & ita perſæpe in jure noſtro, *l. Titia*, in princip. de Legat. 2. *ibi*, tot capita ſervorum, *l. Liberos*, *ſ. emancipato*, *l. tutelæ*, *ſ. injuriarum*, ff. de cap. diminut.

Inde prodiit Axioma illud apud Iuriſconſultos noſtros celebre; noxa ſequitur caput, de quo in *l. 1. ſ. ſi apud ſervum*, ff. Depoſiti, *l. qui ex pluribus*, *l. ultim. ff. de noxal. actio. l. 2. ff. ſi ex noxal. cauſa agatur. l. rem mihi commodavi*, *ſ. in exercitu*, ff. Commod. *l. 1. in fin. ff. de privatis delictis*, *l. quod dicitur*, ff. de Furtis: in quibus legibus vox, caput; pro perſona capitur, quæ caput habet, cum qua lege agi poteſt, quam, ut nocentem ſequitur: Et hoc eſt quod Paulus dicit in dict. leg. tutelæ, actionum ex delicto obligationem cum capite ambulare: Sic quoque intelligenda lex; ne Conſules in caput civis Romani poſſent avimadvertere, de qua in leg. ſecunda, *ſ. iſſdem temporibus*, 2. ff. de orig. juris.

Inde etiam tributum ꝛ capitis dicitur, quod in ſingulas perſonas confertur, *l. atatem*, *l. in Luſitania*, ff. de Cenſibus, *l. cum antea*, Cod. de agricolis & cenſit. lib. 10. quod alias capitatio dicitur *l. ultim. C. de capit.*

civium, lib. II. l. unica, C. de colonis Thracens. l. I. C. ne rustica ad ullum obsequium, eodem lib. Alias census capitum, & capita, quæ sunt vetustissimæ indictiones, in masculo unus aureus, in fœmina dimidius, ut est glossa in rubrica Cod. de annonis & tributis, libro decimo, quas omnes pendere cogebantur, sola Ecclesia Thessalonicensi excepta, quæ exemptionem obtinuit à Iustiniano Imperatore, ut apparet ex leg. sacrosanctæ, Cod. de sacrosanctis Ecclesiis. Quamquam non ignorem, capitationes & capita etiam de prædiis dici, & pro jugorum & capitum relevatione, siue collatione accipi, ut in l. si minor, ff. de action. empti, l. ultim. C. Theod. sine censu, vel reliquis, & pluribus aliis locis. Inde est, quod juga & capita, capitationem & jugationem, in eadem oratione, tanquam parem vim habentia, sæpissime inveniamus posita, l. immunitates, Cod. de agricolis & censit. lib. 10. Sed & junctum jugorum capitationem dici, ut in Novella 17. cujus appellationis diversæ traduntur rationes, quarum duæ sunt præcipuæ; Primò, quod jumenta * antiquitus capita vocarentur, à jugis animalium, pro quorum numero pensitatio inferebatur Cæsaribus, vel secundò, quia colonorum mancipiorum, quæ in præciis erant, nomine præstabantur. Quod genus indictionis diximus esse vetustissimum cum ab ipso ferè Romanæ civitatis exordio originem trahat: Siquidem constat quod Servius Tullius, siue ut alii volunt, Tullus Romanorum Rex sextus, & honorum ultimus, qui incerto patre natus esset, ex Ocrisia, vel ut alii volunt, Ocretia, vel alii denique, Corniculana, ut Plutarchus refert, de fortuna Romanorum apud Græcos doctissimus Philosophus, & Medicus insignis; & latissimè suo more Andræas Tiraquellus, Gallus, sui sæculi Varro, de nobilitate, ca. 4. num. 61. Is inquam fortissimus juxta ac prudentissimus * Rex, in singula recens natorum capita ali-

quid

quid Junonis Lucinae templo inferri, patrisque in censu habendo, nō facultates modò, sed suum quoq; & uxoris, & liberorum nomen, & ætatem profiteri instituit: quemadmodum Dionysius Halicarnasseus *lib. 4.* auctor est, idque ea (ni fallor) de causa, ut ex his tabulis quilibet, & natalium, & ætatis probationem, quando opus esset, petere posset.

Ex qua Servii constitutione deinde motus videtur populus Romanus, ut singulis * lustris, id est ¹⁶ singulo quinquennio, censum fieri voluerit, puta quod singuli cives Romani comparerent apud Censores in campo Martio, & nomina sua cum familie suæ capitibus, & fortunis deferrent & profiterentur, ut in tabulis censualibus perscriberetur, non tamen in censum deferbantur * nomina servorum, quia si ¹⁷ consentiente vel jubente Domino nomen in censum servus detulisset, civis Romanus fiebat, & servitutis vinculo solvebatur, ut tradit Antonius Gubertus Costanus *questionum juris, libr. 1. capit. 2. numer 11.* quibus etiam adscripta fuit ætas eorum, qui censabantur, adeo ut ex his tabulis, teste Plinio *libro septimo*, longissima quorundam vitæ spatia exscripta fuerint, cujus professionis adhuc vestigia extant in jure nostro, & aliis idoneis scriptoribus. Quæ quia adfert Barnabas Brissonus in elegantissimis antiquitatum observationibus *libro primo, capit. quinto*, non repeto, sed tantum addo *l. 1. Cod. si minor se major. dixerit.*

Hinc manat nomen exactoris pecuniæ pro capitibus: cujus meminit Arcadius Charisius, in *l. ultim. §. qui annonam, de muneribus & honoribus*, & personalis muneris sollicitudinem sustinere dicitur, ac præterea illud, quod vulgo dicimus, succedere vel dividere * in capita, idem est, quod in viriles partes: ¹⁸ ut interpretatur Imperator noster *Novel. 118.* sic videlicet, ut æquales partes quisque ferat, & tot fiant

24 PAULI MONTANI TRACTATUS

partes, quot personæ sint. Cui opponitur successio vel divisio in stirpes, in leg. si libertus præterito, §. ultim. ff. de bonis libertorum, §. penult. Institut. de heredit. quæ ab intest. §. hæc etiam, Institut. de Legit. agnat. succes. leg. penult. Cod. de legit. hered. leg. secunda Cod. de suis & legit. Paulus lib. 3. senten. tit. 2. l. 8. de inofficioso testamento: atque hoc eodem loquendi genere utitur Statutum nostrum Ultrajectinum, Rubrica 23. §. 27.

Cui simile est, quod dicimus, servum non posse interrogari vel torqueri in caput Domini, l. §. si servus, §. cum questio, §. cum quidam, l. 2. & sequent l. extraneo, l. si quis viduam, ff. de quest. nec libertum in caput patroni, d. l. 1. §. sed nec libertum, de quo latè Barnabas Brissonus antiquitatum illustrator vigilantissimus, de adulteriis, cap. 22. & sequent. Ac pari modo nomen

20 * pœnæ capitalis, quæ ita dicta est, non à capite materiali (ut vocant) principali hominis membro, quod collo confine est, sed quod per eum caput civile, id est, persona in civitate eximitur, morte, vel deportatione, sive aquæ & ignis interdictione. Capitalis enim pœna est, quæ mortis, vel civitatis amissionem continet, l. licet, ff. de verborum significat.

21 & in dubio ejus * appellatione venit pœna mitior, ut tradit Alexandr. consil. 104. num. 2. lib. 1. idem 121. num. 2. & ibidem Carolus Molineus Jurisconsultus Parisiensis, & in eadem Curia olim Advocatus, vir nunquam satis laudatus, lib. 7. quæ opinio communis, etiam generali consuetudine approbata est, teste Nicolao Boerio ornatissimo olim Præsidesenatus Burdegalenfis, Decis. 254. num. 10. 11. qui dicit ideo receptum esse, & ab omnibus iudicibus observari, ut in suis sententiis, quibus aliquem condemnant pœna capitis, apponant hæc vel similia verba: Quod

22 anima * separetur à corpore: cujus etiam receptæ * opinio-
23 pinionis meminit Franciscus Vivius commun. opin. lib. 2. opin. 15.

Neque

Neque omnino dissimile est, quod Papinianus docet in l. qui ex liberis. §. testamento, ff. de bonor. possess. secund. tab. Eum, qui se dedit arrogandum cum capite, fortunas quoque suas in alienam domum ac familiam transferre: id est, cum persona sua, res omnes, bonaque sua, non aliter atque hodie ingredienti monasteria, bonorum capacia, se & sua Deo dicuntur dedicare, ut in Authen. ingressi, C. de sacrosanct. Eccles. nisi tamen locorum statuta & consuetudines id impediant, quo jure ferè utuntur omnes Belgicæ Provinciæ; ita quod monasteriis ad * acquirendum opus sit 24. Principali rescripto, ac præterea debet impetrari iurium Dominicalium peremptio, & apud nos servatur.

Ex quibus jam puto satis probatum esse, capitis nomen persæpè, ut & hic, pro persona capi, & homine ipso, nec id solum obtinet apud ICtos nostros, sed etiam omnes probatos auctores, ut facilimè ostenderem, nisi me penè hujus tractationis cepisset fastidium; quare ne in hisce interpretationibus longior quibusdam videar, ad alia transeamus.

Et quia hæc definitio loquitur *de capite libero*: videamus, quodnam illud sit. Constat enim * liberum caput diversimode accipi, etiam apud nostros ICtos; & ut incipiamus à primis rei Romanæ temporibus, inter leges Numæ Pompilii secundi Romanorum † Regis una invenitur his verbis concepta: *Si quis hominem liberum dolo morti sciens duit, parricida esto*, ita eum refert Sextus Pompejus Festus lib. 14. quem referunt & sequuntur Andr. Tiraq. var. & indefessæ lectionis vir, in tract. de pæn. caus. 13. n. 4. Iacob. Cuiac, clarissimus, & summæ apud literatos authoritatis ICtus, obser. 3. c. 40. Nicol. Anthon. Gravat. Briacensis, ad Octav. Vestr. lib. 2. cap. 5. nu. 8. & novissimè Guliel. Forner. Aurelianensis select. lib. 1. c. 10. quo loci Festus dicit, Numam non solum parricidam

dam vocasse, qui parentem, sed qui qualemcunque hominem occidisset; vim, ut opinor, legemque naturæ, qua omnes homines pares sive æquales sunt, intuitus; ita enim interpretatur hanc legem Iacobus Reinardus Brugenſis in *l. ferè, in fin. ff. de reg. jur.* & facit *l. quod attinet, ff. eodem*

Rurfus Cajus *libr. 7. ad edict. Provinciale in l. ex hac lege, ff. si quadrup. pauperiem fec. dicatur*, dicit etiam liberarum personarum nomine agi posse: fortè si patremfamilias vel filiumfamilias vulneraverit quadrupes: ne scilicet deformitatis ratio habeatur, (cùm liberum corpus æstimationem non recipiat) *d. l. ex hac lege, & l. 1. §. sed & quia, & l. cum liberi, ff. de his, qui de jec. vel effud. & l. 2. §. corporum, ad l. Rhod. de jact.* & ibidem optimè Franciscus Balduin. vir diligentissimus atque doctissimus, & *Instit. de obligat. quæ ex quasi delicto nasc. in verbo (Index enim) sed impensarum in curatione factarum, & operarum amissarum, quasque amissurus quis esset* 27 inutilis factus, quo loci Cajus *liberam * personam & ejus liberum corpus* intelligit pro persona ingenua, vel à servitute exempta, non de omnino libera, vel nullius juri subjecta, id quod evidenter ostendunt verba ejusdem legis, ibi: *fortè si patremfamilias vel filiumfamilias vulneravit*; cum enim notum sit filiumfamilias in patris sui esse potestate, non potest aliter intelligi.

Similiter Ulpianus in *l. 2. ff. de acquir. possess. & Imperatores Severus & Antoninus in l. 1. C. de acqu. heredit.* scribunt, per liberam personam nobis etiam ignorantibus acquiri possessionem; quibus & infinitis similibus locis accipitur pro exempta à servitute, subjecta tamen alterius juri, quod ex eisdem textibus apertissimè convincitur, quibus ex locis plerisque videri posset, liberum caput pro persona libera huc dictum esse, ad differentiam servilis personæ, cuius

jus meminit Vlpianus in *l. in personam servilem*, ff. de reg. jur. vel etiam capitis servilis, de quo in *l. liberos*, §. *emancipato*, ff. de capit. diminut.

Verum hoc loco *liberum* * *caput* longè aliter acci- 28
pitur, pro persona scilicet libera, nullius alterius ju-
ri, vel potestati, dominicæ, patriæ, vel etiam mari-
tali subjecta, sed ea, quæ propriæ est potestatis, pro-
prij arbitrii, sui juris vel potestatis, quorum tutela
propria res omnino inepta & aliena ab his, qui alie-
no juri subditi sunt, ut aperte tradit Theophilus *hoc*
tit. & satis etiam clarè Imperator Justinianus. Ex
quo fit, ut nec filiofamilias, qui in patris potestate,
sive sacris patris est, nec matrifamilias, quia in ma-
nu viri est, nec denique servo, ob dominicam pote-
statem, tutor dari possit, ut infra latius dicemus.

Et hanc nostram & communem interpretatio-
nem optimè confirmat Proculus *libr. 8. epistolar. in*
l. non dubito, §. *liber autem*, ff. de captiv. & postlimin. re-
vers. cum dicit, *liberum* * *populum* esse, qui nul- 29
lius alterius populi potestat est subjectus: five is
foederatus est, five non foederatus est, item, five æ-
quo foedere in amicitiam obvenit, five foedere
comprehensum est, ut is populus alterius populi
majestatem comiter conserveat: hoc enim adjectum
esse, ut intelligatur alterum populum superiorem
esse, non ut intelligatur alterum non esse liberum;
non aliter atque clientes nostros liberos esse dici-
mus, etiam si neque autoritate, neque viribus no-
bis pares sint.

Nec huic etiam abhorret dictum Oldradi de
Ponte, Landensis, qui fuit Advocatus consistorialis
Romæ, *conf. 234. factum tale est, quidam miles, nu. 2. Id*
liberum * dici, quod est liberum omni libertate & 30
absolutum ab omni onere; quem refert & sequitur
doctus & diligens vir Aymo Cravet. *conf. 122. n. 5. &*
6. Ex eo inferens, quod si Princeps faciens alicui
gra-

- gratiam, mandet condemnationes liberè cancellari, verbum, *liberè*, generaliter debeat intelligi, & quoad
- 31 omnia contenta * in condemnationibus. Quia (ut
- 32 inquit Anchoran. conf. 407. col. 2. vers. & certè non videtur dubium) verbum, *liberè*, importat * totalitatem: quod latius probat And Tiraq. in repetit. l. si unquam, verbo, revertatur, nu. 134. & 25. seq. C. de rovoc. donat. Quo loci dicit, hanc dictionem ejus esse naturæ, ut non requirat alterius consensum, auctoritatem, factum, ob omni necessitate abhorreat; quod operetur sine aliqua re extrinseca, & denique, quod sit abstractus ab omni observantia necessitatis & solemnitatis, ideoque eandem dictionem reponi inter eas, quæ * faciunt substitutionem directam, id est, quæ nullo alterius ministerio indiget, ac præterea omnem moram excludat, & denique inducere canonem latæ sententiæ.
- 34 Quod si verum est, sicuti est verissimum, consequi rectè videtur, * patrem habenti tutorem dari non posse, cum talis caput liberum non habeat, sed in patris sui sit potestate, qui ejusdem potestatis ratione ejus legitimus tutor est atque curator, Instit. de Tutel. in prin. & ibi communiter Dd. Philippus Cornæus, fidelis consultor, conf. 129. n. 11. lib. 1. Maria. Socin. conf. 59. n. 30. 31. 32 lib. 3. Arius Pinellus, vir absque dubio cordatus, & juris apprimè doctus, & subtilis in l. ult. n. 15. 16. C. de bon. mater. & Decis. Pedem. 89. n. 5. tradit rationem de capite libero, & omnium novissimè Ascanius Clementinus in Tractat. de Patr. potest. effect. 14. n. 1. & 2.
- 35 Ideo etiam furioso in * patris potestate constituto non datur curator, l. cum furiosus, C. de Curat. furiosi. Nec ei, cujus * pater est in hostium potestate,
- 36 sed tantum curator datur substantiæ, ne medio tempore pereat, l. muto, §. ei cujus, ff. de Tutel.
- Cujus Tutelæ sunt & aliæ rationes non obscuræ.

Qua-

Quarum prior est: quod pupillis, non aliis datur tutor; Pupillus autem dici non possit, donec in potestate patris est, sed is tantum, qui defuit, vel morte, vel emancipatione, *l. pupillus est, in prin. & ibi notat. de verb. sign.* Sed efficacior est altera ratio ab imis naturæ præcordiis deprompta, scil. amor patris in liberos, cuius * paterni amoris ardor dicitur inæstima- 37 bilis. Quis enim, inquit textus in *l. ult. in princ. C. de Curat. furios.* talis affectus inveniatur extraneus, ut vincat paternum. Ex eo inferens, nulli * res filiorum credendas 38 esse, quam patri, cum is etiam prolem indignam & malè de se meritam amare præsumatur, & pro his capere salubrius consilium; Etiam si patris actus prima facie videatur minus utilis liberis, ut latè tradit Andr. Tiraqu. in præfat. d. l. si unquam, & nos plenè diximus in tract. nostro Præsumptionum.

Et hoc est, quod dici solet, naturalem stimulum patrem hortari ad cogitandum pro liberis, de quorum salute semper est sollicitus, *l. cum pater, §. mando, ff. de legat. 2. ibi: mando filie mee, pro salute ipsius sollicitus*, ad quod etiam alludit Virgilius lib. 1. *Æneid.* scribens:

Omnis in Ascanio chari stat cura parentis.

Hæc, quæ de * Patre diximus, & ejus tutela in 39 liberos, ita se habent etiam in filiis emancipatis, licet in iis defuisse videatur patria potestas, atq; ideo cessante causa, videretur cessare effectus. Quæ regula generalis est, & in omnibus dispositionibus locum habet, teste Petro Ancharan. *cons. 47.* Et paria sint, nullam ab initio fuisse causam, vel fuisse aliquam, sed eam esse finitam, per textum in *l. 1. ff. de condict. sine causa, & l. nihil interest, ff. de nautic. fœn.* cum * hoc 40 eis specialiter reservatum sit, ad exemplum Tutelæ patronorum, *Inst. de legit. parent. tutela, & in §. præterea, Inst. quib. mod. jus patr. potest sol.* Idque optimo jure, cum * si aliter diceremus, inducta in favorem 41

ver-

verterentur in odium, *contra cap. odia, de regul. juris, in 6. & l. quod favore. ff. de legibus*. Siquidem certi juris est emancipationem in præmium & favorem filio dari: juxta ea, quæ latè tradit Andreas Tiraquel. *in d. l. si unquam, verb. donatione, nu. 146*. Et pari modo, tutelam ad ejus defensionem, ob ineuntis ætatis imbecillitatem, minoris ætatis lubricum infirmumque hujus ætatis consilium, multorum infidiis & captionibus expositum fuisse inventum, *l. 1. ff. de minoribus, §. 1. Institut. de tutel.* qua ille medio emancipationis privaretur.

42 Superioribus rationibus hanc plerique addunt; eam patri reservari ob memoriam* & reliquias præcedentis potestatis & affectionis: Licet enim, inquit, per emancipationem soluta sint jura civilia, non tamen sublata esse jura naturalia: ita Angelus Aretin. clarus & non contemnendus Doctor *in §. & hi qui, num. 1. Institut. de hered. quæ ab intest.* Et ideo quamvis una earum cesset, non tamen cessare effectum sive dispositionem: vulgata *l. si non lex Ælia Sentia, ff. de hered. inst.* Quæ tamen ratio me non movet; cum sciam regulam illam de memoria, vestigiis, sive reliquiis præcedentis potestatis non procedere, nisi in certis casibus, in quibus lex aliquid statuit ob illas reliquias pristinae causæ; ut tradunt Ludovicus Romanus, vir summe memoriæ, & Imola, summus veritatis Doctor *in l. 2. §. ult. ff. de don. quos & refert & sequitur Andr. Tiraquel. in hac eadem regul. limit. 16. nu. 9.* nisi tamen, inquit, sit eadem ratio in reliquiis, quæ hîc non reperitur: Imo ob eam causam credo editam *l. ult. C. de emancipat.* Qua constitutum, ut sicut olim pater emancipans filium, contracta fiducia, id est, reservato sibi jure succedendi, in consequentiam ejus successionis, ad eundem etiam tutela perveniebat: Ita hodie pater emancipans filium videretur, licet specialiter non expressisset, sub

CAP. III. EXPLICAT. DEFINIT. 31

sub eadem fiducia emancipasse; qua Constitutione necessariò opus fuit, cum ex dispositione legis tantum fieri possit, ut quis censeatur esse partim in potestate patris, & partim non, nec quidquam in eo valeat hominis dispositio, ut tradit Alex. *cons. ult. nu. 5. & 5. lib. 5.* Andr. Barbat. copiosus utriusque juris Interpretes in *tracta. de præstant. Cardinalium, I. quæstio. I. quæstionis principalis.* Quamvis non ignorem esse alios, qui putant, hoc non procedere quo ad effecta ex emancipatione resultantia, quæ existimant expresse excipi posse, cum communis omnium opinio sit in contrarium: ut de ea attestatur Guliel. Benedict. multæ lectionis homo, & in praxi peritissimus, in *repetit. c. Raynuntius, verb. matrem in super cleram, n. 27.* Ita quod nullo modo dubitandum est de hac ampliatione.

Existenti ergo in potestate, ut hoc reassumam, tutor dari non potest, quia talis liberum caput non habet. Quæ regula longius producenda est, ut nec servo dari * possit, ob dominicam potestatem: is enim suæ potestatis non est, sed fit demum manumissione, teste Venuleio in *l. ult. ff. de liberal. causa.* Quare rectè dicit Iulian. in *l. servus, ff. pro emptore, & Papinian. in l. eo tempore, §. servus alienus, ff. de peculio, servum pro capite pecuniam solvere, quoniam pro libertate solvit: quam locutionem non solum Icti nostri, sed & alii usurparunt, ut Plant⁹, qui sic loquitur in Rudente: *Doctà atq; astutè ego illi pauxillatim pollicebar pro capite argentum ut sim liber, ac me emittat manu, & alii aliis in locis.**

Idem tractatus est, si quis dubitat de suo * statu: putâ, si de eo litigat, quæ datio non tenet, si liber non est, ut tradit Ulpianus *libr. 9. ad edict. in l. ei qui, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. 1. & utrobique glossa, C. qui dare tutores.* Simile est, quod idem Ulpianus scribit libro duodecimo *ad Edictum ex Rescripto Divi Pii, in l. de statu, ff. de testament. fac. poss.* Nempe de suo statu

statu dubitantes, vel errantes, testamentum facere non posse.

- 45 Idem dicendum * in matrefamilias, cum ea sit in manu sive potestate sui mariti, per in manum conventionem, atque ideo maritus uxori olim non aliter, atque pater filio, testamento Tutorem dare poterat, vel etiam Tutoris optionem, ut ipsa sibi eligat Tutorem, quem velit; Et hic Tutoris est quem *pro Mura* Cicero ait potestate mulieris contineri: ut rectè annotavit Iacobus Cuiac. Ictorum omnium posterioris ætatis facilè Princeps, *obser. 7. c. 11.* Eoque jure maritalis potestatis nos utimur, & de Gallis attestatur Andr. Tiraquel. *l. 1. connubiali.* Inde fit, quod quotidie videmus, quod nuptæ omnes actus judiciales faciant auctore marito, vel * alio Tutore ad hoc specialiter electo.
- 46 Eodemque argumento, patre etiam mortuo, filiofamilias Tutor non potest dari, si est in potestate * avi: ut ex facto respondit Philippus Corneus, *cons. 129. nu. 9. 10. libr. 1. per l. cum filius famil. ff. de milit. testa.*

Verùm hæc, quæ superius diximus, non in omnibus vera sunt, sed quasdam restrictiones recipiunt: Et primò quidem in iis, qui in utero sunt; cum hi non nisi absurdè pupilli dici possint, *l. non est pupillus, ff. de verb. signif.* sed viscerum matris quædam portio. Et ideo ancilla prægnante vendita, si partus evincatur, non agitur duplo, quia non videtur magis in contractu, ad partum habitus respectus, quàm ad quodvis aliud intestinum, *l. si prægnans, ff. de evict.* Propterea quoque matre prægnante, in exilium acta, filium ibi natum, non videri exulem, dicit Bartolus, luminare juris civilis ardentissimum, in *l. in servorum, ff. de statu hominum*, quia homo non est vel animal, *l. in lege Falcidia, ff. ad l. Falcid. l. 1. ff. de ventre inspic.* Siquidem pupillus non solum ætatem significat,

cat, sed & conditionem ejus, qui ante pubertatem de-
 fuit esse in potestate patris, & cœpit esse in potestate
 tutoris: non possumus autem dicere eum defuisse esse
 in potestate, qui in utero est, quia nec antequam na-
 scatur, dici potest in patris potestate fuisse, *l. ult. ff. de
 collat. bonor. & l. ult. ff. de assignat. libert. §. cum autem,
 Institut. de tutel. Ideo * nec etiam tutor ei dari potest, 48*
§. ultim. l. si nemo tutorem, 2. (Saltem datus tutor non
 est, antequam nascatur) *ff. de testament. tutel. l. ventri, ff.
 de tut. & cur. datis ab his, l. 1. §. si quis quasi, ff. de eo, qui
 pro tut. Sed interim curator datur tantum bonis, aut
 ex his, qui tutores dati sunt posthumo, aut ex necessa-
 riis affinibusque, aut ex substitutis, aut ex amicis de-
 functi, aut ex creditoribus: sed is utique, qui idoneus
 videbitur: aut si de personis eorum quæstio movea-
 tur, vir bonus eligitur, *l. 1. §. eligitur, ff. de vent. in pos-
 sess. mitten.* Si tamen patrem habet, quem nuptiæ de-
 monstrant, vel patre defuncto, avum, in cujus potesta-
 te esset, si nasceretur, hic omnino dandus est, cujus jus
 minui non debet, ex ratione *l. cum filiusfamil. ff. de milit.
 testam.* quia qualiscumque sit, suo muneri decedet, sta-
 tim atque infans natus erit, *l. 1. §. tamdiu, ff. de vent. in
 poss. mit. Angel. in §. cum autem, Inst. de tutel.**

Ex qua limitatione multa inferri possunt, quæ quia
 latius ab aliis sunt tradita, omitto: remittens Lecto-
 rem ad Andræam Tiraquellum in *l. si unquam, verbo,
 susceperit liberos, num. 144. usque 156. C. de revoc. donat.
 & de retract. lig. §. 1. gloss. 9. num. 75. & 5. sequ. & no-
 vissimè Iacobum Cuiac. in *l. 2. vers. altera causa, ff. de
 excusat. tut.**

Unum superest, quod ad superiora adjiciendum pu-
 to, & ex dicta limitatione infertur. Puta, omnem a-
 ctum à patre vel avo factum, ut tutorem vel uterū
 administratorem, esse nullum, nec eum confirmari ex
 postfacto, cū natus erit posthumus, quia oportet,
 quod tempore actus agens * actum habeat legitimam 49

C

personam

personam, nec sufficit ex post facto supervenire legitimationem personæ, ita Alex. *conf.* 171. in 8. lib. 2. Baldus omnium nostratum Doctorum oculatissimus *consil.* 126. idem 173. lib. 1. allegat Dynum Muxellanum in cap. non firmatur, de reg. jur. in 6. cujus tanta fuit
 50 it authoritas apud Italos, ut Veronenses * statuto caverint, cessante statuto patriæ, judicandum esse secundum glossam Accursii per Dynum approbatam, tradit Castrensis *conf.* 172. n. 1. lib. 1.

51 Sed nec procedit dicta regula, quando * pater esset deportatus, quo casu filio dandus est alius tutor l. final. §. minores, C. de sentent. pass. Cujus ratio est in promptu. Quia deportati in insulam, cum sint apolides, l. 2. §. hi quibus, ff. de legat. 3. l. quidam. ff. de pæn. & inter peregrinos numerentur, l. sed etsi, §. solemus, ff. de hered. instituend. civitatem amittebant, omniaque Romanæ civitatis jura, hoc est, ea omnia, quæ juris civilis sunt. Ideo deportatio dicitur media, sive minor capitis diminutio, per quam civitas amittitur, libertate retenta omnibusque aliis, quæ meri juris sunt gentium. dict. l. quidam. ff. de pænis, l. si deportati. §. 1. ff. de legat. 3. l. neque, §. 1. ff. de milit. testamen. Et Ulpianus in fragmentis tit. 11, de tutelis. vers. media. Quoloci enumerat inter media exempla aquæ & ignis interdictiones, in cujus locum
 52 deportationem * successisse omnes norunt, l. ejus ff. de testamentis, cum similibus. Quamvis non ignorem Severinum * Boetium, virum consularem & Christianum Philosophum, eam inter maximæ capitis diminutionis exempla reponere, lib. 1. commentarior. in locum ab adiunctis, & in eadem hæresi fuisse Callistratum, sive potius * Tribonianum, omnium alioqui artium & memoria præditum, in l. cognitionum, §. ult. ff. de variis & extraord. cognit. Quos tamen excusare poteris, si dicas, maxima sive magna capitis minutione juris authores non uno in loco mediam comprehendere, ut in l. 1. §. si filius, ff. de suis & legit. l. 1. §. capitis, ff. ad
 54 Tertul.

Tertull. & in l. 1. ff. de usufruct. legat. ut annotavit Franciscus Duarenus Biturigum suo tempore Professor primarius, disputat. anniverſar. 1. c. 9. eaque de causa forte Vlpianum in d. l. 1. §. si filius, tantum duas poſuiſſe capitis minutiones, quam tamen excuſationem non videtur admittere Barnabas Briſſonius in ſuo libello de ritu nupt.

Inde manat, pœnam deportationis inter capitales pœnas referri, authore Paulo in l. 2. ff. de public. judic. Publicorum inquit judiciorum quedam capitalia ſunt, quedam non capitalia: Capitalia ſunt, ex quibus pœna, mors, aut exilium eſt, hoc eſt, aque & ignis interdicio. Per has enim pœnas eximitur caput de civitate, cetera non exilia, ſed relegationes propriè dicuntur.

Et hoc eſt, quod Vlpianus dicit in l. 1. §. qui habebat, ff. de bon. poſſ. contra tab. & in l. verum, §. ſocietas, pro ſocio. Interire homines maxima & media capitis minutione, aut morte. Atq; ideo deportatos * mortuorum loco habendos eſſe, quos ſequitur Imperator noſter in §. cum autem, Inſt. quib. mod. juſ pat. poteſt ſol.

Ex quo & illud proficiſcitur, deportato * patre, non ſecus atque mortuo, nepotem admitti ad avi bonorum poſſeſſionem. l. 1. §. quidam filium, ff. de bon. poſſ. contra tab. Et pari modo deportati patroni, filio ejus competit bonorum poſſeſſio, in bonis liberti, cui inquit Paulus in l. ſi necem, §. ſi deportatus, ff. de bonis liberti, non erit impedimento pater ſuperſtes, ut qui mortui loco habeatur.

Quam tamen limitationem non injuſta ratione poteris declarare, niſi pater ex indulgentia * Principis fuerit reſtitutus, cum per eam reſtitutionem priſtinum ſtatum recipiat, d. §. cum autem. & ceſſante cauſa depoſitionis, tutela vires ſuas recuperat, l. non ſolū, §. ſin. ff. de excuſ. tu. ſi quis ſub conditione, §. ſi tutor, ff. de teſt. tu. Quæ licet indulgentia Principis non ſoleat ſperari, vulgata l. apud Vlp. aliàs Africanus, §. conſtat, ff. de legat.

58 *legat. i.* & ideo vulgo dici solet, ea * quæ dependent à voluntate solius Principis impossibilia iudicari, ut est communis opinio Doctorum in *l. continuus*, §. *cum quis*, ff. *de verbor. obligat.* & in *d. §. constat*. Tamen quia quis dum spirat, sperare debet: non adimit deportatio cum civitate omnem restitutionis spem, cum ea non rarò à Principibus obtineri solet, quo casu quoq; non procedit prædictum commune Doctorum axioma, de quo ego semper dubitavi; sed quia non est huius loci, satius alibi attingam.

Cui consimile est, quod Vlpianus scribit *lib. 13. ad legem Papianam*, in *l. intercidit*, ff. *de condit. & demonstr.* Intercidere legatum, si ea persona decesserit, cui legatū est sub conditione: si verò non decesserit, sed in civitate esse desierit, puta si consul fuerit; & is in insulā deportatus sit, non interim extinguere legatum, quia in civitate restitui potest, cum aliis similibus adductis per Tiraquellum in *l. si unquam*, verb. *susceperit*, num. 162. & seq. *C. de revoc. donat.* & idem latè in suo tract. *cessante caus.* parte 1.

59 Hæc autē declaratio * procedit in plena indulgentia, sive in integrum restitutione Principis, quæ plenè vel indefinite concepta est, ut in *l. 1.* & *l. ult. §. ult. C. de sent. passis*, quæ omnia jura complectitur, ut patriam potestatem, jus agnationis, & alia ejusdem generis, non autem cum jura tantum quædam nominatim continet, ut in *l. in insulam*, *C. de sent. passis*, quæ ultra expressa se non extendit: Nec itidem in generali sive communi indulgentia, sive restitutione, cujus fit mentio in *l. si ademptis*, & *l. generalis*, *C. de sent. passis*, ea siquidem reditum duntaxat in patriam indulget. Itaque nec bona confiscata restituit, nec ulla actiones, sive pro illo, sive contra illum conceptæ si sint.

60 Non procedit etiam dicta regula, quando pater recusat * administrare, vel res filii agnoscere, quo casu ad unū actū, sive illis rebus datur curator; ut tradit

Iason,

Iason, Doctor non minus eruditione integritateque quam stemmate clarus, in l. bonorum, C. qui admit. ad bonor. possess. per l. cum in una, §. tutor, ff. de appel. & notat Bart. in l. si impuberi, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. fin. §. sin autem, & ibid. glos. verb. hereditatem, C. de bon. qualib. & Auth. ut lic. mat. & av. in prin.

Sed contra hanc limitationem Doctores communiter tenent in pupillo filiofamilias, in secunda etate constituto, hoc est, pubertatem ingresso, quē solum dicunt, patre recusante illi cōsentire, posse hereditatē adire, vel bonorum possessionum agnoscere; idq; ex l. fin. §. sin autem in 2. etate, vers. sin autem patre recusante, C. de bon. qualib. qui textus hoc aperte probat, dicens, patre recusante administrare filium posse adire competentē iudicem, & ab eo petere curatorem hereditati dari, per quem gubernatio rerum ad eum delatarum procedat. Ex quibus facile intelligimus, filium solum posse adire sine tutore, ut bene explicat Phil. Dec. in d. l. bonorū, n. 2. Et iterum ex verbis sequentibus, in utroq; casu integrum restitutionis auxilio minimē denegando, quasi velit dicere textus valere adiunctionem per solum pupillum factam, ne violetur regula nostra: Et hic agi de modico pupilli praeiudicio, cui laeso Imperator specialiter pollicetur auxiliū restitutionis in integrum; & ita quoq; salvatur regula, quod aliquñ ad unū actū tutor dari possit, ut latius infra dicemus, pariter & de 2da et. cuius supra meminimus.

Idem juris est, quando filius agit in iudicio super re, quæ non pertinet ad patrem, ut in actione personali, vel criminali; sive ipse agat, sive conveniatur, quo casu non sufficit * patris autoritas, sed datur curator. Ita tenet Angel. Instit. de tutel. in prin. n. 2. vers. ex his infertur, cum vers. seq. per l. i. C. de bon. mater. l. fin. §. ubi autem in unum, C. de bon. qualib. Bart. in l. fin. §. i. ff. de verbor. obligat.

Et pari modo in causis beneficialib. vel dependētib.

- 62 bus, post annum ætat. 14. datur* minori curator. Vel
 63 quando agitur* de castrislibus, vel quasi: vel latè tra-
 dit Seb. Vantius Rever. Ariminensis, de nullit. proceß.
 tit. 11. nu. 40. 41. 42. Anfrerius ad decis. Tholos. 175. Decis.
 Umbria 13. n. 5. 6. 7. 10. Alcanius in tractatu de patria po-
 test. effect. 4. & ex nostris Fredericus Schenck, ex li-
 beris Baronibus à Tautenberck, in triade forensi, parte
 64 2. cap. 2. Quibus in locis dicunt, confessionē* à minore
 in causis criminalibus, sine consensu & autoritate
 curatoris emissam, esse nullius momenti, ac proinde
 minori nō prejudicare, secundum Cynū & alios in l.
 clarum, C. de auth. prestand. saltem adversus eam aliter
 non probato, facit debet restitui, Alex. in l. nam &
 postea, §. si minor, & ibi Ias. de jure ju. Afflict. decis. Nea-
 pol. 208. idem Constitut. Neapol. lib. 2. rubric. 38. n. 10.
 Thom. Grammat. cons. 16. & ex recentioribus Joh.
 Maurit. Dolanus in tract. de restitut. in integr. cap. 150.
 Iulius Clarus in practic. crimin. §. 1. quest. 50. in princ.
 Quod quoq; axioma, quo ad beneficium restitutionis,
 credo verum esse. Sed quod attinet ad dationem
 curatoris, nunquam vidi observari, nisi ex Constitu-
 tione quadam Regia, temporibus Ducis Albani e-
 dita, ut etiam attestatur Iulius Clarus in dicta sua
 practic. d. §. final. quest. 55. vers. ulterius, Rebuffus in
 proœmio Constitut. gloss. 5. numer. 72. Iohannes Im-
 bertus, vir doctissimus, in suo Enchiridio, verbo, au-
 thoritas curatoris.
 65 Nec denique procedit regula in filio* adoptivo,
 in casibus, in quibus is in ejus potestatem non tran-
 sit, quos annotavit Ascanius in d. tract. de patria po-
 testat. c. 5. & ante eum alii in §. sed hodie, Institut. de
 adopt. & in l. penult. C. eod. annotarunt.

CAPUT IV.

Verba: ad tuendum eum, in definitione posita ex-
 planantur, & exemplis illustratur regula;

Ita

Tutorem principaliter dari personæ, & secundariò rebus.
 Et: An tutor à Judice vel testamento datus,
 censeatur datus omnibus bonis, ubicunque
 sitis. Item, an Judex laicus clerico tutorem
 dare possit.

S U M M A R I A.

- 1 *Tutores quasi tutores, sive defensores.*
- 2 *Tutela est res minus tuta, incerta, fallax, fragilis & periculosa Papiniano.*
- 3 *Perfidia Aphobi tutoris Demosthenis.*
- 4 *Sempronius Rutilus improbus tutor.*
- 5 *Exempla aliquot perfidorum tutorum.*
- 6 *Contra tutores affectantes tutelas vehemens oritur præsumptio, velle grassari in bonis pupilli.*
- 7 *Tutores tollitores dici Alberico.*
- 8 *Ratio, cur curatores non dantur in vitis.*
- 9 *Tutores fraudantes vel spoliantes pupillos, extra ordinem puniuntur.*
- 10 *Rufinus Britannus, & Stilico Vandalus, tutores Honorij & Arcadij filiorum Theodosij Imperatoris fuerunt hostes & perfidiosi proditores.*
- 11 *Tutor veneficus à Galba imperatore cruci affixus.*
- 12 *Lycurgi Lacedæmoniorum Principis integritas.*
- 13 *Tutelarior materia legislatoribus curæ & cordi fuit.*
- 14 *Inspiciendū non tā quod factū, quam quod fieri debeat.*
- 15 *Tutor datur moribus pupilli.*
- 16 *Tutor mercedes præceptoribus pro facultatibus patrimonii & dignitate natalium constituere debet.*
- 17 *Areta Aristippi filia, post patrem scholas cum laude rexit, & disciplinas docuit.*
- 18 *Regula; Tutorem dari principaliter personæ, & secundariò sive per consequentias reb. sive patrimonio pupilli.*
- 19 *Tutores sepe ratim non dantur, ut unus personæ, alter rebus detur.*

40 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 20 Tutoris auctoritas maior curatoris.
- 21 Communis opinio.
- 22 Tutor datur pupillo ab eo iudice, cuius iurisdictioni persona eius est subdita, licet etiam bona alibi sita sint.
- 23 Tutor simpliciter datus, an & quando censeatur datus omnibus bonis, declaratur 24.
- 25 Iudex laicus non potest clerico dare tutorem, sed à iudice ecclesiastico dandus est, & an hoc sit perpetuum 31.
- 26 Auctoritas Ioannis Fabri sacrosancta apud Gallos.
- 27 Tutor clericus datus à iudice seculari, an habeat potestatem in personam pupilli clerici, & in bonis ecclesiasticis.
- 28 Authoris opinio.
- 29 Laicus an possit esse tutor clerici.
- 30 Laicus an possit esse procurator clerici & syndicus ecclesie.
- 31 Iudæus non potest esse tutor Christiani pupilli, sed suorum filiorum, sic, n. 40.
- 32 Christiani cum Iudæis non possunt cohabitare, nec simul in balneo stare, aut ab eis medicinam recipere.
- 33 Secta Iudæorum peior secta Saracenorum.
- 34 Iudæus prohibetur habere Christianum mancipium, vel nutrices, vel famulos Christianos in domo.
- 35 Iudæi non possunt ingredi scholas Christianorum, etiam cum dispensatione Episcopi vel Principis.
- 36 Debitor non potest esse tutor sui pupilli.
- 37 Anima cunctis rebus præferenda.
- 38 Sententia Authoris de Iudæis, quod possint esse tutores Christianorum.
- 40 Iudæi crucis Christi inimici.
- 41 Reprobatur opinio Ioannis Croti.
- 42 Posteritatis verbum explicatur.
- 43 Theophilus antiquus Græcus paraphrastes.
- 44 Intellectus vers. jam autem, l. spadonem, §. neque librarios, ff. de excusat. tut.
- 45 Modestinus Ictus quo tempore vixerit.

- 46 Modestinus Iulij Maximini Alexandri Imperatoris filij institutor.
 47 Plures Pontifices miserrimè occisi.
 48 Dissensio auctoris ab Alciato.
 49 Paulus Iurisconsultus vertex legum quo tempore floruit.
 50 In dubio juris correctio non est inducenda, & quando hoc procedat.
 51 Communis opinio.

IN eadem definitione ascribuntur verba; Ad tuendum eum: Quæ hoc significant, quod tutores eos tueri & defendere debeant; quod & nomen indicat, l. i. ff. de minoribus, l. i. ff. de Tutelis. Pract. Ferrariens. in forma libelli quo agitur ad reddendam rationē tutelæ, vers. suos tutores, in princ. Appellantur enim tutores * quasi¹ tuitores atq; defensores. Quare mirum videri posset, cur Papinianus noster in l. fidei commissi, §. nonnunquā, in fine, ff. de usuris, potuit legitimè dicere, Tutelā *² esse rem minus tutā, incertam, fallacem, fragilem, & periculosam, cum in ea lege dicit, mulierem quandā prætulisse lubrico tutelæ remedium fidei cōmissi, ne filiæ tutoribus, sed potius necessitudini res cōmitterentur: Sed mirum videri nulli debet, cū certū sit, plerumq; tutores non satis respondere suo nomini, id quod (nempe habere quem tutores aliquando improbos) Demosthenes suo magno malo expertus est; Qui cum septennis Aphobo * tutori esset relictus³ in opulento patrimonio, puta quindecim talentū, hoc est novē millium aureorū nostrorum; ita est ab improbo tutore spoliatus, ut vix ei superfuerit unde suis præceptoribus mercedem persolveret. Et ob id coactus fuit ad ulciscendam suorum tutorum perfidiam, ab hac favorabili causa eloquentiæ suæ tyrocinium auspicari. Notum quoq; vetus exemplum & periculum infortunis pupilli Albutii, qui tutorem improbum habebat suum vitricum * Sempronium⁴

lib. 39 69
 Rutilium, de quo apud Liviū in historia Bacchanalia-
 lium. Cui exemplo convenit cujusdam * helluonis;
 Qui cum tutor pupillis datus esset, eorumque patri-
 monium decoxisset, & juberetur rationem reddere,
 proferreq; libellos, qui acceptum cōtinerent, & ex-
 pensum ridens: ostendit primū gulam suā, deinde
 podicem: indicans, illic recepta esse omnia hīc expo-
 sita. Certē meminisse poterant Decemviri, quod de
 Euripidis fabula narrāt, Is scripserat, Cresphontem
 quendam perfidum tutorem pupillis suis Messenem
 fraude furripuisse, hancq; ejus vocem fuisse: Pecuni-
 am summum esse bonum, quod & virtuti, & pietati
 sit antefendum. Hanc vocē cū populus Athenis
 in theatro audiisset, dicitur ita cōmotus fuisse, ut &
 Actorem & Poētā scenā deturbare voluerit. Sed
 Euripides oravit, ut finis fabulæ audiretur, & exitus
 tam nefarii tutoris. Id Athenis accidit, vix annis vi-
 ginti ante Decēviros. Deinde si magis Romana que-
 ris exēpla, producam illum C. Malleolum quēstōrē,
 cujus tutor Verres, quod argenti placuit, invasit: quē
 mancipia voluit, abduxit: de ceteris rebus, quantum
 libuit, abstulit: nec rationē interim dans, nec pecuni-
 am reddens: ut optimē scribit Cic. *Act. 3. in Verrem.*
 Quibus etiam affine est quod scribit Albericus *in l. r.*
ff. de Tutelis, olim se excusare tutores solere, & hodie
 bene multos, ut bona pupilli furentur, & sibi usur-
 pent, petere tutelas pupillōrum, & affectare, & ut e-
 6 as habeant litigare, contra quos * vehemens oritur
 præsūptio illos velle grassari in bonis pupilli, & id-
 eo judices hoc animadvertētes, debent esse cauti, &
 providi, ne ejusmodi personis administratio cōmit-
 tatur. Cum non sit verisimile, quod velint tueri pu-
 pillos, sed tollere eorum bona. Unde tutores (inquit
 7 Albericus dicto loco) hodie * non dici tutores, sed
 tollitores, ab effectu, quia tollunt & furantur bona
 pupillorum. Quam etymologiam à se rejiciant, quī
 Chri-

Christianam cum effectu (uti omnes decet) profiten-
 tur religionem. Et quia Curatores idem facere solent,
 ideo iuste hodie introductum est, ut adulti * recusare &
 possint curatores, qui illis invitis non datur, *l. nec non,*
ff. de tut. & curat. datis ab his. §. item inviti, Institut. de
curat. Quam quidem ob causam adversus hujusmo-
 di tutores, qui pupillos suos * fraudant atque spoli-
 9 ant, constitutum est, ut si peccaverint, & non sint sol-
 vendo, extra ordinem puniantur, etiam si tantum
 peccarint in cessatione, veluti propter omissam com-
 parationem fundorum, *l. ob fœnus, ff. de administrat.*
tut. Et huiusmodi spoliationes, & mala, imo furta, non
 solum patiuntur, supina magistratuum negligentia,
 mediocris fortunæ homines, sed aliquando etiam
 Principes viri. Et inter cæteros id contigit filiis & hæ-
 redibus Theodosii magni Imperatoris, vix dum pube-
 ribus, videlicet Honorio, & Arcadio: nam qui iis à pa-
 tre erant dati tutores, Rufinus * Britannus, & Stilico 10
 Vandalus, perfidiosi proditores, atque adeo prædo-
 nes fuerunt, ille citius, hic posterius: Vix mortuus erat
 Theodosius: & ecce Rufinus in Oriente ex Arcadii
 tutore fit hostis, & ipsos etiam hostes Gothos adver-
 sus Arcadium excitat, cumque iis conspirat. Sed per-
 fidiosus proditor in conspectu Arcadii à militibus di-
 scerpitur & dilaniatur, testes sunt Claudianus in suo
 eleganti carmine, & Carolus Sigonius in principio libro
 1. de Occidentali Imperio. Et Carolus Molineus de Mo-
 narchia Francorum optime, nu. 14. & 15. Legimus quo-
 que apud Suedonium in Galbæ vita, ca. 9. Galbam Im-
 peratorem, * tutorem (quod pupillum, cui substitutus 11
 hæres erat, veneno necasset) iussisse, ut cruci affigere-
 tur. Nec absimile est quod legitur apud Iustinum Hi-
 storicum lib. 34. de Antiocho Rege, qui decesserit, re-
 licto parvulo admodum filio: cui cum tutores dati à
 populo essent, patruus ejus Demetrius, qui obses Ro-
 mæ erat, cognita morte Antiochi patris, senatum
 adiit,

adiit, obsidemq; se vivo fratre venisse; quo mortuo
 cujus obles sit, se ignorare, dimitti igitur se ad regnū
 petendum, æquum esse, quod sicut jure gentiū, ma-
 jori fratri cesserit, ita nunc sibi, qui pupillum ætate
 antecedit, deberi: cum se non dimitti animadverte-
 ret, à senatu, tacito judicio tutius apud pupillum,
 quam apud eum regnum futurum arbitrante, specie
 venandi ab urbe profectus, Hostiæ tacitus cum fuge
 comitibus navem conscendit; delatus in Syriam, se-
 cundo favore omnium excipitur, regnumq; ei, occi-
 so pupillo, à tutoribus traditur, sed quomodo hoc ei
 cesserit, tradit idem Iustinus. *lib. 36.* & ibidem tradi-
 tur de Triphone, qui se tutorem Antiocho Demetrii
 privigno à populo dari laboraverat, quomodo occi-
 so pupillo, regnum Syriæ invaserit. Laudandus est
 12 summopere Lycurgus * Lacedæmoniorū Princeps,
 qui patre suo, Spartiatorū Rege mortuo, nec non &
 ejus fratre, natu majore mortuis, cū regnare potuisset,
 certior factus quod fratris defuncti uxor præ-
 gnans esset, ut legitimus & pius tutor è vestigio de-
 claravit regnum pueri esse debere, si mas foret. Sed
 cum mulier verba fecisset de perdendo puero, quò
 illi nubere posset, & Spartiatis imperaret, ejus opi-
 nionem detestatus est. De quo Plutarchus & Val.
 Maximus *capit. de ingratis.* Et quotidie ea quæ dixi-
 mus vera esse, magis ac magis experiuntur illi, qui
 sub tutoribus vivunt. Quæ causa est, quod semper
 13 legislatoribus tutelaribus * materia tantopere curæ &
 cordi fuerit. Quin nec Decemviri in suis legibus 12.
 & Imperatores tantum, sed etiam Juri multū in ea
 sudarunt, ut hanc tutorum improbitatem & perfidiā
 retunderent & reprimerent, atq; omnem occasionē,
 opportunitatem & anam mali amputarent, ut ex
 infra dicendis clarissimè patebit. Sed quia Proculus
 noster rectè dixit in *l. sed licet. ff. de offic. præsid.* nō tam
 14 *spectandum esse, quid Romæ factum sit vel fiat, quā
 quid

quid fieri debeat. Et auctore Paulo in *l. jus pluribus*, ff. de just. & jure, Prætor quoque jus reddere dicitur, etiam cum iniquè decernit, relatione scilicet facta, non ad id, quod Prætor ita fecit, sed ad illud, quod Prætor facere convenit: non malè dici poterit tutor à tuendo, sive defendendo pupilli personam principaliter, & secundario res ejus, sive patrimoniū. Siquidem lex vetus sive Decemviralis jubebat tutore super pecunia & tutela dari, teste Cornificio *l. 1. ad Herennium*, Vlp. tit. 11. & Paulo in *l. sæpe*, ff. de ver. signific.

Rursus idem Paulus in *l. cum plures*, §. cum tutor, ff. de administ. tut. dicit, Tutorem non * rebus duntaxat, 15 sed & moribus pupilli præpositum esse, & mercedes * præceptoribus, non quas minimas poterit, sed pro 16 facultatibus patrimonii, & dignitate natalium constituere debere. Id quod Julianus latius etiam ad fœminas pupillas extendit in *l. qui filium*, ff. ubi pupillus educari debeat: nam & hæ non minus atque masculi olim liberalibus artibus instituebantur, auctore Suetonio, de claris Grammaticis, ubi refert Attici filiam *cap. 16* M. Agrippæ uxorem his institutam fuisse à Q. Cæcilio Epirota grammatico, Attici Liberto.

Cui confirmile est quod de Aræta * Aristippi filia 17 narrat Alexand. Genial. 6. c. 5. Nempe eam tanto ingenio valuisse, ut post patrem scholas cum laude rexerit, & disciplinas docuerit, quæ filium habuit Aristippum, qui quod à matre Philosophiam hausisset, Metrodidaetus cognominatus fuit.

Nec admodū huic abludit quod Modestinus scribit in *l. pater*, ff. de test. tu. patri quidem permissum esse filio, vel instituto, vel exheredato Tutore dare; matri vero non concedi, nisi instituto, quasi inquit in rem potius, quam in personam tutorem dare videatur: quod ipsum etiam confirmat Vlp in *l. 1. ff. de legit. tut.* cum dicit: legitimam tutelam deferri his, qui ad legitimam hereditatem admitti possent: & hoc sum-

ma

ma providentia; ut qui sperarent hanc successionem
iisdem tuerentur bona, ne delapidarentur.

- 18 Ex quibus Doctores constituunt * axioma; Tutor
rem dari principaliter personæ, & secundario, in consequen-
tiam sive per consequentias, rebus sive patrimonio pupilli.
Prima siquidem ratio dationis tutoris ea est, ut per-
sonæ pupilli esset provisum, & quia bona, sive ejus
res, personam, veluti digniorem, sequantur, per con-
sequentias fit, ut etiam rebus censeatur datus, si non
æquè, saltem minus principaliter. Ita tenet glossa in
§. 1. verbo data, Inst. de tut. & in §. ad certum, verbo perso-
na, Inst. qui testam. tut. Marian. Socin. conf. 97. nu. 6. idem
148. nu. 2. li. 1. idē 85. nu. 25. l. 3. Alex. conf. 44. n. 17. l. 5.

- Quæ quidem intelligenda sunt, Tutorem non
19 posse * separatim sine pecunia dari, videlicet ut unus
Tutor detur personæ, & alter rebus; quia hoc fieri
non potest separatim, sed uterque erit Tutor super
pecunia, id est, super patrimonio pupilli, & super
tutela personæ, id est tuitione, l. ut vim, ff. de justit. &
jur. nec debet intelligi, ut quidam intelligebant,
quod non detur tutor, nisi pupillus habeat pecuni-
am; cum personæ detur, ut dictum fuit.

Contra quam tamen Regulam disputat Johannes
Crotus in Rub. de operis novi nuntiat. nu. 7. vers. tenendo.
Sed quia argumenta ejus valde levia sunt, non fuit
visum ea referre. Hoc loco attingam tantū præcipua.

- Ex qua Regula infertur primo; tutoris auctori-
20 tatem majorem * esse auctoritate curatoris, cum is
principaliter rebus detur, non personæ, vulgata l. in
copulandis, C. de nupt. & ita tenet in terminis Decius,
in l. infantis, lect. 2. num. 10. 11. C. Qui admitti ad bonorum
possess. Bart. in l. 3. in fine, de bonorum possess. infanti delata,
21 per l. cum in una, §. tutor, ff. de appellat. Quo loco * di-
cit eam esse communem.

- 22 Pari ratione inferunt; Tutorem * dari debere pu-
pillo ab eo judice, cujus jurisdictioni persona ejus
est

est subdita, licet ejus bona alibi sita sint: ita Alex. *consil.* 44. num. 17. lib. 5. per l. 1. in fin. ff. de tut. & curat. datis ab his, l. propter litem §. licet, ff. de excusat. tut. & plenè notatur per Doctores in l. 1. C. ubi tutor, in l. si curatores, per illum textum, C. de excusat. tut. Albericus in rubrica, C. de in litem dando tut.

Cui consequens est, Tutorem *simpliciter datum ²³ à Judice, censi datum omnibus bonis ubicunque sitis, §. datus, *instit. de excusat. tut.* Alexand. *consil.* 128. num. 3. 4. lib. 1. per dictam l. propter litem, §. licet, ff. de excusat. tut. l. magis puto, §. illud, ff. de rebus eorum. Licet contrarium velit glossa, in l. non solum, §. qui testamento, ff. de excusat. tut. quam ibi reprobant Dynus Muxellanus, præceptor Cyni, Jacobus Aretius, Cancellarius olim Franciæ, & Cynus in l. in locum, Cod. qui petant tutores, Andreas Tiraquellus de jure primogenituræ, quæst. 46. num. 20. 26. ubi plures allegat idem tenentes, & ita respondit Castrensis, *consil.* 413. numer. 1. ver si. 1. in fine, & versic. 3. in fine, optimè Ioannes Faber, subtilissimus, & consummatissimus juris Doctor, de Attil. tut. num. 3. Quod non tantum in dativo procedit, sed etiam in testamentario tutore locum habet. Et ita ex facto Marianus Socinus *consil.* 148. numer. 2. libro primo, respondit per dicta jura, quæ dicit esse regularia.

Cæterum id non est perpetuum. Si enim tutor simpliciter datur à suo Iudice, censetur datus omnibus bonis, nisi de alio tutore, vel per *testatorem, ²⁴ legem vel statutum sit provisum, quo casu ea datio non se extendit ad ea bona, per l. pupillo, ff. de tut. & curat. dat. l. si tamen, cum ibi notatis, ff. de testament. tut. Et ita tenet Marianus Socinus d. *consil.* 48. num. 1. 2. Andr. Tiraq. d. quæst. 46. num. 28.

Similiter de alio tutore providebit alius Judex, si quæ bona sita sint extra provinciam dantis, & quoad ea, datus se excuset, teste eodem Fabro.

Iif-

- Iisdem de causis existimant non incelebres Doctores
 25 res, Iudicem * laicum non posse dare Tutorem clericis
 co, sed illum ab Ecclesiastico Iudice omnino dari debere
 debere : ita Marianus Socinus in l. quis clericus, num. 23.
 in fin. de foro compet. Franciscus Ripa cordatus Doctor
 in cap. 2. num. 10. de iudiciis : & Ruinus consil. 89. num.
 1. libr. 5. Quia inquit, persona clerici, cui princi-
 paliter datur, non est laico iudici subdita, & in ejus da-
 tione tangitur subjectio clericalis. Allegant quoque
 Bart. en l. 1. ff. de tut. & curat. dat. ab his, & Ioannem An-
 dreæ in c. fin. de iudic. in 6. & Ioan. Fabr. consuetudi-
 26 num Gallicarum scientissimum, cujus auctoritas * a-
 pud eos sacrosancta fuit, Instit. de Attil. tut. num. 4. in fin.
 27 Imo etiam si esset tutor & clericus datus à Iudice se-
 culari, is non haberet potestatem in personam pupilli
 clerici, nec etiam in bonis ecclesiasticis : ut dicunt An-
 choranus & Perusinus in d. cap. fin. de iudic. in 6. Quia
 non qualitas tutoris dati, sed iudicis vel superioris
 dantis inspicitur, Decius cons. 150. nu. 9.

Sed contrarium ex diametro tenet Carolus Moli-
 neus, ad Decium cons. 150. Quo loco nu. 8. dicit præ-
 dicta esse fatua. Cum etiam sacerdos possit dari Tu-
 tor clerico. à Iudice seculari, ad quem spectat etiam,
 generalen Curatorem, vel Tutorem, clericis dare : al-
 legat Stephanum Aufrerium, in repet. Clement. 1. regul.
 2. fall. 28. & reg. 4. fall. 25. de offic. ordinarii : qui dicit ita
 observari in Gallia, & pro ea observantia facere l. con-
 suta, C. de testamentis, & notata Baldi in l. repetita, C. de E-
 piscop. & cleric. Ac præterea, quod datio Tutoris, ne-
 dum personam respicit, sed etiam patrimonium pu-
 pilli, de quo Iudex temporalis maximè de immobili-
 bus solus se intromittere potest, excluso omnino Iudi-
 ce ecclesiastico. Fatetur tamen Gulielmus Benedicti-
 nus, vir Senatorius, & eruditissimus, in repet. ca. Ray-
 nutius, verbo : & uxorem, Dicit, 2. num. 128. de testam. ta-
 les Tutores à laico Iudice clerico datos, non habere
 pote-

potestatem in beneficialibus & Ecclesiasticis negotiis: ut dicit omnes tenere in *d. c. si. de judic. in 6.* cujus opinio etiam apud nos servatur. Puto tamen * priorem 28 de jure veriorē, quod ecclesiasticus dare debeat, quando principaliter datur personæ: Cæterum si datus tutor se excusat de parte bonorum fitorum extra provinciam tutoris dati, quia tunc rebus datur, posse eo casu tutorem dari per laicum judicem.

Haud absimili ratione sunt, qui inferunt * Laicum 29 non posse esse tutorem clerici: quia laicus non potest habere potestatem in personam clerici, cui principaliter datur, & clericus dicitur res spiritualis, quæ laico subijci non potest: ut notant Abbas, & alii in *ca. at si clerici, col. 8. in prin. de Iudicijs, Decius conf. 150. num. 8.* & Franciscus Ripa *d. c. num. 10.* Sed sunt alii, qui contra tenent, ex eo, quod clericus potest esse tutor laici, *cap. pervenit. 86. distin.* ergo idem è contra. Et quia clericatus retorqueretur in odium, contra *l. quod favore, C. de ll. ita tenet apertè Bald. conf. 143. in questione illa, libr. 1.* Ripa *d. c. 3. n. 10.* dicens, quod eodē modo laicus possit esse procurator clerici, & syndicus ecclesiæ, *cap. 1. de procur. c. 1. de syndic.* Item & hospitalarius, sive rector hospitalis, fundati auctoritate Episcopi, ut tradit idem Ripa, *d. c. num. 66.* Quin etiam Dominicus in *d. c. fin. §. fin. de judicijs in 6.* dicit laicum * tu- 30 torem datum clerico à lege, vel à patre in testamento, debere confirmari. Quare si laicus potest esse tutor legitimus, vel testamentarius, eodem modo poterit esse dativus, cum nulla subfit ratio diversitatis, ut dicit Ripa dicto loco.

Quam posteriorem opinionem ego veram puto, quando datus fuit tutor ab Ecclesiastico * Judice, ad 31 quem principaliter ejus datio spectat, nam talis etiam poterit constituere laicum tutorem, qui habebit potestatem & auctoritatem ab Ecclesiastico, sicut in simili glossa & communiter Doctores tenent in *cap. 2. de judicis.*

D

dicis.

50 PAULI MONTANI TRACTATUS.

dicij. Quod Episcopus causas civiles laico delegare
& committere possit: & idem glossa in *c. bene quidem*
96. *dist. in verb. prater*, Archidiaconus in *c. clericum cu*
juslibet, 11. q. 1. Fredricus Senensis excellentissimus &
magnæ scientiæ Doctor *consil.* 125.

- Inferunt denique alii ex hoc Axiomate; Quod Ju-
32 dæus * non potest esse tutor Christiani pupilli: quia
Christiani prohibentur cum his conversari, ne animi
simplicium ipsorum improborum perfidia deducan-
tur in eorum fidem, *cap. Iudæi, cum cap. sequen.* 38. *que-*
33 *sio.* 1. Nec * ad invicem cohabitare, seu communica-
re: nec in balneo simul stare, nec aliquem Judæorum
in infirmitatibus suis vocare, aut medicinam ab eis
percipere, *cap. nullus* 28. *quæst.* 1. *c. Iudæi*, 2. *de Iudæis*. Quin-
34 & eorum secta * est longè peior secta Saracenorum,
quia cum in die Parasceves, ecclesia orat pro omni-
bus, tamen pro Judæis non flectit genua. Et tradit
Oldradus *cons.* 51. *incipiente*, *Iudæus transeat*. Idem *consil.*
87. *incipiente*, *queritur an Princeps*, & *consil.* 263. *incipien-*
te, *illa videtur*. Et Decius in *cap. Canonum*, num. 7. &
ibidem Gigas in *addit. de constitut.* Et hanc opinionem
tenet Bart. in *Rubrica de justit. & jure*, quem sequitur
Joan. de Anania Bononiensis in *Rubr. de Iudæis*, & *cap.*
final. eod. tit. Et Angel. in §. *præterea*, *Inst. de except.* Zafi-
us d. *Rubrica* num. 6.
35 Ex quo profectum videtur; quod * Judæis prohi-
bitum est habere Christianum mancipium, vel etiam
habere nutrices, vel famulos Christianos in domo, vel
36 etiam intrare * scholas. Quod usque adeo procedit, ut
nec Episcopus, vel secularis Princeps in contrariū di-
spensare, vel statuere possit: ut latè tradit Decius in *cap.*
consuluit. 3. *appell.* Jacob. Menoch. utriusque juris pru-
dentissimus, *de mancip.* 9. *remed. recup.* q. 40.
Et illationem hanc mirum in modum confirmat
Auth. minoris debitor, Cod. qui tutores dari possunt. Qua
37 constitutum est; quod debitor * non possit esse tutor
ejus,

CAP. IV. DE EXPLIC. VERB. DEFINIT. 51

ejus, ne in ejus manibus bona periclitentur: Quare multò magis repelli debet Iudæus, ne periclitetur pupilli anima, quæ cunctis * rebus est præferenda, l. jan- 38
cimius, C. de sacrosanct. eccles. c. præcipimus 21. q. 1.

Alii tamen sunt, qui contrarium sentiunt, & moventur: quod tutela sit quid onerosum, non verò honorificum; ex eo inferentes, quod si Iudæus ob suam perfidiam ad tutelam non admitteretur, ex ea sua malitia consequeretur commodum & immunitatem, contra ea quæ nos latè adduximus, in verbo: *vis, ad potestas*, & in terminis tenet Ioannes Crotus, ad dict. Rubr. de oper. nov. nuntiat. num. 9. qui eodem loco, ut supra diximus, disputativè tenet; Tutorem non dari principaliter personæ, sed rebus, & in consequentiam tantum personæ; & movetur ex l. cum plures, §. cum tutor, ff. de administ. tut. & l. 2. §. tractari, ff. ad Treb l. cum in una, §. tutor, ff. de appel. & l. ult. §. pupillus, ff. de verb. oblig. cui tu adde meliorem textum in l. 1. ff. de legit. tut. & l. quo tutela, ff. de reg. jur. Hoc amplius adducunt textum expressum in leg. spadonem, §. neq. librarios, versi. jam autem, ff. de excusat. tut. In quo Modestinus dicit; etiam Iudæos, non Iudæorum tutores esse, quemadmodum cætera munera subeunt, nam eos constitutiones solutos esse volunt illis solis rebus, per quas superstitio eorum pollui videatur. Cujus Modestini dictum confirmat Vlpianus lib. 3. de offic. consulis, in l. 3. §. eis, ff. de decurionibus. Vbi sic scribit: *Eis, qui Iudaicam superstitionem sequuntur, Divi Severus & Antoninus honores adipisci permiserunt. Sed & necessitates eis imposuerunt, qui superstitionem eorum non laderent.*

Et hujus posterioris opinionis sunt Raphaël Fulgofius, homo alioquin perquam tenui memoria, ut dicit Andreas Alciatus in oratione Avenionensi, Martinus Laudensis, & Claudius de Seisello, alias Aquensis in dicta Rubrica, de justit. & jure, & ibidem latissimè Iason, Andreas Barbatia, communium opinionum

52 PAULI MONTANI TRACTATUS,
oppugnator, *consil. 15. Clementissimi, in primo dubio*
libr. 1.

Verum quidquid dicant posteriores : nos sequimur
priorem opinionem, quæ rationem habet & æquitatem :
39 tem : Quomodo enim * posset esse fidelis pupillo, quæ
Christo infidelis est, ut dicit textus in *cap. non potest. 2.*
40 *quæst. 7.* Quomodo pupillo amici erunt, qui * cruci
Christi sunt inimici, *c. licet universis, de testibus.* Et blas-
phemi nominis Christi, *cap. 1 c. cum sit nimis, de Iudeis,*
fidei nostræ hostes : *cap. in civitate, & ibi glossa de Iudeis,*
imo peiores Sodomitis, *cap. nōne, 1. quæst. 1.* Quare per-
niciosissimi esset exempli, hoc ad Christianorum tu-
telam admittere, vel etiam admissos non rejicere, ut
scribit Ulpianus in *l. tutor quoque, §. si tutor inimicus, ff.*
de suspect. tut.

Nec ad rem pertinet, quod diximus; non debere
quem ex sua malitia commodum, sive immunitatem
consequi; cum hic Iudæus nullam immunitatem con-
sequatur, sed ob suam infamiam puniatur, ne possit ef-
fe tutor Christiani : & licet releveretur ab onere tutelæ,
tamen non otiosus erit, sed cogetur portare rudera, lapi-
des, & cæmenta : ut dicit Ulricus Zasius, decus admi-
rabile juris, in *l. nulla, in fin. ff. de ll.* Sed hæc quæ dixi-
mus de Iudæo, quod non possit esse tutor Christiani, non
procedit in Iudæo, quoad tutelam suorum filiorum,
cum vivant legibus Romanis, & appellatione Populi
Romani veniant : ut optimè tradit Andræas Barbaria
consil. 15. num. 1. & 2. libr. 1. per glossam, invito textu in
c. jus quæsitum, distinct. 1.

Argumenta 2. loco adducta per Crotum non ma-
41 gis urgent : siquidem * per eum, & nos, allegata jura,
non probant, Tutorem principaliter dari rebus, sed
hoc tantum dicunt, eos dari, ut bona pupillorum etiam
conservarent : non tamen negant eos principaliter da-
ri personæ. Quinimo Imperator noster apertis verbis
dicit, incertum tutorem dari non posse, & hanc adjicit
rati-

rationem efficacissimam : quod scilicet quis debeat certo iudicio posteritati * suæ providere : Quæ verba non ad res sive bona , sed ad personas pupillorum necessariò referri debent . Quemadmodum eo loco verbum ; Posteritatis , interpretatur glossa , pro filiis . Quem sequitur Theophilus * antiquus Græcus Paraphrastes , Alex. consi. 160. num. 4. lib. 2. Rubeus in l. Gallus , §. quidam rectè , num. 111. ff. de lib. & posthumis , novissimè Andr. Tiraq. de retract. lig. §. 1. gloss. 9. num. 239.

Pariter non obstat , * quod diximus , ex l. spadonem , §. neque libentarios , vers. iam autem , ff. excusat. tut. Quia ad eam legem diversæ dantur solutiones : quia is textus potest intelligi de aliis , quam de Iudæis ; quia dicit , quod poterunt esse tutores non Iudæorum . Quæ verba necessariò non inferunt , quod poterunt esse tutores Christianorum . Cum certum sit , * tempore Modestini (cuius ea lex est) plures fuisse ordines hominum , quam Iudæorum , & Christianorum . Vixit enim tempore Alexandri Imperatoris , Anno Christi 221. qui ejus curæ & institutioni filium suum Iulium * Maximinum tradidit , quo tempore nomen Christianorum Romanis vix fuit cognitum , nec admissum , & adeo exosum , ut vix credere possim , eos leges condidisse in favorem Christianorum , quod ex historiis patet : Cum inveniamus à D. Petro omnes sequentes * Pontifices , sive Romanos Episcopos , usque ad Marcellum : qui creatus est anno Christi 302. solo Anaceto excepto miserrimè ab iis fuisse occisos & crudeliter trucidatos : & hanc interpretationem sequitur Iason. in rubr. de instit. & jure.

Quam nostram solutionem , sive potius Iasonis , hand parum adjuvat , quod Alciatus scribit. ad l. quidam ignavia , C. de decurionib. lib. 10. Quo loco dicit , verba Ulpiani in l. generaliter , in §. eis , de decurionibus , ibi , Iudæicam superstitionem , accipiendam esse , pro Christiana religione ; & dicit hoc probari ex Tacito lib. 18. Tranquillo

in Tyberio, Plinio & Tertulliano, in apologetico adversus
 susgentes. Quod si verum est, ex eo consequitur, Christi-
 stianos Iudæos fuisse vocatos eo tempore. In quo tamen
 48 men Alciato, * viro alioqui docto ac disertio, non as-
 sentior. Cum inveniamus Iustinianum Imperatorem
 eadem appellatione usum fuisse in l. quoniam multi, C.
 de hereticis. Et Pontifices, in cap. auguriis, 26. quest. 5.
 quod est consilii Carthaginensis, & in cap. Iudæi 28.
 quest. 1. Quibus in locis Iudæi à Christianis, & Iudæi-
 ca superstitione, ac religio Christiana, velut seperata po-
 nuntur: ut rectè ante nos observavit doctissimus, ac in
 Pandectarum emendationibus diligentissimus An-
 tonius Augustinus lib. singularium ad Modestinum. Nec
 id tantum ex Iustiniano, & dictis capitulis, per
 Antonium Augustinum allegatis, sed etiam ex Iulio
 Paulo Iuriconsulto probatur, quem Modestinus no-
 ster verticem legum vocat, in l. scire oportet, §. aliud, ff.
 de excusat. tut. & Lampridius, juris prudentissimus,
 49 qui eodem * tempore ferè scripsit, & floruit sub Sep-
 timio Severo, sub quo una cum Domitio Ulpiano fuit
 assessor Papiniani, Præfecti Prætorio, ut Clodius Clo-
 dianus, ff. de acquir. heredit. & dicitur obiisse sub Ale-
 xandro Severo, vel paulò post: Is inquam Paulus sent.
 lib. 5. tit. 22. sic loquitur: Cives Romani, qui se Iudaico ri-
 tu, vel servos suos circumcidi patiuntur, bonis ademptis in
 Insulam perpetuò relegantur: Medici capite puniuntur,
 rursus idem (inquit) si alienæ nationis comparatos servos
 circumciderint, aut deportantur, aut capite puniuntur. Quin
 & Modestinus ipse lib. 6. regularum, in l. circumcidere,
 ff. ad l. Cornel. de sicariis, scribit: Iudæis tantum permis-
 sum esse filios suos circumcidere, ex rescripto Divi Pii, at in non
 ejusdem religionis hominem, qui hoc fecerit, castrantis poenam
 irrogari. Quæ leges apertissimè demonstrant, Ulpia-
 ni, Modestini, Pauli & Papiniani temporibus Iudæ-
 os semper separatos fuisse à Christianis. adeoque Iu-
 daicam superstitionem aliam fuisse atque Christianam
 reli-

religionem, Si quis tum sub verbis Modestini: *non Iudorum*; velit comprehendere Christianos, (quod non puto verum) rectius dicere poterit, *d. l. spadonem*, quæ Modestini est, correctam fuisse per posteriores leges Codicis, & Pontificias sanctiones. Postquam enim fides Christiana per orbem terrarum recepta florere cœpit, non fuerunt Iudæi ad hæc, & similia officia, cum posteriora jura abhorreant nimiam conversationem, & eorum familiaritatem cum Christianis, ut suprâ diximus; & patet in *l. si. & per totum tit. C. de Iudeis, & tit. ne Christian. mancip.*

Sed hic evellendus est scrupulus, qui nonnullos mirû in modum stimulat & pungit. Is verò est ejusmodi; In *dubio non esse inducendam juris correctionem, *l. san-* 50
cimus. C. de testamen. l. præcipimus. in fin. C. de appell. nisi in alia lege expressè dicatur; quia per tacitos & subauditos intellectus non indicitur legum correctio, sed ea semper vitanda est, & potius jura concordanda, juxta ea quæ tradit Ripa in *l. si constante, nu. 57. 58. solut. matr. Zaf. conf. 4. n. 9. 10. lib. 1.* Ideo talis intellectus dicitur vitiosus, ut tradit Alex. *conf. 227. nu. 10. lib. 6.*

Verùm hic scrupulus facilè eximi poterit, si dicamus illud vulgare Axioma non procedere: quando ex verbis posterioris legis, vel statuti, constat de mente, quod voluerint derogare prioribus, quo casu non requiritur hujus derogationis expressè facere mentionem. Ita Salycetus in *l. hac edictali, in 6. q. in fi. C. de secun. nup.* Carol. Ruin. Regiensis; vir certè & doctrina, & judicio celebris, *conf. 59. lib. 3.* Nicol. Boër, Præses olim ornatissimus, in celebri senatu Burdegalensi, *Decis. 113.* Paulus Paris. *conf. 191. lib. 3.* Augustinus Berous, vir summi & pleni ingenii, *questiones familiarium 119.* quo loco dicit eam * esse communem, & novissimè Rolandus à 51
Valle, discipulo Ruini, de lucro dotis *quest 25. n. 3.* De qua mente cum ex posterioribus legibus clare appareat, non est quod amplius dubitemus.

C A P. V.

Declarantur plena manu verba definitionis: *Qui per aetatem se defendere nequit.* Ubi agitur de diversis aetatis gradibus. Et an infans, qui fari potest, nihil agere possit, etiam accedente tutoris auctoritate. Item quis dicatur proximus infantiae, & an is sit doli capax, & ad iudicium sine tutore vocari, interpellari, eique notificari, denuntiari, offerri; Item, an sponsalia contrahere, ad beneficia praesentare, & pater in ejus bonis adventitius agere, defendere, vel procuratorem constituere possit, sine ejus consensu. Quis item dicatur pubertati proximus. An is Judex eligi, & in collegiata, vel cathedrali ecclesia canonicus esse, & ad honores & officia publica admitti, & in delict. suffragio aetatis excusari, in testem admitti, testamentum facere, vel ad id statuto, consuetud. vel Princip. indulgentia vel juramento habilitari & accusare possit. Item de puberi, virili & senili aetate, earumque requisit. & privileg.

S U M M A R I A.

1. Praetor suscepit tutelam impuberum.
2. Impuberes in tutela esse naturali juri conveniens est.
3. Qui ad officium tutele sunt vocandi.
4. Tutela pupillaris.
5. Tutela muliebris.
6. Mulieres olim in perpetua fuisse tutela.
7. In tutelam suam pervenire quid sit.
8. Aetatis appellatione simpliciter quid veniat, numer. 10. 13.
9. Aetatis pupillaris, numer. 21. 22. 39.

11. Aetas

- 11 *Ætas adificiorum.*
- 12 *Ætas vivorum.*
- 14 *Diversi ætatum gradus.*
- 15 *Tres ætatum gradus ex Gellio & Vlpiano.*
- 16 *Pythagoras Philosophus summæ authoritatis, hominis ætatem quatuor anni temporibus comparabat.*
- 17 *Quinque gradus ætatum ex Terentio, Varrone.*
- 18 *Hypocrates Pythagore discipulus, Medicorum Deus, ætatem hominis in septem partes recipit.*
- 19 *Sex hominum ætates, ex opinione glossatoris.*
- 20 *Authoris opinio.*
- 23 *Infantia quando incipiat, & quamdiu duret.*
- 24 *Existens in utero an dicatur infans.*
- 25 *Vestes infantiles.*
- 26 *Infans non potest de feudo investiri.*
- 27 *Infantes apud Ultrajectinos ad investituram non admittuntur, etiam septem annis maiores, sed eorum tutor.*
- 28 *Iohannes Faber, Gallie consuetudinum peritissimus.*
- 29 *Explosa quorundam opinio, infantem, qui fari potest, nihil agere posse, ne quidem tutore authore.*
- 30 *Proximus infantie quis dicatur.*
- 31 *Proximus pubertati.*
- 32 *Communis opinio.*
- 33 *Infantes secundi generis.*
- 34 *Pueri qui dicantur.*
- 35 *Puerilis ætas.*
- 36 *Prima ætas.*
- 37 *Impuberes & admodum impuberes.*
- 38 *Pupilli.*
- 40 *Pupillaris substitutio.*
- 41 *Pupillares tabule.*
- 42 *Pupillare testamentum, & impuberis filij testamentum.*
- 43 *Secunda tabula.*
- 44 *Heredis institutio caput testamenti.*

58 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 45 Tutores in qua parte testamenti scribi soleant.
- 46 Proximus infantiae non censetur doli capax, & ideo non incidere in poenam leg. si quis in tantam, C. unde vi.
- 47 Proximus infantiae non committit causam exheredatione dignam.
- 48 Proximus infantiae non committit futurum.
- 49 Infantiae proximum in iudicio sine tutore esse non posse, sed citandus est tutor vel conjuncti.
- 50 Magis communis opinio.
- 51 Proximo infantiae sine tutore nihil notificari, denuntiari, offerri, vel interpellari posse.
- 52 Explosa est opinio Matthaei de Afflict.
- 53 Proximus infantiae an possit contrahere sponsalia.
- 54 Septennio major an possit presentare ad beneficium ecclesiasticum vacans, si est patronus ratione juris patronatus laicalis sine tutore, & an ejus presentatio debeat praferri presentationi tutoris.
- 55 Authoris opinio.
- 56 Cura animarum ars artium & salus animarum.
- 57 Ecclesiae Pastor, Prelatus & parvus Episcopus dicitur.
- 58 Cura patroni in presentando qualis esse debeat.
- 59 Intra quae tempora patroni presentare debeant.
- 60 Bona patroni tacite ecclesiae obligata esse pro mala administratione, ut bona tutoris minori.
- 61 Periculum patroni presentantis indignum.
- 62 Authoris opinio in presentando.
- 63 Ratio tradita, cur proxime infantiae sponsalia contrahere & non presentare queant.
- 64 Laicus an jus patronatus praescribere possit.
- 65 An jus patronatus vendi vel donari possit cum universitate bonorum.
- 66 Episcopus liberatur à patria potestate ob suam dignitatem, quoad suum commodum.
- 67 Pater an in adventitiis possit agere, vel defendere, Pro-
cura-

curatorem constituere sine filij consensu, qui est proximus infantia.

68 Pubertati proximus quis dicatur.

69 Communis opinio de proximo pubertati

70 Mellephebus.

71 Infirma etas.

72 Proximum pubertati in iudicem eligi non posse, nec ordinarium, nec delegatum, etiam ex certa scientia.

73 Impuberes an possint esse canonici in collegiata vel cathedrali ecclesia.

74 Impuberes an vocandi sint ad electionem Episcopi.

75 Impuberes ab omnibus officiis civilibus remoti sunt, declarata 76.

77 Proximum pubertati, veluti doli capacem, causam exheredatione dignam committere, & in delictis non excusari, declarata n. 80.

78 Homerus omnis virtutis parens, & justissimus omnium rerum explanator.

79 Puer in alea lusu sodalem occidens exilio punitur.

81 Proximus pubertati an torqueri possit.

82 Proximus pubertati an testis esse possit.

83 Proximus pubertati an possit testari de his, quæ in minore etate vidit.

84 Communis opinio & ejus interpretatio.

85 Proximus pubertati non potest testamentum facere, ampliatur n. 88. 89. 91. 93. 94.

86 Hodie à sententia nulla, etiam ipso jure ex consuetudine appellatur.

87 Ingrediens religionem ante legitimam etatem, professio est nulla.

90 Textus in l. ult. C. de milit. test. an possit defendi à vulgari lectione.

92 Dictio. nullo modo, explicatur.

95 Tenera etas an possit accusare.

96 Papillus ex consilio tutoris patris mortem exequi potest.

- 97 Pubes *etas*.
- 98 Pubertas quomodo olim in masculis & foeminis est
mabatur.
- 99 Verba ex habitu corporis quomodo accipienda, 103.
- 100 Apud Romanos nuda mulieres in scenam prodire sole-
bant.
- 101 Valerius Maximus quo tempore floruerit.
- 102 Romani à Gracis multa vitia susceperunt.
- 104 Cassianorum & Proculianorum secta.
- 105 Secunda *etas*.
- 106 Minor *etas*.
- 107 Iusta *etas*, 134.
- 108 Definita *etas*.
- 109 Nubilis *etas*.
- 110 Nubiles anni.
- 111 Quae *etas* ad generandum idonea.
- 112 Adolescentiae sive adulta *etas*.
- 113 Praetextatorum & proximè praetextatorum *etas*.
- 114 Anni praetextati.
- 115 Bulla aurea praetextatorum puerorum insigne.
- 116 Toga pura quae dicta.
- 117 Virilis toga quo anno fuerit sumpta.
- 118 Iuventus, juvena, vel juvenilis *etas*.
- 119 Potestas Pedagogi apud Romanos desinebat post puber-
tatem.
- 120 Iuvenis imbellis.
- 121 Imberbis Iuvenis.
- 122 Vesticeps.
- 123 In vesticeps.
- 124 Iuvenis pro impubere in Scævola responso.
- 125 Marcellus Ictus declaratur in l. non aliter, ff. de le-
gat. 3.
- 126 Admodum juvenes qui dicantur.
- 127 Pubertatem inchoare anno 14. in masculo, & 12. in fo-
mina, & an id sit perpetuum, 128, 129.
- 130 Statutum vel consuetudo potest inhabilem facere ha-
bilem

bilem, & minorem majorem, & quomodo hoc intelligatur.

131 Plena pubertas quomodo in masculo & foemina circumscribatur.

132 Legitima etas Longobardorum quae dicatur.

133 Aetas firmata.

135 Legitima etas & cur ita dicta, 136.

137 Aetatis legitima appellatione quid veniat.

138 Legitima etas Theophilo.

139 Perfecta etas.

140 Imperfecta etas.

141 Robusta etas.

142 Vir homo perfecta aetatis.

143 Aetas status.

144 Major etas.

145 Inventa viridis.

146 Tertia etas.

147 Naturalis etas.

148 Suae aetatis homo.

149 Senior etas.

150 Extrema etas.

151 Senectus quando incipiat, digladiantur interpretes.

152 Neminem ad militiam cogi posse post quinquagesimum annum.

153 A muneribus personalibus quem excusari anno quinquagesimo quinto.

154 A tutela & cura quando quis excusetur.

155 Infirma etas.

156 Agra etas.

157 Statutum de infirmis an habeat locum in senibus.

158 Episcopus senex potest coadjutorem petere.

159 Infirmi an dicantur senes.

160 Declaratio l. filium, ff. de his, qui sunt sui vel alieni juris.

161 Aetas defecta.

162 Aetas infantis cur infirma dicatur.

Sus-

Subsequuntur jam alia verba in eadem definitione.

Qui se per aetatem defendere nequeat. Quibus indicat voluit Servius, se sub ea definitione velle comprehendi.

- 1 dere impuberes; quorum * Prætor naturalem æquiperem secutus, suscepit tutelam, authore Ulpiano in *l. de minorib.* Constat enim fragile & infirmum est hujusmodi ætatem consilium, & multis captionibus suppositum, multorumque insidiis expositum. Quod pertinet, quod scribit Imperator *Instit. Attil. tut. neron.*
- 2 pe impuberes * in tutela esse naturali juri conveniens est, seu æquitati, ut hi, qui perfectæ ætatis non sunt, alterius tutela regantur. Ad quod officium vocantur sunt non illi, quos amicos mensæ Seneca vocat, sed fideles meliores amici, quorum fidem multis rerum * argutus mentis testator cognovit, ut inquit textus in *§. cum quis in præm. Instit.* Vel ut Paulus Iustus ait *lib. responsor. 9.* amicissimi & fidelissimi, *l. amicissimos. ff. de excus. tut.* Ne lædit Servii definitionem dictum Ulpiani in *suis fragm.*
- 4 ment. tit. 11. de tutel. cum ait, mulierem etiam * post pubertatem esse in tutela : cum constet olim fuisse * tutelam pupillarem & muliebrem; ut hunc locum interpretemur de pupillari tutela, ne Ulpiano adverteatur: At qui est in muliebri tutela, in perpetua tutela
- 6 esse * dicitur, in qua nulla definitur ætas; simul atque tamen viripotens esse cœperat filiafamilias, tutela pupillari liberabatur, & tunc ea quodammodo in suam
- 7 * pervenire tutelam dicebatur, idque respondit Paulus Iustus. in *l. si famil. ff. de legat. 3.* Qua & simili loquendi formula veteres delectari solebant, cum dicunt: *Et prius moriatur, quam in suam tutelam venerit.* Id quo alio loco interpretatur Imperator, antequam pubes factus sit, *Instit. de pupil. subst. in prin.* Cæterum quia ætatis in Servii definitione fit mentio, paulò latius id verbum explicandum duxi, quia ad totius tractatus nostri intellectum confert: Quare videamus, quid significetur appellatione ætatis simpliciter sine adjuncto in legibus nostris

nostris positæ: & certè invenio ejus* appellatione ali-
quando pupillarem ætatem significari, ut cùm in pœ-
nalibus judiciis ætati succurri dicitur in *l. ferè, de reg. ur.* Quod etiã ad * publica & criminalia judicia refe-
endum videtur, sic videlicet, ut impuberibus, & in-
antibus succurratur, puberibus verò minimè, *l. de mi-
nore ff. de questionib. l. si adulterium, §. 1. ff. ad l. Iul. de a-
lult. l. auxilium, ff. de minor. l. 1. C. si advers. delict.*

Aliquando etiã pubertas, five minor* ætas, ejus
appellatione venit; ut cū suę ætatis aliquē factum esse
dicimus, Alex. Imperator in *l. si tutores, C. de testa. tute.*
Verùm in materia legati putat hãc magis esse facti q̃-
stionē, utrū de pubertate, an de 25. annis testator sen-
serit, *l. cū filiofam. §. 1. ff. de leg. 3.* & hoc rectè: Cùm in-
veniamus apud Modest. *lib. 2. resp. fratrem minorem*
annis, ab eo, qui suę ætatis est, (quē idem Modestini.
eodē loco majorē appellat) separari, *l. ex duob. ff. de ne-
got. gest. quem secutus est Ulpian. l. 4. ad Sabin. dicens,*
minorem suę ætatis, factū majorem, venditionem per
tutorem suum nulliter factam comprobare posse, *l. pu-
pillus. §. item ipse, ff. de auth. tut.* Quod tamen sic intelli-
gendū est, ut majorē 25. annis dicam, nō eum, qui est
ann. 25. Sed tantū de eo, qui est major 25. ann. ut pro-
bat Iac. Cuiac. ex *l. si minor ff. de verbo. oblig. & l. senatus,*
ff. ad l. Corn. de fals. obs. §. c. 3. Quo loco dicit et aliã in-
veniri in jure nostro ætatis significationē, ut in *l. domos,*
ff. de leg. 1. Ubi Papinianus dicit restituendas esse post
mortem hæredis res hæreditarias exustas, & hæredis
nūmis exstructas, fidei cōmissio subjectas, viri boni ar-
bitratu sumptuū rationib⁹ deductis, & ædificiorū æ-
tatib⁹* examinatis; & ea verba, *ædificiorū ætatibus,* inter-
pretatur pro amplitudine & magnitudine: sed Guil.
Fornerius Aurelianens. *select. l. 1. c. 2.* ea verba interpre-
tatur pro vetustate ædium, ætatis senio confectarum,
& hoc dicit probari in *l. si quādo, C. de oper. publ.* Et Ag-
geno Urbico in *com. ad Iul. Frontin.* qui idem ad sylvas
&

& arbores transtulit; Cujus interpretatio mihi probabilior videtur, quod tamen pace doctissimi Cuias dixerim. Cum in eodem sensu apud Plautum *lib. 2.* etiam vivorum ætas * inveniatur. Et inde manat quod dicimus, fructus non fugientes ætatem ferre, ævum pati. Cujus interpretationem confirmare videtur, constans omnium ferè opinio & regula, qua tractum est, hujusmodi sumptuum æstimationem faciendam esse secundum tempus restitutionis rei, non impensarum factarum; de quo Antho. Negusan. Fanen. *de pign. & hypoth. 4. membr. 5. partis. n. 16.* & post eum Jacob. Menoch. *in 15. remed. recup. n. 557.* qui attestatur de communi.

Ex quibus puto jam satis probari, ætatis verbum variè apud Ictos capi, & interpretari pro ratione subiecte materiæ, nunc pro hac nunc pro illa * ætate, & hoc generale & propè perpetuum est, verba debere intelligi secundum subiectam materiam, puta secundum qualitatem actus, cui adjiciuntur, vel secundum qualitatem personæ loquentis, qualitatem personæ, ad quam verba dirigantur, & qualitatem sive conditionem partium contrahentium, secundum qualitatem temporis rei suppositæ adjuncti: juxta ea, quæ latè tradit magni Senatus Belgici olim Præses Nicol. Everard. vir doctissimus *in loco à subiecta materia.*

Videamus ergo, quam interpretationem hoc loco recipiant dicta verba: *Qui per ætatem se defendere nequit;* Quæ * res prima fronte obscura videtur, cum diversi diversos cōstituerint ætatis hominis gradus. Servius quidem Tullius Romanorum Rex, tres tantum gradus cōstituit, & ita describit, ut qui minores essent 17. annis, pueri, qui majores usq; ad annum 46. juniores, qui hac ætate grandiores, seniores * appellarentur: ut refert Aul. Gell. *lib. 1. noct. Attic. c. 28.* Quem apertis verbis secutus est Ulpianus *lib. 5. de omnib. tribunalib.* Quo loco dicit, in transactione super alimentis alicui

te-

testamento relictis (quæ fieri non potest inconsulto prætor) cum inter alia arbitrari debere ætatem ejus, qui transigit, & valetudinem: nam aliter inquit cum puero, aliter cum juvene, aliter cum sene transigi palam est. Constat enim alimenta cum vita finire, *l. cum hi, §. modus, ff. de transact.*

Deinde Pythagoras (qui ejusdē Servii Regis & Tarquinii Superbi temporibus vixit & floruit) Philosophus summæ authoritatis, hominis ætatem *quatuor 16 anni temporibus comparabat, atque ita in quatuor partes dividebat, quam divisionem probasse videtur Accursius in gloss. 2. l. hereditatum, ff. ad l. Falcid. & Zas. in l. quidam consulebant, n. 8. ff. de re jud. atque ejus videtur fuisse quoque sententiæ Xenophon; qui puericiam usque ad 16. annum producebat; Adolescentiam vero decennem facit, hoc est, usque ad annum 27. unde virilem ætatem exorditur, quæ per 25. annos producit, id est, usque ad annum 52. à quo senectutem incipit.

Verum Marcus Terentius Varro, rerum antiquarum scriptor, & luculentissimus author (cui adhuc superstiti Asinius Pollio, qui primus Romæ Bibliothecam dicavit in ea, pro cumulo magnæ gloriæ viventis imaginem posuit.) Is, inquam, Varro ætatis gradus quinque putavit esse divisos, unumquemque scilicet præter extremum in annos 15. Itaque primo gradu usque ad annum 15. pueros dictos, quod sint puri, id est impuberes. Secunda ad 30. annum, adolescentes, ab adolescendo sic nominatos, quod corpus proceritate ac latitudine ad id ætatis adolescat. In tercio gradu, qui erant usque ad 5. & 40. annos, juvenes appellatos, eo quod rempublicam in rebus bellicis armis tutari & juvare possent. In quarto usque ad 60. annum seniores vocitatos, quod tunc primū senescere corpus incipiat. Inde usque ad vitæ *metam uniuscujusque 5. gradum factum, in quo qui esset, senex appellatur, quod ea ætate corpus senio laboret: ut tradit Censorinus lib. de die na-

E tali,

tali, c. 14. quem videtur secutus fuisse Constantinus Imperator in l. 1. C. Theodos. de his qui veniam ætatis, dum ætatem 5. enumerat ætates. Pueritiam, Adolescentiam, firmatam ætatem, perfectam ætatem, & senectutem.

- Quin & dicto loco Censorinus tradit, Hippocrate Pythagoræ discipulum (quem medicorum Deum appellant) dixisse ætatem * hominis 7. partes recipere: Infantiam, Pueritiam, Adolescentiam, Juventutem, Virilitatem, Senectutem & Decrepitatem. Quam partitionem sequitur gloss. in c. 1. de celebrat. missarum, & Hieron. Zaneinus in suo tract. de differ. jur. civil. & can. num. 138. & ante eum Alberic. Rosates in suo diction. verb. ætas, & post eos, Joan. de Selva Gallus in tract. de beneficio, p. 1. q. 4. num. 3. sed * ead. glo. in proem. decretal. in verbo, perfectus, sex tantum hominis ætates constituit. Nos vero quinq; tantum constituemus, hoc modo: Ut *
- 21 prima ætas sit pupillaris ætas, * quæ à nativitate usque ad decimum quartum annum excurrit, & eo terminatur, l. ait Divus, ff. de jur. fisci, l. si testamento, C. de impub. l. 2. C. de præscript. 30. ann. l. quero, §. Lucius, ff. de testamen. tut.
- 22 Cujus * ætatis nos cum Theophilo in §. pupillus, Instit. de inutil. stipul. tres facimus gradus. Primus * gradus est infantia, id est, nec dum fandi potens ætas, ex facundo Horatio libr. 4. carmin. Theophil. in §. pupillus, Instit. de inutil. stipul. sequitur Baldus in l. proinde, verbo neq; impuberem, ff. de edilit. edict. Decius latè in l. infantis, C. qui admitti. Quæ incipit à primordio ætatis sive nativitate, & durat usque ad annum 7. tam in mare, quàm foemina, l. si infanti C. de jur. delib. & ibi omnes scribentes, l. infantis, C. qui admitti ad bon. possess. l. in sponsalibus, ff. de sponsalib. l. 1. §. sufficit, ff. de admin. tut. Et hanc esse communem, dicit diligens vir Ioan. Corra. in l. etiam infantem, ff. de adopt. idem in l. precib. n. 26. C. de impub. & aliis substit. Didac. Covar. à Leyva Hispanus, vir eruditione & virtute insignis, ac perspicacis ingenii, in epitome, de sponsal. par. 1. c. 2. num. 2. & novissimè Jac. Menochius

CAP. IV. EXPLICAT. VERB. DEFINIT.

chius de arbit. jud. lib. 2. cent. 1. casu 57. nu. 7. 8. 9. 10. Licet non ignorem Decium eam velle protendere usque ad annum 12. in l. infantis, C. qui admitti ad bonor. possess. Quo loco Menochius meminit etiam anniculi infantis, de quo in l. inter socerum, in prin. ff. de pact. dotal. Et infantis 8. dierum. Hoc amplius dicit, & illum infantem dici posse, qui in utero est, Lucae cap. 1. Quod * tamen cum Jacobo Menochio improprie dici cre-²⁴ do, cum talis non possit dici homo vel animal, sed tantum spes animalis, l. cum inter. C. de fideicom. libert. & ibid. Bald. l. in l. Falci. ff. ad l. Falci. l. 1. ff. de ventre inspic. & tradit late Andr. Tiraq. contra Galenum, de retract. lig. gloss. 6. nu. 76. Idem in l. si unquam, verbo suscepit, num. 147. & seq. C. de revoc. don. Novissime Iac. Cujac. in l. 2. vers. altera causa, ff. de excusat. tut. Inde * vestes infan-²⁵ tiles, quarum fit mentio in l. vestis. ff. de auro & argento legato. Cujus ætatis nullus est sensus, l. quamvis, ff. de acquir. poss. id est, ratio & iudicium, sed auctoritate tutoris suppletur, non intelligit quod agitur, l. in sponsa-²⁶ libus, ff. de sponsal. cum innocentia consilii tueatur, & fati infelicitas excuset, l. infans, ff. ad l. Cornel. de sicar. nec dicitur doli capax.

Ex quo inferunt * Doctores; Infantem non posse de²⁶ feudo investiri, quia verbis opus est ad eam obtinendam: ut tradit Phil. Dec. celeberrimus suæ tempestatis iurium interpres, in d. l. infantis, nu. 8. ex Jac. Alvar. c. 13. §. persona quoq. in penul. q. per quos fiat investit. ubi tamen dicit hoc intelligi debere, quando peteret intra 3. annos cum dimidio, quod dicit observari Decius, d. nu. 4. allegans pro eadem observantia ea, quæ tradunt Doct. de balbutiente. Verum idem Decius in l. 2. §. impuberes, n. 5. & 6. ff. de reg. jur. aperte contrarium tenuit: Quia, inquit, iuramentum non est de substantia feudi quod habet magis naturam beneficii, quam contractus. Et ideo potior ratio videtur, quod actus feudales sunt actus seriosi, & prudentium, dedecentes eos, qui nondum stabilem mentem adepti sunt,

ut fidei præstatio, induciarum petitio, videlicet in quibus sæpè multum periculi versetur, ad quam requiritur ætas idonea: ut in simili dicit text. in *l. final. C. de testam. milit.* Ob quam causam videtur infantes ad hunc actum non admitti, cum in his nullus sit intellectus & ideò furiosis, absentibus & dormientibus æquiparentur, Zas. in *l. possessio, § adipiscimur, ff. de acq. possess. lat. Sebastianus Vant. de nullit. sent. tit. 11. nu. 10. 13. 14. 15.* Imo jus nostrum in plerisque casibus plus favet infanti quam furioso, ut tradit Jacobus Cujac. in *l. sequitur, ff. de usucap.* Idem in *§. pupillus, verb. & qui infantie Instit. de inutil. stipulat.* Quare * apud nos non admittuntur ad investituram etiam 7. annis majores, nisi tutor eorum, nomine tutorio agat, vel etiam ad legitimam ætatem ipsi pervenerint, quod & in Gallia observari scribit Mol. ad Decium, d. *l. infantis*, & plenius in consuetud. §. 21. Licet contrarium suo tempore observatum fuisse dicat Joannes Faber, alioqui Galliae consuetudinum * peritissimus in *l. 1. C. ut causa post puber. & eum refert Benedictinus ad c. Raynutius, verb. adjectam, n. 56. de te testam.* qui tamen de hac Fabri assertionem dubitare videtur; quæ Galliae praxis etiam apud nos recepta est, nec id quidem abs re, cum aperti juris sit, infantem etiam eum, qui fari potest, nullum actum gerere posse sine tutore, multo minus is, qui fari non potest, qui furioso comparatur; sed omnia ejus negotia per tutorem gerenda sunt; nisi tamen fari nequeat, non defectu ætatis, sed aliquo vitio, vel casu, in quem eventum potest, auctore tutore, gerere omnes actus, qui ab invitis geri possunt, *l. servo invito, §. si pupillo, ff. ad Trebell.* vel etiam sine tutore acquisitionem naturalem rerum modicarum, suæ notitiæ & affectui congruentium, *l. in negotiis, ff. de reg. juris, l. 1. §. furiosum, ff. de act. & obligat.* & dicemus latius infra.

Cavendum ergo à Doctoribus generaliter dicentibus, infantem minorem septennio, contractus atque judi-

judicii esse subjectum penitus inhabile & incapax, ob defectum, seu fragilitatem & innocentiam consilii natura proveniente, atque ideo eum nec cum tutore quidem, ullum negotium gerere posse, sed per tutorem solum geri debere, *per l. 1. §. sufficit, ff. de administr. tut.* sive in iudicio, in quo quasi contrahitur, sive etiam extra; cum in contrarium sit juris regula, eum qui fari potest, etiam si nihil intelligat, tamen omne negotium, tutore * authore, gerere posse, tam in iudicio quam extra, ut latissime contra communem probat Mol. in l. 1. n. 4. usque ad n. 26. ff. de verb. oblig.

Secundus gradus pupillaris * ætatis est proxima infantiae ætas, ejus scilicet, secundum quosdam, qui excessit semestrem, ultra 7. annos, sive septennium, non ita dudum egressus, sed rerum adhuc ignarus est, seu non intelligit, quod agitur, Zas. in tractat. suo, de Judeis, quest. 2. in princ. allegat Innocent. in c. continebatur, de desponsat. impub. & plures alios Legistas & Canonistas; eo argumento movetur: quod sicut proximus dicitur pubertati, cui * tantum sex menses deficiunt, *l. non tantum, ff. de excusat. tut.* ita putat eodem modo dici proximum infantiae eum, cui supra septem annos sex menses accesserunt. Sunt enim, inquit, inter sese, accessus & recessus, reciproca, quæ, teste Modestino, sese respiciunt: vel certè, ut duo contraria, quorum (juxta id, quod per manus traditur) alterum ab altero infertur. Adducit præterea aliud argumentum ex Ulpiano in l. deinde, §. in hoc interdicto, ff. de lib. exhib. quo loco dicit: Proximè prætextati ætatem accedere eum, qui puberem ætatem nunc ingressus est.

Sed contrarium tenet communis schola, eum dici proximum * infantiae, qui 10. & dimidiatum annos habet: ita tenet Accurs. in d. §. pupillus, Institur. de inutil. stipulat. & ibidem Theoph. & in l. pupillum, ff. de regul. juris, quem sequitur Bartol. in l. 1. in fin. ff. de novat. Angel. in §. pupillus, & Zasius d. q. 2. dicit esse communem:

- quam opinionem etiam novissimè sequitur Franc. Ho-
 roman lib. de verb. significat, verbo proximus. In qua æ-
 tate constitutos Zasius ideo in l. possessio, §. adipiscitur
 33 ff. de acq. vel amit. poss. vocat infantes secundi * generis
 quia habent aliqualem intellectum, sed non perfectum
 discursum, sive, ut dicit Iacobus Cuiacius in d. §. pupil-
 lus, linguæ quidem gnaros, sed rerum adhuc ignaros
 Ideo potest omnia quæ naturali consensu explicantur
 ex quo oritur obligatio naturalis; ut capere & amit-
 tere possessionem, sponsalia contrahere, nec ea solum
 quæ sunt facti, sed etiam quæ sunt juris: ut stipulari u-
 su capere, & quidquid tendit ad acquirendum sine one-
 re, vel causæ cognitione: Zas. d. q. 2. vers. & quia, idem
 d. §. adipiscimur, & l. 1. nu. 27. ff. de verb. oblig. Soares de
 34 sponsal. & minore septennio, §. 159. & 4 seq. Hos * etiam
 alii pueros vocant usque ad 14. annum, unde puerilis
 35 ætas descendit per l. pueri, ff. de verb. sign. & ibidem * Re-
 36 buff. quæ in constitutione * Iustiniani dicitur prima
 ætas, l. cum quidam, C. de impub. & aliis substit l. ult. C. de
 bonis quæ lib. Iac. Cuiac. in l. 2. ff. de excusat. tut. Alii im-
 37 puberes * appellant, & admodum impuberes, qui in-
 38 gressi sunt annum duodecimum. Sunt * & alii, qui hos
 pupillos appellant usque ad decimum quartum annum.
 Nicolaus Boerius in consuetud. Bituricensis, tit. 1. §. 10.
 39 imprim. Ioan Coras. * in l. precibus, verbo ætatis suæ, C. de
 impub. Arius Pinellus in 2. parte l. nu. 66. vers. suadetur
 C. de bonis qualib. Inde pupillaris ætas, quam diximus fi-
 niri anno decimo quarto, & probatur in l. fi. §. ff. de re-
 bus eorum, l. fi. §. ubi autem 2. C. de bonis quæ liberis. Inde
 40 etiam * pupillaris substitutio, quæ fit liberis impube-
 ribus in potestate constitutis, in eum casum, si intra
 pubertatem filius decesserit, l. 2. de vulg. & pupill. &
 41 Instit. de pupill. substit. Eodemque * modo pupillares
 42 tabulas accipere debemus, * quas etiam pupillare te-
 stamentum, & impuberis filii testamentum, juris no-
 stri auctores vocant, l. plane. §. si coniunctum, ff. de legat
 1. d.

1. l. Papinianus, §. sed neque impuberis. ff. de offic. testam. l. 2. §. interdum, l. patris, l. qui plures, in fi. l. ex facto, ff. de vulg. & pupill.

Sed & alio *loco, *Secundas tabulas*, vocant has, cu-
us appellationis ratio ea est, quod patris testamentum,
ive tabulæ, in quibus pupillaris substitutio fiebat, pri-
mæ & principales tabula, diversis in locis vocentur, ut
i Paulo in l. post legatum, §. qui principale, ff. de his quib. ut
indign. Qui principale (inquit) testamentum arguit: & a
secundis tabulis repellendus est: item a codicillis ad testa-
mentum factis, licet non confirmatis. Non idem sequendum
est, si secundas tabulas, vel codicillos coraguit, quia non
utrumque hoc casu improbase videtur. Rursus Gajus in l.
duplicibus, ff. ad l. Falcid. Ulpianus in l. qui statu liberi, §.
si in primis, ff. de statu lib. & in l. 1. ff. si cui plus quam per l.
Falcid. l. tabularum, §. testamentum, ff. quemad. testam. aper.
Solebant eaim *parentes in priore testamenti parte
plerumque ex veteri more, ponere heredis institu-
tionem, sive unus, sive plures essent, qui in universum
omnia defuncti bona ex ejus voluntate caperent. Dein-
de in sequenti, sive inferiore testamenti parte, vel ca-
pire, sive ima cera, secundos hæredes, legata, tutores
& reliqua scribere: *ut rectè annotavit Alexand. Nea-
polit. *genialium* 1. c. 1. & plenius post eum Barn. Brissson.
Antiq. 3. c. 12. Quas dicit aliquando separatim à pater-
nis tabulis, aliquando coniunctim fuisse signatas, iisque
scilicet paternis sæpe cautum fuisse, ne vivo filio, & ad-
huc impubere aperirentur, ne fortè substitutus vitæ
pupilli aliquas insidias moliretur: & ob eandem cau-
sam, si quando seorsim signatæ essent, etiam cessante
tali cautione patris, Prætor eas, nisi causa cognita, a-
periri patiebatur, l. pupillaris, ff. quemad. testamen. aperia-
tur.

Ex eo *quod supra diximus, in hac ætate constitutum
nondum rerum gnarum esse, & habere qualem qualem
intellectum, non tamen perfectum discursum: inferunt

ferè omnes, talem non esse doli capacem, & ideo non incidere in poenam l. si quis in tantam, Iacob. Menoc.

- 47 9. remed. recup. quæst. 3. Nec committere posse * causam exhæredatione dignam, Anton. Gomez. de testamen-
 4. 4. n. 3, Ioannes Coras. in l. si testamento, n. 20. C. de in-
 pub. & al. substitut. Nec furtum committere, l. impuberem
 48 ff. de furtis. Nec denique * aliquod delictum ei adscri-
 bi, l. infans, ff. ad l. Cornel. de sicar. l. 2. ff. de term. mot. l. 1.
 §. prima verba, ff. de sepul. viol. Et Pet. Placa. Hispan. lib.
 1. epit. delict. c. 32. n. 1. 2. & 3.

Inferunt secundo, hunc sine tutore ad iudicium vo-
 cari non posse, sed vel ejus tutorem, si quem habet, ve-
 49 eo deficiente, coniunctos * citandos esse, alioqui pro-
 cessum contra eum factum esse nullum, Alex. in l. ne-
 que impuberem, nu. 2. 3. ff. de in jus vocan. Dicit esse com-
 munem, & plures alios allegat Arius Pinel. in 2. part. l. 1.
 num. 67. in verbis, verior enim & receptior sententia est, C.
 de bon. mat. Quo loco latè reprobatur contrarium tenen-
 tes, & dicit hanc esse magis communem, quam sequi-
 50 tur Petr. * Rebuff. in procem. constit. n. 73. Andr. Tiraq.
 de retract. lig. §. 1. gloss. 13. nu. 16. & 369. seq. Ioach. Myn-
 singes. cent. 2. observat. 35. Quam tamen declara non
 procedere, quando tutor comparet pro pupillo citato,
 ante litem contestatam: ita Arius Pinel. dict. numer. 67.
 in fine. Vel etiam quando citatus est tantum, ut detur
 curator ad litem, Andr. Tiraquel. d. gloss. 13. num. 19.
 in fine.

- 51 Pari modo tertio inferunt, nec huic * soli sine tuto-
 re notificari, vel denunciari, offerri, vel eum interpel-
 lari posse, per text. in l. si ex legati causa, cum l. seq. ff. de
 verb. obligat. Sed tutorem adeundum esse, vel si tutore
 caret, iudicem, ut faciat provideri de tutore, per l. Di-
 vus. ff. qui petant tut. & ea, quæ tradit Soc. in tract. citatio
 artic. 20. num. 49. ita Carol. Mol. in consuet. §. 13. gloss. 11.
 nu. 7. ubi dicit cavendum esse à Matthæo de Afflict. in
 tract. de jure protomis. colum. 6. vers. sed quid ille, con-
 trarium

CAP. V. EXPLICAT. DEFINIT. 73

rarium tenente, per §. pupillo. l. si dictum, ff. de evict. per-
 unctorie inquit allegatum, & male intellectum, qui
 in materia citationis eodem errore lapsus est, lib. 2. feu-
 lorum, tit. de milit. vasall. qui contumax est, num. 35. &
 in decis. Neapol. 262. num. 2. & 4. Quam tamen illatio-
 nem limitat Molineus * non procedere, quando ei tu- 52
 tore carente, fieret denuntiatio litis motæ pro recursu
 evictionis; idque propter necessitatem talis denuntia-
 tionis, qua omissa, denuntians gravi damno afficeret-
 ur, & perderet actionem & recursum evictionis, adeo-
 que certat de damno vitando, cujus, inquit, conditio
 non debet usque adeo deterior fieri ex persona hæredis
 auctoris sui, quia, inquit, periculum est in mora, d. u. 7. &
 seq. rejecta ratione communiter data per Doctores in
 d. l. si ex legati causa. Idem Molin. de usuris, quest. 40 nu.
 509. ubi hanc suam limitationem explicat.

Inferunt quartò; * hujus ætatis hominem, imò sep- 53
 tennio tantum majorem, sponsalia rectè contrahere,
 quia id fieri ab utraque parte intelligitur, dicit Mode-
 stinus in l. in sponsalib. ff. de sponsalibus, & naturali consensu
 explicatur: Id quod & jus Canonicum passim probat, ca.
 literis, ca. accessit, c. ad dissolvendum, de desponsat. impub.
 Quod tamen ante septem annos ei non permittitur,
 etiamsi sit maximè discretus, ac doli omnino capax:
 Quia ubi certa ætas ad intellectum & discretionem
 requiritur à jure, ea non potest suppleri malitia, nec
 præcoci judicio: juxta notata Abbatis in cap. Juvenis, de
 sponsalib. Et Philippi Franci Rubr. de testam. in 6. vers. 1
 prohibetur Quam esse communem attestatur Didacus
 Couvarruvias in 1 par. Decret. cap. 2. dicens tamen con-
 trariam opinionem esse veriolem, cum Iurisconsultus
 solum requirat eos intelligere quid agant, & ætatis se-
 ptem annorum mentionem faciat tantum gratia ex-
 emplii, ut ex ipso textu aperte colligitur: quæ exempla
 non solent restringere, ut ibidem latius probat; dicens
 tamen, septimum annum debere esse completum, nec

sufficere inchoatum, nisi tamen ultimus ejus anni dies fuerit inceptus, licet nondum completus, ex Abbate in c. attestaciones, de desponsat. impub. per l. qua etat. de testamentis.

54 Cui illationi affinis est quæstio per Canonistam multum agitata; An puer septennio major, possit præsentare aliquem clericum, *vel aliàs qualificatum ad beneficium ecclesiasticum vacans, si est patronus ratione juris patronatus laicalis, sine tutore: Et an ejus præsentatio debeat præferri præsentationi tutoris sui; quod illi putant communiter receptum esse, & Roch. Cart. verbo *competens*, quæst. 3. n. 12. Citadinus in 6. par. 3. art. quæst. 40. Idem part. 7. quæst. 13. & post eos, Cæsar Lambertinus, 1. part. 2. lib. articul. 9. 2. quæstionis principalis, Gulielmus Benedictinus in repetit. cap. Raynuius, verb. *adjecte*, num. 61. de testam. Et præcipue movetur fundamentis, quod major septennio potest contrahere sponsalia; & sic unum de tribus, quæ sunt in conjugio; ergo eodem modo unum de tribus in matrimonio spirituali, de quibus in cap. inter corporalia, & cap. ultim. de translat. Episcopi, scilicet, præsentare, ducto argumento à matrimonio carnali, ad spirituale. De quo latè Præses Everardus in suis locis legalibus, vir legalis doctrinæ peritissimus.

Alterum est, quod Jus patronatus ad sacerdotia sit spirituale, seu spirituali annexum, Decius in Rubrica 10. de Judicijs, num. 8. & in cap. quanto, num. 1. eod. & ibidem latè Abbas, post Antonium de Butrio: & novissime Franciscus Ripa in dict. Rubric. num. 60. Quin sunt, qui sustinent, illud esse merè spirituale de sui natura; quia laicis est tantum ex gratia communicatum, cap. 3. de jure patronatus, super quo, inquit, non operatur quidquam patria, tutoria, vel curatoria potestas: quæ juris civilis est, per cap. si annum, de judic. in 6. & ibi latè Doctores, Dec. cons. 432. nu. 8. Jason in l. patre furioso, nu. 47. ff. de his qui sunt sui vel alien. juris

Nos

Nos verò * in contrariam sententiam deducunt va- 55
 diiores rationes : Quia in præsentatione ad beneficia
 ecclesiastica onus est, præsentanti incumbens, quod
 eneatur præsentare non solum idoneum, sed idone-
 orem, saltem foro conscientie : ut dicunt omnes,
 quos allegat Rochus Curtius in tract. iurispatronatus,
 verb. onerosum, quest. 2. nu. 5. glossa pragmatica, de elect.
 verb. utiliore, & latè Didacus Covarr. in repet. cap. pec-
 catum, part. 2. §. 7. num. 1. vers. igitur. Maxime quando
 fundatio habet, quod debeat aliquis præsentari de fa-
 milia, & in ea idoneior altero reperitur: ut tradit Co-
 varruvias d. loco vers. 5.

Quin & hoc amplius dicunt, quod præsentans ini-
 doneum, vel indignum, graviter peccet: ut tradit glos-
 sa pragmatica in secundo proæmio. verb. indignorum, &
 titul. de collat. verb. gradus. Et secundum quosdam,
 magis quam confirmans, vel instituens : Quia fons
 peccati est, & origo, ut in simili dicitur, per Hostien-
 sem supremum Doctorem, & canonicæ censuræ Mo-
 narcham: in summa, §. final. Quo loco dicit, eligentem
 magis peccare, quam confirmantem, & in Evangelio,
 qui me tibi tradidit, majus peccatum habet. Atque
 ideo talem etiam in foro contentioso teneri de mala
 administratione præsentati, ad restitutionem illati da-
 mni. Quia qui caus. damni dat, damnum dedisse vide-
 tur, l. nihil interest, ff. ad l. Corneliam, de sicariis, l. qui oc-
 cidit, §. in hac ff. ad l. Aquilianam, cap. si culpa x. de inju-
 rijs, Rubric. Cod. & ff. de Magistrat. conveniendis, l. 1. §.
 nunc tractemus ff. de tutel. & rationib. distrab. & in spe-
 cie dicta glossa prag. verb. indignorum, Rebuffus super
 concordata, tit. de nominat. facienda, §. 1. verb. sedes, Feli-
 nus Ferrariensis in cap. si quando, numer. 7. de rescriptis,
 Ioannes Lupus in repetit. ca. per vestras, in 3. notab. §. 26.
 num. 11.

Quod tum præcipuè obtinere debet, quoties quis
 præsentatur ad beneficium habens curam animarum:

Si-

- 56 Siquidem * ea cura ars artium, & salus animarum
 citur, cui propterea non rudes, ignari indiscreti,
 tales præfici debent, qui scientia, ætate, discretione
 præemineant, & morum fulgeant honestate: ut ha-
 betur in *cap. Iudeorum, cap. cum sit, de ætate & qualit. als.*
- 57 si cæcus cæcum ducit ambo * in foveam cadunt, *d. c. cum sit.* Ideo ecclesiæ pastor dicitur prælatus, *cap. cu-*
ab ecclesiarum, de officio ordinarij, cap. tua, de clerico agros-
tante, cap. ut animarum, de constit. in 6. ac quidam pa-
 tris Episcopus: nam & eum Episcopo æquiparat Ro-
 manus *consil. 340. nu. 4.* Non alia ratione, quam quo
 ad regimen præficitur animarum, pro quibus Domi-
 nus noster Iesus Christus mortuus est, *c. cum Martha*
§. ex eo de celebrat. missarum, clementinarum, §. & qui-
in hac, de summa tria. Et sanguis ejus præciosus effusus
 In quo non simplex sufficit idoneitas, sed longè ma-
 jor, quam in aliis præsentatis ad beneficia merè sim-
 plicia, ut vocant. *ibidem in 20. ogno.*
- 58 In quibus etiam * non minima cura circa præsen-
 tationem est adhibenda, ut scilicet patronus in primis
 observet, & sequatur formam, & tenorem fundatio-
 nis, si fortè extat: sin minus, ut præsentet personam
 idoneam de jure communi; non inhabilem, vel etiam
 consanguineum ignarum, *c. grave, de præben. c. ex parte,*
& ibi Cardin. quest. 2. de constit. c. ad decorem, de Instit. cap.
is cui, de præben. in 6. & in extravag. ad regimen. de præb.
in communibus. Sed & honestum, ut dicit textus in *cap.*
post electionem, de concess. præbend. Debit enim patro-
 nus in præsentando puro, justo, & rationabili motu,
 non carnali, ad eam procedere. Quia non sanguini,
 sed vitæ meritis sunt ecclesiastica beneficia conferen-
 da, *cap. Moyses 8. quest. 1. d. ca. grave, & cap. relatum.*
de præbendis.
- Hoc amplius etiam, intra certum tempus, fortè in
 fundatione expressum, vel eo cessante, si solus est lai-
 cus patronus, intra quatuor menses, à die notitiæ in
 loco

oco beneficii: Sin verò cum alio ecclesiastico patro- 59
no, intra sex Menses ordinario præsentrare aliquem
enetur, alioqui pro ea vice, collatio devolvitur ad fu-
riorem, *c. unic. & ibi gloss. singul. de jure patron. in 6.
um similibus.*

Cum autem superius diximus, hos quidem linguæ
maros, rerum tamen adhuc ignaros esse, aliqualem
amen habere intellectum, sed non perfectum discursu-
um, nec doli capaces esse: quis jure poterit dicere, i-
psos esse habiles ad præsentrandum aliquem superiori
ecclesiastico, ad beneficia ecclesiastica, ac ejus præsen-
tationem tutoris præsentationi debere præferri; cum
videamus ex ea non solum ejus bonis, sed & ejus ani-
mæ (quæ præciosior est corpore, *c. præcipimus 12. quest.
1.* & omnibus rebus præferenda est, *l. sancimus, Cod. de
sacro sanct. eccles.*) grave periculum imminere: n bonis
namque maximum damnum patietur, quia nisi tem-
pori conferat, vel qualificato, juxta tenorem fundati-
onis, ea vice privabitur jure conferendi, quod devol-
vitur ad superiorem ecclesiasticum; si verò indignum,
quod facile fiet, tenebitur ecclesiæ, de mala admini-
stratione præsentati sui, qui non solum curare debet,
ut acquirat ecclesiæ quid, si potest, sed & curare debet,
ne jura & bona ecclesiæ ejus negligentia pereant, ali-
oqui tenetur * ob negligentiam de proprio patrimo- 60
nio ecclesiæ satisfacere, & eo defuncto, ejus hæres;
Suntq; ejus bona tacite ecclesiæ obligata pro eadem
mala administratione, ut bona tutoris minori, condu-
ctoris vectigalium fisco, & in subsidium his deficien-
tibus, patroni qui eum præsentavit, *glo. pragm. in 2.
proxim. verb. jura, & verb. depereunt.*

Pariter ejus anima periclitabitur; quia mortaliter
peccat præsentans indignum: grave siquidem est tales
Dei servitio applicare, *c. monasteriis 19. quest. 3. gloss. pe-
nult. c. ad apostolicam, de regularibus*: & domino suo in-
fidelis est committens indignum suum ministerium,

con-

contra id quod dicitur in Evangelio, *fidelis servus*
 61 *prudens, &c.* & vergit in detrimentum ecclesiæ, * ci-
 tus & honoris divini, qui per bonos promovetur, cum
 colitur, dum hi verbo prædicationis (quæ est Dei ma-
 nifesta commendatio & instructio, & spiritualis an-
 mæ cibis) suos pascunt, Rebuff. *de collat. §. 1. verb. præ-*
dicationis, fol. 271. & sequent. residentes in loco benedi-
 ficii hospitalitatem exercent, fructu orationum pa-
 cant, horum vita sit innoxia & bona cōversatione, &
 bonis moribus imbuant, confessiones audiant, sacra-
 menta ministrent, visitent, atq; ita vultus sive vulnera
 gregis sibi commissi agnoscant: Cōtra, per malos de-
 struitur & attenuatur, dum cultū divinum negligunt,
 nec verbo doctrine, vel etiam vitæ exemplo suos nu-
 triant & poscant, hospitalitatē non exercent, ne in su-
 os quidē temporali subsidio indigentes, non vigilant
 super gregem, ne lupo rapax eos invadat, & quod
 longē deterius est, velut lupi rapaces suos dilaniant,
 bona ecclesiæ turpiter absumunt, loco orationum &
 lachrymarum (quæ clericorū arma dicuntur, *cap. non*
pila, cap. convenior 23, quest. 8. c. final. 36. distinct.) gaudio,
 crapulationibus & meretricio indulgēt, & quandoq;
 bene poti ad arma militaria concurrunt, & aliis no-
 cent; deniq; malo exemplo, & pravis colloquiis suos
 62 corrumpunt, quo nomine, quia ipsi quoad populum,
 sunt quasi signum ad sagittam positi, *c. qualiter 2. de ac-*
cusat. & normam vivendi dat minoribus majorū mo-
 destia regulata vel irregularata *in extravag. Ioannis 22. in-*
cipiente, dat vivendi normam: Tot mortibus digni sunt,
 quot ad subditos perditionis exempla transmiserunt,
c. præcipue 1. q. 3. à quo non potest excusari huius pa-
 tronus, ut qui fons est, & origo huius mali.
 Sed dicet quispiam, nihil culpæ patrono adscribi
 posse, sed hoc mali soli ecclesiastico superiori, qui ta-
 lem præsentationem admisit, & præsentatum instituit,
 imputari debere, cum is ex injūcto sibi munere, in ipsa
 colla-

collatione, per se, nō per procuratorem, praesentatum possit & debeat examinare, *cap. veniens, ibi, examinandi* Episcopis praesententur. *de verb. signific. in 6. Panor. in cap. autem, de jure patronatus, & gloss. prag. tit. de collatio. verb. gradus, fol. 120. verso, & potuit non admittere, ad-* eoque perficit delictum, & magis tenetur, eo quod incepit. Cui respondebimus, neutrum eorum excusari, sed utrumque teneri, ut latē tradit Rebuffus, *de Regia ad Prælatum, no. fac. §. primo, verbo, sede, fol. 144. & sequen.*

Quare intrepidè dicendum, non solum esse honestum (ut putant Canonistæ) auctoritatem tutoris obtinere, sed etiam Juridicum magis, ac ex se pupilli, ut eo modo sese liberet ab his periculis, & culpā rejicere possit in tutorem, & contra * eundem (si forte læsus fuerit) regressum habere; vel etiam, secundum alios, restitutionem perere: juxta tradita per Carolum Ruum, virum & doctrina & judicio celebrem, *consi. i. 9. num. 18. 19. 20. libr. 5. Et Marianum Socinum, consi. 148. num. 35. lib. 1.*

Neque huic nostræ opinioni impedimento est argumentū de matrimonio carnali, ad spirituale; quod quidem fateamur in jure nostro validissimum, quando eadem subest ratio: ut latē tradit Nicolaus Everardi, eximius olim Hollandiæ, & Parlamenti Mechliniensis Præses, *eodem loco*. Sed hic * diversa omnino ratio: quod enim jura permittunt impuberi septem annis majori, sponsalia contrahere, consensu eorum, quorum in nuptiis desideratur, ea ratione factum est, quod ea naturali consensu explicantur, nec in eis aliquid sit periculi, cum ea resolvantur, si impubes tandem pubes factus, ea dirimī postulaverit remisso nuntio, *l. potestatem, l. si puella, ff. de sponsalibus, l. quarta, Cod. eodem*. Quod genus renuntiationis repudium appellatur, *l. inter stuprum, §. i. l. inter divortium, de verb. signific.* Quod etiam jure Canonico obtinet, *cap. de illis, cap.*

à nobis, de desponsat. impub. Cujus contrarium est præsentatione ista, ad cuius perfectionem nullius (qui Canonistarum opinione) requirit pupillus consensus, nec ea resolvi poterit adveniente pubertate, sed eius libitum, sed firma & rata permanet.

Secundum argumentum non magis adversatur quod enim dicunt; jus patronatus esse quid spirituale saltem spirituali annexum: licet enim hoc plerique omnes præsumunt sequantur: tamen frivolum & ineptum est: ut late ostendit diligentissimus Carol. Me in consuet. Paris. §. 37. gloss. 10. num. 7. 8. Idem ad Dec. cons. 634. & ideo illud in bonis nostris esse respondit Andreas Tiraq. in l. si unquam. verb. donatione, nu. 354. Idem summus Pontifex eadem beneficia vacantia, etiam in mensibus suæ sanctitati specialiter reservatis, ea non confert: ut tradit idem Mol. ad Dec. consil. 117. num. 3. vers. 3. etiam. Idem Alex. cons. 74. nu. 27. lib. 4. Quo loco dicit hoc communiter observari in Curia Romana. Licet non ignorem esse aliquos in contraria opinione, maxime quando tale jus patronatus est quæsitum non ex fundatione, sed ex sola præscriptione: ut Decius dict. cons. 117. num. 3. idem 126. num. 3. idem 149. num. 3. Aymo Cravetta à Saniliano Illustriss. Ducis Ferrariensis olim Senator dignissimus, cons. 64. nu. 6.

64 Pari ratione laicus illud* præscribere potest: ut tradit Decius, dicens esse communem, cons. 117. ubi solvit contraria. Sed & in feudum potest recognosci à laico, & vendi, & donari liberè, quando est temporali annexum, & cum universitate bonorum transfertur, etiam si per se subsistat: * ut tradit Mol. d. §. 37. gloss. 10. nu. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Sed demus etiam illud esse quid spirituale, adhuc corrui debet opinio Canonistarum: Cum plus quam manifestum sit, bona omnia huius beneficii à principio fuisse laicalia; quæ licet ex post facto per erectionem lux patronatus videantur facta spiritualia, vi amor-

CAP. V. EXPLICAT. VERB. DEFINIT. 86

mortificationis; tamen illa superveniens qualitas non mutat conditionem priorem, licet augeat statum.

Ex quo *inferunt, quod licet Episcopus liberetur à atria potestate ob suam dignitatem; id tamen debet intelligi, quo ad suum commodum, non autem incommodum: quare eodem modo dicendum in præenti casu, pupillum hoc loco manere sub tutore, ne eas resolutio in ipsius incommodum & perniciem reortqueatur, juxta prædicta.

Sextò inferunt, Patrem in adventitiis non posse agere, vel etiam defendere, nec sine hujus consensu procuratorem constituere ut notavit Innocentius in cap. accensens, num. 1. de procurat. per textum l. finalis, §. ubi autem ibi, adhibeantur etiam filiorum consensus, nisi adhuc in prima ætate sint constituti, vel longe absint, C. de bonis quæ liberis, quem videntur sequi communiter Legistæ & Canonistæ, quam illationem latè disputat & declarat Arius Pinellus consumatæ doctrinæ Iuriconsultus in 2. part. l. 1. num. 66, C. de bonis mater. ad quem lectorem remittimus. Qui eo in loco probat, quoad constitutiones procuratoris, contrariam sententiam, quæ Bartolo adscribitur, esse receptiorem, quam & nos sæpe vidimus observari.

Tertius gradus pupillaris ætatis est, pubertati sive puberi ætati proxima ætas: In cujus *ætatis descriptione, nostri in diversas sententias ierunt, nec veteres tantum, sed etiam recentiores. Sunt enim qui annum decimum & dimidiatum requirunt: ut glos. in l. pupillum, ff. de reg. jur. Sunt & alii, qui requirunt, ut propre pubertatem sit, ita ut semestre tempus tantum deficiat. Rursus alii annale tantum tempus deficere satis putant: Sunt etiam qui dicunt pubertati proximum dici eum, qui in undecimo anno est, ut Evignarius Baro, clarissimus Iuriconsultus in §. pupillus, Instit. de inutil. stipulat. Alii in ea sunt opinione, ut septimum annum expletum esse satis judicent. Quorum omnium opinione

F

latè

latè recenset Iacobus Menochius, *de arbit. jud. libro secundo, cent. 1. casu 57*. Quo loco dicit, veriore esse

- 69 magis * receptam opinionem, quam relinquendam esse dicit arbitrio Iudicis, qui inspecta conditione personæ, qualitate actus, & regionis unde quis natus est, hæc arbitrabitur, cum ingeniorum, actuum, sive causarum mille sint formæ & variæ figuræ, hunc veteres *μετέφρων* vocarunt. Quamquam non * ignorem Censorium, *de die natali, capit. quinto*, eum *μετέφρων* vocant, qui decimo quinto anno primam pueritiam egressus est, & iam * futurus est ephæbus, anno, scilicet decimo sexto. Eadem dicitur infirma ætas, *l. civitatibus, ff. de legatis primo*, Ulpianus in *fragmentis, titul. de tutelis*. Ut ut tamen sit, ejus nullum esse animi iudicium, ait Imperator noster Iulianus, in *§. præterea, Institut. Quibus non est permittum facere testamentum*: Et quod videt, ignorare, *in leg. prima, vers. Impuberis, Cod. de falsa moneta*, Martianus dicit in *l. excipiuntur, ad Senatusconsultum Syllanianum*, cum rei intellectum habere posse & intelligere se delinquere, *§. in summa, Instit. de oblig. quæ ex delicto*, & intelligere id quod fit, *l. in sponsalib. ff. de sponsalib.* Quare Zaccarius in *l. quidam consulebant, num. 8. ff. de re jud.* dicit, eum posse gerere facilia, quæ magno discursu non egent: Ex quibus patet hujus ætatis definitionem ad multa pertinere.

- 72 Primò enim ex prædictis inferunt, hunc * Iudicem eligi non posse, vel ordinarium, vel etiam delegatum; cum magna & prægnantia multa ad iudicem pertineant, *cap. judicante 30. questio. 5. cap. cum clerici, de sentent. & re judic. in 6. cap. quoniam contra. de probat.* scilicet scientia, & maturitas mentis & consilii, Molin. in *consuetud. §. 29. num. 6. in fine*, & impubes iudicio careat, qui ob id natura impeditur, ne Iudex sit, *l. cum Prætor, ff. de judiciis*. Hoc amplius ajunt, Principem non posse, etiam ex certa scientia, imuberem iudicem deputare, non quod defectus sit in Principe, sed in subjecto, in persona

CAP. V. EXPLIC. VERB. DEFINIT. 83

persona scilicet impuberis. Quemadmodum dicunt Theologi, Deum non posse ea, quæ implicant contradictionem, quod non est ex defectu potentiae divinae, sed ex defectu subjectæ, nempe creaturæ, quæ contradictoriorum non est capax: ut latè Rodericus Suarez, doctissimus Hispanus, *allegatione 12. num. 8. 9. 10. 11. 12.* Nisi tamen hoc fiat ex speciali Dei provisione, ut *Danielis cap. 14.* Vel nisi hoc Princeps agat ex iusta causa, five id poscat utilitas publica; exempli gratia: Si illustris aliqua familia civitatem regat, ut Bentivoli Bononiæ, & illa familia ad impuberem unum redigatur, Princeps eo casu talè in magistratum eligere poterit. Suares *ubi supra latissimè, num. 28. 30. & aliquot seq.* Vel si Comites, vel Barones habentes iurisdictiones impuberes Herales relinquunt, jam magistratus ordinarij in eos jure hæreditario influunt, & rectè propter dignitatem Judices & Magistratus dicuntur. Cæterum hujusmodi iurisdictiones reguntur per tutores, donec Herales adolescant, ut rectè tradit Ulricus Zasius, vir inter bonos optimus, & inter doctos doctissimus in *d. l. quidam consulebant, num. 8. & 9. ff. de re judicata.* Sed & Decius in *l. 2. §. impuberes, num. 4. ff. de reg. jur.* tradit generaliter, Principem super defectu judicii naturalis dispensare non posse, nisi cum doli capace, qualis est pubertati proximus, ut infra dicemus.

Cui non dissimile est, quod * impubes nedum in 73
collegiata, sed nec in cathedrali ecclesia potest esse Canonicus, ex communi Doctorum sententia: ut latè disputat, & decidit Quintilianus Mandosius *Regula cancell. 18. quæst. prima, num. 3. post Molin. ad Decium in d. l. 2. §. impuberes, num. 6.* & ibidem Cagnolus *nu. 11. 12.* allegat alios contrarium tenentes, post Ludovicum Gomefium doctum Hispanum, Episcopum olim Sarnensem, & Rotæ Romanæ Auditorem in *tractatu suo de gratijs expectativis, num. 86.* Sed quia ejus ætatis homo * nō potest sapienter tractare concernentia confi- 74

lium prudentium & jura, vocem in capitulo non habet, nec ad Episcopi electionem vocatur, ut tradunt Zasius & Mandosius locis præallegatis: pro qua opinione optimè facit textus in *ca. ex eo, de elect. in 6.* ante eos Dec. in *l. 2. §. impuberes, num. 6. de reg. juris.*

- 75 Secundò inferunt, Impuberes* ad honores, & officia publica non esse admittendos, etiamsi necessitas penuriæ hominum cogat, auctore Vlpiano, in *l. 2. §. impuberes, ff. de jure immunit. l. 2. §. item impuberes, ff. de reg. juris, & ibi Decius num. 1.* Cujus rei causa hæc est, quod civilia officia virilia sint, hic autem non veniat appellatione viri, *l. cum quis, §. Codicillis, & ibi Bart. ff. de legat. 3. Bald. in l. 1. C. de dignit. lib. 12.* Quæ virilia officia ante sumptam virilem togam non subibat juvenus Romana: Verebantur enim Romani hanc improvidantiam & infirmam ætatem, quæ iram colligit, & ponit, temerè mutatur in horas, & nihil posse scire intelligitur, & idèd aliis consulere & præesse non potest, nec debet, cum non habeat nisi semiplenum intellectum, ut dicit subtilissimus Jurisconsultor Bald. in *c. 1. Quo temp. mil. invest. pet. deb.* Et nullum eorum animi sit iudicium, ut dicit Imperator in *§. præterea, Instit. quib. non est permittum facere testam.* qui etiam hac de causa leges annales seu annonarias scripserunt; de quibus latius infra dicemus. Id quod tamen intelligendum est,
- 76 quando* dignitas habet administrationem annexam, non si sine administratione sit: ut rectè tradit Decius in *d. §. impuberes*, sed nec quando succedit in dignitate jure hereditario, quo casu, secundum quosdam, debet regi per tutorem, Decius dict. *§. impuberes, num. 8.* quem ibi sequitur Cagnolus *num. 18.* ex doctrina Oldradi, *consil. 52.* ubi loquitur de filio Regis, qui mortuo patre succedit, vel, secundum alios, per se, & nomine suo, cū consilio, & de electione prudentum & fidelium Procerum: quæ videtur sanior & humanior opinio, quam latè probat Carolus Molin. in *consuetud. §. 29. & post eum*

CAP. V. EXPLICAT. VERB. DEFINIT. 85

eum Franciscus Balduinus antiquitatum illustrator
vigilantissimus, *Instit. quib. mod. tut. finiatur, in princip. ad*
quos Lectorem remitto.

Inferunt tertio; eum velut *doli capacem commit- 77
nittere posse causam exhæredatione dignam, Accur-
sius in §. quacunque, *Instit. de pupill. substit.* Oldradus &
Bart. in l. moribus, ff. de vulgari, quos refert & sequitur
novissime Joannes Corasius, vir diligens & bene eru-
ditus in l. si testamento, nu. 20. C. de impub. & alijs substitut.
Atque incidere in poenam l. si quis in tantum, C. unde vi.
Alexand. consi. 103. num. 12. lib. 1. Denique in delictis
non excusari suffragio ætatis, cum ea non præbeat
impunitatem, l. impunitas, C. de poenis, aut beneficium
restitutionis, l. si ex causa, §. nunc videndum, de minoribus.
Qua ratione apud Cajum, alias Mæcianum, lib. 11. de
publicis judiciis: ita enim habent Pandectæ Florentinæ:
audatur Trebatius; alias Trebius Germanus Lega-
tus: quod de impubere qui non multum à pubertate
aberat, sumi jussit supplicium, l. excipiuntur, ff. ad Syl-
lanianum. Et refert ex Homero *omnis virtutis paren- 78
te & justissimo omnium rerum explanatore, Claudius
Saturninus lib. singul. de poenis paganorum, in l. aut facta, ff.
de poenis. Patroclum *puerum cum in alexæ lusu soda- 79
lem suum fortè occidisset, exilio punitum esse, rectè,
nam talis dolo non caret, & fictione quadam in fur-
tis, injuriis, fraudibusque cunctis pro pubere habe-
tur, l. apud Celsum, §. que in tutore, ff. de doli except. l. tutor,
ff. de furtis, l. heredibus, §. 1. de dol. mal. Idque maximè
procedit in illis, quibus quis intelligit abstinendum
esse, naturali ratione dictante, de quibus licet lex
scripta non sit, tamè quia orta est cum mente divina,
pro certissima lege naturæ omnes ligat, ac in omnes est
diffusa: Itaq; ignorari non potest, quin in illis nume-
retur adulterium, l. probrum, ff. de verborum significatio-
ne, Incestus, scilicet inter parentes & liberos, vel eos
qui parentum inter se liberorumque locum obtinent,

l. ult. ff. de rit. nupt. l. ult. ff. de condict. sine caus. Vis & violentia, l. 3. ff. de justit. & jur. & dicit Petrus Rebuffus in l. pueri. ff. de verb. significat. se vidisse puerum non excedentem duodecim annos, propter delictum suspendi, non per collum, sed sub brachiis, erat tamen restitutus in collo ejus longior; qui postea fuit fustibus caesus per civitatem.

Quod tamen intelliges non procedere, quando talis*impubes ob justam aliquam causam credere potuit se non peccare, sed rei licitæ operam dare, quod casu, probata illa justa causa, putat omnes eum excusari, vel saltem non debere ei negari beneficium restitutionis, juxta *l. i. C. si adversus delictum. Alexan. d. consilio 103. n. 2. vers. nisi aliquid. Aymon Cravettam conf. 19. num. 2.* quos & alios novissimè refert, & sequitur Jacobus Menochius in 9. remedio recup. quest. 3. quo etiam loco idem Menochius dicit, poenam ordinariam mitigari debere. *ex dict. leg. si ex causa, §. nunc videndum, l. auxilium, §. in delictis, de minoribus*, & ante eum, Marcus Mantua Jurisconsultus Patavinus *Dialog. 18.* Quod tamen non est ita generaliter statuendum, ut semper poena ordinaria debeat mitigari, sed ita, si hoc Judicium fecerit, & miseratio ætatis eum ad mediocrem poenam produxerit, *dict. leg. auxilium, §. in delictis, ff. de minoribus*. Siquidem tota res pendet ex circumstantiis; ita ut impossibile sit, quid certi statuere, ob delictorum & ingeniorum varias, imo mille formas, cujus etiam sententiæ videtur esse Andreas Tiraq. in libel. suo, de poenis temper. caus. 7. in fine.

81 Quartò inferunt, non tantum*in suppliciis impuberi parcendum esse, sed etiam in quæstione, & hoc usu observari solere, ut habena & ferula cederentur, ut expressè testatur Vlpianus in *l. i. §. impuberi, ff. ad Syllanum*, ætas enim hos adversus asperitatem quæstionis tuetur, inquit Callistratus in *l. ex libero, §. de minore, ff. de quest.* Maximè cum nullis extrinsecis argumētis accu-

accusatio impleatur. dict. §. minore Cujus decisionis ea
 st ratio, quod in criminibus eruendis, siue scrutandis,
 uæstio adhiberi solet, & ita is qui tormentis subji-
 citur, ad testimonium provocari; quæstio siquidem ad-
 ibetur ad veritatis indaginem & veritatem illumi-
 andam, l. cum testamentum, l. hoc quod, C. de quæst. l. 1. ff.
 de quæst. Huic autem testimonium denuntiari non pos-
 sit, l. in viti, ff. de testibus, quia quidquid videt, ignorat,
 fin. circa fin. ff. rem pupilli salvam fore, l. fin. ff. de juris &
 act. ignoran. esset enim, ac si cæcus de coloribus judi-
 icaret, ut dicit Baldus in l. testium, col. 2. vers. redeo ad pri-
 mum, C. de testib. quem referunt & sequuntur Dec. &
 Cagnol. in l. 2. §. impuberes, ff. de reg. juris. Et hoc nimi-
 rum est, quod Callistratus dicit in l. §. lege, ff. de testi-
 bus, aperte impuberem* ad testimonii fidem non esse, 8
 admittendum, propter lubricum consilii sui, quem-
 admodum alio loco Vlpianus dicit: Impuberem fa-
 cile capi lubrico ætatis, l. verum, §. sciendum, ff. de minorib.
 Imò nec in criminalibus, pubes ante 20. annum com-
 pletum, cogi potest, l. in testimonium, ff. de testibus, quam
 Cælean. conf. 10. n. 8. vers. nec obest, communem dicit.

Quæ quanquam ita se habeant, tamen receptum est
 utilitatis causa, ut in majestatis crimine, quod ad per-
 sonas minorum attinet, si qui ad testimonium pro-
 vocentur, omnes omnino, cum res exigit, torquean-
 tur: idque ex rescripto D. Pii ad Cæcilium Jubentia-
 num, cujus meminit Aurelius Arcadius Charisius,
 in l. de minore, ff. de quæstio. non ut indicium plenum
 faciant, sed tantum quale quale, ad instituendam re-
 ligationem judicantis, ut in eo loco tradit Bartolus.

Quin & sunt qui optimis rationibus probant, hos
 & similes non admitti in testes, quando agitur tan-
 tum de probando crimine læsæ Majestatis, non facti,
 sed verbis commissi; Vel etiam de probandis admi-
 niculis ejus delicti, ut Dec. conf. 410. nu. 5. & Aymon
 Cravetta con. 6. nu. 9. 10. 11.

- 83 Pariter alii tradunt, hos jam puberes * factos testificari non posse etiam in civilibus causis, de his quæ viderunt, dum prope pubertatem essent, ex quo eorum dictum refertur ad tempus pupillaris ætatis, in quo non habebat iudicium. Et quia jam pubes factus non deponit, prout nunc, sed prout tunc, ex ratione textus in *l. 3. §. ff. commadati*, ubi major factus non obli- gatur pro commodato facto in ætate pupillari. Decius *d. l. 2. §. impuberes, in fin. ff. de reg. jur.* & post eum alio laudat Tobias Nonius, Italus, vir doctus in *§. testes nu. 21. 22. Institut. de testamentis*. Quamvis non melatear communem esse in contrarium, ut attestatur Nonius *d. loco*, & Didacus Covarruvias in *c. possessor. 2. part. §. 3. num. 8. ff. de reg. juris, in 6.* Quæ tamen intelligenda est, si deponat * de his rebus, quæ eo tempore verisimiliter intelligere potuit, & non aliter: ut optime tradit Iulius Clarus in *sua Practica criminali, §. ult. quæst. 24. vers. vidi quandoque*, & Carolus Mol. ad *Alexand. cons. 29. num. 12. lib. 7.* ubi dicit puberem etiam posse deponere de his, quæ cadunt in notitiam infantis, si quæ fortè infans vidit.
- 85 Quintò inferunt, hunc * testamentum facere non posse, cujus rationem explanat aperte Imperator, in *l. ult. C. de testamen. milit.* Quia, inquit, *stabilem mentem nondum adeptus est, & indignum videtur in tam tenera ætate sapientum hominum jura pertractare, & fortè parentibus vel alijs propinquis nocere, & propriam substantiam extraneis relinquere.* Idem in *§. praterea, Inst. quib. non est permissum facere testamentum.* Quia, inquit, *nullum est eorum animi iudicium; quare non est opus aliundè arcessere aliam magis claram & evidentem, ut probatur in l. qua ætate, ff. de testamentis.* Quod usq; adeo verum est, ut sententia, qua Iudex pronunciat, minorẽ quatuordecim añis posse testari, sit ipso jure nulla, &
- 86 ideo in ea specie nõ sit * appellationis auxilium necessarium, ex rescripto *Alexan. in l. 2. C. quando provocare nõ est*

et necesse. Licet nos hodie in praxi aliud observemus, t ab omni sententia, etiam nulla ipso jure, appellari debeat, quod & apud Gallos observari testatur Petrus Lebuffus utriusque juris Doctor, in *proem. Constitut. loß. 5. nu. 87.*

Nec distinguitur, an alioqui prudens, sive sagax & doli capax sit, cum malitia hac in specie ætatem non applead, quia ubi certa ætas ad intellectum & discretionem requiritur à jure, non potest suppleri malitia, nec præcoci judicio, l. *qua etate*, ff. de testam. & ibi Doct. sequitur Philippus Francus in rubrica de testamen. in 6. Joan. Dilectus Durant. Gualdensis, de arte testandi, tit. 1. caut. 5. Benedict. in cap. Raynutius, verb. *adjecta*, nu. 63. de testamentis. Decius in l. *si frater*, num. 4. & 5. C. qui testam. facere possunt, & ibidem quoque Castrensis. Quia, inquit, lex figit* pedes taxando ætatem, unde si im- 87
pubes ante legitimam ætatem religionem solemniter profiteatur, professio est nulla, c. 1. de regularibus, in 6. Etiã si maximè discretus sit puer, & doli capax: ut est glossa communiter approbata, in c. *postulasti*, de regularibus, quam sequitur Abbas, in c. *significatum*, eod. titul. Et Cardinalis, in *Clementini finali*, etate & qualitate, quest. 3. Licet secus statutum sit in matrimonio, in quo præmatura potentia ad generandum ætatis defectum supplere dicitur, ex c. *fin. de desponsat. impub.* & notat. in cap. *juvenis*, de sponsalibus, cujus rationem hîc non discutio.

Neque refert etiam, quantum ad hoc, * si testatus 88
sit ad pias causas, ut tradit Bart. in l. *quest. 2. C. de sacrosanct. Eccles.* Decius in l. *pupillum*, num. 5. ff. de reg. juris. Alex. consi. 182. num. 2. lib. 5. Tiraq: de jure constitut. limit. 2. num. 4. & Benedictin. d. §. *adjecta* num. 69. quo loco dicit, eam esse cõmuniter receptam. Licet idem Benedictinus quædam in contrarium adferat, ex Richardo de Saliceto, in *repetit. dict. leg. 1. C. de sacrosanct. Eccles.* quibus ipse tamen non inhæret, sed communi;

89 plus dicens, etiam* ad hoc tutoris auctoritatem nihil
prodesse; quia, inquit, effectus ultimæ voluntatis incu-
dit post mortem pupilli, & ita in tempus, quo finiri
erit tutela, quem sequitur Andr. Tiraq. d. limit. 2. nu. 4.
& 5. Idem late de Privil. pia caus. privil. 9.

Quibus rationibus Imperator Iustinianus motus
licet olim Vestalibus Romanis, privilegii loco, hono-
ris ac favoris respectu atq; religionis causa, tributum
fuiſſet jus faciendi testamenti ante pubertatem: statim
enim exhibant patriam potestatem, & quidvis pote-
rant sine Curatore, etiam vivo patre, cum tamen alia
mulieres essent in perpetua tutela: ut Plutarchus in
Numa docet. Eoque exemplo Constantinus Magnus
primus Christianus Imperator, idem Christianis Ve-
stalibus concessisset, ut habet historia triparita, & au-
ctores sunt Sosomenus & Nicephorus; Atque idem
90 quoq; antiquis* legibus pupillis, quia tribunatum
numerosum meruissent, permissum fuerit: tamen, quia
licentia huiusmodi videbatur nimis periculosa, nun-
quam quoad vestales, fuit recepta: Et, quod ad tribu-
nos numerorum attinet, eam peculiari constitutione
sustulit Iustinianus in ult. C. de milit. testam. cujus lite-
ram Iacobus Revardus, vir certè doctus, libr. 4. varia-
rum, cap. 8. putat esse vitiosam & corruptam, & potius
legendum esse; in tribunatu numerorum: ea nimirum rati-
one, & forma loquendi, qua, in officio tui culminis me-
rendi licentiam habere, præfeto cuidam prætorio rescri-
psit Imper. Constantinus in l. fin. C. de cast. pecul. milit.
Nec enim (inquit) verisimile est, huiusmodi dignitatē
à Romanis Principibus in pupillos unquam collatam
fuisse, argutè quidem ille: cæterum mihi religio est à
vulgata lectione recedere, maximè cum inveniamus
apud Alexandrum Neapolitanum Genial. 6. c. 18. Ha-
drianum Cæsarem edicto vetuisse, ne imberbis adole-
scensvè tribunus militum fieret, cujus dictum confir-
mat Spartianus, qui dicit, quod idem Hadrianus, eos
non

CAP. V. EXPLICAT. VERB. DEFINIT. 91

non solebat eligere, nisi plena barba, ut eum refert Vi-
ticus Zasius in l. 2. §. deinde cum post aliquot, ff. de orig.
uris. Ex quorum dictis mihi omnino verisimile fit, et-
iam pupillos aliquando Tribunatum militum cohori-
um, sive numerorum meruisse.

Quin & sunt qui asseveranter affirmant; nec * eum 91
statuto, consuetudine, vel etiam Principis indulgentia
ad hoc habilitari posse, maximè si populus vel Prin-
ceps recognoscat superiorem: Angel in l. si queramus,
de testamentis, Bald. in cap. cum vigesimum, de offic. deleg.
idem in l. 1. vers. quero quæ sunt exempla, col. 2. C. de con-
fessis, Angelus & Romanus in l. more, ff. de acq. hered.
Benedictinus d. verbo, adjectæ, num. 63. Anchoranus in
c. quia ingressa, de testam. in 6. Et latè Rodericus Suares
allegat. 12. num. 14. 16. 17. Quia inquit, vitia naturalia
sunt immutabilia, nec possunt à Principe suppleri per
dispensationem; tum etiam, quia lex final. C. de testam.
milit. prohibet impuberes, etiam tribunos * militum, 92
de bonis suis testari, & ultra procedens, dicit, hoc nul-
lo modo concedendum esse, ut indignum suis tempo-
ribus & irrationabile. Per quæ verba tollitur omnis
potestas dispensandi, juxta glossam singularem, in ver-
bo, nullo modo, in Clementina, hi qui, §. illi verò, de etat. &
qualit. Quam glossam secutus est Imola, in d. l. si quera-
mus, & prius Bartolus sibi contrarius in l. neque, Cod. de
testamen. milit. Ioannes Crotus in l. omnes populi, nu. 12.
ff. de justit. & jure, & latè in simili materia, Andr. Ti-
raq. de retract. lig. in præfat. num. 19.

Hoc amplius etiam juridicè sustineri posset, nec
Principem * vel civitatem, etiam superiorem non re- 93
cognoscentem; de quibus juxta communem conclu-
sionem, idem judicari debet: ut notat Bart. in l. 1. §. de
qua, de postul. Idem in l. hostes, ff. de capt. & postlim. rever-
sis, latè Decius cum Mol. cons. 534. num. 2. licet regula-
riter contra jus statuere possint; imo etiam limitare, si-
ve interpretari jus divinum ex causa, & doctrina Inno-
cen-

centii in cap. quæ in ecclesiarum, de constitut. quem im-
sequuntur Imola, Abbas, Felyn. colum. 2. & Decius
num. 13. Bart. in 1. constit. Digestor. & Baldus in l. 2. in fi-
C. de prec. Imperat. offer. Etiam si tale jus divinum num-
quam fuit limitatum, qui fortè casus non evenit, ta-
men jam causa justa subest: ut tradit Decius dict. c. quæ
in Ecclesiarum. num. 16. vers. 2. in ista. Tamen in hoc
nostro casu dispensare facile non posse, nec debere
Cujus sententiæ multi quoque sunt ex Doctoribus
superius à nobis laudati. Nisi tamen justa & eviden-
causa subesset & de ea constaret, in quo nō puto ver-
bis Principis narrativis credi debere: ut tradit Decius
conf. 576. nu. 10. idem conf. 602. num. 13. 15. & 16.

Rursus alii dicunt; quod si pupillus doli capax de
bonis suis in eventum mortis donando, disponat sub
conditione: Si decesserit in pupillari ætate; & eam suã
94 dispositionem* etiam juramento firmaverit, eam non
valere nec eum astringi religione juramenti: quia im-
pubes non habet plenum iudicium, quod requiritur,
ut obliget juramentum: ut notatur in Auth. quod eis,
C. de nupt. & in c. Et si Christus, de jurejurando. Et in tali
ætate non cadit perjurium, l. qui jurasse, ff. de jurejuran-
do. Quam etiam magis communem esse dicit Andræas
Alciatus in cap. cum contingat. num. 144. de jurejurand.
Mol. ad Dec. in l. pupillum, ff. de regul. juris. Quamvis
contra communem esse dicat Decius in d. l. pupillum.
Castrensis conf. 213. l. 1. Abbas conf. 108. libr. 2. Alex. in
l. qui jurasse, ff. de jurejur. Iason, post Bart. in Auth. sacra-
menta, C. si adversus vendit.

95 Pari ratione tradit Macer, hanc teneram* & ætatem
nec accusare posse, in l. qui accusare, ff. de accusat. Nec
enim iustus accusator ullus est, qui nōdum exacti cō-
filii capax est, cum is accusatoris officium implere mi-
nimè possit, & magnis se subjiciat periculis. Cui tamē
96 ex consilio tutorum patris* mortem exequi, nec non
de patris testamento agere D. Vespasianus permisit,

l. 2.

.2. de accusat. & ita eodem sensu teneram ætatem po-
nit Imperator Novel. 155.

Pupillarem * ætatem sequitur pubertas, sive pubes 97
etas, cujus fit mentio in l. coheredi, §. cum pater, ff. de
ulg. & pupill. l. deinde, §. item si quis, ff. de lib. exhib. l. ex-
piuntur, ff. ad Syllan. l. tutor post, C. arbit. tutel. quam ve-
eres non * solum ex annis, sed etiam ex habitu cor- 98
poris in masculis æstimari volebant, ut refert Impera-
tor, instit. quib. mod. tutel. finiatur. Habitum corporis ad
obscœnam, sive indecoram quandam indagacionem,
ive inspectionem referens, in l. ult. C. quando tit. vel cu-
at. esse desierint. Per veteres * Platonem, summum Phi- 99
losophum fortè intelligens, qui lib. de ll. 11. jubet ad de-
prehendendam pubertatem, sive ætatem ad nuptias i-
doneam, fœminas nudas inspicere, usque ad pubem: ita
quod virginum pudenda non omnino nudarentur;
Mares tamen omnino nudos: Ut refert Eusebius li. 3.
de preparatione Evangel. cap. 12. vel forte etiam Lycur-
gum Lacedæmoniorum Legislatorem, qui virgines
omnino nudas proponebat oculis omnium, in publi-
cis spectaculis: ut tradit Plutarchus in vita ipsius Lycur-
gi, & in Apophthegmatis Laconicis, & Euripides in An-
tromacho, Alex. lib. 2. cap. 25.

Quin & sunt, qui hoc ad Romanos referri posse pu-
tant, ex eo, quod inveniamus apud eos aliquando mu-
ieres * nudas in scenam prodiiisse. Refert enim Valer. 100
Maximus, qui Tiberii Cæsaris temporib. floruit lib. 2.
cap. 241. Marco Portio Catone ludos * Florales, quos 101
Messius ædilis faciebat, spectante, populum, ut mimæ
nudarentur, postulare erubuisse, eumque statim atq;
hoc à quibusdam cognovisset, discessisse è Theatro,
ne præsencia sua spectaculi consuetudinem impedi-
ret: quem abeuntem ingenti plausu populus prosecu-
tus priscum morem jocorum in senam revocavit:
cōfessus plus se majestatis illi uni tribuere, quàm uni-
versos sibi vindicare. Cujus etiam meminit Lactan-
tius

tius Firmianus *Institut. libro primo, capit. vigesimo*. Sed
 & propius est, quod scribit Blondus *Roma triumphans*
lib. 1. in fine, ad Vallem ægeriæ, (quam dicit fuisse
 ad sextum decimum ab urbe lapidē; ubi Cinthianum
 est summi viri Prosperi Cardinalis columnę oppidum)
 lacus illi subiectus, sicut semper aliàs, nunc Nemore-
 sis est dictus) templum fuisse virilis fortunæ, ad quod
 virgines viripotentes à parentibus perductæ con-
 nire solebant, quas ejus templi sacerdos omnino na-
 datas undique inspicere consuevisset, ut corporis vir-
 apparentia indicaret, & admonitæ virgines, cum Fo-
 tunæ thura imolassent, vitium illud maritum, qui con-
 tingebat, perpetuò celari impetrasse tenebant. A quo
 non recedit Alexander Neapolitanus, *genial. 1. cap. 1.*
 dicens, istud templum fuisse extra urbem, ad Tyberis
 ripam, ad quod, inquit, mulieres, quæ nuptui dabatur
 frequentes ventitabant, & corpore invelato singulorum
 membra, ne quo morbo vitioque affectæ forent, aus-
 labe aliqua tenerentur, detegebant.

Ex quibus jam satis perspicuum esse puto non so-
 lum in Platonis umbratili republica & Laconica, ex
 legibus Lycurgi eorum Legislatoris gravissimi: sed &
 in Romana Republica hanc indecoram & inhonestam
 indagationem sive inspectionem fuisse toleratam ali-
 quando. Quod malum à Græcis ortum videtur, quo-
 rum levitas, instructa dicendi facultate & copia, incre-
 dibile est quantas vitiorum nebulas excitavit, ita quod
 102 Romani* eos admirati, & alia etiam longè pejora ex-
 empla secuti sint, horum vitia susceperint, & universis
 gentibus tradiderint. E quibus unum exemplū, quod
 à vitiorum matre Græcia Romani didicerunt, adfe-
 ram: Apud Spartanos, lege Lycurgi sancitum fuit, ut
 speciosus puer & forma liberali, publicè educaretur,
 macus verò & deformis in loca vasta & prærupta ex-
 poneretur, & in ultimas terrarum oras ablegaretur;
 eundem morem licet efferum & immanem, Romani
 tamen

amen secuti sunt, etiam à Romuli temporibus, qui legibus suis permisit, monstruosum sive deformem parvum statim in flumen aut mare exponi, ut Alexander *enialum* 2. cap. 25. & Halicarnassensis, *lib.* 2. tradiderunt: quem morem multis post annis retinuerunt, ut alio loco dicemus.

Quæ licet ita se habeant, non puto tamen verba Iurisconsultorum pubertatem ex habitu corporis æstimantium, eam recipere debere interpretationem, quam eis dedit Iustinianus, sive potius * eo nomine, *Tri-* 103
bonianus, & post *Accursium*, locis superius laudatis: sed per ea verba significari universi corporis dispositionem, formam ac figuram, ex qua facile quis cognoscere possit, quem ad liberorum procreationem esse idoneum. Ita enim invenio hæc verba ubique usurpari apud probatos auctores omnes. Sic enim loquitur Cicero 3. de *Finibus*: *Habitus oris & vultus*. Idem de *Finibus*: *Æquabilis odoratusque corporis habitus*. Ac Plinius *Epistol.* 6. *Habitus corporis quiescentis, quam defuncto similior*.

Quin & hoc idem demonstrari poterit ex scriptis nostrorum Iurisconsultorum, Ulpiani scilicet *in fragmentis*. qui *titul. de tutelis* 12. dicit controversum fuisse inter Cassianos sive Sabinianos & Proculejos, Proculeianos sive Pegasianos, quorum principes puta *Atteus Capito*, & *Antistius Labeo*, sub Augusto floruerunt, & has sectas excitarunt, aluerunt, & post se reliquerunt: an & quando quis pubes diceretur. Et eodem loco refert Cassianos, sive scholam * *Cassianam* (ita enim eos vocat Plinius *Geminio* suo scribens, *lib.* 7. *Epistolarum*) *Puberem eum dixisse, qui habitu corporis pubes apparet*, id est, inquit, *qui generare potest*. Proculejos autem, qui 14. an. explevisset. Verum *Priscum*: qui etsi *Labeonis* partes secutus esset, & inter Proculejos censereur, eum demum puberem dixisse, in quem utrumque concurreret, & habitus corporis & numerus annorum. Nam hi diversæ sectæ auctores, non ita præceptoribus addicti

addicti erant, quin ab eorum traditionibus nonnunquam recederent, ut patet ex l. 2. §. quid si funere, ff. de her. vel act. vend. ubi Iabolenus, qui Sabinianus, tametsi Labeonis sententiam probat.

Hoc eodem sensu accipi debet, quod tradit Paulus in l. minor, ff. de minor, ubi de minore 25. annorum ait: dato Preside, ex aspectu corporis probari quandoque perfectam ætatem, per aspectum corporis non aliud intelligens, quam corporis habitum, ut sæpè apud probatos auctores invenitur.

Et licet Ulpianus dicto loco non aperiat, cujus olim sententia obtinuerit, idem tamen Ulpianus id exprimit in l. 2. ff. de vulg. & pupill. Moribus enim, inquit, introductum est, ut quis liberis suis impuberibus testamentum facere possit, donec masculi ad 14. annum perverint, femina ad 12. annum. Rursus idem Ulpianus offendit annorum numerum solum attendi, non corporis habitum, cum in l. Mela, ait de aliment. & cib. legat disputans de alimentis alicui ad pubertatem relictis, dicit Hadrianum constituisse, ut pueri ad 18. Puellæ usque ad 14. annum alantur, & deinde in eadem lege adiicit; Sed etsi in generaliter pubertatem non sic definiatur, tamen pietatis intuitu, in sola specie alimentorum hoc tempus ætatis esse observandum. Quod & aliis auctoritatibus probat Jacob. Cuiac. in l. minor. verb. decreto, ff. de minor. & post eum Jacob. Revard. variorum 4. cap. 10. ita quod Proculianorum sententia videtur olim obtinuisse, quæ & adhuc hodie servatur ex constitutione Justiniani, in dict. l. ult. in §. 1. Instit. quib. mod. tut. fit. natur.

Quæ cum ita sint: videamus primò, quibus aliis nominibus pubertas sive pubes ætas appelleretur, & apud nostros exaudiatur: Deinde, an perpetuum sit, quod diximus, eam inchoari anno 14. in masculo, & in femina 12. Ita enim intelligemus perfectè omnia ferè, quæ ad hujus ætatis tractatum pertinent. Et certè quod ad primum attinet, invenio hanc ætatem * appellari secundam

undam ætatem, usque ad annum 25. à Iustiniano Novell. 72. in princ. ibi: *vel puberes. quidem in secunda tamen ad-
ic ætate constitutos.* Et rursum Novell. 155. ibi, *secundæ eta-
s curatorem.* Et iterum in l. ult. C. de bonis, quæ lib. & ita
interpretatur ea jura doctus, & diligens Hippol. Ri-
uin. in prin. tit. de donat. num. 523. & post eum Iacob.
Luiac. ad l. 2. ff. de excus. tut. Decius in l. bonorum, C. qui
admitti ad bon. possess. post glossam in l. hereditatum, ff. ad l.
alcid. Quæ causa est quod eadem ætas * usque ad an- 106
num 25. appelletur minor ætas ab Ulpiano, in l. 1 ff. de
minor. ubi dicit hujus minoris ætatis consilium fragile esse, &
& infirmum, multis captionibus suppositum, & multorum insidiis
expositum: quem secutus est Imperator Iustinianus, No-
vell. 155. circa fin.

Aliquando etiam * hæc ætas vocatur iusta, ut à Nera- 107
o, in l. 2. ff. de condict. caus. dat, aliàs * definita. ut in l. in 108
consalibus, ff. de sponsalib. quæ nuptiis jure * contrahen- 109
is præfinita est. Et ideo etiam sæpe * nubilis ætas vo- 110
atur. Et nobiles anni à Virgilio magniloquo omni-
umque Poëtarum principe, Cicerone & aliis: cujus eti-
am meminit Ulpianus in l. hæc conditio, ff. de condit. & de-
monstrat. Franciscus Balduin. latè Instit. de nuptiis, verbo
æmine. Quo siquidem anno, in masculis moveri vim
generationis, scribit Macrobius, & Aristoteles * Peri- 111
ateticorum Princeps, maximusque rerum naturæ Pro-
fessor: semen quidem abundare fatetur, sed non credit
atis esse maturum ad generationem ante annum vi-
gesimum: quare idem in Politicis præscribit maribus
trigesimum septimum annum, puellis decimum octa-
vum. Quamvis Plato gravissimus omnium Philoso-
phorum & Princeps, contentus sit annis triginta, &
eum qui cælebs mansisset usque ad annum trigesimum
quintum, nullo dignum honore, & postremum haberi
voluerit, lib 4. & 6. de legibus. Sed utcumque sit, sem-
per expediret Republicæ non enervari juventutem
præmatura Venere, (non quod velim libertatem nu-

G

ptia-

ptiarum certis cancellis concludi; ita enim facile rueret, ut ruerent in pejora: puta, nefarias libidines) expedire, ut exerceantur in laboribus & corporis industria; & ut constitutionibus principalibus statueretur, ne quis ante certi temporis ætatem matrimonium contrahat, sine parentum, vel his fortè defunctorum proximorum consensu, quas constitutiones credere esse justas & sanctas, salvo tamen semper judicio sanctæ matris Ecclesiæ, cui me subjicio.

¶ 112 Sæpe etiam vocatur* adolescentia, vel adulta ætas (atque inde adolescentes & adulti) quã ætatem Celsus, & forinus, *lib. de die natali*, & Varro putant excurrere que ad annum trigessimum, & probant jura nostra quæ adolescentes & adultos semper ab impuberibus separant, ut in *tit. Rem pupilli salvam fore, l. Impuberibus, de suspect. tut. l. §. I. ff. de contraria & utili act. tutel. l. tutel. ff. de appellat. l. eum qui, §. actori, ff. de constit. pecun.* Et ex adolescentibus vel adultos nominant, qui sub curatoribus sunt, ut in *l. I. §. finali, ff. de minor. l. si judex, eod. sine herede, §. interposito, ff. de administrat. tut. & l. mutus, §. is qui, ff. de procurat. l. I. §. in causis, ff. de administ. tut. l. ult. ff. de appellat. l. Aurelio, §. I. ff. de libert. lega. sequitur Joannes Corasius, in *l. precibus, num. 20. C. de im. pub. & aliis substit. ex eo*, inquit, quod cum sanguis simul perturbationes animi effrænatiùs crescant & adolescant, videtur tamen adolescentis nomen etiam pro majore viginti quinque; aënis à Marcello nostro fuisse positum, in *l. de atate, ff. de minorib.* Nec me latet, alio aliter accipere adolescentis & adulti nomen, ac existimare, adolescentem dici ab anno duodecimo, usque ad vigesimum primum, quamdiu crescit in longitudo, postea adultum dici, qui creverit ad justam staturæ suæ altitudinem.*

¶ 113 Nonnunquam etiam nominatur prætextatorum* & proximè prætextatorum ætas: cum scilicet puberent ætatem jam quis ingressus est, *l. deinde, §. ut, ff. de lib. ex. hib.*

CAP. V. EXPLIC. VERB. DEFINIT. 99

ib. Gellius lib. 1. cap. 23. Inde anni prætextati. Quod
 intelligatur; sciendum est, in more * celebri fuisse 114
 Romanis, ut impuberes non solum pueri, sed etiam
 uellæ toga uterentur prætexta, & bulla aurea, quæ 115
 prætextatorum * puerorum insigne erat, & eis à pe-
 tore dependebat: ut tradit Ulpianus, in l. vestis, §. puerili-
 ff. de auro & argento legato. Idque ad differentiam virilis
 togæ, quæ Pura appellabatur. Sic enim scribit ad At-
 ticum Cicero libr. 9. Volo Ciceroni meo togam puram
 dare. Dicebaturque toga pura, quod ei nulla * purpu- 119
 ra esset prætexta. Et Bulla, Ingenuis scilicet aurea (in-
 signe nobilitatis) libertinis & plebeis, scortea erat, ha-
 bens figuram cordis, ut signarent eam ætatem alte-
 rius consilio regendam esse, auctore Festo, de verb.
 signific. libr. 2. qua primum à Tarquinio Prisco, quinto
 Romanorum Rege, donatum esse filium tradunt, quem
 in prætexta ætate hostem occidisse dicunt: sed propi-
 us vero est, in scedere icto cum Sabini & Tacio cau-
 tum fuisse, ut bulla, prætextaque, per eas tempestates
 abinorum ornatu, raptarum filii uterentur, de cujus o-
 rigine ac usu, optime Macrobius libro quinto Saturnalio-
 rum 1. cap. 6. ut eum refert Gulielmus Budæus, in Pan-
 lectis, in l. ultim. ff. de senatorib. Sed quomodocunque
 hæc res se habeat, illud minime dubium est, quod cum
 pueri puellæque eam acciperent; ex veteri more Sa-
 crificium perageretur, quod dicebatur sacrum prætex-
 atum, quo infirmas puerilis sacra fieret, & venerabi-
 lis: Puerorum enim tanta fuit cura & educatio, ut nul-
 li, ne patri quidem, fuerit permissum quid insolens,
 perniciosum, vel minus decorum, his præsentibus di-
 cere vel facere; neve vir quispiam mali exempli in eo-
 rum convictu esset, qui malis vel servilibus vitiis ani-
 mos imbueret: magni siquidem interesse purabāt quos
 quisq; audiret domi, quibusq; cum loqueretur puer,
 utq; ideo cum de his ad exhibendum ageretur, nō apud
 quemvis, sed tantum apud matrem familias, hoc est, ut

Vlpianus interpretatur in d.l. denique. §. ult. nota auctoritas
 ritatis feminam, Prætor eos, easve deponi jubebat.
 Quam togam non temere & è re nata occasione, quo
 quolibet, prout incidisset, die, deponebant, sed solum
 mini festo Laribus suspendebant; sicut Romanæ pu
 ellæ, puellare rudimentum, puppas Veneri Argivæ,
 & maturæ viris, compositum capillum Palladi co
 117 secrabant. Qua depositione facta, anno ætatis *
 cimo sexto vel decimo septimo, Virilem togam, quæ
 supra puram diximus, sumebant, festo videlicet solum
 mnique die, amplissimo cultu & apparatu magnifico
 co; præcipuè Bacchanalibus festis & mense Martii,
 quibus diebus sumere virilem togam in religione fieri
 it, qua signabatur, liberioris vitæ pueris facultas dabatur
 & in forum ad causas audiendas, his permissum fuit
 descendere. Quia, ut dicit Vlpianus noster; *hanc æta
 tem moderatam Prætor ratus est, ad procedendum in publicis
 cum, qua ætate aut paulo majore fertur Nerva filia & publicum
 de jure responsitasse, l. i. §. initium, in verbis, quia moderatam
 ff. de postul. Quo etiam exemplo Imperator noster Ju
 stinianus, id ætatis hominis judicium satis stabile esse
 se credidit, ut possit, non obstante lege Aelia Sentia
 testamento servis suis libertatem dare, §. fin. Instit.
 quib. ex caus. manumittere non licet.*

118 Denique hæc * ætas quandoque etiam *Iuventus* si
 ve *Iuventa*, vel etiam *Juvenilis ætas* appellatur. Nam
 facundus Horatius, & alii veteres Scriptores, ubique
 fere *Iuventutem* cum *Adolescentia* confundunt: sic enim
 loquitur de Arte Poetica:

Imberbis Iuvenis, tandem custode remoto,

Gaudet equis, canibusque & aprici gramine campi.

Quod carmen Terentius in Andria sic posuit:

Quod plerique omnes faciunt adolescentuli,

Ut animum ad aliquod studium adjungam, aut equos

Alere, aut canes ad renandum, aut ad Philosophos.

Per custodem non alium intelligens, quæ pædagogum,
 quem

CAP. IV. EXPLICAT. VERB. DEFINIT. 101

uem Romani pueris suis adhibebant, quorum postas definebat statim post pubertatem: ut patet ex lauto, in *Bacchide*: ubi Pistoclerus adultiore jam tate ad pædagogum * magistrum suum Lydo ab 119 nore turpide hortantem:

Iam inquit exessit mihi atas ex magisterio tuo.

quin & ferè omnes hos vocant imbelles: Horatius 3. arminū, *quasi sine viribus & bello minimè aptos*; & conat, Romanos * nunquam septem & decem annis 120 minorem, sed paulò maiorem, militiæ & Tyrocinio describi voluisse. Idque à Servio Tullio 6. Romano-um Rege, vetere censione primum cautum; deinde subsequente ævo à C. Graccho, lege Sacrata sancitum ait, auctore Alex. Neapolit *Genialium* 1. cap. 20. & Bellio lib. 10. cap. 28. Sunt & * qui hos imberbes ap- 121 ellant, ut paulo ante. Idem Horatius *de arte Poetica*. *el virilem vestem sumpserat*; & Ovidius ad Pisonem:

Quamvis nunc juvenile decus mihi pingere malas cœ-rit.

Et nondum vicesima venerit atas.

laud dubiè accipientes pro *Impubere*. Siquidem veres *Vesticipem* * illum appellarunt, cuius genæ pri- 122 na barba vestirentur, vel qui nondum vestem virilem sumpserat, *investem*, cui nulla vestis, id est, lanugo obumbrat malas, nam *vestis* barba est, Virgilius:

Aurea casaries ollis atque aurea vestis.

Lucretius lib. 5.

Tum demum pueris ævo florente Iuventus

Occipit, & molli vestit lanugine malas.

Et iterum:

Nec minus incerto dentes cadere imperat atas

Tempore, & impubem molli pubescere veste,

Et pariter mollem malis dimittere barbam.

Quod imitatus est Virgilius 8. *Aeneidos*.

Tum mihi prima genas vestibat flore Iuventas.

hic etiam Festus *Vesticipem puerum vocat*, qui jam ve-
stitus

- stitus est pubertate. Contrà *Investicipem*, qui non
 123 pubertate* vestitus est, & mirè eleganter exprime-
 runt Græci *ἡλικία*, qua & ætas & pili indicantur: et in
 honestiores, ut benè observavit Obertus Gifani
 suis doctissimis, licet brevibus collectaneis ad *Lucretium*, vè
Vestis, & in appendice, verbo, *Iuventas*. Quibus om-
 no consentire videtur *l. creditor, §. substituti, ff. de ap-
 lat.* ubi sic scribit *Scaevola*: *Substituti tutores in locum
 gitimi tutoris experti cum eo tutela judicio, cum arbitrio
 què condemnavit, aliter quam rei aequitas exigebat: à sen-
 tia ejus provocaverunt, pendente causa appellationis juve-
 adoleverunt: quesitum est, cum omnis executio hujus
 adultos pertineat, & causam ad se pertinentem, idoneè
 ri possunt: an postulatio eorum contra quos appellatum est,
 dicentium illos debuisse causas appellationis reddere;
 primi sunt experti, admittenda non sit? Respondit,
 quorum tutela gesta esset, si vellent causam exequi non p-
 hibendos, Idem & in curatoribus observandum esse, si in-
 rim adultus ad legitimam ætatem pervenit. Ex quo lo-
 124 satis perspicuum esse puto *Scaevolam* * *Juvenem* p-
Impubere accepisse. Non absimili ferè ratione *Cajus*
lib. 4. ad edictum Provinciale, in l. patri, §. 1. ff. de min. que p-
in principio minorem viginti quinque annis vocavit,
eundem statim post appellat Juvenem. Quare miram
 satis non possum, quid causæ sit, quod *Marcellus* *li. 1. de
 singul. respons. in l. non aliter, ff. de legat. 3. scribit: Eum*
 125 *venem existimari** posse, qui adolescentis excessit ætatem, quæ
ad incipiat inter seniores numerari. Nisi *Marcelli* verbe
 ininterpretemur de viridi, non de prima juvena, ut
 rectè interpretatur *Cujacius in l. 2. ff. de excusat. tut. l. 1.*
 126 *talem* * *admodum Juvenem*, id est, nimium credulum
vacat Vlp. in l. si cum dotem, §. nec non illud, ff. solut. mat-
 Ut ut tamen sit, *Juvenum* rudes adhuc, & infir-
 mos esse animos, scribit *Imp. Justin. in §. his, Inst. de
 just. & jur. faciles & mobiles, recte Virg. 3. Georg. hos ple-*
*rumq; mereri, stultos præterisse dies, dicit Tibul. lib. 1. eleg. 4.**

His

His sic explicatis, superest tractare; an semper hæc
tas incipiat ab anno decimo quarto in masculis, &
uodecimo in foeminis; quod licet superius diximus
regulariter obtinere, ista tamen doctrina non est in o-
nibus vera. Primo enim non procedit * in causa ali-
mentorum alicui testamento relictorum, in qua, pieta-
s intuitu, puellæ ad decimum quartum, puero usque
d decimum octavum debebuntur. Idque ex D. Ha-
riani constitutione, quam refert Ulpianus, in l. Meli,
f. de aliment. & cibariis legat. rectè, nam & Paulus in l. ci-
tatibus, ff. de legat. 1. (quæ desumpta est ex ejus libro re-
gularum) scribit * talia legata, quæ in alimenta infirmæ
etatis, puta senioribus vel pueris puellisque relicta fu-
rint, ad honorem civitatis pertinere.

* Non procedit etiam prædicta * doctrina in spadone,
ive castrato, qui pubescit demum anno decimooctavo,
Paul. in sent. lib. 3. tit. 4. de testam. l. 2. Neque pariter,
quando in loco aliquo est statutum, aliquem ante 14.
annos, vel post pubescere: ut apud Bituriges, ubi pu-
bescunt anno demum decimooctavo, quam ob id Spa-
lonum patriam nominat Cuiac. lib. 4. fend. c. 13. quod ta-
men non invenitur in lib. Statuti Bituricensium com-
ment. à Nicol. Boerio, & ita statutum apud Ultraje-
tenses rubrica 13. §. 1. quod scilicet mares pubescant
anno decimooctavo; foeminæ anno 20.

Neque id novum cuiquam videri debet, cum gene-
raliter traditum sit, statutum * vel consuetudinem pos-
se inhabilem facere habilem; & ita de filiofamilias ad
testandum, tradit Rebuff. in tract. suo de consuet. nu. 86.
per notata in c. Raymundius, x. de testam. & de minore ma-
jorem facere, ut dicit Bald. consil. 103. incip. Queritur,
lib. 4. Anchoranus in repet. ca. 1. in 14. quæst. princip. vers.
ultim. hic refero quæstionem, de constitut. Quod tamen
intelligit Castrensis, consi. 106. n. 2. lib. 2. & idem in l. 2.
C. de his qui veniam ætatis, non procedere quantum ad bo-
norum immobilium alienationem, per text. in l. 2. vers

ita autem, & in l. eos, C. de his qui veniam etatis. Curtius Senior cons. 44. incip. super contingentia facti, col. 10. v. minor jurando. Decius cons. 403. num. 10. refert & sequitur Andr. Tiraq. de nobilit. c. 20. num. 41. 42.

Sic è diverso habilem inhabilem facere, ut eligibilem de jure communi facere ineligibilem, cap. cum undelim, & ibi notatur, de clericis conjugat. habilem ad contrahendum matrimonium inhabilem, cap. super eo, cognat. spirit. Oldradus cons. 105. incipiente, videtur cendum. Didacus Covarr. in epit. decretalium, cap. 6. 10. num. 18. per glossam, quam dicit communiter receptam, in c. quod super his, de consanguin. & affin.

- 131 Subsequitur jam plena * pubertas, quæ in masculo decimo octavo anno, in foemina decimo quarto anno circumscribitur: quod ea maximè valeant, & sint habiles tam corpore quam animo, cujus memini Modestinus in l. arrogato, ff. de adopt. & Imperator, in §. debet autem, Insti. de adopt. quam Cicero in Catone ineuntem adolescentiam vocat. Et dicitur Longobardorum legitima ætas, uti tradit Cujacius lib. 5. feudorum tit. de pace componenda & retinenda. Et Constantinus 132 firmatam etatem * vocat in leg. 1. C. Theod. de minor. Et Virgilius Ecloga 4.

Hinc ubi jam firmata virum te fecerit etas.

Qua ætate plerumque solebant Principes foeminis ætatis veniam dare, masculis tamen non nisi anno vigesimo, ut patet ex l. 2. C. de his qui veniam etatis, quod quia excurrit in annum usque vigesimum quintum, finis pubertatis dicitur, de quo infra latius.

- 134 Puberem hanc * ætatem excipit Iusta etas, quæ vigesimo quinto anno inchoatur, auctore Vlpiano, in l. 2. de vacat. mun. l. cum filio familias, de legat. 3. Quæ * & 135 legitima appellatur, in l. quæro, in fin. ff. de testam. tut. l. 1. ff. de fidejuss. tut. l. Aurelio, ff. de liber. leg. l. ex duobus, ff. de negot. gestis, l. ult. §. Divus, ff. de Publicanis, & aliis innumeris locis, quam Barnabas Brissonus, in suis elegantissimis

is antiquitatum observationibus, lib. 3. c. 2. ita appella-
am existimat, quod olim lege aliqua adolescentibus
d spacium ætatis ad res suas recipiendas præscriptum
uerit, lege nèpe Lætoria, quam de minoribus viginti
quinque annis scriptam, totamq; in argumento versa-
am fuisse, dicit & probat ex Cicerone, Spartiano,
uetonio & Plauto, vir clarissimus, atque in omnium
bonarum artium disciplinis egregius. Cuius sententi-
am probat Jac. Cuiacius primarius Professor Bituri-
centis, celeberrimus nostræ tempestatis juris inter-
pres, & omnium bonarum artium disciplinis egregi-
us, & cõfirmat per l. 2. C. Theod. de donat. in qua ita scri-
psum est: donec annos Lætorie legis egressus legitimam com-
pleverit ætatem. Et plenius in l. 2. ff. de excusat. tutor. ubi
dicitur: initium legitimæ ætatis definitum esse lege Lætorie,
finem verò, lege Regia, de qua Gellius lib. 10. cap. 28. Qui-
bus addo, quod ubi fit mentio * de legitima ætate, in-
telligitur de ætate naturali 25. annorum, non autem
de ætate dispensata per rescriptum Principis, & sic per
accidens, ita Alex. consi. 2. in 1. volum. Dec. cons. 258. Quo
loci istud ideo esse dicunt; quia licet * Princeps possit
dispensare minorem, non potest tamen eum facere ve-
rè majorè 25. annis: Ideo ubi fit mentio ætatis legiti-
mæ de majore 25. annis verè & non fictè intelligitur,
ut verba propriè, & secundum jus cõmune intelligan-
tur. Non ignoro tamen Theophilum in §. & deditios,
Instit. de libert. legitimam ætatem eo loco accipere,
pro ea * quæ major est triginta annis.

Appellatur & perfecta ætas à Paulo in l. minor vi-
 ginti quinque annis, ff. de minor. l. si reliquero, ff. de legit. tut.
 l. cum de indebito, §. si autem, 1. ff. de probat. Caio l. tutela,
 ff. de tutel. Modestino, l. quo defuncto, ff. de legit. tut. Vi-
 piano. in l. si tutor, §. 1. ff. de tut. & rat. distrab. l. si in rem
 suam, C. si res aliena pignori, §. ult. Institut. de Attil. tut.
 & in pluribus aliis locis.

Ex quo fit, ut è converso major* sive pupillaris æ-
 tas,

tas, quæ iustæ opponitur, ab Vlpiano in *l. ait Divus, de jure fisci*, imperfecta ætas vocetur, in *l. ult. C. in quibus caus. in integ. restit.*

141 Dicitur & robusta* ætas ab Vlpiano in *l. si maritus, lex Julia, ff. de adult.* propterea quod tunc virilis vigor completur, eodem Vlpiano auctore, in *l. i. in fin. ff. de minor.* quæ causa est, quod Paulus in *l. cum de indebitis, §. fin. autem, de probat.* perfectæ ætatis hominem, Virum appellat, * & eum minori, sive pupillo opponit, ut facit Vlpianus, in *d. l. ait Divus, ff. de jure fisci.*

143 Eadem quoque status* dicitur à Papiniano, in *l. cum pater, §. curatoris, ff. de legat. 2.* & ab Alexandro Imperatore in *l. ex his verbis, C. quando dies legati cedat*, quia eo tempore quis dicitur pervenisse ad suum statum, & finem crescendi finis. Quamobrem & Perfecta, (ut supra diximus) & plena & integra ætas, sæpe à nostris appellatur, & ea quæ sequitur ætas & dicitur. Eadem tamen verba, Status ætatis, aliquando non pro hac statuta ætate viginti quinque annorum, sed pro conditione, sive qualitate ætatis ponitur à Celso, in *l. cum de ætate, ff. de probat.* Non aliter atque status conjecturalis, dicitur apud Rhetores, in quo causa maximè vertitur. Cum de ætate, inquit, hominis quæreretur, Cæsar noster in hæc verba rescripsit: Et durum & iniquum est cum de statu ætatis alicujus quæreretur, & diversæ professiones proferuntur, et potissimum stare, quæ noceat, sed causa cognita, veritatem excuti oportet, & ex eo potissimum annos computari, ex quo præcipuam constare fidem in ea re credibilius videtur.

144 Nonnunquam etiam Major* ætas dicitur, in *l. cum mandato, ff. de minor.* Et ideo plerumque major opponitur minori, qui viginti quinque annos natus est, ut in *l. denique, §. ult. l. quod si minor, ff. de minoribus*, & tototit. ex quib. caus. major. *l. qui cum natu major. in prin. ff. de bonis libert.* Quomodo autem probetur talis major aut minor ætas, optimè tradit Borgnin. Cavalc. de tutor. & curat. n. 294. cum duob. seq. Sæpe etiam appellatur juven-

ventus, ut supra retulimus ex Marcello in *l. non aliter*, ff. de leg. Quod tamen * intelligendum est, non de prima 145
juventa, sed viridi : quam Romani ad annum ætatis
50. quod est senectutis initium, producebant : ut au-
ctor est Cicero in *Catone*, ubi loquitur de consulatu
primo & sexto M. Valerii Corvin. Licet gloss. in *d. l. non aliter*, & in *l. hereditatum*, ad leg. Falcid. ad 70. an-
nos protendat, qui etiam hanc vocant *tertiam* * *atatem*, 146
& eum sequitur Ioannes Corasius in *l. precibus*, nu. 29.
30. C. de impub. & alijs substit.

Quin & Theophilus vetus paraphrastes Græcus,
hanc ætatem triginta annis minorem *naturalem* * vo- 147
cat ætatē, licet omnis ætas naturalis & natura omnē
ætatem agnoscat, ut in §. & dedititios, *Instit. de libert.*

Denique id ætatis homines nostri juris auctores, u-
bique ferè suæ * ætatis esse dicunt, ut Modestinus in 148
leg. ex duobus, ff. de negot. gest. ubi eum quem vocavit
maiores, eundem suæ ætatis & legitimæ ætatis appellat,
ac minori annis opponit, & ita eodem sensu minorem
suæ ætatis factum, emtionem à tutore de rebus pupil-
laribus factam, comprobare posse respondit Ulpianus
in *leg. pupillus*, §. item ipse tutor, ff. de auctorit. tut. Ve-
rum idem Ulpianus libr. 23. ad eundem Sabinum, in ma-
teria legati alicui relictī, cum suæ ætatis factus erit, vo-
luntatis seu facti quæstionem esse scribit, utrum de
pubertate, an de viginti quinque annis sensum sit : at-
que ideo rectè de voluntate disputari posse ; non mi-
nus, quàm si ita ascripisset : cum *iustæ ætatis*, vel *matu-
ræ ætatis* factus fuerit, vel cum *adoleverit*. Quo exem-
plo puto Tribonianum in rescripto Alexandri Impe-
ratoris verba hæc : Si suæ ætatis factus sit, interpretatū : si
pupillarem ætatē excesserit, *l. si tutores*, C. de testam. tut.

Subsequitur juventam sive legitimam ætatem *senec-
tus*, sive *senior ætas*, *l. non aliter*, ff. de leg. 3. ultima homi-
nis ætas, aliarum ætatum tanquā fabula, ut Cic. dicit
lib. de Senectute, peractio & terminus * ad 100. usq; an- 149
nos

- nos perdurans. Nempe is est finis vitæ lōgævi hominis, *l. an ususfructus, ff. de ususfruct. l. ut inter divinum, de sacrosanct. eccles.* Et ideo appellatur, *extrema atas* docto, & facundo Catullo, in Argon, & *occasus* vitæ*, Cicerone in *Topicis*. Quæ quando incipiat, non conveniunt nostri, neq; etiam alii scriptores; quorum opiniones Iac. Menoch. *de arbit. jud. lib. 2. cent. 1. casu 59* latè recenset, & tandem resolvit, quod in*casibus, in quibus extat clara juris constitutio, ea sequenda sit, in aliis verò non decis, hoc relinquendum esse arbitrio Iudicis: cuius opinio menti legum conformior est; licet receptior sit, senem quoque dici eum, qui annum quinquagesimum perfectè artigit, usque ad septuagesimum ex gloss in *l. non aliter, de legat. 3. & l. hereditatū, ff. ad l. Falcid.* quam & ex recentioribus sequitur Cofrasi in *d. l. precibus, num. 29*. Proinde* dicendum est, militem non cogi post quinquagesimum annum, ut auctor est facundus, prudens & acutus Seneca, *de brevitate vitæ*, in quo tamen quidraginta sex annos sufficere putat Alexan. Neapolitan. *lib. 1. genalium, cap. 20.* quem sequitur Florianus noster, in *l. inviti ff. de testib.* dicens quod quemadmodum quinquaginta quinque annos natos bello non est idoneus, ideoque vacationem militiæ obtinet: ita non est quis idoneus rei uxoriæ, quem refert & sequitur Tiraq. *l. connub. 5. num. 5.*
- 153 A muneribus* personalibus quæ excusari anno quinquagesimo quinto, *leg. 2. §. ultim. l. non tantum, ff. de decurionib. l. ult. C. de decur. l. C. qui etate se excus. libr. 10.*
- 154 A civilibus verò, ut est* tutela & cura, non item, sed septuaginta exigi, *l. 3. ff. de jure immunit. l. 3. §. quamvis & §. cura, de muner. & honor. l. 2. §. numerus, de vacat.* Nec sufficere sexaginta quinque, & tres liberos, cum utraque species excusationis imperfecta sit, cum vel septuaginta anni, vel quinque liberi exigantur, *leg. 1. §. ult. de vacat. muner. l. 1. Cod. qui numer. tutel. se excusant.* Ab honoribus sexaginta annos excusare, ut ex Plinio, *lib.*

lib.4. epist. & Varrone lib.3. de vita populi Romani, pro-
bat Cuiacius in l.3.C. qui etate se excus. lib.10. & ex Se-
neca, de breuitate vite, in l.2. ff. de excusat. tut. qui tamen
inquit lib.2. controuersiarum, sexaginta quinque exigi.
dicens, inde fortè natum esse proverbium: Sexagena-
rios de ponte dejici oportere, id est, ut suffragium non fe-
ant.

Quam ætatem* Jurisconsulti nostri, & alii Scripto- 155
res variis nominibus appellant. Sunt enim qui eam
infirmam* atatem vocant, ut Tibullus lib.1. Eleg. Ovi- 156
lius 14. Metamorph. vocat ægram. Et Paulus noster in l.
i. de iur. iur. de legat. 1. quo loco dicit; Relictum in alimen-
ta* infirmæ atatis, puta senioribus, vel pueris, puellisque 157
ad honorẽ civitatis pertinere. Ex quo infert Abbas, Sta-
tuta de Infirmis & Valetudinariis in Senibus locum
habere, in c. magna, de voto, per c. 1. §. sin autem Episco-
pus, de clerico ægrotante, in 6. ubi dispositum in* Episco- 158
po ægrotante, ut possit coadjutorem petere, etiam lo-
cum habet in Episcopo sene, sequitur glossa prag. tit. de
collat. §. ita tamen, verb. præmutationis, quæ dicit, regu-
lam Cancellariæ, de infirmis resignantibus scriptam,
etiam locum habere in sene resignante, allegat Joan.
Andrææ in d. c. magna, & in c. quoniam frequenter, §. in
alijs, & ibi quoque Panor. ut lite non contest. quos refert
latè Lud. Gomez. in d. reg. cancel. quest. 7. quo tamen
loco ipse dicit, eam regulam in sene non habere lo-
cum, nisi in decrepito, & copulari.

Quorum opinio mihi nullo modo probatur, cum
definitio infirmitatis non conveniat senectuti: Est c-
nim morbus habitus cuiusque corporis contra natu-
ram, qui usum ejus ad id facit deteriore, cuius causa
natura nobis ejus corporis sanitatem dedit, ut ex Sabin-
o refert Ulpian. in l. 1. §. sed sciendum, ff. de adilit. edict.
Quam definitionem A. Gellius lib.4. cap. 2. indicat Sa-
binum à Labeone accepisse. Qui quidem habitus cō-
tra naturam non* inest senectuti, cum illa ex natura 159
sit,

fit, quam ob id ex veteribus aliqui, priorem *etatis* partes vocant, ut Lucretius lib. 2. & ejus exemplo, Virgil. *Aeneid.* priorem partem *melio*rem vocat. Et Paulus *no*ster in l. 2. §. 1. de verb. signif. dicit, *Majorem* *dies* partes esse horarum septem primarum, non *supremarum*. Alii. *Malam* *etatem* vocarunt: ut late tradit Nonius, in verbo *Senium*, & Plautus in *Menachmis*, *Act.* ut *etas*.

Cui affine est, quod Paulus scribit valetudine impeditum militem, casu impeditum censer, adeoque excusari à pœna emansionis vel desertionis, dummodo probet se non tardius à loco profectum; quam ut occurrere posset intra *commeatum*, l. qui *commeatus*, ff. de *re milit.* Quo etiam respiciens Ulpianus *no*ster, in leg. cui, in fi. ff. ex quib. caus. major. respondit; eum etiam *re*publicæ causa abesse videri, qui finito officio in urbem reverti potuisset, sed infirmitate impeditus, iter continuare non potuit, habetur ratio humanitatis, sicuti haberi solet & hyemis, & navigationis, & ceterorum, quæ casu contingunt. Ex quibus demonstratur, infirmitatem casu contingere, contra atque senectus, quæ natura omni homini occurrit, ut omnes res humanæ natura senescunt, & ad finem temporis veniunt, præter solam impudentiam, inquit Theodorus, quæ sola quanto magis augetur genus mortalium, tanto fit *me*jor quotidie. Cui convenit, & illud Theodorus: *verecundiam* quidem inter homines perire, at *impudentiam* verò ubique terram peragrarè.

Quin & Paulus noster, lib. 11. ad eundem Sabinum in l. cui dens, ff. de *edilit. edict.* apertissime respondit: Eum cui dens abest, non esse morbosum. Magna enim pars hominum aliquo dente caret. Et maximè senes; alioqui, inquit, nullus senex sanus esset. Ex quo loco aperte colligitur, senes non infirmos, sed sanos dici, idque dictat sensus communis, & ratio naturalis, quæ legis loco esse debet.

Superiora haud debiliter fulcit, quod ubique & Ictius nostri & Imperatores infirmitatem, valetudinem, morbum & senectutem, ut diversa & separata ponunt, ut Ulpianus

Ulpian. in l. licet, ibi : valetudo aut aetas, ff. de recept. arbit.
 Et Pomponius in l. solet, ff. de tutel. ibi : propter adversam
 valetudinem, vel senium ætatis. Ulpian. iterum in l. si ut cer-
 e, §. nunc. videndum, ibi : si senectute, vel morbo contingat, ff.
 commodat. Et Imperator, tit. C. Qui ætate. Et tit. qui mor-
 o se excusant. quibus constitutum est, non nisi perpetua
 valetudine tantum à tutela & cura excusari, nec senem
 quoque tamen 70. annis majorem. Quare dicendum
 est, senes non esse infirmos aut valetudinarios propriè
 loquendo ; & dispositum in infirmo ad senem non de-
 bere trahi, nisi talis sit, quem adeo premit senectus, ut
 in materia, de qua loquimur, ab infirmo non differat,
 qui rebus illis nullo modo supresse possit, ut resolvit
 Dec. in l. senium, num. 7. C. qui testam. facere poss. exempli
 gratia : In materia regulæ, de resignandis beneficiis,
 non debet sufficere sola senilis ætas resignantis, sed ul-
 tra talis valetudo, siue indispositio requiritur, quæ viri-
 militer tempore resignationis non potuisset superven-
 ire viginti diebus, sed vicina mors videbatur immine-
 re ; licet enim dicantur senes proximi morti, non ta-
 men sunt ita vicini quin adhuc possunt sperare quinque
 annorum vitam, ut volunt probare Dd. maxime Castt.
 & Alex. in l. hereditatem, ff. ad l. Falcid. quos refert Ro-
 deric. Suares, in repet. l. quoniam in prioribus, ampl. 3, nu.
 2. C. de inoffic. testam. & Gomes. d. quæst. 7. & ita in
 materia ejus tradit, d. regula, nu. 142. dicens, ita tempe-
 rari, & restringi debere glossam pragmaticam : sequi-
 tur Rebuff. d. regula.

Pari modo quando sumus in materia l. filium, ff. de
 his qui sunt sui vel alieni juris, non debet sufficere * ad 160
 collendam præsumptionem ejus legis, scilicet filium
 quem esse ejus, quem nuptiæ demonstrant, non solum
 ætatis in marito, sed accedere debet infirmi-
 tas, siue mala valetudo mariti, eaque longa, & talis,
 quod verisimile sit uxorem ex eo non potuisse conci-
 pere, ut optimè tradit contra Paul. Paris. Iacobus Me-
 noch.

noch. de arbit. l. lib. 2. cent. 1. casu 89. Licet enim
 ges nostræ credant sexagenarium ad generandum
 nus idoneum esse, ut constat ex lege Papia, cujus men-
 nit Imperator in l. penult. C. de nup. & patet in l. si pater,
 ult. ff. de adopt. & ideo eam ætatem defectam vocet Ulpianus

161 **IANUS**, quasi viribus * carentem, l. arboribus §. de illo, ff. de
 usufructu, & l. 3. §. ignoscat, ff. ad Syllan. Et Valerius Maximus
 ximus lib. 2. cap. 1. de sanctam virium cursu ætatem; tamen
 sæpè compertum est, & quotidie experimur sæpè vi-
 ros idoneos fuisse & esse ad generandum, & ex honestis-
 simis uxoribus liberos suscepisse, quibus certe atrocis
 inferretur injuria, si quis ob solam ætatem mariti dice-
 re vellet tales esse adulterinos, quales esse deberent
 stante opinione Parisii, cons. 29. lib. 2. In quo tamen
 non dicivè loquitur, sed tantum disputativè. Siqui-
 dem eo casu ejus consilii aderant diversæ aliæ circum-
 stantiæ, præter senilem ætatem, in quibus se principa-
 liter fundat.

Nec contra faciunt verba Pauli & aliorum, qui hanc
 ætatem *infirmam* vocant. Ex quibus inferri posset, eam
 à pari procedere cum infirmitate, sive adversa valetu-
 dine. Iuxta ea quæ tradunt Canonistæ in c. quoniam fre-
 quenter, §. 1. ut lite non contestat. & ea quæ late tradit Parisius
 Paris. d. cons. 29. num. 67. & seq. cum ea verba longè al-
 lium habeant intellectum, ut ex eodem textu apparet.
 In quo Paulus non solum Seniorum, sed etiam Puerorum
 ætatem *infirmam* appellat. Nec solum Paulus, sed
 etiam Ulpianus in fragmentis. tit. 11. qui est de tutelis, ubi
 dicit: Impuberibus dari tutorem ob ætatis infirmitatem,
 fœminis autem tam puberibus, quam impuberibus, propter
 sextus imbecillitatem, infirmitatem, & forensium rerum
 162 **IGNORANTIAM**. Quæ verba non possunt * intelligi de ad-
 versa valetudine, sive corporis infirmitate, sed sic acci-
 pienda sunt, ut infantis ætas, ideo *infirmam* dicitur, quod
 ejus nullus sit sensus, id est, nulla ratio, nullum judi-
 cium, lubricum, fragile & infirmum ejus ætatis consi-
 liam,

CAP. VI. TUTEL. QUO JUR. INTROD. 113

um multorum infidiis & captionibus expositum, *l. ff. de minorib.* ejus legis mentionem fecimus in principio hujus capituli, & ideo tutoris auctoritate ppleri debeat, ut dicit Paulus in *l. quamvis, ff. de acquir. poss.* ita pariter senilis ætas, ejus ætatis imbellitas naturæ præfidiis destituta, extraneis rebus fulenda est, ut rectè dicebat Diogenes Cynicus, contemptor humanarum divitiarum: & hoc sensu sæpè juris nostri auctores meminerunt.

C A P. VI.

tutela quo jure introducta sit, breviter, sed concinnè agitur.

S U M M A R I A.

- 1 Origine cujusque rei spectanda.
- 2 Verba definitionis, Jure civili data atque permilla, exponuntur, nu. 20.
- 3 Jus Civile quid propriè dicatur.
- 4 Auctoris opinio de jure Tutelæ.
- 5 Tutelare jus esse antiquissimum.
- 6 Lycurgus Legislator Lacedæmoniorum quo tempore vixerit.
- 7 Lycurgus tutor Charilli fratris filij.
- 8 Pupillorum Regum tutores apud Lacedæmonios ædixot vocati.
- 9 Solon Legislator Atheniensium, quo tempore floruerit.
- 10 Tutores pupillorum apud Athenienses, qui erant.
- 1 Charondas Thuriorum antiquus Legislator, & quo tempore vixerit.
- 2 Plato gravissimus, & in sanciendo legibus nulli Ethnicorum secundus, & quando floruerit.
- 3 Lex Platonis de pupillorum tutela & pœna non petentium tutores.
- 4 Lege 12. Tabellarum multa piè ac sanctè statuta de tutoribus.
- 5 Munus prudentum in quo consistebat.

H

15 Ius

114 PAULI MONTANI TRACTATUS

16 Iustutelare ex vetustissimo Græcorum jure descendisse.

17 Romani multa mutuaverunt à Græcis.

18 Civitates Athenarum & Lacedæmoniorum totius Græciæ
culi.

19 Tutela equitati naturali conveniens.

21 Romani linguæ suæ valde Zelotypi.

22 Declaratur lex decreta, ff. de re jud.

23 Legata, Testamenta, Tutela, & Libertates, qua linguæ
relinqui, scribi, & dari debuerint.

Non videtur ab instituto nostro alienum, ut ex
ponamus quo jure Tutela fuerit *introduc̃ta: O
rigo enim cujusque rei potissimum spectanda est, leg
prima. ff. de origine juris, notant interpretes, in l. 1. ff. de
contrahen. empt. & in §. & non ineleganter, Instit. de ju
re naturali. Et ait *hic Textus, Iure civili data & per
missa. Quæ verba videntur demonstrare Tutelam esse
juris civilis, l. 1. ff. de tutelis. An ergo ex *prudentum
interpretatione Tutelæ descenderunt? Quod videtur
cum ea proprio & speciali nomine Ius civile dicatur, l. 1.
2. §. his legib. ff. de orig. jur. Paul. in Sent. lib. 4. tit. fœ
mina, ibi, jure civili, id est Voconia rogatione videtur esse
ctum. Cæterum lex 12. Tab. nulla discretionem sexus co
gnatos admisit, & verba simpliciter prolata ad specia
lem significationem referre solent. Nos verò in *con
trariam sententiam deducunt validiores rationes. Cum
inveniamus Tutelare *jus in usu fuisse 140. ferè annis
ante urbem conditam, videlicet Lycurgum *nobilem
Spartiatum Polydectæ filium & Lacedæmoniorum le
gislatorem, (qui circa id tempus vixit) illud regnum ad os
ministrasse tutorio nomine, 18. ferè annis, donec Cha
rillus *ejus fratris filius posthumus regno maturus es
set, ut tradit Plutarchus, in vita ejusdem Lycurgi. Nec
solum apud Lacedæmonios (apud quos *pupillorum
Regum Tutores vocabantur *αἰσχροί*) id receptum fuit,
sed & apud Athenienses, quib. Solon *unus è septem
sapientibus, & Legum scriptor solus *leges dedit, &
floruit.

CAP. VI. TUTEL. QUO JUR. INTROD. 115

loruit tempore Tarquinii Prisci, si credimus A. Gell.
lib. 17. c. 21. Vel potius si fidem habemus Ciceroni ad
Brutum, siue de claris Oratoribus, tempore Servii. Et
inter alias hanc esse de Tutelis: *Quod Tutores pupillorum
sen t proximi consanguinei, non tamen illi ad quos post mor-
em pupilli redundarent, ne qua fraus, neque quis dolus com-
positus pupillis exitio forent*: referente Alexandro Nea-
politano, *Genial. diar. lib. 6. cap. 10.* quem secutus est
Charondas * Thuriorum antiquus Legislator, qui 11
non multis annis ante Decem-viros vixit, qui Tute-
lam ita dividebat, ut agnatis proximis bonorum cura-
mam, cognatis verò aliis educationem committeret, si
credimus Diodoro, *lib. 12.* Sed nec Plato * legum pe- 12
nitissimus, omnium gravissimus, & in sanciendo legib.
nulli Ethnicorum secundus (vel Cicerone teste, qui
non multis annis post Decem-viros floruit, si credi-
mus Athenæo, *lib. 5. cap. 12.* Alexand. Neapolitan. *lib. 6.
cap. 5.*) pupillorum curam neglexit. Voluit * enim, 13
quod si orphanorum Tutor obiisset, ut Cognati & Af-
lines ex utriusque parentibus, vel ad Consobrinos &
Patrueles, qui præsentibus essent, alium intra decem dies
constitui curarent, alioqui drachma singuli singulis
diebus mulctarentur, ut patet ejus *lib. 6. de legib.* Hoc
amplius & Decem-viri in suis 12. *tabulis*, in hac eadem
materia, multa pie * ac sanctè statuerunt, non solum 14
de testamentariis, ut in *leg. prima, & l. Tutor incertus, ff.
de testam. tut.* sed etiam legitimis, *l. tres Tutelas, ff. de cap.
minut. l. 1. ff. de legit. tut. & l. suspectis, l. tres Tutores, ff. de ad-
ministr. tut. l. 1. ff. de suspect. tut. & sparsim in infinitis alijs lo-
cis juris nostri.* Quare dicendum est, jus * tutelare non 15
ex interpretatione Prudentum (quorum munus con-
sistebat in jure interpretando, non in introducendis
novis formis) sed ex vetustissimo * Græcorum jure de- 16
scendisse, & Romanos illud, ut pleraque alia, ad suam
Rempublicam * inde traxisse. Quæ causa est, quod Ju-
stinianus Imperator, in *d. d. & non ineliganter, Inst. de jure*

- 18 *naturali* originem juris civilis repetit & dicit, * fluxum
se ab institutis duarum civitatum scilicet Athenarum
& Lacedæmoniorum, duobus totius Græciæ oculis
ita enim eas appellat Justinus *lib. 5.* & Leptines apud
Aristot. *l. 3. Rhetoric. c. 10.* Id si verū est (ut certe est) non
mo dubitare debet originem tutelarum ex jure naturali
rali, sive gentium descendere, cum etiā disertè scribit
19 Vlpian. *in l. 1. ff. de minorib.* Præto rem naturalem * equo
ratem secutum, suscepisse tutelam minorum & opitulari
latum fragili, infirmoque hujus ætatis consilio, quod
multorum insidiis & captionibus est expositum. Cui
consentaneum est, quod scribit Imperator, *in §. penultimo
de Attiliano tut. & ibi Portius*, naturali juri conveniens
esse, ut is, qui perfectæ ætatis non sit, alterius, scilicet
prudentioris, tutela regatur. Par enim est sapientior
res opitulari imperitiis, præcipuè ætati imbecilliori,
cujus etiam hostes misereri solent: eoq; diligentius,
quo magis insidiis & captionibus est exposita
dict. leg. 1. non sine magno reipublicæ periculo. Siqui
dem ejus spes est in recta institutione juventutis, atq;
is est naturæ cujusdam melioris instinctus, ut propensius
fiores simus in eos tuendos, qui nondum per ætatem
in sese tueri possunt. Neq; his adversum est, quod *in d. l. 1.
l. ff. de tut. & in §. 1. eod. tit. Instit.* dicitur, tutelā jure * ci
vili datam ac permissam esse. Quia hoc ad formam
juris nostri auctoribus excogitatam referendum est,
veluti ne quis peregrinus civis Romani tutor sit, ut
certæ tutelæ sint legitimæ, fiduciariæ, quasi legitimæ
Attilianæ; ut unius auctoritas satis sit, vel nō sit: quo
modo aliqui se excusare possint à tutela, & qui, quo
modo suspecti accusandi & removendi sint: capitis mi
nutione nonnullæ pereant, nonnullæ verò amittantur.
Hæc inquam omnia, & alia sexcenta, Romanorum
Ictorum inventa esse constat. Nam quoties actibus
Juris gentium, vel naturalib9, aliquid jus civile addit,
eorum causam & originem non mutat, sed tantum
facit

facit, ut ob formæ vel solemnium adjectionem de jure civili censeantur, ut dicit Vlpian. *in l. jus civile. ff. de instit. & jure*. Sed dicet quispiam, tutelam juris civilis esse, non autem Jurisgentium, quia ea quæ sunt Jurisgentium, quovunque sermone, sive Latino sive Græco, fieri possunt, auctor Vlpian. *in l. an inutilis, in fine, ff. de acceptit. l. ibi: quia hoc jure utimur, ut Jurisgentium si: acceptitatio, & ideo puto, & Græcè acceptum fieri posse, dummodo sic fiat, ut latinis verbis solet*. Contra atque ea quæ solennis & legitimi & Quiritium proprii juris sunt, quæ Latina duntaxat lingua olim utiliter explicabantur. Cum enim Romani linguæ * suæ valde zelotypi essent, & 21
ejus propagandæ desiderio flagrarent, partim ut ejus honos per omnes gentes venerabilius diffunderetur, partim etiam ne ulla re Toga Pallio subiceretur, statuerunt ut à Magistratibus suis, vel in ipsa etiam Græcia non nisi Latinè responsa darentur, & ejus sermonis imperiti albo judicum eraderentur, ut in Claudio refert Sueton. c. 16. & Dion. l. 58. Atque ideo Triphonius *in l. decreta. ff. de re judic.* respondit, ea à Prætoribus * Latinè interponi debere. Legata quoque Latinè 22
tantum relinquere potuisse Vlpianus auctor est *in fragmentis, tit. de fideicommissis, tit. 25*. Eademque lingua tantum testamenta scribi, tutelas * & libertates directo dari 23
potuisse certum est. Vnde non immerito fuit dubitatum *in l. qui testamento, §. & veteres, ff. de testam. an testes* ad testamenta adhibiti Latinè scire deberent, quod tamen Imperatores Arcadius & Honorius, & immediatè post, Theodosius junior solus *sua Novella, de testamentis tit. 7. §. ult.* & post idem cum Valentiniano emendarunt, ac translato Constantinopolim Imperio, ubi Græca lingua vernacula erat, & decreta Græcè pronuntiari, testamenta scribi: legata, libertates, tutelas directo Græcè dari permiserunt, *l. judices. C. de sent. & interlocut. omnium judic. l. hac consultissima, §. fin. C. de testam. l. ult. C. de testamen. tutela, l. directas, C. de Manu-*

118 PAULI MONTANI TRACTATUS

miss. testam. In quibus etiam legibus, scilicet penultimis
& ultim. Latina verba, *legitima verba*, ideo appellatur,
tur, & Græcis opponuntur.

CAP. VII.

De divisione Tutelæ.

SUMMARIA.

- 1 Tutelarum divisio.
- 2 Testamentarius Tutor quis dicatur, & quomodo institutum testamentariæ tutelæ concipiatur remissionem
sive:
- 3 Testamentarius Tutor ab Ulpiano Dativus nuncupatus.
- 4 Verba legis 12. Tabularum, utilegassit super pecunia
tutelave rei suæ, ita jus esto.
- 5 Filiusfamilias testamentum facere non potest.
- 6 Testamentarios tutores quadruplicis generis esse.
- 7 Tutor generaliter datus, censetur datus omnibus bonis ubi
cunque sitis.
- 8 Tutor principaliter Personæ, & secundario Reb., datur.
- 9 Glossa reprobatur in l. non solum, §. qui testamento,
ff. de excusat. tut.
- 10 Tutores certis rebus dati qui censeantur.
- 11 Pater testamento suo declarans quis Tutorum tutelam geret,
ejus declarationi standum esse.
- 12 Honorarii tutores cur ita appellentur.
- 13 Honorarius titulus dicitur sine administratione.
- 14 Honorarii tutores licet non administrent, æquè tamen tenen-
tur, excussis prius facultatibus ejus, qui gessit.
- 15 Lex est Africana, ergo difficilis.
- 16 Azō maxime & receptissimæ auctoritatis doctor.
- 17 Accursius Azonis discipulus.
- 18 Tutores notitiæ causa dati qui dicantur.
- 19 Liberti solent notitiæ causa tutores dari.
- 20 Tutor datus causa notitiæ ita tenetur ut alius.
- 21 Solutionem fieri tutori notitiæ causa.

22 Legi

- 1 Legitimus tutor quis dicatur, & quomodo instrumentum legitime tutelæ concipiatur remissivè.
- 2 Auctores juris nostri facientes mentionem Legis absolute, intelligunt de lege 12. tabularum
- 3 Legitima hereditas.
- 4 Legitimi heredes.
- 5 Legitimi curatores.
- 6 Attiliani & Iuliani Dativi appellantur tutores.
- 7 Administratio licet fuerit per Iudicem decreta, legitimi tutores adhuc dicuntur.
- 8 Legitimos tutores nemo dat, sed Lex facit.
- 9 Testator an possit privare matrem legitima tutela.
- 10 Legitimorum tutorum due species jure veteri cognita.
- 11 Quintus Mutius Scævola Pontifex Maximus, Præceptor Marci Tullij Ciceronis, & Aquilij Galli.
- 12 Gallus Aquilius in jure civili regulas generales constituit.
- 13 Fœminæ cur prohibita esse tutrices.
- 14 Tutela est virile officium.
- 15 Legitima patronorum tutela.
- 16 Fœminæ non desertur legitima patronorum tutela.
- 17 Senatusconsultum Rubrianum quo tempore factum.
- 18 Tutela fiduciaria.
- 19 Fœminæ olim à Principe impetrare potuit, ut tutrix esset.
- 20 Mater & avia tutrices esse possunt filiorum suorum.
- 21 Tutela matris, & avia legitima dicitur.
- 22 Tutela matris & avia nonnunquam extraordinaria, irregularis, sæpè etiam anomala vocatur.
- 23 Tutela matris & avia permissiva tutela vocatur.
- 24 Tutela matris & avia legitima voluntaria appellatur.
- 25 Fœminarum tutela qua fuerit apud Græcos.
- 26 Prisci Romani fœminis tam impuberibus quam puberibus Tutores dare solent.
- 27 Cessicus tutor.

49 Cessita tutela.

50 Attilianus Tutor.

51 Pretorianus Tutor.

52 Mulier in multis locis contrahere nequit sine consensu M. nualdi.

53 Mulieres apud nos in iudicio nihil agere possunt sine tutore lecto,

54 Dativi tutores.

55 Dativus tutor simpliciter datus censetur datis omnibus bonis.

56 Magis communis opinio.

57 Generi per speciem derogari.

Superiori capite tutelæ definitionem adduximus, & ejus verba satis superq; explicavimus; nunc deinceps divisionem transgrediamur, nec enim omnium eadem est natura, Et primum quidem summa prima sive præcipua earum divisio hæc est: Quod Testamentaria, vel Legitima vel Dativa. Unde Testamentarii, Legitimi, & Dativi tutores descendunt. Testamentarius sive * testamento datus dicitur, qui testamento iusto, sive jure datus est, vel etiam si codicillis testamento confirmatis scriptus, leg. testamento datus, de testament. tut. leg. secunda, Cod. eodem titul. Cujus testamentariae tutelæ instrumentum quomodo concipiatur, tradit Speculator, tit. de tutore, num. 3. rubricando 3. de testam. tutel. quem tutorem Ulpianus in fragmentis tit. de tutel. 2. Dativum * appellat, quod is nominatim testamento datus lege 12. tabularum confirmatur, hinc verbis: Uti legassit super pecunia, tutelave rei sue, ita jus est. Quam ita integriorem * legimus auctore Cornificio lib. 1. ad Heren. Paterfamilias uti legassit. Rectè paterfamilias, quia filiusfamilias testamentum * facere non potest, etiam si hoc velit pater, sive consentiat, l. qui in potestate, ff. de testam. & Instit. quib. permis. est fac. testament. in prin. Quod tamen eo loco ab Ulpiano minus propriè dictum est, Licet enim Testamentarii, Attilia-

ni,

i, Iuliani, datione tutores fiant, nullo tamen loca *Dati*
vi appellantur, sed hi propriè, qui neque lege, neque
testamento instituti, sed à magistratu dati sunt; & ideo
dativi & *testamentarii* separantur à Iurifconsulto Mode-
ino, ut in l. *dativus*, ff. *rem papilli salvam fore*. Pari modo
Testamentariis, & *Legitimis* à Iustiniano, in l. *generaliter*,
de Episcop. & Cler. l. ultim. C. de legat. tut. Sunt au-
tem hi Testamentarii tutores * quadruplicis generis. 6
Quidam simpliciter dantur, id est, generaliter, & ut
Græci dicunt, *ἐπὶ πάντων*, quia non exprimitur, pluribus da-
tis, quorum quisque bonorum administrationem habe-
bit, quis Italicarum, vel Provincialium, Africanarum
vel Syriacarum rerum, vel similium, quo casu hi * cen- 7
tentur dati omnibus bonis, ubicumque sitis, §. *datus*,
inst. de excusat. tut. l. propter litem, §. *licet*, ff. *de excusat.*
ut. l. 2. eodem. Cujus ea est ratio, quod tutor personæ
latur principaliter, & secundariò * rebus, ut scilicet *di-* 8
gitimus, & tradit Marianus Socinus *consil. 148. nu. 2. lib. 2.*
Neque solum rebus præsentibus, sed etiam futuris, si
quod postea augmentum accesserit, l. *quoties*, §. *pe*, *con-*
trarium, ff. *de administrat. tut.* Quod eadem ratione om-
nes ad Dativos extendunt, Alexand. *consil. 128. num.*
4. lib. 1. Castrens. cons. 413. n. 1. v. 1. in fin. & v. 3 in fin. lib. 3.
& novissimè Andr. Tiraq. *de Primogen. quest. 46. nu. 20.*
26. 28. contra * glossam in l. non solum, §. *qui testamento*, 9
ff. *de excusat. tut.* Nisi tamen de tutore provisum sit, quo
ad bona, extra territorium sita, quo casu sequens datio,
etiam simplex ad ea bona se non extendit, per l. *si tamen*,
& quæ ibi notantur, *de testam. tutel. & pupillo*, ff. *de tut. curat.*
dati ab his.

Quæ cum ita sint, facile intelligimus, alterius gene-
ris esse eos, qui certis * rebus dantur, puta universitati, 10
ut rebus Italicis, vel provincialibus, vel similibus, quod
ferè fit, quando amplum & diffusum est patrimonium,
in diversis provinciis situm. Idque ne detur simplici-
ter, datur occasio sese excusandi, ne ultra centesimum

lapidem tutelam gerat, nisi in eadem provincia patrimonium pupilli sit, quo casu rebus provincialibus praesidibus earum, alij tutores earum rerum in provincia dari solebant, ut apparet ex Marciano, in *propter litem*, §. *licet*, & §. *seq. ff. de excusat. tut.*

- Aliquando etiam parens, vel pater, qui in potestate habet, testamento suo declarat, quis tutorum tutelam gerat: cujus declarationi, siue destinationi Praetor merito stari debere putat, qui eosdem propter hoc ita confirmat, atque ita caeteri non administrabunt, sed ille tantum, quem parens destinavit, nisi tamen iusta causa Praetorem moveat, qui nonnunquam a eo, quem pater delegavit, recedere potest: ut puta,
- 11 pater minus * penso cōsilio hoc fecit, forte minor viginti quinque annis: vel eo tempore fecit, quo tutor istae bonae vitae, vel frugi videbatur: deinde postea iussit male conversari, ignorante testatore, vel con- latione facultatum ejus res ei commissa esse quibus postea exutus est: atque ideo etiam saepe uni patri dato, alij curatores adjunguntur, non servata patris voluntate. Sin autem Praetor simpliciter patris voluntatem sequitur, quod semper fere facit, ne tutela per multos spargatur, sed per unum solum facilius administretur: eo casu is solus, quem pater destinavit, administrat, actiones exercet & excipit: caeteri se non
- 12 immiscent, sed erunt hi, quos * vulgo *Honorarios* appellamus, *l. si plures 1. ff. de admi. tut. l. 3. §. sed et si quidem ff. judic. solvi.* Qui ita appellati sunt, quod sine administratione tutores sunt. Eodem sensu quo honorarius * titulus dicitur sine administratione, *l. ad similitudinem, C. de Episcop. & Cleric. & l. ult. C. ubi Senat. rel. clarissimi.* qui licet non administrent, sibi blandiri non debent, quasi omnino non tenerentur, cum ad eos periculum aequè redundet. Constat enim eos, excussis prius facultatibus ejus, qui gessit, cōveniri posse. Datis
- 14 enim * sunt, quasi observatores actus ejus & custodes, impu-

imputaturque illis, cur, si quando eū malè versari vi-
 ebant, eum suspectum non fecerint, rationes ab eo
 fiduè non exegerint, & sollicitè omnia curaverint,
 quæ concernunt pupillorum utilitatem, *d. l. si plures. 1.*
de admin. tut. l. si quis tutor, §. 2. ff. de ritu nupt. l. quod si
forte, §. 1. ff. de solut. Quod tamen non est accipiendum
 de eo, quem voluit pater rationes accipere à cæteris
 tutoribus, quib⁹ negotia gerenda mandavit, nec enim
 honoris causa datus videtur, ut dicit Papinianus in
 iure nostro, *§. 1. ff. de test. tut.* Quæ ratio est, quod nec
 eorum filii pupillam possunt ducere uxore, *d. l. si quis*
tutor, nec etiam pupillus eo auctore possit vendere &
tradere: quia requiritur auctoritas gerentis, l. et si pluri-
us, ff. de author. tut. l. 3. §. sed et si quidem, ff. iudicatum solvi.
pecius, conf. 479. nu. 2. & communem esse dicit. Curt. Junior.
ns. 29. n. 6. Verum adversus ea videtur esse subtilis
 & Africani (ut ejus ferè sunt omnes) usq; adeo ut in
 proverbium abierit, *Lex est* Africani, ergo difficilis*) qui 15
l. pupillis, ff. de acq. hered. pupillum etiam eo auctore,
 cui tutelam non gerat, hereditatem adeundo obligari
 dicit. Et pariter Vlp. in *l. quod si forte, §. 1. ff. de solut.* di-
 cit, tutori etiam Honorio rectè solvi, quem obicem
 tollant interpretes se mirè torquēt. Nam Azo, suo
 tempore maximæ & receptissimæ auctoritatis Do- 16
 ctor, dicit in *d. l. et si plurib. de auctorit. tut.* introductam
 à Prætorè fuisse eam administrationem tutori, cuius 17
 auctoritas ibi negatur sufficere, quem sequitur ejus
 discipulus Accursius, *ibi in gloss. in verb. concessa non est,*
 & Bart. quoq; eodem loco, ad quos brevitatis causa
 rectorem relegam⁹. Sæpè etiā parens liberis* suis plu- 18
 res dat tutores, quos tamen omnes administrare non
 vult, sed unū tamē quē nominat, quib. alios eodē test.
 adjicit notitię causa, quia diu in familia versati, cogni-
 tas atq; perspectas pupilli facultates haberēt: qui pro-
 pterea olim dabantur inter alios testam. ut alios con-
 tutores suos, & maximè gerentē, instruerēt earū rerū

no-

- 19 notitia. Et ideo plerumque et tales erant liberti *l. quod si pupillis, ff. de testamen. tutel. l. 1. §. si pupillis, ff. de tutel. & rat. distrab. l. 1. Cod. de peric. tut. l. quod si forte* sunt quidam, *ff. de solut.* qui si sese exhibere non possent, poterant alii tutores certam summam alimentorum loco statuere, quod non solum in testamento, sed & in inquisitione datos procedere receptum est, *d. l. 1. §. si pupillis, ff. de tutel. & rat. distrab.* Nec id quidem absque. Nam & hi licet aliquando soli non gererent aut administrarent tutelam propter tenuitatem sui patrimonii, pater hoc voluisset, tamen perinde in omnibus & administrationis & accessionis jure conveniri poterunt, atque ceteri tutores, qui eodem testamento dati essent, *l. quero, §. 1. de testamen. tutel.* siue ea quæ scire debebant, ex utilitate eorum tutores vel curatores dissimulassent, siue fraudem aliquam adhibuissent, vel cum aliis participassent, aut cum suspectos facere deberent, vel officio muneris, vel debito obsequio cessassent, *d. l. 1. Cod. de peric. tut.* Cui ob id licet ad instruendum tantum dato, quia tamen tutor est, & æquè obligatur et cum aliis, rectè solvitur, nisi prohibitum fuerit ei solvi, *d. l. quod si forte, §. 1. ff. de solut.* cujus rei rationem superius explicavimus.
- 22 Legitimus autem et tutor dicitur, cui tutela à lege est delata: cujus legitimæ tutelæ instrumentum, quæ forma concipiatur, tradit Speculator *tit. de tutore, Rubrica, de legitimo tutore, num. 2. Legem autem excellentiæ siue eminentiæ causa, Legem 12. Tabularum intellegimus*, ut sæpè aliàs juris nostri auctores faciunt, cum
- 23 absolutè et Legem dicunt, ut in *l. 3. ff. de usurpat. & usucap. l. intra dies, ff. de re jud. l. obvenire, ff. de verb. signific. & in aliis infinitis legibus.* Quo sensu & modo etiam
- 24 gitima et hereditas, legitimi heredes & legitimi et curatores
- 25 dicuntur ab Ulpiano in *Fragmentis, tit. 12.* Et licet Atti-
- 26 lianis & et Iulianis, etiam ex novis legibus tutela deferatur, hi tamen legitimorum nomine non intelliguntur,

ur, l. tutelae, de capit minut. sed proprie *Dativi* appellan-
 ur, ut infra latius dicemus. Qui quidem legitimi tale
 nomen retinent, licet administratio eis per iudicem 27
 fuerit decreta, secundum * Philippum Cornæum, *conf.* 28
 82. pramittendum est, *vers. item neque, lib. 3.* unde quoque
 incinus, *legitimum tutorem * neminem dare seu constituere, 29*
ed eum legem facere, l. legitimos. ff. de legit. tutel. Alex. conf.
61 nu. 7. lib. 5. qui eam etiam ob causam tutores legi-
 timos vocat *invitos*, post Cynum, & Ioannem Andreæ,
 sequitur Philippus Cornæus *consil. 164. num 23. lib. 4.*
 Et ideo testator non posset privare matrem legitima
 tutela filii, nisi indirectè providendo pupillo de tutore
 testamentario. Et est ratio, quia testator * legitimam 30
 tutelam non dat, ergo nec adimere potest, ut optime
 Baldus, *conf. 3c 8. nu. 2.*

Sunt autem legitimorum * duæ species veteri jure; 1
 cognitæ; quarum primaria est & vetustior Agnatorum.
 Siquidem Lex 12. tabularum, patres familias ab intesta-
 to mortuo, cui suus hæres non extaret, agnatum pro-
 ximum familiam habere voluit, id est, defuncti hæ-
 reditatem detulit. Et quia naturaliter æquum vide-
 batur, ut eum, qui speraret commodum successionis,
 etiam onus tutelæ sequeretur: eadem lege (ut inquit
 Ulpianus noster) summa providentia statutum fuit, ut
 quo hæreditas, eo etiam tutela rediret; &, ut Ulpianus
 dicit, per consequentias hæreditatum, l. 1. & 3. de le-
 git. tutel. Idque nulla admissa sexus differentia. Cujus
 postea videntur prudentes primi rationem habuisse,
 ut patet ex l. quo tutela, ff. de reg. juris. quæ desumpta est
 ex libro singulari *ᾠρων* Q. Mutii Scævola Pontificis
 Maximi, & Præceptoris M. Tullii * Ciceronis, & Galli 32
 Aquilii, qui primum jus civile constituit generatim, si-
 ve per generales regulas, quod ante eum nemo * fece- 33
 rat, teste Pomponio in l. 2. §. post hos Quintus, ff. de orig.
 juris, cujus tempore id ita definitum fuisse verisimile
 est, cum antea fœminis omnino adempta non fuisset
 ad-

- administratio tutelæ, sed primus ille inter omnes hæc sexus differentiam constituisse inveniatur, & generalem regulam ex ipsis naturæ præcordiis depromptam restrinxisse, ut eo rediret tutela, quo hereditas perveniret, nisi cum scæminæ heredes intercederent, *d. l. de tutela*, quem deinde secuti sunt alii, ut Ulpianus in *d. l. §. l.* & Hermogenianus in *l. agnato*, *ff. de legit. tut.* Alibi Imperator, in *l. C. quando mulier tutelæ officio*. Cui rei optima ratio est: cum enim scirent prudentes tutæ officium esse, res pupillares diligenter administrari, eaque in re opus esse, non solum consilio & prudentia, 34 pariter & in exigendis debitoribus, * actionibus, excipiendis & excipiendis, prædiis idoneis comparandis, pecunia bene collocanda, multum periculi versari; mulieres aut ad hoc minus esse idoneas propter sexus infirmitatē, forensium rerum ignorantiam, earumque conditionum naturæ & verecundiæ stolam non permittere, ut in foro, judiciis, aut etiam in publico in contumeliis matronalis pudoris sapē conspicerentur, vel conversationibus virorum interesse cogerentur, sed potius esse in re publica, ut sese domi continerent, rei familiari operam darent, atque ibi philosopharentur. Rectē, justē, atque sanctē, iis omnem tutelæ administrationem ademerunt, manente nihilominus apud eas hæreditas *§. finali*, *Instit. de legit. patr. tui*. & ob eam causam dicta regula 35 derogarunt, ac generaliter statuerunt * tutelam esse virile officium, *l. si. ff. de tutel. d. l. 1. C. quando mulier tut. off.* De qua infra latius dicemus.
- 36 Altera species * est patronorum legitima tutela, Libertorum & Libertarum, quæ & ipsa legitima vocatur, non, quia nominatim in lege de hac tutela cavetur, sed quia per interpretationem perinde accepta est, atque si verbis legis introducta esset (ex legibus enim est, tam quod ex verbis, quam quod ex sententiis legum proficiscitur) Nam eo ipso quod hæreditatem Libertorum, Libertarumque, si intestati decessissent, ad Patronos, liberōsve

liberisve eorum pertinere voluerunt; eadem ratione
 voluerunt etiam, horum tutelas ad ipsos, eorumve libe-
 ros pertinere; cum agnatos non habeat libertus: nec
 in potestate patris, à quo testamentarium tutorem
 accipere posset. *Instit. de legit. patr. tutel. l. nominis, §. i.*
de verb. sign. quam tutelam habent patroni, & eorum
 liberi, si plures sunt, sive sponte, sive compulsi ex causa
 de commissi manumiserint, vel etiam si hac lege ce-
 nerint ut manumitterent, sed in ea concurrentibus
 patronum patronorum filio & nepote, filius præfertur
 nepoti, qui etiam remoto, vel fortè excusato filio non
 succedit, sed alius à Indice datur: *l. tutela legitima, §. si duo,*
§. sed etsi, & §. proinde, ff. de legit. tut. Verum hæc tu-
 tela nunquam * deferitur fœminæ, ut nec agnatorum
 legitima, *d. §. si duo, & l. i. §. i. eod. tit.* Neq; etiam deferitur
 patrono, quando quis pronuntiatus est liber ex SC Ru-
 riano, factò * temporibus Trajani, Rubrio Gallo, &
 Cælio Hispa. consulibus. Quo casu non habet tutorem
 eum, qui rogatus est, sed Orcinus libertus effectus ad
 familiam testatoris pertinebit, in qua specie incipit tu-
 tela ad liberos patroni primos pertinere, quæ ad patro-
 nos non pertinuit, *l. i. §. interdum, l. tutela, §. plane, ff. de*
legit. tut. l. cum viro, §. subventum, ff. de fideicom. libert.

Hujus patroni tutelæ exemplo recepta est & alia tu-
 tela. Si enim parens filium aut filiam, nepotem, aut ne-
 ptem ex filio, & deinceps inpuberes, quos in potestate
 habet, emancipasset, vicem legitimi tutoris * sustinebat,
 id est fiduciarius tutor erat tantum, ideo quia non ex
 lege 12. Tabularam, sed magis ex jure prætorio descen-
 deret, & eam esse communem dicit Portius, *hic n. i.* Si
 tamen eos emancipasset contracta fiducia, id est reser-
 vato sibi jure succedendi, jure civili succedere potuit, &
 ita tutor fieri. Sed cum hodie ex nova Justiniani consti-
 tutione semper intelligatur contracta fiducia emanci-
 pare, sine ullo dubio legitimus dici debet, *l. final. C. de e-*
mancip. lib. §. fin. Instit. de legit. agnat. success.

Est

Est & alia tutela legitima veteribus incognita, & re novo introducta, quæ *Fiduciaria* vocatur, de qua Alexander ab Alexandro, *lib. 6. Genialium dierum, cap.* Nam si pater filium, nepotem vel neptem emancipav, eo defuncto si liberi perfectæ ætatis existant, fiducia tutores fratris vel sororis efficiuntur, & parentum loci succedunt, non ex l. 12. tabularum, vel ejus interpretatione, vel etiam ratione, quia eo jure non vocabatur ad hæreditatem, sed propter charitatem sanguinis, cuius ejus amor nulli alteri æquandus est, cujus tutela, quæ lex de eo multum confidit, ob id *Fiduciaria* dicta est, quæ multo magis hodie *legitima tutela* dici debet, cuius nova lex fratrem ad successionem fratris emancipato vocet: & contra lege 12. Tabularum, l. *Nesennius, fratres, C. de legit. tut.* Quod tamen intelligendum est de liberis virilis sexus tantum, *Instit. eod. §. quo defuncto* & majoribus viginti quinque annis, auctore Modestino in l. *quo defuncto, ff. de legit. tut.* quod postea nova constitutione generaliter statuit, & locum habere voluit in omni tutore & curatore Iustinianus in l. *ultim. C. de legit. tut. & Instit. de fiduc. tutel. in fine.*

- Hac eadem ratione fiducia & amoris motus Imperator Iustinianus (licet jure veteri mulieres & ad tutelam & curas non admitterentur, ob sexus fragilitatem & alias causas, supra à nobis adductas, nisi tamen hoc à Principe specialiter impetrassent, ut in l. *fin. ff. de tutel.* statuit generaliter novissimo jure Authen. & ut matres & avia ad tutelam filiorum suorum vel nepotum, accedere possent de jure communi, absque impetratione Principali, etiam legitimis aliis extantibus, in *authen. tica, & avia, C. quando mulier tut. offic. §. quia vero, in authen. ut sine prohib. mat. debit. l. matres, C. qui pet. tutores, res, quæ ob id & merito etiam legitima dici potest, De Cuius in cap. ex parte, 2. num. 6: de appellat.* A cujus tamen regulari natura ea in aliquibus differt, & ideo nonnunquam *extraordinaria vel irregularis*, sæpe etiam *anomalæ* vocatur.

ocatur à Dd. nostris, ut à Castrenf. in l. omnem, Cod. ad
 ertul. Nam etsi eo statuto propter agnatos successione
 excludatur, non tamen à tutela excluditur, cum in eis lo-
 um non habeat Regula; Quod tutela redit, eò & hereditas
 venit, sed ordine successionis non servato ad tutelam
 mittuntur, ut notat Salic. in d. auth. Matri & avia, q. 9.
 nbert. in Enchir. verb. tutela, Dec. in l. 2. nu. 19. ff. de reg.
 r. idem conf. 16. nu. 2: quo loco alteram tradit differen-
 am, dicens, legitimas tutelas regulariter esse & neces- 44
 rias, sive iustas, ad quas suscipiendas agnati vel cognati
 ogi possunt. Cæterum matris & avia tutelam non
 le talem, sed tantum permissam, cum eis non jubea-
 ir, sed tantum permittitur, ut in auth. ut liceat matri &
 ia, ibi: secundum ordinem graduum tutelam subire permitti- 45
 us, & in auth. Matri & avia: ibi, subire permittimus, C.
 ando mul. tutel. offic. quare eam * legitimam voluntariam
 ci tradit Decius d. c. ex parte, n. 6. de appell.

Promenda denique est ex antiquitate fœminarum
 gitima tutela, nam antiquis Græcis jus fuit, ut mulie- 46
 bus tutores darent, sine quorum arbitrio & auctoritate
 nil agere possent, ut videre licet ex Cicer. in Orat.
 to L. Flacco & Demosth. in orat. adversus Neæ-
 m, quam tutelam postea Romani, ut pleraque alia,
 l suam Rempublicam transfulerunt. Apud quos fuit
 oc in more priscis temporibus positum, ut tutores
 onstituerentur tam masculis quam fœminis. Mascu-
 ls quidem impuberibus duntaxat, propter ætatis in-
 rmitatem: Fœminis autem * tam impuberibus, quam 47
 uberibus, & propter sexus infirmitatem, & propter
 rensum rerum ignorantiam, ut refert Ulpianus in
 raginen. tit. 11. de tutelis, & Sever. Boët. libr. 2. in
 op. Cicer. dicens, eas antiquo jure perpetua tutela contineri.
 Quarum tutela tripartita fuisse videtur, scilicet Pupil-
 ris, quæ durabat ad annum usque duodecimum, sub tu-
 toribus vel testamento datis, vel legitimis, quibus pu-
 illaribus annis finitis, si tutores testamento dati, vel
 I legi-

legitimi onere tutelæ defungi vellent, poterant in
 re alteri ex agnatis, post eum proximo, tutelam cedere
 48 re: & is, cui tutela cedebatur, *Cessicus* * tutor dicebatur.
 Atque inde manat, *Cessa* vel *Cessitia* tutela, cujus ex
 49 minit Ulp. d. tit. 11. Quam *Cessitiam* * tutelam po-
 Divus Claudius Imperator sustulit; & sceminarum
 gitimas tutelam sustinuit, id est (ut rectè interpretatur
 Rævard. *Varior.* 1. c. 10.) distulit, & ultra pubertatis
 nos prorogavit. His verò deficientibus, quia, ut superius
 diximus, eas perpetua tutela continebat, ut ne prius
 tam quidem rem gerere possent sine tutore, teste *Lib.*
libr. 44. nec earum promissio valeret, ut ex *Cicer.*
Cecin. liquet, nec manumissio, nec in manum con-
 tio; ideo eis, interponendæ auctoritatis gratia, om-
 dabatur tutor Romæ ex lege *Attilia* à Prætoribus,
 50 majore parte Tribunorum plebis, quos * *Attilianos*
 pellamus, & aliquando *Prætorianos tutores*. In Prov-
 51 ciis ex lege *Julia* & *Titia* * à Præsidibus earum, ut li-
 tradit Ulpian. d. tit. 11. ubi etiam tradit differentias in-
 pullorum & pupillarum tutores, quarum ea est pr-
 cipua, quod harum tutores auctoritatem tantum in-
 terponant, non autem negotia gerant, ut pupillorum
 tutores, de quorum & singulorum potestate & aucto-
 ritate nos infra suis locis agemus latius. Verùm ex hi-
 quæ diximus, satis opinor constat, quomodo intelligi
 debeat, quod Paulus scripsit in l. si quis tutor, §. quid ergo,
 de ritu nupt. Tutoris officium post pubertatem finire. Et ideo
 Paulus in l. si filia familias, ff. de legat. 3. legatum filia familias
 factum, cum in tutelam suam pervenerit, tunc debere, cum vir-
 potens facta fuerit; scil. de pupillari tutela, non de alia.
 Et pari ratione in omnibus locis, in quibus in Pandectis
 mulieribus curatores tributum inveniuntur, pro curatoribus
 esse tutores reponendum, ut rectè observavit Vertran-
 nius Maurus, de iure lib. cap. 31. & vir raræ & reconditæ
 doctrinæ Rævard. *Varior.* 2. c. 10.

52 Hinc mos videtur * inolevisse apud omnes ferè Ita-
 los

CAP. VII. DE DIVIS TUTEL. 131

os, ut ipsis mulieribus sit potestas contrahendi inter-
dicta sine consensu Manualdi, ita enim loquitur Ang.
ns. 191. de Statuto Florent. post prim. Bald. cons. 407. lib.
idem in l. 2. q. 9. C. de rescin. vend. Et apud nostros
lutrajectinos, qui non admittunt mulierem, etiam
rginem * in iudicio quicquam agere sine electo tu- 53
ore ad eum actum.

Sequitur tertio loco * Dativa tutela, inde Dativi tu- 54
ores. Et propriè sunt, qui neque lege, neque testamen-
to instituti, sed à Magistratu dati sunt l. Dativus, ff. rem
pilli salvam fore, l. generaliter, Cod. de Episcop. & Cleric.
ult. C. de legit. tut. ut suprà attigimus. Ulpian. etiam te-
amento datos Dativos appellat. Quomodo autem in-
strumentum Dativæ tutelæ conficiatur, tradit Specu-
tor, tit. de tutore, Rubr. de Dat. tut. nu. 5. 7. & 8. Quare
irum videtur, quod quidam dicunt; stante statuto,
ui etià extantibus legitimis vel testamentariis, nihil-
minus defuncto pupilli patre, omnes ejus agnati, co-
nati, vicini, & affines, ad nominandum & eligendum
torem pupillo, coram Iudice, in cujus territorium
defunctus pupilli pater mortis tempore domicilium
habebat, citari debent, iisq; citatis, & auditis, Iudex
eorum nominatione tutorem decernat, quo jure
multi utuntur, tales Dativos dici. Hoc enim ita intelli-
endum est, nisi cum nominatis ab aliis consanguineis
concurrant legitimi, vel etiam testamentarii, & con-
dant, se illis nominatis esse anteponendos, quos si
Iudex ut idoneos dederit, ut certè debet, alio non ob-
stante legitimo impedimento, hi non desinunt esse le-
gitimi vel testamentarii, licet à Iudice eis sit decreta
tela, ut notat Bar. in l. legitimos, ff. de legit. tut. Barthol.
hassan. Iurium Doctor, & summus Practicus, tit. des
fans des plusieurs lictz, §. 6. glossa, & prendere, idem §. 7.
glossa 1. eod. tit. ubi loquitur in patre & matre.

Horum autè quidam simpliciter dantur, & censen-
tur * omnibus bonis etiam extra territorium dantis sitis 55

dati, ut suprâ de testamentario diximus; & in Divo tenet expresse Alex. *conf.* 28. n. 3. 4. lib. 1. Corn. *in* 102. num. 6. lib. 2. Cassan. *in consuet. tit. des confiscations.* *in* verbo, & appartient. num. 15. idem tit. des mainsmors, § 6. *in* verbo, va demeurer, num. 9. & novissimè Rebuff. *ti* 56 *sent. provision. artic. 3. gloss. 2. num. 12.* & eam esse * mis communem dicit Salic. *in l. 1. num. 4. C. ubi petant.* *in* contra gloss. *in l. non solum, §. qui testamento, ff. de ea. sat. tut.* quam nominatim reprehendit Cornæus *conf.* 202.

Et hæc quidem locum habent, si non est alius tutor datus, quo ad bona extra territorium sita, per Iudicium ejus loci; qui, quo ad illa bona, dicitur competens licet pupillus alibi sit oriundus, *l. 1. C. ubi pet. tut. Roman. as. 250.* alias sequens datio, etiam simplex ad ea se non tendit, *l. si tamen, & ibi notat. de testam. tutela, l. pupo. ff. de tut. & curat. datis ab his.* Nam hoc regulare est, 57 semper generi * per speciem derogetur, *vulg. cap. ge. ri, de Reg. juris in 6. l. servus, §. si. ff. de leg. 3. Bart. in l. Sa. pronio, ff. de usufruct. leg.* Maximè quando pòst datio ad bona, quæ pòst accesserunt, vel aliud augmentum *l. quoties, §. constat. ff. de administ. tut. ut supra diximus* verbum, ad tuendum eum.

Alii sunt, qui non simpliciter, sed ad augmentum dantur, vel etiam (si forte est amplum & late diffusum) pupilli patrimonium in diversis disjunctisque locis (totum sive constitutum) divisum, vel in partes, vel in regiones. Quo casu ita inter eos à Magistratu divisa rela sine ejus administratione, unusquisque exceptio ne submoveretur ab ea parte, vel regione, quam non administrat, *l. vel in partes. ff. de administ. tut.* De quo Paulus *in l. quero, ff. de solutio.* intelligendus est: ubi sic ait: *Quero, an curatoribus vel tutoribus in provincia datis* ma pecunia solvi possit, quæ in provincia ita ab his facienda esset, ut Roma solveretur: cum iidem curatores vel tutores rerum Italicarum administrationem non sustinerent? *si solv*

CAP. VIII. QUIS TUT. TESTAM. &c. 133

Solverit debitor liberetur? Paulus respondit, tutoribus his
l curatoribus recte pecuniam pupillo debitam solvi, qui ne-
tia ejus administrant; eos autem, qui provincialium rerum
ratores vel tutores sunt, Italica negotia administrare non
lere nisi specialiter tutores Provincialium rerum, ut res sibi
ma redderentur, promitti curaverint.

CAP. VIII.

quis testamento Tutores dare potest, & quibus
personis dari possint.

SUMMARIA.

Testamentaria tutela ceteris dignior est.

Parentes posse dare Tutores testamento suis liberis, si-
ve masculini, siue foeminini sexus; si modo in potestate
sint.

Ancus Martius quo tempore floruerit.

Amoris intuitu multa introducta contra Iuris regulas.

Adulti minores 25. annis dant liberis tutorem, modo sa-
pient pensoq, consilio in eo usi sint.

Patri permissum filio suo exheredato pupillariter substi-
tuere.

Tutor datus in minus solemnii testamento, an egeat confir-
matione?

Communis opinio.

Datio tutoris facta in rupto, falso vel inofficioso declarato
testamento, an valeat sine inquisitione.

o Confirmatus à Iudice non satisfacit.

I Parentes dant liberis tutores Codicillis testamento con-
firmatis.

12 Tutor datus Codicillis testamento confirmatis non satis-
dat.

13 Datis alijs tutoribus Codicillis; testamento confirmatis,
atque intestamento dati prius, in testamento non cen-
sentur revocari in codicillis, sed novi tutores adjuncti,
quod tamen declara.

134 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 14 Declaratur l. ultim. C. Familiae-erciscundae.
- 15 Tutoris datio in testamento simpliciter facta omnibus
liis praefertur, etiam matri.
- 16 Actus morientium pure factos suspensionem non re-
pere.
- 17 Reipublicae interesse ut suprema hominum judicia exim
habeant.
- 18 Sui heredis existentia confirmat dationem tutela in
testamento.
- 19 Parens dat tutorem filiis emancipatis.
- 20 Curator testamento regulariter non datur.
- 21 Parens dat liberis tutorem invitis.
- 22 Dativus tutor tam praesenti, quam absenti, nec non igno-
ranti, & invito datur.
- 23 Tutoris officium non finire pupilli voluntate.
- 24 Liberos appellations qui veniant.
- 25 Parentes nepotibus dant tutores, & quibus.
- 26 Venti an tutor dari possit?
- 27 Iuris nostri auctores a Peripateticis instituti.
- 28 Chrysippus summae Stoicae sapientiae praefectus.
- 29 Existentes in utero, quo ad illorum commodum, pro nat
habentur.
- 30 Avus centum relinquens cuilibet nepoti, qui tempo
re mortis sua vivet, etiam is, qui in utero est, admit
titur.
- 31 Venti legari, donari, stipulari directo, per fideicom
missum relinqui, & e diverso eorum fidei committi
potest.
- 32 Venter heres institui potest.
- 33 Mater tenetur ventri Curatorem petere.
- 34 Curator ventri datus desinit esse curator nato post-hu-
mo.
- 35 Pater filio suo naturali testamento jure tutorem non
dat.
- 36 Vetus mos Romuli, primi Romanorum Regis, de insti-
tuendis clientelis.

7 *Fœminæ liberos non habent in potestate.*

8 *Mater liberis tutorem non dat sine confirmatione, & ibi declaratur.*

9 *Mater non potest filio dare tutorem, si pater ei alium testamento tutorem dedit.*

10 *Cautela Dd. pro matre in dando tutore.*

11 *Patruus testamento tutores non dat, sed ab eo datos, jubet Prætor à Magistratibus confirmari.*

EXposita definitione, atque divisione tutelarum, consequens est, ut ordine singula divisionis membra tractemus. Et quia * Testamentaria tutela cæteris dignior est, ejus causa prior & potior; de ea primò agamus, cujus tota quæstio his capitibus continetur.

Quis testamento tutores dare possit?

Quibus dari possint?

Qui dari possint?

Quomodo dentur?

Quibus verbis censeantur dari?

Quomodo interpretetur datio?

An datus testamento, alijs præferatur; legitimis & dativis.

Quibus omnes omnino tutelæ testamentariæ causæ explicantur. Quod attinet ad primum & secundum caput, est vulgi ore trita sententia. * Parentes posse testamento tutorem dare suis liberis, sive masculini sive fœminini sexus, si modo in potestate sint, eamque permissionem ex lege 12. tabularum descendere, auctor est Cajus, lib. 12. ad edict. Provinciale, in l. 1. ff. de testam. tut. Paul. in l. tutor, eodem. Vlpian. in Fragm. tit. 11. de tut. Cujus hæc sunt verba: Parentibus Tutorem in liberis in potestate dandorum testamento jus esto, & ante eum Paulus in l. sæpè, ff. de verbor. signific. refert verba dictæ legis 12. Tabularum; & plenius Cornific. lib. 1. ad Heren. quorum supra meminimus. Neque dubium est, quin apud Romanos eadem etiam in usu fuerit ante 12. Tabulas. Nam legimus * Ancum Marcium IV. Roman. Regem (qui

anno Urbis 113. usq; 137. claruit auctoribus Dionisio, & Solino, adeoq; 170. añ. & quod excurrit, ante Decem-viros) dedisse filiis suis tutorem L. Tarcunium, ut tradunt Carolus Sigon. *de Iure Roma. cap.* & Franciscus Balduinus, Atrebatensis, in 12. Tab. *cap. 38. & inst. de titel. in verb. permiffum.* Id quod maiorum comparatum est, ob effectum patriæ potestatis, & ardentem parentum amorem in liberos; quibus plene confidebant, nec credebant eos quicquam actores vel disposituros in præjudicium liberorum, sed pro eis salubrius consilium capturos; cuius amoris intuitu & plura alia* contra juris regulas sumpta, de quibus latè Andr. Tiraq. Regius ille Senator, in *repet. l. si unquam, C. de revoc. donat. in præf.* Nec solum id permiffum est parentibus maioribus 25. annis, sed & * adultis minoribus 25. annis, modo sapiant, satisq; penso consilio in eo usi sint, ut dicit Angel. Aretin. in *§. furiosus, num. 2. Instit. Qui testam. tut. dant possunt*, & singulare esse dicit Romanus, *singulari 70. incip. Adultus per l. si plures, §. quamvis, ff. de administ. tut.* Quod usque adeo verum est, ut satis sit eo testamentum bonorum hæredem scribere etiam alium, quàm filium, nec sit necesse in eo quidquam filio relinquere Angel. in *§. permiffum, nu. 5. vers. advertas, Instit. de Tut. l. pater heredi, ff. de Testam. tutel.* & est optima glossa in *l. naturali, ff. de confirm. tut. in gloss. 1.* Neque verò obscura ratio est: quia datio Tutoris est in favorem filij, cui adde aliam, & meliorem, scilicet effectum patriæ potestatis, cujus respectu patri permiffum est filio suo pupillo etiam exhæredato pupillariter substituere, *§. non solum, Instit. de pupill. substit.* Tantundem dicendum est, etsi patris testamentum non fuerit solemne ex causa præteritionis vel exhæredationis, quo casu non indigebit confirmatione sed sufficit sola legis confirmatio, ut in *auth. ex causa, C. de liber. præteritis.*

Idem.

Idemq; est si fuerit voluntas minus solemn^s ex 7
 lia causa, puta propter minorem numerum testium,
 & datus sit tutor unus ex liberis, per l. hac consultiſſima,
 l. ex imperfecto, C. de testam. & ibid. Bald. & Fulg. Nisi
 amen pater eum dedisset tutorem, qui ab intestato
 non fuisset tutor, alia scilicet eum præcedente; quo
 casu datio non valeret sine confirmatione, si credimus
 Baliceto, * in d. §. ex imperfecto, & communiter rece- 8
 ptum esse, dicit Jul. Clar. de Testamentis, q. 10. num. 3. & 4.
 Neque etiam quando in tali minus solemnⁱ volunta-
 te extraneum dedisset tutorem, ut tradunt omnes in
 l. §. ex imperfecto, & communem esse dicit Corn. cons.
 238. n. 10. lib. 4. Clarus d. q. 10. num. 3.

Eadem Regula* locum habet, non solum in datio- 9
 ne facta in minus solemnⁱ, sed & in rupto, falso, vel in
 officioso declarato testamento, quo etiam casu leges
 nostræ volunt, Iudicem sequi debere voluntatem pa-
 tris, l. pater, §. jure civili, §. fin. cum l. seq. l. si pater, ff. de test.
 tut. l. quia à patre, ff. de confirm. tut. idque sine alia inqui-
 sitione, §. ult. Instit. de tutel. l. 1. & ibi omnes, ff. de confir-
 man. tut. & late consuluit Corn. cons. 175. num. 13. lib. 3. &
 cons. 38. num. 10. lib. 4. ubi & hoc extendit ad aliam pa-
 tris dispositionem circa filiorum educationem, maxi-
 mè si pater in proximo mortis tempore eos tutores
 scripsit. Cæterum si ante annos, ut spatium medio cau-
 sa, propter quam datus videbatur, in eo mutari potu-
 erit, veluti si ex amico inimicus, vel ex divite paupe-
 rior effectus sit, vel morum ante celata vel ignorata e-
 merſit improbitas, vel cum fisco aliquem damnosum
 contractum miscuit, eo casu Prætor potius pupillorū
 utilitatem, quam patris scripturam sequi debet; sed
 quia eo casu deberet removeri, multò magis confir-
 matio denegari. Corn. d. cons. 238. num. 12. lib. 4. Gratus
 consil. 115. num. 4. lib. 1. dict. l. pater, ff. de testam. tut. l. in con-
 firmando, cum duab. ll. seqq. ff. de confirman. tutor. Quæ ta-
 men suspicio contra tutorem à patre testamento da-

tum facile capienda non est, quando verisimile est p-
 trem tempore dationis hoc non ignorasse: puta, quæ
 eadem ejus patrimonii facies permanfit, & nihil p-
 accedit, quod omnino palam faciat mutationem m-
 rum, vel diminutionem patrimonii, ut rectè tradit Fra-
 ciscus Aret. in l. is cui lege, ff. de testamen. per dict. leg.
 confirmando, cum leg. seq. ff. de confirmando tut. leg. tres I-
 tores, §. ultim. ff. de administrat. tut. sequitur Alexan. con-
 140. nu. 8. lib. 1. dicens, debere constare evidenter
 errore testatoris, quæ causa est, quod confirmatus
 Iudice non satisfat, quia quo ad eum censetur testamen-
 to tarius, * auctore Portio, in d. §. permissum, nu. 4.

Quæ autem diximus de testamento, non absimili-
 ratione * locum habent in tutoribus datis in codicillis.
 Nec enim minus hi testamento dati videntur, quàm
 qui codicillis testamento confirmatis scripti sunt, l. te-
 stamento datos, ff. de testam. tutel. l. 2. C. eodem. Ideo ne-
 talis confirmatione eget, nec satisfat, ut tradit * Re-
 buff. de Sent. provisionali, §. 3. gloss. 2. num. 3. Port. dict. §.
 permissum, num. 4. & ibi additio. Corn. conf. 168. nu. 12
 lib. 2. Sin verò solum facti fuerint codicilli, & eis fuerint
 datus tutor, datio non valet, l. 1. ff. de confir. tut.

Quin etsi alii dati fuerint tutores codicillis testa-
 mento confirmatis, atque in testamento, qui prius te-
 stamento dati erant, non censentur revocati in codicillis,
 sed potius * novi tutores adjuncti: nisi tamen Testa-
 mentarios vel alterum eorum codicillis reprobaverit,
 vel solum alterum ex testamentariis approbaverit, l. 2.
 C. de testam. tutel. & ita consuluit Barthol. Soc. conf.
 283. nu. 3. vers. 2. respondeo, & nu. seq. lib. 2.

Consimilem rationem habet, quod scribit Alexan-
 der Imperator in l. 2. C. de confir. tut. Neque per episto-
 lam, neque ex imperfecto testamento Tutorem rectè dari:
 Iudicem tamen, cujus de ea re cognitio est, voluntatem pa-
 rentis in constituendis tutoribus in hujusmodi casibus servare
 solere. Nec id quidem mirum est, sed jure optimè
 funda-

undatum, cum Constantinus Imperator scribat, in *l. ultim. C. familie eriscunda*, ad validitatem testamenti patris inter liberos, nedum * sufficere codicillum, vel 14
pistolam, sed etiam quodcunque ejus voluntatis indicium; sed talem epistolam sequi Judex non cogitur, nisi ejus veritas per quinque testes probetur, ut tradit Mantica. *lib. 16. nu. 21.*

Estque hæc tutoris datio simpliciter facta, nisi in ea dies, vel conditio fuerit apposita, tam favorabilis, ut omnibus aliis debeat præferri, atque etiam matri, ut infra dicemus, * & statim debeat effectum sortiri, 15
per reg. *l. in omnibus obligationibus. ff. de reg. jur. l. omnia. ff. de legat. 2. l. 1. in prin. ff. de condit. & demonstrat.* Quo * spe- 16
stat. id quod vulgo dicimus: *Actus morientium purè factos suspensionem non recipere, l. finali, in fin. ff. communia trad. & ** publicè expedire, ut suprema hominum judicia exitum habeant, *l. vel negare. ff. quemad. testamen. speriantur.* Quod tamen intelligendum est, statim atque aliquis hæres extitit. Nam si nemo hæreditatem adierit, nihil valet ex his quæ testamento scripta sunt, nisi tamen * unus ex pluribus adierit. Quo casu 18
tutelæ statim valent, nec expectandum erit, ut omnes hæreditatem adeant, *l. tutores, l. si nemo. ff. de testamen. tutel.* Vel deniq; nisi institutus fuerit suus hæres, per cujus existentiam statim confirmantur tutelæ, ut tradit Bart. in *d. l. si nemo.* Quod licet contrövertat Bald. de Ubaldis Perusin. in *repet. l. in suis, n. 60. ff. de lib. & posthum.* fatetur tamen hanc esse veriore, quam etiam sequitur Dyn. in *d. l. si nemo.*

Neq; solum parens tutorem dat filiis in sacris suis adhuc constitutis, sed & emancipatis, * quos in pote- 19
state non habet, quam Præses sive Prætor omnimodo, id est, sine inquisitione confirmat, *l. 1. & l. si filium, ff. de confir. tut. §. ult. Instit. de tutel.*

Quin & his permissum in testamento etiam adultis dare curatores ubicunque is dari posset, à lege, licet regu-

- regulariter testamento curator non detur. Præsen
 20 Everard. * in loco à lege, ad Testatorem, ubi allegat
 Bald. & Castrenf. in *l. curatorem tibi*, C. de negot. gestis.
 21 Nec volentibus * tantum, sed etiam invitis, glossa
d. §. permissum, verbo impuberibus, l. nec non, ff. de tut. & curat.
dat. ab his. Nec enim exigendum est à Pupillo, inquit
 Pomponius, ut sibi tutorem petat, *l. 2. ff. de tut. Deco*
us in l. quo tutela, §. nemo, nu. 3. ff. de reg. juris. Quod & bo
 in dativo tutore receptum est, qui tam præsentem, quæ
 absenti, nec non ignoranti & invito detur, *l. illad, cum*
 22 *l. seq. ff. de tut. & curat. dat. ab his*, quibus * suffragatur
 quod Diocletianus & Maximianus rescripserunt,
 23 *l. 2. C. quando tut. vel curat. esse desinant*, tutoris * officium
 ex sola pupilli voluntate non finire.

Cum autem præcedens permissio parentibus dat
 24 de liberis loquatur, & liberorum * appellatione veni
 ant filii, nepotes, pronepotes, ceterique, qui ex hi
 deinceps descendunt, *l. liberorum, ff. de verb. signif. l. quo*
si nepotes, ff. de testam. tutel. l. sed si, §. liberos, ff. de ius vo
cando, cum similibus, eadem ratione qua filiis tutorem
 25 etiam nepotibus dare permissum * videtur patri, &
 est textus in *§. permissum, Instit. de tutel.* Non tamen ge
 neraliter nepotibus omnibus, sed iis demum, qui post
 mortem dantis non sunt recasuri in potestatem pa
 tris, de *§. permissum, & ibi glossa, verbo non poterunt, cum*
glossa sequen. l. 1. §. final. l. si hereditas, §. qui filium, ff. de te
stam. tutel.

Etiamsi testator tutorem dans miles esset (quan
 quam aliter de substitutione pupillari statutum sit) ut
 à Divis fratribus rescriptum esse tradit Vlpianus, in *l.*
2. ff. de testam. tutel. & l. cum filius familias, ff. de milit. te
stament, ubi sic scribit: Cum filius familias miles decessisset,
filio impubere herede instituto, eiq. substituisset in avi po
testate manenti, tutoresque dedisset: Divi fratres rescripse
runt, substitutionem quidem valere, tutoris autem datio
nem non valere: quia hereditati quidem sue miles, qualem
velit

velit substitutionem facere, potest, verum tamen alienum jus minuire non potest.

Sed an id * quod de liberis dicitur, idem in ventre ²⁶
sit, & quibusdam videri posset, quod non, quia non dicitur animal, neque homo, sed spes animantis, ex Stoicorum sententia, qui dicunt *ἐμψυχα* non esse animalia, quorum sententiam Iurisperiti nostri sequuntur, ut Marcellus in l. 2. ff. de mortuo infer. Papinian. in l. Falcidia, ff. ad l. Falcid. Ulpian. in l. 1. ff. de ventre inspiciendo; sunt enim, cum Peripateticis omnis disciplinæ Principes, teste Lactantio, lib. 2. cap. 9. & ab his omnes * ²⁷
fere juris nostri auctores sunt instituti, ut rectè observavit Iacob. Cuiac. in l. conditio. in prateritum, ff. de verb. obligat. & Novell. 74. Quare Marcianus in l. 2. ff. de Legib. merito laudat Chrysippum, quem vocat summæ ²⁸
Stoicæ sapientiæ * Philosophum: ergo multo minus pupillus dici poterit, qui non tantum ætatem significat, sed & conditionem ejus, qui ante pubertatem defuit esse in potestate patris, & cœpit esse in potestate tutoris, quod in ventre dici non potest, quia ante quam nascitur, non potest dici in patris morientis potestate fuisse, ut auctor est Paulus in leg. si prægnantem, ff. de collat. bonorum.

Verum, his non obstantibus, contrarium est receptius, ex eo quod in datione tutoris * commodum ver- ²⁹
satur eorum, quibus dantur, & per manus traditum est eos, qui in utero sunt, quando de eorum commodo agitur, in rem suam haberi pro natis, l. qui in utero, ff. de statu homin. l. quod dicimus, & ibi Alciat. & in l. intelligendus, ff. de verb. significat. quod quibusdam exemplis ostendi potest, veluti, si avus centum * relinquat cuili- ³⁰
bet nepoti; qui tempore mortis suæ vivet; etiam qui in utero est, admittetur, ut ex Dyno refert Alciatus in d. l. intelligendus, sic & liberis annumeretur in constitutione Divi Hadriani, qua pluribus liberis, id est tribus vel quatuor, vel quinque omnia damnatorum bona conce-

- ceduntur, *l. qui in utero. ff. de statu homin.* Sic & eis legari
donari, stipulari, directò per fidei commissum relinqui
31 qui, & è diverso * eorum fidei committi potest, ut lau-
rè tradit Tiraq. *de retract. lig. §. 1. glossa 9. num. 75. & in iur.*
si unquam, verbo susceperit, nu. 144. Cod. de revoc. donat. Sec.
& propius accedit quod scribit idem Tiraq. *d. verus*
32 *susceperit, n. 146.* hunc * hæredem institui posse, non
tamen esse antequam nascatur, atque matrem tene
33 huic petere * curatorem, non aliter atq; jam nato tu-
torem, alias puniri: eumque curatorem statim officio
34 decedere, jam nato posthumo. Quare * eadem ratio
ne dicendum patrem quidem testamento tutorè dari
posse ei, qui in utero est, sed eum nondum esse, nisi
posthumo edito, atque interea, si opus est, ventri dari
curatorem, ut sunt textus expressi in *l. si nemo tutorem, §. 2.*
ff. de testam. tut. l. 1. §. quoties, §. eligitur, & §. tamdiu, ff. de
Ventre in poss. mitt. In quibus legibus Vlpian. tradit,
quis petere debeat talem curatorem, quare peti debe-
at; quis dari debeat, an aliquis ex tutoribus posthu-
mo testamento datis, vel quis alius; & quamdiu ejus
officium duret. Eoque spectat illud Tranquilli de Ju-
lio Cæsare; C. Octavium etiam in familiam nomen-
que adoptasse pluresque ex iis, qui eum occiderunt,
tutores filii si quis sibi nasceretur, nominasse.

Et in hanc sententiam optimè facit, quod scribit
Callistrat. *lib. 3. edicti monitorij, in l. cum pater. ff. de nego.*
gestis. Cum pater testamento, inquit, posthumo tutorem de-
derit, isq; tutelā interim administraverit, nec posthumus na-
tus fuerit, cum eo non tutela, sed negotiorum gestorū agen-
dum erit: quod si natus fuerit posthumus, tutela erit actio, &
in eam utrumque tempus veniet, & quo antequam nascere-
tur infans, gessit; & quo posteaquam natus sit.

- Sed quia supra diximus omnem hanc potestatem
dandi filiis Tutorem patri concessam esse intuitu pa-
triæ potestatis, & ardētis amoris inliberos; ideò rectè
35 consequitur, * non procedere regulam in casibus, qui-
bus

us deficit illa potestas. Ex quo primò infertur ex Hermogeniano, in *l. naturali*, ff. de confirm. tut. patrem lio suo naturali testamento tutorem jure dare non posse, nisi tamen instituat eum, vel aliquid ei relinquat intra præfinitum legibus modum, quasi eo casu potius in rem, quam in personam dare videatur, ut in mili dicit Modestinus in *l. patri*, ff. de testam. tutel. & Imper. Iustin. in *l. fin. C. de confirm. tut.* sed eo casu debet à competente Iudice confirmari, & ita res gere pupillares, sed non opus est tam diligenti inquisitione, d. *l. fin. l. qui à patre*, ff. de confir. tut.

Qua eadem ratione & Paulus scribit in *l. si patronus*, ff. de confir. tut. patronum, vel quemvis alium etiam extraneum impuberi, quem hæredem instituit, rectè tutorem dare posse, etsi extra ea nihil in bonis pupillus habeat, non malè dici, quod ejus judicium sequendum sit, quippe qui personam ejus, quem tutorem esse voluerit, noverit & impuberem ita dilexerit, ut eum hæredem institueret.

Quin etsi patronus impuberi liberto frustra tutorem det; tamen ejus voluntatem, si fides inquisitionis congruit, Prætor sequitur, ut est auctor Papinianus, in *l. qui tutelam*, §. impuberi, ff. de testam. tut. Neque * id 36
nirum cuiquā videri debet, cum notum sit, quomodo Romulus, primus Romanorum Rex clientelas instituerit, ut firmissimum sanctissimumq; Reipublicæ inculum, dans cuilibet è populo optionem, quæ vellet, patronum eligendi, statueritq; ut patroni clientibus suis, non secus atque parentes liberis suis consulerent, in judiciis adessent, tam pro præsentibus, quam absentibus, & ut clientes patronos suos colerent, non secus atq; filij parentes, nevé adversus eos testimoniū exhiberent, vel accusationem instituerent, si alteruter secus faceret, is factus esset improbus, intestabilisq;. A quibus institutis operas, obsequia & officia libertorum, aliaque patronorum jura in libertos, (quo-
rum

rum in jure nostro crebra fit mentio) originem & auctorem dicem sumplisse, non est dubium.

- 37 Inferunt secundo matrem, * quæ liberos in potestate non habet, §. *fœminæ*, *instit. de adopt.* his testamentis non potest tutorem dare * non posse, per l. 1. *ibi*, si modo in potestate fuit: de *testam. tutela*, l. 1. *ibi*: velut mater, ff. de *com. tut.* & §. *permissum*, *Instit. de tutelis*, & ita declarat Azo in *gel. Aretin.* in tract. suo de testamentis, *vers. Tutel.* Tamen autem, & post eum Marian. Socin. *consi.* 59. *num.* 29. & 3. Dec. in l. *quo tutela*, §. *nemo*, *nu.* 2. ff. de *reg. juris*, quem tamen à matre testamēto datum lex vult inquiri, & ita, ac non aliter, eum confirmari, quia fragile est iudicium matris, l. *pater*, ff. de *testam. tutel.* l. *mater*, C. *code. de tut.* l. 1. & 2. ff. de *confir. tut.* Quod qualiter fiat, tradit Bal. *consi.* 163. in 2. *dubio*, lib. 5. Stephan. Bertrand. Gallus non spernendus IC. *consi.* 290. *quamvis mater*, in *prin. lib.* 4. & novissime Tiraq. qui hoc relinquit arbitrio iudicis in *presat. l. si unquam*, *nu.* 25. Quod tamen non procedit, quando filium testamento heredem instituit, quo casu etiam eidem tutorem dare potest. Cum enim hoc culibet extraneo permittitur, ut supra diximus, multo magis concedi debet matri, d. l. *pater*, ff. de *testam. tutel.* Decius in d. §. *nemo*, *num.* 1. & 6. l. *mater*, ff. de *testam. tutel.* Nisi filius * patrem habeat, in cujus tutela sit, vel pater ei alium tutorem dederit testamento, quo casu matri non permittitur filio suo alium tutorem dare, ne jus alienum minuat, *contra l. cum filius familias*, ff. de *milit. testam.* & quia obstat juris regula; Quod tuto rem habenti, alius dari non potest, vel datus confirmari, si quem dedit, in §. *interdum*, *Instit. de curat.* & ita in terminis respondit Marian. Socin. *consi.* 59. *num.* 32. 33. lib. 3. Verum si mater patrem, vel etiam tutorem ab eo filio datum suspectum habet, nec velit ab eo bona filii administrari, cautelam tradunt Dd. * hanc esse adhibendam, ut mater in testamento dicat, se illud facere, ut melius filio consulatur, & quem velit tutorem dare,

hæ-

heredem instituat, & roget, ut filio ipsius testatoris, cum is ad pubertatem venerit, hæreditatem plenè instituat, & interim ex fructibus filio alimenta præstet, ita enim scriptus hæres erit nudo nomine, & ministrabit quamdiu filius erit impubes, & facti impuberi hæreditatem restituet cum fructibus percipis, nulla etiam deducta Trebell. *ut est text. sing. in l. in fideicommissi, §. cum Pollidius, ff. de usuris, glo. communiter probat. in l. in fideicommissi, §. fin. in verb. In fideicommissum cadit, ff. ad Treb. quem sequitur & singulare dicit Imola, l. cum filio, ff. de legat. 1. & ibi Alex. & alij, & novissimè ualdensis, in tract. suo Cautel. ultim. volunt. tit. de Tutel. ut. 4. Aymo, in repet. l. cum filium, in 3. part. nu. 32. 33. & ff. de legat. 1. quam cautelam in dictandis aliorum testamentis ego sæpè practicavi.*

Ex eadem ratione consequitur, nec patronum impuberi tutorem dare posse, & ita repperunt Divi Sever, & Anton. Imper. in l. 1. C. de stat. tutel.

Neque etiam patruus, sed tamen * ab eo datos, 41
libet Prætor à Magistratibus confirmari, cautione-
ue ab eis accepta & idoneis declaratis decretum in-
terponit Prætor, non ante, *ut in l. tutores, ff. de confir. tut.*

CAP. IX.

Qui testamento tutores dari possunt.

SUMMARI A.

- 1 Quilibet testamento tutor dari potest, sive Prætor, sive Consul sit.
- 2 Filius familias tutor dari potest.
- 3 Patria potestas in his, quæ publici juris sunt, non attenditur.
- 4 Filius familias tanquam publica persona patrem in jus vocare non potest.
- 5 Filius familias tutor quatenus teneatur.
- 6 Communis opinio.

K

7 Fi-

- 7 Filia familias mater potest dari tutrix communibus eo-
liberis.
- 8 Mater, quæ in potestate patris est, filiorum suorum tu-
esse potest sine consensu patris.
- 9 Servus an tutor testamento dari possit.
- 10 Complures fuisse servos Philosophiæ & aliarum artium
peritissimos.
- 11 Terentius Comicus Afer Terentio Lucano Senatori Ro-
servivit.
- 12 Anaxilanus Rheginorum Tyrannus servo suo creditit-
telam librorum suorum, cum universi regni adminis-
tratione.
- 13 Statius Cæcilius servus.
- 14 Æsopus servus Fabulator laudatissimus.
- 15 Veteres Romani solent è servis deligere paedagogos libris
suis.
- 16 Servo tutor datus liber fiebat. Declara nu. 17.
- 18 Capienda est præsumptio ut actus potius valeat quam
reat.
- 19 Servus alienus an & quando tutor dari possit.
- 20 Error in qualitate, vel conditione personæ tutoris vitiat
ipsam dationem.
- 21 Hæres testamento tutor dari potest.
- 22 Civis alterius civitatis tutor dari potest, & quando.
- 23 Inhabilis testamento tutor dari potest.
- 24 Inspici non tempus, quo actus geritur, sed quo effectus co-
summatur, & ibi exemplificat.
- 25 Inhabilitas an & quando vitiet.
- 26 Quis à tutela excusat, perdit quod sibi suisque ea co-
templatione relictum est. Ampliatur nu. 27. 28. 29. 30.
31. Declaratur nu. 32.
- 33 Communis opinio.
- 34 Mutus tutor esse non potest.
- 33 Reprobatur opinio Iacobi de Aretio quondam Doctor
Tholosani, & Franciæ Cancellarij.
- 36 Pupillus inhabitans domum paternam, sciente & patien-

te tutore, non censetur ex eo adire hereditatem.

Declara nu. 37.

8 Mutus factus ex accidenti an desinat esse tutor ipso jure, ingens Doctorum controversia.

9 Multa prohibentur fieri, quæ facta tenent. Declara num. 42.

10 Multa impediunt ab initio quæ non tollunt jam factum.

11 Scto opus fuit, ut in locum furiosi, & muti; & surdi tutoris alius tutor daretur.

12 Surdus tutor esse nequit.

13 Surdus stipulari non potest.

14 Surdus non potest fidejuberere, nec postulare in judicio.

15 Exempla mirabilia de naturaliter surdis.

16 Surditas à patrimonialibus oneribus non excusat.

17 Surdus ad negotia constitui potest.

18 Tutor testamento dari nequit, cum quo testamenti factio non est.

19 Fœminæ de jure veteri tutela erant incapaces.

20 Causa tutelæ an tutor dari, & quis debeat, compromitti non potest.

21 Iure Authenticorum mater & avia tutrices esse possunt, absque aliqua impetratione.

22 Frustra precibus impetratur, quod jure communi conceditur.

23 Mater in educatione liberorum præfertur agnatis.

24 Tutela matris & aviæ anomala vocatur.

25 Creditorem arceri à tutela, vel cura pupill. debitoris, & an id procedat in reali, vel personali actione, numer. 58.

26 Frater creditor vel debitor pupilli, tutor esse nequit.

27 Creditor vel debitor, an curator dari possit?

28 Habentes communionem cum minoribus ab eorum tutela vel cura arcentur.

29 Iudicis arbitrio relinqui quod magnum vel parvum debitum dicatur, & debitor removeretur à tutela, & cura creditoris.

62. Creditori vel debitori pupilli aliquando contutor, vel curator adjungitur.

63. Dispositio Auth. minoris, C. qui dare tutores, an locum habeat in omni tutore?

64. Matris & patris appellatione qui veniant.

65. Declaratur dict. Auth. minoris, C. qui dare Tutores num. 67.

66. Dispositio prædictæ Auth. minoris, an locum habeat in tutore faciente Inventarium, cum æstimatione rerum singularium.

68. Probatio specialis fortior, & potentior generali.

69. Lex specialis debet attendi præ generali.

70. Mandatum speciale derogat generali.

71. Voluntas in specie fortior & potentior.

72. Distinctio communis scholæ.

73. Communis opinio declaratur.

74. Excommunicatus à tutela repellitur.

1. Sequitur ut tractemus, * qui testamento tutores dari possunt. Et in primis Regulam ponit Paulus in l. tut. ff. de test. tut. Quem libet testamento Tutorem dari posse, sive is Prætor, sive Consul sit; quia inquit, lex 12. Ta-

2. bul. id confirmat. Neq; * solum patrem familias, sed & filiumfam. §. 1. Inst. quæ test. tut. licet is alienæ potestati sit subjectus, & ideo videatur eum non posse alium habere sub tutela, per l. sic eveniet, ff. ad leg. Tul. de adult. & notat Bart. in l. patre furioso, ff. de his qui sunt sui vel alieni juris.

3. Quia in his, * quæ sunt publici juris, patria potestas non attenditur, l. filius familias, & ibi Coras. ff. de his qui sunt sui vel alieni juris, Cornæus cons. 17. num. 14. 15. lib. 2. & novissime Ioannes Ramus lib. 1. de tutelis, tit. 14. in primis aliam rationem tradit. Maxime in quibus quis aliquid agit tanquam publica persona, publica auctoritate electa, ut est Magistratus, Tutor, ut tradunt Angel. & Port. d. §. 1. num. 1. & 5. quo casu duplicem personam

4. representant, ex eo inferentes, * filium familias tutore nomine posse patrem in jus vocare sine venia, ut &

po- d

testamentum libertus patronum, per *l. quæsitum, ff. de in ius vo-*
ndo. Posse quoque eundem si pupilli nomine lega-
 im petierit ex testamento, nihilominus adhuc suo
 nomine illud dicere in officiosum, si queritur se inju-
 a ex hæredatum, §. *tutor, Instit. de Inofficioso testament.*
 Porro ubi * filius familias tutor datus est testamento, §.
 pater pro eo intercessit, & quasi in se periculum re-
 cepit (quod facere non tenetur) tenebitur pro filio in
 solidum. Sin autem tantum consentiit, de peculio
 tantum, vel de in rem verso, *l. Lucius Titius, ff. de admi.*
it. Et eam esse * communem opinionem asserit
 Bart. in *d. §. 1. nu. 6.* & Angel. *nu. 4. & 5.* licet aliud
 statutum sit in *dativo*, de quo post dicemus.

Hæc, quæ de filio familias diximus, * etiam in ma- 7
 re filia familias procedunt. Quæ licet in patris sit
 potestate; tamen rectè à marito communibus eorum
 liberis tutrix dari potest testamento. Neq; patris po-
 testas impedimento est, etiamsi fortè statutum loci
 licat, mulierem sese non posse obligare sine præsentia
 patris, cum illud statutum debeat recipere interpræ-
 tationem à jure communi, & ideo non videatur ha-
 bere locum in obligatione * inducta à lege; & ita 8
 consuluit Andr. Barbat. *conf. 11. nu. 11. lib. 3.* in quo
 tamen contrarium tenuit Bart, in *l. 2. ff. de legat. 1.* li-
 cet hoc cogitandum relinquat Andr. Alciat. *de præ-*
sumpt. regula. 1. præsumpt. 52. num. 70.

Similiter & servus testamento tutor scribi potest, 9
 neque id cuiquam mirum videri debet, servos liberis
 imperare; cum inveniamus multos iniquitate fortu-
 ne servientes, qui digni essent, ut etià quibusvis liberis
 imperarent, & multos * ad supremum usq; Philoso- 10
 phiæ & aliarum nobilissimarum artium fastigium fuis-
 se evectos, longoq; post se intervallo liberos suæ tem-
 pestatis homines reliquisse, ut Terentius Comicus A-
 fer quidem ille, * sed qui Romæ Terentio Lucano Se- 11
 natori servivit, à quo ob ingenium & formam non

- institutus modò liberaliter, sed & maturè manumissus
est ut à Donato illius interpretare scriptum est, unum
novum videri non debet id quod historici literis manum
12 darunt, nempe Alaxilanum Reginorum * Tyrannum
cuidam servo suo credidisse tutelam liberorum suorum
13 cum universi regni administratione. Idem * quoque
14 dicitur de Statio Cæcilio & Æsopo fabulatore * lat
datissimo, atque aliis, quorum nomina refert And
Tiraq. de nobilit. c. 31. nu. 524. Itaque veteres non dubi
tarunt suis pupillis præficere virtutem in servis depre
hensam, & tam Pædagogos quam tutores ex servis de
15 ligere *, ut patet ex l. collactaneus, ff. de manumiss. vindict
& ex Iustino lib. 4.

Verum quia libertas debeat præcedere tutelam, &
16 ea requirat personam habilem, talis * datio statim ipsi
servis tribuebat libertatem, etiam antequam tute
lam administrarent; puta, si servus minor viginti quin
que annis datus erat tutor, is quidem liber fiebat alio
adita hæreditate, sed ante legitimam ætatem tute
la non onerabatur, auctore Paulo, in leg. quæro, §. si
nal. ff. de testamen. tutel. Quod tamen sic intellige
17 dum est * ut procedat in servo proprio, non alieno, d
§. 1. institut. qui testamen. tutel. nisi enim ita interprete
18 mur, actus non valeret, * quam præsumptionem cape
re non debemus, sed aliam, quod testator voluerit tol
lere omne impedimentum, ad tutelam, & sic servitu
tem, quam dare potest proprio servo. Et ideo hanc in
terpretationem nostri juris auctores vocant aliquando
aptiorem & reigerendæ convenientiorem, l. quoties, ff. de
reg. jur. l. quoties, ff. de verb. oblig. ibi. ut res de qua agitur in
suto sit. Sæpè etiam benignam interpretationem, per l.
cum in testamento, junctâ glo. & Soc. in 2. notabili, ff. de reb.
dubiis. Quin & ferè omnes dicunt, hanc præsumptio
nem superare omnes alias, Decius consil. 140. numer. 6.
Idem in leg. si donatione, Cod. de collat. l. postquam liti,
numer. vigesima tertio, Cod. de pactis, cap. quoniam Abs
bas,

l. num. 5. de offic. delegat. quod tamen hoc loco non diffinitio.

Poterit etiam * alienus servus recte testamento tutor dari sub conditione, cum liber erit, non purè, obstat regula juris antiqui, quo alieno servo libertas dari non potest, & data non valet, etiam si detur servo hæredis, l. servo tuo, Cod. de testamen. manumissis, quia etiam rei hæredis legatæ dominium rectè non transit, l. aquilinos. §. cum servum, ff. de legat. primo. Verum si testator servum dans filiis tutorem, & ita ei libertatem conferens, solvendo non fuerit, non poterit nisi unum propriis servis hæredem instituere, filiis tutorem dari, & ita manumittere, l. si is qui solvendo 1. ff. de hæredit. instituendis, etiam si is testator miles esset, l. in fraudem ff. de milit. testament. Et inter plures scriptos vel totos unus tantum, isque primo loco scriptus libertatem consequetur, leg. si is qui solvendo 2. ff. de hæredit. instituendis, quæ omnia plenius tractantur & declarantur in §. licet, Institut. quibus ex causis manumit. non li-

Non absimili * ratione dicendum est, si quis ideo tutoris scripserit aliquem tutorem, quod putaret eum esse liberum, eo casu neque libertatem peti posse, neque tutelam libertatis præstationi patrocinari, sed manebit inutilis datio, ut ex Marcello refert Ulpianus in l. generaliter, §. si quis tutorem, ff. de fideicommissaris libert. Paus in l. si quis tutorem, ff. de testament. tut. Cujus decisionis ratio est in promptu, quia error in qualitate, vel conditione personæ tutoris, vitiat ipsam dationem, ut dicit Angelus in dict. §. primo, numer. 3.

Sed * & hæres ipse testamento tutor dari potest, quia tutores non ab hærede, sed à testatore proficiuntur simulatque aliquis hæres extiterit, ut auctor est Paul. in l. tutores, ff. de testamen. tutel.

Alterius * quoq; civitatis civem tutorem testamento

dari posse Paul. respondit, in *l. quæro*, ff. de testamen. n. 1.
 & est glo. notab. in *l. Divus*, ff. de tut. & curat. dat. ab his.
amita, C. qui pet. tutores. Si tamen is in eo se gravatur
 fenserit, excusare se poterit ab ijs bonis, quæ pupillique
 in alia Provincia, quam unde ipse tutor est, vel ubi lo-
 moratur, possidet, idq; intra quinquagesimum diem
 quod si fecerit, usitatissimum est ei earum administrati-
 tionem remitti, *l. illud*, ff. de excusat. tut. Quin etsi hoc
 facere neglexerit, excusatio quidē temporis præscrip-
 ptione submovetur, sed propter latē diffusum patri-
 monium, si datum tutorem insufficientem deprehē-
 derit, nihilominus Præses Provinciæ, vel alius compe-
 tens Iudex æstimare debet, curatores aliquor ei ad-
 iungi, *l. testam.* C. de excusat. tut. *l. illud*, l. propter litem
 §. licet, ff. de excusat. tut. Quod & in legitimo tutore lo-
 cum habet, cum eum lex det, quæ ubique suam pote-
 statem exercet, *l. legitimos*, in prin. ff. de legit. tut. *l. fin.* C.
 de præscript. long. temp. & not. in *l. ex ea*, ff. de. postulat. E-
 ita, cū ex facto incidisset species talis, respondit Alex.
cons. 16. num. 7. lib. 5. non tamen in Dativo, cum is de-
 tur à Iudice inspecta sua iurisdictione, ut est text. & ibi
 tradit Salic. in *l. 2. C. qui dari tutores*, l. naturali, ff. de confir-
 tut. *l. si ut proponas*, ibi optima glo. C. de confirm. tut. Ni-
 si tamen ita datus consentiat, quo casu valebit, ut no-
 tatur in d. *l. Divus*, ff. de tut. & curat. datis ab his, & tra-
 dit Alex. d. *cons. 161. nu. 7.*

Potest * & inhabilis testamento tutor dari, & intel-
 ligitur cum erit habilis, etiamsi hoc non exprimatur,
 ut docet Paul. in *l. furiosus*, ff. de tutel. & assentitur Vi-
 pianus Pomponium secutus, rejecta Proculi adver-
 sentis sententia, in *l. si hereditas*, §. si furiosus, ff. de test.
 tutel. Imperator, in §. furiosus, Institut. qui testam. tut.
 Cujus ea ratio est, quod inspicitur non tempus, quo
 actus geritur, sed quo effectus consummatur, ut tra-
 dunt Aret. & Port. Instit. qui testamen. tut. dari possunt.
 24 Quoloco Angelus dicit, * idē esse in datione proci-
 ratoris.

atoris, & collatione beneficii, quod ultimum de
ollatione beneficii non placet Fabro, quia, inquit,
ollatio non potest esse in pendentem, *per cap. secundum,
le elect. in 6.*

Inferunt etiam iidem Angelus, Portius, & ante eos
Plateanus, quod statuto prohibitus habere officium
infra certum tempus, infra illud non prohibetur eligi
id officium quod inchoari debet post illud tempus:
quia sufficit habilitas temporis, quo officium exerce-
tur, quod & placuit Dec. *cons. suo 40. nu. 2.* In quibus
tamen locis in eo omnes conveniunt, id non proce-
dere in institutionibus & legatis, quas inhabilitas
tempore mortis* vitiat, §. *in extraneis, Inst. de hered. qua-* 25
lit. & differ. quia hi ad sui commodum recipiunt, *l. cogi,*
§. *hi qui. ff. ad Trebell. contra atq; tutores, qui dantur ad*
provisionem alterius, non sui. Quare non mirum, si e-
ius inhabilitas non impedit, quin valeat, ut valere
potest. Et ut interim bona conserventur, datur à Ju-
dice tutor, idque secluso legitimo, qui definit statim
superveniente habilitate testamento dati, *ut tradunt*
Aret. d. §. furiosus, num. 1. vers. & advertas, Portius, num. 2.
Sunt enim ex die datis tutoribus similes, in quorum
locum ideo non curator, sed tutor datur, *l. si quis sub*
conditione, ff. de testam. tutel. & §. Instit. de Attil. tut.

Ne autem testamento datis tutoribus facile esset e-
ludere testantium voluntates, & tutelam mandatam
excusationis jure effugere, rectè statutum fuit, ut ta-
les non solum legatis sed & omnib. aliis* eo testamen- 26
to relictis, submoverentur, *l. qui tutelam, ff. de testam. tut.*
Roman. cons. 235. Segur. in rep. l. cum patronus, nu. 21. ff. de
legat. 2. Ang. cons. 166. Bart. & Alex. in l. si legatarius, C.
de legatis, & novissimè Tiraq. de privil. pie cause, privil.
71. ubi limitat in legato pie cause.

Quod procedit* etiam si talis esset conjunctus re- 27
statori, *juxta ea quæ tradit Dec. cons. 192. num. 4. & cons.*
178. num. 1. & 2.

- 28 Idque etiam * nulla facta distinctione, an testator reliquerit animo compensandi, & aliàs fuisset relictibilis, vel non. Et ita respondit Roman. *confi.* 235. *num.* cum Bald. *confi.* 356. *lib.* 4. Castrenf. *confi.* 337. *lib.* 1. Deo cum Molin, *d. confi.* 192. *num.* 3. & 4.
- 29 Maximè * in legato liberationis à redditione rationis, quia habet connexitatem cum tutela, etiam si non administret ut tutor, sed ut coniunctus vel negotiorum gestor, ut tradit Dec. *confi.* 178. *n.* 2. & *confi.* 192. *n.* 4.
- 30 Et multo * magis is, qui semel suscepit, sed post decessit, vel ut suspectus remotus est. Roman. *confi.* 235. *num.* 1. per l. quid autem, *vers.* multo magis ff. de excusat. tut.
- 31 Neque * absimili ratione & is, qui etiam si aperte non renuit tutelam suscipere, tamen in notabili mora fuit, & interim pupillus decessit. Angelus dict. *confi.* 166. *vers.* 3. casus.
- 32 Hoc autem ita * intelligendum est, ut procedat jure novo, sive hodierno. Siquidem jure veteri si quid relictum esset coniunctæ personæ, vel aliter constare poterat, quod testator alioquin daturus fuisset, etiam sine tutela ab huiusmodi relictis non cadebant, ut responderunt Romanus, *d. confi.* 235. Decius *confi.* 192. & 178. per l. Neseinius, & Tutor, §. quæ tutoribus, l. amicissimos, ff. de excusat. tut. Et eam communem * esse post Roman. dicit Plotus in tract. de in litem jurando, §. 9. *n.* 3.
- 33 Sed & Ruin. *confi.* 38. *lib.* 2. putat, novum jus non procedere in relicto alimentorum, sed quia non loquitur in nostro casu, sed alio diverso, nihil ad nos in præsentiarum pertinet, quare illud reservamus ad nostrum tractatum alimentorum.
- 34 Sed hæc Regula * multis modis limitanda est. Et primo quidem in muto, quia auctoritatem præbere non potest, ut dicit Angel. in dict. §. 1. & est textus apertus l. 1. §. mutus, ff. de tutel. Et eam cōmunem esse dicit Bal. rubr. Instit. de tutel. & Porcius d. §. 1. *n.* 4. dicentes contrarium tenuisse glossam, & Iacobum Aretinum quon-

quondam Doctor. Tholosanum, & Franciæ* Cancel- 35
 larium, si credimus Benedictino in *repet. c. Raynut. ver-*
o, & uxorem, decis. 2. nu. 194. extr. de test. in l. ubi non voce,
de reg. jur. Sed quia ea opinio communiter est re-
 robata, ut etiam attestatur Portius in *d. §. 1. num. 4.*
 iterius non insisto, cum & is legitimus, nec dativus
 esse possit, *l. penult. ff. de legit. tut.*

Quæ tamen intelligenda sunt non de eo muto, qui
 albus est, vel lingua hæsitante, vel qui blæsus est, cui
 lingua est impedita, & inexplanata, sed qui elinguis
 est, & nihil eloqui potest. Et ideo Vlpian. tractans
 dictum Ædilium, & docens mutum morbosum esse,
 veluti explicaturus quis esset mutus, subjicit morbo-
 sum eum esse, qui sine voce apparet, sed qui graviter
 loquitur, morbosus non est, ut neq; qui *ἀσφῶς*, planè
 utique *ἀσῆμω*, loquitur, is utique morbosus est, nem-
 pe, quia pro muto habeatur, qui sic balbutit, ut non
 intelligatur, *l. mutum, ff. de edilit. edict.*

Ex quo inferunt Dd. nempe Portius, in *d. §. 1. nu. 4.*
 tante eum Bald. in *rubr. de tutel. nu. 1. Bart. in l. gerit, in*
n. de acq. hered. Quod * etsi pupillus inhabitaret do- 36
 num paternam sciente & patiente tutore, non cense-
 ri aditam hæreditatem, quia talis patientia tutoris
 non operatur auctoritatem, quæ ei necessaria est, *l. pu-*
illus, ff. de acq. hered. & l. potuit, C. de jure deliber.

Quod tamen * non procedit, si tutor mandasset pu- 37
 billo, ut aliquid faceret in domo illa, quia talis ex-
 pressio mandati auctoritatè induceret, vel si pupillus
 in domo diu mansisset, videlicet per decem annos, nã
 per hoc aditio probaretur, & omnia fuisse solemniter
 acta, *l. qui in aliena, §. sed etsi non adierit, ff. de acq. hered.*

Quin etiam si * suscepta tutela aliquis ex accidenti 38
 tutor fiat, is definit esse tutor ipso jure, ut tradit gloss.
 quam sequitur Bart. in *l. 1. §. ult. ff. de tut.* De quo muto
 refert Bal. in *tit. Episc. & Abb. §. mutus*, se vidisse quendam
 mutũ, cui si quis voce inaudibili loquebatur, in gut-
 ture

ture ejus vocem mutus audiebat, sed si vocem exprimeret, non audiebat, ut eum allegat Guilielmus Beldius dict. ad c. Raynutius, verbo, in extremis positus, num. 35 de testamen. Ratio autem hujus est, quia actus devenit ad eum casum, à quo incipere non posset, quo casu vitatur, l. existimo, l. pluribus, §. sed etsi placeat, ff. de verb. obligat. & ibi Bart. Sed glossa * in d. l. ubi non voce, contrarium tenet, quæ in eo se fundat, quod multa prohibetur fieri, quæ tamen facta tenent, & facilius conferuntur in esse productum, quam si de novo deduceretur, vulg. l. pater furioso, & ibi latè Iason. ff. de his qui sunt vel alieni juris. Niconit. rubric. solut. matrimon. num. Et quod dicunt Dd. quod multa impediunt quidam initio, quæ non tollunt jam factum, * l. in ambiguis, §. in est novum, & ibi Dec. ff. de reg. juris. Gomes. in cap. 1. 76. & seq. de judic. in 6. Ideo facilius quis repellitur obtinendo, quàm ab obtendo, cap. super his, de accus. etiam quando aliquid illegitimè factum est contra juris prohibitionem, vel propter honestatem, aut alio modo ut latè tradit Dec. dict. §. non est novum, num. 5. & 6. Guardiani executore testamenti, Prælati suscipiente delegationes à Laicis, notario non admissio, scribendo instrumenta. Maximè quando talis actus legitimè initio factus non solum est inchoatus, sed & perfectus & consummatus, l. si Gaudentius, C. de contr. empt. Quod ratione tutela (quæ matrimonium cum pupilla impedit, l. tutor. ff. de Sponsal. l. non est matrimonium, ff. de nupt.) curatelaque cum adulto, l. tutor. l. Sc. ff. de nuptiarum, post contractas legitimè nuptias superveniens, eas non infirmat, l. 3. C. de interdict. matr. Sic furor, qui matrimonium contrahi non sinit, rectè contractum non impedit, d. l. pater furioso, l. oratione, in ff. de ritu nupt. Sed hæ rationes non tanti sunt ponderis, nec tam urgent quàm prima fronte videntur, si paulo penitius inspiciantur. Nam quantum attinet ad rationes glossæ, l. 1. §. ult. ff. de tutel. ex qua se fundat Bart.

re non probant eorum dicta, & tamen idem Bart.
 cit, & communiter sequuntur alii, glossæ & Dd. di-
 ca esse intelligenda secundum ea, quæ allegant in l.
 in solum, §. si liberationis verba, ff. de liberat. legat. quem
 fert & sequitur Alex. cons. 218. num. 4. lib. 2. In primis
 enim l. post susceptam ff. de excus. tut. nihil minus pro-
 bat, imò potius contra, cū dicit, quod post susceptam
 tutelam cæcus, mutus, aut surdus, aut valetudinarius
 deponere tutelam potest, quia verba apertè demon-
 strant, ipsam non desinere ipso jure, cū in ejus po-
 tate relinquit deponere, vel non deponere. Eodem
 modo nec lex 1. §. casum, ff. de postul. quidpiam probat,
 id eam opinionem convellit prorsus & jugulat. Di-
 cimus enim, quod magistratum cœptum cæcus retinere
 potest, non tamen ad novum aspirare. Tertium argu-
 mentū, quod nos superius ultra glossam adduximus,
 non magis urget, quia nō procedit in actu perfectō &
 consummato, ut dixim⁹, qualis est tutela, statim atq;
 semel legitimè suscepta. Licet enim ea tractū tem-
 poris habeat, & continuam actionem, nihilominus
 perfecta dicitur, non solum quo ad obligationem, ne-
 ceat eam relinquere, quam in simili Dd. vocant es-
 sentialem perfectionem; sed etiam quo ad obligatio-
 nes & periculum, ut per totum titulum de admin. tut.
 Cum enim regulæ juris utrunq; obstarent, scilicet tu-
 orem habenti alium dari non posse, de qua in §. inter-
 um, Inst. de curat. & quod actus perfectus & consum-
 matus, eo casu superveniente, non vitaretur, S. C. o-
 us fuit, * & eo statutum, ut in locum furiosi, & mu- 41
 ti, & surdi tutoris, alii tutores darentur, cujus memi-
 nit Paulus in l. complura, ff. de tutelis.

Rursus impedimento non sunt rationes ex altera
 parte adductæ, quod multa prohibentur fieri, quæ ta-
 men facta tenent. Maxime * quando actus est perfe- 42
 ctus & consummatus, quia illa regula non procedit,
 quando res devenit ad eum casum, quo causa finalis
 defi-

deficiat, ut tradit Dec. d. §. non est novum, præferuntur quando concurrunt præsumpta, & virisimilis mensuris, ut hoc casu, quæ causa est dicti SC.

Quare dicendum tutorem, tali casu superveniente, non manere in tutela, neque etiam ob eum casum sinere ipso jure, sed in ejus locum alium sententia petentis Iudicis substituti debere, ut & in locum substituti, convicti, ac remoti, in locum excusari, vel defecti, vel relegati, id est, deportati, furiosi & surdi, l. 4. In quibus causis tut. hab. & in d. l. complura, ff. de tutelis, & sæpè vidi praticari.

43 Quæ de muto diximus, in surdo similiter probatur. Nam ut Pomponius dicit, non tantum loqui, & audire tutor debet, dict. l. 1. §. final. ff. de tutelis, quare non potest esse legitimus vel dativus, l. penul. ff. de legit. tut. Etiam si talis sit surdus, quia ad motus labiorum loquentis, quid dicatur, intelligit, ut tradit Bald. d. §. 1. vers. sed poena, & Ioan. de Plat. in l. 2. nu. 1. C. de numero liberronm, lib. 10. quia lex requirit, quod intelligatur per sensum auditus, & sonum vocis, non motu labiorum, vel alio nutu; talis enim non audit, vel loquitur naturaliter, sed signis & actibus alienis dijudicat mentem; terius: sicut ille non dicitur legere, qui oculis corporis rebus non legit & perspicit, hæc sunt scripta, sed tum intrinsecus intelligit, l. 1. in prin. ff. de his quæ in testam. delat.

44 Nec dissimile est quod scribunt * Dd. tales etiam non posse stipulari, licet intellectum habentes omnino alios actus facere possunt, quia in stipulatione verba pro forma necessaria sunt, l. 1. §. final. ff. de actio. & obligat. inut. Instit. de inutil. stipulat. ut & in fidejussione, l. Bartolus, C. de fidejuss. & in autorisatione tutoris, ut dicit Bart. in d. l. 1. §. fin. ff. de tutel.

45 Ex quo ibidem infert * Andr. Alciat. in l. 1. §. eadem, §. 52. hunc tutorem esse, vel fidejubere non posse, nec iam postulare pro alio in iudicio, quia decretum Patris tutoris exaudire non poterit

Sed dicet quispiam vix fieri posse, ut quis ad motū labiorum alterius intelligere possit, quid ille loquatur, cum experiamur quotidie etiam homines habentes aures acutas, & scientes, sæpè non intelligere ea, quæ dicuntur. Cui respondemus hoc quidem verum esse, sed Deum sua dona sæpè variè distribuere, & surdis ac mutis plus ingenii tribuere, quo ad intellectū; itque aliis, quod uno aut altero exemplo ostendam. Refert Bartol. in *l. num. 7. ff. de verb. obligat.* suo tempore fuisse quendam D. Nellum de Gabrielis de Eugenio, qui ob perspicaciam ingenii, licet * non audiret, 46 omnino tamen ad motum labiorum homines quancumque secretè loquentes, quatenus visus ejus protendebatur, intelligebat. Cujusmodi alium & Scis fuisse, & se vidisse, Joannes de Imola refert dicto loco. Rudolphus quoque Agricola *lib. 3. de inventione, cap. ultim.* testatur se vidisse surdum à primis annis, & (quod est consequens) mutum, qui didicerat, ut quæcunque scriberet aliquis, intelligere, & ipse quoque, tanquam loqui sciret, omnia mentis suæ cogita perscribere posset.

Huc spectant quæ scribit Plin *lib. 10. c. 69.* nempe vi homini auditus primo negatus est, hunc & sermonis usum ablatum, nec sunt naturaliter surdi, ut non sint & muti. Muti verò naturaliter multi sunt, qui tamen audiunt, ut meminit de Cressi filio A. Gell. *lib. 5. cap. 9.* quem elinguem à puero fuisse, & tamen articulatè ad hostes exclamasse, refert.

Si quis tamen non surdus fuerit, id est, nihil prorsus audiens, sed tantum surdaster, sive minus audiens, qualem fuisse Marcum Crassum refert Cicero *lib. 5. Tusculan. 16.* rectè tutor dari poterit ex Pauli sententia, in *l. ult. ff. de legit. tutel.* & tradit Portius in *dict. §. 1. num. 4.* post Joan. Plat. in *l. 2. C. Qui morbo se excusant,* neque enim auditus gravitas, sive auxium tarditas huic rei impedimento est.

Pari

47 Pari modo * nec surditas (licet à personalibus neribus, ut est tutela vel cura, l. 1. ff. de munerib. & honoribus, non tamen patrimonialibus, in quo sumptus proximè postulatur) aliquem excusat, teste eodem Portius num. 4.

Quin & idem surdus (quamvis ad iudicia inhabilis sit) & pro alio postulare non possit, quia decretum Pretoris exaudire non potest, & ideo, eo non exaudito, cile ut contumax * plecteretur, l. 1. ff. de postul. l. n. tus, ff. de procur. tamen ad negotia rectè procurator dā poterit, ut tradit Bald. d. rubr. §. 1. Instit. de tutel. per l. n. tus, ff. de procu. & ita quoque tenet Ioan. Plati. d. l. 2. qui morbo se excusant.

49 Frustra quoque * ei testamento tutela mandatur, cum quo testamenti factio non est, id est, cui vel hereditas, vel legatum relinqui non potest, sive ut nosse Dd. loquuntur, qui non habet testamenti factionem passivam. Et ita accipit hæc verba Accurs. noster seniper, ut in §. legari, Instit. de legat. §. extraneis, Instit. de hered. qualitat. & differ. sic Paulus in l. testamento, & ibi glossa communiter recepta, ff. de testam. tutel. loquitur: Testamento tutores nō dari possunt, cum quibus testamenti factio est. Multi autem sunt, qui ex testamento capere nequeant, ut deportati, hostes, peregrini, collegium illicitum, in metallum damnatus, incestuosus, & alii, de quibus Accurs. d. §. legari, quo loco & hæreticos, apostatam, mulierem intra annum luctus nubentem, & personam incertam inter eos nominat.

Sufficit autem hic passiva testamenti factio, licet deest activa, nam & furiosi rectè tutores dantur, ut supra diximus, tamen activam testamenti factionem non habent, sed ex testamento capere non prohibentur.

50 Neque etiam admittunt * leges nostræ fœminatæ testamento tutorem dari, inquit Cajus in l. tutela ff. de tutel. plerumque virile officium est, & Neratius

id munus

munus masculorum esse dicit, in *l. fin. eodem tit.* & ibi
 glossa communiter approbata. Rationem explanat
 Ip. Alex. in *l. 1. C. Quando mul. tot. offic. ne aliam aliun-*
carcellere sit opus, quia virile munus, & ultra sexū
femineae infirmitatis tale officium. Quā ratione di-
 cit Dd. officium illud esse differens, ad quod etiam
 mascululi, cæteris paribus, magis idonei, ut tradit Corn.
l. 284. nu. 6. lib. 3. & cons. 164. n. 2. lib. 4. Quin et si pa-
 tris testamento communium liberorum tutelā man-
 davit matri, & præses provinciæ imperitia lapsus pa-
 tris voluntatem sequendam decreverit, successor ejus
 intentionem (quam leges nostræ non admittunt) sequi
 non tenetur, auctore Papiniano in *l. jure nostro ff. de test.*
 Neque etiam poterit filiis testamento tutores re-
 quere ad dationem uxoris suæ, quia ubicunq; in
 dispositione ultimæ voluntatis electio personæ in al-
 terius arbitrium confertur, adeo ut illo non eligente,
 illud esset, qui ad eam dispositionem admitteretur,
 sed dispositio tanquam captatoria, siue potius ab alie-
 ni arbitrio dependens, non valet, *l. illa institutio, &*
Bart. in ultimâ quest. ff. de hered. instituendis; quo loco
 communiter Dd. & maxime Imola dicit, id locū ha-
 bere non solum in hæredis institutione, sed etiam in
 datione, quod ipsum & alia graviore ratione confirma-
 ri potest, quia tutores constituuntur, aut à testatore,
 aut à lege, aut Judice, non autem à privato, adeo quod
 Judex alteri mandare possit, ut is videt, *l. nec man-*
date, ff. de tut. & curat. dat. ab his. Cum ergo hoc jus
 dandi tutorem aliquibus tantum speciatim permis-
 sum sit, *§. permissum, & ibi notat gloss. Instit. de tut. l. 3. ff. de*
curat. dat. ab his, l. intestato, ff. de legit. hered. atque
deo causa tutelæ, an tutor dari, & quis debeat, &
impromitti non potest, ut tradit Bart. in l. Prætor, ff. de
curat. dat. ab his, qui ab arbitrio & electione alte-
ris pendere non potest, licet Bartolus ibi aliam ra-
tionem adferat, longè minus ab arbitrio & electione

L

alte-

alterius pendere non potest, licet Bartolus ibi aliam rationem adferat, longè minus ab arbitrio & electione fœminæ, quæ ab officio tutelæ penitus exclusæ, ob sexus imbecillitatem, infirmitatem & inconstantiam, ut supra dictum est. Si tamen patri visum fuerit, testamento tutores dare, eisque mandare, ut consilio matris pupillorum tutelam gerant, neque id non in bonis conveniet, salubre consilium matris admittere, alias contemnere, cum & illis permissum sit etiam quandoque patris præceptum negligere, *l. ita autem, ff. de administrat. tut.*

- 52 Quæ tamen * de matre dicta sunt, licet veteri jure ita obtinuerint, nisi à Principe filiorum tutelam specialiter postulassent, tamen hodie non procedunt novissimo jure Authenticorum, quo generaliter constitutum fuit, ut mater & avia ad filii vel nepotis tutelam admittantur, idque jure communi absque alia impetratone: FRUSTRA quidem precibus postulatur, quod * jure communi conceditur, *l. 1. C. de Theſauris, lib. 10.* quod eis concessum est propter affectionem & pietatem in filios, ut in *Auth. matr. & avia, C. Quando mul. tut. off. fungi potest, §. quia vero, in auth. ut sine prohibet. matr. cre.* ubi, cum illam namque naturæ amor pius circa filios sine suspitione faciat, & *l. matris pietas, C. qui petunt tut. & hac etiam ratione jura * antiqua concedebant educationem filii potius matri, quam agnatis, l. 1. C. ubi pupill. educ. debet.* Decius latè, *cons. 16. num. 2. de quo infra*, quando ob legitimo agemus, latius dicendum erit. Et quamvis hæc testamento dantur, tamen ad tutelam ejus mandatum cogi non possunt; sunt enim testamentariæ voluntariæ, & harum tutela ob id dicitur * irregularis & anomala, ut notat Bar. in *d. auth. matr. & avia, n. 10. & 11.*

Et licet jure veteri potuerit tutor pupillo dari, vel curator adulto, ejusdem creditor, vel etiam debitor, *l. creditorem, C. Qui dari tut. possunt, l. neque, C. de extor.*

at. tut. l. ita autem 1. §. debitor. ff. de admin. tut. nec is quos-
 que, qui litem habuerit cum pupillo vel adulto; non
 excusaretur, nisi lis esset de statu; vel omnibus bonis,
 vel maxima parte eorum, l. si pupillum, cum l. seq. ff. de ex-
 cusat. tut. qui tamen Imper. Justin. experientia didice-
 rat, tales creditores vel debitores multa contra suos
 noliri in intercipiendis chyrographis, apochis, aliisq;
 probationibus supprimendis: necesse enim est ple-
 umq; eorum fidem sequi, & res pupillares custodiæ
 eorum committere, ut hanc delinquendi materiam
 ive occasionem* tolleret, rectè & sanctè Novella sua 56
 constit. 72. statuit, ut hi dari tutores non possent, etiā
 iā lege vocarentur. Imò* etiam si fratres sint, Bart. in 57
 lict. Auth. minoris, n. 3. & 4. quia non est tantus amor in-
 ter fratres, sicut inter ascendentes & descendentes, &
 inter eos est sæpè invidia magna. Sed & si quis diffi-
 nularit se creditorem esse, & ita factus fuerit tutor,
 perderet jus suæ contra pupillum actionis. Quod* si 58
 debitorem se dissimulaverit, non posse tutelæ tem-
 pore sese ullo modo debito liberare, etiam si esset cre-
 ditor vel debitor in actione reali, ut est cōstans omni-
 um sententia, reprob. glo. in d. Auth. minoris, quia eadem
 ratio militat in reali, quæ in personali actione, ergo i-
 dem jus, vulg. l. illud. ff. ad leg. Aquil. Et eadem Novella
 loquitur de iis, quibus minor tenetur, vel res mino-
 ris, Portius in d. §. si inter, num. 17. ff. de auctorit. tut. Corn.
 consi. 238. nu. 13. lib. 4. Bart. d. Auth. minoris, num. 7. & 8.
 dicit communem. Idemque* esse in omnibus curator- 59
 bus, nostri uno ore dicunt, & Novellæ verba demon-
 strant. Quod licet Angel. in §. actionum, num. 33 Institut:
 de Action. controvertat, fatetur tamen eam esse com-
 munem, quem sequitur Andreas Barb. consi. 6. numer.
 14. lib. 3.

Hoc amplius* ajunt, non solum creditores & de- 60
 bitores, ab eorū tutela vel cura arceri, sed & commu-
 nionem tantum cū minoribus habentes, ut est glossa:

communiter approbata in *l. quod res, C. de excusat. tut.* quia in communione oritur quidam quasi contra-
 producens obligationem & actionem communem
 vidundo, & sic potest dici debitor & creditor, & militat
 eadem ratio, ut tradit Andr. Barbat. *d. conf. 61. n. 1.*
 dicens communem, & ante eum Barto. in *d. Auth. m. d. n. 9. C. Qui dari tut.* Quo loco tamen idem Bart. dicit
 non procedere, quando talis esset communio, quod
 nullas posset parere lites, sed facile explicari: puta, si
 tantum unum fundum habeat cum minore communi-
 nem, vel aliàs est modica communio, ita ut cesset om-
 nis maligna suspicio, quod ipsum bonus Iudex vix
 riè pro personarum & rerum qualitate aestimare de-
 bet, ut in simili * de parvo sive modico debito, vel cre-
 dito tradit Angel. in *d. §. si inter, vers. & predicta, & d. de
 actionum, num. 33.* Barbat. *d. conf. 61. num. 14.* Alexan. *con-*
186. num. 1. lib. 7. Tiraq. *de judiciis exiguis, vers. 33.* & o-
 mnium novissimè Jacob. Menoch. *de arbitr. Iud. lib. 2. cent. 2. casu. 196.* quo loco alios laudat.

Qua ratione motus idem Imp. eadem Novella, si
 post susceptam tutelam vel curam ipsi acquirunt
 obligationem adversus minores, fortè adita hæredita-
 tare creditoris pupilli, vel etiam alio modo incidant
 in obligationem, eis tali casu adjungeretur contutor
 vel concurator, * quod & olim fiebat litis causa et
 constitutione Imperatoris Alexandri, in *l. neque de excusat. tut.* Neq; eo contentus Imperator ulterius con-
 tra *legem non fit, ff. de reb. eorum, quæ sub tutel. statuunt.*
 quod si post susceptam tutelam, vel curam tutor vel
 curator minoris jure cessionis obligationem acquirere-
 ret contra minorem, fortè donationis, venditionis
 vel alio titulo, eadem nulla esset ipso jure, nec eo casu
 tutor hereret regressum adversus cadentem, & pupil-
 lus sive adultus ab utroque esset liberatus, etiam si tan-
 tis cessio facta fuisset finita tutela, tamen ante datas
 redditas rationes, ut patet ex contextu *d. Novellæ 72.*

fiv

se ex titulo Authenticorum, ut hi qui obligant se habere pro lib. res minorum, & ita eam consulendo interpretatus est Marian. Socin. *conf.* 48, num. 13. 14. 15. Atque hujus Novellæ ratione, vel non ab simili mori fuisse videntur Divi fratres, in suo rescripto ad Butilium Luppeum (cujus meminit Vlpian. in l. re. p. pro, §. debitores, ff. de muner. & honor.) & post eos Imp. Anton. in l. i. C. de debit. civitatum, lib. 11. cum rescribunt debitorem reipublicæ ab honoribus & administratione honorem habente annexum arcendum tantisper donec tale debitum exsolverit, & reipublicæ satisfecerit.

Quæ cum ita sint, * videamus an dicta Authent. 63 minoris, semper procedat, & in omnibus vera sit, atque eam locum habeat in testamentario, de quo in præfatione agimus. Et in primis Imp. Justin. in dd. suis novellis constitutionibus, puta, novella hac eadē, & ab ea exemit matres, excipit & avias, eodē modo quo de matre constitutio Divi Severi trahitur ad aviā, §. & quid si nepotibus, ff. ad Tertull. quas non vult ullis obligationis nomine à filiorum vel nepotum tutela arceri, quia cum peculiari pietatis motu agantur, non sunt extraneis conferendæ, & aliàs semper * ma- 64 appellatione veniant omnes ascendētes, sicut etiam patris, secundum Innocent. in c. si vero 1. & ibi glo. sentent. excom. & est text. cum gloss. in §. illud quoque, in l. ut liceat matri, vel avia, Boer. *conf.* 17, num. 6. 7. quæ ratione & sunt qui ab hac Novella excipiunt patrem avū, imò & parentes omnes virilis sexus, ut Jacob. *de Novell.* 72. atq; filius quoq; Curator patris 65 iof. d. Auth. minoris, nu. 2. propter spem successionis, cuius spei intuitu dicitur quasi Dominus rerum patrum, etiam vivo patre, adeoque administrator honorum propriorum, quia eo casu cessat omnis successio, nisi tamen plures essent filii ejusdem patris successio, quo casu minus suspectus debet dari.

L 3

Sunt

Sunt & qui dicunt, d. Anth. non procedere, quando tutor conficeret inventarium cum æstimatione rerum singularum, * ad quod de jure non tenetur, *l. fin. q. 1. de iur. iudic. ibi g. lic. C. de magistrat. convent.* quia, inquit, per inventarium recurrimus ad jus antiquum, quo debitor minor arcebatur à tutela, *d. l. creditorem.* De quo tamen non merito dubitat Sebast. Montic. in tract. suo de Inventariis hæredis, c. 13. num. 254. quia inventarium non corripit nec abrogat leges anteriores vel posteriores; si quatenus in duabus constitutionibus Iustin. continetur. Et quia militat adhuc eadem ratio, licet in inventario, ad cuius confectiorem omnis tutor tenetur, si bona fuerint æstimata.

Sed magis dubium est an d. auth. etiam locum habeat in testamentario? Et quidem glossa in d. auth. *in testamento*, & in corpore, unde sumpta est, aperte * decidit, etiam in eo auth. procedere, quia in eadem tantum excipitur mater & avia, ergo nulli alteri videtur permessa, licet, inquit, ejus fides videatur à testatore approbata, ea tamen approbatio non se extendit ad alia, quam satisfadationem, à qua liberatur per testatoris approbationem, ut inferius dicemus, & hanc partem tenet Dynus judicando & consulendo, *consil. suo 38.* quem deinde inde secutus est Azo Bonon. in *summa sua tit. Qui dari possunt*, ut eum allegat Portius, *d. §. si inter, n. 17.* quo loco dicit horum opinionem esse veriore, & ideo sequendam.

Alii tamen, quæ maxima turba est, contrarium sentiunt. Primo ex eo, quod ejus fides est electa & approbata, non generaliter, sed specialiter à testatore, *Instit. de satisfd. tut.* Qua ratione Ulpian. in *l. testamento, de testamen. tutel.* dicit, eos non esse cogendos satisfadationem pupilli salvam fore, idque certo certius esse, & Iustinianus in *l. ult. §. & siquidem parens, Cod. de curat. fidei riosi, & l. de creationibus, C. de Episcop. audientia patrum* testimonium pro satisfadatione sufficere dicit. *E*

curat.

CAP. IX. QUI TUT. TEST. DARI POS. 167

urfus Justinian. in dict. Novell. 72. non loquitur de testamentariis, sed tantum à lege datis, quorum fides icet etiam lege approbata videatur, non tamen specialiter, sed tantum generaliter, inter quæ longa est differētia, juxta ea quæ tradit Portius, Institut. de satisf. tut. num. 2.

Hinc videmus* quod probatio specialis est fortior 68
& potentior generali: Aymo cons. 143. nu. 2. Paris. cons. 9. num. 87. lib. 2. Innocent. Canonist. coriphæus, & a- ii, in cap. auditis, de præscript. & præsumptio in specie ollit aliam generalem. Aymo, cons. 250. num. 2. Mo- in. in consuetud. §. 46. num. 13. Gratus, cons. 2. num. 67. dem consil. 11. num. 37. Idem cons. 43. nu. 41. lib. 2. Dec. in quoniam Abbas, de offi. deleg. in l. Divus, de in int. restit. l. um de indebito, ff. de probat.

Nec huic etiam* abhorret, quod dicimus, legem 69
pecialem debere attendi præ generali, & quando duæ eges sunt generales, illa, quæ est minus generalis, pro pecie reputatur, Dec. consi. 382. nu. 4. per not. Dyn. cap. eneri, de reg. jur. in 6. ut respondit idem Dec. cons. 664. num. 9. per regulam quam tradit Angel. in l. cum Prætor, de judic. Bart. in l. 1. §. hoc interdictum, col. penult. ff. de oper. vi nunc. Et ideo* quoque mandatum speciale dero- 70
gat generali. Dec. d. cons. 664. num. 8. 9. Alexand. in l. Titia extores, ff. de legat. 1.

Sed & propius accedit, quod scribit Angel. Arre-
cons. col. 3. quod voluntas in specie sit fortior* & po- 71
entior, quem refert & sequitur Aymo, cons. 143. num. per l. sanctio legum, de pœnis, & d. c. generi.

Sed quamvis* ista utcunque videantur colorata, 72
amen communis schola hanc controversiam compo- nit, hoc modo; ut si testator, qui dedisset talē tutorē, sciverit ipsum esse creditorem, vel debitorem, eo casu valeret datio, quia ejus fides & diligentia est per testa- torem approbata, per l. tres tutores, §. finali, ff. de administ. tuel. quam sequitur Bart. in d. Auth. minoris, num. 11. 12.

et communem dicit Ang. in d. §. si inter, vers. tertio cap. ff. de auctorit. tut. Idem in §. actionum, num. 33. Institut. l. actio. Barb. d. conf. 61. num. 15. 16. lib. 3. Socin. Junior, d. conf. 5. num. 1. lib. 4. Et ex recentioribus Gualdensis in tr. de Cautelar, ult. volunt. tit. de tutore, cautel. quæ dicit expedire, ut eam scientiam testator aperiat in suo testamento.

Ex quo inferunt alii etiam tales posse dari per inquisitionem, maxime quando Iudex inquisivit, an est creditor vel debitor talis debiti, ob quod deberet à tutela repelli, quia, ut supra diximus, hæc ab arbitrio boni Iudicis pendent, Bart. in d. Auth. minoris, nu. 12. Angel. in d. §. actionum, num. 33. vers. advertas, allegat text. in l. si nemo tutorum, §. 1. de testam. tut. ibi, quamvis verba edicti ad testamentarios pertineant. Nec enim horum des minus specialiter est approbata à Iudice, atque eorum à testatore, sequitur Barbat. dict. conf. 61. num. 1. libro tertio.

Sin autem testator ignoravit eum esse creditorem vel debitorem, eo casu dationem non valere, quia non videtur ejus fidem approbasse, quem talem ignorabat. argum. leg. mater, ff. de inoff. testamen. Et hanc putat etiam veram Barbat. d. Auth. minoris, nu. 12. ubi hujus opinionis & distinctionis coryphæum laudat Oldrad. sed libet mendosus est, cum sit Odofred. in d. Auth. minoris, cujus jam etiam meminit Barbat. d. conf. 61. Soc. Jun. d. conf. 5. Idem consulendo tenuit Barbat. conf. 148. quod etiam loco liber ejus æque vitiosus est.

Cujus distinctionis posterior pars confirmatur etiam eo, quod dicit Cynus in l. si quis testibus, in 8. questionibus C. de testib. Et Paul. de Leaz. in c. testimonium, de testib. quod licet testes instrumentarii non videantur positi repelli aliqua exceptione, quia eorum fides est à partibus approbata. Curtius Senior l. 2. §. sed quia veremur C. de juram. propter calum. dand. Idem conf. 55. num. 8. Iason. in l. C. de testib. Alex. conf. 70. numer. 6. lib. 1. hoc tamen

CAP. X. QUOM. TUT. TEST. DAR. DEB. 169

amen non procedere, quando non apparet de scientia
partim, quod sciverunt illorum defectum, quia igno-
rans non videtur approbare, l. in repudianda, ff. de acq. ha-
ed. d. l. mater, & ignorantia in dubio præsumitur,
ulg. l. verius, ff. de probat.

Quam rationem * sic etiam puto temperandam ef- 73
e, ut si nova aliqua causa supervenerit, vel etiam an-
tiqua deregatur, quæ verisimiliter testatori fuit igno-
ra, hos eo casu non esse admittendos; idque relinquen-
lum esse arbitrio boni Iudicis, secundum ea quæ supra
liximus.

Repelluntur * præterea à tutela & cura excommu- 74
nicati; secundum Decium, in cap. Intelleximus, num. 56.
de Iudicis. Idque hac ratione, quod quia ei non com-
municemus, interponere auctoritatem nequiret, se-
cundum Lanfran. in repet. cap. quoniam contra, cap. 4. num.
7, de probat.

CAP. X.

Quomodo Tutores Testamento dari
debeant.

SUMMARIA.

- 1 Tutor non solum pure, sed sub conditione, & usque ad condi-
tionem testamento dari potest. Declara num. 4.
- 2 A Iudice sub conditione inutiliter tutor datur. Declara
num. 8.
- 3 Ratio cur à Iudice tutor sub conditione dari nequeat.
- 5 Deficiente conditione, actus habetur, ac si nunquam factus
fasset. Amplia num. 6.
- 7 Communis opinio.
- 9 Actus legitimi non recipiunt diem nec conditionem.
- 10 Tutoris datio actus legitimus.
- 11 Lex, actus legitimi, de reg. juris declaratur.
- 12 Tutor ad certum tempus, vel ex certo tempore dari potest.
- 13 Tutor ante, & post heredis institutionem dari potest.

L 5

14 Tu-

370 PAULI MONTANI TRACTATUS.

- 14 Tutor Latinis & Græcis verbis dari potest.
- 15 Tutor testamento datus, posteriori testamento vetari potest.
- 16 Posteriori testamento jure perfecto, prius rumpi.
- 17 Tutor codicillis mutari potest.
- 18 Exsecutores testamento datos codicillis posse cassari.
- 19 Tutor codicillis non confirmatus an mutari possit.
- 20 Clausula, Valeat jure alterius cujuslibet voluntatis, quid operetur.
- 21 Incertus Tutor dari nequit.
- 22 Incertitudo personæ vitiat rescriptum delegatorium, exsecutoris testamentarij deputationem, legitimationem personæ & libertatis dationem.
- 23 Incertitudinem vitare omnes actus, non solum inter vivos, sed etiam in ultima voluntate. Declara num. 24. 25. 28. 30.
- 26 Idem judicandum de verisimili, quod de ipsa veritate.
- 27 Verisimilitudo maxime attendenda in materia probationis & presumptionis.
- 29 Paria censi quid esse certum, vel postea certificandum.
- 31 Tutoris datio sive electio in alterius arbitrium conferri non potest.
- 32 Legatum non potest conferri in alterius arbitrium.
- 33 Qui sibi asscripsit tutelam in testamento, non erit tutor.
- 34 Pœna illius, qui se testamento scribat heredem.
- 35 SC. Libonianum & edictum D. Claudij, an habeat locum in testamentis nuncupativis.
- 36 Communis opinio, & ea declaratur, num. 37.
- 38 Ipse facere videtur, qui per alium à se solum delectum quid facit.
- 39 Gabriel Mudeus Præceptor auctoris.
- 40 Tutor certæ rei, vel causæ dari non potest.
- 41 Tutor testamento datus, tutelam sibi mandatam dividere, & ad certum, vel certos actus tantum accipere non potest.

- 12 Intellectus verborum hoc enim jure utimur, in l. si ta-
men, ff. de testam. tutel.
- 13 Datio tutela ad bona existentia in certa villa an valeat.
- 14 Tutor datur impuberi ad adeundam hereditatem, non cu-
rator.
- 15 Deficiente tutore testamentario, locus est legitimo, excluso
dativo, Declaratur 46.
- 17 Statutum permittere potest tutorem dari ad certum actum,
& quomodo id procedat.
- 18 Tutor ad unum actum dari potest, quando pater administra-
tionem recusat.
- 19 Tutor ex lege Julia de maritandis ordinibus datur à Præ-
tore urbis mulieri, virginive tutorem non habenti.

Superest ut quartum caput aggrediamur; *Quomodo*
scilicet tutores testamento dari possint? Et ultra ea quæ
diximus in definitione, de simpliciter dato, *certis re-
bus, ad augmentum, honorariis, notitiæ causa datis, &
aliis ut gerant, certo certius est, non solum purè, sed et-
iam sub conditione & usque ad conditionem testamē-
to tutores dari posse, auctore Ulpiano, in l. tutor, §. tu-
torem, ff. de testam. tut. Quod *tamen Præsidib. Pro-
vinciarum non esse permissum idē Ulp. auctor est, in l.
muto §. sub condit. ff. de tutel. & ita respondit Marian.
Soc. conf. 85. n. 45. lib. 3. contra regulam, de qua Ioan.
Coras. Tholos. in l. servitutes, nu. 9. ff. de servit. Et est *
ratio differentię non obscura; quia pendente tempore
vel conditione adjecta testamento, potest provideri
pupillo de tutore legitimo, vel dativo, secus si à Iudicē,
ut tradit Portius, in §. 1. nu. 9. Instit. Qui testament. tut.
dari possunt. Angel. in §. ad certum, nu. 2. Instit. eod. Cyn.
in rubr. C. de testam. tutel. Tum, quia nullus erit, qui post
eum vacantis tutelæ tempora impleat, tum etiam quia
videtur absurdum, ut quicquam eorum, quæ magistra-
tus in republica facit, sit imperfectum, argum. l. actus,

de reg. jur. & Baro hic. Quæ tamen ratio plerisque periculosa videtur, quia etiam quando Iudex dedit tutorem sub conditione, posset alius Iudex supplere defectum ejus, cum multi possunt dare, Instit. de Attil. tit. in prin. quem obicem alij tollunt per l. ubi ceptum, ff. de judicijs, & l. null., C. eod. Corasius tamen in d. l. servitutis num. 23. aliam rationem commiscitur, quod in definitione tutoris, Iudicis decreto vel sententia opus sit, quod non potest fieri sub conditione. Et hoc quidem locum habet in testatore, quando conditio non est prohibita; cæterum si est prohibita in odium dominum, qui noluit servo suo dare libertatem, non tu elae, si servus erit, Gloss. & ibi notat Ang. in §. servus autem. Instit. Qui dari tut. Riminal. sequitur Instit. per quas personas, item vobis, nu. 69. ubi optime explicat, sicut facit Alciat. lib. 3. Parerg. cap. 8.

- 4 Idem erit * etiam si conditio testamento adjecta post defecerit, l. tut. datus, in prin. l. Tutoribus, ff. de testam. tutel. Nam * ex communiori Regula, deficiente conditione actus habetur, ac si nunquam factus fuisset, l. ff. de donat. l. si donaturus, in prin. ff. de condict. causa data, l. hac venditio, ff. de contrah. empr. l. necessario, §. 1. ff. de peric. & commodo rei venditæ. Aymo. cons. 15. num. 3. & ante eum Dec. hanc regulam posuit, cons. 377. num. 1. etiam
- 6 * ipso jure deficit dispositio, tam inter vivos, quam in ultimis voluntatibus, l. Marcius, §. qui heredi, §. ult. ff. de condit. & demonstr. l. si rem, §. omnis, ff. de pignorat. act. l. Iulianus, §. offerri, & l. qui pendente vineam, ff. de contrah. empr. Dec. in materia substitutionis, d. cons. 377. n. 1. idem cons. 427. n. 1. & 2. Carol. Ruin. in l. hoc ed. eto, §. nuntiatio, n. 193. ff. de oper. novi nuntiat. Bart. Bald. & alij post gl. in l. 1. C. de his qui ante apertas tabulas. Et eam communem esse dicit Socinus Junior cons. 43. n. 1. lib. 4. contra gl. in l. 1. C. de his qui ante apertas tabulas.
- 7 l. si cui, ff. de act. & obligat. quam dicit * communiter reprobari, etiam si deficit conditio mixta ob aliquem casum supervenientem, l. in testamento 2. ff. de cond. & demonstr.

onstr. Vel etiam si casualis deficiat, l. 1. §. *sin autem ali-*
id sub conditione, C. de caduc. toll. & notat Bart. in l. 1.
de instit. & substit. & post eum Dec. conf. 485. nu. 4.

Sed & quæ de Iudice sive tutore ab eo dato dixi-
 us, locum non habent, quando non suspenditur tu-
 toris datio, sed tantum *administratio; puta, si is adi-
 citur conditiones, quæ tacitè subintelligebantur, quo-
 rum ea non conditionem, sed tantum monitionem
 inducit, ut auctor est Ulpianus in l. *muto*, §. ff. de tutel.
 Inc, inquit, adiectionem, quam Præfides Provinciarum
 faciunt, TUTOREM DO, si satisfecerit, non conditionem in se
 habet, sed admonitionem, non aliter ei tutelam committi, quam
 satisfecerit. Et ita interpretatur Ang. Aretin. in d.
 ad certum, num. 2. vers. *advertas*, Instit. qui testam. tut.
 Dec. in cap. *significasti*, num. 14. de elect. Bart. in l. 1. num.
 vers. *instatur ergo contra prædicta*. ff. de cond. & demonstr.
 nem sequitur Georg. Nat. consil. suo 529. num. 26.
 post Bald. & Abbat. in locis per eum citatis.

Cujus rei duas potissimum reperio rationes. Nam
 et actus legitimi (inter quos speciatim tutoris *da-
 tio numeratur) non recipiant diem, neque conditio-
 nem: tamen hæc intelligi de conditionibus extraneis,
 re extrinsecis, non autem de intrinsecis, sive *tacitis, 10
 quæ sunt de natura actus, ex ejus natura intelliguntur,
 ipsam *respiciunt, ut est conditio, SI SATIS DEDE- 11
 rit, in hac materia, ut tradit Dec. in l. *actus legitimi*, nu.
 9. & ibidem Cagn. num. 28. Rip. in l. *is apud*, num. 17.
 de edendo Rimin. Inst. per quas personas, §. *item vobis*,
 m. 66. & 67. Sed hæc ratio dubia redditur ex notatis
 per eundem Dec. in dict. l. *actus*, num. 10. 13. 14. quæ ex-
 pressa conditio in actibus legitimis in ea lege enume-
 ris inducet vitium formæ, & hæc rationem solum ha-
 bere videtur in aliis actibus legitimis, quem sequitur
 decisio Pedemont. 146. nu. 7. vers. *nec etiam movet*.

Ideo altera ratio solidior videtur, quod scilicet talis
 conditio non respiciat substantiam actus, sed tantum
 ejus

eius excusationem, quæ nec expressa vitiat, ut tr.
Dec. d. nu. 7. Cagn. num. 7. decis. Pedemont. 145. n.
& 8. Ludov. Gomes. in c. si pater, num. 3. de testam.
6. Georg. Nat. d. conf. 529.

Ut autem sub conditione, vel usque ad conditionem
nem dare permissum est, eadem ratione, & à certo
tempore, id est, ut à certo die, vel tempore incipere
vel usque ad certum tempus, id est, ut certo die
tempore finiatur tutela, dare testator potest, eom
Ulpiano auctore, in d. l. tutor, §. tutorem, ff. de testam.
tel. sicque ea verba accipienda esse infinitis propo
gibus, & aliis auctoritat. probatur. Tantus enim
tum pupillorum, ne sint indefensi, tum affectionis
paternæ favor, ut hîc omnis juris communis regula
cessent & conturbentur.

13 Neque solum * ante hæredis institutionem, §. ad
certum, Inst. qui testam. tut. sed & post mortem hæ
dis rectè dari potest, l. tutores, ff. de testam. tut. qui tunc
antiquitus non obtinebat; Siquidem antiquo jure
te hæredis institutione libertas relicta, vel aliud quod
cumque relictum, dicebatur nullum, ut tradit Pom
§. an servo, nu. 3. Insti. de legat. cujus antiquitatis mei
nit Jul. Paul. Sent. 3. tit. 6. l. 2. & Imperator, in §. ante
redis, Inst. de legat. quo loco, & §. seq. corrigit jus

14 Neque * etiam verbis tantum Latinis, sed etiam
verbis Græcis testamento dari potest, quod super
nobis satis est declaratum, super verbis definitio
Iure Civili, ad quem locum lectorem remittimus,
bis idem repetamus.

15 Denique * non solum dari, sed etiam datus ven
potuit testamento sequente, l. tutor datus, ff. de testam.
tutel. quia ultima testatoris voluntas est ambulatoria
usque ad mortem, l. quod si iterum, ff. de adimen. legat.

16 cum Martha, de celebrat. missarum. Et posteriore *
stamento jure perfecto, prius rumpitur. Nam postea
prorsus tollit prius & abolet ipso jure, cum omnia

his partibus, veluti substitutiones, legata, fideicommissa; etiam si testator principalem suam voluntatem non mutaverit, *l. si jure ff. de legat. 3. l. 3. §. item si ipse, ff. si plus quam per leg. Falcid. l. si quis eum, ff. de vulgari, l. si mihi tibi, §. in legatis. ff. de legat. 1. l. clari, C. de fideicom.* Etque id generale, novissimam semper testatoris voluntatem esse servandam, *l. sancimus, §. ipso jure, Cod. de testamentis.*

Neque* id solum fieri potest testamento, sed etiam ¹⁷ codicillis, *d. l. tutorem, in princip.* quod tamen omnes intelligunt de codicillis testamento confirmatis, sive d testamentum factis, vel pertinentibus: puta, si quis n testamento suo dicat, **CODICILLOS QUOS POSTEA** *fecero, valere volo:* Vel sic, **SI QUID TABULIS** aliove genere ad hoc testamentum pertinens reliquero: vel in his tutorem filiis meis dederō, valere volo. Bart. in *d. l. tutorem*, ost gloss. commun. approbatam. Baldus in *l. si emancipati, num. 10. C. de collat. & in l. 2. C. de testam. tutel.* Ex* quo ¹⁸ infert Bald. eodem loco, executores testamento datos, codicillis posse cassari.

Et licet Dd. textum *d. l. Tutorem*, ita restringant, nobis tamen semper visum fuit etiam in codicillis non confirmatis idem esse, * ex Oldr. clariss. **IC. consi. 138.** ¹⁹ *num. 7. incip. existimaverit.* Quamvis enim hæreditas, vel ejus pars regulariter nō possit directō dari vel adiungi codicillis, *l. 2. C. de codicill. l. hæreditas C. de his quibus est indign. l. nō codicillum, C. de testam. §. pen. Instit. de codic.* Id tamen non procedit in tutela, cujus rationem tradit Bart. in *d. l. tutorem*, neque etiam in codicillis conditis à patre inter liberos, & in eorum favorem. Bart. in *l. multis codicillis, ff. de testam. milit. Alex. in l. hac consultiissima, §. si quis autem, C. de testam. Dec. consi. 361. nu. 4.* Et licet in hoc aliqui teneant contrariū, quando suā voluntatem vocaret codicillos, ut tradit Alexan. *con. 146. num. 10. l. 2.* quia tñ hodie cōmuniter codicillantes illis apponūt* clausulas consuetas, **QUOD SI NON** ²⁰

VALET jure Codicillorum, valeat jure cujuslibet alterius ultimarum voluntatis: cessat disputatio, quia propter hæredis institutionem codicilli sustinentur in vim testamenti imperfecti inter liberos, de quo videtur codicillans cognoscere se, saltem in genere; non restringendo se tantum ad unam speciem codicillorum. Nam illa verba; *Sed*

ALTERIUS cujuslibet ultimæ voluntatis, ad testamentum imperfectum inter liberos referri possunt, cum sit æqualis vel minoris solemnitatis, ut tradit Bart. in l. 17. ff. de jure Codicill. Et ita salvari potest opinio Oxenb. ab impugnationibus Socin. conf. 283. num. 3. vol. 2.

21 Quamvis autem patris potestas in dandis testamentis tutoribus. * ex verbis legis 12. Tab. supra relatis altissima & amplissima videatur: eam tamen juris nostri auctores certis iisque legitimis finibus contineri viderunt, favore pupillorum. Ac primo quidem non miserunt veteres tutorem dari nisi certo judicio, rejicientes omnem incertam tutoris dationem, quia de probando judicio filii tractatur, ne malè gubernetur. Unde certa persona est illi providendum, siue ea incertitudo sit circa personam tutoris dati, ut in l. Tutor, l. duo pro Titii, ff. de testam. tutel. Cornæus consi. 46. lib. 4. quod proco tradit negetalem à Iudice confirmari debere, maiorem, quando tutor est incertus & declarandus ex futuro eventu, puta, si dicit, RELINQUO TUTORI MORTUUM eum qui erit consul, §. Tutor, in f. de legat. siue etiam circa personam ejus, cui datus est, l. Tutor ita, ff. de testamen. tela, & Petrus Rebuff. in l. subsignatum, in §. incertus, ff. de verb. signific. in verbo, Quarto.

22 Eademque * ratione incertitudo personæ rescinditur in pto delegatorum, executoris testamentarii deputationem, legitimationem personæ, ac denique liberis dationem vitiat, ut de Primo tradit Hostiensis in summa tit. de officio delegat. §. quibus modis; vers. quid impetrant, idem cum Ioan. Andr. & Panormit. in c. Ignoniam Abbas, de officio delegat. contra gloss. ibi in verbo præfixum.

afixit. De Secundo Baldus, in *l. si quis à filio*, §. 1. in fin. legat. Hippol. de Marfil. tit. de probat. num. 406. De tertio Bald. conf. 146. incip. titulus Principis, lib. 1. & item conf. 388. lib. 5. De Quarto est text. in *l. si fuerit ff. de b. dubijs*, *l. si quis ex pluribus*, (aliàs, cum ex pluribus) eo. tit. ibid. bona glossa, Alex. conf. 46. lib. 4.

Et hoc generale est, & propè perpetuum, ut incertitudo vitiet omnes actus non solum inter vivos, sed etiam * in ultima voluntate, ut tenet Alex. d. conf. 46. 23
lib. 4. Bart. in *l. 1. nu. 14 ff. solut. matrimon.* Gomez. in §. sed e, num. 31. Instit. de act. Cornel. Bevincasius Perusin. in act. de paupert. in 3. speciali, ult. volunt. nu. 1. usque 10. & tamen Menoch. de arbit. Iud. lib. 2. casu 288. Quintil. Manos. reg. Cancell. 3. q. 4.

Quod tamen non semper locum habet. Si enim talis incerta persona potest certificari ex * verbis per testatorem prolatis, ante vel post conditum testamentum, vel etiam tempore conditi testamenti, non dicitur incerta, juxta ea quæ scribit Paul. Paris. conf. 1. nu. 14. 36. 37. 38. 39. 40. 41. lib. 3. Alexan. conf. 100. num. lib. 4. *l. heredes palam*, §. & quid si post, cum ibi notatis r glo. & Dd. de testam. Bart. in *l. cum proponeretur*, ff. de legat. 2. & in *l. si quis in fundi vocabulo*, ff. de legat. 1. latè Ilricus Zas. Friburg. IC. suæ Germaniæ decus admittibile, consil. 2. num. 89. lib. 1. 24

Sed & * Aymo Cravet. conf. 121. num. 1. idem putat 25
scilicet, quando talis incertitudo ex aliqua verisimilitudine potest verificari, puta, quia testator majorem affectionem habuit ad unum, quam ad alium, vel aliam milis datur conjectura, Roman. conf. 408. nu. 8. Bald. *l. voluntatis*, num. 11. C. de fideicom. & facit tex. in *l. si quis ita*, §. si quis cum ignoraret, ff. de testam. tutel. *l. tritium*, ff. de verb obligat.

Et hoc est * quod Dd. dicunt, idem judicari debere 26
de verisimili, quod de ipsa veritate, neque rem eam defendam dubiam, quæ est verisimilis, sed & verifi-

M

mi-

27 multitudinem in qualibet materia debere attendi, ximè in materia Probationis & Præsumptionis, juxta ea quæ tenet idem Aymo de antiq. temporum, num. 43. idem cons. 269. num. 4. idem cons. 298. num. 11. cons. 61. num. 9. quas conjecturas puto relinquendas se arbitrio boni viri, juxta ea quæ tenet Gomes. reg. cel. 7. & post eum Andr. Tiraq. in præfat. l. si unqu. num. 53. circa fi. C. de revoc. donat.

Non procedit etiam regula incertitudinis, quos quidem tempore testamenti quis est incertus, tam
28 dubium non est posse * certificari, ut in l. quidam gatus, ff. de reb. dub. Atque ideo Bald. ait, paria esse, esse * nunc certum, vel postea certificandum, l. 1. ff. de legat. 2. eumque refert & sequitur Salom. in l. Gallus, & instituens, nu. 15. ff. de lib. & posthum.

30 Neque etiam * præfata regula procedit, quando- lis incertitudo potest certificari per relationem ad ali- puta, quia causâ est admixta, & tantum in uno ven- cari potest, l. ait Prætor, §. si Iudex, ff. de re jud. l. ubi- tem, §. illud, ff. de verb. oblig. Bald. in repet. l. 1. nu. 116. 122. ff. solut. matr. Coraf. in l. qui liberos, in 2. parte, n. 13. & post eos Aymo cons. 12. num. 5. & 6.

31 Secundò * limitatur jus patrum dandi tutores- beris, quia non potest illam dationem, sive personæ- toris electionem in alterius arbitrium conferre, ut
32 legata conferri possunt * in alterius voluntatem r- ram, l. senatus, §. legatum, & ibi gloss. & Dd. ff. de legat. & respondit Corn. cons. 258. lib. 1.

Quin & legatum quod ita relinquitur, SI HÆRES ARBITRABITUR; eo cui relinquitur decedente, an- quam hæres arbitrando more argui possit, inutile o- nino est, ut tradit Socin. in l. arbitrato, nu. 22. ff. de v- obligat. longe minus in electione sive nominatione- xoris, vel alterius similis personæ prohibet, ut di- mus cap. preced.

33 Non permittit * quoque sententiæ S Cti, Libania- ut qd

t quis se testamento tutorem pupillo scribat, *l. ex
sententia, ff. test. tut.* Neq; etiam eum, quem in potesta-
te habet, vel eum, qui in eadem potestate cum eo est,
1. de eo, l. Divus, ff. ad leg. Corn. de falsis. Etiam si testa-
tor ipse dictaverit tali Scriptori, & hoc generali sub-
scriptione confiteatur, sive recognoscat, nihil valeat
a subscriptio, adversus S.C. auctoritatem, *d. l. Divus.*
ed & talis testamentarius sive testamenti Scriptor
ltra tenebitur pœna legis Cornel. de falsis, vel quasi
falsi pœna, quæ * deportatio est, & omnium bono- 34
rum publicatio in liberis, & in servo ultimum sup-
plicium, *l. in fin. de Falsis.* Cujus S.C. & Claud. edicti
atio evidens est. Nam si licet testamentario impunè
ibi adscribere, aperta esset via falsi fabricandi, nullo
non alieni testamenti Scriptori sibi adscribente ali-
quid vel inscio testatore.

Sed circa hujus materię cognitionem versatur ele-
gans dubitatio, quæ quotidie in foro occurrit, & ad a-
liam multum * utilis est; An illud edictum D. Claudii 35
& S.C. Libonian. etiam locum habeat in testamentis
inoccupativis, quæ hodie communiter & ferè semper
fiunt, quando testator coram notario, & testibus duo-
bus vel pluribus suam voluntatem declarat, & per no-
tarium in scriptis redigi, & per testes à se rogatos, sub-
scribi facit, ad faciliorem probationem tantum, nō se
vertendo ad viam testandi in scriptis, in qua Docto-
res se adeo involvunt, ut Mæandri alveus nō sit ita er-
roneus. Sunt enim qui dicunt, quando quis ritè suam
voluntatem ultimā declaraverit coram Notario & te-
stibus, nullo de ea facto instrumēto, cessat dispositio-
nem S.C. cum subiectum nusquam sit cui aliquid as-
cribi possit, in quo videntur omnes convenire. Bart.
in *l. 1. §. ex illa, de falsis.* Baldus in *l. dictante. Cod. de test.*
Cynus in *l. 1. C. de his qui sibi ascribunt.* Sin autem de-
super scriptum fuerit instrumentum publicum ad rei
probationem & memoriam, putat Speculator *tit. de*

Instrum. edit. in §. postremo, vers. item excipitur, SC. D. 2. cum non esse. Licet enim regulariter dispositio in testamento facta in scriptis trahatur ad nuncupativum, l. fin. C. de honor. poss. secundum tab. gloss. in l. fin. verbo, positionibus, C. de edict. Divi Had. toll. tamen quia ille qui sibi ita ascribit, potest suam innocentiam probare per testes, qui audiverunt voluntatem testatoris, excusatur. Cujus etiam opinionis videtur esse Alex. conf. 50. num. 2, 3, 4, 5. lib. 3. Quia, inquit, eo casu testamentum non capit vires à scriptore solo, sed à testibus. Licet ipse Alex. loquatur in alio casu quàm nostro.

36 Verùm contraria opinio, quæ communis est, magis placet, & ita sentit Cyn. in d. l. 1. dicens, SC tum præcedere in omnibus testamentis, quæ secundum generalem consuetudinem rediguntur in publicam formam, & quibus ex eadem generali consuetudine fides adhibetur, etiam si testes omnes in eo descripti decesserint, juxta gloss. & Dd. in l. 2. C. de testam. l. ult. C. de fideicommiss. cum & in his adsit eadem facilitas, occasio, & materia falsi fabricandi, ut quotidiana docet experientia. Licet enim testes adsint, tamē hi facile obliviscuntur ea, quæ ad ipsos non pertinet, nec multū attentunt, quando ea testamenta per Notarium testatoris præleguntur. Quin & sæpe sunt homines idiotæ, qui testes adhibentur, qui vix intelligunt quid legatur, quare & hanc sententiam secutus est Dyn. ab eodem Cyn. relatus, quem cōmunis schola sequitur, ut dicitur Bellon. conf. 80. num. 3. & seq. & novissimè Ludovicus Boisset, Doctor Dolanus, inter consilia Mol. conf. 33.

37 Quæ opinio communis maximè procedere debet, quando * hujusmodi testamentum nuncupativum clausum fuit, & ab alio scriptum, testator coram Notario & testibus declaravit illud esse suum testamentum & ultimam voluntatem, ut in casu Alexand. conf. fil. 176. libro quinto, quem morem multi hodie observant, ne eorum suprema judicia publicentur, nam eo casu

casu longè major subest materia & suspitio falsi. Idem
 tuto dicendum, quando quis ignorante testatore, ipse
 sibi propria manu ascripsit quid testamento, vel alte-
 ri scribenti dictavit, etiamsi id ipsum post testatori in-
 firmo, & fortè morti vicino à Notario in præsentia
 testium à scribente convocatorum fuerit prælectum,
 & ab eodem Notario cum testibus subscriptum. Ne-
 ue enim eo casu Notarius poterit dici organum te-
 statoris, à quo nunquam fuit rogatus, neq; adhibitus,
 sed solius scribentis, vel dictantis, adeoq; personæ sub
 poena falsi prohibita, quo casu magis augetur falsita-
 tis materia. Dicitur enim * ipse facere verè, qui per 38
 alium à se solum delectum facit, ut latè in materia te-
 stamenti tradit Carol. Molin, vir omnibus modis lau-
 datissimus, *conf. suo 31. & 34. q. 4.* quamvis Gabriel
 Audéus, Præceptor meus, & Joannes Wammesius,
 Od. Lovaniens. contra responderint, *consil. inter ejus-
 dem Molin. conf. 32.*

Si tamen testator * in calce testamenti id, quod 39
 sibi adscripsit sua manu, non tantum generaliter,
 sed specialiter approbaverit, valebit relictum & ex-
 usabitur testamenti scriptor à poena S. C. l. Divus, §. &
uternis, vers. si tamen, ff. de falsis, sequitur Gualdensis,
et. cautel. 1.

Quia autem * personæ, non rei, vel causæ tutor da- 40
 tur, ut autor est Marcianus, in l. quia personæ, ff. de testa-
 ment. tut. Imperat. in §. certæ, Instit. Qui test. tut. ideo non
 potest dari certæ rei vel causæ, & si datus fuerit, tota
 ratio non valebit, l. certarum, cum l. seq. ff. de testam. tut.
 quia nihil haberet ejus quod est tutelæ. Est enim
 tutela jus ac potestas in capite libero ad tuendum eum, qui se
 ipso aetatem defendere nequit: quam rationem ponit Bar.
 in d. l. certarum, num. 1. Angel. & Port. in d. §. certæ, idem
 in d. l. certarum, num. 4. Et hanc esse veram con-
 clusionem dicit Curt. Jun. *conf. 29. num. 2.* ex eo infe-
 rendo, non posse datum testamento tutorem tutelam 41

sibi mandatam dividere, & ad certum, vel certos ad certum tantum acceptare, sequitur novissimè decisio Per. o. montana 89. num. 3. 4. 5. Dec. conf. 479. nu. 3.

Si tamen. inquit Vlpian. in l. si tamen, ff. de testame. tutel. tutor detur universitati, puta, rei Africanae vel perrianae, Italicae vel provincialibus rebus, utilis datio erit. §. certa, & ibi Angel. num. 2. Port. num. 9. non quidem stricto iure, dicit Angel. obstante ex facto, ff. de here. sit. sed ex consuetudine, quia magis usu quàm stricto ratione probatur. Et hoc est * quod dicit Vlpian. in l. hoc iure vivimus, & Bart. in l. certarum, nu. 1. ff. de testame. tutel. Ego tamen hæc verba longè alium habere sensum puto, scilicet his verbis significari ius illud, quod in disputatione communi quadam Prudentum definitum ne conclusum erat, & aliàs ius receptum appellari soleret, id quod evidenter probatur ex l. si tibi decem, §. periculum, ff. de pactis, & bene observavit Jacob. Ravardus Brugensis, de auctorit. Prudentum, c. 15.

Cuius limitationis exemplum tradit Rebuff. in suis Praxi benefic. tit. de Vicar. Episcoporum. quod licet idem Vicarius debeat esse generalis, c. constitutus, c. fin. & in Dd. de concess. preb. c. fin. de offic. Vicar. lib. 6. c. deliberatione, §. prohibemus, de offic. legat. ibidem tamen docet, eum posse constitui in temporalibus & spiritualibus, ad conferenda omnia, & quæcunque beneficia vacantia in aliqua Provincia puta Aquitania, & ita post longam disputationem fuisse conclusum.

Idem dicit Angelus, in d. §. ad certum tempus, nu. 2. §. gloss. verbo, certa causa, eadem ratione statuendum esse, quando quis deputatus est tutor ad bona alicuius territorii, vel etiam civitatis: cum, inquit, hodie quælibet civitas habeat suum * territorium, & in eo habet locum Principis, ut notat. in l. fin. ubi glo. & Cyn. C. de prescript. long. temp. dicens, ex Iacobo Aretio, secus esse quando datus esset ad bona existentia in certa villa, quem in eadem sequitur Port. tit. Qui testam. tut. num. 9. allegans Bar. &

l. certarum, num. 1. & 2. ff. de testament. tutel. Ex causa
 quoque permissum esse scribit Martianus impuberi 44
 tutorem dari ad hæreditatem adeundam, l. impuberi, de
 ut. & curat. dat. ab his, cujus auctoritas in eo necessaria
 sit: quia curatoris auctoritas ad hoc inutilis esset,
 auctore Modestino, in l. cum in una, §. tutor, ff. de appellation.
 quia cum pupillus infante major non possit adire hære-
 ditatem, etiam lucrosam sine tutoris auctoritate,
 neque, Institut. de auctorit. tut. & infra dicemus latius:
 Tutor autem testamento scriptus tutor non sit ante
 datam hæreditatem, per quam ejus datio confirmatur,
 si nemo, ff. de testamen. tutel. Ideo necessaria fuit
 i dari tutorem Attilianum, ad eam hæreditatem
 deundam, cujus officium statim adita hæreditate fini-
 ur, & incipit testamentaria tutela, ut rectè tradit
 Angel. in d. §. ad certum, num. 2. ff. qui testam. tut. & ibi-
 em additio ad Port. num. 2.

Sed dicet aliquis, * quomodo poterit dari tutor à 45
 iudice, cum regulam habeamus; Deficiente testamentario
 tutore, locum esse legitimo, excluso dativo: imò ab legitimo
 perveniente, dativam excludi, l. si tutor Reipublice, §. 1. ff.
 de tut. & rat. distrab. l. non solum, §. si libertus, ff. de excusat.
 ut. l. sorores, C. Qui dari tut. & probatur ex ordine titul.
 Digest. & Institut. Alex. late consil. 161. nu. 1. & 2. lib. 5. de
 quo nos etiam post suo loco agemus. Cui * responderé fa- 46
 ile est, regulam illam non procedere, quando est spes
 testamentarii, ut probatur Institut. de Attil. tut. in princ.
 quo casu interim locus est dativo, & ita bene solvit
 Angel. in §. quod autem, nu. 2. de legit. tut.

Potest & statutum * permittere tutorem dari ad cer- 47
 tum actum, ut respondit Dec. consil. 479. num. 2. 3. qui
 amen id putat procedere in dato à Iudice, non per-
 mittens tutori testamento dato tutelæ administra-
 tionem ad certum actum restringere, quia inquit, officium
 tutoris individuum est, quem sequitur Curt. Jun. d. consil.
 29. num. 2.

48 Sunt qui dicunt, *tutorem dari posse ad unum tantum, quando pater legitimus filii administrator cunctat administrare, ut tradit Iason in *l. bonorum*, C. de admitt. ad bonor. poss. quem sequitur Bart in *l. impu-*
ri, ff. de tut. & curat. dat. ab his per text. in *l. cum in una*, ff. de appellat. & *l. finali*, §. *sin autem patre recusante*, C. de bon. quæ lib. ex eo concludentes, tali casu non esse permittum pupillo soli hæreditatem adire, quia manifestat eadem ratio, quod obligari non possit sine tutor, ut ostendit *l. more*, ff. de acq. hered. Sed major pars nostrorum reputat ex dict. *l. finali*, §. *sin autem patre recusante*, eo casu tantum pupillum posse adire, nec impedimento esse esse ostendit, *l. cum in una*, §. *Tutor*, de appell. quia illa loquitur de pupillo, qui sit sui juris, non in eo, qui in potestate patris est, & ita cum communi concludit Dec. dict. *bonorum*, in 1. lect. num. 2. & in 2. lect. num. 12.

49 Postremo * ex lege Julia de maritandis ordinibus tutor dari potest à Prætoribus urbis, mulieri, virginique tutorem non habenti, & quam ex hac lege nubere oportet ad dotem dandam, dicendam, promittendam, & ve, quod & postea Senatus Præsidibus in Provincia milititer ex eadem causa permisit, ut auctor est Vlp. *Fragm. tit. de tutel.* Quin & idem Vlpian. lib. 1. de omnib. tribunal, in *l. non tantum*, ff. de tutor. & curat. dat. ab his non tantum ad dotem dandam nupturæ curatorem dari oportere, verum etiam ei quoq; quæ jam nupta est: sed & ad dotem augendam datur, & mutanda quoq; dotis gratia dari potest, ubi tutoris loco curatorem nomen suppositum invenitur in Pandectis nostris qua de re latè Vertranus Maurus, *de jure lib. cap. 31.*

C A P. XI.

Quibus verbis Tutores testamento dati vel scripti censeantur.

S U M M A R I A.

1. *Varia forma dandi tutores.*

2. *Testa*

CAP. XI. QUIB. VERB. TUT. TEST. &c. 185

- 2 Testator relinquendo liberos suos sub potestate alicujus, an faciat eum tutorem?
  - 3 Testator relinquens liberos sub manibus alicujus, eum tutorem facere censetur.
  - 4 Pater relinquens filium suum vivum & mortuum Titio, quid verba illa operentur.
  - 5 Testator relinquens filios sub gubernio, regimine, administratione & cura alicujus, an censeatur tutorem constituisse?
  - 6 Quid denotent verba illa, si pater testamento dixerit, quod voluit liberos suos ali, sive educari, sive gubernari apud aliquem.
  - 7 Testator relinquens filium sub custodia matris, non censetur per ea verba tutricem constituisse.
  - 8 Pater constituens aliquem omnium honorum suorum administratorem, non videtur per haec verba eum scripsisse tutorem filiis suis. Declara. num. 9.
  - 9 Testator relinquens curam filiorum matri, seu quod cum filiis moretur, an censeatur tutricem constituisse.
- Communis opinio.

Xposito dandi tutoris testamētarii modo, consequens est, ut ordine exequamur; Quibus verbis testamento dati vel scripti censeantur. Cujus rei investigatio non solum utilis, sed etiam necessaria erit. Nam si quis putans se testamento tutorem datum, tutelam administrare velit, fortè agendo, à judicio repelletur, tutor non fuerit; neque solutionem recipiendo deбитores liberabit, ad extremum omnia per eum acta sunt nulla. Dari autem* consuevisse non semper una eademque verborum forma, sed varia, facile colligi potest ex l. si quis ita, l. quero, l. Tutoribus, ff. de testam. tut. & infinitis alijs legibus. Et si, quando verba testamenti clara sunt & aperta, ut in legibus supra citatis, nulla dubitatio erit: sin autem minus clara & aperta, facile super iis disputari contingeret. Quid ergo* si te-

M 5

stator

stator dicat se liberos suos relinquere sub potestate
 licujus, dicemusne per hæc verba talem scriptum esse
 tutorem omnino, & ita resolvit Decius, *in c. ex parte*
de appellat. & ante eum Bald. *ibidem.* & Præpositus M.
 diolan. *in 3. notab.* quos refert & sequitur Nicolaus
 Boërius olim Præses Burdeg. celeberrimus, *Decis.* 120.
num. 6. Quo loco idem esse dicit, si testator dixerit,
 3 *liberos relinquere sub manibus alicujus*, cujus etiam * opo
 nionis est Iason *in l. manumissiones, ff. de justit. & jure*, ubi
 dicit, se ita consuluisse Mutinæ, & eam esse tutiorem
 & veriore opinionem.

Quibus jure concinit, quod scribit Bartholomæus
 Socin. *in l. qui duos, ff. de reb. dub.* ubi dicit, se consuluisse
 super testamento, quo pater reliquerat filium suum
 4 vivum * & mortuum Titio, quod scilicet per verba
 quibus relinquebat vivum, censebatur illum reliqui
 se tutorem filio; per reliqua verò verba, illum filio
 impuberi substituere voluisse, *per cap. si pater, verb. mo*
riatur, de testam. in 6. & ita consuluit *consi. suo 83. lib. 1.*

5 Idemque multo magis dicendum erit, * quando
 testator dixit se liberos suos relinquere sub gubernatione
regimine, administratione & cura alicujus, atque ita se e
 Socin. in locis præallegatis, consuluisse dicit Carolus
 Molin. ad Dec. *dict. c. ex parte*, quem sequi videtur Ca
 strens. *in l. si vir uxori, alias l. sed si hoc, §. cum vir, ff. de*
cond. & demonstr.

6 Non idem juris erit, * si pater testamento suo dixe
 rit, quod voluit liberos suos ali sive educari & guber
 nari apud aliquem. Neq; enim verba æquipollentia
 sunt, ac si diceret, *Tutorem filiis do.* Licet enim tutela
 principaliter respiciat personæ gubernationem, tam
 respicit etiam nec minus principaliter bonorū admi
 nistrationē, ut patet *in C. & ff. de admin. & peric. tut.* &
 nos supra diximus, & notum est nomen tutoris & tute
 læ omnibus etiam idiotis & rusticis, quod testator fa
 cilè expressisset & exprimere potuisset, & ita cū in fa

to incidisset species talis, respondit Corn. *cons. 280. um. 1. 6. 7. lib. 1.*

Quo etiam loco *idem Corn. *num. 6.* tradit, quod si pater reliquerit filium sub custodia matris, non censetur per huiusmodi verba reliquisse tutricem, per lossam, quam dicit ab omnibus approbari, in *l. qui in aliena, §. quanquam, ff. de procurat.* quam ibidem nominatim approbant Bald. Ang. & Fulg. Idem Bald. *cons. 38. lib. 4. idem cons. 294. incipiente, cujus initium est, da- a particula libr. 5. Arcin. consil. 76. viso testamento. Ca- trens. in l. cum ita legatum, ff. de condit. & demonst. Ro- nan. sing. 164. committo. Dec. d. cap. ex parte, de appellat. & novissime Boërius d. Decis. 124. num. 1. Marian. Soc. onsil. 85. num. 26. lib. 3. & Chassan. tit. des enfans, §. 4. in verbis, si par le pere, num. 4. & 5.*

Sed si pater aliquem *constituerit omnium bono- 8
rum suorum administratorem, non videtur per hæc
verba eum & scripsisse tutorem filiis suis, sed solū Pro-
curatorem, etiam si talis administratio data fuerit ma-
tri, quia & huic potest dari simplex administratio bo-
norum, ut est textus & ibi Bald. annotavit in *l. matri, C. de Vellejanum, Boër. d. decis. 124. nu. 2. 3.* Neque enim, in-
quit, hæc verba sunt ad tutelam congrua, sed alius sollici-
tudinis expressiva, sive declarativa, nisi tamen vel ex com-
muni usu loquendi, ea verba in matre latius interpretentur,
vel ex sequentibus, vel precedentibus. *verbis testamenti, aliis- 9
ve legitimis conjecturis mens alia testatoris declaretur.

Tantundem *dicendum est, si pater filiarum sua- 10
rum curam reliquit matri, & voluerit quod ea cum i-
stis moraretur, ibique victum haberet & vestitum, ni-
si alia verba proferantur, quæ sonant eam fieri tutri-
cem, ita Bart. in *d. l. qui aliena, §. quanquam, ff. de negot. test. & ibi Odofred. Albericus, Angelus & alii, & inter
alios Bald. & Fulgos. in terminis quos refert & sequi-
tur, dicens esse communem, *Marian Socin. d. cons. 11
35. num. 26. lib. 3.*

De datione tutoris, & an ea sit favorabilis vel odiosa.

SUMMARI A.

- 1 Datio tutela an sit favorabilis, vel odiosa?
- 2 Tutor datus filio, vel filiabus, an censeatur datus posthumis.
- 3 Filii vel filiarum appellatione posthumus continetur.
- 4 Ratio traditur, cur in datione tutela appellatione filii vel filiarum, & non in legatis.
- 5 Legatis relictis filiis, vel filiabus, non procedit in posthumos. Declara num. 6.
- 7 Legatum relictum filiabus, an unicarum postumarum debeat?
- 8 Petri Rebuffi consideratio de legatis filiabus relictis.
- 9 Extensio an possit fieri de persona ad personam, quando?
- 10 Tutor datur tribus fratribus, indivisum patrimonium habentibus, unam tutelam suscepisse videtur.
- 11 Lex vel Statutum loquens de filiis, etiam postumos includit.
- 12 Dispositio nunquam trahitur ad ignorata.
- 13 Tutor datus filiis an datus videatur filiabus?
- 14 Masculinum non concipere femininum, & an sit perpetuum?
- 15 Magis communis opinio.
- 16 In testamentis an & quando larga interpretatio facienda num. 17.
- 18 Tutor datus filio, cum plures haberet, an censeatur datus omnibus?
- 19 Singularis locutio uno contenta est.
- 20 Pomponius l. c. 78. annos natus discendi cupiditate tenebatur.
- 21 Pater dans tutorem filiis, & unicum relinquens, ei quoque dedisse censeatur.

Pluritas quandoque in singularitatem resolvitur.

Tutorem dans filiis non censetur dedisse ei, quem ignorabat se habere.

Generalis institutio facta de filiis non extenditur ad filios, quos testator ignorabat se habere.

Clausula Codicillaris, an sustineat testamentum nullum, ex causa prateritionis, quando posthumus, vel alius filius est ignoranter prateritus.

Communis opinio.

Tutor datus filiis an censeatur datus nepotibus.

Filiorum appellatione in favorabilibus an nepotes contineantur.

Filiorum appellatione an nepotes contineantur in materia tutelari? Declara num. 30. 31.

Tutor datus liberis censetur quoque datus nepotibus.

Liberorum appellatione veniunt nepotes, pronepotes, ceterique ex his descendentes.

Unc ad interpretationem dationis transeamus.

Et primum videamus, an ea debeat latè tanquam favorabilis interpretari, an verò ut odiosa strictam interpretationem recipere? Et quia *inferius dicemus, tutelam ex parte pupilli esse favorabilem, respectu veteris tutoris onerosam, adeoque odiosam, ideo rectè tractant Castrensis & Alex. in l. si quis ita, §. si quis cum ignoret, ff. de testam. tut. eam debere restringi, ne onus tribus impositum accipiat incrementum: & qui modicum sit præjudicium pupillis, quibus, mediante provisione legis, faciliè de legitimo vel dativo providebunt poterit, & ita tenet gloss. in l. Gallus, §. instituens, ff. de testam. & posthum. Alex. cons. 9. num. 2. lib. 1.

*Quo constituto, videamus an datus filiis vel filiabus, censeatur etiam datus posthumis? Quod *vide-
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000*

- 4 filiarum, ff. de verb. signific. Et est, * quia in hac dispositione, quæ fit ex officio, & quasi debito patris, cõcurrit par affectio nati & nascituri, quia fit ratione filiationis, ut tradit Zas. in l. si quis filiabus, nu. 6. ff. de leg. 1. & eadem est utilis posthumis, nec hæreditati cõtraria, nosa, Alciat. d. l. nomen. Qua de causa * in legatis vel filiabus relictis hæc interpretatio non procedit, quia in illis tantum habetur ratio præsentis affectus, quæ non æquè in nascituris atque natis procedit, de Zas. d. l. si quis filiabus, Alex. consi. 29. nu. 8. l. 3. Hieronymus Gratus consi. 5. num. 32. idem consil. 18. nu. 19. l. 2. & latè probat Tiraq. in l. si unquam, verbo, filios non habens, n. 1. C. de revocand. donat. & propterea multum gravat hæredem, quia verisimiliter testator non reliquerat tot legata, si de pluribus liberis cogitasset, quæ rationes in datione tutelæ cessant. Angel. in d. §. si quis, q. Port. num. 6. Rub. in d. l. Gallus, §. quidam recte, num. 8. ff. de lib. & posthum. Si * tamen aliquo modo constituerit, quod ventris non fuerit ignarus testator, vel etiam de futuris liberis cogitaverit, ut quia in aliqua parte testamenti eorum mentionem fecerit, etiam in legatis filiorum appellatione posthumi cõtinebuntur, d. qui filiabus, de leg. 1. Ang. & Port. d. loco, & Alc. in d. l. nomen. Præses, in loco, à vi numeri. Quo amplius, legatum ritum filiabus * etiam unicæ posthumæ deberi, quævis non ignorem * Petr. Rebuff. in d. l. nomen, aliter interpretari; etiam posthumis legata indistinctè debent, siue eorū mentio facta fuerit in aliqua testamenti parte, siue non: Quia, inquit, licet non ventant ex dispositione testatoris, tamen veniunt ex dispositione legis. Ex quo Zas. in l. si quis filiabus, infert, quod si pater aliquid assignaverit loco dotis filiabus, vel etiā eas instituerit legitima, sub eadē assignatione vel institutione, etiam cõtineri posthumos vel posthumas, quia illa sunt à patre & officio, & debito patris, de quorū agitur modo; & testamentū, quod alioqui ruperetur, valet.

Sed objiciet fortè aliquis, quod si ita interpretamur
 tutela, ontis tutori datum incrementum accipiet,
 ontra ea quæ supra diximus: quia facilius erit pau-
 orum habere tutelam, quàm pluriū, & ita magis gra-
 ibitur tutor, si cogi possit ad suscipiendam quoque
 osthumorum tutelam, non aliter atque diximus, hē-
 dem magis gravatum esse, si legatum filiis relictum
 aheretur ad posthumos: atque tale incrementum (si
 imen ita appellari potest) non debet venire in consi-
 erationem, cum veniat ex verisimili mente testato-
 s, quod si de posthumo cogitasset, vel de eo interro-
 atus fuisset, haud dubiè idem statuisset, quare hic ca-
 is haberi debet pro expresso, ut est textus quem ita
 immat Bart. in *l. Titius*, §. *Lucius*, ff. de lib. & posth. &
 t gloss. singularis in *l. tale pactum*, §. *fin. de pactis*, quam
 mines Dd. approbant, teste Afflicto, *decis.* 141. *num.* 1.
 lex. *conf.* 130. *num.* 4. *lib.* 2. *idem conf.* 17. *nu.* 1. *lib.* 7. Bel-
 on. *conf.* 9. *nu.* 15. quæ verisimilis mens testatoris non
 oncurrit in legato, juxta ea quæ supra diximus.

Nec ad rem pertinet, si dixerit aliquis hanc exten-
 onem ex verisimili mente fieri non debere, quando
 eret extensio de persona* ad personam; ut in propo- 9
 to fieret, ut pro regula tradit Aretin. *l. Gallus*, §. &
 uid si tantum, *collat.* 3. *vers.* 2. *adverte*, ff. de liberis & post-
 umis, quem communiter sequuntur alii præter uni-
 um Jasonem, *consil.* centesimo quinquagesimo quarto, li-
 ro secundo. Nam ea Aretini & communis regula non
 rocedit, quando late sumpto vocabulo, comprehen-
 itur alia persona, ut in casu præsentis, etiamsi sumus
 i materia odiosa, per textum in *l. filium habeo*, ff. ad Ma-
 donianum. Neque etiam quando persona, ad quam
 t extensio, non est omnino omissa, sed in ea reperitur
 ualitas in persona expressa, *dict. leg. tale pactum*, §. *fi-*
 ali, ff. de pactis. Et ita hanc regulam limitat Hierony-
 nus Gratus, *consil.* 5. *num.* 44. & sequentibus, libro se-
 undo.

Præ-

Præterea, si in hac materia tutor simpliciter datus, etiam datus censetur omnibus bonis ubicunque his, et atque etiam ad augmentum, si quod postea accesserit, auctore Ulpiano, in l. quoties, §. per contrarium, ff. de adm. minist. tut. non video quod excusationis tutor ad tutelam possit, quod se excuset à tutela personarum testatori propter accedentium, & ejus familiam augmentum. Neque enim fratres consortes plurium loco habendi sunt, que non fratres, si idem patrimonium possideant, ratio administrationis pariter reddenda sit: & ex diverso fratres diviso patrimonio duæ tutelæ sunt, enim, ut dixi, numerus pupillorum, sed patrimoniorum separatio & difficultas rationum conficiendarum & reddendarum considerata est. Et ideo, qui tunc fratribus tutor datus est, qui indivisum patrimonium habent, unam tutelam suscepisse videtur, testibus Ulpiano, in l. tria onera, & Paulo, in l. si is qui tres, §. ceterum, ff. de excusat. tutor. de quo post suo loco latius dicemus.

Pari ratione, quia statuta comparantur ultimis voluntatibus, eorumque naturam sequantur, & ab iis interpretationem quoque mutuuntur, ut not. in l. 1. de test. gloss. & Dd. C. de his quib. ut indig. Itaque late ad fin. retract. lig. num. 13. Iason. cons. 49. num. 4. vers. 1. dubio, lib. 2. respondit, quod si lex vel statutum aliquo suo providerit liberis in alicujus potestate constitutis, etiam provisum censeretur posthumis, qui tamen non possunt dici unquam in potestate fuisse, per l. final. C. de collat. bonorum, ut quibus verba legis, vel statuti non modo conveniunt: Quia, inquit, licet verba non conveniant; tamen mens & causa finalis conveniunt, & veniunt militer statuentes idem statuissent, si de eo interrogati fuissent. Ergo haberi debet pro statuto, per dict. gloss. l. de pactum, ff. de pact. quo loco & alia allegat ad ejus sententiae confirmationem. Idemque putat Baldus consil. 472. illa verba, lib. 5, dicendum, si dederit filio

ci tutoribus indigent. De quo tamen dubitat Re-
 ff. d. l. *uomen*. Si tamen certum sit, testatorem de post-
 hmo non cogitasse, quia forte putabat uxorem steri-
 le esse, cessabit in ejus persona non tantum legatum,
 etiam tutoris datio, quia cum is sit patri, re & spe
 cognitus, non poterit patris dispositio eum comple-
 re, ut tradit Angel. in d. §. si quis, nu. 4. per l. si quis ita, §.
 ult. ff. de testam. tutel. & Zasius in dict. l. si quis filiabus,
 ff. de legat. 1. & hoc generale est, * & propè 12
 perpetuum, ut dispositio nunquam trahatur ad igno-
 rantiam, l. cum Aquiliana, ff. de transact. l. tres fratres, ff. de
 testam. l. mater, ff. de inofficioso testamen. l. legitimum, ff. de
 heredit. instit. heredit.

Rursus * videamus, si pater filiis providerit de tu- 13
 tre, an continebuntur filia? de quo dubitari posset,
 quia cum sit verbum Masculinum non commune, Fœ-
 minam non * comprehendit ex vi verborum, l. justa 14
 interpretatione, l. pronuntiatio, verb. porrigitur, ff. de verb.
 signific. & tradit Alber. in 2. part. statut. q. 107. Alex. conf.
 nu. 1. lib. 1. Dec. conf. 171. nu. 4. & si dubium esset, ad-
 ic contra eas esset datio interpretanda, per regulam
 veteribus, ff. de pactis, Decius conf. 41. in prin. & in cap.
 presentia, nu. 46. ff. de probat. Iason conf. 39. lib. 1. quam
 regulam receptissimam esse dicit Zasius, conf. 14. nu. 36.
 lib. 1. Sed contrarium verius est, cum habeamus te-
 stam expressum in l. si quis ita, ff. de testam. tutel. Ergo
 nulla dubitatio. Neque cuiquam scrupulum injicere
 debent superius objecta argumenta: Prius enim ar-
 gumentum valde leve est. Demus enim eam regu-
 lam communiter esse receptam, & regulariter veram,
 affirmat Tiraq. de retract. lig. §. 1. gloss. 9. nu. 178. &
 ante eum Mol. §. 12. nu. 2. & novissimè Mantica,
 conject. ult. volunt. lib. 6. cap. 7. nu. 18. hi tamen fa-
 ciuntur eam esse multum controversam, adeo ut non
 sint, qui intrepidè asserant, contrariam esse veriore
 magis communem, * ut Molin. d. §. 12. Arius Pinel. 15

N

d. l.

d. l. 3. num. 33. & alii per eum allegati, quod & plerique alii faciunt, qui & uno ore resolvunt, priorem communem non procedere in ultima voluntate, adeoque non hac testamentaria tutela. Alex. conf. 61. num. 2. vers. *obstat. lib. 1. Tiraq. d. gloss. 9. num. 219. & Molin. d. §. 2. nu. 4. Decius conf. 236. num. 5. Iason conf. 140. lib. 2. d. l. si quis ita. ff. de testam. tutel. l. si ita scriptum sit. ff. de legat. 2.* Id quod ea ratione factum interpretandum, quod in testamentis larga sit interpretatio, facienda, l. in testamentis, ff. de reg. jur. l. plenum, §. sed si pecoris, ff. de iur. & habit. Quia, inquit Ulpianus, in l. si sponsus, §. si quis natus, ff. de donat. inter vir. & uxor. saepe credimus defunctum aliquid voluisse, & tamen non rogasse, quod tamen non placet Molin. d. §. 12. Siquidem is putat, eam regulam non procedere, nisi in institutione hæredis, quod agitur de conservando, vel rumpendo testamentum, quia tunc agitur de interesse publico, & ideo in dubio pro eo est judicandum, neque contra illud admittendum aliqua subtilitas; non verò in legatis particularibus, in quibus stricta interpretatio est facienda, ut minimum debeatur, & ut minus gravetur hæres. Quod quidem regulariter verum est, ut latè tradit Dec. conf. 289. num. 1. idem Dec. d. l. in testamentis. Soc. Iun. conf. 9. nu. 4. lib. 1. & novissimè Aymo conf. 297. in princ. vers. 3. videtur non tamen procedit, * quando qualitas personæ testatoris aliam interpretationem suadet: Dec. conf. 289. num. 2. vers. 9. maximè si concurrat qualitas legati & legatarii, puta conjunctæ personæ, ut est filius, vel filia, quod casu lata interpretatio facienda est, ut est text. in l. Aurelius, §. Titius testamento, ff. de liber. leg. Dec. conf. 69. num. 4. vers. confirmatur hoc idem, conf. 289. num. 2. vers. 8. & conf. 92. circa fi. Quo loco licet id controvertat & dicat d. l. Aurelius, tantum loqui in patre cui liberatio relicta erat à filio, tamen idem Decius in aliis consiliis superioribus allegatis tradit, hoc procedere in omni legato, relicto conjunctæ personæ, quæ sequitur Aym. conf. 279. num. 1. mer.

ver. 1. etiam testamento gravati sint æquè conjuncti
 estatori: tamen probatur, quod ad legatarios ma-
 jorem habuerit affectionē, vel ex priore nominatione,
 rælegatis eis factis, vel alio modo, Aym. d. conf. 297.
 2. 3. 6. & 7. vers. postremo. Quare ratio communis per
 lexand. adducta, d. conf. 61. lib. 1. non omninò imper-
 nens videtur, licet in hac materia non plenè con-
 udatur, nisi communem sequamur, quæ tamen & mihi
 ronea videtur in materia indifferenti, etiam in con-
 tractibus, ut bene declaravit Molin. d. §. 12. Tiraq. d.
 l. 9. Arius Pinel. in dict. leg. 3. & alii per eos laudati. Si
 amen patris dispositio de filiis tantum loqueretur,
 d. filias non deberet porrigi, juxta ea quæ tradit Dec.
 nisi. 318. in prin. & nu. 1. Guald. de substitut. cautel. 17. n.
 neque etiam quando sumus in materia differenti
 uo ad tutelas, vel ex statuto, vel ex mente testato-
 ris. Decius in simili, conf. 15. nu. 4. & 5. vers. secus vide-
 r, Alex. consil. 32. nu. 7. 8. 9. 35. 36. lib. 4. Idem 38. lib. 6.
 iraq. d. glo. 9. num. 195.

Nunc explorandū an datio facta filio, cū plures
 uis habeat, etiā omnes alios cōprehendat. Et prima
 facie quilibet diceret alios non contineri, cū singu- 18
 ris locutio regulariter uno sit contēta, & plures ab-
 orreat: * & est ratio, quia verba sunt intelligenda, ut 19
 lvetur ratio recti sermonis, quæ non servabitur si da-
 onem tutoris à patre filio factā volumus porrigere
 iam ad alios filios, quos idem pater habebat ejusdē
 ationis tempore, juxta ea, quæ tradit Nicol. EverPre-
 ris meritissimus, in loc. suis legalibus, loco, à vi numeri.
 quare * non sine causa Pomponius unus ex præcipu- 20
 nostris J. Ctis (qui adeò studiosus fuit, ut annos o-
 o & septuaginta natus diceret, se adhuc discendi cu-
 iditate teneri, ut ipse refert in l. apud Iulianum, C. de fi-
 ricom. libert.) dubitasse dicitur, ut idem sæpè alias. Sed
 uia naturalis ratio dicat, patrem omnibus liberis
 uis providere debere, idq; etiam certo judicio, §. Tu-

tot autem, *Instit. de legat.* hac naturali ratione attenditur, potius quam singulari locutione & subtili juris regulam, magis esse visum fuit, ut omnibus datus videretur, auctore Ulpiano lib. 39. ad Sabinum, in l. si quis ita, ff. de testam. tutel. quia mens arguit & verba patiuntur, dispositum in uno ad alios extendi, ut est in simili text. in l. ita scriptum, ff. de lib. & posthum. l. ab omnibus, in princ. ff. de legat. 1. & alioqui æquitas suggerit, consulitur post testatoris, & ejus verisimili menti.

21 Idemque * è diverso decisum est, quando pater testatorem dedit filiis, & unicum tantum reliquit, ut eo casu

22 suscilicet pluralis * locutio resolvatur in singularitatem, licet proprietates verborum (à qua tamen in dubio recedendum non est, l. non aliter ff. de legat. 3.) repugnare

Quia eadem ratio naturalis est in uno, quæ est in pluribus: ac propterea ea pluralitas diversos respicit effectus, quibus traditum est, pluralitatem resolvere in singularitatem, etiam in his, quæ sunt stricti juris, atque etiam pœnalibus; nedum in dispositione patris inter liberos, & in eorum favorem, ut latè tradit Decius, com.

47. num. 9. Idem in terminis nostris, cons. 50. per totum idem cons. 484. nu. 4. in materia statuti, & de eodem statuto, cons. 627. num. 6. 7. Tiraq. in l. si unquam, verbo, si conceperit liberos, nu. 247. & seq. usque ad num. 261. quo loco adducit multa similia exempla, post Alex. cons. 100. num. 6. usque 14. lib. 7. Tiraq. de retract. lig. §. 1. gl. 21. num. 8. Hippolytus Riminaldus, Rubr. Institut. Quibus alienare licet, num. 14. & seq. Rolandus à Valle, de hereditate dotis, q. 55. num. 8. & 10.

23 Quid item, si quis filiis suis * dedit, ignorabat autem se habere filium Titium, vel certus fuit eum decessisse, qui tamen supererat, an & huic dedisse censetur? Quod non puto, sed cessare in eo dationem, licet nomen filiorum, tales admittat. Nec enim verisimile est, patrem ei dare voluisse, quem ignorabat, quem obiisse credebatur, dicit Ulpianus, in d. l. si quis ita ff. de testam.

stam. tutel. de qua ne in genere quidem testator potuit cogitare, & facit vulgaris Theorica: quod generalis dispositio nunquam referatur ad ignorata, *l. tres atres, ff. de pactis, l. qui cum tutorib. in fi. l. cum Aquiliana, de transactio, & tradunt omnes, in l. si de certa, Cod. de transactionibus.*

Cui ad fine est, quod scribit Alexan. & communiter sequuntur alii, in *l. sicut certi, C. de test. milit.* quod licet jura multum faveant testamentis militum, *l. 1. ff. de test. milit.* adeo ut præteritio ipsorum habeatur pro exheredatione, & eorum ultimæ voluntates, siue suprema judicia sustineantur, tamen præteritionem militis non comprehendere filium, quem ipse ignorabat habere, ut ille videatur exheres factus, *d. l. sicut certi, & l. si cum vel in utero, C. de testam. milit.* quo loco glossa communiter approbata dicit, quod generalis institutio facta de filiis non extendatur * ad filios, quos testator ignorabat se habere, quem sequuntur communiter Dd. in *l. Titius, C. de lib. & posthum.*

Sed & huc commodè * referri potest, quod tradit Bart. in *l. 1. ff. de Iure Codicill.* clausulam Codicillarem non sustinere testamentum nullum ex causa præteritionis, ita ut heres, qui succedit ab intestato, censeatur rogatus restituere hæreditatem per fideicommissum hæredi scripto, quando posthumus, vel alius filius est ignoranter præteritus. Quo casu hæc clausula nihil operabitur, & eam hodie esse communem fatetur Carolus Molinæus ad Alexand. *confi. 26. num. 5. lib. 1. idem confi. 41. num. 6. vers. non obstat, eodem libro, & novissimè Julius Clarus, de test. quest. 46. ubi * & hujus & aliorum opinioniones multas recenset, & nos in tractatu nostro testamentorum latius discussimus.*

Illud etiam * dubitationem recipit, an tutor datus filiis censeatur etiam datus nepotibus? Quod videtur dicendum, quia filius ab amore dictus est, qua ratione multi existimant nepotes filios vocari, cum plerum-

- que videamus, avum non minus hos, atque proprios
 28 filios amare, & certum * sit, appellatione *filiorum* in
 tiinis voluntatibus favorabilibus contineri nepotes, &
 præsumpta mente testatoris. Bart. in l. liberorum, ff. de
 verb. significat. quem referunt & sequuntur Alex. conf.
 1. num. 4. lib. 1. Idem conf. 5. num. 26. & 7. lib. 3. Dec.
 conf. 95. nu. 5. & 7. Socin. Jun. conf. 43. nu. 8. lib. 4. Verum
 satis constanter decreverunt veteres cessare hanc con-
 tentionem in personis nepotum, cum regulam habeamus
 29 *filiorum* appellatione nepotes non contineri, sed tan-
 tum primi gradus * filios ex ejus propria significatione
 ne, idque etiam in hac materia tutelari, in l. quid si
 nepotes, ff. de testam. tutel. & §. fin. Instit. qui testamen.
 Et eam communem esse in omni ferè materia, tractat
 Curtius Junior, conf. 57. nu. 6. Alex. conf. 125. nu. 12. lib. 3.
 Andr. Alc. in l. filii, de verb. significat. Zas. consi. 7. num. 4.
 & 5. lib. 1. Nec quidquam contra faciunt ea, quæ supra
 diximus, quod in favorabilibus, ultimis voluntatibus
filiorum appellatio porrigatur ad nepotes. Hoc enim
 verum est, quoties principaliter agitur de favore ne-
 potum, & ea dispositio non est alteri onerosa, ut est tu-
 tela, quæ licet pupillis favorabilis sit, tamen respectu
 tutorum onerosa est omnino: quare ejus datio late in-
 terpretari non debet, ut *filiorum* appellatione conti-
 neantur nepotes, quibus nec per hoc multum incom-
 modi oritur, cum his facile per Iudicem de alio tutore
 provideri possit. Alex. consi. 9. num. 2. vers. nec obstat, lib. 3.
 Idem conf. 5. nu. 10. lib. 3. Idem conf. 26. num. 6. & 7. lib. 3.
 Dec. conf. 97. nu. 7. & 9. Dicit communem idem conf. 545.
 nu. 10. & conf. 593. num. 5. Curt. Jun. conf. 111. num. 2.
 communem dicit Alciat. l. liberorum, ff. de verb. significat.
 30 Et hæc quidem * regulariter procedunt & locum ha-
 bent, etiamsi filiis non fuerint dati nominatim, sive
 propriis eorum nominibus expressis, aut alio simili mo-
 do, puta, per verba, ut nostri dicunt, arctativa, non con-
 venientia nepotibus, de quib. Alex. conf. 204. nu. 4. lib. 2.

idem

CAP. XII. AN DAT. TUT. SIT FAV. &c 199

em *conf. 4. n. 7. lib. 4. Bald. conf. 302. lib. 4. Dec. conf. 355.*
5. Zaf. conf. 7. lib. 1. ferè per totum. Aymo, conf. 98. Hie-
on. Zanch. in repet. §. cum ita, l. heredes mei, n. 237. ff. ad
reb. & novissimè Rol. à Vall. in tract. de lucro dotis, q.
6. Cæterum si talis sit nepos, quem testator solebat
a stare ut filium, & ita nominare: ad eum, non dubito,
in * talis datio extendi debeat, juxta notata Bart. in 31
alimenta, ff. de aliment. legat. quem refert & sequitur
as. conf. 7. circa fin. lib. 1. & ante eum Romanus in repe-
r. l. si vero, §. de viro, ff. solut. matr. & novissimè Andr.
iraq. in tract. de pœnis, causa 22. nu. 22.

Quæ * cum ita se habeant, jam facile intelligimus 32
 ationem liberis factam, multo magis ad nepotes ex-
 endi debere: latior enim est liberorum significatio
 uam filiorum, ut quæ comprehendat nepotes, pro-
 epotes, cæterosque, qui * ex his deinceps descendunt, 33
 liberorum, ff. de verb. signifi. & ibidem Alex. idem Alex.
 ns. 1. num. 36. lib. 1. Bald. in l. 1. C. de conditionib. incertis,
 t nos latius dicemus aliquando, Deo dante, in tract. de
 verb. signific. & est text. in terminis nostris, in §. si quis fi-
 abus, Instit. Qui testam. tut. l. quid si nepotes, ff. de testamen.
 tela.

CAP. XIII.

Quo ordine Tutela deferatur.

S U M M A R I A.

- Tutor testamentarius legitimo & dativo præfertur.
- Causa testati facit cessare causam intestati.
- Testamentaria tutela cæteris dignior.
- Tutor testamentarius non satisfacit, secus in legitimo atque dativo.
- Tutor datus in testamento minus solemniter, à Pratore confir-
 matus, præfertur legitimo & dativo.
- Tutor testamentarius præfertur fratri puberi impubes-
 ris.

- 7 Tutor testamentarius præfertur matri.
- 8 Mater non admittitur donec spes est tutelæ testamē-
tarie.
- 9 Datis pluribus tutoribus testamentariis, si unus decedat,
vel se excuset, vel ex causa remotus sit, quamdiu unus
superest, non admittitur legitimus.
- 10 Declaratio regule.
- 11 Pendente aditione hereditatis, potest dari pupillo tutor
temporarius.
- 12 Tutor testamentarius licet excludat tutorem legiti-
mum, non tamen legitimum administratorem, ut
pater.

1 **N**unc explorandum * an testamentarius alius
tam legitimis, quam dativis præferatur, de quo
habemus regulam: Eum his præferri, *l. si tutor, §. si du-*
bus, ff. de tutel. & rat. distrah. l. intestato, ff. de legit. tutel. &
Instit. tit. de legit. agnat. tutel. in princ. Nec id quidem
abs re: quia tutela legitima non defertur, donec locus
est testamentariæ, vel ea speratur, *l. si quis sub conditione*
ff. de testam. tutel. & regulatur ad instar hæreditatis
quæ ab intestato non defertur, donec est locus, vel ei
se potest ex testamento, * quod facit cessare causam
intestati, *l. antequam, C. communia de success. l. quamdiu, ff.*
de acquir. hered. Qua de causa * eadem testamentaria
tutela cæteris dignior, & ita datus satisfactio
non est subijciendus, contra atque dativus, vel legiti-
mus, * qui satisfacere tenentur, *l. si nemo, ff. de testamen-*
tutel. & ibi latè gloss. & Dd. & Instit. eod. in princip. ubi
glossa etiam extendit ad testamento datum, & à Iu-
dice confirmatum, de qua infra latius. Cujus regulæ
non obscura est ratio, quod fides eorum & diligentia
à testatore approbata est, idque in specie, cum legiti-
mi fides tantum à lege sit in genere probata, ut dicit
Port. Instit. de legit. agnat. tutel. in princip. & ibidem Apo-
stilla ad eundem Angel. num. 1. Marian. Socin. conf. 85. nu-
mer. 13. 31. lib. 3.

Id- 61

Idque adeo obtinet, etiamsi datus est in testamento minus solemnī, tamen à Prætore confirmatus est, ut 5 enet Bart. in l. neque, per illam text. C. de confirm. tut. & bidem quoque Salic. quos & plures alios refert & sequitur Alex. consi. 140. num. 4. lib. 1. dicens, eam esse re-
 ceptissimam, sequitur Port. in §. permissum, num. 5. In-
 tit. de tutel. reprobata glossa in l. 2. C. de confir. tut. Idem 6
 & fratrem puberem impuberis excludit ex rescripto
 imper. Alexand. l. si tutores. C. de testamen. tut. quod no-
 rum videri non debet, * cum & is matri præferatur. 7
 Philip. Corn. consi. 168. n. 12. lib. 3. etiamsi datus sit in te-
 stamento minus solemnī, tamen à Iudice confirmatus,
 quia, ut inquit Alex. consi. 140. num. 4. & 6. lib. 1. ea nun-
 quam admittitur contra voluntatem patris; quem se-
 quitur Marian. d. consi. 85. nu. 13. libr. 3.

Quin * nec eadem admittitur, donec spes est tute- 8
 æ testamentariæ, d. l. si quis sub conditione, ff. de testam.
 tutel. ut tradit Port. Instit. de tutel. num. 7. vers. dicunt ali-
 ui, & tit. Qui testam. tutores dari possunt, in princ. num. 9.
 Mar. Socin. d. consi. 85. num. 31.

Hoc amplius, si unus ex pluribus testamentariis de-
 cesserit, vel sese excusarit, vel ex causa remotus fuerit,
 quamdiu unus superest, non admittitur in locum de-
 functi excusati, vel remoti legitimus, nisi omnibus de-
 functis: sed alius * à Iudice datur, per d. l. si quis sub con- 9
 ditione, §. final. ff. de testam. tutel. sive tales decedant vivo
 testatore, uel eo mortuo, l. intestato, ff. de legit. tut. §. quid
 autem, Instit. eodem.

Hæc tamen regula non in omnibus vera est. Si enim
 nullus ex eo testamento, quo tutor datus est, hæres ex-
 titerit vel hæreditas nondum adita fuerit, ex quo tu-
 tor speratur; verius est, * inquit Ulpianus, alium tuto- 10
 rem dari posse, quasi nondum sit, * nec speretur, l. si hæ- 11
 reditas, ff. de testam. tutel. sed is temporarius tutor erit,
 quia statim atque hæres scriptus extiterit, desinit esse
 tutor, §. sed etsi, Instit. de Attil. tut.

- 12 Neque etiam * testamentarius, licet legitimus tutor excludat, administratori legitimo præfertur, est pater, l. i. C. de bon. mater. & tradit Port. in d. §. permittitur, & ibi: Apostilla, nu. 4.

CAP. XIII.

Quis faciat legitimum tutorem.

SUMMARIA.

- 1 Legitimum tutorem nemo constituit, sed eum lex facit.
- 2 Tutor non potest dari à Iudice, qui habitat extra jurisdictionem dantis.
- 3 Iudex secularis an possit cogere clericum ad suscipiendam legitimam tutelam.
- 4 Intestatus decedens an censeatur tacite vocare veniente ab intestato ad legitimam ejus hereditatem.
- 5 Communis opinio.
- 6 Legitima tutela licet à lege deferatur, tamen ejus exercitium sive administrandi facultas legitimo tutori non comperit, nisi ei à Iudice decernatur.
- 7 Mater vel avia tutrix legitima, non habet exercitium nisi tutela fuerit decreta.
- 8 Decretum Iudicis non requiritur in tempore perituris, vel delationem non admittentibus.
- 9 De jure veteri, proximioribus inidoneis existentibus, dabant Consules alium tutorem ex agnatis idoneum, ex lege Claudia.
- 10 Extra ordinem fieri verba quid denotent.
- 11 Apud Gallos omnis tutela est Dativa.
- 12 Minor septennio in jus vocari non potest, ut legitime compareat, sed vel tutor, si quem habet, citari debet, vel eo deficiente, citandi sunt proximiores agnati, & cognati infantis.
- 23 Proximiores ad legitimam tutelam non admittuntur, nisi cum decreto Iudicis.

Hactenus

I Astenus de testamentaria tutela, nunc de legitima agamus. Et quia supra diximus summam, hanc ita dicta sit, & quibus ea deferatur, * statuenda hoc loco imprimis regula; *Legitimum tutorem nemini dare, sive constit. sed eum legem facere*, auct. Vlpian. *l. legitimus, ff. de legit. tut. Cornaeus conf. 164. num. 2. & 3. 4. Alex. conf. 161. num. 7. lib. 5.* Ex eo inferens * à Iurice non posse dari tutorem habitantem extra jurisdictionem Iudicis dantis, sed legitimum ubiq; à lege dari: Quia, inquit, *lex ubiq; potestatem suam exercet, per l. unam, C. de praescript. long. temp. & ea quae notant. in l. ex officio, ff. de postulando.* Ex quo infert Steph. Aufrer. Gallus Senator olim Tholosanus, & inter Gallos pragmaticos facile Princeps, in repet. Clement. 1. de Offic. ord. reg. fall. 38. num. 28. Iudicem secularem * posse cogere hereticos ad eam suscipiendam, quo tamen jure non sumus.

Sed adversus hanc regulam acerrimè urget alia juris theorica, quod intestatus decedens videatur tacitè vocare venientes ab intestato ad legitimam * ejus hæreditatem: ergo & per consequentias ad tutelam, *l. si quis, l. conficiuntur, ff. de jur. codicill.* quam * communem esse dicit Curt. Iun. conf. 4. num. 8. Aymo conf. 176. in n. & novissimè Arius Pinel. supremi prætorij olim Senator, in 1. par. l. 1. nu. 73. C. de bonis mater. cum & talis credatur sponte sua de bonis suis disponere, d. l. conf. agnol. rubrica, C. quando non petent. part. n. 16. & post eum Hieron. Zanch. d. §. cum ita, legis hæredes mei, nu. 709. ff. ad reb. Verum hoc difficile explicatus non habet, quia cet talis intestatus decedens censeatur velle vocare hæredes suos proximiores ab intestato: ea voluntas non est dispositiva, sed tantum permissiva, atque ideo talis succedens non dicitur habere tit. à defuncto, sed lege, ut rectè resp. Alex. conf. 44. in fin. lib. 5. per not. gloss. in l. Lacius 2. ff. de hered. instit. sequit. Ioan. de Garon. in Authen. ex testamento, nu. 7. & 8. C. de secund. nupt.

Et

- 6 Et licet * tutela ipsa à lege deferatur, tamen ejus exercitium, sive administrandi facultas, legitimo tutorem non competit, nisi ei à Judice illa decernatur? Corn. d. conf. 164. num. 3. libr. 4. per l. fm. C. arbit. tutel. Etiam mater vel avia tutrix fuerit, teste eodem Corn. d. conf. 164. num. 4. Quod * tamen decretum non exigimur quo ad tempore peritura, & dilationem non admittunt sententia, * ut respondit idem Corn. d. conf. 164. num. 4. & nos infra latius.
- 9 Non procedit etiam dicta regula * jure veteri, quod proximioribus inidoneis existentibus, ex Lege Claudia, Consules alium ex agnatis idoneum subrogabant, quod dicebatur fieri extra ordinem, ut bene * declaravit Rævard. *Varior. 1. c. 10.* quamvis alii aliter interpretentur eadem verba. Verum hodie manente inidoneo, relinquatur administratio apud alium idoneum, ut est apud Caium lib. 3. ad edictum provinciale in l. saepe, ff. de curat. furiosi.
- 11 Neque etiam * locum habet eadem regula ex consuetudine Galliae, qua omnis omnino tutela est dativa, potius, quam legitima. Nam, ut legitimi, aut testamentarii tutores etiam sint, debent postulante jurisdictionis (in cujus territorio defunctus pupilli pater mortuo tempore domicilium habebat) procuratore, vel alio quopiam impulsore, in jus vocari ad ejusdem jurisdictionis Judicem agnati & cognati, vicini, vel affines pupilli, ut ad nominandum & eligendum pupillo tutorem accedant, qui ea nominatione & electione facta decernet, & pronuntiabit eum, ad quem ea res pertinebit, satisfactionemque ab eo exiget, una cum jurejurando recte beneque res pupilli administratum iri, ita tamen: ut sint agnati, quibus defertur hereditas, cum aliis nominatis concurrant, seque illis anteponi contendant, sint omnino, si idonei fuerint, praeferendi aliis nominatis, quoniam non ideo consanguinei tutores desinunt esse legitimi, quod à Judice dentur, siquidem legitimis etiam

CAP. XIII. Q U I S F A C. L E G I T. T U T. 205

tiam debet à Judice decerni tutela, ut tradit Bart. in l. legitimus, ff. de legit. tutel. Et de ea consuetudine latè Joannes Imbertus in suo Enchirid. in verb. tutela in princ. r vers. sanè dativa, quare hæc tertia limitatio propriè imitatio non est. NEQUE ENIM, inquit idem Imbertus, tam late accipienda est legum abrogatio, ut statim obsum quendam, qui etiam ex legibus proficiscitur, ab illis minime desciscere oporteat, cum & jura nostra eandem, convocationem ferè requirant, & Judici suadeant convocationum judicium in deligendo tutore sequi, ut est videre apud Corn. cons. 163. num. 8. & 9. libr. 4.

Cui non absimile est, quod Ulpian. scribit in leg. hæc utem, §. non defendi, ff. ex quib. causis in possess. Præto-rem non debere permittere bonorum possessionem contra pupillum, nisi ei liqueat pupillum non defendi. Hoc autem constare debere sic, ut evocentur ad Præto-rem tutores pupilli, ut defendant: sin autem eos non habeat, requirendos esse cognatos, & adfines, omnes-que alios, quos verisimile est defensionem ejus non omis- suros, vel propter necessitudinem, vel propter cha-ritatem, vel qua alia ratione.

Ex qua * lege inferunt omnes, minorem septennio 12 in jus vocari non posse, ut legitimè compareat, sed vel tutorem, si quem habet, citari debere, vel, eo deficien- te, citandos esse proximiores agnatos & cognatos in-antis, ut notat Alex. in l. neque impuberes, ff. de in jus vo- and. & in l. contra pupillum, ff. de re jud. Bald. consil. 340. ejus exordium est, Tria sunt, in fine, lib. 2. quos refert & sequitur Matth. de Afflict. decis. Neapolitan. 262. num. 1. & 2. & Aym. consi. 225. num. 1. & 2. quo loco dicit simi- de observari, quando curator datur bonis absentis, per notata Alex. cons. 107. lib. 5. de quo nos infra latius.

Quæ cum ita se habeant, jam facilè convincitur er-ror non parvus, multorum tutores legitimus ad judi- cium adducentium in ea sola qualitate, quod proxi- miores sint pupilli (vulgo geboren Members) qui error inde

inde manavit, quod falsò crediderint, & imperitè p
tarint satis esse eos à lege datos esse, neque ad ej
exercitium vel administrationem aliquo Judicis d
creto, ac aliis requisitis opus esse.

C A P. XV.

Cui deferatur legitima tutela, & quæ sint pœnæ
cundò nubentium & non petentium tutores.

S U M M A R I A.

- 1 Regula est: ei deferri onus tutelæ, cui deferatur ha
reditas ab intestato. Limitatur 16. 17. 132. 133.
134. 135. 136.
- 2 Communis opinio.
- 3 Plures legitimi in eodem gradu concurrunt in tutela
sublata differentia juris agnatici & cognatici.
- 4 Statuto Prælati in successione præfertur & in tutela.
- 5 Mater & Avia licet excludantur ab hereditate, non tamen
men à tutela.
- 6 Avia postponitur matri in tutela.
- 7 Legitima tutela deferatur etiam invitis proximioribus.
- 8 Mater & avia invita non sunt tutrices.
- 9 Dispositio Auth. Matris & Avia, an habeat locum in
proavia?
- 10 Origo legitima tutela demonstratur.
- 11 Pater dicitur intestatus, respectu tutelæ, etiam qui condi
dit testamentum, si in eo tutores liberis nō dederit.
- 12 Patrono deferatur tutela libertorum & libertarum.
- 13 Patronorum tutela legitima vocatur.
- 14 Pater legitimus tutor filij emancipati.
- 15 Fiduciarij tutores qui dicantur.
- 16 Minor 25. annis, licet proximus, tutor esse non potest.
- 17 Minor 25. annis ante Iustinianum non potuit esse fiducia
rius tutor.

3 Mater minor 25. annis non potest esse tutrix. Declara
19.

3 Tutelam virile munus sive masculorum officium esse, re-
cepta est sententia.

Livius quo tempore vixerit.

Fœmina an ex Principis habilitatione admissa excludat
testamentarium & legitimam tutorem.

Fœmina hodie tutrix esse potest.

4 Mater præfertur in tutela avo & avie.

5 Mater filij spurij potest esse tutrix.

6 Mater semper certa est.

7 Spurij succedunt matri alijsque conjunctis per lineam
maternam.

8 Mater succedit filijs spurijs.

9 Filij spurij possunt dicere testamentum matris in officio sunt
& legitimam petere.

Spurij quo ad matrem pro legitimis habentur.

Communis opinio.

Mater etiam in potestate patris filiorum suorum tutrix
esse potest.

Tutela jus publicum.

Mater creditrix, vel debitorix pupilli, tutrix esse potest.

Mater etiam pauper, dato idoneo fidejussore, tutrix esse
potest.

Mater & avia omnibus agnatis, & sic legitimis & da-
tavis præferenda sunt.

Mater in tutela præfertur fratribus, cum quibus pariter
succedit.

Mater præfertur patruo, licet à filij succssione excluda-
tur.

10 Avia sive materna sive paterna præfertur legitimis &
datavis.

11 Mater, etiam dato alio tutore intra tempora & ante
moram, volens præfertur & datus removetur.

12 Mater testamentario tutori non præfertur.

- 42 Mater testamentario tutori non praefertur etiam data in testamento minus solemni, tamen confirmato.
- 43 Quamdiu spes est testamentaria tutela, non admittitur mater, sed interim locus est dativae.
- 44 Paria sunt, non dare, vel malè dare tutorem.
- 45 Pater non potest privare matrem, vel aviam tutela, sed tantum indirecto providendo de alio.
- 46 Mater an praeferatur legitimis ascendentibus vel descendentes.
- 47 Avus maternus in tutela vincit aviam & patrum.
- 48 Requisita, ut mater vel avia, legitimos vel dativos tutores excludat.
- 49 Mater intra quatuor menses, vel aliud tempus à statuto praefixum, debet assumere tutelam.
- 50 Communis opinio.
- 51 Mater tutrix solet apud acta jurato promittere, quod a secundis nuptiis non convolaret; secus hodie.
- 52 Mater tutrix secundis nuptiis apud acta renunciare, eamque renuntiationem in testatum sive testationem redigere debet.
- 53 Renuntiatio secundarum nuptiarum an sit de substantia?
- 54 Mater tutrix testamentaria secundis nuptiis an renunciare debeat?
- 55 Magis communis opinio.
- 56 Tutela defendi potest à nullitate, si mater tempore assumptionis ea promittat omnia observare, ad quae de jure tenetur.
- 57 Renuntiatio secundarum nuptiarum, an moribus Galliae sit sublata?
- 58 Auctoris opinio de renuntiatione secundarum nuptiarum.
- 59 Mater & avia non admittuntur ad tutelam, nisi renuntiaverint SC. Vellejano.
- 60 Mater & avia an tempore renuntiationis SC. Vellejani debeant certiori de ejus beneficio?

- 61 *Conditio solemnitati continet.*
- 62 *Mater & avia fidejussores ut tutrices dantes illi non obligantur, si non renuntiaverint Senatusconsulto Vellejano.*
- 63 *Renuntiatio SC. Vellejani an exigatur in matre, vel avia ex moribus Gallie?*
- 64 *Mulieres in multis melioris sunt conditionis, quam viri.*
- 65 *Mater vel avia tutrix renuntiat Vellejano, & omni alio legis auxilio.*
- 66 *Mater an pro debito contracto ratione tutelae carcerari possit?*
- 67 *Bona tutoris tacite sunt pupillis pro ejus administratione obligata.*
- 68 *Par effectus tacitae & expressae hypothecae.*
- 69 *Mater & avia tutrices expressè tenentur obligare bona pro defensione pupilli.*
- 70 *Effectus plures expressae, quam tacitae hypothecae.*
- 71 *Mater vel avia, an liberetur dando fidejussores pro assumptione tutelae tales quales potest.*
- 72 *Renuntiationes in matre & avia an & quando praesumantur intervenisse?*
- 73 *Matris vel aviae gesta ante renuntiationem quatenus valeant.*
- 74 *Mater vel avia convolans ad secundas nuptias tutrix esse definit. Ratio ibid.*
- 75 *Mater vel avia tutrix testamento data an amittat tutelam, convolando ad secundas nuptias?*
- 76 *Magis communis opinio.*
- 77 *Mater an reassumat tutelam ob mortem secundi mariti.*
- 78 *Quid in matre sponsalia contrahente de praesenti, non tamen cognita.*
- 79 *Solus Princeps matrem secundo nubentem ad tutelam admittit.*
- 80 *Matre transeunte ad secunda vota, tutela in solidum*

remanet apud tutorem testamentarium, nec potest
iudex alium adungere, si testamentarius solus
sufficiens.

81 Argumentum bonum à tutela ad educationem, & eon-
tra.

82 Pupillus vel pupilla educari non debet apud matrem,
vitricum induxit. Declara ut nu. 83.

84 Mater transiens ad secunda vota, antequam filijs im-
beribus alium tutorem ordinari fecerit, rationem
reddiderit, & reliqua persolverit; privatur suc-
sione eorundem.

85 An idem in matre inhonestè vivente?

86 Matri non sufficit petere tutorem, sed instare debet
datus ad administrandum compellatur, & an illa
requisita copulativè concurrere debeant?

87 Ignorantia an excuset matrem in petendo tutorem.

88 Mater in dubio docere debet se prius implevisse, ut
repellatur à successione filij defuncti.

89 Mater tutrix filiorum non jurans, sed tantum renuntians
secundis nuptiis, incidit in easdem poenas, in quas
cideret, si jurasset.

90 Mater volens ad secundas nuptias transire, an teneatur
petere tutorem filio, si is habeat agnatos, ad quos
stat legitima tutela.

91 Mater non petendo tutorem filijs an privetur omnibus
gratis & fideicommissis sibi obvenientibus à viro
patre pupilli relictis.

92 Quid in donationibus causa mortis.

93 Pœna constituta adversus mulieres secundo nubentes
habeant locum in muliere vidua inhonestè viven-

94 Communis opinio.

95 Quando mulier inhonestè vivere dicatur.

96 Bona secundi mariti sunt tacitè obligata pro muliere
convolante ad secundas nuptias, suscepta legitima
tutela liberorum, non petito tutore, nec redditis
tionibus.

- 7 Bona ejus, qui accipit in concubinam viduam, quæ gerebat tutelam filiorum, nec curaverit alium tutorem in locum ejus substitui, an sint tacite hypothecata pro administratione talis tutelæ.
- 8 Matre de facto administrante absque susceptione legitima tutela, an secundi mariti bona sint obligata?
- 9 Mater non incurrit pœnas secundò nubentis, finita tutela pubertate liberorum.
- 10 Mater, quæ acceptavit & gessit tutelam filij impuberis, an si eo mortuo, transierit ad secundas nuptias, non reddita ratione fratribus impuberis defuncti, incidat in pœnas, de quibus in Auth. eisdem pœnis, C. de secundis nuptiis.
- 01 Quid in matre ingrediente monasterium.
- 02 Mater, quæ petito tutore filijs, & reddita ratione administrationis, transit ad secundas nuptias, an patiatur pœnas, ob id quod per errorem calculi minus solverit de reliquis quam debuerit, & quid si in parva quantitate fuerit erratum.
- 03 Mater excusatur, si reddat rationem secundum juris dispositionem, non tamen statuti, requirentis fortè præsentiam alicuius, qui non fuit adhibitus.
- 04 Mater an filijs egenis tutorem petere teneatur, ut non incidat in pœnas.
- 05 Mater, quæ petito tutore filijs, & reddita ratione, transit ad secundas nuptias, an incidat in pœnam, si propter paupertatem reliqua restituere non potuit?
- 166 Mater an excusetur à pœna, si non habet de quo rationem reddas.
- 107 Mater minor 25. annis an teneatur pœnis auth. eisdem pœnis, C. de secun. nupt.
- 108 Mater executrix testamenti non privatur officio executionis, convolando ad secunda vota.
- 109 Pater convolans ad secunda vota an privetur liberorum tutela.
- 110 Actus non potest incipere à casu, quo finiri debet.

111 *Pœna secundo nubentium communes sunt viro & uxori.*

112 *Communis opinio.*

113 *Vir & uxor ad imparia non judicantur, sed statum in uno militat & in alio.*

114 *Exemplum patris, qui in gratiam impiæ novercæ filium necavit.*

115 *Lex magis confidit de patre quam de matre.*

116 *Matri non est permissum exemplariter substituere, si beris vitricum inducat, secus est in patre.*

117 *Pupilla apud vitricum non educanda.*

118 *Viduae difficiles abstinent ab actu venereo.*

119 *Statuta Italiæ pro refrenanda libidine viduarum.*

120 *Mater binuba non revocat collata per donationem liberos primi matrimonij prætextu ingratitudinis, secus est in patre.*

121 *Fœminæ inconstantes, leves, minus credulæ, & deorū faciles.*

122 *Mater licet vehementius amare dicatur, pater tamen constantius.*

123 *Fœminæ præsumit magis amare fœminam, quam mascululum, propter sexus similitudinem.*

124 *Major licentia maribus, quàm fœminis de jure concessa.*

125 *Viro olim fuit permissum uxorem adulterantem impio occidere, sed non e contra.*

126 *Auctoris opinio.*

127 *Varia epitheta Novercarum.*

128 *Habens regulam generalem pro se dicitur habere intentionem fundatam.*

129 *In pœnalibus an & quando fiat extensio?*

130 *Dictio, plerumque, frequentiam denotat.*

131 *Erubescimus sine lege loqui, verba quomodo interpretanda sint?*

CUm superiori capite diximus, à lege dari tutorem legitimum, hic locus poscere videtur, ut aperiamus

nus, cui lex eam deferat tutelam, & est firma omniū
 ententia; * *Ei deferri onus tutela, cui defertur hereditas ab
 intestato.* Et hoc est, quod Vlpian. dicit, in *l. tutela legi-
 ma, ff. de legit. tut.* tutelas deferri per consequentias
 hereditatum. Quintus Mutius Scævola, in *l. quo tute-
 la, ff. de reg. juris.* Quo tutela redit, eo & hereditas per-
 venit. Idque summa providentia factum esse, dicit
 idem Vlpian. in *l. 1. ff. de legat. tut.* Vt qui sperarent
 hanc successionem, iidem & bona tuerentur, ne dila-
 idarentur. Ideo & Iacob. Menoch. *de arbit. jud. lib. 2.
 tit. 3. casu 150. num. 32. & 35.* dicit, hanc * regulam
 communi omnium calculo esse receptam post Dec.
cons. 6. num. 1. & cons. 188. num. 1.

Sed etsi plures sint in eodem gradu, hi concurrunt
 uctore. Caius, *lib. 2. rerum quotidianarum, in l. si plures, ff.
 de legit. tut.* & imperatore, in §. *cum autem, Instit. de ca-
 tit. diminut.* Cornæo *cons. 175. num. 2. lib. 3. & cons. 274.
 nu. 1. eodem lib.* Verum idem Imperator Novella sua 118.
 iubet omnes tam agnatos, quam cognatos, qui proximi
 sint, & idonei ad tutelam, ut heredes, ita & tuto-
 res esse, sublata differentia juris agnatici & cognatici
 in successione ab intestato, & per consequentias in
 tutelis. Et ita quoq; * cum ex facto incidisset quæstio
 alis, respondit Corn. *d. cons. 274. num. 1. & plenius cons.
 101. num. 1. & 2. eodem lib. 3.* & novissimè Plot. in tract.
de lit. jur. §. 9. nu. 10, 11. ubi plures laudat.

Et ita quidem hæc obtinent, ut etiam statuto Præ-
 latus * in successione præferatur in tutela. Dec. in *l. quo
 tutela, num. 1. & l. 2. num. 19. eod. tit. de reg. jur.* Idem dict.
cons. 16. num. 2. Andr. Barbat. *cons. 111. nu. 7. lib. 3.* Boër. in
consuetud. Bituric. tit. 1. §. 6. in verbo, à son pere. & novissi-
 mè Menoch. *d. casu 150. nu. 32. 33.* Corn. *cons. 101. nu. 1.
 2. & 3. lib. 3.* Iason *conf. 149. num. 2. vers. 2. persisto, lib. 2.*

Hanc tamen ampliationem non injusta ratione de-
 clarant omnes, non procedere in matre, quæ licet per
 statutum à successione filiae excludatur, si tamen velit

tutelam filii suscipere, non prohibetur. Quod* enim
dicimus eo pervenire tutelam, quo hæreditas rec
locum habet in tutelis iussis, quæ jure agnationis
cognitionis deferuntur; non autem in tutelis permis
sis, qualis est tutela matris, neq; enim ei jubetur,
permittitur: ut in *Auth. ut liceat matri & avia*, ibi, *secu*
dum ordinem, scilicet graduum, tutelam subire permittim
& in Auth. matri & avia, C. quando mulier tutelæ offi
Quæ tutela ideò non regulatur ab hæreditate, quæ
& probatur ex eo. Nam licet mulier tutelam subire
non posset, quia virile officium est, *l. si. ff. de tutelis.*
men jure Digest. & Cod. mater potuit habilitari
Principe, ut filii tutelam suscipere posset, sed ne
tamen eo casu admittebatur, extantibus legitimis
quibus nihilominus omnibus per S. C. Tertull. fit
in successione prælata jure veteri: sed novissimo jure
Authenticorum ea admittitur absq; ulla impetrat
ne, idq; propter affectionem matris, & ejus in liberis
pietatem, ut rectè consuluit Dec. *d. conf. 16. nu. 1. 2. &*
Idem d. l. 2. nu. 19. Alex. conf. 109. n. 2. v. & posito, & nu.
seq. lib. 3. Corn. d. conf. 101. lib. 3. Idem conf. 7. n. 7. lib.
Barbat. d. conf. 11. n. 8. lib. 13. Boer. d. §. 6. & novissimè
Imbert. in Enchirid. in verb. tutela.

Eademq; ratione & in avia locum habet dicta
apliatio: quia jura in ista materia pariter loquuntur
matre & avia, ut patet in *d. Novell. 18. & tradit Dec.*
d. l. quo tutela, & conf. 16. n. 5. quæ tamen matri post
nitur. Corn. optime, d. conf. 274. n. 1. lib. 3. Meno
d. casu 150. n. 38. Neque solum volentibus, sed etim
7 * *invitis proximioribus, lex hanc tutelam defert, quæ*
iussa est, inquiunt Dd. hæc tutela, non permessa, ut
matris & avia, ut supra probavimus, sive pupilis
masculus sit, sive fœmina, sublata lege Claudia, *l. ci*
stitutione, Cod. de legit. tutel. l. 2. C. Theodos. de tutor. & cu
tor. creandis, de quo nos supra.

8 Quæ tamen appliatio similiter, nec in matre, re

avia procedit, quarum tutela, ut supra diximus, dicitur Anomala, Extraordinaria, sive irregularis, ut tradit Decius *d. conf. 16. n. 2. 3. 4. & 5. Marian. conf. 16. n. 19. lib. 2. Corn. d. conf. 101. nu. 8. lib. 3. Idem conf. 164. m. 2. lib. 4. Boër. §. 6. verbo, à son pere.*

Quod & Corn. extendit * ad proaviam, *conf. 20. l. 9 de quo non sine causa dubitat Dec. d. conf. 16. n. 4.*

Estq; hæc legitima tutela * non solum juris Romani inventum, & descendens ex legibus 12. tabularum, *l. 1. ff. de legit. tut. §. 1. Instit. eodem*, sed & originem trahit ab institutis Lacedæmoniorum 140. ferè annis ante urbem conditam, ac deinde quoque Athenienium, uti expressè testatus est Plutarchus, dicens, quod mortuo Clinia Alcibiadis patre, tutores legitimi Alcibiadis impuberis fuerint Pericles & Ariphon: quantum constat, Solonem aliquando vetuisse ad eos tutelam deferri, ad quos pertineret pupilli hæreditas, ut supra probavimus. Cui periculo leges nostræ occurrerunt, jubentes ut præsentibus cæteris propinquis Prætor provideret, ubi pupillus tutò moretur, & sine suspitione alatur, *l. 1. l. si disceptetur, ff. ubi pupillus duc. debeat, & C. eod. tit.*

Quod autem lex vocat ad tutelam agnatos, non hanc habet significationem, si omnino non fecerit testamentum is, qui poterat tutores dare, sed si, quantum ad tutelam pertinet, intestatus decesserit, id est, testamentum quidem fecerit, sed in eo nullos liberis suis tutores dederit, quod & tunc quoque accidere intelligitur, cum is, qui datus est testamento tutor, vivo testatore decesserit, *l. intest. ff. de leg. tut. §. quod autem, Instit. eod.* Ex ejusdem legis interpretatione etiam patrono defertur tutela libertorum & libertarum, *l. 1. l. tut. leg. ff. de leg. tut. que & ideo legitima dicitur*, quia ex interpretatione, i. e. mente legis provenit, de quo nos sup. latius.

Ejusdemque legis exemplo & patri ab eadem lege defertur, qui filium aut filiam, nepotem, aut neptem

41 ex filio, & deinceps impuberes, * quos in potestate habebat, emancipasset: maximè cum hodie semper censeatur hoc facere, contracta fiducia, ut nos supra probavimus, *ex l. fin. C. de emancip. liber. & §. fin. Instit. de leg. agnat. success.*

Haud dispari ratione eadem lex propter sanguinis charitatem, in locum defuncti parentis, qui filium suumve, nepotem neptemve, ex filio videlicet, emancipaverit, perfectæ ætatis fratri fiduciariam tutelam fratris vel sororis impuberis defert, quæ novissimo jure longè magis legitima dici debet, cum novissima lex frater ad defuncti fratris successionem vocetur, ut supra diximus.

Neque absimili ratione charitatis & pietatis in liberos motus Imperator Iustinianus matri & avix eandem tutelam permisit, sublata juris veteris austeritate ut à nobis satis superque ostensum est.

Hæc tamen, quæ secundum regulam supradicta sunt, locum non habent in agnato, vel alio proximioris mænore 25. annis. Qui licet olim excusabantur, tamen hodierno jure ad tutelam vel curam aspirare prohibentur, * adeo ut nec excusatione opus sit: Siquidem in 16 civile putavit Imperator Iustinianus, eos, qui alieni auxilio in rebus suis administrandis egere noscuntur & sub aliis reguntur, aliorum tutelam vel curam subire, §. minores, *Instit. de excusat. tut.* & ibi optima glossa, in verbo, subire, l. final. *C. de legit. tutel.* Corneus *consil. 274. num. 1. lib. 3.*

17 Quin * & jure veteri ante Iustinianam talis non poterat esse fiduciarius tutor, §. si. & ibi glossa, in verbo, perfecta, de fiduciaria tutel. quam ibi quoque sequitur Baldus in verbo, nostra constitutio, Idem tit. de excusat. tutel. verbo olim, l. quo defuncto, ff. de legit. tut. Nec admittebatur alia munera, quæ non patrimonii sunt, l. ad rempublicam, ff. de muneribus & honoribus, l. 2. §. 1. ff. de vacat. munerum.

Neque etiam hodie * admittitur mater minor 25. 18
 nis, l. 2. C. quando mul. tut. offic. Marian. conf. 8 nu.
 9. & 10. lib. 1. Quo loco dicit; nec matri minori jus
 extendæ tutelæ fuisse datum ante maiorem ætatem : &
 quod Iudex decernens eam tutricem sive expresse er-
 ore, sive tacito, nulliter dicitur procedere, ex crebra
 Doctorum traditione, quos sequitur Boër. decis. 124.
 4, 7. Idem. in consuetud. tit. 1. §. 6. verbo, à son pere. Chaf-
 an in consuetud. tit. Des enfans des plusieurs lietz, §. 9. in princ.
 nisi ex consuetudine maritata habeatur pro * maiore, 16
 el statutum matrem minorem expresse admittat,
 ut in Gallia observari dicit Boërius d. §. 9. & decis. 124.
 num. 7.

Et quia * tutela virile munus, sive masculorum offi- 20
 cium est, l. si quis ita, & l. fin. ff. de tutel. Et eam commu-
 nem esse regulam dicit Corn. conf. 164. nu. 2. lib. 4. Dec.
 n. l. 2. num. 18. ff. de reg. jur. Boër. d. §. 6. in verbo, à son
 pere. Non procedit dicta regula, quoties fœminæ hære-
 des intercedant, quæ quidem hæredes manent, tamen
 alibi est tutela, l. 1. §. si duo, l. penult. ff. de legit. tut.

Quod tamen in matre non obtinuit ante tempora
 Scævola, quo ea indistinctè admittebatur. Quod ex
 eo suspicari licet, quod scripserit in hunc modum Li-
 vius, qui sub Augusto vixit, libr. 39. P. Aebutius, cujus pa- 31
 ter publico equo stipendia fecerat, pupillus relictus, mortuis dein-
 de tutoribus, sub tutela Durenæ matris, & vitrici, T. Sem-
 pronii Rutili educatus fuerat, ut observavit Reivardus in l.
 quo tutela, ff. de reg. jur.

Quin * & ipsa Iure Digest. & Cod. fuit ad eam ad- 22
 missa, obtenta habilitatione à Principe, l. fin. ff. de tutel.
 Dec. d. conf. 16. num. 2. ubi tamen dicit, eam habilita-
 tionem neque testamentariis, neque legitimis obfuisse,
 quem sequitur Marian. d. conf. 8. nu. 7. lib. 1.

Verùm * ut supra annotavimus, eadem hodie rati- 23
 one præsumptæ charitatis & pietatis, indistinctè ad-
 mittitur patre mortuo, ut tradit Dec. d. conf. 16. num. 2.

- vers. postea vero, & regulam esse dicit Hieron. Grat. *consil.* 115. num. 12. *lib.* 1. Angelus de legit. patro. tutel. num. 3. & præfertur * avo & avia, Afflictus, *decis.* 231. n. 1. 3. sed matre mortua, eadem avia matris locum substituit, *l. ubi, l. nepotes, C. de suis & legit.* Angel. d. num. 3. diciturque earum tutela legitima voluntaria tantum Dec. in cap. ex parte, num. 6. de appell. Corn. *consil.* 136. num. 3. *lib.* 3. Bart. in *Auth. matri & avia*, num. 9. *C. quando mulier in offic.* Quod licet Corn. *consil.* 20. *lib.* 2. ad proaviam extendat, id tum Decio, d. *consil.* 16. & Angelo, d. *tit. de legit. patronorum tutela*, non probatur, neque nobis placet quamvis idem Angelus dicat, quod durum esset contrarium in practica obtinere, contra opinionem Bartoli quam nunquam vidimus observari; est enim casus rarissimè contingens.
- 25 Quod * adeò verum est, ut etiam si sit mater naturalis tantum, vel etiam filius spurius sit, eadem ad tutelam filii admittatur, excluso etiam patre naturali, non aliter atque si is filius esset legitimus, *l. ult. Cod. quando mul. tut. offic. l. ult. C. de confir. tut. Ang. de legit. patronorum tutel. num. 6.* Bart. in d. *Auth. matri*, n. 3. quia mater semper
- 26 certa & cognationis * jura cum illis retinet, & ideo non solum matri, sed & avia maternæ aliisque coniunctis
- 27 per lineam * maternam succedunt, *l. Modestinus, l. hac parte, l. spurius, ff. unde cognati.* Alberic. in *l. parentes*, in
- 28 *fi. ff. de in jus vocando*, & e contra * mater his, *d. l. hac parte, & l. si spurius, ff. unde cognati.* Guid. Pap. *quæst.* 280.
- 29 quare velut * legitimi possunt dicere de inofficioso testamento matris, quia ipsis legitima debetur jure sanguinis, & quo ad matrem pro legitimis habentur, *l. si*
- 30 *suspecta, §. de inofficioso, ff. de inoffic. testam. §. tam autem, & ibi Aret. Instit. eod. Alex. in l. ex facto, §. si quis rogatus,*
- 31 *num. 4. ff. ad Trebell. ubi dicit * eam esse communem, quem sequitur Boër. decis. Burdegalsi 240. num. 14. Benedictinus in repet. cap. Raynuntius, in verbo testamentum prima, num. 84. de testam. & ex recentiorib. Paleottus, in*
- ele-

eganti suo tract. de Nothis & spuriis, cap. 36. num. 4. Ti-
 q. in l. si unquam, verbo suscepit, num. 62. idem de retract.
 §. 1. gloss. 8. nu. 9. Didac. Covar. in 2. part. decret. cap. 8.
 4. num. 5. Ascan. de Patria potest, cap. 5. nu. 41. & 43.
 ui tamen omnes fatentur supra relata procedere
 ntum secundum distinctionem l. si qua illustris, C. ad
 rphit. ut tenet Bart. in l. si quis sub conditione, num. 7. ff.
 e testam. tutel. Angel. in tit. de legit. patron. tutel. nu. 6.

Quin etsi mater sit * in potestate patris filiorum suo- 32
 um, tutrix esse poterit. Quia cum tutela sit jus publi- 33
 um, non curatur jus patriæ potestatis, & ideo non fo-
 um paterfamilias, sed etiam filiusfamilias tutor dari
 potest, l. si filiusfamilias, ff. de tutel. & in prin. tit. Instit. qui
 tutores dari possunt, & ita in terminis nostris respondit
 Barbat. conf. 11. nu. 11. libr. 3.

Idem dicendum * etiamsi mater sit debitorix vel cre- 34
 litrix filii pupilli, ut supra de testamentario diximus, &
 ita Alex. respondit conf. 190. n. 16. lib. 2. Corn. conf. 17. nu.
 16. lib. 2. & Boër. in consuet. Bituricens. d. §. 6. in verbis, à
 son pere.

Idemque etiam si mater est pauper, * saltem dato 35
 idoneo fidejussore, Corn. d. conf. 17. nu. 16.

Hoc amplius * mater & avia omnibus agnatis, & 36
 sic legitimis, & multo magis dativis præferuntur, ut
 not. in d. Auth. Matri & Avia, & ita respondit Corn.
 conf. 101. lib. 3. ubi dicit, matrem * quoque præferri fratri- 37
 bus, cum quibus pariter succedit, atque etiam patruo,
 licet * à filii successione excludatur, sequitur Decius 38
 in cap. ex parte, de appellat. Idem conf. 16. Boër. d. §. 6. ver-
 bo, à son pere, & Guald. de cautel. ultim. volunt. tit. de tutore,
 cautel. 1. Idque etiam obtinet, * si avia sit materna 39
 si paterna, ut in terminis respondit Alexan. conf. 109.
 lib. 3. Quod adeo verum est, ut si intra quatuor menses,
 & sic ante moram aliis fuerit datus, * is removeri de- 40
 beat, ea volente, Dec. conf. 16. nu. 6. 7.

Non tamen semper & indistinctè omnibus aliis
 agna-

agnatis præferuntur. Nam si pater testamento agnos-
 tos, vel alios liberis suis tutores dederit, hi eas exclu-
 dunt, * quia data testamentaria tutela cessat legitima
 Corn. conf. 129. nu. 10. lib. 1. Idem conf. 175. num. 9. l. 3. Ale-
 xand. conf. 140. nu. 4. lib. 1. Marian. Socin. conf. 85. nu. 1.
 lib. 3. Dec. in l. 2. nu. 18. & ibi additio, de reg. juris. Boe-
 d. §. 6. & Guald. d. cautela 1.

42 Etiam si * pater eos dederit in testamento minu-
 solemni, tamen confirmati fuerint, Alexand. d. conf.
 140. nu. 4. lib. 1. vers. etiam si tantum spes est testamentari-
 243 tutela, quo casu * hæ non admittuntur, sed interin-
 locus est Dativæ, Corn. d. conf. 175. nu. 2. lib. 3. Marian.
 d. conf. 85. nu. 3. lib. 3. per l. si quis sub conditione, ff. de test-
 tur. Si tamen testamentarii datio effectum sortita non
 44 fuerit, admitti debent: quia * talis datio non datione
 æquiparatur, Iason conf. 149. in fin. lib. 2.

45 Non poterit etiam * pater eas expressè privare hæ-
 tutela, sed tantum indirectè providendo de alio, qui
 testator legitimam tutelam non dat, ergo nec admittit.
 Bald. conf. 308. n. 2. lib. 2. quo loco miratur Bartolum
 de eo dubitasse, in l. miles, §. sexaginta, ff. ad leg. Jul. de a-
 dult. sequitur Dec. in l. 2. nu. 18. ff. de reg. juris. ubi tam-
 Mol. in apostillis dicit, hoc ex causa fieri posse, quod
 & nobis placet, si causa fuerit evidens & legitima.

Nec similiter hæ præferuntur legitimis ascendenti-
 bus, vel descendantibus, quia in ascendentibus jus an-
 tiquum manet incorrectum, nisi secundum ordinem
 46 hæreditatis, five successionis. Ideo mater præfertur a-
 viæ & avo saltem paterno, ut respondit Corn. d. conf.
 101. nu. 6. l. 3. Afflict. decis. 281. licet, inquit, gloss. in dict.
 Auth. matri, C. quando mul. tut. offic. velit avum præferri,
 & eam sequitur Jac. de Belvis. in Auth. ut liceat matri &
 avia, quod non nisi deficiente sexu masculino, fœmi-
 neus non sit admittendus: quæ opinio Bartolo non
 placet, cum hodie in successionibus, & consequenter
 in materia tutelari, sublata sit differētia juris agnatici

& co-

& cognatici, l. maximum vitium, C. de liber. prator. & in
Auth. de hered. ab intest.

Ideo etiam avus maternus * vincit aviam, & multo
magis patrum, quia proximior, etiam stante statuto,
quod mater ad tutelam non admittatur, nisi cum uno
ex cognatis, quæ ratio statuti in persona avi cessat, ut
patet defendit Dec. consi. 188. nu. 1. & 2. nisi tamen ex sta-
tuto patruus eum in successione præcedat, ut in casu, in
quo consuluit Ludovic. Gozad. consi. 54.

Ut tamen * mater, vel ea fortè defuncta, avia alios
legitimos, vel etiam dativos excludat, multa debent
intervenire: ac in primis intra quatuor menses, vel aliud
tempus à statuto præfixum debet assumere tutelam,
ut patet * ex notat. per Dyn. Bart. in l. tutor si petitus, ff. 49
de tutel. & curat. dat. ab his, & eundem Bart. & alios, in
Auth. matri, ad fin. quos refert & sequitur Alexand.
consi. 140. num. 5. lib. 1. Idem consi. 109. num. 2. lib. 3, ubi di-
xit eam esse * communem. Dec. consi. 16. num. 7. Maria-
us consi. 85. num. 16. 17. lib. 3. ubi pariter hanc dicit esse
communiter receptam.

Debebat & ipsa olim in assumptione tutelæ apud a-
cta jurato promittere, quod ad secundas nuptias non
convolaret, Novella 22. & tradit Bart. in Auth. matri,
& avia, num. 11. per l. 2. & final. C. quando mulier tutel. of-
fic. ubi tradit rationes, quod juramentum post idem Im-
perator Iustinianus eis remiserit, Novell. 94. volens ta-
men * ut secundis nuptiis apud acta renunciarent, ea-
que renunciatio in testatum, sive testationem redige-
retur, Boer. d. decis. 124. num. 9. & 10. Alexand. consil. 103.
num. 13. lib. 2. Molin. in consuet. §. 56. gloss. 1. nu. 30. & hanc
esse * de substantia, dicit Capyt. decis. 50. vers. 8. adeo,
ut non sufficiat uno die suscipere tutelam, & alio re-
nunciare, vel è contra. Boërius, d. decis. 124. nu. 124. num.
10. Tiraq. de jud. in reb. exiguis, vers. 15. per not. Bart. in d.
Auth. matri, col. 2. vers. quid si mater, C. quando mul. tut.
Quod * & in matre turtice testamentaria procedere
magis

magis communiter receptum est, quamvis alii
 55 contradicant, ut latè * Ioan. de Garonibus, in *Auth. de
 dem*, nu. 41. 42. C. de secund. nupt.

Verum ad defendendam hanc tutelam à nullitate
 satis esse putat Capytius d. decis. 50. si tempore assump-
 ptionis ea promittat omnia observare, ad quæ de jure
 tenetur: maximè si pars nō opponit, & ea fuerit in
 56 co remoto, in quo nō * potuit facile consulere perito-
 res, & ita per eam non stetit. Boër. d. decis. 124. nu. 1.

57 Quamvis etiam * Ioannes Imbert. in suo *Enchiridion*
 verbo, tutela, scribat, hanc renuntiationem moris
 Galliae non esse receptam ex Boërio, in *consuetud. Bi-*
ricens. tit. i. §. 6. in verbo, à son pere, in fi. atq; id vulgo o-
 fervari dicat: invenio tamen quod Petrus Iacobi an-
 quus Galliae practicus in *libello, de Actione tutela direc-*
in fin. hanc renuntiationem exigit etiam à matre t-
 trice testamentaria, & quod ex recentioribus eximis
 practicus, Carolus Molin. in *conf. §. 56. gloss. 1. nu. 3.*
 super omissione hujus renuntiationis se fundat, nulla
 vel minima mentione facta contrariae consuetudin-
 Quo etiam loco allegat Specul. Gallum Narbone-
 idem tenentem. Quare verisimile est, hanc renuntia-
 tionem magis per errorem, & ex imperitia quorundam
 dam Practicorum contraria observantium, esse abro-
 gatam, quam satius esset rursus in usum revocari, cum
 58 alijs * renuntiationibus jure requisitis, de quibus se-
 tim dicemus, quas semel vidimus observari in hac ci-
 ria nostra Ultrajectensi.

59 Cum autem * tutela species quædam sit interce-
 sionis, teste Bart. in d. *Auth. matri*, nu. 12. & Iac. Cuias
Novell. 22. rectè quoq; Imperator Iustinianus voluit
 ut ad tutelam non admitteretur mater vel avia, nō
 renuntiet beneficio S.C. Velleiani, ut patet in d. *Auth.*
matri, & in corpore, unde sumpta est, & l. fin. Cod. quam-
mul. tut. offic. Quam renuntiationem licet Cyn. in d. *Auth.*
Auth. matri, & post eum Federicus Senensis excellen-
 tissi mun-

fiffimus, & magnæ scientiæ Doctor, in quodam suo
 onfilio, dicat eſſe modici præjudicii, atque ideo ejus
 miſſione tutelam non vitiari: Bart. tamen *in eadem*
ut h. mat.ri, dicit & probat, eā eſſe magni præjudicii &
 quatuor vicibus contrarium, cum ex facto incidit
 t ſpecies talis, conſuluiſſe. Sequitur Signorolus de
 londodeis acutiſſimus Legiſta, & contemporaneus
 art. *conf. 216. cujus init. eſt*, *Mulier, num. 1. 2. 3. & 4.* Quo
 loco dicit, eam *renuntiationem eſſe nullam, ſi mater 60
 tempore renuntiationis de eo beneficio non fuerit
 ertiorata, Capyt. *d. deciſ. 50. verſ. 7. Dec. in c. ex parte,*
um. 4. de appell. & noviffimè Mol. *d. §. 56. glo. 1. nu. 30.*
 uo loco dicit, quod cum mater ſpeciali beneficio
 Novellarum ad tutelam admittatur, debeat prius o-
 nia legibus requiſita facere, ita ut omiſſio modicæ
 olemnitatis vitiet: & plures alios allegat, cum & hæc
 enuntiationo cum præcedente & ſequente non poſſit
 ici levis ſolemnitatis, *quam lex conditionaliter re- 61
 uirit, & vulgò notum ſit, conditionem continere
 on levem ſolemnitatem, *l. Prat. ff. de collation. bonor.*
 tè Abbas, Præpoſitus, Franciſcus & Decius, *in cap. ex*
arte, de appellat.

Neque *ſolùm tutela ipſa vitatur, & nulla eſt, ſed 62
 tſi mater vigore illius tutelæ inventarium confece-
 it, tutelamque geſſerit, ut vera tutrix, ac in eam rem
 dejuffores dederit, neque hi erunt obligati, ut in ter-
 minis dicit Signor. *d. conf. 216. nu. 6. 7. & 8. per l. ſi*
nte, ff. judicat. ſolvi.

Hanc tamen *renuntiationem ex moribus Galliæ 63
 on exigi, tradit idem Imbertus, *d. verbo, tutela*, ex
 oër. *d. §. 6. qui deciſ. 124. nu. 11. 12. & 13. amplius di-*
 it, etiam matrem tutricem testamentariam ad hoc
 le jure teneri: ſed magis communem eſſe in contra-
 ium, ſupra probavimus ex Ioan. de Garonibus.

Quia verò *mulierib. multa ſpecialiter jure noſtro 64
 ndulta ſunt, in quibus ſunt melioris conditionis, quā
 viris

virii; de quibus latè Dec. in *l. fœmina*, nu. 70. usque 83. *de reg. juris*, & omnium latissimè Commentator in *co. si tot* *suet. Alvernia, tit. des donations, cap. 13. artic. 11.* Eadē rēssu-
tione statutum fuit, ut ea volens accedere ad tutelam
non solū Vellejano, sed & omni alio legis auxilio rōissu-
nuntiare teneatur, *l. ult. C. quando mulier tut. offic.* per quōssu-
65 *renuntiationem ea privilegia amittit, quæ aliās sile-
competerent. Et ideò licet mater tutrix retineat bōssu-
neficiū, ne conveniatur ultra quam facere potest; q-
tamen pro omni debito contracto ratione tutelæ in
carcerari poterit, non obstante privilegio mulieribus
66 competente, quod * pro civili debito capi non possit. *Dec. in d. l. fœmina n. 74. post Bart. in d. auth. matri, num. 13. & in l. si quis sub conditione ff. de testam. tutel.*

Sed contrarium ex professo tenet Didacus Covar. *de r-
ruvias variarum resolut. lib. 2. cap. 1. n. 3.* Nam si, inquit, p-
privilegium habet, ne teneatur ultra quam facere potest
test, ut omnes fatētur, ejus bona capienda sunt, si quā
inveniantur, antequam ad carceres ducatur, si verō
bonis caret, hoc privilegio tuta erit. Deindē hoc privi-
legium, ait, introductum est favore honestatis conserv-
vandæ, & ad bonos mores conservādos; Nimis si qui-
dem incivile esset, parentes, quibus honor & reveren-
tia à liberis debetur, ob civile debitum in carcerē cō-
jici, quare ei renunciari non posse omnes tradunt in
ius publicum, *ff. de pact. & cap. si diligenti, Extra de foro, com-
pet. & est text in l. alia, §. eleganter, ff. solut. matrimon.* Sed
& melius facit, quod tradit Bald. in *l. liber captus, in fin. C. de capt. & post l. reversis*, & Aretin. in *l. maritum, §. ele-
ganter, ff. solut. matr.* non posse capi eum personaliter,
qui nō potest conveniri ultra quam facere potest: ubi
dicit se hoc sic vidisse praticari Ferrariæ. Verū quid
quid dicant Didacus Covar. & alii ejusdem opinionis
in eo conflictu Interpretum, non puto recedendum
esse à communi, & hætenus recepta sententia. Nec men-
movent ea, quæ supra retulim⁹, quæ locū habere pos-
sunt.

CAP. XV. CUI DEF. LEG. TUT. &c. 225

sunt in secundo capite obligationis Tutelar^{is}, quod in datione, sive reliquorum solutione consistit. Non in primo, quod in faciendo consistit, cujus implemen- tum mater sine aperto dolo negare non potest. Quid enim prohiberet, quo minus ea rationes, volumina, cautiones, instrumentaque actus sui exhibeat legen- das, percunctandas, dispungendas, atque excutiendas offerat, doceat, quantum fieri potest, fidem constare his, quæ ab eo gesta sunt: codices rationum restituat, & filium suum iam majorem notitia rationum instruat. Quare si mater in eo capite, quod in executione prius est, tergiversatur, non video quid obstat, quin illa ad hoc faciendum in carcerem duci non possit, maximè cum dicat Ulpianus, cum facere posse, qui dolo facit quo minus possit, nec æquum esse dolum suum quem- quam relevare. Qui licet loquatur in materia societa- is, voluit tamen & in cæteris, qui in id, quod facere possunt, conveniantur, id accipiendum esse, *l. verum, §. empus, ff. pro socio, l. penult. ff. de jure dotium*. Idemque puta- em dicendum esse de secundo capite, si fortè casus con- ingeret, in quo detegeretur evidens matris dolus, ut apè fieri potest: Et hoc est, quod videtur mihi dicere voluisse Andr. Barbat. in *c. 2. de pignorib.* matrem tutri- em pro magna summa posse incarcerationi, licet non ita leclaret.

Non trahit me quoque in contrarium, quod secun- lo loco adducitur, huic privilegio renunciari non pos- e, quia introductum est propter honestatem personæ & sexus, cum hæc renunciatio fiat de conscientia juris am admittentis, ut dicit Bald. in *l. 1. in 1. lectura, ante fi. f. si quis in jus vocatus non ierit*, quem sequitur Bartol. & alicet. in *d. Auth. matri, Roman. in l. si vero, §. de viro, in . principali fallentia, ff. solut. matr. & in l. plerique, ubi Alex. ol. ult. Socin. col. 6. vers. Secundus casus. & Iason col. ult. f. de in jus vocando, Mathesilan. notab. 109. & novissimè Andr. Tiraq. in *præfat.**

E

Et

- 67 Et licet * bona tutoris tacite sint pupillis pro eius administratione obligata, *l. pro officio, C. de administrat. tut.* de quo nos infra latius dicemus, & regulariter tantum in hypotheca tantundem operetur atque expressa, sicut notat Dyn. in regula. Qui prior, ff. de reg. juris. & Bart. *l. si is qui, ff. de iure fisci*, late Negusan Fanens. in suo elegantissimo tract. de pignoribus & hypothecis, in 4. membrum partis, num. 1. & 166. & in 1. membro, §. patris, num. 1. & 18. & novissime Iacob. Menoch. in 3. remedio ad obpiscenda, num. 105. voluit tamen Imperator Iustinianus ut mater & avia in assumptione tutelæ omnem suam substantiam pro tutelari administratione expressè obligarent, sive supponerent * pro defensione pupilli, Bart. scribit in d. Auth. matri, num. 15. Mol. d. §. 56. gl. 1. num. 3. Capyt. d. decis. 50. Boerius decis. 23. num. 10. & est textus, in *l. ult. C. quando mulier tutelæ offic.* & in Auth. ut sine prohibitione, quia * multi sunt effectus expressæ utraque quam tacitæ, maximè in casu *l. assiduis. C. qui pot. pign.* ut dicit Bart. d. loco, volens tutelam aliter assumptam esse nullam, quem sequuntur alii. Dicit tamen Imbertus d. loco, ex Boer. in consuetud. Bituricens. §. 8. matrem * non satisfacere ex moribus Galliæ. Et plus And. Barbat. eo casu sufficere, quod mater det fideiussor tales, quales potest, etiam stante statuto vel consuetudine fideiussores requirente, ex notatis Raph. Fulgoso in *l. de creationibus, C. de Episc. audient. per illum text. verum in quantum possibile*, ubi refert, Uberr. de Bobio, dum ligaretur in studio Vercellensi, ita consuluisse, ad requisitionem & in favorem Reginæ Franciæ Blancæ, quæ tutelam filii impuberis patri in regno succedentis assumerat, & quosdam nobiles fideiussores dederat, quorum facultates videbantur minus sufficientes.

- Si tamen mater * vel avia duobus vel pluribus annis non administraverint, & ejus gesta longo tempore transierint, præsumere debemus, omnes renuntiationes intervenisse, omniaque solemniter acta esse, nec ipsi per

per judicem admiffa decepta fit, ac etiam illi, qui cum ea contraxerunt, argumento, *l. fin. §. filius, ff. de petit. hered. l. 1.* & ibi Bald. C. de patria potest. & ita in terminis nostris confultuit Socin. *conf. 1. l. 2.* quem & plures alios refert & fequitur Boër *decif. 124. num. 13. 14.* Quin & ab ea nullitate excufabantur gefta matris vel avia, i quid ante has renuntiationes ad ufq; requifita egiffent circa bona pupillaria, quæ tẽpore peritura* fuiffent, vel etiam ea, quæ concernunt utilitatem pupilli, *est text. in l. fin. & ibi Dd. C. si tutor fatisf. non dederit, l. uidam decedens, §. ufque adeo, ff. de adminiftr. tut. & l. non deo minus, & ibi omnes, C. de Procurat. cum alijs multis allegatis per Boer. d. decif. 124. num. 19.*

Hæc cum ita fint, non eft jam obfcurum, quod mater vel avia, quæ ad fecundas nuptias convolavit, hanc tutelam adminiftrare non debeat. Cujus rei certa caufa eft, quam explanat Imperator Constantinus, ne aliam aliufidẽ arceffere fit opus, in *l. lex quæ tutores, §. lex enim, C. de adminiftr. tut.* quia tales immoderate fœminæ plerumq; *novis maritis non folum res aliorum, fed etiam vitam addicunt, Cornæus *conf. 3. nu. 6. lib. 4. Dec. cap. ex parte, num. 2. de appellat. Boër. decif. 266. num. 1. & 2. Paul. Paris. conf. 56. num. 3. libr. 1. ym. conf. 8. nu. 1. & noviffimẽ Afcan. de patria potestate, cap. 4. num. 34.*

Quod* obtinet, etiam fi ea testamento tutrix *daffuerit, idq; magis communiter receptum effe dicitur Boër. *decif. 124. num. 12. decif. 266. num. 4. idem in consuetud. tit. 1. §. 6. verbo, à son pere. Ioan. de Garonib. in auth. idem, nu. 43. C. de fecund. nupt. ubi poftquam allegavit quofdam alios contrarium tenentes, dicit hanc effe magis communem, *fequitur vir prudens Ioach. lynfing. cent. 3. obferv. 83.*

Quam nec *reaffumit, fi poft matrimonium folatur morte fecundi mariti. Boër. *d. decif. 266. n. 4. Robert. Marant. Venus. in l. is potest, nu. 203. ff. de acq. hered.*

Mynsing. d. observat. 83. & novissimè Tiraq. ad regulas in
cessante causa, limit. 12. num. 8. & 9. quia effectus pro
vationis fuit statim consummatus, quum ad secundas
nuptias convolare, nisi tamen eis liberis de alio tutam
nondum fuerit provisum, vel alium habere non placuit
sunt, ut tradit Marant, d. l. is potest. & Boër. d. decis. 26.
circa finem, quamvis aliter sentiat Mynsing. d. observat.
83. vel nisi ex eo tantum privata fuit tutela, quod con
clarasset se velle nubere, nec tamen nupserit, quibus
casibus tutelam reassumere poterit, secundum maiorem
quam opinionem. Boër. d. decis. 266. num. 5. Afflict. d.
decis. 357. num. 3. & 4. Mynsing. d. observat. 83. licet sunt, cum
& in hoc articulo dissentiant, quos referunt Boër. d. decis.
Afflict. loco præalleg. August. Berous quest. 66. & Tiraq.
in d. reg. cessante causa, limit. 12. num. 10.

78 Idemque * dicendum est, etiam si sponsalia contraxerit de præsentis, nec tamen cognita fuerit, secundum
Boër. d. decis. 266. & Afflict. decis.

79 Et est ea legis suspicio contra matrem binubam tam
vehemens, ut non permittatur inferiori, * à Principi
eam in tutela defendere, sed hoc soli Principi permitt
sum sit, Aym. conf. 18. nu. 2. Menoch. de arbit. jud. lib. 1.
cent. 2. casu 151. in fin.

80 Imo nec potest * in locum matris contutricis testam
mentariae remotæ alium adiungere alteri testamentar
rio contutori, si is solus est sufficiens administrationi
tutelæ. Aymo d. conf. 8. nu. 5.

81 Quo fit (quia bonum * est argumentum à tutela ad
educationem, & è contra, ut tradit Iacob. Cuiacius, d.
serv. 6. cap. 24. per l. 1. §. ult. ff. ubi pupill. educari debeant
82 ut etiam * apud eam filius educari non debeat, l. si. C.
ubi pupill. educari, Castrenf. conf. 127. lib. 1. Ioannes de G.
ronib. d. rub. C. de secund. nupt. nu. 19. novissimè Aymo, d.
conf. 18. nu. 3.

Maximè quando mater filio ab intestato esset suc
cessura Bald. conf. 487. lib. 5. Curt. Iunior, conf. 94. n. 9. &
Aymo

CAP. XV. CUI DEF. LEG. TUT. & C. 229

Aym. d. conf. 18. nu. 3. Si tamen mater aliàs est honesta
vitæ & conversationis, & filio tantum ab intestato suc-
cederet in modico, puta, in tertia parte bonorum, vel
etiam * commodè apud alium educari non potest, pu- 83
at Curtius d. loco, bonum iudicem huic permittere pos-
se educationem filii, si aliud non obstat, quod & mihi
placet omnino, ut infra latius dicam.

Quin etsi mater * suscepta filiorum tutela ad secun- 84
das nuptias convolarit, antequam filiis impuberibus
ecrit alium tutorem ordinari, rationem reddiderit,
& reliqua persolverit, eorundem successione privatur,
omnem, C. ad Tertull. Robert. Marant. in repet. l. is po-
est, nu. 202. ff. de acq. hered. Ioan. de Garon. in d. rubric.
C. de secund. nupt. num. 69. & in auth. eisdem, num. 7. 15.
& 31. eod. tit. dicens, * idem esse in matre inhonestè vi- 85
rente. Marian. Socin. consi. 8. nu. 1. & 2. libr. 1. Philippus
Port. commun. regul. & conclus. lib. 5. cap. 5.

A qua pœna eam non excusat petitio sola, sed ea in-
tare debet, ut det, & datus compellatur ad admini-
strandum, arg. l. 2. §. sed quid dixerim, ff. ad Tertull. Lex
enim * à matre plenum officium desiderat, non im- 86
perfectum, gloss. Bald. & alii in l. matris pietas, C. Qui per.
ut. Salicet. & Raph. Fulgos. in l. sciant, C. de legit. hered.
& ita in terminis respondit Corneus, cons. 132. num. 11.
lib. 2.

Neque etiam sufficit, si alterum ex his impleverit,
sed hæc omnia copulatione requiruntur, ut scribit Io-
annes de Garon. in d. Auth. eisdem, num. 7. 15. 29. 30. 31.
& ibid. Bald. tradit optimam cautelam & practicam,
pro securitate matris. Marian. Socin. d. conf. 8. nu. 2. Al-
beric. Castrens. & alii in d. l. omnem, argumentum l. si heredi-
lures, ff. de condit. instit.

Neque item * proderit matri ad excusationem, si 87
dicat se ignorantia lapsam, licet agat de damno vitan-
do, quando potuit facile consulere peritiores, quia ta-
lis ignorantia dicitur quasi juris naturalis: Plotus latè,

de in lit. jurand. §. 5. num. 27. Quare si fuerit in loco remoti, ubi peritorum copia non aderat, quos confiteri non potuit, putarem eam in hanc pœnam non incidere, sed saltem in integrum restitui debere, si alium tutorem petierit, vel alias bona administraverit, per ea quę supradictabiliter vult Bald. in l. matres, ad Tertull. quem & absque multis refert & sequitur Ioan. de Garon. in d. auth. eisdem, num. 33.

88 Quo loco *idem Ioan. de Garon. nu. 28. dicit, statim in re dubio, an mater prius impleverit, vel ad seculum vota transierit, eam gravari onere probandi, quod prius impleverit, alioqui repelli à successione filij defuncti, quem sequitur Corn. conf. 132. nu. 12. lib. 2.

89 Quod dicit obtinere, etiamsi mater non iuravit, hodie non facit, *sed tantum renuntiavit secundis nuptijs, Ioan. de Garon. in d. auth. eisdem, n. 27. dicit communem Corn. d. conf. 132. nu. 5, 6, 7.

90 Etiamsi filius habeat agnatos, qui matre præsente ejus sunt legitimi tutores, *nisi mater in eorum manibus renuntiet tutelæ, ipsi eam acceptent cum decore to judicis, & rationem eis reddat cum effectu solutionis, & inde ad omnem & majorem securitatem confectum fuerit instrumentum refutationis, ut dicit Alber. summus Practicus, in l. omnem, quæst. si C. ad Tertull. Bald. in d. auth. eisdem, & ibidem latè Ioan. de Garon. nu. 29. & duob. seq. C. de secund. nupt. & novissimè Plotius, de in litem jur. §. fin. num. 27.

91 Pari ratione *eadem privatur omnib. legatis & de commissis sibi obvenientibus à viro & patre pupilli relictis, Maran. d. l. is potest, nu. 202. Plot. d. §. 5. nu. 2.

92 Atque pariter *donationibus causa mortis, quę videntur ad heredes mariti, ut est tex in l. 1. §. omn. junctim auth. eisdem, in fin. C. de secund. nupt. per quem text. in tenet Soc. conf. 39. col. 6. lib. 1. Maran. d. l. is potest, n. 202.

93 Quod multo magis *procedit in matre inhonestæ vivente, quę non solum privatur tutela, sed & patitur omne

CAP. XV. CUI DEF. LEG. TUT. & C. 231

omnes pœnas secundò nubentium, & alias, Boërius in
consuetud. tit. 8. 6. Ioan. de Garon. in d. rub. C. de secund.
nupt. nu. 58. 59. 60. 61. idem in auth. eisdem, n. 23. 25. 26. &
eam communem * esse dicit Arius Pinellus, in l. ult, nu- 94
mer. 18. C. de bonis maternis.

Sive id egerit parte vivo, & ignorante, sive eo mor-
 tuo, ut respondit Hieron. Grat. *cons. 115. nu. 4. 5. 6. lib. 1.*

Ad cuius probationem non est necessarium pro- 95
 bare stuprum, vel concubitum, sed sufficit probare a-
 ctum aliquem inhonestum, ut tradit idem Gratus, *d.*
cons. 115. num. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

Hoc amplius * bona secundi mariti sunt obligata 96
 pro muliere, quæ convolavit ad secundas nuptias, sus-
 cepta legitima tutela, non petito tutore, nec redditis
 rationibus, per *tex. in l. pen. C. in quib. causis pign. vel hypoth.*
Aym. cons. 230. nu. 4. Socin. consi. 126. nu. 3. vers. imo quod
fortius, lib. 1. Dec. cons. 591. Ioan. de Garon. d. rubrica
Codicis, de secun. nupt. nu. 54. 55. & in auth. eisdem, nu. 32.
od. tit. quo loco, scilicet d. Rubrica, nu. 57. dicit idem
 obtinere in bonis retinentis * matrem in concubinam, 97
 quæ, inquit, est magna ampliatio ad *d. l. pen. si vera est,*
 per rationem *l. his solis, C. de revoc. don. & allegat Barthol.*
Selenzinum, quondam egregium Rotæ Romanæ au-
ditorem, in additione, ad Anton. de Butr. & Panorm. in cap.
parte, de appellat.

Sed hanc ampliacionem * non procedere in matre, 98
 quæ tantum de facto administravit, absque susceptio-
 ne legitimæ tutelæ, post longam disputationem con-
 cludit Dec. *d. cons. 591. per totum, ubi Molin. optimè sol-*
 vit argumenta in contrarium per Dec. adducta: sequi-
 tur Ioan. de Garon. *in d. auth. eisdem, nu. 9.*

Neque etiam * quando mater convolavit ad se- 99
 cunda vota, finita, per liberorum pubertatem, tutela,
nu. 2. vers. 2. & 3.

Neq; item in bonis mulieris, cujus bona sunt obligata
 pro precedente administratione tutelæ viri, ut tra-

dit Bald. *d. Auth. eisdem*, & post eum Ioan. de Gar. *de Gar. de Gar. d. rubr. nu. 56.*

- 100 Hæc autem, quæ supra diximus, multis modis fuisse declaranda, & limitanda. Primò, quod nō procedat, quando * mater, filiis impuberibus mortuis, convolvit ad secundas nuptias, non redditis rationibus fratribus impuberibus pupillariter substitutis, ut laus tradit Ioan. de Garon. *in Auth. eisdem, nu. 11. usque ad*
- 101 Neque etiam * secundò; quando mater ante notabilem moram vel incursum pœnam intravit monasterium, juxta notata Baldi, *in l. omnem, C. ad Tertull. & ex parte, de appellat.* quem refert & sequitur Ioan. de Garonib. *in d. Auth. eisdem, nu. 17. vers. ulterius*, Idem dicendum putat Bald. *in d. Auth. eisdem, Cod. de secundis nuptijs, & in l. omnem, C. ad Tertull.* quando mater reddidit
- 102 quidem rationem, sed non omnia * reliqua persolvit ob errorem calculi. Nam ritè, inquit, dicitur factum, quod bona fide factum est, *per not. in l. eum qui* §. *in popularibus, ff. de jureiur.* & mediocris error matris non obest in redditione rationum, *l. quamvis, ff. de condit. & demonstr.* poterit tamen is error corrigi, & ab ea exigi ratio ad unguem, ut dicit Ioan. de Garon. *in dict. Auth. eisdem, nu. 35,*

- Non ab simili ratione ea excusatur, si reddidit rationem secundum juris dispositionem, non tamè secundum dispositionem statuti, * requirentis fortè præsentiam alicujus, qui non fuit adhibitus, nisi statutum ulterius procedat: & ita in facti contingentia respondit Bald. *consil. 8. cujus exordium est. factum tale est: Qui dam Franciscus, lib. 2. & est repetitum consil. 59. lib. 4. ubi post longam disputationem ita concludit.*

- 104 Iisdem ferè * de causis scribit Vlpianus matri ignoscendum, quando filiis penitus egenis non petiit tutorem dari *l. 2. §. si mater, ff. ad Tertull.* vel etiam ea ob paupertatem reliqua solvere non potuit. Si tamen in eam paupertatem incidit non per adversam fortunam, sed

ed sua culpa, non excusabitur, per notata Bart. in l. fin. 105
 §. non, ff. *quæ in fraudem credit*. & ita resolvit Ioan. de
 Garonib. in d. *auth. eisdem*. num. 37. 38. ubi adducit a-
 liquot similia.

Sunt & qui existimant matrem excusari, quando ea
 non habet de quo rationem reddat, puta, quia brevi
 tempore fuit in tutela, vel ita benè administravit, ut 106
 nulla * sint reliqua, ut paul. de Cast. *consi.* 264. *incip.*
ro ista quod est, 55. in 1 vol. Corn *consi.* 132. lib. 2. per l.
chais, §. *Spendeph*. ff. *de fideicom. libert.* Iulius Paulus, ff. d.
condit. & demonst. l. *qui libertatis*, §. *servus*, de *edict.* Sed
 sunt multi & numero, & ætate & auctoritate (pace a-
 iorum dixerim) superiores, & in contraria sententia,
 quorum coryphæus est Baldus, in d. *auth. eisdem*, & in l.
omnem, ad Tertull. quem & alios refert & sequitur Io-
 an. de Garon. in d. *auth. eisdem*, nu. 39.

Non procedit * etiam dicta regula in matre minore 107
 5. annis, quamvis ea etiam de facto tutrix decreta
 fuerit, quamvis ea post major facta fuerit: quia lex lo-
 quitur de matre tutrice, ut supra attigimus, & in ter-
 minis tradit Marian. *consi.* 8. nu. 9. & *quatuor seqq.* &
consi. seq. Neque enim erroneum iudicis decretum
 hanc dationem iustificat.

Nec similiter * in matre exsecutrice testamenti, quæ 108
 per secunda vota non privatur officio executionis, ju-
 xta notata Bart. in l. *à filio*, ff. *de aliment. & cibarijs legat.*
 & Bald. in d. *auth. eisdem poenis*, in fi. quos sequitur Dec.
 in d. c. *ex parte*, de *appellat.*

Sed hic sese offert difficilis quæstio, an idem dicen-
 dum * sit in patre, qui convolavit ad secunda vota? In 109
 qua Angelus in *Auth. de non eligendo secundò nuben.* §.
quia vero, num. 16. & in *Auth. de nuptijs*, §. *si vero exspe-*
ctet, num. 28. respondet negativè, scilicet patrem, qui
 nuptias iteravit, atq; ita liberis novercam superindu-
 xit, liberorum tutela privandum esse, ergo multo mi-
 nus ab initio admitti debet, quia actus nunquam po-

- test incipere à casu, quo finiri deberet, & Turpius ejus-
tur, quam non admittitur hospes, cap. quemadmodum, de jur. ob-
jurando, & multa impediunt contrahenda, quæ non te-
lunt iam contracta, vulg. l. patre furioso, ff. de his, qui su-
sui vel alieni juris, & ibi latè Iason. Quam suam senten-
tiam Angelus fundat in communi illa Theorica, quæ
 III dicit; * Pœnas secundò nubentium esse commune
 viro & uxori; præter eam, quæ imponitur uxori nubenti
 intra annum luctus, qui tamen nullos laudat auctores
 112 Sed * adde Decium, *confi. 87. nu. 3. & conf. 230. nu. 2.* quo loco dicit, eam esse communem, sequitur Ioan-
 Dilect. Durand. *in tract. suo de cautelis ult. volunt. tit. de*
legat. 6. cautela 18. num. 5. Barthol. Chassan. *in consuetud.*
Burgund. tit. Des infans de plusieurs, lictz §. 1. nu. 5. & om-
 nino latissimè, ut prope semper aliàs Andr. Tiraquel-
ad l. boves, §. hoc sermone, nu. 157. & 160. ubi etiam pro-
 bat hanc esse communem. Fatetur tamen Angelus pa-
 trem manere administratorem legitimum filiorum su-
 orum, *per l. generaliter, circa principium, C. de secundis nuptiis,*
 cui adde vulgare Axioma: Virum & uxorem non de-
 bere * ad imparia judicari, sed statutum in viro, æqua-
 113 lance in mulieres persona servari debere & econtra, æ-
 quitatis ratione suggerente, *l. non tantum, ff. de re judic.*
Zaf. conf. 15. lib. 1.

Neque solus Angelus ejus est opinionis, sed & alii
 non contemnendæ auctoritatis, nec parvi nominis,
 nempe Barthol. Chassan. commentator consuetud.
 Burgund. qui *tit. 6. §. 8. nu. 2. in fin. & nu. 7. & 8.* dicit, idem
 esse in patre, quod in matre: idque ex natura Correla-
 tivorum, & ut æqualitas servaretur, quam in omnibus
 hominum actionibus atque negotiis juris prudentes
 servari voverit, Emanuël Costa latè *de Dote, cap. 6.*
num. 4. ubi amplius dicit statutum corrigens jus scri-
 ptum in matre, quæ violavit defunctæ cōjugis thorū,
 multo magis corrigere in patre, qui defuncta uxore ce-
 pit secundam: quia, inquit, ratio correctionis juris est
 ma-

major in matre, quàm in patre, argumento, eorū, quæ tradit Franciscus Curtius Junior magni ingenii vir, *conf. 6. num. 1. & 2.* & ante eum Franciscus Aretius, *conf. 130.* Nec præterea quidquam adducit pro confirmatione ejus suæ opinionis, nec ullam facit mentionem Angeli, quem generaliter sequitur, citato Angelo, cordatus Doctor Ioannes Franciscus Ripa de sancto Nalario, *in leg. final. questio. 26. num. 96. Cod. de revoc. donat.* ubi tamen de tutela non loquitur, sed tantum se fundat in generali regula per non superius adducta, quod pœna binuborum sit communis, & quod pater secundo nubens plus injurietur liberis suis primi matrimonii, quam mater.

Et in hanc sententiam optimè facit, quod Charondas Thuriarum legumlator prudentissimus, nec viris quidem secundas nuptias permiserit; *Qui liberis, inquit, suis novercā superduxit, eum neq; ullo dignitatis loco precivē virum habeto, neque ulla civium consuetudine communicare frivē finito: quippe qui malum alienum rebus ipse suis intulerit.* Quod à Diod. Sicul. *lib. 12. Bibliothecæ* relatum est, quem referunt & sequuntur duo præclara Galliæ lumina, videlicet Arnold. Feronus, scientissimus olim Consiliarius Regius *in consuet. Burdeg. tit. de Dote, §. 8. & Andr. Tiraq. ad l. boves, §. hoc sermone, n. 157.* Videbat enim optimus legislator, quod licet vir constantior esse videretur muliere, illos tamen plerumq; novercalibus delinimentis & instigationibus corruptos, circa sanguinem suum malignè judicium inferre, quod nec ignoravit Cælius noster, *lib. singularium, ad l. Gliciam, in l. non est enim, ff. de inoffic. testam.*

Sed mittamus gentilia & externa. Legimus* Sigif- 114
mundum scil. Burgundionum Regem Christianum in gratiam novercæ Sugerium filium, ex filia Theodoricæ Ostrogothorum. Regis procreatū necavisse, in-
tromissis duobus ad quiescentem filium, qui, laqueo
cervi iniecto, spiritum intercluderent; quod is im-
pro-

providè matrem defunctam laudaret nimis, generosior
oremque eam fuisse contenderet, quam cujus mundum
ornamentisque illam excoli conveniret, ut refert Paulus
Æmilius Veronensis Historicus, in Childelberto
Rege 6.

Contra ex diametro tenet Arius Pinel. in l. ult. num.
15. & 16. Cod. de bonis mater. quo loco citat ejusdem su-
opinionis assertores, Raphael. Fulgos. in l. jubemus, nu-
6. & Corn. ibidem, num. 4. C. ad Trebell. Ioan. de Imol.
in l. ex facto, num. 16. ff. de vulg. & pupill. & ex recentio-
ribus, Anton. Gomes. Hispanum. ad l. 40. Tauri, nu. 15.
quam dicit omnino tenendam contra Angel. Chassan-
& Ripam: quorum sententia primò fundatur ex eo
quod non inveniamus jure cautum, patrem ob secun-
das nuptias tutela filiorum privari; sed hoc tantum in-
veniatur, statutum in matre, ideoque ad patrem ex-
tendi non debere, cum pœnales casus sint stricti juris,
nec recipiant interpretationem extensivam. Dec. consi-
380. in fin. idem consi. 406. nu. 6. idem consi. 531. num. 1. Ni-
col. Bellon. Albenfis, olim Professor Dolanus, & Patri-
cius Casalensis ex Monteferrato, consi. 42. num. 6. in fin.
& num. 7. Rochus Curt. de consuetud. sect. 4. nu. 20. quo
loco attestatur, eam esse communem cum similibus,
etiam data rationis identitate, & omnimoda similitu-
dine, Aym. Crav. de antiq. tempor. §. transeo, nu. 147. vers.
contrarium, Molin. in consuetud. §. 52. num. 3. Hippolyt.
Rimin. in §. 1. num. 544. Instit. de donat. & eam commu-
nem esse dicit Petr. Duen. Hispanus, Doctor Salmian-
ticensis, reg. 287. quia, inquiunt, pœna non imponitur,
nisi lex expressè dicat, ut tradit Alex. cons. 103. nu. 15. lib.
1. & ibid. Molin. Herculanus, de negativa, num. 9. Franci-
scus Nicon. ad Rubr. Cod. de edendo, num. 51. Aym. d. §.
transeo, num. 148. & duob. seqq. Rimin. d. §. 1. num. 544.
Mol. consilio suo 38. num. 15. & eam communem esse fa-
retur Soares, lib. communium opinionum, sub litera P. nu.
126. Quod dicunt potissimum obtinere in hac materia
secun-

secundarum nuptiarum, in qua erubescimus sine lege loqui, ut est text. in §. cum igitur, vers. sicut enim patres, nec enim lex aliquid tale dicens, in auth. de non elig. secundò nubentes, ita hoc axioma ampliat Joan. Nicolaus in repet. l. generaliter, num. 21. C. de secund. nupt.

Et ad argumenta aliorum respondent, ea non deere quemquam movere, cum longè diversa sit ratio in patre, atq; matre: quia lex magis confidit de patre providendo liberis, quam de matre. Nam si pater at tutorem filio, non est necessaria alia iudicis inquisitio: Sin verò à matre datus est, non antè tutor erit, uàm per Iudicem causa cognita fuerit confirmatus, 4. ff. de testam. tutel. & l. 4. C. eodem. l. 2. ff. de confirm. tut. Cornæus optimè consi 175. num. 13. lib. 3. ubi hoc etiam extendit ad aliam patris dispositionem, circa filiorum ducationem: sequitur Zas. in tract. Substitutionum, cap. e exemplari, vers. 2. particula.

Ex eo deniq; profectum videtur, quod communiter receptum est, matri, quæ liberis induxit vitricum, non permittere eisdem *exemplariter substituere, quin etiam substitutionem jam factam irritari, seu evanescere per transitum ad secundas nuptias, patri tamen hoc permitti, ut tradunt omnes in l. ex facto, ff. de vulg. & pupill. Jo. de Garon. in rubr. Cod. de secundis nuptijs, pæna 22. nu. 46, & seq. Zasius in suo Substit. tract. cap. e Exemplari, in prin. d. vers. 2. particula.

Haud absimili ratione statutum est ab Alex. Imp. pupillum apud matrem, quæ ad secunda vota convolvit, *non debere educari, cui non ignota fuit perfidia natrum, etiã in proprios liberos, propter novos maritos, utq; plerumq;, teste Constantino Imperatore, novis maritis non solum res filiorum, sed etiam viam addicunt. l. lex quæ tutores §. lex, C. de administ. tut. Quo spectat quod latissimè tradit Andræas Tiraquell. connubiali 8. n. 85, 86, 87, 88, multas fuisse mulieres, quæ ut libidini suæ indulgerent, *nec liberis, nec pa-
ren-

rentibus, nec patriæ pepercerunt, eoque vitio maxime laborare viduas, quibus difficilius est sese cohibere, quod illicitum Veneris expertæ sint. Qua de causalium licorum statutorum conditores considerantes, quæ viduæ Italicæ difficulter admodum respirarent secundum maritum, extantibus ex earum priore matrimonio liberis, impediente hoc ipsum constitutione Divi Leonis & Anthonii Imperatorum, in l. hac edicti, C. de secun. nupt. ac metuentes ne filiorum vitæ, ut facilius renubere possent, infidiarentur, abrogarunt hac edictali, & similib. eaque statuta eo nomine ab Italicis Doctoribus laudantur, ut refert solemnis Doctor, acutissimus Legista Signorol. de Hondod. *conf.* 37. Statuto * civitatis Astensis; & de Statuto Florentino Dec. *conf.* 19. num. 2. & ante eum Paul. Castrens. optimus legum Doctor, in l. 1. ff. de inoffic. testam. quo loco dicit se fuisse tutorem hujus statuti tempore compilationis (sic enim loquitur) eorundem. De statuto civitatis Alexandriæ, idem Decius *conf.* 195. & de Mediolanensi, idem *conf.* 283. & ibidem latè Molin. Idem de Pistoriensi, *consil.* 19. & 353. de Vicentino, Fulgos. *conf.* 63. de Mutinensi, Romanus *consil.* 44.

- Ex hac legis de matre binuba diffidentia etiam illud proficiscitur * quod ea non potest revocare collata per donationem in liberos primi matrimonii, prætextu ingratitudinis, nisi in tribus tantum casibus, expressis in l. quod mater, C. de revoc. donat. quia præsumitur minus sincero animo ingratitudinem inducere in favorem secundi matrimonii, ut est text. in §. mater, in auth. de nupt. sive constitutio. 22. quo loco clarè scribit Cuiac. id in patre binubo non esse * constitutum: quia, inquit, gravius coërcentur mulieres ob earum facilitatem, varietatem, & inconstantiam: viri non adeo sunt faciles, & inconsiderati, ut etiam rectè dicit Andr. Alciat. in suo libell. præsumptionum, regul. 1. præsumpt. 47. quamobrem nec ullo modo mulctabantur olim, ut patet

atet ex l. 2. §. ult. C. Theodos. de secund. nupt. Nam suadet
antum Theodosius Magnus, ut mares abstinere
secundis nuptiis, extantibus liberis, vel ut eadem sub-
ant quæ mulieres, quæ suasio non est conjuncta ne-
essitati: nulla siquidem legis virtus est in suadendo,
d tantum in imperando, permittendo, puniendo,
etando, ideoque quod suaserat Theodosius Magnus,
Theodosius Iunior necessitatem iniecit, l. generali-
r, C. de secund. nupt.

Ejusdem notæ est, quod licet olim mulieres ad fi-
orum tutelam admittebantur, nec ullam sexus, quo
d tutelas, veteres fecerint differentiam: tamen pru-
entes ejus rationem habuerunt, easq; à tutelis remo-
erunt, quod videntur præ se ferre verba Scævola, in
quo tutela, ff. de regul. juris. Quo tutela, inquit, redit eo, &
reditas pervenit, nisi cum fœmina intercedant: poterant
nim esse hæredes non tamen tutrices, l. 1. §. 1. pen. ff.
e testam. tut. nisi tamen matres specialiter à Principe
ostulassent & impetrassent, l. fin. ff. de tutelis. Quæ po-
ulationes sive desideria matrum non sine delectu
affim apud Principes admittebantur, nisi faterentur
ctis, sacramento præstito, ad alias se nuptias nō ven-
uras: & ne facilis esset in eas, post tutelam susceptam
ruptio, bona ejus, qui tutelam gerentis nuptias affe-
taverit, pro rationibus parvulorum in obligationem
enire, & obnoxia teneri, Imperatores Valent. Theod.
& Arcad. statuerunt, in l. 2. quando mulier tutela efficit. ne
uid (inquiunt) incuria, ne quid fraude deperirer,
uam cum vitrico mater participasse videtur, id quod
i patre constitutum non est neque receptum, Joan-
es de Garonibus, d. Rubr. de secund. nupt. nu. 56. Quin-
ec hodie adhuc admittitur ad tutelam, nisi renuntiet
ecundis nuptiis, & Senatusconsulto Vellejano, licet
isjurandum non exigatur, sed sufficiat testatio apud
sta, ex Novell. 94.

Quibus accedit, quod licet ardor paterni materni-
que

que amoris dicatur inæstimabilis, imò mater videtur
 122 tur vehementius amare, si credimus Johan. de Ligatino,
 no, in suo tract. de Amicitia, & eo non citato Antoro
 Vaccæ, in l. 3. ad fin. ff. de his qui sunt sui vel alieni juris,
 eo tamen omnes conveniunt, patres constantius amare
 re, qui propterea maturius omnia expendent, neque
 facile movebuntur vel fallentur atque matres, quæ
 imbecillitatem sexus, inconstantiam & levitatem mori-
 mis credulæ sunt, & decipi faciles, ut tradit Tiraquellus
 l. connub. i. nu. 70. 71. 73. 74. & l. 9. num. 102. Quarum
 præterea amor non est par & æqualis ad omnes libe-
 123 ros, cum magis præsumantur* amare fœminam, quam
 masculum propter sexus similitudinem, juxta ea quæ
 tradit idem Tiraquellus l. connubiali 4. num. 23.

Postremò subservit huic sententiæ, quod passim
 jure nostro videamus majorem licentiam maribus
 quàm fœminis datam esse, leviusque semper visum
 virorum, quàm mulierum peccatum, nec in eo libidinis
 & impudicitia tam fœda est, turpis, ac detestabilis, ac
 que in fœmina, in qua pluralitas nuptiarum minu-
 124 honesta est, major honestas requiritur,* & deinde ma-
 jor est quælibet macula impuditiæ, juxta ea quæ
 tradit Tiraquellus l. connub. i. num. 41. 42. 43. 44. 45. quem
 refert & sequitur Arius Pinel. in d. l. ult. num. 16. C. de
 bonis mater. Barnabas Briffonius ad leg. Iuliam, de adul-
 terijs, cap. 4. propè finem.

125 Ex quo inferunt, viro quidem* olim permissum
 fuisse uxorem in adulterio repertam impunè necare
 uxori verò è contra maritum adulterantem ne digitum
 quidem contingere permissum. Ex quibus puto latè
 intelligi, articulum hunc esse valde controversum
 & intricatum.

126 Jam verò* si hîc in tot doctorum virorum summa
 dissensione, discordia & varietate, difficillimum est in-
 ternoscere verum, (multis enim acerrimis argumentis
 quisque se tuctur) quid dicemus in tanta sententiarum
 varie-

varietate? Ego arbitror posteriorem opinionem in pun-
 to juris veriorē, sed priorem equiorem, & fortē et-
 iam veriorē; ex argumentis primo loco adductis, quæ
 rorsus meo iudicio convellunt & jugulant argumen-
 ta posteriora, quod apertum fiet, si semota parumper
 ratione disputandi (quam subtilem rationem appel-
 lat Julian. *rationem naturalem*, quæ legis loco est: opti-
 mus dicitur legis clypeus; & in omni re dominatur;
 qua nec est maior nec certior in mundo) si inquam æ-
 quitatem vivā & naturalem justitiam; humanitatem
 live humaniorem & benigniorem interpretationem
 intueri & sequi, ac majori iniquitati & fraudi occurre-
 re volumus, & ad publicam pupillorum utilitatē re-
 picere, ut debemus ex præcepto Imp. Severi, *de quo in*
l. 2. cum l. seq. ff. qui petant tut. Quis enim quotidie non
 videt, majus periculum pupillis obvenire ex patris
 matrimonio per Novercas, quàm econtra ex secundis
 nuptiis matris per vitricum. Equidem longo usu &
 experientia didici, inter vitricum & novercam longā
 esse differentiam, si ad pupillorum commodum spe-
 ctare volumus, nec dubito quin idem mecum asserent
 omnes illi, quorum parentes alteras nuptias aggressi
 sunt: quæ causa est, quod non vitricis, sed novercis
 diversa egregia epitheta sint peculiariter attributa,
 quod scilicet malæ, injustæ, sævæ, crudeles & perti-
 naces in privignos, diræ, * funestæ, sceleratæ, terribiles, 127.
 inde etiam odia novercalia pro inexplebilibus, capita-
 libus, & vehementer acerbis. Inde manus novercales
 pro avidis, rapinis intentis, imò rapacissimis, inde de-
 liq; delinimenta & instigationes novercales, apud
 probatos auctores exaudiuntur, ut partim tradit Ti-
 taq. *leg. connubiali* 9. n. 149. Quare licet nulla lege no-
 minatim cautū sit, patrem ob secundas nuptias à tu-
 tela liberorum removendum; tamen quia jura sunt a-
 perta, ac generaliter definitia pœnas secundò nu-
 centium esse communes inter virum & uxorem, exoe-

Q

pra

pta pœna nubentis intra annum luctus, & eam definitionem Doctores communiter sequantur: non tamen putanda facile recedendum esse ab hac generali regula, si definitione, nisi quis alia lege, vel ratione, legis vigente habente, exceptionem à regula proferat: habens enim regulam communem, siue generalem definitionem pro se, dicitur habere intentionem fundatam, & trans-

128 fert onus probandi * eam exceptionem in adversarium Alex. cum Mol. consi. 79. num. 5. libr. 7. Tiraq. de retrat. lig. §. 1. gloss. 9. num. 209. Zas. cons. 12. num. 8. lib. 1. idem consi. 9. num. 46. lib. 2. & novissimè Arius Pinel. in 3. par. l. 1. num. 23. C. de bonis mater. per text. in l. suis quoque, pto, ibi, ad generalem definitionem recurrendum est. ff. hered. instit. cum simil. alleg. in dd. locis.

129 Nec huic nostræ opinioni facit * aliquod præjudicium, quod supra adduximus, in pœnalibus non debere fieri extensionem: quia pœna non imponitur, nisi expresse dicatur, etiam data rationis identitate & omnimoda similitudine, maximè in hac materia secundum nuptiarum, in qua specialiter statutum est, quod sine lege loqui non debeamus, cum hæc res non omnino certa sit, sed in ea mirè variant scribentes. Dec. in l. num. 15. in fin. C. de edendo, & latè Aym. de antiq. temporum, §. transeo, num. 146. & seq. licet fateatur alteram communem esse, in eo tamen omnes conveniunt, etiam in pœnalibus fieri extensionem ex rationis identitate & verisimili mente, quando agitur de favore publico, ut occasio delinquendi tollatur, & præsumptis fraudibus occurratur, per ea quæ tradit Aym. de antiq. temporum, §. ordinarii, num. 6. Ludovic. Gomef. doctus multæque lectionis & experientiæ vir, regul. de Infirmis quaest. 3. vers. 2. pro hac parte Idque maximè, quando ratio est expressa in lege pœnali, quo casu fit extensio ad omnes alios casus, in quibus viget eadem ratio, qui ex ratione colligitur mens potius, quàm ex verbis, Aym. de antiq. §. videamus, num. 18. 19. 20. Francisc. Niconius

rubric

abr. C. de edendo, n. 50. & novissimè Hippolyt. Rimin.
 . i. num. 546. Instit. de donat. Quo casu dicitur magis
 comprehensio, seu dispositio legis immediata, quàm
 extensio, l. his solis, C. de revoc. donat. Rimin. de donat. in
 in. num. 273. & aliquot seqq. quo loco dixit ex Baldo,
 quod quando multa habeant eandem rationem, licet
 de uno fiat mentio, videri factam exemplariter, non re-
 strictivè: & quod tali casu lex non dicatur extendi, sed
 nucleari; nec novum jus addi, sed quod in ratione le-
 gis includebatur, secundum æquitatem detegi: & ante
 um latè Aym. d. §. videamus, & conf. 183. num. 3. & eo
 quidem magis, quando dispositio pœnalis loquitur in
 no causa majoris frequentiæ, las. conf. 112. num. 2. vers.
 . principaliter lib. 1. Aym. d. §. videamus, num. 37. Quin
 generale est, dictum causa majoris frequentiæ non
 restringere, sed comprehendere casus etiam non adeo
 citatos, Curtius Iunior conf. 107. num. 8. dicit com-
 unem. Alex. conf. 119. num. 45. lib. 6. Tiraq. de retract.
 . §. 20. num. 4. usque 12. Molin. ad reg. Cancellariæ, de
 blic. resign. num. 61. Idem in consuetud. §. 13. gloss. 3. nu.
 & §. 28. num. 3. & 6. Zas. in l. 2. §. mutui, nu. 45. & 44.
 si cert. pet. & novissimè Arius Pinell. in 2. part. l. 2. cap. 1.
 in. 13. C. de rescind. vendit. Quibus in locis tradunt, id
 continere etiam in pœnalibus, sive dictum sit in legi-
 bus, sive in statutis, præcipuè quando agitur de fraude
 standi, & quando ille rarior usus est similis expresso,
 in utroque est eadem ratio. Cum ergo ex præceden-
 bus appareat evidenter, in patre secundo nubente, &
 overcam liberis superinducente, longè maiorem sal-
 tem eandem subesse prohibitionis rationem, & ratio-
 nem prohibitionis, quo ad matrè in lege, scilicet l. qua
 tores, §. lex enim, C. de administ. tut. & in Novell. 118. §.
 his expressam, pariter & tres alias rationes à Dd. alla-
 s, ut Boër. decis. 266. nu. 1. Aym. conf. 18. num. 1. itidem
 gere in hoc casu, & ex dicto textu l. qua tores, §. lex
 in, hoc dictum esse in matre causa majoris frequen-

- ria tantum: quia utitur verbo plerunque novis matris
tis, quæ denotat* casus frequentiam, ut in casu ferè
mili respondit Iacob Menoch. *in. 8. remed. recap. 1. q. 8.* consequens est etiam, hunc casum sub expresso
matre comprehendi debere, ac prorsus rejiciendam
se ampliationem Ioannis Nicolai, quam facit *in d. 1. q. 1. c. de secund. nupt.*
130 *generaliter num. 21. C. de secund. nupt. ad vulgare* * illa
Axioma, erubescimus cum sine lege loquimur, quæ
id maxime locum habere deberet in materia secundarum
rum nuptiarum. Siquidem ea verba à Iustin. ibi pro
ta, *nec est lex aliquid tale dicens*, non eo animo dicta
sunt, ut putat Ioan. Nicolai, sed sunt enuntiatura
131 tum j. τῆς περισσολογίας solitæ Iustin. quæ nullā vim
gis habent: ut in simili ferè respondit ad alia simili
Molin. *in l. 1. §. eadem, nu. 36. ff. de verb. obligat.*

Alia argumenta non magis urgent, & non nisi quæ
dam subtilitatis specie non animadvertentibus impa
nunt. Non enim hic quærimus, uter conjugum hor
stius convolare possit ad secundas nuptias, utrius am
sit major vel constantior, nec an alter altero levius pa
niatur ob peccata venerea, sed hoc tantum, an pater
qui secundas nuptias aggressus est, fides æquè bon
integra & sincera permanferit erga liberos prioris ma
trimonii, ut ei tuto persona & res pupilli committit
credi debeant, aliter atque matri binubæ, cui ea tuto
sive fides adimitur? De quo recensui supra casus æqu
quot, in quibus iura plus confidunt de patre, quàm
matre, sed ea partim loquuntur de patre restante, ne
tamen binubo, & qui binubi meminerunt, non su
expedita, sed controversa, ut illud de exemplari su
stitutione apud Ripam, *in l. ex facto, num. 66. 67. & 68.*
ff. de vulg. & pupill. & ibidem Bald. & Salicetus. Qu
etiam loco Alexander fatetur hunc articulum esse d
bium, & alterum de educatione, cum lex non simpl
citer prohibeat, sed hoc relinquat arbitrio iudicis, c
siderata qualitate matris & vitrici, cui vitrico lex sep

confidit

confidit, ut dicit Gordianus in *l. si paterno*, C. de negot. rest. & ibid. gloss. cum & olim apud matrem etiam bi-
 nubam educabantur, auctore Livio, lib. 39. hunc in
 nodum loquente: P. Aebutius, cujus pater publico equo
 stipendia fecerat, pupillus relictus, mortuis deinde tutoribus,
 in tutela Duroniae matris & vitrici Tib. Sempronij educatus
 fuerat.

Pari modo controversum est, quod diximus de re-
 vocanda donatione & renuntiatione, quo ad secundas
 nuptias. Nam in primo contrarium tenet Ripa, d. l.
 generaliter, quo loco laudat plures ejus opinionis, &
 secundum non observatur de consuetudine apud no-
 stros, nec etiam in Gallia, ut attestatur Joan. Imber.
 vir doctissimus in suo Enchiridio, verbo, tutela, allegans
 Boerium, in consuetud. Bituricenses, tit. de estatx, des per-
 sonnes, §. 6. in verbo, à son pere, qui tamē seipsum decla-
 rans, decis. 124. num. 10. 11. 12. dicit hoc tantum obtine-
 re in matre testamentaria tutrice. Ex quibus jam pu-
 to satis probatam esse priorem opinionem, quam exi-
 stimo æquiores: nolo tamen inficias ire, alteram
 quoque opinionem optimè defendi posse.

Quare necessum non est hīc ulterius discutere que-
 stionem, an idem dicendum sit in patre inhonestè vi-
 vente, quam puto per præcedentia satis esse decisam:
 ne plus habeat luxuria quàm castitas, ut dicit tex. in
 d. l. fin. & in §. si. in auth. de restitut.

Sed ut ad id, unde paululum digressi sumus, tandem
 revertamur, tertio limitant regulam nostram, in prin-
 cipio hujus capituli positam, videlicet, *Ei deferri onus*
tutela, &c. Ulpianus in *l. legitimos*, §. fin. ff. de legit. tut.
 Imperatores, Diocletianus & Maximinianus in l. 2.
 Cod. eod. & Imperator noster Justinianus in §. quod au-
 tem, Instit. de capitis diminution. quando proximior est
 capite minutus.

Idque adeo procedit, etiamsi ea delata fuerit ante
 capitis minutionem, quia tractum habet temporis, &

continuum actionem, aliter atq; hæreditas, quæ usup
momento statim acquiritur, simulque amittit nom
hæreditatis, & ideo ei abesse non potest casus sup
veniens, *l. ult. C. unde liberi, l. Paulus, ff. de acq. hered.*

133 Imò etiam * si is post manumissus fuerit, *dict. §. quod*
autem, & ibi gloss. in verbo si manumissus, quia manum
fio delet tantum nubeculam servitutis, *l. manumission,*
ff. de iustitia & iure.

134 Adque ideo * aliud dicendum est in restituto: quod
restitutio fit pleno jure. Quam differentiam inter man
numissionem & restitutionem tradit Portius *in d. huius*
quod autem. Idemq; dicendum est in omni tutela,
qua agnationis non habetur ratio, sive quæ non nititur
tutur jure agnationis, etiam si ab aliqua alia lege, quamp
12. Tab. deferatur, ut in fratre emancipato, *l. frater*
emancipatus, C. de legit. tut. l. ne lucrum, C. de curat. furiosi.

135 Eadē ratione, quia per deportationem in Insulam
sive hodie perpetuum bannum, cum bonorum * con
fiscatione (ita enim interpretatur Alex. *cons. 26. num.*
lib. 1. & cons. 116. num. 2. lib. 3. & ibidem Mol.) cognatio
solvitur: agnatus vel cognatus alioqui proximus in
Insulam deportatus ex lege tutor non est, *d. §. quod*
autem, Instit. de capitis diminut.

136 Sed & antiquo jure * proximiori capite minuto, quo
proximior erat, in tutelæ administratione succede
bat, non tamen in hæreditate, *l. tut. §. queri potest, ff. d. d.*
legit. tut. Proximiove verò inidoneo existēte, alius da
batur extra ordinem, illæsa manente successionis cau
sa, vel, ut alii volunt, manente tutore inidoneo, pene
alium relinquebatur administratio, ut annotavit Ræ
vard. *Variorum i. c. 10. per l. sæpe ad alium, ff. de cur. fur.*

CAP. XVI.

Quando locus sit legitimo tutori?

SUMMARIUM.

1. Deficiente testamentario tutore, locus est legitimo,
exclu-

CAP. XVI. QUAND. LOC. SIT LEG. &c. 247

exclusio dativo. Fallit num. 18. Declara ut num. 19.

- 2 Tutor legitimus donec extat, ad dativum non pervenitur.
- 3 Legitimus tutor superveniens excludit dativum.
- 4 Legitimus tutor per annum expectans, licet privetur successione, non tamen tutela.
- 5 Alius tutor dari non potest in præjudicium matris negligentis, nisi ad hoc citata, & quando.
- 6 Non subditus potest esse tutor legitimus, si velit.
- 7 Mater, contractis secundis nuptiis, ipso jure tutrix esse definit, & est locus legitimo.
- 8 Tutore testamentario non existente, nisi spe, locus est dativo, non legitimo.
- 9 Mater acceptans tutelam filie, si transeat ad secunda vota, accedens judicis officium pro tutoris provisione, dat locum tutori dativo, non legitimo, & quando, 11. 12.
- 10 Communis opinio.
- 3 Tutor ad matris petitionem datus, qui dari non debuit, excludit dativum, Declara num. 14.
- 5 Statuti forma præcisè debet servari. Amplia num. 16.
- 7 Quomodo tutor cum inquisitione dari debeat?
- 10 In tutela matris & avie receditur à regulis juris communis.
- 1 Cautela Cornai.
- 2 Testator si dederit testamento tutores liberis suis, hoc adjecto, quod unus non possit gerere sine alio, mortuo uno ex eis, ad quos pertineat tutela.
- 3 Tutore capto ab hostibus, an locus sit dativo?
- 4 Quid in deportato, excusato, vel remoto?
- Equitur videre, Quando locus sit legitimo tutori?
- In quo tractatu * Regulam constituunt omnes: quod, deficiente tutore testamentario, locus sit legitimo, excluso dativo, & quod existente legitimo tutore, cesset dativus. Cujus ratio differentiae patet ex ordine titulorum ff. C. & Instit. §. 1. & ibi glo. verbo tutor, Instit. de Attil. ut. Alexan. conf. 161. num. 2. lib. 5. Corn. conf. 274. num. 1.

Q 4

lib.

lib. 3. Aret. in §. quod autem, nu. 2. Instit. de legit. agnat. suc. c. 1. & Curt. Iun. conf. 94. nu. 4.

- 3 Imò legitimus superveniens excludit dativum, *§. tutor reipublicæ, §. 1. ff. de tut. & rat. distrab. non solum, §. 1. ff. de tut. libertus, ff. de excusat. tut.* quod tamen intelligitur, dum modo alius non sit proximior, ut dicit Alexand. *conf. 61. num. 2.* Etiam si legitimus ultra annum exspectavit, Licet enim * successione privetur, non tamen tutela, si in datione alterius tutoris non fuit iudicium narratum, legitimus extare, eum fuisse admonitum & coram eo probata fuerit eius negligentia, ut laus probat Alex. *d. conf. 61. nu. 3. 8. 9. lib. 5.*

Quinimò plus volunt Cynus, in *auth. matri & avi Cod. quando mulier tutelæ offic.* & ibi Odofredus, quos refert & sequitur Bart. eodem loco, quod si mater extraneæ quæ non iure communi, sed speciali iure admittitur, ut legitima voluntaria, * & Iudex procedat ad dationem alterius tutoris, ignorante matre. Quamvis etiam revera mater fuerit in mora assumendi tutelæ vel petendi tutores: tamen non valebit datio tutoris nisi appareat, quod Iudex in datione tutoris cognoverit de negligentia matris; & eam citari fecerit videndum dari alium tutorem. Et licet hæc opinio ab aliquibus controvertatur, quo ad citationem, eo tamē omnes conveniunt, iudici narrari debere legitimum extare, eumque esse in notabili mora, respondit Alex. *d. conf. 61. num. 4. 5. 6. 8. 9. lib. 5.*

- 6 Nec refert, * an talis legitimus tutor sit alterius jurisdictionis, quam pupillus, vel ejus bona essent in alia provincia: tunc legitimus tutorem lex dat, ut diximus, & probat *l. legitimus, ff. de legit. tut.* quæ ubique potestatem suam exercet, *vulg. l. fin. C. de præscript. long. temp.* & tradit Alex. *d. conf. 61. num. 7.*

7 Quin et si legitimus defierit esse ipso iure, iudici hoc non agente, * & nullis reliquiis tutelæ remanentibus (quod fit matre cōvolante ad secunda vota, quæ de

definit ipso jure tutrix esse, adeo ut nullæ reliquæ remaneant, iudice etiam hoc non agente, ut in *authen. sacramentum, C. quando mulier tut. offic.*) locus est legitimo & non dativo, per ea quæ notantur per gloss. magnam in *l. si quis sub conditione, ff. de testam. tutel.*

Sanè quando *testamentarius tutor nunquam fuit, 8 sed ejus tamen spes est, tunc locus est dativo, non legitimo, per *l. si quis sub conditione, in prin. ff. de test. tut.*

Idemq; est dicendum, quando is definit esse tutor, iudice hoc principaliter agente, ut tradit Angelus in *d. §. quod autem, nu. 2. de legit. agnat. tut.* puta, si mater, quæ tutelam cepit & administravit, antequam transiret ad secundas nuptias, iudici exposuit, se velle experiri secundum matrimonium, * ideoq; petiit tuto- 9 rem idoneum dari filiis suis, quo casu Judex ad matris petitionem alium dabit, fortè etiam nominatū à matre, & secundo marito, si hoc iudici sederit, quia fortè proximior est inidoneus & vitricus est bonæ vitæ, famæ & conversationis, & is qui hoc casu à iudice datus est, omnibus legitimis præferetur, ita gloss. in *d. authen. sacramentum*, quam sequuntur Bart. Bald. Salicet. & alii, & eam * communem esse dicit Berous, *questione 10 familiari 66, Curt. Jun. conf. 94, num. 5. Jason conf. 149, num. 2. vers. secundo principali, lib. 2.* Etiam si mater minor sit, licet Bart. in *d. auth. sacramentum*, hoc * decisivè 11 non tradat, ut respondit Curt. *d. conf. 94, num. 5. & 6.* non tamen semper ad matris nominationem datus legitimus excludit. Sed hoc distinctionem recipit; nam si mater nunquam tutelam suscepit, quia noluit, vel mora temporis fuit exclusa, legitimo locus erit, non dativo, *d. cap. ex parte, num. 6. de appellat. August. Ber. latè quæst. 66, num. 5. & 7. per text. in l. 2. C. qui pet. tut. & not. in authen. matri & avia. C. quando mul. tutel. offic. ubi tradit hujus rei rationem.*

Pari modo, si mater secundas contraxit * nuptias, 12 non prius adito iudice, & tutore petito, dativus repel-
litur,

litur, Bero, d. q. 600. nu. 5. vers. secundus casus, num. 7. vers.
2. respondeo. Menoch. de arbit. jud. lib. 2. cent. 2. casu 151.

- Atqui non absimili ratione, * quando ad matris pe-
tionem quis datus est, qui dari non debuit, * ut de pa-
tre, vel fratre matris, præsertim quando datus est per-
functoriè & sine debita inquisitione, id est, non voca-
tis vocandis, ut respondit Dec. cons. 674. num. 5. 6. & 7.
Iason d. consi. 149. Menoch. d. casu 151. num. 4. Plot. de in-
litem juran. §. 9. num. 12. vel non observata * forma sta-
tuti, cujus ommissio etiam in minima parte vitat actum,
etiam pium & favorabilem, & debet præcisè servari,
adeo ut non sufficiat implere per æquipollens, ut proba-
tur in l. qui Roma, §. Flavius Hermes, ff. de verb. oblig. & notat
Bald. * in l. testamentum non ideo, in secundo notabili, C. de
testam. cum allegatis per Iasonem, d. consil. 149. nu. 2. lib. 2.
Etiam si decretum non procedat ulterius annullando,
ut in specie similis statuti Mediolanensis consuluit
Curtius Senior consi. 46. incip. super, num. 14. vers. confir-
mo. Iason d. consi. 149. quos refert & sequitur novissimè
Plotus, de in litem juran. §. 9. num. 12. 13. Quinimo * nec
eo casu sufficit, si Iudex dicat se dedisse tutorem ido-
neum, nisi de ipsa inquisitione constet per alia acta præ-
cedentia, eodem Curt. teste d. consi. 46. junctis notatis
Bart. in l. scire, §. fin. ff. de tut. & curat. datis ab his. Bald. in
l. omnem, vers. quero an dativus, C. ad Tertull. Inquisitione
autem dari confirmarique tutor curatorve dicitur, qui
causa cognita & moribus, fide, facultatibus ejus æsti-
matis, Magistratus decreto datur, vel confirmatur, l.
mulier, & l. naturali, §. ult. ff. de confirmand. tut. l. 1. §. si
pupillus, ff. de tutel. & rationib. distrab. & l. 4. C. qui satis-
dar. cog. Idem multo magis dicendum stante statuto,
quod non admittetur dativus, nisi deficientibus omni-
bus legitimis, ut est Mediolani, super quo ita consuluit
Iason d. consi. 149.

- Limitatur quoque * Regula, quando desinit ex cau-
sa civili, vel naturali, iudice hoc principaliter non agen-
te, in

te, in personam unius tantum, aliis remanentibus, ut
 tradit Ang. in d. §. quod autem, nu. 2. per l. si quis sub condi-
 tione in fin. Bald. conf. 308. num. 2. lib. 2. Corn. conf. 275.
 num. 3. & 8. lib. 3. Ubi idem Corn. num. 9. dicit hoc non
 obtinere in matre & avia, quia aliquando concurrere
 potest, inquit, ex postfacto testamentaria successio & 19
 successio ab intestato, per l. circa, ff. de inoffic. test. l. in sub-
 titutione, ff. de vulg. & pupill. & in harum tutela recedi-
 mus à regulis juris communis, quæ & propterea vo-
 catur anomala & irregularis: * quod tamen nobis 20
 non placet, non solum ob differentiam, quam facit
 Bortol. post Dyn. inter tutelam & hæreditatem, in l. si
 quis sub conditione, 2. col. vers. oppono. Verum etiam ex eo,
 quod non temerè recedendum sit à regula d. §. plane, l.
 si quis sub conditione, nisi probetur exceptio à regula, se-
 cundum not. Bart. & Iason. in l. 2. ff. de in jus vocand.
 Dec. in l. 1. num. 8. ff. de reg. juris, conf. 498. num. 5. l. si quis,
 puto, ibi, ad generalem definitionem recurrendum est, ff. de
 hæred. instit. quæ hoc casu non invenitur, sed hoc tan-
 tum, ut & matris & avia tutela permissiva, atq; vo-
 untaria sit, contra atque alia legitima, quæ iussa &
 necessaria est, ut diximus. Quamobrem * idem Cor- 21
 næus nolens in hære huic opinioni, cautelam tradit,
 ut Iudex matri & avia tutelam decerneret, & si opus
 sit, eam daret tutricem.

Planè, si testator dederit testamento tutores libe-
 ris suis cum clausula, Quos unus non posset gerere
 sine alio; uno defuncto, nullæ manent reliquæ testa-
 mentariæ tutelæ, & ideo eo casu locum esse legitimo
 Baldus respondit d. conf. 308. num. 1. & cum sequitur 22
 Ang. §. quod autem, num. 2.

Cæterum * si unus ex testamentariis superest, & est 23
 pater de jure communi, quod reassumet tutelam ali-
 quando, ut in capto ab hostibus, eo casu locus erit da-
 tivo. Angel. in d. §. quod autem, per l. 1. §. si apud hostes, ff.
 de legit. tut. sequitur Corn. d. conf. 284. n. 3. 4. 5. l. 3. ad-
 ducto

ducto exemplo de matre, quæ licet minor testamento data impediatur esse tutrix, tamen dato interim temporario tutore, ubi major facta fuerit, tutelam assumit: Sin verò spes tantum superest, quod aliquando assumet jure speciali, puta deportatus, per in integrum restitutionem, ea spe minime attendenda, locus erit legitimo, Ang. d. §. quod autem, num. 2. Corn. dict. conf. 284. num. 2. vers. si verò, lib. 3. per not. Bart. in dict. l. si quis sub conditione, in fin. i. quest. num. 1.

24 Quo ad excusatos verò, * & remotos, itidem regula non procedit, sed in eorum locum alius à Prætoris datur, secluso legitimo, d. l. si quis sub conditione.

CAP. XVII.

Qui petant tutores, sive petere possint.

SUMMARIUM.

- 1 Omnes necessarij vel necessaria persone pupillis tutores petere possunt.
- 2 Necessaria persone que dicantur.
- 3 Necessarij qui dicantur ex opinione Baldi.
- 4 Necessarij qui sententia Zafij.
- 5 Necessaria persona Iacobo Revardo.
- 6 Auctoris opinio.
- 7 Necessariorum appellatio capienda pro subiecta materia ampliative vel restrictivè.
- 8 Necessitudinis verbum quam latè pateat.
- 9 Volens litigare cum pupillo ad validandum iudicium, vocatis conjunctis, affinibus & amicis patris pupilli, tutorem à Iudice pupillo dari petere poterit.
- 10 Iudex, nemine petente, ex officio pupillis tutorem datur vel curatorem, si viderit bona perire, vel as alienum imminere, dummodo id faciat de consilio conjunctorum.
- 11 Discessio ab opinione Decij.
- 12 Adulto datur curator, nemine petente, ex officio Iudicis, cum consilio conjunctorum.

De

DE principiis testamentariae & legitimæ tutelæ satis dictū esse arbitror : deinceps de dativa, quæ ordine sequitur differamus, cujus tractatus his capitulis continetur. I. Qui petant Tutores sive petere possunt. II. Qui petere teneantur, & pœna non petentis. III. Qui dederint olim, qui hodie. IV. Quis dari potest. V. Quando detur. VI. Quomodo detur. VII. Cui detur.

Primo loco * videamus, quibus hoc permissum sit? Et constat, apud veteres necessarios sive necessarias personas, sua sponte, seu libera voluntate pupillis tutores petere potuisse : sic enim rescribit Antonius Domino, in l. si filiis, C. Qui pet. tut. Si filiis debitoris tui non sunt necessarij, qui tutores petant, potes & ipse curare, ut accipiant per quos legitimè defendantur. In qua lege duo colligimus, necessarios pupilli petere posse, vel illis non petentibus, creditorem patris pupilli rogare posse eos, qui petere possunt, ut petant, & si hi neglexerint, curare posse, ut Præses det, quod & probatur in l. 1. Divus Severus, §. siquidem, ff. qui pet. tut. & planius in l. 1. §. ult. ff. de eo qui pro tutore. Qua de causa * hîc in dubium venit, qui dicantur necessarii sive necessariae personæ, de cuius vera definitione non satis convenit inter nostros juris Professores. Siquidem * Bald. dicit in cap. si pater, de testamentis, eos esse agnatos & consanguineos ex latere patris, per l. ult. ff. de justit. & jure, l. impuberibus, ff. de suspectis tut. l. in fideicommissi, §. cum Pellidius, ff. de usuris. Qui textus nihil minus probant, quam id quod dicit Bald. quamvis eū etiam sequantur Andr. Barbat. in l. cum acutissimi, num. 37. & 139. C. de fideicommissi. Ulric. verò Zas. in l. hæc verba, num. 6. ff. quibus ex causis in possess. dicit * necessarios differre à cognatis, & adfinibus, quia textus ibi primo dicit evocandos esse ad pupilli defensionem tutores, quos si non habet, requirendos esse cognatos, adfines, & si qui alii fortè sint, quos verisimile est defensionem non omissuros, vel propter necessitudinē, vel propter charita-

ritatem, vel qua alia ratione, putans eos esse necessarios, vel necessitudine junctos (si Latinis inquit hominibus credendum est) qui sunt extra gradum successibilem, id est, decimum, nec tamen aliquem latius dat suæ opinionis assertorem. Ex recentioribus * autem Iacob. Revardus ad leg. heredem ff. de reg. juris. dicit Festum ex Ælio Gallo referre, eos esse necessario qui aut cognati, aut affines sunt, in quos necessaria officia conferantur, præter cæteros, dicens hæc Galli definitionem vehementer confirmari à Valerio Maximo lib. 2. cap. 1. ubi de Sacello Deæ Viriplacæ agit his verbis Convivium, inquit solemne majores instituerunt, idque Chæstiam appellaverunt, cui præter cognatos & affines, nemo interponebatur, ut si qua inter necessarias personas querela esset orta, apud sacra mense, & inter hilaritatem animorum fautoribus Concordiæ adhibitis, tolleretur. Quam etiam opinionem confirmat Martianus noster, in l. ult. ff. de jur. stit. & jure. Nonnunquam, inquit, etiam pro necessitudine jus dicimus, veluti, est mihi jus cognationis, vel adfinitatis.

6 Nobis * vero dicendum videtur, non semper necessariorum unam & eandem significationem esse, sed quandoque latius, * aliquando strictius capi pro ratione subiectæ materiæ. Nam in l. Iul. de adulteriis, ex Constitutione Constant. in l. quamvis, C. de adulteriis, horum appellatione veniunt tantum pater, frater, patruus & avunculus, quibus solis permissum est adulteram accusare. Rursus in edicto, in jus vocati ut eant, l. 1. 2. & 3. veniunt tantum parens, patronus, patrona, liberi, uxor & nurus. Sic & quando agitur de imponenda lucrativa descriptione, tantum veniunt pater, avus, proavus, nepos, pronepos, filia, neptis, proneptis, ex constitutione Divorum Theodosii & Valent. in l. 1. Cod. de imponenda lucrativa descript. lib. 10. Scribit etiam Callistratus noster in l. capitalium, §. omnia, ff. de pœnis, omnia admissa in patronum, patronive filium, patrem propinquum, maritum, uxorem, cætatasque necessitudines gravius vindicanda

ada esse. Scribit & Ulp. ex rescripto D. Pii, in l. acon-
 ruit, §. furiosi, ff. de offic. Præsid. Si furiosi per necessarios con-
 ineri non possunt, eo remedio per præsidem obviam eundū esse,
 il. ut carcere contineantur. Denique scribit Modestinus.
 l. 2. ff. qui pet. tut. Si minores non habent eos, qui ex legi-
 us sunt defensores, siquidem tutoribus indigent propter ata-
 em, possunt petere eis tutores constitui cognati, & qui se-
 andum affinitatem sunt, familiares parentum masculorum
 & feminarum, possunt & amici parentum, & educatores
 sorū puerorum hoc petere. Ex quib. satis superque pro-
 atum esse puto, necessariorū appellationem aliquan-
 lo ampliari, & quādoq; restringi. Quare si in hac, vel
 mili materia favorabili significationē latissimē quis
 apiat, ut & facit Modestinus, non malè fecerit, meo
 iudicio. Siquidem, *necessitudinis, verbū latissimē pate- 8
 ce, nemo est, qui nesciat, cum illud comprehendat non
 olūm liberos, fratres, propinquos, aliosque sanguine
 unctos, sed & contubernales, l. Iulius, ff. de cond. & de-
 onstr. omnesque alios, vel hospitii, vel alterius amici-
 iæ necessitudinisque vinculo nobis junctos, quibus
 mnibus jus nostrum hoc permittit, quod crederet,
 os pietate necessitudinis ductos ad hoc sua sponte
 rocedere, debere & ita naturale debirum persolvere,
 it in simili dicit Imp. Theod. ad Valent. in dict. l. 1. C.
 e imponēda lucrativa descript. lib. 10. Qui si in eo negli-
 gentes fuerint, & quis* fortè sit, qui cū pupillo iudicio 9
 ontendere velit, is ad validandū iudicium, vocatis
 onjunctis, ad finibus & amicis patris pupilli, tutorē à
 udice pupillo dari petere poterit, d. l. si filius, C. qui pe-
 it tut. & est decisio Pedemōt. 89. num. 7. Decisio Nea-
 o lit. 262. num. 2, quas sequitur Robertus Maranta in
 o speculo, 4. parte, distinct. 16. num. 36. Quin & Iudex
 nemine petēte, ex officio his tutorem dat, vel curato-
 em, si vidit quod bona aliās perirent, vel æs alienum
 mmineat, dūmodo id faciat de cōsilio coniunctorū,
 it ex Bart. & Bald. tenet d. decisio * Pedemont. quam 10
 licet

licet controvertat Dec. in l. 1. num. 6. ff. de jurisdic. on.

- 11 *jud. nos tamen * putamus eam esse veram, quam & demus sæpè observari in judiciis, & comprobatur sacra scriptura, Psalm. 12. Tibi derelictus est pauper; orphanus tu eris adiutor: ut latè in simili tradit Covar. pract. questionum, cap. 6.*

- 12 *Idemque * dicendum, quando adulto dandus curator, l. 1. & l. matris pietas, C. qui pet. tut. l. Divus verus, §. Curatores, eodem l. 1. §. si pupillus, ff. de tutel.*

CAP. XVIII.

Qui tutores petere teneantur?

SUMMARIUM.

- 1 *Mater intra annum petere debet idoneum tutorem liberum, si ipsa non velit esse, alioqui privatur successione liberorum. Declara nu. 7. amplia nu. 9.*
- 2 *Communis opinio.*
- 3 *Avia non petens tutorem nepotibus indigna judicatur eorum successione. Declara nu. 4.*
- 5 *Magis communis opinio.*
- 6 *Qui sperant legitimam successionem pupillorum, vel intestato, vel jure substitutionis, tenentur illis petere tutores.*
- 8 *Anus petendi tutorem non currit sequentibus, proximis re superstitibus, & quomodo hoc sit intelligendum, p. chre traditur.*
- 10 *Mater & reliqui ascendentes non petendo tutorem, intra annum, an sint privandi legitima sua?*
- 11 *Mater non petens curatorem filio suo pupillo, in casib. quibus est necessarius curator pupillo, privatur successione filij.*
- 12 *Mater pragnans, ventri curatorem non petens, privatur successione, si posthumus nascatur, & post mortem moriatur.*
- 13 *Mater non solum tenetur petere, nominare & curare, ut de.*

ut detur tutor, sed necesse est eos compellere, ut sese immisceant tutela, & eam legitime administrent.

4 Communis opinio.

5 Declaratio communis opinionis.

6 Mater petens malum vel inidoneum tutorem filijs, expellitur legitima eorum hereditate, & quomodo hoc sit intelligendum.

7 Mater in locum rejecti, remoti, excusati, vel etiam defuncti, alium tutorem petere debet, ut non privetur successione.

8 Mater naturalis tenetur petere tutorem liberis intra annum, ad instar matris iustæ & legitime.

9 Mater rustica an excusetur non petendo filijs intra annum tutorem.

10 Clericus ob non petitum tutorem pupillo excluditur à successione pupilli.

Mora purgari potest, quando dies & pœna à lege est apposita.

Purgatio mora non admittitur, quando exsecutio facta est à lege.

11 Mater vel alia persona non acceptata tutela, etiamsi benè & legaliter administrasset negotia pupilli, privatur successione, ob id quod non petierit tutorem.

12 Libertus filijs patroni sub pœna deserti officij sive obsequij tutorem petere tenetur.

13 Protutor abstinere volens à tutela pupilli, certiorare necessarios pupilli debet, ut ei petant tutorem.

14 Tutor post pubertatem pupillum admonere debet, ut sibi curatores petat, alioqui non est liberatus periculo tutela.

15 Tutor curare debet, ut pupillo pubere facto administratio transferatur in curatorem, & ut is causas nondum cœptas prosequatur.

16 Magistratus moniti, ut darent curatorem, si non dederint, tenentur non habenti.

17 Apud Gallos mater non petendo tutorem intra annum

R

non

- non privatur successione filii, sed mulctatur pecunia pro judicantis arbitrio.
- 30 Cessat privatio successione in matre, si post pubertatem filius decedat, cui impuberi mater tutorem petiit.
- 31 Explicatur statutum Ultrajectinum titulo 28. artic. 6.
- 32 Annus ad petendum tutorem an debeat esse finitus, ubi locus poenae.
- 33 Mater justè impedita excusatur in non petendo tutorem liberis. Declara num. 34. 35.
- 36 Mater & alii excusantur in non petendo tutorem, si differant, ut pupillus a creditoribus non possit conquiri.
- 37 Legitimus tutor non privatur successione, si non petiit tutorem.
- 38 Excusatur mater in non petendo tutorem existente testamentario, Declara num. 39.
- 40 Extante legitimo tutore, non est locus dativo, & an casu sit locus poenae constitutionis, controversa quae sequitur.
- 41 Mater excusatur in non petendo tutorem, si intra annum ab alio fuit praeventa.
- 42 Pupillus habens pupillarem substitutum, an excludatur mater à successione, si tutorem non petiit intra annum.
- 43 Mater minor annis, non petendo tutorem intra annum, excusetur.
- 44 Magis communis opinio.
- 45 Mater prodiga excusatur in non petendo tutorem filiis, non privetur successione.
- 46 Mater ingrediens monasterium intra annum, & non petens tutorem, an privetur successione.
- 47 Non excluditur à successione pupilli, qui negligentem excludere potuit & tacuit.
- 48 Ius revocandi donationes ex causa ingratitudinis non transmittitur ad heredem.

49 Mater ob non petitum tutorem, licet privetur successione, non tamen legato particulari sibi facto.

50 Mater, non petendo tutorem, non privatur successione fideicommissaria.

51 Idem in substitutione vulgari observatur.

Am qui petere teneantur videamus: Et quidem mater nisi ipsa velit suscipere liberorum suorum tutelam, intra annum petere debet idoneum tutorem illis, alioqui jus non habet vindicandorum sibi bonorum intestatorum filiorum, l. 2. §. si mater, ff. ad Tertull. §. sed quemadmodum, Inst. eod. tit. Et hanc communem esse regulam tradit Dec. in c. ex parte, nu. 6. de appell. Ioan. Bern. Diaz. de Lugo Hispanus, vir moribus & doctrina excellens, reg. 458. Ang. in §. actionum, nu. 44. Instit. de act. Idem in d. §. sed quemadmodum, n. 9. dicit communem Ang. Perus. conf. 118. n. 3. & conf. 166. vers. sup. 2. Marian. conf. 8. n. 13. vers. remanet, lib. 1. Idem conf. 16. n. 1. lib. 2. Corn. conf. 87. nu. 2. lib. 1. Marant. ad rep. l. is potest, n. 179. ff. de acq. hered. Paris. conf. 84. nu. 21. 28. lib. 2. Rub. conf. 81. n. 1. omnium novissime Iac. Phil. Port. commun. reg. & conclus. lib. 5. c. 4.

Quod & ad aviam extensum est, ut si nepotib. non petierit tutorem, indigna judicetur eorum successione, d. l. 2. & quid, ff. ad Tertull. Ang. d. conf. 118. nu. 2. Marian. d. conf. 16. n. 1. 3. & 4. & Paris. conf. 84. n. 22. lib. 2. nisi mater* superfit, quæ eam præcedit in petendo tutorem, & in spe succedendi, ut bene respondit Marian. dicens eam esse magis communem, conf. 16. n. 3. & 4. lib. 2.

Idque in universum* post constitutum fuit à Divis Theodosio & Valentiniano, de iis omnibus, qui pupilli legitimam successionem sperarent, vel ab intestato, vel jure substitutionis, l. sciant, C. de legit. hered. Marian. d. conf. 16. num. 2. Marant. in repet. l. is potest. num. 179. latè Port. dict. conclus. 4. ampliat. 2. & novissime Ioach. Mynfingerus, Academia Friburg. olim Professor ordinarius, conf. 54. nu. 2. cujus ea ratio est, quia lex voluit, quod sicut dedit illis successionis pupillaris

spem, ideo ipsi deberent illis consulere petendo tutorem, *d. §. sed quemadmodum*, quod tamen in matre non procedit, quæ ad hoc tenetur, etiã si statuto sit exclusio in successione, *Dec. consi. 16. Paris. consi. 41. nu. 50. libr. 2. Angel. consi. 118.* Verum is annus* qui est datus primogenito in gradu, non excludit, eo superstitite, sequentes, ex cõmuni omnium sententia, ut ex Marco Mantua, *consi. 262.* attestatur *Port. d. conclus. 4.* Neque etiam post hoc unum annum, primo excluso, secundus deinde annus currit sequentibus, ut latè probat *Tirap. de retract. consi. vent. §. 2. glo. 1. & unica, nu. 79. & 82.* & communem esse dicunt *Bened. Capra consi. 67. Corn. cõs. 113. lib. 4. &* qui hos, & plures alios laudat, *Portius dict. conclus. 4.* Quamvis idem Portius eodem loco quosdã alios non levis etiam auctoritatis citat contrariæ opinionis. Et iam si tales contingant pupillum ex parte personæ exclusæ, ut respondit *Corn. consi. 34. lib. 4.* exceptis matre & avia: nã avia excluditur, quãvis alii non excluderentur, qui matrè sequuntur, ut tradit *Port. dict. conclus. 4. vers. sublimitat. 1. & seq.* ubi multos citat in utraque partem. Pari modo defuncto priore in gradu, incipit currere annus sequenti, ut ex *Mariano, d. consi. 16. n. 3. 4. lib. 2.* & multis aliis tradit *Portius conclus. 4. vers. sublimitat. 2.* Similiter exclusa matre, exclusus etiam videtur avus, qui eam habet potestate, ex doctrina *Bartoli, in l. quid ergo, §. si quis alieno, ff. de his qui not. infamia,* quamvis *Baldus* ibi contrarium sentiat, ut eum allegat *Portius*, qui tamen in meo libro ne minime quidem hujus rei facit mentionem, & eum sequitur *Benedict. Capra consi. 14.*

Non solum autem privatur successione, quæ eis deferatur jure communi, sed & ea, quæ obvenit jure statutorio, & hoc quidem optima ratione. Nam quoties lex privat aliquem hæreditate, propter aliquod extrinsecum, procedit, etiã si per statutum alicui hæreditas deferatur, *Marian. d. consi. 16. num. 2. lib. 2. Paris. consi.*

CAP. XVIII. QUI TUT. PET. TEN. &c. 261

consi. 84. num. 26. lib. 2. ubi allegat Capram, consi. 148. & 152. & novissimè Portius, d. conclus. 4. ampliat. 17.

Sed & mater* ac reliqui ascendentes ex eadem causa privatur legitima sua, omni que alio commodò, si crelimus Baldo consi. 140. lib. 1. quem sequitur Andr. Barbat. consi. 67. circa fin. lib. 3. Maranta in repet. d. l. is potest. num. 188. quem Portius non allegat.

Ut autem* tutorem petere tenentur pupillo, eadem ratione & curatorem in casibus, quibus is curator impuberi necessarius est, ut quando tutor legitimus non est idoneus: quamvis verba rescripti deficiant, quia eadem ratio est, l. 1. ff. qui pet. tut. l. 2. §. quid si curatores, ff. ad Tertull. Quæ tamen cura, & sollicitudo his non incumbit, quando est adultus, cum ipse sibi, si res ita exigat, petere debet, l. 1. & l. matres, C. qui petant tut. & ita tradit Maranta in d. repet. l. is potest, nu. 226.

Idem dicendum, * si muliere prægnante, ventri curatorem non petierit. Nam si posthumus nascatur, & post mortem moriatur, in sententiam SC. incidet; nisi mulier peperisset intra 30. dies post mortem mariti Bart. in l. 1. §. eleganter, ff. de lib. agnosc. quem refert & sequentur Marant. in d. repet. l. is potest. num. 184. Amplius putat Bald. consi. 288. lib. 2. eo casu sufficere, curatorem fuisse petitam intra annum, & si posthumus antè moriatur, excusari matrem, & alios à pœna SC. ti.

Sed &, inquit Ulpianus, l. 2. §. si mater 2. vers. quid si curatores furioso tutorem vel curatorem non petierint, magis est ut incendant.

Tantumdem* dicendum erit, etsi petiit, nominavit, & dari curavit, non tamen compulit eos se miscere tutelæ, & eam legitimè administrare: nam plenum officium in matre desideramus, & hæc omnia ei curanda sunt, ne in hæreditate ei obstat, inquit Ulpian. in l. 2. §. quid ergo, vers. quid si non compulit, ff. ad SC. Tertull. & ita respondit Bald. consi. 489. proponitur, lib. 5. & Marianus d. consi. 16. nu. 28. usque 34. ubi dicit * eam esse com-

munem, sequitur Marant. in d. repet. l. is potest, num. 180. & 187. & Ang. in d. §. actionum, nu. 33. vers. quaro quando, actionibus. Quam tamen * communem putant procoquere omnes in matre & avia, quoad tutorem ab eis in petito tantum, non verò quoad testamentarium, vel legitimum, ut scribit idem Marian. d. cons. 16. num. 21. & Ang. in d. §. sed quemadmodum, num. 7. qui tamen dicit se contrarium consuluisset.

Expellitur quoque mater legitima liberorum haereditate, * quasi indigna existens hæreditatem eorum accipere, si petierit quidem liberis tutorem, sed indignum, puta talem, qui pravitate gratia dimitti poterat, auctore Modestino, in l. 2. §. sunt autem, cum l. seq. qui pet. tut. Angel. in d. §. sed quemadmodum, num. 8. Marant. in repet. l. is potest, num. 168. Rubeus consil. 66. & novissimè Portius d. conclus. 4. ampl. 8. & 15. Quod tamen intellige, si probetur, eam perfunctoriè non præmissa ulli diligentia, & quasi studiosè malos petiisse, quod in dubio non est præsumendum, ut rectè tradit Ang. in d. §. sed quemadmodum, per d. l. 2. §. sunt autem, ibi: studiosè malos petierit, Port. d. ampl. 8. & 15.

Idem tractatus erit, * si in locum rejecti, remoti, excusati, vel etiam defuncti (quamvis verba S. C. deficiant) alium continuò dari non petierit, dict. l. 2. §. sunt autem, quia inquit Ulp. in l. 2. §. quid ergo, vers. quid si decesserint, ff. ad Tertull. sententia constitutionis locum habet.

Cum autem hujus tutoris petitio fundata sit in stimulo naturalis pietatis, & mater naturalis vocetur quoque ex lege ad hæreditatem filii defuncti, non ab simili ratione Zeno Imper. in l. matres, C. qui pet. tutor, hanc necessitatem petendorum tutorum huic imposuit atque matri justæ & legitimæ, dicens non ferendum esse * in ea juris ignorantiam, cum id ignorari pietas materna, & rationabilis animi ratio, quæ eam cogit sollicitam esse pro salute liberorū, non patiatur. Plotius de in litem jurando, §. 5. nu. 27. quam nec excusat ætas 70. annorum,

annorum, si credimus Baldo, in *l. matres, C. ad Tertull.*
& Portio, *ampl. 3.* licet alias senectus dicatur domus
oblivionis, ut latè Gomefius in *c. 1. num. 97. de constit.*
in 6. & ea, quæ per oblivionem fiant, venia digna vi-
deantur.

Neque etiam * rusticitas, quando potuit consulere 91
peritiores, vel etiam quando non potuit consulere, ni-
si ipsa bene administraverit, Port. *d. conclus. 4. ampl. 10.*
in fin. & 12.

Nec distinguitur, * an successurus pupillo sit laicus, 20
vel clericus, vel lapsò anno monasterium ingrediatur:
quia leges æquè ligant clericos atque laicos, & ita in
terminis tradit Felinus in *capit. Ecclesia Sanctæ Mariæ,*
u. 67. de constitut. Baldus in *cap. ex parte, vers. sed quid*
in mater, & ibi Præpositus, *de appella.* & novissimè
Port. *ampl. 6. & 7.*

Et licet regulariter, * quando dies & pœna à lege 21
proponitur, mora purgari possit, ut notant Bart. & alii,
in *l. si Insulam, ff. de verborum obligat.* hæc tamen mora
purgari non poterit, per *l. 2. §. confestim, ad Tertull.* quia
im * executio facta est à lege, quo casu purgatio mo- 22
do nō admittitur, ut tradunt omnes in *d. l. si Insulam,* &
ita in terminis decidit ibi Alexand. *fol. 11. num 35.* An-
selmus in *d. §. sed quemadmodum, num. 6.* Salic. in *l. sciant,*
de legit. hered. & novissimè Port. *ampliat. 9.* Sunt ta-
men, qui putant purgationem admitti debere re inte-
gra, puta non dato alio tutore, quos laudat Port. *d.*
pro, quod non adderem, nisi data iusta causa.

Plus arbitror, quod licet tutela sit adinventata, ut pu-
illis (qui per ætatem se defendere nequeunt) esset
consultius, adeoque videretur matrem excusari debe-
re à pœna non petiti tutoris, quando vel mater, vel a-
lius tutelā benè & legaliter administrasset, nostri ta-
men juris auctores etiam eo casu * voluerunt, matrem 23
vel aliū peræquè privari debere, quia per talē admi-
strationem non est pupillo satis consultum; ideoq;

putant matrem excusari, si administrationem suscepit
cū decreto Judicis, licet alia solemnia omiffa fuerint,
Salicet. in d. l. sciant, vers. quæro mater, Abbas consi. 90.
lib. 2. Marant. in d. repet. l. potest, nu. 197. Paris. consi. 84.
num. 19. lib. 1. idem consi. 84. num. 7. lib. 2. & novissimè
Port. ampl. 10. dicens, hoc casu etiam excusari mul-
rem rusticam, quæ peritiores consulere non potuit,
etiam supra diximus: neque etiam hoc casu punitur
matrem vel alium, quando alius, puta testamento
datus tutor, tutelam administravit, licet minus so-
lemniter, ut respondit Abbas d. consi. 90. & Port. d. a-
plia. 10. ubi allegat Ang. consi. 107. sed corruptè.

Non solum autem mater, avia & alii quicumq; pu-
pilli successionem sperantes, ipsis tutore carentibus,
24 tutorem petere tenentur, * sed etiam libertus filiis pu-
troni, sub pœna deserti officii sive obsequii, l. §. libe-
ti, ff. qui pet. tut. l. 2. C. eodem, l. sancimus, §. personas, C. de
administrat. tut. Maximè quando constat, eos non po-
tuisse per nimiam negligentiam, vel malitiam, quo-
dum ex his causis accusati apud Præsidentem puniuntur,
emendentur, d. l. 2. §. liberti, & ibi glossa optima, d. l.
verbo, subeas, C. eodem.

Quin etiam is, qui se pro tutore gessit compulsus
25 fortè, si post, comperto errore, vult abstinere, * tenetur
certiorare necessarios pupilli, ut ei tutorem p-
tant, l. 1. §. sed si cognito, ff. de eo qui pro tut.

Idem dicendum in eo, qui per errorem inutiliter
testamento datus, comperto errore, vult abstinere,
quia alium tutorem à Prætore constitui petere debet,
ne fortè si rem cœptam deseruerit, fraudis vel culpæ
causa condemnetur, l. tutores, §. qui se negotiis, ff. de ad-
ministrat. tut.

26 Debet & tutor * pupillum suum puberem factum
admonere, ut sibi curatores petat: qui sacris constituti-
tionib. hoc facere jubetur is, qui tutelam administ-
vit, quasi connexum hoc sit tutelæ officio, l. ita autem

§.

si tutor, ff. de administ. tut. l. admone, C. qui pet. tut. qui
i admonitus petere differat, ad hoc per Prætozem co-
i potest, ut cum eo agi possit, l. 3. §. pupillus, ff. de tutel.
naximè, instante tutore, d. l. admone, alioqui idem tu-
or nō est liberatus periculo tutelæ, sed curare debet,
ut in curatorē * administratio transferatur, & is cau- 27
as nondū cceptas five inchoatas prosequatur, ut tra-
lit Dec. in cap. ex parte 2. in 3. notab. de appellat. Boer. in
onsuet. tit. 1. §. 8. & novissimè Mol. in tract. usurarum, q.
9. n. 298. ex eo singulariter tradens, tutorē, finita tu-
ela pubertate pupilli sui, si usuras evitari velit, &
norā irregulārē, non solum admonere, sed etiam cu-
care debere, cōvocatis pupilli proximioribus, ut ei cu-
ator detur cum effectu, eisdemque non solum debere
offerre se paratum esse rationes reddere, & reliqua
olvere, sed etiam denuntiationibus frequenter inter-
positis, puberem ad Iudicium provocare, eoque exsi-
stente contumace & tempus extrahente, debere apud
acta in iudicio protestari, per se non stare, quo minus
tutelam restituat, eumque tum demum ea solemni,
eria & judiciali protestatione, oblatione & interpel-
latione facta, securum esse ab usuris, per text. in l. fin. C.
de usur. pupil. quam dicit ita planè & simpliciter debere
intelligi, quamvis eam Accursius aliter interprete-
tur, scilicet solemni consignatione opus esse. Quin & 28
Magistratus * moniti ut darent, si non dederint, te-
nentur nō habenti, l. 1. §. magistratib. ff. de magistrat. con-
ven. & ita respondit novissimè Myn. conf. 54. n. 3. quæ
tamen apud nos cessant: quia non facimus differentiā
inter tutelam, vel curam, sed durat tutela semel susce-
pta in masculo, usque ad annum 18. in fœmina verò
usque ad 20. neuter tamen poterit bona alienare, aut
immobilia vendere ante annum 20. nisi intervenien-
te consensu tutorum vel proximorum, ut nos latius
infra suo loco dicemus.

Hæc etiam, quæ diximus, locum non habent apud

Gallos, apud quos hujus segnitiei nomine mater tantum mulctatur pecunia * pro judicantis arbitrio. credimus Masnerio in sua practica. tit. de tutel. numer. de cimoquinto, & Joannes Imbert. in suo Enchiridio, verba tutela.

Neque etiam in locis, ubi ista dispositio rigorosa & poenalis nunquam fuit observata, sive practicata: minime enim mutanda sunt, quae diu certam interpretationem habuerunt, vulg. l. minime, ff. de legib. & ita in terminis nostris respondit Mar. conf. 34. lib. 2. In quo tamen ego secus arbitror, nisi probaretur non usus implicans contrarium usum; neque enim per simplicem non usum lex tolli poterit, ut notat Alex. conf. 132. n. 4. lib. 1. & novissime Molin. in consuetud. §. 1. glo. 4. nu. 12. Hoc amplius idem Alexan. d. conf. 132. nu. 4. exigit, ut talis non usus sit in judicio contradictorio obtentus, & eam suam opinionem frequentius receptam esse existimat, quod nos alio loco commodius excutiemus.

Cessat quoque hujus poenae metus & periculum (lo-
 30 quor jam in terminis juris communis) * pubertate filii: puta si post pubertatem decedat filius, cui impuberi mater tutorem non petiit, ut Imper. Constantin. Aug. Catul. Proconsuli Africae rescripsit in l. matres, Cod. ad SC. Tertul. Theodos. & Valent. in l. sciant, ibi, si impubes moriatur, Cod. de legit. hered. id quod ea ratione factum interpretantur Bald. & Salic. quod non debeat quis puniri in alio tempore, quam quo deliquit, & quia mora, aetate contracta superveniente, damnosa aetate purgatur, per l. Titia 2. §. usuris ff. de legat. 2. & praecipue, quia post pubertatem filius potuit testari, & non testando, tacite videtur relinquere matri suae. l. si quis, & l. conficiuntur, ff. de jure codic. sive is pubes sit jure communi sive ex statuto, forte minori tempore, Port. ampliat. 5. Sic est diverso, * quando ex statuto durat tutela usque ad an. 18. ut si in hac nostra civitate. Ultrajectensi, si pupil-

pupillus decedat ante eum annum, eo casu poena locum habebit, ut in terminis tradit Anch. in c. canonum statuta, charta antepen. de constit. & post eum Io. Crot. in rep. l. omnes populi, n. 196. ff. de justit. & jur. quia, inquit, statuta recipiunt interpretationem passivam à jure communi, & ideo videtur facta extensio pubertatis cum omnibus suis qualitatibus, ubi adducit plura similia, latissimè in simili Tiraq. de retract. lig. 9. gl. 2. num. 55. & ante eum Gomes. in c. 1. nu. 216. de constit. in 6. & novissimè in terminis nostris idem tenet contra Bald. in d. l. matres, Robertus Marant. in repet. l. is potest, num. 192. de acqui. hered.

Non excludetur etiam à filii luctuosa successione mater, quando is decessit intra annum à die mortis patris, adeoque * annus ad tutorem petendum datus 32 nondum præterit, ut respondit ex communi resolutione Alexand. conf. 185. nu. 10. 11. lib. 6. & sequitur Marant. in rep. l. is potest, num. 189. & novissimè Port. dict. conclus. 4. ampliatur. 14. & fall. 4. ubi plures alios citat, dicens tamen hanc esse æquiores & humaniores, quamvis non ignorem contrarium à multis teneri, & in puncto juris fortè veriores esse, quos idem Port. d. loco laudat. Quam communem tamen ita temperabis, nisi Iudex tempus anni restrinxerit, vel aliud à statuto sit præfixum: quo casu si filius moritur intra annum, tamen post tempus, vel à Iudice, vel etiam statuto præfixum, mater haud dubiè exclusa manebit, ut tradit Nicolaus de Ubaldis in tractatu, de successione ab intestato, parte secunda, limit. 3. Carolus Ruinus consil. 8. lib. 3. quo refert Porcius dict. loco. Vel etiam, nisi mater citata fuit intra annum, ut filio periclitante, tutorem peteret, nec tamen fecerit, & ille inter moras anni decesserit, ut tradit Marant. & Port. loco prædicto. Vel denique quando expectavit usque ad finem anni, & ita se arctavit, quod non potuisset peti & decerni tutela, Marant. & Port. ubi supra.

Pari

- Pari ratione excusata erit mater, si justam & probabilem causam adducat, & ita probet, quod per se non steterit, quo minus filio * curaretur provideri de tutore puta, quia fuit absens, ignorans, infirmitate, vel aliàs legitime impedita. Et ita ignorantem matrem & alium excusant illi, quos citat Port. fall. 5. Marant. absentem ignorantem, infirmam, 198. Idem bannitum, num. 200. Idem, quando misit procuratorem, qui in itinere obiit, num. 190. Port. de peste & turbatione civitatis, fall. 8. Gratius de infirmitate sua vel suorum, conf. 83. num. 10. 11. 12. 13. lib. 2. Rubeus conf. 81. & est optimus text. in l. cum à matribus, C. qui pet. tut. Quod tamen * intelliges, si modò vel alius, qui tutorem petere debuisset, probet quod id fecisset, si impedimentum non fuisset, textus est vulgaris, & ibi notat Bart. in l. qui commeatur, ff. de re milit. Idem in d. l. 2. §. Quod diximus, ff. si quis caut. & ibidem Iason, Felin. in cap. ex transmissa, in princ. ff. de præscript. Dec. confil. 454. num. 6. Ruin. conf. 15. lib. 4. & novissimè Boër. decis. 40. num. 4. & 5. dicit communem Legistarum & Canonistarum, contra Castrensem & Fulgosium, per eum allegatos. Intellige secundò, * quando tale fuit impedimentum, quod impeditus non potuisset remove, aliàs secus esset, per text. in l. fin. §. illud, C. de temp. appell. Nec enim dicitur quis impeditus, qui de facili potest remove impedimentum, ut notat Bald. in l. quibus diebus, per illum text. ff. de condit. & demonstr. ubi post Iacob. de Aret. dicit, quod si impeditus non curat, ut removeatur, dicitur volens illud pati, & ideo non excusatur, sequitur Dec. in l. 1. ff. de offic. ejus, cui mandata est jurisdictio. Alex. conf. 72. num. 13. 14. 17. lib. 3. maxime in casibus, quibus jus aliquem arctat, ut summam ope niti debeat, Decius conf. 677. num. 1. 2. & 3. Alex. d. conf. 72. num. 7. prout est præsens materia, in qua juris nostri auctores nunc sedulum tutoris petendi officium (ut in l. cum à matribus, C. qui pet. tut.) & alio loco plenum officium desiderant, ut l. 2. §. quid ergo, in fin. ff. ad SCtum

Ter-

Tertull. & omnes arctant ad petendum tutorem constim à die mortis patris pupilli, saltem intra primi anni spacium, sub pœna privationis spei successionis pupillaris.

Non imputetur etiam matri, vel aliis, si suo pupillo consuluerint, ut tenentur, in non petendo tutorem, veti si id faciant, ut ad tempus aliquod retundat, diffingatque vim ingruentium creditorum, qui adversus indefensum pupillum non possunt agere. Et hoc est * quod 36
Ulpianus dicit, in l. 2. §. ergo, ff. ad SC. Tertull. Ergo, etiam si mater non petiit tutorem filio, qui solvendo non erit, puto ignoscendum: consuluit enim ei, ut minus inquietetur, quasi indefensis. Eodem spectat, quod in eadem l. 2. §. tractari, ab eodem Ulpiano bellè tractatur: Si amplum pupillo legatum sub conditione sit relictum, si tutores non habuerit, & propterea ei mater non petiit: ne conditione deficeretur, cessare constitutionem & pœnam: si damnum minus sit cumulo egati. Et ita tenent in terminis nostris Bald. & Salic. in d. l. matres, cum aliis citatis per Portium, limit. 7. Marant. in d. repet. l. is potest, nu. 195. & 199. contra Anchor. conf. 40. qui solus contrarium tenet, & adversus ceteros omnes non potest contendere.

Sed & cessat constitutio, quando is, qui petere debet, * est legitimus tutor, qui non tenetur alium petere 37
re, nec privatur successionem, si non administravit, ut respondit Angel. consi. 37. quia, cum ipse tutor esse ex lege, quæ cum tutorem fecerat, nec ille intra tempora constituta excusaverat, non potuit petere alium ordinari, inquit Angel. per l. si tutor, §. 1. ff. de tutel. & rat. distrah. l. si impuberi, ff. de tut. & curat. datis ab his. Et licet ipse non administraverit, non ob id privatur successionem, sed cessans suo periculo cessat, cum per eum stet, quæ pœna sufficere debet, qui & cogi potest officio Iudicis extra ordinem, ut gerat, ut tradit Corsetus, singulari, incip. tutor, per l. 1. & ibi gloss. verbo, extra ordinem, ff. de administrat. tut. Scio tamen alios esse in contraria

traria opinione, quos laudat Portius, *fallat. 9.* quorum opinio sententia non est sine ratione.

38 Non erit etiam, quod imputetur matri, quando ex ob-
rat Testamentarius, * quia eo casu non est locus datus
vo, nisi ille datus fuerit in testamento minus legitimus
ita ut indigeat confirmatione, quam petere debet
Marian. *d. conf. 16. num. 6. usque 14.* Dicit communem
Ang. *conf. 166. vers. 1. & novissime Marant. in d. l. ispos*
test. nu. 182. & 201. vers. 16. Port. *fall. 13. vers. contrarium*
Si tamen is testamento datus se excusavit, vel remotus
39 est, vel denique ab hac luce migravit, statim * curari
debet, alium in ejus locum dari, ut supra diximus, *am-
plia 10. & tradit Marant. loco præallegato, nu. 182.*

40 Id in omnino * dicendum erit, extante legitimis
ita ut pariter locus non sit dativo, ut tradit Alexander
*conf. 185. num. 12. libr. 6. & communem esse dicit Ma-
rian. d. conf. 16. num. 6. usque 14.* sequitur Plotus, *de in-
litem jurando, §. 5. num. 27. vers. sed mater, & Port. fall. 13.*
quamvis non me lateat, contrarium tenere Bart. Bald.
& Alberic. *in l. matres, C. ad SC. Tertull. contra glossam*
communiter approbatam ibidem, Guid. Papæ, *consilios*
279. Quæ communis maximè procedit, quando legi-
timus præcedit matrem in tutela, Port. *d. fall. 13.* Ma-
rian. *d. conf. 16. num. 16. 19. 20. 21. 22. & Marant. num. 133.*
& seq. Et est talis, qui potest invitus compelli ad tute-
lam, Port. & Marian. *ubi supra.* Etiam si mater non cu-
ravit, ut legitimè administraret, tamen tutelam gessit,
licet sine solemnitate, quam opinionem veriore effe-
se dicit Angelus *in §. sed quemadmodum, num. 70. Instit. de*
ad SC. Tertull. & communem esse fatetur Marian. dict.
conf. 16. num. 14. & 15. 28. usque 34. ubi solvit contraria
adducta, *num. 17. & 18. & Angel. d. num. 7.* quos sequi opor-
tur Marant. *nu. 180.* Multo magis quando servatis ser-
vandis administravit, licet male & inutiliter, neque
enim matri necessitas imposita fuit eos suspectos fa-
ciendi, *l. 2. §. Quid ergo, ff. ad SC. Tertull. l. fin. per sonis,*

& ibi

& ibi notat. *Cod. de administrat. tut.* & ita facti contingentia respondit Raph. *Fulg. conf. 52. nu. 4.*

Non prohibetur quoque mater * jus suum vindicare, etiam si tutorem filio impuberi non petierit intra annum, quando ea intra eundem annum ab alio fuit prævta in petendo tutorem, quo casu excusatur, ex quo non fuit in mora, ut est gloss. in *d. l. matres*, quam sequitur Angel. *conf. 166. in fin.* Marant. in *d. l. is potest, num. 196. per l. sororem*, & ibi est optima glossa, *C. de his quibus ut indign.*

Eodemque ferè argumento scribit Bald. in *Authen. risdem; colum. 3. in princip. de secundis nuptiis*, matrem excusari, si pupillo petenti & consentienti cnratorem petierit, cui tamen tutorem petere debuisset, & ita eum refert & sequitur Marant. in *repet. dict. l. is potest. num. 190.*

Cum autem hæc necessitas tutorem petendi imposita sit matri, partim ob spem successionis, & præcipue quoque ob respectum pietatis maternæ, & rationis naturalis animi, quæ eam cogit maximè sollicitam esse pro salute liberorum, *l. cum pater, §. mundo, ff. de legat. secundo, l. propter insidias, C. qui accusare non possunt, l. si mater, C. de inofficio testamento*, dubitare quis posset de dicto, Baldi, *conf. 317. libro quinto, & conf. 140. lib. 1.* dicentis, * matrem non incidere in hanc constitutio-
nem, quando pupillus haberet substitutum pupillarem, ad quem dicit id onus spectare, ob spem sive per consequentias successiones, Angelus *conf. 118.* quem sequitur Marant. *num. 201.* & novissimè Port. *fallat. 10.* Quare sunt tamen qui existimant, matrem hoc casu quoque incidere, ut Angel. *d. conf. 118.* Qui putat hoc non procedere in avia, quod ea uno gradu remotior sit, & lege cautum non inveniatur, eam necessitudine pietatis adstringi ad petendum tutorem, atque mater tenetur, & licet dulciora nomina quam filiorum & nepotum appellare non possumus, *l. liberorum, ff. de verb.*

signi-

signific. tamen non tanta dulcedo versatur in nepotibus, atque in filiis nobis appropinquantibus, dicitur Angelus.

- Non denegabitur quoque matri successio filii, si *et* ætatis lubrico lapsa, ei tutorem non petiit, cum hoc *et* majoribus*matribus tantum obtineat, ex rescriptis Divorum Dioclet. & Maxim. in l. 2. C. si adversus delectum *et* ita tenet Fulgos. conf. 52. Dec. in cap. ex parte, in fin. appellat. communem dicit, & eum sequitur Marant. in d. l. is potest, num. 191. Quo loco Fulgos. dicit, id quod *et* que obtinere in omni alio, qui debet petere tutorem, si *et* si masculo, si *et* si femina, quem sequitur Speculator *et* Gallus, maximus practicus, tit. de integ. restit. §. 1. ven. *et* sed *et* si mater, licet Salic. contrarium sentiat in d. l. sciamus in prin. existimans. eos non quidem ipso jure excusari, sed iis per restitutionem in integrum succurri posse. Neque ad rem pertinet, si post efficiatur major, sufficit minorem fuisse tempore mortis patris pupilli ex magis communi omnium traditione, Marian. conf. 8. num. 14. 15. & 16. l. 1. Marant. n. 191. & Portius, qui plures alios laudat, & dicit esse magis communem *et* fall. 6. allegans Angelum & Castrensem,* qui existimavit hanc opinionem non procedere, nisi quando totus annus esset præteritus ante majorem ætatem. Quare communiter traditum est, eam quoque excusari, si post major facta adhuc non petierit tutorem intra annum, ut novissimè respondit Hieron. Gratus conf. 83. num. 7. lib. 2. ubi solvit contraria, num. seq. post Portius d. fall. 6. Si tamen ex forma statuti quis major fiat ante annos juris, puta octodecim, & eo casu quis post completum annum decimumoctavum tutorem non petierit intra annum, is in constitutionem incidet, ut tradit Dec. in c. ex parte, circa fi. de appellat. & Marant. in d. repet. l. is potest. nu. 191.
- 45 Idem multo magis* constitutum in matre proditorum, quæ etsi non petat filio impuberi tutorem, tamen excu-

excusatur, ut omnis prodigus à delictis consistentibus in omittendo, *l. Fulcinus, §. adeo; ff. ex quib. causis in posse. eatur*, ita tenent in terminis Alex. & Angelus in *l. l. is cui bonis, ff. de verb. obligat.* quos refert & sequitur Marant. in *d. l. is potest, nu. 200.* & novissimè Port. *fall. 14.*

Scribit quoque Bald. in *c. ex parte, nu. 9. de appellat.* quid si mater * intra annum à die mortis mariti monasterium ingrediatur, illud non privari successione; quia monasterium non tenetur petere tutorem; de qua Baldi traditione non parum dubito, sed quia in regionibus monasteria non succedunt, non discutio, sed in aliud tempus reservo.

Cessabit & hujus constitutionis pœna, * si is, qui negligentem excludere potuisset, tacuit: quia eo defuncto, ejus hæres illum excludere minimè poterit; ut in facti contingentia respondit Anchor. *cons. 440. num. 3.* quemadmodum nec jus revocandi donationes ex causa ingratitudinis ad hæredē * transmittitur, *l. his solis, & l. final. C. de revoc. donat.* Mol. latè in *consuetud. §. 10. nu. 38.* & post eum Hippol. Riminal. in *§. 1. num. 50. Instit. de Donat.* dicens, eam esse communem.

Non prohibetur * etiam mater ob non petitum tutorem legata petere particularia sibi relicta, quamvis in filii successione arceatur, ut tradunt gloss. in *d. l. sciunt*, & ibi Bald. in *1. quest. Corn. Castrenf. & Salicet. in omnem, C. ad Tertull.* quos & alios refert Port. *fall. 14.* quod Salicetus putat tum demum obtinere, quando est quæstio de legatis de bonis patris, non si de bonis impuberis, cujus opinio non caret sua ratione.

Nō absimili * ratione nec repellitur mater hoc nomine à jure substitutionis fideicommissariæ, ne universalis quidē, *l. ult. §. si vero maritus, ff. qui pet. tut.* quia tū non pupillo, sed potius ipsi testatori patri succeditur, *l. coheredi, §. cum filiis, ff. de vulg. & pupill.* & ita tenet Marant. in *d. l. is potest, num. 181.* Port. *fall. 2.* ubi plures alios adducit, idē tenentes, & inter alios Bald. in *d. l. omnē,*

S

qui

qui dicit hoc procedere, quando relictum est in primis tabulis, secus si in secundis, quæ quales sint, optimè explicat Barnabas Brissonus, *lib. 3. antiq. select. c. 12.*

- 5 Ex quo sequitur idem omnino dicendum esse in vulgari substitutione, quia per eam similiter succeditur testatori non pupillo, ut rectè scribit Anchor. *d. cons. 440.* Angel. *in d. l. sciant*, & novissimè Paris. *cons. 4. lib. 1. quem sequitur Port. fall. 2.*

CAP. XIX.

Qui olim Tutores dederint & hodie dant.

SUMMARIA.

- 1 Attiliani Tutores.
- 2 Lex Attilia quo tempore lata fuerit, & nu. 4.
- 2 Attiliorum familia apud Romanos ingentium virorum ferax.
- 5 Praetores urbani auctoritas & potestas.
- 6 Praetores Romæ complures fuisse, & quo tempore creati.
- 7 Lex Iulia & Titia.
- 8 Lex Claudia.
- 9 Extra ordinem tutores dare.
- 10 Consulis officium in dando tutore.
- 11 Praetor tutelaris à M. Antonino Philosopho institutus.
- 12 Cautio rem pupilli salvam fore à quibus inventa.
- 13 Praefecti urbis jurisdictio quàm late protendebatur.
- 15 Tutoris datio mandari nequit, nu. 14.
- 16 Magnæ facultates impuberis quæ dicebantur.
- 17 Magistratus collegam tutorem dare potest.
- 18 Decuriones quomodo tutores dare potuerint.
- 19 Proconsul an in procusularibus Provinciis tutorem dare potuit.
- 20 Proconsulis dignitas apud Romanos maxima.
- 21 Iuridici in quorum locum surrogati.
- 22 Legati proconsulum potestas, & an tutores dare potuerint.
- 23 Praefectus Augustalis.

- 24 Augustalis jus dandi tutorem habuit ad exemplum pro-
consulis.
- 25 Ex constitutione Justiniani defensoribus civitatum una-
cum ejusdem civitatis religiosissimo antistite jus cre-
andi tutores datum, & quando.
- 26 Defensores civitatum qui fuere.
- 27 Defensores locorum.
- 28 Loci Iudices.
- 29 Patres civitatum.
- 30 Intellectus §. nos autem, Institution. de Attiliano
Tutor.
- 31 Publicæ personæ quæ dicebantur.
- 32 Tabularij qui.
- 33 Officium tabulariorum in rebus privatorum cujuscumque
fuerit.
- 34 Tabularij olim servi publici.
- 35 Servus civitatis.
- 36 Servus communis civitatis.
- 37 Arcadii & Honorii generali lege prohibitum. ne servi in
posterum tabulario præficerentur.

SEquitur ut tractemus, qui olim tutores dederint, & quam rem explicaturi, ab initiis urbis eam repetendam existimavi. Primum igitur se offert lex Attilia, quæ jubebat mulieribus pupillisve non habentibus tutores dari à Prætorè & majore parte Tribunorum plebis, quos Attilianos * tutores appellabant, ut habet Ulpian. in fragmentis tit. 1. & Justinian. Inst. de Attiliano tutore, in prin. Livius l. 39. ubi de Hispala libertina loquitur. A quo autem quove tempore lata fuerit, mihi non constar, licet doctissimus Franc. Bald. Inst. de Attil. tut. existimaverit * eam fuisse latam an. urbis 448. 2. à L. Attilio Tribuno plebis, cum C. Mario suo collega, Cōsulibus M. Valerio, & P. Decio, qui nullam adfert auctoritatē, nec probat etiā conjecturaliter. Scio enim apud Romanos fuisse Attiliorum familiā, quāquā plebeia, tamen ingentium * virorum feracem, in 3

S 2

qua

- qua principem locum videtur habuisse M. Attilius Regulus & post eum Sext. Attilius, A. Attilius, C. Attilius atque L. Attilius, sive, ut est apud Pomponium P. qui Sapiens primum à populo Romano appellatus est, quod prudens esse in jure civili videretur, quem tamen Cicero Acilium nominat in *Lelio*. Ut ut tamen sit, ex Livio temporum ratio suadet, * eam latā fuisse ante annum Urbis conditæ 668. Vertranius Maurus de *jure liberorum*, lib. 1. c. 31. Ex qua * lege Prætor urbanus (cujus Romæ summa fuit auctoritas & tanta potestas, ut solus jura condere & abrogare posset) cum majore parte Tribunorum plebis, hoc est, sex tribunis tutores dabant, L. enim Minutio, & M. Horatio Pulvillo consulibus, decem creati sunt, anno Urbis 296. ut tradit Alex. Neapolitanus, * *Genialt dier*. lib. 5. cap. 6. & lib. 6. cap. 24. ac novissimè Iac. Cuiac. *Instit. de Attiliano tut.* Sed * quia lex Attilia tantum Romæ locum habebat, lege Julia Titia prospectum est, ut in Provinciis quoque similiter à Præsidibus earum tutores darentur, Ulpianus d. *tut.* II. & Imperator *Instit. de Attiliano tutore*.
- Secutis deinde temporibus D. Claudius, quia in supradictis legibus neque de cautione à tutoribus exigenda, *Rem pupilli salvam fore*, cavebatur, neq; de compellendis tutoribus ad tutelæ administrationem constitutum erat, has leges sustulit, manente tamen eadem conditione dandi & ratione, ac sanxit, ut pupillis tutores à consulibus darentur extra ordinem ex inquisitione, §. *sed ex his*, *Instit. de Attil. tut.* ut est testis Tranquillus, * in *vita ejusdem Claudii* cap. 23. id est, non servato ordine agnatorum proximorum, Rævardus, *Varrorum* 1. Cap. 10. Cujus etiam consularis potestatis meminit Modest. in l. ff. de *confirm. tut.* Inquirebant enim Consules, an hi, * qui tutores erant dandi, locupletes essent, ac honestam frugemque vitam ducerent, ad denique alienis bonis administrandis sufficerent, idque longo tempore, antequam proprius Prætor tutelar
- à M.

à M. Antonino Philosopho * institutus esset, Spartia. **II**
nus in vita ejusdem Antonini.

Post hos autem & Prætores, ex constitutionibus Principum, tutores dare cœperunt, intellige tutelares, cujusmodi primus ex Senatorio ordine creavit M. Antoninus Philosophus, & Imperator Alexan. Neapolitanus *Genialium dierum*, 2. cap. 15. Rævardus *Variorum* 1. cap. 16. Balduinus *Instit. de Attiliano tut. verb. Prætores*. Idem in *Catechesi juris civilis*, cap. 2. quem vix alia, quàm Divi Marci appellatione à reliquis Antoninis discerni invenies apud juris nostri auctores, qui Prætores invenerunt dictam cautionem, *rem pupilli salvam fore*, ut patet ex l. 1. ff. de *Prætoris stipulat*. Sanè Cicero narrat, * **12**
 Verrem dicere solitum esse, pupillos & pupillas certissimam esse prædam Prætoribus: fecit fortasse tallium, non tam Prætorum, quam prædonum improbitas, ut adempta sit urbanis Prætoribus datio tutoris.

Post Prætores verò in urbe quidem Roma, aut Præfectus Urbi, aut Prætor secundum suam jurisdictionem tutores dederunt, §. *sed hoc jure*, *Instit. de Attil. tut. l. Titius*, §. *Roma*, ff. de *excusat. tut.* quæ verba secundum suam jurisdictionem ita accipienda sunt, ut hi dare possint pro modo suæ jurisdictionis, sive intra locum, sive territorium, in quo potest jus dicere, cujusque limites non potest transilire. Latior siquidem * fuit Præfecti, **13**
 quàm Prætoris jurisdictio, quæ protendebatur ad centesimum ab Urbe lapidem, l. 1. §. *quicquid igitur*, ff. de *officio Præfecti Vrbi*, notat Alciat. in l. *mille passus*, ff. de *verb. significat*. Adque ideo etiam Illustribus personis, nec Præfectus solus, nec solus Prætor Tutelaris, sed hi conjunctim adhibitis decem Senatoriis viris, tutores dari rescriptum est à Valentiniano, Theodosio & Arcadio, l. 1. C. de *tut. vel curat. illustrium personarum*. Quod tamen postea Imperator Justinianus soli Præfecto cum Senatu dedit, l. *cum furiosus*, §. *sin autem testamentum*, C. de *cur. furiosi*. In Provinciis verò Præsides earum ex

- inquisitione, d. §. *sed hoc jure*, l. l. l. pupillo, ff. de tut. & curat. datis ab his, ut omnes quoque alii magistratus, ut
- 14 tradit* Modest. in l. *scire*, §. *cum reliquis*, ff. de tut. & curat. datis ab his, ut scilicet mores creandorum investiantur, & semper hoc observent, ne eos creent, qui se ipsos volunt ingerere, ut creentur, quique pecuniaria dant, cum & eos poenae obnoxios esse, lege promulgatum sit. Dederunt & in Provinciis Magistratus, quia suo tempore Prætor Tutelaris ex suo ordine creabatur, Nov. 13. jussu tñ Præsidi hoc est præceptum, ut Paulus dicit in l. *Lucius*, §. *cum testamento*, ff. de admin. tut. neq; enim mandari potest tutoris datio, quæ ne imperii est, nec jurisdictionis, l. *muto*, §. *tutoris*, ff. de tut. & curat. datis ab his, sed meræ nudæque potestatis, * quæ à lege datur, nec cuiquam aliter competit, quàm ei, cui lex permittitur. Et hoc est, quod Ulpianus in l. *nec mandante*, ff. de tut. & curat. dat. ab his, inquit, *Nec mandante Præside, alius tutor dare poterit*. Quare hic adjicit magistratus dare posse ex præcepto Præsidis, non quidem generaliter, sed unum fortè, vel alterum, quando necessitas desiderat, & res est levior, quia non amplæ, nec magnæ sint facultates impuberis, * non excedentes 50 aureos, l. *nonnulli*, ff. de accusat. Cuiac. Nov. 15. quod tabularum ante Justiniani tēpora indifferenter omnib. Magistratibus Municipalibus loci, unde pupillus per conditionē patris originem ducebat, vel ejus erant facultates, datū erat, l. l. C. *ubi pet. tut. vel curat. l. jus dandi*, ff. de tut. & curat. dat. ab his. dum tamen eum darent, qui ab eodem municipio vel agro ejus municipii esset, d. *jus dandi*. Servandus est enim modus jurisdictionis. Quia etsi tutoris datio jurisdictionis non sit, ut supradiximus, tamē tutoris dati cogendi ratio Jurisdictionis est. Nam ut quis, captis pignoribus aliisve juris naturæ mediis tutelam delatam agnoscere compellatur, sine jurisdictionis officio fieri nō potest: quo in loco si foret deessent, qui idonei viderentur tutores, officiū huius

rui

sum magistratum fuit, inquirere, ex vicinis civitati-
 bus, honestissimum quemq; & nomina Præsidi pro-
 vinciae mittere, non autem ipsos arbitrium dandi sibi
 vindicare, *l. Divus, ff. de tutor. & curat. dat. ab his. l. 1. §. si*
quando desint, ff. de magistrat. conveniend. Quin & hi Ma-
 gistratus collegam suum * tutorem dare potuisse, non
 est dubium, *l. ubi absunt, ff. de tut. & curat. dat. ab his.* qui
 tamen cogi non potest, ut minus injunctum agnoscat,
 eum jure Magistratus se excusare posset. Iubentur &
 Decuriones, ubi absunt hi, qui tutores dare possunt,
 tutores dare, dummodo major pars, id est, quæ partes
 convenient, nec enim aliter habetur ordo, quam dua-
 bus partib. adhibitis, *d. l. ubi absunt, l. 3. ff. de decret. ab*
ord. faciend. l. 3. ff. quod cujusque universit. nomine, l. nomi-
nationum, C. de decurionib. lib. 10. qui & unum ex se, id
 est, suo ordine, collegio, curia dare possunt, *d. l. ubi ab-*
sunt. Vel etiam ipsum Magistratum, id est, Duumvi-
 rum, *l. decreto, ff. qui pet. tut.* Separantur enim ubique
 Magistratus Municipales ab ordine, ex quo scilicet
 Magistratus municipiorum sumebantur. Quare eadē
 curia, sive Decurionum ordo, dicitur seminarium ho-
 norum & munerum, & à Magistratibus municipalib.
 tutor datus non videtur, qui per ordinem datus vel
 electus est, *l. 1. ff. de Magistrat. conveniendis.*

Eadem quoque ratione, * & in Provinciis id non
 solum Præsidi, sed & Proconsuli datum fuit in Procō-
 sularibus Provinciis, ut est Africa, *l. ult. C. Theod. de Ty-*
ronibus, Betica, Creta, Macedonia, Achaia, *l. si dominus,*
ff. de his qui sunt sui vel alieni juris, l. 3. §. idem Hadrianus,
ff. de testibus, l. meminisse, §. legatum, ff. de offic. Procons. l.
Divus Hadrianus, ff. ad SC. Turpil. Syria, Babylon, Per-
 sia, Thessalia, omnisq; Græcia, ex lege Clodia de Pro-
 vincijs, sive is proconsulatum obtineret, vel temporis
 causa Præsidi defuncto, vel quia ipsi Provincia regen-
 da commissa fuerat, ut scribit Vlpian. in *l. 1. ff. de tutor.*
& curat. dat. ab his. fuitque ea dignitas apud Roma-

- 20 nos in usu frequens, maximiq; splendoris, donec temporis intervallo post Hadrianum Imperatorem, & con-
do & honor desinere, in quorum locum Divus Marcus
21 Iuridicos dedit, teste Alex. Genial, *dierum. 2. cap. 27.* & novissimè Iacobo Cuiacio *observat. 7. cap. 21.*

Cùm autem singulæ provinciæ in varia municipia solerent dividi, eaque proprium haberent Magistratum, Curiamq; municipalem, & omnium unius provinciae municipiorum negotijs non posset commodum uno eodemq; tempore, & simul uno in loco Proconsul jure dicendo præesse; ea ratione factum est, ut adesset legatus, à crebris de uno * in aliud municipia legationibus nomen sortitus, qui ei dabatur quasi adiutor, cui Provinciam ingressus Proconsul jurisdictionem mandare cogeatur, eoque facto, eum per singula municipia mittebat, provincialium querelas & desideria auditurum, ac de ijs non Principem, sed ipsum consulturum, cui propterea ex D. Marci oratione tutores dare posse datum fuit, *d. l. 1. §. legatus, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. tuto, §. tutoris, ff. de tutel.*

- Ad proconsulis similitudinem post Actiacum bellum, victis Antonio & Cleopatra, Augustus Præfectum constituit in Ægypto Proconsulari potestate, qui ideo Augustalis dictus est, ut auctor est Strabo, *lib. 7. & in rubr. de offic. Præfecti August. l. ult. C. de mod. mult. l. 3. C. de Navicul. libr. 11. & Augustalis absolute. l. 1. precipimus, C. de appellat. & Novell. 23. & 26.* cui summum imperium & Proconsulari par dedit, neque ausus fuit ob gentis levitatem & regionis, frugumque omnium ubertatem & copiam eam Provinciam ulli Senatori cōmittere, ut habet Suetonius *in eodem; Tacitus lib. 2. & 12. Dion. lib. 51. Ammianus Marcellinus, lib. 22.* sub quo fuerunt sex Provinciæ; Lybia superior, inferior, Thebais, Ægyptus, Arcadia & Augustànica, quibus Alciatus, *C. de numerarijs arctuarijs, lib. 12.* adijcit Pentapol. in qua est urbs Cyrene, patria Callima-

chi,

hi, prius Calliste, deinde Thera dicta, cui etiam ob
 d lex dandi tutoris potestatem dedit, ad exemplum
 Proconsulis, *d. l. i. ff. de tut. & curat. datis ab his.*

Novissimè verò Imperator Iustinianus, *volens re-
 ecare has difficultates hominum, per suam constitu-
 tionem (quam tamen desideramus) disposuit, ut non
 expectata iussione Præsidentum, Defensores civitatum,
 una cum ejusdem civitatis religiosissimo antistite tu-
 tores crearent, si facultates impuberis vel adulti usq;
 ad quingentos solidos sive aureos valerent, *§. nos autē,*
instit. de Attil. tut. per defensores civitatum intelligens
 non eos, quorum nostri Iuriscōsulti meminere, & alio
 nomine Syndicos appellarunt, *l. ult. §. defensores, ff. de*
nuner. & honor. sed illos, * quos ad exemplum vete-
 rum municipalium Magistratuum posteriores Cæsa-
 res curarunt in singulis civitatib. creari ex Christianis
 sive Orthodoxis, *l. defensores, C. de defens. civit.* & aliās
 vocantur defensores * locum, *l. orphanotrophos, C. de e-*
piscop. & cler. l. ult. C. de iudicijs. Loci * Judices, *l. 2. C. de*
exhib. reis. Patres * civitatum, *Novell. 17. in fin. Novell.*
35. l. 3. C. de his, qui sponte mun. suscipiunt, vice tribuno-
 rum plebis, *l. in hac, C. de donat.* & de quibus est titulus
3. libr. 1. Codicis: & tractatur Novella 8. 15. 18. 75. 85.
 & in pluribus aliis locis, Cur autem loco iussionis Præsi-
 dum requisierit auctoritatem Episcopi sive Antistitis,
 non aperit, sed invenio, quod idem Iustinianus hunc
 voluit esse speculatorem, qui aliis observandis & cu-
 stodiendis præfectus esset, ut patet Novella 86. ubi
 voluit, Episcopum de tarditate Præsidentis in expedien-
 dis advenarum & peregrinorū litibus ad eum referre,
 neque sine ejus relatione, se à provincialibus inter-
 pellari debere. Quin & Præsidi suspecto in causæ co-
 gnitione, Episcopum adjungendum esse pariter, *No-*
vell. 128. statuit, hunc cum primoribus civitatis creare
 Curatorem reipublicæ, & eorum rationes discutere,
 nec alium posse mitti discussorem.

§ 5

Idem

- 31 Idem quoque dedit publicis personis, id est, Magistratibus, ut ipse interpretatur, quā loquendi phrasin eo sensu non memini me legisse ullō alio in loco juris nostri. Quin etiam Divi Leo & Anthemius, in *l. O. A. v. phanotrophos, C. de episc. & cler.* publicas personas interpretantur tabularios, quales duo solebant esse in finibus singulis provinciis, *l. duos tabularios, C. de suscept. præposit. & arcariis, l. 10.* qui civitatum * aut provinciarum chartas & rationes tractabant, atque supputabant, & præstant tabulario civitatis, in quo plerumque publica & privata recondebantur, veluti debitorum obsignatione pecuniæ, *l. 2. C. de jure fisci, l. 10. l. 1. & 3. de tabulariis, scribis.*
- 32 In rebus tamen * privatorum plerumque adhibebantur, ut vel pro imperitis literarum scriberent aut subscriberent, vel pro stipulari nequeuntibus stipularentur, quasi personæ publicæ, * & fuerunt olim servi publici, *l. non aliter, ff. de adopt. l. si pupillus, ff. rem pupilli servam forem, l. 1. §. exigere, ff. de Magistratibus conveniendis.*
- 33 & aliās vocatur servus civitatis, *l. ult. ff. quod cujusque univers. nom.* aliās servus cōmunis civitatis, *l. in tantum §. 1. ff. de rer. divis.* vel etiam conditionalis, *l. defensionis C. de jure fisci, lib. 10.* Quod tamen * postea ab Arcadio & Honorio generali lege fuit prohibitum, ne servi scilicet in posterum tabulario præficerentur, sed liber tantum, adjecta pœna, ut in *l. generali, C. de tabul. lib. 10.* de quo alio loco commodiore dicemus. Rectè ergo Imper. Justin. hic fecit, quod nobis mētem suam aperuerit, alioquin non immeritò potuissemus dubitare præsertim cū idem Imperat. Justin. scribat *Novellæ suæ 94.* clarissimum Scribam in provinciis esse quasi Prætorem quendam tutelarem, ut rectè annotavit Iac. Cuiac. *tit. de tabulariis, in prin. lib. 10. Codicis.*

CAP. XX.

Quis Iudex Tutorem det.

SUMMARIA.

1 Omnis Iudex habens jurisdictionem in personam pupilli,

pilli, eidem dat tutorem, non alius.

Extende, siue sit Iudex ratione originis paternæ siue domicilij, siue bonorum; & multo magis, quando in loco originis vel domicilij habet facultates, vel aliquam earum partem.

Communis opinio.

Iudex originis vel domicilij tutorem dat, etiam si in loco nulla possideat bona.

Apud Gallos a quibus dantur tutores nobilibus.

In dubio praevalet datio originis.

Causa originis fortior domicilij.

Iudex domicilij hodie communiter tutorem dat, & ejus tutoris administratio ad omnia pupilli bona etiam alibi sita, porrigitur.

Remissivè quis Iudex dat tutorem.

V Ideamus nunc quis Iudex tutorem det pupillo.

Et hodie hoc jure utimur: ut omnis Iudex habens jurisdictionem* in personam pupilli, eidem det tutorem, non alius, ut tradit Angelus in §. sed hoc jure num. 2. instit. de Attil. tut. Alex. consi. 44. num. 17. lib. 5. per l. 1. in ff. de tut. & curat. dat. ab his, & plenè notatur in l. 1. C. ubi tut. & in l. si Curatores, per illum textum. C. de excusat. tut. & ita in terminis quoque tenet Alberic in rub. C. de in lit. dando tut. & ita practicatur apud nos, ut & de Gallis attestatur Rebuff. tit. de sent. provis. art. 3. glos. 2. num. 12. & 13. Practica Ferrariensis in forma libelli, quo agitur ad reddendam rationem tutela, in verbo, eidem Iacobo, num. 3.

Idq; *procedit, siue is sit Iudex ratione originis paternæ siue domicilij, siue bonorū, & multo magis quā in loco originis vel domicilij habet facultates, vel aliquam* earum partem, l. unica C. ubi pet. tut. l. pupillo. ff. 3 de tut. & cur. & communem esset dicit Barbar. cons. 61. nu. 1. vers. quoad secundū, dubiū lib. 3. l. 2. C. de excus. tut.

Imo etsi* in loco originis vel domicilij nulla bona possideat, nihilomin⁹ rectè ab eo iudice tutor dabitur satis

satis est enim subijci jurisdictioni Iudicis personam pupilli, quam bona sequuntur, etiamsi Iudex sit tantum magistratus municipalis, ut supra diximus, *cap. prae-*
 5 & tradit Rebuff. *d. num. 12.* Limitans, * quoad nobis, quibus dicit apud Gallos tutores dari à Senecaballivo, vel aliis iudicibus, à quibus immediatè ad natum appellatur. Si tamen dubitatur de prioritate
 6 dationis * vel iudicis, originis vel domicilii, prævalet originis, Angel. *in d. §. sed hoc jure, num. 2.* Ferrarient. *num. 3.* quia causa * originis fortior est causa domicilii, *l. libertus, §. praescriptio, ff. ad municipalem.* Alexan. *con-*
 7 *100. num. 1. lib. 3.* & novissimè Roland. à Val. *de lucro*
 8 *tis, quest. 22, num. 5. & 6.* Communiter tamen * Iudex domicilii dat tutorem, & ejus tutoris administratio porrigitur ad omnia pupilli bona, etiam alibi sita, Rebuff. *d. gloss. 2. num. 12.* Alexan. cum Mol. *confi. 128. num. 3. & 4. lib. 1.* de quo nos latius diximus *supra cap. 4.* quod
 9 lectorem * remittimus, eadem enim repetere non placuit.

CAP. XXI.

Quando à Iudice dari possit Tutor ?

SUMMARIUM.

- 1 Iudex non dat tutorem, nisi deficiente testamentario, & legitimo.
- 2 Tutor testamento datus, non adita hereditate, non est tutor, sed alius datur, qui desinit postea, herede adveniente.
- 3 Tutori testamento dato si lis moveatur, alius non dabitur tutor, sed scriptus tutor confirmabitur sine praesentatione iudicis.
- 4 Plures tutores testamentarii si fuerint dati, non succedunt legitima tutela, nisi omnes decesserint, vel in civitate esse desierint.
- 5 Tutore absente vel appellante, datur tutor temporarius.

6 Pen-

Pendente conditione, vel die, datur alius tutor, quamvis pupillus legitimum habeat.

Pendente excusatione, interim actor vel curator datur, non tutor.

Tutor si furere cœperit, vel relegatus fuerit ad tempus, Curator datur.

Absens reipublicæ causa, suscepta antea tutelam deponere non potest.

Reipublicæ causa abesse qui dicantur:

In locum furiosi, muti, cœci, surdi, & qui perpetuo excusantur, alius tutor datur.

Tutor alius datur in locum eorum, qui in consilium Principis assumuntur, vel Reipublicæ causa trans mare absunt.

Tutore suspecto, convicto ac remoto, alius datur tutor, & quando.

Tutor captus ab hostibus manet tutor, sed interim à Præsidibus alius tutor dabitur.

Tutore moriente pupillo controversiam status, datur alius tutor.

Tutore administrationi non sufficiente propter adversam valetudinem, periculo illius actor constituitur.

Equitur ut de eo differamus, Quando à iudice dari possit? Et regulariter *traditum est, non dari nisi deficiente testamentario & legitimo, Instit. de Attil. tut. rin. & ibi Port. num. 1. Ang. in §. quod autem num. 2. f. 2. casu, sequitur Marian. consi. 16. num. 6. lin. 2. Fer. in forma libelli, quo agit ad reddendam rationem tutelæ in verbis, coram, num. 4. eam tamen regulam multis modis intelliges. Primo, *ut non procedat, quando ex testamento, quo datus est, hæreditas non est acta, quo casu alius datur, qui definit, hærede postea eunte, l. si nemo, cum l. seq. ff. de testam. tutel. §. item si e instit. de Attil. tut.

Sic etsi impuberi servo libertas & hæreditas per fidei commissum data sit, & institutus adire nolit, Sena-

tus censuit eum, si impuberis nomine desideretur
adire cogendum, ut tamen pupillo, pupillæve tutor
ab eo, cui jus dandi erit, detur, qui tutelam retineat,
quoad restituatur hæreditas, & rem salvam fore
hærede caveatur, *l. si impuberi, ff. de tut. & curat. d. ab his.*

Si tamen super testamento, quo datus est, lis tantum
moveatur, alius non dabitur, sed ea lite pendente, si
3 ullo illius litis præjudicio, * scriptus tutor confirm-
bitur, & eventus rei judicatæ declarabit, utrum ex tes-
tamento patris, an ex decreto Prætoris auctoritate
acceperit, *l. jure nostro, in fin. cum l. seq. ff. de testam. tut.*

Pari modo, si duo pluresve tutores testamentarij
fuerint, in locum ejus, qui decessit, vel in civitate esse
4 defuit, alius dabitur, neque * succedet legitima tutela,
nisi omnes decesserint, vel in civitate esse defuerint,
si quis sub conditione, ff. de testam. tutel.

5 Sed & quando * tutor scriptus appellat, vel ab eis
alius interim datur temporarius tutor, *l. 2. ff. de tut. & curat. datis ab his, l. cum in una §. 1. de appell. l. curatore not.*
C. qui dare tut. Bartol. optimè in l. solet, ff. de tutel.

6 Sic & datur * medio tempore alius, quamvis legit-
mum tutorem pupillus habeat, quando testamento quo
tutor datus est sub conditione, vel ex die, *d. l. si quis
sub conditione, in prin. §. sed et si, Instit. de Attil. tut.*

Similiter & in locum eorum, qui ad tempus excu-
7 santur, * interim Actor, vel Curator datur, non tutor,
quia non desinunt esse tutores: nec enim in totum excu-
santur, ut etiam in locum minoris ad tempus excu-
sati interim Curator datur, *l. non solus, §. qui primipilum
cum §. si libertus, ff. de excusat. tut.* Item in locum * fu-
8 riosi ad tempus, *l. idem Ulpianus, ff. de excus. tut. & in lo-*
cum relegati ad tempus, l. si sine, §. ult. ff. de administ.
tut. l. tutor petitus, §. fin. ff. de excusat. tut.

Denique in locum absentis causa reipublicæ, ve-
comitum ejus post susceptam tutelam Tutor, alias Cu-
rator

rator, datur, l. in omnem rem, cum l. seq. ff. de tut. & curat. datis ab his, l. si tutor, ff. de tut. & rationib. distrab. quamquam * hi susceptam antea tutelam deponere non possint, l. administrantes, §. eorum, ff. de excusat. tut. Porro abesse reipublicæ causa dicuntur, qui bona fide non dolo absunt, & publici commodi, non privati * causa, 9 id quod multis prudentum responsis tractatū est, l. item ij, l. & qui data, l. reipublicæ, l. non verè dicitur, ff. ex quib. causis majores.

In locum autem eorum, qui perpetuò excusantur, ut furiosi, cæci, muti, surdi: quia desinunt esse tutores per excusationem in perpetuum, in eorum locum alius * Tutor datur, l. complura, ff. de tutel. l. si quis sub conditi- 11 one, ff. de nestam. tutel.

Qua ratione * & in locum eorum, qui in consilium 12 Principis assumuntur (quia in perpetuum excusantur, l. jurisperitor, ff. de excusat. tut. alius tutor datur. Quibus similes sunt hi, qui reipublicæ causa trans mare absunt, l. verum, §. ex facto, ff. de minoribus.

Sed & in locum * suspecti, qui convictus ac remotus 13 est, alius datus, l. licet tutorem, C. in quib. caus. tut. habenti, l. Curatores, l. Præses l. pietatis, C. de suspect. tut. Nisi tamen is, qui suspectus postulatus est, legitimus fuerit, cui, ne notetur, alius adiungitur, ut infra latius dicemus. Pari- ter & in locum relegati, id est deportati, d. l. licet Tutorem, & l. 3. C. qui pet. tut. & in locum defuncti, d. l. licet Tutorem, l. ult. §. pen. C. de curat. furiosi.

Haud absimili * ratione, si quis tutor nō sit captus ab 14 hostib. sed missus ad eos quasi legatus, aut ē receptus ab eis, aut transfugerit, quia servus non efficitur, Tutor manet, sed interim à Præsidibus alius tutor dabitur, l. si quis Tutor, ff. de tutel. Longè * magis alius dandus erit, 15 qñ legitimus tutor moveret pupillo status controversiam, dicens, eum non esse filium defuncti, eumq; sub- jectum criminaretur, & ad se legitimam hæreditatem pertinere contenderet, l. idem fiet, §. cum aū, ff. de test. tut.

Idem-

Idemque omnino dicendum, si alia tantum lis mori
veatur inter tutorem & pupillum, de quo nos infra
tius agemus. Unde & Cajus scribit, sæpe ad alium cum
rationem furiosi vel prodigi ex lege 12. tabularum per
tinere, alii Prætorum administratorem dare, scilicet
cùm ille legitimis inhabilis ad eam rem videatur, *l. sep.*
ff. de curat. furios.

16

Solet etiam Prætor, quando datus tutor administra-
tioni non sufficeret, propter adversam fortè valitudinem
senium ætatis; vel quia diffusum est patrimonium pu-
pilli, * vel quia alia necessitate impeditur, quem vel
actorem periculo ipsius tutoris decreto constituere
quem adiutorem vocant, & magis administrator rerum
quàm Curator intelligitur, *l. solet, ff. de tutelis, l. decret.*
ff. de administrat. tut. l. non solum, §. final. l. & non, & l. idem,
de excusat. tutel. l. testamento tutor, Cod. eodem, l. 3. C.
quibus casibus tutorem habenti. Farrariens. in d. verbo, coram
num. 4. §. quod si tutor, Instit. de curat.

Sicque intelligendum est, quod Imperator Alexan-
der rescripsit, Tutores non posse ex sua persona in
pupilli Procuratorem facere, sed Actorem constitui
debere, *l. neque tutores, C. de Procurat.*

C A P. XXII.

Quomodo detur Tutor.

S U M M A R I A.

- 1 Iudex non dat Tutorem, nisi cum legitima inquisitione.
- 2 Legitima inquisitio quando dicatur fieri.
- 3 Mos dandi Tutores apud Gallos.
- 4 Matris iudicium an sufficiat in facienda inquisitione, &
num. 5.
- 6 In inquisitione facienda non sufficere Iudicis asseriionem, di-
centis se dedisse cum causa cognitione.
- 7 Quatuor consideranda in inquisitione, ut rectè datus tutor
dicatur.

§ In

- 8 Inquisitio an sit observanda in datione Curatoris furiosi.
 9 Adversus furentes Vlisses opus est Palamedis prudentia.
 10 Exempla eorum, qui se furiosos simularunt.

Sed jam, Quomodo detur, videamus. Et quidem receptum est, Iudicem tutorem dare non posse, nisi cum legitima inquisitione, id est, causa cognita, iudice inquirente, an sit idoneus, an patiatur aliquam juris exceptionem, & si idoneus repertus fuerit, super illius idoneitate dictus Iudex pronuntiare debet secundum Baldum, in l. tutores, in prin. ff. de confir. tut. & facit l. 2. in fin. C. quando mulier tutel. offic. l. ult. C. de auctorit. prestanda, §. sed hoc jure, Instit. de Attil. tut. hoc est, convocatis consanguines & amicis pupilli, ut dicit Bart. in l. scire, §. fin. ff. de tut. & curat. dat. ab his, & notabiliter Baldus in l. omnem, C. ad SC. Tertull. Iason. consi. 149. num. 2. vers. item Decretum, lib. 2. & novissimè Rebuff. de sent. provis. art. 3. gloss. 2. nu. 6. dicit, * evocandos esse proximiores ex parte patris quatuor, vel sex ad summum, & totalem ex parte matris, si sint, per text. junctā gloss. in l. pietatis, verbo, parentibus, C. de suspect. tut. Sin verò duo, vel tres tantum fuerint, citandos esse amicos vel vicinos pupilli ad eum numerum: è quibus sic convocatis, Iudex recipit juramentum, ut declarent, quem credant pupillo utiliore, quod ubi, præhabita aliqua deliberatione, fecerint, ab eis electum pupillo tutorem dat, & ita dicit observari apud Gallos secundum practicam Masverii Galli, * tut. de tutore, §. item si nullus, quam practicam utinam nos sequeremur.

Nec sufficit * ad eam inquisitionem sustinendam matris iudicium, etiamsi maximè in bona propria liberis suis testamento tutores dederit, quod personarum qualitatem, earum facta, & mores dijudicare & æstimare potius virilis animi sit, ut Auctor est Triphoni-
 nus, in l. credendum, circa fin. qui petant tut.

T

Ma-

5 Maximè, * quando ea declaravit se velle convolare
ad secundas nuptias, Iason *d. cons.* 149. Bald. in *l. precor*.
C. de impub. & alijs substitut.

6 Neque etiam in eo statatur assertioni iudicis dice-
tis, se dedisse * cum causæ cognitione, Iason *dict. con.*
149. Bald. in *l. omnem*, *C. ad SC. Tertull. Menoch. latè*.
arbitrarijs Ind. lib. 1. quæst. 76.

Maximè, quia in ea inquisitione cum reliquis
portet Magistratum & mores creandorum investigare:
neq; facultates enim, neq; dignitas ita sufficiens
est ad fidem, ut bona electio, vel voluntas, & benigni
mores, uti tradit Modestinus. in *l. scire*, §. *cum reliquis*, ff.
tut. & curat. datis ab his.

7 Et hoc amplius, * si quærat, an ex inquisitione
rectè datus sit tutor, quatuor consideranda sunt, a
hic dederit, qui dare potest, & ille acceperit, cui er-
dandus, & is detur, cuius dandi facultas erat, & pr-
tribunali decretum sit interpositum, *l. naturali*, §. *si quæ*.
ratur, ff. *de confir. tut. l. scire*, §. *qui non justè*, ff. *de excusa-*
tut. Zasius in l. justè possidet, n. 13. ff. *de acq. vel amit. poss.*

Atque ideo rectè Martianus dicit in *l. tutor si petitu*.
ff. *de tut. & curat. datis ab his*, quod si tutor petitus fuerit
habenti, sed absente eo, quasi nō habenti datus fuerit
dationem nullam esse: hac generali ratione adjecta
Nam etsi quoquo modo in petitione tutoris erra-
tum fuerit in facti causa, maximè post constitutio-
nem Divorum fratrum, non valet tutoris datio.

8 Quod non solùm * in datione tutoris, sed & datio-
ne curatoris furiosi observandum est, ut scilicet ido-
neus detur, & ut inquiratur de vero furore. Unde Ul-
pianus scribit in *l. observare*, ff. *de cura. furiosi*. Prætor enim
observare debere, ne cui temerè citra causæ cognitio-
9 nem plenissimam curatorem * det, quoniam plerique
vel furorem vel dementiam fingunt, quo magis cura-
10 tore accepto, onera civilia detrectent. Ergo * adversus
ejusmodi Ulysses opus est Palamedis prudētia. Ulysses

ses siquidem Rex Ithace & Dulichii Insularum, filius
 Laertæ & Anticleæ, fingitur ab Homero vir multa
 præditus facundia, nec minore experientia, vaser cō-
 filio, egregius bello, laborum patientissimus. Vxorem
 habuit Penelopen Icarî filiam, ex qua Telemachum
 filium suscepit, eamq; tantopere adamavit, ut reliquis
 Græcorum Principibus, ad bellum Troianum profi-
 ciscentibus, ipse insaniam simulaverit, futurum spe-
 ans, ut tanquam bello inutilis domi relinqueretur.
 unctis itaq; duobus diversi generis animalibus, littus
 proscindebat, & frugum loco salem ferebat. Palame-
 dem tamen virum prudentissimum latere non potuit:
 qui ut rethnam illius detegeret, aranti illi Telema-
 chum filiū in sulco objecit, quod Vlysses conspiciatus,
 ne filium læderet, aratrum sublevavit. Quo argumento
 facile deprehensum est, non veram illam, sed simula-
 tam esse insaniam. Pertractus itaq; ad Troiam, stre-
 nuam utilissimamq; , eo in bello, Græcis operam na-
 vavit. Nam & Achillē inter Lycomedis Regis filias,
 virginali habitu latitantē, ad bellum perduxit, & sa-
 gittas Herculis à Philoctete impetratas, ad Troiam
 pertulit. Cū Palamede frumentationis causa gravissi-
 mas inimicitias exercuit, eumq; tandē per calumni-
 am circūventum lapidibus obruendū curavit. Deniq;
 olures alii prudentes viri furiosos se atq; iefanos esse
 simularunt, ut sibi commissorum aut committendo-
 rum impunitatem compararent, ut de Moyse Iudæo-
 rum legislatore legitur, & de Solone altero Atheniē-
 ſium legum conditore, tradunt Plutarchus & Laer-
 tius, uterque in vita illius: qui quo & tutior vita ejus
 esset, & plus aliquanto Reipublicæ prodesset, furere
 se simulavit, ut tradunt Cicer. lib. 1. *Officior.* & Justinus
 Historicus lib. 2. *Historiarū*, & de Junio Bruto scriptū
 reliquit Livius l. 1. qui cum à Rege Tarquinio avū-
 culo suo omnē nobilitatis indolem discerpi, interq;
 ceteros etiam fratrem suū, quod vegetioris ingenii erat,

interfectum animadverteret; obtusi se cordis esse si mulavit, eaq; fallacia maximas virtutes suas texi. Profectus etiam Delphos cum Tarquinii filiis, quo idem ad Apollinem Pythium muneribus sacrificiisque honorandum miserat; aurū Deo, nomine doni, clancavato baculo inclusum tulit: quia timebat, ne sibi cœleste numen aperta liberalitate, venerari tutum non esset. Peractis deinde mandatis patris, Apollinem juvenes consuluerunt, quisnam ex ipsis Romæ regnatura videretur? At is penes eum summam urbis Romæ potestatem futuram respondit, qui ante omne matri osculum dedisset. Tunc perinde atq; casu prolapsus de industria se abjecit; terramque cōmunem omnium matrem existimans, osculatus est, quod tantavastre telluri impressum osculum Urbi libertatem Bruto primum in Fastis locum tribuit.

CAP. XXIII.

Qui à Iudice Tutores dari possint.

SUMMARI A.

- 1 Argumentum à testamentis ad judicia, sive à testatore ad Iudicem in jure frequens.
- 2 Regula, Quemlibet dari posse à iudice tutorem.
- 3 Index potest dare tutorem testamento patris inutiliter datum.
- 4 Plures à iudice simul dari posse tutores.
- 5 Absens tutor dari potest à iudice, & quando.
- 6 Curator absens dari non potest, ut agat adversus tutorem.
- 7 Furiosus à Iudice tutor dari nequit.
- 8 Spadones an à iudice tutores dari possint.
- 9 Spadones idonei sunt tutelæ puellarum, & ratio traditur.
- 10 Spado an possit esse Papa?
- 11 Fidejussorem tutoris contutorem dari, & manere tutorem.

CAP. XXI. QUIA IUDIC. TUT. DAR. &c. 293

- 12 Superioris ordinis tutorem pupillo dari inferioris ordinis
& è contra.
- 13 Ingenuus libertino an tutor dari poterit?
- 14 Liberti an tutores esse possint.
- 15 Tutor à iudice invitatus datur.
- 16 Tutela an sit munus publicum?
- 17 Communis opinio.
- 18 Filius familias à iudice tutor dari potest.
- 19 Tutor an salarium petere possit. Declara nu. 20. 21. 22.
- 23 Consuetudo apud Gallos tutores immobilium honorum
pupillarium fructus, durante tutela, suos facere, mo-
do pupillum alant, et alienum solvant, & possessiones
factas testas tueantur.
- 24 Mutus & surdus à iudice tutores dari nequeunt.
- 25 Servus à iudice tutor dari non potest.
- 26 Creditor vel debitor an tutor à iudice dari possit?
- 27 Fœmina à iudice tutrix dari nequit.
- 28 Minor 25. annis à iudice non datur tutor.
- 29 Adversa valetudo an faciat, ut quis à iudice tutor dari
possit.
- 30 Pauper suo vitio, inimicus pupilli, vel patris, ejus tutor
à iudice non datur.
- 31 Prohibitus à parentibus tutor à iudice non datur.
- 32 Contra prohibitionem matris non datur tutor à iudice.
- 33 Iurisdictioni iudicis dantis non subjectus, tutor ab eo dari
non potest. Declara nu. 34.
- 35 Absens Reipublicæ causa tutor à iudice non datur.
- 36 Miles à iudice non datur tutor.
- 37 Ministri ecclesiæ an possint à iudice dari tutores?
- 38 Curiales an admittantur ad Illustrium tutelam per iudi-
cem?
- 39 Cæcus à iudice tutor dari non potest.
- 40 Cæcus propriè quis dicatur. Declara nu. 41. 42.
- 43 Ap. Claudius Cæcus Senator fuit.
- 44 Ap. Claudius legis actiones redegit in formam certam.
- 45 Aufidius vir Prætorius Cæcus sententiam dixit.

- 46 C. Livius Drusus, licet oculis captus, summa auctoritate Iurisconsultus fuit.
- 47 Celsus in l. si venditor, §. i. de act. empt. laudat justissimam Drusi sententiam.
- 48 Drusus licet à Pomponio prateritus, tamen à Valerio Maximo celebratur.
- 49 C. Cassius Longinus natus est ex filia Tuberonis, quae fuit neptis Ser. Sulpitii.
- 50 Cassius Longinus licet luminibus orbatus sub Tiberio con- fuit cum Quartino.
- 51 C. Cassius Longinus sub Claudio Casare donatus Syriae praefectura, legum peritia excelluit, militare disciplinam ad priscum morem revocavit, legiones ex- cuit, ac si hostis ingrueret.
- 52 Nero infensus Cassio.
- 53 Neronis crudelitate Cassius exilio mulctatus, & in Saroniam Insulam deportatus est.
- 54 Cassius Cassianae scholae Princeps & parens fuit.
- 55 Cassius sub Caligula iussus erat interfici, sed Cassium se- paravit fatalis necessitas in ipsum Caligulam irruens.
- 56 Cassius licet deportatus fuerit à Nerone in Insulam, post- tamen restitutus fuit à Vespasiano.
- 57 Cassii mors.

Subsequitur ordine caput, Qui à Iudice Tutores da-
 Spoliunt. Ad cuius explicationem licet nemo, quem vi-
 derim, regulam ponat: quia tamen in testamentari-
 regulam fecit Paulus in l. tutor, ff. de testam. tutel. Quem
 libet dari posse, & à testamentis * ad iudicia, sive à testa-
 tore ad Iudicem argumentum apud nostros sit valde
 frequens, & eo saepe utatur Ulpianus, dicens non mi-
 rum esse per Magistratum fieri posse, quod testamentum
 fieri potest, l. non est mirum, ff. de pign. act. l. solet, ff. de ali-
 ment. & cibar. legat. Paulus, libro singulari regularium,
 servus, ff. de manumissio. Titulo generali Praeses in loci-
 suis, loco à testamento ad iudicia. Ideo * nos similem ho-
 loco regulam collegimus, Quemlibet dari posse; etiam testa-

testamento patris inutiliter datum, si è re pupilli vi-
deretur, l. 3. ff. confir. tutel.

Atque eum quoque, qui se testamento tutorem as-
scripsit, si idoneus est, licet suspectus sit, neq; ejus ad-
mitti excusationem, per l. uxori, ff. ad l. Cor. de falsis, l.
scire, §. fin. & ibid. gloss. verbo, ingerere, ff. de tut. & curat.
latis ab his.

Atque etiam plures simul tam à judice, lege vel te-
tatore, l. simul, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. si plures, ff. de
egit. tut. l. si quis sub conditione, §. plane, ff. de test. tutel.

Neque solum * præsentem, sed etiam absentem, l.
illud ff. de tut. & curat. dat. ab his, dum tamen, si pere-
grè agant, qui tutores vel curatores dati sunt, intra
diem trigessimū id notum his fiat à Magistratibus ex
rescripto Divi Marci, vel in facie, vel ad domum, extra
quos alios triginta dies habebunt ad excusationem, l.
i peregrè, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. scire, §. qui autem
supra, ff. de excusat. tut. Quod tamen non obtinet in cu-
ratore, qui datur pupillo agere vel se defendere volen-
ti adversus tutorem suum: neque enim talis nisi præ-
sens dari potest, l. qui habet, §. si pupill. vers. deniq; ff. de tu-
tel. de quo tamen infra latius dicemus ex Molin. §.
6. gl. 6. nu. 9. 10. 11. Neq; item obtinet in furioso, qui
licet absentis loco sit, l. in negotijs, ff. de reg. juris, tamen
rectè * tutor datur, sed intelligitur ita dari, cum suæ
mentis esse cœperit. Ideoque interim alius tutor
datur, l. furiosus, & l. pen. ff. de tutelis.

Non est etiam huic rei impedimento sterilitas na-
turæ, quo vitio laborant Spadones: * quia tales mor-
bos, aut vitiosi non sunt, nec eis hoc vitij impedimē-
to est, quo minus suis & alienis superesse possint, l.
Spadonem, ff. de excus. tut. Quo loco tamen Iac. Cujac.
Spadonem putat accipi debere pro castrato: in quo,
inquit, minor dubitatio erat, nam castratio sola pro-
priè vitium est, & locum redhibitioni facit.

Maximè enim Spadones idonei sunt tutelæ puella-
rum.

- 9 rum, cum in his * omnis mala corrumpendi suspic
cesset, & magis sint avari quàm integri, ut tradit Ro
buff. in l. Spadonum, ff. de verb. signific. in fin. ex eo co
cludens per Alciatum ibidem, huiusmodi Spadonem
ad quamcunq; dignitatem admitti posse, etiam Pap
lem. Nam quamvis, inquit, ante coronationem sole
10 inquiri * de electo in Summum Pontificem, & co
clamari (ut fertur) dignum esse papari, quia testiculus
habet: sufficit tamen eum habere mentulam, virque
ea ratione dici potest.
- 11 Potest & fidejussor * tutori ei dari contutor, licet
in una tutela duplex periculum sustineat. Ideoq; Ro
manus Appulus, qui cum Magistratis esset, aliquem
nominasset suo periculo, post ei contutor datus, cum
se eo nomine excusare vellet, rejecta appellatione
eo interposita detentus fuit in tutela, l. Remanius, ff.
tut. & curat. datis ab his, facit l. Spadonem, §. si civitatis
ff. de excusat. tut.
- 12 Divus Marcus & Commodus quoq; rescripserunt
superioris ordinis aliquem * posse dari tutorem pupilli
inferioris ordinis, & è converso minoris ordinem al
quem posse dari pupillo majoris ordinis, d. l. Spadonem
§. scire, & l. & qui non ff. de tut. & curat. datis ab his.
- 13 Eadem ratione * & ingenuus libertino dari poterit
tutorque perseverabit, nisi se excuset, l. pupillo, §. libe
tino, ff. de tut. & curat. datis ab his gloss. optima in l. patro
nus, ff. de tut. l. 3. C. de excusat. tut. nisi tamē patronus sit
qui liberto suo datus excusationem non habet, d. l. pa
tronus, ff. de tut. vel etiam in loco libertinorum omni
no sit penuria, l. 1. §. libertinis, ff. de excusat. tut.
- 14 Et quia * liberti impetrato à Principe jure aureo
rum annulorum, quod non modici beneficii loco æ
stimabatur, omnia ingenuitatis munia consequenda
tur, quod ex Novella Iustiniani, ut liberti de cætero. o
mnibus ad libertatem venientibus absque principal
concessione comperere cœpit: ideo & hi rectè dari
possunt

possunt & perseverabunt, nisi se intra tempora consti-
tuta excusaverint, ut ex rescripto Imperatoris sui cum
patre Severo refert Claudius Tryphoninus, in l. cum
ex oratione, ff. de excusat. tut. & ibi bona glossa, in verbo. re-
scripsit.

Sed & neque * volens tantum, verum etiam si invi- 15
tus datur, cujus rei in aperto causa est, * quia tutela est 16
publicum munus, §. 1. Instit. de excus. tut. Quod licet a-
liqui controvertant, ut novissime Vertranus Maurus,
de jure liberorum, cap. 18. tamen communis & receptior
opinio est, * utilitatis publicæ respectu eam publicum 17
munus dici, siue civile, non reipublicæ, aut etiam pro-
vinciale, licet utilitate privatum, Ioan. Crot. rubr. de
nov. operis nuntiat. num. 10. Mol. in consuetud. §. 6. gloss. 6.
nu. 9. 10. 11. Cuiac. d. §. 1. & plenius in l. si duas, §. Gram-
maticos, super verbo tutela, de excusat. tut. & post eum Re-
vardus in l. 2. ff. de reg. juris. Ex eo * inferentes, etiam fi- 18
lium familias tutorem dari posse: qui, inquiunt, in his
quæ sunt publici juris, patriæ potestatis non habetur
ratio, vulg. l. filius familias, ff. de his qui sunt sui vel alieni ju-
ris, l. si filius familias, ff. de tutelis, quo casu pater pro filio
tenetur, ut ibidem explicat Vlpianus & Angelus, in §.
1. num. 5. Instit. qui testam. tutores.

Ex quo * & illud proficiscitur, tutorem ratione offi- 19
cii salarium petere non posse nec debere; quia sponte
suscipere tenetur, & gratuitum esse debet, ex gloss. in l. 1.
& in l. in eos, ff. de tutelis Guido Papæ, quest. 68. maximè
ubi ex affectione & amicitia per testatorem fuerit testa- 20
mento electus, Andr. Barbat. consi. 62. num. 10. lib. 2. Imò
punitur * extra ordinem, si data sibi pecunia tutelam 20
suscepit: * ut respondit Corn. consi. 62. num. 910. libr. 4. 21
Port. Instit. qui testam. tut. num. 10. Boer. in consuet. tit. 1.
§. 11. Poterit tamen * Iudex ex causa remunerationis, 22
vel alia justa causa, salarium constituere, quod ejus ar-
bitrio relinquitur, nisi in loco administratos vigeat
contraria consuetudo, nihil scilicet deberi, vel etiam,

T §

si de

si detectum fuerit, eum non bona fide in administratione fuisse versatum, Corn. & Port. *loc. præalleg.* Guido Papæ, *d. quæst.* 68. Barbat. *d. conf.* 62. nu. 10. lib. 2. Si è diverso extante consuetudine, quod tutor durante tutela omnes immobilium bonorum pupillarium fructus suos faciat, modò pupillum alat, æs alienum solvat, & possessiones factas rectas tueatur, ea tantumquam * valida omnino servanda erit, quam & receptam esse apud Gallos dicit Franciscus Balduinus ad *rubr. tit. de tutel.* Boër §. 11.

24 Hæc autem, * quæ diximus, non ita simpliciter intelligenda. Neque enim mutus & surdus legitimi tutores esse possunt, cum nec testamento, nec alio modo utiliter dari possint, *l. agnato, §. surdus & mutus, cum l. seq. ff. de legit. tut.* cujus rationem in materia tutoris testamentarij diximus *cap. 9. num. 34. & 43.* Solent enim hi quasi curatore omnino egentes, in jure nostro conferri prodigis adolescentibus debilibus, *l. dabimus, §. ult. cum l. seq. ff. de privileg. creditorum.*

25 Neque etiam * servus, licet testamento dari possit, quia Iudex servo libertatem, non tacite, nec expresse dare potest, *l. in servili, C. qui testam. tut. dari possunt.*

26 Neque item * creditor, vel debitor pupilli, jure novo. *Novell. 72.*

27 Non etiã fœmina, quia tutela virile officiũ sive munus * est, & ultra sexũ fœmineę infirmitatis tale officium est, *l. fin. ff. de tut. & diximus supra latè, c. 9. n. 50.*

28 Nec etiam * minor viginti quinque annis, ut supra quoque latissime à nobis declaratum est.

29 Adversa quoq; * valetudine laborans, tali scilicet, ut quis suis ipse rebus superesse non possit, facit quem inhabilem ipso jure, ut etiam volens dari non possit, licet superveniens adversa valetudo perpetua excusationes det à suscepta, ut est *gl. in l. 1. C. qui morbo se excus.* & ibi clarè Salicet. & Arer. in *§. item propter adversam, Instit. de excusat. tut.* quos refert & sequitur Marianus

ius Socin. *conf. 59. n. 35. lib. 3.* ego tamen secus arbitror, cum habeamus textum expressum in *l. non solum*, §. *si quis*, cum *l. seq. ff. de excusat. tut.* eum excusare non tantum, ne incipiant, sed & à cœpta excusari debent: qui extus manifestè prosternt contrariam sententiam.

Idemque * dicendum in paupere suo vitio, & ini-
nico pupilli, vel patris ejus, quos tamen Iudex, etsi se non excusaverint, etiam rejicere debet, ut respondit Marian. Socin. *d. consil. 59. num. 39.* & quatuor seq. *ib. 3.* facit optimè *l. in confirmando*, ff. *de confir. tut. l. 3.* §. *tutor*, ff. *de suspect. tut. §. sed etsi propter paupertatem*, §. *nimicitia*, *Instit. de excusat. tut.*

Sed etsi quis * prohibitus est à parentibus tutor esse, hunc neque creari oportet, & si creatus fuerit, nec recusaverit, prohiberi poterit eum esse tutorem, manente *iniquia*, id est, statu ejus integro manente, ac honore illaeso servato: neque enim prohibetur gerere, ut suspectus, sed ob patris voluntatem, *l. scire*, §. *sed etsi*, ff. *de tut. & curat. datis ab his*.

Etiamsi mater * tantum prohibuerit, *l. unica*, *Cod. si contra matr. volunt. tut. datus sit*. Si tamen de fraude convictus fuerit, non manebit sine nota, *d. l. unica*.

Is quoque, qui jurisdictioni dantis subjectus non est, ab eo dari non potest, * nec cessatio invicti perperam officii ad ejus periculum spectat, *l. neque à Præside*, & ibi bona gloss. *Cod. qui dari tut. l. etiam*, ff. *de tutel. & ibi quoque gl. l. 3.* & *l. Divus*, ff. *de tut. & cur. dat. ab his*, *l. §.* si quando, ff. *de Magistrat. conven. l. 3.* C. *qui petant tut. si tamen is* * consentiat, datio valebit, ut ex Alex. *conf. 161. num. 7. libr. 5.* Andr. Barbat. *consil. 61. num. 5. lib. 3.*

Eos etiam, qui in legatione sunt, Magistratus creari non posse vel debere, nec periculum per idem tempus, quo in legatione sunt, ad eos pertinere Modestinus scribet in *dict. l. scire*, §. *eos*, ff. *de tut. & curat. datis ab his*. Nam & Ulpianus scribit, absentiam ejus, qui Reipub. causa ab est, neq; ei, neque alii damnosam esse debere,

l. ab-

l. absentia, ff. de reg. juris. ideoque in ejus locum alius tutor, vel potius curator datur, *l. in omnem, ff. de tut. & rat. datis ab his.*

36 Eripit etiam * sacramenti religio militem ab administratione tutelæ, ex rescripto Divi Antonini, *l. ab administratione, C. de legatis.* Non enim debet militæ inatæ muneribus occupatus, neque si legitimus sit, neque si ex testamento datus fuerit, nec alio modo (si voluerit) tutor vel curator fieri: si tamen errore ductus res administraverit, negotiorum gestorū actione conveniri poterit, ex rescripto Imperatoris Philippi, *in militia, C. qui dari tut.* Cujus rei in promptu causa est, quod miles non debet avocari à signis suis, & numeris, sed eis jugiter inhærere, propriæ munis insudare militiæ, ut armorum quotidiano exercitio ad bella sit paratus, non sibi vacare, aut aliena obsequia peragere. *tribuni, l. nemo miles, l. milites, de re militari, lib. 12.* Quæ ratione etiam prohibetur esse conductor rerum alienarum, hujus fidejussor, mandator vel procurator, *l. milites, C. locati.* Negotiator vel mercator, *d. l. milites, & unica, C. Negotiatores ne militent, libr. 2.* vel etiam procurator ad lites, *l. militem, C. de procurat. l. filiusfamilias, l. veterani, eodem tit.*

Porro autem ut non sunt milites avocandi à suis signis & castris, ita nec ministri ecclesiarum à suis ecclesiis suis; ne ecclesiasticis * ministeriis addicti occupentur negotiis prophanis, *c. generaliter, causa 16. quæst. 1.* quod maximè procedit, quando ad sacrosanctas ecclesias permanent, non divagantes, neque circa ministeria divina desides, *d. c. generaliter,* vel nisi Episcopus civitatis ecclesiasticarum rerum commiserit gubernacula & orphanorum ac viduarum, quæ indefensæ sunt, aut earum personarum, quæ ecclesiastico indigent administrationiculo, propter Dei timorem. *cap. pervenit, distinct. 86.*

Et ideo Imperator Justin. cum aliquando Episcopis permisisset sese à tutela excusare, *l. generaliter, C. de Episcopis.*

op. & cler. post Novella sua constitutione 124. statuit, ut
 nec volentes admitterentur; Presbyteris tamen & Dia-
 onis & Subdiaconis permisit tutelam legitimam jure,
 ve lege cognationis administrare, quod videtur hau-
 sse ex decretis Synodi Chalcedonenfis 41. quam
 Martianus Imperator congregavit an. 437. vel secun-
 dum Onuphrii supputationem an. 451. Sanè D. Cy-
 rianus in quadam epistola ad Diaconos & Presbyte-
 os Furnenses, succenset cuidam Geminio Victori, qui
 testamento suo nominasset tutorẽ Geminianum Fau-
 tinum Presbyterũ: & testator olim in cõsilio Episco-
 porum fuisse statutum, ne quis decedens clericum no-
 minaret ad tutelam vel curam: ac ejus, qui hoc fecif-
 set, memoriã damnatam; idq; ratione superius addu-
 cta. Interim tamen nemo negat, admodum pium esse
 opus procurationem & tutelam pupillorum, quos
 Deus tam sollicitè nobis commendat, & legum lato-
 ribus quoq; semper curæ & cordi fuit. Severus quo-
 que Imperator Ulpio Rufino scribens gloriatur, om-
 nibusq; liquere desiderat in l. 2. ff. qui pet. tut. sese om-
 nem rationem adhibere subveniendis pupillis, cum e-
 iam id pertineat ad curam publicam. Certè quidem
 olim existimarunt utilitati publicæ repugnare hanc
 conditionem, Si pupillus tutores non habuerit, l. 2. §. tra-
 tari, ff. ad SC. Tertull. quod etiam apertè tradit Plato
 lib. 11. de legibus, diligenter admonens præcipuè curam
 esse habendam pupillaris ætatis.

Est & generali lege prospectum, ne Curiales ad Il-
 lustrium tutelam vocari possint l. 2. C. de tut. vel curat. 38
 Illustr. siquidem cum eorum bona fisco sint obligata,
 non satis* esset prospectum, ut tradit gloss. ibidem. 39

Cæcus etiam, qui utriusq; oculi aciem prorsus ami-
 sit, quem propriè cæcum appellamus, ut rectè tradit
 Natta in repet. l. hac consultissima, §. ex imperfecto, nu. 34.
 C. de testamen. tutor dari non poterit, l. luminibus, C. qui
 dari tutor. & ibi notat. l. etiam. 2. de auctorit. tut, l. post su- 40
 sce-

- sceptam, & utrobique gloss. ff. de excusat. tit. Quin et si p[er] p[ro]p[ri]os
 41 cæcus fiat, *etiam à suscepta tutela excusare se poterit, d. l. post susceptam & d. l. etiam, l. 1. & ibi Platea. qui morbo se excusant, lib. 10. Quod tamen non est intelligendum de eo, qui alterum tantum oculum amisit
 42 l. frater C. de excusat. tut. Neque etiam de eo, *cui visu tantum est debilitatus, vel habet pupillam oculi obfcuratam, juxta ea, quæ tradit Nat. d. loc. Nec est ignotum quod Cic. scribit, Ap. Claudium cæcum optimè
 43 præfuisse rei suæ familiari, atque adeo *senatoris munera eum obiisse, testatur noster Ulpian. in l. 1. §. quamvis autem, ff. de postul. severissimamq; in senatu dixisse
 44 sententiam *de Pyrrhi captivis, qui centum annis post Decemviros legis actiones ad certam aliquam redegit formam, & peculiari est complexus libro, ut tradit Francisc. Balduinus in suis Prolegomenis juris civilis antiqui primum librum Instit. fol. mihi 1. verso, numer. 8. sicuti et
 45 iam *sententiam dixit Aufidius, vir Prætorius cæcus. Idemque ostendunt multi Romani prudentes, quorum cum oculis capti essent, perspicatissimi fuerunt summaque auctoritatis Jurisconsulti, ut *Livius Drusus, cujus fit mentio in l. si venditor, §. 1. ff. de act. empt. & alio nomine vocatur C. Liv. Drusus, ubi *Celsus laudat justissimam Drusi sententiam, emptorem, per quem steterit quo minus venditus servus traderetur, præstare debere cibarium sumptus. Et licet hic Drusus à
 48 Pomponio *præteritus fuerit, tamen à Valerio Maximo lib. 8. c. 7. celebratur. Qui & ætatis viribus, & acie oculorum defectus, jus civile populo benignissimè interpretatus est, utilissimamq; discere cupientibus monumenta composuit. Nam & senem illum natura & cæcum fortuna facere potuit: ita natura interpellare non valuit, ne non animo & videret & vigeret. Caius
 49 quoque Cassius Longinus ex filia Tiberonis natus, quæ neptis fuerit Ser. Sulpitii, licet luminibus orbatus, ut tradit Suetonius in vita Neronis cap. 37. is tamen

con-

consul fuit cum Quartino, temporibus Tiberii, plurimumque auctoritatis habuit, * sub Claudio Cæsare 51
 Præfectus Syriæ legū peritia cæteris præeminuisse legitur, & qui militarem disciplinam ad priscum morem revocabat, exercebat legiones, ac si hostis ingrueret, dignum id maioribus & familia Cassia ratus, ut Auctor 32
 est Cōnelius Tacitus *lib. 12. ad prin.* Huic tamen Nero cum infensus esset, quod opibus vetustis, & gravitate morum præcellebat, missa ad Senatum oratione, crimini objectavit, quod is Cassius inter Imagines maiorum etiam C. Cassii, interfectos Iulii Cæsaris coluisset, ita inscriptam, *Duci partium*, quasi per hoc semina belli civilis * meditaretur. Itaque Senatusconsulto ex- 53
 lio mulctatus, & in Sardiniam deportatus est, ut est auctor Cornelius Tacitus *lib. 5. & 16. post prin.* Plinius *lib. 1. Epistol.* Cassium * Cassianæ scholæ principem & parentem fuisse scribit, cuius domum ideo commendat, quod eam Quadratus habitaret, qui non minor foret Orator, quam fuerit ille Cassius Iureconsultus, quom fit mentio * *in l. 35. ff. de mort. causa donat. & l. 18. 55*
de furtis, hic sub Caligula iussus erat interfici, sed Cassium servavit fatalis necessitas in ipsum irruens Caligulam. Et licet hic Cassius Neronis crudelitate deportatus fuerit in Sardiniam, * Insulam pestilentem: 56
 tandem tamen revocatus fuit, & in pristinum statum restitutus à Vespasiano: quem tamen Suetonius in vita Neronis * luminibus orbatum inter eos ponit, quia à 57
 Nerone mortem sustinuerint.

CAP. XXIII.

Cui dari possit Tutor à Iudice.

SUMMARI A.

Regula, omni Impuberi à Iudice Tutorem dari. *De-
 clara nu. 2. & 3.*

Vetri non datur tutor à Iudice.

Curator testamento non datur.

Tuto-

6 Tutorem habenti à iudice non datur alius tutor.

Limita nu. 11. 16. 17. 18. 19.

7 Pupillo habenti diffusum patrimonium non datur tutor, sed
tantum curator. Declara num. 8.

9 Tutor non jure datus an valeat alterius datio, priore non re-
moto, & ejus tutela non cassata, controversatur.

10 Auctoris opinio.

12 Tutor Pratorius.

13 Declarantur Novellæ Iustiniani 72. & 94.

14 Tutore appellante vel absente, datur temporarius.

15 In locum suspecti, remoti vel excusati alius idoneus substitui-
tur tutor.

16 Statuo permitti potest, ut tutorem habenti alius tutor de-
tur.

HActenus qui tutores dederint, hodie dent, & qui
dari possent, superioribus aliquot capitibus dixi-
mus; deinceps cui dari possit, videndum est. Est autem
1 receptissima * regula, omni impuberi propter ætatis infir-
2 mitatem & lubricum consilium tutorem dari, etiam * ab
senti, invito & ignorantibus, l. illud, & l. nec non, ff. de tut.
& curat. datis ab his. Dec. in l. quo tutela, §. nemo, ff. de regul.
juris, per l. 2. ff. de tutelis. Rip. in l. 1. §. fuit quesitum, num.
26. ff. ad Trebell. Quare recte Imp. Dioclet. & Maxi-
mianus rescripserunt in l. 2. C. quando tut vel curat. tu-
toris officium ex sola voluntate pupilli non finiri. Et
3 iam * surdo, muto, mutæ, furioso, furiosæ, impuberibus
l. muto, §. surdo, ff. de tut. & curat. datis ab his. Deniq; etiã
iis, de quorum statu dubitatur, etiam lite pendente, sed
italdemum tenet datio, si liber est, ut scribit Ulpian.
in l. ei qui, ff. de tut. & curat. dat. ab his. Sed hæc licet regu-
lariter vera sint, non tamen in omnibus vera sunt. Vi-
deamus igitur in quibus speciebus locum habere non pos-
sint. Sanè, quoties lex de Curatore loquitur non de
tutore, tutor dari non potest. Et ideo * ventri tutor
4 dari non potest, l. ventri, ff. de tut. & curat. datis ab his.
Eadem

Eademq; ratione & Curatorem testamento dari non constat, *l. 1. ff. de confirm. tut.* quia lex 12. Tab. de tutela loquitur, non de cura, *Super pecunia*, inquit, *tutela vé rei sue*. Sed etsi * quis tutor detur quasi minori, qui tñ nō § erat, non valebit datio, & ideo non erit excusatio necessaria, neq; obligabitur sic datus, ex eo quod nō gesserit, *l. Sei & ff. de tut. & curat. datis ab his*. Quoniam autē tutor simpliciter datus ad universum patrimonium intelligitur datus, ut nihil superfit, in quo alteri tutori locus sit, & is habeat jus in caput liberum, à qua potestate si velis separare bonorū administrationem, nō alio tutore, sed potius curatore opus sit, qui rebus datur, certæ rei dari potest, ut supra latè diximus. Rectè igitur * diversis tam Jcutorum responsis quàm Imperatorum rescriptis statutum est, tutorem habenti aliū non posse nec debere dari, §. *interdum*, & ibi Port. & post eum optimè Franciscus Balduinus, *instit. de curat. Corn. conf. 281. num. 6. lib. 1. Castrensi. conf. 413. num. 1. v. 3. lib. 2. Andr. Barb. latè conf. 61. num. 5. vers. 11. lib. 3.* & ex recentioribus *Paris. conf. 85. num. 1. libr. 3.* Quare & ita datum falsum appellat Paulus in *l. Paulus, ff. de verb. significat.* quia quoties actus juris civilis (ut est tutelæ datio) est nullus vel inutilis, ejus actus nomen proprium non habet, & ideo illa adjectione falsi à vero five proprio distinguitur, quod & in similibus obtinet, ut de testamento nullo, stipulatione, sententia, electione, cessione & compromisso, tradit Andr. Alciat. in *d. l. Paulus*, ubi id benè declarat, dicens, secus esse in nominib. facti. Sed etsi * pupillus diffusum habeat patrimonium in diversis locis; ita ut solus tutor ad-
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

- dari non debuisset, non valebit datio, etiam interve-
niente iudicis decreto, per l. tutor si petitus. & ibi Bar-
tol. ff. de tut. & curat. dat. ab his, quem refert & sequi pos-
tur Corn. d. consil. 28. num. 7. lib. 1. Castr. consil. 411. nu-
mer. 1. vers. 3. ratio. lib. 2. & novissime Paris. d. cons. 85. m. 28.
2 & 3. lib. 3. In quibus locis etiam concludunt; idem
esse quando iudex in datione erravit. Denique scribit
Angelus, in d. §. interdum, num. 2. Instit. de curat. quod
9 si prior * non jure datus fuerit, non valere dationem
alterius, nisi illo prius remoto, & ejusdem tutela cassa-
ta, ad instar, inquit, electionis, quæ non potest secun-
do fieri, nisi priore cassata, cap. consideravimus, & cap.
auditis, extra. de elect. Dicit tamen in contrarium esse tex-
tum satis, ut videtur, expressum, in l. si ut proponis, C. de
10 confir. tut. & ideo * relinquit cogitandum, cujus posteriori-
ris opinionis ego quoque sum. Hoc autem quod dixi-
mus, tutorem habenti non posse dari alium: multis mo-
dis venit declarandum, & limitandum. Primum enim
locum non habet jure veteri, quo jure debitorem, vel
11 creditorem pupilli * tutorem potuisse dari supra cap. 9.
diximus. Neque propterea impeditæ fuerunt actiones
inter eum & pupillum, saltem eæ, quarum causa & ori-
go fuisset ante tutelam, licet aliæ, quæ post tutelam o-
riebantur, interim cessarent, l. nec non dantur, ff. de tu-
telis & rat. distrah. de quo paulo post dicemus plenius.
Quo casu judicio existente inter tutorem & pupillum,
si non erat alius tutor (plures enim dari possunt) cujus
autoritate niteretur pupillus, quia ipse tutor in rem
sua autor esse non poterat, unus aliquis dabatur in
12 litem, quem Iustinian. * Prætorium appellat, in §. si in-
ter, Instit. de authorit. tut. Verum hodie hujus rei ratio
13 multum est imminuta, quia Iustin. * Novella constitu-
tione 72. prohibitum est regulariter, ne debitor, vel
creditor tutor fiat, sed quia idem Iustinian. Novella 94.
hac lege postea exemit matres, & d. Novella etiam
quosdam alios minimè complectatur, ut supra anno-

ravimus. Rectè ergo Iustin. in d. §. si inter, statuit, ut de-
 ficiente contutore, in locum illius Pretorii tutoris cu-
 rator daretur, quo interveniente, iudicium peragere-
 tur, eoque peracto is desineret, l. si plures, ff. de test. tut.
 Idq; si pupillus agat, si conveniatur, l. qui habet, §.
 si pupillus, ff. de tutelis. Quoties etiam aliqua pupilli
 bona sunt ultra centesimū urbis lapidem, id est, cen-
 tum milliaria, si mille passus, se excusare poterit tu-
 tor: neq; enim tenetur ultra tutelam gerere, nisi in ea-
 dem Provincia pupilli patrimonium sit, & ideo illarū
 rerum dabunt tutores in Provincia Præsides ejus, non
 earundem, l. propter litem, §. licet, cum §. seq. ff. de excusat.
 tut. Tutor quoq; datus, si provocet, si appellet, vel
 absit, interim, referente Ulpiano ex rescripto Divi
 Pii, * datur temporarius tutor, qui tutelam gerat, l. cum
 quidam, ff. de tut. & curat. datis ab his, quod & probat
 Modestinus eo casu, quo tutoris auctoritas necessaria
 fuerit, veluti ad adeundam hæreditatem, quoniam ad
 hoc curatoris auctoritas inutilis esset, l. cum in una, §. i.
 ff. de appell. Pari modo & in locum suspecti & remoti,
 & in locum excusati, alius idoneus substituitur sen-
 tentia competentis iudicis. Et hoc quidem Senatus-
 consulto introductum est, cum ex pluribus tutori-
 bus unus ex pluribus aut removeretur, ut excusatur in
 perpetuum, l. si quis sub conditione, ff. de testament. tut. dict.
 §. interdum, & ibi Angelus in princip. vers. nota quod si tu-
 tor, & post eum Jacob. Cujac. super verbo, interdum,
 Instit. de curat. quod * à Divis Valeriano & Galieno
 extenditur ad defunctos, vel etiam relegatos, id est,
 deportatos tutores, l. 4. ff. In quib. caus. tutor. habenti.
 & dict. l. si quis sub conditione. Corn. consil. 175.
 num. 3. lib. 3. Angel. de Bannito, d. §. interdum num. 1. Nam
 in ejus locum, qui relegatus est, salva civitate, cura-
 tor datur, non tutor. Cujacius loco quo supra, per l.
 quod si fortè §. quid ergo, ff. de solut. Datur & in locū furio-
 si, surdi, muti, tutoris legitimi alius tutor, ex Senatus-

consulto, *l. cum plura ff. de tutelis*. Sæpè etiam ad alios huiusmodi
 ex lege 12. tabularum curatio prodigi, aut furiosi per-
 tinet, alii Prætor administrationem dat, scilicet, cum
 ipse legitimus inhabilis ad eam rem videatur, *l. sæpe*
de curat. furiosi. Sed etsi tutor missus est ad hostes, quæ
 legatus, aut ab eis receptus, aut transfugerit, quia sen-
 tus non efficitur, & tutor manet, alius interim da-
 18 tur, *l. si quis, ff. de tutel.* Non absimili ratione, * quando
 ex testamento hæreditas non est adita, ex quo tuto-
 speratur, vel is datur est sub conditione, vel die; pen-
 dente conditione, vel die, alius dandus est, qui definitur
 quando conditio exiterit, dies advenerit, vel hære-
 post adierit, *l. si nemo, l. si hæreditas, l. si quis, ff. de testam.*
tutel. §. sed etsi, Instit. de Attil. tutor. Potest & mater,
 nolit bona filiis suis relinquenda administrari per tu-
 torem eisdem suis filiis patris testamento datum, alius
 quem ex necessariis suis heredem instituere, eundemque
 rogare, ut filiis suis, cum ad pubertatem venerint, ple-
 nè restituat: ita enim scriptus hæres erit nudo nomine
 & administrabit quamdiu erit impubes, & facto pube-
 ri hæreditatem restituet cum fructibus perceptis, nulla
 et quarta Trebellianica deducta, ut est text. in *l. fideicom.*
 19 *missi, §. cum Pollidius, ff. de usuris*. Imola in *l. cum filio, de*
legat. & novissimè Gualdensis in tract. suo cautel. ult. vo-
 lunt. tit. de tutore, ubi plures laudat ejusdem opinionis.
 20 Postremò potest & statutum permittere tutorem ha-
 bentium alium dari ex causa, puta, si petant consanguinei
 aliquem adiungi, allegata causa suspicionis, vel alia le-
 gitima vel verisimili, ut tradit Francisc. Curt. consi. 46.
 incip. super controversia. Thomas Feratius cautel. ult. &
 novissimè Paris. consi. 85. nu. 3. lib. 3. Sed eo statuto stan-
 te, si uno die petitus, & eodem quoque datus fuerit, ita
 nullius erit momenti datio, quia propter tēporis bre-
 vilitatem non est verisimile Iudicem discussisse utilita-
 tem pupilli, ut consuluit Paris. d. loco, & ante eum ple-
 ninus Anchor. consi. 36. incip. visa quadam perniciē.

Quando dentur Tutores.

SUMMARIUM.

- 1 Tutorem omni tempore, sive die dari posse.
- 2 Feriatis diebus tutor dari potest.
- 3 Datio tutoris actus favorabilis & opus pium.
- 4 Constantinus Imperator primus Christianus.
- 5 Die dominico acta fieri posse.
- 6 Theodosius Imperator concessit diebus Dominicis emancipare, atq; manumittere.
- 7 Opera ruralia die Dominico ex necessitate explicari possunt.

Nunc ad extremū, quādo dentur Tutores, videamus. & sanè Ulp. lib. 8. de omnibus tribunalibus, scribit, in l. nec mandante, §. dari, ff. de tut. & curat. datis ab his, eum * omni tempore, sive die dari posse. Refert & idem Ulpianus l. 5. ad edictum, orationem D Marci, qua in Senata recitata dicit effectum fuisse de aliis speciebus Prætorem adiri, etiam dieb. feriatis, * ut puta ut tutores vel curatores dentur, ut officia admoveantur, cessantis excusationes allegentur, alimenta cōstituantur, ætates probentur, l. eadem oratione, ff. de feriis, cuius mei non alia cōmodior ratio reddi potest, quàm quod actus sit multum favorabilis, & opus valde pium, datio tutoris: cū Deus nobis tā sollicitè pupillos cōmendaverit, cap. defensionis, distinct. 87. adeo ut Pagani olim Principes voluerint tutelam etiam geri à Iudæis & Christianis, indicantes, eorum religionem minimè solui hoc civili munere. Qua ratione * Constantinus Imperator, primus Christianus, in l. 1. ff. de feriis, dicit, gratum & iucundum esse die etiam Dominico maxime votiva compleri, & super his rebus acta fieri. Cuius etiam * exemplo ductus Theodosius Imperator, emancipandi atque manumittendi * licentiam dieb. Dominicis, cæteris causis quiescentibus, tribuit, l. 2. C.

de Feriis. Sicuti etiam die Dominico * opera rustica
ex necessitate explicari poterunt : quoniam frequen-
ter evenit, ut non aptius alio die frumenta sulcis, au-
vineæ scrobibus mandentur, ne occasione momen-
pereat commoditas cœlesti provisione concessa.

C A P. XXVI.

Tutela an sit honor vel onus?

S U M M A R I A.

- 1 *Varia interpretum sententia, tutela an sit honor, vel onus.*
nu. 21.
- 2 *Baldus doctor oculatissimus, & omnium sui temporis ce-
leberrimus.*
- 3 *Testamentaria tutela honor appellatur.*
- 4 *Honorificum ut fuit ex testamento amicorum, vel paren-
tum quid capere, ita turpe ab iis præteriri.*
- 5 *Legata & hereditates plerumque dantur ob meri-
ta.*
- 6 *Legatarii amici vocantur.*
- 7 *Persona honorata quæ dicantur.*
- 8 *Cicero parens eloquentiæ.*
- 9 *Vsurpans indebitè nomen tutoris, an teneatur poena sacri
legis vel falsi?*
- 10 *Tutorem ratione officii & dignitatis non prius in carce-
rem ponendum esse, quàm esset convictus.*
- 11 *Numerus liberorum an excuset ab honoribus?*
- 12 *Iudeus dignitatum & officiorum publicorum incapax.*
- 13 *Reprobatur opinio eorum existimantium tutelam hono-
rem esse.*
- 14 *Ratio naturalis legis loco est.*
- 15 *Tutela an sit munus publicum, & quatenus.*
- 16 *Publicum aliàs civile dicitur.*
- 17 *Tutela quid onerosum, grave & molestum appella-
tur.*
- 18 *Tutela quare onus appelletur.*
- 19 *Statutum dictans agnatos cognatis præferri in heredi-*
ta.

tate, intelligitur etiam ut preferantur in onere tutela quod declaratur nu. 20.

- 22 Intellectus legis, testamento, ff. de manumissis testamento.
- 23 Servus omnium hominum abjectissimus, & honoris incapax.
- 24 Servorum varia qualitates.
- 25 Ordinarij servi alios vicarios habuerunt in peculio, cum suis pecuniis.
- 26 Vicarij servi peculiares servi nuncupati.
- 27 Servorum dignitates, respectu aliorum servorum.
- 28 Servi nobiles.
- 29 Honor pro cultura, fide & integritate aliquando accipitur.
- 30 Nonius Marcellus doctissimus Grammaticus.
- 31 Reprobatur opinio Baldi.
- 32 Magistratus onus.
- 33 Episcopatus magis nomen oneris, quàm honoris esse.
- 34 Reservatio dignitatum simpliciter facta non comprehendit dignitatem Episcopalem.
- 35 Iudei à tutela non sunt immunes.
- 36 Dolus & malitia nemini debet patrocinari.
- 37 Contractus factus contra legem tenet, licet sit nullus quantum ad commodum contrahentis, non tamen ad ipsius incommodum.
- 38 Nemo ex sua culpa, dolo, vel improbitate, vel delicto, debet consequi premium.
- 39 An nobiles, qui sceleribus nobilitatem amiserunt, sint immunes ab oneribus nobilitatis.
- 40 Contumax in non respondendo habetur pro confesso in eo, quod tendit in damnum.
- 41 Bannitus perdit jura civitatis in ijs, quae tendunt ad ipsius commodum, non autem incommodum.
- 42 Dei memoriam habentes non praesumuntur ad tutelas & curas libenter accedere.

- 43 Presumitur quilibet potius res proprias curare, quam
alienas.
- 44 Charitas prima incipit à seipso.
- 45 Tutorum non est par similisq; causa.
- 46 Affectatis negotiis nihil indulgetur.
- 47 Ignorantia affectata non excusat, sed pro sciente ha
betur.
- 48 Ignorantia affectata habetur pro scientia, etiam in pe
nalibus.
- 49 Impedito regulariter tempus non currit, nisi sit affecta
tum. Declara num. 50.
- 51 Condicio absentis causa Reipublica in nullo deterior fieri
potest, aut debet, & quomodo hoc procedat.
- 52 Legatus, qui procuravit sibi legationem, non gaudet pri
vilegijs legatorum.
- 53 Tutelam affectasse quis dicatur.
- 45 Interpretatio legis, Spadonum, §. finali, ff. de excu
sat. tut.
- 55 Tutela affectata non censetur onus.
- 56 Modica non sunt curanda.
- 57 Modicum & nihil equiparantur.
- 58 Immunitas concessa à muneribus personalibus non com
prehendit minima.
- 59 Defunctorie, vel dicis causa tutelam suscipere quando qui
dicatur.
- 60 Textus legis 1. C. Qui numero tutelarum, pristina
sua integritati restituitur.
- 61 Gregorius Haloander diligentissimus & verus juris instan
rator.
- 62 Franciscus Duarenus defenditur in l. Iurisdictionum, §.
doli, ff. de pactis.
- 63 Honorarij tutores qui dicantur.
- 64 Tutor honorarius conveniri non potest, nisi excussis fa
cultatibus ejus qui gessit.
- 65 Tutela an respectu persona pupilli dicatur onus.
- 66 Tutela ex parte pupilli est favorabilis.

De

DE illo nunc * videndum est, An tutela sit honor, an
 potius onus? qua in re variatum est sententiis. Nam
 Baldus, Doctor * oculatissimus, & omnium sui tem-
 poris celeberrimus, ingenio feraci & fecundo, in l. cum
 quidam, C. de verb. signific. eam ratione administratio-
 nis bonorum & rei tutelarioris honoré appellat, motus
 x l. testamento centurio, ff. de manumiss. testam. ibi, ab ho-
 ore administrandi removet. Ex qua lege colligunt Do-
 ctiores, quod, ut est à tutela infame reiici, ita admini-
 strare honorificum, sequitur Socinus filius, in l. utrum
 a. §. cum quidam, in ult. notab. ff. de rebus dubiis, quam
 opinionem confirmat Papinianus lib. 4. responsorum, in
 qui tutelam, in prin. ff. de testamen. tutela. Qui tutelam,
 inquit, mandatam excusationis jure suscipere noluit, ab
 is quoque legatis submovendus erit, quæ filiis ejus relicta
 unt, modo si legata filii non affectione propria, sed ob hono-
 rem patris, id est, ut interpretari possumus, tutelam patri
 testamento mandatam meruerunt. Ex qua lege * aper-
 tissimè colligitur, testamentariam tutelam honorem
 appellari, nec id abs re. Veteres enim honori duxisse, si
 morientis testamēto hæredes instituerentur, vel quan-
 tum libet etiam modicum sibi supremo morientium
 iudicio relinqueretur, notū est; eo quod hoc ipso eo-
 rum fides, probitas & integritas ultimo morientis ju-
 dicio, probata munificentia ejus, ac liberalitate digna
 videretur. Sic item è cōtra * injuriosum ac turpe puta-
 tur, si amicum parentumve testamento præteriri.
 Atque hinc prodit, quod passim dicunt IC. testatorē
 aliquem honorasse, quem scilicet instituit, vel legato
 providit, ut Callistr. in l. Divus, ff. ad leg. Cornel. de Falsis,
 ibi, legato honoratur, Ulpian. in l. sed & si mortis, §. hoc
 item, ibi, nec enim querimus cui acquiratur legatum, sed
 cui honor habitus sit, ff. de legat. præstand. Idem Ulpianus
 in l. sed et si suscepit, §. sed et si proponas, ibi, honorem habi-
 tum voluit, quibus reliquit fideicommissum, ff. de iudiciis.
 Idem l. fideicommissa, §. plerumque, ibi : licet multorum

interfit uni voluisse honorem habitum, ff. de legat. 3. Paulus in l. amicissimos, ibi: ad suscipiendum onus tutela, etiam
 5 honore legati eos prosequi, ff. de excusat. tut. Et hoc* nimirum illud est, quod, cum plerumq; hæreditates &
 6 legata* ob meritum dantur, teste Vlpiano, libr. 30. a
 7 Sabinum, l. nec adiecit ff. pro socio, legatarij* amici vocantur, l. quidam, ff. de reb. dubiis, & quandoque personæ honoratæ, ut in l. unica, §. fin autem, C. de caduc. toll. Sed ut ex alijs Scriptoribus aliquid etiam in rem nostrā mutuemur, etiā huic sententiæ non desunt Scriptores celeberrimi. Dicit inprimis Cicero, eloquentiæ parens,* pro Cecinna, usum fructum omnium bonorum Cesenniae legavit, ut frueretur una cum filio magnus honos viri, jucundus mulieri fuisset, si diuturnum esse licuisset. Rursus Symmachus ad Theod. lib. 1. epist. 41. agens de signatoribus, qui legatum ex testamento acceperant, aut subscripserant. Adducuntur etiam scripta Divalia, inquit, quibus ad stipulatio cujusdam remota est: qui suam juvisse causam testimonio diceretur, quasi verisimile esset exemplum, ut tenuis honos, quo defunctus ob amicitiam subscriptores asperferat, legitimum possit abolere judicium.

Ex quibus videretur satis superq; probatum esse, tutelam, saltem testamentariam, honoris nomen esse, non oneris, quod & placuit mirum in modum Marco Anton. Nat. Astenfi, in rep. l. hac consultissima, §. ex imperfecto, q. 24 C. de testam. Cyno in l. cum quidam. C. de verb. signific. & Imolæ. in l. si ex toto, §. 1. in fin. ff. de legat. 1. & novissimè Zuchard in rep. l. post humo, nu. 7. C. de bonor. poss. contra tab. Quod certè placitū pulchrū est & egregium, si verum esset, de quo nō parum dubito. Nam si illud verū esset, ex eo inferri posset, usurpantē indebitè nomen tutoris teneri poena sacrilegij, vel falsi, juxta
 9 notata Bart.* in l. 1. per illum text. ut dign. ordo servetur, & quæ amplè suo more tradit And. Tyraq. mirè diligens, & multæ lectionis vir, de Nobilit. cap. 13.

Posset

CAP. XXVI. QUANDO DENT. TUT. &c. 315

Possset & secundò inferri, tutorem velut honestam personam ratione * officii, & dignitatis non prius in carcerem poni debere, quam esset convictus, juxta ea, 10
 quæ tradit Aretius in l. si post accusationem, col. si. de testam.
 Pariter * & tertio inferri possset, non jure trium, sed neque sedecim liberorum jure quem à tutela excusa- 11
 tur, quod Alex. Imper. placitum, in l. 1. C. de his qui num.
 ber. lib. 10. quum Inquit, Numerus liberorum ab honoribus
 non excusat.

Denique * ut semel finiam, sequeretur, quod Iudæus
 non possset esse tutor, quia est dignitatum & officiorum 12
 publicorum incapax, ut tradit Zas. in rubr. de justitia &
 iure, nu. 4. 6. & 7. in doctore, avvocato, per l. laudabile,
 de advocat. diversorum Iudic. l. fin. C. de postul. maximè
 ex eo, quia sunt infideles, & non Christiani, cap. cum sit,
 penult. de Iudæis. cap. cum sit. cap. constituit 17. q. 4. ubi
 sub interminatione anathematis & excommunicationis
 erat concilium, ne Iudæi ad ulla officia publica admit-
 untur: & si qui eos admitterent, tanquam sacrilegi
 haberentur, quod etiam constituerunt Impp. Theod.
 & Valentin. in l. fin. C. de Iudæis.

Videamus ergo vera sit, necne, ista opinio? & certè
 verum fateri licet, puto hanc opinionè omnino erro- 13
 ream esse, atq; ideo tutelam non Honoris nomen, sed
 oneris esse. Ad quod dicendū primò me movet, quod
 honor sit administratio Reipublicæ, cū dignitatis gra-
 du, sive cum sumptu, sive sine erogatione contingens,
 honor, ff. de munerib. & honorib, tutela verò non sit Rei-
 publicæ munus, sed principaliter privatū, ut probatur
 non tantum, §. is qui, ff. de excusat. tut. dum ædilè plebis
 tutorem dari posse eo comprobatur, qui excusetur à pri-
 vatis muneribus: excusatio autè est argumentū jure tu-
 toris dati, l. Spadonem, §. pen. ff. de excus. tut. qui etiam ra-
 tio * naturalis, quo legis loco est demonstrat. Satis n. tu- 14
 tela de re privata & familiari pupillorū & domo eorū-
 dem concluditur, & quot sunt domus, tot sunt tutelæ.

Non

Non inficior tamen, eam esse pro utilitate publicam, quod publicè, omnium inter sit, orbos ac pupillos (in quorum recta institutione tanquam in hereditate sita est tota spes, & salus Reipublicæ pendet) tueri, defendere, & in singulis civitatibus publicam tutelam minoribus deberi, ut ait Constantinus, in l. 19. de decurionibus, Codic. Theodos. eorumque subventionem protectionem ad curam publicam pertinere, ex Epistola Divi Severi, l. Divus l. qui pet. tut. sed * principaliter privatim munus esse, & per consequentias publicum, sive civile, quæ appellatio latior est, quàm Reipublica. Nam munus Reipublicæ est, quod principaliter & directò ad Rempublicam, sive civitatis utilitatem spectat; publicum verò, quod aliàs * civile dicitur, est, quod tam ex consequentia, quam principaliter ad utilitatem publicam pertineat, ut latè tradit acutissimus interpret Jacobus Cuiac. ad l. 6. super verbo, tutela non est Reipublicæ munus, ff. de excusat. tut. & nos latius suprà diximus.

Et hoc est, quod dicunt veteres interpretes tutelam esse munus auctoritate publicum, sed utilitate privatum, ut Angel. in §. 1. num. 5. Instit. de excusat. tut. & ibidem Accurs. in glo. verbo, publicum munus, & l. si heredes, §. servus, in fin. ff. de testamen. tut. Ioan. Crot. in repet. rubr. de oper. novi nunciat. num. 10. Bartol. in l. si filius, ff. de tutelis.

Quæ sententia * ex eo etiam fulciri potest, quod passim inveniamus tutelam, ut quid onerosum, grave & molestum appellari ab Ulpian. in l. 3. & 5. & Paulo, in l. Nescimus, §. final. & l. amicissimos, ff. de excusat. tut. Modestino, in l. si quis duas, §. Grammatici, ibi, requiem habent, eodem, l. 4. C. de excusat. munerum, ibi, tutelæ sollicitudo. Neratio, l. cuius bonis, ff. de curat. furiosi. à Severo & Antonino, l. 1. C. quod cum eo qui in aliena, ibi, cum id onus exemplo ceterorum munerum civilium. Imperat. in §. tria onera, Instit. de excusat. tut. Paulo, l. si is qui, ibi, sube-

ibendum est onus illius, eodem. Et id quidem optima
atione, * propter onus administrationis & pericu- 18
um tutelæ, difficultatem rationum conficiendarum,
& reddendarum, ut dicit Paulus, in d.l. si is qui. Est e-
im, inquit Paulus, aliquando una tutela tam diffusa
& negotiosa, ut ea pro pluribus cedat, & totum ho-
minem occupet.

Cui congruit, quod tradit Q. Mutius libro singula-
um Op., l. quo tutela, ff. de reg. juris, & Ulpian. 14. &
3. ad Sabinum in l. 1. in prin. & l. 3. ff. de legit. tut. Impe-
tor in §. 1. Instit. de leg. patronor. tutel. Quo tutela le-
gitima, quæ onus est, redit, eo & hæreditatem ab inte-
rato per consequentias quasi lucrum & commodum
ervenire, cujus rationem expressit Paulus, libr. ad Sa-
num 3. de tutelis, incidenter differens; secundum na-
turam esse, inquit, commoda cujusque rei eum se-
qui, quem sequuntur incommoda, per hoc inferens,
quemadmodum tutor rectè institui potest heres; quia
si sentit incommodum, iniquum non est, ut etiam
quod commodum sentiat: sic quoque hæredem tu-
torem rectè testamento dari. Commodum enim hæ-
reditatis, etiam incertum, tutelam quodam onere
pensari, & æquitas & ratio non dissuadent, l. secundum
naturam, ff. de reg. jur. l. tutores, ff. de testam. tutel.

A quo nihil omnino* abest, quod tradit Bart. in l. 1. 19
prin. ff. de legit. tut. quod si agnati à statuto cognatis
excluseantur in hæreditate, eodem modo intelligi de-
bet, quod habeant onus tutela, idem Bart. cons. incip.
vitas Mediolani, quem & plures alios ejus sententiæ
refert & sequitur Decius dict. l. quo tutela, quod tamen
se declarat, non procedere in matre & avia, idque ea
ratione præcipuè, quod harum tutela non sit iusta, sive
necessaria, sed permissiva tantum, irregularis & extra-
ordinaria, quæ ab hæreditate non regulatur, * ut tra- 20
dit idem Dec. dict. l. quo tutela, nu. 2. & plenius consil. suo
Alex. de Imola, cons. 109. lib. 3.

Quare

Quare non mirum cuiquam videri debet, si alii

- 21 qui contra Baldum* & alios supra allegatos Doctores
confidenter & palam tenent expresse, tutelam onus
se, sive Oneris nomen, non Honoris, ut Mar. Son.
conf. 100. n. 30. l. 2. quo loco is alios allegat. Idem la-
rian. *in rep. l. cum filio familias, num. 41. de legat. habet*
enim juris rotundos textus pro se, qui sunt testin-
nia irrefragabilia, ex quibus fundari viam esse figi-
tam, Bald. dicit *conf. 97. lib. 2.* quem sequitur Zals-
consil. 2. in fin. lib. 2.

Neq; quenquam movere debent argumenta à Il-
do, & aliis ejusdem factionis adducta. Nam in prius

- 22 quod dicunt, vim & potestatem administrandi res
pillares honorem appellari à Pap. *lib. 14. responsum*
l. testamento, ff. de manumiss. testam. argumentum vale-
23 leve est: cum enim * ea verba referantur ad homines
servos omnium hominum objectissimos, administran-
tioni dominice prepositos, vel ab ea remotos, non po-
intelligi de honore publico, de quo hic loquimur, cum
servus est omnino incapax, ut qui pro nullo habetur,
& quod ad jus civile attinet, pro mortuo compa-
tur, nec velle habet, & obsequitur imperio domini, d-
debet necessario accipi, sive interpretari pro qualitate
servi, qui apud dominum in honore est, & in pre-
pre ceteris & ut talis à domino alicui rei, vel admi-
strationi prepositus est, quæ eo ipso idem dominus
honore habere, sine honore ornare dicitur, quales
24 pud Romanos fuerunt servi ordinarii, vicariis* oppo-
ti, quos alii Actores, alii Atriæles, alii deniq; Dispe-
tores appellant, quorum summa fuit auctoritas apud
dominum, in alios servos imperium, quibus rerum
minium summa imminerebat, & earum administratio c-
missa fuit, ut late probat Andr. Alciat. *in l. urbana, &*
in leg. Censoria, ff. de verb. sign. Iac. Ravard. Variorum.
c. ult. Idem l. non vult heres, ff. de reg. jur. & Barn. Br.
in suo eleg. tract. de solut. s. quib. solvi potest, verbo, servis

Quo loco * etiam scribit item Rævardus *d. cap. ult.* 25
 quod iidem ordinarii servi habuerint alios vicarios in
 eculario, cum suis peculiis iisq; velut dominis impera- 26
 nt, indeq; * vicarios peculiares servos passim ferè
 uncupari, quod etiam probat Andr. Tiraquel. *de No-*
liti. cap. 2. num. 4.

Non abs re igitur Papinianus servilem administra-
 tionem circa res dominicas honorem appellavit, &
 am dignationis paululum quiddam secum adferre
 icere voluit, cum Ulpianus *l. 21. ad Sabinum, l. gene-*
raliter, ff. de legat. 1. servum Actorem, Dispensatorem,
 ve Atriensem, (ita enim eum Plautus vocat) ponat
 ro optimo & præstantissimo: *Legato generaliter reli-*
quo, inquit, veluti homine, nec optimus, nec pessimus ac-
ipitur, itaque actorem non posse eligi.

Nec est novus & infrequens hic loquendi modus
 ud nostros IC. cum & hi dignitatis servorum memi-
 erint, * ut Paulus in *l. habinatio ff. de ventre in poss. mit.* 27
servis secundum dignitatem cibaria præstanda sunt, &
Ulpian. in l. sed et si quid, §. sufficientes, ff. de usufruct. ubi
scribit, Sufficienter autè alere debet, & vestire secundum
dinè, & dignitatem mancipiorum Sed & Poetæ frequen-
 s sunt in eodem ferè genere loquendi, qui servum
 spectu alterius servi nobilem & generosum appel-
 nt, quod Euripides apertè declarat in Helena; Ego,
 quit, * *sum & existo tamen servus, inter generosos nu-* 28
eratus servos nomē non habens liberum. Rursus eadem
 bula, *Ante dominos generosis servis gloriosissimum mori,*
 refert Andr. Tiraq. *de Nobilit. cap. 8. num. 4.*

Neque etiam huic sententiæ defunt aliorum cele-
 rrimorum Scriptorum testimonia, qui propius ad
 m confirmandam faciunt: sic enim scribit Cicero
 to Sex Roscio, Servos apud eum esse in honore, &
 precio.

Secundū argumentū nō magis urget, quod ex Pa-
 niano, & aliis adfertur, quod honor dicitur deferri
 his,

his, quibus testamento aliquid relinquitur, atque idem
 tutela saltem testamentaria honor dici debeat, non con-
 26 nus: * non enim loquuntur de honore publico, sive civi-
 gnitate, sed de fide, diligentia, integritate & dilecto-
 more, cultura, magnificentia amici, cui aliquid relin-
 quitur. Cum enim vel testandæ, vel remunerandæ
 dei causa, necessariis, notis, ac familiaribus ferè legi-
 mus, d. l. nec adiecit, ff. pro socio, eos honorare dicimur
 in honore & precio habere, honore ornare, fidem & eo-
 rum diligentiam adprobare.

Et ne quis putet nobis ad hoc dicendum deesse au-
 thoritatem, in primis adduco Ulpian. lib. 3. ad edict. *lib. 3. ad edict. l. si remunerandi, juncta l. salarium, ff. mandati. Si remun-*
nerandi, inquit, gratia honor intervenit, mandati erit actio.

Rursus Papinianus ait lib. 1. Responsorum, in l. tutor, §. 2. *ff. de excusat. tut. Qua tutoribus remunerandæ fidei causa testa-*
mento parentes relinquuntur, post excusationem ab heredibus ex-
traneis quoque reineri placuit.

30 Scribit præterea * Imperator noster in §. Instit. de sati-
 dat. tut. tutores testamentarios non esse cogendos sa-
 tis dare: quia, inquit, fides eorum & diligentia à testatore ad-
 probata est.

Denique hanc nostram sententiam confirmat No-
 31 nius Marcellus doctissimus extra omnem aleam Gram-
 maticus, cujus lectionem plurimum antiquitatis ele-
 gantiorisque literaturæ cognitioni conducere, inficia-
 ire nemo potest, qui honorem pro cultura, observan-
 tia, dilecto amore, fide & integritate, idoneorum e-
 xemplorum sylva docet.

Et ita quidem ex his locis omnibus perspicuum effi-
 puto, tutelam non honoris, sed oneris nomen esse, at-
 31 proinde priorem sententiam, *cujus Baldus corypha-
 us est, meritò esse rejiciendam, consideratio sine, ad-
 quem fiunt, sive dantur tutores, scilicet, ut pupilli
 præsent, & eorum curam habeant seu gerant.

Quia

Quaratione motus Abb. in cap. ut debetur, de appellat. dicit Magistratum (quem tamen ubique I.C. & Imperatores nostri honorem appellant, l. cui muneris, l. honor. l. quod ad honores pertinet, in prin. l. ut gradatim, de muner. & honor. §. Prætorum, Instit. de jur. nat. gent. & civili, l. 1. C. si quacumque præditus potest. l. 1. C. Rector Provincia, l. continet. ff. de eo quod metus causa) principaliter onus esse, quod cum honore * in Magistratu concurr- 32
rit, ut est gloss. in cap. si contra unum, verbo, probari, de offic. de leg. in Sexto.

Hoc Amplius Archidiaconus in cap. qui episcopatum desiderat, 8. q. 1. scribit ex Divis Augustin. & Hieron. * 33
in d. cap. qui Episcopatum, & cap. illud, eadem causu, quest. 1. Episcopatum magis nomen oneris quam honoris esse: cum tamen aliis in locis Episcopatus non solum dicatur dignitas, sed culmen dignitatum, cap. Quia Pontifici, de offic. de leg. lib. 6. cap. fin. de sent. & re jud. eod. libr. & latè tradit Rebuff. super concord. tit. de collat. §. Præfati- 34
que ordinarii, verbo, omnium dignitatum, fol. 294. in par-
vis, & ante eum glo. prag. tit. de pacific. poss. verbo, * præ-
aturam, fol. 69. vers. ex eo inferens, in reservatione di-
gnitatum simpliciter facta non comprehendit dignita-
tem Episcopalem, ut nec in dispensatione cum illegiti-
mo, ut possit promoveri ad ordines & dignitates, nec
etiam in gratia concessa alicui de fructibus beneficio-
rum vacantium ad tempus certum percipiendis.

Rectè ergo infer Ioannes Crotus in repet. rubr. de o- 35
per. novi nunc. num. 9. Iudæos non debere esse immu-
nes à tutelis, ne, inquit, ex sua malitia immunitatem
consequantur, per l. Spadonem, §. libentarios, ff. de excusatio.
tut. Sed Ulricus Zasius in præfat. de justit. & jure num. 8.
ex Bart. & Iohan. de Anan. in rubr. de Iudæis, contrari-
am opinionem, tanquam veram & indubitata tenet,
ex eo quod etiam communio Christianis cum Iudæis
sit prohibita, cap. ad hæc, de iudiciis.

Cui simile est, quod tradunt Doctores actum nul-
lum

X

lum, qui regulariter nullum operatur juris positivi effectum, tamen operari quatenus concernit favorem, & commodum gerentis, qui ex eo actu licet nullum detecta tamen ejus culpa, vel dolo, æque benè puni-
 35 tur, ne ex improbitate sua * gaudeat, vel locupletetur, ac dolo & culpa sua sibi patrocinetur, ut voluit Bald. in l. fin. C. de peric. & commod. rei vend. Bart. in l. b. na fides, ff. de act. empt. & latissimè Sebast. Vantiu tract. de nullit. sentent. tit. 8. quoties, & intra quod tempus num. 53. usque fin. ubi diversa exempla adducit.

At similis est quod alij scribunt, contractum factum contra legem, vel statutum, quantumvis nullum, quoad commodum & favorem eorum, qui
 37 contraxerunt, * eundem tamen valere, quantum ad damnum & odium eorum, ut Bartol. in l. non dubium, & ibi Fulgosius, Cod. de legibus, & latissimè Andreæ Tiraq. de retract. lig. §. 1. glossa 2. nu. 8. & §. 26. gloss. ff. num. 7. & seqq.

Sed & quod proprius est, quod generaliter traditur ex sua culpa, dolo, improbitate, vel delicto, quem nec debere consequi pœnam & præmium, quia pœna nec præstat immunitatem, l. si ve heredit. ff. de negot. gest.
 38 relegatorum, §. fin. de interd. & relegat. Et * inducta in odium, nō debent verti seu retorqueri in favorem, & delictum non debet quis esse melioris conditionis nec eum dignitas, sed pœna comitari, l. ne quis officium, C. de decurionibus lib. 10. c. audivimus, de collus. detect.

39 Ex quo inferunt * Doctores eum, qui sceleribus nobilitatem amisit, perdere quidem privilegia nobilitatis honorifica, non tamen onerosa, quib. nobiles magis gravantur, quam ignobiles, ut tradit Andr. Tiraq. de Nobilit. c. 24. nu. 7. 8. 9. 10. 11. 12. & post eum Carol. Mol. in consuet. §. 37. glo. 6. num. 5. & 6. Zas. in l. nulla, fin. ff. de legib. & ante eos glossa prag. tit. de excommunicatione. verbo, revelare. quibus in locis adducunt diversa similia exempla, & inter alia valde quotidiana, & in praesentia
 aio

Etica utilia, quod scilicet contumax *in respondendo 40
habetur pro confesso, in eo duntaxat, quod tendit in
damnum. Item * quod bannitus perdit iura civitatis, 41
in iis solum, quæ tendunt ad ipsius commodum, non
autem ad suum incommodum. Item quod disponens,
usurarum mercatorem non haberi pro mercatore, non
intelligitur quoad onera, quibus subsunt Mercatores.

Secundò inferunt *ex eo Dd. quod præsumere de- 42
bemus eos, qui Dei memoriam habent, non facile ad
tutelas & curas accedere, ut dicit Imperator, in §. quo-
niam, ut qui obligat se habere prohibent res minorum : &
Alciat. de presum. regula 3. presumpt. 18. eò, quod tute-
la res sit molesta, negotiosa, & periculi plena, & quili-
bet præsumatur * potius res proprias curare velle, 43
quàm alienas, ut dicit idem Alciat. reg. 1. pres. § 2. quia
prima charitas incipit * à seipso, l. Præses, C. de servit. & 44
aque duct. c. si non licet 23. q. 5.

Quod tamen * diximus, tutelam Oneris nomen 45
esse, non Honoris, non est perpetuum. Siquidem non
omnium tutorum par similisque causa est, cum quo-
rundam tutela sit iussa sive necessaria, aliorum permis-
siva tantum, qualis est matris, aviæ & proaviæ, quæ ob
id anamola, irregularis, & extraordinaria vocatur,
quod eis speciali quodam jure permissum sit tutelam
filiorum gerere, si velint, nec ad eam cogi possint.
Quare eadem onerola dici non potest, ut quæ eas gra-
vare non possit, nisi ultro velint eam acceptare, sed po-
tius affectata, arg. l. spadonem, §. fin. ff. de excus. tut. & ita
ex facti specie consultus respondit Corn. conf. 20. l. 2.

Nec id quidem * tantum obtinet in matris, aviæ, & 46
proaviæ tutela, sed & in omni alia affectata tutela: non
enim potest quis dicere sibi grave & molestum esse,
quod ipse cupidè ambivit, vel oneri esse, quod ultro
captatum est, d. l. spadonem, §. fin.

Et hoc generale est, & propè perpetuum, ut non fa-
veatur, nec quidquam indulgeatur negotiis affecta-

tis, ut longè lateque probat Felinus, in oap. non debet
 num. 3. usque ad fin. de testibus. Hippol. de Marfil. in l. 1.
 §. cum quis latrones, de quest. Tiraq. de retract. lig. §. 35.
 glo. 4. num. 27. 28. idem de pœnis, causa 13. nu. 22. usque ad
 fin. quibus in locis ipsi adducunt multa exempla pra-
 ctica & quotidiana.

- 47 E quibus hoc est, quod ignorantia affectata non ex-
 cusat, sed talis ignorans pro sciente habetur, l. qui con-
 tra, ibi, errore non affectato. C. de incest. nupt. & ibi Bald.
 cap. cum inhibito, §. si quis vero, ibi, affectatores ignoran-
 tes, de clandest. desponsat. cum similib. per Tiraq. alleg. &
 ante eum Robertus Marant. in repet. l. is potest, num. 242.
 ff. de acq. vel amitt. hered. ex eo inferens, quod licet re-
 gulariter tempus non currat ignorantibus, aut restituatur,
 id tamen currere taliter ignorantibus, ut tradit idem
- 48 Tyraq. ibid. num. 33. & quod * magis est, dicit eum ha-
 beri pro sciente etiam in pœnalibus.
- 49 Secundum est, quod * licet regulariter impedito
 tempus non currat, juxta ea, quæ tradit Dec. consil. 445.
 num. 48. Idem consil. 468. nu. 32. in fin. & seq. idem consil.
 498. num. 23. gloss. prag. tit. de poss. pacific. verbo, impedi-
 menti, & dicit esse regulare Arius Pinel. in autent. nisi
 triennale, num. 42. C. de bonis mater. cum similib. per nos
 adductis in tract. nostro Prescriptionum. Id tamen intel-
 50 ligendum est, * quando tale impedimentum non est
 affectatū, puta, quod impeditus non potuit remove-
 re impedimentum, quod si potuit, & in eo removendo
 fuit negligens, tempus ei curret non aliter, atque non
 impedito, idque præsertim in casibus, in quibus jus a-
 liquem arctat, ut summa ope niti debeat, Dec. consil.
 677. num. 3. 4. 5. & ibid. Mol. in materia appellationis, Lu-
 dovic. Gomes. reg. cancell. de annali possessore, quest. 71.
 Alexan. consil. 42. nu. 11. 12. 13. idem consil. 72. nu. 17. lib. 3.
 in materia peremptionis instantiæ. Pinellus d. Auth. nisi
 triennale, nu. 48. Iacob. Menoch. de arbit. jud. libr. 2. casu
 118. num. 67. & novissimè Francisc. Vinius in casu notabi-

li communum opinionum, lib. 2. opinione 234. Postremo & illud *adjicito, quod licet conditio absentis 51
 causa Reipublicæ in nullo deterior fieri possit aut debeat, l. absentia, ff. de reg. juris, idque generaliter lege Memmia (quam alii Remmiam vocant, ut Papinianus in l. quæsitum, ff. de testibus, & Martianus in leg. 1. §. 1. ad SC. Turpill. olim vetitu n fuisse prodiderit Valer. Maximus lib. 3. cap. 7. ac Suetonius in Iulio cap. 23. tradit, eo prætextu Iulium Cæsarem à Senatu impertasse, nedum Reipublicæ causa abesset, reus perageretur. Atque ideo Cicero etiam 4. in Verrem, eundem Verrem acerbissimè infectatur, quod absentis Stenii nomen deferri passus est, atque ideo eo nomine, tali absentis detur restitutio adversus fiscum, vel etiam alium absentem causa Reipublicæ, nedum pro damno, sed etiam pro lucro quod cessavit, ut tradit Decius in d. l. absentia. Hoc tamen non procedit in eo, qui litis, vel dicis causa abest; puta, qui alterius grandis commodi causa egit, ut Reipublicæ causa abesset, l. 4. cum l. seq. C. quibus ex causis majores.

Ex quo inferunt omnes, Legatum, quem vulgo Ambasiatorem vocant, qui legationem sibi procuravit, non gaudere privilegio * Legatorum, ut elegantur tradit Zasius in §. rursus, num. 24. Instit. de act. & consil. suo 20. per totum, lib. 1.

Sed hic *quæri potest, quando quis dicatur affectasse tutelam? Et certè Paulus, lib. 3. sent. in l. uxori, ff. ad leg. Cornel. de falsis. scribit eum videri affectasse, qui se filio testatoris impuberi tutorem adscripsit, eoque nomine merito suspectum esse: si tamen, inquit, idoneus adprobetur, non ex testamento, sed ex decreto dandum esse, nec ejus excusationes esse admittendas.

Simile est, quod Ulpianus scribit in l. quæ omnia, ff. de Procurat. non ferendum esse procuratorem, qui sibi asserit procuratorem, eumque hoc ipso suspectum esse, qui operam suam ingerit invito, & idem Ulpian. lib. 1.

de omnibus tribunalibus, in l. Prætor, ff. de officio Prætoris, & l. Prætor, ff. de tut. & cur. datis ab his. Prætozem neque tutorem, neque specialem Judicem seipsum dare posse, quod hoc ipsum magna suspitione non careat.

Quid ergo, si sibi non adscripsit, nec seipsum dedit tutorem, sed per interpositam personam procuravit, se tutorem scribi testamento, vel dari à Prætoze, fortè aliquo dato, promisso vel remisso, censebitur hic affectasse? & est verum. Hoc amplius scribunt Ulpianus, & Imper. noster Justinianus, quod is non solùm affectasse dicetur, sed quia improbè tutelam nundinatus est, vel corrupta fide inquisitionis vel corruptis ministeriis Prætoris, aliove simili modo, non solùm ut suspectus removebitur, sed remittetur ad præfectum Urbis puniendus, l. 3. §. tutor qui, ff. de suspect. tut. & Imperator in §. sed et si præsens, Instit. eod.

Hujus efficacissima ratio depromitur ex saluberrima constitutione Imperatorum Leonis & Anthemii; in l. si quemquam, C. de episc. & cler. & novella sanctissima Justiniani Imp. 8. ut Præsides sine ulla datione pecuniæ ad officia mittantur, cujus auctor est Alexander Severus, necessarium scil. esse, ut qui emit, vendat, nec sine rubore puniri posse eum, qui quod emit, vendit. Quis enim verebitur in suos usus convertere, quod suo emit impendio: quando quæ emeris, vendere gentium jus est, ut testis est Seneca i. de beneficiis? Quis locus tutus est & quæ causa esse poterit excusata, si veneranda Dei templa pecuniis expugnentur, quem murum integritatis, aut vallum fidei providebimus, si auri sacra fames in veneranda penetralia proserpat? Quid deniq. sanctum esse poterit, si sanctitas incorrupta corrumpatur, cesset altaribus imminere prophanus ardor avaritiæ, & à sacris adytis repellatur piaculare flagitium?

Quas leges si benè observari fecissent Principes, nunquam incidissemus in ista tam infœlicia, & plusquam ferrea tempora, in quæ hodiè incidimus, quibus auda-

audacia pro sapientia uti licet, & inter multos improbos, ut Euripides dicit, unus sapiens pereat. Unde eleganter Ennius in 8. Annali.

*Pellitur è medio sapientia, vi geritur res,
Spernitur orator bonus, horridus miles amatur,
Haud doctis dictis certantes, sed maledictis
Miscunt inter sese inimicitias agitantes:
Non ex jure manu consertum, sed mage ferro
Rem repetunt, regnum repetunt, vadunt solida vi.*

Cui optimè etiam convenit illud Menandri.

*Homini, si bonus sit, si nobilis, valdeque generosus,
Hoc tempore, ei profuerit nihil. Valet nunc omnium
Optimè assentator, deinde calumniator, Postremò
Nequissimus.*

Verùm enim verò, ut è diverticulo tandem in viam redeamus, superioribus adde, eum quoq; videri affectasse tutelam, qui levissimam & tenuissimam suscepit, quales ambiri & affectari plerumq; solent dicis causa, ut eo artificio trium tutelarum numerum explerent, & sese possent numero tutelarum commodius excusare, quæ est sententia l. spadonem, §. final ff. de excusat. tut. in qua hæc verba sunt: * nam & tutor, qui modici vel mediocris patrimonii factus est, affectasse videtur. Sic enim potius legendum esse, quàm pauper tutor, rectè arbitratur Iac. Cujac. ad l. 2. vers. 3. causa ff. de excusat. tut. vel etiam mediocris pupilli tutor, cum utroque legendi genere nostri auctores utantur, ut Vlp. in l. 4. ibi, homini mediocri, ff. de usu & habit. & Iulian. in l. patronus, ibi, mediocris patrimonij sit, de operis libertor. Et hæc erit tertia limitatio, cum talis tutela pro nulla computetur, atque ideo onus * dici non possit, ut quæ nullum aut sanè exiguum onus habeat.

Pro qua limitatione optimè facit, * quod generaliter & vulgò traditur, modica sive minima non esse Legumlatoribus curæ, vulgata l. scio, de restitut. in integrum, modicum & nihil æquiparari, Alexand. cons. 9.

58 num. 1. lib. 7. Ex quo Ludovicus Romanus * infertur
num ad hunc tractatum omnino pertinens, & memora-
ratu dignum, quod immunitas concessa alicui à ma-
neribus personalibus non comprehendat minima, quæ
quæ brevi tempore expediri possunt, Roman. singul.
17. incip. si alicui. Alexan. in l. Senatus, §. Marcellus, ff.
legat. 1. per l. Decurio fortunam, & ibi Bart. C. de decurio-
bus, lib. 10. quos refert & sequitur Thomas Parpali-
in repet. l. placet, num. 11. C. de Sacrosanct. eccles. & omnino
um novissimè Andr. Tiraq. in suo tract. de Iud. in re-
exig. vers. 79.

59 Cui adde quartam limitationem, * quando scilicet
quis defunctoriè, seu dicis causa tutelam suscipit, per
ta, data opera quis se alicujus tutorem simulat, cum
tutor non sit, eamque dicis causa ad hoc administrat
ut hac simulatione à nova tutela excusetur: is enim
dicere non poterit se gravatum, qui hoc artificio
excusare nititur, nisi propriam allegare velit turpitu-
dinem, in quo non esset audiendus, *juribus vulgatis.*

Ab eo non longè abest, quod Ulpianus scribit in
2. §. non solum, ff. ad S. C. Tertull. Non solum matrè coero-
ceri, quæ filiis suis impuberibus tutorem non petiit
sed & eam, quæ petiit quidem, sed defunctoriè, & id
Ulpian. l. 1. circa fin. ff. ad Syllan. excusari servum, qui
auxilium tulerit domino sine dolo malo, non si finxe-
rit se auxilium ferre, vel etiam dicis gratia tulit, id est
si non animo defendendi, sed tantum propter dicem
id est, eum qui aderat, & dicere poterat servum cona-
tum esse, dominum defendere tulit, cui tale commen-
tum nihil proderit, ut rectè declarat politissimus IC.
Franciscus Hotomannus de verb. significat.

60 Et hoc sensu etiam accipi debet, quod Imperatores
Severus & Antoninus Pompejano rescripserunt, in l.
1. Cod. qui numero tut. excus. Qui tres tutelas, vel curas,
eodem tempore non defunctoriè susceptas admini-
stras, onere quartæ tutelæ non * gravaberis: qui lo-
cus

cus me submovet, ut suæ integritati restituere debe-
am ejusdem legis inscriptionem. Quidam enim im-
pressi codices habent Pontiano, quod erroneum est, sed
legendum est Pompejano, ut habent Pandectæ Flo-
rentinæ. Siquidem in ejus temporis historiis nullibi
mentio fit Pontiani, sed benè Pompejani, ut patet ex
catalogo consulum collecto per diligentissimum &
rerum Juris Romani *instauratorem Gregorium Ha- 61
oandrum, ac præterea ex inscriptione omnium alia-
um legum, nisi me fallit memoria, ut ex l. 1. C. qui æ-
ate se excusant, quæ est anni præcedentis, Chilone
& Libone consulibus.

Sed & huc commodè etiam referri potest quod
scribit Cajus in l. 4. ff. commod. Sæpè etiam, inquit, ad hoc
commodantur pecuniæ, ut dicis gratia munerationis loco
intercedant, ut sit in imaginarijs venditionibus, in quibus
unus unus, aut item alter intervenit. Quæ exempla me-
novent, ut * certò credam cum Duar. in l. jurisgen- 62
um, §. doli, ff. de pactis, & disputat. lib. 1. cap. 47. pro, litis
rusa, legendum esse in l. 5. ff. ex quib. causis majores, di-
is causa.

Declaro quintò, non procedere præcedentem no-
ram opinionem in honorario tutore, cum is non
abeat onus administrationis, ut dicit Ulp. in l. 3. §. 1.
de administ. tut. Si parens, inquit, declaravit quem ve-
t tutelam administrare, ille solus administret: cæte-
igitur tutores non administrabunt, sed erunt hi,
uos vulgò Honorarios appellant. Dati sunt enim 63
quasi observatores actus ejus & custodes. Nec move-
debet quod etiam ad hos periculum pertineat, ut
notor est Ulp. ad Sabinū l. 30. in l. quod si fortè, §. 1. ff.
solut. & Paulus, lib. singul. ad orationem Divi Antonini
Commodi, in l. si quis, §. 2. ff. de ritu nupt. & d. l. 3. §. 1.
de admin. tut. quia tale periculum non ex eorum per-
ona propria, sed propter alterius, scil. administrantis
personam, ad eos pervenit: quapropter conveniri eo

nomine non possunt, nisi prius excussis facultatibus
 jus, qui gesserit, testibus Paul. & Ulp. *locis præallegas.*

64 Ex quo fit, ut nec ipsi Honorarii, * nec Magistratus, qui tutorem dederunt, nec fidejussores tutoris, curatoris, qui in periculum incidunt, & in subsidium
 nentur, *l. 1. §. si curatores ff. de Magistr. conveniend. §. penult. Instit. de satisdat. tut.* tale periculum imputare possint
 numerum trium tutelarum, ut dicit Paul. *in d. l. si quis.*
1. ff. de ritu nupt. & Modestin. in l. Spadonem. §. si civita.
ff. de excusat. tutel.

65 Denique non procedit opinio nostra * quo ad per-
 sonam pupilli, cujus respectu non potest dici onus, de
 ex ipsa tutelæ definitione patet, quæ habet, tutorem
 dari ad tuendum pupillum, *§. est autem, Instit. de tut.*
 Et ideo licet datio tutelæ ex parte tutoris sit restri-
 genda, tanquam onerosa tamen ex parte pupilli est
 vorabilis, & amplianda, * per id, quod aliàs notat
 66 *in l. unica, C. de in jus vocando, per l. si hac, §. si in. & l. que sit, ff. eod. tit.* & ita in terminis nostris tradit Alex. *conf. 9.*
2. vers. nec obstat, lib. 1. & Corn. conf. 132. nu. 13. lib. 1. ex o.
 inferens, quod licet in legatis conjunctæ personæ re-
 ctis, fiat ampla interpretatio, *l. in testamentis, ff. de reg.*
juris, tamen latiore fieri in datione tutelæ facta fili-
 quàm in legatis relictis filiis, *per l. si quis filiabus, ff. de*
stam. tut. juncta l. qui filiabus, ff. de legat. 1. quem sequitur
Dec. conf. 545. n. 10. Idem conf. 95. nu. 6.

CAP. XXVII.

De Curatoribus.

SUMMARIUM.

- 1 Curatores unde dicti.
- 2 Cura.
- 3 Curatio.
- 4 Curationis indicium.
- 5 Curationem restituere.
- 6 Tutelam restituere.

- 1 *Servus curax.*
- 2 *Curator hoc loco quis dicatur.*
- 3 *Multiplicis generis Curatores.*
- 4 *Legitimi Curatores quibus dentur.*
- 5 *Honorarij, sive dativi curatores.*
- 6 *Curator bonorum.*
- 7 *Curator ventri datus.*
- 8 *Curator ad lites.*
- 9 *Curator portionis.*
- 10 *Curator Cæsaris, vel Principis.*
- 11 *Officium Curatoris Cæsaris.*
- 12 *Catholitiani.*
- 13 *Cæsariani, sive Cæsarienses.*
- 14 *Curator divinæ, vel Dominicæ domus.*
- 15 *Procurator Rerum Privatarum.*
- 16 *Procurator patrimonij Principis.*
- 17 *Procurator rei Dominicæ.*
- 18 *Curator Reipublicæ.*
- 19 *Curatores civitatis.*
- 20 *Patres civitatum.*
- 21 *Defensores sive Syndici civitatum.*
- 22 *Ajessores, & eorum officium.*
- 23 *Curatores calendarij, & à quibus creati.*
- 24 *Curatores operum, & à quibus creati.*
- 25 *Operum curatores ad quid tenebantur.*
- 26 *Curatores municipiorum.*
- 27 *Curatores viarum.*
- 28 *Vicuri Varroni.*
- 29 *Vico-magistri.*
- 30 *Duumviri & eorum officium.*
- 31 *Magistri pagorum.*
- 32 *Curatores frumenti & olei emendi.*
- 33 *Curatores olei & frumenti, à quibus muneribus immunes.*
- 34 *Curatores corporum.*
- 35 *Curatores Regionum Urbis.*

42 Curator ad colligendas collectas & impositiones Regis.

43 Curatores aquarum.

Superioribus capitibus satis superque tractavimus
 Somnia, quæ ad definitionem tutoris, ejusque da-
 nem concernant: cui materiæ cum proxima sit cura
 rum materia, & eisdem ferè juris regulis constet, o-
 postulare videtur, ut de his agamus. Eos autem * à
 ra dictos esse, nemo est qui nesciat, qui curent, custo-
 ant, & tutantur res minorum, eo enim sensu sæpe
 pud nostros invenitur verbum Curare, ut in §. si qu-
 non domino, ibi, pro cultura & cura, Instit. de rerum divisio-
 l. fructus, §. non solum. ff. soluta matrimo. l. cum quæreretur
 in fin. ff. de legat. 3. Quia ratione factum est, ut munus
 ipsum, quo curator fungitur ab Ulpian. cura appele-
 2 tur, in l. hæres absens, §. 1. ff. de judiciis. Paulò *, in l. cu-
 torem. ff. de tut. & cur. datis ab his. Alex. Imperatore in
 age, & in l. actione, C. de transact.

3 Quandoque * etiam curatio, l. 1. ff. de curat. furiosi
 furiose, & l. sæpè, eodem. Inde Cajus libr. 15. ad Edictum
 Provinciale, in l. si ad pupillum, ff. de auctorit. tut. curationis

4 Judicium vocat, * administrationem, actionem cura-
 Et Paulus curationem restituere dixit in l. minor, ff. de

5 minor. Eadem * forma, qua Ulpianus in l. tutor, l. 1.
 ult. de administrat. tut. Marcellus in l. tutor, §. 1. eodem
 Papinianus in l. 1. §. 1. ff. de usuris. Scævola in l. liberto, in fin.
 ff. de annuis legatis. Martian. in l. 1. §. ex ea. ff. ad leg. Co-

6 nel. de falsis. Tutelam restituere *. dixerunt pro eo
 quod dicimus, tutelæ vel curæ actiones reddere. Inde

7 quoque * manat, quod Cajus in l. si quid venditor, ff. de ab-
 dilit. edict. servum curacem ponit, pro diligenti & sollici-
 cito. Sunt & qui idem munus Curatelam appellant, quo
 vocabulo & adhuc hodiè, omnes ferè Practici eodem
 sensu utuntur.

8 Ex quibus locis * satis intelligimus, curatorem ge-
 nerali nomine eum dici, qui præpositus est allicui ne-
 gotio: hinc verò eum esse, qui potestatem habet admini-
 nistrandi

istrandi bona ejus, qui vel ob ætatem, vel ob mentis
orporisve vitium suis rebus non potest superesse, qui
utori in officio post pubertatem pupilli vel pupillæ
uccedit, ex naturali erga minorem ætatem pietate.

Multiplicis autem generis * Curatores libris no-
ris memorantur. Ac primò quidem legitimi eodem
nsu, quo legitimi tutores, qui dantur iis, * qui-
us lex duodecim tabularum dari jubet, nimirum fu-
osis & prodigis, *ut est textus in l. prima ff. de curat. furi-*
i, & idem Ulp. scribit, tit. 12. Paulus senten. 3. tit. 5.
unt & Honorarii sive Dativi, * qui à Prætorè dantur
s, qui nuper puberes facti idoneè sua negotia gerere
on possunt. Item surdis, mutis, perpetuo morbo affe-
is, Vlpian. *d. tit. 12.* Longè aliò sensu atq; honorarii
utores, qui honoris gratia dantur, de quibus suprà
iximus. Inter quos * numeratur Curator bonorum, 12
uem Prætor dat ad distrahenda vel gerenda negotia
osentis, vel ejus, cui hæres non existit, vel qui apud
ostes est, vel cum scripti hæredes deliberant, *l. inter*
bonorum, ff. de administrat. tut. l. sed et si is, §. cum autem,
de Carboniano Edicto, l. cuius bonis, ff. de curat. furiosi,
nem Pomponius in *l. si quis instituatur, ff. de hered. in-*
stituendis, Procuratorem appellat, & alii Magistrum,
heophilus *tit. de succes. bonorum.* Cicero epistola ad
rticum 1. Rævard. in *l. si quis pregnantem, ff. de reg. jur.*
Dat & ventri *curatorem Prætor, qui viduæ mulie- 13
gravidæ relicte, cibum, potum, vestitū, tectum pro
tultatibus defuncti & pro dignitate ejus atque mu-
ris ex defuncti bonis præbeat, cujus fit mentio in *l.*
pult. §. sed et si, ff. de ritu nupt. l. inter bonorum, ff. de ad-
ministrat. tut. l. 1. §. quotiens autem, & seq. ff. de ventre in
bonorum, l. bonorum, ff. de curat. furiosi. Rebuff in *l. 57. ff.*
verb. signific. per leg. 1. §. æque ff. de muneribus. l. si ven-
it, ff. de Privileg. credit.

Ad lites quoque * Curatores dantur, quoties tutor
ontra pupillum, vel etiam è contra pupillus contra 14

tu-

tutorem, non extante alio contutore, iudicio experiri
vult: ut supra diximus, c. 3. nu. 6. quomodo autem
tur, facit optimus textus in l. qui habent, §. si pupillus,
de tutelis. Afflict. optimè, decis. 256. nu. 1. 2. 3.

15 His annumerari * poterit portionis curator, cui
meminit Vlpian. in l. 1. §. si frater, & §. si cū duobus, ff. de
collat. bonor. nam si is, qui conferre tenetur, si non p-
test per satisfactionem, vel pignoribus cavere de co-
ferendo, idq; per inopiam, etiam si is frater sit, con-
tuitur Curator portionis ejus, apud quem resecta, te-
reducta pecunia collocetur, ut tunc demum recipi,
quod reductum est, cum bona propria contulerit.

Præter hos & Romani, quia videbant res publicas,
municipia corpora, denique Principem ipsum suis
bus non satis, neque semper superesse posse, salubres
alios quoq; Curatores adinvenerunt, & cōstitui-
rarunt, inter quos principem locum obtinere videtur.

16 Curator Cæsaris, sive Principis, quem alio nomine
Procuratorem Cæsaris invenio appellari in l. 1. §. ult. ff.
de off. proc. Cæsaris, l. 5. de jure fisci, qui initio ex eor-
stri ordine legi consuevit, cujus non aliæ partes em-
quàm ut vectigalia colligeret, fisci jura tueretur, eam
quo cum privatis iudicio prosequeretur: lecti de deli-
fiscalium rationum causa, in provincias mittebantur.

17 vel rerum * omnium provinciæ, vel certarum prae-
ratione mandata, sed & paulatim ejus jurisdictionis
bura est, ut de fiscalibus causis cognoscerent int-
scum & privatos. In provinciis siquidem in lite pri-
torum inidoneus erat & incompetens, nisi par-
vel vice Præsidis fungeretur: quo casu de omnib.
fis in provincia incidentibus cognoscebat, non tamen
eo cessante de criminū questionibus. Cujus cog-
ad Proconsulē vel Præsidiē pertinuit, quia tamen
nae quæstione finita, vel crimine morte extincto,
eum reliqua de bonis disceptatio peragebatur. Cui
nec jus deportandi, relegandi, vel alterius poenæ

rendæ, vel etiam multæ dicendæ habuit, nisi tamen
 pœnam infligat legibus definitam, sed nec, cum res in-
 æstimabilis sit libertas, *l. libertas, ff. de reg. jur. l. non est
 singulis, §. infinita, eodem tit. l. liber homo, ff. de verb. oblig.*
 quæ pecunia lui aut præstari nequeat, *l. 9. §. penult. ff. de
 statu liber.* & ideo summum pretium à Terentio appel-
 latur, de causa status: in qua de ingenuitate quæritur,
 cognoscere potuit, sed ea majores judices requirebat,
l. non distinguemus. §. de liberali, ff. de recept. arbit. locare
 tamen atque addicere fisci prædia, debita fiscalia exi-
 gere, jubere servos fisci delatas hæreditates adire, po-
 tuit: quæ ut commodius expedire posset, suos habuit
 Apparitores, * qui Catholitiani dicti sunt, ab eo, quod ¹⁸
 Procurator ipse aliquando vocetur Catholicus; vel et-
 iam * Cæsariani, siue Cæsariensis, qui procuratoris ¹⁸
 Cæsaris officiales essent, quorum fit mentio in *l. 5. C. de
 jure fisci, lib. 10. in l. penult. §. ult. de bonis proscriptis.* Ejus-
 dem minus fuit diligenter incumbere exactioni tri-
 butorum, bona fisco delata occupare: quia tamen hi
 Apparitores fraudibus & rapinis infames erant, *l. 7. C.
 de jure fisci, lib. 10.* ideo eis non fuit permissum, lite pen-
 dente, bona, de quibus agebatur, temerè occupare, *l. 2.
 Codicis Theodos. de bonis vacantibus.* Neque etiam aliàs suo
 arbitrio, sine auctoritate Principali, & forma à Prin-
 cipe data: alioqui permittitur omnibus, quorum in-
 terest, eos propulsare impunè, *l. 5. C. de jure fisci, lib. 10.*
 & ibi optimè Cuiac. Quin nec ipsi Catholico, siue pro-
 curatori Cæsaris permissum fuit sine Principis auctori-
 tate, & eo inconsulto transigere, uti hæc latè majore
 ex parte tractavit Barnab. Briffon. Antiq. 3. c. 18.

Sequitur, ut de curatore divinæ & Dominicæ do-
 mus aliquid dicamus & tractemus, quis ille fuerit? Et
 sanè * existimare quis posset, hunc eundem fuisse cum ²⁰
 eo, quem alij Procuratorem * rerum privatarum Prin- ²¹
 cipis appellant, qui habuit procurationem proprij pa-
 trimonij Principis, & * alio loco Procurator patrimo- ²²
 nij

nii Principis exauditur, in l. cum servus, §. ult. ff. de legat. 1. ex eo, quod * idem Procurator aliquando Procurator rei dominicæ appellatur, ut in l. penult. C. de convenientiis dis fisci debet. Ità enim eum textum allegavit Barnabius Brillonius Antiq. 3. cap. 20. & de verb. signific. verb. Procurator, qui tamen textus hoc non dicit, sed falsa esse ista persuasio. Constat enim sub posteribus Imperatoribus in locum Procuratoris rerum privatarum constitutum fuisse Comitem earundem rerum, eumque multum differre à Comite domorum. Quod enim domui Dominicæ seu divinæ (nam ita domus Principum designatur) deputat, cellario deputatur & cubiculo, re autem privata aliis necessitatibus serviunt. Quare ego existimo, eum fuisse curatorem divinæ & dominicæ, quem alio loco appellamus domorum sive Præpositum sacri cubiculi, licet non ignorem, domum sæpe etiam ad rem privatam referri.

Fuerunt etiam * apud Romanos Reipublicæ Curatores, quos * Papirius Iustus l. ult. ff. de administratione rerum ad civit. pertinentium, Curatores civitatis appellat. Paulus administratorem rerum civitatis, in l. ult. quod cujusque universit. nomine. Iustinianus Novell. 128. Patres * civitatum. Alciat. in l. Præses, C. de transact. de fensores, Syndicos sive * sedicos ex Ulpiano, in l. jurandum & ad pecunias, §. 1. ff. de jurejur. & in l. 1. §. 1. ff. de administ. tut. Sunt & qui eundem esse putant, quem Procuratorem Reipublicæ alii vocant, & ex decurionibus sumi solebat, qui Iudex fuit, & censor rerum ad civitatem pertinentium, & ideo appellatur λογιστής in l. 3. C. de modo mult. quare & Assessores * dicitur habuisse, qui ei in consilio affiderent: ut auctor est Papinianus in l. ultim. ff. de offic. assess. de cujus officio librum singularem scripsit Ulpianus, ex quo libro non supersunt, nisi quinque leges, que tanquam scalmus e naufragio servatæ sunt: ex quibus legibus nihil aut per-

tum colligi potest, quodnam fuerit ejus officium. Constat tamen ex aliis legibus, ad ejus officium spectasse, prædia publica & vectigalia locare; *l. 2. §. 3. ff. de admin. rer. ad civit. pertinent.* ut annona undiq; in civitatem inferretur curare, pecuniam publicam tractari. Quare exactores tributorum collectas pecunias tenentur statim his præstare sine ulla diminutione, vel sportularum vel descriptionum specie; atque opera & loca publica curare; neque solum publica, sed etiam privata, si qua diruta essent; ne publicus deformaretur aspectus; *l. ad curatoris, ff. de damn. infect.* denique omnem ferè rerum publicarum procurationem habuisse; *l. 3. §. planè. ff. quod vi aut clam.* Ideòq; aliquid in publico facere volenti satis fuisse id huic denuntiare; *l. §. item ait. ff. quod vi aut clam.* Qui licet ab initio videantur ab ordine fuisse creati, inventio tamen, secutis temporibus eos decreto Episcopi & primorum, id est locupletiorum civitatis fuisse creatos, ac eoram eisdem & nullis aliis discussoribus administrationis rationem reddere potuisse cogi: de quibus Joan. Coras. Tholos. lib. 3. Miscel. cap. 6. num. 13. & 14.

Calendarii quoq; * curatores diversis in locis memorantur, de quo invenitur titulus in Cod. Theodosiano, quorum officium sive munus in aliqua civitate in fœnerandis & exigendis pecuniis fuit, non inter honores, sed personalia munera recensetur ab Arcad. Charisco lib. singul. de muneribus civilibus, in *l. ult. de Muner. & honor.* ac plerumque servis mandari solebat; *l. penult. ff. de rebus creditis,* quem cum Præses eligere solebat ex inquisitione, ab eo cautio non exigebatur; *l. ult. §. item rescripserunt, ff. de administrat. rerum ad civit. pertinentium,* verum posterioribus temporibus creatus fuit ab his, à quibus curator Reipublicæ.

Operum Curatores * quibus extruendorum & re-
ficiendorum ædificiorum, aliorumque operum publicorum cura mandabatur, Romanos habuisse, omnibus constat ex *l. ultim. §. qui annenam, ff. de muner. & ho-*

nor. quo loco etiam dicitur, horum munus personarum
 fuisse, ad quod inunus ordinem eos vocasse & elegisse
 Ulpianus testatur in l. 2. §. sed etsi primo. ff. ad municipalia
 id quod posterioribus temporibus mutatum est, quo
 bus creati fuerunt decreto Episcopi & primorum civi-
 tatis. Idem tamen Ulpianus in l. 7. ff. de offic. proconsulis
 tradit, Proconsulem quoque Curatores operum diligen-
 tes solemner praposuisse, ut facta rectaque essent
 quæ aliqua refectione indigerent, & cæpta consumma-
 rentur, prout vires Reipubl. permitterent: minister
 quoque militaria eundem Proconsulem, si opas esse
 dedisse ad curatores adjuvandos. Olim tamen huius
 modi munus nulli deferri potuit ex D. Marci rescripto
 nisi prius adito Præsidi provinciae per Principem con-
 suleret ea de re quid fieri placeret, l. 6. ff. de oper. publicis
 neque enim licebat publico sumptu opus novum sine
 Principis auctoritate facere, cum ob sanctitatis spe-
 ciem, tum ne publicæ pecuniæ interciperentur, l. 3. de
 operis publicis. Hoc amplius nec muros municipales re-
 ficere sine Principis vel Præsidis auctoritate, nec ali-
 quid eis conjungere vel supponere, ut scribit Ulpianus
 in l. sacra, §. muros. ff. de rerum divis. quod tamen & ipsi
 post ordinibus civitatis, & municipiorum permissum
 fuit à Divis Arcadio & Honorio, in l. omnes, & l. si quan-
 do, C. de operis publicis, l. 1. l. 19, 17. 19. 27. 31. 34. 37. Codicis
 Theodosiani eodem, fuit ergo cura hæc non levis, sed ma-
 gni momenti: nam præter molestiam hi, quibus hæc
 cura mandata erat, eorumque hæredes ad quindecim
 annos usque tenebantur, si opera vitium fecerint alite-
 31 quàm fortuito, l. 7. C. de oper. publicis, l. ult. §. 2. ff. de adm-
 nist. rer. ad civit. pertinentium.

32 Habuerunt & municipia, * quæ in singulis provin-
 ciis fuerunt diversa, præter proprium Magistratum
 curiamque municipale, suos curatores: quorum me-
 minit Ulpianus in l. 5. §. hæc verba. ff. quod vi aut clam
 qui jura municipiorum procurabant: & Hermogenia

ius in *l. 1. ff. de muner. & honor.* videtur appellare defensores, sive syndicos, dicens, eorum munus esse personale, quod & Arcadius Chariscus probat in *l. ult. §. de-
ensores. ff. de muner. & honor.*

Viarum etiam * curatores in eadem republica Romana extitisse Paulus, *lib. 5. sent. tit. 6.* aperit, dicens, equis via publica aliquē prohibeat, ejus rei sollicitudinem ad viarum curatores pertinere, & ab earum iunctione neminem exceptum esse, eosq; compositione nomine viocuros * dictos fuisse plerique putant, *33*
quod vocabulum apud Varronem *lib. 4. de lingua Latina* reperitur, nec tamē aperit, de quibus viis senserit: verū Aediles urbicarum viarum curam habuisse diversis Pandectarum locis comprobatur. Nam Paulus tribit, Aediles lectos emptos in via positos cōcidisse, *l. lectos. ff. de periculo & commodo rei venditæ*, eosdemq; dixisse, ne quis animal aliquod, quod vulgò iter fieret, a haberet, ut nocere cuiquam damnumve dare possit, *l. quæ vulgo. ff. de Aedit. edicto.* Clarius verò & plenius Papin. in *l. Græca tit. de via publica*, quæ desumpta est ex ejus libro singulari de Officio Aediliū. Pari modo intelligendum est, quod de earū cura viarum, quæ quando Quatuor-viris data est, scribit Pomponius *l. 2. §. deinde cum essent. ff. de orig. juris*, & de quæstoribus Tranquill. in Claudio, *c. 24.* Denique * idem de *35*
magistris viciniarum ē plebe in Augusto, *c. 30. & ult.* inscriptio, quæ Romæ est ante portam Palatii: quos nō vocabulo Vico-magistros Publius Victor appellat: & rectē observavit Barnabas Brissonus, *lib. 4. anti-
quitatum, cap. 12.* Nec minorem diligentiam & curam ad rusticās vias adhibuisse, constat. Primo siquidem * manifestum est, Duum viros fuisse constitutos, *36*
ui viarum extra urbem curam haberent: deinde Magistrōs pagorum, qui operas ad eas tuendas a possessoribus exigere solebant, * aut unicuique possessor *37*
per singulos agros certa spatia assignare, quæ suis

impensis tueretur, uti scriptum reliquit Siculus Flaccus
 in libro de conditione agrorum, & apparet ex figmento
 ei conjuncto ex libro Magonis & Vegoie de agri
 quib. Lazius de Republica Romana, lib. 3. c. 16.

- 38 Reperiuntur* & in libris nostris Curatores frum-
 ti & olei emendi, quos Græci σιτώνων καὶ ἐλαιῶνων vocant,
 ult. ff. de mun. & honor. qui non creabantur, nisi ut omni
 Præfectus annonæ extra ordinē, utilitatis causa, tri-
 pore necessitatis, veluti exercitus vel urbis ino-
 sublevandæ causa, à quo munere quod inter perso-
 lia refertur, in l. 1. de muner. & honor. nemo tum exci-
 tur, non tamen oportet ad id vocari sextum decimū
 ætatis annum agentem, l. de vacat. mun. Ab eadē qu-
 39 *cura excusat ætas septuaginta annorum, vel nura-
 rus quinque liberorum incolumium, l. 3. §. cura, de m-
 & honor. vacant & ab ea liberalium artium Profes-
 res, Auctore Anton. August. ad Modest. neq; solum in
 urbis, sed & in civitatum, municipiorum alimenta
 ratione frumentatio publica & pecunia frumentaria
 fuit, l. 2. §. frumentarie, ff. de administrat. rerum ad cit.
 pertinentium, l. 3. C. de compensat. qui sitonis & frume-
 tatoribus dabatur, ut necessitati & tenuiorib. sub-
 nirent. Quæ subventio, ut debitè fieret, constituta
 fuit, ut hi crearentur arbitrio possessorum, sive prim-
 rum civitatis, idq; non ex quibuslibet, sed ex cohe-
 tibus tantum, l. 3. C. ut nemini liceat in coemptione spec-
 rum se excusare, lib. 10. quam nobis ex lib. 57. Basilica
 dedit Jacobus Cujacius illo eod. tit. quibus etiam for-
 rationem reddunt, in tantum, ut non possit mitti ali-
 discussor rationum, Novella 128. Quorum tanta frum-
 potestas, ut indicto Synoveto omnes species annu-
 narias habentes ad earundem distractionem cogero-
 possent, etiam Actores & Procuratores divinarum
 domuum, l. 1. ut nemini liceat in coempt. l. 10. idque for-
 rensis precii, ut scribit Cujacius, observat. 1. cap. 3.
 non tamen ea, quæ quis usus sui causa comparasset, se-
 super

CAP. XXVII. DE CURATORIBUS. 342

superflua tantum, quod & in Præfecto annonæ statu-
im fuisse tradit Zasius, in l. 2. §. deinde Cornelius Sylla,
verbo, Præfectus, ff. de orig. juris. Et ne illud munus eis
amnosum esset, rectè à D. Hadriano statutum eos in-
emnes servari, & ab omni damno liberari debere, si
non segniter officio suo functi essent: negligentes ve-
ro in sumptum tantum, fraudulentos tamen in duplum
neri, nec ad hæredes eorum pœnam descendere, l.
§. item rescripsit, ff. de administr. rerum ad civit. perti-
nt. l. 3. C. ut in coempt. specier. lib. 10.

Denique & corpora, id est collegia sive universita-
s, suos habuerunt curatores, quorum fit mentio in l.
mult. in fin. de Collegiis, quos * eosdem esse puto, quo- 40
um meminit Lampridius in Alexandro, à quo omnium
tium corpora fuisse instituta, hisq; ex seipsis defen-
res datos narrat, Defensores appellans eos, quos Syn-
cos dicimus, per quos, quod communiter agi oport-
et, agitur & fit: quales hodiè sunt Decani corporum
ve * confraternitatum: fuerunt & olim curatores 41
legionum urbis, sub Præfecto Urbis constituti: in
orum locum succedunt nunc Cardinales, Episcopi
Præsides, ut docet Lazius, lib. 2. de Republica, c. 2.

Est & curator * ad colligendas Angarias, id est, ad 42
colligendas collectas Regis & impositiones, l. 1. C. quem-
modum civilia munera jud. lib. 10. & ad colligendos civi-
tum publicos redditus, l. finali, §. qui annonam, ff. de mu-
nibus.

Inveniuntur * & curatores aquarum, ad quos epi- 43
blam adferre debebant, qui aquam à Principe impe-
rant: ut tradit Franciscus Bald. ad §. 1. in verbo, Du-
nda, Instit. de servitutibus.

CAP. XXVIII.

Quibus detur Curator.

SUMMARIA.

Regula, Curatores accipere eos, qui rebus suis superesse ne-
queunt.

Y 3

2 Cura

- 2 Curator datur captivo.
- 3 Surdo & muto curatorem dari.
- 4 Ventri curator datur.
- 5 Furioso majori etiam 25. annis curatorem dari.
- 6 In datione curatoris furiosi, an requiratur citatio.
- 7 Communi opinio.
- 8 Pœna Magistratus differentis dare curatorem furioso.
- 9 Curator furioso non datur sine inquisitione.
- 10 Furioso in pupillari etate constituto, curatorem dari.
- 11 Furiosus patrem habens non accipit curatorem, sed es pater est legitimus administrator.
- 12 Curator à Iudice non datur, nisi deficientibus agnatione Sublimita 13.
- 14 Furiosus ex lege 12. Tab. in agnatorum & gentilium ratione fuit.
- 15 Gentiles qui remissive.
- 16 Lex Platonis de furioso.
- 17 Officium custodis furiosi.
- 18 Furioso an interdicatur administratio à lege, vel per judicem: questio controversissima.
- 19 Furiosos absentibus & ignorantibus comparari.
- 20 Cum furioso crimen committente dissimulandum esse.
- 21 Actu furiosos non posse acquirere possessionem.
- 22 Habitu furiosi communi sensu carere dicuntur.
- 23 Furiosus omnibus prærogativis fruitur, quibus minor etatis imbecillitatem potitur.
- 24 Statu furiosos testamenta condere & possessionem prehendere posse.
- 25 Seni deliro curatorem dari.
- 26 Prodigus etiam minor 25. annis curatorem accipit.
- 27 Prodigus curatorem dari non petenti.
- 28 Prodigum furioso equiparari.
- 29 Prodigum vel furiosum esse, quomodo probetur.
- 30 Filius an possit esse curator patris prodigi.

- 31 In dando curatore prodigo, an sit necessaria citatio. De-
clara 33.
- 32 Communis opinio.
- 34 Citatio in prodigo quando præsumat.
- 35 Prodigii quomodo puniri soleant apud Rom. & Græcos.
- 36 Effectus interdictionis in prodigo quis sit.
- 37 Prodigum mente carere.
- 38 Prodigus an contrahere possit.
- 39 Communis opinio.
- 40 Prodigus declaratus apud unum tribunal, an possit bona a-
libi sita alienare.
- 41 Datio curatoris in prodigo an valeat, si is, cui curator fuit
datus, non fuisset prodigus.
- 42 Alienatio honorum, lite pendente, super interdictione
facta, an valeat.
- 43 Prodigus palam, & aperte bona profundens, ante inter-
dictionem potest alienare bona.
- 44 Magis communis opinio.
- 45 Prodigus ante interdictionem laesus, an possit restitui, si
non fuerit minor.
- 46 Prodigus ante interdictionem donare potest, cessante
fraude.
- 47 Prodigus ante curatoris assignationem filiis suis pupilla-
lariter substituit.
- 48 Prodigus delinquendo instar cuiusvis plectitur, & quomo-
modo hoc intelligatur.
- 49 Assiduo lusori datur curator.
- 50 Mulieri prodiga an detur curator.
- 51 Natabilis cautela Thomæ Ferratij.
- 52 Intellectus legis & mulieri, ff. de curat. furiosi.
- 53 Luxuriose vivere fœmina quando dicatur.
- 54 Viro luxurioso an curator detur.
- 55 Recepta sententia viro incontinenti, & venereo, nisi
prodigus sit, curatorem non dari.
- 56 Hereditati jacenti curatorem dari. Amplia 57. 58. 59.
Declarat. 64. 65.

- 60 Dari curatorem hereditati jacenti, nemine petente officio judicis.
- 61 Curator datus hereditati jacenti, an possit intentare medium l. finalis, C. de Edict. Divi Hadriani tollend.
- 62 Curator hereditatis jacentis potest movere actiones iam tempore non perituras & perituras, si necesse urgeat.
- 63 Curator hereditatis jacentis an compromittere possit.
- 66 Ecclesie vacanti Curatorem dari si vacatio diuina sit.
- 67 Curator ecclesie à quo detur.
- 68 Bonis debitoris dari curatorem, & quando.
- 69 Bonis cedentis dari curatorem, & quæ sit ejus potestas.
- 70 Datur Curator substantiæ ejus, cujus pater est apud heredes.
- 71 Curator liti datur.
- 72 Curator datur bonis absentis vel vagabundi, & quando. Declara nu. 84, 85.
- 73 Femina officio Curatoris fungi non potest. Declara num. 74.
- 75 Minor viginti quinque annis dari non potest Curator bonis absentis.
- 76 Affectans curam bonorum absentis, non potest esse curator, nisi probus & diligens.
- 77 Proximus in successione præfertur in cura.
- 78 Mater & Avia quamvis per agnatos exclusæ in successione, non tamen excluduntur à tutela & curatorem filij.
- 79 Quicumque conjunctus absentis Curatorem petere potest bonis absentis.
- 80 Curator bonis absentis datur, nemine petente.
- 81 Curator datus bonis absentis, ad quid teneatur.
- 82 Curator datus bonis absentis, an possit intentare actiones perituras, & non perituras, & quando.
- 83 Communis opinio.

86 Caco non datur Curator, nec impuberi.

87 Curatores cur dentur Regibus, Ducibus, Baronibus.

Commodè sequitur ut explicetur, Quibus Curator detur? Et quidem constat curatorem dari his, qui suis rebus superesse nequeunt, l. 2. ff. de curat. furiosi, l. his qui, ff. de tut. & curat. datis ab his, §. sed & mente captis, Instit. de curat. quo loci * Franciscus Balduinus dicit, esse regulam generalem; ut quicumque non possunt rebus suis superesse, accipiant curatores, l. & qui negotiis, ff. de postulando, l. quod si forte, §. item curatori, ff. de solut. Unde merito * præfata regula locum sibi vendicat in captivo, l. muto, §. ultim. ff. de tutel. Id quod etiam * ea de causa locum habet in furdo & muto, ut in præfato §. sed & mente captis, leg. nec mandante, §. finali, ff. de tut. & curat. datis ab his, l. cui eorum, §. in curatoribus, ff. de postulando, l. vel furdo, ff. de privileg. cred. Et * ventri quoque dari curatorem constat ex l. ventri, ff. de tut. & curat. datis ab his: uti in præcedenti capite dictum est, num. 3. De quo lectorum remitto. Sed & * furiosum, majorem etiam 25. anni, curatorem accipere docet Iustinianus in l. furiosi, Instit. de curat. sed antè provideretur eis jure cōmuni de tutore vel curatore, habita ratione ætatis, l. de creationibus, C. de Episcop. audientia, l. 1. ff. de curat. furiosi, siue sint perpetuò furiosi, siue ad tempus, l. penult. C. de curat. furiosi. In cujus datione * citationem non requiri, tradidit Decius conf. 247. num. 5. in fin. ubi dicit, eam esse cōmunem opinionem, cujus quoque * meminuit Fredericus Schenck, ex liberis Baronibus à Taudenborch, Iurisconsultus nequaquam pœnitendus, secretæ Cæsareæ Majestatis olim consiliarius, & liberorum Magister in senatu curiæ supra modum meritissimus, atque Archiepiscopus hujus civitatis Ultrajectinæ, in Triade sua forensi. cap. 5. & 6. part. 2. Quin imo * Magistratus differens vel denegans ei curatorem dare, tenetur ad damnū interim passum: ut pulchre respondit Hieron. Gratus, conf. 195. nu. 8. lib. 2. per. l. 1. §. sciendum,

dum, & per totum titulum Digestor. de Magistratib. conveni-
dis, ubi notatur per Doctores, & maxime probatur in d. l. 1.
9 Magistratus, vers. ideò. Non tamen * datur Curator
furioso sine inquisitione & plenissima cognitione, cum
plerique furorem fingunt, ut onera civilia detrectent.
Unde Ulpian. ait in l. observare, ff. de curat. furiosi. Obser-
vare Pratorem oportet, ne cui temerè citra causæ cognitione
plenissimam curatorem det, facit l. 1. C. eod. l. nec mandante,
fin. ff. de tut. & cur. datis ab his.

Declaratur tamen supradicta regula, nempe furio-
majori 25. annis curatorem dari, non procedere in pu-
pillo furioso: ut tradit Ulpian. in l. 3. ff. de tutelis, qui
10 inquit, * in pupillorum furiosorum persona agnati
curatores non admittimus: idcirco putamus, si minor
25. annis furiosus sit, curatorem ei, non ut furioso, sed
ut adolescenti dari, quasi ætatis sit impedimentum,
ita definiemus, ei, quem ætas curæ vel tutelæ subji-
ci non esse necesse quasi dementi curatorem quæri:
Imperat. Antonin. August. rescripsit, cum magis ætas
quàm dementiæ tantisper sit consulendum.

Declaratur secundo non procedere, quando furio-
11 sus habet patrem, * eo siquidem casu ei Curator no-
datur, sed ejus pater est legitimus administrator, ut
probat in l. cum furiosus: ibi, quis enim talis affectus extraneus
invenitur, ut vincat paternum, vel cui alij credendum
res liberorum gubernandas? parentibus derelictis, C. de Curat.
furiosi.

Declaratur tertio locum non habere extantibus ag-
natis vel gentilibus: quia à judice non datur curatorem
12 nisi his, * vel idoneis deficientibus, id quod Paulus I C.
apertè docet in l. sapere, ff. de curat. furiosi. Quod tamen
sublimitandum existimo in filio, qui licet proximior
esset agnatus patris, curator olim esse non potuit, l. 1.
13 cet hodiè * locus, ut observavit Francisc. Bald. in com-
ment. ad leges 12. tab. c. 39. sub finem. Veteres siquidem
grubescabant filium patri præficere, licet D. Pius tan-
den

Idem rescriptit rectè hoc fieri posse, vel etiam probat
Dee. consi. 274 nu. 2. per l. 1. § fin. cum l. seq. ff. de curat. furiosi.
 Id quod confirmat Arius Pinel. Lusitan. in 1. part. legis 1.
 n. 64. C. de bonis mater. Qua quoque de causa hujus tu-
 tela dicitur legitima, ut & prodiga, sed aliorum omni-
 um dativa, teste Angelo in d. §. furiosi, in princ. vers. nota
 quod licet, ubi scribit id menti tenendum esse in practi-
 ca, & quod vidit aliquos in eo errare. Nec cuiquam
 mirum id videri debet, * cum etiam ex legibus 12. Tab. 14
 in agnatorum & gentilium curatione erant, unde na-
 tum quoq; est proverbium: *Ad agnatos & gentiles quem es-*
se deducendum, cum significarent aliquem furere, ut ple-
 nè tradit Andr. Tirāq. in suo tract. de pœnis, causa 2. in fin.
 post Andræam Alciat. in l. §. pœ, ff. de verb. signific. ubi lex
 ait, *agnatorum gentiliumque in eo pecuniaque ejus potestas esto.*
 Quæ quidem verba, agnatorum gentiliumque, pro separatis
 ibi sunt accipienda, ut primum agnatos, deindè si hi
 non sunt, gentiles esse curatores legitimos intelliga-
 mus, id quod verissimum esse testatur doctissimus Jac.
 Rævard. ad leges 12. Tab. c. 13. & varior. c. 5. quò loci pul-
 chrè explicat, * qui gentiles sint, post Alciatum, in d. l. 15
§. pœ, ad quos brevitatis causa lectorem relegamus. Unde
 quoq; si eos oscitanter custodiant & deliquerint, agna-
 ti puniuntur, ut est textus in l. Divus, ff. de offic. Præsidis. u-
 bi Marcus & Commodus Imperatores rescribunt,
 mente captos & furiosos ad securitatem proximorum
 pertinere, quæ lex sumpta fuisse videtur ex legibus * 16
 Platonis, qui lib. 11. de leg. in hanc sententiam scribit: *Ne-*
mo furiosus palàm in urbe, sed furiosum propinqui domi, quo-
modocunque possunt, custodiant, quod nisi fecerint, multan-
tur, & ita quoque in terminis respondit Hieron. Grat.
 in d. cons. 105. num. 9. libr. 2. ubi scriptum reliquit ad
 custodem furiosi pertinere, * non solum ipsum custo- 17
 dire, ne sibi ipsi aliquid perniciosius moliatur, sed et-
 iam providere, ut aliis exitio non sit, & præsertim ha-
 bitantibus in domo; allegans præfatam legem, Divus
 Cate-

Cæterum quia ex lege duodecim Tab. non erat rerum suarum domini, & removebantur à re familiarum, dubitari cōtigit an statim ei sit interdicta administratio à lege, sed an requiratur, ut interdicator administratio per judicem. Et receptum fuit, ut hodie statim sit eis interdicta administratio * à lege secundum glossam in l. 1. ff. de curat. furiosi, & ita tenent Bart. Ang. & Paul. de Castr. in l. is cui bonis, ff. de verb. obligat. Dynum Bartol. Bald. Angel. & Imol. in l. is qui, ff. de testam. ul. Moderni testantur de communi opinione, ut refert Franciscus Vivius lib. 1. commun. opin. in verbo, Prodigum licet non sim nescius, alios aliter sentire, puta requirere probationem furoris & iudicis decretum, ut tradit Petrus Rebus. ad constitutiones Regias de sententia provisionali. gloss. 5. n. 9. Et similem fuisse legem apud Græcos vel ex eo conjici licet, quod vocatus est à suis filiis Sophocles in iudicium, ut tanquam furiosus abs re familiarum removeretur, & acciperet curatorem, cum propter studium Tragædiarum in summa senectute desipere videretur, negligendo rem familiarum, quamquam absolutus fuerit cum carmen protulisset, ut mirum non sit, Græcorum exemplo Decemviros Romanos furiosos interdixisse bonis, curatoremque dedisse. Vnde non male à juris nostri aëtionibus dictum fuit, cum mentis compotes * non sint, nihil velle, vel scire intelligere, ideoque absentibus & ignorantibus comparari, l. 2. §. ult. ff. de jure codicill. l. sed si unius, §. filiofamilias, ff. de injuriis, l. si tibi, §. unius, vers. quod si ante, ff. de opt. legat. furiosi, & l. ubi non voce, §. furiosus, ff. de reg. jur. Quare furore percitus crimen committat, de pœna illius dissimulandum est; satis enim suo furore punitur, & illi fati infœlicitas excusat, * ut ferè sunt verba I. C. in dicta l. Divus, & consonat l. infans ff. ad l. Cornel. de sicariis, & l. illud, §. sane, ff. de injuriis. Quibus suffragatur, quod legitur in l. ult. ff. de administrat. tut. in fine. Proinde habendum esse, quod à furioso factum est, ac si casu aliquo sine fa-

Et persona id accidisset. Et alibi dicitur; *aquè æstimandum esse damnum, quod furiosus dederit, ac si quadrupes fecerit, aut si tegula ceciderit, l. sed etsi, §. 1. ff. ad leg. Aquil.* Qua quoq; * de causa, qui actu furiosi sint, utpote qui jam insaniunt, & sunt in impetu emotæ mentis, tales non possunt acquirere possessionem, ut habetur in *l. is qui ff. de acquir. vel amit. poss.* & meminit * Zasius in *l. quod meo, in §. si furioso, num. 4. & 5. ff. de acq. vel amitt. poss.* quo loco tradit etiam habitu furiosos, puta, qui aliquando sapiunt, sed mox in furorem recidunt, sicut sunt amentes homines, in quib. furor aliquando quiescit, & dicuntur esse inumbratæ * quietis, dicuntur carere sensu communi: hinc rectè scriptum est, furiosum omnibus iis prærogativis frui, quibus minor ob ætatis imbecillitatem potitur, ut frequenter placitum estantur Alex. & Iason in *l. impuberes ff. de re judic. vel. in cap. pastoralis, de iudiciis.*

Verùm excipiuntur * à præcedenti doctrina statum furiosi, qui habent dilucida intervalla: insaniunt aliquando, & cessat in eis furor multo tempore, qui in dilucidis intervallis condere testamenta, & possessionem apprehendere possunt, ita Zasius, *dict. loco*, & meminit de testamento Hieronymus Gratus *consil. 30. n. 2. lib. 2.*

Extende * regulam præcedentem etiam locum obinere in sene deliro, cui quoq; curatorem dari conat, ut tradit Petrus Rebuff. in *constitut. regias, de sen. n. provis. glo. 5. n. 3.* qui ita decisum fuisse scribit in *Ro. decis. 866. incip. Titius & Marius, in antiq.*

Idem dicendum est in prodigo etiam maiore annis, *l. dabimusq; §. sed æquissimum ff. de privilegiis creditorum*, quia interest Reipublicæ, ne quis re sua male tatur, *dict. l. contra, §. si curator ff. de pactis furiosi, & l. 1. de curat. furiosi.* Ex qua quidem lege quoque conat, eos esse in curatione agnatorum, cum Ulpianus tribat, *leg. 12. Tabul. prodigo interdici honorum suorum*

ad-

- administrationem: quod moribus quidem ab initio introduci-
tum est sed solent hodie Praetores vel Praesides, si talem hominem
nem invenerint, qui neque tempus, neque finem expensarum
habet, sed bona sua dilapidando profundit, curatorem ei dari
re, exemplo furiosi: & tamdiu erunt ambo in curatione
quamdiu vel furiosus sanitatem, vel ille sanos mores receperit.
- 27 rit. Qui quidem* Curator etiam prodigo datur non
petenti, ut notat Bartol. in l. hoc autem, ff. quib. ex causa
in poss. eatur, & idem tenet Bald. in l. qui habet, in ver-
28 quid in prodigo, ff. de tutel. ubi rationem* adducit, quip-
furioso æquiparatur, l. Fulvius, §. adeo, ff. quibus ex causa
sis in poss. eatur, l. is cui, ff. de verb. obligat. Et sufficit, quocum-
conjuncti petant, utpote qui præsumuntur habere
notitiam de qualitate & conditione ipsius l. de tutela
29 C. de in integ. resti. minor. Unde* probatur quis furio-
sus vel prodigus, si conjuncti habeant illum pro furio-
oso, vel prodigo, ex doctrina Baldi, in d. §. item furiosus
Instit. Quibus non est permiff. facere testam. Et talis cura-
30 tio* etiam filio probo committi potest, si patrem ha-
beat furiosum, vel prodigum, l. 1. §. final. cum l. seq. ff. de
curat. furiosi, l. his qui, ff. de tut. & curat. datis ab his. Et ideo
Decius rectè respondit, cons. 274. n. 2. nempe filium
posse dari curatorem patri prodigo. Similiter & fu-
riosæ matris curatio ad filium pertinebit, l. furiosa, ff.
de cur. furiosi. de cujus officio, & quando finiatur, opti-
mè tradit Frederic. Schenck. in sua Triade, par. 3. c. 2. Ve-
31 rum* an prodigus citandus sit ad videndum dari cu-
ratorum, ingens est apud jurium interpretes digladi-
atio. Et sunt, qui existimant eum citari debere in tali da-
tione curatoris, ex doctrina Angeli, in d. l. is cui, vers. an
autem. Quia, inquit, agitur de ejus præjudicio, cum ad-
ministratio ei auferatur, & ideo citatio requiritur ju-
xta l. nam ita Divus, ff. de adopt. Hieron. Cagnol. in l. fu-
32 riosi, ff. de reg. juris, ubi dicit* eam esse communem opi-
nionem, & ibi Decius cum Mol. n. 6. latè Carolus
Ruin. cons. 89. lib. 5. idem placuit Angelo; Castrensi,
Alexan.

Alexandro, Imolæ & Modernis, in d. l. is cui, ubi Claudius Aquinensis audacter asserit, istam opinionem communiter recipi, & eam in praxi observari asseverat Carol. Mol. in d. l. furiosi. Quæ tamen communis opinio le citatione * facienda locum non habet, quando est notoriè prodigus, ut tenent Dec. consil. 274. & in d. l. furiosi, & Hieronymus Cucalon, ibi: in additione. Ruin. consil. 89. num. 3. vol. 5. Baro à Taudenborch, dict. cap. 6. Quæ quidem * citatio præsumitur, quando interve- nit decretum iudicis, quo casu præsumuntur omnia rite & rectè facta, ut notat Baldus in l. cum hi. §. si Prætor, de transact. & est dictum Speculator in tit. de empr. & addit. §. nunc dicendum, vers. & breviter scias, & ita respondit Decius d. consil. 274. num. 5. quo loci idem esse patet, quando secuta est ratificatio, ut in simili casu probatur in cap. quod sicut, de elect. Nec solum ex leg. 12. Tab. fuit in legitima agnatorum tutela prodigus, sed ante leges 12. Tab. his bonorum administratio interdicebatur moribus Romanis, ut pulchrè ostendit Franciscus Balduinus in commentariis ad Leges 12. Tab. c. 1. & Jacobus Rævardus ad easdem leges cap. 13. & Jacobus Cujacius, ad leg. moribus, tit. de testamentis, qui etiam inter apud Romanos solebant puniri. Alius siquidem Martianus ait, * Hadrianum Imperatorem (cujus scripta sæpius à nostris Jurisconsultis citantur) Senatoribus, qui non suo vitio decoxerant patrimonium, pro liberorum modo senatoriæ professionis explevisse, & paulo post eundem, decoctores bonorum suorum iussisse catamidari in Amphitheatro, & dimitti, id est, ut omnes intelligant, deridendos exhibilandosque omnibus in Amphitheatro exhiberi. Apud Græcos rō observatum, ut arcerentur concionibus, foro, & pœnas punirentur, sicut ex Demosthen. oratione contra Tymarchum * intelligi potest, cujus interdictio effectus est, ut non possit testamenta condere, si tamen prudenter posteritati suæ & cognatis, & egenis

- egenis consuluerit, ita declarat Jacob. Cujac. *in dict. l. is cui bonis, sub finem.* Nec testis esse in testamento, *l. is cui bonis, ff. de testamentis*, ac ne naturaliter quidem obligari: cuius
 37 videatur mente carere. Luxus * siquidem ille amittit
 tia est, *l. his qui, ff. de tut. & curat. datis, l. contra, §. si curat.*
tor, ff. de pactis, l. furiosi, ff. de reg. juris. Nec quidem fidei
 jussor pro eo, *l. 1. §. si quis ita, & l. is cui bonis, ff. de verb. oblig.*
 38 ligat. Nec contrahere, vel bona sua obligare, * id quod
 tamen interpretationem recipit, si ex re ejus sit, ut si
 inutile prædium magno vendiderit, & pretium in rem
 utilem converterit, quo casu valere alienationem
 Et annotavit Cujacius *in d. l. is cui bonis*, aded quidem
 ut nec talis contractus juramento firmetur, ita Ale.
 tus *in cap. cum contingat, num. 138. de jurejurand.* Bar.
 Tautenborch, *in d. c. 6.* ubi dicit eam esse communem
 39 opinionem, licet non ignorem, alios de eo * dubitari
 quos refert Franciscus Tutzanus *in suis communibus*
opinionibus, conclus. 183. ubi in utramque partem dispo-
 nat. Amplius interdictus bonis apud quoddam tribu-
 nal, si interdictio ritè promulgata sit, & præconis vo-
 40 ce nundinarum die & loco * inclamata; non potest
 bona sua alibi sita alienare, *l. relegatorum, §. interdicere,*
de interdictis & relegatis, & ita respondit Alex. Imolen.
in consi. 69. volum. 3. Et manet ea interdictio, etiam si
 revera prodigus non est, donec per appellationem
 revocata: quia sententia pro veritate habetur, *l. ingratum,*
ff. de statu hominum, & gloss. in §. item prodigus, l. 1.
stitut. Quibus non est permixtum facere testamentum, & *l. si*
eo, ff. de usucap. facit l. penult. C. de cur. furiosi, & optim.
 Rebuff. *in tractat. de sentent. provision. articul. 3. gloss. 4.*
num. 5. ubi tamén adjicit, si error esset in sententia ex-
 pressus, utpotè si Judex diceret, *Quamvis talis non sit*
prodigus, illi curatorem damus: tunc illi sententia non
 valeret, allegans *l. 1. §. item, ff. qua sentent. sine appell. rescind.*
 in qua quoque opinione videtur fuisse Bart. *in l. is cui*
 ubi dicit dationem curatoris valere, etiam si is, cui da-
 tu

si fuit Curator, *non fuisset prodigus, ut dicit Bald. 41
l. 1. C. de curat. furiosi, & quod ista est communis opi-
 nio Advocatorum, quam etiam sequitur Angel. Aret.
 §. 1. *Instit. de tutel.* & meminit Ioan. Imbert. in *Enchi-
 d. juris Gallia*, in verbo, *interdictus*. quo loco interdi-
 ctionis sententiam latam in prodigum absentem & i-
 norantem, eum ligare tradit ex Felin. in *c. ceterum*,
 24. *de rescript.* Id quod tamē intelligendum existi-
 tat, modò legitimo edictorū numero in jus vocatus
 erit contumax. Sed quæstionis est, *an alienatio, li- 42
 pendente, super interdictione bonorū facta valeat,
 cum interdictus bonis à iudice non possit alienare, *l.*
lianus. ff. de curat. furiosi, & constat alienationem, lite
 pendente, factam nullius esse ro-
 boris, *l. chirographis*, §. 1. *ff. de administrat. tut.* quia res
 immobiles ejus, qui postulatur interdici, efficiuntur
 religiosæ, *l. ult. C. de litigiosis*. Quod tamen intelligen-
 dum venit, si postea in principis litis definitione vin-
 citur interdictione pullatus, ut plenè declarat idem
 Imbert. in *d. verbo, interdictus bonis*. quod remitto. For-
 us prodigus interdictione facta, etiā durante appel-
 latione, non alienat, ut probat textus notabilis in *l.*
lianus. ff. de curat. furiosi. sic dicens; *Julianus scribit eos,*
quibus per Praetorem bonis interdictum est, nihil transferre
se ad aliquem: quia in bonis nihil habent, cum eis dimi-
ctio sit interdicta: Licet ante interdictionem & cura-
 toris dationem omnia pro animi arbitratu gerere po-
 terit *etiā liquidò, palàm & apertè bona profundens, 43
 notant Alex. & Aretin. in *d. l. is cui bonis*, ubi ut fre-
 quenter placitum *affirmant, & magis communè po- 44
 test Vigilus in §. *item prodigus, num. 3. Instit. quibus non*
permissum facere testamentum, & Boerius in *consuet.*
turigum, §. 8. in fine. Quare non immerito reprehen-
 ditur Anton. Nicel. in *gloss. concordat. 70.* qui malè con-
 trariam opinionem asserit esse communem. Et, si alie-
 nando *ante interdictionem læsus fuerit, facile resti- 45
 tuen-

- tuendus venit, ut tenet glo. in *l. patri*, ff. de minoribus in
 verbo, *interdici*. Etiam si non fuerit minor, quia prodigi-
 gus minori æquiparatur, d. *l. Fulcinius*, §. *plenè*. Ubi
 Romanus *singulari* 223. incip. *fuit interrogatus*, scripina
 reliquit, prodigalitatem esse justam causam restitutionis
 nis, qui allegat textum in *l. 1. & l. nec nō*, ff. ex quibus
 sis majores, ut eum refert Rebuffus, in d. gl. 4. num. 7. ubi
 istud notandum existimat, dicens se læpius in p^{ri}ncipio
 vidisse, ut restituatur prodigus in integrum, qualop
 est lēsus, etiam si sit major, dummodo in regno inte-
 tret literas Regias, ut fieri solet. Quibus addendum
 cenleo etiam prodigum ante interdictionē omnia
 46 na donare posse, eamq; * donationem valere, cessante
 tamen fraude, ut tradit Baro à Tautenborch, dict. 10. ubi
 ut mirum esse non debeat, etiam ante curatoris aucto-
 gnationem filiis suis pupillariter substituere posse, ut
 47 commune * pronuntiat Segur. in *l. Imperator*, num. 3. ubi
 Et quamvis prodigus tum remediis, tum prærogatis
 vis, tum privilegiis omnibus fruatur, quæ vel in furio-
 sos, vel in minores 25. annis conferuntur, ut tradit
 Alex. & Jac. de Sancto Georgio, in *l. si curatorem* 1.
 bens, C. de restitut. in integrum, Iason in *l. Imperatores* ff. ex
 re jud. Fel. in c. pastoralis, de judic. pœnas tamen nihil
 48 minus ob delicta instar cuiusvis luet, ita Cagnolus
 l. furiosi, n. 13. de reg. jur. ubi cōmune pronuntiat, & B
 quitur Jul. Clar. in *Practica*, §. *ultim. quest. 60. vers. ul-*
 rius quero, intelligens tamē hoc procedere in delictis,
 quæ sunt committendo, non in iis, quæ sunt omi-
 tendo. Juxta omnium Doctorum traditionem. Item
 quod adeo verum est, ut prodigus ipse etiam ad mo-
 tem condemnari posset, ut voluerunt Bald. in *l. furio-*
sum, circa finem, C. qui testamenta facere possunt. Angelus
 in *l. Fulcinius*, §. *adeo*, ff. ex quibus causis majores. Aretius
 in dict. *l. is cui bonis*, in fin. & Cagnol. in dict. *l. furio-*
 ut commune axioma ponit.
- 49 Rursus * extenditur præfata regula etiam in affi-
 du

duo lustore, cui quoq; curatorem dari tradit Decius in
cap. ult. in fin. de iudiciis, & ibi Carol. Mol. in *suis erudi-*
tissimis annotationibus id comprobat. Quo loci idem
 Dec. n. 9. & 10. producendam existimat ad mulierem
 prodigam * & luxuriosam, quem secutus est Baro à 5a
 Tautenborch, in *sua Triade forensi*, cap. 6. Arius Pinel.
 Lusitan. in *doctis*. & amplissimis *suis commentarijs ad l. 4.*
 & ult. C. de bonis mater, nu. 20. 21. 22. allegans textum
 in l. & mulieri, ff. de curat. furiosi, in qua J. C. Paul. loqui-
 tur in hæc verba: *Et mulieri, quæ luxuriosè vivit, bonis in-*
terdicti potest, ubi glo. in 1. *exposit.* intelligit de fæmina
 ibidinosa, ut ei curator dari possit, & ita Cumanus
 bi. Ex qua interpretatione quidam inferunt notabilẽ
 cautelam, nempe meretrici interdici bonis posse, * cū 51
 it persona prodiga, quam notat Thomas Ferrat. cau-
 tela 6. Vnde si mulieri luxuriosè viventi ad petitionẽ
 mariti, vel consanguineorum interdicator bonis, &
 ipsa appellet, non obstante appellatione, interim cura-
 orem habebit, nec alienare bona sua poterit, & est
 bona cautela, ut dicunt pro consanguineis mulieris
 impudicæ, ut illi faciant sic interdicerẽ bonis patrimo-
 nialibus. Cæterum * illa lex hoc non probat, quæ hoc 52
 habet; *Et mulieri, quæ luxuriosè vivit, bonis interdicti potest.*
 Luxuriosè * vivere dicitur, cum nimis pretiosis vesti- 53
 bus, & aliis rebus utitur, & sic dicitur prodiga, nec
 vult ille textus intelligere de coitu, quamvis illa Do-
 ctorum sententia possit fortè servari, si peteretur, sed
 ego tamen hoc non vidi servari. Unde non malè Iaco-
 bus Cujac. in l. 6. ff. de verb. oblig. interpretans illam le-
 gem, & mulieri, dicit, eam intelligendam esse de mu-
 liere disrupta dirutaque profusæ libidinis, profusi sum-
 ptus. Et licet * in dubium revocetur, an idem locum 54
 habeat in viro luxurioso, ut existimant Segura, in leg.
 Imperator, ff. ad Trebellian. qui ex dicta lege scripsit, vi-
 ro incontinenti & libidinoso curatorem dandum:
 arguens ex dictione (Et) quasi Iurisconsultus impli-
 care

care velit, ut non solum masculo luxurioso, sed & bē
minæ Curator detur: Verius tamen & receptius eū
viro incontinenti & venereo (nisi prodigus sit) cu
55 torem non dari, *ira Specul. in tit. de actore, §. 1. & nō
lius Alberic. & Cuman. in d. lis cui bonis, Felin. & De
in c. pastoralis, de jud. Ias. in l. 4. §. sed & quod meretrix
ff. de condict. ob turpem causam ubi plus de muliere dicitur
quod fiscus potest auferre datum mulieri luxurice
ab amasio, etsi non sit meretrix, per l. Lucius, ff. de jē
fisci, & in l. in heredem, ff. de calumniat. quod utinam
servaremus ad fugandas tot meretrices.

- 56 Constat *insuper, dari curatorem hæreditati jacen
ti, dum hæredes deliberant, cum aliàs contra hære
tatem jacentem processus sit nullus, ut notat Angelsen
in l. 3. §. toties, ff. de damno infecto, ubi propter hoc dicitur
se plures processus destruxisse factos contra hære
tatem jacentem. Unde Alexan. cons. 100. n. 10. lib. 5. 1.
spondit, quod contra hæreditatem jacentem non p
test procedi ad diffinitivam sententiā, vel ad id quod
habeat vim diffinitivæ, nisi dato curatore hæreditat
jacenti. Alexan. si quis instituitur hæres in diem, cum
notat. per Bar. ff. de hered. instit. & notat expresse Ange
& Joan. de Imol. in l. 4. §. Prator, ff. de damno infecto.
57 quod *intelligendum quoq; est, si existeret filius de
functi propter beneficium abstinendi, ut scribunt Sam
licetus, & alii, in leg. cum hæreditas, Cod. de positi, pulch
Decius cons. 344. qui interpretatur statutum Florenti
de bonis jacentib. intelligi, etiamsi defuncti existat
lius. Nam etsi is suus hæres esse dicatur, & in eum de
minium continuari videatur; nihilominus ob absti
nendi beneficium sit, ut hæreditas nondum adita
cens dici possit, id quod multum convenit ad statut
& eorum interpretationem, de hæreditate jacent
58 loquentia. Nec refert, *si ambigitur ne diu hæredita
iaceat, cum ea dubitatio non proveniat ab eo, qui hæ
res institutus est, sed aliud, utpote quia institutus est
sul

sub conditione, ita Angel. consuluit, *consf. 193. mortuo.*
 Decius *consf. 509.* Etiam si * hæres præsumptus tantum 59
 patitur labi terminum sibi datum, ut habetur in dict. l. si
 quis hæres instituatur, & ibi notatur per Bartol. Bald. &
 Angel. & meminerunt Bart. & Bald. in l. 1. §. fin. ff. de
 iure delib. Decius d. *consf. 509. nu. 2. & 3.* In quo loco et-
 am * dari, nemine petente, ex arbitrio & officio judi- 60
 is scribit, id quod Alexander respondit, *consf. 100. nu.*
6. lib. 5. Addens idem Decius iudicem debere tali cu-
 ratori administrationem bonorum cum decreto decer-
 ere ex doctrina Angel. in dict. *consf. 103. in vers. nunc vi-*
emus. Et potest * talis curator petere missionem in 61
 bona defuncti, intendendo remedium legis finalis, C.
 de edicto D. Hadr. toll. ut respondit Alex. *consf. 4. libr. 2.*
 Qui quidem * curator potest movere actiones, etiam 62
 tempore non perituras, ita Angel. d. *consf. 103. incipien-*
te, datus fuit Curator. & d. consf. 193. Dec. consf. 22. num. 2.
 Optime Marcus Anton. Blancus in tractat. de compromis-
 s. 3. num. 55. ubi etiam talem curatorem posse mo-
 vere actiones tempore perituras & distrahere tempo-
 re peritura, si necessitas urget, tradit, allegans l. 2. ff. de
 iur. furiosi. Amplius * voluit Decius, *consf. 401. num. 2.* 63
 tempore talem curatorem posse facere ea, quæ sunt ne-
 cessaria, ex traditione Angel. dict. *consf. 193.* ubi propter
 hoc concludit, quod possit facere compromissum ne-
 cessarium ex forma statuti, licet secus dicat in volunta-
 riis. In qua opinione quoque fuit Marcus Anton. in d.
 q. 3. quia, inquit, arbitri Iudices sunt, & in locum
 optimi iudicis sunt. l. apertissimi, C. de iudiciis. Idem pla-
 cet Decio *consf. 22. num. 2.* ubi de voluntario compro-
 missio dubitatum aliquando scribit, sed de compromisso
 necessario ex forma statuti figit pedes; & expressè con-
 cludit, quod curator tale compromissum facere potest,
 in formaliter (inquit) illud sine dubio credo, quod si es-
 set compromissum necessarium ex forma statuti, ad quod,
 etiam si nollet, compelleretur per iudicem, quod hoc potest
 3 3 facere

facere ex tali curationis natura, qui est ad actus necessarios
provocatus, & non provocans.

64 Declara tamen prædictam ampliacionem * vitia
quando de proximo speratur successor, cui datur tunc
minus ad instantiam eorum, quorum interest ad habendam
eundam vel repudiandam hæreditatem, d. l. si quis instituatur.
Angel. & Dec. locis citatis, & quando satis faciendum
est creditoribus, non datur, nisi citatis illis
quorum interest, & prima causa successionis tangit
idq; nominatim, l. 1. §. denuntiari, ff. de ventre inspicien-
do, & est doctrina Bartol. in l. si diu, ff. quibus ex causis
poss. eatur. & in d. l. si quis instituatur, §. ita si conditioni
ibi Bald. & Angel. notant, & ita respondit Alex. c. 137.
num. 11. 12. 13. lib. 2.

65 Declaratur secundo non procedere * quo ad
quæ non sunt magni præjudicii, quo casu contra hæ-
reditatem jacentem proceditur sine curatore, l. si a
ff. quibus ex causis in poss. eatur, l. cum debitoris, & ibi Bald.
notat, C. de judic. l. si bona, & ibi Bart. C. de bonis aucto-
ritatis. l. 4. §. Prætor, vers. toties, & ibi moderni, ff. de
mno infecto, optime Alex. cons. 100. n. 3. lib. 5. ubi ex-
plicat de excussione, licet non ignorem eundem
Alex. num. 10. vers. & quod debuerit, alios referre, qui
expresse tradunt, quod in processu excussione debet
dari Curator.

66 Ex eadem * ratione constat, Ecclesiæ vacanti di-
curatorem, cum quo iudicium agatur, si vacatio diu-
na esset, l. 1. & ff. de tur. bonis dando, & notat Abbatis
c. si ne sede vacante, ubi dixit, quod solus Papa curatorem
dare poterit Ecclesiæ Cathedrali, & ejus bonis
67 quoad effectum agendi, adducit * textum in argu-
mentum in c. is cui, de elect. in 6. & text. in ca. pastoralis
offic. ord. Si autem sumus in Ecclesia inferiori, Episcopus
poterit curatorem deputare; quia Episcopus in Ecclesia
clesiis non collegiatis, quarum vacatio est diutina,
gerere & defendere potest, c. fin. de success. ab intestato.

Sin-

Similiter constat bonis debitoris dari curatorem, 86
cujus bona distrahi debent, quando debitor est perso-
na egregia & clari nominis, ut Senator, *l. curator, ff. de
curat. furiosi*, & ita responderunt Angelus, *dict. consil.
193. vers. datur etiam curator*, Baldus *consil. 172. libro se-
cundo*, Aymo Cravetta, *consil. 2. 3. num. 1.* quo honestius,
inquit textus, in *dict. l. curator*, ex bonis ejus satisfaciat
creditoribus, curator distrahendorum bonorum gratia
constituitur.

Datur quoque * curator bonis ejus, qui suis bonis 69
cessit, *l. actor. ff. rem ratam haberi*, cum creditorum inter-
sit ei satisfieri, qui quidem Curator diligenter animad-
vertet, ut bona rectè distrahantur, & æquè creditoribus
satisfiat, & nullam actionem movere poterit, cum hac
de causa datus non sit, sed solum ad bonorum distra-
ctionem: ut respondit Ang, *consil. 193. vers. dari etiam po-
est*, & Bald. *consil. 327. visa serie. lib. 5.*

Quinimò * datur curator substantiæ ejus, cujus pa- 70
ter est apud hostes, *l. muto, §. ei cujus, ff. de tutel. l. ab hosti-
us, §. ego autem, ff. ex quibus causa majores*, & etiam de
cujus statu dubitatur, *l. prima, & ibi gloss. Cod. qui dari
curator.*

Præterea * liti dari curatorem patet ex *l. 3. §. si pupil- 71
us, ff. de tutel.* De quo meminit Angelus, *tit. de curator.
m. 6. vers. quero.* Quo loco dicit Angel. & Bartol. in *d. §.
pupillus*, observandum esse in practica, ut semper scri-
batur, talem curatorem esse datum præsentem, tali ad-
ulto præsentem, & quod talis curator satisfacere debeat
nem pupilli salvam fore, utilia facere, & inutilia præ-
mittere, & pupillum indefensum non relinquere,
Fred. Schenck, in *sua Triade, part. 2. c. 7.* inter alia tra-
dens, an talis curator adulto datus constituere possit
procuratorem? ad quem lectorem remitto.

Cæterum * quamvis ambigitur, an etiam curator 72
dari debeat bonis absentis, vel vagabundi, de cujus
morte ignoratur, quia tñ illius hæreditas adiri non pos-
sit.

sit, dandum esse curatorem, voluit Bart. in *l. cognatos*, *de capt. & post liminio reversus*. Alexan. *consil.* 4. nu. 4. 2. Dec. *consil.* 575. nu. 1. & idem Alex. *consil.* 221. nu. 5. 6. quo loci eum dari ex arbitrio Iudicis post alios non spondit, maximè dissentientib. creditoribus, ut tunc dunt Angel *consil.* 103. vers. 2. ex defectu. Alex. *d. consil.* lib. 2. Anton. Capyt. *decis.* 87. num. 1. id quod tamen intelligendū est, quando Iudex est competens, ita Baldus *consil.* 173. quidam Bartholomeus, lib. 2. Roland. à Val. *le, consil.* 48. num. 18. lib. 1. & quando absens nō reliquit procuratorem ad omnia ejus negotia. Nam ubi procuratorem reliquisset, frustra de dando curatore ageretur. Ita respōdit Socin. *junior consil.* 26. lib. 2. qui quidem procurator efficit, ut succedentes ab intestato illi absentī rejiciantur, & si quid consequi volunt, absēti mortem probare debent, juxta doctrinam Baldi in *l. C. qui admitt.* Nec locus est dationi ejusmodi curatori, nisi apud acta Iudici constiterit de absentia istius de cujus bonis agitur, *l. hac autem, §. non defendi, ff. qui bus ex causis in possess. eatur.* Angel. *d. consil.* 103. Nec potest * foemina à Iudice ad talem curā deputari, utpote quæ non sunt capaces hujus administrationis, se requiritur, ut sit masculus, quem Iudex curatorem discernere vult, ut voluit Alex. *consil.* 221. nu. 7. lib. 6. Decius *d. consil.* 575. nu. 4. ex *l. cujus bonis, ff. de curat. furiosi*, nisi si tamen * fuerit mater, quæ ad curam horum bonorum admittitur, juxta gloss. in *Auth. Matri & Avia, C. quando mulier tutel. officio.* ubi glossator dispositionem illam extendit etiam ad curā. Hinc non malè respondit Alex. *d. consil.* 221. substitutum illius absentis matrē impedire nō posse, cum adhuc de illius absentis morte non constet, ut pulchrè declarat Boër. *quest.* 88. nu. 1. Et licet ad illius dationem masculus deputari debeat: id tamen non ita simpliciter intelligendum est, cum non potest dari alius, quàm * qui daretur furiosis, vel prodigis, ut dixit Alex. in *consil.* 221. num. 5. lib. 6. unde minor

minor 25. annis (ut scribit eodem loco) dari non posset, per glo in l. 2. verbo, curatorem, ff. de curat. bonis dando, id quod & Decio placuit, d. consi. 575. nu. 4. Nec esse potest is, * qui curam affectat, vel alias esset suspectus, 76. l. scire, §. fin. ff. de tut. & curat. datis ab his, quam allegat Alex. consi. 86. nu. 6 in fin. lib. 2. modò non sit diligens & probus, ita gloss. in d. l. scire oportet, §. ult. unde Decius d. consi. 575. nu. 5. dicit, suspicionem non levem sed probabilem esse debere. Et quod in huiusmodi cura præferendi sint ij, qui in successione * præferuntur, volunt Bartol. l. 1. ff. de legit. tut. Salicet. in l. ult. C. eodem. 77. Augulus in §. actionum, num. 32. Instit. de act. Cagnol. in l. quo tutela, ff. de reg. juris, ubi dicit se ita aliquando obtinuisse, & ut verius ac receptius profitetur Dec. consi. 16. numer. 3. Id tamen temperandum censent jurium interpretes in matre & avia, quæ quamquã per agnatos excludantur à successione ob statuti dispositionem, non tamen excluduntur à tutela filij, ut supra latè diximus, & ideo mater habet tutelam ob fiduciam, non ob successionis comodum, ut pulchrè tradit Decius, dict. consi. 16. Et potest * hunc curatorem petere quicumque conjunctus bonis * absentis, Alexand. dict. consi. 4. num. 4. lib. 2. idem consi. 221. num. 5. lib. 6. Decius d. consi. 575. num. 3. quorum petitio est justa causa dandi, ut scribit Angel. d. consi. 103. qui etiam datur, nemine operente, juxta Decium consi. 75. nu. 3. Et mitti potest in quasi possessionem administrationis bonorum absentis judicis decreto, id quod * multis prabat Angel. d. consi. 103. qui in hoc obligatur & inventarium facere, juxta doctrinam Bart. in l. 1. nu. 5. ff. de curat. bonis dando. & Capyt. decis. 87. num. 1. & * satisfacere debeat, l. cognatis. C. de captivis & postlim. reversis, & eundem Capyt. d. decis. 87. saltem quando est datus sine inquisitione, ut tradit Alex. dict. consi. 221. num. 8. post Speculat. quem citat. In qua quoque opinione fuerunt Angel. d. con. 103. & Dec. d. consi. 575. cujus potestas præcipue

- puè versatur in conservatione bonorum, ne dissipetur, ita Angel. *dict. consi. 193. mortuo debitore*, affirmant eum alienare posse res tempore perituras, & etiam non perituras, si grave æs alienum urgeat, maximè si debbitum sit liquidum, ut respondit Barbatius *consi. 28. libr. 8.* idem Alexandro placuit, *dict. consi. 4.* quo loci eum in-
- 82 tentare * posse actiones tempore perituras tradit: in iis etiam non perituras, si hoc faciendo conservat bonum absentis, puta, si absens est ære alieno pressus, nec potest aliunde satisfieri creditoribus, aliàs non. Quod hoc
- 83 cet controversum * sit apud iurium Interpretes, illi tamen magis recepta est opinio, nisi tamen datus fuerit tantum ad conservandum, non ad solvendum, tradit Ang. in *d. l. 2. C. de curat. furiosi*, quem refert Alexander. *d. consi. 4. num. 5.*
- 84 Declaratur id, * quod dictum est de curatore, qui datur bonis absentis, non procedere in eo, qui abest sine culpa, vel qui latitat: quia bonis viventis & non latitante tantis curator datur, ut dicit Ang. *d. consi. 103.* Et requiritur, ut magis vivus, quàm mortuus esse credatur is, cuius bonis curator datur, juxta *l. nec nos, C. de capt. & postliminio reversis*, quod in pulchro casu exemplificat Gozzad. *consil. 68. num. 5.* ubi dicit, quod ille, qui petit curatorem sibi decerni, probare debeat absentem vivere, cum sit fundamentum suæ intentionis: quemadmodum è contra qui petit hæreditatem illius sibi decerni, debet probare eum esse.
- 86 Cæterum * præfata regula principalis, nempe curatores dari iis, qui rebus suis superesse non possunt, non habet locum in cæco: cum etiam tutor aliis maneat, *l. etiamsi, ff. de auctorit. tut.* nec in impubere, ut suo plenius dicemus loco.
- 87 Huc pertinent ea, * quæ comminiscuntur Doctores in *cap. grandi, de supplenda negli. Prælat. libr. 6.* & Speculator de feudis, §. 2. in fin. videlicet quod causæ dandi curatores Regibus, Ducibus, Comitibus & Baronibus

ous sunt imperandi impotentia, negligentia circa regnum, subditorum oppressio, prodigalitas, & dissipatio regni, dict. cap. grandi. Quod intelligitur, si ex accidenti, Dux, Marchio vel Comes, fiat inhabilis: tunc potest per curatorem regere, si verò à principio est inhabilis, tunc imperium transmittitur ad successorem proximum, ut tradit Bald. in cap. 1. §. hoc quoque de success. feudi, & in auth. hoc amplius, C. de fidejuss. verum si Princeps sit major 14. annis, potest administrare jurisdictionalia, absque curatore, ut tradit Bartol. in . qui consulebat, ff. de re judicata, & Dominicus in d. cap. grandi.

CAP. XXIX.

De differentia Tutorum & Curatorum.

SUMMARI A.

- 1 Tutores & curatores in quibus differant.
- 2 Appellatione, Curatoris, in dispositione legis venit tutor; secus in dispositione hominis.
- 3 Tutoris appellatione curatorem venire, & quando.
- 4 Tutela pro curatione.
- 5 Statutum loquens de tutoribus & de curatoribus intelligendum.
- 6 Differentia tutorum & curatorum traduntur.
- 7 Tutor personæ, curator bonis tantum datur.
- 8 Decij opinio damnatur.
- 9 Curator personæ furiosi datur principaliter.
- 10 Curatores licet dentur rebus, non tamen negligere debent institutionem & gubernationem minorum.
- 11 Venti curator datur, non tutor.
- 12 Is, qui est in utero, pro nato habetur; & quomodo hoc sit intelligendum?
- 13 Tutor testamento dari potest, non curator.
- 14 Miles curatorem testamento dare nequit.

364 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 15 Pater in testamento liberis suis curatorem scribere potest, quando.
  - 16 Curator invito adolescenti dari nequit, secus in tutore.
  - 17 Infanti curatorem non dari, & ejus traditur ratio.
  - 18 Infans praesens pro absente habetur, & dormienti similis est.
  - 19 De curatore ad litem pupillo convento dando.
  - 20 Curator invitus non datur, secus in tutore.
  - 21 Sequestri officium voluntarium esse, & non necessarium.
  - 22 Curator invitus quando dari possit, nu. 23.
  - 24 Curator non potest cogi per merum exsecutorem, ut curator suscipiat. Declaratur nu. 25.
  - 26 Necessitas ratione licitum est privato capere debitorem fugientem, etiam die feriata, nu. 27.
  - 28 Curator invitus dari potest de consuetudine.
  - 29 Curator ad litem inventarium conficere non tenetur.
  - 30 Curatoris ad litem bona tacite sunt hypothecata pro administratione sicut tutoris.
  - 31 Tutor datur impuberi, curator vero impuberi.
  - 32 Tutorem habenti non datur tutor, secus in curatore.
  - 33 Tutor certa rei vel cause dari non potest, secus vero in curatore.
  - 34 Tutor alius testamentarius, alius legitimus, alius dativus: Curator vero dativus tantum.
  - 35 Tutela finitur anno aetatis pupilli 14. curatio vero anno decimum 25.
  - 36 Curator tenetur solemnia facere, prout tutor.
- I**am quomodo, & in quibus inter se differant tutores & curatores oportunè hoc loco quaeritur: In qua re * Modestinus scribit, in l. scire, ff. de excusat. tut. curatores in paucissimis distare à tutoribus; & ideo in dispositione legis * appellatione, curatoris, venit tutor, ut tradit glossa in auth. minoris debitor, C. qui dari tut. possunt, licet aliud sit in dispositione hominis. Quia si te-
stator

stator dicit se curatorem dare impuberi, nihil agit; adeo, ut per hæc verba non intelligatur datus tutor, per textum in l. tutores, §. & ibi Bart. ff. de administ. tut. sequitur Nicol. Ever. in loco à lege ad testatorem, in fine. Et è contra * tutoris appellatione curator, tutela pro curatione * accipitur, maximè quando eadem est ratio, non solum apud nostri juris auctores, l. pater, §. conditionum, ff. de condit. & demonstr. l. 2. §. si mater, ff. ad Terull. sed & alios, ut apud Horatium:

Interdicto huic omne adimat jus

Prator, Et ad sanos abeat tutela propinquos.

Quæ cum ita se habeant, * ex eo inferunt omnes, statutum sive dictum de tutoribus & de curatoribus intelligi debere, l. qui neque, §. 1. ff. de rebus minorum, d. l. iure, in prin. ff. de excusat. tut. l. si in emptione, §. fin. ff. de contrah. empt. gloss. & ibi Bart. dicit communem, in auben. matri, & in verbo, tutelam, C. quando mulier tut. offic. dem Bart. in l. si quis sub conditione, de testam. tut. Abb. in ex parte 2. & ibi quoque Dec. de appellat. Boer. in consuet. tit. 1. §. 6. verbo, à son pere, Rebuff. in constit. tit. sent. provis. artic. 2. gloss. 2. num. 15. Quo loco dicitur constitutionem Regiam, quæ sententiam dati tutoris, non obstante aliqua appellatione, exsequi mandatur, etiam ad dati curatoris sententiam esse porrigendam. Quia tamen * Modestinus noster (ut diximus) citat unum ab altero in paucissimis distare, videamus, quibus differant. Et sanè primò * in eo differunt, quod tutor personæ datur, ut supra diximus, cap. 4. n. 18. curator bonis tantum, l. in copulandis. C. de nupt. Mar. Socin. conf. 97. num. 6. lib. 1. Et ideo datur à Iudice auctori, sub cuius jurisdictione bona sita sunt. Alexand. conf. 44. num. 17. lib. 5. Aym. conf. 271 in prin. vers. 2. possit, etiam si persona non sit ei subiecta, ut est persona clerici Alexand. d. conf. 44. num. 17. Cui etiam coram se ligandi curatorem dat, quia non personæ, sed causæ bonis datur. Mol. ad Alex. d. conf. 44. n. 17. Mar.

in

8 in cap. si quis clericus, num. 23. de foro competen. * Ripari
 cap. 2. num. 10. de judic. Decius cons. 150. num. 3. & 7. Qui
 licet eo loco tradat, id tantum procedere in curatoribus
 speciali, non in generali, tamen ab aliis reprehenduntur,
 quos refert Mol. d. loco, & bene: quod tamen in furio-
 riosi curatore locum non habet, cum is æquè principa-
 9 paliter detur personæ, l. consilio, ff. de curat. furiosi, De
 in l. quo tutela, §. nemo, n. 4. ff. de reg. jur. & additio
 Portium, tit. generali, de tutel. n. 12. idque non propter
 imbecilliores ætatem, sed quod propter furorem
 prodigalitatem sibi rebusque suis, vel interesse vel sub-
 peresse nequeat, ut dicit Ioachimus Mynsing. Cam-
 ræ Spirensis olim consiliarius, in §. est autem, n. 8. inst.
 tut. Neque etiam in aliis curatoribus, qui licet prin-
 cipaliter dentur rebus & negotiis: non tamen debent
 10 negligere institutionem * & gubernationem min-
 rum & morum, qua pubes minor revera maximè in-
 diget, utpote qui post pubertatis annos humorum
 corporis perpetua agitatione & perturbatione gra-
 viorib. affectionum moribus perturbatur, & in præ-
 ceptis agatur, donec hæ cupiditates deferbuerint. Ne-
 tum siquidem est illud Flacci.

*Imberbis juvenis, tandem custode remoto,
 Gaudet equis, canibusque & aprici gramine campi
 Cereus in vitium flecti,*

Itaq; tū præcipuè debet ejus temeritas gubernari
 consilio majorum, nisi adolescens ipse cum virili to-
 virilem sumat prudentiam, & pro curatore utatur ce-
 to rationis suæ judicio. Quam ob causam Aristoteles
 scribit eos non esse moralis philosophiæ idoneos au-
 ditores. Imper. Justin. in §. his igitur, ff. de justit. & jur.
 eos habere rudes & infirmos animos. Solomon stul-
 titiam agnatam esse cordi eorum, virgam verò casti-
 gatricem eximere eum, ut optimè tradit Jac. Cujacius
 us in rubrica de minoribus, ex Galeno & Aristotele.

11 Secundam differentiam * adfert Modestinus in ex-

ventri, ff. de tut. & curat. datis ab his, dicens, ventri cura-
torem dari non tutorem. Tiraq. de retract. lig. §. 1. gl.
9. nu. 75. 76. & in l. si unquam, verbo, suscepit, num. 147.
de revoc. donat. cum tamen hæc datio ventri favorabi-
lis sit, & apertissimi juris sit, eum qui in ventre sive in
utero est, * hætenus pro nato haberi, quatenus ejus 12
commodum concernit, vulg. l. qui in utero, ff. de statu ho-
minum, cum concord. in glo. alleg. quod tñ accipiendum
est, quoties agitur de ventre in possessionē mittendo,
quia edictum illud non de tutore, sed de curatore lo-
quitur, de quo nos supra latè diximus, cap. 8.

Tertiam * differentiam tradit idem Modestinus. in l. 13
1. in fine, ff. de confr. tut. tutorem quidem testamento da-
ri posse, curatorem minimè, cujus ei ratio traditur per
Dec. in l. quo tutela, §. nemo. ff. de regul. jur. quia curator
non datur invito sed petenti, §. item in viti, Instit. de curat.
& tradit Socin. Iun. consi. 97. pro resolutione, nu. 15.
lib. 1. Preterea etiam lex 12. Tab. de tutela loquitur,
non de cura: super pecunia, inquit, tutela ve suæ rei. Tu-
toris autem vel curatoris datio juris est, non patriæ
potestatis, vel jurisdictionis, ut tradit Cujacius lib. 7.
observat cap. 6. nam pubes judicium habens sibi provi-
dere potest, & pater ratione patriæ potestatis majore
habet potestatem in datione tutoris, quæ datur
principaliter personæ, Portius in §. sed curator, num. 4.
& ibidem Angulus in prin. vers. nota quod licet, Instit. de
curat. Alex. cons. 3. nu. 2. lib. 2. Nicol. Ever. in loco à lege ad
testatorem. Practica Ferrariens. in forma libelli, quo agitur
ad reddendam rationem tutele, in verbo, curatores, nu. 3.
quod usque adeo verum est, * ut nec militi quidem id 14
concedatur, ut tradit Decius in d. §. nemo, num. 4. Si ra-
men testamēto datus fuerit à patre, eum Iudex omni-
no confirmare debet, etiam citra inquisitionem, l. si fi-
o, ff. de confirmat. tut. Angelus dict. vers. nota, quod li-
et verum ei non currit tempus proponendæ exce-
tionis ante confirmationem, Practica Ferrariens. d. la-

co, *l. libertum, ff. de excusat. tut. l. 2. C. de confirm. tut.* prius ultro cœperit gerere, *l. tutores, §. curatores testamento, ff. de administrat. tut.* Pari modo si puberi simpliciter datus fuerit testamento, non confirmabitur, nisi eo petente & consentiente omnino; is enim invitatus curatorem non accipit. Poterit etiam curator rem pater * liberis suis testamento scribere, in omnibus casu, quo à lege datur. Bald. & Castrensis. in *l. curatorem tibi, C. de negot. gest.* sequitur Nicol. Evard *d. loco, à lege ad testatorem.* Quare pater filio furioso, vel mentis capto curatorem rectè testamento dat, *l. fin. §. et si quis de, C. de curat. furiosi*, quia principaliter personæ datur & regula solum in dativo procedit. Baldus & Castrensis *d. l. curatorem, Dec. d. §. nemo, num. 4.* addito ad Portium *tit. generali, de tutel. num. 10.* Eademque ferè ratione valere dationem curatoris ad instar tutoris, quando institutus datus est filio, vel alteri instituto, ratione rerum ei relinquantur, ut tradit Dec. in *d. §. nemo, num. 6.* & Bald. in *d. §. sed curator, per l. si patronus, de confirm. tut.*

Ex hac tertia sic declarata differentia resultat quatuordecim. Quod licet tutor possit invito & ignorati dari, non tamen curator * invito adolescenti, cuius ratione supra attulimus, nempe qui non sit Reipublicæ, sed munus publicum, §. 1. *Instit. de excusat. tut. verbo, tutela non est Reipublicæ munus ff. de excusat. tut. Dec. in d. §. nemo, num. 3. per §. item multi, Instit. de curat.* Ripa in *l. 1. §. fuit quæsitum, num. 28. ff. ad Trebell.* Et regulam ponit doctissimus Præses, Octavianus Cacheranus Ofasc. *decis. Piedemontan. 89. num. 1.* quo loco tradunt eum non dari nisi præsentem & petenti, per *l. qui habet, §. si pupillus, ff. de tutel. Ravard. varior. 1. cap. 7. Angel. Instit. de curat. num. 6. vers. quid contra, Afflict. decis. 262. num. 5.* & ante eum Angel. in *§. permissum, num. 6. Instit. de tutel. Mynsing. novissimè cent. 2. observat. 31.* declarat Alexan. *cons. 12. in fi. lib. 1.* ex eo bene * inferentes, infanti dari non posse, quia non loquitur ordinatè, neque intelligit quæ agitur.

l. quod diximus, Instit. de inutilib. stipulat. & quic-
videt, ignorat, l. fin. C. de falsa moneta, l. fin. C. de ju-
facti ignorantia, l. fin. ff. Rem. pupilli salvam fore, qui
si præsens sit, pro absente habetur, l. si pupillus, ff. qui-
us ex causis in possessionem eat, vel saltem sit dormi-
ti similis, l. 1. §. adipiscimur, ff. de acq. poss. optimè Se-
stian. Vant. de nullit. sent. ex defectu mandati, nu. 9. &
b. seq. Osaic. d. decis. 89. num. 2. Afflict. decis. 262. nu. 4.
rf. Secundo dicitur, & num. 5. Alex. d. conf. 122. in fine,
1. Atque ideo puberibus, si volunt, integrum est, sua
ona saltem extra iudicium alienationem & hypothe-
m suo arbitrio administrare, salvo etiam eis manen-
restitutionis beneficio, si fortè læsi fuerint. Quin et-
pater puberi testamento curatorem dederit, is à Præ-
re non confirmabitur, nisi eo petente & consen-
ente, nisi dederit furioso, aut prodigo, cujus volun-
tem Prætor omnino sequi debet, l. si furioso, ff. de cu-
furiosi. Quæ tamen differentia non usquequaque ve-
est. Si enim tutor contra pupillum iudicio contende-
velit, & is tutorem non exhibeat, vel differat petere
ratorem, * eo casu Iudex curatorem dabit non pe-
nti. Idemque tutorem habenti, quando is differt
oducere solemnia ad validitatem iudicii, etiam si ta-
tutor fuerit testamento scriptus, ut benè & practicè
adit Afflictus, decis. 256. n. 2. & decis. 262. n. 1. & 6.
rf. in contrarium, & Alex. conf. 22. lib. 1. Myns. Obser. 31.
ut. 2. vel etiam, si pupillus agat, vel conveniatur: quo ca-
invito datur ad eam litem, vel causam, quia non habet
gitimam personam standi in iudicio pubes, sed pu-
ilis comparatur, l. acta, §. ult. ff. de re jud. l. penult. C. de
torit. præstanda, l. 2. C. qui legitimam personam standi
iudicio habet, cum, ut inquit Iustinianus, in d. l. penult.
utius & melius sit cum suasionem perfectissima, & re-
onfa facere minores, litemque inferre, ne ex sua im-
ritia, vel juvenili calore aliquid vel dicant, vel ta-
ant, quod si fuisset prolatum, vel non expressum,

prodesse eis poterat, & à deteriore calculo eos liberare; nisi tamen ageret tantum interdicto momento-
neæ possessionis, *l.ultima, C. qui legit. person. vel venon*
atatis impetraverit, quibus casibus liberatur omni s-
cessitate curatoris accipiendi.

- 20 Subsequitur quinta differentia, * quod licet tui-
detur invitus, quia est munus publicum, non tam-
curator: quia inviti etiam à suo iudice non debent
sumi, sed voluntarii sunt quærendi, Angel. in §. *per*
sum, num. 6. Instit. de tutel. l. 2. §. queritur, ff. de curat. be
dando, Bald. Salicet. in l. tutor, C. de negot. gestis, & n-
tat Bald. in *l. fin. §. sed etsi quis, collat. 3. per textum ibi*
verbo, noluerit, C. commun. de legatis, quod Commis-
rius non tenetur acceptare commissariam, qua ratio-
nie Bartol. in *l. litibus, circa fin. C. de agricolis & censu*
lib. 1. 1. dicit, sequestri officium voluntarium esse & n-
necessarium, quem sequuntur Angel. Castrenf. & i-
21 son* in *l. fidejussor, §. si satisfatum, ff. qui satisfat cog. Cur.*
in tractatu suo, de sequestrat. quest. 2. & satis probatum
d. §. queritur.

- Declaratur primò non procedere, quod dictum est
nempe curatorem invitum non dari, ex necessitate
quando res sunt in periculo; nec potest aliter cõmo-
22 provideri, * quàm per deputationem curatoris, & nu-
lus voluntarius invenitur: eo siquidem casu cogit
curator etiã invitus, de quo est textus pulcher in *di-*
§. queritur, & ibi Glossator & Angelus meminere.
23 Declaratur secundò * non procedere propter con-
moditatem, ut quia nō reperitur idoneus magis vic-
no Titio, habente notitiã de omnibus, maximè quao-
do non habet aliquam rationabilem excusationem
eo quoque casu Iudex posset ex officio, si velit, Titio
etiam invitum deputare ad huiusmodi curam, ita
men, ut ponat solum operam, & non impensam a-
quam de suo, ita hoc videtur voluisse oculatissimili
Bald. in *l. 1. ff. ubi pupillus educari debeat*, quem refert

CAP. XXIX. DE DIF. TUT. VEL CUR. 378

sequitur Franciscus Curtius in suo tractat. de sequestrat.
 quest. 2. Id quod tamen intelligendum censeo, non
 posse cogi per alium, quàm per Judicem, & causa co-
 gnita, & sic non per merum executores, ut est * ap- 42
 paritor, ita Bald. & aliis in l. etsi non cognito, C. contra jus
 vel utilit. public. Secus tamen, si fuerit executor mistus,
 ut est Judex delegatus, clementina unica de offic. & potest.
 Iud. delegat. Cæterum quod dictum est, non posse co-
 gi per merum executores, * non habet locum quan- 25
 do periculum non esset in mora, vel non possit pati di-
 lationem, & ageretur de periculo magnæ rei, quo qui-
 dem casu parendum est necessitati, arg: l. 1. ff. de officio
 proconsulis, ubi necessitas facit, quod efficaciter jurisdic-
 tio & potestas competat non habenti, vel habenti li-
 gatam, l. ait Prætor, §. si debitorem, ff. quæ in fraudem credit.
 ubi propter necessitatem & moræ periculum licitum
 est privato capere debitorem fugientem, vel fugam ad-
 ornantem, etiam die feriata in honorem Dei, gloss. 2. in
 fin. C. de ferijs, etiam si * feriæ sint solemnissimæ, puta, 26
 Nativitatis, vel Paschæ Domini, Bald. in cap. fin. de Fer.
 t plenè & doctè scripsit Carol. Molin. in §. 6. gloss. 6. in
 verbis, rendre compte, num. 6 7. & 8. quo loco tradit etiam
 non procedere, quando fit ex speciali mandato Prin-
 cipis, cui omnes subditi obedire tenentur, cap. secun-
 d. de majorit. & obed. & quod detrectans graviter de-
 nquat.

Declaratur tertio * non procedere in curatoribus, 27
 qui dantur pupillis, furiosis vel prodigis ad legitimatio-
 nem, seu integrationem personarum, qui aliàs non ha-
 berent legitimam personam standi in judicio, vel extra:
 hoc casu cura est munus publicum, & quia publico mu-
 nere funguntur, etiam inviti (nisi habeant excusationem
 legitimam) constituuntur, textus est in l. 1. ibi, nam & tu-
 lam, & curam placuit publicum munus esse, l. 2. l. satis oportet,
 de excusat. tut.

Declaratur quarto non procedere in curatore dato

A a 2

fortè

forte adulto, auctori, vel reo ad lites, vel ad litem, juxta
 ea quæ tradunt Joan. Faber, in §. item inviti, Institut.
 curat. Bart. in l. eandem, ff. de duob. reis. Angel. in l. 2. ff. de
 queritur, ff. de curat. bonis dando. Et licet Dd. hoc con-
 trovertant, ut Ang. Instit. de curat. in princ. in vers. qui

28 econtra. ubi * cum aliis tenet non dari invitum, per
 qui habet, §. si pupillus, ff. de tutelis, eo quod in ea lege dog-
 catur talem curatorem neminem dari posse, nisi pra-
 sentem, verior tamen est opinio eorum, qui existimant
 invitum curatorem dari posse, & ita quotidie in judi-
 ciis praticari, scribit Molin. in d. gl. 6. n. 11. post Nevius
 cons. 17. num. 55, & post Joachim. Mynsing. observ. 3.
 cent. 2. ubi explicat quomodo ex stylo Camerae in-
 telligendum sit illud dogma, curatorem ad litem na-
 dari, nisi pupillo petenti, & meminerunt Marcus Ma-

29 tua, sing. 682. quo loco scribit, * istum curatorem
 litem non teneri facere inventarium post Aretin. in
 de curat. ubi etiam ponit, quæ teneatur facere, & quod
 ejus bona sint tacite hypothecata pro administrati-
 30 one, sicut tutoris, * ut per Anton. Negus. in tract. suo
 pignoris. in 4. membro 2. partis, nu. 8.

31 Sexta differentia * est, tutorem dari impuberi,
 plenè dictum est supra, cap. 24. curatorem regulariter
 puberi, Dec. in l. quo tutela, §. nemo. ff. de reg. juris, l. cu-
 tor, ff. de tut. & curat. datis ab his.

32 Septima differentia est, quod habenti tutorem, n-
 detur * tutor, ubi alibi quoque dictum est, puta d. 24.
 24. cum tamen habenti curatorem curator dari po-
 sit, causa cognita, l. curatorem habenti, Cod. qui dari
 possunt, l. vntri tutor, §. curatorem, ff. de tut. & curat.
 ab his, quia tutor, qui prius dabatur, plenam habet
 potestatem, nec potest alius in eadem potestate
 cum admitti. Curator autem rebus tantum datus
 leg. in copulandis, C. de nupt. & tutor auctorizatur ha-
 ditati adeundæ; Curator autem pupilli secus, l. cur-
 una, §. tutor. ff. de appellat.

Octava differentia est, * nempe tutorem certæ rei 33
& causæ dari non posse. curatorem verò econtra, ita
Port. in tit. de curat. num. 4. Angel. in §. certa, & ibi gloss.
Instit. de curat.

Nona differentia in eo est, * quod tutor alius est te- 34
tamentarius, alius legitimus, alius Dativus. Curator
erò tantum est dativus: lex enim non vocat curato-
res, nisi ad prodigum & furiosum, & hoc, deficienti-
us agnatis, secundum Speculatorem in tit. de curat. §.
um autem, num. 19. Et si testamento fuerit relictus,
alis datio ipso jure non sustinebitur, nisi judicis fue-
rit subsecuta confirmatio, l. curatorem, C. de negot. gestis,
penult. in fin. C. de test. tut. & tradit Alex. cons. 3. in causa,
& lite vertente, num. 8. lib. 2. Si autem confirmatus ad-
ministrationi se ingesserit, negotiorum gestor, non
curatoris nomen merebitur, secundum Socin. Junio-
em cons. 79. num. 21. lib. 2.

Ultimò differunt in eo, quod tutela finitur anno
tatis pupilli 14. aliàs pubertate, 12. in fœminis, &
4. in masculis, * l. 1. C. quando tut. vel curat. esse desinant, 35
Instit. quibus modis tutela finitur in prin. qua de re ex pro-
fesso suo differemus loco. Curatio vero non finitur
si anno demum 25. §. 1. Inst. de curat. l. 1. ff. de minori-
bus, de qua etiam post plenius agetur.

Sunt deniq; & aliæ differentiæ, quæ passim apud
primum interpretes reperiuntur, quas brevitatis causa
non refero: * satis est, quod curator tenetur solemnia 36
facere, prout tutor, & curam bonorum minoris ha-
bere, uti bonus paterfamilias, aliàs teneretur ad da-
ma, expensas, & interesse, & contra eum poterit ju-
re in litem, secundum ea, quæ inferius dicentur.

CAP. XXX.

De Auctoritate Tutorum, & in quibus actibus ea sit
necessaria.

SUMMARI A.

i Tutoris auctoritas pupillis maxime necessaria.

374 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 2 Gestum à pupillo, tutore auctore, valet: & quomodo laboret procedat? Amplia. nu. 5.
- 3 Pupillus tutore auctore debitorem suum alteri delegare potest.
- 4 Intellectus legis, quod decimus, §. si duo, ff. de auctor. tut.
- 6 Minor procuratorem constituit, auctore tutore, in causa gr.
- 7 Infans tam parvæ ætatis, ut nondum fari possit, nullum negotium recte gerit.
- 8 Infans, qui fari non potest, non defectu ætatis, sed aliquo vitio, vel casu, tutore auctore, actum potest gerere.
- 9 Infanti, qui fari nequit, hæreditas restituitur.
- 10 Infans sine tutore vel curatore acquirit possessionem naturalem rerum modicarum, ad quam aliquem intellectum & affectionem habet.
- 11 Infans, si fari potest, omne negotium tutore auctore gerit. Amplia nu. 12.
- 13 Infans qui fari potest, an possit esse in iudicio cum tutore.
- 14 Infans stipulari potest tutore auctore.
- 15 Infans quis dicatur.
- 16 Infantie proximus an stipulari possit.
- 17 Intellectum legis, Servum, ff. rem pupilli famam fore.
- 18 Pupillus manumittendo præter tutoris auctoritatem, causam probare debet apud consiliarios.
- 19 Pendente lite super testamento, quo datus est tutor, tutor auctorari non potest, sed alius datur sine ullo litis præiudicio.
- 20 Tutor non potest esse auctor in rem suam.
- 21 Auctoritas tutoris non gerentis tutelam non validat actum.
- 22 Tutor testamento datus inutiliter non potest esse auctor in negotio pupilli.

CAP. XXX. DE AUCTOR. TUT. &c. 375

- 3 Tutor non satisfdans an possit auctor esse in negotio pupilli?
- 4 Gestum à pupillo pro tutore auctore non valet.
- 5 Tutor mutus auctoritatem prabere non potest.
- 6 Surdus auctoritatem interponere nequit.
- 7 Curator impuberi auctor esse non potest in ijs, quæ juris solemnitatem desiderant.
- 8 Auctoritas tutoris in ipso actu sive negotio interponi debet.
- 9 Auctoritas per epistolam, vel tutore absente interposita, non valet.
- 10 Tutoris auctoritas purè debet interponi.
- 11 Tutoris auctoritas expressis verbis interponenda n. 40.
- 12 Auctoritas interposita ab eo, qui ignoravit se esse tutorem, non valet.
- 13 Tutor per vim retentus, & auctor factus, nihil agit.
- 14 Auctoritas mala fide interposita nihil operatur.
- 15 Paria sunt auctoritatem non interponere, vel inutiliter, & illegitimè interponere.
- 16 Differentia inter mandatum & jussum, auctoritatem & consensum, sive rati habitationem, remissivè.
- 17 Auctoritas tutoris est actus legitimus.
- 18 Tutor interponens auctoritatem præsens esse debet ipsi pupillo.
- 19 Præsentia animi requiritur, non corporis, ut tutor auctoritatem prabeat.
- 20 Formalia verba an sint necessaria in præstanda auctoritatem, vel sufficiant equipollentia.
- 21 Auctoris opinio.
- 22 Communis opinio.
- 23 In actibus tacitis sufficit tacita tutoris auctoritas sine verbis.
- 24 Stante statuto, quod filius familias non possit se obligare sine patris licentia, vel consensu, si pater & filius familias se simul in eodem instrumento obligent, satisfactum est statuto. Declara nu. 46.

376 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 47 In actibus judicialibus sufficit praesentia tutoris, modo non contradicat.
- 48 Si post actum intervenit factum consentire debentis diuturnum, praesumitur auctoritas.
- 49 Communis opinio.
- 50 Auctoritas interposita in continenti post actum valet.
- 51 Quae in continenti sunt videntur inesse.
- 52 Communis opinio.
- 53 Re integra potest auctoritas subsequi etiam ex intervallo, si agitur de commodo pupilli.
- 54 Intellectus. tutor autem, Institut. de auctoritate tutorum.
- 55 Quando utraque pars post actum petit confirmationem, requiritur auctoritas in ipso actu.
- 56 Donatio ex intervallo insinuata valet à tempore insinuationis, non donationis.
- 57 Tutor in rem suam auctor esse non potest.
- 58 Accommodare non potest quis auctoritatem ei actui, quo principaliter sibi aliquid queritur.
- 59 Regula juris antiqui, in rem suam auctorem tutorem fieri non posse.
- 60 Administrator non potest emere bona illius, cuius administrat.
- 61 Tutor non potest emere bona pupilli.
- 62 Officiales iustitiae in officio existentes cum subditis non possunt contrahere. Declara nu. 64. 65.
- 63 Officiales administrantes Provincias, milites in hybernis vel aestivis degentes, an possint contrahere matrimonium cum eorum subditis provincialibus, vel incolis.
- 66 Conciliatur rescriptum Gratiani, Valentini, Theodosij Imperatorum, sub titulo Codicis, Rector Provinciae, cum l. si quis officium, ff. de titu nupt.
- 67 Officialis ad arbitrium superioris deputatus aequiparatur officiali perpetuo.

- 58 Officialis iustitia equos & mulas emere potest.
- 59 Officialis iustitia palam, bona de, vel cum auctoritate alterius officialis, contrahere potest.
- 60 Officialis durante officio heres institui & legatum accipere potest.
- 61 Stante statuto ne nobilis recipiat cessionem adversus popularem, poterit tamen succedere in actione adversus eum.
- 72 Officialis ante ingressum officij, pignus pro observantia contractus celebrati capere potest.
- 73 Contractus ab officiali celebratus durante officio, silentio 30. annorum confirmatur.
- 74 Officialis per universitatem, cui praest, contrahere potest.
- 75 Pupillus heres institutus & gravatus hereditatem restituere tutori non potest sine iudice.
- 76 Acceptilatio facta tutori vel curatori per pupillum, durante tutela, an & quando valeat?
- 77 Pupillus tutori donare non potest etiam res mobiles, & quomodo hoc procedat?
- 78 Donare est perdere.
- 79 Cessio a pupillo tutori facta non valet.
- 80 Tutor heres institui a pupillo non potest.
- 81 Contractus inter tutorem & pupillum factus in praesentia amicorum, vel iudicis, non valet, nisi iudex ex magna causa approbaverit.
- 82 Tutor an emere possit rem pupilli, altero tutore auctorante.
- 83 Tutor in consequentiam auctoritatem sibi prestare potest.
- 84 Contractus inter tutorem & pupillum celebratus potest a pupillo maiore facta approbari.
- 85 Contractus pupilli cum tutore celebratus valet, si ex eo contractu resulter commodum pupillo.
- 86 Tutor in sequendo bona fide praeceptum testatoris potest auctor esse in causa sua.

Aa 5

87 Tutor

378 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 87 Tutor facere potest debitorē pupilli, sic accipien-
do pecuniam pupilli mutuo. Declarat. n. 88.
- 89 Tutor an cum pupillo palam & bona fide con-
trahere potest.
- 90 Tutor an possit in sui beneficiū interponere au-
ctorit. in cōtractu ultro citroque obligatorio
- 91 Intellectus legis Cū ipse, C. de contrah. empt
- 92 Contractus quando dicatur fieri palam, & bo-
na fide cum pupillo.
- 93 Tutor tenetur magis curare res pupillares,
quam suas. Declaratur num. 94.
- 95 Tutor nobilis potest esse auctor in caussa pro-
pria palam contrahendo.
- 96 Pupill. sine tut. cond. deteriorē facere nō potest.
- 97 Pupillus vendens sine tutore fidem emptori
servare non tenetur.
- 98 Pupillus sine tutore commutato non obligatur.
- 99 Pupillus novum opus munitate non potest.
- 100 Pupillus an sine tutore naturaliter obligetur?
- 101 Conciliantur l. pupillus, ff. de actio. obligat. &
l. quod pupillus, ff. de condit. in deb. cū l. i.
ff. de novat. & l. si ejus pupilli, ff. ad Trebell,
- 101 Infans vel infantia proximus, naturaliter
non obligatur.
- 103 Pupill. major, minor tamē 25. annis, nō habēs
curatorem, obligatur naturaliter & civiliter,
- 104 Communis opinio. (Sed laesus restituitur.
- 105 Contrahēs cū pupillo dicitur esse in mala fide.
- 106 Impubes nō solvit, nec ejus interpellatione per-
petuatur oblig. nisi interpelletur tutore auct.
- 107 Pupillus sine tutoris auctoritate hered. adire
- 108 Communis opinio. (non potest.
- 109 Ille, qui nihil habet in bonis, vel cujus bona æ-
re alieno sūt exhausta, testam. facere potest.

- 10 Hereditatis successio monstrum & portentū
juris civilis est.
- 11 Heres adeundo dicitur contrahere cum credi-
toribus & legatariis.
- 12 Ratio diversitatis, cur pupillus cōtrahere pos-
sit sine tutore, nō tamē delatā hered. cōsequi.
- 13 Pupillus ex constituta pecunia non obligatur.
- 14 Filiusfamilias non potest adire hereditatem
acquirendo patri ignoꝛanti.
- 15 Pupillus hereditatem locupletē an adire possit.
- 16 Communis opinio.
- 17 Differentia an sit inter aditionem hereditatis
locupletis & opulenta?
- 18 Stante statuto, quod mulier non possit contra-
here sine consensu propinquorum, an heredi-
tatem opulentam adire possit.
- 19 Filiusfamilias prohibitus contrahere sine con-
sensu patris, an possit adire hered. opulentā?
- 20 Tutor non potest adire hereditat. per se, abs-
que scientia pupilli majoris infante.
- 21 Communis opinio.
- 22 Pupillus solus bonorum possessionem agnoscere
non potest.
- 23 Tutor solus pro pupillo bonorū possessionē ag-
noscere potest.
- 24 Communis opinio.
- 25 Pupillus solus potest adire, quando non rema-
net obligatus.
- 26 Pupillus filiusfam. major infāte solus potest a-
dire, vel bonorū possess. agnoscere, & quando.
- 27 Communis opinio.
- 28 Stāte statuto, quod solus pupillus adire potest.
valet aditio. Declaratur nu. 129. & 130.
- 131 Pupillus an possit agnoscere bonorum possess. si
careat tutore, & copia Iud. controversū est.

380 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 132 Reprobatur glossa, in l. de pupillo, ff. de operis nominatim nuntiat.
- 133 Pupillus suus heres potest se immiscere hereditati paterna sine tutore.
- 134 Pupillus sine tutore auctore societatem contrahere non potest. Ampliatur num. 135, 136.
- 137 Societas à pupillo post aetatem pupillarem ratificari potest.
- 138 Societas contracta à pupillo valet, si auctoritas patris ejusdemque tutoris post accedat.
- 139 Societas contracta in pupillati aetate valet, quando major factus simul vixerunt per plures annos.
- 140 Pupilli si patre mortuo utuntur eisdem ministris, tutoris tacente, societas in pupillari aetate contracta, censetur renovata.
- 141 Societas per scientiam & taciturnitatem tutorum censetur renovata sub eisdem qualitatibus, quibus a principio fuit ordinata.
- 142 Pupillus heres debet adimplere inchoata per defunctum.
- 143 Pupillus in judicio esse non potest sine tutore.
- 144 Sententia contra pupillum lata sine tutore nulla est.
- 145 Pupillus à iudice vel arbitro non potest damnari. Ampliatur num. 146.
- 147 Pupillus accusare non potest regulariter.
- 148 Communis opinio.
- 149 Pupillus ad testimonium non admittitur.
- 150 Pupillus an testis esse possit in causa criminali, & quando?
- 151 Testimonium pupilli in criminalibus admittitur in subsidium, & quando?
- 152 Testimonium pupilli an admittatur in crimine laesae Majestatis.
- 153 Dictum impuberis ipso jure nullum est, licet non opponatur.

- 4 Testimonium maioris facti valet de his, quæ proximus pubertati vidit, & quando?
  - 5 Communis opinio.
  - 6 Proximus pubertati quis dicatur?
  - 7 Sententia pro pupillo lata absque tutore, valet. Amplia m. 158. & 159.
  - 8 Pupillus non potest remittere, quod sibi debetur.
  - 9 Pupillus promittendo se obligare non potest.
  - 10 Pupillus conditionem suam meliorem facere potest sine tutore.
  - 11 Pupillus legatum agnoscere potest sine tutore.
  - 12 Pupillus heres factus, quodam facto interveniente, se immiscere sine tutore potest.
  - 13 Pupillus ab extraneo sub conditione institutus, sine tutore conditionem adimplere potest.
  - 14 Pupillus laudare potest sine tutore.
  - 15 Intellectus legis, Julianus, §. si quis à pupillo, ff. de actio. empt.
  - 16 Pupillus si alterius nomine contrahit, obligatur dominus.
  - 17 Minor contrahens procuratorio nomine dominum obligat.
- Postulat hic locus, * ut videamus de tutorum auctoritate, quæ maxima est, maximèque pupillis necessaria, cum sine ea nihil intelligantur, vel agere, vel intelligere, l. ultim. ff. de jur. & facti ignor. adeò ut tutores si benè suo officio utantur, domini loco habeantur, qui fundum, §. si tutor, ff. pro empt. l. tutor, qui tutelam, ff. de administr. tut. l. interdum fur, §. qui tutelam, ff. de furtis, cujus tractatio, quia perelegans est, & insignis, ideò eo constitutam aliquot juris conclusiones. Quarum prima est: * Gestum à pupillo, tutore auctore, valere, 2. Imperatores, ff. de auctor. tut. Idque maximè procedit, etiam si non interrogatus tutor auctor fiat, valet enim auctoritas ejus, cum se probare dicat id, quod agitur, hoc eum auctorem fieri, l. etiam, ff. de auctorit. tut. Et potest

- 3 test eo auctore pupillus * debitorem suum etiam al-
ri delegare, *l. potest. ff. eodem*, nisi tamen delegaverit
tutori: Quia inquit IC. futurum sit, ut auctoritate
liberetur, *d. l. potest.* Pari ratione, nec diversitas tutorum
4 auctorantium * impedit constitutionem duorum re-
rum, *l. quod dicimus, §. si duo, ff. de auctoritat. tut.* Id quod
tamen locum non habere existimatur, in casibus, quibus
unius auctoritas non sufficit, ut in dict. *§. si duo*, *Glossographus annotat in verbo, sufficiat.*
- 5 Quin etiam etsi mutus sit, * & taceat pupillus, ges-
tum ab eo tutore auctore valet & obligatur, *l. imp-
beris, eodem tit. l. muto, ff. de tutelis*, maxime si quando
tutore bona fide quid gestum est, valet, *l. cum plures,*
qua bona fide, ff. de administrat. tut. Et eo magis valet
quoque ejus auctoritas, licet tutor instrumenro non
subscripserit, ut in *l. inter pupillos, ff. auctorit. tut.* Vele-
iam si is, qui cum pupillo contrahit, non exaudiat tu-
toris auctoritatem, puta, quia absens est, *l. obligari, §.*
6 *nal. ff. eodem.* Amplius minor * constituit procuratorem
rem auctore tutore in causa gravi, ut declaravit Petrus
Stella Doctor Aurelianensis, in *leg. nec quicquam, §. u.*
decretum, num. 3. ff. de offic. Procons. ubi allegat *l. neque*
tutore, C. de procurat. Cæterum, an infans omne nego-
tium tutore auctore gerere possit, dubitari contingit: *enim*
putarem, ea in re hac posse quem uti distinctione. Nem-
7 pe * infantem tam parvæ ætatis, ut nondum fari possit
nullum negotium rectè gerere posse, sed per tutorem
ipsum gerendum esse, eo quod furioso comparetur
8 nisi talis infans sit, * qui fari nequeat, non defectu æta-
tis, sed aliquo vitio, vel casu, quo casu talis infans, tu-
tore auctore, potest gerere actus, qui à mutis geri pos-
sunt, *l. servo invito, §. si pupillo, ff. ad Trebell.* ubi infanti,
etiam qui fari nequit, potest quoque tutore auctore hæ-
reditas restitui, cum verba non requirantur. Quem-
9 admodum * etiam talis infans solus, sine auctoritate
tutoris vel curatoris, potest acquirere possessionem
natura-

naturalem rerum modicarum, ad quas aliquem intel-
 lectum * & affectionem habet, *l. donatarum*, & ibi Cy-10
 nus, Baldus, & Ioannes Faber, *C. de acqu. vel retinen. poss.*
 At infans, qui nihil intelligit, si tamen * fari potest, o- 11
 mne negotium tutore auctore gerit, per text. in *l. ne-*
gotiis, ff. de regul. jur. qui textus generali & communi
 regula juris, apertum discrimen facit inter furiosos &
 pupillos, etiam tam parvæ ætatis, ut quid agatur non
 intelligant, dummodo fari possunt, est & textus in *l. 1.*
§. furiosum, ff. de act. & obligat. & rursus in *l. pupillus*, ff.
de acquir. vel omitt. hered. qui quidem tres textus non
 requirunt, ut sint maiores infante, sed tantum requi-
 runt, ut fari possunt. Idque * procedit, etiam si sit tan- 12
 tum trimus vel quadrimus, de quo est text. in *l. quam-*
vis, §. Infans, ff. de acquirend. vel omitt. possess. ibi, nam ju-
 licium infantis suppletur auctoritate tutoris: & ibi, nullus
 sensus infantis, ubi infans, & sic minor septennio potest per
 e acquirere, & retinere possessionem, tutore auctore,
 tñ nullum sensum possidendi habeat, de quo tamen a-
 ter sentit Dec. in *d. l. in negotiis*. Amplius etiam talis
 potest esse * in iudicio cum tutore, & ita quoque pra- 13
 ticari scribit Caro. Molin. in *l. 1.* ff. de verb. oblig. num. 9.
legat. l. 1. §. sufficit, ff. de administrat. tut. addens in ele-
 ctione tutoris esse, ut vel pupillum per se solus defen-
 dat, vel ut pupillo defendenti auctoretur. Stipulatio-
 nes quoque * Judiciales & Prætorias, & multo magis 14
 stipulationes extrajudiciales tutore auctore facere po-
 test, *d. §. sufficit*, & *l. 1. §. furiosum*, de act. & oblig. Licet
 infantem regulariter stipulari non posse constet, *l. 1. &*
mulier, ff. de verb. oblig. quia loqui non potest. In-
 fantem * vocamus eum, qui septem annorum non 15
 est, *dict. §. sufficit*, & *l. si infanti*, Cod. de jure delib. Infantia
 erò proximus, cujusmodi est septem vel octo anno-
 rum puer, quamvis intellectum non habeat, tamen
 tilitatis causa receptum est, * ut sibi stipuletur, idque 16
 on de stipulatione rem pupilli salvam fore tan-
 tum,

tum, sed de alia quacumque accipiendum est, *l. servus ff. rem pupilli salvam fore*, Nam manifestum est, quodup
Martinus notavit, legem *Servum*, non de infante
17 qui, sed de eo, * qui fari possit, id est de eo, qui ex cetero
annum septimum.

Et quamquam prædicta conclusio ampliata ita se
beat, multis tamen modis declarandum est, eam
18 procedere. Et primò quidem, * quando pupillus n
numittit: eo siquidem casu præter tutoris auctoritatem
debet ex lege Ælia Sentia apud consilium, hoc est, p
tribunali apud Prætores, Proconsulem, Legatume
Cæsaris, causam probare. *l. obligari, §. hoc amplius, ff. de auctoritat. tut. l. fin. ff. de curat. furiosi*, nam ii coge
Prædaneos Iudices, ut in consilium irent.

Declaratur secundò, non habere locum, quando n
est justus tutor, pendente scilicet lite super testamento
19 quo datus est, quo quidem * casu alius datur sine ub
litis præjudicio eam litem auctorandam, *l. item fiet, ff. de testam. tutel.*

20 Declaratur tertio, * vitari hanc conclusionem, quap
do tutor auctor esset in rem suam, de quo plenius inhi
dicetur, *conclus. 3.*

21 Declaratur quartò, perdere * suum officium, quap
do fit auctore tutore, qui non gerit contrahendo cum
pupillo, *l. 4. ff. de auctorit. tut.* Idem quoque, si eo tut
re auctore qui remotus est, *d. l. 4.* vel quando perperat
tutoris auctoritas est adhibita, *l. 2. ff. hoc tit.*

22 Declaratur quintò, non obtinere locum in tutore d
to * testamento inuliter, *l. Titium, §. à matre, ff. de a
ministrat. tut. l. 2. C. de eo qui pro tutore*, Vel quando no
fatisdedit, *l. 1. §. prohibentur, l. in dubium, l. tutor. C. de t
te. & curat. qui satis non dederunt*, nisi tamen * essent tem
pore peritura, *d. l. tutor.*

24 Declaratur sextò, * in eo, qui pro tutore negotia
gessit, *leg. prima, §. Idem Pomponius, ff. quod falso tut
re auctore*. Vel qui furiosus fuit, *dicta lege prima, §. Quid*
enim

CAP. XXX. DE AUCTOR. TUT. &c. 385

nim, Vel ad aliam regionem datus fuerit, dict. §. quid
nim.

Declaratur septimò, * vitiari conclusionem in mu- 25
o, utpote qui auctoritatem præbere non potest. Idem
& in surdo, cum non tantum loqui, sed & audiri tutor 26
debeat, l. 1. §. fin. ff. de tutelis.

Declaratur octavò, si quando curator impuberi au-
tor fiat, ad ea siquidem * explicanda, quæ juris sole- 27
nitatem desiderant, tutore auctore opus est, l. cura-
rem, ff. hoc tit.

Declaratur nonò, * non esse locum conclusioni 28
prædictæ, quando auctoritas non interponitur in ipso
actu sive negotio, sed post tempus: quo casu interpo-
sa auctoritas, nihil agit. Idem si per Epistolam, l. ob-
ligari, §. si tutor, ff. hoc tit. Vel * quando non est præsens. 29
neque, * quando auctoritas non est purè interposita, 30
et si conditionalis, ff. hoc tit. Sed * neque etiam quando 31
non expressis verbis, sive formaliter est interposita.

Decimò, * quando tutor tempore auctorisatio- 32
nis ignoravit se esse tutorem, l. quero, ff. de eo qui pro tu-
tor negot. gessit, & voluit Bart. in l. multum, ff. de condit. &
demonstrat. Neque item, * quando per vim retentus 33
auctor factus fuit, l. 1. §. fin. ff. hoc tit. Neque * denique, 34
quando mala fide factum est & interposita auctoritas,
l. pupillus, §. item ipse, ff. hoc tit. l. cum plures, ff. de admini-
strat. tut. Unde succedit secunda conclusio; Auctorita-
tis tutoris in ipso actu sive negotio intervenire, vel
interponi debere, alioqui nihil agi, l. obligari, §. tutor, ff.

hoc tit. Paria enim sunt, * auctoritatem non interpo- 35
nere, vel inutiliter & illegitimè interponere, leg. quo-
dam, ubi latè, more suo Jason, ff. qui satisfat. cog. Sic
paria sunt etiam, aliquid non fieri, vel minus legi-
timè fieri, §. 1. Institut. de hered. quæ ab intestato defer-
re debet, Christoph. Port. Instit. de auctorit. tut. num. 63.

Unde dicit, * differentiam esse inter mandatum & ius- 36
suum ex una parte, & auctoritatem & consensum, sive

Bb

rati-

- rationem ex altera, & tradit glossa, in cap. edari, de rescriptis. Et ratio est, tum quia est fundamentum sine quo corrui adificium, l. ego, ff. de except. rei jud. ap. cum Paulus, l. q. i. tum solemnitas Bald. in c. cum consuetudinis, de consuet. Et quia est * actus legitimus, quoniam potest pendere, l. actus, ff. de reg. jur. Ideoque pur debet praestari etiam in actu conditionali, d. l. etsi conclusio. Quæ auctoritatis praestatio nihil aliud est, quam approbatio ejus, quod agitur, l. etiam, ff. hac tut. Et ac-
- 37 quidem conclusio usque adeo vera est, * ut tutor debeat esse praesens saltem ipsi pupillo, §. tutor, Inst. de tut. & ibidem Ang. n. i. licet alteri contrahenti praesens esse non debeat. Unde etiam si non exaudiat tutoriam auctoritatem is, qui cum pupillo contrahit, si scriptum est, tamen hoc approbetur, recte negotium geritur. Vel si, absenti pupillo per epistolam vendam aliquid, auctoritatem, & is tutoris auctoritate consentiat, d. l. obligat, §. ult. idque non corpore modo, sed animo, ut intelgat quod agitur. Neque enim * alioquin praesentia tutoris sufficit ad auctoritatem, ut si somno, aut morbo comitiali occupatus tacuisset, d. §. ult. Hinc pro absteo habetur, qui amico praesens non est, l. diem proferri coram, vers. item coram, ff. de recept. arbit. l. coram, de verb. sign. Neque sufficit simpliciter consentire, sed ut verba sonant, debet expresse, sive expressis verbis praestari: ita hanc regulam probat textus,
- 39 §. mutus, ff. de tut. ubi mutus * tutor dari non potest rationem reddit ibi textus, quia auctoritatem praebere non potest. Idem probat glo. in l. 3. & ibi Bar. & alii, ff. hanc. Et hanc opinionem regulæ dicit esse communem, ff. de acq. heredit. Aret. in l. gerit, nu. 7. ff. de acq. heredit. Unde non taceret, si tutor esset praesens, & taceret; quia expresse verba consentire debet, ut notat Bart. in l. etiam, ff. hanc. & l. ubi non voce, ff. de reg. jur. & Dyn. in l. qui tacet, de reg. juris, in 6. Et adeo hoc strictè in auctoritate praestatur, ut dixerit Innoc. Canonist. coriphæus, in d. l. q. i.

etudinis, quod ex necessitate ille, qui præstat auctori-
 item, debeat formaliter exprimere hæc verba: *Ego*
in auctor huic negotio, vel auctoritatem meam præsto. quã
 nentiam * alii quoque sequuntur, licet multi hanc 41
 nentiam tanquam nimis rigorosam reproberent, exi-
 imantes non omnino requiri ista verba: *Auctoritatem*
presto, seu æquipollentia, l. Præses, ubi gl. C. de sent. & in-
loc. omn. jud. & ista sententia in forensi iudicio serva-
 r, quamvis multi contrarium teneant, quos refe-
 nt Dd. in l. si quis mihi, §. iussu ff. de acq. heredit. Et ea
 nentia * mihi videtur quoq; probabilior, maxmè 42
 quia leges non sunt impositæ verbis, sed sententiæ, l.
 2. cum similib. C. com. de leg. & pro confirmatione addu-
 potest l. 3. cum sua gl. ff. de administrat. tut. l. quid tamen,
 si arbiter, l. item arbitris, iuncta l. 4. ff. de re jud. In qui-
 ts dicitur, quod Iudex in iudicando debet absolve-
 re vel condemnare, & tamen sufficit, si per verba æ-
 cipollentia fiat. De quo est textus expressus in l. 3.
 in gl. ff. hoc tit. aperte probans satis esse, si tutor ver-
 boprobandi utatur, sine mentione auctoritatis. Et hæc
 eam partem expressè tenet Iason sibi contrarius in d.
 iussu, ubi etiam est bonus text in vers. sed quid si man-
 dat, loquens in iussu, qui vim habet auctoritatis, &
 imminit Corset. in suis singularibus, in verbo, minor, si ex
 dispositione statuti. Et quanquam glossa aliquando fuit
 in qua opinione, ut auctoritas tacitè præstari posset, ut
 in l. ubi non voce, & videtur esse bonus tex. in l. §. i. ult.
 ff. hoc tit. per quẽ probatur à cōtrario sensu, quod præ-
 stentia tutoris, & ejus quidẽ intelligentis, inducat au-
 ctoritatem: tamen contraria opinio verior est, requi-
 rit auctoritatem verbis exprimi, ut notant Bart. &
 alii in l. 3. ff. hoc tit. & in l. gerit. ff. de acquir. hered. ubi
 Encis. Aret. hanc dicit * esse communem opinionẽ, 43
 & confirmatur per text. in l. i. §. mutus, ff. de tut. ubi mu-
 tudari tutor non potest, quia ut ibi dicitur, auctori-
 præstare nõ potest. Ex quo liquet manifestè, au-
 B b 2 auctori-

auctoritatem non nisi verbis posse accommodari, *aaab*
 enim mutus quoque id ipsum facere potuisset nutu &
 signis, per l. *mutum*. ff. de acq. hered. & ad hoc, illud
 textum §. *mutus*, exclamat elegantem & solemne Ad
 Barbat. *cons.* 12. lib. 1. & meliorem de jure. Quod
 stare videtur id, quod scribit Tull. in oratione in Cato
 cum ait: *Quid expectas auctoritatem loquentium quorum
 luntatem tacitorum perspicis?* Quibus verbis videtur
 cet auctoritatem in verbis esse, voluntatem in motu
 tantum. Cæterum prædicta, nempe auctoritatem
 pressè præstari debere & non tacite, declaranda sunt,
 ut non habeant locum: Primò quando is, cuius
 sensus exigitur, loqui non potest, eo siquidem
 sufficit nutu vel signis fieri. Angel. in l. *si pater naturalis*,
 ff. de adopt. ubi per illum textum dicit, quod si pater
 non possit expressè consentire filio agenti, quia loqui
 non possit, satis est, ut nutu & signis consentiat, quia
 tunc lex fingit verba per rextum, quem dicit notum
 lem, in leg. cum ostendimus, §. ult. de fidejuss. tut. & item
 dicit Angelus de auctoritate tutoris, ut videlicet his
 sit, si loqui non possit, ut auctoritatem nutu & signis
 interponat, quod videtur esse contra textum in l. *mutus*,
 nisi dixerimus id non procedere, ubi expressè
 esset de forma: quo casu non satis esset, ut fieret per
 gna etiam indubitabilia, attestante Angel. in l. *quos*,
 §. *si quis nomen*. ff. de hered. instit. Neque enim forma
 impleri potest per æquipollens, ut omnes notant in
 l. *ff. de liber. & posthumis*.

44 Secundò declaratur, ut auctoritas debeat expresse
 adhiberi in actibus expressis, secus in actibus tacitis
 quo casu sufficit tacita etiam tutoris auctoritas, non
 verbis: ita voluit Baldus, loquens de auctoritate pa-
 sita ad continuandam societatem, quæ tacite per
 ctus scilicet sociales contrahitur, in l. *si patruus*, C. de
 mun. utriusque judicij, & Bart. in l. *sciendum*, ff. de ven-
 obligat. ubi dicit, hanc distinctionem esse mirabilem

lem voluit Bald. in l. 2. C. de jure fisci lib. 10. ubi etiam
quitur de auctoritate tutoris, & in l. potuit, C. de jure
lib. cum dicit: Quod si pupillus major infante, unâ
um tutore possessionem hæreditariam est ingressus,
detur per hoc hæreditas legitimè, & cum auctorita-
tutoris apprehensa, licet tutor nihil sit locutus, quia
c actus aditionis sive apprehensionis est tacitus, &
rca actus tacitos tacitè loquimur reb. ipsis & factis
g. legis cum ostendimus, §. ult. ff. hoc tit. licet de eo dicto
aldi alii dubitent, existimantes, l. fistulas, §. fundum, ff.
e contrah. empt. per Bald. citatam non loqui in actu per
upillum faciendo, in quo requiratur auctoritas, sed
e executione prioris contractus, facti cum patre pu-
lli, quam tutor ipse exsequi potest etiam ad com-
odum suum, ut scribit Francisc. Aret. in d. l. gerit.

Declaratur tertio, ut non procedat, quando ultra
ræsentiam aliquid intervenit ante actum vel etiam
i ipso actu, quod auctoritati astipulatur; puta, consi-
um datum ab eo, qui auctorari debebat, de quo est
xtus notabilis, in cap. dilecti, extr. de arbitris, ubi con-
lium prius datum ab eo, cujus in actu auctoritas re-
uirebatur, deinde illius præsentia in ipso actu pro
uctoritate habetur. Quem textum ad hoc commen-
at Ludov. Rom. in l. quæ dotis, ff. solut. matr. & dicit sin-
ularem & unicum Corset. in d. sing. minor. si ex disposi-
one statuti. Idem placuit Bart. in l. cum pater, §. libertis,
de legat. 2. Si pater & filius simul agant, videtur pater
ræstare consensum filio. Unde* Salicetus in l. ult. C. ad 45
C. Maced. per hoc dicit, quod stante statuto, quod fi-
us familias non possit se obligare sine patris licentia
el consensu, si pater & filius familias se simul in eo-
em instrumento obligent, satisfactum est statuto, per
ext. in l. is qui heres, §. ult. ff. de acquir. hered. nisi tamen
tatutum* requirat licentiam vel consensum expref-46
um, quo quidem casu requiri verba, hanc licentiam
vel consensum exprimentia, ut voluit copiosissimus

simul & subtilissimus omnium scriptorum Bald. in *addit. ad Speculat. in tit. de actore, vers. sed quid si statutum*. quod tamen aded est cōtroversum, ut nihil certi de ea re statui possit, ut attestantur Dd. in *d. l. gerit. & in d. l. is qui hares*, *ult. ff. hoc ut.*

Declaratur quartò, ut locum non habeat in actibus judicialibus, * in quibus sufficit ejus præsentia, qui debet consentire, vel auctoritatem præstare, modò non contradicat, *text. in l. minorum, C. si tutor vel curator*. In judiciis siquidem loqui videtur, qui tacet, *l. i. C. de erroribus re advocati*. & ita expressè voluerunt Bald. & Angel. in *leg. auctoritate tutoris, in d. l. pater naturalis*.

Declaratur quintò, non procedere in Principe, quia ipse id potest facere per aq; ac expressè, attestante Innocentio, in *c. cum P. tabellio*, & ibi Bald. *extr. de fide instrum. per text. in l. i. §. omnia, C. de vet. jur. enucl.*

Declaratur sextò, ut non habeat locum, quando post actum intervenit factum consentire debentis diuturnum, scilicet decem annorum, * scientia & patientia, quia habet vim expressi consensus vel auctoritatis quæ saltem præsumitur, ita Bald. Ang. & Jason, in *l. qui in aliena, ff. de acq. hered. & in l. sciendum, ff. de verb. obligat.* Etenim licet id apud omnes non sit expeditum propter pugnantia, quæ per Doctores adducuntur; prima tamen opinio * verior & etiam est communior, teste Alex. *conf. 9. visio themate, lib. 3. & conf. 218. lib. 6.*

Porro: quod superius dictum est, Auctoritatem interponi debere in ipso negotio, alioqui nihil agi, * intelligendum non est procedere, nisi fiat in continenti, ut est *text. in §. tutor, Inst. eod. & in d. l. obligari, §. tutor. Ang. in §. 1. nu. 2. vers. in gl. post tempus. & ibi Port. num. 12 & 13. Instit. eod.* Ratio est, * quia, quæ in continenti fiunt, videntur inesse, *l. lecta, ff. si cert. pet.* & sic declaratur non posse tutoris auctoritatem interponi post tempus immodicum * & longum, & hæc est communis opinio, dummodo fiat unico contextu, ut notantur Dd. in *d. l. is qui hares, ult. ff. hoc ut.*

Il. in d. s. *jussu*, & meminit Andr. Tiraq. vir omni
 predicatione superior, in tract. de retract. convent. glos. 5.
 m. 7. & seq. ubi multas concordantias allegat.

Declaratur secundò, *non habere locum, quando 53
 ait de commodo & non incommodo pupilli, quo
 cū re integra potest auctoritas subsequi, etiam ex in-
 tervallo, & ratum haberi per tutorem potest, non ob-
 stante s. tutor autem, Instit. de auctor. tut. quia ille s. non 54
 est factus *ad incommodum, sed ad commodum pu-
 pillorum, ut probatur per Panormitanum Pontificiæ
 insuræ Præsidem, in d. c. edoceri, quem sequuntur
 Andr. Barbatus, copiosus utriusq; juris interpret, &
 Blin. Ferrariensis, ibi, de qua re, puta, quando actus
 est utilis ei, cui debet auctoritas accommodari, quod
 nec potest præstari post actum, omnino nihil dubi-
 andum, quia etiam sine auctoritate tutoris valet
 contractus hoc casu.

Declaratur tertio, *non habere locum, quando u- 55
 traq; pars post actum petit confirmationem: quia vi-
 detur contractus de novo renovari, juxta l. pacta con-
 firma, s. Paulus ff. de contrah. empt. Id quod tamen exem-
 plicant Dd. de donatione, quæ ultra summam legi-
 mam non valet, nisi insinuata fuerit coram judice
 præsentante, & auctoritatem interponente, & tamen si
 præcedat donatio & utraq; pars eam præsentat judi-
 ci, ea reconvalescit, ut ex nunc, quia retrofactum tra-
 hitur ad præsens, l. observare, s. ult. ff. de offic. pro cons. &
 hoc expressè tenuit Bart. in l. Modestinus. ff. de donat. &
 c. donatio ex intervallo insinuata, valet à tempore in-
 novationis, non donationis, *ut voluit Bald. in d. cap. 56
 loceri, cū dicit hujusmodi auctoritatem postea inter-
 positam actum validare, non quidem ut retrahatur
 id tempus ipsius actus, sed ut valeat ex hoc tantū tē-
 pore auctoritatis præstitæ. Idem placuit Salic. in l. ult.
 c. ad SC. Maced. ubi id intelligit, modò is, qui priorem
 actū fecit, in consensu permaneat tēpore auctoritatis,

aliàs nullo modo valeret, Dec. in l. *semper qui non pro-*
bet, de reg. jur. & in conf. 367. viso puncto.

- 57 Tertia conclusio est, * tutorem non posse auctoritatem
in rem suam, textus est in §. *si inter tutorem*, ibi quia
tutor in rem auctor esse non potest, Institut. de auctorit. t. 1.
Unde Ulpian. in l. 1. ff. hoc tit. testatur, regulam esse jus
civilis; In rem suam auctorem tutorem fieri non potest
quia sibi quodammodo jus diceret, & ministraret;
addebat, idem esse, et si in rem sui filij familias auctor fi-
ret. Sed addit hanc regulam ita intelligi, ut directè
principaliter in rem suam esse non possit, per con-
sequentiam verò alterius negotij esse posse. Potest enim
tutor auctoritatem accommodare pupillo adeunti ha-
reditatem ejus, qui tutori debitor est, quamvis per he-
debitor tutoris efficiatur pupillus. Nam, inquit, Ulpian.
in d. l. 1. prima ratio auctoritatis ea est, ut hæres fiat, per
consequentias autem contingit, ut debitum subeat;
pulchrè quoque declarat Dec. in l. *singularia*, num. 1.
ff. *si cert. pet.* Quo loco etiam dicit esse regulam, cujus
opinionem quoque subscribit ibi Andr. Alciat. num. 3.
Idem placuit Philip. Corn. conf. 77. num. 5. lib. 3. ubi lo-
quitur in materia interpellationis, & moræ, & decla-
rat latè Francisc. Ripa in l. 1. §. *fuit quesitum*, num. 1. usque
11. ff. *ad Trebell.* & Andr. Tiraq. post *leges connubiales*. gl.
6. num. 111. Idq; etiam si fiat jussu testatoris: nam & e-
casu nunciatum loquitur d. §. *quesitum*.

- 58 Quæ quidem conclusio * tertia primò extenditur
quod nec potest quis accommodare auctoritatem
actui, ex quo principaliter sibi aliquid queritur, ut re-
spondit Alex. conf. 106. in pr. lib. 1. & declarat latè Ti-
raq. d. num. 111. usque 123. Hoc amplius etiam si esset ta-
le quid, per quod tutor liberaretur, l. ult. ff. *eodem*. In
quod procedit quoque, quando fit per interpositam
personam, l. *pupillus*, §. *sed si*, & l. *quod dicimus*, in prin. &
si pradia, ff. *de rebus eorum qui sub tutela*.

Secundò extenditur præfata conclusio in quovi-

lio in iudicio in rem suam quid agere volente, *l. si con-*
ul. & ibi notat. ff. de adopt. nisi tamen fuerint volunta- 59
æ jurisdictionis, ut emancipatio, adoptio, d. l. si con-
ul. & ibi Eguinarius Baro, Port. in §. neque, in addit. F.
stit. hoc tit. Eaque est Regula juris antiqui, desumpta
d. l. i. ff. hoc tit. quamvis non posita sub titulo de regu-
juris.

Tertio, * extenditur conclusio in omni administra- 60
 ore, qui non potest pro se emere bona illius, cuius ad-
 ministrat, Ita Alex. *conf. 4. nu. 6. & ibidem Carol. Mo-*
n. in suis eruditissimis annotationibus lib. 3. & tradit
ison in l. si mihi & tibi, §. regula, num. 5. de legat. 1. cum
icit, regulariter * tutorem non posse emere bona pu- 61
illi, nec eius filij, aut alia persona ei subiecta. Nec
videm per interpositam personam, de quo est textus
l. pupillus, §. sed si per interpositam, ff. hoc tit. ubi Bartolus
& Dd. notant, & ita consuluit Baldus in conf. 347. libr.
Rip. responso 15. num. 11. lib. 3.

Vnde etiam * officiales iustitiæ, dum sunt in officio, 62
 um subditis contrahere regulariter nō possunt, *l. prin-*
palibus, cum gloss. ff. si cert. pet. l. qui officij, ff. de contrah.
npt. Qui (inquit Modest.) officij causa in provincia agit,
el militat, prædia comparare in eadem provincia non po-
st. Et scribit Martianus, in l. non licet, eodem tit. eum,
ui quid ex officio, quod administrat, emit, vel per se,
el per aliam personam, non tantum rem admittere,
ed & in quadruplum conveniri, secundum constitu-
onem Divi Severi & Antonini Imperatorum. Et cur
æc tam disertè cauta & sancita fuerint, elegans est à
l. Cicer. in Verrina 6. prodita ratio. Quæ fuit causa, in-
uit Cicero, cur tam diligenter nos in Provinciis ab emp-
one removerent? Hæc, Iudices, quod putabant ereptio-
em esse, non emptionem; cum venditori suo arbitrato ven-
ere non liceret.. In Provinciis, intelligebāt, si is, qui ef-
et cum Imperio ac potestate, quod apud quemque ef-
et, emere vellet, idque ei liceret, fore uti quod quisque
 B b 5 vel.

vellet, siue esset venale, siue non esset, quanti vellet, auferret. Et officiales iustitiæ contrahere non possunt cum suis subditis, tradidit quoq; Ulricus Zasius, in *l. d. l. principalibus*. Quo loco scribit, hoc non solum procedere in Rectoribus Provinciarum, aut aliis, qui administrant provincias, vel civitates, sed etiam in eorum familiaribus & liberis, sicut sunt domestici superiorum Consilarii, Cancellarii, Scribæ, ut eodem nominat Bald. in *l. i. C. de contract. iud. & s. hæc autem, l. i. Cod. si Rector Provincie*, nec quidem Cæsaris Procurator, *l. non licet ff. de contrah. empt.*

Quinimo extendit hoc & ad milites, qui in exercitu hybernant, vel æstiva tenent in aliqua civitate vel provincia. Nam hi, inquit, non possunt negotiari vel bona immobilia; puta agros, rura & similia emere, vel navem ædificare exceptis domibus, ut est textus in *l. milites agrum, ff. de re milit.*

63 Addens amplius, *quod hi officiales, qui vel administrant provincias, vel milites, qui in exercitu sunt, in hybernis vel æstivis, non possunt matrimonia contrahere cum eorum subditis provincialibus vel incolis vel in loco officii; de quo textus est notabilis, in *l. si quis officium, ff. de rit. nupt.* Nec pater posset consentire filio ut tale matrimonium contraheretur, *l. qui in provincia ff. de rit. nupt.* licet benè filiæ maritum dare, *dict. l. quis officium*. Ne videlicet quoquo pacto protrahantur filiarum nuptiæ, in quibus timor est infamiæ & turpitudinis, in se genusq; suum, & amicos magis, quam in masculis, & hanc rationem assignat Cynus de eo qui in provincia administrat, in *l. unica, C. si Rector Provincie*. Cæterum quod dictum est, malè servatum fuisse apud nos, dum Hispani & Angli hîc hybernarent: qui equites, nobiles, & ignobiles fœlicia matrimonia contraxerunt. Et ratio prohibitionis, cur qui in aliqua Provincia officium administrat, inde oriundâ, vel ibi domicilium habentem uxorem ducere non potuit, prodit

ita quoque fuit à Cicer. in *Verrina* 6. ne videlicet eriere magis, quàm consensu parentum amicorumque berrimo, uxorem ducere videatur sensisse IC. in d. l. si quis officium.

Declarantur * quæ dicta sunt de officialibus justis 64
æ, ut non procedant, primò; quando paterna eorum à socio distrahuntur, l. qui officii, ff. de contrah. empt. l. milites, de re milit. Et hoc est, quod alii dicunt non habere locum supradictam regulam, nisi officialis emat rem, quæ sit patris vel antecessoris sui, ut notatur in d. l. principalibus. Et ratio est, quia nihil magis proprium est filio, quàm patris successio, ut in §. igitur, in auth. quibus modis iurales efficiantur legitimi.

Declarantur secundò, * quoad sponsalia, quæ sic 65
contrahi possunt, ut si post depositum officium mulier nuptias contrahere noluerit, liceat ei hoc facere arrhis tantummodo redditis, quas acceperat, d. l. si quis officium, ff. de ritu nupt. Nec pugnare * videtur rescriptum 66
Gratiani, Valentiniani & Theodosii Imperatorum, quod extat sub titulo Codicis, Si Rector Provincia, ubi expressè traditum est, ne arrhas quidem invitam sponsum, quas acceperat, cogendam reddere. Existimo enim Constitutionem Gratiani, Valentiniani & Theodosii, hæc in parte juri veteri derogare, licet non sim nequius acriter ea de re digladiari Interpretes.

Declarantur tertio, * non habere locum in officia- 67
bus perpetuis, & in deputatis ad arbitrium superioris, solum in d. l. principalibus, gloss. & Cyn. in l. quisquis, ff. si cert. pet. & dicit Bald. quod de officiali ad arbitrium superioris disponitur, idem quod de perpetuo, quia ejus officium, quo ad tempus, non est certo modo definitum, l. Iurisperitos, ff. de excus. tut. latè Gulielmus Benedict. vir senatorius, in copiosissima repet. c. Raynutius, verbo, duas habens fias, n. 47. & 6. seq. extr. de testam. & meminit Soc. reg. 278. fall. 7. per l. Præsidis, ff. si cert. pet.

Declarantur quartò, * eum posse emere equos & 68

inu-

mulas, non tamen causa commercii, quia non debet in modo pedes, & sunt similes alimentis, imò sunt pars alimentorum, ut notat Paris de Puteo, in suo tractatu, de Syndicato, in verbo contrahere, num. 3. per l. denique, §. idem Labeo, ff. de mandati. Quo loci etiam non procedere ait in eo, qui non habet Jurisdictionem, id, quod sentit Jason, l. i. de

69 9. Nec etiam, * quando contrahit palàm bona fide, vel cum auctoritate alterius officialis, glossa in d. l. non licet, de contrah. empt. licet ibidem Jason dicat apud se id esse dubium, Veleriam in emptionibus vel donationibus quæ ad alimoniam vel vestes pertineat, d. l. 1. C. de contrah. iud. Jason in d. l. principalibus.

70 Declarantur quintò, * in ultima voluntate, & idem Officialis, durante officio, potest hæres institui, & filius fieri legatum, ut in l. non dubium, vers. potestate, C. de testament. & ibi Bart. & Dd. quam opinionem sequitur Jason in d. l. principalibus, num. 2. & est textus in l. militum, §. ult. ff. de re milit. cujus hæc verba sunt: Militum si heredes extiterint, possidere ibi prædia non prohibentur, & in l. 1. §. penult. vers. etsi jure, ff. de falsis. Ubi licet tutor curator, nondum reddita ratione, non possunt contrahere cum fisco, tamen jure hæreditario possunt succedere in fiscalem contractum. Ex quo notat Bart. quod si sit statutum, ne Nobilis recipiat cessionem adversus

71 popularem, * poterit tamen succedere in actione adversus eum, nec incidet in pœnam statuti. Idem sentit Andr. Barb. in l. si ex legati causa, ff. de verb. obligat. ubi illud textum dicit singularem, & est pulcher textus in l. decurio qui, ff. de decur. cujus etiam hæc verba sunt: Decurio qui prohibetur conducere quædam, si jure successerit in conductionem, remanet in ea: quod & in omnibus similibus servandum est.

72 Declarantur sextò, * non procedere in officiali, qui recipit pignus pro observantia & securitate contractus celebrati ante ingressum officii, ita tenet Bart. in l. in quorum, ff. de pignorib. cujus doctrinam sequitur Jason

in d.l. principalibus, num. 3. Francif. Aret. in l. Gallus, in §. & quid si tantum, num. 19. ff. de lib. & posthum. Vel nisi contractus fuisset confirmatus silentio 30. annorum, iuxta conclusionem * Azonis, in summa, C. de contract. 73
 iud. quem sequitur Matth. de Afflict. capit. 1. §. si vero, num. 18. de feudis.

Declarantur septimò, * quando contraheret non per se, sed per universitatem, cui præest, l. cuius ff. de u- 74
 iuris. Vel quando ei concessum est ex rescripto Prin-
 cipis, d. l. 1. C. de contract. jud.

Sed ut unde digressi sumus tandem revertamur, non immerè statutum fuit, tutores non posse emere rem pupilli, & per consequentiam non valere donatione, vel aliam dispositionem à minore factam ad utilitatem tutoris vel curatoris, vel alterius administratoris, sicut est tex. in l. si in emptione, §. si ff. de contrah. empt. & est gloss. in l. cum ipse, eod. tit. quia tutores hoc calu auctoritatem pupillis præbere debent, & tanquam in re sua non possunt, ut relatum est ex d. l. 1. ff. de auctorit. tut.
 Tutor enim datus est pupillo, ut eum tueatur, non ut eum spoliet, §. tutores, Instit. de tutel.

Quartò, extenditur supradicta tertia conclusio, quia dictum est, tutorem non posse auctorari in rem suam, ut procedat, etiam si pupillus esset hæres institutus, & gravatus hereditatem restituere tutori, utiq; non possit * sine iudice, quia non pòt esse auctor in re sua, ut in 75
 l. 1. §. fuit quesitum, ff. ad Trebell. cum prædicta restitutio sit ad utilitatem tutoris, & in eum transeant actiones, ut in d. l. 1. & per totum Instit. de fideicom. hered. & ita tenere Dd. in l. singularia, ff. si cert. pet. refert Nicolaus Bellonus optimus olim Senator Mediolanensis, & Lotharingæ gubernator, patricius Casalensis ex Monteferrato, l. 3. Supputationum, l. 14. & 15. Et quia in hac restitutione posset esse donatio, quia pupillus posset, non retenta quarta, suo tutori restituere, ob id prohibetur in d. l. 1. Imo si restitueret etiam cum iudicis

dicis auctoritate, & non retineret quartam, posse
postea eam petere, *l. penult. ubi Dd. C. ad Trebell.*

76 Nec etiam valet acceptilatio facta tutori vel cura-
tori, per pupillum, seu alteri administratori durante
tutela, etiam si tutela sit finita. Sed ex non longo tem-
poris intervallo, licet aliàs facta ex intervallo post red-
ditas rationes secùs sit, cum tunc cesset ratio huius re-
gulæ, argumento legis, *Si ventri, de Privileg. credit.* posset
tamen minor lésus adversus factam acceptilationem
ex intervallo probata lésione, restitui, per *l. 1. ff. de mi-
norib.* ita Petrus Rebuff. in tract. de donat. & alijs disposi-
tionib. tutorib. & administ. factis reprobatis, gl. 2. n. 2.

77 Quintò extenditur, quod etiam non valeat dona-
tio pupilli vel minoris facta tutori, * non solum de
immobilibus, sed nec de mobilibus, ut in *l. si ita ff. de
fidejuss.* & in *l. bonorum, ff. de verb. signif.* quia aucto-
ritatem in illa tutores præbere, tanquam in re sua, nō
possunt. Quod intelligo non solum locum habere in
tutoribus vel curatoribus, sed etiam in alijs, etiam si
ipsos tutores vel curatores nihil tangat, adhuc non
valet supradicta donatio, ut in *leg. tutor. ad utilitatem, ff.
de administ. tut.* Imo etiam si tutor in hoc casu pupillo
præstiterit auctoritatem, tenetur, ut in *l. 1. ff. de tutel. &
rationib. distrab.* Donare enim est perdere, *l. filius famili-
as, ff. de donat.* Si tamen pupillus esset ditissimus, &
contractus factus, vel donatio esset modicæ quantita-
tis, utique valerent, cum de modicis non curet Præ-
tor, ut in *l. scio, ff. de restitut. in integ.* & in *l. cum plures,
ff. de administ. tut.*

79 Sextò extenditur, ut etiam procedat in cessione,
quia cessio facta per pupillum tutori non valet, cum
donationis vicem plerumq; habeat, *l. penult. & final. C. mandat.* Idem obtinet in donatione, vel cessione
facta consanguineo tutoris vel curatoris, filio fortè
aut filia, vel nepti tutoris, quia fieret fraus de persona
ad personam, ut in *l. pupillus, §. sed et si per interpositam,*
ff. de

ff. de administrat. tut. & notant Dd. in l. fraus, ff. de legib. & in l. quæ infraudem, de reg. jur. in 6. optimè Rebuff. in dict. tractat. de donat. gloss. 3. Quo loco scribit, quod licet testamentum factum ab adolescente post 14. annum in masculo, post 12. in fœmina, sit validum, quæ ætate, ff. de testament. tamen si in illo est institutus tutor, vel curator, non valebit institutio: quia non liberè * videtur factum, ut decet, ut in l. 1. C. de sacrosanct. eccles. Et idè ratione ejusmodi testamenti tutor non poterit obtinere hæreditatem, nam per impressionem & metum factum censetur, leg. prima, ff. quarum rerum auctio non detur.

Septimò extenditur, * ut etiam locum habeat, si contractus inter tutorem & pupillum fieret in præsentia amicorum vel judicis: nisi Judex ex magna causa approbaverit supradictum contractum, ut in l. si hominem, ff. de mandat. de quo inferius plenius disseretur.

Declaratur * supradicta tertia conclusio, primò non habere locum, quando tutor vel curator emit rem pupilli, altero tutore auctorante, ut in l. 4. & 5. in princ. & in item ipse, ff. de auctorit. tut. Ratio est, quia isti tutores habent auctoritatem dividuam: quod quidem verum est, quando subest magna causa, vel quando divisa est administratio pro regionibus vel substantiæ partibus, quo casu singuli pro suis regionibus vel partibus auctoritatem præstant, l. veterem, C. de auctorit. præst.

Declaratur secundò non procedere, quando tutor prius emit à patre pupilli, quo casu potest ipse, venditionem exsequendo fundum emptum sibi ipsi tradere, l. fistulas, §. 1. ff. de contrah. empt. Andr. Alciat. in dict. l. singularia, & facit textus in l. tutor rerum, ff. de administrat. puput. quem dicit * Bart. singularem & notabilem ad hoc, 83 quod tutor se auctore potest, veluti in consequentiam, & ut ita loquar, sequelam venditionis rei minoris alienari factæ, sibi rem ipsam retinere, si emptor pretium non solvit, & tutor de suo in utilitatem pupilli contribuit: quem etiam textum ad hoc ponderat Roman.

in d. l. singularia. Nec enim videtur hîc ulla nova em-
 ptio, sed tantum prioris, quæ ritè contracta erat, trans-
 latio, ut in rem suam non videatur auctor esse, cum ag-
 tur de executione alterius contractus, & vacua pos-
 sessionis, in quibus non requiratur auctoritas Prælid,
 ut in l. 1. C. quando decreto opus non est, ut optimè tractat
 Francisc. Bald. Instit. de auctorit. tut. in verbis, quia ipse,
 ubique ipsis poterunt tutores vel curatores propria a-
 uctore satisfacere, l. quoties, §. sicut autem, ff. de admin.
 tut. & hoc faciet de rebus, quæ servando servari non
 possunt. De pecunia namque ad prædiorum empti-
 nem destinata, sibi solvere non possunt: quia inter im-
 mobilia computantur, juxta Doctrinam Ludovici Ro-
 mani sing. 104. Tu habes. Et quando volunt in im-
 bilibus sibi solvere, facere hoc non debent propria a-
 uctore, sed judicis adhibendum est decretum, glossa in
 l. tutor, in fin. ff. de fideicom. & notant Dd. in d. l. singularia,
 qua quæstione suo plenius dicemus loco.

84 Declaratur tertio, quando * pupillus major factus
 contractum approbaverit, ut in l. Pupillus. & in §. ita
 ipse, ff. de admin. strat. tut. l. fin. C. si major factus. Quo-
 quidem casu valet contractus ex tempore approbati-
 nis, & non ante. Cum enim à principio fuit nullus, con-
 id non potest convalescere, ut in l. quod initio, ff. de res.
 85 juris. Vel quando * ex contractu resultaret commo-
 dum pupillo, quia cum fuit introducta regula, favo-
 pupillorum, ne decipiantur, & bonis suis priventur,
 igitur in favorem ipsorum valebit, ut in §. 1. Instit. de a-
 uctore, tutor. Unde etiam non habet locum in substitui-
 tionibus pupillaribus, utpotè, quæ non fiunt à pupillo
 tutoribus, sed magis ex provisione patris, quam filii,
 patris & filii, ff. de vulg. & pupill. & ideo substitutio pupi-
 laris censetur potius esse dispositio testatoris, quam fili-
 lii pupilli, l. Papinianus, §. sed neque impuberis, C. de offic. tu-
 stamento.

86 Declaratur quarto, ut locum * non obtineat, quan-

et auctoratur bona fide insequendo præceptum testa- 86
 tris, quia per præceptum sive dispositionem testato-
 r, videtur tutor fecisse bona fide quicquid fecit, ut in
 riteria continuatę societatis pulchrę respondi Dec.
of. 441. n. 6. a. g. l. qui à patre, ff. de conf. tut. & in l. mili-
tem, ff. eod. tit. & ita in terminis in simili casu scribit
Sc. in conf. 87. in presenti consultatione, & quando quid
bona fide factum sit à tutore, etiam in facto proprio
pruit auctoritatem præstare, l. cum ipse, C. de contrah.
et. l. non existimo, ff. de administ. tut.

Declaratur quintò, ut etiam non procedat, quando 87
 tutor se facit debitorem pupilli, accipiendo pecuniam
 pupilli mutuo, per text. in *l. quoties, §. non tantum, ff. de*
admin. tut. ubi dicitur, quod tutor scribere potest se de-
 bitorum pupilli, & per scripturam de mutua pecunia
 obligari potest. Cum enim in hoc non tractetur de
 pejudicio pupilli, ideo obligatio pupillo acquiri po- 88
 test, *Inst. de auctor. tut. in princ.* & hoc non videtur spe-
 ciale in scriptura ex causa mutui, ut quidam existi-
 unt. Quia idẽ esset in alia scriptura ex alia causa fa-
 cta, quia hoc respicit favorem & utilitatem pupilli, ut
 proximè explicant Dec. in *d. l. singularia, n. 8. & ibi Alcia.*
no. ubi gloss. expressè dicit, Tutorem qui confitetur
habuisse & recepisse pecuniam pupilli ante bienni-
um, non posse exceptionem non numeratę pecunię
opponere, quod & ibi Ias. & Dd. notant: quia non vi-
detur ipse fecisse scripturam spe future numerationis,
sicut in aliis creditoribus, & sic in scriptura ex causa
mutui tutor videtur obligari efficaciter, remota exce-
ptione non numeratę pecunię, Ludov. Rom. in l. sub
specie, num. 8. ff. de postul. Quod tamen intelligendum 88
 est, quando tutor caperet pecuniam palam, & bona
 fide, ut in *l. non existimo, & ibi gloss. in verb. & cavit. ff. de*
administ. tut. alioquin incideret in pœnam, ut ibi dicit
 gloss. & in *l. si tutor, ff. de tutel. & ration. distrab.* & sic po-
 test tutor accipere pecuniam pupilli mutuo à contu-

tore, vel à seipso palàm & bona fide, & non clam hoc est quod Jurisconsultus ait in *d. l. non existimo*, multum referre palàm apertèq; debitorem se, ut tranenm, & quemlibet, faceret pupillo, an sub administratione tutelæ, pupillique utilitate latenter commodà pupilli inhiaret, quia qui malè agit, diligit lucem, ut in *c. consuluit*, cum glossa super verbo, odit lucem, Extr. de officio delegati, & qui fugit lucem, hunc testis suspicio delinquendi.

- 89 Declaratur sextò, * ut non habeat locum, quando tutor contraxit cum pupillo palàm & bona fide, juxta *d. l. non existimo*. Cæterum apud juriū Interpretis contingit dubitari, utrum tutor possit interponere auctoritatem in sui beneficiū in contractu ultro citroque obligatorio, celebrando palàm & bona fide, qualis sit Transactio. Et licet videatur dicendū magis communem opinionem * esse, quod talis contractus valeat, tamen veriore puto contrariam opinionem, quam tenent Ioannes Imola, optimus legum interpret, Iacobus de vicus Rom. Socinus & Iason in *l. 1. §. fuit quesitum*, ff. ad Trebell. pro qua opinione est fortissimus textus in *l. pupillus, §. item ipse tutor*, ff. de auctorit. tut. ubi dicitur, quod tutor non potest emptoris & tutoris officio fungitur: unde emere potest, si contutorem habeat, cuius auctoritas interveniat, subdit tamen quod si mala de fiat, non valeat. Igitur, ut dicit Socin. in *d. §. fuit quesitum*, duo requiruntur copulativè, quod fiat auctoritate contutore, & bona fide, & sic non sufficere bonam fidem. Unde pulchrè & subtiliter subdit Socinus, quod tutori eminenti à pupillo tria obstant. Primò prohibitio generalis, ne possit emere à pupillo, obstante *si in emptione, §. fin.* ff. de contrah. empt. Secundò, quando interveniret fraus, ut in *d. §. item ipse tutor*. Tertiò, quando deficeret auctoritas contutoris, & sic solemniter, ut in eo textu, sed quando contractus sit bona fide, licet tollatur primus & secundus defectus, non tamen

men tollitur tertius, scilicet auctoritatis & solemn-
tatis, quia sua auctoritas non operatur, ex quo non
potest & emptoris & tutoris munere fungi.

Ex quibus*infertur, quod text. in *l. cum ipse, Cod. de 91*
contrah. empt. necessariò debeat intelligi, quando inter-
venit auctoritas contutoris, licet aliqui dicant alter-
ativè vel iudicis, sed malè. Et quod ista opinio sit ve-
ra, comprobatur inevitabili fundamento, cui non po-
est responderi, nempe quando pupillus alienat ali-
qua bona immobilia in extraneum cum auctoritate
tutoris, requiritur etiam decretum iudicis, ut in *l. ma-*
is puto, ff. de rebus eorum, qui sub tutela. Quomodo ergo
tutor possit emere à pupillo cum solo iudicis decreto:
cum enim extraneus non potest emere eum iudicis
decreto sine tutore, multò minus poterit tutor sine
contutore, quādo nulla prohibitio generalis sit, quod
se tutor non possit emere à pupillo, prout est, quod
se tutor non possit emere à pupillo, ut clarè dicit te-
xus, in *dict. l. si in emptione, §. final.* Quare fatendum
est, quod textus in *dict. l. cum ipse*, dum vult tutorem pos-
se emere à pupillo palàm, & bona fide, quod debet
intelligi, quando intervenit auctoritas tutoris, ut di-
cit textus *dict. l. cum ipse tutor*, ne melioris sit conditio-
nis tutor emens à pupillo, quàm aliquis extraneus, &
pro ista opinione est textus inevitabilis, in *dict. §. fuit*
restitutum, ubi restitutio hæreditatis, cum auctoritate
iudicis non potest fieri tutori in præjudicium pupil-
li nisi interveniat alius contutor. Sed an tutum sit à
magis communi opinione recedere, doctioribus co-
muni relinquo.

Et quia de contractu palàm & bona fide à tutore
cum pupillo celebrato, facta est mentio, non inutile
est investigare, quando dicatur tutor contrahe-
re cum pupillo palàm, & bona fide, maximè ob con-
trarias scribentium opiniones. Sunt enim qui existi-
mant communem esse sententiā, quod sola iudicis au-

- toritas faciat, quod dicatur contractus factus palam, & bona fide, ita Bart. in l. frater à fratre, ff. de condit. indeb. Imola in d. S. fuit quæsitum, & Alex. in l. transactio, C. de transact. Verùm glossa, cujus maxima est auctoritas, in l. Polla, C. de his, quib. ut indign. requirit, ut contractus * dicatur fieri palam, & bona fide, conferuntur 92
matris & agnatorum pupilli. Et sic magis in eo cendendum est Glossæ, quàm Bartolo, cum qua Glossa transeunt communiter scribentes, maxime data a 93
quali læsione * rerum pupillarium, quas tutor melius debet curare, quàm suas, l. tutor, qui in dignitate, §. i. de administrat. tut. nisi res sua sit preciosior vel par, quod casu est locus gratificationi. juxta gloss. & Bartol. in l. ut certo, vers. quod verò, ff. commodati.

- 95 Declaratur ultimò, * quod si tutor nobilis palam per interpositam personam, seipso auctoritatem prestante, rem pupilli emit, non præsumitur fraus, & let emptio; secus si alius tutor id ipsum faceret; tutor enim, ut supra dictum est, fraus præsumeretur, nec let emptio, per text. in l. pupillus, §. sed et si per interpositam personam, vers. sanè si quidam emit, ff. de auctorit. tut. quam intelligit Cæpol. in tract. de Imper. milit. delig. in materia bilitatis, in 17 privileg. & Joan. Lup. in repetit. rubrica, de nat. inter virum & uxorem, charta 4. quod est singulari- mum, si est verum.

- 96 Quarta conclusio succedit: * nempe pupillum he- tutore conditionem suam meliorem facere posse hoc stipulando, accipiendo; deteriore verò non, nisi cum tutoris auctoritate, ut est text. Institut. de auctorit. tut. princ. l. obligari, §. pupillus, ff. eodem. Unde colligi potest, quod ipsis quidem pupillis omnia utiliter dantur, autem aliis dando, non obligantur absque tutoris auctoritate.

- 97 Et hinc primò infertur, quod pupillus, * qui sine tutore aliquid vendidit, fidem emptori servare non neatur, l. Iulianus, §. si quid à pupillo, ff. de act. empt.

tamen rem illam recuperans non debet pretium lucrari cum emptoris injuria, *l. ult. C. de usucap. pro empt.* hoc est quatenus locupletior apparet.

Quò etiam pertinet, * pupillum sine tutore com- 98
modato * non obligari, *l. in commodato, §. sicut autem, 99*
ff. commodati. Nec novum opus nuntiare, *l. de pupillo,*
ff. de operis novi nuntiat. Nec alienare vel manumittere
etiam tutore auctore, *l. obligari, de auctorit. tut.* Plus di-
co, sine tutoris auctoritate non obligari eum natura-
liter, *l. pupillus, ff. de act. & oblig. l. quod pupillus, ff. de con-*
dict. indebiti, licet alii textus ostendant, pupillum sine
tutore * obligari naturaliter, *l. 1. ff. de novat. l. si ejus pu-* 100
illi, ff. ad Trebell. l. si pupillus, ff. ad leg. Falcid. Ad qua-
rum legum * conciliationem sic dici posse existimo, ut 101
si non fiat locupletior, non obligetur naturaliter; sin
verò * fiat locupletior, obligetur naturaliter, *l. natura-* 102
liter, §. ult. ff. de condict. indebiti. Idque maximè proce-
dit in infante, vel proximo infantie, cum in eo deficiat
materia, ex qua causatur obligatio, id est consensus, ita
in additionibus ad Portium, *num. 5. littera D. Institut. de*
auctorit. tut. pulchrè Decius, in *l. pupillus, nu. 3. ff. de reg.*
juris; Angel. in *§. 1. num. 6.* ubi subdit, etiam si ad eum
aliquid pervenit. Quo loco tamen scribit eum teneri
condictione sine causa, vel ad exhibendum, licet non
teneatur actione ex contractu. Amplius, etiam si pro-
ximus pubertati promittat tutori suo, cum lex resistat,
ut dicit Port. *d. num. 5. & Angel. d. num. 6.* nisi tamen
locupletior fuisset factus. Ex rescripto tamen Divi Pii,
ex naturali obligatione utilem actionem in pupillum
liberum hominem dari constat, *l. pupillus, ff. de auctor.*
tut. l. 3. ff. commodati. Opus siquidem fuit rescripto: quia
ex naturali obligatione non datur actio, & ob id illa
etiam non directa, sed utilis dicitur. Cæterum * pupil- 103
lus major, minor tamen 25. annis, non habens curato-
rem, obligatur naturaliter & civiliter, sed læsus restitui-
tur, ut dicit Portius, *dict. n. 5.* Addens ibidem, habentem

curatorem se obligantem, sine eodem obligari nati-
 104 raliter, eamque esse communem opinionem, * & prae-
 mittentem auctore tutore super re, quæ non potest
 alienari sine decreto,, non obligari civiliter, nec natu-
 liter. Id quod & Angelus in §. 1. num. 6. sentit. Porro
 non potest quoque contrahendo se obligare alteri,
 105 pupillus, *Instit. de inutilib. stipulat.* Et cum eo contrahens
 dicitur esse in mala fide. Dec. in l. non omnis, §. si pupillus,
 num. 1. ff. si cert. pet. per l. si à quolibet, ff. pro empt. ubi dicitur
 hoc esse regulare.

Etiam impubes in potestate, patre auctore, non ob-
 ligatur, qui tamen tutore auctore obligaretur, §. 1. tu-
 pillus, vers. sed qui in potestate constitutus, *Instit. de inutilib. stipulat.*
 l. ultim. §. primo, de verbo, um obligat. ubi Cajus
 ait; Pupillus, licet ex quo fari cœperit, rectè stipulatio
 potest, tamen si in parentis potestate est, perinde ac pater
 pro familia obligari solet. Quod autem in pupillo dicitur
 eundem & in filio familias impubere dicendum esse,
 dict. §. 1. nec obscura discriminis ratio est inter pater-
 trem & tutorem. Nempe quod non pertineat ad obli-
 gationes contrahendas patris potestas, sicut tutoris
 auctoritas.

Amplius impubes non solvit nec restituit, l. 1. §. si
 ad Treb. de quo latius suo differemus loco, & si solvi
 potest repetere, l. quod pupillus, ff. de condict. indeb. Nec
 impuberi solvitur, Cujac. in l. puberes, de verb. obl.

106 Nec ejus * interpellatione perpetuatur obligatio
 nisi interpelletur tutore auctore, Cujacius dict. loco, &
 per talem interpellationem moram non faciat, nisi fiat
 tutore auctore, l. si dictum, §. ult. de evict. l. si ex stipulatu,
 de verb. oblig.

Nec navem exercere potest, l. 1. §. exercitorem, ff. de
 exercit. act. quo loci IC. ait, si pupillus navem exerceat
 exigi tutoris auctoritatem.

107 Secundo inferitur, * pupillum sine tutoris auctori-
 tate hæreditatem adire non posse: quia non potest fa-

ere actum, ex quo damnosæ obligationis periculum
 esultare potest, etiam si spes aliqua commodi affulge-
 et, ut adire hæreditatem, §. 1. *Instit. de auctorit. tut.* &
 bi Francisc. Balduin. *in verbis, neque tamen*, pulcher te-
 tus in *l. cum in una*, de *appellat.* & ita respondit Nicol.
 ellon, de maiore infante, *conf.* 24. num. 16. ubi dicit
 um* opinionem esse communem ex Socino, *conf.* 89. 108
 c Barrolo in *l. infanti*, C. de *jure delib.* & Dd. in *l. bono-*
m, C. *qui admitti*, quos refert. Ioan Bapt. à Villalo-
 os in *suis communibus opin. sub lit. H. num.* 38. Et hoc
 leo dispositum est, ne pupillus aliquod damnum sen-
 at, *dict.* §. *neque tamen*. Nam etsi quandoque hæredi-
 is lucrosa videatur, apparet nihilominus tractu tem-
 oris damnosa, propter grande æs alienum emergens,
 e occasione lucrosæ hæreditatis damnosam adeat.
 Inde contingit hæredes plerumque ambiguos esse,
 trum adeant hæreditatem nec ne, cum manifesti ju-
 s sit, hæredem succedere in universum jus, hoc est
 onere & in honore, *l. hereditas, ff. de reg. juris.* Nec
 inus dicitur hæreditas illa, quæ nullum corpus ha-
 et, vel quæ iurgia, ablationeque expavescit, quàm
 uq locuples, pecuniosa, divitiarumque plena est, *l. hæ-*
ditas, ff. de petit. hered. Unde fit, quod ille, qui si non
 actu, saltem in potentia habet in bonis, & ille cujus
 ona exhausta sunt ære alieno, & ille qui undique liti-
 us* & judiciis vexatur, possit facere testamentum, 109
 este Baldo, in *authen. sed cum testator*, C. *ad leg. Falcid.*
 e voluerunt Bart. & alij, in *rubr. de acq. hered.* cum nec
 opia, nec contractus, nec lis huic rei est impedimen-
 o, *l. si queramus, cum ibi notatis, ff. de testamentis.* Nec per
 oc exonerabitur hæres, tamen si mille sint onera hæ-
 editaria, si temerè & imprudenter adiret hæredita-
 em, *l. more, & ibi communis schola scribebantur, ff. de ac-*
uir. hered. & in *l. que dotis, ff. solut. matrim.* Qua quo-
 que* de causa Innocentius Canonistarum Princeps, 110
 e, cum *P. tabellio*, vere dixit, quod hæreditatis succes-

fio est monstrum & portentum juris civilis, quippe
 cum unum repente bonis facultatibusque augeat, & aliud
 beatum reddat, alium contra bonis exuat inopinatumque
 atque ad extremam paupertatem rerumque omnium
 indigentiam, ut lippis & tonsoribus notum est. Nam
 sicut defunctus teneretur satisfacere: ita & hæres ejus
 tenetur, qualiscumque sit ætatis, sexus, conditionis
 postulante, ff. ad Trebell. Hæres siquidem & defunctus
 sunt una & eadem persona, & in omnib, hæres repræ-
 sentat personam defuncti, qui simulatque adivit hæ-
 reditatem, se sponte sua, quasi contraxerit, obligavit
 irrevocabiliter, l. 4. §. hæres, ff. de act. & obligat. l. 3. §. si
 cum l. seq. ff. Quibus ex causis in possessionem eat. Plurimum
 dico, * quod hæres adeundo non tantum dicitur contra-
 trahere cum creditoribus & legatariis, verum etiam
 cum defuncto: cujus voluntatem & actum plenissime
 confirmavit sua aditione, gloss. in l. his consequenter,
 i. ff. famil. ercisc. Angel. in tit. de test. gloss. ult. Adde quod
 pupillus non intelligit causam suæ aditionis, quam
 intelligere debet, l. is potest, ff. eodem, & ab eo ipso cogi
 gnosci non potest: quia pupillaris ætas, quicquid volu-
 det, ignorat; ut dicit Imperator Iustinian. in §. præterea
 Instit. quibus non est permittum facere testamentum, & facit
 l. pupillus, ff. de acquir. hered. & l. 1. C. de false moneta. In-
 terest etiam, ne pupillus incommodo litium & sum-
 ptuum afficeretur in exigendis nominibus, l. minoribus
 ff. de minoribus, ut tradit Portius diligens interpres,
 d. §. neque, nu. 7. ubi plures rationes adducit, quas bre-
 vitatis amans omitto.

¶ 12 Qua etiam de causa non potest capere pignus, pro-
 pter merum * pignoratitiæ actionis l. pupillo, de pigno-
 actio. quamvis pupillus contrahendo conditionem suam
 meliorem facere possit sine tutore: non potest tamen
 hæreditatem delatam consequi: cujus rei rationem
 non addit Iustinianus, sed eam puto hanc esse; Quo-
 contractuum causa commodè dividi possit, hæreditas

s. verò non possit, quia refert personam defuncti, & in onera, quam commodum contineat. Quam rationem tradit Port. num. 1. & ibi Apostill. in additionibus, b lit. E. idem nu. 7. In sit. de auctorit. tut. utpote, quia non intellexit causam adeundæ hæreditatis, ut dicit nec, in l. bonorum. 7. lectione 2. num. 7. 8. 9. C. qui admitti, el, ut inquit Angel. in d. §. 1. nu. 7. quia non habet directionem, nec agnoscit causas.

Hinc etiam * non obligatur ex constituta pecunia, 113
cet hac ratione non faciat conditionem suam dete-
riorem, l. 1. §. de pupillo, ff. de constit. pecun.

Unde quoq; filius familias non potest adire hære-
ritatem * acquirendo patri ignoranti, ne pater igno- 114
rans simul obligetur ære alieno, quod non potest sepa-
ri ab hæreditate, l. acquiritur, ff. de acquir. heredit. Et
debet esse talis tutor, qui gerit vel gerere potest, et-
iamsi non gerat, l. pupillum, ff. de acquir. hered.

Et procedunt etiam prædicta, ut pupillus eam non
possit adire, etiamsi locuples videatur, lucrosa sit, vel
opulenta. Quia * semper subest periculum vel nego- 115
riorum, vel vexationis, vel æris alieni, & plerumque
plus damni adfert, quam lucri, l. si hæreditate, ff. manda-
ta, ita Port. d. num. 7. ubi dicit * eam esse communem 116
opinionem post Cyn. Bald. & Salicet. in l. quod favore,
de legibus, tenent Bald & Ias. in l. potuit, C. de jure de-
b. & Dd. in d. §. neque, ubi est bonus textus, uti quoq;
est optimus textus in l. obligari, §. pupillus, ff. de auctorit.
tut. Quamvis non sim nescius alios esse, qui existimant
pupillum sine tutore adire opulentam hæreditatem
posse; ut Angel. Castrenf. & Alex. in l. si quis mihi bona,
§. si servus, ff. de acquir. hered. Iason in d. l. potuit, ubi di-
cit hoc procedere in pupillo proximo pubertati, &
intelligit quod ipse facit. Vbi similiter * dicit interesse 117
inter hæreditatem locupletem & opulentam, quæ si-
ne vexatione adfert opes, ut illam non possit pupillus
sine tutore adire, hanc possit.

118 Quò spectat * quod respondit Angelus, *conf. 311*, nempè quod stante statuto, quod milier non possit contrahere vel se obligare sine consensu propinque-
rum, poterit tamen non observata tali solemnitate, adire hæreditatem opulentam, nullis debitis obnoxia-
& ita tradit in *l. mutum, ff. de acquir. hered.* ubi illum se-
quuntur Imola, Raphael Cuman. & Castrenf. qui ita
dicit se consuluisse Florentiæ.

119 Id quoque * filiofamilias prohibito contrahere, ve-
se obligare sine consensu patris, ut possit tamen adire
hæreditatem opulentam, respondit Fulgos. *conf. 75. 8*
Alex. *conf. 234. lib. 6.* Idem placuit Castrenf. *conf. 91*
lib. 1. Roman. conf. 394. Dec. conf. 331. & conf. 532. Alcia
in *l. Labeo, ff. de verborum significat.* & Socin. *consil. 7. num.*
10. lib. 4.

120 Adde * quod nec tutor potest adire per se, absque
scientia pupilli majoris infante, ut dicit Port. in *dict. §*
1. num. 7. & ibi in addit. lit. D. per l. potuit, C. de jure delib.
& ita respondit Nicolaus Bellon. *conf. 24. num. 16.* Quo
loco attestatur eam esse communem opinionem. Ra-
tio est, * quia cum intelligit in ejus personam, fun-
dari debet aditio, & tutor tantum auctorari, ut tradit
Ioan. Baptista Villalob. in *suis communib. opin. sub. lit.*
H. num. 38. cum ait, hæreditatem adire hæres non po-
test, sed solum pater aut tutor: Aut est major infante,
& tunc minor sine tutore, nec tutor sine minore adire
potest, ubi eam quoque communem dicit ex Socino
conf. 89. & Bart. in *l. infanti, Cod. de jure deliber. ut & su-*
prà diximus.

122 Tertiò inferitur, * nec pupillum solum posse agno-
scere bonorum possessionem, quia solus obligari non
potest, ut est text. in *l. mora ff. de acquir. hered.* & in *§. ne-*
que, Instit. de auctorit. tut. ubi dicitur, quod pupillus
non potest hæreditatem adire, neque bonorum pos-
sessionem petere; quamvis lucrosa sit, & nullum da-
mnum habeat. Angel. *d. §. 1. num. 7.* at tutorem solum

pro

ro pupillo posse agnoscere bonorum possessionem, ut
 tenet Alex. per text. in l. servus, §. impubes, ff. de bonor. poss. u- 123
 tutor & pater æquiparari videntur. Unde sicut pa-
 ter solus agnoscere potest, ut in l. si infanti, ff. de iure delib.
 a pater & tutor, ut tenet Jason, in l. bonorum 7. C. qui
 mitti, & ea est * communis opinio, pro qua facit et- 124
 in textus in d. l. bonorum, dum dicit, pupilli nomine. Et
 ratio est, quia tales habent plenam & liberam admini-
 strationem in rebus minorum: & idcirco dicuntur ha-
 bere à lege mandatum cum libera, secundum gloss. in l.
 mandato generali, de Procurat.

Declaratur tamen * hæc tertia illatio, quod ad pu- 125
 illum attinet non procedere primò, quando non re-
 maneret obligatus; ut quia alteri debet restituere, quo
 casu solus pupillus adire potest, ut dicunt Angel. & Ca-
 renf. in l. 2. ff. de except. & ita respondit Alex. conf. 234.
 6. Anton. Corset. in singul. verbo, pupillus, Dec. consil.
 31. Socin. conf. 80. num. 10. lib. 4.

Declaratur secundò, * quando pupillus esset filius fa- 126
 milias major infante, aliàs major 14. annis, si pater illi
 recusat consentire: eo siquidem casu solus potest adi-
 re, vel bonorum possessionem agnoscere, ut est casus
 singularis, de quo miratur subtilis Baldus in l. finali, §. fin
 item in secunda etate, Cod. de bonis, quæ lib. & ratio tradi-
 tur ibi per glossam. Quia existenti in potestate patris
 tutor dari non potest, l. final. Cod. de curat. furiosi, licet ea
 ratio aliis non placeat, eo quòd quando pater non vult
 administrare, tutor ad unum actum dari potest, l. cum
 una, §. tutor, ff. de appellat. ita Jason in d. l. bonorum 7. Et
 tam esse * receptam Doctorum sententiam, attestatur 127
 Dec. cum Mol. in d. l. bonorum 7.

Declaratur verò, * non procedere stante statuto, 128
 quod solus pupillus adire potest, ita Angel. in d. l. more.
 quem refert Alexander in d. l. bonorum.

Quod tamen limitatur * dupliciter secundum Dd. 291
 in d. l. bonorum, puta primò, dummodo sit pupillus doli ca-
 pax,

pax, aliàs esset defectus naturalis, super quo dispensari non potest, ut notant Baldus & Alex. ibi, ubi hac volunt consideratione, nempe, quod aut statutum sponit, quod pupillus obligetur mediante aliquo facto suo, in quo iudicium rationis requiratur, & bee procedit, quod dictum est: quia defectus naturalis à statuto suppleri non potest, ut est text. in *l. fin. ff. de mli. testam.* Aut* statutum disponit, quod aliquo casu immediate obligetur, & tunc videtur statutum valere, etiam si infans sit pupillus: quia à lege sive à statuto, absq; ejus consensu obligatur, prout statutum fuit suis hæredibus, §. 1. *Instit. de hered. qual. & differ.*

131 Cæterum* in dubium revocatur, an solus pupillus agnoscere possit, quando tutore caret, & copia iudicis haberi non potest? Et quamvis me non fugiat, quodam in ea esse opinione, ut existiment his duobus concurrentibus eum agnoscere posse, secundum Romanos in *l. de pupillo*, & ibi glossam, in verbo, *habebitur, ff. de oper. novi nuntiat.* verius tamen est non posse. Et ideo iacobus glossa* communiter ab Interpretibus, in *d. l. bonorum*, reprobatur, idq; per Regulam, quæ dicitur; In bonorum possessione præsentiam iudicis requiri; & si cippia iudicis non habeatur, debere recurri ad decuriones, *l. ubi absunt*, & ibi Bart. tradit, *ff. de tut. & cur. dat. ab his.* Quamvis glossæ opinionem salvari posse quodam existimant, puta, quando esset periculum in mora, quo quidem casu juris ordo relaxari solet, *leg. de pupillo, §. si quis rivos, ff. de oper. novi nuntiat.*

At pupillus suus hæres, qui ipso jure hæres est, potest immiscere sine tutore hæreditati paternæ, qua minus est periculi, *l. in suis, ff. de suis legit.* Quia nam obstante* immixtione, habet beneficium abstinendi, nisi tamen pubes fuerit, utpote, qui post immixtionem non potest abstinere: minor tamen 25. annis instituitur, ut explicat Cajus in *l. necessarius, ff. de acquir. vend. hæreditate.*

Quæ

Quartò inferitur, pupillum sine tutoris auctoritate 134
 infra 14. annum non posse contrahere societatem, ut
 habetur in l. 1. pro socio. Quia quicquid videt, & quic-
 uid audit, ignorat, l. fin. rem pupilli salvam fore. Pul-
 crè Alex. conf. 49. nu. 1. lib. 1. ubi hanc tradit rationem,
 nempe quod contractus societatis ultro citròque sit
 obligatorius, l. societates contrahuntur, §. fin. ff. pro socio,
 Dec. conf. 21. num. 1.

Et hoc procedit, non solum in societate expressa,
 sed etiam tacita, ut illa non possint intelligi * contra- 135
 ta cum pupillo ex promiscuis & socialibus actibus, ut
 statuat Bartolus in l. Titium & Mævium, §. alterum, ff. de
 administrat. tut. & in l. si patruus, & ibi etiam Bald. Cod.
 communia utriusque iudicii, & Angel. conf. 93. incipiente,
 quod autem si fratres, & Baldus in l. cum oportet, C. de bo-
 nis, qua lib. ubi inquit: Quod si unus ex pluribus fratribus
 sit pupillus, non presumitur inter fratres contractam esse
 societatem, ex quo unus erat pupillus, qui negotiari non po-
 terat, optimè Corn. consil. 213. lib. 3. Dec. conf. 556. An-
 gelus conf. 60. morte dicti filii, Aymo Cravet. consil. 286.
 numer. 1.

Maximè inter pupillum * & tutorem, ut respondit 136
 Dec. conf. 442. num. 33. & meminit Alex. d. conf. 49. ubi
 dicit hoc esse verum, etiam si de utilitate pupilli tractetur,
 quod videtur fortius, per l. obligari, ff. de auctoritat.
 tut. licet id aliis displiceat, quos refert Socin. conf. 160.
 num. 12. lib. 1.

Declaratur hæc quarta * illatio non procedere, quan- 137
 do pupillus post finitam ætatem pupillarem ratificavit
 societatem; eo siquidem casu validatur socie-
 tas ista, interveniente ratihabitione, ita Alex. dict. conf.
 49. & Socin. d. conf. 160. num. 13. lib. 1. & Aym. Cravet. d.
 conf. 286. quos refert Francisc. Viv. in suo tractat. comm.
 opin. in verbo, pupillus.

Declaratur secundo, * quando accessit auctoritas 138
 patris ejusdemque tutoris, qui renovare potest socie-
 tatem,

tatem, ut notat Bald. in *addit. ad tract. Bart. de duob. fr. trib. & Alexan. in cons. 49. mature ponderatis, lib. 1. & cons. 132. perlectis, lib. 5. post Bald. in l. mandatum, C. man. ut eos refert Dec. dict. cons. 441. ubi sublimat, quando auctoraretur in facto proprio per regulam, quæ habetur in l. 1. ff. de auctor. tut. Nisi tamen auctoraretur in facto proprio bona fide, in sequendo scilicet dispositionem testatoris, argum. l. qui à patre, ff. de confirm. tut. & in l. utilitatem, eodem tit. vel palam & bona fide, respondit Socinus, cons. 160. num. 15. lib. 2. ubi hoc dicit esse receptissimum.*

139 Declaratur tertio, quando majores facti adhuc simul vixerunt per plures annos, Dec. cons. 21. num. 1. per ea, quæ tradit Bart. in l. Titium & Mævium, §. altero, ff. de administ. tut.

140 Declaratur quarto, non procedere, quando pater mortuo, utuntur eisdem ministris, tutore tacente: quod casu societas per mortem patris finita censetur renovata, ut notat Baldus, in d. l. mandatum, Cod. Mandatum, quem refert Decius, cons. 548. n. 2. Idem placuit Socino, cons. 87. n. 16. lib. 1. ubi loquitur, quando palam & per initiores patris continuata fuerit societas.

141 Declaratur quinto, quando tutores vel curatores sciunt & tacent, censeturque eadem renovatio facta sub eisdem qualitatibus, quibus fuit ab initio ordinata, secundum Dec. dict. cons. 548. num. 4. & ita consuluisse novissime Socinum scribit, in cons. 87. in presentia consultatione, ubi concludit, quod illi actus inducant tacitam societatem, qui non possunt fieri citra jus & nomen societatis, allegat Bart. in d. l. Titium & Mævium, §. in altero.

142 Declaratur sexto, quando pupillus est hæres, qui debet explicare inchoata per defunctum, l. hæres, ff. pro soc.

143 Quinto infertur, nec pupillum in judicio esse posse, sive judicium suscipere, sine tutore, l. 1. Cod. qui leg.

144 personam, l. accipientis, ff. de auctorit. tut. Alias sententia

lata contr eos nulla est, l. cum minores, C. si adversus rem
jud. l. acta, §. contra indefensos, & l. contra pupillum, ff. de re ju-
dic. quia etiam in judicio contrahimus, l. 3. §. idem scribit,
ff. de pecul. Et in judicio non minores, sed ipsi conveni-
untur, ut tradit subtilissimus & consummatissimus juris
Doct. Joan. Fuber, *Instit. per quos agere possumus*.

Multo minus * damnari à Judice, vel arbitris pos- 145
sunt, d. l. acta, §. fin. l. si pupillus, ff. de recept. arbitr. Angel.
Aret. clarus & non contemnendus Doctor, in §. 1. nu. 5.
Instit. de auctor. tut. ubi idem esse ait, si cum illegitimo
administratore in judicio fuerit. Nec referre * si ve ju- 146
diciu sit civile, si ve criminale, secundum Christoph.
Port. in d. §. 1. nu. 8. ubi hoc dicit esse regulare, l. cum in
minores, C. si adversus rem jud. l. clarum, C. de auctoritat. prest.
& d. l. acta, §. fin. & l. contra, ff. de re jud.

Pari quoque * modo non admittitur etiam ad accu- 147
sandum propter ætatis defectum, nisi suam suorum ve
injuriam prosequatur, l. 2. §. pupillus, ubi Dd. ff. de accusat.
quæ est communis opinio, * teste Jul. Claro Alexan- 148
drino, viro consultissimo, in *pract. crimin.* §. fin. q. 14. nu. 8.
Tutor tamen adolescentis nomine accusationem insti-
tuere potest, quod non facit sua similitate aut malitia,
sed ex officio plerunq; cogente pupilli matre, l. tutorem,
de his quib. ut indignis, atq; adeò sic accusat pupillus ve-
rus, quàm tutor. Quo fit ut nomine pupilli falsum te-
stamentum, accusante tutore, hæreditatem aut legatum
pupillus amittat: quæ tamen conservantur interdum,
maximè si tutor falsum dixerit nomine pupilli, sua spon-
te non coactè, l. post legatum, §. atati, ff. de his quib. ut indign.
Poterit quidem tutor nomine suo accusare, ad utilita-
tem tamen pupilli, sed tenebitur nomine proprio se
describere, secundum communem opinionem, ut dicit
Joan. de Anan. in c. 2. num. 20. de calumn.

Nec testis * esse potest pupillus, seu impubes, nec 149
testimonium aliquo pacto admittitur, cap. testes 4.
3. l. 3. §. lex Julia, & l. inviti, ff. de testibus, §. testes autem,
Instit.

Instit. de testam. Quia quicquid vident, quicquid audiunt, ignorant, *d. l. fin. ff. rem pupilli salvam fore.*

Unde Baldus scribit in *l. testium, C. de testibus*, quod eius testimonium est in effectu, sicut si cæcus testifaber caretur de coloribus.

150 Et hoc procedit * in causa civili, nam in criminibus etiam pubes ante 20. annos completos non admittitur, nisi quantum ad presumptionem faciendam, quæ perjurare non possunt, *cap. ueri, 22. quest. 5.* & propter liberum consilium, ut dicit text. in *l. 3. §. lege, ff. de testibus*, optimè vir longè doctissimus atq; consultissimus Ulricus Zasius *conf. 3. num. 26. lib. 2.* Paul. Paris. de *for. domia, conf. 136 num. 67. lib. 4.* Hieron. Gigas Italici Forosempreniensis in *tract. de crimine læsæ Majest. titum. 1. quomodo & per quos, quest. 12.* Aymo Craver. doctus & diligens vir, de minore 25. annis, *conf. 8. num. 6.* Thomas Grammat. *decis. 40. num. 5.* pupillus tamen quandoq; facit indicium ad probandum dominum occisum à familia, *l. 2. §. impuberes, ff. ad Syllan.* Et quando iudex minorè 20. annis examinat proprio motu, propter defectum aliarum probationum, ut respondet Alex. *conf. 64. n. 2. lib. 1. rursus conf. 119. n. 8. lib. 7.* & ibi

151 *diligentissimus Carolus Molinæus. Sicut etiam propter 152 bat in subsidium, quando crimen per alios probari non potest, vel quando sumus in crimine læsæ majestatis, Bernard. Diaz. *reg. 465.* & rursus *reg. 759.* ubi hoc declaratur, post Dec. in *l. femina, §. item si impuberes, nu. 9. ff. de regul. jur.* Quo loco idem Dec. dicit, quod dictum impuberis est ipso jure nullum, licet non opponatur

153 Si tamè major factus testificatur de his jam proximo 154 pubertati, utiq; valet testificatio, ut tradit Hieronymus

Cagn. in *l. femina, §. fin. nu. 23. ff. de reg. jur.* Ea; est receptissima scriptionum opinio, ut attestantur lul. Clar. in suis communibus opinionib. *sub. lit. P. num. 69. lib. 5.* Bal.

155 pristina Villal. *sub. lit. P. nu. 386.* Emanuel Soares, *in *The fauro receptar. sent. sub. lit. T. num. 121.* maximè si ferat testi-

stimonium

CAP. XXX. DE AUCTOR. TUT. &c. 417

timonium de his rebus, quas eo tempore intelligere
 atuit, aliàs secùs declarat Jul. Clar. d. num. 69. & no-
 issimè Viglius Zuichemus Frisius, vir doctissimus, &
 acri Imperialis consilii Præses æquissimus & meritif-
 mus, ad §. testes, num. 10. Instit. de testam. ordin. quo loci
 iam * declarat, quando quis dicatur proximus pu- 156
 ertati, & relinquendum hoc esse arbitrio Judicis exi-
 imat, & rectè. Siquidem hoc Judex debet arbitrari
 pueri discretionem, & ex aliis circumstantiis contin-
 entibus, & ita tenet quoque maximus ille practicus
 oannes Faber, in §. pupillus, Instit. de inutil. stipulat. Dec. &
 agnol. in l. pupillum, ff. de reg. juris. Quod intellige
 ocedere, ut declarat Didac. Covar. vir eruditione &
 rtute insignis, in sua epitome, de sponsalibus, in 2. parte,
 p. 5. num. 5.

Declaratur tamen * quinta illatio non procedere, 157
 uando sententia fertur pro eo, ita Angelus, d. num. 5.
 r l. acta, & ibi gloss. §. fin. ff. de re jud. & per text. in leg. non
 inus, & ibi omnes Dd. C. de Procurar. Nec id solum in
 inore adulto, sed etiam pupillo, ut voluit gloss. in l.
 que tutores, C. eod. tit. & Angel. Aret. in d. §. neque, ff. de
 ctorit. tut. in quo loco etiam dicit ipse Angelus, quod
 beat locum in infante, de quo tamen alii dubitant,
 os refert Tiraq. post leges connubiales, gloss. 6. n. 68. Se-
 ft. Vant. Ariminensis. in suo tract. nullit. tit. 11. num. 16.
 i extendit ad omnes, qui curatoris, aut tutoris auxi-
 ijuvantur.

Nec solum procedit * quando minor ipse litigavit 158
 r procuratorem, quem constituit sine tutoris aut cu-
 roris auctoritate, sed etiam, si ipsemet sine tutoris,
 t curatoris auctoritate litigavit, ut voluit gloss. in l. 1.
 d. qui legitim. person. quam ponderat, & sequitur Pa-
 rm. in cap. causam, extr. de judic. & Alex. cons. 59. viso pro-
 fu.

Nec rursus procedit in adulto, * curatore carente, 159
 pote qui potest esse in iudicio civili, siue criminali,
 D d etiam si

etiamsi sit minor 25. annis, secundum Port. *d. num. 1. ubi inquit*, id non habere locum in casu accusationis adulterii.

160 Sextò inferitur, pupillum remittere non posse id quod sibi debetur, *l. contra juris, ff. de pactis, l. 2. ff. de ac. stipulat.* Est enim omninò pupillo consultum, ne potius rem suam imminuere, non modò verborum obligati-
ne, sed nec ea, quæ consensu contrahitur, & delidet aliquod iudicium, *l. pupillus, ff. de reg. jur.*

161 Hinc etiam * non potest promittere aliis, ut se ob-
get, *§. pupillus, instit. de inutil. stip.* nisi promissio tendat ad liberationem.

162 Et quia supradictum est, pupillum * sine tutore co-
ditionem suam meliorem facere posse, ex eo primò in-
fertur pupillum legatum agnoscere posse, etiam si
163 tutore, cum in ea re nihil possit esse captionis.

164 Sed & ubi * non ipso jure, sed quodam facto interv-
niente, hic pupillus hæres fieret, æquè poterit se in-
miscere sine tutore. Uti quoq; poterit * solus pupillus
parere conditioni, sub qua hæres à patre scriptus fi-
rit, *l. conditionibus, ff. de condit. & demonstrat. Alexand. d. de bonorum.*

Sed etsi ab extraneo sub conditione institueretur
165 solus quoque * & sine tutore poterit conditionem
implere, *l. si pupillus, de condit. instit.* quia nec eo statim
nomine hæres fit, sed tantum reddit institutionem
ram, quæ conditionalis erat, & sternit sibi aditum
ciliorem ad eam acquirendam, si id tutori videatur.

166 Secundò inferitur, * pupillum laudare posse sine
tore, sive tutor non appareat, idque benignè receptum
est, ne in fraudem emptores incidant, *l. si actum, §. 1. ff. de evict.* per quam legem hæc declarat Jacob. Cujus
acutissimus juris interpret. Unde etiam secum con-
hentem sibi obligat, licet ipse non obligetur, & id
contractus dicitur claudicare, ut tradit Port. *in dict.*
namque, & ibi gloss. in verbo, non obligantur, num. 1.

in addit. sub lit. D. Et hoc favore pupillorum, vel filiorum, vel Ecclesiæ, vel Principis, cap. 1. & ibi Canonistæ, extra de probat. & in odium dolosi, l. transactione finita, C de transact. Non potest tamen pupillus ex eo contractu agere, nisi is ipse eum observer, sed tantum potest liberè statuere de vi contractus & obligationis, ut ejus arbitrio, vel in universum rata sit, vel rata.

Hinc si rem emerit, * non poterit eam consequi, nisi 167
pretium solvat: nam alioqui, eo agente, retentio conceditur l. si id quod purè, ff. de rescind. vendit. Et sic intelligendus est locus Vlpiani, in l. Iulianus, §. si quis à pupillo, ff. de act. empt. Si quis à pupillo, inquit textus, sine auctoris auctoritate emerit, ex uno latere constat contractus: nam qui emit, obligatus est pupillo, pupillum autem sibi non obligat.

Hinc quoque, * si pupillus alterius nomine contra- 168
xit: puta, ut institor, vel procurator, omnino ratum est, quod agit: & obligatur dominus, qui eum tabernæ ræfecit, l. sed et si quis, §. pupillus, ff. de contrah. empt. Sic minor * procuratorio nomine contrahens domi- 169
num obligat, nec ulla datur restitutio, etiam si fuerit circum scriptus, l. cum mandato, ff. de minoribus.

CAPUT XXXV.

De Effectibus Tutelæ, Curæ, & Administrationis.

SUMMARIA.

- Tutor fidelis habetur loco domini & que sit ratio.
Olim apud Athenienses tutor mulieris dicebatur *κὺρ* &
τὴν οὐκ ἐπαίει.
Curatur furiosi domini loco habetur.
Dominorum appellatione veniunt tutores & curatores,
etiam apud Græcos.
Tutores & curatores quando domini loco habeantur, &
num. 21.

D d 3

6 Tutor

- 6 Tutor vel curator, non debet cavere de rato, nisi de ejus potestate dubitetur.
- 7 Procurator, qui alium defendit in actione reali, si de manu suo dato dubitetur, de rato cavere debet.
- 8 Tutor non potest esse testis in causa pupilli pro pupillo lo.
- 9 Tutor & curator non possunt esse testes in causa per eos agitata, durante tutela.
- 10 Tutores & curatores testimonium non ferunt in causa, qua commodum aut incommodum sentire possunt.
- 11 Testis tractans de se exonerando rejicitur.
- 12 Tutor aut curator testificari non potest super his, quae ab eis gestae fuerint, cum videantur habere affectionem, non secus ac Advocatus, aut Proxenetæ.
- 13 Tutor ad hoc ut pro pupillo testificari possit, cautela est, quod detur curator liti.
- 14 Tutor absque speciali & expressa concessione testatoris dicitur habere plenam & liberam administrationem a lege.
- 15 Tutor potestas circa bona pupilli major est, quam potestas filij circa bona patris.
- 16 Communis opinio.
- 17 Tutor in litem jurat in causa pupilli.
- 18 Lex de tutore magis confidit quam de patre.
- 19 Pupilli sub tutoribus agentes, dicuntur servi, saltem parum à servis differunt.
- 20 Antiquitus patres morituri solebant determinare certum tempus filijs sub tutorum, & actorum dominio existentibus.
- 22 Tutor procuratorem constituere non potest ante litem contestatam, sed actorem.
- 23 Communis opinio.
- 24 Tutor debet constituere actorem cum decreto & auctoritate Iudicis, alias non valet constitutio.
- 25 Pupillus potest constituere procuratorem, etiam ante

te litem contestatam cum auctoritate tutoris.

26 Procurator constitutus à tutore non dicitur procurator pupilli,
sed ipsius tutoris.

27 Tutor ante litem contestatam procuratorem quando possit
constituere.

EFFECTUS I.

Quoniam superiore capite abundè satis explicavi-
mus de auctoritate tutorum, & in quibus actibus
sit necessaria; agendum nunc erit, qui sint effectus
tutelæ, curæ & administrationis. De quibus separatim,
& de unoquoque per se videndum esse censeo, ne con-
sè procedamus, & veniamus ad primum. Effectus
præque primus, qui ex tutela, * cura & administratione
ritur, est, quod tutor, si suo officio rectè utatur, domi-
loco, vel vi domini habeatur, l. tutor, ff. de admini-
at. tut. l. interdum, §. qui tutelam, ff. de furtis, l. qui fun-
am, §. si tutor, ff. pro empt. l. ad ea, ff. de reg. jur. & Phi-
b. Decius, in l. bonorum 7. num. 1. C. qui admit. ad bono-
um possess. Idque * hac ratione, quod illi, qui in tutela
in curatione sunt, speciem quandam servientis præ-
ferant. Quemadmodum & olim apud Athenienses
tutor mulieris dicebatur *Κύριος τῆς διαγωγῆς*. Sed * & cir-
curatorem furiosi eadem dicenda sunt, qui adeo per-
nam domini sustinet, ut etiam tradendo rem adole-
scentis, vel furiosi, & cæterorum, qui sub cura sunt, a-
linare existimetur, dict. l. interdum, §. qui tutelam. Hi
ego dominorum * loco sunt, & dominorum appella-
tione comprehenduntur, non apud nostros modò, sed
etiam apud Græcos, qui patrem, fratrem, patruum, tu-
rem, præceptorem *Κυεῖς* vocant: Denique * in re
pupilli tunc domini loco tutores habentur, cum tute-
la administrant, non verò cum pupillum spoliant, d.
l. i. fundum, §. si tutor, ff. pro emptore. Porro autem adeò
domini loco * uterque est, cum administrant, ut non
modò ipsis auctoribus pupilli vel adulti, sed & sine his

D d 3

illi,

illi, siue agant, siue defendant, omnino rem in iudicio deducant, nec de rato, aut iudicatum solvi (ut Defensores solent) cavere teneantur, idque vulgò observat Ulpian. scribit in *l. vulgo, ff. de admin. tut.* & facit *l. tut. res, i. C. eod. tit.* nisi dubitetur, an tutor sit, vel an datus tutor, vel an gestus illi commissus sit, quo casu cautionem admittimus. Idemq; & in curatore ex Iulii auctoritate statuendum tradit, hac ratione addita:

7 Equum esse adversarium non decipi. Interdum & procuratore (si de mandato dubitetur) cautionem merito exigere, ex *l. Pomponius, §. i. & l. qui absentem, ff. de Procurat.* constat maximè in actione reali.

8 Ex prædictis * inferunt Dd. primò, tutorem non posse esse testem in causa pupilli, pro pupillo, cum loco domini haberi videatur, ut tradit Bartolus in *l. de qui testamento, in prin. ff. de testam.* Id quod maxime procedit, durante eorum tutela, & cura, & quando causa, in qua expostulatur, eorum testimonium ex eis agitur, ut tenet Baldus, per *l. finalem, ff. de testibus*, ne animosè testificari videantur, ut tradit Iacobs Ægidius, in *tractatu testium, num. 13. in fin.* & ne dum utrumq; festinent, neutrum bene peragant, *l. finalis de Assess.* item & ne rerum mixtura turbentur officio, *l. consulto, C. de testibus.*

10 Et hæc quidem iuratio * maximè procedit, quando ex huiusmodi testimonio, tutores vel curatores commodum vel incommodum sentirent, ut puta, sit tutor aut curator diceret, se solvisse creditori minoris duntaxat pecuniæ quantitatem, cuius rei causa creditori minorem, maiorem effectum, molestaverit, ut solveret quod sibi deberet; & minor major factus ex diverso tutorem, vel curatorem induxerit, ut dicemus

11 creditori solvisse. Quo * si quidem casu, quia talis tutor vel curator tractat de se exonerando, non adhibetur in testem, secundum Bart. in *l. deferre, §. idem, ff. de iure fisci, l. nullus ff. de testibus, & l. omnibus, C. eodem.*

Simili quoq; modo dicendum erit, *licet non spe- 12
 ctet emolumentum, vel detrimentum ad tutorem, vel
 curatorem, modò inducantur ad testimonium super
 eo, quod ab illis gestum fuerit, idq; ratione affectio-
 nis, quam habuerunt, & adhuc præsumantur habere
 ad rem, ad instar Advocati, & Proxenetæ, secundum
 Innoc. inc. super, de testibus.

Verùm hæc illatio non procedit * secundum An- 13
 gelum Aretinum, in §. pater, num. 5. versiculo, quid de tu-
 tore, Instit. de testamentis, quando datus fuerit curator
 iti periculo ipsius pupilli, non verò tutoris: quo si-
 quidem casu absq; ullo dubio tutores vel curatores
 pro actore testes esse poterunt, argumento legis, qui
 habet, §. si pupillus, ff. de tutel.

Secundò *infertur ex prædicto effectu, quod tutor 14
 absq; aliqua speciali, & expressa concessione, à lege
 licatur habere plenam & liberam administrationem,
 secundum notata Bart. in l. omnium, ff. de administratio-
 ne. & Marin. Socin. conf. 148. n. 23. 244. 1. & 43. lib. 1. Id-
 que *hac ratione, quod major sit potestas tutoris cir- 15
 ca bona pupilli, quàm filii circa bona patris, ut est gl.
 communiter *approbata, in l. mandato generali, in glo. 16
 final. ff. de Procurat. & ita in specie dicit Iason, post cæ-
 teros, in l. pactum curatoris, C. de pactis, filius verò circa
 bona patris non dicitur habere liberam potestatem
 administrandi nisi ei expressè concedatur, l. contra ju-
 ris civilis regulas, §. fin. ff. de pactis.

Tertiò infertur, * quod etiam tutor in litem jura- 17
 re poterit in causa pupilli, si velit, cum sit quasi domi-
 nus, l. videamus, & ibi gl. in verb. refragabitur, ff. de in litem
 judicando. Non enim, inquit textus, ad suam utilitatem
 patris jurandi referenda æstimatio est, sed ad domini,
 cujus nomine tutelæ ratio postulatur, adolescens ve-
 ri, si velit, jurare potest.

Quartò infertur, * quod etiã lex de tutore magis cõ- 18
 dat, quam de patre: quia tutore auctore pōt alienare

& obligare, non autem patre auctore, §. pupillus, Infe. *quid de inutil. stipulat. l. fin. §. pupillus, ff. de verb. oblig. quid* quidem procedit non propter maiorem confidentiam, quam lex habet de tutore, sed quia patria potestas non sit ita ordinata ad hoc, *d. l. fin. §. pupillus.*

19 Amplius prædicta procedunt, *quod è contra eam am pupilli, & alii sub tutoribus, vel curatoribus agere, dicantur servi, saltem parum à servis differant iuxta illud Pauli *ad Galat. cap. 4.* cuius verba hæc sunt: *Quanto tempore hæres parvulus est, nihil differt à servo, cum sit Dominus omnium, sed sub tutoribus & actoribus est, usque ad tempus præfixum, quod pater præscripsit, id est, quamvis hæres parvulus est, infra annos discretionis nihil differt à servo, quantum ad liberum usum hæreditas sibi relicte, sed cogitur disciplinari rigore, nec aliquid facere, aut propria dispensare permittitur, nisi iuxta voluntatem eorum, quibus à parentibus est commissus, quamvis tota hæreditas ad eum pertineat, videbitur quod sit dominus omnium, sed sub defensoribus, qui eum ab adversariis protegant, & curatoribus, qui causas ejus expediant, eumque in moribus instruar, usque ad annos discretionis, vel amplius, prout patet placuerit.* Solebant enim antiquitus patres morituri determinare, ut usque ad illud, vel illud tempus finis sub tutorum & actorum dominio essent.

21 Quæ autem supradicta sunt, non procedunt, primo quando tutor non administrasset tutelam juxta negotiorum exigentiam, vel pupillo providerit, si eum spoliaverit, ut & supra diximus, & facit *l. ab ignato, & l. ultima, ff. de curat. furiosi.* Nec enim tutores dicuntur domini veri, seu directi, sed quatenus minori utilia fecerint, ut tradit Bart. in *l. neque tutores, 1. oppos. C. de Procurat.*

22 Secundò non procedunt, quando ageretur de constitutendo procuratore, quem tutor constituere non potest ante licem contestatam: quia non est verus dominus

minus ante litem contestatam, sed debet constituere actorem, *d. l. neque tutores*, & ibi *Bart. Bald. & communiter Dd. *Cod. de Procurat.* quem actorem *constituere debet cum decreto & auctoritate Iudicis. Nam si aliter constitutus fuerit actor, non valebit constitutio actoris, & processus vitiabitur, ut tradit gl. & Bart. *u. d. l. neq₃ tutores*, & glo. in *l. si actor*, C. de appell. & est ext. in *§. fin. Instit. de cur.* Verum dictam legem, neque tutores, Carolus Molin. in *prin. legis 1. num. 10. off. de verb. obligat.* dicit, multis jam seculis exolevisse, & in defuetudinem abiisse, contrariumq; usurpari cœptum, nec locum habere, *quando pupillus procuratorem constitueret cum auctoritate tutoris, cum talis constitutio valeat etiam ante litem contestatam, *d. l. neq₃ tutores*. Ex quibus colligenda est optima practica repellendi procuratorem, & annullandi processum per eum fabricatum, quando esset constitutus per tutorem sine decreto Iudicis ante litem contestatam. Maximeque advertendum est, *quod quando tutor constituat procuratorem in casu permissio, quod talis procurator non dicatur procurator pupilli, sed ipsius tutoris, unde in libello suo eum debere comparere tanquam procuratorem tutoris, non autem pupilli, pupilio qui enim non procederet processus, ut tenet Paul. de Castr. *consil. 16. lib. 1.*

Deniq; procedit *etiam *d. l. neq₃ tutores*, quando tutori testamento concessa fuisset administratio libera, quo casu poterit ante litem contestatam constituere procuratorem, sive fecerit inventarium, vel non, vel remissa fuerit ejus inventarii confectio, *l. fin.*, & ibi Bart. C. *arbit. tut.* ut eum allegat Afflict. *decis. 262. n. 6.* & 7. ubi hoc etiam locum habere dicit in curatore, qui solemnina non adimpleverit, modò sibi concessa fuerit in testamento libera administratio.

S U M M A R I A.

I Bona tutorum & curatorum pupilli, & adulto tacite
Dd 5 sunt

sunt hypothecata pro mala administratione tutelae,
curae.

- 2 Communis opinio.
- 3 Tacita hypotheca inducitur, non solum pro mala administratione, sed etiam pro neglectis.
- 4 Tutor testamentarius, etiam sine promissione obligatus, si quid male gesserit.
- 5 Tutor male administrans punitur extra ordinem.
- 6 Mater tutrix ex testamento si administrat, licet inventarium non fecerit, & tutelam confirmari poterit, tutrix est, sed quo ad onera tantum, & quae ratio.
- 7 Nobilis propter delictum desinens esse nobilis ex dispositione statuti, intelligitur quo ad honores, & commoda, non autem incommoda vel damna.
- 8 Mater tutrix mandans contutori, vel alteri, ut gereret, cessatur fecisse suo periculo, contra quem ei competit actio eo nomine, etiam finita tutela.
- 9 Tutor, qui tutelam alii gerendam commisit, ipse gerere videtur, & quae sit ratio.
- 10 Mandans gerere vel patiens alium gerere, cum ipse facere debuerit, sine illius discussione, recta conveniri potest, non excusabitur mandans.
- 11 Contumacia procuratoris nocet domino.
- 12 Hypotheca tacita non solum inducitur in bonis tutorum, sed etiam protutorum, & qui se gerunt pro tutore.
- 13 Communis opinio.
- 14 Hypotheca tacita locum habet in bonis curatorum ad lites datorum, & eorum fidejussorum.
- 15 Tacita hypotheca etiam locum habet in bonis tutoris & curatoris generalis.
- 16 Hypotheca tacita procedit etiam in bonis actorum à tutoribus vel curatoribus constitutorum. Ampliatur num. 17.
- 18 Tacita hypotheca an procedat in bonis actoris, loco Tutorum & Curatorum à Iudice dati?

- 9 Tacita hypotheca quo jure fuerit introducta?
  - 10 Tacita hypotheca in bonis tutoris vel curatoris, à quò tempore incipiat?
- Communis opinio, quod tacita hypotheca incipiat à tempore, quo quis inceperit esse Tutor.
1. Senatusconsultum Parisiense de privilegio pupilli in bonis tutoris.
  - Tacita hypotheca est inducta in privilegium pupilli.
  - Pupillus habens tacitam hypothecam in bonis tutoris præfertur expresse posteriori fisci.
  - 5 Tacita hypotheca competit etiam in bonis patris, male & fraudulenter bona filij administrantis.
  - 6 Bona patris pro administratione bonorum filij, in quibus non habet usum fructum, censentur hypothecata, si gessit se pro legitimo administratore.
  - 7 Pro culpabili administratione patris non datur tacita hypotheca in bonis patris.
  - 8 Magis communis opinio.
  - 9 Tacita hypotheca inducitur in bonis administratorum civitatum.
  - 10 Civitati non datur tacita hypotheca in bonis sui debitoris, qui bona civitatis non administraverit.
  - 1 Civitas, quæ non habet fiscum, privilegium tacite hypothecæ non habet.
  - 2 Tacita hypotheca habet locum in bonis Prælati Ecclesiæ, pro mala administratione bonorum ipsius Ecclesiæ. Limitatur num. 33. 34.
  - 5 Bona vitrici pro mala administratione matris, tutricis convolantis ad secundas nuptias, sunt tacite obligata filiis primi matrimonij.
  - 36 Tacita hypotheca locum non habet in bonis hæredis tutoris, vel curatoris ad litem, vel etiam aliorum.
  - 37 In obligatione bonorum generali, & expressa per defunctum facta, veniunt bona heredum.
  - 38 Pupillorum & minorum bona non sunt tacite hypo-
thecæ

*thecata tutoribus & curatoribus pro alimentis
impensis factis ipsis minoribus.*

39 *Contraria tutela actio non idem jus habet ac directa
tacita hypotheca procedat in bonis minoris.*

40 *Arrestum Parisiense circa interpretationem l. pro o-
cio, C. de administr. tut.*

41 *Privilegium tacite hypothecæ pupillus non habet in
nis Magistratus, sed cum ceteris creditoribus pa-
tem habiturus est.*

EFFECTUS II.

- I **S**ecundus effectus, qui ex tutela, cura, & administrati-
one oritur, est, quod bona tutorum & curatorum
pupillo & adulto sint tacite hypothecata pro ma-
administratione tutelæ vel Curæ, l. pro officio, ubi Bar.
C. de administrat. tut. & Iason. in leg. si constante, n. 22.
ff. solut. matrim. Dec. conf. 349. n. 3. vers. in 3. dubio, Paris.
conf. 80. n. 34. & seq. lib. 1. Aymo Cravet. conf. 230. n. 2.
Zaf. in §. item Serviana, nu. 26. Instit. de act. & Ripa
2 curatore muti, surdi, prodigi & similibus, dicitur com-
munem, in l. dabimus, nu. 7. de privileg. cred.
3 Ampliatur primò, *ut procedat non solum pro ad-
ministratione, sed etiam pro neglectis, eo quod non
gesserit, ut tenent Cynus, Bart. Bald. & Salicet. in dict.
l. pro officio, & Andr. Barb. Siculus, conf. 92. n. 2. l. 3. adeo
4 *ut etiam tutor testamentarius sine promissione de-
fensionis, si quid malè gesserit vel administraverit, te-
neatur, & obligetur adulto, toto tit. ff. de tut. & rat. di-
strah. & toto tit. C. arbitrium tutela, & C. de admin. & tut.
5 Et quod *amplius est, tutor malè administrans puni-
tur etiam extra ordinem, l. in eos, ff. de tut. Præterea
6 quoque; *bona matris tutricis testamentariæ admini-
strantis (licet ejus tutela non sit confirmata, nec In-
ventarium confecerit) obligantur, licet tutrix non sit
quoad commoda, sed quoad onera tantum, l. 1. §. si ma-
ter, in vers. quid si pater, ibi, nec tutelam administrat, con-
jun-

in *glo. ibi, quæ est finalis, ff. ad Tertull. & est doctrina*
aldi, in l. matres, C. ad Tertull. & in l. precibus, C. de im-
b. & alijs substitut. Idque hac ratione, quod mater te-
 nebatur assignare diligentem rationem, ut tutrix: nec
 ultitia sua debuit sibi prodesse in non conficiendo in-
 ventarium, nec petendo sibi tutelam confirmari: quia
 mater tenebatur conficere inventarium, tanquam tu-
 trix filiorum, ut voluit Speculator in *tutel. de Tutor. §.*
Inc dicendum, in vers. hodie verum est, & notatur per
Johannes in l. tutor qui repertorium, ff. de administ. tut. Nec
 absurdum, quod isto casu, quoad onera & damna
 tutrix, & quoad commoda non; quia textus est in
l. in actione, §. Item qui societatem, ff. pro socio, ubi
remanet socius, quoad damna & non quoad uti-
l. Ad quod etiam facit, * quod voluit Bartolus, in *l. 1.*
de dignit. lib. 10. ubi dicit, quod si propter delictum
nobilis desinat esse nobilis, ex dispositione Statuti,
cod intelligatur quoad honores & commoda, sed
quoad incommoda & damna remaneat nobilis.

Ex quo infertur, quod bona ipsius matris tutricis
 tantum sint obligata ipsi pupillo pro mala admini-
 stratione (juxta textum formalem in *auth. sicut here-*
dis, in vers. periculo omnibus imminente, qui ad tutelam
manantur: & substantijs eorum in omnibus tacite subjacenti-
bus pro hujusmodi administratione, Cod. de legit. tutel.) et-
iamsi mater tutrix * mandaverit contutori, vel alteri,
gereret: censetur enim id fecisse suo periculo, contra
quem ei competit actio eo nomine, etiam finita tute-
la, ut voluit Anchor. in cap. 1. de procurat. libr. 6. & facit
l. let, ad fin. ff. de tutelis. §. fin. Instit. de curat. in verbis, a-
ntem periculo ipsius tutoris, l. ita autem gessisse, ff. de admi-
nist. tut. Et ideo dicit * textus, & ibi Bart. in *l. tres*
tutores, §. non solum, ff. de administ. tut. quod sive quis
 gerat per se, sive mandat alteri tutelam gerendam, si-
 vocommittat contutori suo, ipse gerere videatur, nec
 pro se defendi tanquam non gerentem. Vel etiamsi
 man-

- mandaverit alicui communi reputatione diligenter, libere
 bono & legali, idque hac ratione, quod negligenter
 mandatarii non excuset tutricem, ut tradit Bart. in
procuratorem, §. si tutores, ff. Mand. ubi Bart. refert factum
 dicta per eum in l. 1. §. si quis ius dicenti non obtemperat.
 10 ubi dicit, *quod quando aliquis teneatur aliquid
 cere, & alii mandat: si mandatarius non faciat, non
 excusetur mandans, de quo plenè secundum eum
 betur, in l. cum filius ff. de verb. oblig. Unde per hoc
 11 cit, quod si dominus sit *citatus, & miserit procuratorem,
 torem, nec procurator compareat, quod non dicatur
 contumax procurator, sed Dominus.
 12 Secundò ampliatur secundus effectus, *ut procedat
 etiam in bonis tutoris, videlicet illius, qui non est tutor,
 tor, sed gerit se pro tutore, vel munere tutoris fungitur
 tur in re impuberis, sive se putat tutorem, sive scit non
 esse, fingit tamen, ut tenet gloss. in d. l. pro officio, in gl.
 13 final. quam ibi Baldus *dicit non esse alibi, & glo. in
Dabimus, in verbo, privilegio, ubi Ripa, num. 9. dicit com-
 munem, ff. de Privileg. credit, Socin. conf. 85. lib. 1. Ayn.
 conf. 20, num. 37. & Petrus Vanderanus, De Privileg.
 credit. Nec enim debet esse melioris conditionis ha-
 protutor, qui nulliter administravit, & qui non est tu-
 rutor, quam ille, qui verè est, cap. eum qui, de præbend. &
 Aret. conf. 29. Imputandum siquidem tutori minus
 legitimo est, cur tutelam minus legitimè & solemni-
 ter administraverit. Effer enim plusquam absurdum
 quod plus tribueretur tutori putativo, quam verò
 Nam licet quis nullo modo sit tutor, nec verè, nec
 putativè, tamen si administrat bona alterius, tenetur
 pro administratis, ut patet toto tit. ff. & Cod. de ne-
 gotijs gestis.
 14 Tertiò *ampliatur, ut procedat etiam in bonis cu-
 ratoris ad lites, & eorum fidejussorum, quorum bona
 tacitè quoque sunt hypothecata pro eorum admini-
 stratione, sicuti bona tutoris & curatoris generalis, ut

est textus, & ibi notatur per Dd. in l. properandum, C. de iudiciis.

Quartò ampliatur, * ut procedat etiam in bonis actorum datorum à tutoribus vel curatoribus: quia etiam illorum bona sunt tacitè obligata, sicut bona tutorum & curatorum, ut tradit Bart. in leg. Actor. ff. rem atam haberi. Id quod * usque adeò procedit, etiam in is qui dederit actorem, non impleverit solemnities, scilicet petendo confirmationem, & conficiendo inventarium, quia actores constituti à tutoribus, æquarantur ipsis tutoribus, ut tradit Andræas Barbatias consil. nonagesimo secundo, numer. sexto, libro tertio, allegans Angelum, in lege secunda, ff. de curatorib. bonis pupillo.

Quæ tamen * ampliatio non procedit in actore dato à Iudice loco tutoris vel curatoris, cujus bona non sunt tacitè hypothecata, ut tradit Bartol. in dict. leg. actor. & meminit Jason in l. properandum, ff. de iudic. licet Angelus Aretinus in §. quod si tutor, num. 6. Institut. de curat. dicat, eo casu ejus bona pupillo esse obligata & hypothecata.

Et hæc quidem * hypotheca introducta fuit jure dictorum, ut tradunt Franciscus Balduinus in tractat. de pignoribus & hypothecis, & Petrus Vanderanus, de privileg. credit. cap. 6. Qui eodem loco alios contrarium tenentes allegant, ad quos lectorem, brevitatis causa remittimus.

Sed dubitari contingit, à quo tempore tacita ista hypotheca in bonis tutorum, curatorum, protutorum & eorum fidejussorum incipiat. Et glossa quidem in dict. leg. pro officio, ponit duas opiniones. Quarum prima hæc est, videlicet, quod hypotheca incipiat demum à tempore, quo inceperit esse tutor, argumento legis, cum oportet, §. finali, Cod. de bonis, quæ liber. Secunda opinio est, quod incipiat demum tempore, quo inceperit malè administrare, argument. legis hac edictali,

- 21 *li, §. pen. C. de nupt.* Sed primam * opinionem tanquam p^{ri}ma communem tenent Barthol. Socin. *conf. 62. num. 1. ver. 1. 1.* sed primam opinionem, *lib. 1. Aym. conf. 230. num. 4. & non 3.* viffimè Villalob. *commun. opin. lit. H. num. 54.* pro qua opinione adducunt text. in *d. l. pro officio*, ubi probatur quod pro neglectis, & non gestis, bona sint obligata isgi ergò non à tempore gestionis, sed à principio decreti administrationis. Id quod confirmatur ex eo, quip quando lex mandat tutori vel curatori, ut obliget ex preffim bona, quod talem obligationem velit à principio fieri, *l. fin. C. quando mulier tutel. offic. fungi potest, & de creationibus, in fine, C. de episcop. audient.* Et hoc ita in sub
- 22 prema * Coria Parisiensi Arrestis liberalibus 8. Idus Aprilis, Anno 1574. judicatum fuit, ut refert Renatus Choppinus, *de privileg. rustic. lib. 1. cap. 5. num. 2.* Unde ibidem dicere debemus, quando lex ipsa tacitam hypothecam inducat, & tanto fortius, cum hoc inductum sit in privilegium pupilli, arg. *l. beneficium, ff. de const. Princi.*
- 23 *cap. adeò ut etiam ratione hujus tacitæ hypothecæ pupillus præferatur expressæ posteriori fisci, l. 1. C. rem alienat. in rem. gerentibus.*
- 24
- 25 Quinto ampliatur, * ut etiam procedat in bonis patris administrantis bona filii fraudulenter, vel male alienantis, tanquam legitimus administrator, quo casu pro bonis filii alienantis per patrem datur hypotheca tacita in bonis ipsius patris, *l. cum oportet, §. fin. C. de bonis, quæ liber, l. si duo, ff. de depositi, & facit l. Imperator, ff. de Trebell.*
- 26 Quæ ampliatio * etiam locum habet, licet pater administraverit bona, in quibus non habeat usumfructum, seu non est legitimus administrator, modò se in administrandis bonis filii gesserit pro legitimo administratore, cum tamen non esset, juxta notata Bartol. in *l. fin. §. 1. ff. de verb. obligat.* & facit *d. l. pro officio, & ibi gl.* & ita hoc firmat Bald. Novel. in tract. dotis, in 9. parte, in 8. privil.

Quod

Quod tamen non procedit, * quando non probatur dolus patris, sed tantum culpa, atque ita bona filii administraverit, ut habetur in *l. Imperator, ff. ad Trebell.* Quo quidem casu non tenetur. Et hanc esse magis communem opinionem, tradit Bartholom. Socin. *cons. 34. lib. 1.* 28

Sexto ampliatur, * ut etiam procedat in bonis administratorum civitatis, cujus gesta fuerit administratio, ut bona Consulorum, Scabinorum & aliorum administratorum; qua scilicet eorum bona pro dicta administratione sunt tacite hypothecata civitatibus, quarum gesta est administratio, *l. fin. Cod. quo quis ord. coaveniatur, lib. 11. & l. 2. de debit. civit. & ibidem * Alexand. & Jan. in l. 1. § si heres, ff. ad Trebell.* licet civitas non habeat civitatem hypothecam in bonis sui debitoris, qui bona civitatis non administravit, *l. 2. C. de jure Reipubl. eodem* 30
l. 1. Nec etiam * civitas, quæ non habeat fiscum, privilegium habet tacite hypothecæ, ut *l. simile, & ibi gloss. ad municip. & notant gloss. & Dd. in l. 2. C. in quibus causis, tacite contrah. & Roman. cons. 408. incip. præsens constitutio, & firmat Alex. post Jacobum de Aretio, in l. 1. § si heres, ad fin. ff. ad Trebell.* 31

Septimo ampliatur, * ut procedat etiam in bonis relati, pro mala administratione Ecclesiæ, quæ tacite coque sunt Ecclesiæ obligata, ad instar tutoris, ut est *gloss. in cap. ex literis, de pignor. Panorm. in cap. Episcopus, de pben. Felin. in cap. cum deputati, de judic. & Alexand. cons. 14. in fin. libr. 6. & in l. si filio familias, § si. col. 3. ff. de solut. intr. & latè glossa pragmatica, in proœmio, verbo, jura, & si fol. 14. verso.* 32

Verum hæc locum * non habent in casibus, quibus relatus non æquiparatur tutori, quia Ecclesiæ æquiparatur civitati & nonISCO. Et sicut civitas non habet civitatem hypothecam, ita nec Ecclesiæ, nisi in casu præiisso, ut per Bald. in *l. fin. in vers. quero hic an civitas, C. sacrosanct. Eccles. & Bart. Bald. in l. 2. C. in quibus causis* 33
 Ec sis

etis ipsis minoribus: quia tutor vel curator non habet hypothecam in bonis pupillorum vel adutorum, ut tenet Albericus in dict. leg. pro officio, & facit l. ultim. c. de legit. tutel. cum non reperiatur jure cautum, quod & placuit Francisco à Ripa, in l. dabimus, num. 13. de Privileg. credit. dicenti, *tutores & curatores non esse in 39
 eadem causa, in qua essent ipsi minores, scilicet, ut non competat tutoribus privilegium tacitæ hypothecæ in bonis impuberis, ex contrario judicio tutelæ. Ita quoque; *in Curia Parisiensi judicatum fuit pridie Ca- 40
 lendar. Februarii, Anno 1572. ut dicit Renatus Chopinus, de Privileg. Rusticorum, lib. 1. c. 5. num. 2. quo loco etiam tradit, tutorem licitè retinere non posse fundos pupillares ex causa reliquorum tutelæ, cujus rationes secundum discussæ fuerint, salvo jure hypothecæ ipsi tutori; nulla interim cautione ab eo in rem tutoris interposita, idque Arresto Curiae Parisiensis decimo nono Calend. Septemb. Anno 1538. confirmatum fuisse, dicit Renatus, d. loco.

Tertiò prædicta * non procedunt in bonis Magistratus, qui tutorem dederit, sed cum cæteris creditoribus partem habiturus sit, l. 1. §. privilegium, ff. de Magistrat. conveniend.

SUMMARIA.

- 1 Tutores vectigalia conducere non possunt, & quæ sit ratio, num. 2.
- 2 Tutor vel Curator prohibetur vectigalia conducere, tam durante, quam finita tutelâ.
- 3 Tutores conducentes vectigalia videntur fraudare fiscum, cum asserant se nulli teneri conducendo, & ideo tenentur crimine falsi.
- 4 Tutor pupillo & fisco satisfaciens potest conducere vectigalia.
- 5 Tutor cum fisco contrahere potest, si decesserit is, cujus tutelam administraverit.

7 Privilegium, quod datur pupillo in actione personali contra tutorem; ut præferatur omnibus, non transit ad heredes.

8 Tutor vel Curator, ante rationem redditam, incidit in contractum fiscalem, non habet locum poena leg. Cornelia de falsis, licet unitatis, cujus tutela vel cura fuerit administrata.

EFFECTUS III.

1 Tertijs effectus est, * quod tutores vectigalibus conducere non possunt, l. unica, C. ne tutor vel curator vectigalia conducant, l. 1. §. tutores, ff. ad leg. Cornelia de falsis, quas leges Baldus dicit esse periculosas contra tutores & curatores, in d. l. unica. Ratio autem hujus

2 effectus * est, ne fisci conditio gravi periculo objiceretur, & ad inopiam vergente tutore, fiscus, donec pupillo satisfactum fuerit, morari cogatur, ut tradit Petrus Vanderanus de Privilegiis credit. c. 8. vel ne extenuentur facultates eorum, quæ fisco fuerint subsignatae, semper, §. conductores, ff. de jure immun. tum etiam, qui videntur bona sua pluribus in solidum obligare.

3 Amplia prædicta, * ut procedant tam durante quam finita tutela, sine deposito officio, nondum tamen ratione reddita, d. l. unica, & d. l. 1. §. tutores, & ibi

4 glossa, Bart. & Dd. Aded * ut etiam conducentes deantur asserere se non esse tutores, nec se ea causa tueri, ideoque teneantur crimine falsi, d. l. 1. §. tutores, ibi gloss. verbo, non possunt.

5 Verum hæc ampliatio * non procedit primò quando sponte utrique idoneè satisfecisset, dict. leg. unica, & ibi Bartolus.

6 Secundò * non procedit, quando is, cujus tutela vel cura gesta fuerit, decesserit, licet ejus hæredi nondum rationem reddiderit, dict. §. tutores, cum privilegio

7 gium * non transmittatur, lex pluribus, ff. de administratione tut. Nec enim causæ, sed personæ succurritur, quæ meruerit præcipuum favorem.

Te

Tertiò locum sibi non vendicat, quando antea rationem redditam inciderint in contractum fiscalem jure hæreditario tutor vel curator: quo quidem casu prædicta pœna locum non habebit, licet adhuc vivat is, cujus tutela vel cura administrata fuerit, d. §. tutores, vers. sed etsi, & ibi Bart.

SUMMARIA.

- 1 Ex contractu tutoris actio datur pupillo. Ampliatur nu. 2.
- 3 Regula juris communis, quod ex facto procuratoris nobis non queratur actio directa, vel utilis sine cessione.
- 4 Tutor tutorio nomine pupillo stipulari potest, alteri verò minimè.
- 5 Tutor ipso jure semper acquirit actionem pupillo sine cessione.
- 6 Curator adulti acquirit adulto actionem sine cessione.
- 7 Res empta pecunia minoris efficitur minoris, licet emens emerit nomine proprio.
- 8 Extraneus non tutor acquirens ex re pupilli, ipsi pupillo acquirit in subsidium.
- 9 Tutor quando dicatur contrahere, ut tutor.

EFFECTUS IIII.

Quartus effectus est, *quod ex contractu tutoris actio utilis detur pupillo, leg. 2. ff. quando ex facto tutoris, & l. etsi, cum l. si ij, & l. per tutorem, C. eodem.

Amplia, *ut procedat etiam in milite, juxta l. si us 2. proponis, C. de rei vindicat. in uxore & viro, l. uxor marito, vers. nihil prohibet, ff. de donat. inter vir. & uxor. & in Ecclesia, quæ vicem pupilli habeat, ut tradit gloss. in d. l. 2. ff. quando ex facto tut. per l. final. C. de sacrosanct. Eccles. Sed contra *prædicta regula juris est, quod ex facto Procuratoris nobis non queratur actio directa, vel utilis, sine cessione vel rati habitatione, l. si ego, §. i. ff. de negot. gest. & l. bonorum, ff. rem ratam haberi.

Es 3

Se

- 4 Secundò ampliatur * quartus effectus, ut maximè procedat quando intervenierit stipulatio, de qua in *l. quoties, in prin. ff. de administ. tut.* & in *l. stipulatio ista, si stipuler, ff. de verb. obligat.* quia tutor potest stipulatio pupillo nomine tutorio, *l. eum qui, §. si actori, ff. de c. ab. p. stitut. pecunia,* & ibi gl. quam sequitur Philippus C. 2. n. 3. & *cons. 289. nu. 6. lib. 3. l. 1. g. d. n. 3.* hoc etiam procedere de jure Canonico, in quo non agatur de tanta subtilitate, prout de jure civili, *cap. dilecti, de judiciis,* & gloss. in *cap. sciscitatio, de rescript.* & in *cap. querelam, de elect.* licet regulariter nemo alteri stipulari possit, *l. stipulatio ista, §. alteri, ff. de verb. obl. & §. si quis aliis, & §. alteri, Inst. de inutil. stip.*
- 5 Tertiò ampliatur, * quod tutor ipso jure, & semper acquirat pupillo actionem sine cessione, *l. quoties, ibi gloss. in prin. ff. de administ. tut. l. 1. ff. de stipulat. servit. rñ, Bart. in l. stipulatio ista, §. si stipuler, in 2. ff. de verb. obligat.* Id quod etiam * obtinet in curatore adultoti, qui etiam acquirat adulto actionem sine cessione juxta not. in *l. si pecuniam, ff. si cert. petat.* & in *l. stipulatio, §. si stipuler, ff. de verb. obligat.* cum curator censetur habere mandatum plenum & liberum, ut tradit Bartol. in *l. neq. tutores, ad fin. C. de Procurat.* & notatur in *l. pactum curatoris, ubi Jason, C. de pact.* & optimè tradit Aymio Cravet. in materia acceptationis, *conf. 261.*
- 7 Quartò ampliatur, * quod etiam res empta pecunia minoris efficiatur minoris, scilicet emens emerit nomine proprio, *l. 2. ff. quando ex facto tutoris, l. curator, C. arbitrium tutela,* sequitur Nicol. Ever. in loco à minoribus, vers. 4. & in loco à milite ad Ecclesiam, vers. 9. & in loco à pupillo ad ecclesiam, circa fin.
- 8 Quod tamen nō procedit, * quando res empta fuisset ab extraneo, non autem tutore vel curatore, quod quidem casu tantum vindicari poterit in subsidium, *l. 1. ff. de sol. & ibi Bart. in fin. idem in l. 2. ff. quando ex facto*

actio tutoris. Sequitur Roman. singul. 164. incip. tu scis
& Alexand. cons. 36. lib. 4.

Dicitur autem tutor contrahere * ut tutor, licet non exprimat, quando simpliciter contrahit super re pectante ad pupillum, cum eo, qui de hoc habeat notitiam, licet se non nomet tutorem, ut voluit Bart in 1. §. nuntiatio, ff. de oper. novi nuntiat. & in l. post. mortem, 1. ff. quando ex facto tut. & per Dd. in dd. juribus, & in ei qui, C. qui cum eo, & tradit Philip. Corn. cons. 1. num. 4. & consil. 327. numer. 6. 7. & 12. lib. 1. quam quæstionem late tractant Borg. Cavalc. de tutor. & curat. num. 43. & trib. seq. idem num. 252. & trib. seq. Zas. cons. 4. num. 24. lib. 1. & cons. 12. num. 6. eodem, & novissime Ioseph. Mascard. conclus. 38. de probat. in verbis. Actus quod presumatur nomine proprio factus, ubi limitat septem modis, ad quos benevolum lectorem brevitatis causa re-egamus.

S U M M A R I A.

- 1 Ex contractu tutoris actio datur in seu contra pupillum, non verò tutorem, & quæ sit ratio, nu. 2.
- 2 Tutores & curatores, finito officio, non conveniuntur ex administratione pupillorum vel adolescentum.
- 3 Tutor, finito officio, non tenetur de evictione quando jure vendidit.
- 4 Tutor emens rem nomine minoris tenetur minor acceptare acquisitionem, & tutor vel curator liberatur reddendo rem acquisitam cum fructibus, etiam si valor rei decreverit, modò acquisitio tempore suo rectè prudenterque pro minore facta fuerit.
- 5 Tutor in emendis rebus non tenetur circa subsecutam nominis deteriorationem, nisi de dolo & lata culpa, non autem levi.
- 6 Tutor propriam fidem astringens pro minore, seu se suo nomine obligans tenetur, & ididem in procuratore & institore remissivè.

Et 4

§ Minor

- 8 Minor impetrans literas regias ad obligationem annullandam, si annullata fuerit, non tenebitur is, qui premissa se obligavit.
- 9 Fatuus tutor est, qui se obligat tam nomine tutoris, quam suo.
- 10 Dolus tutoris vel curatoris pupillo nocere, vel prodesse debet, siue solvenda est, siue non.
- 11 Delictum tutoris vel curatoris pupillo non nocet, sed tutor vel curator punitur.
- 12 Intellectus l. 2. C. de his, quib. ut indigni.
- 13 Ex dolo tutoris convenitur pupillus in quantum factus locupletior, num. 16.
- 14 Pupillus quando dicatur factus locupletior, & ex dolo tutoris teneatur, num. 15.

E F F E C T U S. V.

- 1 QUINTUS effectus est, quod ex contractu tutoris actio detur in seum contra pupillum, non verò tutori, l. 1. & 3. vers. quare merito, & l. post mortem, §. tutor, ff. quando ex facto tut. l. 3. C. eodem, l. cum quadam, invenimus, C. de administ. tut. l. illud, §. fin. ff. de evict. Præfatus Everard. in loco suo legali à min. ad eccles. vers. 9. & loco à pupillo, ad ecclesiam, vers. hinc etiam est: quia officio * necessitas, & tutoris fides ei in damnum esse non debet, cogitur enim omnino facere, quæ sunt ex re pupilli sui. Quare hæc necessitas merito eum excusare debet, ne in damno sit, cum bona fide suo fungatur officio, ut dicit Franciscus Balduin. instit. de in offic. testamento, in verbis, si tutor, per l. sed si quis, ff. quemad. testament. aper. & d. l. cum quadam.
- 2 Amplia, * ut procedat maximè, finita tutela, d. l. post mortem ff. quando ex facto tut. & l. 1. & ibi Bald. & Salicet. C. eodem tit. & in d. l. cum quadam mulier, C. de administ. tut. adeo etiam * ut tutor finito officio non teneatur de evictione, quando in casu concesso & permissio vendiderit, cum sit officium necessarium, publicum cum

um auctoritate, & utilitate privatum, *l. si non subscri-*
fisti, & ibi Salicet. C. de administ. tut. & glo. in cap. sic-
t. 46. distinct. ut tradit Boerius, *decis. 80. num. 1. & 3.*
 Amplius etiam procedit, licet valor * rei emptæ 5
 nomine tutorio, post decrevit, modò tamen acquisi-
 tio suo tempore rectè prudenterque facta fuerit pro
 minore. Eo siquidem casu minor regulariter non ha-
 bebatur electionem, sed tenebatur acceptare acquisitio-
 nem, liberabiturque tutor vel curator, reddendo rem
 acquisitam cum fructibus, non inspecto quod postea
 casu contingerit, *l. verum, §. sciendum, ff. de minorib. l. sed*
ultro, §. . ff. de negot. gest.

Idem quoque * dicendum erit, si nominis deterio- 6
 ratio supervenerit citra latam culpam tutoris, ut ele-
 ganter tradit Carolus Molin. in Tractatu usurarum,
est. 76. n. 593. & seq. etiamsi tutor comparaverit præ-
 a minus idonea, cessante lata culpa: cum tutor so-
 lum teneatur de lata culpa, non de levi, ut est text. in
tutor, §. competit, ubi gloss. & Bart. ff. de administ. tut.
 Declarantur * prædicta non procedere, quando tu- 7
 tor propriam fidem astrinxisset, seu se suo nomine ob-
 ligasset, & ita condemnatus fuisset, *l. si is quem, Cod. de*
ed. minorum, & est text. notab. secundum verum in-
tellectum, in l. Procurator, qui pro evictione, ff. de procu-
r. & l. 4. §. in eum, in prin. ff. de administ. rerum ad civi-
tem pertinentium, & tradit Everard. Præles in loco le-
gli à tanquam seu respectivis, vers. nonò. facit, & in loco à
mine dignitatis, in prin. Dec. in procuratione & institore,
cas. 510. num. 4. 5. & 6. & novissimè Carol. Molin.
erub. de verb. oblig. num. 78.

Verùm hæc declaratio * locum non habet, quando 8
 minor impetrasset literas ad annullandam obligatio-
 nem, quæ annullata fuisset: quo siquidem casu etiam
 non tenebatur is, qui pro minore vel pupillo se obli-
 gaverit, ut tradit Petrus Rebuff. in Tract. suo de libera-
 ti obligat, *art. 2. gloss. 1. num. 98. dicens * inter alia, fa-*

tuum esse eum, qui se obligaverit tam nomine tutoris
ris vel procuratoris, quàm suo: quia dum non si tutor
suo nomine exigi illa pecunia ratione obligationis
poterit.

10 Secundò * prædictus Effectus declaratur ut nō pro
cedat, quando intervenerit dolus tutoris, quem p
pillo nocere, vel prodesse non oportet, siue solven
sit, siue non, si nihil citra rem pupilli gestum fuerit,
neque cum interdicto, l. alterius, de reg. jur. Equum eni
est, ipsum tutorem ex delicto suo teneri, nō pupillum
l. neque infantes, §. sed nec si hi, ff. de fideicom. libert. max
mè quando agatur de exhibendis tabulis, quæ apud pu
pillum sunt, & dolo tutoris desierint esse.

11 Et hæc maximè * procedunt in delictis, vel quasi de
lictis, in quib. multo minus pupillo tutoris dolus ne
cere debet. Exempli causâ, quod Imperatores volue
rint eum cadere causâ, qui rei, quam petebat, qui
possessori vim intulisset, id sic in persona pupillorum
adulorumve moderati sunt, in l. meminerint, §. ult. (du
unde vi, ut si tutores aut curatores vim intulerint po
fessori, pupillos tamen aut adultos non atterat damnum
culpa temeritatis alienæ, sed illico quidē possessio e
à quo ablata est, reddatur: Tutores autem vel curato
res deportentur, & salva sit rerum suarum persecutio
pupillis & adultis, l. 2. C. Theod. unde vi, tit. 29. lib. 11.

12 Nec obstare * quod in contrarium adferri soleat, e
quod à Severi & Anton. rescripto, in l. 2. C. de his, qui
ut indign. quasi dolus ac delictum tutoris pupillo noc
ceat; propterea quod ejus rescripti hæc ferè verba sunt.
Si pupilli nomine falsum vis dicere testamentum, de quo
per Pollam transactum est, potes experiri, dum memineris,
in causa non obtinueris, & portionem, quam ex eo testamen
to pupillus habet, te ei salvam facturum (quam adimi pupillo
lo necesse erit, secundum juris formam) & de calumnia tu
Prasidem deliberaturum, &c. Nam cum pupilli non
mine accusatio mota sit à tutore, hujus factum ita de

mum pupillo nocet, si tutor solvendo sit, à quo pupillus recuperare possit, quod præstiterit. Quod autem eo rescripto de calumnia tutoris, qui sub nomine pupilli cuiusdam litem intenderit, punienda continetur, id melius explicari non potest, quam adhibito altero Alexandri Principis rescripto, in l. non est, C. de administr. ut. cuius hæc verba sunt: Non est ignotum tutores, vel curatores adolescentum, si nomine pupillorum vel adultorum scientes calumniosas instituunt actiones, eo nomine condemnari portere, ne sub prætextu nominis eorum propter suas simultates securè lites suas exercere posse existiment.

Sed hæc *secunda declaratio locum non habet, 13 quando tutor per dolum acquisivisset aliquam obligationem pupillo, & pupillus ex ista obligatione postea major factus egisset. Quo quidem casu contra eum accipi poterit de dolo tutoris; maxime si pupillus factus fuerit locupletior: quia nemo locuples fieri debet cum aliena iactura, secundum ea, quæ traduntur l. Iulianus, §. sed cum in facto, ff. de act. empt. & facit l. 3. quando ex facto tutoris.

Locupletior autem *factus præsumitur, si pergat a- 14 ere ex contractu. Exempli causa, si tutor emerit aliquam rem à Caio circumvento per dolum, & pupillus ex isto contractu postea agat, tunc nocebit ei dolo tutoris. Ideoque si tutor dolo fecerit, quo minus quis præmissu Prætoris, ejusve cuius ea jurisdictio est, in possessione bonorum sit, in pupillum dabimus in factum actionem, si modò solvendus sit tutor, leg. prima, §. Et si tutor, ff. Ne vis fiat ei, qui in possessione. Itemque tutor in contrahendo dolo quicquam fecerit, & solvendo sit, præstabit in solidum pupillus ex dolo ejus; maxime, id est, ita demum, si quid ad eum pervenerit, si locupletior factus fuerit, tutor autem in residuum, l. summa, §. si de dolo, ff. de peculio, etiam post depositum tutelæ officium condemnandum, l. Iulianus, §. sed cum in facto, ff. de actio. empti. juncta l. si dolo, ff. si quis omissa causa

causa testament. Nam ut pupillus præstare cogatur, non sunt necessaria. Primum, ut rem à tutore servare possit, *l. 1. ff. quando ex facto tut.* Alterum, ut ex illius fraude locupletior pupillus factus sit, *dict. l. 3. ff. quando ex facto tutoris.*

- 15 Denique etiam* si tutores per iniquam distributionem pupilli rationibus faverint, atque adeò aliquando pupillum pervenerit ex eorum dolo, pupillus conuenietur actione tributoria. Sed etsi nihil ad eum pervenerit, attamen si solvendo sint tutores, ex eorum dolo tenebitur pupillus, ut actionem præstet vel eam quam contra tutores habeat. Quod & in aliis actionibus obtinet, si ab his modò rem servare possit, ut patet *in l. 3. §. si servus pupilli, ff. de tribut. action.* Præterea quoque* dabitur actio de dolo in pupillum, quæ ex dolo tutoris factus fuerit locupletior, *l. sed & ex dolo, ff. de dolo,* adeò ut ipse agere volens ob contractum cum tutore (qui dolo fecit in rem pupilli) habitum, exceptione doli mali repellatur, *l. 4. §. illa etiam questio, ff. de doli except.* Cum enim alterius circumventio alteri actionem non præbeat, eo fit ut tutores aliquem cum ipsis in rem pupilli contrahentem circumveniando, actionem impuberi quærere non potuerit. Licet enim in favorem pupilli inventi tutores: non tamen usque adeò hoc tam latè patet prætextu huius favoris liceat dolum subnuere. Quod etiam* procedit in curatore, si fortè curator minoris furiosi dolum nectat in administratione personarum subjectarum.

SUMMARIA.

- 1 Tutore condemnato, actio iudicati datur, non contra tutorem, sed pupillum.
- 2 Tutor prosequens causam iniquam sine consilio perit, si succumbat, ad expensas litis suo nomine tenetur.

- 3 Cautela pro tutore & curatore, ut eligat Advocatum peritum.
- 4 Consules Civitatum, Scabini, & alij administratores, injustam litem prosequentes, tenentur judicati.
- 5 Tutor salaria Advocatis praestita imputare pupillo prohibetur, si supervacaneam litem instituerit.
- 6 Rectores piorum locorum, non habentes justam causam litigandi, si litigaverint, tenentur proprio nomine in expensis, nec eas pupillo computare poterunt.
- 7 Procurator generalis, non habens speciale mandatum ad intendendam certam actionem, tenetur proprio nomine in expensis.
- 8 In generali mandato non venit delictum.
- 9 Tutor putativus non citatus, liti se offerens, tenetur, si condemnatus fuerit.

EFFECTUS VI.

SExtus effectus est, * quod tutore condemnato, actio iudicati non derur contra tutorem, sed pupillum: maximè quando fuerit condemnatus tutorio nomine, ut est textus & ibi Bald. & Dd. in l. 1. Cod. quando scus vel privatus, l. 2. l. tutores, §. adversus, ff. de administ. ut. l. 5. ff. quando ex facta tut. & l. 4. Cod. in quibus causis non integrum restit. & Faber semestrium lib. 1. cap. 13.

Declarantur praedicta non procedere, quando tutor se suo nomine obligasset pro pupillo, & ita condemnatus fuisset, ut diximus effectus praecedent. declarat. & tradit Ioannes Imbertus, Institut. Forensium, lib. 1. cap. 50. lit. B.

Secundò * declarantur non procedere, quando tutor fuisset persecutus causam evidenter injustam, sine consilio peritorum, & ita condemnatus fuisset in expensis. Quo quidem casu quoad expensas fiet executio contra tutorem, l. non est ignotum, & l. si bona, C. de administ. tut. Bart. & alii, in l. 4. ff. de re jud. & in l. edita, C. de edendo, & in l. qui solidum, §. etiam, ff. de legat. 2.

Aufret

Aufrer. in decis. Tholos. quest. 40. Unde * cauti debent esse tutores & curatores, ut eligant Advocatum peritum. Si enim libellus malè conceptus foret emendandus, quanquam minoris nomine hoc fieret; tutores tamen & curatores expensas luent, secundum Iulionem in d.l. edita, num. 40. C. de edendo.

4 Quæ quidem declaratio * etiam locum habet in consulibus civitatum, Scabinis & aliis administratibus, idque hac ratione: ne sub prætextu nominis civitatum vel Collegiorum, propter suas similitudines, securè lites suas exercere posse existiment, d.l. non ignotum, & tradit Boër. in consuet. Butric. & 12. de consuetud. jur. status personæ.

5 Hinc etiam hoc casu * tutor honoraria imputatur pupillo probibetur, l. quoties, §. sicut, vers. denique, ff. de administrat. tut. Nec enim, inquit textus, in d. vers. denique, prohibetur bonam fidem agnoscere, aut supervacuas lites instruere.

6 Amplius etiam hæc declaratio procedit in Rectores & aliorum piorum locorum, videlicet Hospitalium, Fabricæ & similium. Imò etiam, quod fortius est, idem

7 dicendum erit in Procuratore generali * non habentis speciale mandatum ad intentandam certam actionem calumniosam, ut tradit Nicol. Ever. in loco à pupillo & ecclesiam in princ. allegans Salicet. in d.l. non est ignotum

8 addita * hac ratione, quod in generali mandato non veniat delictum, l. si procurator, circa fin. ff. de conduct. in debit.

9 Tertiò declarantur prædicta * non procedere in eo qui se liti obtulisset: quia se pro tutore gessisset, cum non esset, l. novissimè, ff. quod falso tutore, Aut, vel quando non citatus, liti spontè occurrisset, ut tradit Francis. Ripa l. si se non obtulit, nu. 18. ff. de re judic.

S U M M A R I A.

I Tutor vel curator non potest pupillum suum arrogare vel adoptare, & quæ sit ratio.

2. Ar.

- 2 Arrogatio pupillorum quibus sit permiffa, & quæ sint confi-
deranda. num. 4.
- 3 Tutor poteft adoptare privignum fuum.
- 5 Ciceronis locus de adoptione.
- 6 Tutoribus non licet liberum caput ditioni alienæ subj-
cere.

EFFECTUS VII.

Septimus effectus eft; * quod tutor vel etiam cura-
tor non poffet pupillum fuum arrogare vel adopta-
re, fi minor 25. annis fit, qui arrogatur: ne fortè eum
deò arroget, ne rationes reddat, & fit in poteftate tu-
toris, qui rationes geftæ tutelæ reddere pupillo com-
pellatur, eum in re familiari hoc adoptionis colore cir-
cumfcribere, *l. nec ei, ff. de adopt.* qua lege cautum eft, iis
untaxat pupillorum arrogationem permittendam
ffe, qui vel naturali cognatione, vel fanctiffima affe-
ctione ducti, adoptarent, * ut non injuria T. Antoni-
us refcripferit privignum fuum tutori adoptare per-
mittendum, *l. nonnunquam, ff. de adopt.* quoniam veri-
mife eft vitricum affectione fancta moveri ad privi-
gnum, eundemque pupillum fuum arrogandum, *l. ult.*
de confirmat. tut. & *l. lex Cornelia, in princip. ff. de inju-*
ris. Cæterorum autem prohibendam effe, ne fit in po-
teftate tutorum, & finire tutelam & fubftitutionem à
parente factam, extinguere. Primum * itaque excu-
piendum eft, quæ facultates pupilli fint, & quæ ejus,
qui adoptare eum velit, ut æftimetur ex comparatione
utrarum, an falubris adoptio poffit pupillo intelligi. De-
inde cujus vitæ fit is, qui velit pupillum redigere in fa-
miliam fuam. Tertiò, cujus demum ætatis fit, ut æfti-
metur, an melius fit de liberis procreandis cogitare e-
um, quàm ex aliena familia quenquam redigere in po-
teftatem fuam. Præterea videndum erit, an non debe-
at permitti ei, qui vel unum habebit, vel plures libe-
ros, adoptare alium, ne aut illorum, quos ex juftis nu-
meris procreavit, diminuatur fpes, quam unusquisq; li-
bero-

berorum obsequio parat sibi, aut ne, qui adoptatus tunc minus percipiat, quàm dignum sit eum consequi. Iam terdum & ditiozem permittitur adoptare pauperio, si vitæ ejus sobrietas clara sit, vel affectio honesta, nascitur incognita.

5 Similia sunt, * quæ & Tullius in oratione pro domo sua ad Pontifices tradit, inquiens: *Quod est Pontificis jus adoptionis?* Nempe ut is adoptet, qui neque procreare jam liberos possit, & cum potuerit, sit expertus, quæ denique causa cuique sit adoptionis, quæ ratio generum, ac dignitatis, quæ sacræ: quæ à Pontificum collegio solet. Ideo autem tutores * pupillos suos arrogandos, vel in adoptionem alteri dari non poterant, quod tantam esse tutoribus in pupillos auctoritatem, potestatemque fas veterum non ducerent, ut caput liberum fidei suæ commissum alienæ dationi subjicerent, quemadmodum ex Gellio lib. 5. noct. Atticarum constat. Verùm mulieri in manum convenienti tutores utiliter auctoritatem præstabant, licet ex conventionem in manum eadem propinquæ ex arrogatione effecta sequerentur.

S U M M A R I A.

- 1 Tutor pupillam suam ducere, vel filiis suis nuptum dare prohibetur. Et quæ sit ratio.
- 2 Rationibus reddendis obnoxij à pupillarum nuptijs arcentur, licet tutores non sint.
- 3 Hæres extraneus tutoris non potest pupillum ducere in uxorem, modò rationes reddere debeat.
- 4 Tutor pupillam despondere non potest.
- 5 Tutor, nec filiis suis, sive sui juris sint, sive non, nepotibus pupillam in uxorem dare potest.
- 6 Filiorum appellatione de propria significatione verborum non veniunt nepotes.
- 7 Naturales liberi tutoris non possunt pupillam in uxorem ducere, licet in adoptionem dati fureint: Alii optiv

CAP. XXXI. DE EFFEC. TUT. &C. 449

privi verò tandiu quoad de potestate dimittantur.

8 Inter filium liberti & pupillam, cujus ipse libertus est tutor, prohibetur matrimonium.

9 Filius prohibetur eam in uxorem ducere, cujus tutela rationi pater obstrictus fuerit, sive heres extiterit, sive abstinuerit, sive exheres scriptus fuerit.

10 Avus gerens tutelam neptis ex filio emancipato natæ, potest eam nepoti ex altero filio in uxorem dare.

1 Affectionis causa suspitionem fraudis remover.

2 Filius familias tutor vel curator non potest pupillam nuptum dare patri, vel etiam fratri, qui in ejusdem patris potestate est.

3 In arbitrio dato intelligitur, ne eligatur persona prohibita, licet concedens arbitrium eam eligere potuisset.

4 Dos sine matrimonio esse non intelligitur.

5 Inter eos, inter quos non fuit matrimonium verè, non habet locum actio rerum amotarum.

6 Donatio facta inter personas, inter quas matrimonium non subsistit, non valet.

7 Tutor vetitas nuptias copulans fit infamis, & punitur aliàs pœna corporali, pecuniarum vel extra ordinem pro dignitate pupillæ.

8 Tutor pupillam carnaliter cognoscens punitur pœnæ deportationis, confiscationis omnium bonorum, & lege Julia de adulterijs.

9 Libertus idemque tutor pupillæ eam in uxorem ducens, vel filio tradens, relegatur.

10 Rusticitati quando succurratur, vel non.

11 Tutor vel ejus filius matrimonium contrahere potest cum pupillâ, si pater hoc disposuerit testamento.

12 Tutor curatorve cum pupilla matrimonium contrahere potest, si rationes reddiderit, & id tempus effluxerit, quo in integrum restitutionem pupilla impetrare possit.

13 Filiam pupillæ ante redditam tutelam defunctæ tu-

Ff

tor

tor in matrimonium collocare potest filio suo.

24 Mater pupillæ cum tutore filie suæ, vel filio tutoris rite
cont. abit.

25 Tutores pupillis, vel curatores adultis, filias suas
ptesve nuptum dare non prohibentur. Et quæ
ratio.

26 Maritus ignorans, si detur curator uxori, excusatur à p
Senatusconsulti, dum tamen alium petat sub
tui.

27 De jure canonico potest tutor accipere in uxorem pupillam
majorem 12. annorum, & quæ sit ratio.

E F F E C T U S V I I I.

Vltimus effectus est, * quod tutor pupillam suam
uxorem ducere, vel filiis nuptum dare prohibe-
tur, l. 1. C. de interdict. matr. inter pupill. & tutorem, l. 1. Senatusconsulto, ff. de ritu nupt. Roland. à Valle, de luo
dotis, quest. 101. Ratio autem hujus præcipua est, ne pu-
pillæ in re familiari circumscriberentur ab iis, qui
riones ejus gestæ tutelæ reddere necesse habebant, ne
ve fraudes in tutelæ administratione commissæ, hujus
modi domestici matrimonij velamento, quo tutea
reddendæ ratio inhibebatur, regerentur, quas palam
proferri Reipublicæ expediebat, l. libertum, §. 1. ff. de
tu nupt. l. si tutor, C. de interdict. matr. quæ quidem cau-
hujus prohibitionis principum oratione quoq; co-
tinetur, in l. solum, §. 1. ff. de ritu nupt. quam & Paul. l. 1.
singulari profecutus est, & tradit Jacob Menoch. de
bit. jud. lib. 2. cent. 2. casu 194. nu. 12.

2 Ampliatur autem primò, * ut procedat in omnibus
qui rationibus reddendis sunt obnoxij. Licet enim i
non sint tutores, periculo tamen tutelæ suo nomine
obstringuntur, & à pupillarum nuptiis arcentur: quo
les sunt qui falsis allegationib. à tutela se excusaverint
l. si quis tutor, in prin. ff. de ritu nupt. l. 1. 2. & 3. C. si ex fa-
fis alleg. §. ult. Instit. de excusat. tut.

Amplius

Ampliatur secundò; ut procedat etiam in hæredi-
us tutorū, licet extranei sint, modo rationes redde-
debeant. Nam & hi quoq; Senatusconsulti prohi-
tione concluduntur, d. l. *libertum*, §. 1. ff. de ritu nupt.

Ampliatur tertio, *ut ne tutor quidem desponde-
pupillam possit, l. *si quis tutor*, §. *quamvis*, ff. de ritu
nupt. Nam cum qua nuptiæ contrahi non possunt,
neque plerunque ne quidem despondere potest tutor.

Ampliatur quartò, *ut nec filiis suis modò, verum
etiam nepotibus nuptum dare pupillas suas tutores
prohibiti intelligantur. Quanquā enim de filiis dun-
taxat oratio loqueretur, ad nepotes tamen interpre-
tatione producta est, quod prohibitionis eadem circa
filios, quæ circa filios ratio* versetur, licet si propriam
vborum significationem spectemus, filiorum ap-
pello nepotes non complectatur, nec interesse, fi-
lii sui juris, an in patris potestate tutorisve vel cura-
ris essent, l. *non est matrimonium*, ff. de ritu nupt.

Ampliatur quintò, *quod etiam naturales liberi
in adoptionem dati, & in alienam familiā trans-
fusi sint Senatusconsulto comprehendantur, leg. *si quis*
tutor, §. *naturales*, ff. de ritu nupt. adoptivi verò tamdiu,
quoad de potestate dimittantur: emancipatione enim
adoptionis jura in totum perimuntur atque evane-
scent, scilicet quia per emancipationem extraneus
intelligatur, l. *quin etiam*, in fin. ff. de ritu nupt.

Ampliatur sexto, *quod Senatusconsulto quoque
contineatur libertus, qui filio suo naturali, quē in ser-
vite susceperat, & postea manumiserat, pupillam
suum in matrimonio collocare non possit, l. *libertinum*,
de interdict. matr. nec viro solū* tutore, verum
etiam post mortem ejus filius prohibetur eam uxo-
rem ducere, cujus tutelæ rationi pater obstrictus fue-
rit sive heres ei extiterit, sive abstinuerit, sive ex heres
scriptus sit: nam & fieri potest, ut per fraudem in
eum collata bona * patris propter tutelam revocari

- oporteat, *l. non solum*, §. 1. ff. de rit. nupt. quod si auctor
tutelam gesserit neptis, ex filio emancipato nata, et
11 poti* ex altero filio eam rectè collocabit, quod p^{ro}pter
affectionis causa suspicionem fraudis amoveat.
- 12 Ampliatur septimò, * quod etià filius familias tutor
puellæ vel curator non possit pupillam nuptum
patri ejus, fratrive, qui in ejusdem patris potestate, *l. non solum*, §. sed et si filius familias, ff. de ritu nupt. *l. si filius*
familias, 2. ff. de tutel. & rationibus distrah, *l. tutorem*, de
admin. tut. Patrie namq; potestatis vinculo unius p^{ro}pter
p^{ro}pter ejusdemq; loco, hæ inter se personæ habentur
ei vero. *Inst. de inutil. stipul. l. frater à fratre*, ff. de con. s.
13 indeb. Et * quanquam in matris arbitrio p^{ro}pter
esse voluerit, cui filia communis nuptum colla-
retur, non tamen ea poterit eligere tutorem ejusli-
um, vel nepotem, cū contra voluntatē patris hoc
facere videatur, qui ideo eā maximè prætulit, ne
nuptias tutori committeret, *l. quanquam*, ff. de ritu nupt.
- 14 Ex quibus sequitur, * quod, cū cesset matrimon-
nium inter personas supradictas, nec dos esse inte-
15 gatur, *l. 2. ff. de jur. dot.* & quod * etià ob res confu-
huiusmodi quali quali conjunctione, discidii cō-
16 lio subreptas* rerum amotarum actio denegetur.
concupina ff. de act. rer. amot. nec inter huiusmodi p^{ro}pter
nas factas donationes, matrimonii impedimento
ficiente, valeant, *l. cum hic status*, §. ult. ff. de donatio.
17 vir. & uxor. Tutor quoq; , * qui huiusmodi vetas
nuptias copulaverit, si infamis, *l. amplissimi*, C. de
cusat. tut. & *l. non est matrimonium*, ff. de ritu nupt. Et ad
18 p^{ro}pter * corporali, pecuniarum, vel extra ordinem
niatur pro dignitate pupillæ, *l. si tutor*, C. de inter. tut. de
matrimonio, eandemq; cognoscens carnaliter puniatur
p^{ro}pter deportationis, vel confiscatione omni mo-
norum, *l. iudica*, C. si quis eam, cujus tutor fuerit, ut re-
Julius Clarus l. 5. sententiarum, §. Fornicatio, vers.
19 pupillæ. Item si; * teneatur lege Julia de adulteriis,

pupillam, ff. ad leg. Iuliam, de adult. & libertum eundem-
 ue tutorem pupillæ, patronæ suæ, eo quod in matri-
 monium collocata ipsa tutori suo vel filio ejus esset,
 enatus relegandum censuit, l. libertum, ff. de ritu nupt.
 deò * ut nec rusticitas vel imperitia ab his pœnis ex- 20
 set, l. i. C. de interdict. matrim. In his enim, quæ malo
 ore nefariè que geruntur, rusticitatis excusatio non 22
 cipitur, l. 2. Cod. de in jus vocando, cui in his demum,
 æ ex meris civilis juris præceptis pendent, parci so-
 lit, l. si quis id quod, ff. de jurisdic. omn. jud. l. 2. ff. si quis in jus
 cat. non ierit, l. ultim. C. de testam. & optimè Jacob. Me-
 sch. lib. 2. de arbit. jud. celit. 2. casu 194. num. 11. 12. & pas-
 per totum.

Declarantur prædicta, * ut non procedant, Primò, 21
 ando filia à patre esset desponsata, vel testamento
 tinata tutori, vel ejus filio. Hanc enim patris vo-
 ntatem, quem hujusmodi conditionem filix quæsiit,
 spectata prius planè que perspecta ac cognita futuri
 eneri integritate, atque fide, verisimile est, ad exitum
 rduci Senatusconsultum non impedit, l. si patris, in fi-
 C. de interdict. matr. l. non est matrimonium, ff. de ritu nupt.
 l. qui pupillam, ff. ad leg. Iul. de adult.

Secundò * declarantur non procedere, quando tu- 22
 r Curatorvè rationes reddiderit, & id tempus efflu-
 rit, quo in integram restitutionem pupilla impetra-
 posset, id est quadriennium continuum, l. quanquam,
 tutor, ff. de ritu nupt. l. ult. C. de temp. in integr. restitut. &
 otimè Jacob. Cujac. de præscript. cap. 29. & Jason in l.
 mia, C. de in jus vocan. & facit l. si patris, C. de interdict. ma-
 mon.

Tertiò declarantur * non procedere in filia pupillæ 23
 ite redditam sibi tutelam defunctæ, quam tutor in
 matrimonium filio suo collocare non vetatur, quo-
 lam rationum reddendarum obligatio æris alieni hæ-
 ditarii vicem similitudinemque repræsentat, ac su-
 inet, proinde que non minus cum tutoris, quàm cum

F f 3

cujus

cujuslibet alterius debitoris filio nuptias ea rectè contrahit.

24. Quartò declarantur * prædicta * non procedere in matre pupillæ, quæ cum tutore filia suæ, vel filio tutoris nuptias contrahere non prohibetur, l. 2. C. de rev. dict. matrim.

25. Quintò declarantur * non procedere prædicta, quod etiam tutores pupillis suis, vel curatores adis, filias suas, neptesve nuptum dare non prohibeant, l. 2. de lib. in fin. ff. de ritu nupt. l. curatorem, Cod. de int. matrim. Idque hac ratione, ne quoquo pacto præstantur filiarum nuptia, in quibus timore est infamiae, & turpitudinis in se genusque suum, & amicos, magis quam in masculis, ut tradit Andr. Tirac. l. 1. conuul. num. 43. circa fin. Nulla enim ex hoc matrimonio pulchritudinis rationum interversio contingere poterit, ubi præcipue periculo prospicere Senatus voluit.

26. Sextò declarantur * prædicta non procedere, ne in Senatusconsulti poenam incidere, qui ei, quam in matrimonio habebat, absens & ignorans curator constitutus fuerit, dum tamen alius in ejus locum substituat, ne maritorum ignorantia fraus amplissimi ordinis casu fulto quærat, l. amplissimi, C. de excus. tut.

27. Septimò declarantur * prædicta non procedere jure Canonico, quo jure tutor potest accipere in uxorem pupillam majorem 12. annis, ut tradit Alexander in l. filius à patre, §. si quis eo, & ibi Jason num. 1. ff. de lib. & posthum. & pulchrè Angel. consil. 92. quod jus Canonicum isto casu attendi debet, cum circa spirituum disponat, ut tradit Rolandus à Valle, in tractatu de pro dotis, quæst. 101. Ratio autem, quamobrem lex Canonica hæc permittat, non illa est, quod tutores & curatores in persona minorum potestatem habeant, sed quoniam matrimonia debeant esse libera, secundum jus Canonicum, ut tradit Carolus Ruinus consil. 9. num. 5. lib. 4. quod quidem jus in tali materia attende-

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. &c. 455
um est, secundum Fredericum de Senis, *cons.* 36. An-
on. Butr. *cons.* 35. Abbat. *cons.* 65. lib. 2. & Philip. Dec.
nsi. 35. num. 9.

CAP. XXXII.

De Officiis tutorum & curatorum, nempe quæ
facere tutores vel curatores debeant, ut
rectè tutelam gerant, & primùm

De Decreto Iudicis.

SUMMARIA.

*Iudicis decretum requiritur, quando tutor accipit admini-
strationem rerum minorum.*

Verbi, publicæ, significatio.

Tutela administratio per Iudicem decerni debet.

Tutor in testamento datus à iudice confirmari debet.

*Decretum Iudicis interponitur à Iudice, cujus jurisdictioni
subditus fuerit pupillus, & extenditur ad omnes res
pupilli, sive intra, sive extra territorium existentes,
dummodo non sit contradictor, aliàs secus.*

In matre tutrice non requiritur Iudicis decretum.

Communis opinio.

Testatoris voluntas pro lege habetur.

*Testator potest legatario concedere licentiam capiendi le-
gatum propria auctoritate.*

I A tenus copiosè satis diximus de effectibus tu-
telæ & curæ: nunc autem hoc capite videamus,
quæ facere tutores debeant, ut rectè tutelam gerant.
Quod ut commodè fiat omnia ordinatè reassumen-
do novem sequentibus regulis, cum suis illationibus
de dependentibus, expediemus. Quarum * prima
est, quod omnis tutor, antequam tutelam admi-
nistrat, res minoris cum iudicis decreto accipere te-
neatur, *l. fin. verbo, publica, C. de arbit. tut.* quæ quidem
dictio, publica, iudicis decretum præsupponit, *l. final.*

Ff 4

f. 10

ff. ut in poss. legat. & tradit Bald. in l. Orphanotrophos, C. de iur. Episcop. & cler. & in l. facultas, C. de iure fisci, lib. 10. ubi ostendit, quod * ultra iudicis decretum requiratur, ut pro ipsa administratione decernatur administratio, non enim debet a iudice administrationem propria auctoritate occupare, l. 3. de adm. princ. ff. de adm. str. tut. l. naturali, in fin. ff. de confirm. tut. & facit l. cui eorum, in princ. ff. de postul. etiam si * d. * iudicatus fuisset in testamento, quod nullum invaliditatis periret defectum, l. 4. ff. de auctorit. tut. l. si n. illo pro d. dubio, C. de arbit. tut. Paul. Castrensis. conf. 355. num. 4. lib. 4. in 1. & in testamentario, Capitius decis. 129. num. 1. Quod quidem * decretum interponitur a iudice, cuius iurisdictioni subditus fuerit pupillus, & extenditur ad omnes pupilli res, sive intra, sive extra territorium existentes, l. magis puto, §. illud, ff. de rebus eorum, ut tradit Angel. Aretin. Instit. de leg. agnat. tutel. num. 3. vers. quare si tale. Bald. de satisf. tut. num. 1. vers. sed quare. dummodum non adsit contradictor, alias autem secus esset, l. cum unus, §. penult. ff. de bonis auctorit. jud. possid. Nam apparet contradictore, scribi debet ad iudicem alterius loci, ut eum mittat in possessionem bonorum pupilli, ut tradit Angelus d. num. 3. vers. quare si tale, allegans Bart. in l. pupillo, ff. de tutel. & curat. dat. ab his, & citari, eo apparet, omnes debent, qui possunt esse tutores, ut tradit Angel. d. num. 3.

6 Verum * hæc regula non procedit in matre, cui ipso iure a lege tutela defertur, nec iudicis decretum requiritur, secundum Philip. Corn. conf. 164. in pr. lib. 4. allegantem glossam communiter approbatam, in authent. matri & avie, C. quando mulier tutel. & Bart. in l. si quis sub conditione, ff. de testam. tut.

8 Secundò non procedit, * quando per testatorem fuisset dispositum, ut tutor propria auctoritate administrationem assumeret, si vellet. Hoc siquidem casu, quia testantis voluntas pro lege habetur, ca. ultima vol. l. 1. & 3. quæst. 2. & §. disponat, in auth. de nupc. assu-

re poterit tutelae & curae administrationem, absque eo, quod per judicem decernatur, ut tradit Baldus *inst. de satisf. tut. n. 1. vers. sed quero*, Carol. Ruin. *cons. 126. n. 2. lib. 5.* Rip. in *l. nemo potest*, num. 80 ff. de leg. 1. Quemadmodum potest etiam licentiam concedere legatario, ut sua auctoritate possessionem rei legatæ accipiat, *l. Titia, §. 1. & quod ibi notatur, ff. de legat. 2.* & tradit Carol. Ruin. *d. cons. 126. num. 2. lib. 5.*

SUMMARIA.

- 1 Tutor ante decretum debet jurare utilia pupillo se facturum & inutilia pratermissurum. Idem in curatore & actore num. 2. 2.
- 4 Tutor defensionem pupilli non suscipiens, nec utilia faciens, contra eum juratur in litem.
- 5 Tutor pupillos defendere, & filiis suis propriis preferre debet, cum filij accusant pupillos.
- 6 Tutor videns res suas & res pupilli in periculo esse, debet preferre res pupilli suis rebus.
- 7 Tutor si absens decernatur, dicitur ei dies, quo veniat hoc juramentum praestiturus.

REGULA II.

Secunda Regula est, * Quod tutor ante decretum jurare debeat, utilia pupillo facturum se, & inutilia pratermissurum, §. fin. in auth. ut hi qui obligat. se habere minorum, *l. fin. §. omnem autem dubitationem, ubi Dd. C. de administr. tut. l. fin. §. sed cum antiquitas, C. de curat. fuosi, l. tutoris precipuum, ff. de administr. tut. l. de creationis, in fin. C. de Episcop. audient. l. final. §. illo procul dubio, arbit. tut. Capit. decis. 50. Sebastianus Vantius de illit. sent. tit. 11. num. 146. & 148. Iason. cons. 1. lib. 4. & ovissimè Iodocus Damhouderius in suo patrocinio pupulorum, cap. 7. num. 1. & Guid. Pap. decis. 330. dicens, ita eruari: & Chassan. in matre tutrice, tit. des enfans, §. vers. par Inventaire, nu. 16. 17 & 18.*

Ampliatur primò, * ut procedat etiam in curatore, 2

Ff 5

d. l.

d. l. de creationibus, C. de Episcop. audient, & l. fin. §. sed et antiquitas, C. de curat. furiosi.

3 Secundò etiam * procedit in actore, secundum d. abbas. Vant. tit. de nullit. sent. tit. 11. num. 148.

4 Tertiò procedit, quod si tutor defensionem pupilli non susceperit, utilia non fecerit, quod contra eum aliter administrantem, quàm oportuit, jurari poterint pupillitem, juxta tradita per Bart. & alios in l. legitimos, ff. de legit. tut. Angel. conf. 103. in fin. Signorol. de Homod. conf. 214. & plenè per Corn. conf. 164. lib. 1. Marian. de cin. conf. 148. num. 8. lib. 1.

5 Quartò ampliatur, * quod si tutor habeat filios, accusarent pupillos, quod parentes tutores pupillorum contra suos filios stare, pupillos defendere, & propriis filiis præferre debeant, ut pulchrè tradit A. Gellius lib. 5. Noct. Atticar. cap. 13. & ibi Petrus Mosellanus in

6 eruditissimis annotationibus in verbis, in eadem causa, & si tutor videat res suas & res pupilli in periculo esse, debet præferre res pupilli suis rebus, ut tradit Chassan. consuet. Burgundia, tit. Des enfans des plusieurs lietz. §. 5. in verbis, mainct enir en bon souffisant estat. Sed et si quis tutor

7 * decernatur, nec fuerit præsens, imperat Judex, ut ei denuntietur diesque dicatur, quia jusjurandum homini in re solitum accedat præstiturus: ut probatur ex notis in l. penult. C. de pericul. tut. & l. quinquaginta, C. de exco. sat. tut.

S U M M A R I A.

1 Tutor ante decretum tenetur jurare se non relicturum pupillum indefensum.

2 Tutor an debeat defensionem pupilli promittere expresse, specialiter, etiam sub expressa obligatione rerum suarum, num. 3.

3 Tutor non defendens pupillum, & ejus bona, sed ea alienans absque utilitate & necessitate, nec vendens mobilia; quæ servando servari non possunt, non

lum mortaliter peccat, sed tenetur ad restitutionem damni.

5 Omnis curator sive generalis, sive ad certum actum tantum, tenetur ad hanc defensionem.

6 Tutor ante hoc iuramentum praestitum non potest administrare, & administrans nihil agit.

7 Contra tutorem iuratur in litem, qui pupillum indefensum reliquerit.

8 Tutor, qui non legitime accepit administrationem tutelae, ejus acta non nocent pupillo.

9 Testamentarius tutor etiam sine promissione, si quid male gesserit, obligatur adulto. Ampliatur numer. 10: & II.

2 Tutor potest administrare ante promissionem defensionis, quo ad tempore peritura, & utilitatem pupilli concernentia.

REGULA III.

Tertia regula est, * quod tutor ante decretum te-
neatur jurare se non relicturum pupillum inde-
fensum, l. fin. §. defensionem, C. de administr. tut. Ayimo
travet, late, conf. 230. & Guido Papa decis. 330. di-
cens, ita in Gallia servari. Nec sufficere, si promitte-
ret utilia facturum se, & inutilia praetermissurum, nisi
pariter defensionem pupilli, videlicet ipsum indefen-
sum non relicturum, * expresse & specialiter pollice-
atur, quod à lege requiritur, ut dicit Bart. ad intelle-
ctum illius §. Defensionem, in l. Prator ait, §. 1. ff. de oper. no-
nuntiat. quem sequitur Alexand. consi. 80. num. 14. lib. 5.
consil. 129 num. 3. lib. 1. Philippus Cornæus cons. 164. n.
lib. 4. dicens, per hos vidisse multas annullari tutelas,
Angel. Aretin. in tit. Institut. de legis agnat. tut. num. 4.
ibi additio in litera A. & inter neotericos Andr. Ti-
q. post leges connubial. gloss. 5. num. 94. & seq. & novissime
illalob. communionum opinionum lit. T. n. 129. Verum Ca-
s. Molin. ad Alex. d. cons. 129. num. 3. lit. C. libr. 1. & d.
consil. 80. num. 14. lit. F. libr. 5. contrarium tenet dicens,
hoc

hoc solummodo requiri ex parte Judicis, non autem
ex parte tutorum vel curatorum, quin legitimam hanc
ante potestatem, ex quo petitum juramentum præste-
rint, & ita in Gallia quoq; servari dicit, allegans Hanc
dum, in l. legitimus, ff. de legit. tut. & ea quæ notantur
Alex. d. cons. 80. n. 14. licet ipsemet cum aliis ibidem
additione allegatis sit contrariæ opinionis, propri-
verba, *subire defensionem*, quæ sunt verba præcisa, ex
communis est, ut supra diximus.

3 Ampliatur communis opinio, * quod etiam tutor
teneatur talem promissionem facere sub expressa
ligatione rerum suarum, ut tradit Bart. in leg. Pretor
princ. ff. de oper. novi nuntiat. & facit l. de creationibus, C. de

4 *piscop. audient*, Adeo etiam, * quod si tutor non de-
derit pupillum, vel ejus bona, sed ea alienet absque ne-
cessitate & necessitate, vel sit in culpa, ut actionem am-
tat, vel non vendat bona mobilia, quæ servando ser-
ri non possunt, nec convertat pretium in bona immo-
bilia (dummodo emptor inveniatur) non solum me-
taliter peccet, sed etiam teneatur ad restitutionem
mni, ut tenet insignis Doctor Martinus Navarrus, in
m.uali confess. cap. 23. in tit. de peccatis exsecut.

5 Sepundò ampliatur, * quod ad hanc defensionem
quoque teneatur omnis curator, sive generalis, sive
certum actum tantum, l. fin. §. omnem, C. de administ. a.
quia per eam universalem dictionem, omnes, appar-
quod nullus curator fuerit exceptus, l. in fraudem, §. j.
ff. de testam. milit. l. 1. §. generaliter, ff. de legat. præst.

6 Terriò ampliatur, * quod etiam tutor vel curator
ante hoc juramentum præstitum, non possit admini-
strare; & si administraverit, quod nihil agat; ut tra-
Marian. Socin. de matre, cons. 22. n. 4. lib. 2.

7 Quartò ampliatur, * quod contra tutorem, qui co-
tra præmissa aliter administraverit, jurari possit in-
rem, juxta tradita per Bart. & alios, in l. legitimus, ff. de
git. tut. & tradit Angel. cons. 103. incip. prætor, in fin.

Jaso

Iason. in l. non est dubium, C. de legat. & in terminis Paul. 8
Castr. conf. 355. incip. postquam. quo loco * dicit, quod
tutor qui prædicta non servaverit, non possit in ali-
quo pupillis præjudicare, & quod consequenter ac-
tus præjudicialis pupillo non valeat.

Declarantur tamen prædicta, * ut non procedant 9
in testamentario tutore, qui etiam sine permissione, si
quid malè gesserit, *adulto obligatur, ut toto tit. de tut. 10
& rat. distrab. maximè quando non indigeat confir-
matione, vel decreto, ut tradit Bart. in l. legitimos, vers.
quero utrum, ff. de legit. tu. quem sequitur Aym. Craver.
conf. 23. n. 4. dicens, * hoc maximè procedere quando 11
testator dedisset tutori plenissimam potestatem, vi-
delicet accedendi ad administrationem sive confir-
mationem decreto, vel alio actu judiciali.

Secundò prædicta non procedunt, * quoad eorum 12
administrationem, quæ non modicam admittant di-
lationem, ut in tempore perituris, vel quæ concer-
nant meram utilitatem pupilli: quæ quidem gesta per
tutorem valent, etiam si prædicta non intervenerint,
ut tradit Alexander conf. 163 n. 4. lib. 5. & facit l. fin.
C. de tut. qui satis non dederunt, & est optimus textus,
in l. quidam decedens, §. usque adeo, ff. de administ. tut. quæ
maximè notanda sunt in practica, & conducunt ad
declarationem regulæ præcedentis.

S U M M A R I A.

- 1 Tutor antequam sibi sit decreta administratio, tutor est,
si intra tempora constituta se non excusaverit.
- 2 Tutorem, qui scit se tutorem datum, non interpellari ul-
terius necesse est.
- 3 Interpellans ab interpellato diversa persona esse debet.
- 4 Notarius conficiens instrumentum de eo, quod ipse fa-
cit, ut procuratorem constituens, non est rogatus ne-
cessarius.
- 5 Mora contrahitur in iudice re ipsa & sine interpellatio-
ne.

- 6 A tempore scientiæ periculum est tutoris.
 7 Tutor cessans gerere extra ordinem ad hoc cogi potest,
 officio iudicis, pravia satisfactione, juramento
 confectioe inventarij.
 8 Tutor cessans petere decretum, suo periculo cessat.
 9 Tutor ante decretum non habet administrationem
 auctorisationem, ejusque auctoritas nihil operatur.
 Ampliatur n. 10. 11. Limitatur n. 12. 13. 14. 15.
 16 Gesta à curatore vel tutore dato per provisionem, vana.

REGULA IV.

- 1 Q Uarta regula est, * quod tutor, antequam
 sit decreta administratio, tutor sit; si intra tem-
 pora constituta se non excusaverit, l. 1. ff. de admin. tu-
 Bart. in l. tutor, qui repertorium, C. de admin. tut. cia-
 potest ut suspectus removeri, l. 3. §. tutoris, ff. de susp.
 tut. & l. fin. C. arbit. tut. Dec. conf. 274. num. 4.
 2 Ampliatur * ut procedat, quod etiam non requi-
 tur interpellatio, ex quo scivit se tutorem datum: quia
 tutor, ad quæ pertinet talis exactio, seipsum non potest
 3 test interpellare: quia * inter interpellantem & inter-
 pellatum debet esse differentia, l. 2. ff. de stipul. servorum.
 4 Et ideo * dicit ibi Bart. quod licet Notarius debeat
 se rogari à partibus, tamen ubi conficit instrume-
 tum de eo, quod ipse facit, ut quia Procuratorem con-
 stituat, quod non esset rogatus necessarius. Et idem
 5 cit de Iudice, * moram etiam isto casu re ipsa, & sic
 interpellatione contrahi, eo quod minori teneatur
 factum, l. in minorum, C. in quibus causis in integrum
 restit. non est necessaria, & l. Titia, §. usuras, ff. de legat. 2.
 est casus in terminis nostris in l. quidam decedens, §. si
 ff. de admin. tut. ubi dicitur, quod ad tutorem statim
 6 spectet * periculum tutelæ, ex quo sciverit se esse tu-
 torem, etiam nulla præcedente interpellatione.
 7 Hinc quoque * tutor cessans gerere, etiam extra o-

linem ad hoc cogi possit officio iudicis, scilicet pręvia
satisfactione, juramento, & confectone inventarii, l. i.
& ibi gloss. verbo, extra ordinem, & l. ita autem, §. gessisse, &
si quis, ff. de administr. tut.

Insuper quoque * tutor cessans petere decretum, &
administrare, dicitur cessare suo periculo, cum per eum
eterit, l. i. §. i. ff. de administr. tut. l. cum quis decedens, §. fin.
dem tit. l. qui facere potest, ff. de reg. jur. ut eleganter tra-
it Dec. cons. 297.

Declaratur prędicta regula, * ut non procedat, quo- 9
d administrationem sive auctorisationem, quam non
abet tutor ante decretum, cujus auctoritas aliās nihil
peratur, ut tradit Angel. cons. 50. de matre, num. 1. Ca-
it. dec. 50. Carol. Ruin. in additione, cons. 95. n. 11. lib. 2.
urt. de alienatione, cons. 29. num. 8. vers. sed quod fortius, &
m. seq. & novissimę Joan. Imbert. in Euchiridio juris
allie, verbo, tutela. Quod * procedit tam jure Digest. 10
uam jure Cod. ut tradit Bald, Instit. de satisfat. tut. n. 1.
rs. & primo. Atque etiam * intervenientibus aliis so- 11
minibus, quia non potuerit tutor auctoritatem suam
terponere, leg. i. ff. de rebus eorum, ut tradit Carolus
uinus, consil. 63. num. 12. dicens communem opinio-
em, lib. 1.

Verum hoc locum non habet, * quoad tempore pe- 12
tura, nec etiam in matre vel patre, secundum Capit.
cis. 50. & Corn. cons. 164. n. 1. & 2. lib. 4. sed num. 4. con-
arium tenet, tradens quatuor requisita, & commu-
ter teneri dicit Socin. cons. 1. aliās 153. nu. 1. & 2. lib. 2.
Ang. cons. 50. tradens requisita in matre.

Nec etiam * locum obtinet; quando quis diu se gel- 13
set pro tutore, & ejus actus sortiti fuissent effectum,
tradunt Socin. d. cons. 1. aliās 153. nu. 3. 4. & 5. & Aym.
ravet. de antiq. temp. par. 3. §. videmus, n. 37.

Sicut etiam * non procedit in testamentario, cui te- 14
ator potuerit concedere administrationem sine ju-
ce, secundum Carolum Ruinum, cons. 2. 6. num. 2. lib. 5.

Bald.

Bald. *Instit. de satisfat. tu. num. 1. vers. sed quæro prim*
pam in l. nemo potest, num. 80. de legat. 1.

- 15 Nec denique * quando talis actus non præjudicaret
 pupillo, sed prodesset, quo etiam casu valent gesti per
 tutorem, etiam solemnitatibus de jure requisitis non
 intervenientibus, ut tradit Corn. *de senten. & pressu.*
conf. 164. num. 1. 2. & 4. lib. 4. Carol. Ruin. *conf. 10. nu.*
13. 14. & 15. lib. 1. & d. conf. 63. num. 9. lib. 1. Angel. *consil.*
50. num. 1. l. tutor, qui repertorium, ff. de administr. tut. fin.
C. de tut. & curat. qui satis non dederunt. Bart. in l. ra-
tor, ff. de oper. novi nuntiat. Marian. Socin. conf. 14. nu.
9. lib. 1. & idem de Inventario, conf. 22. nu. 3. lib. 2. San-
 te cum Guido Pap. *dec. 330. & novissimè Berous 69.*
 nisi ea, quæ gesta fuissent à tutore, tenderent in da-
 mnum pupilli, quæ non valent, ut tradit Cornæus
conf. 164. num. 4.

- 16 Hoc tamen * notandum est, quod gesta ab admini-
 stratore coacto, & dato per provisionem, pendent ap-
 pellatione, valeant, donec alius constituatur, ne tu-
 foria sit judicis sententia, *l. si Prator, ff. de judicij, & ne*
quis decipiatur judicis seu Principis beneficio, l. coram
de his qui ven. etatis impetraverunt, & est bonus tex.
l. 1. §. Idem Pomponius, ff. quod falso tut. ad quod facit
Barbarius Philippus, de offic. Prator. quæ sententia
quoque arreto confirmata apud Gallos 13. Decem-
bris, anno 46. ut dicit Petrus Rebuff. de senten. pro no-
vali, artic. 3. glo. 5. num. 2.

De confectione inventarij tutoris vel curatoris

S U M M A R I A.

- 1 Omnis tutor vel curator tenetur conscribere inventarium,
 antequam administret. Ampliatur nu. 3.
- 2 Tutor inventarium facere debet expensis pupilli.
- 4 Tutor ante confectionem inventarij nihil agere potest
 gesta sint invalida.

Communis opinio.

Parte non opponente, acta facta per tutorem ante confectio-
nem inventarij valent: idem si iudex mandat procedi
ad ulteriora.

Tutor etiam ante confectioem inventarij omnia, quae dila-
tationem non recipiunt, facere potest, & debet, alias
pupillo tenetur.

Tutor quoad res tempore perituras vendendas, & dilatio-
nem non recipientes potest contemnere voluntatem
patris pupilli.

Tutor cessans distrabere res tempore perituras, suo periculo
cessat.

Tutor nec conveniri, nec alios convenire potest, non con-
fecto inventario. Limitatur nu. 12. 13. 14. 15. 16. 17.

Iudicium agitatum cum tutore, qui non fecerit inventa-
rium, est nullum.

Inventarium debet esse caput rationum, sine quo non po-
test confici primum & principale caput libri ratio-
num, quod est de receptis.

Appellatione, legitime administrationis, venit confessio in-
ventarij.

Tutor differens confectioem inventarii potest ut suspectus
removeri. Ampliatur nu. 22.

Tutor quando minus distulisse dicatur confectioem inven-
tarij, relinquitur arbitrio Iudicis.

Tutor non solemniter datus, si per errorem gerat tutelam,
non videtur ut tutor gessisse, sed ut negotiorum gestor,
& negotiorum actione convenietur.

Mater tutrix tenetur conficere inventarium.

Communis opinio.

Mater tutrix testamentaria inventarium conficere tene-
tur, etiam si testator ei confectioem inventarij remi-
serit.

Mater non conficiens inventarium, mox cum facere po-
test, & creata fuerit, privatur successione filiorum, u-
susufructu donationis propter nuptias, & juratur in li-

G g

tem

- §1 Communis opinio.
- §2 Tutor, vel curator, debet jurare contenta in inventario esse vera.
- §3 Forma data à lege, vel statuto, ubi non servatur, actus est nullus.
- §4 Iuramentum à Statuto requisitum debet à tutoribus sub eisdem verbis præstari, alias tutela non valet.
- §5 Communis opinio.
- §6 Tutor describens in inventario rem aliquam, fatetur eam esse pupilli. Ampliatur nu. 57. 58. & 59. ratio traditur. Limitatur num. 67.
- §7 Describens rem suam in æstimo sive catastropho alterius, in præjudicium describentis, probatur dominium in favorem alterius.
- §8 Bona donata descripta in inventario minorum præsumuntur esse minoris.
- §9 Disponens de re legata censetur legatum adnoscere.
- §10 Debitor, si hypothecaverit creditori rem alienam, & dominus rei fidejubeat pro debitore apud illum creditorem, censetur hypothecam approbare.
- §11 Petens terminum ad solvendum videtur approbare contractum precedentem.
- §12 Petens dilationem ad solvendum id, in quo fuerat condemnatus, approbare sententiam censetur, ut amplius appellare non possit.
- §13 Voluntas hominis talis præsumitur, qualis ex factis colligi potest.
- §14 Res in inventario posita, si semel in ejus administratione fuerint, extare adhuc præsumuntur.
- §15 Consumptio verisimilis rerum corruptibilium relinquitur arbitrio judicis.
- §16 Bona quomodo probantur consumpta sine culpa.
- §17 Frater tenetur conficere inventarium.
- §18 Curatores particulares, vel privatum gerentes officium, tenentur conficere inventarium.
- §19 Administrator, vel negotiorum gestor, tenetur conficere inventarium.

- 74 Coadiutor tutoris, & quilibet alius, qui gerit per se, non periculo alterius, tenetur conficere inventarium.
- 75 Inventarium tutoris quomodo confici debeat.
- 76 Bona immobilia in inventario per tutorem qua forma beant describi, ne ad interesse teneatur, & qua forma item mobilia. nu. 77.
- 78 Paria sunt; Inventarium non facere, vel facere, & non omnes res ponere, vel obscure ponere.
- 79 Iura & actiones à tutore inseri debent inventario, cum nominibus debitorum, non vero creditorum nominibus. nu. 80.
- 81 Tutor tenetur instrumenta ad pupillum pertinentia ponere in inventario, tam presentia, quam ea, quae post inventarium veniunt. nu. 82.
- 83 Tutor tenetur etiam ea, quae acquisita fuerint ex hereditate, successione, legato, vel alio titulo, addere in inventario.
- 84 Tutor datus ad unum actum, sive articulum tantum, teneatur conficere inventarium?
- 85 Curator ad rem certam, vel res certas, non habentes redditus vel expensas, non tenetur conficere inventarium.
- 86 Inventarium an conficere debeat tutor vel curator ad rem datus?
- 87 Constitutus ad autorandum divisioni, vel alij actui, non tenetur facere inventarium.
- 88 Pater legitimus administrator non tenetur conficere inventarium.
- 89 Communis opinio.
- 90 Pater tutor filiorum tenetur conficere inventarium, & quae sit ratio.
- 91 Actor gerens nomine tutoris, & ejus periculo constitutus non tenetur conficere inventarium, sed sufficit tutorem confecisse.
- 92 Mera in non conficiendo inventario purgari per tutorem potest infra breve tempus, si se administrationi non ingesserit.

- 93 Consuetudo excusat tutores à non confectione inventa-
rii.
- 94 Tutores, qui ob morbum, vel aliam justam causam non fe-
cerint inventarium, excusantur. Idem si tantum in ea
exponderent, quantum valerent bona. nu. 95.
- 96 Protestatio tutoris, pupillum nihil in bonis habere,
loco inventarii habetur, & coram quo talis protestatio
fieri debeat.
- 97 Iudex ex causa potest remittere confectionem inventarii.
- 98 Testator an possit tutori remittere confectionem inven-
tarii, controversa quæstio est apud jurium interpretes.
num. 99.
- 100 Testator potest remittere confectionem inventarii in præ-
judicium legatariorum. Ampliatur 101.
- 102 Paria sunt, remittere inventarium, vel fieri vetare.
- 103 Tutor aut curator, quibus prohibita fuisset confectio inven-
tarii à testatore, si illud fecerit, non obstante prohibitio-
ne, siue jussu judicis, dicitur esse in dolo.
- 104 Testator non potest remittere confectionem inventarii, in
præjudicium creditorum.
- 105 Communis opinio.
- 106 Voluntatem testatoris iudex ea causa sequi non tenetur, ma-
ximè quando pupillo damnosa esset.
- 107 Communis opinio.
- 108 Iudex ex causa potest venire contra dispositionem testatoris,
& consulere utilitati impuberis. Ampliatur n. 109.
- 110 In dominio Mediolan. tutor tenetur conficere inventa-
rium, non obstante remissione, vel prohibitione testa-
toris.
- 111 Remisso onere rationis reddendæ, etiam inventarium re-
missum censetur: & quæ sit ratio. num. 112. Ampliatur
num. 113.
- 114 Tutor vel curator sciens liberationem redditionis rationis si-
bi à testatore factam nullam esse, tenetur conficere in-
ventarium, secus si ignoraverit. num. 115.
- 116 In dubio ignorantia facti præsumitur.

- x 17 Tutor, vel curator, cui est relicta liberatio à confectione inventarii, tenetur de dolo in faciendo commissio: Et sic fit ratio.
- 118 Tutor, se excusans à tutela, privatur indistinctè legato.
- 119 Tutor licet debeat conficere inventarium antequam administratione à Iudice decernatur, tamen si ei non fuerit impositum de non confectione inventarii, non vitiat, et talis ordo non fuerit servatus.

REGŪLA V.

- Quinta * regula est, quod omnis tutor vel curator, antequam adiungatur, teneatur conficere inventarium, antequam adiungatur, ut tradunt Dec. de curatore prodigi, consil. 274. num. 1. Idem consil. 192. n. 2. & in c. ex parte, n. 5. de appellat. Guid. Papæ, decis. 130. Capit. decis. 5. Marian. Socin. consil. 148. num. 5. lib. 1. Ruin. consil. 89. num. 8. lib. 5. & Practica Papiens. in forma libelli, quo agitur de reddendam rationem tutelæ, vers. & curatores erant. num. 58. Ludov. Roman. consil. 425. facit l. tutor, qui repertorium, in princ. ff. de administr. tut. l. tutores, & ibi gloss. verb. mox, C. de tutoribus, ubi dicit hanc questionem fuisse de facto Neapoli, & fuisse iudicatum.
- Prædicta * autem regula, primò procedit, si tutor testamentarius, legitimus, dativus, vel honorarius, ut tradit gl. in d. l. tutor, qui repertorium, in gloss. 2. ibi Bart. num. 3. de honorario & notitiæ causa, de tutelæ, quia ei solvi potest, Andr. Barb. in tutore testamentario, consil. 62. in princ. lib. 2. Dec. consil. 178. in princ. Paul. Pas. consil. 84. num. 19. lib. 1. Socin. jun. consil. 148. num. 5. lib. 8. novissimè Gualdens. de arte testandi. Adeò, ut * tutor etiam nihil possit agere ante confectiōem inventarii, l. fin. §. illo, C. arbitr. tutelæ, atque etiam omnia ista per tutorem ante confectum inventarium fieri.

alida, *l. legitimus*, ubi Bart. *ff. de legit. tut.* & plenius tra-
 dit idem Bart. in *d. l. tutor, qui repertorium*, ubi per illum
 extum dicit, quod antequam tutor confecerit inven-
 tarium, nihil pro pupillis gerere possit, nec tutelam
 administrare, cum quo transeunt communiter * Dd. 5
 in locis prædictis, ut tradit Afflict. *decis. 285. num. 22.*
 & *decis. 360. num. 1.* & Marian. Socin. *consil. 22. num. 3.*
 b. 3.

Verum hæc * ampliatio non procedit, quando pars 6
 non opponeret, vel Iudex mandaret procedi ad ulte-
 riora, ut tradit Philip. Corn. *cons. 136. n. 35. & 7. lib. 3.*
 Nec etiam, quo ad ea, quæ non * modicam dilationem 7
 expectare possunt, ut quia res esset peritura, vel pupillo
 expediret, ut sunt fructus, quos tutor ante confectiõẽ
 vendere potest, ut tradunt Dd. in *l. procuratorem, C. de*
procurat. & facit *d. l. tutor, qui repertorium.* Boer. *quæst. 69.*
 Carol. Ruin. *consil. 108. num. 13. lib. 1.* Corn. *cons. 164. num.*
lib. 4. Dec. in *cap. ex parte. num. 5. de appellat.* Alex. opti-
 nè declarat *consil. 163. num. 3. vers. nec etiam obstat, & num.*
lib. 5. & facit *l. fin. §. illo, C. arbit. tutela, & l. tutores.* & ibi
l. in verbo, non mutatur, C. de administrat. tut. Quod proce-
 dit etiam in fructibus, qui biennio non corrumpen-
 tur, secundum Dd. in *l. fin. ff. de tut. & curat. qui satis non de-*
bet. in quibus vendendis non requiritur iudicis decre-
 tum, secundum Bald. in *l. sancimus, §. omnem, in princ. C. de*
administrat. tut. Imo * etiam quo ad tales res, licet tutori- 8
 bus præceptum, vel voluntatem patris negligere vel
 contemnere, ut si pater caveret, ne quid rei suæ distra-
 heretur, vel ne mancipia distraherentur, vel vestis, vel
 domus, vel aliæ res periculo subjectæ, *l. ita autem, §. usque*
deus, ff. de administrat. tut.

Imò * quod magis est, si cessaverit tutor in distra- 9
 ctione talium rerum, quæ tempore deperirent, tutorem
 suo periculo id facere. Debuit enim confestim officio
 suo fungi, *d. l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, ff. de admi-*
nistrat. tut. & tradit Carol. Ruin. *cons. 89. n. 8. lib. 5.* Ex quo
 G g 4 enim

enim innotuit tutori, se tutorem esse, scire debuit periculum tutelæ ad eum pertinere. Innotescere autem qualiter qualiter sufficit, non utique testato eum conveniri. Nam et si citra testationem, scilicet undecumque cognoverit, nulla dubitatio est, quin debeat periculum ad ipsum respicere, *d. l. ita autem, §. ex quo innotuit*. Nec excusabitur tutor, si contutores, vel discentes, vel se excusare volentes expectaverit: debuit enim partibus suis fungi, non quidem præcipiti festinatione, sed nec moratoria cunctatione, *d. l. tutor, in repertorium, §. si tutor, vers. quid si contutores*. De qua sententia multa graviter & copiose tractat magnus noster Erasmus Roterodamus *Chiliade 2. Proverb. 1.*

- 10 Secundo ampliatur regula, * quod idem tutor possit convenire, vel convenire in iudicio, vel extra iudicium præiudicium pupilli, *l. ult. C. arbit. tutela. Bart. in l. qui pupillum, C. de aliment. pupill. præst. Carol. Ruin. conj. 29. num. 10. lib. 5. Boër. decis. 53. num. 5. Corn. consil. 21. num. 4. lib. 3. & novissime Ioan. Imbert. in Enchirid. juris Gallie, verbo, tutela*. Adeo * quidem, ut si aliter factum fuerit, iudicium erit nullum, ut tradit idem Corn. consil. 164. lib. 4. Alex. consil. 119. nu. 36. lib. 6. Robert. M. de ordin. iud. distinct. 16. num. 33. & novissime Iacob. Nevel. reg. 10. incip. heres, nu. 2. & Ioachim. Mynsing. cen. 3. observat. 37. ubi dicit hoc notandum.

- 12 Sed hæc * ampliatio non procedit in his, quæ ditionem non recipiunt, ut supra proxime diximus.
- 13 Nec * etiam in matre, cui decreta fuisset administratio ante ejus confectionem, ut tradit Corn. d. consil. 13. nu. 3. & 4. lib. 3. Nec * etiam in his, quæ oportet de necessitate præcedere confectionem inventarii, ut et deliberare, an expediat, pupillo adire hereditatem, *l. in iusto ff. de acq. hered.* Vel * quando tutor ageret in his, propter quod nullum damnum consequeretur pupillus, ut notat gl. in *l. fin. C. de tut. & curat. qui non satisdant* & ita tenet Bartol. in *allegat. l. tutor. & Cyn. in l. fin. C. de*

de administr. tut. & Specul. tit. de tutore, §. generaliter, vers. hoc autem notandum. Vel * quando Iudex ea propo-
15 ita mandasset procedi ad ulteriora, ut supra quoque
liximus.

Nec * denique ex moribus Galliae, quibus tutor
administrare poterit ante confectum inventarium, nec
17 b agendo, vel defendendo propterea repellitur, licet
e jure contrarium sit proditum, ut tradit Ioann. Im-
ert. in suo Enchir. juris Galliae, in verbo, tutela. per l. ult. C.
arbit. tutel.

Tertio * ampliatur, quod inventarium debeat esse
18 aput rationum, sine quo non possit confici primum
& principale caput libri rationum, quod est de rece-
tis, l. cum servus, l. cum tale, in princ. ff. de condit. & demon-
rat. Gemin. in cap. generali, col. 2. de elect. in 6. d. l. tutor,
ui repertorium. Francisc. de Curte antiquior. conf. 66. in
column. vers. secundum articulum, Bald. in d. l. cum tale §. 1.
angel. conf. 144. ad finem, & novissime Zas. conf. 18. num.
4. lib. 2.

Quarto * ampliatur, quod confectio inventarii ve-
19 iat legitimae administrationis appellatione, ut habe-
ur in decis. Pedemont. 58. num. 9.

Quinto * ampliatur, quod licet forte valeat admi-
20 istratio decreta, poterit tamen tutor, si distulerit ni-
his inventarium conficere, ut suspectus removeri, l. fi-
illo, C. arbit. tutel. l. tutor, qui repertorium, in princ. ff. de ad-
ministr. tut. Dec. in cap. ex parte, num. 5. de appellat. Corn.
ons. 136. num. 3. 4. 5. lib. 3. idem de testamentario, consil. 228.
um. 12. lib. 4. & consil. 198. nu. 1. lib. 1. idem conf. 275. n. 4.
b. 3. Decisio Pedemont. 58. nu. 22. Andr. Barb. conf. 61.
um. 2. & 3. lib. 3. gloss. in l. 2. §. si mater, ff. ad Tert. quam
llegat pro singulari Bald. in l. precib. C. de impub. & alijs
ubstit. & in l. matres, C. ad Tertull. Quando * autem Tu-
2 or dicatur nimis distulisse, Afflict. in cap. 1. nu. 21. vers.
tem habet arbitrium assumendi, ex quibus causis feudum a-
mitt. dicit esse arbitrium iudici.

Gg 5

Et

- 22 Et hæc * ampliatio maximè procedit, si tutor extraneus, *l. tutor, qui repertorium, in verb. dolo malo fecerit*, ff. de administr. tut. & tradit Andr. Bart. d. conf. 1. 100. b. num. 1. vers. & hoc multo fortius, nisi tutor * non solemniter datus administrasset, sed per errorem gessisset tutelam. Quo quidem casu censetur gessisse, non ut tutor, sed ut negotiorum gestor, *l. militia armata, C. qui dar. t. in verb. res administraverit*, & negotiorum gestorum actione convenietur, *l. 1. C. de testam. tut.* ubi habetur, quod tutor datus non solemniter administraverit, ut tutor cum non esset, qui videatur administrasse, ut negotiorum gestor, ut tradit And. Barb. d. conf. 61. n. 27.
- 24 Sexto * ampliatur, quod etiam mater tutrix teneatur conficere inventarium, ut voluerunt Bald. & alii in *l. fin. §. fin. autem, C. arbit. tutel.* & facit §. fin. junct. gl. in verb. descriptiones, in auth. ut sine prohibitione matres, alii enim non eo confecto, mater * non poterit administrare, *l. fin. §. fin. C. arbit. tut.* & ibi com. Dd. Specul. de tutore, §. fin. in princ. Corn. conf. 207. n. 4. lib. 3. in materia venditionis. Idem consil. 219. nu. 7. lib. 4. Idem de agen, consil. 236. n. 1. lib. 3. & ibidem limitat, n. 3. 4. & 5. Maris. Soc. in materia alienationis, consil. 22. num. 3. lib. 2. dicit communem.
- 26 Et hæc procedit etiam, si esset * testamentaria, si testatore fuisset ei remissa confectio inventarii, ut tradunt Alex. conf. 62. lib. 4. Bartholom. Socin. conf. 2. lib. 1. Joan. Andr. in addition. Speculator. in tit. de tutore, §. fin. n. in fin. Ripa in *l. nemo potest, n. 85. de legat. 1.* Socin. jun. co. 115. n. 21. & seq. & conf. 148. n. 5. & seq. lib. 1.
- 27 Amplius etiam * mater non conficiens inventarium, mox cum facere potest, & cum creata fuerit tutrix, privatur successione filiorum, usufructu, & donatione propter nuptias, jurariq; poterit in litem contra eadem, tanquam inventarium de dictis bonis non fecerit, ut tradit Bart. conf. 150. & gl. communiter * approbata in *l. in litib. in verb. non etiam, ff. de in litem jurando.*
- 28

Bal.

Bald. in *auth. eisde pœnis*, C. de *secund. nup.* ubi dicit, quod pater incidat in pœnas dictæ Authenticæ, si deficiat in uno ex tribus requisitis, id est, petere tutorem, rationem non reddere, vel reliqua non restituere, ut tradit Bald. in *l. 1. in princ.* C. si *adversus solut.*

Quando autem * hæc inventarii confectio fieri debeat, controverti invenio. Sunt n. qui dicunt istud cōfici debere, id est, incipi infra triduum, & perfici una vice, si possibile sit, alias quā primū poterit, ut tradit Alberic. in *l. tutores*, n. 7. C. de *administ. tut.* facit *l. tutores*, & ibi gl. ver. *mox*, C. de *adm. tut.* quæ * dictio, *Mox* cōmuni-
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000
 1001
 1002
 1003
 1004
 1005
 1006
 1007
 1008
 1009
 1010
 1011
 1012
 1013
 1014
 1015
 1016
 1017
 1018
 1019
 1020
 1021
 1022
 1023
 1024
 1025
 1026
 1027
 1028
 1029
 1030
 1031
 1032
 1033
 1034
 1035
 1036
 1037
 1038
 1039
 1040
 1041
 1042
 1043
 1044
 1045
 1046
 1047
 1048
 1049
 1050
 1051
 1052
 1053
 1054
 1055
 1056
 1057
 1058
 1059
 1060
 1061
 1062
 1063
 1064
 1065
 1066
 1067
 1068
 1069
 1070
 1071
 1072
 1073
 1074
 1075
 1076
 1077
 1078
 1079
 1080
 1081
 1082
 1083
 1084
 1085
 1086
 1087
 1088
 1089
 1090
 1091
 1092
 1093
 1094
 1095
 1096
 1097
 1098
 1099
 1100
 1101
 1102
 1103
 1104
 1105
 1106
 1107
 1108
 1109
 1110
 1111
 1112
 1113
 1114
 1115
 1116
 1117
 1118
 1119
 1120
 1121
 1122
 1123
 1124
 1125
 1126
 1127
 1128
 1129
 1130
 1131
 1132
 1133
 1134
 1135
 1136
 1137
 1138
 1139
 1140
 1141
 1142
 1143
 1144
 1145
 1146
 1147
 1148
 1149
 1150
 1151
 1152
 1153
 1154
 1155
 1156
 1157
 1158
 1159
 1160
 1161
 1162
 1163
 1164
 1165
 1166
 1167
 1168
 1169
 1170
 1171
 1172
 1173
 1174
 1175
 1176
 1177
 1178
 1179
 1180
 1181
 1182
 1183
 1184
 1185
 1186
 1187
 1188
 1189
 1190
 1191
 1192
 1193
 1194
 1195
 1196
 1197
 1198
 1199
 1200
 1201
 1202
 1203
 1204
 1205
 1206
 1207
 1208
 1209
 1210
 1211
 1212
 1213
 1214
 1215
 1216
 1217
 1218
 1219
 1220
 1221
 1222
 1223
 1224
 1225
 1226
 1227
 1228
 1229
 1230
 1231
 1232
 1233
 1234
 1235
 1236
 1237
 1238
 1239
 1240
 1241
 1242
 1243
 1244
 1245
 1246
 1247
 1248
 1249
 1250
 1251
 1252
 1253
 1254
 1255
 1256
 1257
 1258
 1259
 1260
 1261
 1262
 1263
 1264
 1265
 1266
 1267
 1268
 1269
 1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300
 1301
 1302
 1303
 1304
 1305
 1306
 1307
 1308
 1309
 1310
 1311
 1312
 1313
 1314
 1315
 1316
 1317
 1318
 1319
 1320
 1321
 1322
 1323
 1324
 1325
 1326
 1327
 1328
 1329
 1330
 1331
 1332
 1333
 1334
 1335
 1336
 1337
 1338
 1339
 1340
 1341
 1342
 1343
 1344
 1345
 1346
 1347
 1348
 1349
 1350
 1351
 1352
 1353
 1354
 1355
 1356
 1357
 1358
 1359
 1360
 1361
 1362
 1363
 1364
 1365
 1366
 1367
 1368
 1369
 1370
 1371
 1372
 1373
 1374
 1375
 1376
 1377
 1378
 1379
 1380
 1381
 1382
 1383
 1384
 1385
 1386
 1387
 1388
 1389
 1390
 1391
 1392
 1393
 1394
 1395
 1396
 1397
 1398
 1399
 1400
 1401
 1402
 1403
 1404
 1405
 1406
 1407
 1408
 1409
 1410
 1411
 1412
 1413
 1414
 1415
 1416
 1417
 1418
 1419
 1420
 1421
 1422
 1423
 1424
 1425
 1426
 1427
 1428
 1429
 1430
 1431
 1432
 1433
 1434
 1435
 1436
 1437
 1438
 1439
 1440
 1441
 1442
 1443
 1444
 1445
 1446
 1447
 1448
 1449
 1450
 1451
 1452
 1453
 1454
 1455
 1456
 1457
 1458
 1459
 1460
 1461
 1462
 1463
 1464
 1465
 1466
 1467
 1468
 1469
 1470
 1471
 1472
 1473
 1474
 1475
 14

re, quod majus aut minus tempus desideraret, quod tunc deberet observari & attendi, ut tradunt Bald. *tract. statutorum, in verb. statuere. num. 12. Soc. conf. 20. n. 11. lib. 1. Dec. in c. ex part. num. 9. de appell. & novissimè Ioannes Imbert. in Enchir. juris Gallie verb. tutela.*

- 36 Septimò * ampliatur regula, inventarium confici debere coram iudice, per manus publicas, *l. tutores, de administrat. tut. l. fin. C. arbitr. tutela.* ibi sub præsentia publicarum personarum, *Novella 94. ibi, presente clarissimo scribe, & ibi Iacob. Cujac. in fine, & facit l. ult. de magistrat. conven. ibi, scribe vitium, l. de creationib. C. de Episcopali audient, optimè Bartol. in l. tutor, num. 8. 9. ff. de administrat. tut. Verum Ioann. Faber & Sylvest. dicunt sufficere, quod fiat coram Graphiario consuetudine, in l. tutores, C. de administ. tut. ut dicit Chassan. tit. Des enfans de plusieurs lietz, in verbo, par inventaire, num. 1. & 2.*
- 37 Octavo * ampliatur, quod non conficiens inventarium, magis delinquat, quam is, qui non petit tutelam, prout expresse dicit Sylva Nuptialis in rubr. vide
- 38 non nubendum. *Gozad. conf. 17. n. 5. & 8.* Et * idem quod esse in eo, qui inceperit quidem, sed non perfectum, quo quidem casu nihil dicitur actum esse, cum aliquid restat agendum, *l. fin. C. de his quib. ut indign. Unde Bald. in d. l. tutor, qui repertorium, vers. venio ad tertiam particulam, & ibi Bart. dicunt, quod tutor non debeat aliquid agere ante confectum inventarium, quia dicitur factum, quod rem certam significat, ut in l. 1. in fin. Quod quisque juris. Est enim participium præteriti temporis, nec enim sufficit esse cœptum, ut dicit Speculator, in tit. de tut. §. generaliter, vers. fiet autem, cum vers. se*
- 39 Paria n. * sunt; Actum non fieri, vel fieri minus soleniter, *l. quoties, ff. qui satisf. cog.* Idè * multo magis dicendum erit, si tutor aliqua omiserit, maximè pretiorum: eo si quidem casu præsumitur esse in dolo, & subtrahere voluisse rem pupilli, eaq; de causa potuisse removere

ve

ri ut suspectus, d. l. tutor, qui repertorium, in prin. & A-
 tin, in §. actionum, Instit. de act. dicens, quod * is, qui in 41
 inventario omittat ponere omnia pupilli bona, quod
 contra ordinem puniatur, quem sequitur Grat. conf. 25.
 6. lib. 2. Nihil * enim ex his, quæ opponenda sunt in 42
 inventario, ommittere tutor debet, secundum Bart. in
 l. ff. de offic. prefect. urb.

Nono * ampliatur, quod non conficiens inventa- 43
 tum dicatur esse in dolo, & bonorum usurpator, te-
 nenturque ad interesse, & contra eum juretur in litem,
 i voluit Dec. in can. ex parte, nu. 5 de appell. Decis. Pede-
 unt. 58. n. 19. & 22. quia præsumitur subtractio, quod
 e dolus præsumptus, Dec. conf. 178. nu. 3. Anchor. con-
 s. 29. vers. super quarto, in fin. lib. 5. Afflictus,
 13. n. 17. idem decis. 44. nu. 33. & dec. 360. nu. 2. ubi di-
 cendum a munere tutelæ removendum esse, ex eo quod
 conficitur * suspectus, Corn. conf. 216. nu. 6. lib. 1. Iason 44
 conf. 119. lib. 2. Hieron. Grat. conf. 25. num. 6. lib. 2. & Ro-
 nd. à Valle, conf. 49. nu. 18. libr. 1. & facit. l. tutor, qui re-
 portorium, in princ. ff. de administr. tut. Et quod ibi dicitur
 tutore, Bart. dicit idem obtinere & in curatore, l. fin.
 de cur. furiosi, & in l. de creation. C. de episc. & cler. & fa-
 cit. text. in l. 2. §. si mater, in v. quod si curatores, ff. ad Tert.
 in herede, §. sancimus, §. si vero non fecerit, in auth. de he-
 red. & Falc. & Corn. conf. 39. lib. 4. Amplius * etiam isti 45
 tutores & curatores torturæ subjiçientur, si res here-
 ditariæ, in quibus institutus fuerit minor, non reperi-
 tur, secundum Ludov. Roman. conf. 118. nu. 3. Item
 in ceteris quoque detinebuntur, l. 3. §. tutores, ff. de su-
 sc. tut. quam poenam etiam subibit mulier favore
 tutelæ & curæ, secundum Bart. in auth. matri, & avia, C.
 quando mulier tutelæ officio, & ultimo perpetuæ infamiæ
 nota afficiuntur, l. fin. C. arbit. tut.

Verum * hæc ampliatio non procedit, quando tu- 46
 tores aliquam necessariam, & iustissimam causam alle-
 gerint, quare inventarium non fecerint, & eam pro-
 ba-

baverint, quo quidem casu contra eos in litem iuramentum non poterit, nec pro suspectis recusari debebunt unde est text. in d. l. tutor, qui repertorium, in princ. & ibi Bridius & Dd. ff. de in lit. jur. l. fin. C. arbit. tut. Veluti quando velint probare parentes pupilli non habuisse alia bona, nisi talia & talia, ex quibus tantum, & non ulla perceperint, & de quibus rectè disposuerint, de eo etiam Judex ex officio sese informare poterit. Et si compertum fuerit, istud, verum esse, ipsum iuramentum nullo modo in litem deferre debet contra eos, ut tradit Laur. Calcan. conf. 93. incip. In Christi nomine, amen. Iason. conf. 3. lib. 1. per text. in l. si quando, C. unde vi, in vers. qualitatis personarum.

47 Secundo* non procedit, quando attenta qualitas personarum appareat, quod ob rusticitatem vel simplicitatem, & non ex malitia inventarium confectum non fuerit, l. si quis id quod, ubi text. & Modern. ff. de iur. omni. jud. Socin. conf. 39. lib. 3. Rip. in tract. de peste, tit. de preservat. remed. contra pestem, num. 232. vers. secundo sticita, & num. 340.

48 Tertio* non procedit, quando tantum interventus sit modicus defectus, qui in iure non consideratur,

49 cundum Bald. in l. 1. C. si adversus solut. In re enim mendica cessat præsumptio doli, ac falsitatis, ut tradit Aym. Craver. conf. 75. vers. fortius facit, & Alex. conf. lib. 1. Oldrad. conf. 162. per l. scio, ff. de in integrum rest. & l. si oleum, in fin. cum l. seq. ff. de dolo. Nam & in mo-

50 cis seu* minimis statuitur privatae scripturae, & simpliciter iuramento tutorum & curatorum, ut est communis

51 opinio,* secundum glos. & Dd. in l. fin. §. in computat. ne, C. de jur. delib. Bart. in l. comperimus, C. de navicul. l. 1.

52 Decimo* ampliatur, quod etiam tutor vel curator debeat jurare contenta in inventario esse vera, maxime si statutum requirat dictum iuramentum, ut tradit Feli. in cap. cum dilecta, vers. decimum & ultimum signu. de rescript. Adeo quidem, ut si formaliter à tutore

CUR

ratore non fuerit juratum, prout dicit statutum, quod tutela ac cura, & inventarium non valebit, nec etiam gesta per talem tutorem ac curatorem valebunt inquam gesta, forma statuti non servata, ut est textus, ubi notat Felin. in d. cap. cum dilecta, vers. gesta contra formam sunt nulla, ubi * enim non servatur forma à le- 53
 vel rescripto vel statuto, actus non valet, ut est tex. ubi Felin. in d. cap. cum dilecta, & in cap. Pisanis, de restit. soliat. & in cap. venerabili, de offic. deleg. & in l. cum Prae-
 r, §. cum hi, & l. de his, ubi Dd. ff. de transact. Nec * suf- 54
 cere, si per verba æquipollentia juraretur, vel etiam quod juratum fuisset per verba dicti decreti, & deinde dictum fuisset quod juraretur in omnibus, & per omnia, prout requirebatur ex forma dicti decreti: quia aliquod verbum etiam minus ex verbis dicti decreti deficeret, non valeret actus, & sic inventarium, tutela ac cura, nullius esset valoris.

Etiam si dictum fuisset quod juraretur in omnibus per omnia, & de verbo ad verbum formaliter, pro decreto requirit, quæ est communis * opinio, ut 55
 cit Marian. Socin. sen. cons. 24. nu. 20. vers. verum, lib. Bald. cons. 110. lib. 1. Hippol. singul. 415. & Aret. Instit. legit. agnat. tut. vers. tertio principaliter.

Vndecimo * ampliatur, quod tutor describens in 56
 inventario rem aliquam, quod præsumptione juris, & jure fateatur esse pupilli, l. fin. ubi Cyn. Bartol. Bald. alii, C. arbit. tutel. idque in odium & damnum ipsius tutoris, ut consuluerunt Alexand. consil. 45. num. 1. lib. & Andr. Barb. cons. 59. nu. 21. 22. lib. 2. Aym. Cravet. consil. 293. vers. nono, ubi * ampliat in eo, qui patitur re- 57
 strari, quam ampliationem etiam tenet Dec. consil. 8. unum. 9. Et hoc adeo procedit, ut etiam * probatio contrarium non admittatur, ut tradit Socin. cons. 61. lib. 1. cons. 159. 190. in pr. lib. 2. Corn. cons. 60. circa fin. & n. 63. lib. 3. Constr. con. 17. Bart. in l. tut. qui repertorium, verb. quero nunquid, ff. de adm. tut. Sal. in l. tutores, C. de ad-

administrat. tut. Ang. in l. 1. §. hæc stipulatio, ff. si cui plus, quam legitime per leg. Falcid. & novissime Andr. Alciat. de præsumpt.

59 reg. 1. in 2. parte, præsumpt. 13. Nec enim * sic homo simplex est, imo magis stultus invenitur, ut in publico inventario scribi contra se aliquid patiat, d. l. fin. C. de bit. tutel.

60 Simile * videmus in eo, qui rem suam describit in æstimo alterius, quod in præjudicium describens dicitur probetur dominium in favorem alterius, l. rura, & Bartol. C. de omni agro deserto, lib. 1. & idem Bartol. in l. quæ quisquam, ff. de acq. re. dominio, Bald. in l. censualis, C. de donat.

61 Idem * quoque obtinet in bonis donatis, descriptis in inventario minorum, juxt. l. Paulus respondit non tantum verbis, ff. rem ratam haberi, cap. dilecti 2. ubi Dec.

62 appellat. Ideoque * disponens de re legata, censetur legatum agnoscere, l. si a via, C. de jure delib. Dec. conf.

63 Similiter * si debitor hypothecaverit creditori rem alienam, deinde dominus rei fidejusserit pro debitor apud illum creditorem, quod censetur hypothecam approbare, l. Pomponius, §. fin. ff. ex quibus caus. pign. vel hypoth. tacite contrah.

64 Hinc * etiam petens terminum ad solvendum, videtur debet approbare contractum præcedentem, secus si dicitur Angel. in l. cum te, C. quod. metus causa.

65 Simili * quoque modo petens dilationem ad solvendum id, in quo fuerat condemnatus, censetur approbare sententiam, ut amplius appellare non possit, l. ad solutionem, C. de re judic. & facit textus, in cap. quo.

66 consultationem, extra eod. Talis * enim præsumitur veritas voluntas hominum, qualis ex factis collegi possit, l. de fratres, ff. de acq. her. l. reprehendenda, C. de instit. & subst.

67 Verum * hæc ampliatio non procedit quatenus fiat pro tutore aut contra alium, l. exemplo, cum sim. C. de prob. & C. res inter alios acta, per tot. Bart. in l. tutor, qui pertoritur, in pr. in vers. quero an instrumenta, ff. de admin. tu.

Duc

Duodecimo * ampliatur, quod etiam res in inven- 68
tario positæ, si semel in ejus administratione fuerunt,
extare adhuc præsumantur, *l. si creditor, C. de pignor act.*
l. non ignorabat, C. ad exhibend. & plene in l. si ve possidetis,
C. de probat. cap. cum ad sedem, extra. de restit. spoliat.

Sed * declaratur hæc ampliatio, ut non procedat in 69
rebus consumptis, & corruptibilibus, quæ consum-
ptio verisimilis relinquitur arbitrio judicis, ut tradunt
Bartol. in *l. non ignorat, C. de fruct. & litium expensis, & in*
l. cum servus, ff. de verb. obligat. Freder. de Sen. *cons. 114. in-*
cip. nulli dubium. Quæ * quidem consumptio alias pro- 70
babitur per tutorem, & alios officiales habentes red-
dere rationem, secundum Bartol. in *l. quod ad præsens, C.*
de Mutilis lib. 11. Quo loco dicit, quod officialibus
publicis & tutoribus, qui habeant reddere rationem
de aliquibus suppellectilibus, & aliis rebus, quæ consu-
muntur, sufficiat ut probent, quod in tanto tempore
debuerunt posse esse corruptæ vel consumptæ, tot ex
illis suppellectilibus vel rebus, allegans *legem finalem.*
C. de aliment. pupillo præst. Et quod posset etiam probari
talis consumptio per librum rationum, & juramen-
tum, secundum notata in *l. Divus, ff. si cui plus, quam per*
eg. Falcid. & in l. fin. §. in computatione, C. de jure delib. & in
l. si qui pro redemptione, C. de donat.

Decimo tertio * ampliatur, quod etiam frater teneat- 71
ur conficere inventarium, ut tradit Abbas *cons. 12. in*
exto dubio, lib. 1. & facit text. in *l. adversus, C. de administ.*
ut. l. 2. ff. de negot. gest. Dec. *cons. 192. num. 1.* & novissime
Iricus Zas. *cons. 5. num. 13. lib. 1.*

Decimoquarto * ampliatur, quod etiam teneantur 72
conficere inventarium in ere privatum gerentes offi-
cium, habentes administrationem plurium rerum,
quæ occultari possent, ut est text. in *l. fin. in princ. ff. de*
donis auctorit. jud. possid. & tradit Bald. in *auth. sed cum te-*
tator, in fin. C. ad leg. Falc. & ita debet intelligi & mo-
dificari quod indistincte voluit Baldus, in *cons. 137. in fi-*

Hh

ne

73 *ne lib. 5.* ubi dicit, quod * omnis administrator, vel negotiorum gestor teneatur facere inventarium.

74 Decimo quinto * ampliatur, ut procedat etiam coadiutore tutoris, vel quocunq; alio, qui gerit per se, & non periculo alterius, *l. tutor 2. cum l. seq. ff. de administr. tut.*

75 Decimo sexto * ampliatur, quod inventarium debet esse candide, clare, liquido, & sigillatim ac distincte confectum, adeo ut ex eo, absq; alia probatione possint ipsi tutores & curatores conveniri: & illi quorum negotia administrata fuerint, relevari ab onere probandi, bona, jura, quantitates, qualitates, fructus & pretium, ut ex tali inventario, tutores & curatores & omnes administratores convinci possint: alioquin si ita scriptum non fuerit inventarium, jurari in litem possit contra tutores & curatores, & omnes administratores, perinde ac si nullum confecissent inventarium, juxta text. final. ubi Dd *C. arbit. tutel. & in l. tutor qui repertorium, ff. de administr. tut.*

76 In hoc inventario * scribi debent etiam omnia bona immobilia per situm, cohærentias, quantitates & qualitates, sicut & in alio instrumento & libello, *l. formula, ff. de censib. l. si rem, ff. de rei vendicat. l. libellorum, ff. de accusat.* alioqui si ipsa bona ita non describantur, & ubi sint bona nesciatur, vel de eorum identitate, quantitate ac qualitate non constiterit: quod tunc perinde habebitur, ac si inventarium factum non fuisset, & quod contra conficientem tale inventarium litem jurari posset, secundum Bartol. *consil. 150. & f. cit. d. l. tutor, qui repertorium, & consuluerunt Castr. consil. 124. lib. 1. Socin. consil. 159. & consil. 190. lib. 2. & novissime in usu fructuario Borgn. de Caval. in tract. suo de usu fructu mulieri relicto, num. 143.*

77 Debent quoque in inventario describi * bona mobilia, vel se moventia, per signa, & eorum quantitas, tam, ac æstimationem, pretium & valorem, ne una

mine

minoris pretii pro alia reddatur, aut exhibeatur, juxta
text. in l. fin. verb. in aestimanda adultis substantia, & ibi
Bartol. Bald. & Salicet. C. de Magistrat. conveniend. &
Salicet. in l. tutores, vers. Quæro octavo, C. de administ. tut.
Castren. conf. 124. lib. 1. Decis. Pedemont. 58. num. 19.
& Alexand. conf. 74. num. 4. lib. 7. Paria enim sunt in- 78
ventarium non facere vel facere, & non omnes res
ponere, vel obscurè ponere, ita ut de earum pretio
non constet.

Jura quoque & actiones, super quibus bonis exer- 79
centur, debent etiam inseri inventario, cum nomi-
nis debitorum, pro quanta summa, ac etiam cum re-
lore, seu effectu instrumentorum, ita ut de ipsorum o-
nium valore, bonitate & quantitate, ac effectu cõ-
tare possit, juxta text. & ibi Bartol. in d. l. tutor. qui re-
ertorium, ubi alii Dd. ff. de administ. tut. & in l. fin. C. ar-
it. tut. l. Chirographis, ubi text. Bartol. & Dd. ff. de ad-
minist. tut. adeo quidem, ut, si præmissa non ponantur,
vel obscurè ponantur, ita ut de eis, vel de ipsorum quan-
itate, ac summa & valore, non constiterit, in litem
ontra, tali modo, conficientes inventarium jurari
oterit, & quod respectu quantitatis, qualitatis, ac
ummæ & pretii, & damni rerum & interesse proba-
io fiet contra eos, ex ipso juramento, secundum Paul.
e Castr. conf. 124. & Ruin. conf. 29. n. 11. l. 5. Verum
amen * non tenerur tutor necessario in suo inventa- 80
o ponere nomina creditorum, quibus pupillus fue-
t obligatus, secundum Francisc. Aretin. conf. 148. arg.
fin. C. de aliment. pupill. præst. quem sequitur Pract. Pa-
iens. in forma libelli, quo agitur ad reddendam rationem
tela, in verbis, in suo ultimo testamento, num. 13.

Instrumenta quoque ad pupillum pertinentia, à tu- 81
ore in inventario poni debent, l. tutores, C. de admin.
ut. Chass. titul. des enfans, §. 6. verbo, par inventaire. n. 3.
Nec solum præsentia, sed etiam ea, quæ post invene- 82
t, addere debet inventario, l. fin. §. tali, C. de cur. furiosi.

H h 2

&

& notat gloss. in d. l. tutores, in verbo, instrumentorum, & Bald. & gloss. i. in l. tutor. qui repertorium, in princ. ff. de minist. tut. Imò * etiam ea tutor ponere debet, quæ p̄sup̄ acquisita fuerint, ex hæreditate, successione, legato, & alio quocunq; titulo, d. l. fin. §. tali.

84 Declaratur * supradicta quinta regula, ut non p̄cedat primò in tutore dato ad unum actum, sive articulum tantum, veluti ad adeundum, vel quid aliud, quibus non tenetur conficere inventarium, ut tradit Bart. in l. tutor. qui repertorium, num. 4. & ibi additio. ff. de administrat. tut. Angel. Aret. in §. ad certum tempus, in fin. Insti. Qui testament. tut. dari possunt. quamvis cautius esse dicat idem Bartolus, ut conficiatur inventarium.

85 Secundò * declaratur non procedere in curator, vel administratore ad rem certam, vel res certas, mobiles vel immobiles, quæ non habent redditus, vel expensas, ut tradit Specul. in titulo de instrument. edit.

86 Nunc verò reliqua, vers. 46. Nec similiter * quoque in tutore & curatore ad litem, vel etiam generaliter ad lites, cum talis nihil recipiat, nec ei solvi possit, l. hoc jure, ff. de solut. & argum. leg. ad protegendam, C. de in litem dato tut. vel curat. gloss. in l. de creationib. in verb. conscriptio. ibi Cyn. Alber. & Joan. Faber, C. de Episc. audient. Prædicti Papiens. tit. quo agitur ad reddendam rationem tutelæ, verborum & curatores. Stephan. Aufr. in additione ad Capell. Tholo. de cis. 72. & Marc. Mant. singul. 582. licet Angel. Aret. in §. i. n. 6. Insti. de curat. & Bart. in l. Etsi species, num. 1. j. Rem pupilli salvam fore, & Bald. in l. nulli, num. 11. C. de Episc. scop. audient. contrarium teneant, saltem de iis rebus, quæ ad se pervenerint.

87 Similiter * quoque dicendum erit de constitutis auctorandum divisioni, vel alii actui. Quia ex quo lup non habeant administrationem, nec bonorum demerentionem, nec se intromittant, nisi de actu, verbi, non tenentur facere inventarium, secundum Bald. consil. 146. libr. 12. dicentem ita servari, & fa

it l. ad protegendam, Cod. de in litem dando tutore.

Tertiò* declaratur prædicta regula, ut non proce- 88
lat in patre legitimo administratore, qui non tenetur
inventarium conficere, secundum scribentes commu-
liter, ut* notant Bald. & Corn. in l. cum oportet, §. non 89
item, per text. in verbo, ratiocinia, C. de bonis, quæ lib. quo
oco dicunt Scribentes, quod confectio inventarii eos
olum tangat, qui rationem reddere teneantur, & ita
Ibericus tradit, in l. i. C. de bon. matern. num. 2. dicens, se
a vidisse servari, & Cynus, in d. l. cum oportet, quæst. 4.
l. fin. & Bald. in l. Orphanotrophos, num. 7. C. de Episc. &
eric. Et hoc ut receptum tradit Boer. decis. 61. num. 5.
c novissimè Joachimus Mynsing. Cent. 2. Observat.
3. quo loco tradit rationem, & arrestum allegat. De
uo tamen articulo dubitant Speculator, in titulo de
strument. edit. §. viso, num. 14. Cuman. conf. 89. num. 3.
icens, honestius facturum parentem, si inventarium
onficiat, licet non facile recedendum sit à communi
pinione, quæ tamen non procedit in patre* tutore, 90
t notant Bald. & Corn. in d. l. cum oportet, §. sed cum ta-
tas, C. de bonis, quæ lib. Bald. in d. l. Orphanotrophos, num. 7.
. de Episc. & cleric. Et ratio differentiae in eo est, quod
ater legitimus administrator totum commodum
abeat, solaq; proprietas sit filiorum, qui in ejus po-
tate sunt. Pater autem Tutor est non filiorum in
testate, sed emancipatorum, ut per Iason. in l. in-
nti, num. 8. C. de jur. delib. & probatur Instit. de legit.
rent. tut.

Quarto* declaratur non procedere in actore, qui 91
erit non nomine suo, sed nomine tutoris, & ejus
ericulo constituitur, l. solet, ff. de tutel. qui non tene-
r facere inventarium, sed sufficit à tutore esse con-
ctum, cum tutor per eum gerat, l. ita autem. §. gessisse,
de administ. tut.

Quintò* regula non procedit, quia tutores vel cu- 92
tores poterunt purgare moram, antequam se inge-
rant

rant administrationi, conficiendo inventarium, tradit Andr. Barb. *consil.* 60. *libr.* 3. Bald. *in l. 1. §. item* *let. ff. de offic. praefect. urb. & Dd. in l. si insulam ff. de verb. oblig.* verum si ingesserint se administrationi, tunc propinquum timorem subornationis rerum non poterunt purgare moram.

93 Sexto * declaratur non procedere stante consuetudine non conficiendi inventarium, tradit Bartol. *in d. l. tutor, qui repertorium, vers. Item si consuetudo.* Ayon Cravet. *in 1. part. 1. de antiq. temporum, in 4. limit. incip. quod limitatur, num. 29. vers. nam dico, & faciunt notata per gl. & Dd. in cap. cum venerabilis, de consuetud. Romano singul. 19. & ita in Gallia observari dicit Guido P. *quest.* 330.*

94 Septimò * declaratur non procedere, quando tutor fuisset impeditus gravi morbo, vel alia justa & necessaria causa, *l. quæsitum, ff. de re jud. Bartol. in d. l. tutor, qui repertorium, ff. de administ. tut.*

95 Octavo * declaratur non procedere, quando in bonis administrandis nihil aut parùm fuisset, adeò ut tantum, vel plus expendisset in ejus confectione inventarii, quam valerent bona, ut est text. *in l. mediterranea, ibi Bart. & Angel. C. de annon. & tribut. lib. 10. Socin. 11. 214. incip. heres inventarium, & novissimè Petrus Rebut. de verb. significat. fol. 527. & seq. num. 3. & 4. Et hoc * quod dem casu ipse tutor debet coram iudice protestari, nihil in bonis pupilli esse, quia talis protestatio tutor habebitur loco inventarii, *l. ut perfectius, C. de annali ex cept. & tradit Bald. in l. fin. num. 8. vers. extra quæro, C. de bonis cedere possunt.**

97 Nonò * declaratur non procedere, quando iudex remisisset confectionem inventarii ex causa, ut quod non expediebat non habere tutorem, vel eorum bona non manifestari, ut tradit Bartol. *in d. l. tutor, qui repertorium, num. 19. vers. Item puto, argum. l. 2. §. tractari, ff. ad Tertull. & l. fin. C. de aliment. pupill. præstand. l. 2.*

l. 2. C. quando, & quibus quartapars debeat, lib. 10. l. in confir-
mando, & l. utilitatem. ff. de confirm. tut.

Decimo * declaratur non procedere, quando te- 98
stator remisisset tutori confectionem inventarii, l.
fin. C. arbitr. tutel. ubi Bartol. & alii, Bald. in l. cum
ale, §. Titius, ff. de condit. & demonstrat. facit l. quidam
cedens, ff. de administrat. tut. Jason in l. nemo potest, in
lectura, num. 65. & seq. & ibidem Bartol. num. 12. di-
unt communem esse opinionem. Decisio Pede-
mont. post num. 66. num. 28. Alexand. optimè consil. 62.
num. 1. & 2. declarat lib. 4. Soar. commun. opinion. litera I.
licit communem, quem sequitur Jul. Clar. lib. 3. sent. §.
testamentum, quæst. 66. num. 4. & ibidem de hærede & usufru-
tuario, & Sebastian. Montic. de inventario, cap. 3. num.
4. Ratio autem hujus decisionis est utilitas filii, l.
ec in ea, in fin. ff. de adulteriis, & ne forte secreta patri-
monii sui proderentur, l. fin. C. de aliment. pupillo prest.
2. C. quando & quibus quarta pars, & novissimè Jul. Clar.
num. 4.

Verum Ripa in l. nemo potest, numero 85. ff. de legat. 1. 99
anc quæstionem latè discutiens, dicit contrariam
magis communem, quem sequitur Gualdensis, titul.
de tutore, cautela 3. Borgn. in tractat. de usufructu & mu-
eri relicto, num. 148. & ante eum Andr. Barbat. consil.
2. num. 2. lib. 2. ad quos lectorem brevitatis causa re-
mittimus.

Verum * prima opinio communis procedit non 100
nolum in testamento, sed etiam legitimo, & dati-
o tutore, secundum gloss. in l. 3. §. tutores, ff. de suspect.
ut. & in l. tutores, 2. in verbo, publicarum personarum, Cod.
de administrat. tut. Adeò * ut etiam possit remittere
testator istud inventarium in præjudicium legatario-
um, quibus non potuerit legare, vel fideicommis-
um relinquere, secundum Paulum Castrenf. in d. l.
nemo potest. Alexand. consil. 82. num. 15. lib. 2. & consil.
10. libr. 3. & Didac. Covar. cap. 1. num. 17. de testament.

Hh 4

Quod

- 101 Quod * multo magis procedit, quando non tantum non remississet, sed expressisse vetuisset, *l. fin. C. arbitr. testand.* & Bartol. *in d. l. tutor, qui repertorium, num. 18 vers. Quia* *qua dicatur*, quia quando testator prohibet, conjectura non est quod favore pupilli prohibuit. Paria * enim *dicere, Remitto Inventarium*, vel, *fieri veto, l. si heres visus* *tus, juncta l. cum tale, §. Titius, ff. de condit. & demonstrat.* tum quia nihil interest quibus verbis utatur testator de voluntate appareat, cum hodiè formula verborum ab aula recesserit, *l. 2. C. de formul.* Imò * tutor curator, quibus prohibita esset confectio inventarii à testatore, seu quibus testator vetuit, ne inventarium facerent, si istud fecerint, non obstante prohibitione, siue jussu Judicis, quod talis censeatur esse in *cap. 10, secundum Raphael. Fulgos. consil. 25. vers. quinid* *potius.*
- 104 Sed * hoc tamen non procedit, quoad præjudicium creditorum, secundum Bald. *in d. l. fin. C. arbitr. testand. & in l. fin. §. cum igitur, C. de jure delib.* Alexand. *consp. 82. num. 15. lib. 2.* ut * commune affirmant Joan. Hannibal, *in l. nemo potest, num. 406. de legat. 1. & Jul. Clar. lib. 3. sent. in §. testamentum, d. quæst. 66. num. 2.* Et quod Judex possit recedere à tali voluntate, ex causa de novo supervenienti, vel etiam antiqua testatori incognita, secundum Angel. *consil. 144. Dec. consil. 319. circa finem.* Vel quando Judex viderit hoc pupillo non expedire poterit tutorem cogere, ad confectionem inventarii non obstante remissione testatoris, ut tradit Jason *in l. cum necessitatem, C. de fideicommiss. & Bartol. in d. l. nemo potest, in fin. ff. de legat. 1. argum. leg. in confirmando, ff. de confirm. tut. Dec. consil. 349. & commune asseverant * Dac. Covarr. lib. 2. variar. resolut. cap. 14. num. 4. Jul. Clar. lib. 3. sent. quæst. 66. num. 4. dicens, potuisse testatorem putare è re pupilli futurum, ut inventarium non conficeretur, & in hoc falli, vel tale quid forte testamentum conditum, aut mortem testatoris emeruisse, quod novum p rovi-*

ovisione indigere videretur: quæ sententia & opi-
o tanquam verior & æquior tenenda est secundum
nnes superius allegatos, & Alexand. *consil.* 62. *num.* 1.
2. *lib.* 4.

Poterit * etiam Judex ex causa venire contra dispo- 108
sitionem testatoris, & consulere utilitati impuberis,
ff. *ubi pupill. educ.* l. *facultas*, C. *de jure fisci*, *lib.* 10. Bald.
1. *consil.* 229. *lib.* 4. Quod * etiam procedit in tutore te- 109
mentario, quando apparet hanc remissionem esse
contra utilitatem pupilli, ut tradit Chass. *tit. des enfans*
plusieurs lictz, §. 6. *in verbo, par inventaire*, *num.* 26. Sic
etiam * prædicta locum non habent in dominio Me- 110
colani, non obstante remissione, vel etiam prohibi-
tione ex decreto ducali, cui inferior derogare non po-
tuit, ut tradit Joan. Plot. §. 9. *num.* 21. & 22. *de in lit.*
mand.

Undecimo * non procedit supradicta quinta regu- 111
la, quando esset relicta liberatio à redditione ratio-
nis, cum caput rationis reddendæ sit inventarium, ut
tradit Bald. *in l. cum tale*, §. 1. ff. *de condit. & demonstr.* An-
gel. *consil.* 144. *ad fin.* allegans l. *tutor, qui repertorium*, ff. *de ad-*
ministratione, tutor. & inventarium principaliter pro-
pter rationes sit introductum, ut dicit Benedict. de
Pruf. *in 6. dubio*, cum * dicit, quod is, qui ad rationem 112
reddendam non obligetur, per consequens etiam non
taceatur ad inventarium, allegans l. *Orphanotrophos*, C.
de piscop. & cler. & idem docet Specul. *in tit. de instru-*
am. edit. §. *nunc aliqua*, *vers. sed an simplex*, ubi dicit fru-
strum fieri inventaria, ubi ratio non reddatur, quem se-
quitur Jason *in d. l. nemo potest*, *vers. adde bonum simile*.
Quod * quidem multo magis procedit, quando ultra 113
relictum liberationis à ratione reddenda factum esset
retractum de omni eo, in quo eos condemnari contige-
re secundum Dec. *consil.* 178. *vers. sed tamen*. Angel. *consil.*
1. & *consil.* 312.

Sed * hæc undecima declaratio regulæ, non proce- 114
dit

dit primo, quando tutor vel curator sciebat, vel scire
debebat, talem liberationem esse nullam, & ita tes-
torem non potuisse disponere: puta, quia bona esse
libellaria seu livellaria, emphyteutica, feudalia vel
deicommissaria, ut tradit Hieron. Gratus *consil.* 23. *num.* 2.
18. *vers.* nam tenentes. *lib.* 1. *arguin.* d. l. nemo potest, ff. de legat.

115 *¶* l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. Sed si tutor * ac
rator, ignoraverat liberationem rationis reddendæ
cto non valere: quia forte ignorabant factum, id est
bona esse feudalia vel livellaria, & sic ignorarent tes-
torem de eis non potuisse disponere, relinquendo
ctam liberationem. Certè si non fecerint inventa-
um, ac librum rationum, ob ipsam facti ignorantiam
excusantur à dolo, & à lata culpa, cum hoc procedat
ignorantia non juris, sed facti, unde nullitas resultat
l. qui in alterius, ubi text. Dec. & Cagn. ff. de reg. jur. l. f.
ff. pro suo, cum in dubio ignorantia facti * præsumitur

116 *verius*, ff. de probat.

117 Secundo * non procedit, quando apparet de dolo
faciendo commissio, quo casu non valet talis liberati-
ut quia non fecerit illud, ad quod tenebatur vigore
jus officii, stante dicta liberatione. Idq; hac ratione,
detur materia delinquendi, & ne quis fiat locupletior
cum aliena jactura, ut pulchrè tradit Socin. *consil.* 72. *lib.* 3.
& Aymo Cravet. *consil.* 193. *num.* 9. Dec. *consil.* 178. *num.* 1.
& ibi Carol. Molin. l. si servus vetitus, ff. de legat. 1. l. 1.
quis rationes, ff. de liberat. legat. l. quidam decedens, in princ. ff.
administr. tut.

118 Tertio * non procedit, quando se excusaverit à tes-
tela, quo casu indistinctè privatur legato, l. tutor, §. qui
tutoribus, & l. Neseinius, §. fin. ff. de excusat. tut. l. qui tute-
lam, ff. de testam. tut. l. etiam, ff. de legat. 1. & eleganter
Dec. *consil.* 178. numero 1. & 2. *vers.* secundo responde-
potest.

119 Duodecimo, non * procedit supradicta quinta
conclusio, seu regula, quando tutori non fuisset oppo-

situm

itum de non confecto inventario, quo casu non vi-
 iat, si hic ordo non fuerit servatus, ut dicit Vant. de
 nullitat. tit. 1. num. 150. per text. & ibi Bald. in l. fin. C. de
 Magistrat. conven.

S U M M A R I A.

Contra tutorem, vel curatorem, qui non confecerit inventa-
 rium juratur in litem. Ampliatur num. 2. 4.

Communis opinio.

Tutor non exhibens cum effectu computationis librum ratio-
 num, contra eum juratur in litem.

Tutor, vel curator, tenetur parti exhibere inventarium, ac
 librum rationum, & pati ut copia omnium per partem
 extrahatur.

Contra eum, qui profert obscurum & intricatum librum
 rationum, juratur in litem.

Tutores, vel curatores, qui tenentur in inventarium & librum
 rationum facere, si jurent perdidisse, eis non creditur,
 nisi hoc probent, sed contra eos in litem juratur.

Tutores non excusantur, si dicant se confecisse inventarium,
 sed esse sub actoribus, vel negotiorum gestoribus, qui
 istud exhibere noluit.

Tutor licet reddiderit rationes, & instrumenta liberatio-
 nis, nihilominus tenetur reexhibere, si arguatur dolus
 vel error.

Tutor licet quadam rite & recte posuerit in inventario,
 sed non omnia, poterit quo ad omissa contra eum jura-
 ri in litem.

Tutor describens in libris rationum quæ omissa sunt in in-
 ventario, non præsumitur habuisse animum defrau-
 dandi pupillos.

Dolus præsumptus tutoris quando purgetur.

Tutores, vel curatores, non restituendo reliqua ac bona mi-
 norum, sunt in dolo.

Heres pupilli jurat in litem contra tutorem, quo non con-
 fecerit, vel non rite fecerit inventarium.

16 Tutores excusantur, si ex justa aliqua causa Inventarium non confecerint, si probent quod parentes pupillorum non habuerint alia bona, quam talia.

17 Iuramentum in litem non datur contra tutorem, qui confecerit Inventarium ob simplicitatem, & rusticitatem.

18 Iuramentum in litem non datur contra tutorem, conscientem librum rationum, si liberatus fuerit onere reddendi rationes, & in aliis casibus remissis in contextu relatis.

i Sexta regula est, quod* contra tutorem vel curatorem, qui non confecerit inventarium, iuret in litem, l. i. §. officio, ff. de tutel. & rat. distrab. l. tutor, qui in inventarium, in princ. ff. de administ. tut. Marian. Socin. conf.

148. num. 1. lib. 1. Quod dictum etiam* locum habet in quolibet administratore, qui bona vel jura alterius administrat, secundum Baldum conf. 350. lib. 1.

3 Anchor. conf. 317. quæ* vera & communis opinio est omnium Dd. teste Carol. Molin. in addit. ad Alexan. conf. 214. lib. 7. Id quod Iacob. Menoch. de arbitr. judic. lib. 2. casu 208. num. 16. 17. & 18. etiam extendit ad

4 *Thesaurarios, Usufructuarios, & alios similes Carol. Molin. ad consuetud. Parisiens. tit. 1. §. 6. gl. 6. num. 30. & Rom. conf. 518. in fin.

5 Ampliatur* ut procedat primò etiam in eo, qui non exhibeat cum effectu computationis, & plenæ examinationis librum rationum, secundum Bartol. conf. 150. Angelum, conf. 277. ad fin. ubi loquitur de voluntario negotiorum gestore, & Ludovic. Rol.

6 man. conf. 518. ubi* loquitur in matre relicta dominica & usufructuaria. Nam tutor & curator, qui tenetur reddere rationes, tenetur etiam parti exhibere inventarium ac librum rationum, & pati ut copia omnium extrahatur per partem sibi contrariam, ut est text. in l. cum servus, ubi Bart. per illum text. ff. de condit. & demonstrat.

Secundò*ampliatur, ut nedum procedat in eo, qui nullum penitus inventarium fecerit, sed etiam in eo quoque, qui obscurum confecerit, ita ut non possit apparere de rerum quidditate & valore, & quantitate redditus & impensæ, nec ratio dispungi aut concludi possit, ut in inventario tradit Bartol. in d. l. tutor, quæ pertorium, num. 18. & in rationibus, Petr. Anchoran. cons. 316. ubi concludit standum juramento filii, de redditibus possessionum suarum contra matrem, quæ eis administraverit, sed rationes reddituum passim & perfunctoriè reddiderit, ut non possit apparere accepta, an data, probè an improbè referantur, de qua re diximus supra regula præcedente: nempe paria esse, inventarium non facere, vel obscurum facere, ita ut earum pretio constare non possit.

Tertiò*ampliatur, quod tutores vel curatores, non excusentur, licet dicant etiam cum juramento se confecisse inventarium, sed perdidisse, nisi probaverint casum vel amissionem. Tenentur enim ea diligenter custodire, nec creditur eorum juramento, quod ea perdididerint, secundum Anchor cons. 316. in vers. non obstat. Socin. cons. 159. vers. idem tenet. & cons. 190. vers. sed præmissis, lib. 2. & est tex. in l. si quis ex agentariis, §. fin. ibi, perdidisse se probet, ff. de edend.

Quarto*ampliatur, quod etiam non excusentur tutores vel curatores sub prætextu, quod dicere velint, se quidem confecisse, sed esse sub actoribus, vel negotiorum gestoribus, qui nolint exhibere: sibi enim imputare debent, quod tales elegerint, ut tradit Socin. cons. 190 lib 2.

Quintò*ampliatur, quod licet semel reddiderint rationes, & instrumenta liberationis produxerint, quod nihilominus teneantur re exhibere, si dolus arguatur, vel error, ut tradit Socin. d. consil. 190. & Alex. cons. 74. & ibi Mol. lib. 7. etiam si tutor analogistes esse missus esset, ut tradit Alex. d. cons. 74.

Sextò

- 11 Sexto * ampliatur, quod etiam si tutor in inventario quædam rectè & ritè posuerit, non tamen reus omnines; quod tamen quo ad omissa vel respectu omisso- rum, jurare poterit in litem, secundum Bart. in *l. tutor, qui repertorium*, n. 21. vers. item quod dicitur, ff. de *minist. tut.* nisi * omissa in inventario posita essent & 12 descripta in libro rationum, per quam * descriptio- nem purgatur dolus præsumptus, ut tradit An. in *Cravet. conf.* 175. n. 12. vers. & in terminis, quo loco dicitur, quod dolus præsumptus ex eo, quod tutor in in- ventarium non fecerit, purgecur, quando probetur qui- titas bonorum pupilli, quæ ad manus tutoris per- nerunt, vel quando dicatur processisse de indulgentia talem omissionem ad commodum pupillorum, p- pter eorum creditores.
- 14 Septimo * ampliatur, quod etiam si tutor vel cu- tor, librum rationum confecerit, sed reliqua, vel alia bona & jura minorum non exhibuerit ac restituerit; quod tamen contra eos ex hoc solo capite in litem jurari possit, secundum Bart. & Dd. in *d. §. officio*. vide- tur enim tutores & curatores esse in dolo, non rei- tuendo reliqua ac bona minorum, secundum Con- *conf.* 318. l. 4. & est text. in *l. si tutor*, ff. de *in litem jurat.*
- 15 Octavo * ampliatur, quod etiam heres pupilli p- terit jurare in litem contra tutorem, qui non confe- rit, vel non rectè fecerit inventarium, ut tradit Castr. & Socin. in *l. pen. §. fin.* ff. *ne quis eum qui in jus.*
- 16 Declaratur * prædicta regula non procedere, quando tutores volunt probare, quod parentes pupillorū habuerunt alia bona, quam talia, ex quibus tantum & non ultra perceperint, de quibus etiam iudex se- 17 potest ex officio informare. Vel quando * ex quali- te personæ apparet ob simplicitatem & rusticitatem inventarium fuisse omissum, ut tradit Jacob Menoc. *de arbit. jud. lib. 2. cent. 3. casu 208. n. 2. 23.* dicens, iu hoc 18 versari iudicis arbitrium. Vel quando * eis prælegatis

set liberatio à reddenda ratione, vel testator remisisset, vel fieri vetuisset inventarii confectionem. Vel aliqua iusta causa fuerint impediti, nisi omiserint res occultas. Nec hoc denique procedit, quando vigeret consuetudo, ut non conficeretur inventarium, secundum Panorm. in c. ex parte, n. 6. de appellat. ubi hoc ponit admodum singulari. Vel quando tutor plus expendisset in confectione inventarii, quam bona pupilli valerent: vel, non expediret minoribus eorum bona manifestari, maxime si Iudex ob eam causam remiserit. Vel quando in eo tantum inveniretur modicus defectus, secundum Andr. Tiraq. de iudic. in reb. exig. vers. 6. de quibus omnib. late diximus regula proxima precedente, quibus quidem casibus adversus tutorem non poterit jurari in litem.

De satisfdatione Tutorum vel Curatorum.

SUMMARI A.

- 1 Omnis tutor, vel curator, tenetur satisfdare re pupilli salvam fore. Idem ex statuto Ultrajectino. rubr. 31. art. 3. 7.
- 2 Satisfdatum dicitur, datis idoneis fidejussoribus.
- 3 Tutores in suo officio ut plurimum aut infideles, aut negligentes sunt.
- 4 Experientia rerum magistra.
- 5 Satisfdatio tutoris præstanda est ante decretum administrationis.
- 6 Tutor ante satisfdationem repellitur ab administratione.
- 7 Tutor sine satisfdatione officium suum exercere potest circa tempore peritura.
- 8 Tutor vel curator, ante emissam hanc satisfdationem, non est tutor, nec habet administrandi potestatem.
- 9 Contra gesta per tutorem, qui non satisfdederit in iudicio, in præjudicium pupilli, non est opus restitutione, tanquam ipso jure nulla.
- 10 Tutor, qui fidejussores non invenit, non admittitur ad tutelam, præstita juratoria cautione.
- 11 Juratoria cautio non sufficit in administrandis officiis.

- 14 Tutores Principum possunt tales fidejussores constituere quales reperire possunt.
- 15 Tutor cavere nolens, vel differens, pignoribus captis, ceri potest.
- 16 Fraude satisfacere nolens remouetur à tutela, cum infamia nota, secus vero si inopia hoc fecerit.
- 17 Fidejussores tutoris obligati pupillo non habet beneficium divisionis.
- 18 Si necessaria satisfactio fuerit, & non facile possit talem eam prestare in loco dationis tutela, potest audiri in alia ejusdem provinciae civitate satisfactionem prestare paratus sit. Declaratur num. 19. 20.
- 21 Legitimi tutores, vel curatores satisfacere debent.
- 22 Mater quoque satisfacere tenetur.
- 23 Patronus ejusque liberi satisfacere tenentur.
- 24 Patronus honestus tutor sui liberti non tenetur satisfacere.
- 25 Pater legitimus administrator non satisfacit.
- 26 Agnatus locuples satisfactione non oneratur.
- 27 Intellectus legis 2. 3. & l. Servum, ff. Rem pupilli salvam fore.
- 28 Curatores omnes satisfacere tenentur, Ampliatur nu. 29. Limitatur nu 30.
- 31 Curator furiosi habens sufficientem substantiam ad firmam gubernationis non satisfacit.
- 32 Discrimen notabile inter curatorem, & tutorem.
- 33 Magistratus non exigens hanc satisfactionem tenetur pupillo, vel adulto, in subsidium.
- 34 Subsidiariae actiones quae.
- 35 Subsidiaria actio pupillo, vel adulto, quando competat.
- 36 Subsidiaria actio unde introducta.
- 37 Magistratus prestare tenetur periculum tutoris parum idonei, nu. 8.
- 39 Paria sunt aliquid non facere, vel minus idoneè facere.
- 40 Magistratus non tenetur pupillo de futuris casibus.
- 41 Probatio idoneitatis satisfactionis cui incumbat.

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. & CUR. &c. 497

- Actio Subsidiaria datur adversus quemlibet in solidum nisi omnes fuerint solvendo, quo casu datur beneficium divisionis.
- Qui solus periculum in se recipit, is prius est excutiendus.
- Si dolo, vel lata culpa, Magistratus non exegerint cautionem, tenentur in solidum pupillo.
- Actio Subsidiaria etiam datur contra heredes Magistratus, qui omnino omisit petere cautionem.
- Magistratus cautionem a tutoribus non exigens ipse habetur loco fideiussoris.
- Non tenentur Magistratuum heredes, ut ipse Magistratus.
- Heres Magistratus tantum succedaneus est culpa dolo proxime.
- Filius familias Magistratus factus, si pupillo caveri non curaverit ejus culpa, actio dabitur in patrem filij familias Magistratus peculiotenus, si ejus voluntate Magistratum administraverit.
- Actio Subsidiaria datur heredibus pupillorum in Magistratus.
- Eadem actio in Magistratus datur, quae competit in Tutores tam ad sortem, quam ad usuras.
- Privilegium in bonis Magistratus pupillus non habet, sed cum ceteris creditoribus partem habiturus est.
- Magistratus moniti, si non dederint tutores, vel curatores, tenentur ad damnum, quod medio tempore passi sunt impuberes.
- Magistratus municipalis, data opera, tutelam differens in successores suos, vel satisfactionem data opera trahens, quoad successores accipiant, tenentur ad damnum, quod pupillus medio tempore pati posset.
- Actio Subsidiaria datur etiam in eum, qui electus fuerit ad aestimandas tutorum satisfactiones.
- Actio Subsidiaria datur contra scribam, vel alium notarium, qui minoris quam debuit res minoris, vel veram substantia taxationem passus fuerit occultari dolo, vel negligentia.

- 57 Ad Magistratus qui tutores confirmant sine inquisitione
& fideiussores non recipiunt, pertinet periculum ad-
ministrationis.
- 58 Falsa de tutorum facultatibus præsidi renunciantes nen-
tur Subsidiaria.
- 59 Magistratus tenentur, si præsides provinciae eos satis tige-
re jusserit à tutoribus, & non exegerint.
- 60 Si præsides provinciae tutorem, vel curatorem minus iacum
dederit ex suggestu Magistratum, qui nominare
di dederint, Magistratus tenebitur quatenus dolo, vel
lata culpa, versati fuerint.
- 61 Præsides provinciae si nomina & facultates tutorum i alio
acceperit, & ad Magistratus municipales referant,
ut se de nominatorum facultatibus, & moribus in-
struerent, & exinde instructus tutorem dederit Magi-
stratus tenebitur, quatenus dolo vel lata culpa
sunt.
- 62 Præsides provinciae si nomina ab alijs accepta ad Magistra-
tus remiserit, ut ipsi darent, vel ut post dationem exi-
gerent satisfactionem, nec exegerint, periculum ad
Magistratus pertinebit.
- 63 Ad Magistratum non pertinet periculum tutoris, q
non dedit, si tempore finitæ tutela tutor repa-
solvendo.
- 64 Quod Magistratus, qui tutores minus idoneos con-
runt, conveniantur, in usu non est.
- 65 Contutor ob inopiam alterius non habet actionem
sus Magistratum.
- 66 Cur in Magistratus minores tantum competat
Subsidiaria, non in Magistratus maiores.
- 67 In provincijs tutores vel curatores clarissimarum
narum nominantur per Curiales, & in subsidiaria
nominatione tenentur.
- 68 Magistratus non teneitur pupillo, nisi in subsidium
quod de bonis tutoris servari non possit.
- 69 Si tutor testamentarius & dativus gerunt divisi-

dativo prius peruenitur ad Magistratum, quam ad contutorem.

- 10 Fidejussores Magistratum non tenentur actione subsidia-
ria.
- 11 Nominatores Magistratum actione subsidaria non te-
nentur.
- 2 Ordo decurionum non tenetur actione subsidaria, nisi in se
receperit periculum, num. 75.
- 3 Ordo quid.
- 4 Ordo quot partibus constet.
- 6 Testamentarius tutor non satisfacit, & quæ sit ratio.
- 7 Testimonium paternum pro satisfactione sufficit.
- 8 Tutor testamentarius, an de consuetudine etiam satisfacit.
- 9 Executor testamenti non satisfacit, nisi post testamentum
cæperit esse solvendo.
- 10 Curator testamento datus non satisfacit in casibus per-
missis.
- 1 Tutores codicillis dati non satisfaciunt.
- 2 Tutores dati in testamento invalido, tamen confirmati,
satisfactioni subjiciendi non sunt.
- 3 Tutores in testamento invalido dati tenentur satisfacere,
quando confirmati fuerint sine inquisitione.
- 4 Plures testamento dati tutores, uno offerente satisfactio-
nem, alio nolente satisfacere, præfertur satisfaciens.
- 5 Tutelam geri per unum interest pupilli.
- 6 Livius cur judicet complurium imperium inutile esse.
- 7 Nemo cogitur succedaneus esse alieni periculi.
- 8 Non omnino qui satisfacit, contutoribus est præferendus.
- 9 Causa cognitio in recipiendis tutoribus, duplex est.
- 10 Inter plures satis offerens magis idoneus præfertur.
- 11 Patroni non possunt se invicem provocare ad satisfactio-
nem, nisi ex magna causa.
- 12 Extraneus volens satisfacere, non repellit tutores ab admi-
nistratione.
- 13 Si testatoris fallatur opinio, quid juris.
- 14 Tutor post testamentum factus non solvendo cautionem
præstare debet.

95 Tutor à matre testamento datus tenetur satisfdare, & coir-
matur ex inquisitione, seu in patre. Et quæ sit dirigi-
tatis ratio. num. 96.

97 Tutor ex inquisitione non satisfdat, limitatur de consuetudinibus
Gallie num. 98.

99 A minoribus Magistratibus dati tutores satisfdare debent.

100 Satisfdatio tutoris per errorem facta, qui satisfdare nono-
gebatur, non valet.

101 Tutor defendens pupillum non satisfdat de iudicato l. nullo
vendo.

102 Officium suum nemini debet esse damnosum.

REGULA VII.

1 **S**eptima regula est, quod *omnis tutor vel curator
Steneatur satisfdare rem pupilli vel adulti salvamo-
re, l. 1. & ibi Bal. ff. rem rat. haberi, Gl. & Bart. in l. legi-
mos, ff. de legit. tutor. & toto tit. C. de tutorib. qui non satisf-
de creationibus, C. de Episcop. audient. Cappyt. decis. 50. Et

2 hoc intelligitur, datis *idoneis fidejussoribus, d. l. ff.
rem rat. haberi. juncta l. pratoria, ff. de prator. stipulat. l. 4. §. ff.
rem pupilli salv. fore. & l. 1. ff. qui satisfd. cogant. idque favere
pupilli & adulti ita receptum est præsertim, quia tunc

3 res *in suo officio ut plurimum aut infideles, aut
gligentes sunt, §. quoniam autem, in Auth. ut ii, qui oblig. s.

4 hab. perhibent res minorum, ut experientia, quæ est *rem
magistra, docet, cap. quam sit. de elect. in 6.

5 Quæ quidem regula ampliatur primò, ut *proce-
quod etiam hæc satisfdatio à tutore præstanda sit ante
omnia, id est, ante decretum administrationis, ut
præstita, interponit iudex suum decretum, quo e-
cernit administrationem ad ipsum tunc pertinere ut
tradit Christoph. Port. Instit. de legit. agnat. tutel. num. 3.
versic. quarto debet. & Angel. Aretin. Instit. de satisfd.
tutor. num. 3. in versic. in eadem gl. per l. fin. §. pen. & ibi
notat C. de administrat. tutor. & facit l. 1. C. de tut. quon-
satisfd.

Seci2

CAP. XXXXII. DE OFFIC. TUT. & CUR. & C. 501

Secundò * ampliatur, quod etiam tutor ante talem 6
satisfactionem prohibeatur ab administratione, quia
tutela sine vinculo cautionis non committitur, l. si
impuberi, §. quamvis, vers. tutela vero, ff. de tutor. & curator.
datis ab his. cum * qua ampliatio concordat etiam 7
statutum nostrum Ultrajectinum, Rubric. 13. art. 3.
terum * hæc ampliatio locum non habet quo ad 8
tempore peritura, juxta l. ult. C. de tut. qui non satisfd.

Tertiò * ampliatur regula, quod etiam tutor, vel 9
curator, ante emissam satisfactionem non sit tutor, nec
abeat administrandi potestatem, l. si impuberi, §. quam-
vis, vers. quid ergo si non caveat, ff. de tutor, vel curat. datis ab
his, & l. 3. & ult. C. de tutor, qui non satisfd.

Quartò * ampliatur, quod contra gesta per talem 10
tutorem in judicio, qui non satisfdederit rem pupilli
solvam fore in prejudicium pupilli, non sit opus resti-
tutione, ut quæ sint ipso jure nulla, & non noceant
pupillo, ut est text. in l. si tutor, & ibi Bart. & Bald. C.
quibus caus. in integr. restit. non est necessar. quod dicit
perpetuo menti tenendum esse Robert. Marant. de ord.
judicior. part. 4. num. mihi 33. & Ioach. Mynsing. cent. 2.
serv. 32. & Vant. in tract. de nullit. processuum, in rubric.
nullit. sententiæ ex defectu inhabilitatis seu mādati, n. 128.

Quintò * ampliatur, ut etiam non sufficiat jurato- 12
ria cautio, cum tutor nomine alieno veniat, & ideo si
fidejussorem non reperit, non censeatur idoneus, l. fin.
arbitrium tutela, id quod etiam confirmatur, per re-
gulam, quam tradit Bald. in l. 1. circa medium, ff. de usu
usufruct. legat. ubi inquit, quod * in officiis admini- 13
strandis, & quando quis electus fuerit in tutorem vel
curatorem, si non posset dare fidejussorem, quod non
sufficiat juratoria cautio. l. 2. C. de tutor. & curat. datis ab
his, Iason. in l. 1. col. fin. C. de procurat.

Sed * hæc ampliatio locum non habet in tutore 14
principis, quibus sufficit fidejussores tales constituere,
tales reperiri possunt, ut tradit Barthol. Chassan.

tit. Des enfans des plusieurs litz, §. 5. in verbo, caution souffisae, num. 4. allegans Alberic. de Rosat. in l. de creationib. de Episc. audient.

- 15 Sexto * ampliatur regula, quod tutor cavere velens vel differens, pignoribus captis, coerceri potest, §. subsidiaria, Instit. de satisfat. tutor. l. dies cautionum, §. si tra. ff. de dam. infect. l. si quis à liberis, §. si quis ex his, ff. de agnos. l. 3. C. de suspect. tutor. & l. 1. §. qui ergo, ff. de ventris spic. Sed & extitit constitutio Imperat. Valeriani & Gallieni, in l. 2. C. de tutor. qui non satisfecer. quod * tutor, si secundum Præsidis præceptum, & juris formam si non dederit, removeatur à tutela sine infamia, si autem inopia hoc faciat, sed si fraude, cum infamiae nascitur. Eoque * nomine etiam teneantur dare fidejussorem, l. 1. ff. qui satisfacere cogantur, qui quidem fidejussores omnino in solidum obligantur, nec beneficium divisionis habent, l. ult. ff. rem pupilli salv. fore, l. si plures, ff. de admisi. tut. ita tamen, ut * sufficiat eam satisfactionem, vel fidejussionem præstare alio loco quam dationis tutoris, ex eo quod necessaria sit, ad quam quis à lege astringitur, licet causa sit voluntatis, l. si fidejussor, §. non necessaria, ibi, non facile, & l. de die, §. tutor, & §. jubetur, ibi, minus sunt in municipium, & ibi, posse quo postulat remitti, ff. qui satisfacere cog. Quod * tamen intelligitur, dummodo peteret dare fidejussorem in loco multum distante, ut casu non audiretur, ut dicit Bart. in d. §. jubetur, & probat text. singularis in d. l. fidejussor. in §. si necessaria, ibi, in alia ejusdem provincia.
- 20 Ex quo * infert idem Bart. in d. §. jubetur, quod ubicunque in loco judicii quis non potest præstare dictam satisfactionem, sed reus peteret se remitti ad dandum talem satisfactionem ad talem locum, quem ipse ius elegerit, si reus ibidem velit dare fidejussorem, nec contrarium fultum esset actori propter conveniendi difficultatem, non audiretur per l. 2. ff. qui satisfacere cogant. Ideò secundo eum eligi debet locus actori conveniens, quem secundo

tr Alex. in d. §. tutor, & est de mente Bart. in l. scien-
an, §. 1. ff. eod. tit.

Septimo * ampliatur regula, ut etiam procedat in
legitimis tutoribus vel curatoribus, qui etiam satisfacere
debeant, l. legitimos, ff. de legit. tutor. & ibi Bart. & fa-
l. ult. §. defensionem, C. de administrat. tutor.

Octavo * ampliatur, quod etiam mater, cui singu-
li quodam jure permisit Iustinian. gerere tutelam fi-
liorum suorum, omnino satisfacere teneatur, per novel-
l. constitutionem 118. ad fin.

Nono ampliatur, quod * etiam patronus, & ejus li-
bri ad hanc satisfactionem teneantur, d. l. legitimus, &
gl. declarat, l. si impuberi, §. quamvis, ff. de tutor. & curat.
etis ab his.

Sed hæc tres * præcedentes ampliaciones non pro-
cedunt in patrono tutore sui liberti, saltem ubi est per-
sona patroni honesta, quæ satisfacere non cogitur, ma-
xime quando substantia pupilli est modica, ut tradit
iraquel. de pœnis, causa 51. num. 41. Bald. in l. tutores, ff.
de legit. tut. & Iason in l. jubemus, num. 13. C. de judicijs, d. l.
legitimo, ff. de legit. tutor.

Nec etiam * procedunt in patre legitimo admini-
stratore, ut tradit Arius Pinell. Lusitan. in 2. parte l. 1.
20. C. de bon. matern. & Boer. ad consuetud. Bituricens. tit.
de constumes, §. 3. per l. cum oportet, §. non autem. & ibi gl.
de bonis, quæ liber. Nec etiam * in agnato locuplete, l. 26
§. & si quidem curator, C. de curator furios. l. de creationi-
bus, §. penult. C. de Episc. audient.

Decimo * ampliatur, quod etiã hæc cautio præstari
debeat à tutore, & fidejussoribus, exigente Magistra-
to, stipulante ipso pupillo, si dari potest, l. §. exigere, ff.
Magistrat. conven. ut tradit Carol. Molin. in princ. l. 1.
m. 19. de verb. oblig. Vel si pupillus absens sit, vel dari
non possit, servus ejus stipuletur, vel si servum non ha-
beat, servum ei emat, si non sit unde ematur, aut non
taliaqua emtio: profecto dicemus servum publicum

apud Prætores stipulari debere, aut quo dare aliquem
Prætor debeat, cui caveatur, l. 2. 3. & l. servum, ff. rem-
pilli *salvam fore*.

28 Undecimo * ampliatur, quod etiam hæc satisfactio
pertineat non ad tutores tantum, sed etiam ad omnes
curatores datos, siue puberibus, impuberib. prodigis
vel furiosis, l. 1. §. pertinet, l. de creationibus, §. sin autem,

29 C. de Episc. audien. etiam si ad species * curator datus,
l. & si ad species, ff. rem pupil. *salvam fore*. nisi fuerit cu-

30 tor ventri datus, ex inquisitione, qui satisfacere * non
debet, l. bonorum, ff. rem pupil. *salvam fore*. Quemad-

31 dum * etiam non tenetur satisfacere curator furio-
quando habet sufficientem & idoneam substantiam
ad fidem gubernationis, l. de creationibus, §. sin autem,
de Episc. audien. l. cum furiosus, §. sed si quidem nobilis, en-

32 duob. §§. seqq. C. de curat. furiosi, quæ quidem * stipulatio
in curatore committitur statim, atq; res salva esse co-
fieri, sed in tutore non committitur, nisi finita ex-
tremo tutela & fidejussoribus, tunc exinde incipiet co-
dere dies, l. non quasi, §. hanc stipulationem, ff. rem pupil.
salvam fore.

33 Duodecimo * ampliatur, quod non solum ipsi tu-
tores teneantur ex administratione rerum pupilli,
rum etiam quod Magistratus non exigens hanc sat-
factionem teneatur pupillo, vel adulto in subsidium,

34 §. sciendum, Instit. de satisfact. tut. & * ideo dicitur Subsidia,
§. nos autem, in fin. & §. impuberes, Instit. de Attil. tut.
l. tutores, in fin. ff. de confirmand. tutor. nempe quod re-
quis deficientibus veluti succenturietur.

35 Continet * autem hæc actio ultimum præsidium,
quia tum demum exercetur, ubi non est indemnitas
pupilli satisfactum, excussis bonis tutoris, itemq; fide-
jussoris ejus, nec non collegarum, qui etiam periculi
propter consortium administrationis subeunt, ut re-
scripsit Gordian. in l. adversus, C. de Magistra. conven. quæ
alias dicitur actio in factum, alias actio utilis, l. 5. &

Gloss.

lossa, verb. utilem, C. eod. Quæ * introducta fuit ex Se-
 atusc. facto auctore Trajano d. §. sciendum, & l. Magi-
 ratu, C. de Magistrat. conven. Vel etiam ex prudentum re-
 sponsis, d. §. sciendum. Ac ne novum * esse putemus, 37
 quod Magistratus præstet periculum tutoris parum
 idonei, cum similis lex etiam inveniat apud Plato-
 nem, quæ apud eum extat, lib. 12. ut dicit Francisc. Bal-
 uin. Instit. de satisfdat. tutor. in verbis, sed etiam in eos.

Et hæc ampliatio * etiam procedit primo, ut Magi- 38
 ratu teneatur, si non idoneè passus sint cavere, idque
 culpa eorum Magistratum factum inveniat, l. 1. §.
 l. & l. quod ad heredem, ff. de Magistrat. conven. Corn. cons.
 63. n. 6. lib. 4. quia paria * sunt aliquid non facere, vel 39
 minus idoneè facere, l. quoties, ff. qui satisfd. cogant. Verum
 hoc * non procedit, si ab initio curarunt idoneè satisf- 40
 dari, & si postea forte lapsi fuerint facultatib. fidejuf-
 sores: quo quidem casu non tenebitur Magistratus, cui
 nihil est quod imputetur. Neq; enim habet Magistra-
 tus futuros casus, & fortunam pupillo præstare, l. 1. §.
 Magistratus ff. de Magistrat. conveniend.

Probatio * tamen idoneitatis satisfdationis non pu- 41
 illo incumbit, ut doceat fidejussores solvendo non
 fuisse tempore, quo acciperentur, sed Magistratib. ut
 doceant eos solvendo fuisse, quæ omnia continentur
 l. p. responso, in d. l. 1. §. probatio, ff. de Magistrat. conven.

Secundo * procedit hæc ampliatio, quod eadem a- 42
 tio etiam detur adversus quemlibet in solidum, l. 3.
 C. de Magistrat. conven. nisi omnes fuerint solvédo, quo
 casu dabitur convento beneficium divisionis, d. l. 3. C.
 de Magistrat. conven. l. in Magistr ff. eod. vel quando Magi-
 stratus inter se convenissent, ut unius * tantum peri- 43
 culo tutores darentur: quo casu primus excutiendus
 erit, qui hoc suscepit, l. 1. §. si inter, ff. de Magistrat. conven.
 Si vero dolo fecerunt Magistratus, vel lata culpa, quo
 minus * idoneè curarunt satisfdari pupillo, in solidum 44
 tenentur, d. l. in Magistratus, ff. de Magistrat. conven.

- 45 Tertio procedit* hæc ampliatio, quod etiam de heredes
hæc actio Subsidiaria contra heredes Magistratus, qui
omnino omiserunt petere cautionem, quia est hæc
culpa Magistratus, de qua teneatur heres, *l. quod ad re-
redem, & ibi gl. verb. omitteret, l. non similiter, ff. de Magistratib.*
46 *strat. conven. l. 2. C. eod.* Nam si* Magistratus tanta fuit
negligentia, ut omnem cautionem omitteret, æquum
est haberi eum loco fideiussoris, ut & heres ejus teneatur
tur, *d. l. quod in heredem.* Vnde recte constat, quod idem
47 Vlpian. ait, in *l. non similiter, ff. eod.* Non* similiter tenentur
heredes Magistratum, ut ipsi Magistratus tenentur
48 quia Magistratus* in omne periculum succedit, heres
vero tantum succedaneus sit culpæ dolo proximæ, non
teneatur tutoris negligentiae nomine. Hinc quoque
49 filiusfamilias* fuerit Magistratus, & caveri pupillo
curaverit, aut non idonee cautum fuerit, ejus culpa, et
Iulian. in patrem filiusfamilias Magistratus peculior
nus dandam esse actionem, si voluntate patris Magi-
stratum administraverit, quasi Rempubl. salvam fore
promiserit, qui dederit voluntatem, ut filius Decurio
crearetur, *l. 1. §. si filiusfamilias, ff. de Magistratib. conven.* Porro
50 autem ut in heredes Magistratum* datur hæc actio
subsidiaria, ita etiam datur heredibus pupillorum, *l. 1. §. ad*
51 *non tantum, ff. de Magistratib. conven.* Proinde* etiam eadem
actio datur contra Magistratum, quæ cōpetit in tuto-
52 res, *l. ult. §. ult. ff. de Magistratib. conven.* Idque non* solū quod
ad sortem, sed etiam usuras, *d. l. ult.* Sed hoc non proce-
dit, quo ad privilegium personale vel hypothecæ
bonis Magistratus, in quibus pupillus privilegiū non
habet, sed cum cæteris creditoribus partem habiturus
est, *l. 1. §. privilegium, ff. eod.*
53 Quarto procedit* ampliatio, quod etiam Magi-
stratus si moniti non dederint tutores vel curatores
teneantur ad damnum, quod impuberes vel etiam ado-
lescentes medio tempore passi fuerunt, quia munus
mandato non paruerunt, *l. 1. §. Magistratib. ff. de Magistratib. conven.*

ven. Idem quoq; * dicendum, si data opera tutelam
 stulerint in successores suos, vel si satisfactionem data
 pera traxerint quo ad successores, quo quidem casu
 nil eis proderit, *d. l. i. §. sciendum.*

Quintò procedit * ampliatio, quod actio quoque
 bdiaria sit danda in eum, qui electus sit ad æstiman-
 as tutorum satisfactiones, *d. l. i. §. Hadrianus.* Vel etiam
 ontra * Scribam vel alium, qui minoris, quam debuit,
 es minoris, vel veram substantiæ taxationem passus
 erit, occultarit, dolo vel negligentia, *l. ult. C. eod.*

Sextò, ampliatio * procedit, quod etiam teneatur
 Magistratus, qui non dedit, sed testamento à patruo
 atos tutores confirmavit sine inquisitione, cautione
 on exacta, nec enim voluntas ejus, qui tutorem dare
 on potuit, negligentiam Magistratum excusat, *l. tu-
 res, ff. de confirm. tut.* Idem etiam * Magistratus tene-
 ur, si Præses provinciæ dederit tutores, sed ejus Præsi-
 dibus renunciantes falsa, deceperint, gratia forte aut pe-
 unia, *l. i. §. si Præses 1. ff. de Magist. conven.* Et multo magis,
 quando * Præses eos satis exigere jussit, quo casu eos
 teneri etiam si si Præses dederit, dubitandum non est, *d.
 i. §. neq. vers. plane.* Similiter * quoq; dicendum erit, si
 Præsidi provinciæ dati nomina dederunt, vel ex eorum
 aggestu dati fuerint, quatenus dolo vel lata culpa ver-
 ati sunt, *d. l. i. §. si Præses 2. & §. si curatores.* Vel si Præses
 ominibus ab * alio acceptis ad Magistratus municipa-
 es remiserit, ut se de eis instruerent, & exinde instru-
 tus dederit quatenus dolo, vel lata culpa id factum fu-
 rit, *d. l. i. §. si Præses.* Sed si ad eos * remiserit, ut ipsi da-
 ent, vel post dationem ut exigere satisfactionem, pe-
 iculum ad eos pertinebit, *d. l. i. §. sed ad eos.*

Sed hæc * duodecima ampliatio non procedit pri-
 mo, quando tutor, à quo non fuerit exacta satisfactio,
 uerit idoneus, eo tempore quo tutelæ agi potuerit, id
 est, finita tutela, quod sufficit, *d. l. i. §. sed si satis, l. Æmilius
 Dexter. §. ex diverso, vers. pronunciavi, ff. de admin. tut. l. in Ma-
 gistratus, C. de Magistr. conven.*

Se-

64 Secundò declaratur, non* procedere de consuetudine, qua receptum est, ut ejus rei nomine actio non detur adversus hujusmodi Magistratus, qui tutores creaverunt, ut tradunt Ioan. Ronchegal. Giold. in h. b. l. n. 125. ff. de duob. reis. allegans Aretin. cons. 29. l. tres tutores, §. fin. & l. tutores, ff. de administrat. tutor.

65 Tertiò declaratur* non procedere in contutore, ob inopiam alterius non habet actionem adversus Magistratum. Unde cum proponeretur duos tutores à Magistratibus municipalibus datos, cautiores non exacta, quorum alter inops decesserit, alter in solidum conventus satis pupillo fecerit, & quæreretur an Tutor iste adversus Magistratus municipales habere posset aliquam actionem, cum sciret à contutore suo satis non esse exactum? Ulp. respondit in l. cum l. seq. ff. de Magist. conven. tutorem ad Magistratum redire non posse; cum nunquam tutor adversus Magistratus habeat actionem, dicens, Senatusconsultum pupillo tantum subvenire, non autem aliis, præsertim cum scit, quod tutori imputetur, scil. quod satis à contutore non exegerit, vel suspectum non fecerit.

66 Quartò* declaratur non procedere in majoribus Magistratibus, ut Præfecto urbium, Prætorè, Præsidente provinciae, vel aliis, quibus tutores dandi jus est, §. fin. Instit. de satisfact. tutor. tantum enim tributum est prudentiae horum Magistratuum, ut creditum sit non esse necessariam satisfactionem. Nec dubitat princeps eos, quod ob singularem industriam, explorata eorum fide, & gravitate ad horum officiorum magnitudinem adhiberentur, non aliter judicatos esse pro sapientia, & luciditatis suæ, quam ipse foret judicaturus, ut inquit quodam loco noster Aurelius in l. unica, C. de offic. Præs. Prat. l. i. & ibi gloss. verbo, expertes, C. de tutor illust. Sec

67 hoc* locum non habet, quo ad illustres in provinciis ubi Curiales nominant tutores & curatores, & ultra nominatos & datos tenentur clarissimarum personarum

rum exhibere debitam cautionem, d. l. 1. §. in provinciis, C. de tutor. illustr.

Quintò declaratur * non procedere, quod Magi- 68
stratus non teneantur, nisi in subsidium in eo, quod de
bonis tutoris servari non possit, l. tutores, ff. de confirm. tut.
Lucius, §. cum in testamento, vers. alios, ff. de administr. tut. Ni-
i testamentarius & * dativus tutor gesserit divisim, quo 69
casu pro dativo prius pervenitur ad Magistratum, quam
ontutorem, d. l. Lucius, §. cum in testamento, l. 1. §. usque adeo,
& ibi gl. verb. accipiendum, ff. de tutel. & ration. distrah. ubi
hoc optimè declaratur.

Sextò declaratur non * procedere, quo ad fidejusso- 70
res Magistratum: hi enim Reipublicæ rem salvam
ore promiserunt, non pupilli, l. 1. in princ. ff. de Magistr.
conven. Proinde quoque * nec nominatores Magistra-
tum ex hac causa tenebuntur, sed soli Magistratus, d. 71
l. 1. in princ. Idem quoq; quo ad * ordinem decurionum,
licendum erit, d. l. in princ. & ibi gloss. verb. in ordinem. 72
Ordo * autem decurionum civitatisve collegium ipsum
decurionum & curiam significat, l. ordine, ff. ad municip. 73
l. 1. C. de omni agro desert. lib. 11. Nec verò * aliter habetur
ordo, quam duabus partibus adhibitis, l. 3. ff. de decret. ab 74
ordine faciend. l. 3. ff. quod cujusque univers. nomine. Planè si
Decuriones decreverint actionem per eum movendâ,
quem Duumviri elegerint, is videtur ab ordine electus:
parvi enim refert, an ipse ordo elegerit, an is, cui ordo
negotium dederit, l. item eorum, §. 1. ff. quod cujusq. univers.
nomine. Sed si ordo decurionum * receperit in se pericu- 75
lum, dici debet teneri eos decuriones, qui præsentés fu-
runt, d. l. 1. §. sed si ordo, & ibi gl. ff. de Magistrat. conven.

Sed * hæc septima regula satis superq; ampliata de- 76
claratur, primò non procedere in tutore testamenta-
rio, §. 1. Instit. de satisfd. tutor. l. testamento datus, ff. de testam.
tutel. Idq; hac ratione, quod ejus fides & diligentia spe-
cialiter à testatore sit approbata, d. §. 1. paternumq; te-
stimonium pro * satisfdatione sufficiat, l. ult. §. & si quidem 77

parens, C. de curat. furiosi, & l. de creationibus. C. de Episc. audient. Nam cum semel approbatus fuerit pro idoneo & sufficienti à testatore, non est amplius, ut suspectus, cogendus satisfacere, secundum Socin. Jun. conf. 2. m. 2. lib. 4. Aymon. Cravet. part. 1. in 4. limitat. num. 26. 78 33. vers. nec obstat, & unum. 31. de antiq. temporum. & ita l. 1. trus Rebuff. * dicit servatum esse Parisiis, ubi nulus satisfat, sed se tantum obligat, in l. satisfactionis, ff. de iur. iudic. verb. signif. licet ibidem dicat de consuetudine servari, ut etiam tutor testamentarius satisfat, teste Masuer, in Rubric. de tutore, in princ. eamque consuetudinem non esse contemnendam, cum tendat ad tuitionem rerum pupillarium.

79 Quæ quidem * declaratio etiam procedit in executori testamentario, l. firmo, §. 1. ff. quando dies legat. ced. nulli. C. de Episc. & cleric. nisi post testamentum cepit esse non solvendo, l. liberto, §. largius, ff. de ann. legat. Bart. in l. Divus, ff. Si cui plus quam per leg. Falcid. Similitur

80 quoque * dicendum erit in curatore testamento dato, in casibus permissis. l. cum furiosus, §. & si quidem, C. de curator. furiosi. l. de creationibus, in princ. C. de Episc. audient.

81 & idem quoque * si in codicillis, per gloss. in §. 1. Inst. de satisfat. tut. verbo, approbata, l. 3. ff. de testam. tutel. & d.

82 de creationib. Vel si etiam * in testamento invalido à patre tutor scriptus fuerit, modò confirmatus ad tutelam gerendam, qui perinde est, ac si ex testamento tutor esset, id est, ut satisfactio ei remittatur, l. qui à patre, ff. confirm. tutor.

83 Verum hæc * declaratio, siue fallentia prima huius regulæ locum non habet: primò, quando tutor confirmatus fuisset sine inquisitione, i. tutores, & ibi gloss. ver. debuerunt, ff. de confirm. tutor.

84 Secundò * non procedit, quando duo pluresve dati essent in testamento, quo casu unus offerens satisfactio re, alteri licet à testatore electo ad administrationem nolenti satisfacere præfertur, ut solus administret, §. sed

ex testament. Instit. de satisfdat. tutor. l. testamento, ff. de testament. tut. l. dativus, ff. rem pupill. salvam fore, & hoc ea ratione: quod * utilius sit pupillo tutelam ipsius per unum potius, quam per plures administrari, vel per varias tutorum manus aspergi, d. l. legitimos, §. 1. ff. de legit. tutor. l. 3. §. apparet, ff. de administrat. tut. Nam vulgò dicitur:

Segnius expediunt commissa negotia plures.

Quod enim multorum commune est, id nemini curæ esse solet, ut dicit Aristot. lib. 2. Polit. Facilius enim unus tutor & actiones exercebit & excipiet, incommodumq; erit per multos tutelam spargi. Unde * Livius 86 ait: Cum plurium imperium inutile esse, quia tendendo quisque ad sua consilia aperunt mille incommodorum occasiones, ut tradit Christoph. Port. de satisfdat. tutor. num. 3. Et ideo quoque Prætor vel Magistratus eos convocat ad consentiendum in unum solum, vel alterum, qui ad gubernationem sufficient, l. si plures, 3. §. si non erit, ff. de admin. tutor. & novel. 118. §. sed si multi. Et si convenire nolint, vel congregati dissentiant, tunc Prætor statuit causa cognita quis gerere debeat, d. l. si plures, §. si non erit, §. si autem, Instit. de satisfd. tutor. Ang. in §. sed si ex testamento, in gl. partes suas, n. 1. ubi ampliat ad electionem consultoris in formando punctum, super quo deberent habere consilium sapientis, Instit. de satisfdat. tutor. l. in venditione, §. fin. & ibi gl. verbo, vendat, ff. de bonis auctorit. judic. possid. nisi Prætori tutores non consentiant, nec fidem habeant electo, sed * omnes gerere malunt: nec velint 87 esse succedanei alieni periculi, quo casu dicendum est Prætorem permittere eis omnibus gerere, d. l. si plures, §. fin.

Sed hæc * secunda declaratio primò non procedit, 88 quando volens satisfdare, persona esset suspecte, vel turpis, cui tutela committi, nec cum satisfdatione debeat, ut si multa jam flagitia in tutela admisisset, l. tutores, §. si autem ipse, & ibi gloss. verbo, versatus, ff. de suspect. tutor. & l.

& *l. testamento datos*, ff. de testament. tutel. Nec satis nati-
dantes temere repelluntur, quia plerumque bene præ-
bati & idonei atque honesti tutores, etiam si satis nati-
dent, non tamen debent rejici, nec jubendi satisfactio-

89 Duplex * igitur causæ cognitio est, una ex persona
jus, qui obtulerit satisfactionem, quis, & qualis est, a-
contutorum, quales sunt, num forte ejus existimari-
nis, vel ejus honestatis sunt, ut non debeant hanc co-
tumeliam satisfactionis subire, *d. l. testam. datos*, §. m. &
90 omnino, & §. duplex, ff. de testam. tut. & si plures * satisfactio-
parati sint, tunc idoneus magis præferendus erit, ut
tutorum persona inter se & fidejussorum comparare
tur, *l. quod si plures*, ff. de testament. tutel.

91 Secundo * non procedit prædicta secunda declaratio
tio in pluribus patronis, nisi ex magna causa, ne quæ
spem successionis diminuat. Nam si patrono tutela
non fuerit commissa, poterit per compatronum d-
mino affici, qui solus rem pupilli male administrat, *l. legiti-*
gitimos, §. in legitimis, vers. an ergo. & ibi Bald. ff. de legi-
tutor. quia magis, inquit, debetur hereditas patrono
quam legitimis heredibus, ut est gl. in *l. testamento datos*,
verb. cavetur, ff. de testament. tutel.

92 Tertio * non procedit, quando non tutor, sed ex
traneus licet pupillo consanguineus offerret satisfactio-
qui non esset audiendus ad aliorum non satisfactio-
exclusionem, *l. si nemo*, 19. ff. de testam. tutel.

93 Sed ut * unde digressi sumus, rursus in viam redea-
mus, sciendū est ea, quæ supra dicta sunt de testamen-
tario tutore in prima fallentia hujus regulæ, videlicet
testamentarium tutorem satisfactione non onerari
Tertio non procedere, quando post testamentum e-
merisset ante celata, & ignorata morum improbitas
quo casu si tutor datus fefellerit opinionem testatoris
non erit tantum tribuendum parentis errori, ut pupilli
utilitas negligatur, *l. in confirmando*, *l. utilitatem*, ff. de con-

4 firm. tut. Vel * si post testamentum tutor factus fuerit

non

non solvendo, l. liberto, §. largius, ff. de ann. legat. Vel si
 otus * fuerit tutor à matre testamento, licet secus sit 95
 relicto à patre, l. 3. in fin. ff. de confirm. tut. l. 1. C. eod. tit.
 Nam ipsi tutores à matre dati tenentur satisfdare, &
 confirmantur etiam ex inquisitione, quod secus est in
 datis à patre, qui sine inquisitione simpliciter tantum
 confirmantur. Et ratio diversitatis est, quia patris con-
 firmum firmum * reputatur, matris autem infirmum est 96
 iudicium, ut est gl. in verb. approbata, §. 1. Instit. de satisfdat.
 tur. ad quod facit l. 2. §. verba, ff. ad Senatuscons. Trebell. &
 in §. 1. Instit. quib. alien. licet. & in §. 3. Instit. de injur.
 Secundò * non procedit prædicta septima declara- 97
 tio in tutore dato ex inquisitione, qui non satisfdat, §.
 ex inquisitione, Instit. de satisfdat. tutor, l. bonorum, ff. de
 tut. furios. l. 2. C. de tutor. qui non satisfded. Bart. in §. si nu.
 authent. ut hi qui obligatas: quia * fides eorum à ju- 89
 de est approbata. Sed contrarium observatur ex mo-
 rijs Gallie, cum hæc inquisitio summation expedia-
 tur, ut tradit Imbert. in Enchiridio juris Gallie, in verb. tu-
 allegans Joan Fabrum, in l. 2. C. de tutor. qui non sa-
 d. quæ quidem praxis approbatur per Gloss. in l. 1.
 de tutor. & cur. qui non satisfded. & per text. §. nos autem
 tut. de Attilian. tut. de qua praxi testatur Pract. Pa-
 in forma libelli, quo agitur ad reddendam rationem
 ulæ, vers. venio ad quartum, in fin. Chassan. tit. des en-
 §. 4. in verbis, si par le pere, n. 7. quæ forma inquisitio-
 traditur, in l. naturali, §. fin. ff. de confirmando tutore.
 hæc intelligi debent, quæ de tutore dato ex inqui-
 ne diximus, quando tutor datus fuerit ex inquisi-
 tione à majoribus, scil. Magistratibus, veluti Prætoribus,
 Præfecto urbis, & Præside provincie, quibus plenum
 fuerit dandi tutores, qui satisfdare non tenentur, ut
 diximus, sed si dati * fuerint à minoribus Magi- 69
 stratibus licet cum inquisitione, veluti à defensoribus
 civitatum, satisfdationem subire debent, §. fin. Instit. de sa-
 tisf. tut. l. 1. §. si curatores, ff. de Magistrat. conven. l. pen. C.

100 de tut. qui satis non dederunt. Et si tutor, qui * non m-
batur satisfidare, satisfiderit per errorem, talis satisfidatio
non tenet, secundum Ang. Aretin. in §. 1. n. 3. in fin. et
quæro quid si tutor, Instit. de satisfidat. tut.

101 Ultimo non * procedit prædicta regula in tute
defendente pupillum, qui non satisfidat de iudicat. sol-
vendo l. ult. §. defensionem, C. de administ. tut. Nam nec
ultra se ingerit, sed eo adigitur necessitate officii
modo iusta videatur causa pupilli, l. quoties, §. idem, ff.
de administ. tutor. & dum sedulo incumbit suo officio,
pro domino habeatur, l. qui fundum, §. si tutor, ff. propt.

102 Neque enim * cuiquam damnosum esse debet huius
officium, l. cum quadam mulier, C. de administ. tutor. si
quis ex signatoribus, §. 1. ff. quemad. testament. aper. equo
de causa non in eum, sed in pupillum datur iudicati
actio, l. 4. ff. de re iudic. l. 2. ff. de administ. tutor. de quibus
præ satis diximus.

De confectioe libri rationum.

S U M M A R I A.

- 1 Omnis tutor librum rationum conscribere debet, & uac-
lem, vel quid continere debeat, ne contra eum iuratur
in litem, declaratur num. 2.
- 3 Libro rationum quando stetur circa expensas.
- 4 Modica impensa juramento probantur.
- 5 Quæ dicantur parvæ sive minutæ expensæ.
- 6 Modica impensa juramento non probantur, quando nos-
runt specificatæ, rationabiles, nec verisimiles. num.
ro 7.
- 8 Tutor in libro rationum debet nominare, & scribere res
tus & fructus, quos ex bonis, quorum administratio
commissa fuerit, perceperit.
- 9 Tutori dicenti & juranti, se rationes amisisse, non credi-
tur, nisi probet casum.
- 10 Tutor tenetur librum rationum, cum ipsius tutela &
administratione reddere, etiam non requisitus.

1 Communis opinio.

2 Tutor, reddita ratione, quod de datis & receptis remanserit penes eum, restituere tenetur.

3 Tutor si sufficientem rationem non reddiderit, ad iterum reddendum cogi poterit.

4 A consanguineis non exigitur scrupulosa ratio. Declaratur num. 15. 16.

5 Quando constat de opere facto, fit aestimatio, licet rationarius non possit impensam minutatim declarare.

6 Præsumitur opus factum ab eo, & ejus impensa qui tenebatur facere.

7 Analogistes solùm à levi culpa, & scrupulosa inquisitione relevatur.

REGULA VIII.

Octava regula est, quod omnis * tutor librum rationum conscribere debeat, in quo omnia data accepta, redditus, exitus, & expensas, & quæcunque ministravit, clarè, & sigillatim describere teneatur; ut omnia in eo singulariter, de die in diem, tam recepti ejus, quod recipitur, quàm ejus quod expenditur, differantur, ut tantum ex tali fundo, tantum à tali colonum, tantum à tali debitore, tantum tali die, mense, & anno receptum à tali, & tantum tali die, anno & mense expensum in tali re, juxta l. apparitores, C. de exact. tribut. l. §. officio, ff. de tutel. & ration. distrab. l. si quis, ff. de condit. & demonstrat. l. si statuliber, §. fin. de statuliber. Bald. consil. 33. lib. 1. Ludov. Roman. cons. 118. Francisc. Arerin. cons. 31. sub num. 6. vers. nam per librum. Hieron. Grat. cons. 81. num. 18. & cons. 105. optimè Dec. cons. 110. num. 8. 9. & cons. 178. n. 1. & cons. 192. n. 2. Idq; hoc ideò statutum est, ut ex eo veritas vel falsitas probari posset, vel ut contra eum probari possit contrarium, juxta l. neminem, de suscept. præposit. & arcar. lib. 10. Et hæc in genere potest non debent, adeò ut si omnia non ponantur ita clarè, & ponantur omnia, vel quædam tantum in genere:

Kk 2

ta-

- tamen, respectu eorum quæ non sunt posita, vel in
posita in genere, absq; tempore, causa, die, mensi
anno, & personarum, & locorum nominatione, seu
liter obscurè sunt posita, jurari poterit in litem contra
illum, qui talem librum confecerit. Ita ut ex ipsius
ramento, res, & rerum quantitas, pretium, æstimatio
fructus & redditus probentur recepti, contra tutorem
vel curatorem, seu administratorem quemlibet, quod
confectionem libri rationum tenentur: & demum
generaliter contra talem in litem jurari poterit, pen
dè ac si nullum librum confecisset, prævia tamen
per judicis taxatione, ut tradit Bart. *consil.* 150. *in fin.* *Ca.*
consil. 124. *lib.* 1. Ruin. *consil.* 29. *lib.* 5. Paril. *consil.* 75. *lib.* 1.
consil. 25. *lib.* 2. Aym. Cravet. *de antiq. temp. part.* 1. *vers.* quod
2 limitatur, n. 44. & seq. Quod * autem dictum est de
intelligi debet quando sine expressione diei non possit
intelligi illud, quid sit, quod datum referatur vel ac
ptum, sed esset omnimodo incertitudo, ut naviculæ
continuè species transferentes, vel inferentes. Nisi
nim diem illationis edoceant, non poterit illatio, nec
quid illatum fuerit, verificari, l. *comperimus, de navic. lib.*
quæ diei expressionem requirit. Secus tamen esset
omissione diei non emergeret incertitudo, nec amb
guitas: quia tunc sufficeret designare annum, me
sem, vel aliud tempus accepti, vel dati, puta temp
vindemiarum, vel messium, & sufficeret, quod ratio
æquè possit dispungi, ut tradit Bart. *consil.* 150. & A
chor. *consil.* 316. Socin. *consil.* 46. *lib.* 1. & Jason *consil.* 4.
3 lib. 3. Cui quoq; libro * tutoris stabitur de expensis
ctis pro minore, quando sint verisimiles, ac etiam n
jor pars illarum verificatur, secundum Philip. Co
consil. 18. n. 9. *lib.* 4. maximè accedente juramento scribe
tis, *argum.* l. *si quis pro redemptione, C. de donat. & l. per h*
C. de erogat. milit. annon. lib. 12. sequitur Bald. *in l. 1. ante*
C. de edendo. Alexand. *consil.* 54. *lib.* 2. & Dec. *in l. 1. C. de*
4 dendo. Et hæc * quidem ad cō vera sunt, siue producantur

ab eo, qui librum confecerit, sive ab ejus heredibus, modo sint parvæ, & non magni momenti expensæ, ut tradit Andr. Alciat. *reg. 3. præsump. 4. n. 6.* & tenet Specul. *in tit. de instrum. edit. §. nunc verò aliqua, vers. 20.* Bart. *in l. divus, in fin. ff. si cui plus quam per leg. Falcid.* Dicuntur * autem parvæ sive minutæ expensæ, de quib. commodè nō possunt parari instrumenta & probationes, puta, quod nec essent majores sumptus, unde propter modicitatē iudicii, & difficultatem & maiorem sumptum, probationis, statuitur iuramento. Quod * tamen non procedit, quando impensæ minutæ in scriptura rationum non fuerint specificatæ, scil. cui, quam ob causam, & quantum singulariter datum esset, ut voluit Joan. Andr. *in addit. Speculat. de instrum. edit. §. nunc verò aliqua, vers. 21. quid si executor, & Bart. in l. qui sub conditione, in fin. ff. de cond. & demonstr. Periculosum siquidem esset, & falsitatis occasio, dicere simpliciter sine specificatione statui iuramentum, ut dicit Joan. Andr. d. loco, referens de quodam, qui volebat sibi credi expendisse duo millia in minutis distributionibus, aliter non declarando. Nec * etiam procedit, quando hæ impensæ minutæ & specificatæ non fuerint rationabiles & verisimiles, ut quia non debuerint fieri, quæ etiam probatæ non debent approbari, ut tradit Jason *in l. fin. §. in computatione, C. de jure deliberandi, item si simul unitæ ascendant ad magnam vel notabilem quantitatem, secundum Bald. cons. 3. lib. 2.**

Præterea * tutor scribere debet in tali libro rationes, quos exposuerit redditus, & fructus pro minore in bonis, secundum Bart. *consil. 150. ad fin.* & Petrum Anchorano, *consil. 317. idq; specialiter & non generaliter facere debet, dicendo à quibus fructus perceperit, quod, quo loco, & loci loco, ut tradit Dec. d. consil. 110. n. 8.* Ratio autem cur ista specificatio sit necessaria, est, scilicet, ne ad rationem pupilli aliquid indebitè preteret, secundum Bald. *in l. Stichus, §. tutor, ff. de con. indeb. hujusmodi autem librum taliter confectum*

diligenter custodire debet tutor, & ideo dicenti se
 9 confecisse, postea*perdidisse, non crederetur, et
 cum juramento, secundum Hieron. Grat. *conf.* 23. *no.*
 sed præsumptionem esse contra ipsum malitiosè
 cultrasse, ut notatur in *l. si quis ex argentariis, §. penult.*
de edend. l. cum ita legatur, §. species. ff. de legat. 2. Anco-
 ran. *conf.* 316. & Corn. *conf.* 196. in *fin. lib.* 3. Nisi præ-
 retur quando amiserit, & quomodo, secundum
 cin. *senior. conf.* 159. *num.* 59

- 10 Quinimo, quod*fortius est tutor istum librum
 tionum, cum ipsius tutelæ & curæ administratio-
 11 reddere tenetur etiam*non requisitus, secundum
 com. in *clem. quia contingit, de religios. dom.* Philip. *l.*
 12 *conf.* 178. in *princ.* Paris. *conf.* 21. *n.* 55. *lib.* 2. Sicuti*et
 reddere tenetur, si quid reddita ratione de datis &
 ceptis remanserit penes eum, secundum Philip. *Con.*
 13 *conf.* 62. *n.* 4. *lib.* 4. Rationem*autem si tutor non su-
 cienter reddiderit, ad iterum reddendum cogi potest
l. quoties, ff. qui satisf. cogant. l. qui per salutem, ff. de jurat.
 De qua relatius dicemus ad regulam; *Actus sui rationem*
reddere tenetur tutor, finita tutela, actione tutela.

Hæc autem quæ dicta sunt de libro rationum,
 ad recepta & impenſa, quod clarè & figillatim præ-
 debent, & quod de illis ratio reddi debeat, non præ-
 14 dunt*primo, in consanguineis, maximè inter nobes
 & egregias personas. Unde si frater vel soror admi-
 straverit bona communia, quamvis teneantur red-
 re rationem claram, & distinctam: non tamen ita si-
 etè, nec ita scrupulosè est exigenda ab eis ratio. Ubi
 sufficit si exprimant quantum verisimiliter in an-
 expendissent pro familia, pro cultura agrorum, ac
 custodia territorii, nec adigendi sunt ad minutam sp-
 rificationem, ut pulchrè decidit Panor. *conf.* 12. in
dubio, versic. tertius casus, lib. 1. Socin. *conf.* 73. *lib.* 1. & co-
 4. *num.* 2. *lib.* 4.

- 15 Dummodo*illud generale capitulum sit verisimi-

& non sit aliqua sinistra præsumptio in contrarium, sive ex qualitate rei & impensæ, sive ex qualitate personæ, aut aliunde, vel nisi ad onus strictæ redditionis rationum suscepta fuerit administratio. Socinus tamen in *consil. 46. lib. 1.* intelligit * procedere, quando 16 consanguineus, puta frater administrasset tantum iure fraternitatis, secus si ut tutor vel curator: quo quidem casu vult eum diligentem, & exactam reddere rationem, quod verum puto hætenus, ut exactius & strictius teneatur, quoniam expressa & solemnis obligatio, forma, & vis publici officii magis obligant, & plus operantur, quam privatim suscepta negotiorum gestio. Quod intelligo, nisi illi, quorum bona administraverit, essent minores, quorum tutelam, vel curam suscipere, vel providere tenebatur, tunc enim putandum non debere eum in aliquo relevari, nec melioris conditionis esse, pro eo quod neglecta contra ius qualitate tutelari, & autoritate iudicis administrationi se immiscuit privatim ratione consanguinitatis tantum.

Secundo * non procedit regula, quando apparet à 17 tutore certum opus, & impensam factam esse, quam rationarius commodè non potuerit minutatim declarare. Quo quidem casu sufficiet, si dicat tantum impensam in tali re, modo vel per verisimilitudinem inspectionem, vel peritorum æstimationem id probet, secundum Bald. in *l. qui sub conditione, ff. de condit. & demonstr.* Probato * autem quod factum fuerit, semper præ- 18 sumitur ejus impensa, & pecunia factum, ut tradit Bald. in *l. restituenda, C. de petit. hered. l. fin. §. si in computatione, de jure delib. l. cum proponas, C. pro socio, & l. fin. C. de pigor.* Et quamvis de quantitate impensæ ad liquidum, per minuta non appareat, & fortassis, nec rationarius minutatim per singula ea exprimere possit, non tamen sufficiet articulus hujusmodi impensæ, ex quo dumtaxat non est, nisi de sola quantitate. Unde satis erit

probare, quod in ea re bonus paterfamilias tantum
pendisset, vel fiet estimatio per duos in tali opere pri-
tos, secundum Bart. in l. id quod pauperibus, in fin. C. de
piscopi. & cleric. & ad hoc optime facit quod vult Er-
in l. quod ex Pamphila, ff. de legat. 2. Et licet valor rei, vel
quantitas interesse non sit probata, tamen iudex ex
ficio debet estimare, l. semper, §. officio, in fin. ff. quod
aut clam, & ita tenetur per omnes scribentes in l. unic.
de sent, quæ pro eo quod interest.

19 Tertio non procedit * regula in eo, cui testamento
vel alias esset prælegata liberatio rationum reddendi-
rum: quia ab eo non exigitur hæc scrupulosa specifi-
catio, nec poterit condemnari ratione negligentiae, vel
levis culpæ, ut est pulcher text. in l. si servus vetitus, ff.
leg. 1. & ibi Bart. & pulchre Salic. in l. cum necessitate,
de fideicom. ubi Philip. Corn. expressim vult, latam de-
pam non esse remissam, ut tradit Dias regula 768.
optime Alex. consil. 62. num. 9. lib. 4.

De diligentia & negligentia tutorum & curato-
rum, & ad quid teneantur.

S U M M A R I A.

- 1 Tutor tenetur pro minore facere, quod diligens paterfan-
lias faceret, alioquin tenetur de suo.
- 2 Tutor negligens dicitur esse in dolo, saltem culpa, & contra
eum in litem iuratur.
- 3 Tutor tenetur de omni damno, ac interesse minoris.
- 4 Tutor recepta scribere omittens dicitur esse in dolo.
- 5 Tutor repertus in mendacio circa actus sua administrationis
presumitur esse in dolo, & contra eum iuratur in
litem, & tanquam suspectus removetur ab administ-
ratione.
- 6 Tutor melius curare debet res pupilli, quam suas.
- 7 Tutori incumbit probatio, dicenti res pupilli non potuisse cu-
stodiri.

§ Tutor

- 1 Tutor videns res suas & pupilli in periculo esse, debet præferre res pupilli. Limitatur num. 9. 10.
- 1 Profutor eandem diligentiam rebus pupilli præstare debet, quam tutor.
- 2 Tutor vel curator potest, & debet nomine pupilli agere contra debitores pupillares.
- 3 Tutor pupillis, vel adultis agentibus, potest accommodare suum consensum.
- Minor non potest esse in iudicio criminali, sine tutoris, vel curatoris autoritate, & quæ sit ratio.
- Nominum debitorum exactio ad periculum tutorum pertinet.
- 6 Si mortuo pupillo, res ejus cæperint perire, liberatur tutor à periculo pereundarum rerum.
- 7 Tutor exigere debet à seipso, quod patri pupilli debet, vel in quo pro eo fidejusserit.
- Compensatio regulariter non fit ipso jure, quando unus est creditor creditoris sui, sed requiritur quod à parte opponatur compensatio. Limitatur num. 19.
- 8 Tutor permittens expirare actionem temporalem, quam pupillus contra ipsum habet, efficitur perpetua actio tutela.
- 9 Debitum tutoris ex alia causa quam tutela, devolvitur in tutelæ iudicium.
- 10 Debitum in diem, cujus dies venit post finitam tutelam, non imputatur tutori, ut tutori qui non solvit.
- 11 Tutor & curator tenetur ad tempus credita exigere, & debita solvere, alias, si fuerint effecti debitores non solvendo, vel debita præscripta, tenebitur de suo resarcire.
- 12 Prælatus si patiatur rem Ecclesiæ præscribi, ipse ejusque heredes tenentur damnum resarcire.
- 13 Tutor, vel curator, tenetur minoribus ad damna, & interesse, ob ejus negligentiam passa.
- 14 Debitor patris, qui tutelam administraverit filij, tutelæ iudicio tenebitur, etiam ob id quod patri debuit tantum naturaliter.

Kk 5

Tutor.

- 27 Tutor debitor patris pupilli, pecuniam non solvens, cognoscendus est agnoscere usuras, quas à se exigere debuisse.
- 28 Libertus tutor à seipso non exigens, quod debuit, remittitur ut suspectus, & venit puniendus.
- 29 Unus ex pluribus tutoribus agere potest.
- 30 Tutor agens non debet cavere de rato. Ampliatur num. Limitatur num. 32.
- 33 Tutores, vel curatores tenentur de iudicato solvendo, & iudicio fisci.
- 34 Tutor nomine proprio agere non debet.
- 35 Exceptio tutoris illegitimi potest opponi in quacunque parte iudicii.
- 36 Durante administratione, non tenetur quis reddere rationem collegæ, sed eum ad administrationem admittere.
- 37 Relegatione non finitur tutela, ideo tutor conveniri non potest.
- 38 Tutor tenetur si contutorem suspectum facere neglexerit.
- 39 Tutori imputatur negligentia, si heredem contutorem convenerit, & damni vicarius substituitur.
- 40 Tutor non faciens suspectum contutorem male gerente, in usuras ejus nomine tenetur.
- 41 Tutor datus patrimonio supervenienti, non tenetur de anteriori, sed prior tenetur ad augmentum obveniens. num. 42.
- 43 Vbi administratio est divisa à testatore, vel à iudice, non tenetur unus pro alterius gestione, maxime in casibus expressis.
- 44 Contutor à contutore potest & debet ex causa satisfationem petere, alias ipso jure tenetur. Limitatur num. 45. 46. 47. 48.
- 49 Suspecti accusatio per procuratorem fieri non potest, quia est causa quasi criminalis, & ardua,
- 50 Non sufficit quod quis defendere possit per procuratorem nisi idoneum & commode.
- 51 Publica negotia per alium subiri non debent, nisi valde idoneum, pleneque instructum.

- 52 Communis opinio.
- 53 Paria sunt non invenire procuratorem, aut invenire, sed non idoneum.
- 54 In causis arduis nemo tenetur procuratorem mittere. Ampliatur num. 55. 56.
- 57 In causa ardua locus debet esse tutus tam domino, quam procuratori.
- 8 In arduis non praesumitur procurator idoneus, nec facilis inventu.
- 9 Libertus, qui non potest patronum de suspecto accusare, non prohibetur iudicis officium implorare.
- 60 Tutoris & curatoris praecipuum officium est defendere pupillum, vel adultum, & iudicium ejus nomine suscipere. Ampliatur num. 62.
- 1 Curator furiosi debet custodire patrimonium furiosi, personam, & ejus salutem.
- 3 Confessio minoris rei facta in iudicio criminali, sine curatore, ei non nocet, & lesus restituitur. Ampliatur num. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. Limit. nu. 72. 75. 76. 77. 78.
- 4 Intellectus legis, Si ex causa, §. nunc videndum, ff. de minoribus.
- 5 Minor in iudicio criminali negans sine curatore, licet crimen crescat propter suam negationem, & beneficium confitentis perdat, tamen restituitur.
- 6 Confessio facta à minore viginti quinque annis sine curatore, non nocet, etiamsi intervenerit iuramentum.
- 7 Minor si delictum in tormentis confiteatur sine curatore, talis confessio ei non nocet.
- 1 Ad validandum confessionem minoris, non sufficit datio curatoris, sed ejusdem curatoris informatio, & causa cognitio.
- 2 Autoritas curatoris in iudicio criminali, adversus minorem moto, non requiritur de generali consuetudine.
- 3 Communis praxis.
- 4 Lex clarum, C. de autorit. praest. non servatur in parlamenti.

75 Minor

524 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 75 Minor sine curatore potest extrajudicialiter confiteri.
- 76 Minor punitur ex confessione facta in judicio, in delictis atrocissimis, ut in crimine laesa Majestatis.
- 77 Confessio minoris absque autoritate curatoris facta contra alium, ut testis valet.
- 79 Tutor differens, vel recusans defensionem suscipere pro minore, tenetur eis omne damnum propter moram, & malitiam illatum, refundere. Limitatur num. 80.
- 81 Tutores recusantes vel defferentes suscipere defensionem pupilli, removeri poterunt, ut suspecti.
- 82 Unus ex pluribus tutoribus, vel curatoribus causam minorum defendere potest. Ampliatur num. 83, 84.
- 85 Quod omnes tangit, ab omnibus debet comprobari.
- 86 Quando administratio est divisa à testatore, vel judice non debet unus pro rebus ad administrationem spectantibus conveniri. Ampliatur num. 87.
- 88 Tutor pro pupillo in judicium vocatus, si solemniter caverit de judicio sisti, & intra moras pupillus ad pubertatem pervenerit, non est cogendus accipere judicium.
- 89 Tutor potest defendere pupillum per se, vel ei defendendum autorari. Limitatur num. 90, 91, 92.
- 93 Tutor pupillum defendere non tenetur, quo ad lites super vacaneas, injustas, vel calumniosas.
- 94 Tutor an possit constituere procuratorem ante litem contestatam, absque autoritate judicis.
- 95 Non cogitur tutor auctoritatem prestare pupillo in contractibus, si non expediat pupillo.
- 96 Tutor in judiciis cogitur pupillo auctoritatem prestare, alioqui removetur tanquam suspectus.
- 97 Tutor potest, & debet creditoribus minorum solvere, alioqui tenetur pupillo ad interesse. Ampliatur num. 98, 99, 100. Limitatur num. 109, 110.
- 101 Imputatur tutori, si res emphyteutica propter canonem non solum redierit ad dominum.
- 102 Tutoralaria Advocatis praestita, pupillo imputare prohibetur, si supervacaneam litem instituerit vel sustinuerit

nuerit, cum à vero creditore conveniretur.

- 03 Tutor alimenta minori præstita, non potest reputare, & in rationem impensarum inferre.
- 04 Tutor unius regionis potest solvere creditori alterius regionis.
- 05 Tutor sibi solvere potest, si pecunia fuerit, unde solvere possit. Ampliatur num. 106. 107.
- 08 Communis opinio.
- 09 Tutor non potest solvere de pecunia destinata ad empti-
nem prædiorum, qui inter immobilia computatur.
- 10 Solutio, & restitutio hereditatis tutori fieri non potest,
ipso tutore auctoritatem præstante.
- 11 Solutio facta tutori, liberat ipso jure debitores. Amplia-
tur num. 112. Limitatur num. 124. 125. 129. 130.
132.
- 13 Honorarius tutor licet non gerat, tamen administratio-
nis periculo obligatur.
- 14 Pluribus simul datis tutoribus, sive testamentaris, legi-
timis, ex inquisitione datis, sive honorariis, uni ex
his rectè solvitur. Limitatur num. 115. 116.
- 16 Si à prætore divisa fuerit administratio inter tutores, &
alius urbicarum, aliis provincialium rerum tutor da-
tus fuerit, non rectè solvitur urbico tutori, quod ex no-
minibus provincialibus debetur. Limitatur num. 117.
- 18 Tutori capitis postulato, perseveranti in tutela admini-
stratione, rectè solvitur.
- 19 Tutori relegato in perpetuum, vel ad tempus, antequam
ei curator substitutus fuerit, rectè solvi poterit.
- 20 Tutori ab futuro causa Reipublicæ, vel absenti, rectè sol-
vitur, si modo alius in ejus locum non fuerit substitutus.
- 21 Delegatio tutoris, liberat debitorem pupilli, ita demum si
fuerit facta bona fide.
- 22 Tutores pupillorum solventes quod debent eorum cura-
toribus liberantur.
- 23 Confessio tutoris de recepto, sive ejusdem apocha, an obsit
pupillo.

526 PAULI MONTANI TRACTATUS

124 Solvens scienter remoto, vel suspecto tutori postulato, maluit liberatur.

125 Pupillus captus, si solutionem acceperit tutore auctore, ruitur, si pecunia ejus non sit salva, ampliatur n. 126. 127. 128. mitatur num. 127. 128.

129 Debitores solvendo ei, qui pro tutore negotia gerit, liberatur, si pecunia in rem pupilli pervenerit.

130 Tutor non potest debitori minoris prorogare terminum sessionis.

131 Magis communis opinio.

132 Tutor non potest debitori minoris facere pactum de non petendo, nisi esset debitum usurarium, vel simile.

133 Tutor non potest donare. Ampliatur num. 134. 135. 136. limitatur num. 139. 140. 141.

137 Tutor non potest confiteri se recepisse mutuum nomine pupilli, vel quid simile. Ampliatur num. 138.

142 Circa personam pupilli debet tutor expendere quod moribus honestati, & conditioni pupilli congruat. Ampliatur num. 143.

144 Tutor mercedes preceptoribus pupilli debet constituere pro facultate patrimonii, & dignitate natalium pupilli.

145 Iudex expensas à tutore in salariis preceptorum pupilli facere admittet, si pupilli qualitas fuit, ut alicui disciplina operam daret.

146 Tutor constituet preceptoribus sororis pupilli mercedem, etiam circa Magistratum decretum.

147 Tutor potest prestare alimenta servis, & libertis rei pupilli necessarijs.

148 Tutor nonnunquam etiam prestat alimenta extraneis, hoc pupillo expediat.

149 Tutor potest mittere solemnia munera parentibus, & cognatis, si pupillo expediat.

150 Solemnia munera quæ dicantur.

151 Clytus à Martiale notatur, qui sæpius uno in anno natalitium suum celebrabat, ut munera à cognatis amici quæ captaret.

- 52 Tutor matri, & sorori pupilli, ad victum necessaria prestare potest, cum seipsas sustinere non possunt, etiam citra Magistratum decretum.
- 53 Tutor si pratermiserit alimenta prestare matri, & sorori pupilli, poterit cum autore agere tutela iudicio. Limitatur num. 154.
- 55 Tutor potest contutori testamentario statuere salarium, quando aliter se exhibere non potest.
- 56 Tutor contutori ex inquisitione dato alimenta statuere potest propter rei notitiam.
- 57 Tutor sumptus litis pupillo reputabit.
- 58 Tutor non tenetur subministrare pupillo sumptus litis contra seipsum.
- 9 Tutor viatica reputabit pupillo, si ex officio necesse habuit aliquo excurrere, vel proficisci.
- 60 Tutor non potest dare dotem sorori pupilli, ex alio patre nata, etiam si ea aliter nubere non possit.
- 61 Non potest tutor propter existimationem pupilli plus ex bonis ejus erogare, quam ex suis bonis honestissime esset erogaturus.
- 62 Tutor, nec matri, vel sorori pupilli, mittere potest munus nuptiale. Ampliatur num. 163. Limitatur num. 164.
- 65 Tutor non reputabit sumptus in alimentis ac disciplinis pupilli factos, nisi arbitrio iudicis.
- 6 Tutor non reputat sumptus factos in alimentis pupilli, ultra modum a Praetore statutum.
- 67 Idem quando Praetor statuit ultra modum non suggerente tutore, & num. 170.
- 68 Idem si pater ultra vires statuatur, quo casu imputatur tutori, cur non adito praetore, desideraverit minui alimenta.
- 69 Idem si sine praetore aluit tutor pupillus, sed minus sumptuose.
- 70 Tutor a suscepta administratione post sex menses tenetur necessario pecuniam pupillarem collocare foenori, alias tenetur in usuras ejus pecuniae. Ampliatur num. 171. 172. 173. Limitatur num. 187. 189. 190. 191.

528 PAULI MONTANI TRACTATUS TUTELAE

- 172 Tutor negans se habere pecuniam pupillarem, ad alenos
pupillos, convictus de mendacio, perdit gravissimas
usuras.
- 173 Tutor non idoneus ad damnum resarciendum ob fœnus pu-
pillaris pecuniæ per contumaciam non exercitum, ex
ordinem coërcetur.
- 174 Tutor tenetur ad usuras etiam ejus, quod à contutore de-
tur, vel pro contutore debet.
- 175 Tutor debet agnoscere tales usuras, quas à se exigere de-
bit, licet sint graviores pupillaribus.
- 176 Tutor tenetur agnoscere tales usuras, quas ipsi stipulati su-
nt, licet testator eis sub levioribus usuris permiserit.
- 177 Tutor tenetur ad usuras usurarum sortis pupillo auct, in
quas consecutus esset ab hæredibus defuncti contu-
toris.
- 178 Finita tutela ante solutionem, currunt usura, quæ pri-
us currebant.
- 179 Ille per quem non stat quo minus reliqua solvat, ad usuras
non tenetur.
- 180 Heres tutoris ad usuras non tenetur.
- 181 Minoris est electio utrum petat rem emptam ex pecunia su-
a, licet non nomine suo, an pecuniam ipsam cum usuris cen-
tesimis.
- 182 Fundus emptus pupillo, & traditus pecunia alterius pu-
pilli, obligatus ipsi pupillo, cujus pecunia fundus e-
st emptus.
- 183 Tutor si plures res adquisierit, non potest pupillus bonas ac-
quisitiones, sive rerum, sive nominum acceptare malis
repudiatis, sed tenetur omnia bona fide acquisita in totum
acceptare, vel tutori in totum relinquere, secus verò si tu-
tor dolo se adquisierit.
- 184 Tutori utilius est aliquid acquirere nomine minoris, quan-
tum nomine suo proprio.
- 185 Tutor non tenetur circa subsequutam nominis deterioratio-
nem, nisi lata ejus culpa contigerit.
- 186 Socius communi nomine quidquam faciens, neque damnum,
neque

neque lucrum sentire debet solus, sed tantum pro parte societatis participare, alias secus.

- 187 Tutor excusatur si pecuniam pupillarem collocare fœnori non potuerit. Limitatur num. 188,
- 189 Tutor habet laxamentum duorum mensium ad exigendum, & collocandum pecuniam pupillarem fœnori.
- 191 Rustico tutori indulgendum pupillares nummos non fœneranti.
- 192 Tutor tenetur pecuniam pupilli convertere in emptionem prædiorum.
- 193 Tutor negligens in comparandis prædiis pro pupillo, tenetur ad interesse, de fructibus quos percipere potuisset.
- 194 Negligentia tutoris quomodo probetur.
- 195 Tutor pecuniam pupillarem non convertens in comparandis prædiis tenetur pupillo ad interesse.
- 196 Tutor non collocans pecuniam pupilli in comparandis prædiis dicitur esse in dolo, & contra eum in litem iuratur.
- 197 Tutor non minorem in rebus minoris, quam in propriis diligentiam adhibere debet.
- 198 Tutor tenetur, si prædia minus idonea comparaverit per sordes, aut gratiam.
- 199 Tutor emens ab eo, quem sciebat suspectum, tenetur.
- 200 In emendis rebus tutor non tenetur, nisi de dolo, & lata culpa.
- 201 Tutor tenetur redimere bona pupilli aliis obligata, si pupillo expediat.
- 202 Tutori culpa, vel negligentia non ascribitur, qui non converterit pecuniam pupillarem in emptionem prædiorum, nisi ostendatur quod prædia erant venalia, quæ emi potuissent.
- 203 Adversus tutorem ad interesse agi non potest, nec pro pupillo in litem jurari, quando non probatur per testes vel instrumenta tot pecunia ad manus tutoris pervenisse, exactis debitis, ex quibus prædia emi potuerunt.

- 204 Tutor, cui in testamento relicta fuerit liberatio, de negligētia & omissis non tenebitur.
- 205 Adulto, vel minori agenti ad interesse lucri cessantis, non debetur interesse, vel pro eo agi potest, aut jurari in litem. Limitatur num. 206.
- 207 Tutor pecuniam pupillarem in usus suos convertens propria autoritate, maximis usuris subicitur, sine uoluntate laxamento duorum mensium. Ampliatur num. 208. Limitatur num. 216.
- 209 Index potest tutorem, qui pecuniam pupillarem in usus suos converterit, condemnare ultra centesimas usuras, etiam si duplum excedant, quando constat pupillum tantum damni passum fuisse.
- 210 Quando constat de aperto dolo tutoris, licet non de certo & specifico damno pupilli, non debet iudex minus aliquid judicare pupillo, quam centesimas, nisi si justa causa aliud suadeat.
- 211 Non est major & gravior in jure usura, quam centesima.
- 212 Tutor convertens pecuniam pupillarem in suos usus, ultra centesimas usuras, extra ordinem a Praefide multatur.
- 213 Tutor, quando dicatur pecuniam pupillarem in usus suos convertisse, ut usuris maximis subiciatur.
- 214 Tutor in usus suos pecuniam pupillarem convertens, et inde aliquid in rem pupillarem impendens, quantum impenderit, vertisse definit. Limitatur num. 215.
- 217 Tutor potest accipere pecuniam pupilli mutuo à contutore vel à seipso palam, & bona fide, non clam.
- 218 Tutor iudicis officio cogitur alimenta prestare pupillo. Ampliatur num. 219. 220.
- 221 Iudicis arbitrio relinquitur quantitas & qualitas alimentorum prestandorum pupillo.
- 222 Alimenta augentur, aucta persona.
- 223 Alimenta pro quantitate patrimonii pupilli sunt prestanda.

- 24 Alimenta ex redditibus, non ex proprietate præstari debent.
- 25 Prætor modum alimentorum tam moderate arbitrari debet, ne universum redditum patrimonij in alimenta decernat, sed ut aliquid ex redditu supersit.
- 26 Alimenta augentur aucto patrimonio, & e contra.
- 27 In alimentis decernendis pupillo, consideratur consuetudo regionis.
- 28 Tutor servare debet modum à Præatore statutum. Limitatur num. 229.
- 29 Iudicis arbitrio relinquitur, penes quem educari pupillus debeat.
- 30 Iudex potest arbitrari puellam esse reponendam in monasterio.
- 31 Prætor potest præcise cogere proximiores, recusantes suscipere educationem pupilli.
- 32 Heres, vel legatarius, educationem pupilli testamento sibi injectam recusans, privatur commodo ei competente.
- 33 In educatione pupilli iudex regulariter sequi debet votum patris erga filium.
- 34 Iudex voluntatem testatoris servare debet, nec ab ea recedere, nisi ex causa.
- 35 Pupillus non debet ali apud matrem vilem, turpem, vel alias suspectam de vita, moribus & religione, n. 250.
- 36 Noverca juvenis non tenetur stare cum privignis, etiam si testator mandaverit.
- 37 Filius non tenetur stare cum patre, si habeat uxorem juvenem aut pulchram, & habeat filios primi & secundi matrimonij juvenes.
- 38 Iudex debet arbitrari, ut pupillus, educetur apud matrem honestam.
- 39 Mater debitorum filiorum à tutela non repellitur.
- 40 Mater in dubio præfertur fratri adulto, ipsius pupilli.
- 41 Lex Possessionem, C. communia utriusque iudicii, declaratur,

533 PAULI MONTANI TRACTATUS. IITA

- 243 Educari apud fratrem pupillus debet ratione sui majis
commodi.
- 244 Pupillus educari non debet apud matrem, quæ transiv
ad secunda vota, vel suspicio est transiuram. Lin.
num. 245.
- 246 Educari penes fratrem debet puella ex conjecturata
luntate testatoris. Ampliat. num. 248.
- 247 Quod tibi non nocet, & alteri prodest de facili conced
dum est.
- 249 Pupillus apud substitutum suum educari non debet.
- 251 Pupillus apud aviam maternam educandus est, post
trem. Ampliat. num. 252.
- 253 Per ascendentes perpetuatur nomen descendentium.
- 254 Pupillus regulariter educari debet apud tutorem.
- 255 Iudex non debet facile pupillos trahere ab illis, qui en
multis annis fideliter educarunt.
- 256 Ex præterito præsumitur in futurum. Ampliatur nu
258.
- 257 Iudex non d bet pupillam committere ei qui male se g
serit erga pupillam.
- 259 Pupillus educari non debet apud eum, qui proximus ei j
turus est heres, & quæ sit ratio.
- 260 Mulier Milesia, accepta à substituto pecunia, partu
suum medicamentis abegit, & necavit.
- 261 Tutor sceleratus cruci affixus à Sergio Galba Imperato
quod pupillum, cui substitutus erat, veneno suj
lisset.
- 262 Tutor reficere cogitur ædificium deformatum, alias
netur pupillo ad omne damnum, & interesse.
- 263 Tutor non potest vendere domum, in qua pater defec
minor crevit.
- 264 Administrator reipublicæ debet diligenter inspicere h
rea, & sartorum tectorum curam habere, alioq
neglexerit, damnum ejus resarcire tenebitur.
- 265 Vsufructuarius tenetur sarta tecta servare, quando i
pensa est modica.

- 66 *Ad Iudicis officium spectat, facere aedificia refici.*
- 67 *Dominus aedium detrectans dirutam domum reficere, curator reipublicæ reficit illius sumptu.*
- 68 *Reipublicæ interest, ut aedes reficiantur.*
- 69 *Mutuans ad refectionem aedium, præfertur aliis anterioribus creditoribus.*
- 70 *Donatio facta ad refectionem domus non indiget insinuatione, quando ea est necessaria, secus si sit utilis*
- 71 *Socius faciens necessarios sumptus in refectionem domus communis, cōsequitur cētēsimas usuras, usq; ad 4. mēses immediate seq. post vero semisses duntaxat.*
- 72 *Socio ad refectionem aedium requisito, elapsis 4. mensibus reficienti non restituente partem pecuniæ, dominium in totum transfertur in reficientem.*
- 73 *Tutor tenetur inquirere, an expediat pupillo hereditatem adire.*
- 74 *Tutor dānosā hereditatē adiens dicitur suspectus.*
- 75 *Tutor ex officio suo in administratione sua tenetur diligenter considerare, & discernere, quid ipsi pupillo sit utilius, & magis expediat.*
- 76 *Tutor, si sumptus non expedientes pro pupillo fecerit, ipsi non pupillo imputantur.*
- 77 *Tutor tenetur nomine pupilli fideicommissarie substituti cogere heredem, ut agat & restituat. Ampliatur num. 278.*
- 79 *Ea, quæ sunt agenda cum persona, pertinent ad tutorem ejus regionis, unde est persona, & ea quæ sunt agenda in rebus, pertinent ad tutorem ejus regionis, ubi sunt res.*
- 80 *Tutor non implens conditionem utilem pupillo tenetur ad interesse. Limitatur num. 283. 284.*
- 81 *Minorum bona, si ob non solutum Canonem, incidunt in commissum, tutores, seu curatores, tenentur ad interesse.*

282 Tutor contrahendo, damnificans pupillum, in pupilli electione ne est, contra tutorem agere ad interesse, vel in integritate restituui.

285 Negotia minoris tutor & curator celebriter expedire debet.

286 Pupilli vel adulti vita à quibus servari debeat.

R E G U L A IX.

IN Ona Regula est, quod * tutor teneatur præstare eandem diligentiam in rebus pupilli, quam bonus paterfamilias in suis rebus non solet, sed debet exercere, alioqui tenetur de suo erga minores, l. 1. in principio de tutel. & rat. distrab. l. à tutoribus, & ibi gloss. verb. debet, l. generaliter, ff. de administrat. tutor. Bart. in l. 1. C. de cond. in public. horreis, l. jubemus, 1. C. de erog. milit. annon. lib. 1. Rom. consil. 425. Dec. consil. 110. Castrensis. consil. 302. num. 5. lib. 1. Et ideo * si tutor fuerit negligens, & præmissa non fecerit, dicitur esse in dolo, saltem culpa, contra eum in litem jurari poterit, ut consuluit Socinus consil. 2. in fin. lib. 1. & facit l. alio jure, C. de in litem jurant. l. tutor, secundum dignitatem, §. 1. ff. de administr. tut. l. quid, C. arbitr. tutel. ubi dicitur, quod * tutor ac curator teneatur de omni damno ac interesse minorum.

4 Quod etiam obtinet * in eo, qui quædam recepta amiserit scribere, qui dicitur esse in dolo, secundum Jason. consil. 3. vers. quarto moveor, lib. 2. Bartol. in d. l. tutor, qui repertorium. ff. de administr. tut. Socin. consil. 40. lib. 2. & consil. 190. lib. 2. Sicuti * etiam tenetur is, qui relictus fuerit in mendacio circa actus suæ administrationis, cum leges odio habeant mendaces: & ideo tutor vel curator deprehensus in mendacio, puta, qui dixerit se non habuisse talia bona, vel negaverit esse bona suorum minorum, & de prædictis convictus fuerit de mendacio, ex hoc solo probatur, quod semper fuerit in dolo, & contra talem mendacem convictum etiam in litem jurari poterit. Imò etiam talis tanquam dolosus & suspectus removebitur ab administratione.

nistratone, secundum Socin. *consil.* 213. in verb. *convinctur*, lib. 2. *argum. leg. fin.* ubi Dd. de rei vendic. & l. *rem non novam*, §. *fin.* C. de jud. & facit *lex excellentia*, C. de erogat. milit. annon. lib. 12. Amplius * etiam tutor vel curator, 6
lebet melius curare res pupilli, quam suas, l. *tutor*, qui
n dignitate, §. 1. ff. de administrat. tut. Et si * dixerit res 7
pupilli non potuisse custodiri, quod ei incumbat pro-
vatio, d. l. *tutor secundum dignitatem*, §. 1. ff. de administ.
ut. vel quod amplius est, si * videat tutor res suas, & 8
es pupilli in periculo esse, quod debeat præferre res
pupilli suis rebus, ut tradit Chassan. tit. *des enfans, des*
luseurs liets, §. 4. in verb. *maintenir en bon & souffisant estat*,
lum. 1. & 2. Sed hoc * non habet locum, quando non 9
geretur solum de periculo rerum, sed etiam animæ
secundum Bald. in l. *videamus*, ff. de in lit. jur. Vel * 10
quando res tutoris esset preciosior, vel par, quo casu
ocus esset gratificationi, ut tradit Francisc. Curt. jun.
conf. 29. num. 19. Et hæc regula * non solum procedit in 11
tutore vel curatore, sed etiam in eo, qui pro tutore ne-
goria gerit, qui eandem fidem & diligentiam præstare
debet, quam tutor præstare tenetur, l. *qui pro tutore*, ff. de
ro, qui pro tut.

Ex quibus infertur primo, quod * tutores & cura- 12
tores possint & debeant debitores pupillorum vel ad-
ultorum, respectu officii in jus vocare, l. 1. §. *non dene-*
gari, & l. *tutor, ad utilitatem*, ff. de administrat. tut. vel etiam
pupillis, vel * adultis agentibus suum accommodare 13
consensum, d. §. *non denegari*. Imo tutores * vel curato- 14
res, minoribus 25. annis agentibus, & pulsatis in cri-
minalibus causis, omninò adesse debent. In quibus ca-
sibus adultos & pupillos accusari concedunt, aliàs non
valebit iudicium, cum cautius & melius sit cum sua-
sione perfectissima, & responsa facere minores, litem-
que inferre, ne ex sua imperitia, vel juvenili calore ali-
quid, vel dicant, vel taceant: quod si fuisset proba-
tum, vel non expressum, prodesse eis poterat, & à

536 PAULI MONTANI TRACTATUS
deteriore calculo eos eripere, *l. clarum, C. de autot, so*
præstand.

- 15 Secundo infertur, quod etiam * officii ratione
tutorem periculum pertineat nominū, *l. tutores, l. 2. C. de admin. tut. l. 2. C. arb. tut. l. si tutor per*
bitoribus, C. de admin. tut. l. 2. C. arb. tut. l. si tutor per
tus, ff. de admin. tut. Rom. cons. 425. & Fulgos. cons. 24.
fin. cum qua illatione etiam concordat statutum
16 *trajectinum, rubric. 31. artic. 5. nisi post mortem pupilli*
li post finem tutelæ desinant esse omnia idonea, qo
casu tutor periculo eximitur, l. cum post mortem, ff. de
17 *adm. tutor. Amplius etiam ille, qui tenetur pro aliquo*
ab aliis exigere, tenetur etiam à seipso exigere, quod
patri pupilli debeat, vel in quo pro eo fidejusserit,
tutor ff. de fidejuss. l. si pupilli, §. fin. ff. de neg. gest. l. si negon
ff. mand. l. quoties, §. item si temporali, vers. & generalit
& § si sub usuris, ff. de admin. tut. l. ita autem, §. debitor,
18 *eod. ratio est, quia licet regulariter, quando unus*
creditor creditoris sui, non fiat ipso jure compensa
tio, sed requiratur quod à parte opponatur compe
nsatio, l. verum, §. male peto, & ibi not. l. Labeo, ff. de cor
pensat. & plene notatur in l. si constat, C. eod. tam
19 ** quando unus est debitor ipsiusmet, & sic unus*
debitor & creditor, tunc ipso jure fit compensatio
seu extinguitur actio; quia est impossibile debitoris
& creditum esse in eodem subjecto, l. heres à debitor
§. quod si stipulator, & ibi gloss. verb. perinde & l. Vranim
in princ. ff. de fidejuss. l. Stichum, §. aditio, ff. de solut. & hal
20 ** adeo procedunt, ut si tutor exegerit nomina, facit*
ut actio alioqui temporalis perpetua fiat tutelæ ju
dicio, d. l. quoties, §. item si temporali.
21 *Amplius etiam debitum * tutoris, ex alia causa qu*
tutelæ, devolvitur in tutelæ judicium, d. l. quoties, §. ita
nequaquam, (alias, si paterfamilias) l. ita autem, §. si debitor
tor, ff. de admin. tut. l. divortio, ff. de neg. gest. l. si tutor, ff.
de tut. & rat. distr. & de depos. & commod. facit l. tutor da
22 *tus, ff. de fidejuss. nisi debitum * esset in diē, cujus die*
venit

venerit post finitam tutelam; quo casu non est quod imputetur tutori, ut tutori, qui non solvit, *d. l. quoties, si filius familias, vers. quod si dies, ff. de adm. tut.* Similiter etiam tutor pecuniam, & * credita à debitoribus in tempore exigere, & in utilitatem minoris convertere tenetur, alias si fuerint præscripta, vel debitores falli remaneant, & non fuerint solvendo, tutor tenebitur de neglectis, & sic de suo proprio solvere, ut tradit *lex. consil. 108. n. 6. lib. 1. & Cagn. in l. contractus, n. 82. vers. secundus casus est, ff. de reg. jur. id quod etiam corroboratur per ea, quæ tradit Bern. Diaz. reg. 219. in verb. ecclesia, 4. & Corset. in singul. verb. præscriptio, 4. qui dicunt, quod * si Prælati passus fuerit rem Ecclesiæ præscribi, quod ipse, & ejus heredes teneantur damnum resarcire. Negligentia * siquidem tutoris dicitur lata culpa, & peccatum mortale, siue fuerit in non exigendo nomina debitorum, tam respectu exaneorum, quam ejus fratrum, vel etiam sui ipsius; pro qua negligentia tutor etiam tenetur erga minores, qui contra eos quoque in litem jurare poterunt, eorum damna ac interesse proprio juramento probando, ut tradit *Soc. consil. 2. lib. 1. & Dd. in c. quoque, de offic. archid.**

Præterea tutor * etiam à seipso exigere debet, licet patri pupilli tantum naturaliter debeat, *l. ita tamen, §. debitor, & ibi gl. verb. debuit, ff. de adm. tut.* Adeo etiam, si non * exegerit, quod cogi possit usuras agnoscere, eas à se exigere debuisset, *d. l. quoties, §. sed si sub usuris, vers. si vero non solvit, ff. de adm. tut.* Sicuti * etiam liberis tutor à seipso non exigens, ut suspectus removeatur, & remittitur ad Præfectum urbis puniendus arbitrio judicis, *l. nisi, C. de adm. tut.*

Denique * etiam unus tutor agere potest, etiam si duobus simul tutela gerenda permissa sit, vel à parentibus, vel à contutoribus, vel à Magistratibus; quia duo simul agere non possunt, *l. decreto, §. si duobus, ff. de administ.*

- 30 *minist. tut.* Adeo ut * etiam agens, sive reposcens de
ta pupillaria, seu deposita, ad satisfactionem non con-
pellatur, nec de rato caveat ratum pupillum habu-
rum, *l. decreto, §. si duobus, l. vulgo. ff. de admin. tut. l. tutor.*
- 31 *C. eod.* quia * rem in iudicium deducit. Id quod et in bo-
locum habet in curatore, ut Julian. scribit in *d. l. vno.*
- 32 nisi dubitetur, an * sit tutor, vel an gestus ei commissus
fuerit, ne adversarius decipiatur, vel nisi actor à tutore
fuerit constitutus, *l. actor. ff. rem pupill. rat. hab.* qui cave
debet, secundum *gl. in l. i. §. sufficit, verb. tutores caveri*
de adm. tut.
- 33 Tenentur * tamen tutores vel curatores præstare
cautionem de iudicato solvendo, quo etiam respec-
permittitur eis res minorum pro cautela litis subliga-
re, etiam sine decreto, *l. ult. §. defensionem, C. de adm. tut.*
l. i. §. sufficit, ff. eod. Sicut etiam tenentur cavere de iudi-
cio fisci, *l. fin. ff. si quis caution.*
- 34 Verum hæc * prima & secunda illatio in multis
sibus non procedunt: & primo quidem, quando quis
non egerit tutorio nomine, quo casu aliàs sine actio-
experiretur, *l. i. §. non denegari, ff. de adm. tut. l. si quis, §. si*
& si quidem, ff. judic. sol.
- 35 Secundo * non procedit, quando tutor inutiliter
ve nulliter datus fuisset, quæ exceptio opponi potest
in quacunque parte litis, *l. non utiliter, Cod. de eo quod*
tut.
- 36 Tertio * non procedit adversus contutorem, ut li-
cet rationem reddat, tutela durante, *l. actus, l. sine*
rede, §. tutores, ff. de adm. tut. l. 2. C. eod. l. si non, C. de sa-
- 37 *tut.* etiam * si contutor conventus fuerit relegatus
quia manet tutor, licet ejus loco detur actor vel
rator, *d. l. sine herede, §. tutores, & ibi gloss. verb. non pe-*
- 38 potest tamen, & * debet contutorem suspectum fa-
re, aliàs ipso jure teneretur, *l. etiam, l. tutores, qui pos-*
tutor qui, l. Aemilius, ff. de admin. tut. l. i. C. si tut. vel cur.
- 39 *geff.* Quod & * in tutoris herede dicendum est, quoniam
conv-

convenire poterit, & si nolit, damni vicarius substi-
 titur, *d. l. tutores, qui, §. tutor, & l. 2. §. tutores, C. de tut. &*
rat. qui sat. non ded. Adeò * etiam, ut non faciens su- 40
 spectum contutorem teneatur in usuras ejus nomine,
 & ibi gl. *verb. imputatur*: Ad quod ut * etiam 41
 teneatur tutor ad augmentum datus; contra priorem
 tutorem, *l. quoties, 10. §. constat, ff. de administrat. tutor.* sic
 quoque è contra * in priore dicendum erit, contra 42
 tutorem ad augmentum, *d. §. constat, in fin. & l. cum ad*
augmentum, Cod. in quib. caus. tut. hab. Et hæc, quæ * de 43
 contutore suspecto dicimus, procedunt, etiam si tu-
 toria fuisset divisa per judicem, vel testatorem, maxi-
 mè in casibus expressis, *l. 2. C. de divid. tutel.* Amplius
 eam * contutor à contutore potest, & debet petere 44
 satisfactionem ex causis, alias enim ipso jure teneretur,
 & ibi gl. *verb. satis petere.* nisi * contutor subi- 45
 lapsus fuisset facultatibus, quo casu nihil posset
 imputari Collegæ, *d. l. etiam, & ibi gl. verb. subito.* Vel 46
 quando * tutor datus fuisset per inquisitionem, vel
 testamento, qui non tenetur satisficere pupillo; sed
 quod possit eis offerre, utrum satis accipere, an sa-
 tisfacere velint, *l. dativus, ff. rem pup. sal. for.* Vel quan-
 do contutor * adhuc fuisset idoneus tempore finitæ 47
 tutelæ, *d. l. Æmilius, ff. de administrat. tutor. l. 1. C. de divid.*
tutel. Vel etiam * quando tutor fuisset in exilium 48
 missus, qui veniam facile obtinet: quia facere non
 potuit contutorem suum suspectum, *l. planè, ff. de ex-*
ceptat. tutor. etiamsi habuisset * procuratorem in lo- 49
 co, qui eum defendere potuisset; quia est causa qua-
 si criminalis sive ardua, quæ per procuratorem expe-
 di non potest, *d. l. plane, & ibi gl. verb. facilius.* Nec
 * sufficit, quod quis defendere possit per procu- 50
 ratorem, nisi talis defensio fiat per procuratorem i-
 doneum, & commodè, etiam in casibus, in quibus quis
 fuisset missus in exilium, vel morbo fontico, aut car-
 cere detentus, tenebatur mittere procuratorem, ut in
 non

- non arduis; ita decidit Bart. in l. idemque, per illum
 ff. pro soc. Angel. & Imol. in l. si quis ita instituatur, idem
 hered. instit. Castr. in l. 2. §. si quis in iudicio, vers. uem telon.
 lige hoc, si commodo, ff. si quis caution. Non enim tenetur
 quis expedire privata negotia per alium, etiam ex
 tractu præcedenti, nisi valde sit idoneus, & æque com-
 mode, l. idemque erit, in princ. ibi, sed hoc non alias, si
 fuerit valde idoneus socius, aut facilis sit ab futuro, etiam
 cietatis administratio, ff. pro soc. Unde multo minus
 netur quis publica negotia, & iudicia experire & su-
 51 reper alium, nisi * valde idoneum, plenèque infli-
 52 tum, & æque commode, ut * omnes Dd. ubique pi-
 nent, l. Nepos Proculo, ff. de verb. sig. ubi non dicimur
 quid posse facere, nisi quatenus commode possim
 6. faciat, 22. q. gl. fin. in c. si vere. ext. de sent. excom. Paa-
 53 enim sunt, non * invenire procuratorem, aut inve-
 re, sed non idoneum: & tunc is, qui fuerit in exili-
 missus, carceratus, vel etiam bannitus excusatur, ite-
 decidit Angel. Perus. in disput. Bonon. in quarto qu. so.
 54 Omnes * enim & canonum, & legum Professores
 que tenent; quod in causis arduis nemo teneatur Pro-
 curatorem mittere, ut tradit Bald. in l. 1. §. usus autem
 de procurat. & in l. 2. §. si quis in iudicio, ff. si quis caut. &
 l. ab eo, versic. quero utrum absens, C. quom. & quan. jura
 55 text. in l. ult. C. de procur. etiam * si lis esset cœpta,
 56 tradit Ias. in d. §. si quis in iudicio. etiam * ne ad unum qu-
 dem articulum, ut ibi Iason ad finem, per text. in d.
 querelam, extr. de procur. Soc. in tract. de citat. artic.
 57 quæst. 5. n. 6. ubi infert, quod * in causa ardua locus
 beat esse tutus utrique, videlicet tam domino, qua
 procuratori; præsertim cum procuratores ad lites non
 possint nec debeant in causa procedere, nisi pleni-
 prout qualitas causæ poscat, instructi: quæ instructi-
 ne deficiente, mandatum huiusmodi sui natura ce-
 sat, nec debent, aut possunt Procuratores cogi
 cept subire periculum, l. videamus, ff. de in lit. jur. Tu-
 etia

eam * in dubio non præsumitur Procurator ido- 58
 rus, & instructus in gravi causa; nec etiam prædicta
 procedunt in liberto, habente patronum contutorem,
 dem * accusare non potest, sed quod debeat sibi aliter 59
 providere, videlicet implorando officium iudicis, alias
 em teneretur, l. 1. C. si tut. vel cur. non. gess.

Tertio infertur, quod * tutoris & curatoris præci- 60
 pium officium sit defendere pupillum, vel adultum,
 iudicium ejus nomine suscipere, l. generaliter, & l.
 oris præcipuum, ff. de administr. tut. l. fin. §. omnem, C. eod.
 solum * debet tueri ejus patrimonium, sed & cor- 61
 ps, ac salutem furiosi, l. consilio, ff. de curat. fur. Maxi-
 enim * defendere debet in causa criminali, alias ju- 62
 dium esset nullum, l. clarum, C. de autor. præst.

Etiam * confessio minoris rei facta in iudicio cri- 63
 mali, sine curatore, ei non nocet, sed dicens se læ-
 su, adversus eam facile restituitur; pro quo facit no-
 tile verbum Ioan. Andr. in c. 2. de in integr. rest. lib. 6.
 quod dictum tanquam notabile, & quotidianum se-
 quitur Angel. de Perus. in l. certum, §. in pupillum, n. 2. ff.
 confess, dicens, ita * debere intelligi text. in l. si ex cau- 64
 sa, nunc videndum, ff. de minor. quod sequitur Dec. in l.
 eper, §. jus publicum, n. 4. ff. de reg. jur. Hip. de Mars. in l.
 u. 9. & seq. ff. de quest. & in sing. 445. Maur. in tract. de
 reit. in integr. c. 150. Gram. cons. crim. 16. Iul. Clar. opti-
 lit. C. n. 76. lib. 5. id. lit. P. n. 58. & Gomes. in c. si an-
 ma, §. si vero, de judic. lib. 6. Quod procedit * etiam, si 65
 minor negaverit. Nam licet propter suam negatio-
 nem crimen crescat, & perdat beneficium confiten-
 ti tamen restituitur, ut est text. & ibi Bart. in l. si ex
 causa, §. nunc videndum, ff. de minor. etiam si * ea confes- 66
 sio esset jurata, ut tradit Bald. in l. 1. C. de confess. vers. sed
 ne inducatur per indirectum renunciatio ju-
 ram, & defensionis, secundum Angel. in lib. malefic. in
 v. b. comparent dicti inquisiti, & confitentur totum, quem
 sequitur Hier. Grat. cons. 52. n. 10. lib. 2. Vel etiam * si ea 67
 con-

- confessio facta fuisset in tormentis, ut tradit Mahabib de Afflict. decis. 208. n. 4. allegans Alber. de Ros. in l. clarum, C. de autor. prest. dicens, se sæpe impugnasse confessiones minorum, etiam in tormentis factas, & id ob-
 obtinuisse per d. l. clarum, licet etiam ea confessio facta fuisset cum curatore; modo aliter non constaret; e-
 rum eo tamen casu læsus restitui debet, nec per tamq-
 confessionem puniri, secund. Angel. in l. certi, §. pupo, ff. de conf. Alex. conf. 120. lib. 5. Marfil. conf. 130. I. h. e. Gram. d. conf. suo crim. 16. & las. in l. nam & postea, ff. minor, ff. de jurejur. Quod procedit, etiam* si minorum probaverit eam confessionem esse erroneam; ut p-
 batur in c. 2. cum gl. 2. de restit. in integr. lib. 6. & in l. a-
 tum, §. penult. vers. minorem, ff. de confess. quia agitur de gravissimo & irreparabili præjudicio, secundum
 lex. & ibidem Mol. conf. 80. n. 2. lib. 7. licet alias sui-
 ceret semiplene probare de errore, quando confes-
 sio esset verisimilis, ut Molin. dicit, d. loco, & conf. 55. b.
 69 5. in fin. & conf. 172. ad fin. lib. 6. Quod etiam* locum
 habet non solum in confessione vera, sed etiam ficta
 vigore statuti, dictantis, quod contumax habeatur
 pro confesso: nam eo quoq; casu minor contumax
 non dato curatore, non poterit puniri virtute illius
 fictæ confessionis, secundum Cæpol. conf. 30. & 31. &
 Bald. in l. clarum, C. de autor. prest. quem sequitur Ma-
 70 in l. de minore, ff. de quest. Nec etiam solum* procedit
 prædicta de confessione minoris, in minore accusa-
 te, sed etiam accusato. Nam & eo etiam casu requi-
 tur autoritas curatoris; secundum Bald. conf. 60. inc.
 factum sic proponitur, lib. 5. & sequitur Hip. de Marfil.
 l. 1. n. 18. ff. de quest.
 71 Adeo ut etiam* non sufficiat datio curatoris ad va-
 lidandam confessionem, sed ejusdem curatoris aliqua
 informatio, & causæ cognitio requiritur, secundum
 Petr. de Anch. conf. 82. & plene per Hippol. de Ma-
 in pract. crim. §. nunc videndum, num. 32. Et ideo semper

ae præstationem autoritatis faciendus est aliquis
aus, in quo appareat fuisse informatum curatorem
facto, juribus & defensionibus pupilli, & mino-
ri & de meritis processus; & quod adhibita fuerit
cassæ cognitio; quo facto, securè poterit præstari
autoritas.

Ad hæc, quæ* de confessione minoris rei diximus, 72
non procedunt, primò de generali consuetudine, qua
autoritas curatoris nō est necessaria, si minor ex cau-
sâ criminali conveniatur, ut eleganter tradit Ioan. Im-
p. de, in *Enchir. juris Gallie, in verb. autoritas curatoris*. Et
communiter* praticari dicit Bald. in *l. i. n. 59. C. de* 73
res. quem refert Paris de Put. de Synd. fol. 457. num.
angel. de malef. in verbo, comparuerunt, & confitentur
in, nu. 8. dicens, ridiculum esse servare contrari-
um quem sequitur Petr. Rebuff. in procem. constitut.
in. 72. dicens, l. clarum, C. de autor. præst. non servari in
testamentis. Ideoq; processum non esse nullum ob 74
defectum aut consensum curatoris, tam in civilibus,
quam criminalibus, allegans Guid. Pap. in decis. Delph.
in. 9. 50. & 410. licet vix consentiat in civilibus,
non criminalibus sic.

Secundò* non procedit, quando minor extra ju- 75
dicialiter confessus fuisset, quo casu valet talis con-
fessio, quo ad torturam, licet facta fuerit absque cu-
rare, secundum Bald. in *l. clarum, C. de autor. præst.*
Hip. de Marfil. in *l. de minore, in princ. vers. an hoc ha-*
beat locum, ff. de quest.

Tertiò non procedit* in delictis atrocissimis, ut in 76
crimine læsæ Majestatis, secundum Bart. in *l. auxilium,*
remota ex hac lege, ff. de minor. Hip. de Marfil. in d. l. de
jure, n. 35. de quest. Et ita fuisse decisum in sac. reg.
Neapolitano refert Affl. in *d. decis. 208.*

Quartò non procedit, quando* minor confitere- 77
re contra alium ut testis; eo siquidē casu, etiam si nō
intervenerit autoritas curatoris, valet, & tenet ejus
con-

544 PAULI MONTANI TRACTATUS
confessio; ut pulchre tenet Bald. in d.l. clarum, C. de auct.
præst. Bertr. cons. 94. n. 1. lib. 3.

78 Quinto non procedit, quando * ei legitime
fuiſſet procurator, ut tradit Bald. in l. cum & minor,
per illum text. C. si adver. rem. jud. ubi dicit, quod tempo-
operatur procurator legitime constitutus, seu rei-
natus minori, quod operatur tutor & curator: & pro-
pter hoc dicit, quod sicut tutor & curator possunt
toritatem præstare minori in iudicio, ita procurator
minoris legitime ordinatus.

79 Verum ut ad id, unde degressi sumus, revertatur,
ad tertiam præcedentem illationem, sciendum est, illa-
lam tantum procedere, si tutores differant, vel cu-
sent suscipere defensionem pro minore, quod et re-
neantur eo nomine omne damnum, ex earum mali-
tia, vel mora illatum, refundere, l. qui solidum, §. eam,

80 ff. de legat. 2. l. fin. in pr. C. de adm. tut. nisi tutor, vel cu-
rator, ante litem, vel lite contestata, fuiſſet deus,
vel furiosus: quo casu datur ei curator à iudice, etiam
quo lis vertatur, auditis tamen propinquis, & ad hoc,
si voluerit, d. l. fin. §. sed et si quis.

81 Amplius etiam * prædicta tertia illatio procedit,
quod recusantes vel differentes suscipere defen-
sionem, removeantur ut suspecti, amissa eorum existima-
tione, d. l. fin. & ibi gl. verb. amoveantur.

82 Denique * etiam procedit, quod unus ex pluribus
tutoribus vel curatoribus possit causam minorum de-
fendere, l. 1. C. si ex plurib. tut vel cur. l. fin. C. de autor. as-
tr.

83 siue * sint testamentarii plures, & olim, & hodie siue
inquisitione dati, & olim, & hodie; siue legitimis
olim contra; siue simpliciter dati; sed olim contra
fin. & ibi gl. verb. sufficere, C. de autor. præst.

84 Maxime si alii * tutores vel curatores defensionem
nolint, vel non potuerunt, d. l. 1. & ibi gl. verb. nolu-
runt, C. si ex plur. tut. vel cur. nisi tale factum esset, ad
ipsam tutelam dissolveret, ut puta, si pupillus in
gao.

tionem se dare desideraret: quo casu non sufficeret
 ius autoritas. Absurdum enim esset, solvi tutelam
 in consentiente, sed forsan ignorante eo, qui tutor
 erat ordinatus; cum quod omnes similiter tangit, ab
 omnibus debeat probari, *d. l. fin. §. sed hæc omnia, C. de
 tutor. prest.* Vel quando * non ab ipsis, sed à testa- 85
 tore, vel iudice esset divisa administratio, quo casu non 86
 poterat convenire, vel conveniri pro rebus ad alterius
 administrationem spectantibus, *l. 2. C. si ex plur. tutor. &
 d. l. fin. C. de tutor. prest. l. tutores qui, ff. de admin. tut.*
 Ique maximè * procedit, quando vocaretur ad iudicia 87
 alius provinciae, *d. l. 2. & ibi gl. verb. ad iudicia, C. si ex
 pl. tut. vel curat.*

Sed hæc * tertia illatio non procedit. Primo, quan- 88
 do tutore in iudicium vocato, intra moras pupillus ad
 pueritatem pervenerit, ante acceptum iudicium, id
 est litis contestationem, quo casu non erit cogendus
 accipere iudicium, *l. tutorib. ff. de admin. tut. l. fin. ff. si quis
 veluti si obierit, aut aliter tutor conveniri posse
 deest.* Quod procedit, etiam si tutor solemniter ca-
 veret de iudicio sisti, & stipulationi non obtemperave-
 rit etiam modo denegabitur ex stipulatu actio. Nam
 & si rei quæ petebatur, si tutor iudicatus fuisset, &
 eum quid accessisset, non est danda in eum actio ju-
 ranti, ut dicit Ulp. *in d. l. fin.*

Secundo non procedit, quod * non sit necesse, ut i- 89
 tutor vel curator suscipiant iudicium, & per se de-
 ferant, sed sufficit, si pupillus suscipiat, ipsis autori-
 bus *l. 1. §. sufficit, & ibi gl. verb. suscipiant, ff. de admin. tut.*
 Quod tamen * locum non habet, quo ad eos, qui fari 90
 non possunt, scilicet minores septem annis, *d. §. sufficit,
 & ibi gl. verb. non possunt.* Nec etiam, * quo ad eos, qui 91
 morantur, *d. l. 1. §. sufficit, & in §. absentibus.* Vel etiam * in 92
 causa criminali, ibi enim pupillo adesse debet, *l. clarum,
 C. de tutor. prest.*

Tertio non * procedit illatio tertia, quo ad lites su- 93
 perven-

Mm

perva-

pervacaneas, injustas, vel calumniosas, in quibus tutor debet agnoscere bonam fidem, ut supra quousque diximus.

- 94 Quartò non procedit, quod tutor * non potest constituere Procuratorem ante litem contestatam, *l. neque tutores, C. de Procurat.* quod jam multis sædis exolevit, ut dicit Carol. Molin. *ad princ. tit. de vbi oblig. n. 10.* nisi fiat autoritate judicis, ut tradit Hiem. *Grat. conf. 37. n. 19. & seq.*
- 95 Quintò non procedit in contractibus, quando rebum bium esset an expediret pupillo, nec ne, *l. si tutor, §. in gl. verb. non debet, ff. de autor. & conf. tut.* Ideo non removetur ob id, quod nolit pupillo autor fieri; quia si pupillum esset, ubi non expediret pupillo autotitamentum suam præstare, licet in judiciis tutor cogatur pupillum 96 auctoritatem * suam præstare, alioqui tanquam fidei-juramentus removeretur, quia in judiciis certum est ab iniuria lædi pupillum, nisi defendatur, propter missiorem in possessionem, quæ alias fieret.
- 97 Infertur quartò, quod * etiam tutores solvere creditoribus minorum possint & debeant, *l. quoties §. ceteris, ff. de admin. tut.* maxime * interpellati tenentur 98 ut, *ff. de admin. tut.* maxime * interpellati tenentur inter-venire de bonis pupilli minus damnosis, vendendo bona pupilli, si apud pupillum non sit pecunia, juxta 99 *ob as, C. de præd. min.* Vel dando * in solutum creditorem 100 juxta *auth. hoc si debitor, C. de solut.* Vel adversus * mercedem contractam cursu temporis petere restitutionem pendente judicio, alioqui pupillo teneretur ad inter-esse, *l. quicquid, C. arbit. tut. & l. contractus, ff. de regul. j.*
- 101 Hinc etiam * tutor non interpellatus; si culpa, et dolo vestigial prædio emphyteutico impositum, et si canonem non solverit, & ideo minoris prædium 102 isset amissum, resque emphyteutica in commissum ceciderit, ei imputatur: & damnum, quod pupillo contigerit, ex substantia tutorum resarciendum est, *l. si tutoris, C. de admin. tut.*

CAP. XXXIII. DE OFFIC. TUT. ET CUR. &c. 547

Amplius*etiam honoraria Advocatis solvere te- 102
 etur, quæ tamen pupillo imputare non poterit, si
 conventus supervacaneam, injustam vel calumnio-
 sam litem sustinuerit, vel instituerit, *d.l. quoties, §. sicut,*
vers. denique, ff. de admin. tut.

Nec etiam* alimenta minori præstita poterit re- 103
 utare, & in rationem impensarum inferre, *l. Nesen-*
ius, ff. de neg. gest.

Sicuti*etiam tutor unius regionis poterit solvere 104
 creditori alterius regionis, *l. Titium, §. fin. ff. de adm. tut.*

Denique*etiam tutor sibi solvere potest & debet, 105
 modo fuerit pecunia unde solvere possit, *d.l. quoties,*
sicut, ff. de admin. tut. l. creditorem, C. qui dari tut. ut tra-
ct. Angel. Aretin. in §. tutor autem, n. 2. vers. & advertes,
ff. de auctor. tut. maxime si usuræ* sunt graviores, 106
 quæ ei debebantur, quibus relevaretur pupillus; quia
 tutor se potuit liberare, sicut aliis quoque solvere, &
 potuit & debuit, *d.l. quoties, §. sicut autem.*

Etiam si sit quid immobile, quod* sibi debeatur, 107
 poterit tamen sibi solvere & tradere, sine contutore,
 iudice, ut dicit Angel. *d. loco, & Dec. in l. singularia,*
ff. si cert. pet. dicens, Dd. hoc* communiter ita te- 108
ne per text. in l. fistulas, §. 1. ff. de contrah. empt. qui tex-
 ponit singularem practicam, qualiter tutor rem
 immobilem pupilli possit sibi tradere, de qua practica
 videndus est Bart. qui illum textum declarat in *l. 2. de*
stipul. servor. & Bald. in l. si patruus, C. com. utri. jud.

Verum hæc illatio* quarta non procedit: Primò, 109
 quando pecunia fuisset destinata ad emptionem præ-
 dictorum, quo casu tutor sibi ipsi de ea solvere nō pote-
 rat, quia talis pecunia inter immobilia computatur,
 per text. singul. in *l. 3. §. usuras ff. de cont. & utili act. tut.*
 quæ singularem appellat Lud. Rom. *sing. 14. ut eum*
regat Ripa in l. 1. §. fuit quesitum, n. 9. ff. ad Trebell.

Secundo non procedit in solutione, vel* restitut. he- 110
 reitatis, & aliis periculosis negotiis, ubi magnæ sunt

faciendæ deductiones, propter multas & occasiones circumventionis. In quo negotio mero non poterit tutor sibi autorari, quia hoc esset pupilo nimis capciosum & periculosum, licet secus sit in aliis, ubi executio fuerit certa, liquida, & periculum cessaret, ut tradit optime Carol. Molin. ad Dec. *l. de singularia, n. 15. lit. F. si cert. pet.*

- 111 Amplius etiam * solutio facta tutori liberat isore jure debitorum, *l. Lucius, §. tutela, & l. fin. ff. de admin. t. l. Stichum, §. usufructum, ff. de solut.* & notatur in *l. palm. curatoris, C. de pact.* Quod procedi, siue sit testam-
 112 tarius, siue legitimus, siue ex inquisitione datus, vel honorarius, *l. quod si forte, §. sunt quidem, vers. siue u-*
 113 *tem, ff. de solut.* tam enim honorarii, quam qui notia-
 114 *tut. & l. 1. C. de peric. tut.* Nec tantum * omnibus finit-
 115 tutoribus, si plures dati sunt, sed vel uni ex his recte
 116 solvitur, *d. l. quod si forte, §. sunt quidam, vers. siue autu,*
 117 nisi testator, duobus * tutoribus daris, vetuerit unum
 118 sine alterius consilio quicquam gerere, *l. Titium in*
 119 *princ. ff. de admin. tut.* Vel inter eos * esset divisa admi-
 120 nistratio à Præatore, & alius urbicarum, alius provin-
 121 cialium rerum tutor datus fuerit: quo quidem casu
 122 non recte solvitur urbano tutori, quod ex nominibus
 123 provincialibus debetur; nisi provincialis * Romæ
 124 reddi, quod in provincia scenerabatur, stipulatus fu-
 125 set, *d. l. quero, ff. de solut.*
 126 Præterea quoq; tutori * perseveranti in tutelæ admi-
 127 nistracione, recte solvi poterit, *l. quamvis, §. ult. ff. de*
 128 *solut.* etiam si * fuisset relegatus in perpetuum, vel de-
 129 tempus, antequam ei curator substitueretur, nihil
 130 minus ei recte solvi poterit, *d. l. quod si forte, §. sunt a-*
 131 *dem, vers. quid ergo si ei solvit, ff. de solut.* Adeo * ut etiam
 132 ab futuro causa Reipublicæ, vel absenti recte sol-
 133 tur, si modo non alius in locum ejus substitutus fa-

t. d. l. quod si forte, §. sunt quidem, vers. quinimo etsi absente.
Nec tantum tutores * solutionem recipiunt, sed etiam 121
illis solvi mandant. Cujus causa etiam liberatio con-
tingit, si non malo consilio cum tutore habito, hoc fa-
tum esse probetur, l. pupilli, ff. de solut.

Deniq; etiam * tutores, quod debent ex admini- 122
stratione tutelæ, curatoribus rectè solvunt, l. i. C. si ad-
vers. solut. l. frustra. C. de admin. tut.

Insuper * etiam confessio tutoris de solutione debiti 123
pupillaris, sive ejusdem apocha, obest pupillo, ut tradit
Molin. ad Alex. conf. 90. num. 3. lib. 3. idem conf. 97. num.
lib. 7. Viv. lib. 2. opinione 68. dicit æquam, & in practi-
servari, sed contrariam opinionem magis commu-
nem esse, quam etiam sequitur Soarez in thes. com. opin.
l. C. num. 251. Verum communis opinio procedit, et-
iamsi ea apocha produceretur finita tutela, quæ obest,
tutori probabilis esset suspicio fraudis, l. Lucius, §. tutelæ &
in gl. in verb. apochæ, ff. de administ. tut. Idque maximè,
quando ea confessio non esset nuda, liberalis, lucrativa,
sed cum actu dispositivo conjuncta, ut tradit Molin. ad
Alex. conf. 37. n. 2. lib. 3.

Verum hæc, quæ * diximus de solutione facta tuto- 124
r non procedunt primo, quando quis sciens solverit
remoto, qui tutor esse desierat, quo casu talis solutio
non liberat eum, d. l. quod si forte, §. i. vers. quod si remoto, ff. de
tut. Vel sciens solverit suspectis postulatis; quia in-
terdictum eis interdicta quoq; est administratio, d. l. quod si
forte, §. i. vers. idem dico.

Secundo * non procedunt, quando pupillus esset 125
pupillus, quo casu adversus solutionem, quam tutore
aure accepit, restituitur, l. i. C. si advers. solut. maximè
quando * solveretur fors principalis cautionis scæne- 26
ticiæ, vel similis causæ, l. sancimus, §. non autem, vers. sed
straneus debitor, C. de adm. tut. nisi solutio * facta es-
set, præcedente judicio & sententia judiciali, quo casu 127
pupillima liberatio quæritur, ut nemo in posterum

inquietare possit. Nec enim debet, quod ritē & secundum leges ab initio actum est, ex alio eventu rescindi, d. l. sancimus, C. de adm. tut. & Theophil. in §. ex con-
rio, Instit. quib. alien. lic.

128 Similiter quoq; dicendum erit in solvente annuo redditum, vel alicujus rei pensionem, & in usuris, quoad usuras, d. l. sancimus, §. non autem, & l. constitutiona, C. de adm. tut. nisi excefferint metam biennii, & certum solidorum quantitatem, ut tradit gl. ibidem, in 1. bis, & centum, requirit conjunctionem.

129 Tertio non procedunt * in protutore, nisi pecunia in rem pupilli versa fuisset. l. debit. res, ff. de solut. l. ad Celsum, §. si quis non tutor, ff. de doli except. & l. 2. ff. de eo pro tut.

130 Quarto non procedunt, quia * tutor non potest debitori pupilli, vel minoris prorogare terminum solutionis, l. qui Roma, §. Callimachus, ff. de verb. oblig. l. instar, de jur. fisci, lib. 10. & l. penult. C. de erog. milit. anno. libr. Alex. in l. pactum curatoris, n. 6. C. de pact. dicit magis communi, ut * eum allegat Tiraq. de retract. lig. ad fin. n. 18. ubi alios contrarium tenentes allegat.

132 Quinto non procedunt, quia licet * habeat jus exigendi & recipiendi solutionem tutor, non tamen potest debitori minoris facere pactum de non petendo, quia est species alienationis, l. pactum curatoris, & ibi lex. & Jason. C. de pact. nisi esset debitum usurarium, vel simile, cujus exactio posset afferre periculum amentiae, quo casu poterit tutor remittere, ut est gl. in l. Pleses, C. de transact.

133 Infertur quinto, quod tutor donare * non possit, quia donare est perdere, l. tutor ad utilitatem, l. Lucius, §. tutoribus, ff. de adm. tut. l. non omni, §. cum itaque, C. eo.

134 Adeò * ut etiam tutor non possit autorari pupillo donanti causa mortis, quin tutelae judicio teneatur. Nam sicuti testamenti factio pupillis concessa non est, nec mortis quidem causae donationes permittendo

sum

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. ET CUR. &c. 551

unt, l. i. ff. de tut. & rat. distr. Et ideo * si donandi causa 135
 alienaverit, traditio nihil quicquam valebit, l. ult. in fi.
 de curat. fur. & etiam * ea non obstante, poterit pupil- 136
 us vindicare dominium à possidente, & si quid invi-
 sem ab eis ex eodem pacto consecutus fuerit, id mu-
 to restituere debet, d. l. non omni, C. de adm. tut. & l. non
 lum, C. de prad. & al. reb. min. Qui * etiam confiteri non 137
 poterit se recepisse mutuum nomine pupilli, vel quid
 mile, ut tradit Molin. ad Alex. c. 37. n. 2. lib. 3. & Cur.
 l. observari, n. 7. 9. & 12. C. de jur. calum. maxime stante
 atuto, quod * requirit novam solemnitatem, ut con- 138
 actus fiat in minoris utilitatem, ut tradit Castrenf.
 n. fil. 432. part. 1. ubi late interpretatur ejusdem statu-
 verba.

Declaratur hæc * quinta illatio, ut non procedat, 139
 primo, quando tutor quid facit ex magna utilitate
 pupilli, idque cognitione judicis, d. l. fin. ff. de cur. furios.
 gl. in d. l. tutor, ff. de admin. tut.

Secundo non procedit, quando * minor major fa- 140
 ctus, donationem sine decreto factam, postea ratifica-
 rit expresse, vel tacite, tacendo per decem annos in-
 ter presentes, & viginti inter absentes, l. 2. C. si major
 & rat. hab. De qua donatione infra plura dicemus ad
 regulam: *Alienatio rei immobilis.*

Tertio non procedit, quando * donatio fieret ob 141
 inmerita, quæ magna dicitur remuneratio, & verti
 possit in utilitatem minorum: quia ex ea provocatur
 donatarius ad alia merita, l. Aquilius Regulus, ff. de donat, l.
 cum plures, §. cum tutor, & ibi gl. ff. de adm. tut. & l. qui filiū,
 ubi pupill. educ. deb. & ita quoq; respondit Raph. Cum.
 cons. 101. & Rom. cons. 50. vers. rursus videtur, & ante eos
 Berlic. in l. ambitiosa, n. 2. ff. d. decret. ab ord. fac.

Ex quibus illud etiam * procedit, quod tutor circa 142
 personam pupilli poterit erogare, quod moribus, ho-
 nestati, & conditioni pupilli conveniat, l. cum plures, §.
 cum tutor, ff. de admin. tut.

M m 4

Et

- 143 Et licet hoc faciat sine * decreto, suo arbitrio tamen non aliter, quam bonus vir arbitrabitur, ique ne secreta patrimonii, & suspectum æs alienum datur, l. 2. C. de alim. pupil. præst. l. sumptus, C. de admin. quod melius est interdum tacere, quam, cum de bono bonorum quæritur, ultro proferre, & apud æta jus dicentis contra utilitatem pupillorum agnare.
- 144 Amplius etiam, si minor * non habeat magistrum, qui gratis eum docere velit, poterit tutor constitui mercedes præceptoribus, non quam minimam petat, sed pro facultate patrimonii, & pro dignitate natum: & ratio est, quia non tantum rebus, verum etiam moribus dantur tutores & curatores, d. l. cum plures, cum tutor, l. in copulandis, C. de nupt. & §. certe, Instit. qui tut. poss. Quam mercedem * siue impensam in salis præceptorum factam iudex admittet, si qualitas pupilli fuit, ut alicui disciplinæ operam daret, l. 2. C. de alim. præst. ut tradit Rom. conf. 425.
- 146 Nec solum * mercedem constituet tutor præceptoribus pupilli, sed etiam præceptoribus sororis pupilli, etiam citra magistratum decretum, l. qui filium, circa ff. ubi pupil. educ. vel morari debeat, l. tutor secundum dignitatem, §. fin. de adm. tut. l. 1. §. sed nonnullos, ff. de tutel. & r. distrah.
- 147 Poterit quoque * tutor præstare alimenta servis liberris, l. 1. §. sed etsi, ff. de tutel. & rat. distrah. l. cum plures, cum tutor, ff. de admin. tut.
- 148 Nonnunquam * etiam tutor extraneis quoque præstat alimenta, si hoc pupillo expediat, d. §. cum tutor.
- 149 Solemnia * quoque munera parentibus cognatisque mittere poterit, d. l. cum plures, §. cum tutor. Dicuntur autem * solemnia, secundum Varronem, Festum, Servium, anniversaria, eaque munera, quæ quotanno more recepto, sibi invicem cognati, natali cujusque die, missitabant, ut tradunt Zas. de orig. jur. verb. & sole.

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. ET CUR. &c. 553

mis, & Iacob. Revard. Brugenſis, in l. 27. ff. de reg. ur. unde illud Martialis lib. 9. Epigram.

Chara daret ſolemne tibi cognatio munus.

Et alias :

Luce propinquorum, qua plurima mittitur ales,

Dum Stellæ turdos, dum tibi, Flacce paro.

tertull. in lib. de Idololatria: Etiam ſtenuæ captandæ, ſeptimontium, & bruma, & charæ cognitionis honoraria exigenda omnia, Atque hoc nomine à Martiale Clytus* quidam notatur, qui ſæpius uno in anno natalem ſuum, munera à cognatis, amicisque præſumptans, celebrabat.

Amplius etiam* tutor matri & ſorori pupilli, ad ſuſtinetum neceſſaria præſtare poterit, cum ſemetipſas ſuſtinere non poſſunt; etiamſi hoc faciat citra Magiſtratum decretum, l. 1. §. ſed etſi, ff. de tut. & rat. diſtrah. l. qui filium, ff. ubi pupil. educ. vel mor. deb. Nam cum bonæ fidei iudicium ſit, nemo feret inique, aut pupillum, aut ſubſtitutum ejus quærentes, quod tam conjunctæ perſonæ alitæ ſint; adeo ut etiam* conſultum tutorem agi poſſit iudicio tutelæ, ſi tale officium prætermiſerit, l. 1. §. ſed etſi, ff. de tut. & rat. diſtr. niſi mater non eſſet perquam egena, & filius in facultatibus poſitus: quia utrumque concurrere debet, d. l. 1. præterea, ff. de tut. & rat. diſtr.

Præterea* etiam tutor poterit contutori teſtamento ſtatuerre ſalarium, quando aliter ſe exhibere non potest, d. l. 1. §. ſi pupillus. Sicut* etiam poterit contutori ex inquisitione dato alimēta ſtatuerre, propter notitiam, d. l. 1. §. ſed etſi ſervus, ff. de tut. & rat. diſtr. Deo* ut etiam ſumptus litis tutor pupillo reputet, d. l. 1. §. item ſumptus, & l. officio, ff. ubi pupil. educ. quos tamen* non teneatur miniſtrare pupillo contra ſeipſum, ff. de tut. & rat. diſtr. Denique* etiam tutor viatica reputabit, ſi ex officio neceſſe habuit vel contutori aliquid excurrere vel proficiſci, d. l. 1. §. item ſumptus, ff. de tut. & rat. diſtr.

Mm 5

Hæc autem quæ diximus de sumptibus factis, rō-
rogatione à tutore circa personam pupilli, non pree-
160 dunt: primo, quod * tutor non possit dare dotem
rōri pupilli ex alio patre natæ, etiam si ea aliter nū-
non possit; quia liberalitas est, quæ licet honeste
tamen servanda est arbitrio pupilli, *l. cum plures, §. au-*
tutor. & ibi gl. verbo pupilli, ff. de adm. tut.

161 Secundo non procedunt, quia * non potest t-
respectu æstimationis pupilli, ex bonis ejus suo nō-
ne plus expendere, *d. l. cum plures, §. nimium.* max-
quando ex suis propriis, non honestissime esset erca-
turus, *d. §. nimium.*

162 Tertio non procedunt, quod * tutor nec matrio-
terit mittere munus nuptiale, nec etiam forori pup-
l. tutor secundum dignitatem, §. in sol vendis, ff. de admin. tut.
163 & *l. i. §. præterea, ff. de tutel. & rat. distr.* Nec * id quic-
164 poterit prætextu consuetudinis, nisi id * pupilli
rem suam administrasset, erogare compelleretur, *l. herede, §. Lucius, ff. de admin. tut.*

Quarto non procedunt, quando sumptus per
165 torem * facti non fuissent arbitrio boni viri; *l. Titius, §. i. vers. quæro an contenti, ff. de adm. tut.* Officio siquid-
judicis, qui de tutela cognoscit, congruit, reputationis
tutoris non improbas admittere, ut puta si dicat i-
pendisse in alimenta pupilli, vel disciplinas. Mod-
autem, siquidem Prætor arbitratus est, servari deb-
quem Prætor statuerit, si vero Prætor non fuerit ac-
tus, pro modo facultatum pupilli debet arbitrio ju-
cis æstimari. Nec enim permittendum est tutori ta-
tum reputare, quantum dederit, si plus æquo deder-
l. officio judicis, in princ. ff. ubi pupil. educ. vel mor. deb.

166 Quinto non procedunt, quando * tutor in alime-
ta pupilli, vel disciplinam, ultra modum à Prætor-
167 statutum, impendisset, vel * quando Prætor statuisset
ultra modum, non suggerente tutore, qui si suggestisset,
set, aut diminuisse jam decreta, aut non tanta decre-
visse

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. ET CUR. &c. 555

isset, vel si pater ultra vires facultatum statuisset, quo
usu imputabitur * tutori, cur non adito Præatore desi- 168
eraverit alimenta minui, d. l. officio, §. hoc amplius. & §.
quod si pater. Idem quoq; * dicendum erit, si tutor sine
Præatore aluerit pupillos, sed minus sumptuose, l. 2. C. 169
de alim. pup. præst.

Infertur sexto, quod * tutor à suscepta administra-
tione post sex menses necessario teneatur pecuniam 170
pupillarem collocare fœnori, l. tutor, l. qui negotiationem,
pupillo, ff. de adm. tut. l. tutores, C. eod. Dec. cons. 192. num. 2.
et tertio teneatur. Idem cons. 178. n. 1. v. tertio tenetur. Ro-
man. cons. 425. v. decimo. Did. Couvar. resol. lib. 3. c. 2. n. 1.
quoad honestum lucrum, secundum morem regionis,
Castr. cons. 301. n. 6. lib. 1.

Ampliatur hæc sexta illatio: primo, ut * maximè 171
procedat in locis, ubi mercatura exercetur; aliàs enim
tutor teneretur de suo reddere tantundem, pro usuris
us pecuniæ, quas non fœneraverit, ut tradit Bart. in
tutor, qui repertorium, §. si post depositionem, & l. qui nego-
tiationem, §. pupillum, ff. de adm. tut. Rom. sing. 179. Paris.
cons. 96. n. 35. 36. lib. 1.

Secundo ampliatur; quod * etiam negans se habere 172
pecuniam pupillarem ad alendos pupillos, convictus
mendacio, pendet gravissimas usuras, d. l. tutor, qui
repertorium, §. idem solent, ff. de adm. tut.

Tertio ampliatur, quod etiam * si talis tutor non 173
conveniatur idoneus, ad damnum refarciendum, ob fœ-
nus pupillaris pecuniæ per contumaciam non exerci-
um, extra ordinem coërceatur, l. ob fœnus, ff. de adm. tut.

Quarto ampliatur, quod etiam tutor * condemna- 174
us, pro contutore usuras solvat, si fortè eum suspectum
accidere superfederit, l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, 2. ff.
de adm. tut. l. 2. & ibi gl. C. de usur. pupill.

Quinto ampliatur, quod * etiam tutor debeat a- 175
gnosceretales usuras, quas à se exigere debuit, licet
sint graviores pupillaribus, l. quoties, §. sed etsi, ff. de adm.
tut. Imo * etiam tenebitur tutor tales agnoscere usuras, 176
quas

quas ipsi stipulati sunt, licet testator eis sub leui-
bus usuris permiserit, *l. Titium & Mævium, §. præstare, ff. de admin. tut.*

177 Sextò ampliatur, quod* etiam teneatur tutor
furas usurarum sortis pupillo auctæ, quas consecutus
esset ab heredibus defuncti contutoris; quia quadi-
eum vice sortis funguntur *d. l. qui negotiationem, ff. de adm. tut. & d. l. tutor, §. si quas usuras, eod.*

178 Septimò ampliatur, quod* etiam finita tutela
te solutionem currant tales usuræ, ut prius cue-
bant, *l. Lucius, §. quesitum, l. tutor qui, §. si, ff. de adm. tut. bi*
dicitur etiam post officium finitum usuras debe-
diem, qua tutelam restituit, *l. in fin. ff. de usur. & l. n.*

179 *C. de usur. pupil.* Quod* tamen non procedit, quando
tutor obtulisset pecuniam, & deposuisset obfigi-
tam tuto in loco, qui usuras præstare non debet, cum
per eum non steterit, *l. tutor pro pupillo, §. tutor, ff. de t.*

180 *min. tut.* Et maximè* has usuras præstare non de-
heres tutoris; nam periniquum esset eum, cui fo-
post viginti annos, vel amplius in mentem venit
telam resciscere, etiam usuras postulare, *l. maximeq, ff. de administrat. tutor.*

181 Octavo ampliatur, quod* etiam si tutor ex pecunia
pupilli fundum, vel quid aliud emerit suo nomine
electione pupilli sit petere fundum, vel pecuniam
usuris, *l. si curator, C. arb. tut. l. si tutor, ff. quand. ex fa.*

182 *tut. l. si ut proponis, C. de rei vendic.* Adeò* ut etiã eo casu
si pupillus nolit rem acquisitã extantẽ, habeat tamen
eam pro pretio, & usuris legitimis hypothecatã, *l. si in rem te*

183 *in princ. ff. de reb. eor.* Nisi* plures res fuerint acquisitæ
per eundem tutorem, quo casu non poterit pupillus
bonas acquisitiones rerum, sive nominum acceptas
malis repudiatis, vel in aliquibus rem acquisitam
fructibus, vel nomen cum usuris conventis eligere,
liis verò pretium cum usuris legitimis petere, sed
netur omnia, bona tamen fide acquisita, in totum ac-
ceptas

TRACTAT
CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. ET CUR. &c. 557

ceptare, cum omni commodo & incommodo, vel in
 orum tutori relinquere, ut est text. in *d. l. tutor qui*, §. *si*
tutor pecuniam & in *l. cum quaereretur*, ff. de *admi. tut.* nisi
 constaret tutorem certam acquisitionem dolose fe-
 cisse, vel in fraudem pupilli: quia tunc licebit hanc
 repudiare, & pretium cum usuris non solum legiti-
 mis, sed etiam centesimis petere, si tutor damno pu-
 illum afficere voluerit, manente nihilominus in re-
 quis acquisitis, præfata electione. Quod enim pu-
 illus omnia acquisita eligere, vel omnia omittere
 compellatur, ex æquitate inductum est, ne tutor da-
 mo afficiatur, qua æquitate indignus est, & priva-
 tur, quatenus ex suo dolo conveniri poterit, *argum. l.*
plures, in fin. ff. de admin. tut. Quare tutori* vel curato- 184
 utilius est nomine minoris acquirere, quam nomi-
 ni proprio: quia si nomine proprio, nihil potius agit,
 noniam nihilominus minoris erit electio, *d. l. si cura-*
tor. C. arbitr. tutel. Sed si nomine minoris, tunc regula-
 ter minor non habebit electionem, sed tenebitur
 acceptare acquisitionem, & liberabitur tutor vel cu-
 tor reddendo rem acquisitam cum fructibus, etiam
 si valor rei decreverit, dummodo acquisitio tempore
 factæ rectè prudenterque facta fuerit pro minore, cui
 rectè expediebat enim. Tenebitur enim minor ac-
 ceptare, non inspecto, quod postea casu contigit, *l.*
pro; §. sciendum, ff. de minor. l. sed an ultro, §. 1. ff. de neg.
st. Quin etiam* circa subsecutam nominis deterio- 185
 rationem non tenebitur tutor, nisi de lata culpa, *l. 2.*
arbit. tut. l. si quis putans, §. si ve autem, ff. com. divid. qua-
 re clarè hæc distinctio probatur, ubi si quid* socius 186
 communi nomine fecerit, non debet neq; damnum,
 neque lucrum sentire, scilicet solus, sed tantum pro
 parte societatis participare. Si verò non communi
 nomine, sed ut lucretur solus, tunc damnum ad eum
 illud solum spectabit.
 Verum hæc sexta illatio* non procedit: primo, 187
 quan-

quando tutor non potuit collocare pecuniam
pillarem fœnori, quia non erat cui crederet: quocirca
pupillo vacabit, *l. cum plures, §. si tutor.* & ibi *gl. l. tut. §. de leg.*
cundum dignitatem, §. non est audiendus, ibi; quod idoneus

188 mina non inveniret, *ff. de adm. tut.* Nisi * probatum fuerit
tutorem eo tempore suam pecuniam bene collocasse,
quo casu non erit audiendus tutor, *d. §. non e-*
audiendus, in verbis; si arguatur eo tempore suam pecuniam
collocasse. quia est præsumptio, quod etiam pro mo-
rib. potuisset invenire; & ideo dicitur in dolo, seu
tem in culpa, & contra eum in litem jurari posset ut
tradit *Rom. cons. 425, l. quicquid, C. arbit. tut.*

189 Secundo non procedit, quia * tutor habet laxan-
tum temporis duorum mensium; ad exigendam
collocandam pecuniam fœnori, *l. tutor, §. usura, ff. de*
admin. tut.

190 Tertio non procedit, quando * pupillus habuerit
tantum modicam pecuniam, *l. ita autem, ff. de adm. tut.*
vel saltem eam deberet mutuare sine decreto, secun-
dum *Bart. in l. si ex legati, n. 5. ff. de verb. oblig.*

191 Quarto non procedit in rustico, qui * rusticitas
nomine ab usurarum petitione venit absolvendus
tradit *Renat. Chopin. de priv. rust. lib. 1. c. 5. dices,*
Placito Senatus Pariensis, 13. Cal. Majas, Anno 1511.
ita fuisse decifum.

192 Infertur septimo, quod * tutor teneatur pecuniam
pupilli convertere in emptionem prædiorum, *l. tut.*
qui repertorium, §. si post. ubi Bart. l. quoties, ff. de adm. tut.
l. tutores, C. eod. l. Divus, ff. ad leg. Falcid. Rom. cons. 28.
consil. 139.

193 Ampliatur primo, quod * tutor pupilli pecuniam
non ponens in prædiis, ut aliquos fructus ex his pe-
ciperet, teneatur pupillo de fructibus, quos percipere
potuisset, deductis laboribus & expensis, dum mo-
tamē potuerit emere, vel alio modo ex emptione præ-
diorum lucrari, alias autem non teneretur; quia tutor
solus

olum conveniri potest, quod tanquam negligens pupilli pecuniam otiosam in arca retinuerit, cum prædia & reditus pupillo acquirere potuisset. Probabitur autem* ejus negligentia, si eo tempore prædia & reditus 194
 enales extiterunt, qui tanta summa emi potuissent, secundum Bartol. in d. l. tutor, qui repertorium, §. qui post depositionem.

Secundo ampliatur, quod * prædicta non faciens, 195
 tutor teneatur pupillo ad interesse, & usuras illius pecuniæ, ut tradit Rebuf. in l. pecunia appellatione, ff. de v. ng. ubi allegat arrestum, & in l. usura pecuniæ, in fin. eod. ubi dicit hoc etiam de Iure Canonico locum habere, elegans Panor. in cap. conquestus, in fin. de usuris. & hoc recto fuisse comprobatum Anno 1530. Novembris 22.

Tertio ampliatur, quod * etiam talis tutor dicatur 196
 esse in dolo, & contra eum jurari possit in litem, d. l. tutor, qui repertorium, in prin. Nec audiendus erit aliquo facto tutor, si allegaverit ei datum non esse modum studentis collocationis, maxime si res suæ melius stantæ reperiantur l. tutor secundum dignitatem, §. non est audiendus, ff. de adm. tut. quia non * minorem in rebus 197
 minoris, quam in propriis adhibere debet diligentiam, l. à tutorib. ff. eod.

Quarto ampliatur, quod * etiam tutor teneatur, 198
 si prædia minus idonea comparaverit per sordes, aut per gratiam, l. tutor, qui repertorium, §. competit, ff. de adm. ministr. tut. Vel * ab eo quem sciebat suspectum, l. Chigraphis, in fin. ff. eod. Nisi cessante tutoris lata culpa, 199
 et negligentia, quam * solam hac in parte præstat, 200
 §. competit, & tradit Cagnol. in l. contractus. nu. 63. ff. reg. jur. Et multo magis tenebitur tutor redimere bona pupilli aliis obligata, si pupillo hoc expediat, ut prime tradit Philip. Corn. cons. 243. nu. 9. lib. 3.

Declaratur tamen hæc 7. * illatio, ut non procedat 201
 primo, quando pupillus non potest probare prædia fuisse

fuisse venalia, quæ emere potuisset tutor, ut traun. *Dec. cons. 178. circa fin. & ante eum Bart. in d. l. tut. qui in repertorium, §. si post dispositionem, in fin. ff. de administ. tut.* ubi dicit, quod culpa & negligentia tutoris, qui non contulerit pecuniam in emptionem prædiorum, non imputatur, nisi ostendatur & probetur in specie, quod prædicia fuerint venalia, quæ tutor emere potuisset, per *text. in §. penult. in auth. ut hi, qui obligat. se hab. perhi res. min. quem sequuntur Alex. cons. 74. in fin. lib. 6. Socen. d. cons. 149. in pr. lib. 1. & cons. 92. num. 3. lib. 5. & novissimè Menoch. in 7. remed. recup. poss. nu. 23 & de arbit. jud. l. 2. cent. 1. cas. 49. n. 66.*

203 Secundo * declaratur non procedere, quando non probatur per testes, vel instrumenta, quod tantum pecuniæ ad manus tutoris pervenerit, vel pervenire contingerit exactis debitis, quod prædia venalia emere contuisset, ut tradit Paul. de Castr. *cons. 140. alias cons. in incip. ad bene examinandum n. 6. vers. super quinto, ibi, debet, lib. 1. argum. l. 2. §. pervenisse, ff. de hered. vel act. vendit. ut emat* allegat Dec. *cons. 178. circa fin.* Quo quidem casu tutor ad interesse non tenebitur, nec adversus eum in iudicium jurari poterit, ubi tamen idem Castren. hoc subornat, quando tantum pecuniæ pervenerit, sed non permanferit.

204 Tertio declaratur non * procedere, quando tutor haberet liberationem in testamento sibi relictam ab inventario, & reddenda ratione, & omni eo, in quo eum condemnari contingeret. Quo quidem casu non tenebitur, ex quo prædia non emerit, nec contra eum in iudicium jurare poterit, sed solum tenebitur tutor eatens, quatenus locupletior factus reperiatur, ut tradit *D. cons. 178. vers. postremo, l. si quis ratione, ff. de liberat. leg. A. gel. cons. 144. & Corn. cons. 313. lib. 1.*

205 Quarto declaratur non * procedere, quando ad locum, vel minor ageret ad interesse lucricessantis; tunc enim non debetur, nec pro eo agi poterit, nec iuri

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. ET CUR. &c. 561

in litem, nisi prius * probetur per testes, vel aliter, 206
quod tales res mercantiles venales erant præ manibus
& lucrum certum: tunc enim hoc probato, & non al-
iter jurari posset in litem super quantitate contra tuto-
em, ut tradit Paul. de Castr. in l. non utique, §. nunc de
ficio, ff. de eo quod certo loco. ubi etiam Jas. & Affl. decis.
6. & Dec. cons. 3.

Infertur octavo, quod * si tutor pecuniam pupilla- 207
m in se, vel suos usus converterit, propria autoritate,
maximis usuris subjiciatur, l. qui negotiationem, §. ex duo-
us, & ibi gloss. verbo, usuras, ff. de adm. tut. l. qui sine, ff. de
neg. gest. l. curator, C. arbit. tut. l. 1. C. de usur. pupill. Amplia-
tur, ut * procedat primo, etiam sine ullo laxamento 208
honorum mensium, l. tutor, §. usuras, ff. de adm. tut. & opti-
mè declarat Cujac, lib. 5. obs. cap. 12.

Secundo ampliatur, quod * etiam judex debet eum 209
condemnare ultra centesimas usuras: imò etiam si du-
m recedant, quando constat pupillum tantum da-
ni passum fuisse ex hac fraudatione, & interceptione
pecuniæ. Spectat enim hic casus ad interesse casuale,
tam si * non constat de certo & specifico damno, sed 210
de aperto dolo tutoris, non debet minus adjudicare pu-
pillo, quam centesimas, nisi justa causa aliud suadeat, d.
qui sine, ff. de negot. gest. & l. tutor, qui repertorium, l. non exi-
to, ff. de adm. tut. quæ nominatim loquuntur de maxi-
& gravissimis usuris: & * sic de centesima, cum 211
sit major nec gravior in jure.

Tertio ampliatur, quod * etiam tutor ultra centesi- 212
mas usuras debeat mulctari à Præsede extra ordinem,
& criminaliter puniri, tanquam honorum usurpator
rædo, ut tradit Cravet. cons. 286. num. 1. Bart. in §.
quiam, in auth. ut hi qui obligat, n. 6. Dec. cons. 192. in fin.
Col. à Valle, cons. 49 n. 26. lib. 1. Bellon. cons. 32. n. 13.
& 4. in administratore Universitatis & Reipublicæ.
cons. C. 73. & novissimè Pinel. l. 2. part. 3. c. 1 n. 29. &
de rescind. vend.

Nn

Vcr

- 213 Vertisse * autem in usus suos pupillarem pecuniam, ut usuris maximis subiciatur, tutor videtur, quare sibi sumpsit ex administratione nummos, vel clam, vel quasi sua pecunia licenter abusus fuerit, *l. tutor, §. p. mæ, cum §. vertisse, l. Lucius, §. tutorum, ff. de adm. tut. l. i. sine, ff. de negot. gest.*
- 214 Declaratur hæc * octava illatio, ut non proceat primo, quando tutor in usus suos pecuniam convenerit, & inde aliquid impenderit in rem pupillarem, quantum impenderit, definit vertisse, & exi. de usas non præstabit, *l. 3 §. plane, ff. de contrar. & util. act.*
- 215 nisi aliquid * impenderit ante in rem pupillarem, & in usus suos verterit: quo casu non videbitur vertisse quantitatem, quæ concurret cum quantitate sibi data, ut ejus summæ non præstet usuras, *d. l. 3 §. plane, ff. de contrar. & util. tut. act.*
- 216 Secundo * declaratur non procedere, quando tutor suo nomine pecuniam pupillarem fœneraverit, *Lucius, §. tutorem, l. tutorem, §. pecunie, ff. de adm. tut. l. Cuius, in fin. ff. de usur.*
- 217 Tertio non procedit * in eo, qui à contutoribus in mutuo pecuniam pupilli acceperit palam, aper-
certasque usuras promiserit, quas & alii debitorum verint pupillo, pecunia non indigente, sed ociosa: hic sibi non consumpsit; nec clam, nec quasi sua pecunia abutitur, & nisi his usuris à contutore mutuum daretur, aliundè accepisset, *d. l. non existimo, l. quoties, tantum, ff. de admin. tut.*
- 218 Inferitur nono, quod * tutor cogatur alimenta ministrare pupillare, idque officio judicis; etiam si statu pupilli vel adulti, vel ejus bonis controversiæ
- 219 *l. 1. C. de alim. pupill. præst.* Adeo * ut tutor, negans sibi habere pecuniam pupillarem ad alendos pupillos, victus de mendacio, pendat gravissimas usuras, *l. tutor, §. qui repertorium, §. idem solent, ff. de adm. tut. modus * autem, sive qualitas, & quantitas alimentorum pupilli, arbitrio judicis*

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. ET CUR. &C. 563

judicis relinquitur, l. 2. ff. ubi pupill. educ. vel mor. deb. In
 qua cognitione primo considerari debet qualitas per-
 sonæ pupilli, l. 3. §. ante oculos. ff. ubi pupill. educ. vel mor. deb.
 Augentur * enim alimenta, ut ipsa persona augetur, l. 222
 in unus, §. ultim. ff. de am. & cib. legat. Paris. conf. 98. in fin.
 l. 2. Secundo modus * sive quantitas patrimonii pu- 223
 llaris, d. l. 3. in princ. vers. modum autem, quem modum
 omnino tutor servare debet, qui Prætores non adiit,
 modum statueret, d. l. 3. & l. 2. C. de alim. pup. prest. Idq;
 * redditibus pupilli; non enim alienanda proprietas 224
 ob alimenta, secund. Bart: in l. pen. ff. de alim. & cib.
 Cravet. conf. 199. n. 11. & conf. 219 in fin. Dec. in l. Divus
 Is, in fin. de reg. jur. & Alex. conf. 100. in fin. lib. 1. Amplius
 tam Prætor * debet arbitrari tam moderatè, ut non u- 225
 nersum redditum patrimonii in alimenta decernat,
 ut aliquid semper ex redditu supersit, d. l. 3. in princ.
 Quæ alimenta * etiam augentur, aucto patrimonio, 226
 & contra diminuuntur, eo diminuto, d. l. 3. §. sed si egem,
 ff. de. Tertio * consideratur consuetudo regionis, ut re- 227
 spicit Anchor. consil. 363. in fin. quem secutus est Cra-
 ven. conf. 189. in fin. allegans Roman. conf. 189. Modus quo-
 q; si per * Prætorem diffinitus est, servari debet, l. 2. 228
 §. modus, ff. ubi pupill. educ. vel mor. deb. nisi * Prætor statu- 229
 rit modum alimentis ultra vires facultatum: quia si
 suggerisset Prætori, non tanta decrevisset, vel
 decreta diminuisset, d. l. 2. §. hoc amplius, ff. eod. etiam si pa-
 ter statuisset ultra vires, d. l. 2. §. sed si pater.
 Sed hic illud quæri poterit, penes * quem educari 230
 pupillus debeat? Et verè hoc in arbitrio judicis esse
 certum, satis intelligitur ex l. si disceptetur, ff. ubi pup. e-
 d. l. 1. & 2. C. eod. quod clarius affirmarunt Paris.
 conf. 6. n. 3. & 4. lib. 1. Soc. sen. conf. 193 lib. 2. Jas. conf. 53.
 lib. 1. & Alex. conf. 161. n. 11. lib. 5. Qui * quidem judex 231
 potest arbitrari, ut puella reponatur * in monasterio; 232
 potest cogere proximiores, recusantes educationē,
 quamvis, ff. ubi pupill. educ. vel mor. deb. l. 1. in fin. C. eod.

N n 2

adeo

- 233 adeo ut * etiam hæres vel legatarius recusans educationem testamento inunctam, privetur commodum
 234 competente, d. l. 1. §. *certain non male*. In * qua educatione iudex regulariter sequi debet votum patris erga filium: quia lex multum confidit de iudicio patris, *negotia filii, l. fin. C. de curat. fur. & l. si furioso, ff. eod.* Gualdenfis de arte testandi, tit. de tut. cautel. §. dicens iuramentum testatoris * servandam esse, & ab ea iudicium recedere non debere, nisi ex causa, idque probat, *l. 1. ff. ibi pupil. educ. & l. 1. C. eod. allegans Soc. conf. 130. lib. 2. quem sequitur Cravet. conf. 190. 9. veluti qui*
 235 do pupillus * habet matrem vilem ac turpem, quæ tæ, religioni, moribus vel bonis pupilli insidiari sumeretur, apud quem iudex non arbitrabitur pupillum esse educandum, etiam si pro illis extaret patris voluntas, ut tradunt Corn. conf. 175. num. 13. vers. *secundum*
 236 concurrunt, lib. 3. Bald. conf. 487. lib. 5. per d. l. 1. in fin. ff. *ubi*
 237 *pil. edict.* Nec etiam * propter violandam pudicitiam noverca juvenis tenebitur stare cum * privignis, etiam si testator mandasset, nec filius tenebitur stare cum patre, si habeat uxorem juvenem, aut pulchram & pater habeat filios primi & secundi matrimonii juvenes, ut tradit Bart. in l. *Cajo. §. Imperator, ff. de alim. cib. legat. Boer. decis. 195. n. 6. & Bellon. consil. 31. num. 4. facit text. in l. 2. & ibi gl. & Dd. C. ubi pupil. educ. d. l. 1. lex quæ tutoris, vers. lex enim, C. de admin. tut. Aretini*
 238 actionum, n. 73. Inst. de act. Amplius etiã * idem iudex debet arbitrari ex multis, ut educetur pupillus apud matrem honestam, l. 1. & ibi Dd. C. eod. Novell. 22. §. *porro* quod quidem de matre lex multum confidit; quis amor parentum superare potest, l. ult. C. de curat. *fios*
 239 Et ideo quoque * videmus matrem debitricem non ruin, ab administratione tutelæ non repellere, *ut si prohib. deb. & credit. tutel. gerat. licet eximere*
 240 debitores non admittantur, ut tradit Signorol. *consil. 56. num. 24. l. 1. num. 2. l. 1. confil. 53. lib. 3. Paris. consil. 56. num. 24. l. 1.*

b. i. Sicuti* etiam mater præfertur fratri adulto ipsi- 241
 s pupilli; quia verè nullus amor vincit paternum.
 licet* enim text. in l. possessionem, C. commun. nriusq. jud. 242
 elle videatur, matrem & fratrem esse pare. in amo-
 re, ibi; quis enim ferat liberos à parentibus, sorores à fra-
 tribus, uxores à matris segregari? ut text. illum perpen-
 dit Grammat. decis. 55. in fin. at tamen literæ ordo o-
 tendit matrem esse primam in amore. Quod tamen
 non procedit primo, quando pupillus magis com- 243
 modè apud fratrem educari posset, & hoc videat ju-
 dex ex æquitate pupillo expedire, ut tradit Soc. sen.
 conf. 193. lib. 2. quam æquitatem summopere iudex
 sectare debet, ut respondit Paris. conf. 56. n. 5. lib. 1.
 ut aliter faciat, moveri debet lachrymis maternis,
 id omninò facere debet, quæ utilia magis sūt pupil-
 lo, ut tradit Bald. conf. 487. in fin. l. 5. & Iaf. conf. 37. l. 2.
 Secundò non procedit, quando* mater transivisset 244
 l. secunda vota, vel suspicio esset transituram, l. 1. ff. ubi
 pupill. educ. deb. ibi; si non vitricum ejus induxerat: ut late
 tradit Curt. jun. conf. 94. num. 9. Craver. conf. 18. n. 3.
 ratio est, quia lex plus de ea non confidit, imò præ-
 mit, quod vitæ liberorum insidiabitur, l. lex quæ tuto-
 r, §. fin. C. de admin. tut. Et in judiciis servari dicit
 Guid. Pap. decis. 39. ubi optimè de hac materia. nisi
 mater* non successerit filio, nisi in tertia parte heredi- 245
 tatis, & duæ partes spectarent ad agnatos proximio-
 res, & valdè honesta esset: quo casu cessat omnis su-
 spicio, cum nō sit verisimile, quod mater, quæ succes-
 sora est solum in tertia parte hereditatis, insidiatura
 vitæ filia, ad cuius successionē admittuntur agnati
 proximiores in duabus partibus, ut tradit Curt. jun.
 conf. 94. n. 9. per l. fin. C. ubi pupill. educ. deb. dum dicit;
 si nepos tuus ex filia apud patruum suum morari debeat,
 singulorum affectione, & quod magis ad successionem ex
 e successionis proximior sit, æstimabitur.

Tertiò non procedit, quando pro* fratre extaret 246

- 247 conjecturata patris voluntas; quia* quod tibi nō id
cet, & alteri prodest, facile concedi debet, *l. 2. §. i. de aq. plu. arc.* Sed fratri prodest alimenta in
mo propria sorori prestare, nec hoc nocet matri; an
248 fratrem ergo soror educanda erit; quod* procedimus
am si is frater esset alteri fratri substitutus, vel som
nam adhuc ex ratione relata educari apud eū de
249 Et licet pupillus non* sit educandus penes substitutū
cum suspicio insidiarum subesse praesumatur, *l. 1. de
pupil. educ. deb. & ult. C. eod.* attamen hæc suspicio
consideratur in fratre, sed solū in extraneo substituto
250 Quarto non procedit, quando* mater esset vi
turpis, vel alias suspecta de vita, moribus, & reli
ne, ut tradit Craver. *conf. 18. n. 3. & n. de qua re*
proximè diximus.
251 Præterea quoque* iudex debet arbitrari in
materna, ut non existente patre vel matre, vel alia
scendente, admittatur ad pupilli educationem, ut
dit Bal. *conf. 67. lib. 5. referente Thom. Gram. decis.*
n. 4. sequitur Corn. in matre, conf. 175. n. 13. lib. 3.
252 non obstante* successione aliqua ab intestato, per
quæ tradit Corn. *conf. 292. n. 14. lib. 1. propter immu*
253 sum amorem, quē portant ascendentes* descend
tibus suis, quibus perpetuatur eorum nomen & t
cessio, & nullus sit amor, qui vincat parentum, &
scendentium, *d. l. fin. C. de decur. l. nec in ea, ff. de adult.*
isti quidem, ff. quod met. caus.
254 Idem quoque* pupillus regulariter educari debe
pud tutorem, ut tradit Philip. Corn. *conf. 198. n. 20.*
allegans Salicet. *in l. 1. C. ubi pupil. educ. deb. dicens, iur*
255 cem* non debere facile pupillos trahere ab his,
256 eos multis annis fideliter educarunt, cum* ex præte
to praesumatur in futurum, per ea quæ habentur in
scribam, de presump. Sicut è contrario iudex moveri
257 debet, ut* educetur pupilla apud eū, qui malè se ge
rit erga pupillam, inducendo eam ad immaturū co
iust

jugium, cum juvene, cuius in futurum forte poenitere
possit, in cuius persona nulla eligendi ratio considera-
ri potest. Nam sicut in præteritum male se gessit, ita
in futurum præsumendum est, eum facturum esse, l.
non omnes, §. à Barbaris, ff. de re mil. c. mand. & d. c. scribam,
de præsumpt. Bart. in l. si cui, §. eisdem, ff. de acc. Quæ regu-
la * sine dubio procedit in his, quæ de facili non mu- 258
tantur, ut tradit Bald. con. 52. lib. 5. Nec apud eum quo-
que pupillus educari debet, qui * proximus ei futurus 259
est heres: debet enim curare, ut sine ulla maligna su-
spicione alatur, l. 1. ff. eod. & tradit Corn. contra substi-
tutum d. cons. 175. n. 13. vers. quinto quia, lib. 3. idem cons. 198.
n. 20. lib. 1. & facit l. 2. C. ubi pupil. educ. deb. Guid. Pap. de
substituto, qu. 539. & Chass. tit. des enfans, §. 8. n. 11. Legi-
mus enim olim à substitutis structas frequenter fuisse
pupillis insidias, ut indicant impia illa vulgi vota, a-
pud Persium Satyra 2.

--- -- Pupillumve utinam, quem proximus heres.

Impello, expungam-----

Notaq; est * illa mulier Milesia, quæ accepta à sub- 260
stituto pecunia, partum suum medicamentis abegit,
necavitque, l. Cicero, ff. de poen. & sceleratus ille * tutor 261
cruci olim affixus ab Imperatore Sergio Galba, quod
pupillū, cui substitutus erat, veneno sustulisset. Quare
& hæc pericula pupillaris ætatis omnium insidiis ex-
positæ, moverunt olim veteres, ut noluerint pupillum
educari apud eos, ad quos proxime pertineret legiti-
ma ejus successio, l. 1. ff. ubi pupil. educ.

Inferitur decimo, quod * tutor reficere cogatur æ- 262
dificium deformatum: alias enim tenebitur pupillo ad
omne interesse, & damnum, l. lex qua tutores, §. ergo &
domus, C. de admin. tut. Nec * etiam domum vendere li- 263
cet, maxime in qua defecit pater, minor crevit, in qua
majorū imagines, aut non videre fixas, aut revulsas sa-
tis est lugubre d. l. que tut. §. nec vero. Id quod etiā pro-
cedit * in administratore Reipublicæ, qui debet dili- 264

- genter inspicere horrea, & si sartorum tectorumq;
ram neglexerit, & ibi aliqua perirent, ad damnum
jus referetur, l. 2. C. de condit. in publ. horr. l. 10. & ibi
265 an. de Plat. l. si in aliquam, ff. de offic. Procons. Quod
locum habet in usu fructuario, quando impensa
modica, l. haftenus, ff. de usufruct. & l. eum ad quem, C.
266 Adeo ut * e iam Praeses provinciae, vel Proconsul
provinciis, Romae verò Censores, vel Aediles do-
num aedium, causa cognita, compellere potuerint
refectionem, vel ut venderet refecturo, vel etiam
deponeret, ob periculum quod immineret trans-
tibus, l. Praeses provinciae inspectis, ff. de offic. Praef. Cap.
in tract. de servit. urb. cap. 50. in Rubr. de refectione. Mai.
sing. 470. & Iac. Novell. reg. 140. de paupere nobili habi-
te domum ruinofam, argum. l. fin. C. quib. ex caus. servit.
præm. libert. accip. allegans Felin. in c. nonnulli, de refect.
267 & Rom sing. 718. & sing. 784. Præterea * etiam do-
no aedium detrectante dirutam domum reficere,
rator Reipubl. reficiet sumptu publico, quem su-
ptum nisi Dominus restituat intra quadrimestre
usuris semissibus, eas respublica distrahit, l. ad cura-
ris, ff. de dam. infect. Ioan. de Plat. in d. l. 2. C. de condit.
268 publ. horr. Ideo dicitur * Reipubl. interesse ut aedes
ficianur, l. 2. C. de aedif. privat. l. 2. § si quis a nemine
fin. C. ne quid in loc. publ. & quod mutuans ad refecti-
269 nem * aedium habeat privilegium, ut aliis antero-
bus creditoribus præferatur, l. 1. C. de cess. bon. l. int-
270 dum, C. qui pot. in pig. & quod * donatio facta ad re-
ctionem domus, non indigeat insinuatione, quando
ea necessaria esset, ut quia domus esset corrupta co-
lapsa incendio, vel ruina, secus tamen quando tas-
impensa esset utili, puta, quia pariter domus erat
debiles ad sustinenda onera graviora, veluti lapides
arcus construendos, cum tamen sufficerent ad statum
domus præsentem.
271 Ea quoque * de causa socius faciens necessaria
fun-

umptus in refectionem domus communis, cōsequitur centesimas usuras, usq; ad quatuor menses immediatē sequentes, post vero semisses duntaxa, *l. si ut proponas, C. de adif. privat. l. cum duobus, §. idem respondi, ff. de soc. de qua re Molin. optimē de usuris, n. 58. Cujac. t. de præscript. c. 16. ubi dicit, quod* post quatuor mensis dominium ædium ei addicatur in solidum, idque probat, d. l. ut proponas. C. de adif. privat. & d. l. cum duobus, §. idem respondi, optime Hipp. Riminald. in tit. de mat. §. 1. num. 443. & duob. seq. ubi hoc limitat in utili refectione tantum.*

Infertur undecimo, quod* tutor diligenter inquirere teneatur, an expediat nomine pupilli hereditatē dire? Nam si damnosam adierit, vel lucrosam repudiaverit, damnum temere aditæ vel contemptæ hereditatis sarcire debet, *l. si ad pupillum, ff. de autor. tut. l. cum tutor, ff. de tutel. & rat. distrah. l. tutelæ, cum l. seq. ff. locat. l. am qui, C. arbit. tut. Roman. conf. 25. n. 44. & seq. lib. 2.* hoc ne culpæ obnoxius iudicio tutelæ vel curæ teneatur, *l. quicquid, C. arbitr. tut.* Et quod* etiam talis tutor suspectus dicatur, *l. 3. §. tutores, ff. de suspect. tut.* Nec etiam eo casu pupillus consequendo damnum à tutoribus, tenetur creditoribus quasi adisset, *d. l. eum qui C. arbit. tut. l. cum tutor, ff. de tutel. & rat. distrah.* Et generatim tenetur tutor ex officio in sua administratione diligenter considerare, & discernere, quid ipsi pupillo sit utilius, & magis expediat, & illud, omnibus postulatibus, facere & exequi, *l. tutor, qui repertorium, ff. de adm. tut. l. lex que tutores, C. eod. l. magis puto, §. non passim, ff. de reb. eorum. Rom. conf. 413. ubi etiam* dicit, quod* *umptus pupillo non expedites, qui per tutorem iacti fuissent, ei non pupillo imputentur, l. 1. §. præterea, ff. de tut. & rat. distrah.*

Infertur duodecimo, quod* tutor teneatur nomine pupilli fidei commissariæ substituti cogere hæredem, ut adeat, & restituat, ne si per mortem gravati dece-

- denis ante aditionem contingat extingui fidei
 278 missum, ipse tanquã defertor utilitatis * impube-
 neatur, maxime si causam testamenti probabiliter
 ignoravit, *l. tut. §. heres, ff. de adm. tut.* Id quod maine
 procedit, quando tutor est regionis ejus, ubi ha
 279 persona instituta; quia ea quæ * sunt agenda cum
 fona, pertinent ad tutorem ejus regionis, unde et
 fona, ea vero quæ agenda sunt in rebus ad tutorem
 regionis, ubi res sita est, ut tradit Bart. *in d. §. heres*,
 quare late Alex *conf. 31. lib. 1. per tot.*
 280 Infertur decimo tertio, quod * conditionis vel
 di complementum contractui lucrativo minoris, re-
 neatur facere tutor, & bona alienata in termino
 mendi concessio recuperare si potest, alioquin ten
 ad interesse minoris, *l. pupillorum. C. de adm. tut.* Quia
 pecunias pro onerib. publicis seu canone emphy-
 tico, vel censu debitas, solvere debet; alioqui si ob
 281 solutionem * minorum bona cadant in cõmissionem
 amittantur, vel subhastentur, quod tenebitur de omni
 interesse, & contra eum in litem jurari poterit: & quod
 damna ac interesse eorum minorum proprio jura
 to in litem probari poterunt; quia dicitur fuisse in
 lo vel culpa, *l. si tut. C. de adm. tut.* Id quod etiam * ori-
 net, si scienter indebitum solverit, *l. cum post, §. 1. b.*
 Bar. *ff. de adm. tut.* & generaliter si aliquid fecerit
 tra utilitatem pupilli, vel data occasione non acci-
 rendo, vel omittendo.
 282 Infertur decimo quarto, quod * quando tutor
 trahendo damnum infert aliquo modo pupillo, in
 pupilli electione sit, contra tutorem agere ad intere-
 vel in integrum restitui, *l. etiam, ubi omnes Dd. C. si t.*
vel curat & tradit Abb. *in c. cum venissent. de in integr. rest.*
 283 nisi plene * consultum esset pupillo contra tutorem,
 quo quidem casu dicit Ruin, *conf. 119. n. 18. 19. & 20.*
 284 *lib. 5.* contra Aretinum restitutionem * non dari; quia
 dicit esse communem opinionem.

Inf-

Infertur decimo quinto, * quod tutor negotia mino-²⁸⁵
 is celeriter expedire debeat, & si ipse solus non possit,
 a diligentibus personis, non autem desidiosis, & negli-
 gentibus committere debeat, l. si procuratorem, §. si tutores,
 mandati. & l. nam & Servius, §. fin. ff. de neg. gest.

Postremo infertur, quod * tutor summo perè anim-²⁸⁶
 dvertere debeat, ut vita minoris à criminibus, & res
 us, ab injuria impiorum servetur, c. i. 12. q. 1. gl. in clem.
 tia contingit, &c. duo ista, 23. q. 4. quales hodiè multi in-
 veniuntur, qui cum proximis suis amice quidem lo-
 quuntur, sed malum meditantur in cordibus suis, id est,
 ut verbis apud socios amicitiam simulant, & venenum
 effilens in pectore gestant, de quibus loquitur Psalm.
 8. qui, quod nec vi, nec fraude possint, tandem juris
 specie, nituntur obtinere.

CAP. XXXIII.

Minorum bona qua solemnitate alienentur, vel
 alio quovis modo distrahantur, & in qui-
 bus casibus decreto Prætoris opus sit, vel
 non, plenè declaratur.

SUMMARIA.

- 1 Rerum minorum immobilium alienatio, sine causæ cognitio-
 ne, & judiciali decreto facta, non valet.
- 2 Communis opinio.
- 3 Causæ cognitio, quæ requiritur in alienatione bonorum im-
 mobilium minoris, est de substantia alienationis.
- 4 In alienatione rei immobilis minoris sola tutoris autoritas
 non sufficit.
- 5 In alienatione rei immobilis minoris duo copulativè requi-
 runtur; Forma, id est solemnitas, & justa causa, nec u-
 num sine altero sufficit. (saria æris alieni;
- 6 Bona immobilia minoris alienari nō possunt sine causa neces-
- 7 Prætor non potest permittere tutori vendere prædia mi-
 noris, si as alienum non immineat, licet tutor alleget
 vendi-

- venditionem utilem fore pupillo, & si permiserit, venditio nulla erit.
- 8 Rolandus a Vall. vir de legali scientia benè meritus.
- 9 Iudicis arbitrio relinquitur, quando as alienum urgere cogitur, ut bona minorum alienari possint.
- 10 Tutori, vel curatori, asserenti de are alieno, non creditur, sed veritatem ulterius iudex perscrutari debet ab his, qui notitiam habeant de statu minoris num. 16.
- 11 Minorum prædia non sunt alienanda cum extant pecunia immitatur num. 12.
- 12 Iudicis arbitrio relinquitur, quæ res minorum præter prædicta commodius alienari possunt.
- 13 Ut stabilia minoris cum minori dispendio alienari possint necessaria est iudicis interlocutoria, bona alia non eadem.
- 14 Alienatio fieri debet de rebus minus damnosis, & de rebus magis, quam de prædiis minoris.
- 15 Iudex debet se instruere de bonis minorum, convocando ad eos, & necessarios pupilli.
- 16 Synopsis quid?
- 17 Alienatio facta sine prævia solemnitate est nulla.
- 18 Causæ cognitio adhibenda est an creditor inflet, vel non bona minoris alienari possint.
- 19 Urgere quid sit.
- 20 Iusta causa alienandi bona immobilia minoris apparere debet per instrumentum, & acta.
- 21 Iudex inquirere debet, an potius vendere bona immobilia minoris expediat, quam obligare.
- 22 Decretum alternativè interponi non potest, nisi ad excusandum tutorem. & num. 24.
- 23 Tutor vendere non potest, si Prætor obligare permiserit, & e contra.
- 24 Prætor debet observare, ne plus accipiat sub obligatione prædiorum fœneris, quam opus sit ad solvendum as alienum.

- 1 Prætor curare debet, ut pecunia mutuo accepta à tutoribus solvatur creditoribus.
- 2 Permissa contra regulas juris communis, pro aliqua necessitate, eatenus permissa intelligitur, quatenus illa necessitas urgeat.
- 3 Ut minoris prædium alienari possit, tutoris, vel curatoris autoritas intervenire debet.
- 4 Ut valeat alienatio rei stabilis pupilli, debet constare de tutela, & inventario tutoris.
- 5 Non sufficit quem tutorem esse, ut alienatio fieri possit, sed talem qui legitime administret, & in administratione sit.
- 6 Protutor, qui vere non est legitimus tutor, si alienet, vel obliget bona pupilli, etiam omnibus aliis solemnitatibus requisitis intervenientibus in alienatione bonorum immobilium minoris, nihilominus talis contractus, vel alienatio non valet.
- 7 Communis opinio.
- 8 Minoris bona cū ex causa alienantur, probari debet causa.
- 9 Iudici asserenti causam alienationis bonorum minoris esse justam, non creditur.
- 10 In alienatione rei minoris requiritur decreti interpositio, quæ est de forma, nec sufficit constitui procuratorem.
- 11 Statutum requirens alias solemnitates à jure non requisitas, illæ quoque intervenire debent ultra requisitas à jure communi.
- 12 Intellectus Statuti Ultrajectini, Rubrica 28. articulo 6.
- 13 In derogationem aliorum statutorum non sumitur argumentum à contrario sensu.
- 14 Solemnitas Statuti ultra jus commune copulative requiritur, & statutum repletur à jure communi.
- 15 Statutum præsumitur potius velle conservare alia statuta, quæ ab eodem fonte processerunt, quam jus commune.
- 16 Per dictionum, tantum, non corrigitur aliud statutum.
- 17 Statutum loquens de minore alienante habet etiam locum in alienatione facta per tutorem vel curatorem.

574 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 44 Qui per alium facit, interpretativè dicitur facere.
- 45 Omissio solemnitatis statutaria vitiat actum, nec potest adimpleri in equipollenti, sed debet ad unguem servari.
- 46 Statutum loquens de alienationibus rerum minorum favorabile judicatur.
- 47 Extensio fit data rationis identitate in favorabilibus, & exorbitantibus.
- 48 Statutum loquens de persona vera extenditur ad suam veram representantem.
- 49 Consuetudo contra statutum an sit attendenda?
- 50 Statutum concernens favorem minorum ipsos ligat, cumque loco contrahant.
- 51 Et quid si non contrahant cum subdito statuentium sed cum alio.
- 52 Statutum locum habet quocumq; celebretur contractus, si rem ipsam respiciat.
- 53 Ratione rei sita in aliquo loco multa conceduntur, alias non concederentur.
- 54 Decretum necessarium in alienanda re minoris immobili, alioqui ejus omissio vitiat venditionem.
- 55 In alienatione bonorum immobilium minoris, quis iudex decretum interponere debeat.
- 56 Iudex interponendo decretum in actibus, ad suam jurisdictionem spectantibus, omnino sedere debet.
- 57 Consuetudo & stylus fori loci, habet vim specialis privilegii Principis.
- 58 Iudex delegatus ad unam causam, in sua camera decretum interponere potest.
- 59 Arbitrarius ad suum arbitrium potest eligere locum honestum ad decretum interponendum.
- 60 In alienatione rei immobilis minoris post decretum requiritur subhastatio, & num. 64.
- 61 Communis opinio.
- 62 Pro decreto Iudicis praesumitur.
- 63 Communis opinio.
- 64 Tutor vel curator sine solemnitatibus requisitis, bona

mino-

minorū alienans, dicitur esse in dolo, contra eum juratur in litem, ac etiā extra ordinem punitur, n. 56. 67.

6 Prelatus alienans bona immobilia Ecclesie dicitur perjurus.

7 Pater tutor filij non potest prædia filij sine decreto alienare. Ampliatur num. 70.

7 Pater legitimus administrator bonorum filij, potest bona filij sine decreto alienare. Limitatur num. 72.

7 Minor non potest sine decreto alienare prædia etiam inter affines, & sanguine conjunctos.

7 Minor se majorem jurans, licet beneficium restitutionis tollat, non tamen nullitatis allegationem.

7 Communis opinio.

7 Minor etiam obtenta venia, non potest sine decreto alienare immobilia.

7 Venia etatis licet tollat restitutionem in integrum, tamen non tollit nullitatem actus, ubi de alienatione, vel hypotheca rerum immobilium agitur, vel quæ immobilis æquiparetur. num. 26. Ampliatur num. 78.

7 An tutor sine decreto bona minoris immobilia possit alienare, vel transferre in eum, à quo minor ea habuerit, vel proveniant.

7 Emens rem minoris, sine requisitis solemnitatibus, dicitur in dolo præsumptus, mala fide, & pretium perdit. Limitatur num. 82. 83. 84.

7 Præsumptio juris, & de jure, probationem in oppositum non admittit.

7 Bona fidei possessor, licet non teneatur ad damni estimationem, tamen tenetur in quantum factus est locupletior.

7 Heres ex delicto defuncti tenetur, quatenus est factus locupletior.

7 Ecclesia tenetur, quatenus est facta locupletior.

8 Ecclesia est cultrix, & auctrix iustitiæ, quæ nihil patitur contra iustitiam fieri.

9 Alienans rem minoris sine requisitis solemnitatibus potest rem cum fructibus revocare.

- 576 PAULI MONTANI TRACTATUS.
- 90 *Vir alienans rē dotalē cōtra juris prohibitionē poterit advocari etiā constante matrimonio.*
- 91 *Communis opinio.* (pliatur num. 92. 94.)
- 95 *Quando contractus non tenet ipso jure, nō debet peti in integrū restitutio. Limitatur num. 96.*
- 97 *Res alienata non servata solemnitate, peremptori, non obstante contractus nullitate.*
- 98 *Communis opinio.*
- 99 *Tutor an teneatur de eviēctione suo nominis, si rem pupilli immobilem vēdiderit, & pro eviēctione obligaverit omnia pupilli bona.*
- 100 *Officium tutoris est publicum autoritate, utilitate privatum.*
- 101 *Vēdēs ex officio non tenetur de eviēctione.* (pliatur n. 102. 106. 108. Limitatur num. 107.)
- 103 *Qui cum alio contrahit, scire debet conditionem ejus, cum quo contrahat.*
- 104 *Emptor emens rem alienam scienter à non domino non agit de eviēctione contra venditorem, sed solum ad pretii restitutionem.*
- 105 *Scire, & scire debere, equiparantur.*
- 109 *Tut. vēdere nō potest rem pupilli sine necessitate Iudicis decreto, alioqui tenetur ad restit. pretii.*
- 110 *Curator rem furiosi non alienat sine decreto.* (Ampliatur num. 111. Limitatur num. 112.)
- 113 *Minor non potest sine decreto Prætoris alienare bona, quæ alias ejus pater habebat venalia.*
- 114 *Minor non potest sine decreto alienare fundum emphyteuticum.*
- 115 *Minor non potest sine decreto alienare argillinas, fodinas, salinas, & his similia.*
- 116 *Minor non potest sine decreto alienare fundum à se bona fide possessum.*

- 17 Idem si possideat ex causa damni infecti jussu Prætoris.
- 8 Minor fundum sterilem sine decreto alienare non potest.
- 9 Minor non alienat bona communia sine decreto.
- 10 Communia prædia quæ dicantur.
- 11 Servitus imponi non potest fundo pupilli, vel adolescentis, nec remitti.
- 12 Minorum prædia alienari non possunt sine decreto, etiam ob debitum fiscale.
- 3 Tutor non potest vendere redditum minori debitum sine decreto.
- 4 Tutor non potest nomine minoris sine decreto redditum annuum super se, vel bonis suis, de novo constituere, vel alteri vendere. Ampliatur num. 126.
- 5 Communis Pragmaticorum opinio.
- 7 Quomodo probetur pecuniam esse versam in utilitatem minoris.
- 8 Locupletior quando quis dicatur factus. num. 133. 134.
- 29 Ut quis dicatur locupletior factus, inspicitur tempus, quo judicium accipitur, id est tempus litis contestationis.
- 30 Bonæ fidei possessor quando dicatur locupletior, inspicitur tempus rei judicatæ.
- 1 Cui incumbat probatio locupletem aliquem factum esse, si contractus teneat, & minor petat restitutionem, & quid si contractus fuerit nullus. num. 137.
- 2 Vnusquisque debet probare fundamentum suæ intentionis.
- 4 Locupletior præsumitur factus, qui receperit pretium, nec appareat consumptum.
- 15 Communis opinio.
- 36 Nemo præsumitur suum velle jactare.
- 8 In contractu mutui utiliter versum probari debet per agentem.
- 9 Alienatio mobilium minoris, quæ servando servari possunt sine decreto, non valet. Ampliatur num. 140.
- 11 Quando dicatur res servando servari posse.
- 12 Minor jure Digest. sine decreto Iudicis alienare potest res mobiles, quæ servando servari possunt.

178 PAULI MONTANI TRACTATUS

143 Lex, quæ tutoris, C. de admin. tut. in Gallia uquid
exolevit

144 Vestes detritæ, & animalia supervacua, sine decreto te-
nari possunt.

145 Adultus curatore carens potest alienare bona omniāno
decreto.

146 Adultus curatore carens habetur pro minore, quantum ad
hoc ut gesta per eum valeant.

147 In pecunia minoris alienanda non est necessarium decum
judicis. (decreto.)

148 Ex pecunia pupilli recte solvitur creditoribus minorumne

149 Tutor potest alienare res, quæ pondere, numero vel me-
ra constant, sine decreto.

150 Minor sine decreto, & autoritate tutoris, non potest cere
actiones, vel jura sua. Ampliatur num. 152. 155.

151 Communis opinio.

152 Minor non potest sine decreto cedere jus, vel actionem an-
petentem ad rem immobilem.

153 Communis opinio.

154 Qui actionem habet ad rem, ipsam rem habere videtur

156 Minor sine decreto & autoritate tutoris potest cedere a-
nem ex necessitate contractus cum defuncto inti.

157 Minor potest sine decreto & autoritate tutoris, cede-
ctionem ex causa transactionis.

158 Cessio minoris debiti alternativi valet sine decreto.

159 Actio ex natura rei, in qua ipsa continetur, vel ad
competit mobilis vel immobilis judicatur.

160 Actio quæ datur ad aliquid mobile, computatur inter mobili-

161 Actio personalis ex statuto competens censetur mobilis.

162 Meum proprie non dicitur quod est mihi debitum.

163 Adultus potest ex necessitate fideicommissi cedere acti-
sine decreto, sed pupillus sine tutore non potest.

164 Actio competens ad rem, quæ servando servari non pest,
cedi potest sine decreto.

165 Idem judicamus pro ipsa actione, prout de ipso, ad quid
citur dari actio.

- 166 *Quæ res dicantur servando servari nõ posse.*
- 67 *Fructus alienari poterunt sine decreto. Ampliatur num. 172. 173.*
- 68 *Communis opinio.*
- 69 *Si quis agat ad fundum, & ad fructus perceptos ex fundo, si anni decem pluresve fuerint transacti, non debet petere adversarium condemnari ad ipsos fructus, sed ad æstimationem, quia non est verisimile quod extent.*
- 70 *Minor adversus fructuum venditionem non restituitur.*
- 71 *Minor apud suos perinde ac major liberam habet fructuum administrationem.*
- 74 *Tutor potest actiones competentes ad res, quæ servando servari non possunt, cedere.*
- 75 *Tutor potest cedere actiones competentes ad fructus pecuniæ.*
- 76 *Tutor potest alienare molendina, cum sint in continuo periculo.*
- 77 *Pecunia numerata est res, quæ servando servari non potest.*
- 78 *Communis opinio.*
- 79 *Pecunia deposita ad emptionem prædiorum an possit alienari sine decreto?*
- 80 *An pecunia deposita apud Campsorem, vel ad banchum pro emptione prædiorum, alienari decreto possit?*
- 81 *Pecunia deposita pro tutione, & conservatione patrimonii, ut loco non moveretur, alienari sine decreto non potest.*
- 82 *Minorum bona pignori dari non possunt. Limitatur nu. 184. 185.*

580 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 183 Minor non potest dare pignori fundum à se emptum, ut in residuum pretii venditori solvat.
- 186 Tutor non potest creditori pro securitate constituere hypothecam formalem.
- 187 Tutor potest res à patre pupilli prius hypothecatas, solve do primo creditori, à primo liberare, & secundo creditori hypothecare sub levioribus usuris.
- 188 Venditio cum pacto de revendendo an valeat, rem sive.
- 189 Minorum bona communia sine decreto dividi non possunt. Ampliatur num. 192. 193. 194. 195. Limitatur nu. 200. 209. 211. 212. 213. 214. 216.
- 190 Divisio species alienationis est.
- 191 Divisio emptio & venditio appellatur.
- 196 Quando concurrat prohibitio legis, & testatoris, prohibitio testatoris auget prohibitionem legis.
- 197 Causa exprimi debet, quando receditur à communi regula ex causa.
- 198 Communis opinio.
- 199 Iuramentum minoris, confirmat divisionem factam contra preceptum testatoris, & dispositionem legis.
- 200 Iudex potest recedere à precepto testatoris, ex nova causa testatori antea incognita, si pupillo utilis sit.
- 201 Minor provocans ad divisionem, si postea transigat in presentia amicorum, potest restitui, si aliud gravamen non habeat. Limitatur num. 202.
- 203 Minor an possit provocare ad divisionem fructuum, & reddituum annuorum.
- 204 Communis opinio, fructus & redditus annuos dividi posse.
- 205 Minoris bona ex causa dividi possunt, ut si socius vel frater est rixosus. Ampliatur num. 207. 208.
- 206 Communis opinio.
- 209 Dividi possunt minoris bona communia, quando res communis est minori damnosa.
- 210 Communis opinio.

CAP. XXXXII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 581

- 11 Minoris bona ex causa dividi possunt, quando provocaretur ad divisionem à majore.
- 12 Minor sine decreto judicis dividere potest hereditatem, in qua tantum sunt bona mobilia.
- 13 Divisio nulliter facta per minorem, censetur de novo facta, quando post majorem etatem longo tempore tacuerit, possidendo bona juxta formam ipsius divisionis.
- 14 Tutor alium provocare potest ad divisionem, quando esset aperta via per unum ex sociis pupilli, qui provocaverit ad divisionem.
- 15 Instituto filio datur contra tabulas beneficium preterito.
- 16 Divisio fieri potest causa commodioris culture.
- 17 Tutor non potest compromittere de rebus minorum. Ampliatur num. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. Limitatur num. 228. 231. 232. 234. 235.
- 18 Communis opinio.
- 19 Qui non potest alienare, non potest compromittere.
- 20 Tutor compromittere potest ex necessitate legis, vel statuti. Ampliatur num. 230.
- 21 Communis opinio.
- 22 Tutor quando provocatur ad divisionem, potest compromittere, si de provocatione liquido constet. Ampliatur num. 233.
- 23 Prelatus habens liberam administrationem, non potest compromittere cum potestate procedendi de jure, & facto, & sentiendi de jure tantum.
- 24 Prelatus non potest jura Ecclesiastica in aliquo remittere. Ampliatur num. 238.
- 25 Tutor sine Prætoris decreto de bonis pupilli transigere non potest. Ampliatur num. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. Limitatur num. 247. 289. 290. 291.
- 26 Tutor potest transigere rem retinendo, & actori aliquid dando ut minorem ab eventu litis liberet. Ampliatur num. 249. 251.

382 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 248 Communis opinio.
- 249 Pater legitimus administrator filij in adventitiis potest transigere, etiam sine solemnitate decreti.
- 250 Communis opinio.
- 252 Tutor transigere non potest, quando jus minoris est clausum.
- 253 Tutor transigere non potest, quando retinendo bona minoris obligantur, & capiuntur in emphyteusim.
- 254 Fratres inter se, sine ullo iudicio, hereditatem dividentes dicuntur pietatis officio functi.
- 255 Lites maxime sunt fugiendae.
- 256 Nihil ita simile demonum moribus, quam litigare.
- 257 Litigiosi sive litibus addicti mali appellantur.
- 258 Non debet quis facilis esse ad litigandum, sed debet ante bene deliberare.
- 259 Lis causa multorum malorum.
- 260 Lites inter cives sunt damnosae Reipublicae.
- 261 Propter lites multi deducti sunt ad egestatem, & propriam patriam reliquerunt.
- 262 Miraculi species est, quod litigans nomine suo ditaretur.
- 263 Reipublica convenit habere subjectos locupletes.
- 264 Reipublica interest lites cito expediri.
- 265 Admonitio Isocratis ad Regem Nicoclem circa leges ferendas ad sapiendas lites.
- 266 Prosecutio litis sumptuosa, laboriosa, & molesta.
- 267 Occasio litis amputanda est, quoad fieri potest.
- 268 Servius Sulpitius maluit semper litium controversia tollere, quam actiones instituere.
- 269 Olim Athenienses non nisi invitati & coacti litigabant.
- 270 Gens Sicala natura controversa.
- 271 Aegyptiorum genus controversum, & assuetudine litigandi letissimum.
- 272 Metus litis est justus metus.
- 273 Timor futurae litis non vanus idem operatur quod ipsa lis.
- 274 Cato Censorius forum Romanum muricibus sternendum esse censuit, ne populus ad litigandum temere accederet.
- 275 Forum aliquando insanum & improbum appellari.

276 Le

- 276 *Leges optime utilissimaque sunt, quae paucissimas lites gignant.*
- 277 *Ob lites evitandas saepe non concedenda conceduntur.*
- 278 *Imperator heres esse prohibetur in testam. timore litis.*
- 279 *Transactio legitima, quod à lite discedatur, non rescinditur prae-textu enormis laesionis.*
- 280 *Indebitum solutum per transactionem non reperitur.*
- 281 *Transactio non rescinditur prae-textu instrumentorum, de novo repertorum, quantacumque fuerit laesio.*
- 282 *Litibus finem imponere, est favorabile.*
- 283 *Iura in quantum possunt, conantur arcere prorogationem litium.*
- 284 *Boni iudicis est componere lites, pacemque inter omnes querere, nec litibus favere.*
- 285 *Iudex curare debet, ne lites ex litibus oriantur.*
- 286 *Iudex conare debet, ne lites fiant immortales.*
- 287 *Iudex in causis dubiis potest quandoque partes cogere ad concordiam.*
- 288 *Iurgia forensia à Iurisconsultis alenda non sunt.*
- 289 *Tutor an transigere possit, quando causa est dubia, & intricata, remittendo litem, & rem controversam dimittendo possessori sine decreto.*
- 292 *Religiosi reprehensione digni sunt, qui contractui ab eis solemniter celebrato, & longo tempore observato, contravenire non verentur.*
- 293 *Propter antiquitatem temporis omnia requisita intervenisse praesumuntur.*
- 294 *Ex cursu triginta annorum tollitur omne vitium, & omnis defectus, qui allegari possit in contractu Ecclesia.*
- 295 *In transactione l. 2. C. de resc. vend. locum non habet.*
- 296 *Magis communis opinio.*
- 297 *Transactio introducta est, ut sit litium finis.*
- 298 *Transactio facta, licet instrumenta appareant, quibus transigentem deceptum fuisse constet, etiamsi gravis deceptio fuerit, lis propter hoc suscitari non debet.*
- 299 *Magnum commodum consequitur, qui à lite recedit.*

584 PAULI MONTANI TRACTATUS

300 Transactio & res judicata equiparantur

301 Restitutio in integrum ut concedatur, l. 1.
non parva probari debet.

302 Magisterium restituitur, quando apparet
enorme dispendium incurrisse.

303 Restitutio in integrum post quinquennium
Ecclesiae non datur.

304 Restitutio in integrum non datur, nisi ig-
rantia probabilis sit.

305 Tutor potest transigere, quando pupillo ex-
cit, super injuria patri pupilli illata.

306 Communis opinio.

307 Quae dicatur causa dubia, & intricata. nu.
308.

309 Per negationem res clara redditur dubia. l.
mitatur num. 310. 311. 312. 313. 314.

315 Tutor donare non potest sine solemnitatibus.
Ampliatur num. 317. 318. 319. 421. Lim-
tatur num. 331. 333. 338. 340.

316 Donare est perdere.

320 Minor viginti quinque annis potest ingre-
monasterium, cujus bona acquiruntur m-
nasterio, etiam sine curatore.

321 Minor in ultima voluntate integram hab-
personam.

322 Autoritas tutoris in testamento non requir-
tur.

323 Minor potest pro executione ultima volun-
tatis in testamento permittere alienationem
bonorum immobilium.

324 In alienatione juris minor aetas non attendi-
tur.

425 Mu.

- 25 *Mulier minor dotem sine decreto constituere non potest de rebus immobilibus.*
- 26 *Donatio regulariter nec cum decreto à minore celebrari potest.*
- 27 *In donatione non potest dari curator ad autorandum.*
- 28 *Curator justa causa dandus est.*
- 29 *Minor juri suo renunciando ope restitutionis in integrum juvatur. num. 330.*
- 31 *Tutor principis donare potest.*
- 32 *Communis opinio.*
- 33 *Tutor potest donare causa remunerationis.*
- 34 *Communis opinio.*
- 35 *Tutor potest magistro pupilli donare.*
- 36 *Minor sine decreto potest causa remunerationis donare.*
- 37 *Iasonis opinio reprobatur.*
- 38 *Donatio propter nuptias sub dispositione legis ultimæ, C. si major factus alien. sine decreto, ratum habuerit, non comprehenditur.*
- 39 *Communis opinio.*
- 40 *Tutor potest diminuire patrimonium minoris, pro salute ipsius.*
- 41 *Tutor non potest remittere debitum pupilli liquidum. Ampliatur num. 344. 347. Limitatur num. 356. 358. 375. 376.*
- 42 *Remittere, donare est. num. 345.*
- 43 *Donare qui non potest, nec gratis remittere.*
- 46 *Tutor, Curator, Administrator publicus, Gubernator, Coadiutor, Commissarius, Prælatus, & Commendator debitum liquidum remittere non possunt.*
- 48 *Debitum pupilli liquidum remittens tutor de suo solvere tenetur.*
- 49 *Tutor non potest remittere jus redimendi, sive retractus conventionalis.*
- 50 *Tutor sinens ociose labi tempus, sine redemptione rei venditæ, præjudicat iis, quorum administrationem gessit.*

- fit. Ampliatur in Pralato civitatis. num. 351.
- 352 Minor infans heres venditoris non potest restitui auctoritas huiusmodi tacitam remissionem.
- 353 Tutor non potest etiam non liquidum remittere, modo tamen facile liquidari possit.
- 354 Tutor remittere non potest exceptionem peremptoriam, limitatur num. 355.
- 357 Debitum illiquidum an remitti possit, controversa auctoritas est.
- 359 Vbi subest necessitas, ibi nulla est liberalitas.
- 360 Tutor in arbitratorem compromittere potest, si legum nicipij id mandetur.
- 361 Debitum liquidum an remittere possint tutores, prout paupertatem debitoris.
- 362 Tutor potest remittere debitum pupilli liquidum, quando ageretur de utilitate animae, vel corporis pupilli.
- 363 Pacem potest facere tutor de morte patris pupilli, quando pupillo expedit.
- 364 Pacem potest facere tutor de injuria, minori, auctori patri illata. Declaratur num. 365. Limitatur num. 370. 371. 372. 373.
- 367 Tutoribus omnia jure administrationis competunt, minori expediunt.
- 368 Remissio actionis injuriarum heredibus non competunt.
- 369 Reconciliatio & remissio injuriarum non patrimonii remissionem, sed virtutis opinionem inducit.
- 374 An tutor dilationem debitori concedere possit.
- 375 Tutor potest impedire debitum, & actionem oriri.
- 376 Tutor potest praedjudicare pupillo, jure commissi nominis acceptati.
- 377 Minor non potest renunciare sine decreto.
- 378 Minor juri suo renuncians, ope restitutionis in integrum juvatur.
- 379 Filius non censetur renunciare legitima, etiam si similiter agnoscat legatum factum, ne plus petere possit.

CAP. XXXXII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 587

- 10 Minor quatuordecim annis sine curatore potest renunciare beneficio Ecclesiastico.
- 31 Minor non potest repudiare delata bona sine Prætoris decreto. Declaratur num. 382.
- 32 Repudiatio dicitur alienatio.
- 4 Pupillus potest repudiare hereditatem, cum autoritate tutoris.
- 35 Tutor solus sine pupillo non potest hereditatem adire, sed pupillus cum autoritate tutoris potest.
- 36 Tutor non potest æstimare litem nomine pupilli.
- 37 Mora non contrahitur per interpellationem factam adulto, super re immobili, sine autoritate iudicis.
- 38 Adultus in mora non constituitur per interpellationem, quæ fit de re, quæ servando servatur, sine iudicis decreto.
- 39 Minor non potest in solutum dare bona sua sine decreto Prætoris.
- 30 In solutum datio emptioni & venditioni equiparatur.
- 31 Solemnitas, quæ requiritur in contractu, eadem in distractu requiritur.
- 32 Tutor solus non potest deferre iuramentum adversario pupilli, nisi deficientibus omnibus.
- 33 Pupillus cum autoritate tutoris potest indistincte deferre iuramentum, sed, si ledatur, in integrum restituitur.
- 34 Qui non potest alienare, non potest immediate facere actum, per quem alienatio sequatur.
- 35 Qui non potest alienare, non potest pati quod præscriptio sequatur in præjudicium alterius.
- 36 Tutor non potest locare ad longum tempus. Ampliatur num. 399. 403. Limitatur num. 417.
- 37 Communis opinio.
- 38 Conductor longi temporis turbatus in naturali sua possessione habet interdictum, uti possidetis, nec expelli potest.
- 39 Tutor non potest etiam locare pro uno, vel duobus annis,
cum

588 PAULI MONTANI TRACTATUS

cum pacto, quod finitis illis, tenebitur eidem, & ejus
successoribus locare pro eodem pretio.

400 Communis opinio.

401 Longum tempus in locatione dicitur tempus decemno-
rum, & quod excurrit. num. 412.

402 Communis opinio.

403 Locatio rei minoris non valet etiam ad novem annos.

404 Locatio ad longum tempus equiparatur emphyteu.

405 Communis opinio.

406 Ius perpetuum quid.

407 Perpetuarij conductores.

408 Locatio ad novem annos equipollet venditioni, ejusque
regulis constat.

409 Quid de locatione ad longum tempus, cujus unicus est
pretium.

410 Quid de locatione ad vitam locantis, vel conductis.
num. 411.

413 Locatio ad longum tempus non valet ad novem annos,
cum pacto de renovanda locatione. Ampliatur. num.
414.

415 Potestas locandi ad longum tempus, non venit in enu-
merabili mandato.

416 Locatio etiam ad modicum tempus non valet, quam po-
tet in potentioribus, à quo non posset nisi difficilius re-
cuperari.

417 Locatio quando fit sine expressione certi temporis, re-
ligitur de uno anno tantum.

418 Dos data per mulierem minorem viro in bonis imobi-
liis sine decreto, non cedit lucro mariti, statu-
tuto de lucro dotis.

419 Emphyteusis perpetua dicitur alienatio.

420 Immobilia minorum nullo titulo alienantur.

423 Alienatio rei minoris licet cum decreto facta sit
tamen pretio, rescinditur per in integrum restituo-
nem.

424 Minor restituitur adversus alienationem ab aliis

etiam, in re, quæ majorum ejus fuerit licet justo pretio facta.

Nostri interest rem majorum comparare, & pupilli interest redimere fundum, qui majorum fuerit, pluris quam valeat.

Lex agraria cur repudiata.

Minorum prædia sine decreto alienari possunt ex testatoris dispositione. Ampliatur num. 428. 430. 431. 432. 433.

Voluntas testatoris ex actu nullo declaratur.

Contrahens ex necessitate præcedentis obligationis, proprie non contrahit. Ampliatur num. 435.

Minoris bona tacite obligantur pro dote, sine alia solemnitate.

Communis opinio.

Minoris bona in vecta sunt domino tacite obligata, licet non intervenerit decretum.

Minoris bona intrantis religionem transferuntur in Monasterium, sine aliqua solemnitate.

Minor sine decreto vendit, quod testator vendi jussit.

Mulier sine solemnitate statuti potest secundo viro in dotem dare, quæ dederat primo.

Pactum de futura successione valet, cum sit ex necessitate præcedentis contractus.

Minor sine solemnitate statuti potest hereditatem patris retinere, nec obijci poterit, quod hereditas non fuerit legitimata.

Filius vivente patre, dicitur habere naturalem possessionem.

Statutum dictans solvi gabellam de hereditate, non habet locum in filio.

Filius non teneturolvere decimam de hereditate paterna.

Prohibita alienatione, non censetur prohibita ex causa necessaria præcedentis contractus ejus, cui minor successit. Ampliatur num. 448. 449.

450 Alio-

590 PAULI MONTANI TRACTATU.

- 450 Alienatio rei immobilis valet, quando ea minori in fit
damnosa, sed utilis. Ampliatur num. 452. 453.
- 451 Communis opinio.
- 454 Alienatio an valeat rei Ecclesiæ, si utilis sit ipsi Ecclesiæ
Declaratur num. 456. 457. 458. 459. 460. 461.
- 462 Alienatio facta per adultum, in ultima voluntate, alicui
463 Adultus Curatorem habens potest libere causa mortis do-
nare in scio curatore, & licet contradicat. num. 464.
- 465 Donatio causa mortis non requirit aditionem heredi-
tis, quæ in legatis exigitur. Limitatur num. 466.
- 467 Pro donatione causa mortis non competit hypotheca,
ut pro legatis.
- 468 Restitutio minori non datur adversus testamentum.
- 469 Minor potest actum facere nomine & periculo altius,
ut procurator, vel aliter. Limitatur num. 473. 474.
475.
- 470 Pupillus non restituitur contra id, quod alterius iuda-
to gessit.
- 471 Pupillus potest adire hereditatem, periculo alterius cui
venit restituenda.
- 472 Minor & mulier possunt contrahere alieno nomine sine
solemnitate statutorum.
- 474 Minor non potest esse tutor legitimus.
- 475 Minor ad eligendum Prælatum, vel quid simile facien-
dum suo nomine, est inhabilis.
- 476 Minor promittens, vel alienans rem alienam domino
consentiente, cui postea succedat, non potest huiusmodi
promissionem infringere. Limitatur num. 477.
- 478 Contractus factus à minore communi opinione reparato
suo juris, valet. Limitatur num. 479.
- 480 Tutor licet possit venire contra alienationem nulliter factam
etiam in vita minoris, mortuo minore, & ei succedens,
non potest venire contra eam.
- 481 Curator distrahens prædium minoris nulliter, si obligaverit
bona propria prædiumque evincatur emptor, cuius petit
emptori actio hypothecaria in bonis curatoris.

482 Verè

- 12 Venire an possit quis contra factum proprium, quod de jure non valet?
- 13 In alienatione facta per patrem bonorum filij decretum judicis non requiritur. Limitatur num. 486.
- 14 Quid si minor cum patre contrahat, vel ei donet.
- 15 Magis communis opinio.
- 16 Pater tutor filij non potest alienare bona minoris sine decreto. Ampliatur num. 489. Limitatur num. 490.
- 17 Pater legitimus administrator bonorum filiorum non potest opulentam hereditatem, quam ex successione matris acceperunt, inter filios minores dividere, sine decreto.
- 18 Pater an sine decreto judicis possit transigere super bonis, in quibus habeat usum fructum, in prejudicium filij?
- 19 Alienatio rei minoris valet, quo ad obligationem accessoriam, modo nullitas non sit, nisi ex defectu solemnitatis. Ampliatur num. 493. Limitatur num. 494.
- 20 Tutor & Curator valide obligare potest bona propria pro evictione bonorum minoris, sine solemnitate alienatorum.
- 21 Pupillus an possit alienare possessionem rerum immobilium alienarum cum tutore, sine decreto Judicis.
- 22 Quando solemnitas & forma intervenerit in contractu preambulo, sufficit in consequentiam ejusdem actus, Limitatur num. 505. 506.
- 23 Mulier, si rem prius vendiderit cum autoritate viri, consensus trahitur ad consequentia.
- 24 Pater consentiens filio agenti, vel defendenti in judicio, talis consensus non est necesse praestari in executione sententiae.
- 25 Pater consentiens filio contrahenti in instrumento garantigionato, quod habeat paratam executionem; hujusmodi instrumentum pro filio, aut contra ipsum executioni mitti poterit, sine consensu patris.

500 Pater-

478 PAULI MONTANI TRACTATUS

500 Pater consentiens matrimonio filiae ejus
sensus amplius necessarius non est, cum
ducitur ad domum mariti.

501 Pupillus cum decreto Iudicis rem aliquam
pignori datus, poterit eam creditor postea
nare sine decreto.

502 Pater consentiens officio tutoris filii, ejus
sensus necessarius non est pro exercitio
us.

503 Si in promissione vendendi feudum interve-
nerit consensus Principis, non est neces-
saria, ut interveniat in venditione.

504 Res pupilli, si vendita fuerit cum solempni-
tate requisita, licet prima venditio effectum
habuerit, potest tamen tutor illam rem
venditam absque alia solempnitate retinere.

507 Minor & prodigus obligantur ex delicto vel
quasi, licet lex prohibeat illos se obligare.
Limitatur num. 508. 509. 510.

511 Minor sine decreto feudum, vel emphyteu-
sim alienans, eo non privatur.

512 Quid de negatione facta per minorem.

513 Minores non restituntur adversus verum do-

514 Quid si negatio fiat per Curatorem, vel
auctoritate. 515.

516 Rati habitio, quae verbis expressis fit, vel sub-
quando actum convalidet.

517 Major factus ratificans alienationem factam
socio communium bonorum non amplius restituitur.

518 Causa ubi est individua, socius fructus
vilegio socii.

519 Major factus nunquam dicitur ratificare,
quae gesta sunt per dolum adversarii, an
minor est. Declaratur num. 520. 521. 522.

520 Structum quid sit.

- 51 Dolus praesumptus quis.
- 52 Minor, qui factus major dolum in contractu ab adversario adhibitum scivit, si non contradixit, dolum remississe dicitur.
- 5 Dolus de praeterito potest remitti.
- 5 Contractum nullum ipso jure minor major factus ratificare potest expressis verbis, & facto. Ampliatur num. 525. 526. 530. 531. Limitatur num. 550. 556.
- 2 Rescripti natura est, non praedjudicare alicui.
- 2 Rescripta dicuntur esse modici praedjudicii.
- 2 Verba rescripti debent reduci ad jus commune, licet natura verborum non patiatur.
- 3 Quis dicatur expresse ratificare.
- 3 Animus ita factis, ut verbis declaratur.
- 3 Plus est facto, quam verbis mentem declarare.
- 3 Ex non facto voluntas, & animus declaratur.
- 3 Solvens, vel recipiens solutionem ob causam celebratæ contractus, an illum contractum ratificare dicatur?
- 3 An ratificet contractum minor, si ob eam causam annuos fructus percipiat.
- 3 Dilationem ad solvendum petens contractum ratum habere dicitur.
- 4 Ratam habere venditionem dicitur, qui rei pretium sibi solvi postulat.
- 4 Idem in eo, qui agit ut rem ex celebrato contractu consequatur.
- 4 Idem in eo qui fructus colligit.
- 4 Idem in eo, qui agit ad pensionem ex locatione ad longum tempus.
- 4 Mandans solvi de pretio emptionis, & se ex ipso contractu emptionis juvans, & illo utens, censetur ipsam emptionem approbare.
- 4 Quando quis accipit bona sibi per laudum adjudicata, censetur ipsum laudum ratificare.
- 4 Recipiens pensionem pro contractu locationis censetur ipsam locationem approbare.

PP

549 Reci-

547 Recipiens instrumentum contractus, & tacens, anis-
cat.num. 549.

548 Exigens rationes administrationis censetur ratificare
gesta per illum, qui administravit.

549 Alienatio minoris quando rata haberi possit, & qd re-
quiratur, secundum Pet. Rebuff. & Carol. Ruin.

551 Intellectus l. fin. C. si major factus alienat. enun-
553. 554.

552 Adultus praesumitur contractum à curatore factum, eo
absente, ignorare.

555 Paria sunt non facere, vel facere tempore incongo-

557 Decretum quid sit, in tit. C. si major factus alienat
sine decreto.

558 Decretum praecedit causae cognitio, ut antecedemeces-
sarium.

559 Decreto alienare quando quid dicatur.

560 Major factus tacens per quinquennium, videtur non fir-
mare contractum nullum.

561 Tacita vel praesumpta ratificatio trahitur retro a tem-
pus contractus.

562 Ratificatio contractus nulliter celebrati, lapsu quinquen-
nii à die perfecta etatis indicitur. Limitatu
563.

564 Alienatio bonorum minoris per adversarii dolus facta
nec tempore, nec facto convalidatur post perfectionem
minoris etatem.

565 Dolus semper censetur exceptus in omni dispositio.

566 Donatio dolosa à minore facta non ratificatur et super-
veniente etate.

567 Constitutio legis ultimae, C. si major factus iure
verit sine decreto, locum non habet, quando aliena-
tio est simulata.

568 Simulatus contractus non est contractus.

569 Non est locus beneficio leg. ultimae, C. si major
quando tutor solus, vel curator rem minoris, non
minoris, sed ut propriam alienaverit.

- 10 Alienatio bonorum minoris, si duplici vitio laborat nullitatis, scilicet, & lésionis, non convalidatur ex ratificatione, juxta titulum C. si major factus alienat. sine decreto ratam habuerit.
- 51 Minor si effectus major ignoravit, vel dubitavit, sub qua forma olim à se fuerit celebratus contractus, non dicitur eum ratum habuisse ex lapsu temporis.
- Dubitans ignoranti equiparatur.
- Fundus, qui jure pignoris est apud minorem, alienare sine decreto potest.
- Rescriptum Principis tantum valet, quantum decretum Iudicis solemniter emanatum.
- Alienatio omissa auctoritate tutoris vel curatoris, & solemnitate decreti à jure requisita, firmatur & validatur, si inter veniat juramentum præstitum per puberem. Limitatur num. 587. 597. 598. 599.
- Communis opinio.
- Authent. Sacramenta puberum, non observatur in regno Franciæ.
- Minor licet juraverit, data tamen enormi lésione, contravenire potest, petens ad cautelam absolutionem à juramento. Ampliatur num. 584.
- Authent. Sacramento puberum, locum non habet, si dolo re ipsa contractus arguatur.
- Deceptiones enormes à juramento sunt exceptæ.
- Simplicitas præsumitur in minore & muliere, & si juret juramentum, captiosum est, & per Episcopum relaxari debet. Ampliatur num. 582. 583.
- Renunciare quis non dicitur juri, quod habere ignorat.
- Juramentum minori non obest, nisi fuerit prius certioratus de beneficio suo.
- Statutum simpliciter annullans contractum comprehendit etiam juratum.
- Juramentum vere, vel præsumptive dolo præstitum, non præjudicat minori.
- Communis opinio.

596 PAULI MONTANI TRACTATUS

591 Iuramentum super contractu simulato interpositum est nullum, & tali casu non est petenda absolutio iuramento.

592 Authent. Sacramenta puberum, non habet lumen, quando narrata Iudici non sunt vera.

593 Iuramentum assertorium, quo iuravit omnia & singulos contractus esse vera, non valet, tanquam appositum in fraudem.

594 Iuramentum minoris, asserentis se maiorem, excludit beneficio etatis, non etiam nullitatis.

595 Iuramentum minoris corporaliter prestitum, excludit omne auxilium.

596 Iuramentum quando dicatur corporaliter prestitum.

600 Renunciatio iurata non ligat eum, qui prius non renunciare iuraverit.

601 Iuramentum primum, quando praedicit secundo.

602 Contractus factus cum iuramento ex intervallo positum, non valet.

603 Iuramentum non firmat contractum, in quo desunt solemnitates probatoria, requisita ad actum, qui dicuntur inducta ad publicam utilitatem.

604 Prohibitio legis accedens prohibitioni hominis, prior operatur.

605 Instrumentum Imperatoris contra testamentum non valet.

606 Minor alienans contra prohibitionem testatoris, causa alienationis voluit bona ad alium devinisse, non restituitur.

607 Dolus verus arguitur in eo, qui scienter facit reprobam.

608 Dolus praesumitur in tutore, alienante rem pupilli sine causa.

609 Dolus praesumitur in eo, qui aliquid facit contra arum, iurisdictionem, aut prohibitionem sibi factam.

610 Minor anno decimo quarto etatis potest resignare beneficia, & pro eis agere, sed laesus facile restituatur.

- 61 Minor in beneficialibus, reputatur major.
- 62 Minor viginti quinque annis, major tamen quatuordecim annis, in beneficialibus potest in iudicio agere, se defendere per se, vel per alium, sine solemnitate & beneficio renunciare.
- 63 A pari procedunt, actiones movere, & alienare seu renunciare.
- 64 Minor legitimam personam habet standi in iudicio, in causa matrimonij.
- 65 Tutor errore lapsus, vendens prædium sine decreto, & pecuniam inde redactam creditoribus solvens, si fundum vindicare velit, repellitur exceptione doli, nisi offerat restituere cum medijs temporis usuris, & sumptus meliorati prædij, & num. 616.
- 66 Minor non potest vindicare prædium, sine decreto venditum, quando æstimationem consecutus fuerit actione tutelæ.
- 67 Statutum potest aliquem facere majorem ante vigesimum quintum annum, & dare potestatem se obligandi, contrahendi, & immobilia alienandi. Limitatur num. 619. 620. 621.
- 68 Donatio facta à minore ei, à quo quis prius eandem rem ex donatione acceperat, an valeat.
- 69 Major viginti quinque annis suum corpus vendere potest, & quæ sit ratio, num. 624. Limitatur num. 625.
- 70 In superiore cap. diximus, quæ tutores vel curatores, rectè tutelam administrarent, facere teneantur, cõsuetudinem nunc est, ut videamus, quomodo minorum bona alienari, vel distrahi debeant, quæ solemnitates hanc alienationem requirantur, & quib. casib. in decreto Prætoris bona immobilia alienari nõ possunt, & quib. possint. Quod caput, ut rectius intelligamus, una regula absolvemus, & hæc est quæ sequitur: Alienatio rei immobilis minoris, quæ sine justa causa, & legitima causæ cognitione, & interposito

- decreto facta est, inutilis est, & nulla, l. 1. & l. magis puto, §. non passim, ff. de reb. eor. qui sub tut. quem texturarius hanc sententiam annotavit Bald. in l. 1. n. 12. in fin. de iur. fide instr. & jur. haste fise. lib. 10. facit, l. qua tutores, C. de min. tut. Zal. conf. 21. n. 2. lib. 1. Ever. in loc. legal. loco, onore, ad Ecclesiam, vers. 12. quæ communis est, secundum
- 2 Roderic. * Soar. doctissimum Hispanum, allegat. 2. & tradit Dec. pro ære alieno tantum, eam alienationem fieri posse, in l. mandata, num. 6. ff. de offic. ejus. mand. est jurisd. per d. l. magis puto, §. si quis alienum, & ob
- 3 as alienum tantum, C. de præd. minorum. Et hæc * quæ causæ cognitio, quæ requiritur in alienatione bonorum immobilium minoris, juxta d. l. magis puto, §. non passim. est de substantia alienationis, & necessario requiritur, ut tradit Imol. conf. 98. incip. In causa quæ utitur
- 4 tur. In qua * etiam tali casu non sufficit sola auctoritas tutoris, l. non est, l. etsi is, C. de præd. minor. Nec etiam unum sine altero sufficit, d. l. magis puto, §. non passim & d. l. ob as, C. de præd. minor. sed quod duo copulativè requirantur, scilicet forma, id est solemnitas, & iusta causa, secundum Dec. & ibi Mol. conf. 282. n. 6. Debetur
- 5 tur Judex * in primis excutere, an sit causa necessitatis puta, æs alienum, juxta d. l. magis puto, §. non passim, & d. l. qua tutores, & d. l. ob as. Et si æs alienum * non interueniat, tutores tamen allegent expedire hæc prædia vendere, vel alia comparare, vel certe istis carere, videri erit, an Prætor debeat eis permittere, & magis esse possit. Prætori enim non liberum arbitrium est dandi distrahendi res pupillares, sed ita demum, si æs alienum imminet. Proinde si amiserit ære alieno non allegato, consequenter dicemus nullam esse venditionem nullumq; decretum: non enim passim distrahi jubet Prætori tributum esse, sed ita demum, ut proximè dicimus, si urgeat æs alienum, d. l. magis puto, §. si æs alienum
- 6 Afflict. decis. 294. n. 2. Paris. conf. 89. n. 2. & conf. 99. n. 2. lib. 2. Rol. à Vall. vir (mea sententia) de * legali scientia
- 7 bae

inè meritis, & ab omnibus suspiciendus, in *Delphico e-*
conf. 33. n. 2. lib. 1. In qua etiam alienatione * multum
 9
 rari debet iudicis arbitrium, ut diligenter videat, an
 utum urgeat æs alienum, ut hæc prædiorum aliena-
 in tempus differri non possit. Et ideo circa * hanc 10
 enationem credendum non erit desuper tutori, vel
 eratori, asserenti de ære alieno, non sæpissimè lucri
 gratia nonnunquam asseverare Prætori soleant ne-
 cle esse distrahi possessionem, vel obligari, sed veri-
 t ulterius per Iudicem perscrutanda erit ab illis, qui
 titiam habeant de statu, & fortunis minoris, quod
 aparere debet per instrumentum publicū præcedens,
 ut tradit *Dec. conf. 403. n. 12. & Corn. conf. 71. n. 4. lib. 3.*

Secundo debet * Iudex excutere, an aliunde possit 11
 pecunia expediri ad extenuandum æs alienum, vel ex
 pecunia, quam pupillus habet forte numeratam, vel
 in omnibus, vel fructibus conditis, vel in reddituum
 vel obventionum spe, *d. S. non passim, vers. querere. & Dec.*
conf. 403. n. 12. Nisi * ex pecunia majus lucrum spera- 12
 r probabiliter possit tutor, quo casu Iudex æstimare
 poterit, creditoribus non esse satisfaciendum ex istis
 pecuniis, ut tradit doctiss. *Jac. Menoch. de arbit. Iud. lib.*
sent. 2. cas. 171. n. 12.

Tertio debet * inquirere Iudex, num aliæ res sint, 13
 præter prædia, quæ distrahi commodius possint, & ex
 minorum pretio æri alieno satisfieri possit, *d. l. magis pu-*
S. non passim, ut sunt bona mobilia, & præsertim illa,
 quæ facile indies consumi parva cum utilitate possunt,
d. l. magis puto, S. non passim, vers. Item requirat. Afflict. d.
conf. 249. n. 2. & Paris. d. conf. 98. n. 9. lib. 1. Imò * etiam ut 14
 vendantur res stabiles minoris, & alienentur, secun-
 dum Angel. in *auth. de eccles. rer. immob. alien.* quem se-
 quitur *Corn. conf. 92. lib. 4.* necessarium erit, ut intercedat
 interlocutoria iudicis, per quam declaretur, non exta-
 re bona immobilia ipsorum minorum, & quod illa, quæ
 alienantur, sint minus damnosa, *d. S. non passim.* Adeò

- 15 ut etiam reditus, quem * habeat pupillus, ante Prævia
vendi debeat, *dict. §. non passim*, ubi * prædia minis
- 16 ære alieno laborantis prohibentur alienari, si minor
habeat reditus, & obventiones, quæ tanquam vilis
prius distrahi jubentur. Ad quem quoq; finem Iudex
convocat pupilli necessarios, vel alios probos, ut
eum instruant de fortunis minoris, ut supra proxime
diximus, & his deficientibus, vel suspectis, jubet di
rationes, itemq; synopsim, id est, brevem descrip
tionem bonorum * pupillorum, *d. l. magnis puto, §. im
mis. Cujac. obs. 8. c. 1. & ante eum Afflict. decis. 249. A.*
- 18 eo * ut alienatio facta sine prævia solemnitate, sit nul
la, secundum Andr. Barbat. *conf. 6. in fin. lib. 4. & Pal. 8.*
Paris. conf. 98. n. 1. lib. 4. & conf. 85. n. 16. lib. 3.
- 19 Quarto inquirere Iudex debet, an * urgeat æs al
ienum, vel instet creditor pupillum, vel ejus tutorem
solvendum, ne scilicet possit differri in aliud tempus
prædiorum alienatio, *l. tutor urgentibus, ff. de minor. & d.*
- 20 *l. magis puto, §. non passim, vers. si modo.* Constare * equi
dem debet, creditores assidue instare, id quod satis
stendunt verba illa, *d. §. non passim, ibi; si modo urgeat c*
ditor. Est enim urgere cogere, premere, atque imp
lere, teste Cicerone, in *Hortensio*, & pro *Rabirio Posthum*,
21 & pro *Plancio*. Nec etiam * sufficit, quod hoc in insti
mento asseratur, sed quod debeat in actis, & re ipsa c
stare, secundum *Paris. conf. 98. n. 9. & 11. lib. 1. & Ro
Vall. conf. 33. n. 3. lib. 1. & ante eum tenuit Dec. conf. 130.*
n. 2. per l. si forte, ubi Bartol. ff. de castr. pecul. gloss. & D.
in l. si donatione, C. de collat.
- 22 Quinto debet inquirere Iudex, an * potius vene
re, vel obligare expediat nec ne, *d. l. magis puto, §. ira*
- 23 Prætor. Quo facto ipse Prætor * debet statuere & elige
re, nec alternative permittere, alioqui non diceretur
bene functus suis partibus, *l. si pupillorum, §. si prætor,*
de reb. eor. Alex. cum Mol. conf. 189. n. 4. lib. 7. si * tamen
24 alternative concessum fuerit, valebit ad excusandum
tutorem

CAP. XXXIII, DE REQUIS. IN ALIEN, &c. 601

torem, ne male administrasse videatur, subsecuta a-
 enatione vel obligatione; sed tutor tamen non po-
 rit vendere, si Prætor * obligare permiserit, aut con- 25
 a, secundum Ruin, *conf.* 159. n. 3. lib. 5.

Sexto, vigilanter * observare ac æstimare debet 26
 rator, ne plus accipiatur, sub obligatione prædiorū,
 enoris, quam quod opus sit ad solvendum æs alienū,
 or propter modicum æs alienum, magna possessio dis-
 ahatur: sed si sit alia possessio minor vel minus utilis
 upillo, ex cuius pretio æs alienum solvi possit, magis
 bere debet eam distrahi, quam maiorem & utiliorē,
 l. magis puto, §. item Prætor, ff. de reb. eor. Afflict. decis.
 9. Dec. *confil.* 403. num. 18. l. et si five, §. 1. de minor. Bald.
ms. 75. lib. 1.

Septimo Prætor curare debet, ut pecunia * mutuo 27
 cepta, solvatur creditoribus; quia alioqui non dici-
 ur urgere necessitas, ut est optimus textus, in d. l. ma-
 s puto, §. ne tamen. Dec. d. *conf.* 403. n. 12. in fin. & 18. al-
 gans Bart. in l. 1. §. nunciatio, ff. de nov. op. nunc. ubi in-
 uit, quod * quando aliquid permittitur contra regu- 28
 am juris communis pro aliqua necessitate, eatenus
 ermittatur, quatenus illa necessitas instet, & urgeat,
 ot non ultra, l. 1. in fin. ff. de feriis, l. Senatus, ff. de offic. Præ-
 d. & facit text. in c. qui pro necessitate, 1. quest. 1. & c. qui
 ro remedio, 1. quest. 7.

Octavo requiritur, ut * interveniat tutoris autori- 29
 as, l. neq., & l. eum, C. de autorit. tut. & Instit. de autor. tut.
 er tot. gloss. in l. 1. in princ. in verbo, alienum, ff. de reb. eor.
 e qua re latissime diximus cap. 30. regula, Gestum à pu-
 illo.

Nono debet * constare de tutela, juxta notata per 30
 Bartol. in l. legitimos, ff. de legit. tut. & de inventario tu-
 oris, de quo in l. tutor, qui repertorium, ff. de admin. tut.
 Nec etiam sufficit eum * esse tutorem, sed talem, qui 31
 egitime administrat, & in administratione est, ut tra-
 lit Dec. *conf.* 476. n. 2, vers. & quia. Curt. jun. *conf.* 29. n. 6.

32 & 7. qui hoc ampliat, etiam * aliis omnibus solemnibus intervenientibus, ut non valeat contractus, vel alienatio, dicens, eam communem, secundum scribentes, in l. et si plurib. ff. de autor. tut.

33 Decimo, quod ante decretum * debeant causæ cuti & probari, nec causas allegare sufficiat, quibus minime facienda est alienatio, l. minorum, C. de præd. mir. Paris. conf. 98. num. 8. lib. 1. quanquam Rol. à Vall. col. 33. n. 10. lib. 1. sentiat, post decretum fieri posse. Amplius etiam * de super credendum non est iudici, asserere causam alienationis esse justam, sed quod debeat constare per scripturam separatam, secundum Paul. de C. conf. 39. quem sequitur Jas. in l. sciendum, ff. de verb. sig. Alex. consil. 17. lib. 4.

36 Undecimo requiritur decreti * interpositio, secundum Lud. Gomez. reg. de annali, quæst. 65. per l. minorum, C. de præd. & aliis reb. min. quia est de forma, quæ peti debet ab ipso tutore, nec sufficit ad hoc Procurator, d. l. minorum, ubi gloss. Bald. & Jason. in l. 1. §. idem acquirimus, ff. de acq. poss. & Angel. in l. post mortem, §. neque adoptare, de adopt. gloss. & Bart. in l. neque, C. de procurat. licet De. in l. mandata, n. 1. & 2. de offic. ejus cui mand. est jurisdict. contrarium tenere velle videatur.

37 Duodecimo requiritur, quod * si statutum requirat alias solemnitates à jure non requisitas, quod illæ quoque intervenire debeant, ultra requisitas à jure communi, ut est * in statuto nostro Ultrajectino rub.

38 28. artic. 6. dictante pupillum non posse vendere præd. ante viginti annos, nisi cum consensu propinquorum, ut tradit Castr. conf. 106. lib. 2. ut eum allegat Tirac. post leges connubiales, gl. 6. n. 49. & quod per tale statutum aliis statutis derogatum non videatur, & idem

39 non * sumi argumentum à contrario sensu in derogationem juris communis: quia cum veniat statutum addendo ad jus commune, inductum ad unum finem non debeat contrarium operari, arg. l. legata inutiliter, ff. de

de admin. legat. l. cum tale, §. falsam, ff. de cond. & demonstr.
 Quare etiam *solemnitas ultra jus commune cumu- 40
 tivè requiritur, & statutum suppletur à jure commu-
 ni, arg. l. 4. §. si quis condemnatus, ff. de re jud. Paul. de Castr.
 conf. 273. alias 271. Quilicet loquatur de statuto respe-
 ctu juris communis: idem tamen dicendum erit re-
 spectu aliorum statutorum. Nam si statutum debeat
 suppleri à jure communi, à fortiori per alia statuta, ut
 citat Per, de Anchor. conf. 93. in verb. non obstat, & in con-
 f. 423. & Roman. conf. 399. dicens, quod *statutum 41
 presumatur potius velle conservare alia statuta, quæ
 ex eodem fonte, & ab eisdem statuentibus processer-
 unt, quam jus commune, arg. l. si hominem, ff. mand. & in
 formam, C. de offic. Præf. Præf. Ad quod bene facit, quod
 in fortioribus terminis voluit Bart. in l. 3 §. cum Titio, ff.
 de adm. legat. quod si statutum pro maleficio imponat
 pœnam mille, & pro eodem maleficio aliud statutum
 imponat pœnam quinquaginta tantum, quod per istam
 restrictionem taxativam *tantum, non videatur corrigi 42
 aliud statutum de majori pœna. Hinc *etiam statutum 43
 prohibens minorem alienare non servare solemnita-
 tem statuti, etiam locum habet in alienatione facta per
 tutorem vel curatorem, forma statuti non servata. Nam
 videtur edictum de minoribus, & ejus verba loquantur de
 gestis per minores, l. 1. §. 1. ff. de minor. tamen compre-
 hendunt etiam actum gestum per tutorem & curato-
 rem administratorio nomine minoris, l. etiam, & l. fin.
 C. si tut. vel curat. Et interpretativè *qui per alium facit, 44
 ipse facere dicatur, & interveniente curatore seu tuto-
 re persona sagace, minor facile decipi non potest, quæ
 sententia tanquam verior amplectenda est, rationibus
 adductis per Paris. conf. 28 n. 34. usque ad 40. lib. 1. qui sa-
 tis superq; argumenta contraria, n. 25. usque ad 34. per
 eum adducta, dissolvit, sicuti etiam facit, consil. proxime
 seq. n. 31. usque ad 54. ad quæ lectorem relegamus, dicens
 præterea idē Paris. conf. 98. n. 74. usque ad conf. 81. & consil. seq.
 num.

- 45 num. 25. & 26. omissionē *solemnitatis statutarie
riare actum, nec posse impleri per æquipollens, d
debere ad unguem fervari, per not. in l. siquidem, Cle
præd. minor. Alex. conf. 138. lib. 2. Mar. Soc. conf. 24. lib.
cum nec levis cenferi debeat, sed gravis, ut plenè
46 betur in l. non dubium, C. de leg. dicaturq; tale *statutu
favorabile, secundum Bart. in l. qui exceptionē, ff. de co
47 dict. indeb. quo casu * etiam in exorbitantibus fieri d
bet extensio de casu verò ad fictum, quando in utr
que eadem est ratio, & sumus in favorabilibus, secur
dum Bart. & alios, in l. si constante, in princ. ff. sol. ma
48 & ideo *statutum nostrum loquens in minore, cū
favorabile, extendi debet, quando minor fictè cōtr
49 hit per curatorem, & hoc *statutum in tantum pro
cedit, etiam si aliquando inter aliquos non fuisset ob
servatum, ut dicit Paris. d. conf. 98. n. 81. 82. dicit ampli
50 us conf. 99. n. 54. usq; ad fin. hoc *statutum procedere
etiam si contractus fuisset celebratus extra territori
res tamen sita esset in territorio, & minor subditus
quia statutum concernit favorem minorum, quo casu
ligat minorem ubicumq; contrahentem, allegans a
hoc Bartol. in l. cunctos, C. de sum. Trinit. in 6. q. princip. 8
Pet. de Anchor. in cap. 1. de constit. in 12. quest. princip.
51 Maximè * quando talis minor contraheret extra ter
ritorium cum alio subdito ipsius territorii, secus verò
si contraheret, cum non subdito extra territorium;
52 nisi statutum * loqueretur, nedum in personam, sed
rem, seu inhabilitaret actum ratione personæ, quo
quidem casu fit, ut ratione rei sitæ statutum prædi
ctum locum habeat, ubicumque contractus fuerit
celebratus, dummodo respiciat rem sitam in territo
rio statuentium, ut videtur sentire Bart. in d. l. cunctos
populos, in 7. quest. princ. vers. sed posset dubitari de tali que
stione, & quæ habentur in c. 1. de privileg. lib. 6. & c. fin.
53 & c. dilecti, extr. de for. compet. ubi * ratione rei sitæ
multa conceduntur, quæ alias non concederentur.

De

Decimo tertio requiritur, quod his omnibus per-
 atis, intervenire debeat decretum iudicis, in quo ju-
 ex dicat venditionem esse faciendam, & quod ideo
 interponat suum decretum, l. 1. & l. si pupillorum, §. si Prae-
 ff. de reb. eor. alias eis omissis tanquam pro substan-
 & forma requisitis, non valebit venditio, l. cum hi,
 causa, & §. si Praetor, ff. de transact. Specul. in tit. de Pro-
 cat. §. 1. vers. sed quid si solum per libellum. Affl. decis. 249.
 optimè Zali. conf. 21. num. 2. vers. sed demus, lib. 1. Quod
 eodem * decretum iudex ubi praedium situm est in-
 traponere debet, ut tradit Pet. Rebuff. in Compend. a-
 nat. rer. ecclesiast. fol. mihi 97. n. 22. & ad concordat. tit. de
 elat. §. si quis vero, fol. 329. per l. si praedium, ubi Dd. C. de
 ped. minor. Pragmatica Sanctio de Annatis, fol. mihi 157
 verb. locorum, l. magis, §. illud, ff. de reb. eor. Cravet. conf.
 21. in princ. vers. 2. posito, & optimè consil. 30. num. 1. vers.
 cito videmus. Dicit tamen Rebuffus, d. num. 22. cau-
 tis & tutius esse, ut utriusque consensus interveniat,
 l. iurisperitos, §. 1. ff. de excus. tut. id quod ante eum
 quoque tenuit Lambert. de iure patron. 8. artic. 2. part.
 pnc. 1. part. lib. 1.

Decimo quarto requiritur, quod * iudex tempore
 interpositionis decreti omnino sedere debeat, l. natu-
 ri, §. si queratur, ibi, & pro tribunali decretum interpositum
 ff. de confirm. tut. Corn. conf. 98. num. 4. lib. 1. & facit l.
 §. penult. ff. de bon. possess. ibi; causa cognita pro tribunali, ni-
 ex vi * consuetudinis, & ex iure fori aliter provide-
 tur; quia consuetudo & stilus fori loci habet vim
 specialis privilegii Principis, ut tradit Abbas in c. super
 abbasibus, §. praeterea, ff. de verb. sig. Vel si esset iudex de-
 legatus; qui * cum non habeat locum certum, poterit
 Camera jus dicere, vel decretum interponere, ut tra-
 dit Bald. in l. cum sententiam, C. de sent. n. 2. quod tamen
 intelligendum est de delegato ad unam causam, & non
 universitatem causarum, ut tradunt Dd. in l. si locus
 de iudic. Idem quoque dicendum erit in arbitrio, qui
 pote-

- 59 poterit sibi * ad suum arbitrium eligere locum honoris
 stum, secundum Bald. in *l. pen. n. 6. de iust. & iur.*
- 60 Decimo quinto * requiritur, antequam bona mino-
 rum alienentur, ut prius fiat subhastatio, & in locis
 publicis præfigantur schedulæ notificando, quod con-
 buntur plus offerenti, ut tradit Bald. in *l. ordo, vers. p-*
tu, C. de execut. rei jud. & in auth. hoc ius porrectum, C. de
sacros. eccles. Bart. in l. ait Prætor, §. sed hodie, & ibi etiam
Bald ff. de minor. l. 1. C. de fide instr. & iur. hast. fis. lib. 1.
Bart. in l. alio, ff. de alim. & cib. leg. Matth. de Afflict. in d. c. 1.
cis Neap. quest. 249. Paris. conf. 98. & seq. lib. 1. & noviss.
me Eman. Soar. l. com. opin. lit. D. n. 10. dicens communi
- 61 nem, & * ulterius Menoch. *de arbit. jud. lib. 2. cent. 8. cap.*
129. num. 2. & 3. dicit, quod debeat fieri licitatio p-
viginti dies, allegans Bartolum in l. licitatio, in princ. p-
de Public. atque ita intelligendam esse authent. hoc ius
porrectum, C. de sacros. Eccles. quæ viginti dies in bonis
ecclesiæ distrahendis præstituerit, & similiter dicen-
dum esse in distractione bonorum fisci & civitatis, ut
tradit gl. in l. 1. C. de vendit. bonis civit. & in l. 1. C. de fide
instrument. & iur. hast. fiscal. lib. 10. id quod & Bald. quod
que placuit in l. 1. num. 5. C. de præscript. 30. annor. E-
- 62 quod pro * decreto iudicis interposito præsumend-
 etiam sit, teste Alciato, in *tractat. de præsumpt. reg. 3. præ-*
- 63 *sumpt. 10. communē* * dicens, & ante eum tradit Dec-
 in *c. quoniam, n. 42. & ibidem Molin. de probat. & Pet-*
 Duen. *reg. 89. quam regulam latissimè exornavimus*
 cum ampliationibus & limitationibus, in tractatu
- 64 nostro præsumptionum. Verum hæc, quæ * diximus
 de subhastatione, maximè procedunt, quando con-
 suetudo loci hoc exigeret, quo casu omitti non de-
 bet, licet alias de jure talis subhastatio non requira-
 tur, teste Molin. ad Decium *conf. 403. n. 12. lit. A.*
- 65 Ampliatur autem prædicta reg. Primo, quod * tutor
 bona minorum absq; præmissis, & aliis juris sole-
 mnitatibus alienans dicatur esse in dolo, ex quo con-

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 607

a legum interdicta contraxerit, *l. quemadmodum, in fi. de agric. & censit. lib. no. l. non dubium, C. de legib. l. jube- us nulli, C. de sacros. Eccles. Dec. cons. 178. Ruin. cons. 29. rs. super quarto, in fin lib. 5. & quod * contra eum ju- 66*

ri in litem possit, eorumq; juramento probari, eo- rum res, rerum quantitas, fructus, æstimatio, ac in- tresse, in quibus tutor alienans debeat condemnari

nga minores, ut tradunt Dec. & Ruin. in locis supr. al- g. Et quod talis * etiam tutor extra ordinem puniri 67

ssit, *l. in eos*, ubi text. Bart. & Dd. ff. de tutel. Craver. ns. 186. Id quod * etiam obtinet in Prælato alienan- 68

is, qui dicitur perjurus, & alias pœnas incurrit: quas adunt Rebuff. in suo tract. alienat. n. 102. usque 114. &

ovissime Nicol. Ever. cons. 74.

Secundò ampliatur ut * procedat, etiam si pater vel 69

rens tutor sit alicui ex liberis, debet tamen eo casu

dex prior esse ad consentiendū patri, *l. si pupillorū, de reb. eor. l. 3. C. de prad. & aliis reb. mun. Maxime, &*

ulto * magis, si tanquam suum esset, non tanquam 70

upillare vendiderit, *d. l. 5. l. julianus, §. curator, ff. de cur. rios. quia non furiosi negotium gerens, tradit. Nisi*

pater hoc faceret ut legitimus administrator bono- 71

um filii, qui potest bona filii sine decreto alienare,

tradunt Tiraq in *l. si unquam, in prefat. n. 28. 32. 33. de revoc. donat. & acutissimus Didac. Couvar. lib. 1. r. resol. c. 8. n. 6. Sed si non subesset * justa causa alie- 72*

andi, utpote æs alienum urgens, non poterit pater

la bona alienare, eo quod patris autoritas non sup- leat justam causam, sed judicis loco fit, atq; ita de-

retum tantum suppleat, ut tradunt Craver. co. f. 74. um, 1. & novissime Alciat. in tractat. presumpt. reg. 1. asumpt. 2 num. 6. 7.

Tertio ampliatur * ut procedat, etiam si alienatio 73

erer inter affines, & fratres, adhuc enim sine decreto

eri non poterit alienatio, *l. 4. & ibi Dd. notant C. de red. minor.*

Quar-

- 74 Quartò ampliatur, ut *procedat, etiam si minor auctoritate non
raverit se majorem annis. Quia licet beneficium restitu-
tionis tollat, tamen contractum non ideo nullo
nihil nullum dicet, si consensus propinquorum statu-
ti loci requisitus, non intervenerit, ut tradit Soar.
75 *com. opin. lit. M. n.*, 167. dicens, *communem.
- 76 Quintò ampliatur ut *procedat, etiam si minor
veniam ætatis impetraverit, *l. 2. & 3. C. de his, qui ven-*
77 *iam etat. & l. 1. C. qui & advers. quos.* Quia *licet ven-
tollat restitutionem in integrum, tamen non tol-
nullitatem actus, ubi de alienatione, vel hypothecæ
rerum immobilium agitur, vel quæ immobili æquali-
78 *paretur, d. l. 2. & 3.* Etiam si *constaret pecuniam ven-
sam in rem minoris, quia hoc non validat alienati-
nem prædii, vel similis juris, *l. non solum, l. utere, l. si præ-*
dium, C. de præd. min. fin. dec. non alien.
- 79 Sextò ampliatur, ut *procedat etiam si tutor vel
alienare, vel transferre rem in eum, à quo minor earum
habet, vel à quo provenit, ut tradit Ias. in *l. cum fili,*
n. 170. quem sequitur Tiraq. in *l. si unquam, verbo, don-*
tione largitus, n. 158. licet hac in re dubitasse videatur.
Sicuti etiam idem Tiraq. dubitans *lib. de jure mariti,*
5. n. 54. in simili consuetudine citat consilium Pauli
de Castr. sed tandem *nu. 56. in fin.* magis probat hanc
sententiam, ad quam facit *l. 2. C. si adv. don. & l. si ad re-*
solvenda, C. de præd. minor. l. 1. §. ult. ff. de reb. eor. & hanc
opinionem tanquam veriore tenet Pinel. in *3. par-*
leg. l. n. 58. C. de bon. mater. in vers. sed contrarium puto.
- 80 Septimò ampliatur, quod *etiam acquirens à m-
nore, vel tutore, dicatur esse in dolo præsumpto, si
mala fide, ut probat text. in *c. qui contra jura,* ubi Dy-
de reg. jur. in 6. glossa notab. ubi Bart. in l. 1. C. de fid. inj.
& jure hast. fisc. lib. 10. & pulchrè Bald. cons. 347. opti-
mè Cravet. *de antiq. temp. §. materia ista, n. 5.* in Prælati
sine juris solemnitate contrahente, & quod ideo etiam
am perdat, vel amittat pretium, ubi solemnitate
juris

juris prædictæ non fuerint adhibitæ, & iusta causa non erat alienandi, *l. jubemus, §. sane*, & ibi notat Bald. & Dd. *C. de sacros. eccl. Dec. in l. non omnis, §. si pupillus, ff. si cert. pet. idem conf. 60. nu. 2. Alex. conf. 4. lib. 3. Rebuff. de alien. re. eccl. n. 115. Ea; * etiam præsumptio fit juris, & de jure, quæ in oppositum probationem non admittat, ut tradunt Socin. jun. conf. 69. n. 45. lib. 1. Paris. in c. si diligenti, n. 26. de præscript.*

Verum * hæc ampliatio non procedit, primo, quando lo acquirens erat in bona fide, vel quia talis erat persona, cui permittebatur jus ignorare, puta miles, *l. fin. de jure delib.*

Secundo non procedit, quando * potest se excusare à dolo, quo casu non poterit contra eum in litem urari, ut tradit Bald. in *authent. qui res, vers. sed contra*, & ibi alij Dd. *C. de sacros. eccl. gloss. & Dd. in c. ad auentiam, extr. de reb. eccl. non alien.*

Tertio * non procedit, quatenus pupillus factus est locupletior, ut tradunt Hip. Rim. in *§. fin. n. 61. Inst. quib. alien. lic. Dec. conf. 60. nu. 2. Rod. Suares Hispan.*

t. de las deudas, n. 12. & facit l. 1. ff. de autor. tut. l. fin. C. de incap. pro empt. & §. fin. autem, Instit. quib. alien. lic. Quod etiam procedit * in bonæ fidei possessore, qui licet non teneatur ad æstimationem damni, tenetur tamen in eo, quo fuerit factus locupletior, *l. item veniunt, §. eos autem, l. sed etsi lege, §. consuluit, ff. de petit. hered.* Et idem.

Quoq; * dicendum erit in herede, qui licet ex delicto defuncti non obligetur, tamen tenetur in eo, quod ad eum pervenerit, *l. in hered. ff. de dolo, l. 1. §. fin. ff. de vi & arm. l. pulsos, C. unde vi, & in reg. sicut pœna, ff. de reg. jur.*

Simili * quoq; modo dicendum erit in ecclesia, quatenus reperiatur facta locupletior, de pensionib. perceptis, cū ecclesia * sit cultrix & austrix justitiæ, quæ nihil patiat contra justitiam fieri, *c. 1. §. 1. ff. de alienat.*

Unde atque ideo ipsa etiam merito teneri debet, quatenus facta fuerit locupletior, juxta notata per glos. &

Qq

Bart.

Bart. in authent. qui res, in verb. enim, C. de sacros. eccl. & Bald. in l. jubemus, §. sane, in prin. C. eod. & in l. si pri-
tum, in princ. C. de prad. min. Abbat. in c. si quis presbyterom, de
de reb. eccl. non alien.

89 Octavo ampliatur, quod * etiam alienans possit inoq
revocare cum fructibus, secundum gloss. expressa, q
Bald. Salicet. & alios, in l. cum à matre. C. de rei vend. 131
argum. l. quemadmodum, C. de agric. & censit. lib. 11. 3. d
C. de prad. min. l. si contra, C. si quis ignorans Quia hæc in
actionem in rem, & in personam, l. magis, §. manet, de

90 reb. eorum. Quæ * ampliatio procedit etiam quo adi-ou
rum alienante in rem dotalem contra juris prohibi-
nem, quæ poterit revocari etiam constante matrimonio
nio, ut tradit glos. in l. un. §. & cum lex, C. de rei uxori

91 in verb. alienare. quæ recepta opinio * est, ut tradit Bald.
Novel. de dote, in 7. parte. privil. 1. limit. 12. Bart. l. 2.
cum vir, num. 13. ff. de usu cap. & ratio præcipua Dd. c. d
quia quando factum proprium est à jure prohibi-
propter publicam utilitatem, quod quis admittat,
contra illud veniens, l. quemadmodum, C. de agric. & c
sit. lib. 10. & notatur in c. nosti. de elect. sed hæc aliena-
dotis est interdicta propter publicam utilitatem, l. ff. in

92 solut. matr. ergo contra * illam venire potest, dato quod
maritus jurasset non contravenire: quia talis aliena-
non est prohibita in sui favorem, sed tertii, id est, n-
lieris & Reipublicæ, d. l. 1. ff. solut. matr. & ideo meior
tale juramentum non ligat, quod redundat in præ-
dicium tertii, c. cum contingat, in fin. à contr. sensu. de j-
jur. & tradit Bart. in l. Titia, §. Imperator, verb. quare
de legat. 2. & Bald. in l. 1. C. de inoffic. donat. de qua rei-
de late Pinel. in d. 3. parte, legis 1. n. 73. 74. C. de bon n-
publicum

93 ter. ubi ampliatur * hoc etiam procedere in Prælato, el
alio alienante contra legem, idem in 2. part. l. 2. c. 41

94 30. usque ad fin. ejusdem cap. & in * ecclesia. Nic. Ev.
Præses, cons. 74. per tot.

95 Amplius procedit hæc * ampliatio, quod etiam
tuto

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. & C: 611

tores vel curatores possessionem licet pignori ne-
m vendiderint sine decreto, non opus sit restitutio-
in integrum, l. non est vobis, C. de præd. & al. reb. min.
96
Isti * emptor fuisset bonæ fidei, quo casu lucrabitur
filius: ut latissimè declarat idem Pinel. in d. 2. parte, le-
g. c. 4. n. 30. usque ad fin. cap. C de rescind. vend: ad quem
morem remittimus.

Nono ampliatur, quod * etiam resalienata, non fer- 97
a solemnitate, pereat emptori, non obstante contra-
nullitate, ut est gloss. singularis in l. non omni, §. 1.
ff. 1. ff. si cert. pet. Iason. in l. 1. n. 16. C. de jur. em-
put. Quod notandum est ad limitationem leg. pignus,
de pignorat. act. & Carol. Molin. ad Dec. in l. non omnis,
pupillis n. 4. ff. si cert. pet. dicit * communem, licet De- 98
contrariū dicat, d. n. 4. distinguendo quod aut fu-
eres æque peritura, apud minorem, vel non.

x quibus & illud procedit, an * tutor vel curator, 99
vendiderit sui pupilli rem immobilem, & pro evi-
sione obligaverit omnia ejusdem pupilli bona, post
cessum pupilli, si ejus heres illam rem revendica-
et, & processu per emptorem eidem tutori denun-
tiatione, evictionem capere renuerit, de evictione talis
in nomine suo proprio teneatur. In qua questione
dicendum videtur, quod tutor sive legitimus, &
falsus, sive illegitimus & falsus sit, non teneatur de
evictione, maxime finita tutela, l. post mortem, ff. quando
tut. l. 1. & ibi Bald. & Salic. C. eod. tit. & l. cum
mulier, C. de admin. tut. dummodo vendiderit in
concesso & permisso, cum ejus * officium sit neces- 100
sarium, publicum autoritate, & utilitate privatam, l. si
scripsisti. & ibi Salic. C. de admin. tut. & gloss. in c.
6. distinct. & idem quoq; dicendū est, quando est
tutor cum autoritate & utilitate, secundum gloss. Al-
berici & Dd. in l. fin. ff. si quis caut. Quod * etiam maxi- 101
us procedit, quando vendiderit rem tanquam tutor;
quod idem casu non tenetur de evictione nomine suo

- proprio, sed tantum docere debet, & ostendere
 esse tutorem legitimum, & juridicum, ut dicunt
 & Dd. in l. 1. C. cred. evict. pig. non deb. ubi Bartol. dicit
 millies allegasse tutorem in sui specie non tene
 venditione facta nomine pupilli, & illud mēti tene
 dum esse commendat Jac. de S. Georg. in l. fin. n. 3. C.
 de furt. & Corn. cons. 72. l. 4. quem sequitur Iac. Nvel.
 reg. 230. in verbo, venditor, fall. 1. per text in l. illicita, de
 reb. eor. secundum Bartol. in l. cum vir, ff. de usucapum.
- 102 *nomine officii solum vendiderit: quod maximo
 cedit, quando emptor sciverit tutorem vendebo
 na, tutorio nomine, & sic nomine alieno. Deebat
 enim perscrutari, an esset tutor legitimus & anote
 rat alienare dicto nomine, & si non poterat, deebat
 facere sibi obligare se, & ejus bona, alias dicitur do
 lo, & non potest contra tutorem, idemq; vendere
 agere ad interesse, ut pulchrè notat Lanfranc in quo
 niam contra, de probat. tit. de expensis, n. 4. vers. nota fin.
- 103 gulariter, ubi inter alia dicit, quod *emptor debet
 ante emptionem considerare omnia, quæ eum
 diunt agere, & sic videre an venditor sit talis, qui
 se faciat, ut tradit Marc. Mant. decis. 99. n. 5. per
 l. fin. C. com. de legat. & Aretin. in l. si in aliquam remum
- 104 5. ff. de acq. poss. ubi *emptor qui scienter emit rem
 nam à non domino, non potest agere de evic
 contra venditorem, sed solum ad pretii restitu
 ut latè tradit Couvar. var. resol. lib. 3. c. 17. num. 1. sequens
- 105 Scire *enim, & scire debere, requiparantur, nec
 satur prætenu ignoratæ qui scire potuit, quod no
 rat, l. regula, ff. de jur. & fact. ignor. Etiam si *ven
 pretium non convertisset in utilitatem domui, sed
 in usum proprium, postquam emptor ab eo eie
 uti tutore, vel administratore, & sic ei, uti cen
 personæ, adhibendo ei fidem, solverit preti
 cujus exitu scire, haud spectat emptori, postqua
 emptæ acceperit possessionem, & quoad eum li

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 613

libeat ædes venditor, ut tradit Aretin in §. retinenda,
 6. Instit. de interdict. Dec. cons. 330. n. 3. Verum prædi-
 * non procedunt, primò, si tutor se & bona sua obli- 107
 gasset, quo quidem casu tenetur de evictione propter
 pactum & conventionem, cum alias emptor non e-
 gisset dicta bona minoris, l. etsi is quem, C. de præd. minor.
 ubi Bald. & Dd. pulchrè Socin. cons. 2. lib. 2. Salic.
 & qui, C. quod cum eo, ubi loquuntur * etiam de 108
 procuratore, & alio administratore, nedum necessa-
 riè, sed etiam voluntario.

Secundo non procedunt * in venditione non ne- 109
 cessaria, videlicet quando tutor vendidit rem pupilli
 immobilem sine necessitate, & sine judicis decreto,
 in quibus talis venditio non valet, l. non omni, & l.
 de qua tutores, C. de adm. tut. quo quidem casu tutor
 tenetur ad restitutionem pretii, nisi doceat in utilita-
 tem & commodum pupilli pretium conversum fuis-
 se, dicit textus in terminis in l. prædiorum, & ibi glos.
 Cod. C. de præd. minor. & l. 3. ff. quand. ex fact. tut. & glos.
 Cod. in d. l. fin. ff. si quis caut. Talis enim tutor cense-
 ruisse in dolo, qui ad evictionem capiendam voca-
 tu non allegaverit tutelam finitam, nec venditione
 necum factam, ob necessitatē pupilli fuisse factam,
 ne per consequens pretium in facultates pupilli
 conversum, & expositum.

Decimo ampliatur regula, ut * etiam procedat in 110
 furiosi, prodigi, & similibus, l. qui neque, §. sed et
 curator, l. si prædia, vers. idem servari, ff. de reb. eor. l. 2. C. de
 furios. Maxime * quando talis curator non satis- 111
 gasset, nisi curator * convertisset pretium in utilita- 112
 tem eorum, quo casu agens repellitur exceptione, l.
 solio, §. curator, ff. de curat. fur.

Undecimo ampliatur, ut procedat, enim si * pater 11
 pupilli illa prædia venalia habuisset, modo testamen-
 to non caverit, uti distraherentur: non enim utiq; qui
 voluit vendere, idem etiam postea distrahenda

putavit, l. 1. §. si defunctus, ff. de reb. eor. nec enim pluit
pater post mortem suam alienari à filio, quæ alienari
ipse noluit.

¶ 114 Duodecimo ampliatur quod * etiam vectigale,
vel patrimoniale, sive emphyteuticum prædium, vel
fructus emphyteuticus, vel vectigalis, sine detractu
distrahi non liceat, quamvis jus prædii potius sit, sed
si pecunia, §. si jus emphyteuticum, ff. de reb. eor. l. et in
vectigale, C. de præd. minor.

¶ 115 Decimo tertio ampliatur, ut * procedat etiam la-
pidicinis, cretifodinis, argentifodinis, salinis, & mi-
libus, l. sed et si, §. fin. & l. magis puto, in princ. ff. reb.
eorum.

¶ 116 Decimo quarto ampliatur, ut * procedat et in
fundo bona fide possessore, d. l. magis, §. si pupillus, i. am,

¶ 117 donec evincatur, pupilli fundus dicitur. Et * item
quoque dicendum erit, si possideat ex causa criminis
infecti jussu Prætoris, d. l. magis, §. idemque.

¶ 118 Decimo quinto * ampliatur, ut procedat, et in
fundus esset sterilis, vel saxosus, vel pestilens: nam
movere hoc non debet, cum utique pro fructibus
modo pretium inventurus sit, l. si fundus, ff. de re em.
atque ita nullum erit pupillo commodum, ut alie-
tur, ut tradunt Dec in l. 2. n. 6. C. de offic. ejus, cui ma-
jurisd. Gujac. optimè in ecclesia, Novell. 7. & noviss.
Nicol. Ever. in loc. à minore ad ecclesiam, limitat ier-
clesia, in fine.

¶ 119 Decimo sexto ampliatur, ut * procedat quoque
communia prædia obligari, vel alienari sine decreto
non possint, l. qui neque, §. an obligari ff. de reb. eor. Inter
omnes, C. de præd. minor, ut tradit Ias. in l. qui Roma, co-

¶ 120 herede, num. 28. de verb. oblig. Communia * autem
dia accipere debemus, si pro indiviso communia sint.
Cæterum si pro diviso communia sint, cessante
tione, decreto locus erit, l. magis, §. communia, ff. de
eor.

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 615

Decimo septimo ampliatur, quod * etiam servitus non
possit imponi fundo pupilli, vel adolescentis, vel re-
mitti, l. 3. §. simili modo, ff. de reb. eor. Pinell. in 3. part.
is 1. n. 69. & seq. C. de bon. mater. & Tiraq. in mate-
usfructus, tit. de retract. lingu. §. 1. gloss. 7. num. 55.
duab. seq. Sed contrarium tenet in usufructu, num. 58.
§. 60. & 61.

Decimo octavo ampliatur ut procedat, etiam si ali-
entio fieret ob debitum fiscale, l. ult. c. de præd. min.
Iac. limitat in ecclesia, Novell. 7.

Decimo nono ampliatur, ut * procedat, quod et-
a non liceat vendere redditum minori debitum, l. lex
tutores, C. de admin. tut. l. non solum, C. de præd. min.
Quia tales annui redditus inter immobilia computan-
tu, l. jubemus nulli, in princ. C. de sacros. eccles. & §. hoc nos,
verb. civiles annonas, in authent. de non alienando. Bald. in
iam, C. de exopt. rei jud. l. hac edictali, §. his illud, C. de
fend. nupt. l. unica, in fin. C. uti possid. c. 1. §. sciendum, de
gel, cognit. in usib. feud. Alex. in l. si constante, ff. sol. matr.
Tiraq. de retract. lig. §. 1. gl. 6.

Vigesimo ampliatur, quod * nec redditum annuum
der se, vel bonis suis constituere, vel alteri vendere
neft, id quod * communiter tenent Pragmatici, &
indubitato habent, ut tradit Præses Everardi, in
eclesia, conf. 74. quod * procedit, etiam si minor ven-
disset sub leniori usura; vel etiam si minor veniam æ-
tas impetrasset, vel alias industrius esset, juxta not. in
C. qui & advers. quos. Quia licet venia ætatis tollat
restitutionem in integrum, & industriositas illam diffi-
cuer (quia facit præsumi non esse læsum per ætatem)
notat en non tollunt nullitatem actus, ubi de alienatione,
hypotheca rei immobilis agitur, vel quo immobili
æquiparatur, l. 2. & 3. C. de his qui ven. et. impet. Vel
cum si cōstaret pecuniā versam esse in rem minoris;
quia hoc non valet ad alienationē prædii, vel similis
us, l. non solum, l. utere, l. si prædium, C. de præd. minor. Zas.
incerti, §. quoniam n. 12. & seq. ff. si cert. pet.

- 127 Sed hic quaestiones * est, quomodo probabitur pecunia esse versam in utilitatem, seu pupillum locupletior factum? Et dicendum est, tunc deinde rem pupilli versam esse pecuniam, quando est utitur impensa ad commodum minoris, ita ut minor non solum habuerit aēs alienum, sed etiam fructione commodum aēis alieni, & sic locupletior factus erit non solum in sorte, sed etiam in interusurio, seu commodi sortis, ut quando inde graviores usuras solverit, vel commissum emphyteusis evitaverit, vel fundum avitum tempore forte redemptionis rante redemerit, vel res perutiles aut necessarias paraverit, vel utiliter per se negotiatus fuerit, aut societatem negotiantium contulerit. Locupletior autem * factum dicimus eum, tam qui penes se rem habet, quam qui in corpus patrimonii quoquo modo convertit, aut cuius in rem versum est, licet malo eventu perierit, l. si ipsa res, ff. quod met. caus. l. in pupillo, ff. de solut. l. si pupilli, ff. de solut. reg. l. 2. ff. de calumniat. l. si cum mulier, ff. de donat. int. vir. & ux. l. 1. Vel si ex pecunia aliam rem comparatam habuerit, in pupillo, ff. de except. unde pro declaratione hujusmodi quando quis dicatur locupletior, recurrendum est ad notata, per gloss. in l. fin. C. de usucap. pro empt. ubi Balis dicit eum factum locupletior, quando constitutus de utilitate, quæ in actu permanferit, vel provisum fuerit necessitati, sequitur Dec. in l. ex pœnalibus, n. 5. de g. jur. allegans l. sed an ultro, §. fin. ff. de neg. gest. Et hoc tempore inspicendum est, quo iudicium accipitur, est, tempus litis contestationis, ut tradunt Bart. Baldus & Castr. in l. pupillo, per illum text. ff. de solut. l. si minor de minor. l. quid autem, in princ. ff. de donat. int. vir. & ux. l. 1. l. 2. l. 3. l. 4. l. 5. l. 6. l. 7. l. 8. l. 9. l. 10. l. 11. l. 12. l. 13. l. 14. l. 15. l. 16. l. 17. l. 18. l. 19. l. 20. l. 21. l. 22. l. 23. l. 24. l. 25. l. 26. l. 27. l. 28. l. 29. l. 30. l. 31. l. 32. l. 33. l. 34. l. 35. l. 36. l. 37. l. 38. l. 39. l. 40. l. 41. l. 42. l. 43. l. 44. l. 45. l. 46. l. 47. l. 48. l. 49. l. 50. l. 51. l. 52. l. 53. l. 54. l. 55. l. 56. l. 57. l. 58. l. 59. l. 60. l. 61. l. 62. l. 63. l. 64. l. 65. l. 66. l. 67. l. 68. l. 69. l. 70. l. 71. l. 72. l. 73. l. 74. l. 75. l. 76. l. 77. l. 78. l. 79. l. 80. l. 81. l. 82. l. 83. l. 84. l. 85. l. 86. l. 87. l. 88. l. 89. l. 90. l. 91. l. 92. l. 93. l. 94. l. 95. l. 96. l. 97. l. 98. l. 99. l. 100. l. 101. l. 102. l. 103. l. 104. l. 105. l. 106. l. 107. l. 108. l. 109. l. 110. l. 111. l. 112. l. 113. l. 114. l. 115. l. 116. l. 117. l. 118. l. 119. l. 120. l. 121. l. 122. l. 123. l. 124. l. 125. l. 126. l. 127. l. 128. l. 129. l. 130. l. 131. l. 132. l. 133. l. 134. l. 135. l. 136. l. 137. l. 138. l. 139. l. 140. l. 141. l. 142. l. 143. l. 144. l. 145. l. 146. l. 147. l. 148. l. 149. l. 150. l. 151. l. 152. l. 153. l. 154. l. 155. l. 156. l. 157. l. 158. l. 159. l. 160. l. 161. l. 162. l. 163. l. 164. l. 165. l. 166. l. 167. l. 168. l. 169. l. 170. l. 171. l. 172. l. 173. l. 174. l. 175. l. 176. l. 177. l. 178. l. 179. l. 180. l. 181. l. 182. l. 183. l. 184. l. 185. l. 186. l. 187. l. 188. l. 189. l. 190. l. 191. l. 192. l. 193. l. 194. l. 195. l. 196. l. 197. l. 198. l. 199. l. 200. l. 201. l. 202. l. 203. l. 204. l. 205. l. 206. l. 207. l. 208. l. 209. l. 210. l. 211. l. 212. l. 213. l. 214. l. 215. l. 216. l. 217. l. 218. l. 219. l. 220. l. 221. l. 222. l. 223. l. 224. l. 225. l. 226. l. 227. l. 228. l. 229. l. 230. l. 231. l. 232. l. 233. l. 234. l. 235. l. 236. l. 237. l. 238. l. 239. l. 240. l. 241. l. 242. l. 243. l. 244. l. 245. l. 246. l. 247. l. 248. l. 249. l. 250. l. 251. l. 252. l. 253. l. 254. l. 255. l. 256. l. 257. l. 258. l. 259. l. 260. l. 261. l. 262. l. 263. l. 264. l. 265. l. 266. l. 267. l. 268. l. 269. l. 270. l. 271. l. 272. l. 273. l. 274. l. 275. l. 276. l. 277. l. 278. l. 279. l. 280. l. 281. l. 282. l. 283. l. 284. l. 285. l. 286. l. 287. l. 288. l. 289. l. 290. l. 291. l. 292. l. 293. l. 294. l. 295. l. 296. l. 297. l. 298. l. 299. l. 300. l. 301. l. 302. l. 303. l. 304. l. 305. l. 306. l. 307. l. 308. l. 309. l. 310. l. 311. l. 312. l. 313. l. 314. l. 315. l. 316. l. 317. l. 318. l. 319. l. 320. l. 321. l. 322. l. 323. l. 324. l. 325. l. 326. l. 327. l. 328. l. 329. l. 330. l. 331. l. 332. l. 333. l. 334. l. 335. l. 336. l. 337. l. 338. l. 339. l. 340. l. 341. l. 342. l. 343. l. 344. l. 345. l. 346. l. 347. l. 348. l. 349. l. 350. l. 351. l. 352. l. 353. l. 354. l. 355. l. 356. l. 357. l. 358. l. 359. l. 360. l. 361. l. 362. l. 363. l. 364. l. 365. l. 366. l. 367. l. 368. l. 369. l. 370. l. 371. l. 372. l. 373. l. 374. l. 375. l. 376. l. 377. l. 378. l. 379. l. 380. l. 381. l. 382. l. 383. l. 384. l. 385. l. 386. l. 387. l. 388. l. 389. l. 390. l. 391. l. 392. l. 393. l. 394. l. 395. l. 396. l. 397. l. 398. l. 399. l. 400. l. 401. l. 402. l. 403. l. 404. l. 405. l. 406. l. 407. l. 408. l. 409. l. 410. l. 411. l. 412. l. 413. l. 414. l. 415. l. 416. l. 417. l. 418. l. 419. l. 420. l. 421. l. 422. l. 423. l. 424. l. 425. l. 426. l. 427. l. 428. l. 429. l. 430. l. 431. l. 432. l. 433. l. 434. l. 435. l. 436. l. 437. l. 438. l. 439. l. 440. l. 441. l. 442. l. 443. l. 444. l. 445. l. 446. l. 447. l. 448. l. 449. l. 450. l. 451. l. 452. l. 453. l. 454. l. 455. l. 456. l. 457. l. 458. l. 459. l. 460. l. 461. l. 462. l. 463. l. 464. l. 465. l. 466. l. 467. l. 468. l. 469. l. 470. l. 471. l. 472. l. 473. l. 474. l. 475. l. 476. l. 477. l. 478. l. 479. l. 480. l. 481. l. 482. l. 483. l. 484. l. 485. l. 486. l. 487. l. 488. l. 489. l. 490. l. 491. l. 492. l. 493. l. 494. l. 495. l. 496. l. 497. l. 498. l. 499. l. 500. l. 501. l. 502. l. 503. l. 504. l. 505. l. 506. l. 507. l. 508. l. 509. l. 510. l. 511. l. 512. l. 513. l. 514. l. 515. l. 516. l. 517. l. 518. l. 519. l. 520. l. 521. l. 522. l. 523. l. 524. l. 525. l. 526. l. 527. l. 528. l. 529. l. 530. l. 531. l. 532. l. 533. l. 534. l. 535. l. 536. l. 537. l. 538. l. 539. l. 540. l. 541. l. 542. l. 543. l. 544. l. 545. l. 546. l. 547. l. 548. l. 549. l. 550. l. 551. l. 552. l. 553. l. 554. l. 555. l. 556. l. 557. l. 558. l. 559. l. 560. l. 561. l. 562. l. 563. l. 564. l. 565. l. 566. l. 567. l. 568. l. 569. l. 570. l. 571. l. 572. l. 573. l. 574. l. 575. l. 576. l. 577. l. 578. l. 579. l. 580. l. 581. l. 582. l. 583. l. 584. l. 585. l. 586. l. 587. l. 588. l. 589. l. 590. l. 591. l. 592. l. 593. l. 594. l. 595. l. 596. l. 597. l. 598. l. 599. l. 600. l. 601. l. 602. l. 603. l. 604. l. 605. l. 606. l. 607. l. 608. l. 609. l. 610. l. 611. l. 612. l. 613. l. 614. l. 615. l. 616. l. 617. l. 618. l. 619. l. 620. l. 621. l. 622. l. 623. l. 624. l. 625. l. 626. l. 627. l. 628. l. 629. l. 630. l. 631. l. 632. l. 633. l. 634. l. 635. l. 636. l. 637. l. 638. l. 639. l. 640. l. 641. l. 642. l. 643. l. 644. l. 645. l. 646. l. 647. l. 648. l. 649. l. 650. l. 651. l. 652. l. 653. l. 654. l. 655. l. 656. l. 657. l. 658. l. 659. l. 660. l. 661. l. 662. l. 663. l. 664. l. 665. l. 666. l. 667. l. 668. l. 669. l. 670. l. 671. l. 672. l. 673. l. 674. l. 675. l. 676. l. 677. l. 678. l. 679. l. 680. l. 681. l. 682. l. 683. l. 684. l. 685. l. 686. l. 687. l. 688. l. 689. l. 690. l. 691. l. 692. l. 693. l. 694. l. 695. l. 696. l. 697. l. 698. l. 699. l. 700. l. 701. l. 702. l. 703. l. 704. l. 705. l. 706. l. 707. l. 708. l. 709. l. 710. l. 711. l. 712. l. 713. l. 714. l. 715. l. 716. l. 717. l. 718. l. 719. l. 720. l. 721. l. 722. l. 723. l. 724. l. 725. l. 726. l. 727. l. 728. l. 729. l. 730. l. 731. l. 732. l. 733. l. 734. l. 735. l. 736. l. 737. l. 738. l. 739. l. 740. l. 741. l. 742. l. 743. l. 744. l. 745. l. 746. l. 747. l. 748. l. 749. l. 750. l. 751. l. 752. l. 753. l. 754. l. 755. l. 756. l. 757. l. 758. l. 759. l. 760. l. 761. l. 762. l. 763. l. 764. l. 765. l. 766. l. 767. l. 768. l. 769. l. 770. l. 771. l. 772. l. 773. l. 774. l. 775. l. 776. l. 777. l. 778. l. 779. l. 780. l. 781. l. 782. l. 783. l. 784. l. 785. l. 786. l. 787. l. 788. l. 789. l. 790. l. 791. l. 792. l. 793. l. 794. l. 795. l. 796. l. 797. l. 798. l. 799. l. 800. l. 801. l. 802. l. 803. l. 804. l. 805. l. 806. l. 807. l. 808. l. 809. l. 810. l. 811. l. 812. l. 813. l. 814. l. 815. l. 816. l. 817. l. 818. l. 819. l. 820. l. 821. l. 822. l. 823. l. 824. l. 825. l. 826. l. 827. l. 828. l. 829. l. 830. l. 831. l. 832. l. 833. l. 834. l. 835. l. 836. l. 837. l. 838. l. 839. l. 840. l. 841. l. 842. l. 843. l. 844. l. 845. l. 846. l. 847. l. 848. l. 849. l. 850. l. 851. l. 852. l. 853. l. 854. l. 855. l. 856. l. 857. l. 858. l. 859. l. 860. l. 861. l. 862. l. 863. l. 864. l. 865. l. 866. l. 867. l. 868. l. 869. l. 870. l. 871. l. 872. l. 873. l. 874. l. 875. l. 876. l. 877. l. 878. l. 879. l. 880. l. 881. l. 882. l. 883. l. 884. l. 885. l. 886. l. 887. l. 888. l. 889. l. 890. l. 891. l. 892. l. 893. l. 894. l. 895. l. 896. l. 897. l. 898. l. 899. l. 900. l. 901. l. 902. l. 903. l. 904. l. 905. l. 906. l. 907. l. 908. l. 909. l. 910. l. 911. l. 912. l. 913. l. 914. l. 915. l. 916. l. 917. l. 918. l. 919. l. 920. l. 921. l. 922. l. 923. l. 924. l. 925. l. 926. l. 927. l. 928. l. 929. l. 930. l. 931. l. 932. l. 933. l. 934. l. 935. l. 936. l. 937. l. 938. l. 939. l. 940. l. 941. l. 942. l. 943. l. 944. l. 945. l. 946. l. 947. l. 948. l. 949. l. 950. l. 951. l. 952. l. 953. l. 954. l. 955. l. 956. l. 957. l. 958. l. 959. l. 960. l. 961. l. 962. l. 963. l. 964. l. 965. l. 966. l. 967. l. 968. l. 969. l. 970. l. 971. l. 972. l. 973. l. 974. l. 975. l. 976. l. 977. l. 978. l. 979. l. 980. l. 981. l. 982. l. 983. l. 984. l. 985. l. 986. l. 987. l. 988. l. 989. l. 990. l. 991. l. 992. l. 993. l. 994. l. 995. l. 996. l. 997. l. 998. l. 999. l. 1000. l. 1001. l. 1002. l. 1003. l. 1004. l. 1005. l. 1006. l. 1007. l. 1008. l. 1009. l. 1010. l. 1011. l. 1012. l. 1013. l. 1014. l. 1015. l. 1016. l. 1017. l. 1018. l. 1019. l. 1020. l. 1021. l. 1022. l. 1023. l. 1024. l. 1025. l. 1026. l. 1027. l. 1028. l. 1029. l. 1030. l. 1031. l. 1032. l. 1033. l. 1034. l. 1035. l. 1036. l. 1037. l. 1038. l. 1039. l. 1040. l. 1041. l. 1042. l. 1043. l. 1044. l. 1045. l. 1046. l. 1047. l. 1048. l. 1049. l. 1050. l. 1051. l. 1052. l. 1053. l. 1054. l. 1055. l. 1056. l. 1057. l. 1058. l. 1059. l. 1060. l. 1061. l. 1062. l. 1063. l. 1064. l. 1065. l. 1066. l. 1067. l. 1068. l. 1069. l. 1070. l. 1071. l. 1072. l. 1073. l. 1074. l. 1075. l. 1076. l. 1077. l. 1078. l. 1079. l. 1080. l. 1081. l. 1082. l. 1083. l. 1084. l. 1085. l. 1086. l. 1087. l. 1088. l. 1089. l. 1090. l. 1091. l. 1092. l. 1093. l. 1094. l. 1095. l. 1096. l. 1097. l. 1098. l. 1099. l. 1100. l. 1101. l. 1102. l. 1103. l. 1104. l. 1105. l. 1106. l. 1107. l. 1108. l. 1109. l. 1110. l. 1111. l. 1112. l. 1113. l. 1114. l. 1115. l. 1116. l. 1117. l. 1118. l. 1119. l. 1120. l. 1121. l. 1122. l. 1123. l. 1124. l. 1125. l. 1126. l. 1127. l. 1128. l. 1129. l. 1130. l. 1131. l. 1132. l. 1133. l. 1134. l. 1135. l. 1136. l. 1137. l. 1138. l. 1139. l. 1140. l. 1141. l. 1142. l. 1143. l. 1144. l. 1145. l. 1146. l. 1147. l. 1148. l. 1149. l. 1150. l. 1151. l. 1152. l. 1153. l. 1154. l. 1155. l. 1156. l. 1157. l. 1158. l. 1159. l. 1160. l. 1161. l. 1162. l. 1163. l. 1164. l. 1165. l. 1166. l. 1167. l. 1168. l. 1169. l. 1170. l. 1171. l. 1172. l. 1173. l. 1174. l. 1175. l. 1176. l. 1177. l. 1178. l. 1179. l. 1180. l. 1181. l. 1182. l. 1183. l. 1184. l. 1185. l. 1186. l. 1187. l. 1188. l. 1189. l. 1190. l. 1191. l. 1192. l. 1193. l. 1194. l. 1195. l. 1196. l. 1197. l. 1198. l. 1199. l. 1200. l. 1201. l. 1202. l. 1203. l. 1204. l. 1205. l. 1206. l. 1207. l. 1208. l. 1209. l. 1210. l. 1211. l. 1212. l. 1213. l. 1214. l. 1215. l. 1216. l. 1217. l. 1218. l. 1219. l. 1220. l. 1221. l. 1222. l. 1223. l. 1224. l. 1225. l. 1226. l. 1227. l. 1228. l. 1229. l. 1230. l. 1231. l. 1232. l. 1233. l. 1234. l. 1235. l. 1236. l. 1237. l. 1238. l. 1239. l. 1240. l. 1241. l. 1242. l. 1243. l. 1244. l. 1245. l. 1246. l. 1247. l. 1248. l. 1249. l. 1250. l. 1251. l. 1252. l. 1253. l. 1254. l. 1255. l. 1256. l. 1257. l. 1258. l. 1259. l. 1260. l. 1261. l. 1262. l. 1263. l. 1264. l. 1265. l. 1266. l. 1267. l. 1268. l. 1269. l. 1270. l. 1271. l. 1272. l. 1273. l. 1274. l. 1275. l. 1276. l. 1277. l. 1278. l. 1279. l. 1280. l. 1281. l. 1282. l. 1283. l. 1284. l. 1285. l. 1286. l. 1287. l. 1288. l. 1289. l. 1290. l. 1291. l. 1292. l. 1293. l. 1294. l. 1295. l. 1296. l. 1297. l. 1298. l. 1299. l. 1300. l. 1301. l. 1302. l. 1303. l. 1304. l. 1305. l. 1306. l. 1307. l. 1308. l. 1309. l. 1310. l. 1311. l. 1312. l. 1313. l. 1314. l. 1315. l. 1316. l. 1317. l. 1318. l. 1319. l. 1320. l. 1321. l. 1322. l. 1323. l. 1324. l. 1325. l. 1326. l. 1327. l. 1328. l. 1329. l. 1330. l. 1331. l. 1332. l. 1333. l. 1334. l. 1335. l. 1336. l. 1337. l. 1338. l. 1339. l. 1340. l. 1341. l. 1342. l. 1343. l. 1344. l. 1345. l. 1346. l. 1347. l. 1348. l. 1349. l. 1350. l. 1351. l. 1352. l. 1353. l. 1354. l. 1355. l. 1356. l. 1357. l. 1358. l. 1359. l. 1360. l. 1361. l. 1362. l. 1363. l. 1364. l. 1365. l. 1366. l. 1367. l. 1368. l. 1369. l. 1370. l. 1371. l. 1372. l. 1373. l. 1374. l. 1375. l. 1376. l. 1377. l. 1378. l. 1379. l. 1380. l. 1381. l. 1382. l. 1383. l. 1384. l. 1385. l. 1386. l. 1387. l. 1388. l. 1389. l. 1390. l. 1391. l. 1392. l. 1393. l. 1394. l. 1395. l. 1396. l. 1397. l. 1398. l. 1399. l. 1400. l. 1401. l. 1402. l. 1403. l. 1404. l. 1405. l. 1406. l. 1407. l. 1408. l. 1409. l. 1410. l. 1411. l. 1412. l. 1413. l. 1414. l. 1415. l. 1416. l. 1417. l. 1418. l. 1419. l. 1420. l. 1421. l. 1422. l. 1423. l. 1424. l. 1425. l. 1426. l. 1427. l. 1428. l. 1429. l. 1430. l. 1431. l. 1432. l. 1433. l. 1434. l. 1435. l. 1436. l. 1437. l. 1438. l. 1439. l. 1440. l. 1441. l. 1442. l. 1443. l. 1444. l. 1445. l. 1446. l. 1447. l. 1448. l. 1449. l. 1450. l. 1451. l. 1452. l. 1453. l. 1454. l. 1455. l. 1456. l. 1457. l. 1458. l. 1459. l. 1460. l. 1461. l. 1462. l. 1463. l. 1464. l. 1465. l. 1466. l. 1467. l. 1468. l. 1469. l. 1470. l. 1471. l. 1472. l. 1473. l. 1474. l. 1475. l. 1476. l. 1477. l. 1478. l. 1479. l. 1480. l. 1481. l. 1482. l. 1483. l. 1484. l. 1485. l. 1486. l. 1487. l. 1488. l. 1489. l. 1490. l. 1491. l. 1492. l. 1493. l. 1494. l. 1495. l. 1496. l. 1497. l. 1498. l. 1499. l. 1500. l. 1501. l. 1502. l. 1503. l. 1504. l. 1505. l. 1506. l. 1507. l. 1508. l. 1509. l. 1510. l. 1511. l. 1512. l. 1513. l. 1514. l. 1515. l. 1516. l. 1517. l. 1518. l. 1519. l. 1520. l. 1521. l. 1522. l. 1523. l. 1524. l. 1525. l. 1526. l. 1527. l. 1528. l. 1529. l. 1530. l. 1531. l. 1532. l. 1533. l. 1534. l. 1535. l. 1536. l. 1537. l. 1538. l. 1539. l. 1540. l. 1541. l. 1542. l. 1543. l. 1544. l. 1545. l. 1546. l. 1547. l. 1548. l. 1549. l. 1550. l. 1551. l. 1552. l. 1553. l. 1554. l. 1555. l. 1556. l. 1557. l. 1558. l. 1559. l. 1560. l. 1561. l. 1562. l. 1563. l. 1564. l. 1565. l. 1566. l. 1567. l. 1568. l. 1569. l. 1570. l. 1571. l. 1572. l. 1573. l. 1574. l. 1575. l. 1576. l. 1577. l. 1578. l. 1579. l. 1580. l. 1581. l. 1582. l. 1583. l. 1584. l. 1585. l. 1586. l. 1587. l. 1588. l. 1589. l. 1590. l. 1591. l. 1592. l. 1593. l. 1594. l. 1595. l. 1596. l. 1597. l. 1598. l. 1599. l. 1600. l. 1601. l. 1602. l. 1603. l. 1604. l. 1605. l

probatio, quod quis præsumatur factus locupletior,
 contractus teneat, & minor petat restitutionem? In
 hac quæstione dicendum erit minorem amissionem
 probare debere, & ipsum non fuisse locupletatum,
 utrumque non fuisse versum in suam utilitatem, *l. 1. si advers. creditor. Iason in l. nam & postea, §. sed minor, ff. de iurejur.* Et ratio est, quia * unusquisque probare de-
 bet id, quod est fundamentum suæ intentionis, juxta
 statuta per Bartol. in *l. illa, ff. de verb. oblig. & in l. 1. C. de e-*
nd. Unde si minor agens petat restitui adversus con-
 tractum, vigore læsionis, probare debet, quod non
 fuerit locupletatus, nec versum in suum commodum:
 rem * ex quo constiterit pecunias ad ejus manus per-
 misse, ex hoc præsumitur factus locupletior, non
 probato per eum, quod eas in malam partem consum-
 ptit, ut voluit gloss. quam commendat Angel. in *l. 1. ff. de petit. hered. Anchor. consil. 5.* volens, quem
 præsumi * factum locupletiozem eo ipso, quod rece-
 pit pretium, nec apparuerit consumptum, per *l. in*
pupillorum, ff. de solut. & hæc * communis dicitur opi-
o, secundum Hip. Riminald. d. loco, n. 59. in fin. quia
 rem * præsumitur quis suum consumpsisse, & jactasse,
l. 1. de indebito, ff. de probat. Imo præsumitur locuple-
 tus, *l. si defunctus, C. arbit. tut. subditque Ruin. cons. 29.*
l. 2. non facile ab opinione glossæ, expresse approba-
 tur per Angelum, recedendum esse, maxime quia pro-
 batio sit juris præsumptio, atque ideo relevare actorem ab
 onere probandi, & transferri in illum, qui dicat con-
 sumptum; non probando ergo pupillus consumptionem,
 præsumitur factus locupletior, adeo ut minor debeat pro-
 bare se non esse factum locupletiozem. Si vero * con-
 tractus fuerit nullus, debet creditor probare mino-
 rem locupletatum ex pretio, ut illud repetat, etiam
 accipiendo, ut tenet Salic. in *l. prædiorum, C. de præd. mi-*
or. & gloss. in l. 1. C. si advers. credit. Socin. cons. 115. Nec
 sufficit, illum probare simpliciter rem, vel pecuniam

- ad eum pervenisse, sed in ejus utilitatem fuisse conversam, ostendere debet, *d. l. pradiorum*. Et hanc distinctionem communem esse dicunt Iac. Port. *lib. 3. in opin. concl. 12*. Car. Molin. *de usur. n. 284. & seq.* licet Molin. *num. 273. usque ad 287. maxime num. 285. & 286.* contra hanc distinctionem multa adducat in contrarium, uti etiam facit Pinel. *in 2. part. l. 2. c. 4. n. 64. usque ad fin. C. de rescin. vend.* dicit * tamen idem Portus communem hanc distinctionem non procedere contra contractu mutui, in quo verum debeat semper probari per agentem, allegans Bald. *in d. l. pradiorum*.
- 139 Vigesimo primo * ampliatur regula, quod etiam valeat alienatio mobilium, quæ servando servari possunt, *l. lex que tutores, l. fin. & ibi Dd. C. de admin. tut. l. 1. n. 30. usque ad 37. ff. ad Trebel. idem in l. singularia. l. 4. ff. si cert. pet. & in l. mandata, n. 3. ff. de offic. ejus. Ale. in l. restituta, §. pupillus, num. 3. & 4. ff. ad Trebel. Rolan Valle, in tract. de luc. dot. quæst. 45. maxime * stante simili statuto, ut tradit Alex. *conf. 27. n. 6. lib. 3.* Imo verum etiam quando res mobilis pretiosa esset, vel quæ servari potest, ut probatur *in d. l. lex que tutores*, post principium, *ibi, ut hæc omnia*, de quibus plenius Corn. *conf. 92. & conf. 185. l. 4. Rub. conf. 239. Soc. jun. conf. 148. l. 1. & decis. Neap. 249.* Idq; hac ratione, quod huiusmodi mobilia immobilibus comparentur, maxime cum agitur de prohibitione alienationis, ut est *in c. tua, extr. de his, quæ sunt à prælat. & est gloss. in c. 1. verb. abstinentes*, quæ est glossa ult. *de cler. agrot. l. 6. Pa. nor. in c. contingit. verba, concluderem sic. extr. de transact.**
- 141 Dicitur autem res servando servari * posse, quando ex ea fructus percipitur, & nihilominus servatur, sed dominium retinetur, ut tradit Alex. *in l. 1. §. fuit quæstum, n. 31. & 36. in fin. ff. ad Trebel.* ut sunt annuli, gemæ, torques, & id genus.
- 142 Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat primo de jure Digesti; quo jure poterit minor sine de-

reto iudicis alienare, ex sententia glossæ & Bartoli
inter pupillos, ff. de autorit. tut. & tradit Francisc. Aret.
in sil. 22.

Secundo non * procedit in regno Galliæ, in quo l. 143
de tutores, C. de administ. tut. (quæ est Constantini
in Magni, de qua compilatores Cod. desumpserunt l.
C. quand. decret. op. non est, quam etiam Iustinianus
mutatus est in d. l. fin. in fin. ff. de administ. tut.) nunquam
recepta, & jam dudum ubique exolevit, & man-
prohibito tantum in rebus immobilibus, vel quæ
illis exequantur, secundum jus antiquum Pandecta-
im.

Tertio non procedit * in vestibis detritis & ani- 144
malibus supervacuis, quæ oneri & sumptui sint, l. 4. C.
quand. decret. opus non est, & d. l. quæ tutores, C. de ad-
minist. tut.

Quarto non * procedit in adulto curatore caren- 145
te, qui poterit alienare mobilia omnia sine decreto,
curatorem habens, C. de in integr. restit. Nam adultus
curatore * carens habetur pro majore, quantum ad 146
hoc, ut gesta per eum valeant, ut notat Alex. in d. l. si
curatorem, in 2. notab. & fuit de mente gl. penult. ibi,
cum dicit, quod videatur quasi paterfamilias, & ideo
quod facit valere.

Quinto non procedit, multo magis * ex communi 147
d. resolutione in pecunia minoris, ubi necessarium
non est decretum, ut tradit Bart. conf. 70. nu. 2. & pro-
bat Dec. in l. filiusfamilias, n. 5. ff. si cert. pet. idque etiam
observat, ut sæpe solus tutor vel curator ex pe-
cunia minoris emat, vel eam scenori tradat, & plane
usus necessarios minorum eam expendat, ut in l. 3.
de usur. pup. & l. 4. C. de adm. tut. salva decisione juris
novi, de qua in auth. ante l. 1. C. eod. tit. Sic ex * pecunia 148
solvitur creditoribus minorum, l. ait.
curator, §. 1. ff. de minor. solutio autem juris necessitatem
habet, ut in Princ. Instit. de verb. obligat.

Sexto

Cap. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. & c. 621

Secundo non procedit, quando * fieret ex causa trans-
actionis, quo casu valebit absque decreto, secundum 157
gloss. in l. praeses, C. de transact.

Tertio non procedit, quando * illa actio compete-
ret ad rem immobilem, vel mobilem, scilicet centum 158

alternative, ad electionem debitoris, cui cessit: quo
cessio actionis ad centum, tanquam ad rem mobi-
lem facta, tenebit, ut tradit Alex. d. conf. 125. n. 14. lib.
Francisc. Turzan. conclus. 22. allegans Bart. in l. si
delegatum, §. si quis ita. vers. ultimo, ff. de legat. 1. Qui * di- 159

recte actionem ex natura rei, in qua ipsa actio contineat-
ur, vel ad quam competat, judicari mobilem aut im-
mobilem, juxta gloss. in l. 1. C. si advers. transact. & §. 1.
in auth. de non alien. reb. & in l. ad rem resolvendam, C. de

procurat. minor. Id quod * multo magis locum habet, quan- 160
do actio daretur ad rem mobilem, scilicet ad quantita-

tem: quia computatur inter mobilia, & non inter im-
mobilia; d. l. 1. C. si advers. transact. ut tradunt Oldrad. con-
f. 219. Specul. in tit. de instrum. edit. §. nunc. vero aliqua;
addit. quae incip. Scire debes, & in tit. de fructib. & interesse,
§. vers. quid si debeo. & Angel. in l. 1. §. fait. quæsitum, ff.
de Trebell.

Quarto non procedit, quo * ad actionem persona- 161
lem, quæ competat pro rebus immobilibus ex statu-

tu, quia censetur mobilis, ut tradit Tiraq. de retract.
in §. 1. gloss. 7. num. 31. Dec. cum Molin. conf. 300. n.
& 6. allegans Bart. in l. Gallus, §. videndum, ff. de lib. &
p. & in l. nemo, ff. de in integr. restit. per l. sciendum, §.
fundus, ff. qui satisd. cog. quia non * proprie dicitur me-
um quod est mihi debitum, ut tradit gloss. Instit. de act. 162
verbo debetur.

Quinto non procedit, quando * fieret talis cessio 163
ex necessitate fideicommissi, quo casu adultus potest,
apillus vero non potest sine tutore, l. restituta, §. fin. ff.
de Trebell.

Sexto non procedit, quando * illa actio compete- 164
ret

ret ad rem, quæ servando servari non potest, per ot
in l. i. C. si advers. transact. ut tradit Alex. d. conf. 135. 4.
 165 *vers. ecce si pupillus, lib. 1.* Simili quoque * modo di
 dum erit de actione ad fructus, vel pecuniam, via
 idem judicamus pro ipsa actione, prout judicamur
 ipso, ad quod dicitur dari actio, ut notant Dd. *in l.*
C. si advers. transact. Cyn. & Bart. in l. potest pupillus, de
autor. tut. & in l. moventium, ff. de verb. sig.

166 Dicuntur autem * res servando servari non pœ,
 quæ non possunt durare ultra triennium, secundum
 gloss. *in l. i. C. si advers. usuc. & in l. di vortio, §. interdum,*
sol. matr. quales dicuntur res mobiles, juxta gloss. *in l. i.*
tabil. in d. l. i. C. si adv. usuc. & gloss. penult. in l. fin. C. de
quib. caus. in integr. restit. non est necess. vestes, & id genus
 quæ usu consumuntur, ut tradit Hippol. Riminal.
Instit. quib. alien. lic. vel non tit. 8. num. 114. & seq. & fat
L. quæ tutores, in fin. C. de admin. tut. Deniq; pecunia
 stinata ad expendendum, vinum, oleum, poma, & fi
 mentum, in quibus bonis potest se intromittere,
 illa alienare, in dotem, & extra, sine decreto, ut trad
 Boër. *decis. 209. num. 4. & Roder. Soar. in tit. de las arr.*
num. 61. & seq. vers. sed utrum minor. Alex. conf. 92. num.
3. lib. 6. allegans gloss. in l. i. §. fuit quesitum, ff. ad Trebe

167 Pari * modo etiam fructus numerantur, quia ult
 triennium durare non præsumuntur, qui etiam alie
 168 nari poterunt sine decreto, ut * commune ait Cor
conf. 104. num. 25. lib. 2. ut eum allegat Soar. in thes. n
cept. sentent. lit. F. num. 346. Alexand. conf. 149. num.
lib. 1. & conf. 92. num. 3. 4. & 5. lib. 6. & facit gloss. in
l. i. C. si advers. usuc. cum qua sentiunt omnes Dd. ibi

169 Unde * si quis ageret ad fundum, & fructus perce
 ptos ex eo fundo, annis decem pluribusve transactis
 non debet petere suum adversarium condemna
 ri ad ipsos fructus, verum petere tenebitur con
 demnari ad æstimationem: quia non est verisimile,
 quod extent, secundum gloss. *in d. l. i. quæ ad hoc alle*
 gatur

gar per omnes Dd. teste Paul. Castrenf. ibi num. 4.
 Applus etiam * minori adversus venditionem fru- 176
 ctuum, earumve rerum, quæ fortuitis casibus subiectæ
 sunt, non succurritur, nisi evidens gratia tutoris vel
 tutoris suadeat, *l. et si sine, §. & districta, ff. de minor. &*
de iur. iur. ut tradit Joan. Imbert. lib. 1. Instit. forens. cap.
1. tit. 1. Inter alia quoque * dicens minori apud suos, 177
 unde atq; majori, fructuum liberā permitti admi-
 nistrationem, quod etiam jure communi procedere
 testatur rationibus multis Alexand. Imol. *conf. 49.*
 Et tales * fructus vendi poterunt sine decreto, si- 172
 ne consumpti sint, sive extent, ut tradit Alexand. *d.*
de iur. iur. 2. n. 3. 4. lib. 6. quia dicuntur de rebus, quæ ser-
 vando servari non possunt, & quæ usu consumuntur,
 si i. & quasi per totum tit. *ff. de usus. ear. rer. quæ us. con-*
sumuntur §. constituitur. Instit. de usufruct. adeo, ut * tutor 173
 possit eos vendere ante confectum inventari-
 um & satisfactionem præstitam, quia dicuntur esse
 res, a quibus dilatio est periculum allatura, ut tradit
 Alexand. *d. conf. 92. num. 5. & in l. Procuratorem, num. 4.*
de procurat. Roman. conf. 415. & facit text. in l. pro he-
rede. 1. ff. de acq. hered. Pari * quoque modo actiones 174
 competentes ad huiusmodi res cedi possunt, ut de-
 clarat Alex. in *l. restituta, §. pupillus, num. 3. ff. ad Treb.*
 de quoque * dicendum erit de actione ad fructus 175
 pecuniæ, Alex. *d. conf. 92. num. 2. lib. 6.* Hinc etiam * mo- 176
 tionem non possunt alienari, cum sint in continuo peri-
 culo, & æquiparentur rebus, quæ servando servari
 non possunt, ut tradit Angel. in *l. non solum, ff. de petit.*
interd. & sequitur Rub. conf. 138. in fin. Quibus etiam
 addit * pecunia numerata; dicuntur enim esse de 177
 rebus, quæ servando servari non possunt, quia de-
 struuntur ad usum & distractionem, ut est gloss.
 qua ibi ad hoc ponderant Bart. Angel. Alex. Iason
 & si in *l. 1. §. fuit quæ situm, ff. ad Treb. Bald. in l. si cura-*
re, C. de integr. restitut. minor. Bart. in l. interdum,
ff. de

- ff. de condit. indeb. & facit §. constituitur, ubi Baldus*
stit. de usu fruct. c. fin. de pign. ibi; pecuniam, & alia,
consumuntur. Quam sententiam tenent etiam
conf. 49. lib. 3. Alex. conf. 92. n. 3. lib. 6. Dec. cum
conf. 409. n. 15. Molin. in termin. de usur. quest. 13. n. 67.
Parif. conf. 52. n. 73. lib. 2. Diaz. reg. 537. Iaf. in l. 1.
 178 *quest. n. 29. & ibi Rip. n. 17. 18. dicens * communis*
ad Treb. Villalob. lib. com. opin. post num. 60. & novius
Tiraq. de retract. lig. §. 1. gloss. 7. n. 103. 104. & duo seq.
dicens communē, licet non ignorem aliquos effor-
trariæ opinionis, ut Soar. lib. com. opin. lit. P. n. 83. lle-
 179 *communis * opinio, secundum quosdam, non pot-*
dit primo, quādo ea pecunia esset deposita ad em-
nem prædiorum, quo casu dicunt eam alienari si do-
creto non posse, secundum Iason. in d. l. 1. §. fuit
tum, n. 37. & ibidem Rip. num. 9. & 16. per text. in l. 1.
quid ergo, ff. de cont. judic. tutel. quem extollunt Roar.
& quam plures alii, asserentes tunc immo-
cedere, in quo tamen Dd. mire variant, ut copio-
fert Tiraq. de retr. lign. §. 1. gloss. 7. num. 105. 106. &
sime Boër. decis. 119. asserens tamen contrarium:
ptius, quam partem dicit receptiorem Iason in l. 1.
ra, §. sed si paraverit, num. 21. & seq. ff. de legat. 1. quod
quitur Pinell. in 2. part. l. 1. num. 44. vers. & hanc poss.
communem esse dicit Soar. in thes. recept. sent. lit. 2.
 180 *83. 84. 85. 86. allegans Boër. decis. 109. dicens * idē*
quando pecunia deposita esset apud campforem
ad banchum pro emptione prædiorum; nam non
eo definit res mobilis censi, nec inter immobili-
merabitur, ut cōmune aiunt prædicti Dd. licet
in c. cum caus. ad fin. de re jud. contrarium teneat, quod
sequitur Tiraq. in §. 1. gloss. 7. num. 117. & Rol. à Vill.
late quest. 91. n. 4. & quatuor seq. de lucr. dot. Secū-
 181 *non * procedit communis opinio, quando pecun-*
set deposita pro tuitione & conservatione patri-

i, ut loco non moveretur, ut tradit Iason in d. l. 1. §. si
 it quæsitum, n. 38. ff. ad Trebell satis enim fructuum fa-
 c, si ad conservationem patrimonii parata fuerit, l. si
 orus, §. verbis, ff. de legat. 2. l. fin. C. de aliment. pupil. præst.
 dicit Ripa in d. §. fuit quæsitum, num. 18.

Vigesimo tertio ampliatur, quod * nec pignoris 182
 oppositio valeat sine decreto, quia est species aliena-
 tionis, l. magis puto, §. si pupillus, & l. si pupillorum, §. si pu-
 lus, & l. penult. §. quamquam, ff. de reb. eor. & l. si ad re-
 vendam, C. de præd. minor. quoniam si huic obligatio-
 locus absolute esset, verè adinventum foret alienandi
 tio, siquidem ære alieno causato, necessario esset ad
 istam venditionem deveniendum, d. l. magis puto, §. pu-
 lus, & tradit Alex. in l. sive apud acta, n. 2. C. de transact.
 ec. cons. 479. n. 4. Imo, quod * fortius est, non potest 183
 minor prædium à se emptum pignori dare, ut inde re-
 stitutum pretii venditori solvat, l. 1. §. ult. & l. 2. ff. de reb.
 etiam si incontinenti adiectum esset pactum, ut
 vadunt Alciat. resp. 121. n. 2. & Tiraq. de retract. convent.
 fin. num. 13. Pinell. in 3. part. leg. 1. nu. 52. §. 3. ubi etiam
 multos contrarium tenentes allegat, sed reprehendit,
 maximè Curt. jun. cons. 146 & seq. C. de bon. matern.
 nec differentiam constituo. siue contrahat minor, vel
 ut nomine tutor, vel curator, ut rectè respondet
 ozad. cons. 15. & 16. & Alciat. de resp. 121. contra præ-
 ctum Curt. jun.

Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat, pri- 184
 o, quando Princeps eam approbasset, ut tradit Pi-
 nell. in d. l. 1. part. 3. num. 52. in verbis, & inde inferendo,
 l. 2. ff. de reb. eor.

Secundo non * procedit in pignore necessario, ut 185
 rætorio, l. 3. §. pignori, ff. de reb. eor. ut tradit Balduin.
 pign. & hyp. cap. 12.

Vigesimo quarto ampliatur, quod * etiam in con- 186
 tractibus permissis non possit constitui hypotheca
 ormalis pro securitate creditoris, sed quod solū possit

RE

illi

li. idem consil. 79. num. 1. & 2. eodem. & Ruin. cons. 212. num. 1. 2. & 3. lib. 1. dicens, num. 3. 4. & 5. d. lib. 1. hoc et in procedere, etiam si * talis prohibitio esset nuda; 193
 aut * etiam accedente prohibitione testatoris, non 194
 possit facere actum, per quem divisio sequatur, juxta
 gloss. in l. si ita quis, §. ea lege, ff. de verb. oblig. & facit text.
 in codicillis, §. penult. ff. de legat. 2. & hoc modo arguit
 Bald. in l. hac edictali, in princ. C. de secund. nupt. post a-
 lios, quos ibi refert, & facit tex. in l. quoties, in prin. C. de
 ac. & ibi Bald. Amplius * etiam, stante tali prohibi- 195
 tione, ea divisio non potest fieri ex causa alias permissa:
 quia concurrens * prohibitio legis & testatoris: quo casu 196
 prohibitio testatoris auget prohibitionem legis, adeo,
 ut licet prohibitio legis in aliquibus casibus remissa
 fuerit, accedente dispositione testatoris, illa prohibitio
 precisa reddatur, ita ut in casibus, alias permixtis, fieri
 non possit, ut concludit Imol. in l. filiusfamilias, §. divi.
 extra gloss. ff. de legat. 1. & notatur per gloss. final. in c.
 rem, de condit. appof. quæ allegat text. in §. sanctissi-
 mus, in authent. de alien. emphyt. Verum * tamen non 197
 recedit hæc ampliatio, quando apparet de causa ne-
 cessaria, vel evidenter utili; quia quando receditur à
 communi regula ex causa, opus est, ut causa expri-
 mur & probetur, ut notat Oldrad. consil. 326. incip.
 articuli, vers. item non sufficit, quæ * communis est 198
 doctrina, quam tradit Innocent. in cap. præterea, de
 test. Bartol. in l. 2. ff. si quis in jus vocat. Nec etiam
 rationem habet, quando * minor juraverit observa- 199
 re, quod juramentum confirmat divisionem fa-
 ctam contra præceptum testatoris, & contra dispo-
 sitionem legis. Licet enim absque juramento non
 possit minor renunciare præcepto, sibi facto in
 rem suam, propter imbecillitatem ætatis, se-
 cundum Bartol. in l. filiusfamilias, §. divi. ff. de legat. 1.
 ita enim interveniente juramento, convalidatur ta-
 lis renunciatio: quia de jure civili juramentum re-

- præsenta illum majorem, *auth. sacramenta puberum* *C. de*
si advers. vendit. & de iure canonico iuramentum *in*
 firmat renuntiationem, quæ impeditur de iure *un*
 li propter imbecillitatem, *c. cum contingat, de iureiur.* *in 6.* Quod maxime procedit,
 licet mulieres, *de iureiur. in 6.* Quod maxime procedit,
 quando iuramentum fuerit interpositum cum *vois*
 prægnantibus, quia promisit non contravenire *rac*
 ne minoris ætatis, vel quacunq; alia ratione, vel *uv*
 fa. Similiter quoque *iudex potest recedere à tali *je*
 200 cepto testatoris, si videat minori expedire ex *ma*
 causa, de qua testator notitiam non habuerit, *arg. p.*
cum cessante, de appell. l. adigere, §. quamvis, ff. de iur. *pr*
Oldrad. conf. 241. Bart. in l. nemo potest, col. 3. vers. qui
 Dynus, *de legat. 1.* Hinc *etiam minor provocans ad *is*
 201 visionem, si postea transigat in præsentia amicorum,
 potest restitui, si aliud gravamen non habet, iuxta *li*
 transactionem, *C. de transact. ut tradit Rubuff. tit. de teta*
 202 *artic. 1. gloss. 3. num. 22.* nisi *ad divisionem provocae
 rit, quod facere non potest, *l. si pupillorum, ff. de reb. or*
et l. penult. C. de prad. min. Corn. conf. 108. lib. 3. An
 tem minor *possit provocare ad divisionem *uon*
 ctuum, & reddituum annuorum, controversi inve
 203 Et sunt qui dicant minorem non posse dividere,
 fructus, nec redditus annos sine causa, inter quos
 periantur, *Bald. in l. ult. C. com. divid. Soc. reg. 329. fa*
Mar. Soc. conf. 79. num. 6. lib. 1. Verum Bart. *in l. iubemus*
C. de sacros. eccl. & Bald. sibi contrarius in l. 1. ff. de reb.
 indistincte tenent dividere posse, & id quoque *car*
 204 muniter *teneri refert Capra, *lib. commun. opin. lit. A.*
num. 7.
 205 Declaratur hæc *vigesima quinta ampliatio, *ve*
 non procedat primo, quando minori ea facere ex
 daret, quia habet socium fixosum, vel contume
 sum ob timorem scandali, vel ob aliam causam, *ut*
 dunt Bald. *in l. 1. C. si advers. l. iubemus 2. & ibid*
 206 Bart. *C. de sacros. eccles. & ita communiter teneri*

ut Capralib. *com. opin. lit. M. num. 7. Alex. conf. 7. & ibi*
olin. lib. 5. Ruin. conf. 212. lib. 1. Dec. conf. 349. num. 4.
extr. de pact. n. 421. de re ecclesie. Imò * etiam tali ca- 207
 poterit ipse minor provocare, secundum gloss. in l.
inter pupillos, ff. de aut. tut. quam Bart. Dyn. & Alberic:
quuntur, & singularem dicit Bald. in l. i. §. si commu-
ff. de reb. eor. & notat Alex. in addit. Bartoli, in d. l. ju-
nius, etiam non obstante * prohibitione, ut dicit Ma- 208
n. Socin. conf. 79. num. 3. lib. 1. allegans Salic. in l. ju-
nius nulli, in princ. C. de sacros. eccles. & Joan. de Plat.
il. 2. in 5. notab. C. quand. & quib. quarta pars.

Secundo * declaratur non procedere; quando res 209
 communis esset minori damnosa, ut quia socius bona
 lapidaret, ut tradunt Cyn. Bart. & Bald. in d. l. jube-
 us, C. de sacros. eccles. & * communem esse dicit Ca- 210
 ja in d. lit. M. num. 7. l. penult. ubi Dd. C. de præd. minor. So-
 in. reg. 228. fall. 2.

Tertiò * declaratur non procedere, quando pro- 211
 vocaretur ad divisionem à majore, d. l. penult. ubi gl. &
 Dd. C. de præd. minor. Socin. sen. conf. 67. in fin. lib. 1. l. 1.
 si communis, ff. de reb. eor. qui sub tut. & Hip. Rimin. ad
 l. quib. alien. lic. n. 139. usque 157.

Quartò declaratur * non procedere in hereditate, 212
 qua essent tantum bona mobilia, quæ minor sine
 decreto judicis dividere, aut alienare potest, ex sen-
 tentia glossæ & Bart. in l. inter pupillos, ff. de autor. tut.
 muam sequitur de jure Digest. Francisc. Aretin. conf. 22.
 cet fecus dicat de jure Cod. ut tradit Tiraq. de re-
 act. lign. §. gloss. 7. num. 87.

Quinto declaratur * non procedere, quando mi- 213
 nor post majorem ætatem longo tempore tacuisset,
 possidendo bona juxta formam divisionis; quia tunc
 divisio nulliter facta censetur per majorem de novo
 acta, ut tradit Bald. conf. 45. & conf. 282. lib. 2. & faci-
 unt quæ scribunt Dd. in l. & quia, ff. de jurisd. om. jud.
 de confirmatione actus invalidi, quod videatur nova

datio, quæ incipit valere, ut ex tunc, ex tempore
firmationis.

214 Sexto * declaratur non procedere, quando est
perta via per unum ex sociis pupilli, qui provocant
ad divisionem, quo casu tutor alium provocare pe-
rit, juxta gloss. in d. l. inter pupillos. Socin. conf. 165.

215 27. lib. 2. Sicut * in simili videmus in filio instituto,
qui licet contratabulare non possit testamentum
commisso tamen per alium præteritum edicto, ali-
ud admittitur, l. 3. §. si quis ex liberis, l. si post mortem.
fin. ff. de bon. poss. cont. tab.

216 Septimo * declaratur non precedere, quando
ret tantum divisio facti, non juris, scilicet causa co-
modioris culturæ, l. cum jus, §. 1. ff. de legat. 2. &
probat per gloss. & ibi Paul. de Castr. in terminis
in l. jubemus, C. de sacros. eccles.

217 Vigesimo sexto * ampliatur regula, quod etiam

218 non * liceat compromittere, ut commune dicunt Dec.
conf. 39. n. 4. & conf. 44. idem conf. 282. in ecclesia, & c.
300. num. 2. idem conf. 475. Blancus de compromiss. para.
num. 28. Paris. conf. 85. lib. 3. Alciat. in l. cum te, num. 4.
219 de transact. quia, qui * non potest alienare, non potest
compromittere. Pinel. in l. 1. part. 3. num. 44. in fin. C.
bon. mater, Iason. in l. ult. num. 119. C. de jure emphyt. D.
cum Molin. conf. 479. num. 4. Francisc. Turzan. de h.
eccles. conclus. 77. & 161. Ruin. conf. 11. n. 24. lib. 4.
Afflict. decis. 285. num. 15.

220 Adeo * ut etiam non possit compromittere
sam, sive quæstionem incidentem; quia ista quæstio
incidens assumit naturam causæ principalis, clem. 6.
pendiosam, de judic. & ibi Anchor. in 6. notab. per illum
textum, ubi dicit, quod causa incidens in ordine pro-
cedendi assumat naturam causæ principalis, Dec. ibi
penult. num. 33. & seq. C. de pact. c. Pastoralis, in princ. nu.

221 de appellat. Idq; * maximè procedit, quando jura pu-
pilli sunt clara, quo etiã casu tenetur ad damna & in

esse tutor, si compromissum fecerit pro minore: 222
 cia non potest præjudicare pupillo, cum iuraverit
 in pupilli salvam fore, ut tradunt Dec. *conf.* 298. n. 5.
 Illa Val. *quest.* 76. n. 3. & 4. lib. 1. ubi dicunt etiam
 i casu * claro non posse compromittere, si non fece- 222
 rit prius solemnia. Amplius * prædicta procedunt 223
 cum si non agatur de rebus immobilibus pupilli, ut
 concludit Bart. *conf.* 47. & in l. *preses*, C. de *transact.* Et
 proxime * quando compromitteret de jure & facto, 224
 quod per tutorem nullo modo fieri potest, ut in ter-
 minis dicit Angel. in l. *Imperatores*, ff. de *paet.* & Ant.
 Binc. in Ecclesiæ Prælati, in *tract. de compromiss.* q. 1. n. 118
 ex eo quod videretur data potestas gratis auferen-
 de re ecclesiæ, allegans Barbat. in c. *gravis*, de depo-
 sitione * quoque maxime, quando minor possideret 225
 res super quibus compromitteretur, vel quæ in com-
 promissum cadere possunt, secundum not. per gloss.
 & Bart. in l. *nulli*, ff. de *transact.* & apertius probatur, in
 eodem tempore, de arbit. ubi pro regula traditur: Quod
 ille, qui non potest alienare, vel de re liberè dispone-
 re non possit etiam de illa compromittere, & proba-
 tur in c. *pervenit*, cum gloss. de arbit. Et multo * fortius 226
 prædicta procedunt, quando fieret super testamento
 inspectis cognitisque verbis testamenti, quod
 minime necessarium est, l. *de his*, & ibi Angel. ff. de
transact. & l. 1. §. 1. ff. *quem ad test. ap.* adeo etiam, ut mi- 227
 nor semper restituatur, licet validè & solemniter
 compromiserit, etiam læsione aliter non probata, l.
minor 25. annis, l. *filiofamilias*, §. 1. ff. de *minor.* Iaffr. Lan-
 enc. cent. 4. decis. 82. & Ruin. *conf.* 129. num. 18. lib. 5.
 Verum * declaratur hæc ampliatio, ut non proce- 228
 dat primo in cōpromisso necessario vigore legis, vel
 iuri, ut tradunt Angel. Castr. Alexand. & Ias. in l. *si*
pres, ff. de *paet.* & hoc idem firmarunt optimis qui-
 bus rationibus Bald. Salic. Castrenf. Alexand. & Ias.
 in l. *final.* Cod. de *in integrum restitut.* ubi istam opi-

- 229 nionem * veram asseverant, & sequitur Blanc. in *in*
de compromiss. quest. 3. n. 39. & quest. 4. nu. 28. Dec. in *in*
etum curatoris n. 4. C. de pact. & consil. 255. num. 1. & ro
 hac parte communi consuluit pariter doctissime Alex.
 cons. 254. lib. 6. de stat. Iaffred. d. cent. 4. decis. 382. quod
 230 procedit, etiam si * alias ratione rei vel personæ leg
 prohibita alienatio, & compromissum, ut tradit Pie
 in 3. part. legis. 1. num. 45. C. de bon. mater. contra Dec.
 rebus statuto alienari prohibitis, cons. 44. num. 6. a
 gans Marant. de ord. jud. 6. part. in tract. de compromissu
 8. cum duob. seq.
- 231 Secundo * declaratur non procedere, quando
 esset dubia & intricata, quo casu potest etiam scis
 tutor causam compromittere, ut tradunt Alex. *in*
 254. num. 14. lib. 6. Dec. quando causa est obscura, *in*
 297. n. 5. Abb. consil. 39. lib. 1.
- 232 Tertio declaratur * non procedere, quando pro
 catur ad divisionem, quo casu potest compromittere
 quando de provocatione liquido constat, adeo ue
 233 tiam non stetur dicto * tutoris asserentis provocat
 fuisse pupillum, ut tradit Dec. cons. 39. n. 4.
- 234 Quarto * declaratur non procedere de jure Dig
 quo jure sufficiebat solius tutoris autoritas, l. 1. *in*
 tot. ff. de reb. eor.
- 235 Quinto * non procedit, quando ageretur de reb;
 quæ servando servari non possunt, etiam si interio
 verferetur circa res, inter quas est etiam pecunia, § con
 tuitur, Instit. de usufructu, & per Dd. in l. 1. § fuit quasit
 ff. ad Treb. nisi daret arbitratori potestatem auferendi
 uni, vel alteri in parva, magna & maxima quantita
 quod fieri non potest, ut voluit Lopus alleg. 102. vi
 236 * concludit, quod non potest Prælati habens etiam
 liberam administrationem; ut notatur in l. Præses, C.
 transact. compromittere, cum potestate procedendi
 237 de jure & de facto, & sententiandi de * jure tantum
 quia non potest Prælati remittere jure Ecclesiæ
 & p

per processum de facto fiendum posset arbiter læ-
re Ecclesiam, non admittendo probationem legiti-
am, & repellendo idoneam, ut tradit Abb. in c. consti-
tus, de transact. Et hoc * procedit, etiamsi habuisset 278
sententiam compromittendi, & compromissum faciendi,
tamen sub concessione generali non continetur quod
possit compromittere, contra juris, §. fin. & l. filius familias,
in princ. de donat.

Vigesimo septimo * ampliatur, quod nec etiam po- 239
t est transigere tutor, sine causa, & iusto decreto de bo-
nis pupilli, ut tradunt Ias. in l. ult. n. 122. quæst. 10. C. de jur.
ephyt. Tiraq. de retract. lig. gloss. 14. num. 60. & facit l. si
lases, C. de transact. l. 1. ubi omnes, C. si advers. transact. &
carius probat l. 4. C. de præd. minor. Paris. consil. 12. n. 39.
l. 2. & cons. 85. num. 34. lib. 3. Myns. cons. 45. num. 4. & 3.
novissime Soar. in thes. recept. sent. lit. A. num. 147. &
ratio est, quia per transactionem sequitur alienatio.
Quod * maxime procedit, quando ea fieret causa di- 240
minuendi, l. Lucius Titius, §. fin. ff. de administ. tut. Idem,
maxime * tutor non administrans, l. si ex pluribus, ff. de 241
tut. l. 3. §. sed etsi quidem tutor, ff. judic. sol. Nec etiam
tutor * datus certæ rei, vel causæ, ab alio quam iudice; 242
quia * tutoris officium individuum est, etiam stante sta- 243
tuto, quod tutor ad certum actum dari possit, quia in-
telligitur à iudice. Et * idem maxime, quando talis 244
transactio non valuisset, quia præjudicialis & valde
perniciosa fuisset pupillo, quo quidem casu transactio
facta à tutore non valet, l. pactum curatoris, C. de pact. l.
si filium, §. itaque, ff. de manumiss. test. & l. qui fundum, §.
tutor, ff. pro empt. & l. tutor, in princ. ff. de furt. Bartol. in
transactione, consil. 47. in fin. & Roman. consil. 28. in fin. et-
iamsi intervenierit * decretum iudicis, maxime quan- 245
do constat de veritate in contrarium, ut tradit Castr.
consil. 48. alias 50. vers. etsi dicatur, & consil. 81. lib. 2. in no-
tis, & Imola in consil. 110. vers. non obstat, Bartol. in l. 2. C.
de error. advoc. Amplius * etiam procedit, si interve- 246

Rr 5

nerit

nerit præsentia propinquorum, cum ea solum operetur
ut requirantur clariores probationes ad impugnandum
contractum, ut not. Bald. in l. transactionem, C. de transact.

- 247 Declaratur tamen * hæc ampliatio, ut non procedat
dat primo, quando tutor transigeret rem retineo
& aliquid dando actori, ut minorem ab eventu liti-
beraret, quod sæpe faciunt prudentes viri, ob dubium de
litis eventum, & alia litium mala, l. 4. §. non tamen, ff. de
alienat. judic. ibi, non est vituperanda cogitatio ejus, qui es
248 execratur, Molin. ad consuet. §. 55. gl. 3. n. 16. & * com-
nem esse dicit Soar. lit. A. n. 76. Alex in Ecclesia, cons.
alias 41. num. 3. lib. 6. Panorm. in c. contingit, de transact.
quia reddit conditionem Ecclesiæ meliorem, ut
gloss. notab. in l. nulli, ff. de transact. quam dicit Bartol.
249 perpetuo menti tenendam. Et maxime * procedit
patre legitimo administratore filii in adventitiis, ut
tutor in rebus pupilli, l. præsens, C. de transact. et in
250 sine * solemnitate decreti, ut commune dicit Pinl.
in 3. part. l. 1. num. 45. C. de bon. matern. multoque na-
251 gis * recuperando possessionem aliquo dato, nisi is
252 minoris * esset clarum, quo casu non admitteretur
253 transactio, ut tradit Panorm. in d. c. contingit, vel *
retinendo bona minoris obligarentur, & caperentur
in emphyteusin, Paris. cons. 85. n. 16. lib. 3.
254 Hinc etiam * fratres, qui inter se sine ullo judicio
hereditatem dividunt, dicuntur pietatis officio func-
255 teste Papin. in l. ult. ff. famil. ercis. Nec * immerito, cum
lites sint maxime fugiendæ, ut eleganter tradit Gi-
vati ad Vestrium lib. 3. c. 1. num. 13. ex sacra Scriptura
dicens, litis controversias maximum nobis damnum
adferre, magnasque expensas, labores, atque mol-
stias litigantes sequi, etiam si victores evaserint, ita
satius sit semel vinci, quam sæpius vincere, & diutius
litigare. Unde Cicero lib. 2. Offic. admonet à litibus
quantum licet, abhorreere nos debere, esseque no-
modo liberale nonnunquam de suo jure decedere
fe

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 635

id interdum etiam fructuosum, ut tradunt Imbert.
 . i. *Instit. forens. cap. 33. lit. 1. in fin.* Felinus optime in c.
 bil, num. 1. de *prescript.* in materia recusationis, non
 pellationis à sententia solutionis decimarum. Ni-
 * enim ita simile dæmonum moribus est, quam li- 256
 gare, de qua re multa cumulat Bernardin. de Bastis
 in. parte Rosarii sermone 9. Quod magis est, litigiosi, si-
 litibus * addicti, mali appellantur. Ex quo boni vi- 257
 lites execrantur, ut dicit Iason in l. filio pater, in primo
 ab. ff. de legat. 1. & tradit Corn. consil. 283. lib. 4. Nec
 eam * quis debet esse facilis ad litigandum, sed quod 258
 ceat ante bene deliberare, ut tradit Rebuff. in pro-
 ai. constit. gloss. 5. num. 154. & optime Duaren. in l. Iu-
 gentium, §. quinimo, vers. nec citra rationem, ff. de pact.
 en * lis sit causa multorum malorum, ut tradit Luc. 259
 de Pen. in l. litibus, C. de agric. & censit. lib. 11. Rebuff. in
 proæmio, d. gloss. 5. num. 154. & societatem humanam
 maxime * turbant, & Reipublicæ detrimenta præ- 260
 unt, l. si quis, §. in civilibus, ff. de appellat. Nam * propter 261
 les multi deducti sunt ad egestatem, & propriam pa-
 am reliquerunt, ut in authent. de defens. civit. in princ.
 species * enim miraculi est, quod litigans nomine suo 262
 caretur, ut tradit Rebuff. tit. de expens. & dam. tom. 3.
 ic. 5. gloss. unic. num. 2. 4. Et Reipublicæ * quoque 263
 venit subjectos habere locupletes, qui per lites ex-
 tuantur, ut in authent. ut jud. sine quoq. suffrag. §. cogita-
 , & gloss. in §. sed etiam, Instit. de his qui sunt sui jur. &
 opterea Reipublicæ * quoque interest, lites cito ex- 264
 diri, ut dicit text. in 1. constit. C. ad fin. & ibi Bartol. &
 d. & in l. fratris, C. de transact. Alexan. cons. 50. num. 8.
 2. Dec. consil. 385. in fin. quia in his velut civilium
 illorum fomentis, summa Reipublicæ versatur uti-
 as, ut tradit gloss. 5. ad edict. jud. presid. quod sane o-
 nibus rerum publicarum gubernatoribus imprimis
 immopere cordi & curæ esse debet. Vnde * Isocra- 265
 is admonet regem suum Nicoclem, eas ut leges
 ferat,

- ferat, quæ vel nullius litis habeant seminarium, vel eorum
 266 tas controversias statim dirimant. Est enim * litis
 prosecutio, ut & supra diximus, sumptuosa, laboriosa,
 & molesta, ut tradit Rebuff. *in proœm. concordat. vbo. de rebus
 sumptib. fol. 30. & late Tiraq. de retract. lig. 9. glo. 7.*
 267 num. 20. Ideo * etiam occasio litis amputanda est, ut
 ad fieri potest, ut tradit Adrian. Pulveus, *ad edict. de
 268 lienat. judicii, c. 1. fol. 10.* Quo nomine * Cicero laudat
 Servium Sulpitium, non tam ob admirabilem, & merito
 divinam juris scientiam, quam quod semper maluit
 269 litium controversias tollere, quam actiones insti-
 re. Et * Isocrates *in suo Areopagitico*, laudat prisco
 thenienses, quod forum fugerint, nec eo descendunt
 unquam, nisi coacti & magno pudore; erubescant
 deri litigiosi. Et apud Thucydidem Legati Athi-
 ensium sollicitè rejiciunt notam litigiosorum, casti-
 admodum probrosam & infamem. Et Causidici-
 le Demosthenes inquit, oportet non nihil cedere, ac
 remittere, ne videantur cupidi litium esse. Unde
 270 cero * damnat gentem Siculam, quod esset natura
 271 troversa. Et Marcellinus vituperat * Ægyptiorum
 nus (ut ait) controversum, & assuetudine perplexi-
 tigandi latissimum. Et Martialis indicat miserum
 & dementem quendam Gargilianum, qui diutius
 garet, cum posset cedere, & vinci. Apud eundem:

Lis nulla, toga rara, mens quieta.

- Litis quoque * metus dicitur justus metus, ut trili-
 272 Ripa *in l. 1. §. sublata, n. 19. ff. ad Treb.* Unde * etiam
 273 mor futuræ litis non vanus idem operatur, quod
 lis, ut tradit Cagnol. *in l. si quis major, num. 56. C. de in-
 fact.* Nec solum * Romani lites fugiendas esse fuge-
 274 runt, sed Cato Censorius, ne temere populus ad litia-
 dum accederet, neve litibus assuesceret, forū Romani
 juxta Comitium muricibus, sive acutis lapidibus fir-
 nendum esse putavit, ut tradunt Pulveus *de privil. fol. 64.*
Duaren. in princ. tit. de verb. oblig. Alex. genial. d.

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 637

12. cap. 12. licet postea Marcellus, Octavia Augusti fo-
 re genitus, quo salubrius disceptantes operam fo-
 nisi labori darent, velis inumbraverit, ut tradit Alex.
 cap. 12 ut salubrius litigantes consisterent, ut tradit
 Tiraq. de nobilit. cap. 29 de num. 7. licet Iulius Cæsar, &
 Augustus, ob hominum judiciorumque multitudinem,
 ad alia adiecerint, ut tradit Alex. d. c. 12. Imo * forum 275
 aliquando insanum, aliquando improbum dixerunt,
 tradunt Mantua dialogo 62. & Tiraq. explicat d. n. 7.
 Aque * ideo eas leges optimas utilissimasque esse, quæ, 276
 de Isocrate, quam paucissimas lites gignerent, ut
 tradunt Duaren. in prin. de verb. oblig. & Pulveus de alie-
 n. jud. sol. 10, in princ. Hinc * etiam est quod propter 277
 etandas lites sæpe non concedenda concedan-
 tur, ut tradit Felin. in c. in nostra, de rescript. Quinimo ti-
 mere * litis, & in ejus execrationem inductum est, quod 278
 Imperator heres esse in testamento prohibeatur, ut di-
 citur textus in l. penult. ff. de hered. instit. Adeo * ut etiam 279
 etiam causam inductum sit, quod transactio, per
 quam à lite receditur, non rescindatur prætextu enor-
 mis læsionis, ut tradit Alex. conf. 42. lib. 1. quia magnum
 incommodum consequitur, qui à lite recedit, l. Lucius §.
 ad Treb. Et * ideo indebitum solutum per transa- 280
 ctionem non repetitur, l. in summa, ff. de cond. indeb. l. 2.
 de transact. Nec * prætextu instrumentorum de no- 281
 repertorum, quantacumque fuerit læsio, transa-
 ctio rescinditur, l. sub prætextu, C. de transact. Tiraq. de
 transact. lig. §. 8. gl. 7. n. 21. Imo litibus * finem imponere, 282
 est favorable, quia pertinet ad conservationem con-
 gregationis humanæ, ut tradit Gomes. reg. non tol-
 lido, quest. 7. & facit optime gloss. 5. ad edictum præfidi-
 cum cum & leges * nostræ quantum possint, conan- 283
 tollere lites, & earum prorogationem, ut tradit
 Duaren. in princ. tit. de pact. Ideo boni * judicis est o- 284
 mini cura componere lites, pacemque inter omnes que-
 re, nec litibus favere, ut sibi parer, ut tradit Gravet.
 ad

ad Vestrium, lib. 3. cap. 1. num. 11. idem lib. 4. cap. 5. num. 11.

285 28. in fin. & multo * magis curare, ne lites ex litibus
orientur, & quasi ferantur, l. 4. §. ait Prætor, ff. de re ju. l. 1. §. 1.

terminato, in fi. C. de fruct. & lit. expens. quemadmodum i

286 curare * debet, ne lites fiant immortales, ut tradit le
buff. de sent. excu. art. 1. gl. 2. Luc. de Pen. in d. l. de litib.

287 declarat. & novis. Everar. conf. 7. in fin. Atque * ideo

iam in causis multum dubiis potest quandoque pars

cogere ad concordiam, ut tradit Gravatus de cap.

num. 12. lib. 3. Et hæc quidem eo diligentius conge

quo magis velim modum aliquem esse nostris for

sib. jurgiis, quibus & Respublicæ concutiuntur, &

miliæ pessum eunt, & mores corrumpuntur. Ali

288 autem * ut Iurisperiti alant diffidia, quæ debent

tinguere, aut sanctissimam æqui & boni artem pi

fessi, doceant sordidam quandam artem litigandi. Si

189 ut * rursus in viam redeamus, unde paululum digre

sumus, secundo declaratur non procedere vigesima

septimam ampliationem regulæ, quando causa est

dubia & intricata, quo casu poterit transigendo, rem

tere litem, rem controversam dimittendo possessor

arg. d. l. Præses, & hanc resolutionem probat Alex. con

161. ad fin. lib. 2. Pinell. in 3. part. l. 1. num. 45. vers.

transactione. Alex. de alienat. feudi, sine consensu domini, con

141. num. 2. 3. lib. 6. Dec. conf. 474. num. 8. 9. idem con

fil. 564. num. 16. 17. Molin. ad consue. §. 55. gloss. 3. num. 1

& eod. §. gl. 1. num. 125. de solut. laudem. Quando pupi

lijus obscurum, Dec. consil. 97. num. 4. vers. sed his, & sim

lib. & num. 5. idem de dubio, l. pactum curatoris, n. 3. C.

pact. Tiraq. §. 1. gloss. 14. num. 62. 63. 64. 65. 66. 73. 75. de

clarat distinguendo, & decis. Umbria 35. num. 8.

Contrarium tamen tenuerunt Tiraq. d. num. 25. ven

sed dum. Dec. cum Molin. conf. 474. num. 1. & Tiraq. d. §.

1. gl. 14. num. 66. vers. tamen ex illis, usque ad 75. dicentes

opus esse decreto.

190 Tertio declaratur * non procedere, quando non

relax

relaxaretur res immobilis, quam possideret, sed tan-
 ten ageretur de remissione actionis personalis. Secus
 vo quando res immobilis deberet relaxari, ut con-
 cedit Bart. in l. nulli, & ibi Ias. ff. de trans. Abb. cons. 56.
 in 1. & cons. 62. lib. 1. & in c. veniens, & in c. contingit. de
 transact. Panorm. in c. cum tempore, de arbitr. Et * hoc in 291
 eorum procedit, etiamsi adhuc lis non esset mota,
 sufficiat quod superesset timor, & suspicio futu-
 ritatis, l. 2. C. de transact. ut tradit Dec. consil. 479. n. 12.
 & declarat idem cum Molin. optime cons. 351.
 & 4. Quod maxime locum habet in religiosis, ut
 inquit. Petr. de Anchor. consil. 135. & facit c. fin. de pact. in
 * contra religiosos arguit Mar. Soc. cons. 15. ubi di- 292
 quod reprehensione digni sunt nonnulli religiosi,
 qui contractui ab eis solemniter celebrato, & longo
 tempore observato, contravenire non verentur. Et cō-
 munes admonet, ut ab eorum contractibus, tan-
 quam à re pestifera abstineant, ut eum allegat Dec.
 564. num. 15. Idem maxime procedit, quando illa
 transactio longo tempore observata fuisset, ut dicit
 de Anchor. in d. cons. 135. & facit text. in c. contingit,
 transact. ibi, si fuerit aliquot annis servatum. Propter
 equitatem * enim temporis omnia requisita inter- 293
 esse præsuntur, c. pervenit, ubi gloss. extr. de empt.
 in d. Grac. cons. 142. lib. 2. & in terminis in alienati-
 onum Ecclesiæ tradit Petr. de Anchor. in d. cons.
 ubi inquit, quod ex * cursu 30. annorum tollatur 294
 vitium, & omnis defectus, qui allegari possit in
 actu Ecclesiæ, & idem Alex. in cons. 79. lib. 1. &
 45. in fin. lib. 3. Adeo * ut etiam hoc casu non possit 295
 ignari transactio, respectu lationis, quia secun-
 communem opinionem, dispositio l. 2. C. de re-
 vend. non habet locum juxta gloss. in c. cum causa,
 ubi restitueret, de empt. & vendit. facit. l. Lucius, §. fin.
 Trebell. & ibi gloss. Specul. in tit. de empt. & vend. §.
 videndum, in vers. quid de transactione. Alexan. in l. si
 quis,

- quis, cum aliter, de verb. obligat. dicens, illam esse de ore
veriore. Et istam etiam esse magis communem, atque
296 testatur Alex. consil. 42 lib. 1. quia * fuit transactio
297 troducta, ut * sit litium finis, l. fratris, C. de transact.
298 Vnde Abb. in c. 1. de transact. infert, quod * licet
transactionem appareant instrumenta, ex quibus
transigentem deceptum fuisse, etiam si sit
299 deceptio, non * propter hoc debeat lis suscitari: uia
magnum commodum consequitur, qui à lite recedit,
d. l. Lucus, §. fin. facit tex. in l. sub pretextu, C. de transact.
quia ille, qui transigit, incertum remittit, videtur
dubium litis eventum, l. quod debetur, ff. de pecul. & uia
300 transactio, & * res judicata æquiparantur, l. 2. ff. de iur.
301 rejur. dem ergo videtur in transactione, adeo * etiam
hoc casu non detur restitutio, nisi constet de
fione enormi, non parva, idque manifeste & cre
quia ex tam enormi læsione dolus arguitur, ut tradit
Corn. cons. 166. in vers. & insup. dato, lib. 1. Dec. cons. 166.
& facit c. penult. de reb. eccles. non alien. ubi textus dicitur
302 quod monasterium * restituatur, quando appare
303 norme dispendium incurrisse. Multo * etiam minus
restitutio conceditur, post tempus petendi restitu
nem in integrum, scilicet quadriennium, l. fin. de
temp. in integr. restit. & c. 1. & 2. de in integr. restit.
304 clem. 1. eod. tit. etiam data * ignorantia à principio
improbabili, ut tradit Rom. cons. 126. in fin. Aret. in
fil. 15. in fine.
- 305 Quarto declaratur hæc ampliatio * non preceter
quando pupillo magis expediret transigere, quam
juriam etiam patri illatam prosequi, ut tradit C. in
in l. pactum curatoris, ubi Dec. num. 6. C. de pact. ubi Bald.
306 Salic. Alexan. & plerique alii id * communiter tuden
dere, idemque voluit Bald. in l. C. de in integr. restit.
- 307 Causa autem dubia & * intricata dicitur, quando
contra instrumentum aliquid prægnans objicitur
notat Ant. de Butrio in c. cum contingat, de rescript. c. m.

c. in dilecti, de donat. Idem quoque * dicendum, quan- 308
 de plena probatio esset in contrarium, ut proba-
 tur in *l. admonendi, in verbis in dubiis causis, cum ibi notat. de*
in iur. Huc * facit etiam, quod per negationem res ali- 309
 quida clara reddatur dubia, *l. post rem judicatam, ibi vel*
negur judicatum, ff. de transact. l. 4. in princ. C. quib. ad li-
proclam. non lic. gloss. in l. 1. §. 1. ff. nihil novari, & in l. 1.
Procurat. Verum * hoc non procedit in negatio- 310
 nis, nec similiter * in negatione facti apparentis. 311
 de, si quis ostendat instrumentum procuratorium,
 et adversarius illud neget, non tamen redditur ex
 hac negatione res dubia. Ideo non tenetur cavere, *l. 1.*
procurat. Nec etiam * quando est improbabilis, 312
 talis negatio non reddit rem dubiam, vel * quando 313
 res est liquidata, ut dicit Bald. in *l. 1. ff. de transact.* & no-
 tum in *l. post rem, eodem tit.* Idem quoque dicendum,
 si fuerit * negatio calumniosa, vel etiam non calumnio- 314
 sa, modo probatio sit in promptu, ut dicit Angel. in *l.*
m, ff. de transact. ut refert Barbat. *conf. §. 3. lib. 4.*
 Angelimo octavo * ampliatur regula, quod etiam 315
 sine solemnitatibus predictis donare non pos-
 set *radia, C. de præd. minor. Alex. conf. 125. lib. 1. Afflict.*
7. num. 3. decis. Pedemont. 57. num. 31. quia * donare 316
est, l. filius familias, ff. de donat. Roman. conf. 290.
 317. Etiam si tutor * haberet plenam administratio-
 nem libera, & si donat, tenetur de suo pecuniam
 suere, ut tradit Ias. in *l. contra juris. §. si filius, num. 3.*
adact. l. creditor, §. Lucius, ff. mandati, Petr. Duen. reg.
arb. administratores, & Iac. Novell. regul. 91 in verb.
tantum. Imo * etiam, nec tutor donare sine decre- 318
 to perit ob causam nuptiarum, *d. l. prædia, & l. ult. §.*
si major fact. Bartol. in l. si constante, in princ. nu. 76.
fit. matr. Curt. jun. consil. 168. num. 20. Nec * etiam 319
 in causa, puta monasterio alienare poterit mi-
 nor ne decreto & curatore, *arg. l. 2. §. voto, ff. de pollicit.*
 quod dictum bene notandum, dicit Panormit. *m. c. in*
 S f præsen-

- 320 *presentia*, in ult. notab. extr. de probat. Nisi minor * vincti
 ti quinque annis offerret monasterio se, & omnia sua
 bona, quod poterit facere absque curatore & decreto,
 per text. in d. c. in presentia. & ibi Innoc. Ioan. An. &
 Abbas post alios. Et ratio secundum Abbatem est,
 quod talis acquisitio monasterio fiat per viam ultimæ
 voluntatis, cum ingressus pro mortuo habeatur,
 321 minor in ultima * voluntate integram habeat p[ro]p[ri]etatem
 322 nam, l. qua etate, ff. de testam. Ad quod * etiam facia[n]t,
 auctoritas tutoris in testamento non requiratur, Au-
 relio, §. Cajus, ff. de liberat. legat. & quod ideo minor no[n]
 323 sit pro * executione ultimæ voluntatis in testamento
 permittere alienationem immobilium, secundum
 Bald. in l. illud, in fin. ff. quand. decret. op. non est, & in l. 1.
 2. notab. ff. de reb. eor. Alii autem dicunt, hoc potius ex
 contractu acquiri monasterio, attenta forma p[re]fati-
 onis, arg. l. verba contraxerunt, ff. de verb. signif. Quia
 licet habeatur pro mortuo post ingressum, ut Abbas
 dicit, ex hoc tamen non judicari qualitatem dispositi-
 onis p[re]cedentis, cum illa dispositio iam p[re]ce-
 & secundum qualitatem ejus judicetur: nam minor
 habilis reputatur in ultima voluntate ex eo, quod
 lædatur, cum revocare testamentum possit, d. §. 1.
 tum, l. 1. ff. ad Trebel. Unde pro meliore ratione alio-
 cunt Bald. in d. c. in presentia, dicentem alienationem
 324 istam dici * alienationem juris, in qua minor ætate non
 attendatur, secundum textum, Instit. de acquis. p[er] t[ut]ore[m]
 rog. in princ. Imo amplius post multos concludit
 à Vall. de luc. dot. quest. 45. & post eum Covar. cap. 8.
 325 nec dotem à muliere * minore, constitui posse, in
 judicis decreto, per text. gloss. & Dd. in l. que turen-
 C. de administrat. tutor. & notatur in l. 1. C. si advers[us] dotem
 326 Præterea etiam * minor cum decreto non p[otes]t
 donare; quia in decreto debet subesse justa causa, l. 1.
 gisputo, §. non passim, ff. de reb. eor. Quæ justa causa
 regulariter subesse non potest in donatione, ut citat[ur]

l. de Butr. in l. 1. C. si advers. donat. In tantum, ut nec
 eam * possit dari curator ad autorandum in dona- 327
 tione, l. ab agnato, ff. de curat. fur. l. fin. ff. eod. cum cu-
 ror * dandus sit iusta causa, sed non est iusta causa 328
 dandi curatorem in donandum, cum donare, sit per-
 de, d. lib. contra juris, ff. de pact. secundum Alexand.
 consil. 125. num. 2. vers. quarto & ultimo, lib. 1. Bald. in l. 1.
 C. advers. donat. Et dato, qui * non habuerit curatorem, 329
 si tunc fuerit facta donatio rei immobilis cum effectu,
 nihil tamen valuit donatio, ex quo potuit restitui in
 integrum contra illam, cum fuit læsa donando, per
 l. de tit. Cod. si advers. donat. Quia donationes, quas fa-
 ciunt minores de hæreditate paterna, vel de juribus
 sui pertinentibus, non sunt efficaces: quia cum eo i-
 uol, quod renunciaverint juri suo, lædantur iuvan-
 tuope restitutionis in integrum, ut est casus in ter-
 minis, in l. 1. C. de in integr. restit. In tantum, ut * ubi 330
 minque minor renunciat juri sibi competenti ad he-
 reditatem paternam, restituatur contra talem renun-
 ciationem, & ad obtinendam restitutionem in inte-
 grum, non habeat minor necesse probare de læsione,
 si satis sit læsus, eo quod renunciat, secundum gl.
 singularem, in l. 1. C. de in integr. restit. min. quam ibi
 Baldus approbat, & sequuntur Moderniores; repu-
 dantes hoc singulare.

Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat pri- 331
 mo in tutore Regis, Principis, aut virorum illustrium,
 Inter Lanfranc. de Oriano in singulari 22. Iasonem in
 l. de pact. Roland. à Valle consil. 18. num. 56. 59. 63. lib. 2.
 Ataq. de nobilit. cap. 37. n. 43. Idque hac ratione, ut di-
 gitas ejus regalis conservetur, cujus proprium est
 dare, secundum Joan. Andr. in cap. grandi, de suppl.
 dilig. Pralat. lib. 6. per l. filius, ff. de donat. versic. non-
 ququam ex causa nobilitatis id permittere videtur, ibi;
 in Senatoris, vel alterius dignitatis, & facit textus
 ff. 2 in

in l. cum plures, §. fin. ff. de administ. tut. ibi, pro facultate patrimonii, pro dignitate natalium, constituet alimentaria vis, liberisq; nonnunquam, & exteris, si hoc pupillo exspecta praestabit, solemnia munera parentibus cognatisq; miet.

332 Quo loco Iurisconsultus tutori *donare permittit nobilitatem pupilli, quæ opinio ab omnibus fere probatur, licet non ignorem aliquos esse contrarii opinionis, ex eo quod fraus fieri possit, cui dicunt viandum esse, id quod probare conantur d. l. cum plures, §. fin.

333 Secundo *declaratur non procedere in donatio facta pro servitiis, videlicet, quando tutor facit casum remunerationis in eos, qui sunt bene meriti de minore, l. filium, ff. ubi pup. educ. deb. & l. filius, in princ. ff. de procurat. & voluit gloss. in c. fin. de offic. vicar. lib. 6. Br.

334 in l. ambitiosa, ff. de decret. Aretin. cons. 24. ubi *appears istam opinionem communem Rebuff. de alianat. m. Eccles. & Iac. Cuiac. Nov. 6. quia non dicitur simpliciter

335 donatio, sed *recompensatoria, ut tradit Rol. à VI. cons. 18. n. 61. & seq. ubi dicit etiam magistro pupilli

336 posse donari. Imo *etiam eo casu posse minorem prosum absq; iudicis decreto facere huiusmodi donationem secundum Rom. in l. si ante nuptias, ff. solut. mar. Soc. cons. 66. Bertrand. cons. 205. l. 2. & Alciar. alie

337 creditores, ff. de verb. signif. licet *contrarium, & mea quidem sententia, firmet Jason in l. si non fortis §. libertus, ff. de condit. indeb. in l. ex hoc jure, ff. de just. jur. & in l. cum filio, ff. de legat. 1.

338 Tertio *declaratur non procedere hodie in donatione propter nuptias, in qua dispositio l. ult. C. si mar. fact. alien. sine dec. rat. hab. cessat, quando quidē sine decreto constitui possit donatio illa propter nuptias, ex necessitate constituenda sit, per authent. dos data, C. de donat. ant. nupt. & l. pradia, C. de pred. min. & hæc

339 communis *sententia, ut affirmat Afflict. aecis. 24. nu. ubi plures citat, & sequitur Ruin. cons. 11. n. 2. l. 5.

Quam

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 645

Quarto declaratur * non procedere, quando expedi- 340
et minori donare, secundum Panormit. *in c. ceterum*,
ad fin. de donat. Quia tutores & curatores possunt di-
minuere patrimonium minoris, pro illius salute, se-
cundum Alex. *in l. praeses, n. 5. C. de transact.*
Vigesimo nono * ampliatur regula, quod tutores 341
vel curatores debitum pupilli liquidum remittere non
possunt, secundum Lud. Roman. *consil. 28. in princip.*
quia remittere est * donare, ut tradit Alex. *consil. 22. 342*
in m. 7. lib. 1. Dec. consil. 689. num. 4. & in l. si quis obliga-
me, ff. de reg. jur. facit l. contra juris, §. si filius, ff. de pact.
l. 1. ff. de transact. Adeo, ut is, qui * non potest dona- 343
re, non possit etiam gratis facere remissionem debiti
non liquidi, ut voluit Bald. *in l. 1. de pact. & facit l.*
praeses, C. de transact. Abb. in c. veniens, 1. de testib. Castr.
consil. 343. lib. 1. & consil. 32. lib. 2. Et hoc * adeo procedit, 344
etiam si talis remissio fiat simpliciter, vel non expresse
donationis verbo, sed per æquipollens tantum: puta,
quia dicit instrumentum, & hanc refutationem fecit,
quia sic voluit, & quod sic sibi placuit, quæ verba gra-
uitam causam sonant. Videtur enim quod sit tacita
donatio, *l. Campanus, ff. de oper. libert.* quæ quidem ver-
ba generalia nullam determinationem habentia ge-
neraliter sunt intelligenda, *l. creditor, §. Lucius, ff. mand.*
Bald. *in l. 1. §. 1. ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol.* Quin * etiam si 345
remissio fiat simpliciter, subintelligitur causa dona-
tionis, *d. l. Campanus.* Quæ quidem donatio nulli ad-
ministratori competit, *l. contra, §. fin. ff. de pact.* cum ea
administratio, ut succurratur imbecillitati ætatis, in-
iuncta sit, non ut is spoliatur, *l. qui fundum, §. tutor, ff. pro*
curator. quod * non in tutore tantum procedit, *l. pa-* 346
tricius, C. de pact. & tradit Roman. consil. 28. verum
etiam in curatore Reipublicæ, *l. Imperatores, ff. de pact.*
et in administratore publico, *l. Praeses, ubi Iason n. 15. C.*
de transact. & in gubernatore, ut notat Corn. consil. 253.
in princ. lib. 3. & in coadjutore & visitatore, qui dicun-

tur habere liberam administrationem, ut notatur in
 gloss. in cap. 12 in verb. omnem, 7. quest. 1. & in Comiss.
 fariis, ut notat Cuman. consil. 75. & Prælato, ut nat
 gloss. & Bald. in d. l. Præses. Nam Prælatus non potest
 conditionem Ecclesiæ deteriore facere, c. 1. de re in
 integr. & tradit Abb. consil. 45. lib. 1. Id quod & in Com.
 mendatario quoque obtinet, si propter utilitatem
 vel necessitatem Ecclesiæ mandatum sit, c. nemo an
 tepeps, de elect. in 6.

- 347 Amplius * etiam tutor ne minimum quideme
 mittere potest, l. creditor, §. Lucius, ff. mand. & cap. 1. de
 348 donat. & si remiserit, de suo * solvere tenetur, l. ones.
 349 C. de annon. & tribut. lib. 10. Et * hæc adeo procedunt
 etiam non possint remittere jus redimendi, siue re
 ctus conventionalis, ut si tutor in casu licito & p
 misso vendiderit rem minoris, aut alterius, cujus
 ministrationem gesserit cum pacto de revendendo,
 non potest huiusmodi pactum emptori remittere
 bere, & sine solemnitatem, ut tradit Alex. consil. 27. r
 plus videtur, & ibi Molin. num. 6. lib. 3. & Cagnol. in
 num. 59. C. de pact. int. empt. & vendit. Idque hac ratio
 quod idem iudicandum sit de actione competentia
 rem immobilem, quod & de ipsa re, eademque sic
 mitas requiratur in alienatione ejus actionis,
 ipsius rei, ut notant gloss. Bart. & alii, in l. 1. C. si ad
 350 transact. Quod * tamen non procedit in remissione
 tacita, quando ociose finit labi tempus sine redm
 ptione rei venditæ, c. de quarta, & c. veniens, de præj
 & tradit Felin. in c. cum accessissent, vers. tertio limita, in
 351 de constit. Idemque dicendum * de Præside civitatis
 qui etiam licet non possit expresse civitati præjudic
 re, l. Præses, C. de transact. potest tamen tacite ex l
 temporis, l. adversus, cum gloss. C. de usur. adeo ut etiam
 352 minor * infans heres venditoris non possit restituere
 versus huiusmodi tacitam remissionem, ut longae
 teque ac subtiliter hanc quæstionem disputat C.

si. *conf. 59.* Amplius * etiam prædicta ampliatio 353
 procedit, etiam si debitum non esset liquidum, modo
 facile liquidari posset, ut tradit Dec. in *d. l. pactum cura-*
toris, adeo, ut * etiam tutor remittere non possit exce- 354
 ptionem peremptoriam, quia mera donatio sit, *l. si*
quis delegaverit, ff. de novat. nisi tacite fecerit per * ne- 355
 cessitatem, ut si de ea non fuerit objectum, *l. prescri-*
ptionem, C. de novat. cum iudex ad ulteriora progre-

ssendo eum excluderet, ut tradit Bald. in *l. pactum cu-*
rtoris, C. de pact.
 Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat pri- 356
 mo, quando mutua esset remissio, quam minor fecit
 suo administratori, qui ei etiam remisit ea, quæ
 pro administratione pro eo impenderit, *l. de fideicom-*
missis, C. de transact. & facit *l. si ea, C. de usur.*

Secundo non procedit, quando * debitum esset 357
 intricatum, illiquidum, vel difficilis probationis, ut
 et glossa ordinaria & singularis in *d. l. contra juris civi-*
litatis, in §. si filius, in fin. ff. de pact. & probatur in *l. mediter-*
ranæ, & ibi Bart. C. de annon. & tribut. lib. 10. ut tradit
 Ric. Everard. *conf. 108.* in Prælato ecclesiæ. Idque hæc
 ratione, quia ex quo debitum non potest liquidari,
 deficientibus probationibus, dicta remissio non vi-
 detur præjudicium adferre, *l. qui accusare, C. de edendo,*
Dec. in l. pactum curatoris, C. de pact. ubi etiam Iason
 confirmat, quando de præsentis non poterat probari,
 nec in futurum suberat verisimilis spes, & tradit Ab-
 bas *conf. 39.* dicens, esse communem, quem sequitur
 Dec. *consil. 297.* ejus enim remissio ad dationem non
 trahitur, sed facti potius naturam habet, ut tradit A-
 lex. in *l. si mulier, ff. de condict. ob. caus.* Sunt tamen alii,
 qui contrarium frequentius teneant; quod etiam
 nec illiquidum remitti possit, quia in futurum pos-
 sent probationes emergere, juxta *l. sub pretextu, C. de*
transf. ut tenent Bald. & Sal. in l. 1. C. de pact. quatenus
 permittant talem remissionem pro parte fieri, non in

totum; moti hac ratione, quia reus forte stimulatus
conscientia solvet, vel introductus cum juramento
in iudicio confitebitur id, quod probari non posset
iuxta c. 1. de confess. in 6. quæ opinio magis communis
videtur esse, licet Abbas & Dec. in con. supra relatis, con-
trarium affirmant. Quam opinionem ego etiam
firmo; quia reus etiam actore nihil probante tenetur
jurare, vel juramentum referre, alias habetur pro con-
fesso, & est in manifesta turpitudine, l. manifeste, fide
jure jur., Ias. in repet. l. admonendi, n. 71. & seq. in fin. r.
testatur esse communem, & in practica observari.

358 Tertio * non procedit, quando hæc remissio nec-
359 sario fieret, l. si plures, ff. de pact. ubi enim * subest nec-
sitas, ibi nulla est liberalitas, l. rem legatam, ff. de adim.
360 legat. Unde in * arbitratorem compromittere, eo
jure, qua injuria tutor poterit, si lege municipii a-
mandetur; compromissum enim id necessarium est
stimatur, quatenus scilicet lex arctat, ut tradit Ange-
l. consil. 92. & Dec. consil. 22. idem in l. pactum curatoris,
de pact.

361 Quarto * non procedit, quando per debitoris
opiam inanis esset, quæ remitteretur, actio, l. nam. si
de dolo, l. 1. & ibi Angel. C. de annon. & trib. lib. 10. Nec
multum refert, quod ditescere hic potuit, l. Cura, §. 1.
de muner. & honos. cum talis spex vix est, ut reperiri
possit emptorem, & ideo in jure, ex ea præsumptione
nulla in futurum probatio inducitur, ut tradit Alex.
in l. ex diverso, §. fin. ff. solut. matr. in fin. Sed advertendum
est, licet exactio propter paupertatem videatur impedi-
diri, l. illicit. §. fin. ff. de offic. presid. remissio tamen debitorum
non videtur fieri posse; quia illa exactio, quæ propter
paupertatem impeditur, videtur tantum temporalis
cum præsumatur quis acquirere in futurum, l. si. C.
arb. tut. l. cura, §. deficientium, ff. de mun. & hon. quæ ratio
cessat in remissione; & ita reperio Dec. declarantem, in
l. pactum curatoris, in 3. limitat.

Quinto

Quinto * non procedit, quando ageretur de titili- 362
 te animæ, vel corporis ipsius pupilli, quo casu tutor
 potest remittere debitum liquidum ipsius pupilli, ut
 tradit Barcat. *conf. 7. num. 2. lib. 1.* Quo loco etiam di-
 citur, quod * tutor potest facere pacem cum occisori- 363
 bus patris ipsius pupilli, si hoc expediat pupillo: quia
 forte illi occisores occiderent pupillum, & ita intelli-
 gitur debet dictum Dec. *in l. ut iurisiurandi gratia, in prin-*
ci. ff. de iure iur. ubi absolute dicit; quod cū autoritate
 tutoris pupillus possit facere pacem. Idem notat Bald.
l. 1. vers. extra queritur, de restit. in integr. licet regula-
 ter tutor non possit facere pacem de morte pupilli,
 vel adulti, cum tutor tueri debeat dignitatem pupilli,
 ut injuria sine rubore non remittat, ut tradit Angel.
conf. 257. per text. in l. miles, §. socer, ff. de adult. Potest et-
 iam * tutor remittere offensam illatam minori, vel e- 364
 us patri, secundum Bald. *in addit. ad Specul. tit. de homi-*
ni. d. ad fin. dummodo hoc fiat * adulto interveniente, 365
 iudicis decreto non aliter adhibito, secundum Panor.
consil. 108. per tot. lib. 2 veluti si * adversarius ejus erat 366
 ultum potens, ut tradit Panormit. *d. consil. 108. num.*
 Idq; hac ratione, quod * tutoribus omnia jure ad- 367
 ministrationis competant, quæ pupillo expediunt, *l.*
tutoribus, C. de administ. tut. & tradit Roman. *conf. 441.*
num. 3. quia talis actio non est in bonis, *l. 2. §. emancipa-*
us, ff. de collat. bon. & non * transit in heredem, *l. si cum,* 368
qui injuriarum, ff. si quis caut. Quod maxime procedit,
 cedente jurament. ut tradit Abb. *conf. 108. in princ.*
l. 2. Quibus * addendum est, quod reconciliatio in- 369
 iuriarumque remissio, non patrimonii everfionem,
 sed virtutis opinionem inducat, *l. creditor, §. 1. ff. mand.*
 §. *fin. Instit. de injur.*

Hæc tamen * quæ dicta sunt de remissione injuria- 370
 um, non procedunt quando pecuniariter pupilli in-
 teresset, propter jam illatum * damnum, *l. ex hac, ff. si* 371
quadr. paup. sec. vel quia alias * pupillus incideret in 372

- pœnam, *l. 1. C. de his, quib. ut indig.* Vel quando minor aut ejus familiæ esset dedecus inimicitias remittere, quia pro defensione honoris minoris, possunt omnia bona obligari, secundum Bartol. in *l. sancius*, num. 6. *C. de administrat. tut.* Idem * quoque dicitur, si secundum mores civitatis dedecus, vel iniuria inde oriretur, *l. miles, §. socer*, & ibi Bald. ff. *ad g. Iul. de adult.*
- 374 Tutor quoque, an dilationem * debitori concedere possit, dubitatum invenio? Et prima facie dicendum videretur non posse: minorem enim quantitatem pupillus reciperet, quia etiâ tempore minus sumimus, *§. plus autem, Instit. de act.* & quia si ipsi in maius exigendi sint, de suo latæ culpæ nomine tenentur, *l. arbit. tut.* Sed tamen verius videtur posse eos prorogare; cum & transigere valeant, & generalem administrationem cum libera potestate habeant, *l. fin. §. pen. de Publicanis.* Bald. in rubr. *extra, de transact.* Dd. in *l. Roma, §. Callimachus, de verb. oblig.* Nec enim hujusmodi moratoria concessio gravis sensetur ipsi pupillo, verisimile est humanitatis potius intuitu, & probabili ex causa à tutore permissam, *l. 2. C. de precip. Imp. Offic.*
- 375 Sexto non * procedit ampliatio, quod tutor potest impedire debitum, & actionem oriri, ut tradit *Con. consil. 143. num. 4. lib. 4. per text. in l. si unus, §. 1. ff. de injur.*
- 376 Ultimo declaratur * non procedere in tutore, qui potest remittere commissum nondum acceptatum recipiendo canonem, atque ita præjudicare pupillo in jure commissi, ut tradit Molin. *ad consuet. §. 14. num. 24. per gloss. Imol. Panormit. & omnes, in cap. potius extr. locat.*
- 377 Trigesimo ampliatur, quod * nec minor potest renunciare; quia illa renunciatio diceretur alienatio in qua requiruntur debitæ solemnitates, ut probatur in *l. magis puto, §. fundum*, & ibi declarant Dd. maxime Dynu

lynus & Bald. ff. de reb. eor. facit l. tutor. & ibi Bart. ff. bon. poss. Bald. in l. contra juris, §. 1. ff. de pact. maxime hereditati * paternæ; quia censetur quid immobile, 378
item habito respectu ad partem, quam in rebus immobilibus consequi potuisset, ideoq; restituitur, nec opus aliter probare læsionem, quia satis est læsus, quod renunciat, & sic non habet necesse probare hereditatem patris esse locupletem, ut est gloss. singularis in l. 1. C. de in integr. min. quam ibi Bald. approbat, & sequuntur Moderniores, reputantes hoc singulare. Nec etiam * agnoscendo legatum renunciare 379
legitimæ; quia ad hoc, ut filius sibi per renunciationem vel agnitionem præjudicet in legitima, requiritur ut specifica fiat mentio de legitima, ut probatur in l. si quando, §. fin. C. de inoffic. test. & notat Bart. & Ang. in l. de his ff. de transact.

Declaratur * hæc ampliatio, ut non procedat quando minor habet quatuordecim annos, quo casu potest sine curatore renunciare beneficio Ecclesiastico; quia parificantur actiones movere & alienare, sive renunciare. Ideo prohibitus alienare non potest actio-
nes movere in iudicio, quia eo modo per indirectum alienatio sequi posset, l. ait Pretor, ubi Bartol. ff. de iure de lib. facit c. si annum, de iud. lib. 6. Craver. conf. 153. in fin.

Trigesimo primo ampliatur, quod * minor non 381
poterit repudiare fundum sibi legatum, d. l. magis puto, fundum, Cagnol. in l. scemina, num. 4. de reg. jur. Rol. Valle consil. 15. num. 30. l. 1. Zaf. in l. legatum, num. 5. Cor-
ff. de legat. 1. Alex. conf. 254. n. 5. lib. 6. Et hoc procedit * in legato, secus in cæteris; quoniam ante accepta- 382
tionem repudiari sine solemnitate potest, ut probat. l. si ego, ubi gl. & Dd. de neg. gest. & in c. si tibi absenti, in ver.
ut tuum de præb. in 6. Ratio * autem hujus ampliationis 383
est, quod repudiatio dicatur alienatio: nã quando minor repudiat, si res hæreditariæ non sunt integræ,
non

non poterit minor restitui, *l. quod si minor, §. Scævol. ff. de minor. ut diximus supra cap. 30.*

384 Declaratur hæc ampliatio, ut * non proceda in pupillo, qui poterit repudiare hereditatem cum auctoritate tutoris, *l. tutor, ff. de bon. poss. juncta l. 1. §. tuto ff. de success. edict. & in l. si pupillorum, C. de repud. hered.*

385 Trigesimo secundo ampliatur, quod * etiam tutor sine pupillo non possit hereditatem adire, pupillus cum auctoritate tutoris potest, *l. penul. C. de delib. & l. pupillus, ff. de acq. hered.*

386 Trigesimo tertio ampliatur, quod * nec tutor litigare æstimare possit nomine pupilli, *l. 3. §. item quæri, l. litis, ff. pro empr.*

387 Trigesimo quarto ampliatur, quod * etiam minor non contrahatur per interpellationem factam a duobus super re immobili, sine auctoritate judicis, juxta *l. n. gniam, C. de contrah. & commit. stip.* Nam cum ex hoc casu sequatur, vel sequi dicatur alienatio rei immobilis, ex eo, quia creditor intendit, ut sibi adjudicetur in solutum res, quam ingressus est auctoritate propria, non potuit hoc casu mora contrahi, factam per interpellationem factam sine auctoritate judicis, per ea quæ voluit Bart. & Alexan. in *l. si ex legal. causa & verb. oblig. & Ioan. Andr. in c. constitutus, de res. in integr.* ubi concludunt, quod * adultus non habens curatorem non constituatur in mora per interpellationem factam, de re, quæ servando servari potest, sine auctoritate judicis; quia talis res sine ejus decreto non potest alienari, *l. lex quæ tutores, C. de admin. tut.*

389 Trigesimo quinto ampliatur, quod * etiam minor non potest dare in solutum, sine decreto, *l. si minor, C. de præd. minor.* quia * in solutum datio emptioni & venditioni æquiparatur, ut probat *l. si prædium, C. de evict. & l. vetustissima, C. de jur. dom. impet.* qua de re latissime

Tiraq. de retract. lig. gl. 14. n. 45. cui accedit Boer. q. 49. in fin. & conf. 118. num. 9. lib. 3.

Tri-

Trigesimo sexto ampliatur, quod * eadem solemn- 391
is, quæ requiritur in contractu, eadem in distractu
quiratur, *l. si ad resolvendam, C. de præd. min.* ubi lex
prohibens minorem contrahere super re immobili,
de autoritae & decreto judicis, locum habet & in
tractu: quem textum ad hoc expendit, & dicit no-
tilem Bald. in *l. Præses, vers. idem apparet, C. de transact.*
in *l. 1. post princ. C. si advers. transact.* Hipp. de Marfil.
rubr. de probat. n. 345. cum quatuor seq. ubi plures citat
atores ad hoc propositum.

Trigesimo septimo ampliatur, quod * tutor solus 392
non poterit deferre juramentum adversario pupilli,
in deficientibus omnibus probationibus pupillo, *l.*
tor, ff. de jurejur. Pupillus * tamen cum autoritate tu- 393
tis indistincte deferre potest jusjurandum, qui ta-
men si lædatur, in integrum restituitur, ut probatur
in *l. jusjurandum, quod ex conventionem, §. pupillus, & ibi gl.*
Dd. ff. de jurejur. & in *l. 1. §. 1. ff. quar. rer. act.*

Trigesimo octavo ampliatur, quod * qui non po- 394
t alienare, immediate nō possit etiam facere actum,
per quem alienatio sequatur, ut notatur per gl. in *l. i.*
quia, ff. de pact. Bart. in *l. codicillis, §. matre, ff. de leg. 2.*
in *l. si ita quis, §. si ea lege, ff. de verb. oblig.* & ideo ille,
qui non potest alienare, non potest compromissum
contrahere; quia potest sequi alienatio, *c. cum tempore de arb.*
qui * non potest alienare, non potest pati, ut præ- 395
scriptio in præjudicium alterius sequatur, quia præ-
scriptio est alienatio, *l. alienationis verbum ff. de verb. sig.*
ita concludit Alvar. in *c. §. hoc quoq., de succes. feud.*
rec. conf. 479. num. 4. & ibi Molin. de obligatione &
compromisso, idem de compromisso conf. 300. num. 2.
lanc. de compromiss. quest. 4. num. 28. Idque hac ratione,
quia melius est à principio occurrere, quam postea, se-
cunda alienatione providere, *l. fin. C. in quib. caus. in integ.*
stit. & Tir. post leges connubiales, gloss. 6. num. 189. ubi
dicit, quod debeat curare, ne ex actu, quem facit, se-
quatur

quatur alienatio, ex dispositione legali; vel statuta.
 Alex. de promissione, *cons.* 17. n. 7. lib. 4. & noviss. lib.
 Rim. in princ. tit. quib. alien. lic.

396 Trigesimo nono ampliatur, quod * nec locare

397 test ad longum tempus, ut * communem dicit Soc

in thes. recept. sent. lit. C. num. 192. ex Angelo, post

brum in §. adeo, in fin. num. 1. Inst. de locat. & Alex. *cons.*

17. lib. 4. Boer. *decis.* 234. Idq; propter utilis domi

& naturalis possessionis translationem, ut dicit

consil. 117. num. 1. l. 5. idem cum Molin. *cons.* 1. num. 6

15. l. 4. Aret. *cons.* 55. Felin. *cons.* 25. Jas. in l. naturalis

num. 15. ff. de acq. poss. Dec. de re ecclesiæ, *cons.* 142. 13.

Idem cum Molin. *cons.* 204. n. 12. Idem *consil.* 282. n.

& 2. de re ecclesiæ. Idem *cons.* 292 nu. 1. & ibid. Ml.

Tiraq. de retract. lig. §. 1. gl. 14. n. 79. 80. 81. & de jure ci

stit. lim. 14. nu. 12. & noviss. Nic. Ever. in loco, a feudod

398 emphyteusin, circa fin. quo loco dicit, quod * turbatur

possessione longi temporis conductor, habeat in

dictum uti possidetis; nec possit expelli ab emptore,

conductor longi temporis naturaliter possideat, ab

gans ad hoc Baldum in c. querelam, de jure jur. gloss. h

gularem in l. si ut certo, §. si duob. vehiculum, ff. commi

399 Idem quoq; obtinet, si locaret * tantum pro uno,

duobus annis, cum pacto, quod finitis illis, teneant

eidem vel ejus successoribus locare pro eodem preti

id enim facere non potest, cum hæc sit quædam sp

cies alienationis, & ideo illud pactum rejicitur, ut tr

dit Angel. per text. in §. neque, in authen. de non alienan

400 sequitur Alex. *cons.* 165. lib. 2. & * communem esse

cit Pinel. in 3. part. leg. 1. num. 63. vers. dicitur etiam, C.

bon. mat. qui ibidem alios allegat, contrarium tene

tes, quos reprehendit.

401 Longum autem * tempus dicitur commun

tempus decem annorum, vel ab inde supra, l. si cum j

de commissario, §. Aristo. ff. qui & à quib. l. penult. & fin. C.

prescript. long. temp. gloss. in l. fin. ff. si ager vect. vel emphy

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 653

notat gloss. in l. si filius, C. de petit. hered. Alex. consil.
 n. 1. 2. & 3. dicit * communem, & ibidem Molin. lib. 402
 Dec. de re ecclesiæ, consil. 204. dicit communem, &
 consil. 292. num. 1. Ias. consil. 24 & 94. lib. 1. Paris. consil. 98. lib.
 & Menoch. relictis septem opinionibus, dicit com-
 munem, quod relinquatur arbitrio iudicis in re eccle-
 siæ, lib. 2. cas. 5. Nec etiam * talis locatio valet ad novem 403
 annos & sit tempus utile, ut decidit Bart. in l. quæcumque,
 de bon. quæ lib. & in auth. qui rem, C. de sacros. eccl. Ang.
 §. emphyteusin, in auth. de non alien. & lo. de Imol. in l.
 quod dicitur, in fin. de verb. signif. & de re ecclesiæ est text.
 ubi dicitur in clem. 1. de reb. eccl. non alien. ubi dicitur, quod
 nec recipiendi jus aliquod acquiratur, ut optime tra-
 ctat Molin. ad consuet. §. 41. num. 47 & seq. Quinimo lo-
 catio * ad longum tempus æquiparatur emphyteusi, 404
 communem * dicit Ias. in l. naturaliter, num. 15. de acq. 40
 ff. Angel. in l. scire autem, in auth. de non alien. Imol. in c.
 illi, vers. nota etiam, & iterum in c. ad audientiam, vers. i-
 tem adverte. de reb. eccl. non alien. Ruin. consil. 156. num. 6.
 1. & satis probatur ex textu eas æquiparante, in auth.
 qui rem, ibi conductam, vel in emphyteusin acceptam, C. de
 sacros. eccl. & est text. in l. 1. C. de offic. com. sac. Pal. ibi, totius
 perpetuarii, hoc est, emphyteuarii juris. Nam jus * per- 406
 petuarium id certe est, quod ex conductione perpetua
 acquiritur, & * hinc perpetuarii dicti conductores, qui in 407
 perpetuum rem ipsam conduxerant, ut constat ex l. 1.
 §. 3. C. de locat. præd. civil. lib. 11. Etiam adæquatur
 æquipollet * venditioni, iisdemq; regulis cōsistit, ut 408
 tribuitur in l. 2. in prin. & §. 1. ff. locat. & in §. 1. & §. adeo.
 ff. eod. Etiam in statuto exorbitante & correctoriis,
 tradit gloss. in l. quod vero, ff. de legib. & in l. si quis servo, &
 ibi Bart. C. de furr. Id * quod maximè procedit, quan- 409
 do ea fieret unico pretio, non distributo pro singulis
 annis; nihil enim videtur interesse inter huiusmodi
 locationem & venditionem temporalem fundi, sive
 quæctum multorum annorum, de quo pet Bart. in l.

cotem

- cotem, §. qui maximos, ff. de Public. & vectig. Idem quoque
 410 dicendum * erit, quando fieret talis locatio ad vitam
 locantis & conducentis, l. 1. ff. pro soc. gloss. in c. ea enim,
 §. perpetua, gl. 2. 10. quest. . Dec. conf. 204. Alex. conf. 304.
 n. 8. lib. 3 Verum Iac. Port. lib. 4. com. opin. conclus. 21. dicit
 quod ad vitam non dicatur perpetua, sed quod habet
 tantum effectum temporalis locationis. Idque praece-
 bat per l. jubemus, §. sane, C. de sacros. eccles. Quod tamen
 411 non procedit, quando * est verisimile, illum, cujus vi-
 ta locationi apponitur, non victurum ad decem an-
 nos, juxta computationem, l. hereditatum, ff. ad leg. Fa-
 ut tradit Couvar. lib. 2. var. resolut. c. 16. n. 3. Dicitur pra-
 412 terea longum tempus locatio, quæ fit eo pacto, ut du-
 ret quamdiu locator voluerit; ea enim incertitudo
 magis longum tempus, quam breve inducit, ut notat
 Bart. in l. sufficit, & ibi Ias. ff. de condict. indeb. l. Iurisperito.
 ff. de excus. tut. Dec. conf. 214. Socin. Nepos, conf. 63. 10.
 413 11. lib. 2. etiam si adiectum * esset de renovando, val-
 tamen eo casu usque ad tempus utile, ut firmat Specu-
 tit. de locat. §. nunc aliqua. Quia secundum eum, ex ta-
 locatione non transfertur dominium, nec possessio
 sed unda detentio, l. non solum, ff. locati, & l. non solum
 §. 1. ff. de usu cap. Alexand. consil. 104. & ibi Molin. in prin-
 414 lib. 3 idem consil. 193. lib. 2. Etiam si expresse * adiectum
 fuisset, quod utile dominium non transferretur, qui-
 commoditas fructuum, quæ ad longum tempus trans-
 fertur, pro vera alienatione habetur in materia pro-
 hibitiva, ad evitandam fraudem, ut tradit Bald. in auth.
 hoc jus porrectum, vers. sexto, C. de sacros. eccles. & sequun-
 tur Fab. de Monte in tract. de empt. & vend. in 4. quest.
 princ. quest. ult. vers. super tertium. Verum Alexand. consil.
 104. num. 3. vers. 4. lib. 2. & Covar. lib. 2. c. 16. num. 1. vers.
 ex quo apparet, contrarios tenentes allegant, sed non
 sequuntur. Dicens amplius idem Covar. d. loc. num. 6.
 415 vers. quarto, eadem constitutio, etiam * in generali man-
 dato non venire potestatem, ita locandi in perpetuum,
 quia

quæ est alienatio, quæ non venit in generali mandato,
 l. procurator totorum, & l. mandato generali, ff. de procurat. &
 cle. 1. de reb. eccles. non alien. Panormit. in c. nulli, c. ad au-
 ditiâ, de reb. eccles. non alien. & Dec. cons. 142. ad eod., ut
 et non * possit locare ad modicum tempus, quan- 416
 dealis locatio fieret in potentem virum, ita ut non es-
 set recuperandi: quo quidem casu prohibita alie-
 natione, talis locatio ad modicum tempus etiam pro-
 hibita censetur, l. qui habebat, ff. de legat. 3. & ita tradit
 de Curt. jun. in 4. part. tractat. feud. in 3. quæst. ultima
 de privationis feudi.

etiam * hæc ampliatio non procedit, quando fie- 417
 rit ne expressione certi temporis: quia intelligitur de
 certo tempore, nempe de unico anno, juxta vulgarem
 leg. l. boves, §. hoc sermone, ff. de verb. signif. & l. item quæ-
 sit, qui impleto, ff. locati. & in terminis ita tradit Socin.
 cons. 25. n. 3. lib. 2.

quadragésimo * ampliatur regula, quod nec do- 418
 tui constituere possit marito super bonis immobili-
 bus, quæ cedat lucro mariti, stante statuto de lucro do-
 tis, quia in tali constitutione dotis requiritur causa
 dispositio, l. si ex causa, §. in dotis, ff. de min. scilicet an sup-
 erent facultates, & an vir sit dignus tanta dote: ut
 ait Bald. in l. nulla, C. de jur. dot. quæ causæ cognitio
 debet ad judicem, l. magis puto, §. non passim, ff. de reb. eo.
 & l. ex quæ tutores, C. de administr. tut. Denique ista con-
 stitutio dotis non est necessaria, sed voluntaria, quæ
 per decreto fieri non potest, & si fiat, erit nulla, & per-
 datque si facta non esset, arg. l. quoties, ff. qui satisf.
 & remissive tradit Tiraq. post leges connubial. gloss. 6.
 in 195.

quadragésimo primo * ampliatur, quod nec in em- 419
 phiteusim dare poterit, cum dicatur alienatio, maxi-
 me si fuerit perpetua, c. nulli, ubi text. de reb. eccles. non
 alien. & §. alienationis, in auth. de non alienando, in auth. hoc
 prædictum, C. de sacros. eccl. Jac. Cujac. Novell. 7. & 120.

T t

Alex:

Alex. *conf.* 79. n. 3. lib. 1. & propriè quidem dicitur licet natio, cum utile dominium transferatur, ut notat alibi in c. 1. §. aut si libellario, circa fin. quib. mod. feud. amit. *Conf.* 47. vers. 2. præmitto, lib. 1.

420 Quadagesimo secundo * ampliatur in omni ecio alienationis, l. non solum, C. de præd. min.

421 Quadagesimo tertio * ampliatur, quod etiam minor in pias causas non potest alienare sine curatæ decreto, *argum.* l. 2. §. voto, de pollicit. quod dictum sequitur, & benè notandum dicit Panorm. in c. in presentia, in ult. notab. n. 35. de probat. ut diximus, supra hoc pite num. 319.

422 Id quod * etiam procedit in prohibitione statificatione certa solemnitate, ut tradit Tiraq. post leges ambl. gl. 6. num. 162. & seq. & de muliere, quæ non potest obligari sine consensu proximorum, tradit Molin. ad Dec. in d. c. in presentia.

423 Quadagesimo quarto * ampliatur, quod etiam alienatio facta cum decreto, sed vili pretio rescindatur per in integrum restitutionem, l. si quidem, C. de præd. min. nor.

424 Idem quoq; * dicendum erit, quando fundus fuerit venditus justo pretio, modo fuerit majorum proprius, l. si in emptionem, ff. de minor. ob illud enim interfit fingitur minor enormiter lædi, ut tradit Alex. *conf.* 67. lib. 5. Dec. *conf.* 403. vers. quamvis. Unde dicit glotim.

425 et si æquo, ff. de legat. 1. nostra * admodum interesse enim quæ majorum fuerit emere; interest enim pupillari etiam redimere fundum, qui fuit majorum, pluris etiam valeat, ut dicit Jas. in l. 1. vers. secunda differentia, de legat. 1. In his enim quæ fuerunt majorum nostrorum necesse est se ceteris singulari quadam in eos affectione præferre, ut tradit Anchor. *conf.* 171. vers. item quia dictum est. Inspicitur enim interesse affectionis respectu rei, ut dicit Paul. de Castr. *conf.* 288. lib. 1. ad quod facit inter ceteras, l. quæ tutores, C. de admin. tut. ubi hæc verba nunc

ma ascribuntur: Maxima habenda est ratio ejus domus,
 qua pater defecit, filij creverunt, in qua majorum imagines
 non videre fixas, aut videre revulsas, satis est lugubre. Ex
 hoc textu aperte probatur domum resq; alias majores
 nobis esse in maximo affectu, ac pretio, quod &
 improbat text. in d. l. libertus, qui solvendo est, ob id tan-
 tem, quod in iis prædiis sint aliqua in quibus majores
 nostrorum sepulchra sunt, & in l. i, §. & alias videat-
 ur, ff. si quid in fraud. patr. ubi ita scribitur: Si dicat patro-
 nus rem quidem justo pretio venisse, verum tamen hoc interes-
 se sua, non esse venundatam, inq; hoc esse fraudem, quod vene-
 ditur in possessione, in quam habet patronus affectionem vel opportuni-
 tatem, vel vicinitatis, vel zeli, vel quod illic educatus sit, vel
 in eam sepultus. Cui etiam admodum congruit text. in
 l. si quis, ff. de rei vendit. his verbis: finge pauperem, qui si red-
 ditur de id cogatur, laribus sepulchrisq; avitis cendum habeat
 eo qd in loco glossa dicit, non esse verisimile, quod quis
 hujusmodi lares avorum ob quidvis aliud alienaret.
 Quibus facile quilibet intelligere potest, res ma-
 jorum nostrorum nos pluris aestimare debere, quam
 minores, etiam multo meliores, ejusq; affectionis gratia,
 regum vel potentissimorum auctoritatem con-
 stantem, scribit Appian. Alexandrin. lib. i. inter præ-
 cæptas causas, cur * legem Agrariam divites recusa- 426
 verint, apud Romanos hanc fuisse, quod impium duce-
 ret monumenta majorum ad alios transire.

Ad hæc regula ita ampliata in multis casibus non
 impedit; & primò quidem * declaratur non procede- 427
 re quando alienatio fieret ex præcedente permissione
 testatoris, l. i. in princ. ibi, nisi ut id fietet parentes testamen-
 to vel codicillis caverint, & l. magis puto, §. si fundus, & §. si
 pupillus, & l. ult. ff. de reb. eor. Alex. de executorib. pupil-
 lis existente herede, cons. 62. n. 1. & lib. 2. idem cons. 27. lib.
 3. c. Gualdens. tit. de tutore, & execut. testam. caut. 10.

Ampliatur hæc limitatio * primò, ut procedat etiam si 428
 hæc permissio declaratoria, esset ex defectu alicujus

solemnitatis nulla, *l. ult. ff. de reb. eor.* qua clarè proas-
 429 tur, ex actu * nullo testatoris voluntatem proli-
 atque ita eo loci textum illum notavit Bartol.

430 Secundò * ampliatur ut procedat, etiam si testor
 fuisset minor 25. annis, tamen adultus, qui licet rer
 vivos non posset alienare sine decreto, tamen penif
 positionem ultimæ voluntatis, poterit non solua
 lienare, sed etiam alteri dare potestatem alienandut
 tradit Bald. in *l. 1. ff. de reb. eor. arg. l. Aurelio. S. Cajus, de*
liberat. leg. Bart. in l. pradium. C. quand. decret. op. nois.
Tiraq. in l. si unquam, verb. donatione, n. 254. in fin. (de
revoc. don. Dec. cum Molin. in l. fin. n. 5. C. de pact. ul a-
 lios contrarium tenentes allegant, sed non sequen-
 tur, & novissimè Myns. cent. 3. obs. 5.

431 Tertiò * ampliatur, etiam si talis permissio sive p
 ceptum non fiat pro executione contractus præe
 dentis, sed tantum per viam testamenti, ut tradit
 Alexand. conf. 215. num. 3. lib. 6. & Dec. in *l. fin. in fin. C.*
de pact.

432 Quartò * ampliatur, quod etiam hoc casu licet
 alienare, non obstante prohibitione statuti in fo
 sem, vel alias. Dec. & ibi Molin. in *d. l. fin. n. 5. A.*
d. conf. 215. n. 1. & 5. seq. idem in l. si dignum, ff. ad leg. u
cid. communem dicit, quem refert c. lciat. in l. 2. n. 2.
ff. de verb. oblig. Ias. in l. justè possidet, num. 29. ff. de q.
poss. ubi quoque communem dicit, in herede cedet
 actionem forensi, contra statutum, nec cum incire
 in pœnam statuti, hoc facientem ex mandato tea
 toris, ut tradit Hipp. Riminald. de forensi, tit. ob.
alien. lic. num. 147.

Contrarium tamen quoad forensē, tenent Sar
 in thes. recept. sent. lit. A. n. 142. allegans Fab. de More
 de empt. & vend. in ult. quæst. n. 27. dicens illam opio
 nem veriorem & communem esse, asseverantibus
 biano & Francisco Vivio, commun. opin. lit. S. incipie
 Statutum imponens, fol. 350, dicens, omnes Scriberes
 col-

communiter ita tenere in *l. cetera*, §. *final. de legat. 1.*

Quinto ampliatur ut * procedat, etiam si manda- 433
tin esset tantum generale, non speciale, de vendenda
rali, ut tradit Alex. *conf. 27. n. 1. lib. 3.* idem *conf. 215.*
n. lib. 6. per l. pradium. cum gl. C. quan. decret. op. non est,
§. 1. in pr. & §. si fundus, & l. fin. ff. de reb. eor. licet Mo-
Adad Alex. d. conf. 27. n. 1. contrarium teneat.

Declaratur secundo, ut regula nō * procedat, quā- 434
alienatio fieret ex necessitate, & cōsequētia actus
permis- si, qui propriē non dicitur contrahere, ut tra-
di Castr. super statuto de muliere, *conf. 183. n. 2. lib. 1.*

si illa necessitas ex * obligatione legali descendat, *l. 1.* 435
§. 1. & l. 2. ubi Bart. ff. de reb. eor. siue ex obligatione
consuetudinaria, vel statuaria, l. sine herede, §. Lucius, ff.
de admin. tut. Hipp. Rim. Instit. quib. alien. lic. vel non, n.

04. 160. de confiscatione. Unde * bona minoris sunt 436
tacitē obligata pro dote, licet non intervenerit tuto-
ria auctoritas, aut decretum iudicis, ut voluit glossa or-
diaria in *l. ult. in verb. teneri, secundum ultimum intelle-*
ctum, C. de legit. tut. quia hæc obligatio legalis est ex
necessitate & consequentia actus permis- si, ubi Joan.
lib. 1. dicit, hanc esse * communem opinionem. 437

Et simile est, quod * voluit Bald. in *l. certi, in 8. quest.* 438

in *locati*, quod si minor conduxerit domum sibi con-
solidabilem & utilem, & quædam bona invexerit in e-
am, quod ea sint domino tacitē obligata, ut & bona
ceterorum illata, licet non intervenerit decretum iu-
dicis: quia non ipse est qui obligat, sed lex, nec dici-
bet lædi minor ex obligatione legali, & necessaria, vel
tam probabili, ut tradunt Jac. Aret. & Alberic. in *l.*
hic, ff. de reb. eor.

Nec * admodum dissimile est, quod plerique vo- 439
luerunt bona minoris intrantis religionem, ipso jure,
sine aliqua solemnitate alias requisita, de jure com-
muni vel municipali transferri in monasterium, quia
juxta hujusmodi translatio ex lege necessario resultat, ut

voluerunt Jo. Andr. in c. in presentia, in verb. minor ann. & ibi quoque Panormit. vers. ult. cum Dec. n. 35. de prat. & conf. 86. num. 5. in fin. Hipp. Rimin. tit. quib. alienat. num. 148. pro qua sententia optime facit lex i. §. ult. in l. 2. ff. de reb. eor. Quamquam * non sim nescius, ut 439
 tos esse, qui contrarium teneant eorum, quæ proxime diximus de obligatione bonorum minoris pro dote & in vectorum pro conductione, videlicet in priore du Bart. in l. item quia ff. de pact. & in l. si constante, ff. ser. matr. per l. dos data, C. de donat. ante nupt. juncta l. Tutide jur. dot. De secundo gloss. & Salicet. & Fulgos. in l. item quia. & Cyn. in l. certi, in 4. quest. C. locati. Sed contra tertium illum casum de minore ingredientee
 ligionem, tenuit Nicol. Castellan. inter consilia B. consil. 475. vers. item ratione, & ante illum Cyn. in al. ingresi, C. de sacros. eccles. & Molin. ad Dec. in c. in praesentia, num. 35. de donat. Sed quicquid * sit in istis tribus 440
 casibus, illud certum est, minorem aut tutorem illis posse sine solemnitate decreti alienare prædium, quod testator jussit vel promisit se venditurum, quia hæc alienatio ejusmodi est, quæ necessario ex voluntate testatoris dimanat, l. 1. §. 1. & l. magis puto, §. si pupillus, & l. c. ff. de reb. eor.

Nec hinc longius distat, quod & pulchre consult Socin. conf. 80. vers. ista conclusio, & passim per tot. lib. 4. ci 441
 stante * statuto, quod mulier non potest contrahere sine consensu Mandualdi, poterit tamen mulier, eo insci, in dotem dare secundo marito, quæ primo dederat; quia hujusmodi dotis constitutio venit ex dispositioe & interpretatione legis per l. dotem, ff. de jur. dot. tum quia mulier tenetur donare, etiamsi matrimonium contractum fuerit nulla dotis mentione facta, ut trad. Bald. in l. ult. C. de sent. quæ sit. cert. quant.

442 Et huc item quadrat, quod * licet non valeat pactum de successione futura certo modo disponenda sine consensu ejus, de cujus successione tractatur, l. ult. C. de pact.

pt. tamen si huiusmodi pactum fiat ex necessitate
precedentis contractus liciti, valet, per l. ultim. & ibi
l. in 6. limit. ff. de pact.

Ad stipulatur * quoque quod dicit Angel. in Auth. de 443
hered. & Falcid. in fin. quod si statuto caveatur, quod
minor non possit se obligare sine certa solemnitate,
est tamen filius sine tali solemnitate hereditatem
opris retinere, & ei objici non potest, quod hereditas
non fuerit legitime adita, l. more, in princ. juncto verb. de
hered. autem, ff. de acq. hered. quia titulus pro herede non
habet * locum in filio; qui etiam vivente patre, dicitur 444
habere naturalem possessionem, l. 2. §. fin. ff. pro herede, l.
miles, in princ. ff. ex quib. caus. major. Et * ideo statu- 445
tū, ut solvatur gabella de hereditate, non habet lo-
cum in filio, qui non dicitur de novo hereditatem ac-
quirere. sed illam continuare, ut dicunt Angel. Imola,
& cum. in l. in suis, ff. de lib. & posthum. gl. in c. pastoralis,
de decim. in verb. quasi de lucro. ubi * concludit, quod si- 446
s non teneatur solvere decimam de hereditate pa-
trna, quia non de novo acquisita est.

Declaratur tertio * regula ut non procedat, quan- 447
do alienatio fieret ex necessitate precedentis contra-
ctus ejus; cui minor successit, l. magis puto, §. si pupillus,
vers. sed si pater, idem vers. idemq. & vers. eadem ratione, ff.
de reb. eor. Dec. in l. si tibi pecuniam, & ibid. Molin. nu. 5.
si cert. pet. Afflict. decis. 285. nu. 16. 17. 18. & 19. licet Al-
dus ibidem contrariæ sit opinionis, ut Molin. ibidem 448
allegat. Imo talis * contrahens ex necessitate præ-
cedentis obligationis non dicitur proprie contrahe-
re, ut supra diximus, sed magis fidem absolvere, & ob-
ligationem implere, ut tradit Aretin. in l. si ita quis, §. ea-
ge, ff. de verb. obl. per text. in l. si tibi pecuniam, ff. si cert.
ibi, ex solvendi causa magis, quam alterius obligandi. Ea-
dem alienatio non dicitur nova & voluntaria, sed cau-
tum habere veterem, & necessariam, l. 3. §. item queri, &
magis puto, §. si pupillus, ff. de reb. eor. & l. fistulas, §.

- fundum, ff. de contrah. empt. facit text. in l. voluntate, ff. quib. mob. pig. vel hyp. solibi; in pristinam causam res idem, ff. de leg. 2. §. si quis a pupillo, ff. de act. empt. ibi, ex uno latere constata.
- 449 soluta venditione. Idem * quoque dicendum, quando alienatio fieret jussu Prætoris in vim rei judicatae vel alias, quia dicitur necessaria alienatio judicis auctoritate facta, & ob id proprie alienationis nomine continetur, ut tradit Curt. sen. conf. 27. Paris. conf. 89. n. 79. lib. 1. & ideo absque alio decreto tenet alienatio, d. l. 3. in princ. vers. pignori, cū v. sed & in possessione, §. in quæri, ff. de reb. cor. l. 1. & 2. C. de præd. min. verum tamen facile restituitur, d. l. 1. & 2. C. de præd. min.
- 450 Declaratur * quarto regula ut non procedat, quando alienatio minori non esset damnosa, ut * communem dicit Imol. in l. cum lex, ad fin. ff. de fidejuss. Socin. l. conditionibus pupillus, n. 1. in prin. ff. de cond. & demon. Ias. in l. contra juris, nu. 8. ff. de pact. Soc. Iun. conf. 28. n. 1. lib. 2. Gomez. in §. omnium. Instit. de act. l. neque, C. de contrah. & com. stip. Alex. conf. 59. vers. secundo potest responderi, lib. 2. facit text. in l. is cui bonis, & ibi Ias. de verb. obg. & in l. cui bonis, ff. de novat. l. tutor ad utilitatem, loquens de novatione, ff. de admin. tut. Rod. Suar. tit. de las auidas, n. 12. de muliere contrahente sine consensu mariti. Dec. in ecclesia conf. 124. n. 3. & novissime Myns. conf. 45. n. 4. & 5. de divisione & transactione. Quod procedit tam * in pupillo, quam in adulto per text. in l. conia juris in prin. ff. de pact. & in l. 1. C. de autorit. præst. & in §. Instit. de autor. tut. & id quidem * usque adeo procedit, ut pupillus etiam se obligare possit, si ipsi commodum sit & utile, per text. in l. si pupilli, in princ. ff. de neg. gest. & in l. pupillus, §. 1. ff. de aut. tut. Idem quoque * obtinet in alienatione rei ecclesiæ, quæ potest cogere adversari, ut contractui stet; nec per eundem potest ecclesiæ obnoxio nullitas, ut tradit Iac. Phil. Port. lib. 4. com. opin. concl. 1. dicens omnes admittere, quod ecclesia possit contrahere, quamvis nullum, propter utilitatem ratificationis. I. Julianus, §. si quis a pupillo, ff. de act. empt. ibi, ex uno latere constata.

constat contractus, & gloss. notab. in l. si fundus, §. eleganter, verb. exercere, ff. de leg. commiss. Contrarium vero, quod non valeat alienatio rerum ecclesiarum, licet utilis sit ipsi ecclesiarum, tradit Port. loc. quo supra, dicens communem, tradit Soar. in minore lit. M. n. 184. & idem quod ecclesia potest dicere nullum, lit. E. num. 16. Pet. Stei-
 in l. si duob. §. si prius, num. 25. ff. de bon. poss. cont. tabul.
 Maxime autem * procedit hæc quarta declaratio regu- 455
 quando constat de utilitate ecclesiarum, ut tradit gloss. cum hi, §. eam transactionem, ff. de transact. Ioan. Faber
 tit. de eo, cui libert. caus. bon. addic. ad fin. & Ant. Corset.
 sing. verb. pupillus, & Dec. consil. 124. num. 3. Et aliena-
 tio sit tantum temporalis, non perpetua, ut in auth. de a-
 nat. & emphyt. quia solemnitates illæ non sunt intro-
 ductæ, ut Ecclesiasticis liceat decipere, sed duntaxat, ne
 ecclesia decipiatur.

Verum hæc, quæ * dicta sunt de alienatione rerum 456
 ecclesiarum, quod ecclesia possit cogere adversarium, ut
 contractui stet, non procedunt primo: quando pars ad-
 versa ante iudicium, vel actum consummatum, oppo-
 nit defectum solemnitatis: quo quidem casu non erit
 obiectio personæ privilegiatæ volentis sustinere actum
 utilitatem, ut tradit Ias. in l. non eo minus, num. 1. vers.
 finita, C. de procurat. & Chassan. in consuet. Burg. rubric. 4.
 1, num. 27.

Secundo non procedunt, quando * persona privi- 457
 legiata talis esset, in qua intellectus prorsus deficeret,
 notat Bald. in l. 1. C. de autor. prest.

Tertio non procedunt, quia * etiam poterit pars 458
 adversa agere, ut persona privilegiata, vel alia, in ca-
 us favorem actus irritatur, declaret, an velit stare con-
 ventioni, vel ab ea recedere, juxta d. l. Iulianus, §. si quis
 colludente, ibi, hæcenus agendum, ut aut stetur emptioni, aut
 ab ea discedatur. Et hæc communis opinio est secun-
 dum Ias. in §. actionum, n. 42. Instit. de act. & in l. transa-
 ctione finita, ad fin. C. de transact. Nisi * fieret contra pu- 459

pillum, quo casu cōtrahens cum pupillo nō audiret
 petens eam declarationem, an pupillus stare velit
 tractui? ut tradunt Bart. Fulgos. & Salic. in d. l. Iulius.
 §. si quis a pupillo. & eam esse cōmunem opin. dicit Sarpius
 460 in thes. recept. sent. lit. C. n. 300. Sicuti* etiam talis de
 ratio fieri nō potest à minore, nisi adhibita solemnitate,
 quæ ab initio actus intervenire debuisset, ut tradit
 Mathesil. notab. 156. ibi, sit paratus facere intervenire
 munitatem, alias eodem modo periclitaretur donatio
 minoris quo actus principalis, arg. l. doli, vers. idemq.
 de novat. ibi, rursus circumvenitur minor.

461 Quarto* non procedunt, quando contrahens cum
 minore, grave damnum pateretur per divisiones con-
 tractus, si in parte stare teneretur, vel ita non fuisset
 contracturus, ut eleganter tradit Molin. ad consuet.
 41. num. 46.

462 Declaratur* quinto regula, ut non procedat in
 alienatione, quæ fit per adultum in ultima voluntate,
 in qua habet iura, & integrā personam, ut tradit Bar-
 bat. c. 23. lib. 4. & facit text. in l. ab Aurelio, §. Cajus, &
 gl. verb. intra legitimam, & ibi Bart. in princ. de liber. l. 1.
 Dec. & ibi Mol. in l. ult. n. 5. C. de pact. & in c. in present.

463 n. 14. de probat. l. 1. ff. de tut. & rat. distrah. adeo, ut* ad-
 tus curatorem habens possit libere donare causa mor-
 tis, inconsulto inscioque ipso curatore, ut voluit Bal.
 & post eum Alex. in l. si curatorem habens, C. de in integ.
 restit. min. & idem Bald. in l. 1. in princ. circa medium, ff.
 tut. & rat. dist. Aliar. in l. 2. n. 11. ff. de verb. oblig. Imo e-

464 iam* si is curator contradicat, l. cum pater, §. curatoris,
 de legat. 2. Bald. & alii, in l. si frater, C. qui test. fac. poss. l. 1.

456 in l. quæ de legato, ff. de leg. 1. Idem* quoq; dicendum er-
 in donatione causa mortis, ut tradūt Bald. & Alex. in
 l. si curat. & Bald. in l. 1. in princ. ff. de tut. & rat. dist. qu-
 donatio causa mortis facilius liberiusque revocatur
 nempe quæ ex sola pœnitentia revocatur, l. non omni-
 in pr. ff. si cert. pet. & l. mortis causa donatio etiam, & l. qu-
 mortis

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN &c. 667

ortis ff. de don. cau. mort. & l. Seia, ff. de dot. praeleg. nisi
 donatio * causa mortis fieret praesenti, & stipulanti, 466
 no casu dicitur contractus, ita ut statutum loquens
 contractu habeat etiam locum in ea, ut tradit Petr.
 anch. conf. 384 nam & talis donatio non requirit adi-
 onem haereditaris, quæ in legatis exigitur, ut not.
 Ald. in l. si mortis, in princ. C. ad leg. Falcid. nec pro tali
 iam donatione comperit * hypothecaria, quæ datur 467
 legatis, ut concludit Alex. in l. 2. ff. de leg. 1. Ex
 lib. aperte intelligi potest, quod de huiusmodi donat.
 iem iudicatur, quod de contractu, ut dicit Imol. in l. ut
 credibus, v. Item attende, ff. de leg. 2. & Dec. conf. 197. Nec
 inori etiã * adversus testamētū datur restitutio, quia 468
 re ordinario revocare potest, ut tradit Dec. in d. l. ult.
 5. C. de pact. per l. 1. §. fuit quæsitum, ff. ad Trebell.
 Declaratur sexto * regula, ut non procedat, quando 469
 minor, obstante prohibitione legis vel statuti actum
 ceret nomine & periculo alterius, ut procurator, vel
 iter, qui valet, cum id quod faciant, faciant in præ-
 iudicium domini, cui omnino imputandum est, quod
 eum elegerit, l. cum mandato, ff. de minor. nec * eo casu 470
 constituitur, l. sed et si quis, vers. pupillus, ff. de instat. act. Uude
 videmus * quod casu, quo pupillus non obligatur, & 471
 annuum non patitur, admittatur sine tutore, puta, in
 adeundo haereditatem, periculo ejus cui per fideicom-
 missum veniet restituenda, ut notat Angel. in l. 2. ff. de
 acceptil. quem refert & sequitur Dec. in l. bonorum, C. qui
 mit. vel in adeundo eam, jussu aut mandato patris, in
 jus est potestate, l. more in fin. & ibi Jas. ff. de acq. hered.
 simile videmus in * minore, vel muliere prohibitis, ex 472
 forma statuti contrahere, sine consensu duorum con-
 sanguineorum, qui tamen alieno nomine, veluti pro-
 curatorio possunt id facere sine dicta solennitate, cum
 id damnum, vel utilitatem alterius contrahant, ut tra-
 dunt Rom. Alex. & Ias. in l. quæsitum, ff. si quis cant. An-
 el. & Alex. in l. quamvis, ff. de acq. poss.

Sed

473 Sed hæc locum * non habent primo, quo ad hoc, quod ipse minor privatum obligetur, nisi interveniat solennitas requisita à lege vel statuto, ut expressum dicit Paulus in l. cunctumque, §. si ab alio, ff. de instit. act. Socin. l. 1. de quaesito, ff. de in jus vac. Corn. cons. 16. lib. 2.

474 Secundo * non procedit in mandato legis, ut quia non potest esse tutor legitimus, quod exercere non potest, qui propria negotia non potest administrare, l. ult. de legit. tut. & in l. non solum, §. si libertus, ff. de excus. tut. Frac. Aret. in l. quamvis, ff. de acq. poss.

475 Tertio * non procedit in mandato hominis, quod tamen respicit publicam utilitatem, ut ad eligendum Prælatum, vel quid simile faciendum, ad quod nomen proprio est inhabilis, id quod pro singulari reputat Frac. Aret. in de l. quamvis, & Io. Andr. in reg. quod alicui, de reg. jur. lib. 6.

476 Declaratur septimo regula, ut * non procedat, quando minor promitteret vel alienaret rem alienam domino consentiente, cui postea ipse succederet, ut tractat Bald. in l. ult. in fin. C. de pact. loquens in statuto disponente, ut non possit minor promittere, sine aliqua solemnitate, dicens, quod si minor quispiam promittit aliquid ex bonis alicujus, cui postea succedat, non potest talem minorem hujusmodi promissionem infringere per illud statutum, cum ista promissio non tantum recipitur accipiat ex promissione minoris, sed ex consensu majoris, ex quo principaliter dependeat: statutum enim est productum propter minoris imbecillitatem, si hic jure communi utitur obsequendo voluntati majoris, ideo nullo pacto læditur, arg. l. quidam cum filium, ff. de hered. instit. & l. non videtur, ff. de integr. restit. min. & hæc Baldi decisio nem sequitur Ias. in d. l. ult. per illum textum, ubi prohibitus disponere de re alicujus, potest eo consentiente disponere, quem sequitur Alex. cons. 2. 15.

477 4. lib. 6. nisi minor * promitteret de rebus propriis, Molin. ibid. dicit, n. 4. in lit. B.

Decla

Declaratur octavo* regulam non procedere, quan- 478
 do communi opinione reputabatur major, ut tradit
 Innoc. in c. consuluit, de procurat. & Bald. in l. Barbarius
 Philippus ff. de offic. Prat. & ibi Ias. vers. 2. limita. nisi quā-
 cum eo contrahens sciret hanc* opinionē esse fal- 479
 sum, quo casu nihil illum juvaret communis opinio
 contrarium, ut tradit Dec. conf. 407. Panorm. in c.
 scitatus, de rescript. & in c. si duob. vers. ad hoc, de appel-
 latione. Roman sing. 763. & facit text. in c. si qui Episcopum,
 §. 1. & in c. si necesse, extr. de donat. de qua materia latē
 Girardus post leges connubiales, gl. 6. q. 17.

Declaratur nono, ut* non procedat regula, quan- 480
 do tutor, vel alius nulliter alienaverit, & post minori
 accesserit, quo casu si velit vendicare, repelletur ex-
 ceptione, per text. in l. illicita, ff. de reb. eor. Bart. in l. cum
 ff. de usucap. Nam licet ex parte minoris non value-
 rit alienatio; tamen ex parte alienantis etiam nomine
 alieno, valuit, adeo ut talis alienans, factus dominus
 rei alienae non poterit contravenire, cum ex facto suo
 valuerit accessorie alienatio, unde ne alleget ejus tur-
 bationem, exceptione removeretur ab imperitione
 hujusmodi, juxta text. in l. cum quidam, §. 1. ff. de donat.
 Bart. in d. l. cum vir. Bald. in l. et si is, C. de præd. minor. ubi
 quando curator* distraxit prædium minoris nulliter, 481
 obligaverit bona propria, & prædium evincatur
 emptori, competit emptori hypothecaria in bonis
 curatoris; & sic licet alienatio principalis sit nulla, ta-
 men consistit accessoria, in qua non militat ratio fa-
 voris, propter quam contractus principaliter irrita-
 tur. Nam ut dicit glossa ibi, curator est extra causam
 prohibitionis; quia non prohibentur alienari bona
 minoris in favorem curatoris, & quod teneat obliga-
 tio bonorum curatoris, illud minorem non onerat,
 pro quo etiā facit text. in l. si servo, ff. qui & à quib. jun-
 ctis glossa ibi; ubi si manumittens servum alienū suc-
 cedat domino, licet ex jure supervenienti non obli-
 ge-

getur, tamen si molestat servum in libertate data, repellitur exceptione, secundum gl. ibi, & idem trit. gl. in l. si ab eo, C. de liber. caus. quod perpetuo non dum est, quia millies evenire poterit in facto, attet

482 quod à principio * quilibet diceret contrarium, cum vivo minore, posset tutorio nomine venire contra factum proprium, sicut ipse minor potest, ut trit. Tiraq. de retract. lign. §. 26. gl. 2. n. 13. & in l. si unquam, 406. & 420. C. de revoc. donat. & facit text. in l. tutor, ff. de his, quib. ut indig.

483 Declaratur decimò, ut * regula non procedat, quando alienatio fieret per patrem, vel alium de ejus consensu, quo casu in tali alienatione facta à patre de bonis filii decretum judicis non requiritur, ut voluit Azo in sum. de bon. quæ lib. in vers. habet autem pater, ubi voluit, quod pater qui habet legitimam administrationem in bonis filii, possit alienare bona immobilia filii, etiam sine decreto; quia lex confidit multum paternæ pietati, & sequitur Bald. in l. 1. ff. de reb. eorum, dicens, quod hoc dictum Azonis alibi non reperitur, & in l. Praeses, & ibi Fulgos. & Paul. Castr. dicunt hoc menti tenendum, C. de transact.

484 Idem quoque dicendum, si * minor, vel similis cum patre contrahat, vel ei donet, ut tradunt Roman. in l. quis mihi bona, §. sed si mandavit, ff. de acq. hered. Alex. conf. 106. in fin. lib. 1. & conf. 29. lib. 3. Iason in l. transactio nem, de transact. & in conf. 133. n. 5 lib. 4. Dec. conf. 26 & conf. 80. & conf. 611. Paris. conf. 106. lib. 1. & Port. lib. 3. com. opin. concl. 15. dicit magis communem, in ver

485 tenendo primam, ubi * contrarios tenentes allegat, & illud de donatione facta filio, non servata solemnitate quam magis communem opinionem procedere dicit etiam in quolibet alio conjuncto donante, allegant Roman. conf. 77. & Dec. conf. 505.

486 Verum hæc decima declaratio * locum non habet quando pater non esset legitimus administrator bo-

orum filii familias minoris, sed tantum tutor, qui alienare non potest sine decreto, *l. cum emancipatis, C. de præd. min. & passim per tot.* ex eo quod pater tutor filii emancipati, non tantum juris habeat, quam qui est legitimus administrator filii familias, quem habet in potestate, inque ipsius bonis usumfructum, *l. cum oportet, de bon. quæ lib.* adeò * ut etiam pater legitimus administrator filiorum suorum non possit opulentiam hereditatem, quem ex successione matris acceperunt, inter filios ipsos minores dividere, sine decreto iudicis, quia talis divisio est species alienationis, in qua requiritur decretum, *l. non solum, C. de præd. minor.* Sed & *ald. * cons. 448. in ult. dub.* tradit, quod pater non possit sine decreto iudicis transigere super bonis, in quibus habet usumfructum in præjudicium filii, nisi caute & prudenter id faciat, propter dubium litis eventum, per *l. 1. C. de bon. patern. & l. pactum curatoris, C. de test. & in l. Præses, C. de transact. & Molin. ad Dec. in l. pactum, n. 20. de collat.* sed contrarium tenet Dec. *ibid.* hoc * in tantum procedit, etiam si ea bona à patre emerint antea filio donata, *l. 2. C. si advers. don.* nisi fieret *b * æs alienum hereditarium, & legata vel fideicommissa solvenda, l. ult. §. si autem æs alienum, C. de bon. quæ lib. facit gl. in l. si quando, C. de inoffic. test. Pinell. in 3. part. n. 21.* licet hæc opinio non sit omninò certa, & ex edita, eodem Pinell. teste, *d. n. 21. vers. sed contra Azonem,* ubi contrarios tenentes allegat, sed *in vers. ego à communi, eodem num.* à communi sententia non recedendum esse dicit.

Declaratur undecimo, ut * regula non procedat, in quo ad obligationem accessoriam, quando non est nullitas, nisi ex defectu solemnitatis, ut tradit Tiraq. de tertio promittente, quod adultus major factus ratum habebit, *in l. si unquam, in fin. num. 6. C. de revoc. don. & Aym. post tract. de antiq. temp. num. 19. 20. & 21. de curatore se obligante pro adulto, & Alex. de tutore bo-*

na sua pro observatione contractus obligante, *chil. 33. 66. in fin. lib. 4.* & facit, l. *et si is*, C. de *præd. minor.* verum

492 cum * ob evictionem rei pupillaris venditæ sine solemnitate, tutor vel curator, prædium proprium obligat, d. l. *et si is*, §. *ult.* Licet enim alienatio rei minoris nulla, non tamen obligatio facta per tutorem, de proprio prædio.

493 Idem * generaliter quoque dicendum est, quatenus obligatio accessoria non esset æquè favorabilis, quatenus si ea non irritatur, irritato principali aliquo speciali favore, ut ex text. in d. l. *et si is*, & notant Dd. in l. *non habuimus*, C. de *legib.* facit l. 1. §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hyp. sol. l. *si tibi*, §. de pign. ff. de pact. nili * principalis obligatio esset nulla, alia ratione quam defectu solemnitatis, ut tradunt Peti. de Anchor. conf. 330. Jal. 133. lib. 4. Rip. in l. *si quis* unquam, q. 4. n. 12. C. de *revoc. donat.* & Rebuff. late declarat in materia restitutionis minoris: quando profit de iussori, tit. de *restit. artic. 2. gl. 3.*

495 Declaratur duodecimo, ut * regula non procedat, quia pupillus potest transferre possessionem rei immobilis cum tutore sine decreto, ut tradunt Menoch. in *remed. adipisc. poss. num. 21.* Hipp. Rim. *Instit. quib. alien. num. 18. 19. 20.* dicens communem, & Tiraq. post *leg. connubiales, gl. 3. num. 150. 151. & 150.* Verum idem Riminald. d. num. 18. vers. *mibi verò*, & Tiraq. ubi supra contrarium tenent, & opposita solvunt, dicens idem Tiraq. n. 149. 151. & 153. hoc maximè procedere in prohibito administrare, ut in prodigo, per l. *is cui bonis*, de *verb. obligat.* Verum communis ampliatur, ut procedat, etiam statutum procederet ulterius, & diceret, quod traditio non valeret, non enim propterea impediretur possessionis translatio, ut tradit Franc. Aret. in d. l. *is cui bonis*, ubi eum allegat Tiraq. d. n. 151.

496 Declaratur decimo tertio, ut * non procedat regula, quando solennitas intervenerit in contractu præambulo, quo casu sufficit, & in consequentiam ejusdem

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 673

ejdem contractus, secundum Dec. *consil.* 558. num. 8.
Et q. & in l. mandata, num. 4. ff. de offic. ejus, cui mand. est
jud. Unde si mulier prius * cum consensu viri ven-
 disse fundum, & tradere vellet possessionem rei à se
 prs venditæ, in ista traditione non requiritur am-
 pli viri consensus, sed trahetur ad consequentia, per
 quod in * simili traditur in patre, qui consensit filio
 augati, aut se defendenti in iudicio, quem consensum
 esse non erit præstari in excusatione sententiæ, ut
 gl. in l. 3. §. utrum, in verb. invito patre, per illum text.
 minor. quam ibi sequitur, & dicit notabilem Bald.
 super eam dicit, quod * si pater consenserit filio con-
 traenti, in instrumento guarentigato, quod habet
 executionem paratam, quod poterit huiusmodi instru-
 mentum mitti executioni pro filio, aut contra ipsum,
 in omni consensu patris, quem sequitur Barbat. *consil.*
 25. 3. ubi illam glossam dicit notabilem, & Alex. *cons.*
 1. 5. allegatur etiam, lib. 5.
 simile est, quod consuluit Ang. *cons.* 180. quod si *
 pater consensit matrimonio filiae, non est amplius ejus
 consensus requirendus, cum uxor ducitur ad domum
 patris, l. si pupillorum, §. si pupillus, ff. de reb. eor. ubi si pu-
 pillus * cum decreto iudicis rem aliquam pignori de-
 derit, poterit eam postea creditor alienare sine de-
 creto, quo non longè abest, quod * scribit Bald. in l. ult.
 si autem, in fin. C. de bon. que lib. Quod si pater consen-
 sit officio tutoris filii, non est necessarius alius con-
 sensus pro exercitio illius, allegans gloss. quam dicit
 singularem, in l. Lucius Titius Cajum, in 2. gl. ff. de admi-
 nistrat.

x quo * dicit Afflic. in *constit. Sicilia, incip. con-*
suetudinem, vers. decimo quæro, quod si in promissione
 vendendi feudum intervenerit consensus princi-
 pis non est necessarius, ut interveniat in vendi-
 tionem.

Vu

Sed

Sed & ad hoc optimè facit, l. tutor rerum, ff. de iudi-
 tut. ubi Bartol. * dicit, quod sit casus singularis, quia
 504 pupilli fuit vendita, uni cum solemnitate requiritur,
 prima venditio non habuit effectum, dicitur ibi, dedit
 tutor ipse potuit pro eodem pretio absque alia so-
 lemnitate illam rem venditam retinere, quia sufficit
 laia solemnitatem adhibitam fuisse in prima ven-
 ditione.

505 Verum hæc decima tertia * declaratio non pro-
 dicit primo, quando tantum intervenit solemnitas ge-
 neraliter, quæ quidem solemnitas non sufficit, sed de-
 bet esse specialis, & ad certum specialem & exprès-
 casum, de qua expressa solemnitate latè Tiraq. pe leg. & iudi-
 connub. gloss. 5. licet hic casus non sit sine dubio, & de-
 rente eodem Tiraq. d. loco. gl. 3. num. 185. ubi hoc eadem
 plificat.

506 Secundo non procedit, quando * res alienum effi-
 verit ante executionem mandati, sive absolutioem
 contractus, ut tradit Molin. ad Alex. conf. 188. nu. 88.
 l. i. A. lib. 7.

507 Declaratur decimo quarto, ut * non procedat
 la, quando delinquit, & alienatio solum sit pro
 favore prohibiti, ut in minore, prodigo, & similibus
 quia tunc excluditur non alienatio, quæ sit delin-
 do, sed propter delictum perdit delinquens favo-
 suum, ut tradit Bart. in l. si quis in tantam, vers. quero alio-
 minus, C. unde vi. idem in l. si finita, §. si de vectigalibus,
 dam. infect. Aret. conf. 14. Fab. de Mont. de empt. & vend.
 in 4. part. princip. q. 14. ad fin. Segut. in tract. de bonis l. i. a
 constant. matrim. num. 242.

508 Verum hæc declaratio * non procedit primo, quia
 do alienatio prohibita esset favoe alterius, quam
 noris, ut contingit in rebus peculii adventitii, filia-
 milias, qui prohibetur eas alienare favore patris,
 bentis usumfructum, l. fin. §. filijs autem, C. de bon. quæ
 quia tunc excluditur omnis alienatio, non solum
 luntaria,

in iura, sed etiam necessaria, & non solum hominis,
sed etiam legis; ut quando fieret propter factum, vel
propter actum prohibiti, ne sit in sua potestate alteri præju-
dicium, l. Statius, §. ult. ff. de jur. fisci, & l. quacumque, ff. de
re iudic. Quia nemo jure suo privatur, sine suo fa-
cto, l. id quod nostrum, ff. de reg. jur. & in c. qua in
cursum, de constit. Deinde, quia poena suos autores
sequitur, nec ad alios progreditur, l. sancimus, C. de poenis.
ut etiam hoc casu non valeat alienatio, etiam du-
bita vita banniti, quando constat de voluntate prohi-
bentis, videlicet testatoris, qui voluit bona continuo
transire apud heredes, ut tradit Alex. conf. 23. in vers.
respondeo, lib. 1. licet aliàs pro tempore quo vivit ban-
niti bona deberent esse apud fiscum, l. cum pater, §.
recatem, ff. de leg. 2. Quæ * quidem prohibitio et- 510
iam cum habet respectu legitimæ prohibito debita,
ut ait Dec. consil. 442. num. 28. allegans Alex. conf. 23.
tertio respondeo, lib. 1. Bart. per text. in l. filii matrem,
de offic. test. & l. cum filio, ff. de vulg. & pupill. dicens,
universam esse opinionem.

Secundo non * procedit declaratio, quando minor
in secreto iudicis feudum vel emphyteusim alienave- 511
rit, quod quidem casu eo non privatur, ut tradit Bald.
per §. nunquid minor, lib. 1.

Tertio non procedit, quia non * privatur feudo, 512
si non denegaverit patronum, sive in iudicio, sive ex-
trajudicialiter ad hoc intentato, nisi probetur de
certa scientia, & dolo negantis: quo casu amit-
tum, nec potest restitui in integrum, quia * ad- 513
huc verum dolum minores non restituuntur, l. 1.

per §. de iud. & l. auxilium, ff. de minor. & prædicta
occurrunt, etiam si * faciat abnegationem in iudicio 514
auctoritate tutoris vel curatoris: quia auctoritas
tutoris non operatur, nisi circa legitimisationem ju-
venis non autem circa substantiam & effectum con-
tractus vel negotiationis, ut notatur in l. clarum, C. de

auth. præs. per Bald. & Salicet. in l. unic. C. de confess.

515 Nihil etiam* operatur, ubi agitur de donatione, vel c. licto, vel ubi manifeste apparet non esse justam causam authorandi, l. fin. C. si major fact. Ex prædictis ergo tet, quod non est differentia in minore, siue negaverit in iudicio, siue extra, siue cum curatore, siue sine curatore: sed hoc solum attenditur, si ætatem idoneam fidelitatem præstandam adeptus, dolose & ex certa scientia, dominum abnegaverit, non vero si tantum præbayerit de præsumpta scientia, vel quæ sufficeret ad tam culpam, quæ non sufficit ad obtinendum commissum.

516 Declaratur decimo* quinto, ut regula non procedat, quando minor major factus contractum per se validum (qui tamen rescindi potest beneficio ætatis, ut quia sui facilitate læsus est) expressis verbis, vel facta ratificaverit, l. 1. & 2. C. si major fact. rat. hab. l. 3. §. 1. ff. de minor. & l. unic. §. 1. C. si in com. ead. causa. Quæ eadem ratificatio facit, ut valeat contractus ex nunc, licet à die ratificationis, non tamen ab initio: idque ad rationem, quia actus is nullus, non legis dispositione, sed hominis, convalidatur, qui quidem homo cum negandi potestatem facultatemque non habeat, minus efficere potest, ut in præteritum retroq; trahatur hic ille actus, ut tradit Bart. in l. ab emptione, n. 14. ff. de p. & in l. observare, num. 4. ff. de offic. pro cons. Dec. in l. sen. qui non prohibet, num. 16. ff. de reg. jur. & consil. 367. num. idem cons. 645. in fin. dum affirmat, ratihabitionem nihil operari, cum contractus est omnino nullus, ab initio, intelligitur, ut nihil operetur in hominis ratihabitione expressa, ut is contractus sit validus, a principio, non ut de novo. Et hæc declaratio* in

517 tum procedit, etiam si minoris bona communia sine suo consensu & mandato altero minore alienata, sine suo consensu & mandato factus major, qui non vendidit, ratificet, & qui vendidit, restitui petat, non poterit etiam is, qui ratificatus est, restituere.

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 6-7

restitui, ut est text. notab. l. unic. §. 1. C. si in com. ead.
 causa in integr. restit. post. & facit gl. in l. 2. C. si major fact.
 Quod tamen intelligi* debet, nisi causa sit individua, § 13
 quia tunc unius restitutio alteri prodest, ut tradit
 ff. decis. 213. Ias. conf. 238. in fin. lib. 4. Ruin. conf. 77.
 h. 4. & conf. 121. in fin. lib. 5. l. 1. C. si un. ex plurib. appel.
 larsil. sing. 180. & late Covar. lib. pract. qu. c. 34. n. 2.

Verum* hæc declaratio locum non habet, quando 519
 gesta à minore per adversarii dolum gesta essent; illa
 enim per ratificationem sive ratihabitionem, à ma-
 jore factam, non confirmantur, d. l. 1. C. si maj. fact. rat. hab.
 si facta sine dolo divisio est, ut trad. Paris. conf. 49. n. 38.
 1. Quod tamen intelligi* debet de dolo vero, l. 3. §. 1. 520
 de minor. 25. ann. ibi; sed si probaret calliditate adversarii,
 non reddit rationem. Neq; enim extremo (inquit) judi-
 cii die videtur solum deceptus hic minor, sed totum
 hoc structum, id est, toto judicio id actum & cogita-
 tum, ut majore eo facto liberaretur; qui verus dolus à
 lege non inducitur presumiturve, sed qui probationi-
 bus, vel conjecturis & indiciis detegitur, ut notant
 Bart. & Cast. in l. dolum C. de dolo. Secus verò in dolo 521
 præsumpto, quia à lege, sive aliis in medium adductis
 probationibus præsumitur, ut probant Bart. in l. quod
 Nerva, num. 14. ff. de pos. Alex. conf. 18. n. 13 l. 1. Vel quan-
 do minor* factus sciverit dolum intervenisse, quia 522
 tunc illi renunciare dicitur, ut tradit gl. in d. l. 1. C. si
 major fact. rat. hab. & late Paris. d. conf. 49. num. 42. 43.
 lib. 1. Nec enim dubium est, dolum* etiam verum de 523
 præterito remitti posse, l. si quis rationes, ff. de liber. legat.
 gloss. Ias. & alii in l. si unus, §. illud, ff. de pact. Dec. conf.
 187. num. 3. idem conf. 192. num. 4. vers. secundo principaliter,
 & in l. contractus, num. 42 ff. de reg. jur.

Declaratur decimo sexto, ut* regula non proce- 524
 dat, quando major factus contractum ipso jure nul-
 lum, expressis verbis & facto ratificavit, l. 1. & 2. C. si
 major fact. rat. hab. ubi Bart. Bald. Angel. Salicet. & alii

- tradunt, & ponit Bald. *consil.* 47. *lib.* 1. Quod adeo
 §25 rum est, ut * non solum procedat in terminis juri
 communis, sed etiam statuti, loquentis de contraven
 minoris, ut tradunt Roman. *consil.* 54. & Gozad. *q. 16. n. 7.* In tantum, ut * etiam tali casu non possit con
 §26 travenire, obtento rescripto regio: nam tale * res
 §27 ptum nullo modo poterit prajudicare juri competi
 ti alicui: quia in tali rescripto committitur justitia
 prout est de natura rescripti, *l. falsam, C. de divers. rescript.*
l. rescripta, C. de precib. Imper. offer & Bart. in l. fin. C. de ar. C.
 §28 *lit. Princip.* & ideo * dicuntur esse modici prajudicant
 §29 not. Bald. in *l. 1. C. de divers. rescript.* Ideo * verba res
 pti debent reduci ad jus commune, licet natura ver
 rum non patiat, ut notat gl. in *cap. paratus, 23. q. 1. in*
 §30 *verb. si vera.* Eodem * quoque modo heres
 §31 contravenire non potest, nec * etiam donatarius
 §32 quia donator * non potuit plus juris in donatarium
 transferre quam ipse haberet, *l. nemo plus juris, ff. de re*
jur. in 6.

- Dicitur autem * ratificare expresse, qui expresse
 §33 verbis & facto aliquo ratificat, quia * tantum est,
 §34 eto quam verbis animum & mentem declarare, gel
 que rata habere, *l. Paulus respondit, ff. rem rat. hab.* Io
 §35 plus * est facto quam verbis mentem declarare, ut
 spondit Gram. *consil.* 13. *num.* 3. per *c. dilecte fili. 2. de appl.*
Soc. jun. consil. 98. *num.* 13. *lib.* 1. & *consil.* 42. *num.* 14. *lib.* 1.
 §36 Imo ex * non facto declaratur voluntas, & animus,
 late tradit Cravet. *consil.* 91. *n. 10.* idem in *respons. pro*
pub. Saviliana, n. 62. vers. sed & facto.

- Facta autem * rati habitio inducitur primo; putat
 §37 solvat vel recipiat solutionem, *l. Julia, §. ult. cum l. seq.*
ad Maced. l. cum fidem, C. de non num. pecun. l. si filius, ff. de
minor. 25. annis. Alex. consil. 117. *n. 2. lib.* 5. quem feci
 sunt D. c. *consil.* 132. Bellon. *consil.* 18. *num.* 17. 18. per text
 l. si propositus, §. 1. ff. de inoffic. testam. Cravet. *consil.* 237. *ve*
alibi, & consil. 276. *num.* 6. *vers. rursus, & vers. & mag.*
 Verum

erum Molin. *quest.* 7. *nu.* 237. *de usur.* ita distinguen-
um putat, videlicet, quod si major factus infra quin-
que annos continuos post impletam ætatem, id est,
annos annumerandos conqueratur, quod tenea-
r creditor probare non obstantib. solutionib. factis
majore, sed post quinque annos nihil probare tene-
r, si major interim solverit vel recognoverit, nec
inquiiri quod singulis annis solverit, sed satis esse, quod
quas solutiones fecerit, ita ut creditor fuerit, & mā-
nuerit in quasi possessione redditus, contra majoreē. Secus
pro esse si major factus nihil solverit, nec aliter reco-
noverit, quia tunc simplici silentio (ex quo creditor
nihil interim possidet) non dicitur approbare, etiamsi
contractus erat de facto suo, & non de solo facto tu-
ris, vel curatoris.

Secundo inducitur * ratificatio, si annuos fructus, 538
reditus, vel censum recipiat, ut tradit Nat. *cons.* 341. *n.*
lib. 2. Bald. *cons.* 184. *lib.* 2. Bellon. *cons.* 15. *n.* 11. 12. &
ec, in *l. semper qui non prohibet, num.* 9.

Contrarium tamen dicit Rebuff. in *tractat. de restit.*
tit. 2. *gl.* ult. *num.* 5. in Senatu Pariensi provinciatum
uisse in muliere, quæ receperat fructus post mortem
mariti suæ rei, venditæ sine ejus consensu, vel permu-
tæ, ut eo non obstante, rescissionem petere possit, per
3. §. *scio. ff. de minor.* quia fructus (inquiens) recipien-
s non videtur contractum approbare; nam eos re-
ceperat ne in damno esset, videlicet ne pars adversa re-
ciperet fructus, & rei, & pretii. Ideo in pretii com-
ensationem receperat fructus rei, quod ei permit-
tebatur, per *l. curabit, C. de act. empt.*

Tertio inducitur ratificatio, si * dilationem petie- 539
rit, ut satisfaceret, ut tradit Grat. *cons.* 47. *num.* 22. *lib.* 1.
Angel. in *l. cum te, C. quod met. caus. per. tex. in l. ad solutio-*
nem, C. de re jud.

Quarto inducitur * ratificatio, si pretiū alienatæ rei 540
petierit effectus major sciēs causam petitionis, *l. liberū,*

§. 1. ff. de liber. causa, & idem respondit Craver. conf. 39. n. 5. Ruin. conf. 63. n. in fin lib. 1.

§41 Quinto* ratificatio inducitur in eo, qui agit ut
ex celebrato contractu consequatur, ut tradit late
§42 *conf. 480. in fin. in eo* qui fructus colligit, & Crer. confil. 237. n. 2. & 3. & conf. 261. n. 3. & 4. Idem conf. 690. nu. 6. Alex. in agente ad* pensionem ex locatione ad longum tempus, conf. 117. n. 2. lib. 5. per l. Paulus respicit non tantum verbis, ff. rem rat. hab. & l. indebitum, C. de ind. deb.*

§44 Sexto inducitur ratificatio, quando* quis man-
do solvi de pretio emptionis se juvat ex ipso con-
tractu emptionis, & illo utitur, ut tradit Bald. *confil. 39. ad fin. lib. 1.*

§45 Septimo inducitur ratificatio, quando* quis ac-
cipit bona sibi per laudum adjudicata, tum censetur
ipsum laudum ratificare, ut consuluit Paul. de Cane
conf. 116. ad fin. lib. 1. & confil. 386. lib. 2. quo loco dicitur

§46 *quod recipiens* pensionem pro contractu locationis censetur ipsam locationem approbare, per tex. in C. de jur. emphyt. & tradunt Cyn. & Bald. in l. 2. C. de dot. promiss.*

§47 Octavo inducitur* ratificatio, quando quis recipit
instrumentum contractus, & tacet, ut tradit Craver.
conf. 276. num. 6. vers. fortius.

§48 Nono etiam* inducitur ratificatio in eo, qui ex
rationibus administrationis, qui videtur ratificare ge-
per illum qui administravit, ut tradit Dec. *in d. l. senex*
qui non prohibet, ff. de reg. jur.

§49 Verum contra* prædicta facere videtur, quod
dit Rebuff. *in proem. constit. gl. 5. n. 37. videlicet quod*
ad hoc, ut alienatio minoris rata haberi possit, regi-
ratur specialis confirmatio, sive ratificatio, inspectis
cognitisque verbis prioris contractus, nec sufficit
cere se ratificare contractum tali anno, mense, per
lem Notarium confectum, *l. unic. C. si in com. ead. causa*

integ.

reg. restit. post. dicens, ita iudicatum fuisse in magno
legis consilio, anno 1543. die 5. Novemb. Id quod et-
iam sentire videtur Ruin. conf. 63. num. 23. & 24. lib. 1.
licens, ultra expressam ratihabitionem etiam requiri,
et quis certificatus & plene instructus fuerit, & quod
nullo erraverit, allegans Spec. in tit. de empt. & ven-
t. §. 3. ver. si vero, & Paul. de Castr. conf. 350. Et quod
imply est, etiam non sufficiat, si major factus tradat
eum, quam minor vendidit, ut tradit Rebuff. d. loc. n.
3. adducens Barbat. in c. literis, de rescript.

Sed hæc decima sexta declaratio * locum nō habet 550
primo, in contractu pupilli minoris quatuordecim
annis, etiam si * tutor intervenierit, ut tradit Molin. ad 551
Dec. conf. 209. num. 4. lit. D. contra Dec. ibidem, dicens
final. C. si major fact. alien. loqui simpliciter de mi-
nore, & extendi non debere ad pupillum.

Secundo * locum non habet in contractu curato- 552
ris, facto absente adulto, qui factum curatoris præsu-
mitur ignorare, sicut dominus factum procuratoris,
ut notat gloss. 2. in l. si res obligata ff. de legat. 1. ut tradit
Molin. d. loco, dicens, l. final. loqui * in contractu fa- 553
cto per puberem minorem, id quod procedit, etiam si
post alienationem supervenerit scientia, secundum
gl. & Salic. in d. l. fin.

Tertio non procedit, quando * tutoris autoritas 554
non intervenit, vel intervenit, sed tempore incongruo,
id est, ante confectionem inventarii, quod perinde
est, ac si non intervenisset, l. 4. §. condemnatum, ff. de re
jud. l. non putavit, §. non quamvis, ff. de bon. poss. cont. tab.
cum * paria sint non facere, vel facere tempore incon- 555
gruo, l. cum filius, §. fin. ff. de verb. oblig.

Quarto non procedit, quando * contractus esset 556
nullus ex alio capite, quam ex defectu decreti, ut tra-
dit Corn. conf. 207. n. 7. lib. 3. qui post Salic. in d. l. fin.
vers. quero quid si, hanc sententiam dicit esse commu-
nem, quam confirmat ex verbis d. l. fin. C. si mai. fact.

U u 5

ibi,

ibi, occasionem prætermissionis decreti; ergo à contrario sensu, quando alio defectu alienatio est nulla, confirmatur ex dispositione illa. Accedit etiam quod is titulus præcedentesque solum in ea nullitatis specie loquantur, quæ provenit ex decreto non in eo posita. Subjecta ergo materia ostendit, rati habitationem illam ex lapsu temporis confirmare solū alienationem illam defectu decreti non interpositi. Quam Corae opinionem sequi videtur Capit. licet subobscurè, c. 92. n. 2. & 3. Verum licet hæc opinio videatur habere aliquem colorem, ego tamen longe aliter sentio, nempe nullam esse in nullitatis specie constituendam differentiam, sed decretum, cuius fit mentio in tit. *C. si mai. fact. ali. sine decr. rat. hab.* accipi in genere, in specie, & indistincte. Dicimus enim * in specie, esse iudiciorum autoritatis interpositionem, causa cognita super eo, quod petitur, nec versatur in absolvendo, vel condemnando, ut diffinitiva, sed in affirmando iuxta causam quid actum esse, ut est in alienatione hac bonorum minoris, ut rectè declarat Alci. lib. 2. *Paradox. c. 1.* & post eum Coras. in l. 1. n. 5. ff. de offic. assess. quod factum decretum dicitur sententia, in causarum cognitionibus prolata, ut ostendit inscriptio legis ult. ff. de jur. patron. 558 tron. debet * enim decretum præcedere ut antecedens necessarium causæ cognitio, quæ in multis versatur. 559 Quare cum * decreto alienare intelligitur, cum omnibus adhibitis solemnibus, alienatio fit, ut probat tit. inscriptio, ff. de reb. eor. qui sub tut. vel cur. sunt sine de non alien. vel sup. & hoc in genere, sine decreto minorum bona non debere alienari. Sumitur ergo hoc casu alienare cum decreto, pro integra hac solemnitate quæ adhiberi debet. Quare in d. l. ult. C. si mai. fact. ali. sine decr. rat. hab. non debent intelligi illa verba; occasione intermissionis decreti; pro singulari illo actu autoritatis interponendæ, sed pro integra decreto, junctæ causæ cognitione, cæterisque juris solemnitatibus, quæ

cretum integrum constituent; & hanc sententiam
si parum constans probavit ipsemet Corn. *cons. 36. n.*
lib. 2. & Paris. cons. 49. nu. 58. lib. 1. & Grat. consil. 47.
fin. lib. 1.

Declaratur decimo septimo, ut * regula non pro- 560
elat, si major factus non expresse, sed tantum tacite
ratificave it tacendo per quinque annos in contractu
cerofo, *l. fin. C. si mai. fact. alien. fact. rat. hab.* optime
laver in materia divisionis & transactionis, *cons. 19.*
& Alex. de locatione ad longum tempus, cons. 117.
lib. 5. Haec * ratificatio tacita facit, ut valeat ab 561
initio, *l. fin. & tradit Alex. d. cons. 117. n. 2. lib. 5. Dec. &*
agnol. in l. quod ab initio, ff. de regul. jur. Et * quod illud 562
quinquennium incipiat currere à die ætatis perfectæ
aginti quinque annorum. Nisi * ex forma statuti pro- 563
nunciatus esset major, vel quando minor alia ratione
liberetur pro majore, ut in spiritualib. ut tradit An-
nor, *consil. 38. vers. postremo contra.*

Verum hæc * declaratio locum non habet primo, 564
quando intercessit dolus adversarii verus, ut tradit Soc.
l. cū filiusfam. in princ. n. 1. ff. de verb. obl. Nec enim tunc
ex supervenienti ætate temporisve cursu diluitur,
contractusve confirmatur, *l. 1. C. si mai. fact. rat. hab.* In
omni * enim dispositione semper intelligitur dolus 565
exceptus, *l. creditor, §. Lucius, ff. Mand.* Sic * etiam dona- 566
tio dolosa à minore facta non ratificatur ex superve-
niente ætate, ut tradit Ruin. *cons. 170. n. 29. lib. 1.*

Secundo * non procedit, quando contractus esset 567
simulatus, ut respondit Bald. *cons. 45. lib. 4. quæ secutus*
est Nat. cons. 162. n. 34. lib. 1. idq; hac * ratione, quod si- 568
mulatus contractus non sit contractus, l. simulata nu-
tia, ff. de rit. nupt. l. emptor, ff. de aq. plu. arcend. & plura
tradit Rip. in l. nemo potest, n. 65. de legat. 1.

Tertio locum non habet, quando * tutor solus, vel 569
curat rem minoris, non ut minoris, sed ut propriam,
alienaverit, quo casu non est locus beneficio legis ult.
l. si ma. fact. Quarto

570 Quartò non*procedit, quando contractus laboret duplici vitio, nullitatis scilicet, & læsionis; sublata causa nullitatis ex cursu temporis, nō est sublata causa læsionis, *d.l.1.C.si mai. fact.* & ibi Bald. *Mn. conf.40.* Quando est venditum feudum sine confusio domini. Quia contractus rescissio ex læsionis causa etiam majori conceditur, *l.2.C. de rescind. vend.* quoniam rationem consideravit Gord. Imperator in *d. l.1.*

571 Quintò locum non habet, quando * minor morosus factus perfectè non novit, sed dubitavit quomodo celebratus esset contractus; quo quidem casu non citatur ratum habuisse temporis cursu, ut tradunt *Mn. conf.162.num.31.32.lib.1.& Ruin.conf.63.num.23.4.lib.1.* quia dispositio *d.l.ult.* solum locum habet in minore sciente, non ignorante, & quod * dubius ignoranti æquiparetur, *l.manifestissimi, §.1. ubi Bar. l.1.C.de furt.*

573 Declaratur decimo octavo, ut regula * non procedat, quando fundus esset pupillo tantum oppignorat, *l.magis puto, §.fundus pupillo, ff.de reb.eor.*

574 Declaratur decimo nono, ut * regula non procedat, quando intervenit rescriptum Principis, quod tantum valet, quantum decretum iudicis solemner emanatum, ut dicit Bald. in *term.in l.2.C.quand.decretum non est op.* per illum textum, dicens, legem illam quotidianè praticari in Ecclesiis & hospitalibus impetratibus à Papa alienationem alicujus rei. Qui enim (cit ipse) habet verbum superioris, non indiget verbo inferioris.

575 Declaratur vigesimo, * ut non procedat regula, quando intervenit iuramentum præstitum per publicum, ut tradit Nicol. Everard. in *loc. suis legal. in loca vi, energia, seu efficacia. iuramenti, effectus 3. vers. secundum istum, per l.1. cum sua auth. sacramenta puberum, C. si ad vend. dicens, hoc * communiter approbati.*

577 Verum hæc declaratio * non procedit primo, in

CAP XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 685

in Francia, in quo Galli *auth. Sacramenta puerum*, non
servant, sed si minor læsus fuerit, quamvis juramen-
tum interpositum fuerit in illo contractu, restituitur,
impetratis à Rege literis, vel ejus Cancellaria, dis-
solutionem juramenti petit minor ab Episcopo, vel
eius vicario, quæ non solet denegari, ut tradit Rebuff.
proem. constit. reg. gl. 5. num. 50. dicens, se id in Curiis
semper vidisse observari, quem sequitur Molin. ad A-
nt. *conf. 27. n. 3. lit. B. lib. 1.*

Secundo non procedit, data * enormi læsione; quia 578
in casu juramentum non impeditur, quo minus mi-
nor enormiter læsus contravenire possit, petendo ad
tutelam absolutionem à juramento: nam eo casu ju-
ramentum esset iniquitatis vinculum, c. *quanto. de jure-*
jur. & c. inter cetera, 22. quæst. 4. quod non debet obser-
vari, c. *si vero, de jurejur. & Anchor. consil. 82. circa fin. &*
consil. 180. in fin. ubi dicit auth. sacramenta * puerum, non 579
habere locum, si dolo re ipsa * contractus arguatur; 580
quia tales enormes deceptiones videntur à jurejuran-
to exceptæ, l. *si libertus juraverit, ff. de oper. libert. c. Quin-*
vallis, de jurejur. Et * ideo in minore, quem re ipsa 581
apparet læsum esse, juramentum debet relaxari, cum
in minore, & muliere, simplicitas præsumatur, & si ju-
mentum est captiosum, & debet per Episco- 582
pum relaxari, ut tradit Bald. in rub. C. *de rer. permut. vers.*
idem queritur. Calder. *consil. 8. in tit. de jurejur. & cum,*
consil. 180. Quod * procedit etiam si juratum fuerit non 582
contravenire aliqua ratione, vel casu, à quocumque:
quia ab ipsis verbis (ut civili modo intelligantur) ta-
les deceptiones debent & possunt excipi, l. *creditor, §.*
Lucius, ff. mand. & l. tres fratres, ff. de pact. Quod * etiam ve- 583
rum est, etiam si juratum fuerit omnia & singula con-
tenta in instrumento esse vera; quia constituto de oppo-
sitione, talia possunt revocari, c. *cum in positionibus, de*
jurejur. in 6. quia juramentum censetur esse præstitum
sub confidentia, quod illa sint vera, unde reperiens rem
aliter

- aliter se habere, non est perjurus, licet temerè juraverit, *c. quemadmodum, & c. veniens, de jurejur. & 22. per tot.* & ita dicit se consuluisse Ant, de Butr. in *c. contingat, de jurejur.* Et hæc* declaratio secunda, etiam procedit sine absolutione, ut tradunt Alex. & ibidem Molin. *cons. 42. num. 6. lib. 1.* & Nicol. Bellon. *leno cons. 18.*
- 585 Tertiò non procedit, quando * contraxit credens se majorem per errorem, cum tamen esset minor, quod nemo dicitur renunciare juri, quod se habere ignorat, *l. mater decedens, ff. de inoffic. test.* Et hinc est, quod
- 586 multi* Dd. non levis auctoritatis voluerunt juramentum minori non obesse, nisi fuerit per prius certioratus de beneficio suo, & quod ipsum beneficium per juramentum amitteret, ut tradunt Dyn. in *l. 3. §. 1. ff. de contrar. & util. act. tut.* Io. And. in *c. fin. de empt. & vend.* & Fulgos. *cons. 237.* tanquam magis securum dicit esse observandum, Alb. de Ros in *d. auth. sacramenta puberum*, & ita observari in Francia, dicit Molin. a. Alex. *cons. 27. num. 2. lib. 1.*
- 587 Quartò non procedit, quando * statutum annullaret contractum minoris etiam juratum, ut latissime tradit Hipp. Rim. *ad princ. tit. quib. alien. lic. num. 293.*
- 588 usque ad 300. & * si simpliciter annullaret, juramentum etiam comprehenderetur, ut tradit Molin. *d. cons. 27. num. 6. contra Alex. ibid. & Hipp. Rim. §. 2. num. 34. quib. alien. lic.*
- 589 Quintò non procedit, * quando juramentum verè, vel præsumptivè diceretur dolo præstitum: quo casu non præjudicat minori, ut tradit Petr. de Anchor. *cons. 330. & Alex. cons. 151.* quæ communis* est opinio, secundum Ias. in *d. auth. sacramenta puberum*, dicens, ab ea non esse aliquo modo recedendum in judicando, licet aliqui contrarium teneant, & malè.
- 591 Sextò non procedit, quando * intervenit simulatio, ut tradit Gozad. *cons. 16. n. 13.* & novissimè Nic. Ever. *cons.*

CAP XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 687

as. 173. in fin. nam juramentum, quod super contra-
u simulato interponitur, est nullum, ut notat gloss. in
imptionem, & ibi Bald. C. plus val. quod agit. ubi Angel.
ait, quod tali casu non est petenda absolutio à jura-
mento, & idem Ang. in l. 1. de dot. caut. non num. Corn.
fil. 135. lib. 1.

Septimo non procedit, quando * narrata Judici non 592
sit vera: juramentum enim intelligitur narratis ve-
r existentibus; unde juramentum non astringit, l. li-
bus, ff. de oper. lib. l. fin. C. de non num. pec. c. pervenit, & c.
quodmodum, de jurejur. & facit text. in l. oratio, §. inter
latorem, ff. loc.

Octavo * non procedit in juramento assertorio, 593
quo juravit omnia & singula esse vera: quo casu tale
jamentum non valet, tanquam appositum in frau-
dn, ut tradit Bartol. in l. cum quis decedens, §. Titia, ff. de
lit. 3. in Aurelius, §. fin. ff. de liber. legat. Bald. in l. 1. C. de
iust. testam. Idem * quoque dicendum in assertorio, 594
co dixerit se majorem, quo siquidem casu excludi-
t à beneficio ætatis, non tamen nullitatis, ob omis-
solemnitates juris, vel statuti, ut tradit Hipp. Rim.

is. 2. num. 28. usque 34. Instit. quib. alien. lic. nili * jura- 595
ntum corporaliter esset præstitum, quo casu, in-
lat idem Riminald. ex Mariano Socin. consil. 3. lib. 2.
one auxilium excludi. Dicitur * autem corporali 596
præstitum juramentum tactis sacrosanctis Evan-
gelis, ut tradit Brison. ad verb. corporaliter, de verb.
iur. lib. 1. cap. 1. non quod sit modum, sed quod sit

Nono non procedit, quando * minor non fuit certus 597
facto, quia non scivit valorem rei, & putavit subesse
usam æris alieni, ut tradit Paul. de Cast. cons. 70. in
arb. quarto loco videndum est. Imò etiam si sciverit jus, &
stum, non tamen excluditur à beneficio legis, ut tra-
de Molin. ad Dec. cons. 403. n. 22.

Decimo non procedit, quando * præter minorem 598
atem obstaret etiam alius defectus, ut tradit Hipp.
Rim.

Rim. in princ. tit. quib. alien. lic. n. 240. usque ad 239. in
 verba essent multum prægnantia; quia promittens
 non contravenire ratione minoris ætatis, vel quacumque
 que alia ratione, vel causa: quo casu juramentum im-
 plet plures defectus, ut tradit Bart. in l. 2. vers. quæro quid
 si minor, in fin. C. de rescind. vend. & Hip. Rim. ubi supra.

599 Undecimo non procedit, quando * ex parte con-
 hentis cum minore, versatur turpitudine: quia sciv-
 um verisimiliter consumpturum pretium, vel videtur
 eum ad hoc paratum. Quo quidem casu jurame-
 minoris alienatio non confirmabitur, l. si quis cum sci-
 ff. pro empt. ubi emens scienter servos à protinus consu-
 pturo, velut à luxurioso, & statim scorto daturo, non
 os usucapit, sicque contractus non valet.

600 Duodecimo non procedit, quando * minor puer
 juravit non alienare sine decreto, ut tradunt Jo. Anr.
 in c. cum contingat, de jurejur. Alex. in l. stipulatio hoc in-
 concepta, de verb. oblig. & ita in materia dotis tradit con-
 munem Hip. Rim. tit. quib. alien. lic. in prim. n. 228. Quid

601 maximè procedit, quando * minor juravit non sibi
 sed alteri, cujus interesse possit. Quo casu, licet pos-
 consentiat alienationi, juretque, debet tamen præsta-
 ri primum juramentum; quia juri alterius per seculum
 dum actum non potest præjudicare, arg. l. fin. ff. de pe-
 Etiam si emptor id ignoraverit; non enim conside-
 tur in isto contractu contrahentis ignorantia, cuius
 naturæ lex resistit, l. quemadmodum, C. de agric. & cen-
 lib. 12. Imo verò imputandum est emptori, qui dilige-
 ter non perquisivit, an secundum juramentum est
 tale, quod sine peccato servari posset; aut verò aliud
 præcessisset; cautus enim esse debuit, ex quo contri-
 ctus erat de genere prohibitorum, arg. eorum quæ n-
 rantur in l. qui cum alio, ff. de reg. jur. licet non ignoret
 aliquos esse, qui velint emptori non nocere primum
 juramentum, quando ignoravit, ut in dubio præsti-
 mitur, arg. & liberi, ff. de contr. empt. & l. fin. ff. pro suo,
 tradit

adit Curt. jun. in d. auth. *Sacramenta puberum*. Verum prædicta ampliacione de ignorantia emptoris non facile recedendum est, quæ tamen non procedit, quod consequendum interesse, quod rem sibi habere non debeat, ut notant Bald. Salic. Fulgos. & alii, in d. l. & l. i. & Jo. Fab. *Instit. quib. alien. lic.* Amplius etiam prædicta procedunt, quando is, cui præstatur secundum iuramentum, scivit, aut scire debuit, vel facile scire potuit jurantem prius contrarium jurasse: quo casu non prævalebit secundum iuramentum, ut in c. *intellecto, de jurejur.* ubi ille, cui res regni alienabatur cum iuramento, scire debebat, aut scire debebat, dictum regem prius contrarium jurasse, cum iuramentum à Regibus, & cæteris administratoribus solitum fuerit præstari palam, & publicè tempore coronationis, ita ut nullus præsumatur hoc ignorare, c. *si quis presbyterorum, de reb. eccles. non alien.* ubi iuramentum à prælato præstitum de non alienando, est de jure communi, & omnibus notum, & hoc derogat secundo iuramento in alienatione præstito; licet secus sit, quando ille, cui præstabatur secundum iuramentum, ignorasset istum sibi secundo jurantem prius jurasse contrarium, eo siquidem casu secundum iuramentum prævalebit, ne detur facultas recipiendi, & locus fraudis relinquetur, ut singulariter dicit Bald. in c. *cum contingat, de jurejur.* & in l. *si præsum, in fin. C. de jur. dot.* & Jo. Fab. in §. *Instit. quib. alien. lic.*

Decimo tertio non procedit, quando *contractus 602 esset factus, deinde ex intervallo iuramentum interveniret: Cum enim contractus ab initio fuerit nullus, ex hoc confirmari non potest, l. *quod ab initio, ff. de reg. jur.* Cast. in d. auth. *Sacramenta puberum*, & novissimè Hip. in l. *ad rubr. quib. alien. lic. n. 282. usque ad n. 293.* ubi argumenta contraria satis dissolvit.

Decimo quarto non procedit, quoties *contractus 603 esset nullus ratione solemnitatis probatoriæ requisitæ

X x

ex

ex statuto, vel aliàs, quo casu juramento firmari non potest, cum tales solemnitates sint requisitæ ob publicam utilitatem, cui partes juramento non possunt renunciare, *l. jus publicum, ff. de pact. & l. nemo potest, ff. de iur. iur. Bart. in l. si quis pro eo, ff. de fidejuss. memb. 7. & Alex. cons. 95. in fin. lib. 1.*

- 604 Verum hæc vigesima declaratio, cum * suis restrictionibus non procedit, quando cum prohibitio legis concurreret prohibitio testatoris, ut tradit *M. lin. ad Alex. cons. 93. n. 8. lib. 7. & cons. suo 7. n. 15. Tirac. ad fin. de retract. convent. n. 15. & novissimè Benincas. de paupertate, in 4. speciali contractuum, ad quod facit l. tutelam, C. de administ. tut. quo casu ex concursu legis testatoris, prohibitio fortior videtur, ita ut alienatio, quæ in alios in quibusdam casibus fieri permittitur, non obstante juris dispositione, quando concurrat dispositio testatoris, talis prohibitio præcisa reddatur, nullo modo alienatio fieri possit, ut notat *gl. in c. ve, de cond. appos. quæ allegat text. in §. sanctissimas, C. de ali. & emphyt. & notat Inol. in l. filiusfamilias, §. divi, ff. de iur. iur. gat. 1. Et hoc * adeò procedit, ut nec Imperator hoc casu minorem habilitare possit, quia instrumentum Imperatoris contra testamentum non valet, *l. si testamentum, C. de testam. & facit text. in l. instrumenta, C. de prob. cib. Imp. offer.* Nec etiam * eo casu alienans, si voluit testator in eventum alienationis, bona ad alium devolvere, minor restituitur in integrum, adversus ejusmodi alienationem, maximè si habuerit notitiam testamenti, ex eo quod deliquerit in faciendo contra prohibitionem expressam, *l. si ex causa, §. nunc videndum, & §. in commissum, ff. de minor. l. 1. C. si advers. delict. Qui nim scienter * facit rem sibi prohibitam, arguitur esse in dolo vero, ut tradit *Alex. consil. 103. lib. 1. Simile * videmus, quod si tutor vendit bona pupilli sine causa præsumitur esse in dolo; quia facit rem prohibitam, ut tradit *Alex. consil. 74. lib. 7. Sicut * dicimus præsumitur dolum*****

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. & C. 691

dolum in eo, qui spreta prohibitione seu denuncia-
tione sibi facta, ne quid tale faceret, illud faciat, *l. ait*
Prator, §. si quis particeps, ff. de his que in fraud. cred. & l.
virilis, §. penult. ff. de leg. prast.

Declaratur vigesimo primo, ut * non procedat re- 610
gula in beneficialibus, quia ea minor * anno decimo 611
quarto ætatis resignat, & pro eis agit, sed læsus facile
restituatur; quia minor in beneficialib. reputatur ma-
ior, *c. ex parte, de restit. spol. & c. si annum, de jud. l. 6.* ubi
expresse * dicitur, quod in spiritualib. & beneficialib. 612
possit minor annis viginti quinque, major tamē qua-
tuordecim annis, in iudicio agere; vel se defendere,
per se, vel per procuratorem suum, sine alia solemni-
tate, & sic sine aliquo curatore, & ita beneficio renun-
ciare, & illud à se abdicare. A pari * enim procedunt 613
actiones movere & alienare, seu renunciare. Vnde pro-
hibitum alienare, non potest actiones movere in iudi-
cio, quia eo modo per indirectum alienatio sequi pos-
set, *l. ait Prator, ubi Bart. ff. de jur. de lib.*

Declaratur vigesimo secundo, ut * non procedat 614
regula in omnibus aliis actibus, quibus æque mino-
res, ut maiores admittuntur, ut tradit Rol. à Vall. *de*
ac. dotis, q. 45. de matrim. n. 7. per c. fin. de jud. in 6.

Declaratur vigesimo tertio, ut * non procedat re- 615
gula, quando tutor errore lapsus vendidisset sine de-
creto, & pecuniam inde redactam creditoribus solvis-
set, quo casu vendicās, post repellitur exceptione do-
mi, nisi offerat restituere cum medii temporis usuris *l. si*
fundus, §. quamquam ff. de reb. eor. l. non solum, l. prædiorum:
utere, l. si prædium rusticum, C. de præd. & al. reb. minor. l. 1.
C. si major fact. Quod * etiam procedit quoad sumptus 661
meliorati prædij, *d. l. si prædium.*

Declaratur vigesimo quarto, ut * non procedat re- 617
gula, quando pupillus actione tutelæ æstimationem
consecutus fuit, ut eleganter tradit Vlp. in *l. illicite, ff. de*
reb. eor. in hæc verba: Illicite post Senatusconsultum pupilli

X x 2

rel

vel adolescentis prædii venundato, si eo nomine apud judicem tutela, vel utilis actionis æstimatio facta est, eaque soluta, vindicatio prædii ex æquitate inhibitor.

618 Declaratur vigesimo quinto, ut * non procedat regula, quando statutum aliquem facit majorem ante vigesimum quintum annum, & dat ei potestatem se obligandi, contrahendi, & immobilia alienandi, quod fieri potest, ut optimè tradit Tiraq. *de nobil. 20. n. 41. & seq. de potestate statut.* Quod * tamen non procedit, primò, quando statutum facit talem majorem tantum, nec ulterius disponit de alienatione, quo casu non censetur habilitatus ad alienandum, testibus eod. Tiraq. *d. loc. n. 42. & Dec. conf. 39. n. 3. & ibi Molin. idem in consuet. §. 21. n. 5.*

620 Secundò non procedit, quando * statutum facit aliquem majorem, & ultra dicit, quod non poterit alienare ante vigesimum annum, nisi certa solemnitate interveniente, ultra jus commune, quo casu etiam non videtur habilitare post illud tempus ante vigesimum quintum annum, secundum Dec. *conf. 110. n. 5.* Vel nisi interveniant juris solemnitates, ut consuevit idem Dec. *conf. 386. n. 4. & ibid. Molin.* Idem clarius cum Molin. *conf. 216. n. 6.* quia statutum aliqui tenderet ad diminuendum, & induceret contrarium effectum, scilicet augmentum, quod fieri non debet, ut tradit Alex. *conf. 17. n. 3. lib. 2. per l. planè, 1. in princ. ff. de legat. 1. & l. etsi transferam, ff. de adim. legat.*

621 Tertiò * etiam non procedit, quia tales facile restituuntur, teste Afflict. *in constit. tit. de restit. art. 2. gl. 2.*

622 Declaratur vigesimo sexto, ut * regula non procedat, quando minor donaret ei, à quo prius eandem rem ex donatione accepisset: cum hujusmodi donatio plus habeat favoris & privilegii, quam si facta esset alteri, quam donatori, vel de aliis bonis, quam donatis, arg. *l. si remunerandi. §. idem Papianus, in fin. ff. mand. & notatur in l. si fundū per fideicommissum, in princ. ff. de leg. 1. & lin-*

CAP. XXXV. DE REQUIS IN ALIEN. &c: 693

& singulariter voluit Castr. *conf. 171. lib. 2. licet 1af. in
cum filio familias. ff. de legat. hoc nuncupatim reprobet
er not in l. 2. C. si adv. don. ubi minor non potest sine de-
creto consentire patri alienanti rem immobilem ipsi-
s filii minoris, quam ante à patre ipso dono habuit.*
Ultimò non procedit regula * in majore 20. annis, 623
qui participandi pretii gratia sese venundari passus
est, sciens prudensq; §. *servi autem, Instit. de jur. person.*
sed dicit fortè aliquis, minori 25. annis non esse per-
missum rerum suarum immobilium alienationem si-
ne justa & legitima prævía causæ cognitione, & judi-
cis decreto, *l. 1. & l. magis puto, §. nec passim, ff. de reb. eor.*
eq; etiam mobilium, quæ servando servari possunt,
lex quæ tutores, & l. fin. C. de admin. tut. Ergo longè mi-
us permitti debere suum corpus, propriamq; perso-
nam vendere. Cui respondebimus, sui * venditionem, 624
quantumvis graviolem, permissam esse odio servilis,
& degeneris animi, qui sordidi nescio cujus lucelli
causa, sciens & prudens se ultro conjicit in volunta-
tæ servitutis pistrinum, meritoq; judicatur indignus
libertate, cujus certam possessionem spontè abjicit,
ideo ut non possit sperare ullam restitutionem in in-
teritum ætatis minoris nomine, *l. si ex causa, §. Pompo-
nus, (alias Papinianus) ff. de minor. nec manumissus ad
libertatem suum statum revertitur, quo se abdicavit,
libertinæ conditionis efficitur, ex communi regu-
la, quod ex justa servitute manumissus sit, idq; etiam
in iure novissimo, quo licet manumissus civis efficiatur
Romanus, jura tamen patronatus dominis manumit-
tentibus conservantur, §. 1. & §. illud verò, in auth. ut li-
bert. de cat. aur. non indig.* Quod tamen * non procedit, 625
quando quis status sui ignarus serviisset, & deinde
manumissus fuisset: ingenuitas enim tum per manu-
missionem non læderetur, §. *fin. Instit. de ingen. & be-
nignè D. Hadrianus permisit, ut ad primam suam in-
genuitatem redire posset, si pretium suum emptori
parato recipere, redderet, l. 2. ff. si liber. inge. esse dic.*

CAPUT XXXIV.

De eo quod falso tutore autore gestum esse i-
citur.

SUMMARIA.

- 1 Falsus tutor quis, num. 3. 4.
- 2 Quæ consideranda sint in dando tutore.
- 5 Falsus denarius non est denarius.
- 6 Pecunia falsa & reproba, non liberat solventem.
- 7 Falsus Iudex non est Iudex, nec falsa Iustitia Iustitia est.
- 8 Falsum testamentum non est testamentum.
- 9 Ex falso testamento nihil debetur.
- 10 Falsus vel iniquus modius, non est modius.
- 11 Statera falsa, sive injusta, non est statera.
- 12 Falsum instrumentum non est instrumentum.
- 13 Falsus testis non est testis.
- 14 Sententia falsa & nulla, non est sententia nisi abusive.
- 15 Falsus emptor non est emptor.
- 16 Falsus homo non est homo.
- 17 Falsus Procurator non est procurator.
- 18 Falsus Procurator non prodest, nec nocet domino.

Consequens est ut videamus de eo, quod falso t-
tore autore gestum est. Quod * quidem caput
plenius intelligatur, operæ pretium erit, imprimis,
ante omnia tractare, quis falsus tutor dicatur, ac de-
de duabus regulis hoc caput cōcludere. Est igitur fa-
sus tutor, qui vere tutor non est datus, l. Paulus responsa,
& ibi Alciat. ff. de verb. sign. l. 1. ff. quod fals. tut. Vel qui
datus est, sed perperam & inutiliter, tutorem scilicet
habenti, d. l. Paulus. Vel contra juris prohibitionem
positam in §. interdum, Instit. de curat. videlicet, quando
non fuit datus à testatore vel à lege, nec a iudice, sed a
illo qui dare non poterat habenti, ut patet in tit. C. 1.
qui

CAP. XXXIV. DE EO QUOD FALS. TUT. &c. 695

in casib. tut. vel curat. hab. tut. vel curat. dar. pot. Vel si
 datus fuit in minus solemnī voluntate, quo ad effe-
 ctum l. 2. C. de confirm. tut. Vnde eleganter * dicit text. 2
 l. naturali, §. 1. ff. de confir. tut. quatuor consideranda es-
 se in dando tutore, videlicet, an hic dederit, qui dare
 potuit, & ille acceperit, cui fuerat dandus: & is datus,
 cuius dandi facultas erat, & pro tribunali decretum
 inloquenter positum. In quibus * ergo casibus tutor jure dari 3
 non potest, falsus dicitur, si datus fuerit habentituto-
 rem, etiam ab eo, qui dare potest. Sicut etiam falsus di-
 citur * tutor, qui in contrahendo autor minori 12. vel 4
 annis fuit, l. falsus, ff. de fals. tut.
 Ex quibus etiam probatur * falsum denarium, non 5
 esse denarium secundum gloss. in l. omnes, per illum
 contextum, loquentem de falsa fide, C. de heret. quam
 sequitur Ioan. Plat. in l. 1. circa medium, C. de veter. nu-
 mis, in potest. lib. 11. & * ideo pecunia falsa & reproba 6
 non liberat solventem, l. eleganter, §. qui reprobos, ff.
 de pign. act. ubi debitor non potest agere pignorati-
 via, ut ei reddatur pignus nummis reprobis solutis.
 Nec * falsum judicem esse judicem, nec falsam justi- 7
 tiam esse justitiam, cap. vera, 45. distinct. Vel * falsum 8
 testamentum esse testamentum, l. 2. §. 1. ff. quemadm.
 testam. aper. & ex * falso testamento nihil deberi, vel 9
 executioni mitti, l. fin. C. de edict. divi Hadrian. tollend.
 Et * modium iniquum, id est, falsum, (ut Accurs. in- 10
 terpretatur) non esse modium, quod de statera,
 modio proxima, tradit Galen. lib. Περὶ ἐνστίκτος, id
 est, de bona habitudine: Statera, inquit, falsa, * sive in- 11
 iusta, non est simpliciter statera, sed statera falsa. Sic
 falsum * instrumentum non esse instrumentum, se- 12
 cundum Bald. in l. si non sortem, §. indebitum, ff. de con-
 dict. indeb. Nec falsum * testem esse testem, ut tradit i- 13
 dem Bald. in cap. licet causam, extr. de probat. Præterea
 sententia falsa * & nulla, sententia nō dicitur, nisi abu- 14
 siue, clement. Pastoralis, de judic. & Barbat. in repet. cap.

- 15 Raynutius, de testam. Similiter * etiam falsus emptor
est emptor, l. cum qui, §. cum igitur, ff. de in diem addic.
16 falsus * homo non est homo, l. nec infames, C. de dem.
17 lib. 10. Et falsus Procurator * non est Procurator, l. 1.
sus, C. de furt. & ibi Dd. l. 3. §. falsus procurator, ff. in
rat. hab. l. si vendidero, §. si Titius, ff. de furt. Et ideo quod
18 que falsus Procurator * non prodest, nec nocet don
no, ut tradunt Dd. in d. l. falsus.

S U M M A R I A.

- 1 Gestum à falso tutore non est alicujus momenti. Ampliatur
num. 2. 3. 4. Limitatur num. 10. 11. 12.
5 Filius putativus institutus heres non tenetur adire heredi-
tem favore patris, eo etiam jubente.
6 Scienti & consentienti, non subvenit Prætor. Limitatur
num. 7. 8. 9.
11 Si falsus tutor cum vero auctoritatem accommodaverit,
valet quod gestum est.

R E G U L A I.

- 1 **R**egula prima est, quod * gestum à falso tutore non
sit alicujus momenti, nec minori præjudicet, 1
2 ^tot. tit. ff. quod fals. tut. aut. gest. esse dic. maxime * si igno-
raverit actor cum eo contrahens, l. 1. §. ait Prætor, ff. eod.
3 etiam si * ei dictum fuerit tantum, & ex bona fide non
4 crediderit, l. 2. ff. eod. Idem * quoque dicendum erit de
putativo tutore, l. si is qui, ff. de eo qui pro tut. ubi dici-
t. IC. non valere alienationem etiam factam cum de-
creto de re pupilli, cum auctoritate tutoris putativi, ut
tradunt Bartol. & Bald. per illum text. & idem in l. 1.
5 versic. quod ad novum, C. qui admit. ubi late * probat fi-
lium putativum institutum heredem, etiam favore
patris putativi non teneri adire hereditatem, eo ju-
bente, per text. in l. iusto, in pr. ff. de usu cap. & l. si pater,
& l. nec apud., C. de hered. instit. quo loco dicitur non va-
lere institutionem de filio, aut fratre putativo, sive in-
stituens

CAP. XXXIV. DE EO QUOD FALS. TUT. &c. 697

tuens erraverit in iure, siue in facto, id quod locum
habet, etiam si is communi opinione reputabatur tu-
tor, cum non esset, l. 2. ff. de eo qui pro tut. l. qui neque, ff. de
tut. eor. & l. 4. C. de cur. fur.

Declaratur prædicta regula, ut * non procedat pri- 6
mo, quādo is, quo cum gestum est, scivit, cui non sub-
iungitur Prætor, & merito, quoniam ipse se decepit, d. l. 1.
Sit Prætor, vers. scient. nisi * talis esset persona, quæ 7
pupillo non indigeret, ut si pupillus contraheret cum
pupillo, cui scientia non nocet. Nam cum nihil actum
esset, scientia nō nocet, cum pupilli scientia computan-
da non sit, l. plane, & l. pupilli, ff. eod. Vel minor * sit an- 8
no 25. cui etiā succurritur scienti, l. minoribus, ff. eod. Vel
quando * tutor actoris scivit; quia licet pupillo cautū 9
fieri contra suum tutorem, tamen melius est, ei rem re-
stituere, quam incertum cautionis eventum ex-
spectare, maxime quando pupillus circumventus fuit,
l. 1. C. de elus. Iulian. scribit in d. l. pupilli.

Secundo declaratur * non procedere, quando quis io
per Prætorem compulsus iudicium accipere, sal-
tem non restituitur, l. interdum, ff. hoc tit.

Tertio declaratur non procedere, quando * falsus 11
tutor cum vero auctoritate accommodavit, tum va-
lidum quod gestum est, l. 1. vers. quid enim, ff. eod.

Quarto declaratur non procedere, quo * ad eum, 12
qui egit cum falso tutore actione temporali, cuius dies
ante ea exiit, vel res usucapta fuit, quo casu omnia in-
commoda perinde sustinere debet, ac si illo tempore
vero tutore autore egisset, l. si falso, ff. eod.

S U M M A R I A.

Falsus tutor dolo malo actor factus tenetur secum contra-
henti, & decepto ad damna. Ampliatur num. 2. 3. 4. 5.
6. 7. Limitatur num. 9. 10. 11. 12.

Hoc edictum non datur in tutorem falsum post an-
num.

X x 5

II Pa-

11 *Pater non punitur hoc edicto, qui puellam minorem dedit
cum annis nuptum collocaverit.*

12 *Hoc edictum non datur contra heredes falsi tutoris.*

R E G U L A I I.

- 1 **S**ecunda regula est; Quod falsus * tutor dolo a
autor factus teneatur secū contrahenti, & de
ad damna, & ad sumptus, quos facturus est actore
fictorio agendo, & etiam si plures fuerint, quo
mnes conveniantur in solidum, sed perceptione
no facta, cæteri liberentur, l. novissime, in princ. & §. flu
res, cum l. seq. ff. quod fals. tut. Amplius * etiam teneur
minori læso, si forte eum suo tantum responso in li
quam captionem induxerint, l. fin. ff. eod. adeo * e
tiam detur restitutio contrahenti adversus pupillu
ne vel pupillo profit, vel ipsi noceat, quod actum d, si
4 contrahens ignoravit, l. i. §. i. ff. eod. In * tantum utri
detur tutori falso, qui alterius persuasione induc
5 fuerit ad autorandum, l. hujus actionis, ff. e. d. etiam
juscunq; conditionis fuerit tutor, siue sui, siue aliu
6 juris, l. falsus, ff. eod. etiam si * autor fuisset filiofamil
7 trahenti, quasi suus fuisset pupillus, d. l. falsus. * Ideiq;
juris est, si ancille cōtrahenti, quasi fuisset libera, tu
re autore crediderit; nam omnib. istis modis prop
tutorem decipitur is, qui contraxit: quia aliter em
impubere contracturus non fuisset, quam si tutis
autoritas intercessisset, d. l. falsus.
- 8 Verum hæc regula * non procedit primo post
num, contra falsum tutorem, vel eum qui dolum
lum adhibuit, l. hujus actionis, §. has in factum, & ibi
in verbis, nec in ipsum, ff. eod.
- 9 Secundo * non procedit adversus eas personas, qæ
alieno juri subjæctæ sunt, quia tantum noxales sunt
puta adversus servos, qui gerentes se ut tutores au
ritatem præstiterint pupillo mecum contrahenti, d.
has in factum, & ibi gl. in verb. persona.
- 10 Tertio * non procedit, quando compulsus, at
mei,

CAP. XXXV. DE EXCUS. TUT. VEL CUR. 699

tu, ne compelleretur, auctoritatem accommodavit
 loquissime, vers. quid enim, ff. hoc tit.

Quarto non procedit in *patre autore, qui mino- 11
 in duodecim annis nuptum collocavit, cui ignosce-
 da erit propter praesumptionem doli cessantis; affe-
 ci enim propensiore magis, quam dolo malo id vide-
 fecisse, l. falsus, §. Iulianus, ff. eod.

Quinto * non procedit contra heredes falsi tutoris, 12
 ius, §. has in factum actiones, ff. hoc tit.

CAPUT XXXV.

De excusatione tutorum vel curatorum. Et an
 à tutelæ delatione appellari possit, &
 quomodo sint proponendæ excusationes.
 Item an falsa excusatio liberet ab admini-
 stratione.

SUMMARIA.

Tutor datur invitus, quia est munus publicum, à quo ut quis
 excusetur, requiritur aliqua excusatio legitima.

In generali remissione publicorum munerum non venit tu-
 tela vel cura.

Cur à publicis muneribus excusati non item à tutela statim
 excusentur?

Ædilis, qui à privatis muneribus excusatur, à tutela non ex-
 cusatur, & num. 109.

Tutor vel curator, propter litem, quam cum pupillo, vel
 adulto habet, non excusatur. Limitatur num. 7. 8.

9. 10.

Debitum matris non excusat à tutela filij.

Debitor, vel creditor pupilli, non potest esse tutor. Amplia-
 tur num. 12. Limitatur num. 13. 14. 15. 16.

Tutor testamento datus si promiserit patri pupilli, se ad-
 ministraturum, non excusatur.

18 Qui

- 18 Qui sibi tutelam asscripsit in testamento, licet tutasse non possit, si tamen patris voluntate nitatur, non excusatur à tutela.
- 19 Promittens se tutorem fore, non debet promissum operam deferere.
- 20 Ignotus patri pupillorum à tutela non excusatur.
- 21 Ignotus heres instituitur.
- 22 Ignotus quis dicatur.
- 23 Nobilis an cogi possit ad suscipiendam ignobilis tutelam?
- 24 Libertus nullam habet excusationem à tutela, vel cuiuslibet patroni. Ampliatur num. 25, 26, 27. Limitatur num. 29, 30, 31, 32, 33.
- 28 Libertus, qui jus aureorum annulorum impetravit pro ingenuo, & libertino habetur, ut tutoris dat teneat.
- 34 Spado non excusatur à tutela.
- 35 Spado quomodo hic accipiat.
- 36 Iudaei non excusantur à tutela non Iudeorum.
- 37 Iudaei militiae vacationem habuerunt, & quae sit ratio?
- 38 Post sumptam administrationem ultro, frustra quis excusat. Limitatur num. 39.
- 39 Maritus excusatur curam accipere uxoris suae, etiam immiscendo.
- 40 Maritus potest esse Procurator ad litem uxoris.
- 41 Procuratoris revocatio pendet ex mero arbitrio consensuentis.
- 42 Inopia pupilli non excusat tutorem à tutela.
- 43 Propter liberos quomodo quis magis asciscatur ad tutelam, quam excusetur.
- 44 Discere in pupillis primum, patrem esse periculosum.
- 45 Distantia loci non excusat tutorem à tutela, nisi sit magna.
- 46 Tutores excusantur propter numerum liberorum.
- 47 Qui in Provinciis trium liberorum incolumium pater, excusatur à legationis munere.

- 1 Numerus liberorum sedecim excusat ab omnibus muneribus patrimonialibus.
- 2 Plurium liberorum parens quæ privilegia habeat?
- 3 Sobolis numerosæ patri cur faveant leges.
- 4 Quando dicatur Romæ datus tutor.
- 5 Cur Imperatoria constitutio Romæ tres tantum, in Italia quatuor, in Provinciis quinque liberos à patribus exigat.
- 6 Inclyta nobilitas Italiæ domina, & Princeps Provinciarum ab Accursio appellatur.
- 7 Numerus civium oppidi firmissimum ornamentum.
- 8 Liberi emancipati præstant patri excus. à tutela.
- 9 Lepotes filii defuncti avo prosunt, & suppleunt unius locum.
- 10 Liberi tam mares, quam fœminæ proficiunt ad excusationem.
- 11 Adoptivi liberi patri naturali prosunt.
- 12 Curator datus à iudice, mente capto, muto, seu ventri, se excusare potest propter legitimum numerum liberorum.
- 13 Filii defuncti & suscepti ante tutelam non prosunt ad excusationem.
- 14 Liberi in obsidione mortui cur non prosint patribus.
- 15 Liberi in acie amissi, id est, in ipso conflictu, patri prosunt ad excusationem.
- 16 Pro patria morientes perpetuo vivere dicuntur.
- 17 In acie vulnerati liberi, & post domum mortui, patri prosint ad excusationem.
- 18 Filii capti ab hostibus patri non prosunt ad excusationem.
- 19 Filius captus mortuo similis est.
- 20 Liberi addicti religioni, an patri prosint.
- 21 Addicti sacris, servis equiparantur.
- 22 Quid in liberis addictis pœna.

- 70 Adoptivi filii patri adoptivo non prosunt.
- 71 P. Scipio Censor quid in adoptione reprehērit.
- 72 Ne adoptio in aliqua parte publici muneris
vet, quare sit Senatusconsulto prohibitum.
- 73 Naturales liberi non prosunt ad excusationē.
- 74 Si omittatur causa vera in pronūciatione, et
seratur falsa, & iudex juxta causā falsā pronū-
ciaverit, nō erit excusatus pater num. liberū.
- 75 Qui in utero est, non excusat patrem à tutela
& quando non habeatur pro jam nato.
- 76 Liberi nati post petitionē ante dationē, vel nati
post petitionē, & dationē ante cognitionē argu-
ta excusationis, nō prosūt patri ad excusationē.
- 77 Nepotes ex filiis superstitibus non prosunt, non
sed filio, id est patri tantum.
- 78 Nepotes ex filia avo non prosunt.
- 79 Liberi, de quorum statu ambigitur, non prosūt
patri ad excusationem.
- 80 Quando tutela cœpta est, supervenientes pater
liberi patrem non excusant.
- 81 Pater emancipato filio tutor datus nō debuit
excusatione trium liberorum.
- 82 Filii patri non prosunt, qui apud extrema
his regiones peregrinantur. Limitatur num.
- 84 Administrantes res fisci à tutela excusantur.
Ampliatum num. 86.
- 85 Principū res administrātes excusantur à tutela.
- 87 Proc. fisci prius susceptas tut. deferere nō possunt.
- 88 Absens causa Reipublicæ excusatur à tutela
ab omnibus muneribus, & num. 90.
- 89 Paria sunt esse, vel de proximo sperare,
- 91 Annum vacationis habēt absentes expleto

CAP. XXXV. DE EXCUS. TUT. VEL CUR. 703

nerē, licet fēstīnantius præsūptō reversi fuerint.

9 Annus vacationis quomodo computetur.

9 Absentes municipii causa non habent annum vacationis, expleto munere.

9 Annus vacationis non datur postquam tutores reversi fuerint.

9 Procuratores absentium Reipublicæ causa vacationem non habent munus civile.

9 Absentes causa Reipublicæ non excusantur in perpetuum à cœpta tutela, sed tantum ad tempus, & interim ejus loco datur curator.

9 Reipublicæ causa absens debet petere curatorem dari, vel saltem proponere excusationem.

9 Trans mare Reipublicæ causa absentes in perpetuum excusantur, sive deponunt tutelam.

9 Excusatorum ad tēpus omnino, & in perpetuum differētia.

10 Habens aliquam potestatem, id est, Magistratum majorem, excusatur à tutela. Ampliatur n. 103. 104. 105.

Magistratus majores qui dicantur.

Merum imperium quid.

10 Magistratus futurus excusationem non habet à tutela.

Idem in eo qui desit esse, licet se periculo obligaverit.

Propter Magistratum, quem quis in municipio administrat, non excusatur quis.

Occupatus rationibus civitatis à tutela non excusatur.

10 A civitate conducens vectigalia non excusatur à tutela.

Dignitas sine onere publico nemini tribuit excusationem tutela.

Potestatem habens prius susceptas tutelas deferere non potest.

10 Multa suscepta legitime recusantur, quæ incepta perficere debent.

10 Potestas vel Magistratus gravis, quæ impediatur administrationē, vacationem etiam tribuit à suscepta tutela.

Assumpti in consilium Principis, & circa eorum latus agentes, in perpetuum excusantur.

- 117 *Silentiarii, id est, consilarii, excusatur à tutela.*
- 118 *Iurisperiti an excusentur à tutela.*
- 119 *Tres tutelas gerens, à quarta excusatur. Ampliatum numero 121.*
- 120 *Tutela res quomodo censeantur.*
- 122 *Quandoque una tutela excusat.*
- 123 *Qui unius pupilli suscepit tutelam, habentis domicilium in una Provincia, & bona in alia Provincia, non videtur duas habere tutelas.*
- 124 *Emancipati filii tutela an inter onera numeretur.*
- 125 *Tria tutela onera totam domum excusant.*
- 126 *Pater habens tres tutelas, filius familias non vocabitur ad quartam, & e contra.*
- 127 *Si ex duobus fratribus in ejusdem patris potestate constitutis unus gravatus fuerit tribus tutelis, alter non vocatur ad quartam.*
- 128 *Appellans à tertia tutela, ad quartam interim suscipiendam cogendus non erit.*
- 129 *Qua censeatur quarta tutela, si plures tutela concurrant missivè.*
- 130 *Vna tutela levissima & tenuissima, non numeratur contra tres tutelas.*
- 131 *Levissima tutela plerumque ambiri solet.*
- 132 *Tutela affectata non prodest ad excusationem.*
- 133 *Quod quis ultro affectavit, oneri esse non videtur.*
- 134 *Affectasse tutelam quis dicatur.*
- 135 *Vna tutela defunctoriè suscepta, non cedit in numero tutelarum.*
- 136 *Quis dicatur tutelam defunctoriè suscipere?*
- 137 *Vna tutela brevi finitura non numeratur in numero tutelarum.*
- 138 *Honoraria tutela cur non numerentur in numero tutelarum?*
- 139 *Fratres consortes qui dicantur.*
- 140 *Paupertas oneri tutela impar cur tribuat vacationem à tutela vel cura,*

1. *Impar oneri injuncto quando quis dicatur.*
2. *Cui incumbat probatio aliquem esse imparem oneri injuncto.*
3. *Quæ sunt partes judicis ad cognoscendum aliquem esse imparem oneri injuncto.*
4. *Legatum relictum pro pupillis pauperibus maritandis, illi comprehenduntur qui necesse habeant laborare quotidie pro victu & vestitu.*
5. *Adversa valetudo est justa excusationis causa à tutela.*
6. *Adversa valetudo excusat arbitrum, & Iudicem à sententia dicenda.*
7. *Valetudo adversa est justa excusatio vadimonii deserti.*
8. *Valetudo adversa est justa causa alienationis mutandi iudicii causa facta.*
9. *Valetudo adversa est longioris moræ ejus, qui Reipublicæ causa abest.*
10. *Emanforem militem excusat afflictæ valetudinis ratio.*
11. *Debilis corporis præstat excusationem eorum munerum, quæ corpore sunt implenda.*
12. *Valetudo tam à suscepta, quam à nova tutela excusat.*
13. *Mutus, cæcus, surdus, & furiosus, post susceptam tutelam excusantur.*
14. *Infirmus tutor esse non potest, sed tanquam inhabilis ipso jure repellatur.*
15. *Excusatio valet, vel in perpetuum, vel ad tempus, prout valetudo est, vel furor.*
16. *Furiosus testamentarius non est tutor, antequam sanitatem recipiat.*
17. *Imperitia literarum immunitatem à tutela præstat, & quæ sit ratio.*
18. *Literarum inscitia quatenus à tutela excuset, vel non.*

159 Prudentia negotiorum administrandorum ex quibus obli-
gatur.

160 Literas nescire quis dicatur.

161 Literatus ad aliqua admittitur, ad quæ non admittitur
literatus.

162 Inimicitia capitales cum patre pupilli à tutela excunt,
& quæ sit ratio, & quomodo procedat num. 166.

163 Procurator, iudex, arbiter & tutor, inimici facti poli-
tiam contestatam, rejiciuntur.

164 Magistratus providere debet, ne pupillum committat
inimico.

165 Si Magistratus tutorem propter inimicitias dederit, videtur
juris.

167 Ficta inimicitia non excusat.

168 Gratia reconciliatio intervenisse videtur, quando inimi-
citia intervenit ante testamentum, quo quis tutor
datus fuerit.

169 Hæc excusatio quando locum non habeat.

170 Inimicitia capitales quando censeantur reconciliatio-
nissive.

171 Major septuaginta annis excusationem habet.

172 Apud Lacedæmonios Senectus venerabilis fuit.

173 In senibus mens, ratio, & consilium est.

174 Majores septuaginta annis excusantur à cæteris mun-
bus personalibus.

175 Ætas quomodo probetur, & à quibus in genere.

172 Ætas quinquaginta, quinquaginta quinque, vel sexa-
ta annorum, excusat ab oneribus, sed à muneribus in,
& quæ sit diversitatis ratio.

177 In Syria ætas sexaginta quinque annorum, tribuit va-
tationem capitationis.

178 Annus septuaginta annorum completus esse debet, ære-
quam septuagenarius excusetur, licet supremum an-
ni agat.

179 Olim minor viginti quinque annorum tutor legitimus el-
testamento datus, excusabatur, & quæ sit ratio.

- 1) Minor viginti quinque annis hodie non potest esse tutor, etiamsi velit, nec opus est excusatione.
- 2) Minor ante vigesimum quintum annum non admittitur ad munera & honores.
- 3) Mater jure Digest. non potuit esse tutrix, etiamsi Iudex eam confirmasset.
- 4) Minor in testamento scribi potest.
- 5) Milites à tutela excusantur: Declaratur num. 185.
- 6) Veteranus miles quis, & an excusatur à tutelis Paganorum?
- 7) Veterani ab una tutela filiorum Conveteranorum vacare non possunt post annum missionis.
- 8) Conveterani appellatione quis veniat.
- 9) Veterani ignominia dimissi immunitatem non habent à tutela.
- 10) Obtinens sacerdotium ethnicorum, dum ei muneri praest, excusatur.
- 11) Afiarchia quid.
- 12) Alytarcha quis.
- 13) Ministri Ecclesiae Christianae, ut Episcopi, Diaconi, Subdiaconi, & Monachi à tutela excusantur.
- 14) Episcopi & Monachi etiam volentes non admittuntur ad dativas vel testamentarias tutelas.
- 15) Clerici unam tantum legitimam tutelam suscipere possunt ex jure cognationis, non tamen coguntur inviti.
- 16) Clerici in minoribus constituti excusantur à tutela.
- 17) Clerici cogi possunt pro miserabilibus personis ad tutelam in subsidium, alio tutore idoneo non existente.
- 18) Clerici non residentes, vel circa ministeria divina desides, non excusantur à tutela.
- 19) Clericus non excusatur, quoad tutelam, ante ordinem Clericalem susceptam.
- 20) Grammatici minoris momenti, graviorisque muneris excusantur à tutela.
- 21) Abecedarij immunitatem non habent à tutela.
- 22) Grammatici incipiunt ab Homero aut Virgilio.

708 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 203 Rhetores, Oratores, Medici, legum Doctores, & Philosophi docentes Romæ, vel in aliqua civitate regni, vacationem habent à tutela vel cura.
- 204 Olim jura non ubique docebantur, ut aliæ artes, sitantur Romæ, Constantinopoli & Beryti.
- 205 Medici, Rhetores, Doctores legum, vel Philosophi non probati decreto ordinis, non excusantur à tutela.
- 206 Idem obtinet quando non benè & sedulò suo muneribus funguntur.
- 207 Idem juris quando docent, vel medentur alibi, quam in patria.
- 208 Patria duplex.
- 209 Roma communis patria.
- 210 Poetæ nulla immanitatis prærogativa jurantur.
- 211 Calculator, qui numerandi artem docet, non excusatur.
- 212 Notarij & tabularij non excusantur.
- 213 Tutor pupilli non cogitur ejusdem curator esse, si sit ratio. Ampliatur num. 214. Limitatur num. 215.
- 215 Libertus cogitur fieri patrini liberis curator, si fuerat & tutor.
- 216 Clericus habens beneficium in Ecclesia, ab onere ejusdem Ecclesiæ, se excusare non potest.
- 217 Ecclesia loco pupillæ est.
- 219 Tutor excusatur in parte, quando pupillus habet bona in alia Provincia, quam in qua tutor habitat. Apertur num. 222.
- 220 In locum eorum qui pro parte excusantur, datur tutor, quo ad ea bona, quæ in alia provincia sita sunt.
- 221 Intellectus regulæ; tutorem habenti alium tutorem dari.
- 223 Qui ex permissu Principis domicilium suum transferat excusatur à susceptis tutelis.
- 224 Colonus patrimonialis principis à tutela excusatur.
- 225 Colonus fisci & temporalis non excusatur.
- 226 Mensores frumentarij excusantur à tutela.
- 227 Frumentarij qui.

- 18 *Mensor quis.*
 19 *Habens excusationem non cogitur subire etiam tutelam fratris.*
 20 *Voluntarie tutela munera privilegiis nihil derogant.*
 21 *Plura imperfecta non faciunt unum perfectum.*
 22 *Acta inter alios habita, ad excusationem novae tutelae solum, nihil proficiunt, sed necesse erit excusationem profiteri, & probare intra tempora praefinita.*
 23 *Habens excusationes supradictas, non potest propria auctoritate se tutela vel cura exonerare, praetextu etiam iustae excusationis, sed debet hoc iudici denunciare, ut det curatorem vel coadjutorem.*

Equitur ut nunc videamus, quibus ex causis quis à tutela excusetur? An à tutelae delatione appellari possit? Quomodo sint proponendae excusationes? & excusatio ex falsis causis liberet ab administratione? Quae ut plenius intelligantur, constitui hisce quatuor sequentibus regulis discutere, quarum prima regula haec est: Quod tutor detur invirus, quia est *munus publicum, à quo ut quis excusetur, requiritur aliqua excusatio legitima, ut pro regula tradit Corn. l. 164. n. 2. lib. 4. & facit §. 1. & ibi gl. verb. publicum, ff. de excus. tut.

Quae regula ampliatur 1. ut * procedat etiam, 2. quod in generali remissione publicorum munerum, non veniat tutela vel cura, ut tradit alleg. gloss. in d. verb. publicum. Nec enim qui à publicis muneribus excusatur, statim à tutela excusabitur: quia necesse * est 3. ut nominatim remitti & immunitatem impetrari, non tantum, §. eos, cum §. seq. ff. de excus. tut. l. legato, in fin. §. de vac. & excus. mun. l. in honoribus, §. 1. eodem. Eodem modo pecuniaria * munera nominatim remitti oportet. Unde aedilis quoque, qui à privatis muneribus excusatur, à tutela non excusatur, d. l. non tantum, l. is qui edilitate.

- 5 Secundò ampliatur, ut * procedat etiam in eo qui
 6 litem habet cum pupillo vel adulto, §. *item pater*
Instit. hoc tit. l. si pupillum, cum l. seq. ff. hoc tit. Vel * et
 si contendat actionem habere contra matrem pupilli
l. inusitatam, C. de excus. tut.
- 7 Verum hæc ampliatio * non procedit primo, quan-
 do lis esset de omnibus bonis, vel plurima eorum ar-
 te, d. §. *item propter*, & *l. propter litem, ff. eod. l. si ut allus*,
C. eod. & Tiraq. in *l. si unquam, verb. omnia, num. 12.* & de
 8 *revoc. don.* Vel * si status controversiam à patre pupil-
 rum passus fuisset, ut puta, si pater pupillorum qui-
 doq; dixerit, hunc quem modo daret tutorem, si vult
 suum fuisse, vel libertum, §. *item is*, qui status *Instit. hoc*
tit. & §. præjudiciales, Instit. de act. & l. non solum, §. *sta-*
 9 *tus, ff. de procurat.* Idque * hac ratione, quod mortua
 culationi similis sit huiusmodi status quæstio; *liber*
quidem, §. *1. ff. quod met. caus.* quod procedit etiam si
 moverit è contra pupillis status quæstionem, *l. Aile-*
ta, §. *amplius*, ff. *eo dummodo* tamen non studiose, sed
 per calumniam id fecerit, *l. 1. & 2. ff. de liber. caus.*
- 10 Secundò non procedit * ampliatio, quando non
 set lis inter tutorem & pupillum, vel adultum, sed
 tantum inter sororem, vel filios sororis tutoris, ut
 fratrem tutoris cum pupillo, ne tutelæ occasio
 quis cogereetur adversus rationem humanitatis ad
 num necessitates contra suos suscipere, cum & ipse
 etiam pupilli, cui tutor datus est, aliud exigere videretur
 utilitas, scil. ut eum tutorem potius habeat, quod
 defensionem ejus non in hibeatur affectu, ut est in
 scripto Imper. Dioclet. & Maximin. in *l. humanitas*,
C. de excus. tut. & tradit Roman. in *repet. l. si vero*, §. *de*
ro, n. 83. ff. sol. matr.
- Tertiò non procedit ampliatio jure novo, quod
 causa debiti, & crediti, vel litis, non tam excusat quam
 removet. Nam Iustin. in *Novella 72.* non vult debi-
 11 rem * vel creditorem pupilli, aut qui cum eo ullam

m habet, ejus tutorem esse, *auth. minoris, C. qui dar.*
t. vel cur. Etiam si * tantum habeant bona commu- 12
 ia, secundum communem gl. in *l. quod res, in verb. pos-*
, C. de excus. tut. Quod * tamen locum non habet in 13
 tore testamentario, & per judicem dato. Tutor e-
 m testamento scriptus, etsi debitor sit, vel creditor
 pupilli, non est tamen submovendus; quia cum ejus
 les sit approbata à testatore, suspicio fraudis cessat,
 propter *lit. ff. de excus. tut.* Azo in *summa Cod. qui dar.*
ut. poss. & argum. §. 1. Inst. de satisf. tut. & Bart. in d. auth.
minoris. Idem * quoque dicendum erit in tutore à ju- 14
 ce per inquisitionem dato; nam & is tutelam susci-
 pt, tamen si in ære sit pupilli, propter inquisitionem
 etiam, quia judicatus est pupillo utilis esse, *l. nemo tu-*
rem, §. 1. ff. de testam. tut. §. 1. in auth. ut huius oblig. se per-
hab. res min. & auth. minoris, C. qui dari tut. poss. Nec
 etiam * locum habet in matre & avia, *Novell. 93.* Tam- 15
 si enim debitum inter matrem aut aviam & pupil-
 um quoquo modo vertatur, vel ipsæ sint pupilli cre-
 trices, nihilominus ad tutelam admittendæ sunt, de-
 to in sua natura remanente, quoniam affectionis
 citio suspicionem omnem removeret, *authent. ad hæc, C.*
And. mul. tut. offic. fung. l. non solum, §. denuo, ff. de tit. nupt.
 cuti * etiam locum non habet, quando tutor post 16
 ceptam administrationem tutelæ acquisierit obli-
 gationem adversus pupillum, forte adita hereditate
 heritoris pupilli, vel etiam si eodem modo incidat in
 obligationem pupilli, ei contutor aut concurator ad-
 gangatur, quod etiam olim fiebat litis causa, *l. neque, C.*
de excus. tut. Licet diversum sit, quando tutor post sus-
 ceptam, vel etiam depositam tutelam, cessionis jure ob-
 gationem acquisierit. Cum cessiones actionum factæ
 personam tutoris vel curatoris donationis veditio-
 nisve titulo, ipso jure nullæ sint, nec regressum habeant
 adversus eum, qui cesserit, & pupillus ab utroq; liberetur
 licet olim valebant, *l. non fit, ff. de reb. eor. qui sub tut.* Itaq;

multas leges Pandect. & Cod. Novella 72. tollit & quidem merito: Eveniebat enim sæpe, ut tutores vel curatores, quorum in potestate erant omnia, redirent inanes, infirmas, inutiles actiones adversus pupillum, vel ex causa donationis eas sibi cedi procrearent, ac deinde supprimerent apochas, quibus selescendere, & agentem excludere pupillus poterat. cedebat etiam hoc incommodum, quod tutores pupillo obligati intercipiebant chirographa aliasve probati probationes. Itaque merito visum est, utilius esse si debitor creditoris, vel creditor debitoris tutelam curamve non susciperet, exceptis casibus, supra proximè relatis.

- 17 Tertiò ampliatur * prædicta regula, ut maxime procedat, quando tutor testamento datus promissum patri pupilli sese administraturum, expressum vel tacitè, §. item si propter, & ibi gl. verb. promiserunt, Inst. de tit. l. Spadonem, ff. eod. l. ex sententia, ff. de test. tut. etiam si
- 18 sibi * ipsi testamento tutelam ascripserit, modo patris manu sua approbasset, l. uxori, §. qui se, ff. ad leg. Cornel. de fals. l. post legatum, §. amittere, ff. de his quib. ut indig. d. l. ex sententia, nec admittendam esse excusationem quam jure publico habebat, quoniam promississe
- 19 detur se tutorem fore. Neque enim * debet promissum officium deferere, l. si quis alicui, §. qui suscepit, mand. fidemque fallere, l. 1. ff. de constit. pecun. & tamen pupillum, quam patrem ludificari. Nec etiam ut suspectus, removeri debet, ut est optimus text. in d. uxori, §. qui se ff. ad leg. Cornel. de fals. Qui se, inquit Paulus, filio impuberi tutorem adscripserit, et si suspectus esse presumatur, quod ultro tutelam videatur affectasse, tamen si ianeus esse approbetur, non ex testamento, sed ex decreto turdandus, nec excusatio admittetur, quia consensisse videtur voluntati testatoris.
- 20 Quartò ampliatur regula ut * procedat, etiam si tutor testamento datus, dicat se ignotum fuisse testato

§. non esse, *Instit. hoc tit. & spadonem, §. qui absolutus, vers.*
in erit, ff. eod. nam * rectè ignotus heres instituitur, 21
ult. Instit. de hered. instit. & l. extraneum, C. eod. veluti si
 patris filios peregrinantes, ignorans qui essent, here-
 des instituerit; ignorantia enim testantis inutilem in-
 stitutionem non facit, sunt enim certi & cives Roma-
 ni. Et est latens ac tacitus interdum erga ignotos in-
 junctus, propter sanguinis copulam, ut in fratrum fi-
 liis, vel propter eruditionis aut virtutis celebritatem,
 tradunt duo præclarissimi *J Cti in d. §. ult. videlicet*
Anglius Zuichemus, & Francisc. Balduin. Simili modo 22
 etiam, rectè quoque ignoto donatur, rectè ignotus
 tutor datur; quod intelligi debet de ignoto facie,
 cujus tamen alioqui fides & probitas satis fuerat no-
 ta testatori, cum tutorem testamentarium eligeret,
 maxime si ibi domicilium habeat, ubi ad tutelam su-
 mitur: quia potest quis esse ignotus visu, sed notus
 universaliter, veluti ex testimonio proborum viro-
 rum de ipsius morum honestate & vitæ probitate.
 Sic diligere possumus invisa, incognita nequaquam:
 nam si legitimus sit tutor, saltem moneri debet natu-
 rali conjunctione sanguinis; Si Attilianus; saltem non
 est ignotus judici, qui eum delegit: Si testamentarius,
 quamquam fortassis non cognoverit testatorem, &
 obli de facie fuerit ignotus, tamen cum hominis pro-
 curium sit hominem beneficio afficere, *l. servus ea lege,*
de serv. export. non est illud satis ad deneganda hu-
 manitatis officia, & eludendam boni testatoris fidu-
 ciam, qui probitatis fama impulsus hunc delegit, cu-
 jus fidem tot modis collaudari, & uno omnium ore
 radicari audiebat. Verum hæc ampliatio locum non
 habet in tutore ignoto testatori, & alibi domicilium
 habente, quam ubi ad tutelam sumitur, qui excusare
 poterit, non tam quod ignotus fuerit, quam quod
 alibi habeat domicilium, *l. ult. ff. hoc tit.*

Quintò ampliatur, quod etiam nobilis cogi possit

ad suscipiendam alterum ignobilis tutelam, saltem
ob aliorum penuriam, ut tradit Tiraq. in tract. de nob.
cap. 37. n. 17. allegans Bald. & Iacob. Aretin. in l. in
princ. ff. de excus. tut.

24 Sexto ampliatur * regula in liberto dato tutore
curatore liberis patroni, patronæve, l. liberos, C. hoc.

Nam cum à patrono libertatem acceperit, quo nihil
charius nihilque pretiosius sub sole esse possit, & ita
res inæstimabilis, juxta text. in §. cum vero, Instit. quib.
caus. manumit. non lic. æquum non videtur, ut ipse
libertus se excuset, ita ut gratitudinis officia persolve
nequeat, vel nolit illi, à quo tanto munere affectus
fuit.

25 Quæ ampliatio * etiam procedit, licet tutor sit
tutelas, vel plures liberos habeat, vel si quæ alia al-
getur ab eo excusationis causa, l. libert. §. si plures. ff. de

26 tit. l. liberos, C. eod. Et licet * administrauerit tutelam,

27 non excusabitur tamen à cura, d. l. liberos. & in * ta-
tum ampliatio procedit, etiā si is libertus jus annul-

28 rum aureorum impetraverit. Libertus enim, qui * jus
aureorum annulorum impetravit, pro ingenuo ha-
betur, ut datio teneat, id est, ut datus ei tutor ingenuus
non excuset se, vel ut ipse, si habeat excusationem quæ
libertus, pupillo datus tutor, ea non utatur, l. cum ex-
citatione, §. quamvis, ff. hoc tit. l. libertum, eod. Idem quæ
que libertus pro libertino habetur, ut tutoris datio
teneat, id est, ut ipse tutor datus liberis patroni nul-
lus juris publici excusationem utatur.

29 Declaratur hæc * sexta ampliatio, ut locum non ha-
beat I. in eo, qui fidei commissariam libertatem con-
secutus fuit ex causa fidei commissi, l. nequaquam, ff. hoc ti-
quod in jus vocare nō potest sine venia, l. is quoq. ff. de
jus voc. & ad bona liberti admittitur l. qui ex causa, ff. de
bon. que lib. Et si eum instituerit cum libertate, necesse
rius heres non fit, l. si serv. §. 1. ff. de acq. hered. & ali-
eo non debet, l. si quis à liberis, §. si quis à lib. ff. de lib. agnos.

& in

ingrati actionem, vel operarum petitionem nō ha-
 et, l. 1. C. de libert. & eor. lib. & d. l. qui ex caus. qui &

enim jus patronatus non habet, nec etiam liberi
 us, eaque de causa excusatio liberti admittitur.

II. Non procedit, quando * libertus esset adversa 30
 letudine, ita ut suis negotiis superesse non posset, ne
 possibile injungatur tutelæ munus, quod obiri à li-
 orto non possit, cum incommodo pupilli, & adver-
 silitatem ejus, l. Titius, §. tanta, ff. hoc tit.

III. Locum * non habet, quando libertus esset mi- 31
 or, sed interim dabitur curator, l. non solum, §. si liber-
 s, ff. hoc tit.

IV. Non procedit in eo, qui * suis nummis emptus 32
 manumissus fuit, l. libertum, §. qui propria, ff. hoc tit.

ui & in plerisque aliis causis jura patronatus manu-
 issori non debet: nam & alere manumissorem non
 compellitur, d. l. si quis à liberis, §. si quis à liberti, ff. de lib.
 nosc. & operas non debet, & ingrati accusari non
 potest, l. si tuis nummis, C. de oper. libert. & institutus cum
 bertate heres necessarius non est.

V. Etiam * non procedit in liberto Senatorum, 33

ui negotia patronorum procurat, qui vacationem
 abet tutelarum ex S. C. l. libertus, §. 1. ff. ad municip. Nisi
 lures liberti procurarent, quia unus tantum liber-
 is excusatur, l. ne Senatorum, §. hoc tit. Vel nisi liber-
 is fuerit, qui habeat jus aureorum annulorum, &
 transferit in ordinem ingenuorum, qui tali excusa-
 tione uti non poterit, l. cum ex oratione, ff. hoc tit. Vel

procuraverit negotia senatoriæ mulieris patronæ; de-
 orior enim hac in re est (ut in multis aliis) fœminæ
 quam maris conditio, l. Spadonem, §. liberti, ff. hoc tit. At
 quando libertus Senatoris, patroni negotia non pro-
 curat, sed tutelam filiorum ejus gerit, non vacat, l. li-
 bertus, ff. hoc tit. Senatusconsulti enim privilegium stri-
 te accipiendum est.

VII. Ampliatur * regula ut procedat, etiam in spa-
 done,

- done, qui se excusare non potest, *l. Spadonem, ff. hoc r.*
& l. i. C. eod. Nam hoc vitium impedimento non e
 35 quo minus suis & alienis superesse possit, quos * hoc
 loco accipere malim pro castratis, non natura steri
 bus, & ita Spadones generaliter accipiuntur, *in l. 3.*
idem, ff. ad leg. Cornel. de fizar.
- 36 VIII. Ampliatur, etiam * Judæos non excusari
 tutela non Judæorum; nam & ab aliis muneribus
 vilibus non excusantur, nisi si quæ eorum religione
 lædant, *d. l. Spadonem, §. neque librarios, vers. jam aut,*
 37 sed militiæ * vacationē habuisse decretis quibusda
 Iosephus confirmat *lib. 14.* propterea quod salva re
 gione, septimo die nec arma movere, nec iter ulli
 instituere possunt.
- 38 IX. Ampliatur maxime, quando * quis sese ult
 semel immiscuisset administrationi, *l. 2. C. si tut. it*
cur. fals. alleg. quia suscipiendo videtur tacite juri so
 39 renunciare. Verum * hæc ampliatio non procedit
 marito tutore vel curatore uxori dato, qui excusa
 se poterit, licet se immisceat, *l. i. §. fin. ff. hoc tit. §. idu*
rescripserunt, Instit. eod. l. maritus, C. qui dar. tut. poss. Qui
 etsi velit, non posset curator esse uxoris suæ propter
 suspicionem evitandam; quia quamvis male ager
 maritus, uxor propter affectionem erga maritum su
 ei remitteret omnia, quod tamen locum non habe
 quando datur curator ad litem, secundum Specul.
tit. de curat. §. ut autem, vers. sed nunquid vir, quem sequi
 tur Bald. *in d. l. i. in fin.* ubi inquit, quod ita in pra
 40 serveretur, & Bart. *in l. si quis, §. ult. ff. de procur.* Licet * po
 sit ejus Procurator esse, *l. maritus, C. de procur.* & si
 mandato uxoris possit agere, ut tradunt scribentes
d. l. maritus, & ad l. final. C. de pact. convent. Quod tamen
 non procedit in sponso de futuro, secundum Ron
cons. 461. n. 6. & Corn. cons. 209. col. 4. Idque hac diver
 41 sitatis * ratione, quod procuratoris revocatio pendeat
 ex mero arbitrio constituentis, *§. item mandatum, Instit.*
mand.

mand. Tutor autem & curator certis tantum casibus
modis revocentur, & eorum officium finiatur, ut
flit. quib. mod. tut. finit. per tot. Et licet aliquando con-
ngat, ut revocentur, tamen id fit sæpè cum eorum
famiae nota, secundum Bartol. in d. l. 1. §. 1. ff. hoc tit.
hoc quidem vendicat sibi locum, si fuit curator da-
us, postquam fuit sponsus, vel maritus: nam si prius
uisset ejus tutor vel curator, non posset postea ipsius
maritus esse, C. de interd. matrim. per tot. Qui maritus si
merit datus post matrimonium curator, ignorans for-
e, petere debet alium curatorem substitui, l. amplissimi,
& l. licet, C. eod. & hoc de Jure civili, licet secus sit de Ju-
e canonico, c. penult. extr. de secund. nupt. ut latè diximus
upra c. 31. effect. ult.

X. Ampliatur regula, quod * etiam inopia pupilli 42
non excuset tutorem à tutela, quia datur principaliter
personæ, l. tutores, C. hoc tit.

XI. Ampliatur regula, quod * etiam habens liberos 43
præferendus sit non habenti. Nam cum agatur de ido-
neo tutore, lex civilis inquit an habeat liberos, ut ex
pietate & affectu, quem erga eos gerit, judicetur ido-
neus, & qui jam didicerit esse pater bonus, credatur
quoque futurus tutor bonus: Periculosum * siquidem 44
est, ubi quis in aliis primum discit pater esse.

XII: Ampliatur, quod etiam * distantia loci non 45
excuset, nisi sit magna, id est, ultra centesimum lapi-
dem, id est, centum milliaria Italica, quæ faciant 20.
Germanica, ut tradit Myns. conf. 54. n. 7. & 8.

Declaratur regula * ut non procedat primo, quan- 46
do in urbe quis haberet tres liberos, in Italia quatuor,
vel in provinciis quinque liberos, is à tutela excusa-
tur, l. 1. C. qui num. liber. lib. 10. §. 1. Instit. hoc tit. & optimè
Alex. conf. 123. libr. 5. & novissimè Balduin. in d. §. 1. in
verb. si enim tres, quo loco tradit quam vetus fuerit jus
Tergeminorum, & quæ privilegia habuerint, qui tres
peperissent liberos, dicens inter alia eum à legationis
munere

- 47 munere liberari, qui * in provinciis trium liberorum
 48 incolumium pater esset, *l. i. C. de legation. & ab * omni*
bus etiam patrimonialibus qui haberet sedecim, l. se-
per, §. i. ff. de jur. immunit. l. nemo; C. de decurion. lib. 10. Qui
 49 plures liberos * habebat in curia, vel collegio pri-
 sententiam rogabatur, in albo & in processu ceteris
 praeferbatur, *l. in al. o, C. de decur. lib. 10.* Consul quoque
 qui liberos habebat collegæ orbo praeferbatur ex lege
 Julia. Et hoc est quod Dion etiam scribit in Adri-
 no eum mitiores poenas reis liberos habentibus irro-
 gasse. Fuit quoque lege Julia ager Campanus divisus
 habentibus liberos tantum, ut Appianus scribit *libr. 1.*
 plus tribuitur numero liberorum, quam annorum. In
 honoribus quoque adipiscendis, lege Julia & Papi-
 minoribus anni remittuntur beneficio liberorum,
2. ff. de minor. Mater quoque succedit liberis quasi legi-
 tima, si ter vel quater peperisset ex SC. Tertull. *§. i. In*
stit. de SC. Tertull. Ideò autem * leges patri favent, ve-
 50 matri numerosæ sobolis, quod Reipublicæ utilis sit, &
 maximè intersit civitatem liberis repleti & ampliari,
 51 *1. ff. sol. matr.* Romæ * autem datus tutor dicitur, qui ve-
 à Præfecto urbis, vel à Præatore; vel testamento Ro-
 mæ confecto, vel in continentibus ædificiis datus est, *l.*
Titius, §. si à Præatore, vers. Romæ datos, ff. hoc tit.

2 Sed * hic explicare non inutile erit cur Imperato-
 ria constitutio Romæ trestantum, in Italia quatuor,
 in Provinciis quinque liberos à patribus exigat, cum
 moveat dubitationem quod ait *III. in Verr.* Cicero, *an*
aliud Romæ æquum est, aliud in Sicilia? & quod dicit Justi-
 nianus, in *l. ult. C. de edific. privat.* indignum esse nostro
 tempore putantes, aliud jus in hac Regia civitate, a-
 liud apud nostros esse provinciales. Cur ergò Romæ
 ab Italia, & provinciis discrimen permisit referri Ju-
 stinianus in *Institut. civiles*, & cur ex Severo & Anto-
 nino, quos Triumviri autores habent, differentia re-
 lata est in *Cod. posteaquam in orbe Romano qui sunt*

ex

e constitutione Imp. Antonini, cives Romani effecti
 sit, id est, qui in terris, quas ex orbe Romani possi-
 cat, *l. in orbe Rom. ff. de stat. hom.* (sicut etiam eo sensu
 in Lucae Evangelio orbis universi mentio fit, *c. 2.*)
 Ergo idem jus civium omnes habent, quare non eo-
 dem jure utuntur? Verum ego arbitror dici posse prin-
 cipio Rom. patrib. qui se circa proprios liberos occu-
 patos causarentur, ubi tutores dati essent ex prudē-
 tia, tres natos necessarios fuisse, quatuor au-
 tem Italici, ad patrum Rom. discrimen, sed non tot ac
 provincialibus, propter conjunctionem originis Ro-
 manæ, ut ait Callistrat. *in l. non tantum, §. 1. ff. hoc tit. &*
propter inclytam nobilitatem Italiæ, quam dominā 53
 principem provinciarum suo tempore asseveravit
 Acurf. *in gl. auth. qua in provincia, C. ubi de crim. agi oport.*
l. 1. C. sine cens. vel reliq. fund. Quinque verò sustulisse
 ius in provinciis, exigit constitutio: quoniam tutelā
 publicam esse, & personale placuit, & munerū
 concilium personalium ut plurimum, non nisi quinque
 liberi vacationem tribuunt. Sobole sanè provincias
 numero locupletiores illi voluerunt, quo imperium
 satius redderent, & seminarium juventutis, quasi
 fontes hominum Rom. exercitiis ministrarent: quare
 non inconcinne civium numerum oppidorū firmissi-
 mum ornamentum Plin. *epist. 7. ad Fabatū* scribit, ita 54
 minus cum urbe communis habeant Provin-
 ciæ, quam Italia; nec in hac solum quæstione distin-
 guuntur, sed & in alio Severi rescripto, *l. 1. ff. de colleg.*
l. 1. Et eum qui provincia interdicitur, Italia quoque
 de urbe summorum Claud. Imper. censuit, ut tradit
 Ser. *in Claud. c. 23.* Neq; in proposito; diverso jure
 Italia, Roma & Provinciæ utuntur: liberorum enim
 utrobique excusatio est, licet solemnitas varia
 his diversi umbram quandam inducat.
 Verum ut ad id, unde paululū digressi sumus, rever- 55
 mur, prædicta prima hujus reg. declaratio ampliatur
 ut

- ut procedat 1. etiamsi liberi fuissent emancipati, ut
 tradit Ulpian. in l. 2. §. incolumes, ff. de vac. & excus. num.
 dicens; incolumes liberos, etiamsi in potestate patris
 sui defuerint esse, excusationem à muneribus civibus
 56 præstare. 2. Procedit, quod * etiam nepotes filio-
 rum defuncti a vo profint, sive soli sint, sive cum patruis,
 rum tamen capita non numerantur, ut filiorum, sed
 stirpes, l. 3. C. de iis, qui num. lib. ut si duo sint nepotes
 ex filio iam defuncto, pro uno computantur, quia
 cum vicemque unius complent; nam & hic, ut in
 cessionibus non numeramus capita, sed intuemur
 57 lam stirpem, 3. Procedit, etiamsi * liberi foeminae
 neque enim in iuris liberorum quaestione mares suos
 à foeminis leges distinguunt, l. ult. C. de his, qui num. lib.
 excus. mer. nec nos distinguere debemus, etsi masculos
 utiliores se præstare Reipublicæ ducat Theophilus
 §. ceterum, Instit. de legit. agnat. suc. quod aut bella
 rant, aut sacra faciant, aut publicis muneribus in-
 gantur: illis enim deficientibus, mulieres foecundant
 lios semper suppeditant & sufficiunt. 4. Proce-
 58 quod * etiam in adoptionem dati à patre patri nati
 59 rali profint, l. 1. Instit. hoc tit. 5. Procedit, quod * etiam
 excusetur numero liberorum curator datus in
 capto, muto, vel ventri, l. Titius, §. si à Pratoriff.
 hoc tit.
- 60 Verum hæc prima declaratio non procedit I. in
 liis defunctis, antequam pater crearetur, §. filii autem,
 61 Instit. hoc tit. etiamsi fuerint * in obsidione amissi: k
 emplii causa, ponas indictum bellum civitati, & ho-
 les copias illam obsedis, an qui à muris, portis, dor-
 bus, delubris divorum, sacris tum publicis, tum p-
 vatis, hostem irrumpentem averterit, non debeat, it
 bello iustissimo amissus, parentibus suis prodesse?
 Ulpian. in l. bello amissi, ff. hoc tit. negat; fortasse qu
 non tam publicæ salutis gratia, quam propriæ tuen
 causa, in obsidione pugnetur ab obsessis, indeque

in pro republica videntur interire, qui moriuntur, tam pro re familiari, & privata tuenda. Nisi * in acie 62
 terint amissi, id est, in ipso conflictu, d. §. filii, & d. l. bel-
 lissimi, l. ult. ff. de vacat. mun. qui solum profunt ad ex-
 culationem: quia hi, qui pro republica ceciderunt, in
 perpetuum per gloriam vivere intelliguntur, d. §. filij.
 magna enim cum gloria vita defuncti sunt, scilicet,
 quod Reipublicæ vitam impenderint, & qui * pro sa- 63
 lute patriæ salutem neglexerint suam, vivere adhuc
 intelligantur, sempiterna gloria celebres, cum horum
 virtutum vita in memoria vivorum posita fuerit.
 E * hoc procedit, etiam si tantum in acie vulnerati, 64
 post domi mortui fuerint, ut tradit Angel. Aretin. in
 §. nu. 7. vers. quid si fuerint, per l. huic scriptura, & l. ita vul-
 neratus, ff. ad l. Aquil. & not. Bart. in l. quod ait lex, ff. de ad-
 mulicet Jo. Faber per eundem Angelum ibidem alle-
 gus contrarium teneat, argum. l. si quid ex incendio,
 ff. de incend. ruin. nauf. & l. eum actum. & ibi Dd. ff. de ne-
 gogest. & l. non solum, §. sed ut reprobari, ff. de oper. novi
 nuiat.

I. Non procedit * declaratio primæ regulæ in fi- 65
 lio capto ab hostibus, qui non prodest patri ad excusa-
 tionem, l. 2. C. de iis, qui num. liber. lib. 1. 2. quia cives esse
 doent, ut * profint: habetur enim captus pro quasi 66
 mortuo, licet spes postliminii eum vivere præsumat,
 iuxta Bart. in l. 1. §. ex tribus, ff. de contra tabul.

II. Non procedit secundum * quosdam in filiis ini- 67
 sacris, veluti si pater filium religioni addixerit,
 Benedictinis puta, vel * Franciscanis; idque hac ratio- 68
 ne quod servis filii sacris addicti æquiparentur à pri-
 vatis auctoritate, & excellentibus prudentia viris
 iuxta Innoc. in c. cum olim. de privileg. Bald. in l. 4.
 C. de success. & scribes in §. 1. Instit. hoc tit. & ex-
 tentionem principis sit. Sed magis puto, ut nihilo secius
 huiusmodi patrem adjuvet ad excusationem;
 sibi ipsi tantum mortuus fingatur, qui tacite, vel

expressè sæculo renunciaverit, aliis verò non ita.
 Licet verò servis comparentur, & filii servi factioni
 profint, quæ ut similia conferuntur, neq; eadem, igitur
 in omnibus similia sunt: nam quamvis rebus factis
 mortuus dicatur, §. *distrabunt*, Novell. de his, qui iter. nupt.
 dant sacris op. tamen patris emolumento vivere intē-
 guntur, ut tradit Angel. Aret. in §. 1. *mun. 8. Instit. de ad-
 cus. tut.*

69 Quarto etiam * non procedit, secundum quosdam
 in liberis addictis pœnæ; veluti ubi capitalis pœna-
 lium patri subduxerit, & servum pœnæ effecerit, ut
 miserrima relicta vita libertatem eripuerit, cum is in
 tui loco habeatur, l. 1. §. *ult. ff. de bon. poss. cont. tab. l. si nem.*
ff. de bon. liber. & servus pœnæ dicatur, & filii servi facti
 non profint; quia liberi homines non sint. Attamen
 quia neq; vere mortuus est, neq; ingenuus servus pœ-
 næ fit amplius, §. *quod autem prius*, Novell. de his, qui ex
 nupt. verius putarem hoc casu filium patri prodesse, let
 non ignorem, inter majorum gentium Scriptores con-
 troversæ disceptationis esse, proficiatne is filius patri
 ad excusationem, nec ne, secundum Bald. & alios scri-
 bentes, in l. *Deo nobis*, C. de Episc. & cler.

70 Quinto non procedit in * filiis adoptivis, qui prius
 adoptivo non profunt ex S. C. decreto temporibus Ner-
 onis, l. 2. §. *adoptivi*, ff. de vacat. mun. Unde Aul. Gl.

71 lib. 5. cap. 19. scribit, P. Scipionem * in ea oratione, quæ
 Censor habuit ad populum de moribus, inter ea, ex
 reprehendebat, id etiam culpavisse, quod filius adop-
 tivus patri adoptatori inter præmia patrum prodes-
 set. Et Cornel. Tacit. lib. 15. refert Neronis tempore

72 P. Mario, & L. Asinio * Consulibus factum Senatû
 consultum, ne simulata adoptio in ulla parte publi-
 cæ muneris juvaret, ac ne usurpandis quidem heredita-
 bus prodesset. Nam tum (inquit) percrebuerat gra-
 vis mos, cum propinquis comitiis aut sorte pro-
 ciarum pleriq; orbi, fictis adoptionibus sibi filios
 scisci-

ascerent, Præturaſq; aut Provincias inter patres for-
 ri, ſtatim emitterent manu, quos adoptarant: Itaq;
 eri parentes magna cum invidia Senatū adeunt,
 i naturæ juſ, labores educandi, adverſus fraudem &
 evitatem adoptionis enumerant: Satis pretii eſſe
 abis, quod multa ſecuritate, nullis oneribus, gratiam,
 honores, cuncta prompta & obvia haberent. Sibi
 omiſſa legum diu expectata in ludibrium verti,
 uando quis ſine ſolicitudine parens, ſine luſtu or-
 olus, longa patrum vota repente adæquaret.

Sexto non* procedit in liberis naturalibus tantū, 73
 ſpuris, & huiusmodi, idque hac ratione, ne quis
 privilegium conſequatur ex minus probata ſuſceptio-
 de liberorum, l. 2. §. 1. ff. hoc tit. Publicè enim intereſt
 gitimis progenitis patriam atgeri, l. 2. de ind. vid. toll.
 Septimò non* procedit, quando excuſatus nume- 74
 do liberorum ultra eam cauſam, aliam allegat falſam;
 Iudex juxta cauſam falſam pronunciaverit, non e-
 excuſatus propter vitium pronunciationis, l. qui
 ſtamento ff. hoc tit.

Octavo non* procedit in filiis nondum natis, licet 75
 in utero; quia cum agitur, de commodo alieno
 jure alterius, nempe patris, ſeparato & ſegregato à
 commodò ventris, non habetur pro jam nato, vel ſu-
 ſſiſtente, l. quod dicimus ff. de verb. ſign. Unde rectè Mo-
 deſt ait, in l. 2. ff. hoc tit. Qui in utero eſt, eſi in multis
 am partib. æquiparetur jam natis, tamen neq; in hac
 quæſtione, neq; in cæteris civilibus munerib. prodeſt
 patri. Vnde etiam poſthumi non habentur pro natis,
 qui patri ad excuſationem proſint tutelarum & mune-
 rum civilium: niſi de poſthumi commodò quærat,ur,
 quo caſu in rem ſuam pro nato habetur, ut in Conſt.
 Adriani, qua pluribus liberis, id eſt, trib. vel quatuor,
 vel quinque, omnia damnatorum bona conceduntur,
 liberis adnumerantur, qui erant in utero damnationis
 tempore, & ita accipi debet, l. qui in utero, ff. de ſtat. hom.

- 76 IX. Non * procedit in filiis natis post petitionem, ante dationem, vel natis post petitionem, & ante cognitionem, ante cognitionem allegatæ excusationis, uiolenter non profunt, *l. tutor petitus, in princ. ff. hoc tit.*
- 77 X Non procedit in * nepotibus ex filiis superstitibus, qui avo non profunt, *l. 2. C. qui num. lib. sed filius est, patri tantum; nec enim possunt duobus parentibus simul prodesse.*
- 78 XI. Non procedit * etiam in nepotibus ex filijs, qui avo non profunt, quia sunt in aliena familia, est, familiam paterni avi mutant, *§. fin. Inst. de patr. testat.* Unde hi tantum profunt, qui sui sunt, vel ui sui futuri erant: nam ii soli liberorum appellatione continentur; cum & huic appellationi suorum appellatio comparetur, *l. liberorum, ff. de verb. sign.*
- 79 XII. Non * procedit in liberis, de quorum statu seu conditione ambigitur sintne servi, an liberi, legitimi vel naturales, superstites vel mortui, *l. 1. C. qui emer. liber. l. filium, ff. de iis, qui sui vel. al. jur. sunt, & l. 1. §. Iulianus, ff. de lib. agnos.*
- 80 XIII. Non procedit, quo ad * tutelam jam coeptam, à qua supervenientes liberi non excusant, *l. super, §. hoc circa, ff. de jur. im.*
- 81 XIV. Non procedit * in patre habente tres liberos, quorum si unus emancipatus indigeat curatore, contra eundem filium uti non debet jure communi. Quin contra naturales stimulos faceret, ut gravissimè respondit Paulus, in *l. amicissimos, §. ult. ff. hoc tit.* Cuius verba hæc sunt: *Lucius Titius ex tribus filiis incolumibus unum habet emancipatum ejus ætatis, ut curatores accipere debeat; quæro si idem Titius pater, petente eodem filio emancipato, curator à Prætore detur, an jure publico uti possit, nihilominus trium liberorum nomine vacationem postulare.* Respondi, præmium quidem patri, quod propter numerum liberorum ei competit, denegari non oportet: sed cum filio

ator petatur, contra naturales stimulos facit, si tali excu-
sione utendum sibi putaverit.

XV. Non procedit* in iis, qui apud extremas or- 82
regiones peregrinantur, cujus incerta vita & for-
na est etiam intra viginti annos, quorum spatio e-
bso; ut de rebus humanis variis & mutabilibus
judicium; filium mortuum Baldus conjicit, *conf.*
incip. *maritus, num, 2.* qui * patri non profunt ad ex- 83
cusationem, nisi certo constiterit de statu legitimo &
columitate filiorum, per testes, vel pater filios offe-
r judicis conspectui in auditorio, vel alias; tales e-
m patri proderunt ad excusationem.

Secundo non procedit prædicta prima regula in 84
ministrante res fisci, quamdiu administrat, *l. admini-*
strantes, ff. hoc tit. l. ex actores, C. eod. & § item Divus, Instit.
l. tit. Idq; hac ratione, quod cura rerum fiscalium sa-
t sit oneratus, & gravatus, & ne debita cura rebus
fisci subtrahatur: nam dum rebus pupilli vel adulri
oeram daret, fiscus in multis læderetur, aut dum fi-
lium indemnem servare veller, jura pupillorum vel
ollescentium in multis minuerentur, secundum
neophil. in §. *item Divus, Inst hoc tit.*

Quod etiam procedit in eo, qui * non res fisci, sed 85
as res Principum administrat, *d. l. administrantes, in*
nc. & l. benè à Zenone, C. de quadr. præscript. l. apud Iu-
num, §. fin. ff. de legat. 1.

Nec tantum tutor à * tutela deferenda, sed etiam à 86
ata tempore decretæ administrationis rerum fiska-
m, excusatur, secundum Bart. in *d. l. administrantes.*
ad tutelam * jam cœptam, & non novam tutor dese- 87
re non potest: & licet postea fiat administrator
incipis, vel rei fisci, non tamen excusabitur, *l. propter*
magistratum, & d. l. administrantes, ff. hoc tit.

Tertiò non procedit * regula in absente causa Rei- 88
ublicæ, & in profecluris, *d. l. administrantes, §. eorum,*
hoc tit. l. 1. C. de Profess. & Med. lib. 10. idque quamdiu

- abest, interim tamen loco ejus dabitur curator, §. *immo* qui *Reipublica*, *Instit. hoc tit. l. filiusfamilias*, §. *fin. ff. de p. curat. l. 2. C. si tut. vel cur. Reipubl. caus.* quia paria sunt se, vel * de proximo sperare, *l. pen. ff. de test. milit. in l. 3. C. de transact. & l. 2. C. de inoffic. test.*
- 90 Amplius etiam absens * *Reipublicae* causa excu-
 91 tur ab omnibus muneribus, & postquam * desierit esse expleto munere, habet annum vacationis, *l. 2. C. si tut. vel cur. Reip. caus.* Est tamen * ille annus continuus non utilis, & computatur, ex quo rediit, vel redire paruit, recta via, sine mora, aut circuitione, *l. tempus vacationis, ff. de vacat. mun.* Qua in re viginti millia passuum definita sunt in dies singulos ad redeundum, *l. Iulianae Papiae, l. si cui, §. 1. ff. ex quib. caus. mai.* Quod servatur in cautione iudicio sisti, & in excusationum temporibus, & in cautionibus & temporibus appellationum, & in vicesima hæridiratum.
- Quod autem diximus eos, qui *Reipublicae* causa abesse desierunt, expleto munere, habere annum vacationis, non procedit in * absentibus municipii causa, qui vacationis annum non habent. Sicuti * etiam annus vacationis non datur postquam tutores revesi fuerint: nam eo siquidem casu revocantur ad veteres tutelas, quas recipiunt nullo intermisso spatio, *item qui Reipublica, in fin. Instit. hoc tit. l. Titius, ff. eod. Gord. Imp. in l. 2. C. si tut. vel cur. Reip. caus.* Vel etiam
- 93 in Procuratoribus * absentium *Reipublicae* causa, qui etiam vacationem non habent munerum civilium, *Procuratores, C. de excus. mun. lib. 10. & ibid. Cuiat.*
- 94 Declaratur * tertia limitatio hujus regulæ, ut non procedat, quia tutor non excusatur omnino, & in perpetuum à cœpta tutela, sed tantum ad tempus, quatenus *Reipublicae* causa abest, dato interim curatore ejus loco, §. *item qui Reipublica. Instit. hoc tit. l. in omnem rem, ff. de tut. & curat. dat. ab his. ut supra proxime diximus*: quem * tutor *Reipublicae* causa absens petere debet

bet, vel saltem proponere excusationem, ne medii
 temporis periculo obstringatur, ut est in rescripto
 Gordiani, in l. i. C. si tut. vel cur. Reip. caus. obes. des. Sed
 nec tamen * non procedunt in absentib. ultra mare 98
 causa Reipublicæ: hi enim omnino sive in perpetuum
 excusantur, sive deponunt tutelam, non secus atq; ii,
 qui circa principem sunt occupati, ut tradit Vlp. in l.
 eorum, §. ex facto, ff. de minor. juncta l. iurisperitos, ff. hoc

Multum autem interest, utrum * quis ad tempus, 99
 vel omnino, an in perpetuū excusetur. Nam ad tem-
 pus excusati à nondum suscepta tutela, eam suscipiunt
 post tempus. Omnimodo excusati finita causa excu-
 sationis, eam non recipiunt, vacante tamen adhuc ea,
 in quo loco dari suo loco possunt, l. cum ex oratione ff. hoc tut.
 interim in locum eorum, qui ad tempus excusantur, in-
 terim actor, vel curator datur, nō tutor: quia non de-
 sinunt esse tutores nec in totum excusantur: ut ecce in
 locū minoris ad tempus excusati, interim curator datur
 in locum furiosi ad tempus excusati, curator interim
 datur, l. idem Vlpianus, ff. hoc tit. Idem in locum relegati
 ad tempus, l. tutor petitus, §. tutorem, ff. hoc tit. l. si ve, §. ult.
 de admin. tut. Et in locum absentis Reipublicæ cau-
 sa post susceptam tutelam, l. in omnem, cum l. seq. ff. detur.
 cur. dat. ab his. vel comitum ejus. In locum autem
 minorum, qui omnimodo sive in perpetuum excusantur,
 alius tutor datur, ut in locum perpetuo furiosi, cæci,
 muti, surdi, valetudinarii, l. pen. ff. de tutel. idque contra-
 regulam juris, quæ tutorem habenti vetat tutorem dari.
 Nam qui excusantur, ipso jure tutores sunt, proprius
 tamen est, ut desinant esse per excusationem perpe-
 tuam, §. ultim. Instit. quib. mod. tut. fin. & hoc colore ex-
 cto in eorum loco tutor datur, d. l. penult. Et l. si quis
 sub conditione, ff. de testam. tut. quod non ita dici de-
 bis poterit, qui ad tempus solummodo excusan-
 tur: quia tutores esse non desinant, ac proprie non

excusantur, unde & in locum relegati in perpetuum tutor dari potest, imo curator, *l. quod si forte, ff. de iur. videlicet si non excusaverit se intra præstitum diem, arg. l. testamento, C. hoc tit.*

190 Quarto non procedit * supra dicta regula in habente aliquam potestatem, id est, Magistratum majorem vel minorem, § *item qui potestatem, instit. hoc tit. l. h. letæ, §. gentium, & §. remittuntur, ff. hoc tit.* loquendo Præfidiatu & Magistratu civitatis, & de Præfectis: nonæ vigillum, & administrantibus res Principum, cit *l. administrantes, ff. hoc tit.* & de exactoribus tributum, facit *l. exactores, C. eod.* Magistratus * autem majores & minores intelligimus hoc loco, qui * habent merum Imperium: quod nihil aliud est, quam potestas animadvertendi in facinorosos homines, *l. Imperium, ff. de iurisdic. om. jud.* Dicitur autem merum, quia liberum, ut tradunt Dec. in *l. 1. n. 12. & 13. ff. quod quis, jur. Alciat. in l. potestatis, ff. de verb. sign. & novissime Brissol. lib. 14. de verb. sign. in verb. potestatis.*

193 Ampliatur primo, ut * procedat etiam in Magistratu municipali, ut tradunt Cujac. ad *l. 5. fol. mibi 15. fin. de excus. tut.* Balduin. in §. *item qui potestatem, in verb. potestatem, Instit. eod.* & novissime Myns. cons. 54. n. 16. quod facit *l. si duas, ff. hoc tit.*

194 Secundo ampliatur, ut * procedat etiam in Præfecto provinciae, saltem quamdiu administratio durat. *l. l. Athletæ, §. gentium, ff. eod.*

195 Tertio ampliatur, ut etiam * procedat in eo, cui Princeps alicuius rei curam injunxerit donec curam gerat, *l. Geometra, & l. administrantes, ff. eod.* idque hac ratione, quod absurdum esset eos cogi administrationem alienarum rerum subire, qui propter Reipublicæ ministeria suis rebus superesse non possunt, *l. ult. C. de silentiar.*

196 Verum * hæc quarta limitatio regulæ non procedit primo, in futuro Magistratu, qui excusare se non potest,

potest, l. propter Magistratum, ff. hoc tit. & tradit Balduin.
verb. potestatem.

Secundo non * procedit in eo, qui desit esse Ma- 107
stratus, licet in Magistratu se tutelarum periculo
ligaverit, qui se excusare non potest, l. Spadonem, §.
absolutus, ff. hoc tit.

Tertio non * procedit etiam in eo, qui in munici- 108
o administraverit, l. propter Magistratum, ff. hoc tit.

Quarto non procedit in ædilitate, quamvis habeat 109
excusationem à privatis muneribus, l. non tantum, §. is,
ædilitate, ff. hoc tit.

Quinto non procedit in * occupata rationibus ci- 110
vatis, l. Spadonem, §. ratiocinatio, ff. hoc tit.

Sexto non * procedit in conducente vectigalia à 111
itate, d. l. Spadonem, §. vectigalia, ff. eod.

Septimo non * procedit, quod nec honor vel di- 112
gnitas sine alicujus publicæ administrationis onere &
tribuat excusationem, ut tradit Modest. in d. l. Spa-
donem, §. scire oportet, nulli dignitatem tribuere excusatio-
nem. Angel. Aret. in §. & qui potestatem, n. 2. in fin. Inst.
tit. & ibid. Balduin. in d. verbo, potestatem.

Octavo non * procedit, quo ad tutelam susceptas, 113
in qui se miscuerint administrationi, ne tempore
eodem Magistratus ab ea vacare possunt, l. non tan-
tum, §. sane, vers. vacare, ff. hoc tit. ad quod facit quod VL-
pius scribit, in l. verum, §. ex facto, ff. de minorib. Cura-
tem quendam Salvianum perperam fuisse à quodā
losto Prætoris excusatum, propter urbicam procu-
rationem, quam postea fuerat adeptus, & facit §. item
potestatem, Instit. hoc tit. multa enim suscepta legiti-

* recusantur, quæ incepta perfici debent, §. man- 114
dum, Instit. mandati, & Myns. conf. 54. num. 16. Verum

non * hæc octava declaratio locum non habet, quā- 115
potestas vel Magistratus esset tam gravis, ut impe-
det administrationem: nam eo casu à suscepta tu-
ela vacationem habet, secundum Angel. Aretin. in

d. 5. item qui potestatem, num. 2. l. tutela, C. de excus. un.
lib. 10.

¶ 116 Quinto non * procedit regula in assumptis in
filium Principis; quia honor delatus certi tempor
loci finem non habet: ut tradit Angel. Aretin. in d. l. m
tem qui potestatem, num. 2. per l. Iurisperitos, ff. hoc tit.
do circa eorum latus agant, quia ipsi in perpetuum
excusantur, l. fin. C. eod. & l. quisquis, C. ad leg. Iul. mast.
ut dicit Myns. in §. item Divus, n. 3. Inst. eod.

¶ 117 Sexto non * procedit in Silentariis, id est, confa
riis, quia propter Reipublicæ ministeria, vix suis reus
supereffe possunt, l. ult. C. eod. & l. ult. C. de silent. Quid
tamen locum non habet in Iurisperitis: quia solau
ris prudentia * magis debet vacare ad tutelam, quam
ab ea excusari; cum non habeat justiore campu in
quo exerceatur, nec quicquam ei magis conuenerit
quam pupillos tueri, ne videlicet illi, qui ad tutelam
vel curam ob juris cognitionem maxime sint idonei
hoc munus subterfugiant, ut tradunt Fab. & Anel.
in §. item Roma, Inst. hoc tit.

¶ 119 Septimo non * procedit regula, quando quis ad
bet tria onera tutelarum, vel curationum, vel pernix
tarum, tutelarum cum curis; ea enim quartæ excu
tionem præbent; non aliorum munerum civilium
modo non affectauerit, & quam diu eas administ
verit, ita tamen ut plurimum pupillorum tutela pro na
computetur, §. item tria, Inst. hoc tit. l. 13. ff. eod. & l. 3.
eod. & tradit Myns. conf. 54, n. 16. id quod introducit
fuit ob difficultatem rationum conficiendarum, l. 1.
qui §. fin. ff. hoc tit. & ne multitudine negotiorum tu
res onerati res pupillares male administrent.

¶ 120 Tres autem tutelæ * tunc dicuntur, si in tria pa
monia fuerint diuisæ, non enim diversitas perso
rum, sed patrimoniorum separationes, diversæ
rationes conscribendæ expendi debent, d. l. tria, & de
§. is, ff. hoc tit.

Ampl

Ampliatur autem hæc * septima limitatio regulæ 124
 primo, ut procedat, quod nec referat utrum tria hæc
 onera simplicia sint, hoc est, tres tutelæ, vel tres curæ,
 mixtæ, hoc est, duæ tutelæ, & una cura, vel econ-
 verso, l. 2. §. amplius, ff. hoc tit.

Secundo ampliatur, quod * etiam interdum una tu- 122
 tela sola excuset, quando tam operosa, diffusa & mo-
 ta est, ut pro pluribus cedat, vel pluribus æquipol-
 let, d. l. is, §. ceterum, 2. ff. hoc tit. cujus rei inquisitio
 in arbitrio Prætoris tutelarioris; qui Prætor non pu-
 plorum duntaxat numerum, sed difficultatem etiam
 efficiendarum rationum considerabit, eaque confi-
 deratione fratres consortes plurium loco non habebū-
 t, neque rursus plurium loco habebuntur pupilli, qui
 in fratres non sint, idem tamen patrimonium habēt,
 ita quoque consortes sunt, si ratio administrationis
 inter reddenda sit, d. l. si is, qui tres, in fin. Si tamen
 pupillus habitat in una provincia, & habeat bona in 123
 altera provincia, non videntur habere duas tutelæ, l. iu-
 venitos, §. placent, ff. hoc tit. Inter quas * etiam pater po- 124
 test numerare tutelam filii sui emancipati, l. Spadonem,
 §. item Ulpianus, ff. hoc tit. qua tamen de re dubitari po-
 test, propterea quod tutela filii onus non videatur ef-
 ferri, cum pietatis ratione ad eam tutelam compellatur
 pater, l. amicissimos, in fin. ff. hoc tit. & rem suam agere vi-
 detur cum agit filii, ut pater quidam apud Antipha-
 niam ait.

Tertio ampliatur, quod * etiam tria onera in una 125
 domo esse sufficiant, id est, familia sine pluribus per-
 sonis ejusdem potestati subjectis, d. l. tria onera in domo,
 ff. hoc tit. & l. 3. C. de filiisfam. & quemadm. pater, lib. 10. &
 l. de mun. & hon. lib. 10. Itaque si * pater habeat tres tu- 126
 telas, filiusfamilias non vocabitur ad quartam: nam
 tutela, quam gerit filiusfamilias, patrem onerat, l. si
 filiusfamilias, ff. de tutel. Eademque ratione si filiusfa-
 milias habeat tres tutelæ, pater non vocabitur ad
 quartam.

127 quartam. Et si duo * sint fratres in ejusdem patris testate, & unus tribus tutelis gravatus, alter non onerabitur ad quartam: nam & familia una plus quam tribus tutelis non oneratur. Quod tamen non procedit, quando periculum tutelarum, quas filius administrat, non refertur ad patrem in solidum, quo quidem casu su numerus tutelarum patri non prodest, nec e contra. *l. 1. & tot. tit. C. quod cum eo, qui in al. potest.*

128 Quarto ampliatur, quod * etiam si non administratur tertia tutela, sed provocatione fuerit suspensa, interim non possit addi quarta tutela, sed erit expectandus finis excusationis illius tertiæ creationis, *l. diximus. ff. hoc tit.* idque ea ratione, ne ordine præpostero quis suscipiat quartam tutelam, & ne post tertiam extortam, apparente injusta appellatione, quis contra legem gravetur quatuor oneribus. Quæ * autem dicamur quarta tutela, si fortè plures tutelæ concurrant, opime tradit distinguendo, & exemplificando acutissimus interpretes Cujac. ad *l. 2. de excus. tut. sol. mihi 14. vers. at quæritur*, ad quem lectorem remittimus.

130 Verum hæc * septima regulæ limitatio non procedit primo, quando una tutela esset levissima & tenuissima, quæ pro nulla reputetur, *d. l. Spadonem. §. fin. ff. de tut. qualis affectari* * & ambiri plerumque solet, & videri affectatæ illæ tutelæ videntur semper, quæ modicæ sunt, sive nullo sive exiguo cum onere; & ideo in numerum trium tutelarum non cedunt; nam tres tutelæ ex patrimonii, & oneris modo æstimantur, *l. 4. ff. de tut. & habit. & l. Patronus. ff. de oper. libert.*

132 Secundo non * procedit, quando una tutela esset affectata, *d. l. Spadonem. §. fin.* quæ non prodest, ut latè tradit Hipp. de Mars. magnus Criminalista, in *l. 1. r. c. quis latrones. ff. de quaest. & Roman. in repet. l. si verò. §. si quis tamen. ff. de solut. matr.* quia ei, qui spontè & volens oneri subijcit, non est succurrendum, *l. 2. §. si quis tamen. ff. quis caut. l. 3. §. subvenitur. ff. ad S. C. Syllan. & c. damnum.*

CAP. XXXV: DE EXCUS. TUT. VEL CUR. 733

1. jur. in 6. Nec enim * videtur esse oneri, quod ul- 133
to captatum est, nec causari possumus esse grave,
quod ipsi cupide ambivimus. Certè non favetur, nec
quicquam indulgetur negotiis affectatis, quia vulgo
dicitur.

Hoc portat leviter, quod portat quisque libenter.

Affectasse * autem dicitur qui se tutorem ascriptit, 134
l. cori, §. 1. ff. ad leg. Cornel. de fals.

Tertiò non * procedit, quando una tutela esset de- 135

functoriè suscepta, *l. unic. C. qui num. tut. se excus. & Ho-*
mon de verb. sign. in verb. defunctoriè. Is autem * dici- 136

scit suscipere tutelam defunctoriè, qui data opera a-
liujus tutorem se simulat, cum tutor non sit, eamq;
eius causa ad hoc administrat, ut hac simulatione à
nova tutela excusetur: diciturq; defunctoriè suscipe-
re tutelam, ea ratione, qua matrem coerceri scripsit
Ulpianus, quæ filiis tutores petiit defunctoriè data
cetera, *l. 2. §. non solum autem, ff. ad SC. Tertull.*

Quartò non * procedit, quando una earum esset 137

brevis finitura, videlicet intra semestre, *l. non tantum, ff.*

de tit. & idem multò magis finito officio pubertate
et puerorum, vel ætate adolescentium, licet nondum
rationes sint redditæ, *l. unic. C. qui num. tutel.*

Quintò non * procedit, quando tutelæ non habent 138

periculum saltem administrationis sed tantum periculum

alterius administratione pendens, ut tutor hono-

rius, fidejussor tutoris, Magistratus qui nomina-

tionem exegit, vel Præsidem dantem in-

fluxit. Periculum autem, quod ex alterius admini-

stratione pendet, non numeratur. Ideoque nec Ma-

gistratus, qui tutorem dedit, nec fidejussor tutoris

test id computare ad excusationem, *l. si is qui, vers.*

me movet, ff. hoc tit. Nisi saltem administrare de-

berit, quo calu satis est, si earum periculum ob ces-

sationem sustineat, *l. si quis tutor, ff. de ritu nupt.*

Sextò declaratur non procedere, quando non ef-

set

set diversitas patrimoniorum, sive domuum, iunctur
conficiendarum, & reddendarum rationum diffin
tas: ut quia sunt plures fratres consortes, non diuisio
patrimonio; quæ tutela, ut supra diximus, reputatur
una, d. l. si is, qui tres, §. ultim. & d. l. tria onera, ff. h. o. i. a.

139 Consortes* autem fratres dicuntur, qui pro indiuiso
commune aliquod patrimonium habent, nec reuera
fratres sint propinqui, an extranei, ut optimè tui
eruditiss. Cujac. lib. 5. obs. c. 10.

140 Septimò regula* non procedit, quādo quis est pro
per, & oneri iuncto sit impar, ut tutelæ administra
tioni superesse non possit, §. sed & propter paupertatem
Instit. hoc tit. l. paupertas, & l. post susceptum, §. paupertas
hoc tit. quia satis est occupatus, ut suis victum quaer
& nisi rebus suis incumbat, penuria sit laboraturus
primaquæ curæ, jure naturæ debeat sibi ipsi, pri
ma Reipublicæ. Valde enim durum esset eum, qui vi
tæ necessaria non habet, sed sibi suisq; victum qua
re cogitur, aliena tutela vel curâ multum onerari.

141 gravari. Dicitur* autem impar oneri iuncto, quādo
onus adjunctum ex aliqua causa complere non
test, utpote, quia est pauper, & victum sibi propi
manibus quaerere debet, & in diem vivere, atq; o
non possit sufficere sibi & pupillo, vel qui ita sit lae
tibus implicatus, ut tutelæ administrationi superesse
non possit, cum fortè eum in agro tota die manerere
porteat, Quod tamen arbitrio iudicis relinqui debet
ut distinguat hoc ipse, ut tradunt communiter
attenta qualitate personarum & patrimoniorum,
lib. Dec. consil. 163. n. 7. Ang. in §. licet, num. 3. Inst. q. b.
ex caus. manumit. l. c. & novissimè Menoch. de arb. l. c.
lib. 2. casu 65. Nisi tamen aliter nominatim cautum
fuerit in jure, l. si constantè, ubi Bart. ff. unde vir & soror
ex quibus reprobat opinionio Bart. in l. 2. §. idoneus
ad SC. Tertull. & gl. in l. paupertas, ff. de excus. tut. dicen
um, imparem esse oneri iuncto, si tantum tuto
bei

nis non haberet, quantum pupillus; cum non re-
 quiratur quod tutor tantum habeat, quantum pupil-
 lus: nec enim verisimile est, quod tutor omnia bona
 pupilli deglutiet, & si aliqua bona sua respondere pro
 sumptis poterunt. Qui autem * allegare velit ali-
 um esse imparem oneri instructo, id probare debe-
 re; quia neque divitiarum, neque paupertates præsumun-
 tur, atque ideo illi incumbit probatio, qui in divitiis,
 aut paupertate se fundat, in qua re Iudex imploratus
 errare debebit, ut * per viatores, vel alios in eam rem
 citos inquiratur, quæ sint ejus hominis facultates, qui
 tutelam repudiare vult, secundum Bartol. in l. in illa sti-
 pulatione, in fin. ff. de verb. oblig. ne forte sub paupertatis co-
 re & excusatione effugiat, atque derectet publicum
 tutelæ munus subire.

Ex quo * inferitur, quod si fuerit relictum aliquid
 pro pupillis pauperibus maritandis, illi comprehen-
 dentur sub hoc legato, qui necesse habent laborare
 cotidie pro victu, & vestitu, ut tradit Bellon. cons. 16.
 per totum.

Octavo non * procedit regula in valetudinariis, qui
 negotiis etiam propriis interesse non possunt, §. item si
 propter adversam, Instit. hoc tit. Myns. cons. 54. num. 10. Id-
 ideo hac ratione, ne impossibile ei iungatur tutelæ
 munus, quod obiri ab eo non possit, nisi cum incom-
 modo pupilli, & adversus utilitatem ejus, l. penul. & ult.
 hoc tit. Unde * & hoc nomine arbiter excusatur à
 sententia dicenda, l. licet autem, cum l. seq. ff. de arbit. I-
 tem & Iudex, l. si longius, ff. de judic. Est etiam * hæc ex-
 cusatio vadimonii deserti, l. 7. §. si quis in judicio, ff. si quis
 lit. & * alienationis mutandi iudicii causa factæ, l. 4.
 si quis autem, ff. de alien. jud. mut. caus. fact. & longioris
 moræ ejus, qui * Reipublicæ causa abest, l. si cui in pro-
 vincia, in fin. ff. ex quib. caus. major. Sed & * emanforem
 militem excusat afflictæ valetudinis ratio, §. ult. ff. de re
 lit. Quo pertinet id, quod Ulp. generaliter respon-
 dit,

dit, in l. 2. §. corporis, ff. de vacat. mun. Corporis debira-
 151 tem eorum * munerum excusationum præstare, quæ
 corpore sunt implenda.

152 Ampliatur hæc limitatio * primo, ut valetudini
 non solum excusetur à nova tutela, sed etiam scri-
 pta, l. & non tantum, & l. post susceptam, ff. hoc tit. qui re-
 pellitur omninò ab ipsa tutela, l. 2. §. his illud, C. qui
 mul. tut. offic. fung. poss.

153 Secundo ampliatur, ut * etiam procedat in nro,
 cæco, furdo, & furioso, post susceptam tutelam, d. post
 susceptam, ff. hoc tit. & l. unic. C. qui morb. se excus. Socin.
 cons. 25. lib. 2.

154 Tertio ampliatur, quod * etiam talis si veſit, ac
 debeat eſſe tutor, ſed tanquam inhabilis repellatur
 pſo jure, maxime ſi ab initio talis exiſtat ante ſuſcep-
 ptam tutelam, ut tradit gl. in l. r. & ibi clarè Salic. &
 l. ii declarant, C. qui morb. ſe excuſ. & Aret. in §. item pnter
 adverſam, Inſtit. hoc tit. & noviffimè Marian. Socin. in
 59. num. 33. lib. 3.

Verum hæc * limitatio non procedit, quod excuſa-
 155 tio valeat ad tempus vel in perpetuum, prout eſt ſcrip-
 tum vel valetudo, l. idem Ulpianus, ff. hoc tit.

156 Secundo non * procedit in furioso teſtamentario
 qui non eſt tutor antequam ſanitatē receperit, l. ſi
 reditas, §. ſi furioſus, ff. de teſt. tut. & §. furioſus, Inſtit. qui teſt.
 tut. dar. poſſ.

157 Nono non procedit regula in eo, qui * literas
 ſcit, ſeu literarum omninò eſt imperitus, §. ſimiliter, Inſtit.
 hoc tit. quamvis alias literarum imperiti poſſint ſuſci-
 cere ad negotiorum adminiſtrationem. Idque hacten-
 158 tione, quia cum tutor teneatur conficere inventarium
 & conſcribere rationes, non poterit ipſemet hoci-
 cere, ſi nec legere, nec ſcribere ſciat, ſed opus erit, ut
 per alium faciat, ex quo tam ipſe, quàm pupillus poſſit
 158 damnificari. Quod * tamen declaratur procedere
 ſimplex, vel rudis fuerit, ſecus verò ſi ſagax & verſus

CAP. XXXV. DE EXCVS. TIT. VEL CVR' 737

negotiis peragendis. Nam talis licet sit ignarus, tu-
 a onus subire nihil ominis compellitur: poterit e-
 nuti vicaria amicorum opera, aut ministrorum in-
 commentariis suis, & Ephemeridibus conscribendis,
 in hodie omnes fere rustici, licet literarum ignari,
 s versuti & callidi sint in negotiis suis peragendis,
 undum Bald. in verb. *quamvis imperiti literarum*,
 ut. hoc tit. per l. *Athleta*, §. *fin.* ff. hoc tit.
 Prudentia t. autem negotiorum administrandorum 159
 cumque rectius ex ipso rerum usu & foro, quam
 libris, vel ocioso studio colligi potest. Atque hæc
 dem rerum peritia diligentius quoque tuetur rem
 ailiarem, & rectius administrat Oeconomiam,
 um ulla Philosophorum umbratilis sapientia. No-
 ti est siquidem illud Ciceronis in officiis, de re fa-
 riari, de quærenda, de collocanda pecunia, etiam de
 anda, commodius a quibusdam optimis viris ad Ia-
 um medium sedentibus exerceri, quam ab nullis Phi-
 his ulla in Schola disputatur, ut dicit doctiss. I C.
 Enc. Balduin. in §. *sed & propter*, in verb. *quamvis &*
meriti literarum, Instit. de excus. tit. Literas autem ne-
 * dicitur, qui legere ac scribere non didicit, quod 160
 m non mediocre est in eo, qui negotia administrat,
 ptime tradit Duar. lib. 1. *disput. annuvers. cap. 3. l. li-*
rum, ff. de accus. & l. *pen. C. de testam.* Ant. Cont. in
 annotat. ad tit. *Institut. de excus. tit.* Et ita ignoran-
 literarum accipimus in l. *sed etsi pupillus*, §. *de quo*,
instit. act. l. pater, §. *mutus* ff. de acq. hered. l. ult. §. *sin*
n dubius, C. de iure delib.
 x quibus* iam aperte colligitur, quod literatus, 161
 ris paribus, ad dignitates & alia officia admitti de-
 be, ad quas non admitti oporteat illiteratos & igna-
 .2. C. de pact. & §. 1. in auth. de indic. & quod melio-
 is conditionis esse debeant sapientes, quam stulti &
 meriti, cum sapientia pretiosior sit cunctis opibus:
 nc qui habeat, superet omnes Cræsos & Crassos.

A a a

tan-

tantumque intersit inter sapientiam, & stultitiam
quantum inter lucem & tenebras: licet, pro hoc
hoc tempore ejus rei nulla habeatur ratio.

162 Decimo regula non * procedit in eo, cui cum
pupilli intercessit capitalis inimicitia, *§. item si propter*
§. inimicitia, instit. hoc tit. l. Athletæ, §. dat remissio
hoc tit. Idque hac ratione, quod publice intersit
inimicitia creationes fiant, sed æstimatione
commodo Reipublicæ, *l. vnic. C. si propt. inimici*
qui propter inimicitias & malevolentiam quidam
tutorem dat, magis sollicitus est, ut adversarius
clanculariis insidijs opprimat, quam ut liberorum
telæ prospiciat. Sed cum tutor quærendus sit iudici
non odio, non debet esse rata datio, si quis tu
scribat, ut enim implicet periculo negotiorum
fortassis eo nomine dolo malo relinquat intricat
Durum siquidem foret aliquem invitum eo nece
tis adigi, ut cogeretur tractare tam periculosa
opus aleæ, & quasi incedere per ignes supposito
neri dolo. Denique hoc ideo statutum fuit, ut
sinistra suspicio excluderetur: nam si inimicus
nistrat etiam bene gestum negotium, propter au
erit suspectum. Ideoque iusta ratione recipi de
lius excusatio, & ad tutelam vel curam alius assumi

163 Ampliatur primo, ut t procedat, etiam in pro
re post litem contestatam, si inimicus factus fuerit
exilio ff. de procurat. & in iudice vel arbitro, l. m
stinguemus, §. cum quidam, ff. de recept. arbit.

Secundo ampliatur, quod * Magistratus summo
re providere debeat, ne temere pupillum committat
inimico, cum expediat pupillo eos non recipere
iam si sese non excusent. Et si propter inimicitias
mento datus fuerit à patre tutor, non ut liberis possit
ceret, sed eum periculo negotiorum implicaret
primeret, hoc ipsum præstabit ei excusationem, *§. propter*
propter inimicitias, instit. hoc tit.

CAP. XXXV. DE EXCVS. TIT. VEL CVR' 739

Tertio ampliatur, quod * etiam Magistratus dans, 164
 ut ut onus & injuriam redimeret, seueriter punia-
 tur. *seueriter. C. eod.* Nam etiam tenetur lege Iulia re-
 pendarum, l. 3. & 4. ff. ad l. Iul. repet. Item condictio-
 ne ob turpem causam, quando accepisset pecuniam ob
 no, & concussionis crimine, l. quod evitandi, C. de con-
 dictio ob turp. caus. Verum actio in factum de calumnia
 non habebit, cum non nominaverit per pecuni-
 am tradit gl. in d. l. seueriter.

Quarto ampliatur, ut * procedat solum in inimicitiis 266
 capitalibus, & gravissimis, inter patrem pupilli, & ip-
 sum tutorem datum, ob capitalem accusationem ortis,
 scil. sola mors diremptura videatur, quibus cau-
 tione dederit tutor. vel quas ipse tutor concitaverit: ut
 si eum accusaverit capitis, vel si status controversiam
 inter pupilli passus fuerit, id est, si eum pater in servi-
 tutem petierit, §. inimicitia, Instit. hoc tit. & §. item is,
 eod. Idque hac ratione, quod ille, qui hanc
 causam à pupillorum, vel adultorum patre passus
 cogi non debeat, ut operam suam inimici sui li-
 ter impendat. Pupilli quoque interest, ne admitta-
 tur, quia periculum est ultionis à pupillis vel adul-
 to, quod avertere expedit. Metui enim potest, ne in-
 iuria sibi factam à patre, pupillo, vel adulto re-
 paratur.

Declaratur hæc * undecima limitatio, primo ut non 157
 procedat, quando inimicitia esset facta, l. Athletæ, §. de ac-
 cusionem, vers. amplius, ff. hoc tit.

Secundo non * procedit, quando inimicitia interve- 168
 nit ante testamentum: hoc enim ipso videtur facta
 reconciliatio, quod is tutor datus sit, si modo da-
 tus bona mente, non ut negotijs implicaretur, nec
 tela delata ei subdole blandiatur, l. 1. C. si prope-
 rit. lib. 10.

Tertio non * procedit, quando de reconciliatione 169
 contenterit, vel ex testamento, vel per dissimula-
 tionem

et lebuff de reslit. artic. 1. gl. 3. num. 3. in fin. & late Ma.
conclus. 667. lib. 2. pertot. & nouissime Borg. de
alc. de tut. & cur. num. 295.

Secundo * ampliatur, quod etiam minor ætas, sci-
o. 55. 60. 65. annorum, excuset ac honoribus;
muneribus non conceditur vacatio, nisi anno
agesimo perfecto, idque hac diuersitatis ratione,
munera detrectent fere omnes, honorum cu-
sunt omnes, licet eis cohæreant onera quæ-
quo fit, ut qui munera gerant, desint sæpe, qui
ces, vix unquam.

Primum hæc duodecima regulæ limitatio * locum
abet, primo, quando consuetudo, vel lex muni-
al esset in contrarium, ut in Syriis annus 65. va-
nem tribuit capitationis, l. 3. ff. de censib.

Secundo non * procedit, quando anni non essent
etiam si agat supremum diem anni septuagesimi
neceffe est enim ut eo die, quo ad munera voca-
major septuagenario, l. 3. ff. de iur. immun. Et ita
Modest. in l. 2. ff. hoc tit. scripsit in hanc senten-
Excessisse autem eos oportet septuaginta annos eo
se, quo dantur, à Magistratu scilicet: nam si dati
mento, eos septuaginta excessisse exigimus, non
anti, sed ad ita hereditatis tempore.

Decimo non * procedit regula in minore vigin-
que annis, qui tutor legitimus à Iudice vel testa-
latus olim se excusare poterat, §. minores, Instit.
& Cuiac. in suis notis, ad 1. libr. Instit. tit. de fidu-
tel. in verb. quod nostra constitutio, & Nouella
fin. & Myns. consil. 54. num. 12. Idque hac
ita statutum fuit, quod incivile esse iudica-
s, qui alieno auxilio & consilio in rebus suis ad-
indis indigere noscuntur, & ab aliis reguntur,
tutelam vel curam subire, §. qua constitutione,
msit, instit. hoc tit.

Quæ regulæ limitatio * ampliatur primo, quod et-

- iam hodie non possit esse tutor minor 25. annis, nam si velit ad eam aspirare, nec opus sit excusatione *di. minores*, & ibi gl. *verb. nec excusatione*, & l. *ult. leg. tut.* Adeo ut etiam ante *vigesimalium quintum annum minores admitti non potuerint ad munera honores, quæ non patrimonii essent, l. *ad Rempublicam ff. de muner. & honor. & l. 2. §. 1. ff. de vacat. §. un.*
- 182 Secundo ampliatur, quod *etiam de jure Dedit mater non poterat esse tutrix, etiam si Iudex eam confirmasset, l. 2. *C. quand. mul. tut. offic.* & Mar. Socinus *fil. 8. num. 7. & 9. lib. 1.*
- 183 Sed hæc *limitatio non procedit, quando in testamento tutor fuisset designatus, quod si poterit; sed tutelæ administratio tunc primum ei committitur, cum fuerit virilem adeptus vigorem, in his tamen substituitur alius, ut tradit gl. in §. *furiosus, ff. de testam. tut.*
- 184 Decimo tertio non *procedit regula in milite, qui nec volens ad tutelæ onus admittitur, §. *idem & l. 1. de lite, Inst. eod. & l. 4. C. qui dar. tut.* Angel. Aret. et c. in litibus nostri temporis. in §. *item maior, num. 3. Inst. de tut.*
- 185 Quod tamen *intelligitur de milite exilitate & habitu in militia, qui si datus fuerit ipso jure tenet datio d. l. 4. *C. qui dar. tut.* Ratio autem, cur milites excusentur à tutela, ea est: nam cum militari occupentur laboribus, impossibile est, ut possint ministeriis civilibus præesse, & sic tutelam administrare, enim debent milites his privatis negotiis abducere, ut per Reipublicæ præstanda, ut à signis, & castris, ut publica salus ob privatam tutelarum occupationem transferatur. Religio enim Sacramenti militem eripit à administratione tutelæ, l. *ab administratione, C. de legum. sit murus Imperij, defensor Patriæ, gloriosa Sertu* & potestatis Indicium, ut traditur per Dd. in l. *1. ff. de testament. milit.* & per Bald. in l. *militares, ff. de testam. milit.*
- 186 Idem quoque in veterano milite dicendum

sciet militia honeste dimissus, & Sacramento solutus
 fact, qui se quoque à tutelis paganorum excusare
 porit, & à tutelis nepotum perpetuo. Verum ab
 tutela filiorum conveteranorum non poterunt ¹⁸⁷
 post annum missionis, sed intra annum bene
 possunt. A pluribus vero eodem tempore va-
 etiam post annum, l. 2. C. de excusat. veteran.
 Conveterani t autem appellatione commilito conti- ¹⁸⁸
 ter, qui in eadem legione militavit, sed & vete-
 quilibet, ut qui militaverit inter legionarios,
 excusatur à tutela, vel cura filiorum ejus, qui
 militavit inter vigiles. Itaque conveterani, & com-
 itones sunt, etiamsi in diversis numeris militarint;
 enim eademque est Respublica pro qua militant.
 um t cum ignominia & dedecore dimissi, pro ¹⁸⁹
 veranis non habentur, & ideo immunitatem non
 nant, l. nec infames, C. de decurionib. l. 1. C. de ijs,
 non impleu stip.

Decimoquarto * non procedit regula in obtinen- ¹⁹⁰
 te sacerdotium Ethnicorum, dum ei muneri t præ- ¹⁹¹
 istiusmodi sunt Asiarchia, id est, Sacerdotium Pro-
 in Asia, l. in honoribus, § i ff. de vacat. muner. Aly-
 nia, Sacerdos Antiochiæ in Syria, qui t ludis in ho- ¹⁶²
 m Deorum Mastigophoris præsit, de quibus op-
 Cuiac. in l. 1. tit. 62. C. lib. 10. & observat. lib. 2.
 13. & Anton Augustin. ad l. Provincia Sacerdo-
 , fol. miki 254.

amplia primo, ut procedat etiam t in ministris Ec- ¹⁹³
 cliæ, ut Episcopis, Diaconis, Subdiaconis, & Mona-
 chis, l. generaliter, C. de Episc. & cler.
 mo etiam t hodie Episcopi & Monachi etiam vo- ¹⁹⁴
 lees, ad eas non admittuntur, scilicet dativas vel te-
 netarias, ut Novell. 123. c. Cyprianus, 21. quest. 2. c. ne-
 apud, 88. distinct. ca. de presentium, 169. 1. & §. Deo
 amabiles, in authent. de fact. Episc. etc. generaliter, 16
 & Specul. tit. de tutor. vers. opponitur quod est Episco.

- 195 Clerici autem * unam tantum legitimam tutelam accipere possunt ex iure cognationis, non tamen con-
tur inviti, Borgn. de Caualc. in tract. de tut. & cau-
num. 288. idque hac ratione, ne ministeriis Ecclesi-
cis addicti occupentur aliis negotiis prophanis, ut
dit Cuiac. Nouel. 123. & tit. de prescript. c. 16. in finis
cit c. pervenit, & ibi gl. 86. distinct. & c. irreligiosum
196 dist. Quod * etiam procedit in clericis, in minoribus
constitutis, authent. presbyteros, & ibi Bald. C. de Esec
& cleric.
- 197 Declaratur hac * limitatio primo, ut locum non
habeat, quando alius tutor idoneus non invenitur
quo casu cogi poterit pro miserabilibus personis, c. m-
uenit, 86. dist. c. 1. & 2. 87. dist. & l. Orphanotrophos. (de
Episc. & cleric. & ita intelligi debet c. Cyprianus. 2. q.
3. quod præsertim locum habet in Episcopis, qui ibi
venire tenentur orphanis Ecclesiæ præsidium
plorantibus, ut dicit text. in princ. distinct. 87. usquæ
c. irreligiosum, quod concordat cum Concilio Triden-
Sess. 23. cap. 1. ubi dicitur, quod Episcopi debeant tu-
ram paternam gerere pauperum & aliarum miserabi-
lium personarum.
- 198 Secundo non * procedit in non residente, vel circa
ministeria deside, l. generaliter, C. de Episc. & cler.
- 199 Tertio non * procedit, quoad tutelam ante ori-
nem clericalem susceptam, ut tradit Specul. tit. de tu-
re, §. generaliter, vers. sed quid si eam. Qui etiam postea
dum ad sacros ordines admitti non debent, nisi prius
onere deposito, & reddita ratione administrationis,
c. unic. de oblig. ad ratioc.
- 200 Decimo quinto non * procedit regula in Gra-
maticis maioris momenti, graviorisque muneris, & ci-
publice iuvenibus profunt, §. item Roma, Instit. hoc tit.
201 si duas, §. Grammatici, ff. hoc tit. quod * tamen locum non
habet in his, qui privatas literas docent, l. 2. §. ult. ff.
vacat. mun. l. ut gradatim, §. ult. ff. de muner. & hono-

na

non vilior eorum opera visa est, quam ut mererentur
 eam immunitatem, ut dicit Balduin. *in d. §. item Romæ,*
verb. Grammatici. Hi enim Grammatici * non sunt, 202
 cum Grammatici incipiant ab Homero, aut Vir-
 go.

Decimo sexto* non procedit regula in Rhetoribus, 203
 sed, Oratoribus. nec in Philosophis, Medicis, & le-
 gis Dd. docentibus Romæ, vel in aliqua civitate re-
 gi, non in Præfidiatu, *l. si duas, §. Grammatici, & §.*
Philosophi, ff. hoc tit. Myns. conf. 54. num. 6. & optime
Balduin. Instit. hoc tit. in verbis, Rhetores & Medici, di-
centes, interesse Reipublicæ juventutem diligenter eru-
di, cū in ea ætate, veluti herba, sit tota Reipublicæ spes
omnisque vel boni, vel mali seminarium. Medici vero
satis hominum curam agunt, & eorum officium pu-
tile prodest, ut tradit Vlpianus in l. 1. §. Medicorum, ff.
de ar. & extraord. cog. & Modest. in l. inter eos, §. 1. ff. ex
quo. caus. maior. Ideoque merito à muneribus civilibus
 excusantur, quo magis liceat iis sedulo præstare, quod
 impenditur, *l. in honorib. ff. de vac. & excus. mun.* Nec enim
 eis permittatur, & ubique legi, & jura doceri,
 sed alia scientia, & artes; quia jus fas tantum erat tradi
 Romæ, Constantinopoli, & Beryti, ut habetur *in §. hæc*
in proem. digest. Vnde autem * originem habu- 204
 bit Medicis concessa immunitas, & quales olim fue-
 rint, optime tradit Brisson. *lib. 2. antiq. c. 3. & 4.*
 Declaratur hæc * limitatio, ut non procedat primo, 205
 quando essent probati decreto ordinis, *l. nec intra, C.*
de Profess. & Med. lib. 10.

Secundo * non procedit, quando non bene & sedu- 206
 lio munere fungerentur, nec se utiles adolefcenti-
 bus præberent: nam tunc ab eodem ordine repro-
 batur, *l. 2. C. hoc tit. l. ut gradatim, §. reprobari, ff.*
de mun. & hon. quod tamen nunquam fit temere, l. pe-
ccatum, ff. de decret. ab ord. fac.

Tertio non * procedit, quando docent, vel meden- 208
 tur

208 tur alibi, quam in patria. Duplex siquidem * est patr, *ff. de iur. iudic. l. 1.*
 209 originalis & communis, veluti Roma. Qui * Romæ *ff. de iur. iudic. l. 1.*
 docent, etiam si Romæ nati non sint, immunitatem
 habent, siue salarium habeant siue non, *l. eos, ff. de iur. iudic. l. 1.*
cat. mun. l. Roma, ff. ad municip. & l. in orbe, ff. de iur. iudic. l. 1.
 homin.

210 Commodè hic quæri poterit, an * Poetæ gaudeat
 hac immunitate? Et non gaudere, tradit *l. Poetæ, C. de iur. iudic. l. 1.*
 211 *Profess. & Med. lib. 10.* Sicuti * etiam excusationem non
 habent Calculatores, qui numerandi artem docent.
oratione, d. tit. C. de Profess. & Med. & l. Spadonem, §. 1.
que librariis, ff. hoc tit. quibus addi * poterunt Notarii
 212 *Tabularii, l. 1. §. ludi, ff. de var. & extraord. cog. qui etiam*
 immunitatem non habent, & extra ordinem eis
 non dicitur, licet liberalia tractare videantur, num-
 ros puta, & literas, vel ea quæ sunt literarum vice.

313 Decimo septimo non * procedit regula in eo, cui
 tutelam alicuius gesserit; is enim non cogitur accep-
 re curam eiusdem adulti. §. *qui tutelam, Instit. hoc tit.*
curator, C. eod. l. tutori negot. gest. cum satis abund-
que sit, vel in una specie per amici laborem domo
consultare, l. tutores, §. qui se negotiis, ff. de administr. tu.
 femel enim oneratus, non debet amplius cura ei-
 214 dem personæ onerari. Quod procedit * etiam, licet qui
 se simpliciter immiscuerit tutelæ, nec protestatus fu-
 rit de reficienda cura: nam nihilominus, finita tutelâ,
 poterit se à tutela excusare, *l. Caius, ff. hoc tit.*

215 Declaratur tamen * hæc limitatio, ut non pro-
 cedat primo in libertis, qui hac excusatione uti non po-
 terunt: nam patroni vel personæ liberis, etiam inui-
 curatores dari possunt, licet eorum fuerint tutores,
libertos, C. hoc tit. nisi fuerit liberatus non sponte, se
 per fideicommissum, *l. libertum, §. qui propria, & l. n.*
quaquam, ff. hoc tit.

219 Secundo non * procedit in clerico, habente ben-
 eficiū in Ecclesia. qui ab onere eiusdem Ecclesiæ
 excusatur.

culare quoque non potest, ut tradit gl. in d. l. liber-
dicens, Ecclesiam * esse loco pupillæ. arg l. 2. C, de
voc. diuers. Ind.

Tertio non procedit, quod * quamuis tutor ad cu-
m cogi non possit inuitus, tamen spe alicuius com-
odi eo allici & invitari poterit, l. pater. Seuerianam, §.
conditionum verba. ff. de cond. & demonstr.

Decimo octauo non * procedit regula, quando pu-
illus haberet bona in alia Prouincia, quam in qua tu-
der habitaret. Quo siquidem casu in parte excusatur,
scilicet ab administratione bonorum extra Prouin-
ciam sitorum, l. non solum, §. ei qui testamento, l. illud, l.
propter litem, §. licet, ff. hoc tit. l. testamento tutor, C. eod.
Seuerianam, ff. de legat. 1.

Quod ampliatur * primo, ut etiam eo casu dari pos-
alius tutor, quo ad ea bona, d. l. propter litem, §. licet,
hoc tit. & d. l. testamento, C. eod. Quia * quarum rerum
ius tutor datur earum nō videtur pupillus tutorem
habere, atque ita salua erit regula, Tutorem habenti tu-
rem non dari cuius hæc est ratio, quia actus legitimi
non iterantur.

Secundo ampliatur, vt * procedat, etiamsi tutor
tempore creationis habitauerit in eadem Prouincia,
sed post ex rescripto, siue permissu Principis, alio mi-
ret, modo Princeps sciat eum tutorem, l. idem Vlpia-
nus, §. sunt & alii ff hoc tit.

Tertio ampliatur, quod * etiam eo casu tutor libe-
retur à tutelis susceptis, d. §. sunt & alii. Si tamen se non
excuset intra tempora constituta, adiungetur ei cura-
tor, si videbitur expedire, d. l. testamento, C. hoc tit.

Decimo nono non * procedit regula in Principis
colono patrimoniali, l. ult. C. qui dar. tut. & Callistr. lib
cogniz. in l. semper, §. conductores vectigalium, ff. de
iure immun. Quod tamen locum non habet in colono
fisci & temporali, d. l. ult. vbi gloss. & l. coloni, C. de ex-
cus. tut.

Vige

226 Vigesimo non* procedit in menforibus frumentariis, *l. menfores, ff. hoc tit.* ubi Paulus dicit, menfores frumentarios excusari à tutela, idque Præfecto annonæ Imperatores rescripſiſſe; quod tamen intelligitur e in menforibus frumentariis in urbe tantum, non vero in Provinciis, *l. his oneribus, §. i. ff. de vacat. mun. frumentarii* autem * sunt, qui annonam publicam admetiuntur, *l. i. C. de condit. in publ. horr. Menſor*, inquit, *qui frumenta* * modio metiatur.

Ex prædictis autem notandum eſt ad confirmationem omnium prædictarum limitationum regulæ primæ excuſationis tutelæ, illas in tantum procedere, quod * habens excuſationem etiam non cogatur ſubire tutelam fratris, *l. Iurisperitos, §. qui privilegio, ff. hoc tit.* Vel quod * etiam habens excuſationem, ſi ſuſcipiam unam voluntarie, ei non obſit in aliis, *l. voluntaria tutela, C. hoc tit.*

231 Verum * omnes præcedentes limitationes locum non habent primo, quod variæ ſpecies excuſationis; ſi per ſe ſingulæ imperfectæ ſunt, licet permixtæ, ad excuſationem non proficiant, *l. uni C. qui num. tutel.*

232 Secundo non * procedunt, quod acta inter alios habita, ad excuſationem novæ tutelæ ſola nihil proficiant, ſed quod ruruſus neceſſe erit excuſationem profiteri, & probare intra tempora præſinita: *l. i. §. qui excuſationem, ff. de vacat. mun.* Nec enim * poteſt etiam is, qui habet excuſationem, propria autoritate, ſe tutela vel cura exonerare, prætextu alicujus etiam juſtæ excuſationis, ſed debet hoc judici denuntiare, ut ſcilicet det curatorem vel coadiutorem, *l. ſolet, l. ſi quis alicui, §. ſi mandatum, ff. mand. Caſtrenſ. conſil. 302. num. 5. lib. 1.* qui ideo dantur ut excuſatio non reddatur nulla, tanquam lata contra minorem indefenſum: quam practicam per tutores & curatores eſſe obſervandam, tradit Martheſil. *in ſuo notab. 136.*

S V M M A R I A.

A tutela delatione appellari non potest, & qua sit ratio. num. 3.

A reiecta excusatione appellari potest.

A muneribus publicis auctoritate, & utilitate appellatur, ab ipsa nominatione, vel creatione, & qua sit ratio.

Iure antiquo à decreto appellatur.

Tutor legitimus non appellat, sed tantum se excusat ad tempus, quæ proprie non est excusatio.

Appellatione pendente tutor de jure non administrabat, sed dabatur pupillo curator. Limitatur in Regno Francia. num. 8.

Arrestum ut sententia per contumaciam non exequatur.

R E G V L A II.

Secunda regula est, quod à * tutelæ delatione appellari non possit, ut si quis nominetur ad aliquam tutelam suscipiendam, vel ad aliud publicum munus auctoritate, & utilitate priuatum, secundum Spec. in tit. de appell. §. in quibus, vers. septimo, per text. in l. 1. §. si quis, ff. de appelland. appelland. sit, qui ita inquit: Si quis tutor datus fuerit, vel à testatore, vel à quoquam alio, qui jus dandi habet, non oportet eum provocare: hoc enim Divus Iulius effecit: sed intra tempora præstituta excusationem allegandam habet: quæ si fuerit * repulsa, tunc debet appellare. debet, si existimet suam excusationem injuria rejici: cæterum autem frustra appellatur. Iuxta juris itaque dispositione designatus tutor debebat excusationis allegare, & si Iudex eas repellere non potuit, poterat tutor appellare, & nisi appellabatur, cogebatur omnino esse tutor, l. 3. & l. quinquaginta, C. de excus. tut. quæ vera decisio est, d. §. qui autem, Instit. hoc, & d. §. si quis, quam decisionem sequitur Myns. in d.

§. qui

§. qui autem. num. 1. per l. scire oportet, in princip. pro
Atque ita intelligi debent l. diximus. ff. hoc tit. l. in
in una, §. tutor. ff. de appellat. l. Romanus, ff. de tut. & rati de ab his, & l. tutor, vel curator, ff. de administrat. dicentes, tutorem appellare posse, secundum gloss. in d. §. si quis, & gloss. in d. §. qui enim, Inst. hoc tit.

3 Cur autem à tutela, sicut à cæteris muneribus publicis non appelletur, variæ à Dd. adferuntur rationes, & Bartol. quidem in l. 1. §. alia causa, ff. quand. appell. fit, ob id esse credidit, quod munus Reipublicæ non sit, l. 1. §. si quis tutor, ff. quand. appell. fit. Petr. vero Lorio, de tutel. axiom. 26. ob id fieri dicit, quod jurisdictionis non sit, l. muto. §. tutoris, ff. de tutel. ob quam corrigendam inventa sit appellatio, l. 1. in princip. ff. de appell. quæ ideo in cæteris muneribus locum non habet, quod illa à Præsidibus vel Decurionibus jurisdictionem habentibus imponantur, l. 1. in princip. ff. si quis dic. l. 1. §. solet, ff. quand. appell. fit: Alij vero dicunt quod tutor quidem testamentarius idcirco non appellatur, quia à facto privati non detur appellatio, l. 1. in princip. ff. de appell. Legitimus autem, quia à dispositione legis nō liceat appellare, l. si qua, ff. de verb. signif. Sed nō hi videtur hanc veram esse rationem in appellatione à delatione tutelæ, ne persona pupilli, & ejus bona interim sine gubernatore perirent, & ne pupilli traherentur ad judicem superiorem. Vnde D. Severus ait: Omnem se rationem adhibere subveniendi pupillis, cum ad curam publicam pertineat, l. 3. ff. qui pup. tut. Deinde, quia cum quis posset se excusare, non indiget remedio appellationis, ne tum quidem cum à Iudice datur: nec enim vereri debet apud eum judicem proponere excusationem, à quo datus fuerit, cum judicis non intersit, qui facile potest alium tutorem reperire, & ut non reperiat, ipse nihilominus à tutela liber erit, vel propter publicam suam potestatem, 4 quod secus est in muneribus publicis autoritate, & utili

utilitate, l. 2 C. de decur. lib. 10. & l. 1. C. de temp. appell. l. qui. l. cives l. si ad scribatum, C. de appell. quia in his potest appellari ab ipsa nominatione vel creatione, etiam infra decem dies, ut si non appellet ulterius, condicere non possit, secundum Angel. in d. §. si quis. Etque hac ratione ita statutum fuit, propterea quod minus periculum sit in muneribus publicis utilitate et autoritate, eaque de causa ulterius expedire oportet, cap. ubi periculum, de elect. in 6. & l. 1. §. duæ cause, ff. de Carb. edict. Nam frustra excusatio proponeretur vel ad eos ipsos creationis autores, præcipue cum ad eos res recasura sit necessitas ipsius publici muneris gerendi, si is excusetur, qui nominatus est, nec alius recipiatur. Nec enim temere fieri solet vlla nominatio, nisi audito eo qui nominandus est, quorsum igitur is repeteret excusationes semel reiectas.

Verum hæc regula non tunc procedit primo, iure antiquo, quo iure à decreto tunc appellatur, nisi tutor sit legitimus; quia illi nunquam appellari potuerunt, sed tantum se excusare ad tempus, quod pro tempore non est excusatio, ut quæ tutelam non solvant, ut tradit Iac. Cuiac. in l. 13. in princ. ff. hoc tit.

Secundo non procedit hodie, si malit genere appellationis causam excusationis allegare, ut idem tradit Iacob. Cuiac. in l. 4. vers. nunc transeamus, ff. hoc tit. dicens, in d. l. 13. hoc tertio non procedere, quando vellet appellare à sententia non recipiente; vel abscondente excusationem: ea enim tunc pendente, quando datur curator pupillo, l. cum in uno, §. 1. ff. de appellat. Verum in regno tunc Franciæ, si tutor datus non vellet, interim non datur curator, sed ipse tutor administrat, ut tradit Rebuff. de sentent. provis. artic. 3.

Et §. 2. num. 1. limitans num. 16. prædictam tunc prædictam Gallia in tutore dato per contumaciam, qui si non appellet, non erit tutor appellatione durante, nec sententia ista in contumaciam lata executoria erit alle-

allegans arrestum latum. Anno 1534. 27. April. nō in
 fraudem se absentaverit in facie citatus, quia tunc
 præsente habetur, l. *properandum*, §. *C. de iud.* tunc
 contumax sit melioris conditionis, quam comparari
 tum ne contumacia sit ei lucrosa, quæ potius dano
 ei esse debeat, l. *contumacia*, ubi Dd. ff. *de re judic.*

S V M M A R I A.

- 1 Excusare se volens, debet testibus adhibitis declarare
 & proponere causas ad professionē excusationis
 quinquaginta dies continuos, & intra quatuor mē-
 ses prosequi, & ad finem perducere negotium, aliquis
 ejus exceptio nō recipitur, & obstat prescriptio.
- 2 Qui dicantur dies continui.
- 3 Curator testamentarius post confirmationem debet
 intra tempora constituta proponere excusationes.
- 4 Tutor vel curator in recusatione tutelæ, intra tempus
 præfinita, omnes excusationes proponere debet, &
 qui post non auditur super non propositis. Limitatio
 num. 5. 8.
- 6 Expressa remissio ad aliam non extenditur.
- 7 Inducta ad aliquem effectum non debent contrarium
 operari.
- 9 An hæc excusatio proponi & peragi debeat per tutores
 legimos, dativos, vel testamentarios.
- 10 Quid in Procuratore.
- 11 Excusatio non potest fieri per libellum.
- 12 Licet pupilli efficiantur adulti, super excusatione pre-
 sente, tamen causa propter periculum medii tem-
 poris debet determinari.
- 13 Terminus ad excusandum nō currit, nisi à die scientiæ.
- 14 Præses, qui tutorem dederit, debet ei in faciem, vel a-
 domum intimare se datum, post diem autem notum
 habet datus tutor & alios triginta dies.
- 15 Pupillus probare debet tutorem cognovisse sub tu-
 telam esse delatam.

CAP. XXXV. DE EXCVS. TVT. VEL CVR. 753

Tutori dato testamento sub conditione non currit tempus quinquaginta dierum, ante conditionis eventum.

Curatori testamento dato non currit tempus, nisi post confirmationem.

Excusationes eorum, qui se intra præstituta tempora non sistunt.

Passuum in itinera computatio.

Tutor inutiliter datus testamento, vel ex persona dantis, vel ejus cui datur, vel ex modo dandi, excusatione non indiget, nisi ex die confirmationis.

REGVLA III.

Tertia regula est; Quod t̄ excusare se volens debeat contestari. id est, testibus adhibitis declarare, profiteri, & proponere causas intra quinquaginta dies continuos, & intra quatuor menses prosequi, & ad finem perducere negotium, alioqui ejus exceptio recipietur, & obstabit præscriptio, l. quinquaginta, ff. hoc tit. l. quinquaginta. & l. tutores, C. eod. si autem excusare, Instit. eod. & ibi Angel. arg. l. maripræterea, ff. ad leg. Jul. de adult. Spec. in tit. de tut. §. si m num. 8 Alioqui si se intra dictum tempus non exiverit, videbitur tutelam vel curam acceptasse, ita amplius se excusare non possit, l. pater, §. oportet, ff. de tut. Vt enim non videatur acceptare, debet ab administratione se abstinere, secundum Curt. jun. consil. m num. 6.

*Dicuntur autem t̄ dies continui, qui nulla eorum interrum, quibus experiundi potestas non fuit, subdu-
ne facta, currunt & ignorantibus quoq; cedunt, si vero, ff. de his, qui not. infam. l. quinquennium, ff. ad leg. de adult. l. nunquam, §. 1 ff. de usu cap. l. 1. C. de quadr. p̄scrip. l. ult. de temp. in integr. restit. l. 2. ff. de collus. de tel. si ususfructus, ff. de usu & usufr. leg. l. debitor, §. ff. ad SC. Velleian. id est, qui currunt continuo, si ve tribunali sederit Iudex, si ve non; si ve festus dies sit, si ve non,*

Bbb

Am.

- 3 Ampliatur regula, ut * procedat primo, non illi in tutore, verum etiam in curatore testamentari potest confirmationem, ut etiam intra tempora controrsus proponere debeat suas excusationes, *l. Caius. ff. h. t.*
- 4 Secundo ampliatur, quod * etiam tutor vel curator debeat intra 50. dies proponere omnes excusationes, alioqui post non auditur super non propositis, ut tradit gl. in d. §. qui autem. Nisi plura * competere iura, de quibus simul agi non posset, quo casu iniunctum agitur de uno, non currit alterius tempus, denunciasse, §. queritur, *l. quinquennium. ff. ad leg. Jul. de dult.* Unde & interim dum testamentum accuscabat non effluet mihi tempus petendæ bonorum possessionis. *Item quidam. ff. de bon. poss.* Et interim dum cotestamentum esse nullum, non currit tempus querelæ inofficiosi, *l. contra maiores. C. de inoffic. test. l. prior. ff. hoc tit. & c. Pastoralis*, & ibidem gl. in verb. *aniam extr. de except.* Idque hac ratione, qui cum excusationes sint separatæ, non præsumitur quis per propositionem unius alteri vellet renunciare, *l. quoties duplici. ff. de iur. exp. expressa* * enim remissio ad aliam non extenditur secundum Bart. in *l. si domus. ff. de servit. urbana. l. legat. Quod quidem procedit secundum aliquos, iure modo omnes excusationes ab initio quis proponere quia tunc dicunt sufficere, ut unam probet, & tempus currant, etiam si ignoraverit sibi jus competere, autem secus, *l. scire oportet, §. scire autem, ff. de iur. exp. expressa*.*
- 8 Idem quoque dicendum * erit, si de novo supervenerit ad ejus notitiam, & hoc jurare velit, ut tradit Porzio in *fin. num. 2. lit. B. in fin. Instit. hoc tit. per d. c. Pastoralis extr. de except.*
- 9 Tertio ampliatur regula, ut * procedat, tam in legatis, dativis, & testamentariis, ut tradit Baldum.

in verb. id est qualitercumque. Sed quo ad legiti-
 mus, ejus successor in Gallia iacob. Cuiac. ad l. 13. ff. hoc
 in princ. id non admittit, dicens, legitimos non dari,
 legitimos ff. de legit. tut. nec se excusare, vel abdicare
 simple, nisi *ad tempus tantum; eo quod ipso jure tuto-
 res existant, quæ ratio etiam efficit ut sui hæredes re-
 gulariter hæreditatem non possint, dicens quoque *con-
 tra glossam, in l. excusare, ff. hoc tit. hanc excusatio-
 nem *proponi & peragi posse per procuratorem, it
 se per libellum hanc excusationem fieri non posse,
 per decreto opus sit, l. excusare, ff. hoc tit, & ante
 Petr. Stella, Præceptor Molinæ vir apprime
 doctus, Gallus, & Aurelianensis, in l. nec quicquam, §.
 de decreto, num. 32. ff. de offic. procons. Etiam si pu-
 pillus *lire pendente, pubes factus fuerit; eo enim
 hoc obstante, nihilominus lis erit proseguenda pro-
 pter periculum medii temporis, l. quamquam, C.
 de tut.

Declaratur regula, ut *non procedat primo, quod
 tempora ad excusandum constituta non currant, nisi
 quo cognoverint se tutores, vel curatores datos;
 publicato testamento, vel denuntiatione in do-
 cta, l. 1. ff. de administr. tut. l. quinquaginta dies. C.
 quidem *denuntiatio maxime fieri debet intra
 quinquaginta dies, si peregre agat tutor, l. ult. ff. de tut. &
 dat. ab his, l. scire etiam oportet, §. qui autem ff.
 de tut. Imo alias innotuisse ei qualitercumq; sufficere
 si citra testationem undecumq; cognoverit, l. ita
 cum §. si tutor, cum §. seq. de admin. tut. Quod *autem
 tutor, pupillus probare debet, l. hoc autem,
 ff. de tut. & si aliquæ fuerint conjecturæ, non ig-
 nosse tutorem: ipse, si iusta ignoratione se tueri vo-
 luit, eam probet necesse est, l. pen. C. de peric. tut.
 Secundo non *procedit regula, quo ad datum te-
 stamento sub conditione, cui non currunt quinquaginta
 dies, ante cōditionis euentum, l. pen. §. procedit, ff.

17 *hic tit.* Id quod etiam $\dagger$ obtinet in curatore, testamentato dato, cui etiam non currit tempus, nisi post confirmationem, *d. l. scire, §. qui autem, ff. hoc tit.*

18 Tertio non procedit $\dagger$ in eo, qui adversarii oratione fuerit impeditus, quo minus litem institueret, vel exaceret, *l. si cum, ff. hoc tit.* Vel quando alia iusta causa impeditur tutor venire prohibetur, valetudine puta, aut morbo, pestate, aut vi fluminis, aut incursione latronum, aut quo alio casu fortuito, qui venia dignus habebit, & ignoscendum ei erit, si sese intra statuta temporaliter non potuerit, *d. l. scire, §. consequens autem, v. s. ff. si enim quis, ff. hoc tit. & facit l. 2. ff. si quis caut.*

19 Quarto * non procedit in tutoribus, datis ultraequestris lapidem, ab eo loco, ubi dati sunt, quibus dantur ad veniendum in singula viginti miliaria, singuli, & praeterea dies triginta ad professionem excusationes, nec unquam minus sit, quamvis amplius esse se possit: nam si itineri non impendatur, viginti diebus super sunt ex quinquaginta, semper indulgentur, *ff. de verb. signif. & ibi Alciat.* ut si quis absit quatuordecim gentis, & quadraginta miliaribus, hic quidem itineris nomine habebit dies viginti duos, & praeterea tria dies ad proponendam excusationem. Imo etiam quatuordecim sunt centum miliaribus ab eo loco, ubi situm est patrimonium pupilli, plenam habent excusationem, *propter litem, §. penult. l. plane, ff. hoc tit.*

20 Quinto non $\dagger$ procedit, quo ad eos, qui non testamentato dati sunt, qui ipso iure liberantur sine venia. Vnde testamentato dantur, à quibus non oportet: puta à matre vel avo, materno, vel paterno, vel extraneo non libet; vel quibus non oportet, ut qui à patre datum filio emancipato, vel naturali; vel quomodo non oportet, ut qui dantur verbis precariis, non directis, *de confir. tut.* Qui necesse non habent se excusare nisi confirmati fuerint, *l. 1. C. de testamen. tutel. & l. 1. de confir. tut.* Et licet ante confirmationem invitati te-

non gerant, tutelæve non obligentur, tamen sua
sente gerentes, æque pupillo tenentur atque confir-
mi. Sicut & alii sunt, qui gerentes quidem tenen-
tur, sed confirmari non possunt, ut milites, cæci, mu-
lieres.

S V M M A R I A.

*Excusatio obtenta ex falsis causis, non liberat tutorem
ab administratione & periculo tutelæ. Ampliatur
num. 3. 4. 5.*

Ex improbitate sua nemo commodum consequi debet.

*Sententia ex falsis instrumentis lata non valet. Ampli-
atur num. 8.*

*Præscriptio nulla est rei judicata ex falsis instrumen-
tis.*

*Sententia lata à iudice pecunia corrupto, est ipso jure
nulla, nec appellatio est necessaria.*

*Sententia per ambitionem obtenta, non valet, nec pro-
dest ad excusationem.*

R E G V L A. IV.

Varta regula est; Quod excusatio obtenta ex fal-
sis causis non liberet tutorem ab administratio-
& periculo tutelæ, quia est nulla, §. *si quis autem.*
hoc tit. l. 1. C. si tutor vel curator. Ratio autem est,
quod quis ex sua improbitate commodum consequa-
tur, cum ex tempore dationis tenetur. *l. divus. ff. de re 3*
que. l. si quis agnitis. ff. de except. & C. si ex fals. caus. per
Adeo, ut etsi decreto liberatus sit, non tamen ex-
tutur, nec ulla restitutione pupillo opus si contra
fictum liberatum, ob id certe, quoniam tale decretum ex
falsa causa, etiam in ipso decreto non expressa, im-
petitum, est ipso jure nullum, & nullius momenti,
secundum Bartol. in *l. Scia egressæ. ff. de tut. & curat. dat.*
ab his. Quod etiam procedit, non solum, si sit iusta
causa, sed etiam si causa fuerit minus competens, siue

Bbb 4

minus

minus iusta in præjudicium minoris, ut tradit Baldus
in §. fin. in verb. si falsis, Instit. hoc tit. per l. i. C. si iur.
6 vel curat. Sicuti etiam *sententia ex falsis instrumen-
 tis lata non valet. *l. i. 2. & 3. C. si ex fals. instrum. & l. i. de
 7 precibus, C. de probat.* Nec ulla *ejusmodi rei iura
 8 tæ sit præscriptio, *d. l. si quis agnitis, maxime * si iux*
 fuerit corruptus, *l. venales, C. quand. provoc. non epe*
 9 cess. Vel quando talis *sententia extorta fuerit au-
 tione, *l. ult. C. si iur. vel curat.*

CAPUT XXXVI. De suspectis tutoribus vel cura- toribus-

SUMMARIA.

- 1 Tutor suspectus quis dicatur.
- 2 Administrator quacumq; causa, quæ Prætori iusti-
detur, removetur.
- 3 Iusta causa suspecti tutoris quæ.
- 4 Tutor inimicus patris pupilli ut suspectus removen-
- 5 Vi tutor removeri possit, levissima causa sufficit.
- 6 Tutor, cuius improbitas tempore testamenti patris
incognita, non debet à iudice confirmari.
- 7 Prodigus tutor esse non potest.
- 8 Qui sibi non parcit, quo ad suam personam, minus
parcere creditur.
- 9 Viro constante matrimonio vergente ad inopiam, post
uxor dotem repetere.
- 10 Tutor, qui inconsiderate, vel dolo fecit pupillum a-
nere hereditate, suspectus postulat. & num. 11
- 11 Tutor affectans administrationem bonorum, suspectus
habetur, & ab administratione est removendus. Item
in curatore.
- 13 Testis sponte se offerens ad testificandum, censetur
suspectus.

14 Tut-

Tutelarum nundinationem cur leges coerceant.

Præsides cur sine pecunia datione mittantur ad officia.

Non credendum Doctores, qui data pecunia scholares acquirant.

Qui nummis datis tutelam occupavit, vel pretio accepto operam dedit, ut non idoneus tutor daretur, is extra ordinem puniatur.

Tutor non conficiens inventarium, pro suspecto habetur.

Tutor aliquid in inventario omittens, censetur suspectus.

Tutor removetur ut suspectus, qui aliquid interceptum ex rebus pupillaribus, vel in suos usus exposuit.

Tutor fraudulenter tutelam gerens, vel non ex fide, suspectus postulatur, licet soluendo sit.

Melius est damnum antevertere, quam per litium vexationem id postea consequi.

Tutor suspectus de indemnitate satisfactionem licet offerat, tamen removetur à tutela.

Tutor in tutela grassans, aut sordide agens, ut suspectus removetur.

Propter res male venditas tutor ut suspectus removeri potest. Ampliatur num. 26.

Tutor inferens vim personae pupilli pro suspecto habetur.

In delictis dolus praesumitur.

Vis publica vel privata, quando dicatur, & quae sit poena vim inferentis.

Tutor dolo latitans, ac omittens decerni pupillo alimenta, ut suspectus removetur.

Pupillus cur in latitantis bonorum possessionem mittatur.

Tutor qui denegat alimenta indebite, potest ut suspectus removeri, & extra ordinem puniri.

Tutor mendax est in dolo praesumptus, & ob hoc ut suspectus ab administratione removeri potest.

- 34 Tutor actus sui rationem non communicans contione suspectus postulari potest.
- 35 Tutor cessans gerere fraude vel dolo, potest ut suspectus removeri.
- 36 Tutor, qui copiam sui pupillo agere volenti non presterit, tanquam suspectus removetur.
- 37 Suspectus dicitur tutor etiam ex moribus.
- 38 Index quomodo sciet bonine an mali sint moribus.
- 39 Mater transiens ad secunda vota, ipso jure tutrieffe desinit.
- 40 Frater datus ad simplicem requisitionem matris non volantis ad secundas nuptias suspectus est.
- 41 Consanguineus inimici suspectus reputatur.
- 42 Tutor, qui pecuniam pupillarem ad comparationem pradiorum, casu occurrente, non deposuerit pertinaciter humilis vinculis coercetur, & pro suspecto habetur.
- 43 Hostis noster est, & malus administrator, qui impedit nobis bene fieri.

Quoniam præcedenti capite diximus de excusationibus tutorum & curatorum, convenit ut in loco explicemus de suspectis tutoribus. Et 1. quidam qui suspecti tutores dicantur. 2. An paupertas suspectum faciat? 3. An suspecti sint removeri. 4. Unde crimen suspecti tutoris descendat. 5. In quo cognitio de suspectis tutoribus competat. 6. In quo adversus quos detur. 7. An omnibus licitum sit fuerit tutorem accusare. 8. An remotus à tutela sit infamis nec ne? 9. An pendente accusatione & quo ad cognitio ejus finiatur, interdicta sit administratio nec ne. Et ultimo, An suspecti postulatione extinguatur, si pendente lite, mors tutoris supervenerit. Quod caput ut bene intelligatur, constituimus eam regulis sequentibus absolvere. Quarum præmissa regula hæc est: Suspectus quis* dicitur ex quacunque

causa quæ Prætori iusta visa fuerit; arg. l. 3. §. si tutor, ff. de tut. ibi, & generaliter, si qua iusta causa. ubi dicitur, quod quis removeatur ab administratione quacunque causa, quæ Prætori iustæ videatur; & ita per illum statutum hoc firmat, & pro regula ponit fidelis consiliarius Philip. Corn. consil. 175. num. 4. lib. 3. Iustæ autem suspecti tutoris variæ in iuræ reperiuntur; Quæ prima hæc est; si tutor fuerit inimicus patris pupilli, quæ facit ut ei sit deneganda administratio, l. tutor, §. si tutor, & ibi Bartol. & alii, ff. hoc tit. & facit l. in confirmando, in fin. ff. de confirm. tut. Angel. in §. fin. Infirmis. eod. Adeo, ut etiam levissima causa sufficiat, ut tutor removeri à tutela possit, secundum Bartol. in l. tutor, §. si tutor, & Bald. in l. quæ fortuitis, C. de pignor. act. cum inimicitiam si tutor habeat cum fratre pupilli, in iudicio iudicis erit, an velit eum removeere nec ne, secundum Bartol. in d. l. tutor, §. si tutor.

Secunda causa est suspecti tutoris iusta, si improbitas aliqua tutoris post testatoris mortem appareat, cum testator ignoraverit, quo etiam casu non debet tutor per iudicem acceptari & confirmari, sed potius utilitas pupilli inspicere debet, quam testatoris ordinatio, d. l. in confirmando, cum l. seq.

Tertia causa est, si tutor inceperit male uti propter substantia, seu vergat ad inopiam prodigaliter, & imprudenter vivendo, & bona dilapidando, ut dicitur, quo ad bona sua furiosum facere exitum, ut inquit Ulpianus, in §. his qui, in fin. ff. de tut. & cur. dat. ab intestato. Itaque quidem ut videatur quodammodo administratore indigere, ad quod facit id, quod sicut dicimus, quod ille qui sibi non parcit, quo ad personam suam, minus alii parcere credatur, l. 3. §. fin. ff. de bon. eor. qui interierunt mort. cons. ut notatur per gloss. in l. cum autem, §. maritus servus, ff. de edil. edict. Sicuti etiam dicimus respectu bonorum, ut scilicet qui bonis suis male utitur, & ita quo ad bona sibi non parcit, minus aliis parcere credatur.

datur; & ita præsumendum sit, quod alterius bene-
 pejus utetur. Nemini enim sapit, qui sibi non bene-
 9 Vnde etiam ex eo, quum quis * incipit male uti
 ita itia sua, datur uxori repetitio dotis, quæ tamen
 mariti, & apud eum esse debet regulariter, *l. dotis*
et us. in princ. & l. si is qui, §. i. ff. de jur. dot. l. si constan
princ. ff. sol. marr. l. ubi adhuc, C. de jur. dot. & in §. ad
quoque, in authent. de equal. dot. Idque ea ratione nesci-
 quatur dotis perditio, ut in dictis juribus habetur &
 maxime per Bartolum & alios repetentes, *in d. l. si*
stante, quam quidem causam arbitror justam & hæ-
 itam esse removendi tutorem & administratorem, non
 obstante, quod adhuc nihil gesserit; quoniam remtio-
 fine impedimentum administrandi etiam ab initio
 potest, subsistente causa, §. *suspectus, in vers. sed de*
quam, Instit. de suspect. tut.

10 Quarta causa est, si * inconsiderate, vel dolo fecerit
 pupillum abstinere hæreditate, *l. tutor quoque, §. tutor*
vers. is tutor, ff. hoc tit.

11 Quinta causa est si * suaserit alicui ut se institueret
 exclusis filiis proprijs, vel nepotibus pupilli: de ali-
 12 enim homine non potest non * dari sinistra suspici-
 cut dicitur de eo, qui se tutelæ ingerit, *l. scire, §. an*
reliquis, & ibi Bart. ff. de tut. & cur. dat. ab his. & trid
gl. in verb. suspectus in l. que omnia, §. nec ferendus. ite
illo textu notando, ff. de procurat. ubi etiam Angelus
 alii norant, & ita in curatore firmant. Quid enim
 mo ad malitiam semel deditus non adinveniat, ut
 nōrum res proprias faciat, ut est text. *in authent. ubi*
qui obligatas, post princ. & in affectante tutelam, Cui
consil. 18. num. 19. & facit in affectante, l. que omnia
sed et si, vers. nec ferendus, ff. de procurat. Hinc etiam
 13 quod testis, qui * sponte accedit ad testificandum, cau-
 featur suspectus, secundum *gl. in l. presbyteri, C. de*
pisc. & cleric. & Bart. in l. post legatum, §. penult. ff. de
his quib. ut indign.

Sexta causa est, si quis * data pecunia improbe tu-
 m nundinatus fuerit, §. *sed si quis praesens*, Inst. hoc
 tutor, §. *tutor qui*, in fin. ff. eod. l. 1. §. *item solent*, ff. de
 Praef. urb. Habet enim ea nundinatio non obscurū
 litati sceleris argumentum, ne dicam spoliandi pu-
 pi quandam necessitatem, & prætexitum: quis enim
 veatur in suos usus convertere, quod suo emit im-
 pudio? Hinc profecta est * saluberrima Iustiniani con- 14
 ditio, Nov. 15. ut Praefides sine ulla pecunia datione ad
 officia mittantur. Et optime tradit Port. in §. *suspectus*,
 vers. *secundus casus*, & ibi in add. Inst. hoc tit. in Do-
 ctribus, qui data pecunia, scholares acquirunt, illisq; 16
 pmittunt eo prætexitu maria & montes: dicens, illis
 esse credendū. l. *nō omnes*, §. *à barbaris*, ff. de re mil.
 Et alia practicautes per eorum rectorem puniendos
 etiam si tantum talis Doctor mutuaret pecuniam
 solari, ut ea uteretur, per gl. in l. *quin etiam*, ff. de ca-
 17
 ma in eos extra ordinem animadvertatur, qui pro-
 bitur nummis datis, tutelam occupasse, vel pretio
 cepto, operā dedisse, ut non idoneus tutor daretur,
 consulto, in edendo patrimonio, quantitatem mi-
 gisse, vel evidenti fraude, pupillorum bona alienasse,
 eos, ff. de tutel. l. *tutor quoque*, §. *tutores*, ff. hoc tit.
 Septima causa est, si tutor * non confecerit inven- 18
 tum, l. *ult.* §. *fin.* C. arbit. tut. & l. 3. §. *tutores*, ff. hoc tit.
 Tradit Corn. conf. 175. num. 4. l. 3. & Afflict. dec. 207.
 ubi etiam ampliat ad testamentarium, & quod eo
 casu non detur adjunctus: quod etiam proce-
 dia matre, & avia, secundum Boer. decis. 33. num.
 10. & seq. & Crauet. conf. 190. de qua re diximus, su-
 pra regula: *Omnis tutor*.
 Octava causa est, si tutor * aliqua in inventario o- 19
 miserit, secundum Cornæum, confil. 198. num. 2. & 3. l.
 qui dicit clausulam illam; *salvo jure addendi*; non ex-
 stare, quo minus postea describere debeat in inven-
 tario

tario res, quas postea invenerit, & quod contra emphyteusis
qui omiserit aliqua in inventario, dolus præsumitur
secundum Grat. conf. 25. num. 6. lib. 2. & Iason. n. 1.
2. vers. quarto moneor. lib. 2.

20 Nona causa est, si tutor * aliqua interceperit ex
bus pupillaribus, vel in usus suos exposuerit, l. tuto §.
nunc videamus, ff. hoc tit.

12 Decima causa est, si non ex * fide, id est, fraudu-
ter tutelam gesserit, licet solvendo sit, l. si creditore ff.
de privileg. credit. §. suspectum, Instit. de suspect. tut. l. 1.

22 ge enim * melius est damnum antevertere, quam ex
litium vexationem, id postea consequi curare, l. 1. C. de

23 quand. lic. unicuique sine iud. vend. Nam qui * fraudu-
ter tutelam administravit, etiam si satis offerat, ut ille
pectus remouetur. Imo et si iam satisfecerit; nand

semper magis pupillo expedit rem suam saluam esse,
quã tabulas cautionis habere, l. suspectus fieri, ff. hoc tit.

Et l. plus cautionis, ff. de reg. iur. aut incertum eius even-
expectare, l. pupilli, ff. quod fals. tut. aut. Et post vule-

ratam causam (ut ait Iustinianus) remedium quærere
l. ult. C. in quib. caus. integr. restit. non est neces. Præterea

ut sint fortassis in tutore facultates pupilli, tamen mor-
rum saltem habenda est ratio, l. cum plures, §. cum tut.

ff. de administr. tut. ut suspecto homini nequaquam
committenda pupilli vita: nam & plurimum refert

pud quos primam illam rudemque ætatem pupilli
transigat. Tutorem enim non facultates. sed fraud-

lenta administratio, & callida conuersatio suspectum
faciunt. Itaque si in tutela * grassatus est, aut sordie-

24 egit iam, ut suspectus quoque remouetur, d. l. tutor.
nunc videamus, ff. hoc tit.

25 Vndecima causa est, si quid * perniciose egerit t-
tor: puta, vendendo res pro ære alieno, quæ potest

liunde solui, vel alias non subsistente legitima causa,
tutor quoque §. Severus, ff. hoc tit. l. 1. in princ. & l. magis p-

te §. nepassim, ff. de reb. eor. & facit l. quæ tutores. C. de ad-
ministr.

instr. tut. Quod procedit, etiam si * testator genera-
 26 licentiam vendendi concessisset; quia debuerat
 vendere causa subsistente, alias interim vendendo
 vendere non posset, dicitur dolum facere, & pu-
 pum spoliare: ut notat Bartol. in l. in alio, ff. de alim. &
 leg. Angel. consil. 75. & Alex. consil. 74. num. 2. & 3.
 7. & facit d. l. tutor quoque, §. Severus. ff. hoc tit.

Duodecima causa est, si tutor * vim intulerit per-
 27 pupilli, quæ violentia incidit in crimen Legis Iu-
 vi de vi publica, si fuerit illa cum armis, quæ est pœna
 deportationis, l. qui dolo, §. fin. ff. ad leg. Iul. de vi publ.
 Delictis siquidem * præsumitur esse dolus, c. 1. extr. 28
 de presumpt. & in l. 1. C. ad leg. Cornel. de Sicar. & l. si non
 viii, C. de iniur. Secus vero * dicendum erit, si vis 29
 fuerit sine armis, cum illa censeatur vis priuata, §.
 in lex Iulia de vi publica, Instit. de publ. iud. ubi fit ista
 differentia inter vim publicam, & vim priuatam, & de-
 terminatur utriusque pœna, videlicet quod vis publica
 puniatur pœna deportationis, vis vero priuata pœna
 confiscationis tertiarum partium bonorum, ad quod etiam
 fit l. 1. in princ. ff. ad leg. Iul. de vi priv.

Decima tertia causa est, si sui * copiam non fecerit 30
 tutor latitans scilicet dolo, quo minus pupillo decer-
 nuntur alimenta, §. si quis tutor, Instit. hoc tit. l. tutor, §. tu-
 31 tor, & l. impuberibus, §. prater ea, ff. hoc tit. Ratio est, cum
 alimenta sint pupillo decernenda pro modo fa-
 cultatum, l. final. ff. ubi pupill. educ. deb. ad eam rem recte
 dependendam, tutoris * præsentia omnino opus est: 31
 si, si latitat, privatur usu, & possessione rerum sua-
 rum, ut hoc tædio & incommodo provocatus cum-
 beat, reique servandæ causa pupillus in possessio-
 nem bonorum tutores mittatur, d. l. impuberibus, §. præ-
 32 ter ea. Non quidem ut pupillus inde alatur sed ut ex
 tutoris pupillo cautum sit, unde damna repo-
 nat, si forte de sorte suarum facultatum, dum certi
 sumptus pro alimentis ei non sunt constituti, cadat:
 man

- nam si tutor maneat contumax, contemnatque
dictam missionem, ut suspectus removeri poterit.
si quis tutor, & d. l. fin. eritque jam prædicta mi-
pupillo magis prospectum; quia cum latitat totum
non potest pupillus actione tutelæ commode exer-
ri, ideoque jam vitur jure facili sui pignoris. Lin-
de qui copiam sui non facit, jam fuga condemnatur
gientem, ut dici solet, *d. §. præterea*. Et prædicta
32 cedunt multo magis, si tutor præsens est, nec latens
dicat tamen tanquam inopi non posse decerni aliena-
ta, qui post convictus de mendacio, etiam extra edi-
nem punitur, *d. §. sed si quis. Inst. hoc tit. & l. tutor qui*
hoc tit. Hic enim compertus dolus merito ejus fien-
33 elevat. Et generaliter *idem dicendum est in omni
mendace, cum leges odio semper habeant mendaces
qui etiam tanquam dolosus & suspectus removeri so-
bet ab administratione: ut tradit Socin. *con. 213. ubi*
convincitur, vers. quarto quia, & vers. quinto & ultio,
lib. 2.
- 34 Decima quarta causa est, si tutor * administra-
nem non communicaverit contutori, *l. actus, ff. de ad-*
35 *ministrat. tut.* Vel si cessaverit * in tutela, vel nihil præ-
36 serit, *l. 2. & 3. C. hoc tit.* Vel si in * iudicium vocatus non
37 comparuerit, *l. impuberib. §. item si tutor, ff. hoc tit.* Aut si
moribus talis sit, ut merito suspectus sit, *l. suspectum, ff.*
hoc tit. & §. fin. Inst. eod. Mores siquidem tutoris ma-
xime inspiciendi sunt, *l. cum plures, §. cum tut. ff. de ad-*
ministr. tut. Ne improbo aut suspecto homini vita
educatio pupilli committatur; cum referat plurimum
apud quos, vel cum quibus pupillus rudem illam æta-
tem transigat, quibusque ea ætas credatur. Sed dicitur
38 fortasse aliquis, quomodo * sciet Iudex boni-ne an ni-
li sint mores tutoris? cum, qui jam candidis sint exte-
nis moribus, ut Angelos propemodum existimes, in
plerumque sint pessimi tutores; quia intus & in cre-
late venenum. Inter cætera quippe scelera, quæ m-

spiritus illis subministrat, artem quoque tradit ita
 tendi, ut vix ipso rerum exitu (quamquam tum se-
) percipias malum, qualis & Macedo fuit olim *l. i.*
ad S. C. tum Maced. Sed dicendum est tutissimum ef-
 consilium, ut Iudex cogniturus de suspecto, exigat
 res ejus, qui suspectus postulatur, ad normam bo-
 næ æqui, hoc est, ad formulam legum, imprimis na-
 turalium, deinde civilium, quibus tota sanctio Ro-
 mana scatet, si reiecta Commentatorum altercatio-
 ne inspicias eam diligenter.

Decima quinta causa est, quando * mater convo- 39
 laerit ad secunda vota, quæ suspecta est triplici ratio-
 ne: Primo, ratione morum inhonestorum: Secundo,
 ratione immutatæ affectionis: Tertio, ratione præ-
 scriptæ de cætero dilapidationis: ut tradit Bald. *consil.*
lib. 4. Idem quoque dicendum * erit de fratre ma- 40
 turo, qui convolaverit ad secundas nuptias, dato ad
 triplicem requisitionem ejusdem matris, ex abrupto,
 etiam suspectus est, *l. lex qua tutores.* ubi Bart. *C. de*
testam. ministr. tut. arg. c. accedens, 2. ut lit. non contest. ubi con-
 sanguineus * inimici, propter consanguinitatem su- 41
 spectus reputatur, ad quod facit textus, in fratre, *in l. i.*
si rect. provin. & Bald. per illum textum, *ibi; propin-*
quos, participes, consiliarios, domesticosque locum habeat.
dem. Pastoralis, §. Pisana, de re jud.

Decima sexta causa est, si tutor pecuniam * non 42
 solentulerit ad prædiorum comparisonem, casu oc-
 currenente, quo casu etiam humilis vinculis coercetur
 publicis, & insuper suspectus habetur *l. 3. §. tuto-*
res, qui repertorium, ff. hoc tit. Vel si falsò * aliquid per- 43
 miserit tutor alicui, ne pupillo beneficeret, donando
 aliis modis, *arg. l. si legatarius, ff. de dol. mal.* qui enim
 impedit nobis benefici, is ex animo est hostis noster,
 et malus administrator.

SUM-

S V M M A R I A.

- 1 *Paupertas sola non facit quem suspectum, si alioqui fidelis sit, & diligens.*
- 2 *In tutore fidem & diligentiam, non opes aut fortunam requirimus. num. 11.*
- 3 *Tutor aut curator non tenetur quicquam de suo erare, nec egenum de suo alere.*
- 4 *Divitia, ut probum quem non faciunt, imo fere improbum: sic nec paupertas facit quem improbum, sed fere probum.*
- 5 *Paupertas hominem in bonis moribus detinet, & industrium facit.*
- 6 *Paupertatis laudes.*
- 7 *Quae leges optima.*
- 8 *Divitiae probis & bonis absunt ingenis.*
- 9 *Inopia pauca de sunt, avaritia omnia.*
- 10 *Modicitas laudata.*
- 12 *Tutori testamentario magis confidunt iura, quam tutori vivo.*
- 13 *Paupertas in initio tutelam quomodo impedire potest.*
- 14 *Paupertas non est iusta causa, ut quis removeatur ex tutela, ut alius ei curator, si iudici videbitur, adjungatur.*
- 15 *Pauper ditescens, cur protinus non aestimetur spolium pupillum.*
- 16 *In dubio honestiorem conjecturam sequimur.*
- 17 *Tutor pauper, reddita ratione, repertus dives, an presumatur factus dives de bonis pupillis.*

R E G V L A II.

Regula secunda est: Quod* paupertas sola non faciat quem suspectum, si alioqui fidelis est & diligens, §. fin, Instit. hoc tit. l. suspectum, vers. enim vero, ff. de l. in postulandis, & l. pietatis, C. eod. Neque enim, cum de fide hominis agitur, culpanda est fortuna, si mox alioquin boni mores hominem commendent.

— *Nec si miserum fortuna Sinonem (ait Maro)*
innoxit, vanum etiam, mendacemq; improba finget.

Deinde non efficit paupertas, quin sit aliquis bonus & economus, & recte tueri sciat rem familiarem, sapienterque aliena negotia administrare. In tutore habemus fidem & diligentiam, non opes aut fortunas 2
 creirimus; Et quod tutor, aut curator non cogamus tutelam quicquam de suo erogare, nec egenum alere compellatur, *l. ius alimentorum, §. sed si e-*
ff. ubi pupil. educ. Præterea quemadmodum divi- 4
 probum quem non faciunt, imo vero improbum: quæ nec paupertas facit quem improbum, sed fere pro-
 bu, *l. scire, §. cum reliquis, ff. de tut. & curat.* Illa enim, 5
 uticit Ælianus, hominem in bonis moribus deti-
 & industriam facit, ut jam paupertatis illud pro- 6
 esse noris, quod homines bonos reddat: Ma-
 siquidem possessio paupertas, sapienter ipsam fe-
 rebus: thesaurus qui nequeat auferri, baculus fir-
 animus, inculpabilis possessio, diversorium ab infi-
 titutum. Vade * Diodor. Siculus *lib. 2.* eas docet o- 7
 esse leges, quibus non divites, sed honesti pru-
 tesque homines fierent. Paupertas enim honesta
 incibilem legis athletam constituit: ut ait Nilus 8
 philosophus, Peculiare etiam est, ut divitiæ bonis &
 absint ingeniis, ut Cicero *in fin. lib. 1. Offic. rem*
 melicilem putet, affluentibus copiis ditari sapientem.
 Binde solidæ felicitatis loco ponimus, bonis viris
 esse divitias, dummodo non premantur egestate.
 ipia enim pauca defunt, avaritiæ omnia: ut Pu- 9
 Mimis Mimis habet. Modicitas ergo ad naturæ legem 10
 composita, sapientem tranquillat, & pro sententia A-
 pei, Philosophiæ est vernacula, frugi est, & sobria,
 hitu secura, ut quæ nec fastu se tollat, nec deprimat
 potentia: quæ nec ventris, nec inguinum delicias,
 velit ullas, vel possit. Quæ cum ita sint, non imme-
 ICTus Sabinum eo maximo nomine commenda-

C c c

re

re perrexit, quod amplitudine facultatem non mlen
stabatur. Sic olim Fabricii, Curii, Quintii, Attilliani
que clarissimi Imperatores, paupertatis gloria ex
luerunt. Legimus quoque apud Ælium Lampridij
Alexandrum Severum pauperes honorasse, & mlos
commodis eos auxisse. Similiter Antoninum Plo
sophum multis pauperibus dignitates Tribunitiæ
dilitiasque concessisse: ut scribit Iulius Capitolinus

- 11 Plus * enim conferunt boni mores in paupere, cam
divitiæ multæ in divite, ad fidem præstandam, sen
dum gl. in l. adoptio, in fin. cum similib. ff. de adopt. Ad
quod facit illud Terentii:

*Heu, heu, quamvis mihi mala paupertas est,
Hoc unum tamen curavi, ut esset fides.*

- 12 Et hæc * regula maxime procedit in tutore tsta
mentario, & affine: de quo tutore testamentario ur
magis confidunt, quam de cæteris, juxta ea quaha
bentur. in l. de creationibus, C. de Ep. audient. & l. si se
cum antiquas, vers. etsi quidem pater, C. de curat. fuis
& l. pen. ff. eod. tit.

- 13 Declaratur hæc regula, ut * non procedat in aut
pere ab initio, ante cœptam administrationem, si non
potest satisfacere ob inopiam, rem pupilli salvam fecit
quo casu non admittitur, non sane quasi suspectus
nec tanquam pauper, sed satisfactionis defectu, id est
tanquam is, qui non satisfacit, cum satisfacere debeat
cet non sit removendus à tutela, quam ceperit admi
nistrare: secundum Port. in §. suspectus, n. 9. & ibi
Balduin. in verb. removendus non est. Instit. hoc tit.

- 14 Declaratur * secundo non procedere; quando pu
peri ex iudicis arbitrio adjunctus fuerit curator, quod
fieri potest, juxta d. l. pietatis, C. eod. Tutor quoque,
durante tutela ditescat, non ob hoc præsumitur
15 spectus; ut dives factus * ex rebus pupilli, sed aliunde
Nam cum leges nostræ fateantur, pauperibus non
se interdictum patrimonii augmentum, quod labi

& multis casibus quæritur, *l. si defunctus, C. arbit.*
 & velint nos, quamdiu vivimus, id sperare iustis
 rationibus aliquando obventurum, *l. si creditores, in fin.*
ff. separar. Et è diverso nullam recipiant temere su-
 pponere turpis quæstus, *l. Quintus Mutius, ff. de donat.*
 & vix. nos in dubio * sequemur honestiorem¹⁶
 tractationem, nempe ut aliunde potius iuste rem suam
 si tutor credatur, *l. merito, ff. pro soc.* & tradit Frā-
 Cremon. *sing. 6.* Quod procedit * maxime, quan-¹⁷
 do tutor pauper reddiderit bonam rationem suæ ad-
 ministrationis: Licet enim iste tutor reperiatur factus
 pauper, cum ante tutelam esset pauper; non tamen præ-
 sumitur per hoc factus locupletior, & dives de bonis
 illius, & domini sui, nisi probationib. & conjecturis
 manifestis hoc colligeretur; sed de bonis suis propriis
 profecisse præsumeretur, secundum Rom. *conf. 159.*
de Senis, conf. 57. Curt. consil. 71. conclus. 7. Alex.
ad. 62. num. 13. lib. 4. & consil. 51. lib. 6. & late habe-
re Crauet. conf. 191. num. 8. & conf. 129. num. 3. l. 1.
 & similes conjecturas ponit. Et dicunt quod erit con-
 traria contra eum, si non fecerit solemnia, inventa-
 rium, & librum rationum, vel si ejus facultates non
 viderentur ad victum & vestitum totius familiæ, cum
 per exercitium, habita consideratione ad illius, & suo-
 rum filiorum vitam, & exercitium: ut pulchre tradit
 & d. à Val. *conf. 49. num. 24. lib. 1. & Paris. conf. 80.*
lib. 8. & 12. l. 1. ad quæ faciunt adducta per doctiss.
 & d. R. Suarē *tit. de las Ganancias, n. 30. & seq. charta*
 & d. ubi in simili loquitur de confessione dotis facta à
 marito mulieri, & de emptione bonorū, facta à mari-
 to uxoris, de pecuniis uxoris: dicens, non pro-
 d. e talem confessionem uxori, stantibus supradictis
 conjecturis in contrarium, ad quas conjecturas ad-
 vertet iudices, ut multum advertant, quibus cessanti-
 bus, tutor de suis bonis & ejus industria dives erit præ-
 sumendus: autēto quod nemo locupletior factus ex re

772 PAVLI MONTANI TRACTATUS
 aliena, seu ex fructibus alienis præsumatur, nisi
 betur, secundum Gomez. in §. actiones, num. 21. It.
 act. & Menoch. de recup. pos. remed. 15. q. 40. num. 86.
 Suar. alleg. 26. num. ubi ponit, quando etiam qui
 catur factus locupletior indirecte.

SUMMARIA.

- 1 Suspecti sunt removendi, & quare.
- 2 Vi iudex, ita & tutor suspectus rejiciendus.
- 3 Index ex officio potest remove tutorum suspectum.
- 4 Dolus quid.
- 5 Culpa quid.
- 6 Tutor removeri potest ob latam negligentiam.
- 7 Quando dolus, vel lata negligentia est, circa rem n
 cam, adjungitur curator; nec tutor removetur.
- 8 An tutores ob levissimam culpam removeantur.
- 9 Levissima culpa que.
- 10 Tutor ob cessationem de dolo suspectus fieri poss
 etiam si nihil gesserit.
- 11 An ob solam ignavia culpam tutor removeri possit.
- 12 Suspecti datio, sive confirmatio, debet ab initio ip
 diri.
- 13 Actus non potest incipere à casu, quo finire debe
- 14 Tutor non potest accusari suspectus criminaliter.
- 15 Tutor conjunctus, vel consanguineus pupilli, non
 movetur ut suspectus, sed illi curator adjungit
 Anopliatur num. 16. Limitatur num. 17. 18.
- 19 Tutor allegatus suspectus an possit in totum removere
 vel sit associandus, & an lite pendente, super sus
 one, debeat ei administratio interdici?
- 20 Patronus tutor non removetur ut suspectus.
- 21 Tutor non removetur ut suspectus, ob dolum circa
 tutelam commissum.

REGULA III.

Tertia regula est; Quod * suspecti tutores reg
 riter sunt removendi, l. pietatis, & l. fin. C. de iur. d.
 ce

hac ratione, ne malevoli grassentur in alienis bonis ex maleficiis, ff. de act. & oblig. & ne sera nimium poenitentia: si enim Iudex suspectus rejicitur, non esse non debet, si tutor * aut curator rejiciatur

ampliatur hæc regula, quod * etiam iudex tutor suspectum remove poterit ex causa, quæ iusta videbitur, l. tutor quoque, §. præterea, ff. hoc tit. Crat. cons. 190. num. 8.

Secundo ampliatur, quod * tutor removeri poterit suspectus non solum pro dolo, id est, aperta * machinatione fallaciter admissa, & circumventionem fraudulenta, sed etiam pro culpa, id est, segnitia, desidia, & negligentia, l. 3. §. fin. ff. hoc tit. & faciunt notata Bal. de iur. quæ fortuitis, C. de pign. act. Christ. Porc. Instit. de suspect. tut. num. 8. & ibi in addit. per l. hæc enim, §. ff. hoc tit.

Tertio ampliatur, quod * etiam tutor ut suspectus removeri poterit pro lata negligentia, quia prope fraudem accedit, l. impuberibus, §. si non fraus, ff. eod. l. tutor qui repertorium, §. competit, ff. de administr. tut. ut quis in rebus suis diligens, alienas improbe negligat, quas tamen non minus quam suas procurare debet. Neque enim (inquit Cels.) in l. quod Narva, ff. de fraud. fraude caret, qui non eam curam præstat in alienis rebus, quæ suscepit tuenda, quam in suis solet. Verum hæc * duæ præcedentes ampliationes locum non habent, quando esse dolus, vel lata negligentia circa rem modicam: quo quidem casu ei adiungitur curator secundum Corn. consil. 198. num. 7. lib. 1. & consil. 197. num. 6. lib. 3.

Quarto ampliatur, quod etiam tutor removeatur ob levis culpam, l. 3. §. fin. ff. hoc tit. quæ * exactissima rei custodiendæ diligentiam desiderat, l. in lege Julia, ff. ad leg. Aquil. Veluti quando quis quocumque loco potuit prævidere, & non prævidit, vel quando

non adhibuit solertissimam diligentiam, ut trad. *Quod de re contrah. oblig.* Verum hoc tamen relinquitur a iudicis, arg. l. i. ff. de iur. delib. & c. de causis, de offle. Qui iudex tanquam bonus vir debet arbitrari, *vir bonus ff. judic. solvi*, & considerare circūstas, qualitatem personarum, & qualitatem culpæ, sint tales ut immineat suspicio considerabilis non alias enim fere omnes tutores facile removeri ut suspecti; quia rari reperiuntur, quibus nequa liqua impingi, juxta illud vulgatum: *Septies in expes cat justus*: Et, *Nemo sine crimine vivit*, ut traditū ingenii vir & exquisitæ doctrinæ Francisc. Duas. l. si mora, in verbis, levissima culpa, ff. solut. matr. ag. l. mora, ff. de usur.

- 10 Quarto ampliatur, quod * etiam tutor qui non sit, sed dolo cessavit, ut suspectus removeri possit, & ibi gl. verbo, postula, ubi declaratur, C. hoc tit. c. 1. enim, §. fin. ff. hoc tit. quia cessatio, peccatum est. Et quidem tutor sciens hoc sibi munus esse demandatum cesset, dolo carere non videtur, sed tamen prius suspicio admonebitur, ut tutelam gerat, quod si postea recuset, jam ut suspectus removebitur, l. impub. in fi. ff. hoc tit. non secus atq; ubi apparet non istus dolus, d. l. 2. C. hoc tit. Quod * si in cessatione ignaviæ culpamprehendimus, non ideo statim removebitur, priusquam aliquid ceperit gerere, c. 1. enim, §. qui nihil gesserunt, ff. hoc tit. quamquam incipit gerere, ob culpam deinde possit removeri.
- 12 Quinto ampliatur, quod * non solum suspectus removendi, sed etiam suspecti datio sive confirmatio debeat magis ab initio impediri, quia:

Turpius ejicitur, quam non admittitur hospes c. quemadmodum, de iure ju. & multa impediunt cōfirmationem, quæ nō tollunt jam cōtracta, l. patre furioso, ff. de iur. qui sunt sci vel ali. iur. & ibi gl. & facit c. ad Apostolicam

Deinde* actus nunquam debet incipere à 13
quo finiri debet, *l. Titio cum moreretur, ff. de usufr.*
& tradit Hieron. Grat. *consil. 115. num. 4. lib. 1.* &
§. suspectus, vers. sed & antequam, Instit. hoc tit.
Iurum hoc* non procedit, quoad accusationem
penalem, secundum gloss. *in d. vers. sed & ante-* 14
qm, verbo, removeri.

Declaratur regula, ut non procedat* primo in con- 15
iuncto, consanguineo, vel affine pupilli, qui licet su-
spectus, non tamen removeretur à tutela, sed adjungi-
tur ei curator, *l. si tutor ff. hoc tit.* ubi habetur; quod
tutor suspectus non debeat removeri, sed potius cu-
rator adjungi, si est pupillo conjunctus aliquo vincu-
lo necessitudinis, vel affinitatis. Et hoc* maxime pro- 16
cedit, quando tutor deberet removeri ob dolum: quia
tunc infamat, *d. l. si tutor*, & ibi gl. Dyn. & Bartol. Ve-
ro hęc limitatio* non procedit, quando tutor re- 17
moveretur propter culpam: quia tunc, cum non in-
famat, poterit removeri. *l. 1. §. ostendimus, ff. hoc tit.*
Pote etiam* quando dolus non esset magnus, vel si su- 18
scio sit debilis, & parvi momenti, secundum Bart. *in*
l. si tutor, & in l. quod vero procuratori, §. sunt quidam.
Ibi Paul. de Castr. *ff. de solut.* & Ang. Aret. *in §. sunt*
quidam num. 4. in gl. in verb. dicendum, Instit. hoc tit. Et
ideo, pendente* lite, super suspitione hujusmodi non 19
debet ei administratio interdici, secundum Bart. *in d.*
l. si tutor, num. 3. Licet Ang. Aret. *in §. suspectus autem,*
l. 2. Instit. hoc tit. & Afflict. *decis. 307. num. 5.* teneant,
tamen totum esse removendum, & lite contestata, admini-
strationem interdiciendam, ubi alios allegat: tamen à
prima opinione non est recedendum, quia est com-
munis, quam sequitur Specul. *tit. de actore, vers. item*
quod si tutor, num. 18. & præcipue, ut dixi, quando tutor
esset suspectus ex debili causa, ut tradit Castr. *cōf. 355.*
l. 2. Licet secus sit, si non fecerit inventarium, vel
persona dilapidaverit, aut pupillam ante tempus, vel non

condigno maritare voluerit. Quo casu in totum
removendus tutor, etiamsi mater aut avia esset, *supra*
dum Afflict. decis. 207. in fin. & Boer. decis. 33.
100. & seq. & ita poterit concordari d. l. 1. §. ostendimus, ff. hoc tit.

20 Declaratur secundo * regula in patrono tutor
quia æquiparatur consanguineo vel affini, *d. l. si tutor, ff. hoc tit.* qui etiam licet suspectus sit, non removitur,
sed ei curator adjungitur.

21 Declaratur tertio regula, ut * non procedat, quid
quid admisisset antequam esset tutor (quãvis in bonis
pupilli, vel in tutela) non potest propterea suspectus
tutor postulari: quia delictum tutelam præcessit; *unde*
enim aliæ actiones, *l. tutor quoque, §. nunc videamus*
vers. quod si quid admisit, ff. hoc tit.

S V M M A R I A.

- 1 Crimen suspecti tutoris, ex leg. 12. Tabularum descendit.
- 2 Suspecti crimen idem est quod criminalis accusatio
dicium turpe, actio & postulatio suspecti. num. 4
- 3 Postulare quid.
- 5 Turpe iudicium tutela adversus quem datur.
- 6 Iudicia summe existimationis Ciceronis quæ.
- 7 Crimen suspecti tutoris etiam ad curatorem potest
gitur.
- 8 Verba legis, tutor quoque, §. tutoris ff. hoc tit.
quæ referantur.
- 9 Quid veniat in hanc actionem.
- 10 Distrabere rationes quid.
- 11 Participium: distrabendis; presentis temporis signi-
ficationem habet.

R E G V L A IV.

1 Q Varta regula est; Quod crimen* suspecti tutor
ex lege 12. tab. descendat, §. 1. *Inst. hoc t. l. 1. §. scilicet*
duo

de ff. eod. Unde scribit Cicero lib. 3. offic. dolum in tu-
 fuisse vindicatum lege 12. tab. Ait enim lex 12. ta-
 bit. 3. suspecti tutores removentur. Et hoc * quidem 2
 suspecti crimen alias dicitur Accusatio, Criminatio,
 Actio, alias Postulatio suspecti, l. 1. §. cōsequens, l.
 §. queri, ff. hoc tit. & §. consequens, Inst. eod. Postu-
 lati autem verbum frequens, & certe appositum est
 significandam hanc persecutionem: siquidem * Po- 3
 stare, est desiderium suum, vel alterius apud judicem
 ponere, l. 1. §. 1. ff. de postulan. sed suspectos non nisi a-
 dum gratia facere solemus; ergo magis proprie di-
 caus, postulare quam agere. Præterea postulare is di-
 cur, qui rem per se iustam exigit aliquanto instantius
 quam petens. Unde Curtius: *Postulabat (inquit) magis*
quam petebat. Verum nihil est æquius, aut bono viro
 ednius, quam opponere se improbis administratori-
 bus: igitur optima ratione dicimur postulare suspe- 4
 tutores vel curatores. Dicitur * etiam hoc suspe-
 crimen, turpe iudicium tutelæ, ut tradit Cicero lib.
 de Oratore. Et quod Cicero eodem loco appellat ju-
 dum hoc tutelæ turpe. Idem * Cicero pro Cæcinnæ 5
 tribit, turpe iudicium dari adversus eum, qui per tu-
 tem, aut societatem, aut rem mandatam fraudasset
 quem. Et pro Roscio Comædo: *Si qua (inquit) sunt ju- 6*
summa existimationis, & pene capitis, tria sunt hæc:
Lucie, Tutela, Societatis. Equæ enim perniciosum est,
refariū fidem frangere, quæ continet vitam: & pupillæ
studare, qui in tutela est: & socium fallere, qui se in nego-
conjunxit. Rursus, idē pro Sexto Roscio Amerino: *In*
privatis (inquit) rebus, si quis rem mandatam non modo
litiosus gessisset sui quaestus aut commodi causa, verum
negligentius: eum majores sūmum dedecus admisisse
estimabant. Itaq; mandati constitutum est iudicium, non
 nus turpe, quam furti. Et hæc * quidem actio etiā ad 7
 ratorem porrigitur: ut tradit Cuiac. in sent. Iulii Pauli,
 2. t. 30. l. dolo tutores. Id profecto certius est, quia su-
 Ccc 5 spe-

- 8 suspecti tutoris* crimen descendit ex 12. tab. verba
l. tutor. §. tutores. ff. hoc tit. (quæ tutores vinculis publicis
jubentur detineri) referri debere ad 12. tab. qui
 specialiter eis suspecti tutores, qui repertorium
 fecerunt, vinculis publicis contineri jubeantur; cam
 severitatem Vlpianus noluit porrigi ad omnes ro-
 9 res. Amplius* etiam hæc actio in duplū, lege 12. ab-
 inducta est, *l. tres tutores, ff. de administr. tut. l. §.*
de rationibus, ff. de tutel. & rat. dist. ut tamen in suppo-
 rei persecutio insit, neque tota dupli pœna sit, si &
 rei tantum æstimatio dupli sit, *l. i. §. considerandu, ff. de tutel. & rat. distrah. l. 2. §. fin. eod.* Cæterum pote
 furti actio, quatenus plus continet, concurrere, si ira
 di animo tutor aliquid abstulerit, *d. l. i. §. in tutel.*
d. l. 2. §. i. Et alias etiam vocatur hæc actio, *de ratiōib.*
distrahendis, id est, si tutor aliquid distraherit. De
 10 here autem* rationes, est conturbare rationes, u
 strahere funus, *l. qui catu, ff. ad leg. Jul. de vi publ.*
 11 * autem participium: *distrahendis*; præsentis tem-
 ris significationem habet: ut cum dicimus, *testamē-*
faciendi, litis contestanda, rei judicata tempore. Rio-
 nibus ergo *distrahendis* intelligimus, id est, jam diras-
 ctis & conturbatis.

S V M M A R I A.

- 1 Cognitio de suspectis tutoribus Roma Prætoribus
 Provinciis Præsidibus earum, & legato Procon-
 lis competit.
- 2 Removeere potest tutorem, qui potest admittere.
- 3 Accusatio suspecti tutoris, quo loco examinari debeat
 & quis pronuciare de hujusmodi questione pōt.
- 4 Cognitio de suspectis tutoribus potest delegari. Dele-
 ratur num. 5.
- 6 Suspecti tutoris cognitio pertinet tam ad judicem
 s. rum criminalium, quam civilium.
- 7 Ob facta atrocitas tutor non solum removetur, sed etiam
 puniuntur.

Libertus fraudulenter administrans, removetur & puniatur.

Factum atrocius, quod dicatur. n. 10. 12. 13.

Negare pupillo alimenta, est pupillum velle necare.

REGULA V.

Quinta regula est: Quod * cognitio de suspectis tutorib. Romæ Prætori, in provinciis Præsidibus, & legato Proconsulis competat, §. *datum*, *Inst.* *et l. 1. §. damus*, ff. *cod. Coras in l. 1. §. cum urbem*, n. 8. *de offic. Præf. urb.* Prætor autem solum habebat jus removendi à tutela, sicuti & legatus Proconsulis. Vnde Severus & Antoninus ad Braduam Africæ Proconsulem, in hæc verba rescripserunt, *in l. cognitio*, ff. *de offic. ejus cui mand. est jurisd.* Cum propriam jurisdictionem legatis tuis dederis, consequens est, ut etiam de suspectis tutoribus possint cognoscere: Nam & mandata generali jurisdictione, propter utilitatem pupillorum, cognitionem quoque de suspectis tutoribus contingere, constitutum est, facit etiam *d. l. 1. §. damus*, §. *de cætero*, *in authen. de defensor. civit.* Ejus enim est aliquem * remove, cujus est admittere, *l. 2. C. de ver. 2. r. enucl.* Et hæc quidem * suspecti tutoris accusatio in proprio tribunali tantum examinari potest, non ante in foriano, nec ullus alius de hujusmodi quæstione, quam præses provinciæ pronunciare potest: ut tradit Martellus, *in l. 1. §. suspecti*, ff. *ad SC. Turpill.* Eique * competit, cui à Prælore mandata fuerit jurisdictione, quia potest delegari: ut tradit Petr. Duen. *reg. 104.* ampliando de missive tribus, & limitans uno modo ex Purpurato, *in l. cognitio*, ff. *de offic. ejus cui mand. est jurisd.* ubi Dec. *l. 1. §. 6. d. l. 1. §. damus*, & *d. l. cognitio*. Et maxime hoc procedit, quando * cognitio suspecti tutoris fieret propter utilitatem pupilli, ut tutor removeretur ab administratione, & tantum civiliter ageretur, *d. l. cognitio*, & *ff. hoc tit.* Secus vero est, quando tutor removeretur

tur propter dolum ab administratione, & criminatore
ageretur & puniretur: eo siquidem casu, quia caute
meri imperii, non poterit delegare, sed solus Præf
cognoscet, *d. l. i. §. suspecti, ff. ad SC. Turpil. Ampu*
etiam* huiusmodi suspecti tutoris cognitio pertinet
tam ad iudicem causarum criminalium, quam cili
um, si ratione doli agatur contra eum, secundum Br.
in l. i. §. solenti, num. 5. ff. de offic. Præf. urb.

7 Declaratur regula, ut* non procedat, quando ois
esset graviore animadversione, seu extraordinaria pe
na, quam infamia: quibus casibus remittitur ad læ
fectum urbi graviter puniendus, ob factum atrociss
ad quem pertinebat omnium criminum cognitio & am
adversio, unde si removendus tutor mereatur gr
orem pœnam, quam sit infamia, Præfectus urbi an
infliget, eoque nomine ad eum tutor remitteretur, *l. 15. q. 1.*
item solent, ff. de offic. Præf. urb. Coras. d. l. i. §. c.

8 urbem, num. 8. Quod maxime* procedit in liberto, qui
gravius punitur ob fraudem admissam in administrat
ne tutelæ filiorum, vel nepotum patris, *gl. in l. i. §. tutoris*
final. & ibi glossa, verbo, atrociora, ff. hoc tit. & facit §. tutoris
bertus, Instit. hoc tit. l. si liberti, & l. nisi, C. de admini
tut. videlicet quando pecuniam non deponit, vel co
vertit in prædiorum emptionem, l. libertus, & l. tutor
quoque, §. tutores, ff. hoc tit. cuius liberti ingratitude, qd
gravior est, & intolerabilior, propter acceptum illi
sumum collatæ libertatis beneficium, eo magis e
aggerat huius perfidiæ scelus: sic ut mereatur gravi
rem, quam Prætor infligere possit, animadversiones
Cæterum mitius tamen punitur, nec vinculis publicis
continetur positus in aliqua dignitate, *l. tutor quoque,*
tutores vers. cæterum, ff. hoc tit. Atrocius* factum dic
tur, si probetur quem data pecunia ministerium tut
læ acquisivisse, *§. sed si quis, Instit. hoc tit. & l. tutor, §. t*
tor, in fin. ff. hoc tit. l. in eos, ff. de tutel. cuius rei ratione
diximus super regula 1. cons. 6.

Secunda

Secundo dicitur * factum atrocius, si tutor per mendacium dixerit se non posse propter inopiam pupillo decernere alimenta, hoc est, si datis pupillo ad alimentis, tutor vincatur mendacii, quod animo falsi impube confixerit, d. §. sed si quis, Instit hoc tit. l. tutor, §. tutor ff. eod. Hic enim compertus dolus tutoris eius fidem elevat, & suspectam reddit. Cum enim jam de tutoris improbitate constet, qui per mendacium asseruit pupillo educando deesse facultates, graviore animadversione indiget, quam ut sufficiat ei suspecti infamia. l. 1. §. item solent, ff. de offic. Praef. urb. Negare enim pupillo alimenta, est pupillum necare, l. 1. §. de l. agnosc. l. si videtur ff. de re jud. Nisi tutor bona iusta causa sua opinione falsus fuisset, id enim fundi ei esse non debet, l. de aetate, §. si ceterum esset, ff. de arrog. act.

Tertio dicitur * factum atrocius quando probatur, quod tutor pretio accepto, operam dedisse, ut non idoneus tutor daretur, l. in eos ff. de tutel. Vel si probatur contentio in edendo patrimonio quantitatem minuisse, vel dolenti fraude bona alienasse, d. l. in eos.

Quarto dicitur * factum atrocius, si probetur non habuisse inventarium, l. 1. §. fin. & ibi gl. verb. atrociora, ff. de suspect. tut. & l. ult. §. illo, C. arb. tut.

Quinto & ultimo * dicitur factum atrocius, si per amiam, ad praediorum emptionem conferre noluerit tutor, sed perveraciter quo ad emptionis negotio inveniretur, persistit, d. gl. verb. atrociora, & l. tutor, §. tutores, ff. hoc tit.

S Y M M A R I A.

Aduersus omnes tutores hac actio exerceri potest, tam lativos, legitimos, quam testamentarios.

Magistratus virum arguit, adag.

Judex potius sequi debet pupillorum vel minorum utilitatem, quam legis aut hominis iudicium.

4 Me-

- 4 *Melius est intacta servare pupillorum jura, quam vulneratam causam, remedium querere.*
- 5 *Hac actio suspecti exerceri potest etiam adversus ratores adolescentium, prodigorum, furiosorum, et similium.*
- 6 *Hac actio etiam datur adversus solam ventris cum bonorumque administrationem habentes.*
- 7 *Liberti nomine hac actio suspecti etiam datur adversus patronum tutorem, dummodo parcatur fratri patroni.*
- 8 *Fame patroni quomodo parcendum.*
- 9 *Libertus non potest accusare patronum suum crimine suspecti tutoris. Ampliatur num. 10.*
- 11 *Hac actio suspecti etiam datur adversus libertum tutorem filiorum patroni, si fraudulenter gesserit. Ampliatur num. 12.*
- 13 *Hac actio suspecti etiam datur adversus tutorem vitam, licet solvendo sit.*
- 14 *Utilius est rem salvam, quam tabulas cautionis habere.*
- 15 *Satisfactio propositum tutoris malevolum non recipit, sed diutius grassandi facultatem prestat.*

REGULA VI.

1 **S**exta regula est: Quod* adversus omnes tutores hæc actio exerceri possit, siue dativos, legitimos siue testamentarios, §. ostendimus. *Inst. hoc tit. l. 1. §. ostendimus. ff. eod. l. etiam testamento, C. eod.* Et ratio est, quia vis enim fides tutorum testamentariorum ab ipse testatore approbata fuerit, ut ab onere satisfaciendi relevetur, §. 1. *Inst. de satisfact. tut.* atque ita videbatur quoque relevari à crimine suspecti, eo quod viri probi & frugi habiti fuerint, ac fideles: multa tamen addere possunt, unde in suspicionem optimo jure vocantur; quia mores hominum in vita privata, vix satis cognosci possunt: quod si imperium aut majus aliquod

adueniat, tunc recte apparere solet, quo quis ani-
met, quod demonstratur, ut opinor ex Adagio illo;
Administratus virum arguit, & demonstrat. Quid * enim
primum ante celata vel incognita emerferit improbi-
tatem inquit Ictus) in l. in confirmando, cum duab. ll. seq. ff.
de confirm. tut. vel quid simile, debet * iudex potius se-
curus pupillorum, & minorum utilitatem, quam legis
aut omnis iudicium, l. utilitatem, ff. de confir. tut. ipsa
suspicio nos admonet, ne pupillos aut minores
periculis periculis, quia iura * præstat intacta serva-
re quam post vulneratam causam, remedium quære-
re fin. C. in quib. caus. in integr. restit. non est necess. mul-
ti enim hoc tempore inveniuntur, qui candidis
in externis moribus, ut Angelos propemodum exi-
pientes, qui tamen plerumque pessimi sunt administra-
tores vel tutores, quia intus & in cute latet venenum,
ut supra quoque diximus reg. 1. num. 38.

Secundum ampliat, ut * etiam procedat ad-
versus curatores adolescentium, prodigorum, furioso-
rum, & similibus, l. 3. §. non tantum, ff. hoc tit. & §. ostendimus, Instit. eod.

Tertium ampliat, ut * etiam procedat adversus
tutorem ventris curam, bonorumque administrationem
habentes, d. §. non tantum, vers. sed et si quis.

Quartum ampliat, ut * etiam procedat adversus pa-
tronum tutorem, liberti nomine dummodo parcatur
bonis patroni, d. §. ostendimus, vers. quid si patronus, In-
stit. eod. Quod * quidem tunc fiet, cum in sententia cau-
sa non exprimitur, ob quam revocetur, l. hæc enim, in
ff. hoc tit. vel quod ipsum revocet ob culpam, vel
inutilem causam; ita tamen ut doli mentionem minime
faciat, vel exprimat in libello, sed temperatis aliquibus
verbis utatur, habita bonæ fidei mentione, secundum
l. 1. §. ostendimus, Instit. hoc tit. alias enim si ob
hoc dum damnaretur, infamis fieret, §. suspectus, Instit. co.

Libertus tamen * ad hanc excusationem adversus pa-
tro-

tronum non admittitur, *l. tutor quog.*, §. *liberti*, ver. *facti*, *ff. hoc tit.* & multo * minus admittitur libertu ad
 10 *versus patronum*, qui ejus tutelam gerit, eo quod *lib. impubes*, §. *impuberes instit.* *hoc tit.*

11 Quarto ampliatur, ut etiam * hæc actio detur ad
 versus libertum tutorem filiorum patroni, si fratru-
 lenter gesserit, *l. libertus*, *ff. hoc tit. l. 1.* & ibi gl. *ver. facti*

12 *nitum*, *C. eod.* ubi limitat * glossa hoc locum non habet
 si datus fuerit ad tempus, & ea finita, à iudice item
 datus fuerit, nec habuerit contutorem, qui prioritu-
 telæ nomine eum conveniat; quo casu locus erac-
 cusationi, etiam finita tutela: nam accusabitur d. sus-
 pecto pro primo administratione, ut etiã in hac tale
 præsumatur eum acturum, & infametur, *l. tutor*, §. *em*
erit querendum, & §. *si autem*, & §. *quod si quis*, *ff. hoc*

13 Quinto ampliatur, quod * etiam detur hæc actio
 adversus tutorem divitem, vel qui solvendo est, & sa-
 tis dare paratus sit, §. *suspectus 1.* & §. *novissime*, *Instod.*
l. suspectus. cum l. seq. ff. eod. etiam si satisdederit, *d. sus*

14 *spectus*, expedit enim * pupillo rem suam salvam

15 magis, quam tabulas cautionis habere: quia * satisfactio
 propositum tutoris malevolum non mutat, sed diuina
 grassandi in re pupillari facultatem præstat, *d. l. sus*
pectus fieri, cum l. seq. ff. hoc tit.

S V M M A R I A.

- 1 Hæc actio suspecti est quasi publica, & omnibus patet
 & quæ sit ratio. num. 3.
- 2 Actio suspecti cur quasi publica appelletur.
- 4 Tutor potest removeri ex officio iudicii sine accu-
 satione.
- 5 Multa delicta prodita vindicantur citra accusationis
 solemnia.
- 6 Suspecti iudicium intendens, cur se in crimen subsi-
 bere non debeat.
- 7 Servus pupilli potest de fraude tutoris instruere Pu-
 8 An

mulieres pietate ductae, accusare tutorem suspectum possunt.

mulieres & accusare, & postulare prohibentur; & quare.

Mulier non potest procuratoris munus obire, & ab omnibus civilib. aut publicis officiis remota est.

Accusatio suspecti cuilibet conceditur, maxime si sit
de necessariis, ut pater, mater, quia, soror, nutrix.

Injuria uni illata, intelligitur illata toti cognationi.

Actio suspecta datur tutori aduersus contutorem, etiam satis offerentem.

Tutor potest accusare contutorem suspectum, etiamsi fuerit remotus.

Adulteri possunt accusare curatorem de suspecto, cum consilio consanguineorum, & quæ sit ratio.

Intellectus legis, si curatorem, C. de in integr. re-
stitut.

Adolescentis crimen suspecti temere intendentis multa, apud Athenienses.

Liberti possunt tutores patronorum suorum, sive filiorum patroni sui accusare de suspecto.

Actio suspecti datur heredibus.

An hac actio in heredes detur.

Impuberes propter iudicii imbecillitatem, non possunt
tutores suspectos facere. Limitatur num. 22.

REGVLA VII.

ptima regula est ; Quod * hæc actio siue cognitio
aspectu, quasi publica omnibus hominibus pateat,
sequens, *Instit. hoc tit. eod. l. i. §. consequens ff. eod.* Nec
in proprie publica dici poterit cum nō semper con-
taminatus fidei & existimationis labe aspergatur, §. *su-*
us, 2. Instit. hoc tit. & Bart. in l. i. ff. de publ. ind. Quasi
ē publica * nuncupatur tum propter publicæ utilita-
indictā, tum quia cuilibet hæc actio competat. Ra-

D d d

١١٥

3 tio autem hujus regulæ * est favor pupillorum, & minorum. Interest enim omnium civium, & Reipublicæ non negligi hujus pupillaris, aut minoris ætatis cras quæ seminarium est omnium ordinum civitatis.

4 ampliatur autem * hæc regula primo, quod tria. Aut quando crimen est apertum, & expertissimis argumentis liqueat suspectum aliquem esse, Iudex Prætor possit favore pupillorum ultro removere eum a re, nemine accusante, vel dicente eum suspensionem in l. 3. §. præterea, ff. hoc tit. Nam & sunt multa dicuntur quæ si * iis constat, vindicantur citra solemnia actionum, l. 1. C. de calum. l. 3. §. unde queritur, ff. de adul. nempe quorum atrocitas facit, ut non retur Iudex vindicem accusatorem, quamquam ab eo qui non soleat temere sine accusatore ulla procedere criminis cognitio.

6 Secundo ampliatur, quod etiam * is, qui homicidium intentat, non cogatur se in crimen subscire nec etiam incidat in S Ctum Turpilianum, si ab actione destiterit, l. 1. §. Suspecti, ff. ad S Ctum Turpilianum nam ejus est non criminalis, sed civilis semper cognitio, quæ inscriptionem non exigit, l. ult. ff. de priv. l. ult. cum solum hic agatur, ut tutor removeatur a privatam solum pupillorum utilitatem respiciant ad poenam vocat, c. tue, & ibi not. de Procurat. ca. quam in eum aliquando gravius animadvertat eo Iudex, & remotum propter semper comitetur inopia, l. 1. §. item solent, ff. de offic. Præfect. urb.

7 Tertio ampliatur, quod * etiam servus pupillarius de fraude tutoris instruere religionem Prætor l. nihil, ff. hoc tit.

8 Quarto ampliatur, quod * etiam mulieres acculantur, modo pietate quadam, & non extra sexus incundiam ducantur ad accusandum, d. §. consequenter ibidem, gl. verbo, egredientem, licet alioquin illis * publicetur aliquem publico judicio reum facere, l. 1. ff. de accusat.

- fiat, sed consentire nolint, siquidem id malitiae
 fraudulenter agant, tunc etiam poterit iudex tute
 suspectum remove, si ipsi videbitur iusta susci
 nis causa secundum Angel. Aret. in d. §. impubere po
 Bartol. in l. si cum dotem, §. eo autem, ff. solut. matr. De
 in c. ex parte, de constit. Ratio autem hujus amplioris
 est, quod in puberibus sit aliquod animi & judic
 bur, tantumque arbitrii à lege habeant, ut non et
 illis invicis curator. Ideoque non debuit illis
 arbitrium reprobandi curatores, qui male admistr
 verint. Illorum enim interventus facit ut res em
 tate minoris esse videatur, quia lex non arbitrari
 curam suorum facile omitturos, l. transactionem
 16 *transact.* Et quamvis * adolescens, qui curatore
 beat, similis habeatur pupillo, l. si curatorem habet
 de in integr. restit. Id tamen solum locum habet ad
 patrimonii administrationem, non vero quo
 quæ pendent ex ætatis prudentia, ut est hoc indic
 suspecti tutoris, quod non pertinet ad patrimon
 17 ministrationem. Apud Athenienses vero * adolice
 pubes non poterat intendere hanc actionem, ni
 riculo pendente, absoluto reo, sextæ partis sui cau
 si temere & injuria hoc iudicium movisse judicatu
 ut tradit doctiss. Balduin. *Instit. de suspect. tut. in re
 consilio.*
- 18 Septimo ampliatur, quod * etiam libertis pu
 rum detur, adversus tutores vel curatores, mal
 rentes rem patronorum, vel liberorum patronu
 nisi patronus esset accusandus: quo casu adversu
 tronum non datur, l. 3. §. liberti quoque, & ibi gl. *in
 gravius, ff. hoc tit.*
- 19 Octavo ampliatur, quod * etiam hæc actio
 datur hæredibus volentibus facere suspectos tut
 cum competat omnib. agere volentibus, igitur
 20 redibus, qui ex populo sunt, & recte agunt. In *
 des non competit, eo mortuo pendente iudicio;

cau finalis huius iudicii est terminata: nam tutor qui
peatur removeri per iudicem, remotus fuit per
mem, nisi quatenus ad eos pervenerit, l. post finitū,
§. suspect. tut. §. sed si suspecti, Instit. eod. c. l. ult. C. de
hed. tut. vel cur.

Declaratur hæc regula, ut locum * non habeat in 21
imberibus, §: impuberes, Instit. eod. l. impuberib. ff. eo.
die propter iudicii vix dum nascentis imbecillita-
te cum nec satis intelligant verum officium suorum
urum, & plerumque oderint salutarem severitatem
antque assentationem perniciosam, ut dicit Bal-
dn. in verb. impuberes, Instit. eod. nisi * alii pro eo 22
age velint, quod permittitur, l. pietatis. C. eod.

S V M M A R I A.

- Remotus à tutela, in dubio non fit infamis.
- Si in sententia causa non exprimitur, non intelligitur
ex causa famosa damnatus.
- Remotus à tutela, in dubio censetur potius ob culpam
remotus, quam ob dolum.
- Condemnatus in dubio, quis censetur ex causa, qua
minus ledat.
- Quid si pœna simpliciter imponatur.
- Absens condemnatus, videtur magis condemnatus ob
contumaciam, quam malam causam.
- Bannitus condemnatus de falso, videtur magis con-
demnatus, ob contumaciam, quam falsitatem.
- Pœna potius sunt mollienda, quam exasperanda.
- In pœnis benignior interpretatio facienda.
- Tutor ob dolum remotus, infamia notatur.
- Lata versutiae culpa, dolo proxima est.
- In iudiciis mandati, depositi, & simil. ipsa quoque
negligentia non caret infamia.
- Rustica simplicitas, vel inertia neminem reddit in-
famem.
- Intellectus l. fin. & ibi gl. C. hoc tit.

15 Tutor, nisi iudex famosam remotionis causam exprimat non fit infamis.

REGULA VIII.

1 **O**crava regula est: Quod * remotus à tutela, in dubio non fit infamis; quia censetur potius remotionis ob culpam, quam ob dolum, adeoque ex causa quæ minus lædat, *l. hæc enim, ff. hoc tit. ubi* * textus indicat quod si quis remotus fuerit à tutela, nec appareat si ob dolum, & sic * ex causa famosa, an ob culpam, si non famosa, quod censetur potius ob culpam remotus esse, quam ob dolum, ut sit integræ famæ; & intelligunt eum textum, ibi glossa, *in verb. & verum est in fin. & ibi Bart. & cæteri*, & ita quoque voluit Fini Cremon. *singul. 37. incip. pone quod, sententia*, ubi indicat singularem illam glossam.

4 Nam & semper alias, si non * appareat ex qua iudicatum sit, indubio præsumitur ex ea, quæ magis lædit condemnatum, secundum Imolam *in l. si quis quem in fin. de acq. hæred. per text. & gl. in d. l. hæc enim & l. si quis ad exhibendum ff. de except. rei jud. & c. si quis de elect. lib. 6.* quod & ipsum voluit. Roman. *in ead. is ad quem, vers. ex qua causa.*

5 Hinc etiam, si poena * fuerit simpliciter appositæ declaratione, an esset propter contumaciam, ex intervenientibus, an propter delictum, super quo contumacia facta sit, tamen in dubio censetur fuisse irrogata ob contumaciam, & non ob delictum, ut voluit Imola post Gofredum, *in c. ex literis, de const. in 6. in verb. brevem sit dubium. per not. in c. in pænis, de reg. jur. lib. 6. & in l. si præses ff. de pæn.*

6 Quæ sententia ex * eo etiam confirmatur, quod in simili dicitur; absentem condemnatum, magis videtur condemnatum ob contumaciam, quam propter malam causam, *l. si ideo, ff. de evict. ex qua Bartolus notat* quod * bannitus, & condemnatus de falso, videatur condemnatus.

conatus magis ob contumaciam, quam quod
falsa commiserit, atque ideo instrumenta conficere
& idem Bart. in l. Papinianus, §. meminisse, in 3.
per eum text. ff. de inoffic. test. & in l. si superatus,
medium, ff. de pignor. Bald. in l. 2. vers. quero se-
cundum ibi, secundum est necessarium, & ibi etiam. Salic.
oppos. C. quib. res jud. non noc.

Ratio autem huius regulæ * est, quod pœnæ potius
in molliendæ, quam exasperandæ, ut inquit textus,
benult. ff. de pœn. & l. si cum testamento, ff. de except.
vid. l. cum quidam, ff. de lib. & posthum. & quod * in
pœnis benignior faciendâ sit interpretatio, c. in pœnis,
ub. Dyn. de reg. jur. in 6. & facit ad hoc, in d. l. hæc enim,
& illa opt. in §. Suspectus, in verb. famosus, Inst. hoc t.
eclatur regula, ut * non procedat primo, quan-
do is accusatus fuisset de dolo, qui enim de dolo
contraude damnatur suo nomine, infamia notatur,
tame autem si tutelæ iudicio, l. 1. ff. eod. & gl. in d.
famosus.

Secundo non procedit, quando * tutor accusare-
tur latam culpam dolo proximam, l. impuberibus, §.
hoc tu. ut quia in reb. suis diligens, alienas improbe
pugit, quas tamen non minus quam suas procura-
reberet: Neque enim (inquit Celsus) in l. quod Ner-
va, depos. fraude caret, qui non eam curam præstat in
omnis negotiis, quæ suscepit tuenda, quam in suis so-
ciis hanc quidem latam culpam à dolo non differre,
legibus traditum est, ut in d. l. quod Nerva, l. ma-
ff. de verb. signif. l. 1. §. is vero, l. fideiussor, ff. mand.
tertio non procedit, quando * tutor accusatus
doret ob negligentiam, quæ etiam infamia non caret.
Namis enim fieri dicitur, qui fidem non servat, quod
negligentia non minus fieri potest, quam dolo, ut tra-
didit Cicero pro Cæcinnâ, inquiens: In privatis rebus, se
quem mandatâ, nō modo malitiosius gessisset sui quæstus,
modi causa, sed etiâ negligentius: eum maiores nostri

summum dedecus admisisse existimant. Quod tamen lo
 13 cum non * habet in leui negligentia, quæ dolo ca
 secundum Vlp. in l. 3. §. ult. ff. hoc tit. inquit: Qui
 segnitiam, vel rusticitatem, vel inertiam, vel simplicitatem
 motus tutela fuerit, in ea causa est, ut integra existimatio
 ne abeat. Nec enim immerito venia iis danda est, qui o
 tinēter operi incumbentes pro salute communi loqui
 fecerint Græco Suidæ Adagio ἀγροπικυῖα id est, gri
 fons, ab assidua Paganorum in agris vigilantia, aue
 14 ita intelligi debet * text. in l. fin. & ibi gl. C. hoc tit.

15 Verum hæ limitationes hujus * regulæ locum non
 habent etiam, quando iudex causam remotionis in sen
 tentia non expresseit, l. hæ enim, ff. hoc tit. Antequam
 enim iudex remotionis causam in sententia sua expro
 mat, hoc est, antequam iudicatum complectatur fa
 mosam causam remotionis, tutor remotus ob dolorem
 non fit infamis: Nec ad rem pertinet, si forte iudex o
 tuerit exprimere famosam causam: si enim nullam ex
 presserit, nullam irrogat infamiam.

S U M M A R I A.

- 1 Pendente accusatione suspecti, & quoad cognitio p
 atur, interdicitur administratio, & alius in ejus
 cum datur.
- 2 Accusatione pendente contra Officialem de delicto
 commisso in officio, debet ei administrationi inter
 ci, & interim, alius in ejus locum surrogari.
- 3 Officialis syndicanus, cur debeat interim ab officio s
 pend. & num. 4.
- 5 Quid in Præfato accusato.
- 6 Quid in Notario accusato.
- 7 Accusatione pendente, non debet quis promoveri ad di
 gnitatem etiam sacularem. Ampliatur num. 8.
- 9 Infamibus portæ dignitatum non patent.
- 10 Tutori statim ipso jure administratio interdicitur, cu
 suspectus postulat.

Debitor tutori postulado sciens solvens, non liberatur.
 Accusato de crimine, de quo veniant bona publican-
 da, non videtur interdicta bonorum administratio,
 pendente accusatione, quo minus debitores ei solven-
 do liberentur.

Pendente causa suspecti, tutor non potest administra-
 re, sed datur curator qui interim administrat.

Legitimo tutori suspecto, aut etiam damnato, non adi-
 muur administratio.

REGULA IX.

¶ Prima regula est: Quod pendente hac accusatio-
 ne, & quoad cognitio ejus finiatur, interdicatur
 administratio, & alius in ejus locum datur, l. ha enim,
 Prator, ff. hoc tit. & l. cum quem, C. eod. Grat. conf. 44.
 de ot. lib. 1. num. 15. dicit esse regulam: Ratio autem
 huius regulæ est justus periculi metus, ne videlicet tu-
 tor suspecti iudicio irritatus, non satis ex fide negotia
 gerat, & ne incipiat esse, quod dicitur suspectus, idque
 quo magno pupilli damno, l. si fidejussor, §. ult. qui satisf. cog.
 mutat enim ipsa lis ei dubitationem, l. sed etsi, §. si ante, ff.
 de tit. hered.

¶ Ampliatur regula primo, ut * procedat etiam in of-
 ficiali, accusatione pendente de delicto commisso in
 officio, ut eidem administratio quoque interdicitur,
 & in ejus locum alius subrogetur, ut tradit Luc. de Pen.
 indices, C. de dignit. lib. 12. arg. l. cum quidem, & l. de
 eo, ff. hoc tit. & in c. scripsit, 7. distinct. 1. Tiraq. de
 temp. caus. 58. num. 5. allegans decis. Tholos. 370.
 imp. Si aliquis officarius.

¶ Unde Paris * de Puteo in tract. Synd. in tit. de offic. 3
 indicatus, tradit, quod Syndicatus ideo debeat suspē-
 ri ab officio, quia distraheret testes scientes veritatem,
 & minas inferret, ut in c. tam literas, §. 1. extr. de testib.
 in c. constitutus, extr. de excess. Pralat. & idem Paris in
 tract. Synd. in ver. accusatus. Vbi cōcludit, hoc * etiā 4

Ddd 5 lo-

locum habere, tam in officiali temporali, quam
petuo, & idem in specie tenet Bartol. in l. ordin. *questionib. ff. ad munic.* Vbi in particulari tenet, quod
quando accusatur, qui deliquit in officio, interdum
illi administratio, licet Aufr. d. decis. Tholos. contrarium
teneat, nisi concurrat enormitas vel scandalum, et
gl. in c. presbyter si à plebe, 2. quest. 5.

5 Prout in simili etiam * dicimus in Prælato, ut in
venerabili, extr. de offic. deleg. & c. quia, 3. quest. c.
licet Heli, §. quia vero, extr. de simonia, & plene Lude
Pen. in l. iudices, C. de dignit. & d. decis. Tholos. licet
Aufrer. ibidem contrarium teneat declarando.

6 Sicuti etiam in simili * dicimus de Notario accu-
to, ut in l. ea, per Bartol. ff. ad leg. Jul. repetund. e
suo consilio, incip. servus Ioannes. Verum contrariū
net additio marginalis, ad d. decis. Tholos. ex Felin. ic
omnipotens, extr. de accusat. qui dicit, Notarium accu-
satum de falso, posse conficere instrumentum.

7 Secundo ampliatur regula, quod * etiam accu-
tione pendente, non debeat quis promoveri ad digi-
tatem etiam sæcularem, ut tradit gl. pragmatica, titu-
lum. Cardinal. verb. infamie, fol. 190. maxime quan-
8 accusatus * esset diffamatus: famosus enim & notus
vel quos scelus, & * vitæ turpitudine inquinat, & quos
infamia ab honestiore cœtu segregat, dignitatis por-
non patebunt, l. 2. C. de dignit. lib. 12. c. inter dilectos, &
excess. Prælat. c. infamibus, de reg. jur. in 6.

10 Tertio ampliatur, quod * tutori postulado suspec-
statim ipso jure interdicitur administratio, l. eum que
C. hoc tit. Grat. consil. 44. num. 12. lib. 1. & Port. in §. si

11 pectus, num. 1. & ibi addit. Adeo, ut non * liberetur de-
bitor, qui huic tutori postulado sciens solverit l. quod

12 forte, §. 1. ff. de solut. quamquam alioqui * creditori ci-
minis alicujus reo etiam condemnato, rite solvatur

13 l. reo ff. de solut. & si * hic tutor, pendente judicio, no-
abstineat ab administratione, ipso jure interdicta, l.

ipse interdicat, & alium interim dat curatorem,
rum quem.

Quarto ampliatur, ut * etiam procedat in matre¹⁴]
 tice, vel alia conjuncta persona, ut tradit Grat. d. conf.
 4. n. 12. & 13. dicens, hoc non * procedere, quando¹⁵
 remotiores conjunctos infamaretur. Quo casu di-
 adjungendū esse curatorem arbitrio judicis, maxi-
 si legitimus suspectus fuerit postulatus, ut tradit
 Eduin. in §. suspectus autem, cum §§. seqq. in verb. si
 q. nisi statutum sit in contrarium, ut est Bononiæ,
 iudicit Grat. d. conf. 44. num. 13. 14. lib. 1.

S V M M A R I A.

*Suspecti postulatio extinguitur, si pendente lite mors
 tutoris superveniat, & que sit ratio.*

*Suspecti postulatio etiam extinguitur, si pendente ju-
 dicio tutela finiatur.*

*Simul ac tutela iudicio locus est, cessat suspecti cog-
 nitio.*

*Actio tutelæ, & postulatio suspecti, non concurrunt, ni-
 si cessante actione tutelæ.*

R E G U L A. X.

Ultima regula est: Quod * suspecti postulatio extin-
 guatur, si pendente lite, mors tutoris superveni-
 sed si suspecti, Instit. eod. l. 3. §. queri, ff. hoc tit. Ratio
 nam cum suspecti iudicio agatur, ut tutores vel cu-
 res removeantur, cuius morte tutela vel cura finia-
 frustra ageretur amplius de eo removendo, quem
 quis proprie jam removet, obtento enim fine actionis,
 cito cessat actio, propterea morte rei criminis quæ-
 quoque aboletur.

Idem quoque * dicendum erit, si pendente iudicio
 fatur tutela, semper enim statim atq; tutelæ iudicio
 lus est, cessat suspecti cognitio, d. l. 3, §. queri, & gl.
 §. sed si suspecti, in verb. *. existit, l. post finitam,
 bi gloss. verb. solvitur, ff. hoc tit. & l. 1. & ibi gl. verbo,
 fini-

finium. C. eod. quia actio * tutelæ, & postulatio si per
 ti non concurrunt. Quod tamen non procedit
 fante actione tutelæ; quia solus est tutor, vel aliud
 3. §. queri; & ibi gl. verb. conveniat. & §. si curator in ad
 l. Ceterum cognitio de excusatione perficitur, eam
 finita tutela, ut ex eventu iudicii, & sententia p
 fiat, ad quem pertineat periculum ejus temporis, uo
 cessatum est, ut dicit Balduin. in d. §. sed si suspecti in
 verb. extinguitur suspecti cognitio.

CAPVT XXXVII.

Quomodo & quando tutela vel cra
 finiatur.

S V M M A R I A.

- 1 Tutela pubertate finitur, id est, anno decimoquarto
 masculis, & duodecimo in fœminis.
- 2 Qui ad generandum apti sunt, etiam creduntur ad
 tuitionem sui idonei.
- 3 Etas pupillaris ad decimum quartum annum
 currit.
- 4 An sicut officium tutoris pubertate finitur, ita quoque
 & actoris à iudice constituti.
- 5 An citatio facta de actore à iudice constituto, fita
 officio, inducat litis pendentiam.
- 6 Curatoris tutori adjuncti potestas finitur puberta.
- 7 Tutor finita tutela tenetur curatorem petere adul.
- 8 Pubes in suam tutelam venire dicitur.
- 9 Intellectus leg. hæc autem, §. ait Prætor, ff. ex q
 caus. in poss. eat.
- 10 Verba hæc: Cum in suam tutelam pervenerit; i
 versimode intelliguntur, inspecta conditione pri
 rentis, & ejus de quo proferantur.
- 11 Pubes pubertate dicitur recipere tutelam.

Pubes tutore invito potest exigere, seu repositore tutelam.

Ætas pupillaris, id est, 14. annorum, dicitur secunda ætas.

Constituti in ætate 14. annorum, usque ad annum 25. quomodo in jure vocentur.

Iusta ætas, alias nubilis ætas, quando incipiat.

Verba testatoris sunt intelligenda secundum consuetudinem loci.

Nubilis ætas etiam ante duodecimum annum incipit: quando malitia supplet ætatem.

Tutor pubertate pupilli, tenetur tutelam reddere, id est, tutela rationes reddere.

Tutela absentis finita, tutor tenetur legitimis ejus heredibus, rationem reddere.

Tutor non potest absentis bona retinere sub prætextu mortis ejusdem puberis, & substitutionis, nisi probata morte.

Absentia longa æquiparatur morti.

Pubertas quomodo probetur & præsumatur.

Fœmine cur citius pubescant, quam masculi.

Anno duodecimo, puellæ Romæ nuptiæ dabantur.

Spartæ adultiores demum virgines, & plenis nubiles annis, viris in matrimonium collocabant.

Quæ inferiora sunt, ea celerius perficiuntur.

Romani nomina fœminis octavo die imponi consueverunt, masculis vero nono.

Hodie præsumptio juris, & de jure est, quod pubertas in fœminis præsumatur, & probetur ex complemento 12. annorum, & in masculis 14. annorum, non admittens probationem in contrarium, ut in tutelis finiendis, & testamentis.

In materia contrahendi matrimonii probatio contraria admittitur, quo ad præsumptionem & probationem pubertatis.

Pubertas in causa alimentorum extenditur in fœmina, us-

798 PAVLI MONTANI TRACTATUS

usq³ ad quatuordecim, in masculis, usq³ ad odo-
cim annos.

- 31 Spado pubescit anno decimo octavo.
- 32 Consuetudo, vel statutum potest taxare aetatem.
- 33 Iure veteri pubertas aestimatur ex inspectione corporis.
- 34 Platonis de aestimanda pubertate lex.
- 35 Lycurgus nudas voluit exhiberi virgines puberi.
- 36 Cur leges antiquae marem nudum inspicere iusserint,
foeminam nudam nequaquam.
- 37 Quid habitus corporis sit.
- 38 Cassianorum & Proculanorum diversa opinio de
pubertate.
- 39 Puberes qui secundum Priscum.
- 40 Cujus sententia obtinuerit circa definitionem pubertatis.
- 41 Antiquitus apud Romanos, masculis usque ad octo-
num quartum annum comae solebant nutiri.
- 42 Annus completus quando dicatur.
- 43 Si per errorem tutor in officio duraverit, caret periculo.
- 44 Tutela finitur pubertate furiosi, vel mente capti.
- 45 Pubertate ilico finitur tutela ipso jure, & sine factio-
minis.
- 46 Puberes possunt facere testamentum.
- 47 Puberes habiles sunt, ad dicendum vel ferendum
testimonium.
- 48 Puberes habiles sunt ad jurandum.
- 49 Pubes decimo quarto anno, potest in iudicio agere
se defendere, per se, vel procuratorem: in causis
beneficialib. & spiritualib. sine Curatore.
- 50 In beneficialib. & spiritualib. annus completus, re-
putatur aetas 25. annorum. Ampliatur num. 51.
- 52 An aetas 14. annorum completa, reputetur integra
& discreta, sicut aetas 25. annorum. num. 58.
- 53 Fictio est, quando id arguitur esse quod non est.
- 54 Dictio, ac si, fictionem importat.
- 55 Fictio in his, quae sunt juris, non habet locum.
- 56 Filius aetate quatuordecim annorum, potest invito p-

ire ingredi religionem, & se eximere à patria potestate.

Major quatuordecim annis, potest facere votum sacri ordinis, & sibi eligere sepulturam.

Major 14. annis, potest in causa matrimoniali agere, & se defendere.

Pubes factus torqueri potest, non ante.

Pubes tenetur pœna legis Iulia, non ante.

Pubes deferens habitum novitiorum per annum, censetur professus.

A decimoquarto anno in Syria mares tributo obligantur.

Completa ætate 14. annorum, evanescit substitutio pupillaris.

Anni 14. subtrahuntur de medio ex omni præscriptione longiss. temporis.

Pubes potest præstare fidelitatem domino.

Si duob. impuberib. fratrib. tutor datus fuerit, pubertate alterius fratris finitur tutela dativa, & impubes reincidit in potestatem fratris. Limitatur nũ. 67.

Tutela regis, an finitur pubertate, & quamdiu ei dandus sit curator. num. 70.

Intellectus consilii Oldradi.

Autoris opinio.

Tutores Principis non debent esse Imperiosi.

Rufinus & Stilico perfidiosi tutores Arcadii & Honorii.

Tutor post finitum tempus sui officii, causam cœptam ante pubertatem prosequi potest, etiam post pubertatem.

Dominus litis causam cœptam etiam finito officio, prosequi potest, sine aliquo speciali mandato.

Post completam tutelam cogitur quis litem cœptam perficere maxime quando nondum rationes reddiderit, vel instrumenta.

§. 1. *Instit. quib. mod. tutel. sequitur Dec. consil. 476.*
l. 1. & consil. 460. num. 22. & ratio est, cum enim tu-
tel. vis, & potestas, sequitur eam temporariam esse,
etatis progressu finem accipere pubertate. Nam
pupillus pubertatem attigerit, per ætatem jam se
valere potest, ad maturitatem aliquam ejus judici-
umervenit, & incipit sapere, ut ei amplius non pos-
sint interdici sine injuria; ideoque relinquen-
da est ei sui suorumque bonorum libera potestas: qui
* ad prognerandum apti sunt, etiam creduntur
ad citationem sui idonei.

Quam quidem ætatem * pupillarem Dd. dicunt ad 3
 annum excurrere, *l. Æmilius, ff. de minorib. l. ait Di-*
vers. de jur. fisci l. 1. C. qui leg. person. hab. stand. in jud.
l. 1. C. de Carbon. l. 3. C. de test. tutel. l. pen. C. quand. ex
her. l. 1. & l. si prædium, C. de præd. minor.

Non pluriatur regula primo, ut * procedat, etiam in a-4
 re per tutorem constituto; ut quemadmodum offi-
 cium tutoris pubertate finitur, ita etiam officium actio-
 nis inter dum, in verbo, idoneus. *Instit. de curat. & l. po-*
ter. l. 1. propter, C. in quib. caus. tut. vel cur. dat. ab his.
in finito officio principalis, etiam finitur illud coad-
juvis conjuncti, l. 1. C. quand. tut. vel curat. esse desin.
l. 1. d. consil. 460. num. 22. dicens, citationem * factam de
actore, finito officio, non inducere litis pendent-
er ea quæ habentur, in clem. 2. ut lit. pend. sed Mo-
rtius ibidem contrarium tenet de actore, & adjun-
ctoer tit. C. & fforum ut caus. post. pubert. adsit. tut.

Secundo ampliatur etiam * in curatore tutori ad jun-6
 ut videlicet pubertate finiatur utriusque potestas;
 hinc Imperator Antoninus, in d. l. 1. C. quand. tut. vel
 esse des. rescriptit in hæc verba: Si curatores tu-
 toris adjuncti sunt, pubertate pupilli, tam tutorum,
 quam curatorum adjunctorum officium finiri, ideo-
 que alios propter ætatis infirmitatem esse dandos,
 manifestissimum est. Et Paul. in l. curatorem, 25. ff.

Eee

de

de tut. & curat. dat. ab his. Curatorem inquit, perferat in diem pubertatis, in eadem cura respondi; ergo post pubertatem alium curatorem sibi petere debet. Haec etiam pubes * factus, dicitur venire in suam tutelam, suae tutelae effici. l. cum filiofamilias, in princ. ff. de ga. l. quoties, §. nequaquam, ff. de administ. tut. l. cum filio, ff. de vulg. & pupil. l. pater filio, in fin. ff. de her. l. si quis, ff. de legat. 1. in prin.

9 Sic in edicto Pratoris * de missione in possessionem, verba haec: Si pupillus in suam tutelam venerit accipienda sunt, l. hac autem, §. ait prator, ff. quib. caus. in poss. eat.

10 Proinde si filiofamilias ita legatum fuerit: Cum tutelam suam pervenerit tunc debetur, cum vi rens facta fuerit, l. cum filiofamilias, & l. si filiofamilias, ff. de leg. 3. Quod tamen non procedit, quia constat de contraria mente testatoris: quo quidem etiam de viginti quinque annis intelligi poterat, cum filiofamilias.

11 Idem quoque * pubes, eo tempore dicitur recipere tutelam, ut tradit Suetonius in Claudio cap. 2. diem. Diu etiam, atque post tutelam receptam, alieni iur.

12 sub Pedagogo fuit, id est, post pubertatem. Quam etiam tutelam pubes, tutore invito, exigere seu repetere potest, id est, tutelae rationes reposcere, l. si tutor, ff. de administ. tut. & rat. distr. l. maximeque, ff. de administ. tut.

13 Amplius etiam * aetas pupillaris, id est, 14. annorum, dicitur secunda aetas, secundum Dec. in l. qui admittit, §. n. 2. C. qui admittit ad bon. poss. per l. cum quidam, fin. C. de impub. & aliis substit.

14 Et in hac aetate, usque ad * vigesimum quintum annum, passim vocantur Minores vel Puberes, aliquando etiam Adolescentes, quod cum sanguine simul perurbationes animi effrenatius crescant, & adolescentioribus toto rit. ff. de minor & facit §. fin. 1. Instit. quib. caus. manumit. & §. 1. Instit. quib. mod. tut. fin.

Eze

eandem quoque * ætas dicitur iuxta ætas quo ad nu-
 ptias, alias nubilis ætas, idque statim post completum
 decimum ætatis annum, *l. minorem. ff. de rit. nupt.*
uxor, §. fin. de adult. l. 2. §. fin. ff. de privileg. cred. c.
continebatur, de despons. impub. §. 1. Instit. de nup. Alexand.
conf. 20. num. 8. lib. 2. Nisi * consuetudo loci esset inro-
gorarium, ut tradit idem Alexand. confil. 77. num. 1.
bb. Vel nisi * malitia suppleret ætatem: quia tunc et-17
ante dicerentur nobiles, d. c. continebatur, & c. 1. de
despons. impub.

tutor quoque * pubertati pupilli tenetur tutelam
 redere, id est, tutelæ rationes reddere, alias restituere
 tutelam, *l. 2. §. ei quoque. ff. de judic. l. cum pupillus, ff.*
de rel. & rat. dist. l. un. in fin. ff. si pen. appel. l. tutor qui §.
tutor, pro pupillo, §. 1. ff. de administr. tutor. l. 1. §. ult.
in sur. l. liberto suo, §. pater duos, in fin. ff. de ann. legat.
ex illa, ff. ad leg. Cornel. de fals. & l. pen. C. de suspect.
 idque non solum pubere jam facto petente, sed
 eo forte absente, ejus legitimis hæredibus, per
 totam *l. ab hostibus, ff. ex quib. caus. maior & l. hæc au-*
§. 1. & 2. ff. ex quib. caus. in poss. eat. & in l. nec eos,
cap. & post. revers. & ita tenet Bald. confil. 256.

ideo, ut nec * idem tutor possit sub prætextu mor-
 tuisdem puberis, & substitutionis, eadem bona re-
 polire, licet ignoretur, an sit mortuus, nisi probata
 morte: Quia interim non debent legitimi hæredes im-
 pedi, ut tradit Bald. confil. 12. versic. sequitur aliud
 sum, & confil. seq. lib. 3. cum longe abesse * æqui-
 tur morti, *l. multa, in princ. ff. de cond. & demonstrat.*
in l. mater, colum. ult. vers. idem longe abesse, ff. de
cond. & demonstr.

Hæ quoque pubertas præsumitur, & probatur ex cō-
 vento 12. annor. in fæminis, & 14. in masculis, *l. 2. C.*
de nup. vel cur. l. 5. ff. qui test. fac. poss. l. 2. ff. de vulg. & pup.
ad l. precib. in verb. 14. annis, C. de imp. & al. subst.

- 23 Cur autem foeminae * citius existimentur, sine
tius puberes, & nuptiis idoneae, quam masculi, Macrobius
rationem adfert *lib. 1. Commentar. de somn. Scipionis*: videlicet foeminas propter votorum festi-
tatem maturius biennio legibus liberari, atque ita
12. pubertatem foeminas auspiciari prudentibus placuisse
24 eo quod tempore illo Romae * puellae nuptum
tur; id quod ea ratione factum, Plutarchus interpre-
tatur in Numa, ut celerius conjugum morestene-
huc aetate imbiberent, & ad obsequium virorum fac-
25 lius flecti fingique possent, aliter * atque Spar-
vabatur, in qua adultiores demum virgines, & le-
nubiles annis viris in matrimonium collocabantur.
vero id naturae potius assigno, quae mulieres citius
monet generationis, veluti naturae inferioris: ve-
lia poma celerius maturescunt, robusta serius, ut
26 idem * Macrobius, *lib. 7. Saturnal. cap. 7.* quae em-
firmiora sunt, ea facilius celeriusque perficiuntur
scribit Theophrastus, *de causis plantarum, lib. 4. ca. 9.*
11. Natura enim (ut Plutarchus in Problematis
dit) causam sustinet, & augetur foemina, & cresta
a lulta perficitur ante quam masculus; ideo foemina
27 octavo die veteres Romani nomina * imponere
sueverunt, quamquam in maribus in nonum die
rent.
- 28 Et quod * pubertas praesumatur, & probetur
complemento duodecim annorum in foeminis, &
tridecim in masculis, est hodie praesumptio
& de jure non admittens probationem in contrariis
secundum gloss. in *l. fin. ff. quod met. caus.* & facit
qui fidem, extr. de sponsal. Maxime in materia tute-
finiendarum, vel testamentorum *l. qua aetate ff. de test.*
- 29 Quod tamen locum * non habet, primo in
ria matrimonii contrahendi, ubi probatio in con-
trariis admittitur, juxta *c. puberes, c. de illis, et*
despons. impub.

secundo * non procedit in causa alimentorum, in 30
pubertas extenditur in foemina, usque ad deci-
mum quartum, in masculo, usque ad decimum octa-
vum annos, idque pietatis intuitu, *Mela ff. de aliment.*
§. h. legat. ut dicunt Lud. Roman *sing.* 600. & Fran-
cis Cremonens *sing.* 77. quos sequitur Myns. *Observat.*
sent. 3. quæ constitutio etiam rationem habet; ante
eam ætatem, ut plurimum videmus non suffice-
re ieris suam ipsorum artem, vel industriam, ut se a-
liant, & tunc (ut Modestinus inquit) plenæ pubertatis
incipiunt, *l. arrogato, non tantum, ff. de adopt. §. mino-*
re Instit. eod. & Paulus, *lib. 5. sent. tit. 4. §. ult. Instit.*
qu. ex caus. manumitt.

tertio non * procedit in spadone, qui pubescit de- 31
cimo anno decimooctavo, ut tradit Iul. Paulus, *lib. 3.*
sentent. tit. 4. l. 2. de testamens. & Iac. Cuiac. *de*
lib. 4. tit. 13.

quarto non * procedit extante statuto, vel consue- 32
tudine contraria, ut tradit Cuiac. *d. tit. 13.*

quinto non * procedit jure veteri, quo jure puber- 33
tas estimatur ex inspectione corporis, si lanuginem ha-
beret, *puberes, de despons. impub.* sic enim constituit Pla-
to *lib. 11. de legib.* dum scribit, ætatem * ad nuptias ido- 34

ne æstimari inspectione nudi corporis, etiam si vir-
gum pudenda noli omnino nudari. Et apud Lace-
dæmonios, Lycurgus * etiã virgines omnino nudas pro- 35
ponebat oculis omniũ in publicis spectaculis. Sic apud
Romanos olim observatum fuisse, testatur Iustinian. *in*
Instit. quib. mod. tutel. fin. & l. un. C. quan. tut. vel cur.

Ulpian. Nec abs * re antiquæ leges marem tantum in- 36
tuitu nudum jusserunt, ut proinde cognosceretur pu-
ber esse esset, an impubes: foeminas vero nudas ob id
inspici non patiebantur, impudicum illud atque in-
moderatum judicantes, *d. l. ult. & d. §. 1. cum impudica*
corporum nuditate, multos ad furorem turpis
æris & libidinis adigerent.

Ecc 3

Ve-

Verum Hieron. Maginus. *Miscellan. primo, cap. 2.*

Cuiac. in l. maior. 2. verbo, decreto, ff. de minor. haro. 1. Perius

§ 37 nionem * reiciunt, & contrarium tenent, intelligentes

habitu corporis, non obscœnam quandam imaginem

tionem: sed de eo, qui habitu corporis maior fuit in animalibus.

declaratus, videlicet vniverſi corporis diſpoſitio meliore

figuram, ac formam, five aliquam corporis totius | li

berorum procreationem, natura prorsus idota

commoditatem referentes: Nec enim autores veri

usquam hujusmodi improbitatis meminisse, sepu.

beres ex corporis habitu, vel ex certo annorum n.

38 mero, vel ex utroque judicandos. Puberem, inui

Vlpianus, Cassiani eum esse dicunt, qui habitus

poris pubes apparet, & generare possit per ætatem

quasi dicat Vlpianus: Is ex Cassianorum sentit

pubes appellandus est, cuius universa corporis dpo

fitio fatis ad liberorum procreationem facile videtur.

cuius potest idonea. Proculiani autem eum dicea

esse puberem, qui quatuordecim annos explevit

Verum Priscus, ejusque * sectatores in quem utroque

que concurrat, & habitus corporis, & annorum

merus, puberem definiunt. Et licet Vlpianus no-

40 presserit, cujus sententia obtinuerit, tamen recepat

fuisse Proculianorum sententiam, non obsecrare

cuit Tertullianus. in libro de virginib. veland. cxi

verba recenset Balduin. *Instit. quib. mod. tuc finit. in*

his; nostra sancta constitutione. Quam opinionem ear

confirmat Macrobi. in som. Scip. lib. 1. & Vlp. in l.

de vulg. & pupil.

41 Hinc etiam* antiquitas apud Romanos maf

usque ad decimumquartum annum comæ solebant

triri, idque clarissime testatur sic Martialis.

Et Padagogo non iubente, lascivi

Parere gaudent villico capillati.

Tempore vero pubertatis, hoc est, statim laplo

cimo quarto annorum spatio, comæ, in lignum pul

horis, pueris præcidebantur, & detonsas comas aris-
 ticus Dei fuisse consecratas, ut tradit idem Martial.
Epig. & Persius *Satyra* 3. Nec non Jul. Sabinus
de legilium.

Tertio regula * ampliatur, ut procedat, quod etiam 42
 pupillum attigisse ultimum diem decimi quar-
 tati, idque favore pupillorum, aspirantium ad ho-
 nestam libertatem, quos longa premit custodia, & in-
 iusta vis tutorum, *l. qua aetate ff. de testam.* ubi Cuiac.
l. 2. ff. de excus. tut. dicit, id speciale esse in testa-
 mentatione, & pupillari substitutione, *argum. d. l. qua*
aetate. Verum Boerius *ad consuetud. tit. 1. §. 8. vers. accõ-*
pudicit, non sufficere annum decimum quartum
 motum esse, ut habeatur pro completo ad tute-
 lationem: sed opus esse, ut totus decimus quar-
 tus sit completus, per textum, *Instit. quib. mod.*
l. 1. in verbis, annum completum, & ibidem Angel.
l. si cui, in princ. & ibi Bart. ff. de legat. 1.

Quarto ampliatur * regula, quod etiam si tutor 43
 finem tutelæ per errorem in officio duraverit,
 merum administrationem retinuerit, non præ-
 iudicium nominum paternorum, quæ post pu-
 erum adolescentem idonea fuerunt, quia actio-
 nem inferre non potuerit, *l. tutores, qui post, ff. de admi-*
nistrat. tut.

Quinto ampliatur, quod * etiam finiatur tutela pu- 44
 eris furiosi, vel mente capti: quia potius confide-
 ritur, & inspicitur causa naturalis, quam accidentalis:
 infanti insanitas, *arg. l. qui habent, §. si pupillus, ff. de tutel.*
 ut etiam * ilico adveniente perfectione decimi 45
 anni in masculo, finiatur tutela ipso jure, & sine
 iudicio hominis, ut notat Bart. *in l. Imperator, ff. de jur.*
l. 1. ff. & gl. in l. in criminali, & ibi Dd. *C. de jurisd. omn.*
l. 1. & Tiraq. in l. si unquam, verbo, revertatur, num. 115.
de revoc. donat.

Ad eadem quoq; * ætas quem facit habilem ad testan- 46
 dum,
 Eee 4

entore. Quia Bartolus loquitur * in fictione privati- 55
 quæ non habet locum in his quæ sunt juris ; per il-
 la rationem, quod Princeps habeat liberam volun-
 tam, secus vero est in fictione inductiva, quæ bene
 potest per Principem.

Iac quoque * ætate 14. annorum, filius potest, in- 56
 vi patre, intrare religionem, & se eximere à patria
 necessitate, secundum gloss. in c. 1. 20. quæst. 2. & Dd. in
 institutus, de restit. in integr. Abbatem in c. ex parte,

sur gl. 3. num. 11. de restit. spol. Et idem quoque * dicē- 57

dn erit in voto sacri ordinis, & electione sepulturæ,

secundum Abbat. in d. c. ex parte, num. 11. & facit c. liceo

per num. 1. cum gl. in verbo, filius familias, de sepult. lib.

red. de Senis, in responsione, quæ est post consil. 253.

3. versic. Præterea, quod ad jus Parochiale. Quia * 58

in omnibus prædictis, talis ætas quatuordecim annorū

plena & integra reputatur. Et propterea in causa

rimoniali agere poterit, & defendere, ut dicit Do-

minic. in c. licet, vers. Quid si Senis, de sent. excom. quia

etiam personam habet standi in iudicio, ut tradit

in c. qui generaliter, §. final. ff. de proc. in

reputatur maior 25. annorum, ut dicit text. in

si annum, & supra quoque diximus, num. 52.

tem pubes * factus poterit torqueri, non ante, l. de 59

ore, ff. de quæst. Et tenetur pœna * legis Iuliæ, de ad- 60

atriis, non ante, l. minor annis, ff. de adult. l. auxilium, §.

ad leges, & ibi gl. verb. minor, ff. de minor. Et quod

habens * habitum novitiorum, per annum censeatur 61

infessus, clem. eos, & ibi gl. verb. ætate, de regularib.

A decimoquarto quoque * anno, in Syria mares 62

obligantur, l. ætatem, ff. de censib. & evanescit 63

institutio pupillaris, §. masculo, & ibi Balduin. in verb.

cesserint. Instit. de pup. substit.

Præterea quoque tempus * pupillaris ætatis, id est, 64

pupilli quatuordecim subtrahuntur de medio ex omni

prescriptione longissimi temporis. Bald. in l. cum no-

rissimi, post princ. num. 1. vers. nota, quod in omni
 scriptione longissimi temporis, ætas pupillaris subtrahatur
 C. de prescript. 30. vel 40. ann. Bald. in tract. prescript.
 in 1. parte, 6. part. princ. num. 34.

65 Eadem quoque * ætas pubertatis, facit tempus
 neum ad fidelitatem præstandam, l. imperialem, §. pe-
 terea, si quis, ff. de feud. defunct. controvers. sit int. an
 & agn. in usib. feudor.

66 Pubertate quoque * alterius fratris, finitur tula
 67 dativa, & * impubes reincident in potestatem fratris,
 nisi testamento datus fuerit tutor: quo casu non e-
 finit esse tutor ejus, qui adhuc est impubes, quia fin-
 per legitima tutela testamentariæ cedit, l. si tutor, ff.
 duobus, ff. de tut. & rat. distrah. l. si tutores, Cod. de testam.
 tutel.

68 Declaratur prædicta * regula, ut non procedat
 mo, secundum Oldradum, consil. 52. in tutela Re s.
 quæ non finitur pubertate, siue decimoquarto ano
 sed quod eo invito dandus sit curator usq; ad vigi-
 mum quintum annum, dicitque nedum juris
 ctionem, sed ne reliquam bonorum, jurium & negoti-
 orũ regni administrationem per se exercere possit
 post vigesimum quintũ annum completum, idque
 ratione: quod fragile & infirmum sit hujus ætatis co-
 filium, multis captionibus, & multorum insidiis
 positum, ideoq; iis rerum suarum administratio
 mitti non debeat, etiam si rem suam bene gerant, l.
 ff. de minor. & multo minus negotia publica: puta, in-
 perialia, quia ubi majus est periculum, cautius est ag-
 dum, l. 1. §. sed si quis ff. de Carb. edict. Cum enim sta-
 lem mentem nondum adeptus fuerit, in tam tene-
 ætate, non debet sapientium hominum jura pertu-
 ctare, l. fin. C. de testam. milit. quam opinionem simp-
 citer, & expresse quoq; tenent Ioan. Andr. in addit.
 Speculat. in rubr. de tutore, Alber. in rubr. C. quand. tu-
 69 vel cur. Verum recte * perpendendo, verba Oldradi

Jo iuntur generaliter de quocunq; Rege, sed de cer-
to Rege, scil. Legionis & Castellæ, ut patet in *d. consilio*
& maxime iste, in quo discretio; & ibi, in lib. Legionis,
taulcat leges, & capitula constitutionū regni Legio-
mit. 3. *C. de Orphanis. l. 1. & fin. & in 1. par. l. 3. c. 15. leg.*
ibi dicitur, quod tutela regis finiatur vigesimo de-
cimo anno, atque ita restitui debeat, litera vulgo cor-
pta.

Sunt quoque * qui teneant pubertate finiri tutelam 70
pris, quos refert & sequitur Boer. tit. 1. §. 8. circa fin.
confer. Sunt etiam quidam, qui dicant puberem
esse ea facere, quæ sunt simplicis jurisdictionis, non
eo ea, quæ concernunt administrationem regni: In
omni opinione invenitur Bartol. in *l. quidam consulebant,*
de re jud. & Panormit. in c. cum vigesimum, in fin.
de offic. & potest. jud. deleg. & cum opinione Bart. trans-
fer. Anton. Corset. in tractat. de excellent. & potestate
Regia, quest. 16. Jas. in l. fin. C. de test. milit. & late Guil.
Benedict. in c. Raynutius, in verbis, adjecta impuberi, n.
de test. gl. pragmatica in Proæmio, verbo, susceptione,
gl. 4. verso. Sed mihi videtur * utilius & consultius, 71
tutela regis finiatur pubertate, ita ut non sit ei
viduus curator, sive Regens aut alius quocunque
nomine, loco regis administrator, sive unus, sive, plu-
ri: Non tamen quod solus debeat per se proprio
intu & consilio administrare, sed per se, & nomine
alio, cum consilio & directione delectorum pruden-
tium & fidelium virorum, ut scilicet cesset invidiosa illa
curatorum vis, potestasque; & adolescens Princeps
reptius nitatur communi suorum Principum consilio:
pro uno, plures habeat tutores, sed moderatores,
ec * eo potestatis evectos, ut quicquid iis lubeat, li- 72
nat: Periculosum enim est uni alicui tantam, tamque
uturnam esse potestatem in res alienas: idq; hac ra-
tione statutum fuit, ne per longiorem tutelā, occasio in-
deret malevolis res novas excitādi, id qd. etiā refert
gloss.

- gloss. pragmat. in *Proem. in verbo, susceptione*, & sequitur Bald. in *princ. tit. quib. mod. tut. fin.* ubi opor-
 73 id exemplificat * in Stilicone & Rufino, perfidis tro-
 ribus Arcadii & Honorii : qui cum diutius libere o-
 minarentur, sua perfidia autores fuere evertendi im-
 perii Romani.
- 74 Secundo non * procedit regula, quo ad causase-
 ptas ante pubertatem, quis tenetur prosequi tuton-
 que ad finem, ut tradit Boer. ad *consuet. tit. 1. §. 8. in.*
 75 *C. ut causa pubert. adsit tutor* : quia est * dominuli-
 tis, unde potest hoc facere, etiam sine speciali mala-
 to. secundum Alexand. *consil. 135. num. 2. lib. 2.* Mxi-
 76 me, quando nondum rationes * redditæ sunt, ne ad
 causam pertinentia instrumenta : quo casu fidei, ace-
 recundia curatorum convenit, ut consilio suo e-
 ptam litem perficiant, *l. ita autem, §. post completam, jda*
 77 *administr. tut.* sed non * poterunt agere actione juda-
 ti, *l. tutores, ff. eod. l. negotiorum, §. curator, & l. tutor, ff.*
appellat. l. un. in fin. ff. si pend. appel. mors interven.
- 78 Idem quoque * dicendum erit in Syndico vel Po-
 curatore fabricæ Ecclesiarum parochialium, ut finito
 eorum officio, pendente lite, subrogari faciant mo-
 dernos Procuratores & Syndicos, secundum Bart. *l.*
 79 *fin. §. fin. & l. negotiorum, §. fin. ff. de appellat.* Maxime
 non reddiderunt rationem, *d. l. tutor, ff. de appellat.*
 idem quoque in Rectore seu curatore alicujus Ecc-
 siæ, qui finito officio, licet desinat illius esse Rect-
 tamen tenetur persistere : ut tradit Rota, *decis. 78. v.*
de Procurat. in novis. & Innocent. in *c. gratum, de off.*
 80 *delegat.* Adeo, ut etiam * tutoris hæredes teneantur
 choata explicare, *l. 1. de fidejuss. & hered. tut.* Nisi p-
 finitam tutelam curarint puberi dari curatorem, &
 eum administrationem transferri, *l. tutores, §. parvi,*
ff. de admin. tut. & tradit Io. Fab. in *l. 1. C. ut causa p-*
pubert. & Angel. Aret. in §. fin. Inst. quib. mod. tut. fin.
- 81 Tertio non * procedit regula, etiam quo ad caus-

ne inchoatas, quando non curavit puberi dari curam, & in eundem administrationem transferri. eo casu non liberatur periculo tutelæ: ut tradit Per. ad consuet. d. §. 8. Dec. in c. ex parte 2. num. 2. in 3. lib. de appell. & novissime Rævardus variorum 1. c. 1. & facit l. à tutoribus, §. officium, & l. ita autem, §. si tutor ff. de administr. tut. l. ad mone. C. qui pet. tut. vel cur. Et in solum * tutor admonere debet puberem, ut sibi curem petat; ad quod simpliciter tenetur; sed etiam, si furas vitare velit, & moram irregularem, debet non dum offerre se paratum rationes reddere, & reliqua vivere, sed etiam denunciationibus frequenter in-
impositis, puberem ad iudicium provocare: Quod si pubes contemnat, & tempus extrahat, debet tutor ad acta in iudicio protestari, per se videlicet non statim quo minus tutelam restituat, qua solemni, seria, & explicita oblatione, & interpellatione, vel protestatione securus erit tutor ab usuris, l. fin. C. de usur. pup.
Quarto non * procedit regula, quo ad jus obligationum recte contractarum, quarum vis collata est in tempus finitæ tutelæ. Itaque si tutor recte crediderit in incunias pupilli nomine, pupillus quantumvis pubes à tutore liber, non poterit prius eas exigere, quam transierit dies earum exigendarum, l. si tutela, ff. de administr. tut.

Quinto non procedit, quando pupillus * inceperit curare, quo casu cessat cura, si tutela indigeat; quia concurrente causa naturali & accidentali, prævalet naturalis: ut tradit Ulp. in l. 3. ff. de tutelis, quia (inquit) in pupillorum furiosorum persona, agnatos curatores non admittimus: Idcirco putamus, si minor viginti annis furiosus sit, curatorem ei non ut furiosum, sed ut adolescenti dari, quasi ætatis sit impedimentum, & ita definemus ei, quem ætas curæ vel tutelæ subicit, non esse necesse, quasi dementi curatorem quæri: & ita Imperator Augustus rescripsit; cum

- magis ætati quam dementiæ tantisper sit consensum. Et tradit Christoph. Port. *Instit. de curat. am.* 13. & ibi Angel. Aret. *in prin. verb. ex inquisitione*
- 85 Vnde Imperator * Antoninus quoque rescriptit, *1. C. de Curat. furiosi*. Curatores impleta legitima ratione, prodigis vel furiosis tribui.
- 86 Sexto & ultimo, non * procedit de generalis consuetudine omnium regionum; qua officium administrationis, & per consequens periculum futuritatis continuatur, & porrigitur usque ad legitimam ætatem adultorum: puta, viginti quinque annos. Nam qui semel legitimi dati sunt tutores, iidem tutorumque & curatores permanent, & rebus minorum præfunt, usque ad maiorem ætatem. Quam consuetudinem Andr. Gail. Cæs. Majest. Consiliarius in Germania præcipue vigere dicit, *lib. 2. pract. obseruat.*
- 87 *obser. 96. num. 1.* Et ex * statuto nostro Ultrajectino masculi demum fiunt puberes decimo octauo anno, foemina vero anno vigesimo. Verum neuter eorum potest bona sua alienare vel vendere ante vigesimum annum, nisi cum consensu suorum tutorum vel propinquorum, ut constat ex *Rubric. 28. artic. 6. & Rubric. 31. artic. 1.* Nec etiam * vigore huius statuti poterit minores alienare, post vigesimum annum, non servata solemnitate statuti, secundum Dec. *consil. 386. num. 1. vers. ubi concludit, quod stante statuto*, & Perr. Rebuff. *de restit. gloss. 2. artic. 2. in fin.* In agro vero Ultrajectino, masculi fiunt puberes decimo quinto anno, & foemina duodecimo: sed neuter eorum poterit bona sua vendere ante vigesimum annum, nisi cum consensu suorum propinquorum, iuxta ordinationem iurum pagorum sitorum in provincia Ultrajectina, vulgo *Het Landt recht*/ de anno 1529. 23. Martii.

S V M M A R I A.

Curatio finitur anno vigesimo quinto.

Puberes qui dicantur.

Puberes ab impuberibus & pupillis separantur.

Adolescens quis, Censorino.

Etas viginti quinque annorum, legitima etas appellatur, & quare.

Vnde appellatio legitima etatis fluxerit.

Minores viginti quinque annis stipulari non possunt.

Parvuli dicuntur usque ad annum vigesimum quintum.

Curatores sunt secunda etatis moderatores, & tutorum successores.

Legitimus curator quibus datur.

Honorarius curator quis, à quo datur, & quibus.

Cura furiosorum & prodigorum finitur, quando apparet eos ad sanitatem, vel sanos mores rediisse.

Prodigi & furiosi, si ad sanitatem vel sanos mores redierint, an ipso jure desinant esse sub cura, vel opus sit judicis declaratoria.

Magis communis opinio quod furiosi & prodigi cura finiatur ipso jure, si redierint ad sanos mores.

Ampliatur num. 15.

Licet aliquis fuerit assumptus inter primores civitatis, non censetur per hoc sublatum interdictum administrationis.

Licet is, cui facta fuerit interdictio, non fuerit prodigus, valet tamen interdictio.

Communis opinio.

Minor viginti quinque annorum, non potest habere Ecclesiam parochialem.

Collatio facta Ecclesie minori, non valet tanquam facta inhabili.

Collatio facta minori 25. annorum, non convalescit, licet lite pendente fiat major & habilis.

- 22 *Ut cura finiatur, requiritur extremum momentum anni 25. esse elapsum.*
- 23 *Minores ante annum 25. curatorum auxilio re-
tur, nec eis committitur sua rei administratio, ce-
rem suam bene gerant.*
- 24 *Virilis vigor post annum vigesimum quintum im-
pletur.*
- 25 *Minor viginti quinque annis non admittitur
honores.*
- 26 *Etas legitima status appellatur, & quare.*
- 27 *Etas legitima dicitur perfecta, plena, integri-
robusta etas, & quousq; duret.*
- 28 *Etas viginti quinque annorum, finis pubertatis di-
citur.*
- 29 *Anno vigesimo quinto dicitur quis sue etatis fieri.*
- 30 *Minor viginti quinque annorum, dicitur Exephus
Cuiacio.*
- 31 *Iusta etas dicitur tempus viginti quinque annorum.*
- 32 *Adolescentes ante etatem vigesimi quinti anni, ea
beneficio liberorum, suarum rerum administra-
nem recipiunt à curatoribus.*
- 33 *Decreta Consulium vel Presidium, quibus conceduntur
minoribus maturius res suas recipere à curatoribus
dicuntur ambitiosa.*
- 34 *Ambitiosa decreta quæ dicantur.*
- 35 *Tutorum curatorumque datio, olim ad Prætorum
pertinuit.*
- 36 *Princeps veniam etatis concedit.*
- 37 *Puberi viginti quinque annorum, restitutio in-
competit, qui ventum etatis obtinuit antequam ex-
traheret; & quæ sit ratio. Limitatur num. 38. 39.
40. 41. sublimit. num. 42.*
- 43 *Facti maiores fide restituantur.*
- 44 *Simpliciter habilitatus, ut pro maiore habeatur ad
trahendū, non est habilitatus ad alienationem bono-
rum immobilium, vel illorum bona hypothecanda.*

Princeps de plenitudine potestatis, potest habilitare minorem viginti quinque annis ad contrahendū, obligandū, & alienandū bonā immobilia.

Civitas superiorem non recognoscens, an concedere possit alienationem bonorum immobilium minori.

Statutum an possit minorem habilitare ad alienandum.

Reservata Principi exercere possunt officiales perpetui.

Dux Mediolani habet plenitudinem potestatis, sicut Imperator.

Quando ultra prohibitionē juris concurrat prohibitio patris testatoris, qui voluerit liberos manere sub cura, usq; ad annū vigesimū quintum, non potest Princeps sine causa magna concedere minoribus viginti quinq; annis alienationem bonorum immobilium.

Enia etatis a masculo impetrata ante annum vigesimum, & a foemina ante annum decimumoctavum, est nulla.

Rescriptum venie etatis, ab ipso impetrante praesentari debet, & non per procuratorem.

Eniam etatis impetrans, debet probare honestatem morum vite, animi probitatem, & mentis solertiam.

Praefectus Vigilum, de quibus olim cognoverit.

In locum Praefecti Vigilum, Iustinianus substituit Praetorem plebis.

Enia etatis, quis uti non potest, quamdiu literae non fuerint comprobatae, vel interinatae.

Irata impetrata a Principe intelligitur, si preces veritate nitantur.

In gratia incumbit onus probandi de veritate eorum, quae dicta sunt in supplicatione.

Enia etatis impetratio, licet ad quaedam prodest, non tamen ad munera publica subeunda prodest.

Etatis legitime appellatione non venit aetas dispensata.

Si sit mentio legitime etatis, intelligitur de aetate naturali.

F ff

rali

- rali viginti quinque annorum, non de aetate di-
sata à Principe per rescriptum.
- 62 Adultus curatorem habens, equiparatur pupillo
ei, cui bonis interdictum est. n. 66.
- 63 Curatoris potestas qua.
- 64 Lex taxative loquens de pupillo, habet etiam locum
in adulto, & e contra.
- 65 Taxativa nunquam excludit casus similes.
- 67 Adultus curatorem habens, pupillo non equiparatur,
quando agitur de adultis liberandis.
- 68 Adultus potest suo curatori, ac etiam extraneo, res
alicujus auctoritate, hereditatem restituere.
- 69 Adultus sine curatore testamentum facere pote-
70 Adultus non restituitur adversus testamentum
suum; & qua sit ratio.
- 71 Adulto dolose inducto ad testandum, datur venia
ab intestato actio de dolo contra heredem scriptum
vel in factum ad interesse.
- 72 Communis opinio.
- 73 Adultus habens curatorem, potest etiam per
testamenti alienare, & executoribus potestatem
alienandi bona immobilia sine decreto.
- 74 Adultus testari potest etiam invito curatore.
- 75 Adultus curatorem habens, potest facere contrarium
qui sapiant ultimam voluntatem sine curatoris a-
ritate: ut dedicare se, & sua monasterio.
- 76 Curator nuptias cur impedire non possit.
- 77 Auctoritas curatoris non est necessaria, in negotiis
blicis, ut in nuntiatione novi operis, causa juris
blici.
- 78 Curatoris auctoritas non requiritur in his, quae
ipsum curatorem aguntur.
- 79 In his, quae concernunt salutem animae adulti, ut
servatione juramenti, non curatur potestas curat-
80 Adultus si juraverit convента adimplere, potest
veniri ex juramento sine curatore.

Adulto non datur curator, nisi volenti.

Adultus potest agere contra curatorem pro mala administratione, ante finitam tutelam, secus in pupillo.

Puberi datur curator ab eisdem Magistratibus, à quibus datur tutor.

Judex delegatus potest dare tutorem, quando lis movetur adulto coram delegato.

Judex delegatus in beneficialibus, dat curatorem.

Judex delegatus potest in integrum restituere, quando restitutio in integrum venit coram eo incidenter.

Ante rescriptum D. Marci invitis nulli curatores dabantur, nisi redditis causis.

Curatorem minori 25. annis à Preside, vel à Consulibus postulans, veteri jure causam, cur eum dari desideraret, exprimere debebat.

Quæ erant causa juxta lege Latoria expressæ.

Inaservia quid.

Dementia quid.

Hodie curatores dantur etiam non redditis causis.

Curatores hodie non dantur invitis adultis, sed possunt illi, si volunt arbitrio suo administrare, salvo beneficio restitutionis.

Curator ad certam causam vel negotium datus, eo finito, finitur cura.

Pupillus si furere cœperit, non dabitur ei curator, si tutorem habeat.

Statuta aliter loquentia de pupillis, et aliter de furiosis, quænam servari debeant.

Adolescenti furioso curator datur ut adolescenti, non ut furioso, et quæ sit ratio.

Tutela finitur arrogatione impuberis.

Arrogatus transit in potestatem arrogantis.

Arrogatio dicitur minima capitis diminutio.

Quomodo quis arrogatus esse debeat, ut tutela arrogatione impuberis finiatur.

Quod omnes tangit, ab omnibus debet comprobari.

- 103 Deprecatione pupilli finitur tutela; & qua sit ratio.
- 104 Deprecatio est media capitis diminutio.
- 105 Tutela legitima tollitur capitis diminutione pupilli.
- 106 Tutela finitur omnibus capitis pupillaris diminutionibus.
- 107 Servitute pupilli finitur tutela.
- 108 Pupillo ab hostibus capto, finitur tutela.
- 109 Item ingratitude pupilli, vel pro delicto in meliorem dato.
- 110 Morte pupilli tutela finitur, & qua sit ratio.
- 111 Relativorum talis est natura, ut posita seponant, & seposita se perimant.
- 112 Pupillo mortuo, tutor statim debet heredibus pupilli reddere rationem, eoque nomine poterunt heredes tutorem convenire.
- 113 Minore mortuo absque heredibus, & venientibus ab intestato, quis succedat, fiscus ne, an tutorum curator.
- 114 Communis opinio, quod fiscus succedat.
- 115 Auctoris opinio.
- 116 In dubio contra fiscum in favorem privati est judicandum. Ampliatur num. 117.
- 118 Tutoris capitis diminutione, per quam libertas vel civitas amittitur, perit tutela, & qua sit ratio. num. 120. Ampliatur num. 122. 123.
- 119 Item tutore bannito cum confiscatione bonorum.
- 121 Civitatis jure pereunte, perit & tutela.
- 124 Tutoris minima capitis diminutione legitima tutela perit, ceterae non pereunt.
- 125 Vbi agnationis non habetur ratio, non finitur tutela minima capitis diminutione tutoris. Ampliatur numero 126.
- 127 Ex Novella Iustiniani 118. tutela, nec minima capitis diminutione pereunt.
- 128 Exilio tutoris quando tutela finiatur.
- 129 Morte tutoris finitur tutela.

Lex Platonis de petendo tutorem in locum mortui tutoris ; & non petentis, pœna.

Pluribus existentibus tutoribus, si unus decedat, an inter eos sit jus accrescendi, vel inter superstites.

Tutela non transit ad heredes.

Heres defuncti tutoris inchoata ab eo debet explicare.

Tutore mortuo, pupillus nō liberatur, sed datur alius.

Remotione tutoris, ut suspecti, desinit esse tutor : & declaratur num. 136.

Furore vel alio simili morbo vel vitio superveniente, non finitur tutela, sed datur curator in locum furiosi, muti, & surdi tutoris.

Curatio data ob furorem cessat, cessante furore. Limitatur num. 139.

Captivitate tutoris apud hostes non finitur, sed suspenditur tutela, propter spem postliminii, & interim datur Attilianus tutor, & quare.

Captio pupillo, finitur tutela, & qua sit ratio.

Pupilli captivi bonis datur curator.

Secundo matrimonio matris tutricis, ipso jure perit tutela ejusdem matris : & qua sit ratio.

Prator sequi debet liberorum utilitatem, non scripturam testamenti vel codicillorum.

Conventionione in manum finitur tutela fœminarum : & qua sit ratio.

Mulier in manum viri veniens, cum capite fortunas suas in familiam ac domum mariti transfert.

Mulier in manum viri veniens, transfert omnia in virum dotis nomine.

Mulier maritum habens, tutorem non habet.

Arrestum Curie Plurajectine.

Fœmine post conventionem in manum non obligantur civiliter, ne marito quidem autore, sed necessaria est tutoris auctoritas.

Pupillus patre autore cujus in potestate est, non obligatur, tutore vero autore sic.

822 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 152 *Fœmine olim liberabantur tutela, quando viri
Vestales essent capta.*
- 153 *Finita conditione, ad quam fuit tutor datus,
finitur.*
- 154 *Voluntas testatoris ubiq; servanda est.*
- 155 *Propter voluntatem testatoris servandam, res datur
quandoque à verborum proprietate.*
- 156 *Ut mens testatoris servetur, dispositio facta in
casu, trahitur ad similem. Ampliatur num;*
- 158 *Finito tempore, ad quod fuerunt dati tutores,
tutela.*
- 159 *Limitata causa, limitatum producit effectum.*
- 160 *Ad tempus permissa, postea censentur prohibita.*
- 161 *Excusatio tutoris iusta, finit tutelam.*

- 1 **S**ecunda regula est; quod * curatio non finiatuini
Sanno demum vigesimoquinto, §. 1. *Instit. de curat.*
- 2 *Et l. 1. ff. de minor. ut * puberes, id est, adolescentes, ju-
nes, sive adulti, l. si iudex, l. si res pupillaris, ff. de mino-
si sine, §. interposito, l. tutores qui, §. adolescēs. Et §. ult. de
admin. tut. l. quod si minor, §. non semper, l. patri, §. prae-
ff. de minor. l. Papinianus, in fin. cod. l. ult. §. ult. ff. de op-
Et l. 1. §. in causis, ff. de administ. tut. Et ideo * hi ab im-
beribus pupillisque separantur, tot. tit. rem pupil. v. a-
doles. sal. for. l. impuberibus, ff. de suspect. tut. l. 1. §. 1. de
cont. Et util. act. tut. l. 5. §. si actor, ff. de constit. pec. l. pelli-
ff. de appell. Censorinus * tamen in libro die natali, ad-
lescentem ad ecimo quarto anno, ad trigessimum
scribit ab eo, quod ad id usque tempus adolescat. Et
hæc * quoque ætas viginti quinque annorum leiti-
ma ætas appellatur, l. ex duobus, ff. de negot. gest. l. qui
in fin. ff. de testam. tut. l. 1. ff. de fidejuss. tut. Idq; baci-
tione, quod lege aliqua adolescentibus id spatium
tatis ad res suas recipiendas præscriptum fuerit, in
Etumque id fuit lege * Lætoria, quam de minoribus
vigintiquinque annis scriptam, totamque in eo an-
mero*

mito versatam, ex ejus legis capitibus, quæ ad nos
 venerunt, facilis conjectura capi potest, ut colligi
 perit ex Cicerone *lib. 3. Offic.* quo circumscriptio
 adfcentium vindicabatur, ætatiq; fraudibus ex-
 pta succurrebatur. Et ex Spartiano in M. Antonini
 Philosophi vita, quo minoribus vigintiquinque an-
 natorum dandos continebatur. Nec non ex Sue-
 to *lib. 4. Pratorum*, quo minores * vigintiquinque 7
 itipulari verabantur, id est, spondendo obligari,
 nostri autores loquuntur: in qua quidem * ætate 8
 constituti parvuli adhuc dicuntur, *l. 2. C. de fund. patri-
 ni. lib. 11.* Vocantur etiam * secundæ ætatis curato- 9
 & quasi tutores in officio naturalis erga minorem
 pietatis: ut tradit Justinian. in *Novell. 155.*

Ampliatur autem hæc regula primo, ut procedat,
 etiam hæc cura five curatio, duret usq; ad annum
 quintum, tam * in legitimo curatore, id 10
 deo, qui datur iis, quibus lex 12. Tabularum * dari 11
 nempe furiosis & prodigis, quam in honorario,
 qui à Prætore datur ei, qui nuper pubes factus
 sua negotia gerere non potest, item surdis, mu-
 & perpetuo morbo affectis: ut tradit Harmeno-
 ius, *tit. de curat.* & Hotoman. *de verb. signif. in ver-
 curator.*

Verum hæc ampliatio * non procedit, si furiosus 12
 prodigus ante vigesimumquintum ætatis annum,
 adanos mores redjerit: quo casu statim eorum cura
 furiosis, *§. furiosi. Instit. de curat. l. 1. ff. de curat. furios.* &
 hoc pulchre tenet Bald. per illum textum celebrē,
 Ang. Aret. in *§. item prodigus, in ult. quest. Inst. quib.*
 est *permiss. fac. test.* Cynus in *l. 2. C. quand. provoc. nō*
 cess. & Boertius late *ad consuetud. tit. 1. §. 8.* Quod
 procedit * etiam ipso jure, absque declaratione ju- 13
 ds, secundum Iacob. de Aretio, & Bartol. in *l. is cui*
 ff. *de verb. obligat.* Quorum opinionem sequun-
 asseverantes esse magis communem, Iason ibid.

- 14 & Jaffredus *decis.* 62. & Dd. post * Bald. in l. 1. *de curat. furiosi.* & ibi text. de furioso & idem Bald. in *humanitatis.* & ibi Dd. *C. de imp. & aliis substit.* Gid. Pap. *dec.* 240. & novissime Cuiac. in *sentent. Pauli prodigus, de testament.* Soares lib. *com. opin. lit. P.*
- 15 328. Maxime quando * biennio aut triennio post e-
terit prudens & discretus; ut tradit Guid. Pap. *d. dis.*
240. Verum Decius *con.* 274. *num.* 1. *vers. nec adiri*
debet, & vers. & hoc, cum vers. & in tantum, dicit in-
cessare curam, ex eo quod quis per aliquod tēpuse-
terit prudens & sapiens, postquam alicui interdictionem
fuerit bonis, & curator datus sit ut prodigo: nisi prius
adhibita causæ cognitione hoc per sententiam iudicis
declaretur, allegans Bartol. post Angel. in *d. l. is cui bonis*
bonis. Et hoc procedit, quando non est notori-
secundum Paul. de Castr. Alexand. & moderniore
d. l. is cui bonis, argum. text. in *c. cum ad secundam*
heret. in 6. & in l. ejus qui delatorem, ubi Bart. ff. *de in-
fisci.* Sed Rebuffus, *de sentent. provisional.* dicit, quod
in regno Franciæ presentetur iudici supplicatio
removeatur illi curator, qui auditis testibus & con-
guineis & vocato curatore, decernit, *art. 3. gloss. 2. n. 3.*
Quia omnis, inquit, res, per quasunque causas a-
fcitur, per easdem & dissolvitur, per *c. primum, de re-
jur.* Et hoc in tantum * procedere, dicit idem Decius
d. loc. ut licet ille, cui fuit, uti prodigo, bonis inter-
dictum, postea sit assumptus inter primores civitas,
non per hoc videatur tolli interdictum administran-
nis, quasi ad sanos mores pervenerit, secundum Bartol.
17 in l. 1. in fin. *C. qui & advers. quos.* Imo * quod plus
etiam si is, cui facta fuit interdictio, non fuisset pro-
dus: valet tamen datio curatoris, & interdictio, secu-
dum Bartol. in *d. l. is cui bonis,* post gl. ibi in verbo,
distinguo. & idem Bart. in l. *Seia egressa, in fin. de tut.*
cur. dat. ab his. Bald. in l. 1. in fin. *C. de cur. furios.* Dice-
38 istā esse cōmunem * opinionem Advocatorum. Seq-

angel. Aret. in §. i. *Instit. de tutel. & Alex. consil.*
in princ. lib. 5.

Secundo ampliatur, quod * etiam minor viginti¹⁹
quinque annorum non possit habere Ecclesiam pa-
rochalem, c. licet canon. & ibi gl. & Dd. de elect. in 6.
statuatur in cap. cum in cunctis, §. inferiora, eod. tit. in
col. 1. unde si fiat * collatio Ecclesiæ minori, non valet²⁰
tamen facta inhabili, secundum Bald. in l. 2. C. de
iur. qui ven. atat. Quinimo etiam si * lite pendente ma-²¹
ior fiat, & habilis, non convalescit collatio ei facta, se-
cundum Bart. in l. excusantur, in princ. ff. de excus. tut.
Tertio ampliatur, quod * etiam requiratur extre-²²
mum momentum vigesimi quinti anni esse elapsum,
ut finiat: secundum Balduin. in §. i. *Instit. de cu-
rator. verb. completum.* & in tit. quib. mod. tut. fin. in ver-
bo, impletum. l. 3. §. minorem autem, ff. de minor.
Quarto ampliatur, quod etiam * ante annum vige-²³
simum quintum, minores curatorum auxilio regan-
tur & eis suæ rei administratio non committatur,
sed in eis rem suam bene gerentibus, quas demum re-
cipiant legitima ætate completa, qua ætate * virilis²⁴
non constat, idque inductum videtur lege Latoria,
de qua supra diximus, & facit l. i. §. ult. ff. de minor. &
stat ex l. 2. C. Theodosiani de donat. In qua ita scri-
bitur: *donec annos Latoria legis egressus, legitimam
non leverit ætatem.*

Ante hanc * etiam ætatem viginti quinque anno-²⁵
rum, minor non admittitur ad honores, l. ad Rem publi-
cam, ff. de mun. & hon. & Bart. in l. de atate, ff. de minor.
Ad hæc * ætas legitima status appellatur, l. cum pater,²⁶
de curatoris, ff. de legat. 2. Quia scilicet crescendi finis, l.
de atate, ff. de prob. l. pen. C. quan. dies leg. ced. Quã-
tum etiam dicitur * perfecta, l. minor 25. annis, ff. de²⁷
iur. l. cum de indebito, §. i. de pr. l. si in rem, C. si aliæ res
§. i. ult. *Instit. de Atate.* & plena integra, & robusta
alias cõstans, l. si maritus, §. lex Iulia, ff. de adul. idq;

Fff 5

mul-

- multis in locis. Hotom. *de verb. signif. in verb. ataq*
durat usq; ad annum quinquagesimum. Eadem
28 que ætas * vigintiquinque annorum autore Hipe-
crate, dicitur finis pubertatis, dum *lib. 5. Aphor.* ait
comitiales morbos accidentales ante pubertatem ra-
tis mutatione sanari, accidentes anno vigesimoque
29 non item. Ideo etiam eo * tempore dicitur quia
ætatis fieri, nisi constet de contraria mente dispo-
tis. *l. ex duobus fratribus, ff. de neg. gest. l. cum. filiofili-*
30 *as, ff. de legat. 3.* In hac ætate * constitutus dicitur æ-
phebus, secundum Cuiac. *tit. de præscrip. c. 27. l. ec-*
31 * quoque ætas iusta appellatur. *l. quod servus, ff. dion-*
dict. caus. dat.
32 Quinto ampliatur, quod * etiam ante vigesimū
quintum annum adolescentes, nec beneficio libro-
rum, suarum rerum administrationem recipiant à tu-
ratoribus: Quod enim legibus cavetur, ut singulan-
ni, per singulos liberos remittantur: ad honore
Severus pertinere ait, non ad rem suam recipiendū
l. 2. ff. de minorib.
33 Sexto ampliatur, quod * nec ex decretis consulū
vel Præsidentum minores maturius res suas à curato-
ribus recipiunt; sed quod eadem decreta Severi &
tonini constitutione pro ambitiosis censeantur, *l. de-*
34 *que, ff. de minorib.* Ambitiosa * ibidem pro gratia
intelligens *l. ambitiosam, ff. de decret. ab ord. fac. l. j.*
vo, §. cum Prator, ff. ad Treb. Ideo autem Consulū
35 non Prætorum fit mentio, quoniam ad * consule om-
nium tutorumq; datio pertinebat, *l. 1. ff. de con-*
tut. l. tutores, §. tutores, ff. de administr. tut. §. sed ex his-
gib. Inst. de Atil. tut. & Sueton. in Claudio: Sanxit,
quit, ut pupillis extraordinē tutores à consulib. darent.
36 Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat, quā-
do minor à Principe obtinisset veniam ætatis; quod
potest, & plerunq; faciunt masculis vigesimo anno
fœminis decimo octavo. Cujus formula extat apud
Cassio

C. xxxvii. QVOM. TVT. VEL CVR. FIN. 827
 Caod. lib. 7. varior. & facit l. 2. C. de his, qui ven. at.
 Quæ declaratio etiam procedit, quod licet minor
 autorem habens vel non habens, læsus, facile resti-
 tui, non tamen * restituatur is, qui obtinuit veniam 37
 : ut tradit Balduin. *Instit. de curat. in §. dantur, cū*
§. q. in verbis, inviti adolescentes, Instit. de curat. ne
beneficio Principis quis decipiatur, l. 1. C. de his, qui vē.
 Nisi quis læsus * fuerit, in impetrando veniam æ- 38
 tas, secundum gl. in d. l. 1. C. de his, qui ven. at. Vel * si 39
 fuit læsus post impetrationem, tamen ante putifica-
 tionem, si ve interinationem literarum, secundum gl.
 & Dd. in d. l. 1. quia rescriptum non verificatum, & ut
 adint Romani non fulminatum, & Galli interinatum,
 bono prodest. Sicuti etiam * minores 25. annis restitui- 40
 untur, usque ad annum utilem, computandum à venia
 mortis, secundum gl. & Dd. in l. ea que. C. de temp. integ.
 Et pariter * etiam, quando statutum, vel con- 41
 quido aliter taxaret legitimam ætatem, eo etiam ca-
 restituitur intra quadriennium, ab eo tempore, quo
 interatur major, quia illa ætas taxata est loco ætatis le-
 gitimæ, videlicet vigintiquinque annorum : ut tradit
 Rouff. in tract. de restit. artic. 2. gl. 2. dicens * tamen 42
 quod non procedere, quo ad ea, quæ quis gessisset, pen-
 te dicto quadriennio, non ante ; sed contrarium
 Rebuff. d. loc. dicit se vidisse observari, videli-
 literas restitutionis concessas fuisse, etiam de his,
 quis gessisset, postquam factus fuisset major fide,
 Castrenf. consil. 161. lib. 2. Licet * enim (in- 43
) consuetudo faciat eum majorem, & contractum
 factum validum, tamen non excludet restitutio-
 nem, si intra 25. annos factus sit, secundum gl. in l. 1.
 de moment. poss. fuer. app.
 Verum hæc declaratio * ampliationis sextæ, loquēs 44
 in venia ætatis, & ejus effectu, locum non habet, pri-
 , quo ad alienationem bonorum immobilium,
 alienare, vel hypothecare non potest, l. 1. & 3. C. de
 his

- his, qui ven. at. imp. Castrenf. in l. 2. C. eod. & consuet. de veni-
- 45 Dec. consil. 403. num. 10. nisi * Princeps de plenitudine
potestatis ei specialiter concessisset ad contrahendum
obligandum, & alienandum bona immobilia: ut tradit ad hoc
gl. in rubr. C. que sit long. consuet. & Angel. consil. 4. & qui tradit
- 46 Alex. consil. 101. lib. 1. Vel * si concessisset civitas bo-
riorem non recognoscens, secundum Dec. d. consil. 33. num. 1. 2. 3. & 8. & Angel. Aretin. Instit. de curat. in l. 1. c. 1. §. 1.
- 47 4. Vel si statutum * minorem habilitaret, censetur
generalis concessio veniæ ætatis: ut tradit Dec. d. consil. 403. num. 2. Verum Angel. Aret. d. num. 4. quod per
concessionem factam à ciuitate superiorem non recog-
noscente, & statutum minorem habilitantem, contra-
rium tenet, cuius argumenta & rationes Dec. d. consil. 403. num. 2. & Angel. Aret. d. num. 4. quod per
- 48 solvit, dicens, num. 6. & 7. idem esse, si concessisset
ficialis perpetuus, ut Comes, Marchio, vel Dux, ma-
nem recognoscens; cum isti Domini constituantur,
reservata Principi exercere possint, secundum Ca-
strenf. consil. 227. super primo dubio. in fin. & idem con-
cludit Angel. Aret. consil. 212 vers. unde sicut Imperator
- 49 107, ubi loquitur * de Duce Mediolani, qui habet
plenitudinem potestatis, sicut Imperator: ut in
li tradit Roman. consil. 59. Sed hæc, quæ de speo-
- 50 Principis concessione diximus, non * procedunt, quia
do ultra prohibitionem juris communis, concu-
ret prohibitio patris testatoris, qui voluerit liberos tu-
nere sub cura, usque ad vigesimum quintum annum
quo casu ex tali concursu legis & testatoris, prohibio
fortior videtur, ita ut alienatio, quæ in alios in ci-
busdam casibus fieri permittebatur, non obstante ius
depositione, quando concurrit dispositio testatoris,
lis prohibitio redditur præcisa, ut nullo modo alie-
tio fieri possit à Principe, sine magna causa: secu-
dum gl. in c. verum, de condit. apposit. & notat. Imola
l. filius familias, §. divi, ff. de legat. 1.
- 51 Secundo * non procedit prædicta declaratio sex-
ampli-

tionis, de venia ætatis quando eo esset impetra-
tulo ante annum vigesimum, vel ante deci-
mum à fœmina, l. 2. C. de his qui ven. et. quia
poterant ad honores aspirare minores in tam te-
tate, qua facta eis fuit provisio, propter defectū
ut: vt tradit doctissimus Roderic. Suares Hispa-
legat. 12. vers. 1 per d. l. 2. in fin. ibi. Hi vero qui
memorata dispositionem, venia ætatis a principali
sentia impetraverint, sciunt illas nullas vires obtinere.

tertio non procedit, quando * non præsentaverit 52
tere, sed per Procuratorem, suum beneficium ad-
legaverit, c. 1. de iudic. in 6. ubi dicit textus, quod
ubique venit examinanda qualitas personæ. ut pote
literatus, honestæ vitæ: quod tunc teneatur per-
ter comparere. Nam licet regulariter, quis pos-
sint præsentare suum rescriptum per procuratorem,
hoc tamen locum non habet in veniæ ætatis rescrip-

quarto non procedit, quando * non probaverit 53
tatem morum, vitæ & animi probitatem, & men-
tiam: de quibus * olim cognoscebat Præfectus 54
um, l. 1. C. Theodos. qui ven. et. impetrar. Pro * quo 55
inianus substituit Prætorem plebis, ut Novella 13.
i optime Cuiac. & l. 2. C. cod. sed hodie cognos-
summa tribunalia.

quinto non procedit, quando * literæ non fuerint 56
probatae vel interinatae, l. ea qua, C. de tem. p. in-
restit. per. Ruin. conf. 126. n. 1. lib. 5.

sexto non procedit * multo magis, quando preces 57
veritate non nitantur, & gratia in supplicatione con-
ferta fuerit subreptitia, quæ ipso iure non valet, c. 2. de
rescript. l. prescriptione, C. si cont. ius vel util. publ. c. ad
audientiam, in fin. c. ad audientiam, de rescript. ubi Abbas post
Bald. consil. 495. l. 4. Oldrac. consil. 81. & facit tex-
in c. finem proprio, de præbend. in clem. 1. de præbend.
de in gratia * incumbit onus probandi de veritate 58

eorum, quæ dicta sunt in supplicatione, secundum
 Io. Andr. in c. 1. de litis contest. in 6: Abbatem in c. de
 rescript. & in c. quia circa, de consang. & affin.

- 59 Septimo non procedit, quod * licet impetrative
 nix ætatis profit, quo ad administrationem sui pri-
 monii, & quo ad iudicia, ad hoc ut admittatur una
 ior, non tamen prodest quo ad munera publica, cetum test
 de facto aliquando id fiat, secundum gl. in l. 1. C. de
 atat. lib. 10. & facit l. 2. C. de his, qui ven. at. impet.
- 60 Octavo non procedit, quod etiam * ætas ista dispen-
 fata non veniat appellatione ætatis legitimæ, secon-
 dum Alex. cons. 2. n. 1. & 16. lib. 1. per l. fin. C. de his, qui
 ven. at. Vbi quando * fit mentio de legitima ætate
 telligitur de ætate naturali 25. annorum, non autem de
 ætate dispensata à Principe per rescriptum.
- 62 Septimo ampliatur * secunda regula superius posita,
 quod adultus habens curatorem, æquiparetur ut
 pillo, l. si curatorem habens, C. de in integr. restit. Ma-
 me, quando * agitur de obligando; ita ut nihil possit ne-
 63 curatoris autoritate, eaque niti debeat, l. cum quadam
 C. de adm. tut. ut cōmuniter tenet Dd. in l. 1. §. fuit quæ-
 situm, ff. ad Treb. & in l. in puberibus, ff. de acq. hered. l. 10
 64 etiam lex taxative loquens de * pupillo, habet etiam
 65 cū in adulto; & e contra: quia * taxativa nunquā exci-
 dit casus similes, secundum gloss. vulgatam, in l. ob as.
 66 de prod. min. Adeo, ut * etiam æquiparetur prodip-
 cui bonis interdictum est, d. l. si curatorem habens.
- 67 Declaratur ampliatio, ut non procedat primo, qui-
 do ageretur de eis liberandis, secundum gl. in d. l. 1.
 fuit. quæsitum. Quæ hanc declarationem videtur vol-
 isse comprobare per quinque similia.
- 68 Secundo non procedit, quando * agitur de res-
 titutione fideicommissariæ hæreditatis, quam etiam
 suo curatori possint restituere, absque alicujus au-
 ritate, d. l. 1. §. fuit quæsitum, versic. curatori. Idque
 non solum restituere potest suo curatori, sed et
 ian

in iuris extraneo. *l. regula, §. cum quis, ff. de jur. & minor.*

Ortio non * procedit in actibus morientium, ut in 69
 taento, quod sine curatore facere possunt, *l. cum*
curatoris, ff. de legat. 2. Quia non pertinet ad ad-
 ministrationem bonorum, cui administrationi præfi-
 curatur, *l. in copulandis, C. de nupt.* Adeo, ut etiam
 de suo * suum testamentum adultus petere non pos- 70
 sit restitutionem in integrum: quia minori adversus
 tenentū succursus est remedio ordinario, ut pos-
 sit revocare, *l. 3. ff. de aliment. legat.* ita ut ei non debeat
 competere remedium restitutionis subsidiarium, *l. in*
ff. de minor. nec etiam læditur ex factione testa-
 menti, cum possit illud ad libitum revocare, *l. si quis, in*
ff. de legat. 3. & per tot. tit. de testam. & quib. mod.
testam. infirm. Nisi minor * dolo fuisset inductus ad te- 71
 stamentum, quo casu datur venienti ab intestato actio,
 in dolo contra hæredem scriptum, vel in factum ad
 revocandum, *l. Lucius, §. Sempronia, ff. de legat. 2. l. non est e-*
stet, ubi Angelus dicit se ita consuluisse & obtinuisse,
in off. test. Quæ est * communis sententia Dd. in 72
§. fuit quesitum, & in l. si frater, C. qui testam. fac.
testam. Quam etiam firmat gl. & Cyn. in *l. quicquid, C.*
de testam. tut. Adeo, ut etiam * hoc casu adultus habens cu- 73
 ratorem, possit per viam testamenti etiā alienare, & ex-
 hibere, dare potestatem alienandi bona immobilia si-
 ne decreto, secundum Bald. in *l. 2. C. quand. decret. op.*
testam. & in l. 1. ff. de reb. cor. & quod * etiam testari 74
potest, invito & contradicente curatore, secundum
leda. Castrenf. & alios in d. l. si frater, ut optime tradit
in l. q. post leges connub. gl. 3. n. 66. 67. Sicut etiam * po- 75
 test facere contractus, qui sapiant naturam ultimæ vo-
 luntatis; ut dedicare se & sua monasterio, secundum
 de Rosat. & ibi Jason, & moderni, in *authent. in-*
terdictum, C. de Sacros. Eccl. Quia talis dedicatio cēsetur fie-
 ri iuxta modū ultimæ voluntatis: ut dicunt Dd. prædicti.

Quar-

Quarto non procedit, quantum ad ea, quę non
 curunt ad ministracionem, sed sunt extra eandem
 ministracionem, d. l. in copulandis, C. de nupt.
 textu in §. i. Instit. de nupt. & facit text. in c. fin. de
 loquens in copulandis nuptiis, in quibus nihil sit
 76 tas curatoris, utpote* qui solam rei familiaris
 neat administracionem.

Quinto non procedit, etiam * in negotiis publicis in nunciacione novi operis causa juris publicis *l. publicis, ff. de popul. act.* Vel in his, quæ aguntur * ipsum curatorem *l. non quasi, §. hanc stipulationem, pup. sal. fore, §. impuberes. Instit. de susp. int.*

Sexto non procedit in his, quæ* concernunt saltem animæ, ut in observatione juramenti; in quibus curatur potestas curatoris, quia in his obligatur tutor habens curatorem, etiam sine consensu ipsius auctoris; tamen non obligatur pupillus, *authent. Sacramenta puerorum, C. si adversus vendit. l. si quis major, C. de ad fact. c. quamvis, de pact. in 6.* Et ideo, si* adultus interverit conventiona adimplere, valet contractus, & prece conveniri non obstante *d. l. si curatorem habens*, secundum Geminian. *conf. 68.* quia juramento legatum est, quæ extra curatoris auctoritatem est.

Septimo non procedit, quantum * ad dationem
ratoris ipsi adulto, cui non datur curator nisi volens
non autem invito, §. *item inviti*, *inst. de curat.*

Octavo non procedit, quia *adultus potest agere
contra curatorem, pro mala administratione, anti-
nitam tutelam, non autem pupillus, *l. non quasi, §. 1.*
autem, ff. rem pupil. sal. for. Quod tamen Cyn. in d. ab
Sacramenta puberum, distinguit.

Octavo ampliatur * prædicta secunda regula, quod etiam puberi detur curator, ab iisdem Magistratibus, à quibus datur tutor, ut tradit Porc. *Instit. de curat. n. in princ. in vers. dantur* Adeo, ut * etiam Iudex delegatus possit dare tutorem, quando lis movetur adu-

om delegato, *arg. l. fin. §. 1. & ibi Bart. & Dd. C. de*
administr. tut. & quod *etiam in beneficialibus indistin- 85
 reuratur per delegatum dari possit, *c. si annum quar-*
decimum, de judic. in 9. quia *potest in integrum re- 86
 ducere, quando restitutio in integrum venit coram de-
 legato incidenter, *ut l. fin. C. ubi & apud quos.*

hæc autem ampliatio * non procedit primo, jure 87
 gentium ante rescriptum D. Marci, quo tempore iis in-
 nulli curatores dabantur, nisi redditis causis.
 Unde, qui *curatorem minori viginti quinque an- 88
 nis Præfide vel Consulibus postulabat, causam cur-
 reu dari desideraret, exprimere debebat, eaque co-
 gnita, si iusta videretur, dabat Magistratus curato-
 re: sin injusta, denegabat. Causæ justæ * erant ex- 89
 plicitæ, ut videtur lege Lætoria, inter quas causas con-
 tinuantur, scilicet necessaria rerum * alienatio, lites, 90
 ergia necessaria, lascivia * etiam, hoc est, prodiga- 91
 ba & dementia, id est, manifestus furor. Verum * ho- 92
 melantur etiam non redditis causis, idque magis æta-
 suam alicujus actus ratione, *l. 3. §. 1. ff. de tutel.* Quia
 ætas multorum obnoxia est captionibus & infi-
 eoque spectat quod *Cajus Instit. lib. 1. scribit; sub*
 tore sunt minores ætate, majores everfores, in-

Secundo non procedit; quia * etiam hodie non dan- 93
 etiam invitis adultis, sed possunt si volunt, suo ar-
 bitrio administrare, salvo beneficio restitutionis: ut
 Balduin. *ad tit. Instit. de curat. in princ. in verbis,*
noni adolescentes.

Tertio non procedit, quando * datus fuit tutor vel 94
 tutor, ad certam causam vel negotium; quo finito
 finietur tutela, *Boer. in consuet. tit. 1. §. 8. & facit §.*
Instit. de autor. tut.

Quarto non procedit, quando * pupillus furere cœ- 95
 pt, quo casu ei non dabitur curator, si tutorem ha-
 bet, *l. 3. ff. de tutel.* etiam si furor accesserit pupillo non

G g g

habenti

- habenti tutorem, nihilominus tutor datur, *d. q. 1. §. si quis salu*
 96 Christoph. Port. *tit. de curat. n. 13*. ubi infer* ad *tit. de*
 aliter de pupillo, & aliter de furioso loquentia, ut *capit. 1*
 debeat servari statutum de pupillis loquens. In *ca. interrogat*
 97 iam adolescenti furioso * curator datur, ut *adolee*
 ti, non ut furioso: quia magis consideratur *causa*
 naturalis, quam accidentalis: ut tradit Port. *d. n. 1. &*
 Angel. *in princ. gloss. verb. ex inquisitione*.
 98 Nunc deveniendum * est ad reliquas causas & no
 dos, quibus tutela finitur. Et finitur secundo, ang
 tione impuberis, §. *item finitur*, juncto §. *sed p*
Inst. hoc tit. & ibi gl. *in verb. adhuc impuberes. l. si arge*
 99 *ti, ff. de tut. & §. illud, Inst. de adopt.* Et ratio est, quia ar
 rogatus transit in potestatem & familiam arrogatis
 cujus cur a gubernari possit, ideo non habet necesse
 pera tutoris, sed ejus potestatem egreditur, *d. §. ma*
de adopt. l. cū in adoptivis, §. fin. C. de adopt. Tutor em
 habere aliena res est ab his, qui in aliena potestate
 §. 1. *Instit. de tut.* ut optime tradit Joan. Ramus *l. 22.*
quib. mod. tut. fin. fol. 63. Ea; arrogatio dicitur
 100 nima * capitis diminutio, §. *minima*, & ibi gl. *verbo*
minima, Instit. hoc tit. l. 1. & ibi gl. *ff. de legit. tut.* Ven
 tamen id, quod de arrogatione diximus, locum
 101 habet, quando * quis arrogatus non fuerit de consen
 omnium tutorum. Qui consensus ideo requiritur, ei
 cum hac arrogatione finiatur tutela, ne aliis igno
 tib. tutela pereat, omnium autoritas necessaria est
 102 quod * omnes similiter tangit, ab omnibus compo
 betur: ut inquit Iustinianus, *in l. ult. C. de autor. pra.*
 103 Tertio finitur * tutela deportatione pupilli, *ff. de tutel.*
arrogati, ff. de tutel. Quia cum cives esse desinant, pu
 possunt amplius habere tutores. Tutela autem juris
 civilis est, & inter cives introducta, *ut Instit. de tutel.*
 104 *princip.* Eaque dicitur * media capitis minutio: ut a
 dit Balduin. *Instit. hoc tit. in verbis, item finitur.*
 105 Quarto finitur * tutela capitis minutione pupi
 etia

in ea, quæ salva civitate l. 2. ff. de legit. tut. Nec so-
 lita legitima, sed etiam cæteræ, d. l. 2. & ibi gl. Imo et-
 in omni capitis minutione pupilli: sive ea sit * mini-
 ut est arrogatio: sive media, ut est deportatio: sive
 anima, ut est servitus: ut tradit Balduin, in d. verb.
 finitur.

quinto finitur tutela * servitute pupilli, secundum
 Reum, Instit. hoc tit. num. 7. & ibi * in additione lo-
 quatur de ingratis, vel ab hostibus captis, ad quod fa-
 citext. in l. si arrogator, ff. de adopt. & gloss. in l. curato-
 re C. de capt. & in l. ab hostibus in, princip. ff. ex quib.
 talis major. l. si arrogati, de tutel. & ibi gloss. in verbo, redi-
 gatur, ubi exemplificat in ingratitudine, vel prædicto
 metallum dato; veluti * si libertus pupillus, quod
 erga suum patronum ingratus, in pristinam retra-
 datur servitutem,

sexto finitur tutela * morte pupilli, §. simili modo,
 instit. hoc tit. Idque ea ratione, quod mors omnia sol-
 vit. deinceps, in authen. de nupt. & quia * relativorum
 est natura, ut posita se ponant, & perempta se per-
 dat, l. finali, C. de indi. f. vid. tit. roll. & Baidus in l. con-
 suetudina, C. de Episcop. & cleric. Quorum * hæredibus
 reddenda erit à tutore ratio, eoque nomine po-
 tuerunt heredes pupillorum tutorem convenire, l. 2. C.
 de success.

Ad hic dubitari contigit, quis * debebat succedere
 mortuo absque hæredibus & venientibus ab-
 intestato; an tutor vel curator, an fiscus? Et glossa qui-
 dam, in l. quo tutela, ff. de reg. jur. tenet tutorem, & non
 fiscum succedere debere, quam sequentur Bald. sing. 8.
 de Ravenna singul. 590. & Traq. in tractat. Le-
 gis, §. si sit le vis. in 2. part. 14. declarat. num. 4. & 5. ubi
 plures allegat. Bartolus vero in d. l. quo tutela, &
 regulari 57. teneat fiscum, & non tutorem succede-
 re debere, quem sequitur Cagnol. in d. l. quo tutela,

- 114 *n. 6. ver. inferitur etiam*, dicens, opinionem* Bartoliss^o communem contra glossam, & *d. l. quo tutela*, loquendo de tutela legitimæ, quæ defertur venientibus ab intea^o cha.
- 115 to, & non de* tutela dativa & testamentaria. Vem^o ego putarem & iudicarem, si causa mihi commissaf^o set, hæreditatem hanc dividendam fore, inter tu^o rem & fiscum, propter varietatem Doctorum & gf^o sæ, cum utraque opinio graviorib. autoritatibus mura^o sit: quamvis plerumque fiscus omnia pro se rapia^o & in dubio velit reportare sententiam in sui favorn^o.
- 116 contra regulas juris; cum in* dubio contra fisim^o in favorem privati sit iudicandum: ut tradit gl. in 1. *C. de pact. & las. in l. 2. num. 38. C. de iure emphy* Et
- 117 maxime in causa* lucratiua, ut tradit Ant. Negin^o tract. de pign. & hypo th. in 2. part. 4. memb. num. 11; & Suares in procemio fori, num. 28. Vnde bonus iude in tanta varietate Doctorum, poterit iudicare cum bna conscientia in favorem vtriusque per medium, ut cōfultuit Petr. Anchor. consil. 20. Nicol. Boerius des^o 42. num. 39. & decis. 155. num. 27. & sed. Capit. ec^o cis. 176. n. 34. & novissime Gualdenfis de art. testat^o
- 118 tit. de substat. cautel. 6. num. 3.
- 119 Septimo finitur* tutela tutoris capitis minutio^o, per quam libertas vel ciuitas amittitur, §. *sed & cap^o*. Instit. hoc tit. l. ad agnatos, C. de leg. tut. veluti* si tutor i^o niatur, & sic desinat esse tutor, dummodo omnia b^o na banniti publicentur ut dicit Bartol. in l. tutores. de administ. tut. & est text. in l. si tutor, §. fin. ff. de tutel^o rat. distrab. & l. si quis tutor, ff. de tutel^ois, & gl. in §. in^o
- 120 dum. Instit. de curat. Ratio autem est, nam* cuiuscu^o que tandem generis tutela sit, semper ex iure civili & & interciues introducta, cuius capite minuti non sut^o
- 121 participes, ut cum ciuitatis iure, non possit non peri^o.
- 122 Quod procedit, siue sit* testamentaria, siue* data^o
- 123 tutela: ut tradit gl. in §. simili, in verbo, omnis, Inst. hoc r^o. Nec prodest eam esse delatam* ante omnem capis^o dimin^o

diminutionem, quia tractum habet & continuam a-
 ctionem: ut tradit Balduin. *in d. §. simili, in verbo,*
exis tutela.

quoniam super quoque tutoris minima* capitis minutio-¹²⁴
 ne gitima tutela tantum perit: cæteræ non pereunt,
id & capitis, Inst. hoc tit. Quia agnatio perit minima
 patris diminutione, §. *fin. Inst. de legit. agnat. tut.* & le-
 gitima* tantum inter agnatos consistit, sed ubi agna-¹²⁵
 tionis non habetur ratio, non finit tutelam ea* capitis¹²⁶
 diminutio, etiam si ab aliqua lege deferatur tutela, mo-
 do non nitatur agnationis jure: Et maxime hodie ubi
 agnatis, ut agnatis defertur tutela, cum *Novel.*
Jun. constit. 118. tollatur* discrimen agnationis &¹²⁷
 agnationis, & tam agnatos, quam cognatos vocet ad
 tutelam; unde nulla tutela peribit minima capitis di-
 minutione.

Octavo solvitur tutela* exilio tutoris, modo in per-¹²⁸
 manentem exilium datus fuerit tutor, *l. tutor petitus, cum*
ibi gl. verbo, tempus, ff. de excus. tut. ubi dicit
 non procedere in exilio temporali, quo casu dicit
 tutorem esse curatorem.

Nono finitur tutela* morte quoque tutoris, §. *simili*¹²⁹
in d. Inst. hoc tit. idque ratione superius allegata de
 quartæ pupilli. Sed ex* legibus Platonis *lib. 6.* si or-¹³⁰
 tuum tutor obierit, cognati, & affines ex utrius-
 que parentibus usque ad consobrinos & patruales, qui
 presentes sunt, alium intra decem dies constituere ju-
 runt, alioqui drachmate singuli, singulis quibusque
 ab eis mulctantur, donec tutorem præficiant. Et non
 quædam prædicta procedunt in morte tutoris, verum
 etiam* in morte contutoris, quo ad suam partem, nec¹³¹
 contutoris superstiti, maxime si testator hoc testamento
 præfuisse fecerit, secundum *Specul. tit. de instrum. edit. §. nunc*
in d. aliqua, n. 13. & ibi in addit. *litera D.* Et hac* ratio-¹³²
 nem tutoris hæredes erunt liberati, ad quos onus tutelæ
 non transit, *l. tutela plerumque, ff. de tutel.* Nisi quo* ad¹³³

838 PAULI MONTANI TRACTATUS
negotia per defunctum inchoata, quæ per hæres
si legitimæ ætatis & masculus sit, explicari debent
ff. de fidejuss. & hered. tut.

134 Sed ea, quæ de morte * tutoris diximus, non prece-
dunt, quo ad pupillum, qui non liberatur, sed dat
lius; sæpe enim diversi generis sunt tutores, ut si tute-
mentarius moriatur tutor, succedat legitimus vel
tutivus.

135 Decimo finitur tutela * remotione tutoris ut siue

136 *Ati. §. si. Inst. hoc tit. l. si arrogati ff. de tut.* Quod * integ-
debet de vero suspecto: nam si aliquis tutor facere
allegari tanquam suspectum ad hoc, ut non cogere
ad tutelam suscipiendam, nihil ageret, secundum Ag-
in l. quamvis. n. i. C. de decur. lib. 10. Vel nisi detur de-
junctus ob augmentum facultatum, quo casu prius a
ti tutores ab administratione non liberantur, *l. cum*
augmentum. C. in quib. casib. tut. hab.

137 Furore vero, vel alio * simili morbo, vel vitio
perveniente, tutela non finitur, sed in locum furidi
muti & surdi tutoris, alii tutores dantur, *l. complur.*

138 *ff. de tutel.* Cessante * ergo causa furoris, ipso jure de-

139 *tit. l. i. ff. de curat. furiosi,* nisi * habeat dilucida int-
valla, *l. cum aliis. C. de curat. furiosi.* Quo casu non de-
nit curator esse tempore, quo ille sanæ mentis effi-
tur, sed exercitium administrationis ei non competi-
& potest tunc ille, cui curator est datus, omnia p-
se agere, sed furore superveniente, exercitium res-
tuitur curator, *d. l. cum aliis.*

140 Nec etiam captivitate tutoris * apud hostes finitur
sed suspenditur tutela, propter spem postliminii,
interim providetur pupillo de Attiliano tutore, *l. m*
ro. §. ult. verbo. substantia. ff. de int. §. ab hostib. Inst. de A
til. tut. ne scilicet medio tempore bona pupilli pereant
quando enim captus est tutor, pupillus domi perma-
nens, adhuc indiget tutore, qui suæ personæ curam
suscipere debeat, & ideo lex assignavit ei Attilianum
tu

rem, donec sit spes, ut reversurus recuperet tutelam, nec culpa, nec facto suo ceciderit.

Ad hoc * non procedit in pupillo, cuius captivitas etiam finitur tutela, §. *item finitur*, *Instit. hoc tit.* Nihil enim pupillus habet juris in tutorem, quod possit reverti postliminio reversus: Pupillus enim captus indiget amplius tutore, quia datur personæ liberæ & qui sui juris sit; & ille servus hostium efficitur, §. *si hostib.* *Instit. quib. mod. jus pat. potest. sol.* Plerumque tamen * curator bonis pupilli datur, ne medio tempore pereant, *l. ab hostibus*, §. *1. ff. ex quib. caus. major. & a. muto*, §. *ult. ff. de tutel.*

Undecimo finitur * tutela secundo matrimonio, *l. 43* utrisque tutricis, ipse, §. *quia vero*, in *auth. ut sine procrebit. matres*, & *debit. & credit. tutel. minor. gerant; ibi*, *ut secundas nuptias contraxit, eam repente expelli à tutela.* & *auth. Sacramenta*, *C. quand. mul. tutel. offic. fung.* idque hac ratione, quod lex plus de ea non constituit, imo præsumat quod vitæ librorum infidiabitur, *l. que tutores*, §. *fin. C. de administ. tut.* & ita quotidie servatur in judiciis. Nec iudex quoque hoc casu deest sequi voluntatē testatoris, qui eam constituit tutricē testamentum, quamdiu vixerit; quia lex tali casu de matre diffidit, *l. in confirmando*, & *l. utilitatem ff. de confir. tut.* Tutelam enim * liberorum Prætor sequi tenetur, & *l. 44* in scripturam testamenti, vel codicillorum: si enim testator cogitasse quod ipsa ad secundas nuptias contraxisset, ipse sic de ea quamdiu viveret, non providisset: Quia igitur in eodem statu non remansit, ei tutela permanere non debet, *arg. l. cum quis, in princ. ff. de solut.* Supra qua re late diximus supra cap. 15. *regula, tutela est officium virile.*

Duodecimo finitur * etiam tutela fœminarum, per *l. 45* conventionem in manum veri, autore Boerio: Nec mirum quidem, erat enim conventio in manum spectans res capitis minutionis, quæ omnes tutelas solvit Cū

- enim eo modo capite minuerentur, statum ac
 liam mutabant, & in virorum mancipium redigun-
 tur, in quorum manu eas fuisse, etiam Cato apu-
 146 vium, *lib. 44.* dicit. Quin etiam * in manum conve-
 niendo mulierem, cum capite, fortunas quoq; sus in
 familiam ac domum mariti transtulisse sciendum est.
 147 Nam, ut * Cicero in *Topic. in loco ab effectis*, scribit, in
 mulier viro in manum conveniebat, omnia quæ us
 fuerant, viri fiebant dotis nomine. Vnde Boetiu
 xore defuncta, quæ in manum convenisset, bona
 148 ad virum pertinuisse, bene collegit; adeo, ut * eam
 mulier quæ maritum habeat, & in ejus manu est, no-
 149 rem non habeat; & ita arresto * quoque Curia Vra-
 jectinæ Provinciæ decisum fuit 9. Maii, Anno 150
 inter Ioannem, & Paulum Gosevini actores ex una, in-
 tra Iasparum Martini tutorem, neptis suæ ræcum, ex alia
 150 partiibus. Amplius etiam * post conventionem in la-
 num, quia tutore carebant, & ea in re tutoris autoras
 necessaria erat, non obligabantur civiliter, ne mato
 quidem autore, exemplo pupilli, qui patre, cuius
 151 potestate est, autore, non obligatur. Tutore * vero
 tore bene, *l. 2. §. his qui, ff. de capit. diminut. & l. ult. §. p-*
 152 *pillus, ff. de verb. oblig.* Fœminæ quoq; * liberabantur
 tutela, quando virgines Vestales essent captæ, tes
 Boetio in *Top. Ciceronis*. Quo quidem iure, etiam Pa-
 li & Vlpiani temporibus vltum fuisse populum Rom-
 nam, satis ex Vlpiani fragmentis constat.
 153 Decimotertio, tutor * quoque testamento datus
 conditione ea eveniente, desinit esse tutor, §. *si*
et si, & ibi gl. verbo, testamento, Instit. hoc tit. l. tutor a-
tus, §. si tutorem, ff. de test. tut l. si tutor, §. si testamento, ff.
tut. & rat. dist. l. si arrogati, ff. de tutel. Idque hac ratione
 154 quia volūtas * testatoris semper est servanda, veluti re-
 gulatrix dispositorum in testamento, *l. in conditionibus*
ff. de cond. & dem. & §. disponat, in auth. de nupt. Quia
 155 imo propter voluntatem testatoris * servandam, rece-
 dit

dir quandoque à verborum proprietate, secundum
 Bt. *l. ambiguo, ff. de reb. dub. Dec. in l. non omnis, n. 3.*
§. cert. per. & ad hoc, ut mens* testatoris observetur, 156
 ius ius facta in uno casu, trahitur ad similem, *l. fin.*
§. instit. & subst. Quod maxime* procedit, si non 157
 iuraretur juris dispositioni, *l. nemo potest, ubi Jas. n.*
de legat. 1. Dec. in l. 1. num. 6. C. de pact. & Guid.
P. decis. 515.

Decimoquarto etiam* finitur tutela, si ad certum 158
 tempus datus fuerit tutor, quia eo finito, definit, *§. præ-*
dicta, & ibi gl. & §. sed et si. Inst. eod. l. si arrogati, ff. de
bon. quod quidem tempus tam ad esse, quam ad non
esse habere potest, §. conditionet, Instit. de verb. oblig.
 Quia* limitata causa, limitatum producit effectum: 159
 tutela, quæ ad certum tempus restringitur, ulterius
 progredi non debet, *l. in agris, ff. de acq. rer. dom. & l.*
ubi Baldus, Iason, & cæteri Scribentes, C. de trans-
act. vel quia* ad tempus permessa ab eo tempore, po-
testate cententur prohibita, l. si ita, ff. de vulg. & pupil.

Decimoquinto* finitur tutela, vel quia suspecti 161
 sunt, vel quia ex iusta causa se excusant, & onus ad-
 ministrandæ tutelæ deponunt, secundum ea, quæ di-
 citur supra, c. 35. & facit *§. fin. Instit. hoc tit.*

CAPVT XXXVIII.

Administratores alienarum rerum, quomodo ra-
 tionem reddere, quid in reddendis rationibus
 observare, an semel redditæ rationes iterum
 reddi debeant, & an remitti possint, vel quan-
 to, plena manu declaratur.

S V M M A R I A.

Actus sui rationem reddere, tenetur tutor finita tu-
 tela.

Ggg 5

2 Red-

- 2 Ratio reddi debet finita tutela, siue finiatur
pupilli, tutoris, vel alias.
- 3 Nomine rationum continentur rationes in scriptis
redactæ & non scriptæ.
- 4 Tutor debet rationes legendas offerre, cum unius
actus sui instrumento.
- 5 Rationes in folle exhibere quid sit.
- 6 Tutor rationes reddens, tenetur edere adversaria,
id est, volumina rationum.
- 7 Tutor an teneatur libros rationum tradere, quos
confecerit propria pecunia.
- 8 Tutor tenetur cautiones & instrumenta omnia
sui exhibere. Ampliatur num. 9.
- 10 Tutor licet à testatore liberatus fuerit à rationibus
exigendis, tenetur tamen reddere chartas, in quibus
rationes conscriptæ sunt.
- 11 Conditio reddendarum rationum non impletur
de iis quæ scriptæ sunt in Codice rationum, si
nihil fides, quæ ab eo gesta sunt.
- 12 Iudicis arbitrio relinquitur, quando perfecte dicatur
reddite rationes.
- 13 Tutor rationem reddens, debet solvere reliqua.
- 14 Reliquorum appellatione, quid veniat remissive.
- 15 Reliquorum illatio & persolutio, annexa est redditioni
rationum.
- 16 Reliquatio, & reliquatum facere, quid, num. 17. Et
reliqua quæ. num. 18. 19. 20. 21. 22. & 23.
- 24 Reliquari, & reliquis obnoxium esse.
- 25 Reliquare amplam summam, quid.
- 26 Liberatione facta tutori generaliter, an convertere
possit ratione reliquorum.
- 27 Tutori à testatore liberato à redditione rationis
consentitur remissa quæ dolo, vel fraude factæ sunt.
- 28 Liberatio etiam ampla se non extendit ad dolum
tutum, & verum.

In generali liberatione non venit id quod potest vendicari. & apud tutorem adhuc est.

Liberatio facta tutori generaliter, non impedit, quominus conveniri possit ratione doli, qui consistit in faciendo.

An mater tutrix non obstante prohibitione testatoris, de redditione rationis, teneatur solvere reliqua.

Tutor cui ultra liberationem vel prohibitionem legatum factum fuit à testatore, quo remittit ei id in quod eum contingeret condemnari, an teneatur etiam ad reliqua.

Prohibitio sive liberatio testatoris de non reddendis rationibus non relevat, quando quis administravit ante inventarii confectiorem, vel decretum administrationem.

Si licet uni relicta fuerit liberatio reddendarum rationum, non tamen prohibetur pupillus ex ejus persona convenire contutorem, si eum suspectum facere neglexerint.

Damna qua casu contigerunt ad reliquorum onus non pertinent.

Liberatio, vel prohibitio de reddenda ratione, non excusat tutorem a dolo vel fraude. Ampliatur num. 38. 39. 40.

Communis opinio.

Stante statuto, quo quis tenetur de dolo, & lata culpa, sufficit dolus in omitiendo tantum, non in faciendo.

Expressor minoris non obligatur tutori pupilli, ex quitatione iniqua & dolosa a pupillo extorta.

Dolus praesumptus consistens in omitiendo, censetur remissus, stante liberatione & prohibitione testatoris tribus concurrentibus.

De jure tenetur tutor reddere rationem, etiam non requisitus.

Magis communis opinio.

844 PAVLI MONTANI TRACTATUS

- 46 Pactum non valet quo promittit quis nunquam ex-
gere rationes.
- 47 Conventio facta cum pacto, quod non possum vo-
care administratorem non valet.
- 48 Procurator constitui non potest cum pacto, quod re-
vocari non possit, etiam juramento intervenien-
- 49 Pœna promissa in casu revocationis procurator non
debetur.
- 50 Redditio rationis, etiam heredem tutoris vel admi-
stratoris astringit.
- 51 Hæres universalis tenetur reddere rationem seu
commissario, de rebus hereditatis, si illis se im-
miserit, & fructus receperit.
- 52 Curator tenetur reddere rationem administrat-
- 53 Curator ad lites, gestorum rationes reddere tenetur.
- 54 Filius familias patris sui curator rationes reddit
- 55 Communis opinio.
- 56 Mater quæ filii negotia tractavit, tenetur reddere
rationem filio, & tenetur de dolo & negligenti-
ampliat. num. 57. 58. Limitatur num. 59.
- 60 Adversus matrem datur restitutio in integrum, si
liberos in gestu circumvenerit.
- 61 Matris bona filiis tacite sunt obligata pro admi-
stratione.
- 62 Pro administratione bonorum filii, dos matris rete-
ri potest.
- 63 Avia etiam rationem reddere tenetur.
- 64 Frater, qui fratris sui negotia gessit, rationem
reddere tenetur. Ampliatur num. 65. 66.
- 67 Patruus, qui administravit bona nepotis, vel neptis
tenetur reddere rationem.
- 68 A Consanguineis, quomodo exigenda sit ratio.
- 69 Præceptor sive Pedagogus, quomodo & quando ratio
reddere teneatur de receptione pecunie, a patre pupili.
- 70 Thesaurarius sive exactor plene reddere debet ra-
tionem, licet habuerint liberationem à Rege.

Procurator ad negotia, rationem reddere tenetur.

Magister administrans bona communia, rationem reddere tenetur.

Negotiorum gestor, rationem reddere tenetur.

Ubernatores hospitalium tenentur reddere rationem, & cui.

Consules & Scabini rationem reddere tenentur, de pecuniis civitatis receptis.

Stitores & factores, tenentur reddere rationem, & librum rationum habere; & quid continere debeat.

Factores tenentur, mortuo rationum domino, restituere libros & omnia, & exhibere heredibus debita, & credita, apotheca sui magistri.

Sequester tenetur reddere rationem de fructibus, quos percepit ex beneficio apud eum sequestratis, & perceptis.

Curatus in Synodo Episcopo reddere debet rationem de animabus parochianorum, & cura.

Idem in coadjutore.

Capitulum gerens negotia, sede vacante, reddere tenetur rationem novo Episcopo.

Universi Provisor, receptor, sive bonorum administrator, rationem reddere tenetur, sicut quoque heredes eorum tenentur.

Executor ultima voluntatis rationem reddere tenetur. Ampliatur num. 85.

Idem in executore sententiarum, qui fructus seu bona recepit.

Actores, qui mandato curatoris administraverunt, & omnis alius substitutus a tutore vel alio administratore, rationem reddere tenentur.

Tutor rationem non reddens, dicitur esse in dolo praesumpto. imo etiam vero; & quando.

Pluribus existentibus tutoribus, unus non potest rationem reddere sine altero.

Cui sit reddenda ratio.

- 90 Tutor rationem fructuum & reddituum, bonis perceptorum reddere debet.
- 91 Ratio reddenda est in loco, ubi bona gesta sunt.
- 92 Argentarius rationem reddere debet argentaria, ubi illam exercuit.
- 93 Ratio plene reddenda est, non pro parte.
- 94 Redditio rationis est quid individuum, quoque parte praestari non potest.
- 95 Tutor etiam rationem reddere tenetur de non gestis, ut quia omiserit culpa, negligentia, ut alias.
- 96 Tutor etiam reddere debet rationem de gestis, ostensam finitam tutelam, si probetur eum administrationem continuasse.
- 97 Nomina debitorum a tutore taliter praestari debent, quod fuerint idonei tempore, quo illis creditum est.
- 98 Tutor tenetur, si bona nomina ob ejus negligentiam vel non exactiorem mala facta fuerint, nisi si fuerint non solvendo debitores post finitam tutelam.
- 99 Tutor tenetur reddere rationem post viginti vel triginta annos.
- 100 Tutor vel curator, pupillum in tutela fraudans, et rem pupilli sibi approprians, tenetur actione de rationibus distrahendis in duplum.
- 101 Tutor pupillum in tutela fraudans, si non est solvendo, punitur extraordinem, & si furandi animo, tenetur furti.
- 102 Tutor non jure datus, non tenetur, si pupillum in tutela fraudaverit.
- 103 Quibus detur hac actio de rationibus distrahenda.
- 104 Actio de rationibus distrahendis in heredem, eosque successores non datur, quia poenalis est.
- 105 Hac ratio de rationibus distrahendis in duplum est, licet in simplo rei persecutionem contineat.
- 106 Quando hac actio competat, & quamdiu. num. 10.
- 108 Athenienses moram quinquennii tribuebant rationibus tutorum.

P. XXXVIII. DE RAT. RED. EIVS Q. REQ. 847

Pater non tenetur reddere rationem administrationis filio, de adventuiis. & qua sit ratio num. 111.

Pater in rebus filii, actu & habitu, plenam habet administrationem.

Pater dolose administrans bona filii, rationem reddere debet.

Pater administrans res filii, in quibus non habet ususfructum, rationem reddere tenetur.

Pater administrans ut tutor filii emancipati bona, rationem reddere tenetur.

Pater tenetur reddere rationem, quando pleno jure bona perveniunt ad liberos.

Ad removendum patrem ab administratione, sufficit negligentia & culpa.

Magis communis opinio.

Rationem semel reddens, non tenetur iterato reddere.

Sermo simpliciter prolatus intelligitur de primo.

Probatio affirmative concepta recipit consummationem in primo actu, qui celebratur.

Dispunctio rationi, non nisi semel concedenda est. Limitatur num. 122.

Qui reddidit rationem, & absolutus fuit, non poterit ulterius molestari.

Qui reddidit semel rationem, si liberationem iuramento firmatam consecutus fuerit, ad iterum reddendas rationes, compelli non potest.

Stante statuto jurata, de non iterum reddenda ratione, minor laesus non restituitur.

Communis opinio.

Liberatio geminata & ratificata ex intervallo à minore facit, ut tutor qui semel reddidit rationem, non teneatur iterato reddere.

Ratibabitio & ratificatio facta ex intervallo, tollit omnem nullitatem, & allegationem doli etiam ex proposito.

848 PAVLI MONTANI TRACTATUS

- 129 Transactio facta in praesentia iudicis, vel iudicum tollit omnem suspicionem & fraudem
- 130 Consiliario Principis emente rem a subdito in praesentia Principis, non praesumitur venditori alioquin quo deceptus.
- 131 Auctoritas & praesentia Principis tollit omnem obligationem deceptionis, etiamsi esset ultra ad idum justum pretium, & excludit omnem suspicionem doli, & fraudis.
- 132 Tutor habens apocham a redditione rationum, non tenetur iterum rationem reddere.
- 133 Ratio dolo reddita, pro non reddita habetur & de novo reddi debet. Ampliatur num. 134.
- 135 Liberatio rationum dolo obtenta iterum reddi debet, licet fuerit jurata.
- 136 Communis opinio.
- 137 Dolus liberationis quomodo probetur. num. 138. 140. 141. 142. 144.
- 139 Dolus quid.
- 143 Dolus ex proposito, & re ipsa a pari procedunt.
- 145 Error calculi semper potest allegari & deduci
- 146 Calculatio & computatio erronee facta de novo reiterata est revidenda.
- 147 Calculatio male composita & facta denuo reagenda est ad rectam compositionem & veritatem.
- 148 Error calculi semper potest allegari, etiamsi praeter rationes inite proponantur.
- 149 Errantis nulla voluntas.
- 150 Error calculi quomodo probabitur.
- 151 Error calculi etiam in facto proprio potest ad actionem reverteri.
- 152 Error calculi etiam in facto proprio facit computationem ipso jure nullam.
- 153 Communis opinio.
- 154 Error calculi potest allegari in causa appellationis, siue sit deductus in causa appellationis, siue non.
- 155 Pro errore calculi, non competit actio criminis.
- 156 Cessat error calculi, quando post illam calculatio fieri non potest.

XXXVIII. DE RAT. RED. EIVSQ. REQ. 849

fuerit deventum ad pactum & stipulationem. Limitatur num. 157.

Error calculi cessat, quando est transactum. Item quando est sententiatum. num. 159.

Iuramentum interpositum in contractu, facit quod calculus non possit retractari.

Non conceditur absolutio à iuramento, maxime ubi iuratum fuit, omnia vera esse.

Error allegari non potest, quando confessio est geminata.

Confessio geminata inducit probationem etiam inter absentes, licet verba sint enunciativa.

Confessio geminata tollit presumptionem erroris juris.

Gratiosa computatio retractari non potest.

Curator Reipublicæ, Procurator, tutor, vel alius administrator, non possunt facere gratiosas computationes, & quæ sit ratio.

Computatio à Iudice probata, non retractatur.

Decretum interpositum, sine causæ cognitione, nullum est.

Error in calculo temporis, non vitiat computationem.

Confirmata calculatio non retractatur. Limitatur numero 171.

Calculator à iudice datus, impedit retractionem.

Liberans debitorem ex intervallo post calculum factum, non potest retractare computationem: secus si incontinenti remisit.

Liberatio generalis dolose facta, nihil valet, nec comprehendit ea, quæ extant penes liberatum, & quæ tenebatur restituere.

Etiamsi liberatio iuramento esset vallata.

Etiamsi facta esset per actum inter vivos.

Et quando contineret iniquitatem, ad illam non extenditur.

Nec comprehendere debet exorbitantia.

Promittens non contravenire, tenetur observare quæ gessit.

H h h

180

850 PAVLI MONTANI TRACTATUS

- 180 *Qui non reperitur, nec est debitor, non tenetur rationes reddere.*
- 181 *Socius semel reddens rationem administrati-
onem, non tenetur iterum illam reddere. An
pliatnr numero 182.*
- 183 *Confessio extorta per dolum, & deceptivè, nil
peratur.*
- 184 *Pro laudo præsumitur.*
- 185 *A laudo post modum emologato, non est recedendum.*
- 186 *Laudum & arbitramentum emologatum, bene
ut transactio.*
- 187 *Calculatores electi de consensu partium, dum
legitime electi.*
- 188 *Calculis, & computationibus factis à deputatis
electis, quandoque non est standum.*
- 189 *Ex statuto Ultrajectino, tutor singulis annis tenetur
reddere rationem amicis & proximioribus
lib. vel deputatis civitatis.*
- 190 *Actio tutelæ demum exercetur finita tutela, si
sit ratio.*

Peracta & finita tutela & cura, restat nunc, ut
tiamus, qui teneantur rationem reddere;
rationibus exigantur: an is, qui semel reddidit
nem, iterum teneatur reddere: an rationes reddere
possint, ut non reddantur; & quando. Quod cap-
plenius cognoscatur, una regula expediemus, videlicet:
Quod * actus sui rationem reddere teneatur
tor, finita tutela, actione tutelæ, §. fin. Instit. de A-
l. 1. §. officio, ff. de tut. & rat. distr. Bartholom. Socio
92. nu. 5. & 17. lib. 4. Dec. consil. 100. num. 7. in re
curatore, & omni administratore, & consil. 178. nu. 1. de
cum Molinæo consil. 274. num. 3. & consil. 533. n. 2. de
tus, ponens regulam in omni administratore, consil.
num. 29. 30. lib. 1. Chassan. tit. des enfans, §. 6. verbo
rendre compte. Berous quest. 15. & Paris. consil. 96.

Et ratio hujus est, ne cum aliena jactura tutor
 impetetur, *l. nam hoc natura, ff. de condit. indebit. l.*
penultima, ff. de reg. jur.

Ampliatur primo, ut * procedat quod ratio red-
 dendi, finita tutela, siue ea finiatur morte pupilli,
 tutoris vel alias, secundum Balduin. *in §. fin. in*
edendo post pubertatem. Instit. de Attil. tut.

Secundo ampliatur, quod * tutor teneatur, non
 tantum scriptam tantum rationem reddere, sed & eam,
 si scriptura ab eo administrata fuerit, *l. liberta-*
ti, ff. de stat. lib.

Tertio ampliatur, quod * etiam non sufficiat sola
 ratio, sed etiam in spiciendi facultas, sed quod debeat tu-
 tor rationes legendas offerre, & discutiendas, cum u-
 tunc actus sui instrumento, ut examinari possint
 computationes probe an improbe referantur, & an
 recte recta relata, an non recte sint, *l. cum servus, l.*
conditione, ff. de cond. & demonst. l. si statu libera,
ff. de stat. liber. l. si ita fuerit, §. questio hac, ff. de ma-
nus. test. Bart. Soc. conf. 92. nu. 7. l. 4. Barbat. conf. 62.
l. 1. & Chassan. §. 6. tit. des enfans des plusieurs litz,
l. 1. d' en rendre compte, nu. 6. usq. ad 19. Non au-
tem folle, id est, inexplorate, inexplicate, atq; con-
suetudines exhibere tutor debet, quales solent ii,
si in cunis in marsupio ostentant, nec qualis quanta-
rum miciri volunt, ut egregie exponit Alci. l. 4. de verb.
H. & Eras. Roterod. cent. 9. Chiliad. 4. Prov. 37.

Quarto ampliatur, quod * tutor ad eundem etiam
 cogatur edere adversaria, id est, volumina ratio-
 num, si ita fuerit, §. questio, in fin. ff. de manum. test.
 si si librum * rationum fecerit ex pecuniis pu-
 blici domini: secus vero si ex propria pecunia; quia
 non sua interesset, non teneretur illos libros trade-
 re soluto eo, quod interest & facto sibi acceptila-
 to publico instrumento, ut tradit Barbat. conf. 91.
per l. 1. §. penult. ff. de edendo.

H h h 2

Quin-

- 8 Quinto ampliatur, quod etiam * teneatur tutor rationes, & instrumenta omnia actus sui exhibere, *servus, ff. de cond. & demonstr. l. fin. §. inter cetera ff. de liberat. legat. & l. si ita fuerit, §. quaro, ad fin. ff. de n. m. mis. test. & l. si cui libertas, ff. de cond. & demonstr. l. ax.*
- 6 me autem * tenetur edere tutor instrumenta, quæ er-
tinent ad res administratas *d. l. si cui libertas, ff. de cond. & demonstr. quæ si dolo, lata culpa, vel levi non fit*
ruat, adversus eum in litem jurare poterit, *l. alia*
qui, C. de in lit. jur.
- 10 Sexto ampliatur, quod * etiam si vetitum fuerit a
eo rationes exigi, quod nihilominus teneatur reddere
chartas, in quibus rationes conscriptæ sint, *d. §. inter cetera*
tera. & quod etiam * docere debeat, constare fletu
omnibus, quæ ab eo gesta fuerint, ut neque subtrahat
rit quid ex iis, quæ acceperit, neque expensum ratio-
bus præscripserit, quod non dederit, *l. qui sub continen-*
ne, ff. de cond. & demonstr.
- 12 Quando autem * recte ac perfecte rationes reddi-
tæ censeantur, in dubium revocatur, & tandem hinc
in l. voluntatis, n. 2. C. de fideicommiss. Paris. conf. 82. n. 1.
& conf. 84. n. 17. & conf. 87. n. 16. & conf. 96. n. 31. l. 1.
Iudicis arbitrio id relinquendum putant, *per l. Tutor*
§. sorore, ff. de fideic. libert. & c. contingit, de fide instrum.
- 13 Septimo ampliatur, quod * etiam tutor reliquas
vere debeat, *l. quamvis l. cum servus l. qui sub condit. & de m.*
ff. de cond. & demonstr. l. qui libertatis, §. servus, ff. de c. & de m.
l. si statu liberum, in fin. l. si servo, ff. de statu liber l. 4. d. n. 1.
test. manumiss. l. non solum, §. is qui, ff. de liberat. legat. Capitulo re-
fan. d. rit. des enfans, §. 6. in verbo, & reliqua, num. 3. c. p. 1. de m.
- 14 & ibi, quid * reliquorū appellatione contineatur, & *l. 1. de m.*
15 *in l. potest, ff. de ver. sig.* Reliquorum * enim illatio, & prægaverit
solutio omnino annexa est redditioni rationum, *ne redd-*
eæ aliter redditæ videntur, *l. non solum, §. is qui reddat, d. n. 1.*
16 *ff. de liberat. leg.* Est enim * reliquatio residuum
lud, quod post redditas rationes apud ipsum admi-

tem superest, l. si cui libertas, ff. de con. & demonstr.
Paulus, & l. qui sub conditione. eod. l. Stichus liber-
ult. §. inter, ff. de liberat. leg. & l. 3. C. de suscept. lib.
Ide etiam* reliquatum facere, id est, paria facere, 17
Scho libertas, §. ult. & l. semper, §. conductores, ff. de
inum. Reliqua etiam* sunt debite præteriti tem- 18
pensationes, sic* reliqua colonorū, sunt pensiones à 19
colos debite, l. quasitum est, §. peto, & l. Offidius, & l. qui
est, in fin. ff. de leg. 3. l. Seie in princ. & l. prædia, §. af-
p, ff. de instrum. vel instrum. legat. Sic & reliqua
tionis* accipiuntur, in l. si adversarius, C. ad Vell. 20
& reliqua* vectigalis, l. Moschis, ff. de jur. fisci. Et 21
colia pro reliquis* censuum debitorum, in Rubr. sine 22
vel reliquis, & reliqua* collegarum in l. Lucius 23
ff. ad municipi. Inde reliquari, & reliquis* obnox- 24
le, l. constitutionibus, ff. ad municipi. l. rescripto, §. sed
emum, ff. de muner. & honor. Vnde quoque* dici- 25
reliquatus est amplam summam, id est, mansit am-
um in e reliquator ac debitor, l. si quis ratione, ff. de
ur. legat.

Predicta autem ampliatio* procedit, etiam si veti- 26
merit rationes exigere: eo enim non obstante, non
dicitur reliqua exigere, quas quis se relinquavit,
olum, in fin. cum l. seq. ff. de liber. leg. l. Thais, §. Sti-
Damas, ff. de fideic. lib. l. cum tale, §. quin ergo, ff.
& ad. & de monst. Grat. consil. 23. num. 9. lib. 1. Ruin.
70. n. 8. lib. 4. Corn. consil. 313. num. 7. & 8. lib. 1. &
conf, 21. n. 57. lib. 2 quia cēsetur* tantū scrupu- 27
inquisitio remissa, non autē ut id remittatur, quod
vel fraude factū fuerit, l. si servus vetitus, ff. de legat.
non solum debitorem, §. ult. ff. de liber. leg. Vnde si te-
get legaverit* liberationem tutori, seu uxori, vel pro-
derit ne redderet rationem, & reliqua; Imo, si con-
deret dictum administratorem in quoquam conde-
l, id leget dicto administratori, gravādo hæredes,
beant hoc restituere, adhuc si condemnetur ex

conitio * prodest contutoribus ut Papinian. scri- 34
 meliquit, in l. qui plures, ff. de admin. tut. Qui plu-
 quit, tutores habuit, unum, qui solvendo non fuit
 actus sui vetuit reddere, quoniam ejus libe-
 quod ex tutela percepit, aut dolo contraxit, non
 fricta: contutores, qui suspectum facere neglexe-
 rent culpa recte conveniuntur.

Verum hæc * septima ampliatio non procedit, quo 35
 omnia, quæ casu contigerunt, quæ ad onus relique-
 non pertinent, sed debet ratio ita computari, l.

Ubi, §. Titius Stichus, ff. de fideic. libert.

Nov. octavo ampliatur * regula, quod etiam liberatio 36
 prohibito relictæ tutori testamento, de non red-
 rationem, non se extendat ad ea, quæ dolo, vel
 male commissa sunt per tutorem, l. non solum, cum l.
 ff. de liber. leg. l. cum tale, §. quid ergo ff. de con. & de-
 trat. l. si servus, ff. de legat. 1. Barb. conf. 68. l. 1. Dec.
 178. dicit * communem, & ibi Molinæ. Chassan. 37

es enfans, §. 6. verbo, d'en rendre compte, n. 21. late
 nous quest. 21. Crauet. con. 193. num. 9. & Nic. Ever.
 ses, conf. 211. quia dolus talis futurus non potuit
 tutore remitti tutori, ne daret materiam delinquere 38

quidam decedens, ff. de admin. tut. & plene per
 in l. Aurelic, §. Caius ff. de liber. legat. in vers. sed
 si relinquatur liberatio. Etiam si * dictum fuerit per
 tutorem, quod non teneretur reddere rationem, &
 hoc omne velit restitui per hæredem, in quod fue-
 condemnatus, ut tradit Dec. d. consil. 349. in fin. A-
 nok. conf. 52. num. 5. lib. 2. Idem consil. 164. num. 2. vers.
 men. Salicet. lib. 5. Molin. ad Dec. conf. 192. & novis-
 Alc. in tract. presump. reg. 1. pres. 6. nu. 2. dicens
 communem. Sed contrarium tenet idem Alex. d. con-
 164. num. 1. lib. 5. Grat. conf. 23. num. 1. & 2. l. 1. Dec.

192. nu. 1. Verum * communis opinio procedit 39
 si mater esset tutrix, quæ non excusatur à tali
 olo, secundum Alex. d. consil. 62. num. 9 10. & 11. l. 4.

Hhh 4

Ma-

40. Maxime quando * statutum dicit, tutorem tene
dolo, & lata culpa, non obstante tali liberatione
41 prohibitione. Imo stante * tali statuto, sufficit
in omittendo tantum, non in faciendo, ut tradit
42 tus, *consil. 23. n. 10. 11. & 12. lib. 1.* Nec etiam * eo
obligatur expromissor minoris, maxime si constiterit
minorem dedisse tutori suo quitationem iniquam
quæ in se reipsa dolum habeat: nam conventus, etiam de
promissione, poterit excipere de dolo, & iniquitate
obligationis principalis, sicut fidejussor conventus
posset excipere, & principaliter agere de rescissione
sue fidejussionis, si minoris obligatio propter dolum
irritaretur, ut consuluit Anchor. *consil. 330. n. 7. & 8.*
vers. moveor principaliter.
- 43 Sed hæc ampliatio * non procedit in dolo præsum
pto, nisi tria concurrant, scilicet. conjunctio sanguinis
quod non sit factus locupletior, & quod arguatur de
dolo præsumpto tantum, ut optime tradit Cræ
consil. 193. n. 9. allegans Dec. conf. 607. & novissime
Gozadin. conf. 47. & conf. 94.
- 44 Nono ampliatur * regula, quod quando ex statuto
est præfixum tempus, (ut de jure finita tutela) ad re
dendam rationem, *l. 1. in fin. & l. si finita, & l. si tutor, in*
ff. de tut. & rat. distr. tutor teneatur rationem reddere
etiam non requisitus, ut voluit gloss. *in verbis, singulis*
45 *annis*, quam approbant magis * communiter *Doctores*
elem. quia contingit. de relig. domib.
- 46 Decimo ampliatur, quod * etiam non valeat p
actum, quo promittat quis nunquam exigere rationem
47 ut tradit Alexand. *consil. 18. lib. 2.* ubi inquit, quod * non
valeat conventio, per quam constituam aliquem ad
ministratorem cum pacto, quod non possum illum re
vocare, allegans Bartol. *in l. cum precario ff. de preci.*
Angel. *in l. Stichum, §. usumfructum ff. de solut.* ubi dicitur
48 idem * esse in Procuratore, qui eo modo constitui non
possit, quod revocari non possit; etiam si juramentum inte

teneat, per gl. in c. fi. de proc. in 6. & late tradit Ang.
 225. ubi in fine * cōcludit, quod pœna promissa, in
 revocationis nō debeat, per l. nō dubiū, C. de leg.
 Undecimo ampliatur etiā in heredē * tutoris vel al-
 ius administratoris, contra quem actio transeat, quæ
 extra administratōrē comperebat, l. tutela, & l. omnes,
 C. de tutel. l. 3. §. hac autem actio, ff. de neg. gest. Roman.
 413. & Dec. consil. 110. n. 7. Adeo, ut * etiam heres
 universalis teneatur reddere rationem fidei cōmissario,
 in rebus hereditatis, si in illis se immiscuit, & fructus
 reperit, ut est text. in l. cum tali, §. Titius, ubi gl. &
 ff. de cond. & demonst. l. mulier, §. sed etenim, ff. ad
 bell. & Bald. in l. filium, in fin. C. famil. ercisc.
 Duodecimo ampliatur etiam * in curatore, l. ratio-
 52
 adversus, C. de administ. tut. gl. in c. fin. de stat. Mo-
 in verb. & eorum. Specul. in tit. de judic. in §. secun-
 vers. sequitur videre, de act. tutel. Quod etiam * proce-
 35
 in curatore ad lites, ut gestorū rationē reddere te-
 netur, ut tradit Soc. conf. 46. lib. 1. & conf. 213. l. 2. sed
 fine finita cura, per text. & ibi gl. in d. l. adversus, quam
 tenetur Bald. conf. 211. lib. 2. Etiam * filius familias pa-
 45
 in sui curator, non minus rationes reddere cogitur,
 quam quivis alius extraneus, qui * eo officio fungitur,
 55
 in commune ponit post Firmianum, de Episcopo, nu.
 præclarus juris Doctor Arius Pinellus in l. 1. part.
 num. 39. C. de bon. mater. Barthol. Soc. conf. 92. nu. 5.
 4. Bertach. in tract. de Episc. lib. 4. part. 6. quæst. 29.
 4. & facit gl. in l. is qui, ff. de tut. & curat. dat. ab his.
 Decimotertio ampliatur * etiam in matre, quæ et-
 55
 55
 tenetur reddere rationem filio, & tenetur de cul-
 pæ & negligentia, l. hac edictali. §. his illud, C. de sec. nup.
 in l. is qui, ff. de tut. & cur. dat. ab his. Alex. con. 110. l.
 4. Chas. in §. 6. tit. des enfans, in verbo, D'en rendre cōpte,
 gloss. notab. in l. si quis prioris, §. fin. in fin. C. de sec.
 57
 57
 Corn. consil. 198. n. & 21. lib. 1. Sive ea * fuerit tu-
 57
 57
 five non; quia eadem est ratio; vel administrave-
 rit

- rit non observata juris forma, ut tradit Bald. in l. *con* *oportet*, §. *fin*. C. de bon. qua lib. & late Petr. de Anchr. in matre, *conf.* 317. & late Molinæ, in *consuetud. Paris.*
- 58 6. gl. 7. Maxime autem* tenetur reddere rationem mater, quæ convolavit ad secunda vota, quo casu etiam de modicis debet reddere rationem, Nov. 22. & 15. & ibidem latissime Cuiac. Joan. de Garçonib. in *ru. C. de secund. nupt.* & in *auth. eisdem*, num. 35. eod. tit. 1.
- 59 si mater* habitaret in montibus, seu locis remotiorum peritorum consilio, quo casu excusatur ab ommissa tutela, ut tradit Bart. in l. 1. ff. si tabul. testam. n. ext. per text. in *auth. sed novo jure*, in fin. ibi, in agris u-tem, C. si cert. pet. & in l. 1. ff. de exerc. act. ibi, nam intel-locus, vel tempus non patitur plenius deliberandi consue, & Paul. de Castr. in l. 2. C. de injus vocando, dicit se as-ita consuluisse, & voluit etiam Boer. *decis.* 124. n. 20.
- 60 Adeo, ut etiam* adversus talem matrem, quæ lie-ros in gestu circumvenerit, detur restitutio in in-gram, contra l. 2. C. qui & à quib. & d. Nov. 155. An-
- 61 plius etiam bona* matris pro ea administratione fat-tacite obligata liberis, l. si mater, C. in quib. caus. pig. 10. cont. & notanter Dec. *conf.* 591. & facit l. pro officio, de adm. tut. & dos etiā* ipsius matris pro tali obligat-one retinere potest, ut tradit Barthol. Socin. *conf.* 180.
- 63 Decimo quarto ampliatur* regula etiam in avia- concluditur, in *auth. matri & avia*, C. quand. mul. n. offic. fung. pot. & tradit Socin. *conf.* 2. lib. 1. Corn. ed. 198. in fin. lib. 1. Anchor. *conf.* 316. Bald. in l. cum op-*ret*, §. sed cum tacitas, C. de bon. qua lib.
- 64 Decimo quinto* ampliatur etiam in fratre, ut a- dit Dec. *conf.* 110. num. 7. & ibid. Molin. *conf.* 255. n. & *consil.* 274. num. 3. Hippol. *sing.* 493. Aymo *con.* 23. & Padag-
- 65 in princ. maxime* frater major, pro quo facit text. in fin. ff. de fid. instr. Et nominatim scribit Curt. sent. *conf.* 67. *quest.* 3. num. 44. & Socin. *consil.* 72. *quest.* 3. lib. 3. & latius *conf.* 40. l. 4. Qui si specialiter id promiserit, nebi

bitur ad strictiorem, & magis diligentem rationis
 additionem, ut tradit Dec. *conf.* 274. *num.* 3. & ibi Mo-
 66. *etiam* * administraverit vivo patre, secundum
norm. consil. 12. *quæst.* 16. *lib.* 1. & sequitur Jas. *in l. si*
pres. in fin. ff. de cond. caus. dat. ubi refert se ita consulu-
 re in civitate Pisauri licet de eo aliqui dubitent, quã-
 vivit vivo patre administrat, ex eo, quod quemadmodum
 pater non tenetur rationem reddere de adventitiis
 filiorum, *l. cum oportet, §. cum autem, C. de bon.*
lib. ita quoq; nec frater; sed in his, in quibus ratio-
 nem pater redde, e tenetur, frater quoque teneatur.
 Decimo sexto ampliatur, quod * etiam patruus, qui 67
 administraverit bona nepotis, vel neptis, tenetur red-
 dere rationem suæ administrationis, ut tradit Cuman.
consil. 87. Purpurat. *in l. 1 in fin. C. de edend. Dec. conf.*
 78. & *consil.* 192. Quæ autem veniant, & debeant
 considerari in tali redditione rationis, prosequitur
 Roman. *consil.* 413.

Ab his tamen * consanguineis non ita stricta exi- 68
 genda est ratio, sicut ab extraneis, sed satis erit, quod
 generaliter ostendatur quantum in familia, & aliis
 sumpti ut verisimiliter potuerint expendere, ut fir-
 mat Panormitan. *d. consil.* 12. *lib.* 1. ubi dicit, hoc non
 procedere, quando conjuncta personâ administraret,
 sicut tutor vel curator: nam tunc diligentem tenetur red-
 dere rationem, ut quivis alius, ut tradit Soc. *conf.* 190.
consil. 213 *lib.* 2. Poterit tamen Judex multa capita
 rationis, necessitudinis ergo recipere, quæ extraneis
 non essent concedenda.

Decimo septimo tenetur * quoque rationem red- 69
 dere Pædagogus, sive Præceptor, qui recepit pecu-
 niam à patre pupilli, ut aleret se, & pupillum in studio,
 nihil audirent jura, atque conficere librum rationum,
si ita, vers. in reliquis, & ibi Ang. *ff. de manum. test. nisi*
 conventum esset, ut singulis annis certa ei pecunia da-
 retur: quo quidem casu de illa rationem non reddet.

Quem-

Quemadmodum etiam si plus expenderet, non te-
retur pater ei reddere, postquam ita conventum est
plus non daret; ait enim Prætor, pacta servari debe-
l. juris gentium, §. Prætor ait. ff. de pact. & hoc ita con-
nirere tutius foret utrisque.

70 Decimo octavo quoque * procedit in Thesaurario
five exattore, *l. apparitores, & per tot. tit. C. de exa-*
trib. l. 10. qui plene reddere debet rationem, licet
buerit liberationē à Rege, *arg. l. quoties. ff. qui satis. c.*
Luc. de Pen. in l. ordinariorum, C. de cohortal. lib. 12.

71 Decimo nono etiam * procedit in procuratore
negotia, *l. qui proprio, §. Procurator, ff. de procurat. l. si-*
munerandi, & l. si Procuratorem, §. 1. ff. mandat, & Soci.
consil. 73. num. 1.

72 Vigesimo ampliatur * etiam in socio ad ministrare
bona communia, *l. quādā, in princ. ff. de eden. l. si quano,*
ff. de compens. Bero. q. 15. n. 1. Bald. con. 152. l. 3. & Co-
næus cons. 24. in fin. l. 1. & cons. 196. l. 2. & Par. cons. 8.

73 Vigesimo primo * ampliatur etiam in negotiorum
gestore, *l. 2. §. & sane, ff. de neg. gest. Corn. con. 255. n. 3.*
1. & ut compellatur, competit actio negotiorum g-
storum, secundum Bald. cons. 449. lib. 2. & tenetur ed-
re librum rationum, secundum Alex. consil. 32. lib.
& Corn. d. cons. 255. lib. 1. & Bart. consil. lib. 3.

74 Vigesimo secundo * ampliatur etiam in gubernato-
ribus Hospitalium, qui tenentur etiam reddere ratio-
nem præsidentibus illi hospitali, ut Consulibus Scabini
fundatoribus, seu Episcopo loci, *§. fin in auth. de Eccl-*
siast. titul & in §. Oeconomus, in auth. de sanct. Episc. &
clerm. 2. de relig. dom. l. Orphanotrophos, C. de episc & cle-
sed non pauperibus, secundum gloss. in d. clem. 2. §. 1.

75 Vigesimo tertio * ampliatur in Consulibus & Sca-
binis, qui etiam rationem reddere tenentur, de pecu-
niis civitatis receptis: bonumque foret, si in singulo
annos redderent, ut concludit Socin. in socio, *cons. 73*
in prin. lib. 1. sed quoniam in hac civitate Ultrajectina
not

recipiunt pecunias civitatis Scabini, sed habent receptores, isti in locum Consulum, & Scabinorum rationes singulis annis reddunt, & in locum eorum alii singulis annis substituuntur.

Vigesimo quarto * etiam ampliatur in Institore & 76
Institore, qui etiam tenentur reddere rationem administrationis, & diligenter libros rationum habere debent, in quibus clare appareant data & accepta, introitus & exitus. *l. 1. §. officio. ff. de tut. & rat. distr.* & ibi Bart. in cinco libro sigillatim omnia describenda sunt, & non tantum compedium. *arg. l. cum servus. ff. de cond. & demonst.* Bart. *conf. 150.* quo loco dicit librum debere esse comprehensivum sic: *Tantum ex tali fundo recepi.* Item, *Tantum ex tali colono*, ut probat Socin. *conf. 46. in 2. quest. vers. secundum cada pars.* & *conf. 109. lib. 1.* alioqui falsitas non posset probari, si sub nube, & generaliter affirmaretur sic *vellet, vel non, l. argentarius. §. edi. ff. de eden plene* Bar. in *l. si pater, §. fin. ff. de fideicom. hered. mortuorum* atque rationum domino, poterit factor compelli ad reddendum libros, & alia, teneturque exhibere hæredibus debita & credita apothecæ sui magistri, *l. cum in testamento, & ibi gl. C. de testamen. manumiss.*

Vigesimo quinto * ampliatur etiam in Sequestro, 78
Sequestro etiam tenetur reddere rationem de fructibus, quos percipit ex beneficio apud eum sequestratis, vel ex alio, ut notatur in *cl. unde sequest. poss. & fruct. & l. sequester. ff. de verb. sign.*

Vigesimo sexto * ampliatur etiam in Curato, in 79
Curato, qui etiam tenetur rationem reddere Episcopo, non de rebus prophanis vel temporalibus, sed de ecclesiasticis Parochianorum & cura, *c. sane is, dist. 2.*

Vigesimo septimo ampliatur * etiam in coadjuto- 80
coadjuto, *c. unic. §. presenti. de cler. agrot. lib. 6.* Et capitulum generalis negotia sede vacante, tenetur etiam reddere rationem novo Episcopo, secundum Rubæum *conf. 131.*

num.

- 82 num. 3. Et generaliter * omnis provisor, seu receptor, atque omnis alius bonorum administrator, & non solum isti, sed etiam hæredes illorum, si ipsi rationem non reddiderint, secundum Angel. in *l. si ita, vers. in aliquis ff. de manumiss. test. l. i. §. idem Principis, ff. de fals.*
- 83 Vigesimo octavo ampliatur * etiam in executor ultimæ voluntatis, c. tua, de testam. & in *l. si hæres. & Bald. & Jas. ff. de cond. caus. dat.* Et in executore * sententiarum, facit *l. executorem. C. de exec. rei jud.* qui finis vel bona recepit. Socin. conf. 46. lib. i. & est textus *cl. m. i. de test.* adeo, ut etiam * executor testamentorum teneatur reddere rationem Episcopo, & consocio executori, ut tradit Bald. in *l. nulli, C. de episc. & cler.* Spec. plene in tit. de instr. edit. §. nunc aliqua, vers. sed simplex, quæst. 47.
- 86 Vigesimo nono * ampliatur etiam in actore, qui mandato curatoris administravit, & omni alio substituto à tutore vel alio administratore secundum Bald. conf. ult. lib. 3. per text. in *l. i. §. item eorum, & §. si decuriones, ff. quod. cujusq. univers. nom.*
- 87 Trigesimo ampliatur, quod tutor non reddens rationem, dicatur esse in dolo præsumpto, imo etiam vero, *l. i. §. officio, ff. de tut. & rat. distr. l. si procuratorem, §. fin. cum l. seq. ff. mand.* maxime si miscuerit suas rationes cum rationibus pupilli, quas separatas à rationibus pupilli tenere debebat, secundum Innoc. Imol. & Ant. d. But. in c. cum in officio de restit.
- 88 Trigesimo primo * ampliatur, quod si plures sint tutores, unus non possit reddere rationem sine altero, ne ratio dividatur, sed quod tota debeat reddi ab omnibus, secundum Bald. in *l. si plures, C. de cond. insert. & Chassan. §. 6. tit. des enfans, in verb. en rendre compte, n. 3.*
- 86 Trigesimo secundo * ampliatur, quod non solum pupillo reddi debeat ratio, sed etiam agnatis, ejus hæredibus ab intestato successuris, ut tradit Chassan. d. loco, n. 4. *l. si pater, & ibi Bald. C. com. de success.*

Tri-

Trigesimo tertio * ampliatur, quod etiam tutor ra- 90
tionem reddere debeat de fructibus & redditibus, qui
bona fide percipi potuerunt, *l. si sine, §. Modestinus, ff. de
tut. Bald. in l. cum testamento, ff. de test. man.*

Trigesimo quarto * ampliatur, quod etiam reddi de- 91
bet ratio in loco, ubi bona gesta sunt, *l. 1. & ibi gl. &
C. ubi de ratiocin. agi oport.* Unde * argentarius ibi 92
regitur rationem reddere argentariæ, ubi exercuit il-
lus, *l. Prætor, §. his etiam, ff. de eden.*

Trigesimo quinto * ampliatur, quod etiam reddi de- 93
bet plene, & non pro parte, secundum Bald. *in l. si
plures, n. 17. C. de condit. insert. l. cui fundus, ff. de cond.
demonst.* Est enim rationes reddere quid * individu- 94
um, quod pro parte præstari non potest, ut tradit idem
Bald. *in d. l. si plures.*

Trigesimo sexto * ampliatur, quod etiam tutor ra- 95
tionem reddere debeat eorum, quæ administrata non
sunt, ut quia omisit culpa negligentia, vel alias, *l. 1.
prin. & ibi gl. ff. de tut. & rat. dist. & l. 1. & 2. C. de hæ-
red. tut. l. 2. C. si tut. vel curat. non gess.* Bartol. Soc. con. 92.
*7. vers. quinto, lib. 4. & ibi vers. septima ratio. Chass. tit.
des enfans, §. 6. in verb. d'en rendre compte, n. 14. Dec. de
eductibus, consil. 274. num. 4.*

Trigesimo septimo * ampliatur, quod tutor quoq; 96
reddere rationem debeat de gestis post finitam tute-
lam, si probetur eum administrationem continuasse,
secundum Cornæ. *conf. 255. n. 2. 3. 6. 7. & 8. lib. 1. ubi
optime declarat.*

Trigesimo octavo * ampliatur quod etiam nomina 97
creditorum debeant præstari taliter, ut essent idonei,
in tempore quo illis creditum est, hoc est, quod diligens
paterfamilias illis crediturus fuisset, *l. qui sub conditio-
ne, vers. ceterum, ff. de cond. & demonst.* Bartol. Soc. con-
sol. 92. num. 7. vers. 3.

Trigesimo nono ampliatur, quod * etiam si bona 98
nomina mala facta sunt ob ejus negligentiam, seu non
exa-

exactionem, ipse tutor præstare debeat. *l. si tutor p[ro]curator ff. de admin. tut.* ubi dicitur, quod si tutor non exiguus, quæ à debitoribus, & per hoc minus idonei efficiantur, tutor ipse teneatur, *l. 2. C. arb. tut. Roman. conf. 425. 12. d. l. 1. octavo.* Nisi facti fuerint non solvendo demum postulatam tutelam, secundum *Roman. d. conf. 425.* id est, quod facit text. in *l. litis, §. si pecunia, ff. de neg. gest.* ubi dicitur, ille, qui credit pecunias domini, non tenetur, si à principio debitores erant idonei, licet postea efficiantur non solvendo: ad quod facit etiam text. in *l. negotium, §. si de lienum, C. de neg. gest. & l. siue hereditaria, ff. de neg. gest.*

99 Quadragesimo ampliatur, quod * etiam teneatur reddere rationem tutor, post 20. vel 30. annos, ut traditur in *l. maxime, ff. de admin. tut.* & est bonus text. in *l. tutores, & ibi Dd. C. arbit. tut.* Bald in rubr. ext. de p[ro]cur. cur. vers. nunquid post longum tempus.

100 Quadragesimoprimo * ampliatur, quod si tutor vel curator pupillum in tutela fraudarit, teneatur actione de rationibus distrahendis in duplum: ut qui pupilli rem sibi appropriat, vel de bonis pupilli intervertat, ut tradit *Corn. conf. 1. n. 11. lib. 1. l. 2. ff. de tut. &*

101 *rat. distr.* Eoque * casu si non est solvendo, punitur extra ordinem, & si furandi animo fecerit, tenetur etiam

102 furti, *d. l. 2.* Nec refert cujus * generis tutor sit, nisi tutor fuerit non jure datus, *l. 1. §. rationibus, ff. de tut. &*

103 *rat. distr.* Et hæc quidem * actio de rationibus distrahendis, tanquam perpetua, datur hæredibus, similibusque

104 personis, ex eo, quod vivo pupillo captum est; sed * in hæredem cæterosque successores non datur, quia p[re]sentis est, *d. l. 1. §. hanc actionem 2.* Denique * hæc actio quoque in duplum est, licet in simplo rei persecutionem contineat, nec tota dupli p[re]sentis sit, *d. l. 2. §. fin.* Verum repretium duplicatur, non quanti interest pupilli, sed re

105 tantum estimatio, *d. l. 1. §. considerandum.* Eaque * actio tunc demum competit, cum & tutelæ actio est, hoc est finita demum tutela, *d. l. 1. §. fin. vers. hac actio.* Eaque quoque

que

perpetua * est, d. l. i. §. hanc actionem, quod tamen 107
procedit, quando eo nomine, vel tutelæ actum
fuit, vel de rationibus distrahendis, quo casu altera
admititur, d. l. i. §. in tutela.

DECLARATUR prædicta * regula, ut non procedat 108
primo, ex legib. Platonis, lib. 9. quibus jubetur, finita
regula, rationes reddi, sed tribuit moram quinquennii.
que legibus Atheniensium publicis olim etiam tri-
um fuisse, tradit Balduin. in §. fin. in verbis, post pu-
eritatem, Instit. de Attil. tut.

Secundo declaratur * non procedere, in patre, qui 109
tenetur reddere rationem administrationis filio
adventitiis, secund. Dec. con. 55. n. 1. dicentem, hoc
speciale esse in patre, per l. cum oportet, §. non autem, &
Dd. & Bart. C. de bon. qua lib. & quod * pater ha- 110
bit plenam administrationem actu & habitu: licet eam
non recipiat iudicis decreto, nec faciat inventarium,
tamen pro ratione, quod inventarium concernat eos,
rationem reddere tenentur, non alios, arg. l. Or-
phos, C. de episc. & cler. & idem in patre tenet,
Dd. ponent regulam con. 110. n. 18. l. 3. Chassad con-
Burg. §. 7. n. 3. in rub. des enfans, & Tiraq. in præ-
si unquam, n. 39. & novissime Myns. cent. 2. obs. 93.
Ratio * hujus est, quia cum pater in rebus filii, so- 111
let legitimus administrator, in quibus habet usum-
fructum, non est verisimile, quod illa temere aliena-
tum suum usumfructum amitteret, arg. l. cum de in-
pro, ff. de probat. & sic ultra affectionem paternam
occurrit etiam sui ipsius commodum.

Terum * hæc declaratio locum non habet, primo, 112
quando pater dolose administravit, quo casu rationem
reddere tenetur, ut tradunt Bart. Bald. Ang. & alii, in
l. cum oportet, §. non autem, C. de bon. qua l. & Ang. Ar.
12. in 6. dub. & Soc. con. 34. n. 15. & seq. lib. 1. Al. in
operator, ff. ad Treb. & noviss. Crauet. cons. 218. in
& facit gl. notab. in l. si quis prioris, in fin. C. de sec.
& Bero. q. 15. n. 1. Iii Se-

- 113 Secundo, declaratio non *procedit, si pater ministraret res filii, in quibus ipse non habet usufructum, ut notat Bald. in d.l. cum oportet, §. fin. & in f. eius, C. fam. ercis. Angel. Aret. cons. 72. Socin. cons. 1. Bart. Bal. & Ang. in l. liris, §. pater, ff. de neg. gest. d. quest. 15. n. 1. & novissime Crauet. d. cons. 218. n. 1.
- 114 Tertio declaratio non *procedit, quando pater ministrasset, ut tutor filii emancipati, l. Aurelius, §. si pater, ff. de liberat. leg. l. si superstitie, C. de dolo Bald. in no. ff. C. ad leg. Fal. & in l. Orphanotrophos, C. de Epis. & in l. si is qui, ff. de tut. & curat. dat. ab h. ad r. f. Boer. decis. Burdegal. quest. 61. ubi plus dicit, quod *idem ubi pleno jure bona perveniunt ad liberos, quod pater rationem administrationis reddere teneatur.
- 116 Quarto non procedit, quoad *removendum patrem ab administratione, quo casu sufficit negligentia culpa, secundum *magis communem resolutionem tradunt Bart. & alii, & maxime Alex. in d.l. Imperator & gl. in d.l. si quis prioris, §. fin. ibi; de fraude, ut elegerit ter tradit subtilis Arius Pinel in 2. part. legis 1. n. 3. trib. seq. dicens communem, solvens contraria, & clarans exemplificando.
- 118 Tertio declaratur *prædicta regula, ut non procedat, quando quis semel reddidit rationem, quo non tenetur iterum reddere. l. semel, & ibi Bart. C. apoch. publ. l. 10. Jo. Andreæ & cæteri, in c. unde ex agrot. l. 6. quem secuti sunt Soc. sen. cons. 92. num. 1. Dec. cons. 94. num. 4. & Chass. tit. des enfans, §. 6. vbi d'en rendre compte, nu. 5. facit l. quamvis, ff. de conce. demonstr. Bart. in l. fin. ff. de pact. Idque hac *ratione, sermo simpliciter prolatus, intelligitur de primo, l. 1. v. §. hoc sermone, ff. de verb. sig. & probatio *actus affirmative concepta, recipit consummationem in primo actu, qui celebratur, l. si de i. c. ommissa, §. si quis decem, leg. 8. ut scilicet infinitum evitetur, c. de 2. de rescriptis 6. Unde pulchre scribit Ulp. in l. fin. ff. de bon. anth. p.

Amplius quam semel * disputationem non esse¹²¹
 cedendam, nisi quis * juraverit se non calumniæ¹²²
 sa postulare, neq; habere quæ dispunxerit; & tunc
 ei faciendam potestatem ait, sed non amplius
 qm bis. Id quod * maxime procedit, quando secuta¹²³
 sit absolutio, sive liberatio, & pactum de non con-
 veniendo. Quo casu, prætextu solius erroris, ratio-
 iterum reddendæ non sunt: ut tradit Bart. in l. 2.
C. de jur. fisc. l. 10. Soc. fen. d. con. 92. n. 4. l. 4. Ruin.
l. 16. in fin. lib. 5. Paul. de Castr. in l. 1. in prin. C. de er-
cal. Bald. conf. 47. & conf. 264. l. 2. & Dec. conf. 94.
 Et idem * multo magis, quando intervenierit li¹²⁴
 batio jurata etiam à minore: juxta notab. gloss. in l.
 8. 1. in verb. liberationem, ff. de contrar. & ut act. tut.
 qm citat Castr. con. 242. & facit auth. sacramenta pu-
 rum, *C. si advers. vend.* Quam constitutionem in hisce
 rationib. locū habere censuit, & illam singularē di-
 Tiraq. de leg. connub. gl. 3. n. 7. Imo etiam * itante tali¹²⁵
 ratione jurata, minor læsus non restituitur: ut tra-
 dit Bart. & Dd. in d. auth. Sacramenta puberum, per
 l. 3. §. contrario, ff. de contr. jud. tut. cum aliis addu-
 per Jasonem in dict. authent. & facit gloss. commu-
 ter * approbata, in l. si quis major, *C. de transact.* Idque¹²⁶
 maxime si ea fuerit geminata & ratificata * ex interval-¹²⁷
 sit est decisio in terminis dominor. de consilio Nea-
 nitano, decis. 220. in 3. dub. in fin. ubi dicunt ita fuisse
 ratum: cum rati habitio & ratificatio * facta ex in-¹²⁸
 tervallo, tollat omnem nullitatem, & allegationem
 ei, etiam ex proposito: ut tradit Bart. in l. si mater. §.
 iure, ff. de excep. rei jud. & in l. Pompon. vers. venio, ff.
 neg. gest. quæ ratificatio valde operatur, & talis ge-
 minatio actus facta ex intervallo, et valde operatur, ar.
 bal. ff. ad Treb. c. si. ext. de off. de leg. & multo * prædicta¹²⁹
 cedunt, quando desuper fuit transactū in præsentia
 amicis vel amicorum, cujus præsentia tollit omnem
 bicionem & fraudem, argum. l. omnium, *C. de testam.*

- & in c. 1. de constit. l. 6. Bald. in l. fin. C. de contrah. in p. ubi vult, quod si consiliarius principis * emat in subdito in præsentia Principis, non præsumat venditor in aliquo deceptus, cum præsentia & auctoritas Principis tollat omnem allegationem deceptionis etiam si esset ultra * dimidiam iusti pretii, & excludit omnem suspicionem doli, & fraudis secundum ar. in l. frater à fratre. ff. de cond. indeb. vers. 3. quoniam de contractu emptionis, & Alex. in l. pacta novissim. de pact. Amplius * etiam prædicta procedunt, quando tutor, qui reddidit rationem, habet apocham de ratione reddita. l. semel etiam, & ibi Bart. C. de apoch. p. tradit Chas. tit. des enfans, verbo, d' en rendre compte.
- 133 Verum hæc tertia * regulæ declaratio, non procedit primo, quando constat dolo esse redditam rationem, quo casu habetur pro non reddita, & de reddi debet, arg. l. quoties, ff. qui satisf. cog. l. & per artem, cum ibi notatis, ff. de iure iur. & l. 1. C. de err. calc. conf. 219. n. 2. l. 2. & conf. 14. l. 3. Barb. conf. 62. n. 1.
- 134 Dec. conf. 110. n. 9. Maxime * ubi constiterit de vero; secundum Barth. Soc. con. 92. l. 4. & Rol. à V. conf. 49. n. 22. & 23. Idem quoque * dicendum, quando probatur liberationem fuisse dolo obtentam: fecit gl. in l. 3. §. 1. ff. de contr. jud. tut. etiam si * talis liberatio esset jurata: prout voluit glossa communiter approbata, in d. l. 3. §. contrarium, & consuluit Castrensis per lam gl. in suo consil. 360.
- 137 Probatur autem * dolus liberationis primo, quando non exhibenter rationes calculatæ: ut tradit Barth. Soc. conf. 92. n. 9. 10. & II. vers. quinto & ultimo. & non idem con. 190. n. 4. vers. probatur. Etiam non obstat assertio maioris, quando ea non est verisimilis ex claritate asserentis rationem esse redditam, ex vicinitate & brevitate temporis, & qualitate negotii, saltem ad finem eum restituitur: ut optime tradit Barth. Soc. d. con. 92. n. 10. ver. confirmatur. & n. 11. & 12. l. 4. idem late 190. n. 4. ver. 3. & ver. 4. lib. 2.

Secundo probatur dolus* liberationis, ex præce-¹³⁸
 pte administratione, ut quia non confecit librum
 annuum de acceptis, & datis; propter quod versatur
 in dolo l. 1. §. officio. ff. de tut. & rat. distrab. Barth. Soc. d.
 conf. 92. n. 12. vers. quarto, ex precedente administratione,
 dicitur conf. 190. n. 1. & 2. lib. 2. Vel si quidem confecit
 librum rationum, sed confuse, inordinate & defectuo-
 sus, ex quibus deceptoria, & dolosa ostenditur admini-
 stratio, in damnum dominorum suorum: Est* enim¹³⁹
 talis falsa asseveratio scienter facta, cum intentione
 fraudandi, l. 1. ff. de dolo, ut tradit Socin d. conf. 190. num.
 2. vers. 2. lib. 2.

Tertio probatur dolus* liberationis, si constat, quod¹⁴⁰
 contra omiserit, quæ ponere debuiisset, juxta notata per
 omnes, in l. 2. de errore advoc. & Bart. & alios, in
 d. C. de reb. cred. & in l. tutor, qui repertorium, ff. de ad-
 tut. Socin. d. conf. 190. n. 2. vers. 3. & 4. vers. confir-
 mar, & n. 5. vers. postremo respondetur. Dec. conf. 94. in
 d. de debito non comprehenso in calculo.

Quarto probatur* dolus liberationis, quando ad-¹⁴¹
 vis, vel etiam major fecit liberationem, non visis in-
 terario, nec rationibus: ut tradunt Castrenf. conf. 342.
 & Anchor. conf. 330. Alex. conf. 186. lib. 6. Jas. conf.
 lib. 2. & Ruin. con. 135. lib. 1. arg. l. cum Aquilana,
 de transact.

Quinto probatur* dolus liberationis, vel rationis,¹⁴²
 quando non est observata forma statuti, in his & fi-
 guribus requisita: Et ideo non valet, etiam si desuper
 sit juratum, vel transactum: secundum communem
 opinionem Bartoli & aliorum, in l. omnes populi, in 3.
 q. 1. prin. ff. de justit. & jur. cum aliis plene adductis, per
 opinionem in d. auth. Sacramenta puerum, colum. 13. ver.
 sed tenendum, & per Canonistas, in c. cum causa, extr.
 de precept. & vend. Juramentum enim non debet esse vin-
 culum iniquitatis. c. cum cetera, 22. quest. 4. c. adverten-
 tem, & c. quinto, extr. de jurejur. Non enim firmatur

juramento transactio dolosa ex proposito; cum ole
futuro non possit renunciari, *l. si unus, §. illud, ff. de p*

143 *§. l. 4. ff. de pact. con.* Quoniam * dolus ex proposito &
re ipsa à pari videntur procedere secundum Panem
in c. pen. extr. de empt. & vend. Barth. Socin. d. conf. 2
n. 14. 15. & 16. vers. prater ea, lib. 4.

144 Sexto probatur * dolus liberationis, quando in
stat de enormi lēfione; ut tradunt Pet. de Anch. *in s*
put. sup. c. Laicus, & in repetit. c. statuta in 11. quest. in
Dec. conf. 216. Corn. conf. 27. & consil. 147. in lit. D. lib
4. Etiam si juratum & transactum esset: ut optime ra
dit Paris. *conf. 96. num. 21. & 48. ubi declarat usque*
num. 112. lib. 1.

145 Secundo non procedit * prædicta tertia regula
claratio, quando probatur error calculi, *l. 1. C. de*
ror. calc. l. emptor, §. Lucius, ff. de pact. Ubi liberatio
ratione calculi, non excludit, quo minus quis con
niri possit ad debitum, quod in calculo comprehen
non fuit, & in simili casu de tutore tradit Paulo
Cast. *in conf. 206. per tot.* Dum allegat gl. in *l. quasim*
ff. quan. act. de pec. est annal. & late Pet. de Anch.

146 *conf. 331.* cum enim * calculatio & computatio redi
fuerit insufficienter, & erronee, denuo & reiterato
videnda est, secundum Jo. Andreæ, Gemin. & al
modernos, *in c. unic. de cler. & grot. lib. 6. & per Lapm*
Cardinalem, & Imol. *in clem. quia contingit, de relig*
mib. & plene per Socin. conf. 190. lib. 1. & con. 92. n.

147 *lib. 4.* Calculatio enim * male composita & facta, de
reducenda est ad rectam compositionem, & ver
tem, *l. error, C. de jur. & fact. ignor. l. calcula. ff. de adm*
rer. ad. civit. pertin. Soc. consil. 25. n. 9. lib. 4. Adeo, ut

148 iam * talis error semper possit allegari, etiam si sæp
rationes initæ proponantur, *l. unic. ibi, veritati non aff*
re præjudicium; & ibi: sæpe computatis. C. de err. cal. ex
sententia receptissima est ex Bart. Ang. Iason. & Don.
n. 2. ad illam leg. ex gl. in l. 4. C. de jur. fisc. l. 10. & tradit

Al

Alt. conf. 145. n. 7. lib. 6. Ias. conf. 210. lib. 2. & ibidem,
 in aliis erroneis calculi rationibus: & nouissime
 C. in l. 2. C. de iur. fisci, lib. 10. & Borg. Caualean. in
 suo de tut. & cur. num. 205. Ratio * autem huius 149
 est quod errantis nulla sit voluntas, l. nihil consensui. &
 Dec. ff. de reg. tur. & in l. si per errorem. vbi Alex. ff.
 de iurisd. omn. iud. Quam regulam late exornat Sebast.
 Mlic. in tractat. suo de casib. fortuit. quest. 2. primæ par-
 ti. Probabitur enim error * eo ipso, quod contrarium 150
 ostenditur, scilicet rem aliter se habere, l. post divisionē,
 de iur. & fact. ignor. ubi Bald. & alii, late Maurica, de
 iur. ult. volunt. lib. 3. tit. 13. n. 5. & Mascard. concl. 638.
 61. 642. 643. 645. & sed qui quidem error etiā in * fa- 151
 ctu proprio poterit adaptari, cū quis calculando possit
 errare, d. l. vnic. C. de error. calc. & facit * talis error com- 152
 mutationem ipso iure nullam: ut est gloss. communiter
 incepta, in 1. 2. C. de iur. fisci, lib. 10. Amplius * etiam 153
 error calculi poterit allegari in * causa appellationis, 154
 si sit deductus in causa principali, siue nō, secundum
 Jul. de Castr. in conf. 34. quod incip. In casu presenti.
 Verum hæc, quæ de * errore calculi diximus, non 155
 procedunt primo, quando quis velit intentare actio-
 nem non civilem, sed criminalem: Quæ actio pro di-
 cto errore non competit: ut probatur in l. vn. potissime
 C. de err. calc. & C. vbi de rat. agi oport. per tot. nō
 minus patitur æquitas, ut quis prosequatur causam cri-
 minis, & instet conventionē impleri; repellitur enim
 nunquam contrarius, ut dicit text. in l. 1. C. de furt.
 Secundo non * procedunt, quando post calculatio- 156
 nem deuentum est ad pactum & stipulationem per
 partes, expresse volentes standum esse prædictis, quo
 ut ut prætextu erroris non possit vltius calculus, &
 computatio retractari, secundum Ruin. conf. 134. nu. 1.
 1. ar. l. emptor. l. Lucius, ff. de pact. & l. siquidem, C. de
 iur. an. Bart. in l. 2. C. de iur. fisci, lib. 10. Ias. in d. l. vnic. C. de
 err. cal. n. 6. Nisi pacta * & stipulationes fuerint evidēter 157
 ini-

iniqua, & dolose extorta: ut tradit Socin. *conf. 92. n. 9* & *conf. 190. lib. 2.* & in continenti apposita, quæ ob-
obstant, cum eodem errore, quo facta fuerit calcula-
tio, censeantur etiam ista apposita, & sic utrumque
tractabitur. *l. doli mali, §. diversum, ff. de novat.*

158 Tertio non procedunt, quando * intervenit tras-
actio, *d. l. unic. C. de error. calc. Corn. conf. 62. lib. 1.*
Bart. & alii in *l. 2. C. de jur. fisci, lib. 10.* Socin. *confil. c. 4. lib. 4.* Ruin. *conf. 134. n. 1.* & Dec. *conf. 350. n. 2.* &
limitat. *n. 7.* Quando non fuit lis super calculo,

159 Quarto non procedunt, quando desuper * lata est
sententia, quo casu ulterius de errore calculi dici non
potest, ut tenent omnes. in *d. l. 2. C. de jure fisci, lib. 10.*
& *l. unic. C. de err. calc.* & plene Corn. *conf. 62. lib. 1.*
Dec. *d. conf. 350. num. 7. in fin.*

160 Quinto non procedunt, quando * intervenit ju-
rumentum de non contraveniendo & observando: quo
casu propter juramentum calculus retractari non po-
test, secundum Dec. *conf. 350. n. 8.* Quia potest servari
sine interitu salutis æternæ, *c. cum contingat, de jure ju.*
161 & *c. quamvis, de pact. in 6.* Et tanto magis * procedunt
prædicta, si juraverint partes, omnia & singula fuisse
& esse vera: quia dicta casu jurans, errorem non pote-
allegare, quia contra propriam confessionem jurata
veniret, & sic suam turpitudinem detegerit: ut nota-
tur & probatur per Ant. de Butr. in *c. cum contingat, 1.*
7. memb. de jure jur. cum quo transit Imola, *ibi, in 8.*
memb. & in c. ad nostram, circa si. de empt. & vend. &
Bart. in *l. fin. C. de non num. pec.*

162 Sexto non procedunt, quando * confessio esset ge-
minata: quo etiam casu error allegari non potest, cum
præsumatur deliberata confessio, juxta notata, in *c. es*
literis, de vort. per gl. & Dd. in *c. fin. de jure jur. lib. 6.* Un-
163 de ex tali * confessione geminata, inducitur probatio,
etiam si facta fuisset parte absente: secundum Bart. in *l. cū*
scimus, C. de agric. & censu. l. 11. Quod procedit, etiam si
ver-

Ita essent enunciativa: secundum Bart. in d. l. cum
 & Angel. in l. i. C. de plus petit. & Abbat. in c.
 de arbit. Et quia talis geminatio presupponit
 deliberationem, c. si quis, & ibi gl. verbo, reiteratio, 2.
 q. 3. Tollitur etiā ex hoc præsumptio erroris juris; 164
 quod non præsumitur confessio erronea, sed facta ex cer-
 titudine: Saltem eo casu non est satis probare erro-
 rem in genere, sed debet probari causa erroris, secun-
 dum Bald. in l. error, C. de jur. & fact. ignor. & in l. ius su-
 mendum, & ad pecunias, ff. de iurejur.

Septimo * non procedunt, quando * calculatio & 165
 computatio facta fuisset per gratiam à parte: utpote
 si tutor meus remanserat mihi vere obligatus, ex admi-
 nistratione tutelæ vel curæ: Ego major factus compu-
 tando cum eo, gratiam facio illi multorum capitum,
 quæ cancellare poteram: tamen computatio conclu-
 ditur: postea ejus me pœnitet, & volo illam calculatio-
 nem gratiosam retractare, prætextu gratiæ illi factæ,
 quia forte remissem ei multa, an possim? & text. in l.
 de iuli, vers. sed etsi gratiosa, ff. de administ. rer. ad civit.
 respondet retractari non posse; quæ lex sic intel-
 ligenda est, quicquid ibi scribant gloss. & Dd. & in l. 2.
 de iure fisci lib. 10. Quia jus non prohibet gratiam fa-
 cere vel donare, imo permittit bonis suis uti & abuti, l.
 de si lege, §. consuluit, ff. de pet. hered. Et res judicatæ, si
 prætextu minus justæ computationis infringantur,
 nullus erit litium finis, l. res judicata, C. de re jud.

Quod tamen * non procedit in curatore Reipublice, 166
 in curatore, tutore, vel alio administratore, qui non
 possunt gratiosas computationes facere, in quibus
 multa remittantur: & si fecerint non nocebit civitati,
 tutori, vel domino, qui hujus rei potestatem non fe-
 runt, l. curatoris, C. de pact. l. præses, de transact. Quia
 remissio foret donatio, quæ non potest fieri per
 arbitrium etiam generalem administrationem, l. contra, §.
 de pact. Jas. & alii, in d. l. præses, facit l. 2. §. si plures,
 ff.

ff. de usucap. pro emp. nec donatio alieni fieri potest, quin sit species furti, *l. si pignore. §. ff. de furtis.*

167 Octavo * non procedunt, quando calculatio fuit a iudice approbata, quæ retractari non poterit, secundum Bart. in *l. 2. C. de jur. fisci, lib. 10.* & Innoc. in *c. 1. de confirm. util.* ubi dicit, quod postquam Iudex approbaverit aliquid tanquam rite factum, illud non posse postea retractari: ideo solent cauti, post computationem factam curare, ut iudicis autoritas interveniat ad approbandum eam, & confirmandum: & est utile; habet etiam vim sententiæ talis computatio, & quando sententia prolata est, ulterius de errore calculi dici non potest, ut firman omnes, in *d. l. 2. C. de jure fisci, lib. 10. & l. n. C. de err. calc.* Quod tamen * locum non habet, quando

168 calculatio à iudice non fuit approbata cum causæ cognitione, sed ex abrupto, & præcipitanter; ut tradit *l. 1. C. de err. calc. §. 89. num. 58. lib. 1.*

169 Nono non procedunt, quando * erratum fuit in dieculo temporis, quæ calculatio etiam non vitiat computationem, *l. fin. §. & cum antea, C. de temp. appell.* Unde cum fieret computatio Calend. Aprilis, si scribam etiam esse Idibus, non ob hoc retractabitur, quia computatione facta sit, non interest, dum tamen sit conclusa.

170 Decimo non procedunt, quando * allegatus sit error, & iterum fuit calculatum & confirmatum, quo casu non potest iterum retractari; nam semel cognitio & dispositio concedenda est, *l. fin. ff. de bon. aut. j. possid.* Alioqui in infinitum procederetur, contra

171 *de rescript. in 6.* Nisi esset appellatum ab * illa sententiæ confirmationis, quo casu iudex appellationis potest primam confirmationem injustam pronunciare, *l. 1. C. de appell.* Et imputetur ei, qui appellationis remedium ordinarium non est prosecutus: Ideoque ab hoc extraordinario repellatur, *l. in causæ, ff. de minor.*

172 Undecimo non procedunt, quando * præstitus

calculator à iudice de consensu partium, quo casu
 substituitur illius calculo, donec probetur error, *l. 2. C. de
 ar. & fruct. rei leg. l. penul. ff. de confess. Bart. in l. 2. C. de
 p. fise lib. 10.* Debebit tamē hic calculator electus iu-
 dicare, officium suum legitime & fideliter se exequutu-
 ri. *hac edictali, §. is illud, C. de secund. nupt. & ibi Bald.*
 Duodecimo non procedunt, si post calculum * fa-¹⁷³
 ctum, ex intervallo pars remiserit, aut liberauerit de-
 bitorum. Quo casu non potest ex postfacto compu-
 tatio retractari, quia censetur de liberate processum,
 non erronee, *l. si mulier. ff. ad Velleiā. & Bart. in d. l. 2.*
 Quod tamen locum non habet, si incontinenti re-
 miserit; quia tunc eodē errore censetur actus secundus
 actus, sicut primus, *arg. l. doli, §. diuersum, ff. de nov. l. 3.*
 Si Dd. *C. de non num. pec.* Nec * etiam quoad gesta do-¹⁷⁴
 fraude & deceptiue per tutorem, nec ad ea quæ re-
 manserunt penes eum, & quæ tenebatur restituere:
 enim, à prædictis non videtur liberatus, nec absolutus,
 nam si liberatio iuramento fuisset vallata, *l. 1. §. officio,*
*ibi Bar. & * Bald. ff. de tut. & rat. dist. & l. creditor, §. Lu-*¹⁷⁵
us. ff. mandat. & traditur in auth. Sacramenta puberum,
si adv. vend. & in c. quamuis. de pact. lib. 6. Etiam si * fa-¹⁷⁶
 ta esset per actum inter viuos, tamen non extenditur
 illi ista, secundū Bart. *in l. Aurelio, §. Caius, ff. de lib. leg.*
 per Dd. *in l. actione, & in l. sub pretextu specierū, C. de
 transact.* Continet * enim manifestam iniquitatem &¹⁷⁷
 horrorem, ad quæ extendenda minime est, secundum
 Anet. *Anchoran. consil. 175. & Dec. consil. 178.* qui asserit
 orant esse communem, quando dolus consistit in fa-
 mendo, sequitur Soc. *consil. 159. vers. ex quibus, & consil.*
14. lib. 2. Maxime, cum talis * liberatio reduceretur¹⁷⁸
 exorbitantissima, si ad prædicta referenda esset, & per
 nam ipse dolosus consequeretur lucrum, & commo-
 dum, cum damno, & incommodo minorum, contra
 regulam *l. nemo, ff. de reg. iur.*

Decimo tertio non * procedunt, quando quis pro-¹⁷⁹
 mi-

misit expresse rationibus redditis non contraveni-
 additis aliis verbis & clausulis generalibus: ut tradunt
 Dd. in l. 2. de rescind. vend. Bart. & alii, in l. si socie-
 tem, §. arbitratorum, ff. pro soc. Canonistæ in c. Quintav-
 180 lis de jurejur. Idque maxime * locum habet, quando
 ille qui reddidit rationem suæ administrationis, na-
 invenitur debitor illius, cuius bona administravit, si
 creditor: quo casu alia computatio, seu rationum re-
 ditio, non venit exigenda, cum cesset causa, propter
 quam dispositum fuit rationem reddi debere: secun-
 dum gloss. Bald. & alios, in l. cum testamento, C. de tibi-
 manumiss. Quod tamen limitatur, quando rationes
 redditæ fuerunt dolosæ, erroneæ, plenæ iniquitatis &
 fraudis: ut tradunt Jo. Andreæ & Gemin. & alii m-
 dorni, in c. un. de cler. agrot. lib. 6. Imol. in clem. quia co-
 tingit. de relig. domib.

181 Decimo quarto non * procedunt, in socio ad-
 ministrante societatem, qui semel reddidit rationem suæ
 administrationis: secundum Jo. Monach. Archidia-
 Jo. Andreæ, & alios, in c. 1. de cler. agrot. lib. 6. & L-
 pum, in clem. quia contingit, de relig. dom. Bart. & alii
 182 in l. fin. ff. de pact. maxime, quando * fuerunt plene re-
 ditæ & sufficienter, bona fide & sine fraude, & qua-
 do constitit de ratione reddita, per publicum instru-
 mentum & confessiones partium, quæ probant, jux-
 notata in l. cum præcib. C. de probat. & per canonistæ
 per illum text. in l. licet causam, cum similib. eod. ti-
 junctis notatis in l. un. C. de confess. & in l. generaliter,
 183 de nom. num. pec. nisi confessiones fuissent extortæ * do-
 lose, & fraudulenter, quæ non præjudicant minoribus
 ignorantibus, tanquam ex illis enormissime læsis: se-
 cundum Soc. conf. 92. n. 10. & trib. seq. & n. 20. lib. 4. &
 consil. 190. lib. 2. & ea quæ superius diximus.

184 Decimo quinto non procedunt, quando * constet
 de laudo arbitratorum electorum & deputatorum per
 ipsas partes, pro quo præsumendum est, secundum
 Bal-

ald. in *l. fin. C. de contrah. empt. c. nisi essent de prob.* Et
 ille laudum * fuerit ab ipsis partib. emologatum & ap- 185
 probatum, à quo recedendum non est, *l. ne in arbitris,*
§. cum antea, C. de arbit. Cum tale * laudum per dictam 186
 probationem habeatur, ut vera transactio, secundum
 Bart. de Anch. in sua disput. c. cum Laicus, & Jo. Bapt.
 accialup. in tract. de transact. quest. 3. circa fin.

Ultimo prædicta non * procedunt, quando calcula- 187
 tores & cōputatores electi fuissent de consensu partiū
 legitime, secund. Bart. & alios in *l. si cui libertas, ff. de*
cond. & demon. c. l. 2. C. de jur. fisci, l. 10. Ubi tamē Bart.
 facit talem * calculationem per ipsos electos factam, 188
 officio iudicis de retractandā esse & revocandam, &
 reituerandam, quem sequitur ibidem Io. de Plat.
 3. volens talē calculationem non debere exequi do-
 cto de errore, vel quando adest alia legitima defensio,
 per *l. 1. C. de apoch. publ.* Vel etiam quando adversus ta-
 lem cōputationem petitur restitutio, per *l. servo in-*
dito, §. cum Prætor, ff. ad Treb. Vel calculatores depu-
 ti fuissent decepti per tutorem, non plene, sed insuf-
 ficienter in fraudem & dolose exhibentem rationes,
 nec notificando lucra, pecunias & bona per eum re-
 cepta, inque proprium usum conversa, in damnum ip-
 sorum minorum; & talis deceptiva & dolosa calcula-
 tio & computatio per ipsos deputatos facta, nulla fue-
 rit: cum in omni actu & dispositione dolus dicatur ex-
 ceptuatus, *l. creditor, §. Lucius, ff. mandat.*

Quarto non procedit regula * principalis ex statu 189
 Ultrajectino, quo tutor dativus de bonis pupilli
 singulis annis rationem reddere debet amicis, & pro-
 nimiorib. pupilli, vel deputatis à civitate, ut patet *rub.*
iusdem statuti 31 art. 4. Idq; contra jus; cum * illa actio 190
 nemum exerceatur finita tutela. Absurdum enim erat
 tutore administrationis rationem negotiorum pu-
 pilli exposcere, in qua adhuc perseveraret, *l. si tutor*
Reipubl. §. si testamento, c. l. nisi finita, ff. de tut. c. rat. dist.

CAPUT

CAPUT XXXIX.

De actione tutela directa & utili.

S V M M A R I A.

- 1 *Actio tutela directa datur contra tutorem, qui non fecit officium suum.*
- 2 *Tutor statim quis efficitur, atque ei innotuit se rem datum.*
- 3 *Tutor, qui scit se tutorem datum, & administrare cessat, suo periculo cessat, indemnentq; pupillum curare tenetur.*
- 4 *Tutor absens datus decreto, sciens, & se non excusans, tenetur.*
- 5 *Tutor sciens se tutorem, statim periculo tutela obnoxietur, etiam nulla precedente interpellatione.*
- 6 *Curator cessans vel negligens convenire tutores finite tutela, tenetur periculo tutela.*
- 7 *Tutor vel curator, debet petere & instare, ut sibi cernatur administratio, alioqui suo periculo respondet.*
- 8 *Qui tutelam non gessit, etiam si fuit verus tutor, tenetur actione tutela directa, sed utili.*
- 9 *Tutor ante confectiorem inventarii, vel decreti tenetur omnia facere, quae non admittunt dilationem, & concernunt commodum pupilli.*
- 10 *Tutor, quo ad distractionem rerum, quae dilationem non admittunt, potest contemnere voluntatem functi, nec excusatur, si contutores differentes, vel excusare volentes expectaverit.*
- 11 *Temporarius tutor, quando detur.*
- 12 *Tutor cessans gerere vel administrare tutelam, ex ordine ad hoc cogi potest officio iudicis. Limitatum. 13.*
- 14 *Gessisse dicitur, qui modicum attigit per se, vel per alium, & si cessat, ut suspectus poterit ascensari.*

- 1 Tutor tenetur de dolo, lata vel levi culpa, quando quid omisit, vel cum posset, non acquisivit, cum conditio querendi existeret.
- 2 Tutor pecuniam pupilli in suos usus convertens, vel negans se pecuniam pupilli penes se habere, convictus de mendacio, legitimis usuris mulctatur.
- 3 Tutor negans se habere pecunias ad alendos pupillos, mulctatur gravissimis usuris, quo ad negata.
- 4 Magis delinquit, qui delinquit circa personam, & vitam pupilli, quam si res male administraret.
- 5 Tutor negans se habere pecunias ad alendos pupillos, ad Praefectum urbi remittitur puniendus. Limitatur numer. 20.
- 6 Tutor, quando teneatur periculo tutela, remissive.
- 7 Tutor tenetur, faciens contra praeceptum patris pupilli.
- 8 Tutor vel curator negligens tueri corpus, ac salutem pupilli, vel furiosi, tenetur.
- 9 Protutor eandem fidem & diligentiam praestare debet, quam praestat tutor.
- 10 Quis dicatur pro tutore negotia gerere.
- 11 Adversus dominum utile datur iudicium, si servus quasitutor egerit. Et ante pubertatem agi potest contra protutorem. n. 27. Et contra eum, qui cum tutor non esset, tamen gessit, putans se tutorem. num. 28.
- 12 Etiam patronus tutor liberis tenetur. Item mater. numero 30.
- 13 Tutoris haeres de quibus teneatur. & num. 85.
- 14 Tutor in rebus pupilli de dolo, lata culpa, & levi tantum tenetur.
- 15 Omnis administrator rei aliena, de levi culpa tenetur, Ampliatur num. 34.
- 16 Curator bonorum, an teneatur de levi culpa.
- 17 Tutor, quando teneatur de levissima culpa. numero 41. 42.
- 18 In contractibus nullum verbum debet esse superfluum.

- 38 Tutor etiam non legitimus, tenetur de levissima culpa, qui promisit tenere bonum computum, & reddere rationem administrationis.
- 39 Tutor non legitimus, si debita minoris ad tempus solverit, ipse, & non minor erit constitutus in mori.
- 40 Negligentia tutoris quomodo articulanda & probanda. remissive.
- 43 Tutoris officium est necessarium, non voluntarium.
- 44 Quando tutor teneatur de casu fortuito.
- 45 Tutor tenetur ad lucrum cessans. Ampliatur num. 5.
- 47 Tutor, quando de dolo, & lata culpa teneatur.
- 48 Statutum loquens indistincte de dolo, & lata culpa, debet sibi vindicare locum, tam in dolo commissum, quam in lata culpa commissa in omittendo, quam in faciendo. Ampliatur num. 49.
- 50 Heredes tutorum, de lata culpa tantum tenentur, non de levi.
- 51 Tutor, nec ejus haeres tenetur de levi culpa, si liberatus fuerit à redditione administrationis tutela.
- 52 Tutor non tenetur de re minoris furto subtracta, nisi fuerit in levi culpa, nisi probetur dolus ejus, vel lata culpa.
- 53 Tutor administrans propria auctoritate ante decretum sibi administrationem, omnino tenetur de mala administratione.
- 54 Qui tutor verus non est, si administrat negotia pupilli, obligatur ut tutor verus.
- 55 Tutor emens prædia minus idonea, præstat tantum levissimam culpam.
- 56 Tutor tenetur de lata culpa, quando nomina debitorum ejus negligentia minus idonea esse ceperint.
- 57 Tutor tenetur de damno dato in re alterius provincie, nisi curaverit ibi dari alium tutorem.
- 58 Tutor simpliciter datus, censetur ad universum patrimonium datus.
- 59 Tutor tenetur de damno dato in augmento pupillo o-

veniente, etiam si ad id augmentum alius tutor datus fuerit.

6 Tutor tenetur ex die creationis, licet appellaverit, & ejus appellatio injusta fuerit pronunciata.

6 Periculum temporis currentis, pendente appellatione, frustra interposita, ad heredem tutoris pertinet.

6 Tutor, si antequam vere tutor esset, pro tutore tamen negotia gesserit, deinde coeperit ut tutor gerere, tenebitur periculo tutelae.

6 Tutor finita tutela, tenetur curare, ut pupillo provideatur de curatore, alias tutela iudicio tenebitur.

6 Tutor post completam tutelam cogitur litem coeptam perficere, instrumenta litis, & rationes reddere, alioqui tenetur negotiorum gestorum iudicio.

6 Pupillus heres tutoris, non tenetur ad perficienda negotia per tutorem coepta.

6 Tutor qui post pubertatem gerit negotia connexa, negotiis inceptis ante pubertatem, poterit conveniri actione tutelae, etiam de his, quae tutela finita gesserit.

6 Quas usuras tutores pecuniae pupilli utentes debent, easdem finita tutela, eadem pecunia utentes, pendere coguntur, donec solverint sortem.

6 Actor datus in locum tutoris absentis, vel alias impeditus, datur periculo tutoris.

6 Tutor qui administravit negotia pupilli, obligatur, licet in nullo auctoritatem interposuerit.

6 Tutor si alteri tutelam gerendam mandavit, & is gesserit, tenetur actione tutelae directa: Idem si alium substituerit.

6 Ex duobus tutoribus, si cum altero actum fuerit, alter non liberabitur. Ampliatur num. 72.

6 Transactio facta cum uno ex tutoribus, non liberat alium, cum quo non fuit transactum. Ampliatur num. 74. Limitatur n. 75. 76.

- 77 Adultus debitorem suum procuratorem constituens, non debet
eum, ut debitorem idoneum, ex causa præambula, appropriare
& curatorem suum liberare velle.
- 78 Cui detur, vel non detur hæc actio tutelæ directæ, & n. 7. 8.
- 81 Actio tutelæ directæ adversus quos detur.
- 82 Heres tutoris tenetur etiam de non gesto vel neglecto. Ampliatur
num. 83.
- 84 Heres in arca tutoris pupilli pecuniam inveniens & consuevit
præstat usuras pecuniæ, donec tutelam restituerit.
- 86 Heres tutoris tenetur ex proprio dolo, iudicio tutelæ.
- 87 Actio tutelæ de rationibus distrahendis in heredem non datur
quia pænalis est.
- 88 Negligentia propria, siue culpa levis heredi non imputatur.
- 89 Heres tutoris non tenetur de levi culpa, sed tantum de dolo
vel culpa. Limitatur num. 90.
- 91 Heres tutoris non iure datus, neque dolum, neque culpam præstat.
- 92 Heredes tutorum idoneorum, periculum alter alterius non præstat.
- 93 Omnes & singuli tutores in solidum tenentur. Limitatur n. 122. 123. 124.
- 94 Quilibet tutor regulariter habet potestatem in solidum administrandi,
strandi, etiam si essent mille.
- 95 Tutela individua est, etiam si à testatore, vel iudice divisio fiat.
- 96 Contutoris factum imputatur collegæ, qui potuit & debuit
etiam facere, vel satis petere.
- 97 Plures commissarii deputati auctoritate iudicis, tenentur
in solidum. Limitatur num. 98.
- 99 Plures commissarii deputati a privato cum potestate administrandi,
strandi, in solidum singuli tenentur ad solidam administrationem.
- 100 Unus ex pluribus commissariis conventus, non potest opponere
inefficiam ordinis, excussionis, vel divisionis. Limitatur n. 101.
- 102 Triplici via succurritur ei, qui ex pluribus tutoribus solus conveni-
nitur.
- 103 Tutores vel actores, non iure creati, tutelam vel curam gerentes
in solidum obligantur.
- 104 Plures actores, ab uno vel pluribus tutoribus constituti, in
solidum tenentur ut tutores.
- 105 Tutores in communi, siue administraverint, siue non, æque in
solidum tenentur. Ampliatur n. 107. 108. 109.
- 106 Communis opinio.
- 109 Licet administratio tutelæ divisa sit ab ipsis tutoribus vel cura-
ribus, potest tamen quilibet eorum in solidum conveniri. Limi-
tatur n. 110. 110. 113.

12. Divisione administrationis à tutoribus facta, unus alium admonere, & notificare debet sua negotia.
14. Tutor in solidum conventus, tenetur ad usuras ejus, quod à contutore debebatur, vel pro contutore debet.
15. Eodem modo, quo unus tutor tenetur pro alio, eodem modo tenetur fideiussor ejus. Ampliatur n. 116. 117.
18. Heres pupilli potest unum ex pluribus tutoribus eligere.
19. Pluribus existentibus tutoribus, si quidam ex eis idonei non sint, ceteri sine dubio onerabuntur.
20. Tutores testamento inutiliter dati, nec decreto Prætoris confirmati, si negotia pupilli gesserint, tenentur tutelæ judicio.
23. Tutores improprii, ut sunt Præfecti alicujus civitatis, habent beneficium ordinis; ut prius veri tutores, vel eorum heredes, & deinde fideiussores, si qui forte accesserint, conveniantur.
25. Transgens cum aliquo, videtur ejus personam approbare, & eum pro idoneo habere.
26. Vno ex duobus tutoribus transigente cum pupillo, & ex vi transactionis aliquid solvente pupillo, ea transactio alteri tutori proderit.
27. Pupillus pubes factus, si unum ex tutoribus liberaverit, alterum non poterit convenire, etiam si tempore fuerit liberatus.
28. Liberatio tutoris à reddendis rationibus non extenditur ad dolo quæsitam.
29. Tutor munitus exceptione transactionis, si non excipiat de transactione sed patiatur se conveniri, & excussus reperiatur non solvendo, alter non liberabitur.
30. Tutor non tenetur ex facto contutoris, qui fuit solvendo tempore depositæ, sive finitæ administrationis.
1. Beneficium cedendarum actionum, est tertium remedium: quo tutore convento ex culpa contutoris, competit exceptio, ut sibi cedantur actiones.
2. Exceptioni cedendarum actionum non censeatur renunciatum ex generali renunciatione omnium beneficiorum, & omni juris auxilio.
3. Nec etiam juramento renunciatur exceptioni cedendar. act.
4. Exceptio hæc etiam opponi potest in executione sententiæ.
5. Et opponi potest, licet statutum dicat, quod contra instrumentum publicum nulla defensio admittatur.
6. Vni tutorum in solidum exacto, competit ipso jure utilis actio tutelæ contra collegas. Ampliatur num. 137.
8. Utiles actio tutelæ ejusdem est potestatis, cujus est directa.
9. Beneficium cedendarum, cur introductum.

- 140 Habens jus cedendarum, simpliciter solvens, censetur solvere sub reservatione cessionis.
- 141 Fisco urgenti pro alio solvens, potest ex intervallo tere à fisco persecutionem bonorum ejus, pro quo s'vit.
- 142 Convento pro culpa alterius tantum, cessio fieri debet in solidum, convento autem pro communi, pro parte.
- 143 Beneficium cedendarum datur contutoribus uno non existente solvendo, licet forte post fiat solvendo.
- 144 An exceptio cedendarum competat ei, qui ex communi dolo convenitur, & num. 146.
- 145 Communis opinio.
- 147 Tutori convento ex propria culpa, non competit beneficium cedendarum.
- 148 Cessio, quando fiat.
- 149 Beneficium divisionis competit tutoribus & curatoris conventis pro communi administratione.
- 150 Beneficium divisionis est secundum remedium tutoris competens.
- 151 Administratores civitatis habent beneficium divisionis.
- 152 Ex persona tutoris, qui fuit solvendo tempore finiti c'ij, non potest quis conveniri.
- 153 Exceptio divisionis æquissima vocatur à Iurisco-sulto.
- 154 Exceptio divisionis, an possit opponi in executione, & omnes sunt in solidum condemnati.
- 155 Tutoribus de dolo conventis, an competat beneficium divisionis, controvertitur.
- 156 Licet divisio administrationis ab ipsis tutoribus facta fuerit, ea tamen non obstante in solidum tenentur, sed tutor in solidum conventus, potest proponere beneficium divisionis.
- 157 Tutores habent beneficium divisionis, sive omnes administraverint, sive non.

- 58 *An beneficium divisionis tutoribus statim competat, antequam conveniantur.*
- 59 *Tutores habent beneficium divisionis, siue sint testamentarij, legitimi vel dativi.*
- 60 *Tutor non habet beneficium divisionis, quando ex proprio dolo, vel culpa convenitur.*
- 61 *Communis opinio.*
- 62 *Tutor conventus ex communi dolo, si non excipiat de beneficio divisionis, sed per viam petitionis, petat tale beneficium, implorando ad hoc officium iudicis, an habeat beneficium divisionis.*
- 63 *Causa naturalis, & originalis magis consideranda est, quam accidentalis.*
- 64 *Tutor conventus ex communi dolo, an habeat beneficium divisionis.*
- 65 *Magis communis opinio.*
- 66 *Iuramentum in tutelis interpositum, facit ut locus non sit beneficio divisionis.*
- 67 *Divisione administrationis facta à iudice, quilibet tutorum tenetur pro parte administrationis tantum, nec unus pro facto alterius convenitur.*
- 68 *Communis opinio.*
- 69 *Notificatio fieri debet tutori, si qua facienda est.*
- 70 *Si unus ex tutoribus non instruat alterum tutorem, super eo, quod alter nescit ad suam gestionem pertinere, tenetur tutela iudicio in solidum.*
- 71 *Tutor non exigens satisfactionem à contutore suo rem pupilli salvam fore, videns eum non esse solvendo, in solidum tenetur.*
- 72 *Tutor si contutorem suum suspectum dolosum non faciat removeri, in solidum tenetur.*
- 73 *Tutor tarde rationem suspicionis movens, cum alter contutor non est solvendo, in solidum tenetur.*
- 74 *Tutor si suspicionis causam agendo, sua sponte iura pupilli prodiderit, colludendo cum suspecto, & patiens se ab eo superari, in solidum tenetur.*

- 175 Administratio divisa per testatorem, quilibet tutorum pro parte tenetur.
- 176 Communis opinio.
- 177 Factum iudicis, & testatoris equiparantur.
- 178 Tutor, qui tutelam gessit, prius est conveniendus, quam ille qui non gessit, & est communis opinio. num. 181.
- 179 Beneficium ordinis est primum remedium tutoribus competens.
- 180 Hac exceptio ordinis non dicitur, de apicibus juris, sed est fundata in summa equitate.
- 182 Ut Magistratus, qui tutores minus idoneos constituerunt, primo loco conveniantur, in usu non est.
- 183 Exceptio ordinis competit convento tutori, tam pro gestis quam pro non gestis, vel quæ gestis connexa sunt.
- 184 Connexa quæ dicantur.
- 185 Vtrum tutor qui non gessit, approbare possit sententiam latam adversus eum, qui gessit, sic ut ipsi quoque praeiudicet.
- 186 Administratores civitatis habent beneficium ordinis.
- 187 Si plures tutores omnes gesserint, & unius dolo damnus evenierit, perinde est, ac si unus gessisset, & aliter non, ita ut locum habeat beneficium ordinis.
- 188 Communis opinio.
- 189 Honorarii tutores non possunt conveniri, nisi prius excusis iis, qui gesserunt.
- 190 Honorarii tutores qui.
- 191 Tutor Reipublicæ causa absens, licet periculo obstringatur, quod se ad tempus non excusaverit, excutietur: tamen prius is, qui gesserit.
- 192 Pacto non obstante prius convenitur gerens, & ejus heredes, quam non gerens.
- 193 Administrantes si gesserint tutelam de mandato eorum, qui non administrabant, beneficio ordinis locus non est. Ampliatur num. 194.
- 195 Tutore qui gessit, solvendo non existente, tenetur is, qui non gessit, in solidum, nec est locus beneficio ordinis.
196. Man-

- 96 Mandans gerere, vel patiens alium gerere, cum ipse facere debuisset, sine illius discussione recta conveniri potest, & quæ sit ratio. num. 197.
- 98 Administratores voluntarii in solidum obligati, non habent exceptionem ordinis vel excussionis.
- 99 Necessariæ & voluntariæ administrationis in plures collata, discrimen.
- 100 Pro neglectis non coherentibus, sive connexis gestis, quilibet tutorum aequaliter tenetur, & non gerens, non habet exceptionem ordinis.
- 101 Communis opinio.
- 102 An beneficia ordinis, divisionis, cedendarum, & utilis actionis, competant tutori convento neganti se esse tutorem, & postea de mendacio vincatur.
- 103 Tutor datus causa notitiæ, æque tenetur ut alius.
- 104 Curatores tenentur, qui tutelam vel curam sua negligentia, ad se non transtulerunt.
- 105 Pater consentiens filio tutori dativo, in solidum tenetur.
- 106 Pater, quando tutelam filij tutoris agnovisse dicatur.
- 107 Pater tenetur de dolo filii tutoris commisso ante emancipationem, si filius continuaverit administrationem.
- 108 Pater non tenetur de dolo filii tutoris, quem commisit, postquam emancipatus esset.
- 109 Pater non tenetur, nisi de peculio, vel de in rem verso tantum, si filio tutori testamentario consenserit, ut tutelam administraret, eoque sciente administraverit.
- 110 Pater intercedens pro filio, & expresse in se periculum recipiens, tenetur in solidum.
- 111 Filius familias emancipatus, si tutelam administraverit, etiam directo tenetur.
- 112 Filius familias non tenetur de actis ante emancipationem, nisi in quantum facere potest.
- 113 Tutor matri pupilli vel avo administrationem committens, & ab eis indemnitis promissionem recipiens, officio finito, convenitur, sed ipse ab eis conservabitur indemnus.

- 214 *Contra tutorem debet pupillus agere, non contra eum, qui indemnitatem promisit.*
- 215 *Fiscus succedens tutori per confiscationem, tenetur creditoribus confiscati, pro ea parte, qua succedit.*
- 216 *Tutores omnes, & eorum heredes coram uno eoque iudice debent conveniri ex eadem tutela.*
- 217 *Ratio administrationis reddi debet à tutore coram iudice loci ubi administratio gesta est.*
- 218 *An coram iudice domicilii.*
- 219 *Quid veniat in hanc actionem.*
- 220 *Interesse pupilli, quomodo aestimetur.*
- 221 *Tutor obligatur in singulas res & tempora.*
- 222 *Tutor tenetur ad usuras, si per eum steterit quo minus fœneraret, vel prædia compararet.*
- 223 *Protutor qui gessit, tenetur ad usuras, tam de gestis, quam non gestis.*
- 224 *Heres tutoris tenetur ad usuras ejus pecunie, quam ipse agitaverit, arbitrio iudicis.*
- 225 *Actio tutelæ non datur contra tutorem durante tutela, sed ea finita.*
- 226 *Actio tutelæ datur finita tutela, licet adhuc quis tutor maneat fratris & coheredis impuberis.*
- 227 *Actiones inter tutorem & pupillum cessant quarum causa & origo post tutelam demum orta fuit.*
- 228 *Durante administratione, tutor non potest petere à contutore, ut reddat sibi rationem administrationis, sed potest eum suspectum postulare.*
- 229 *Durante administratione, curator non cogitur rationes reddere.*

- 30 Tutor non tenetur restituere pecuniam, quā credidit finita tutela, nisi adveniēte die pecunie creditæ, si non est quod tutori imputetur.
- 31 Curator furiosi tenetur rationem reddere durante cura, licet secus sit in curatoribus aliorum: & quæ sit ratio. Ampliatur num. 232.
- 33 Officiales perpetui poterunt per superiorem semper syndicari, secus vero in officialibus temporalibus, qui demum syndicantur, finito officio.
- 34 Cum eo qui pro tutore negotia gessit, etiam ante pubertatem agi potest tutela.
- 35 Quando actio est vetustior tutela, non descendens ex administratione, tutor conveniri poterit etiam durante officio.
- 36 Item si tutor promiserit rationem reddere in annos singulos, poterit ex tali promissione cogi reddere rationes, durante officio tutela.
- 37 A tutela remotus tutor, in eo statu est, ac si pubertate pupilli finita esset tutela.
- 38 Qui tutoris ob Rempublicā absentis vicarius fuit, tutela conveniri, reverso tutore potest.
- 39 Tutela finita per captivitatem tutoris, potest conveniri ejus defensor, si tamen tutor postliminio reversus fuerit, recipiet pristinā tutel.
- 40 Actiones furti, damni, injuriæ condictio, exerceri possunt adversus tutorem, etiam durante tutela.
- 41 Actio tutelæ directæ perpetua est, nec præscribitur longo tempore.
- 42 Tutor inutiliter testamento datus, per errorem gerens, si alium dari curaverit, non tenebitur de periculo futuri temporis.

- 243 Tutor inutiliter, vel non jure datus testamento, nec confirmatus, non tenetur si non administraverit, si vero administraverit, tenetur actione negotiorum gestorum.
- 244 Tutori non imputatur damnum absque sua culpa contingens.
- 245 Tutor allegans justam & necessariam causam non cuncti inventarii, excusatur.
- 246 Tutor ignorans se tutorem datum, periculo tutelae subicitur.
- 247 Tutor datus patrimonio supervenienti, non tenetur de anteriori, sed prior tenetur de augmento obvenienti.
- 248 Tutor datus inutiliter testamento, non tenetur de periculo ante confirmationem contingente.
- 249 Tutore gerente negotia puberis, vel ejus qui nondum puberitus est, non agitur adversus eum pro tutela, sed actione negotiorum gestorum. Limitatur num. 250.
- 251 Tutela finita, finitur periculum administrationis.
- 252 Administrata post finitam tutelam prioribus connexa, non niunt in actione tutelae.
- 253 Tutor post finem tutelae, per errorem in officio durans, non tenetur de periculo, quo ad ea quae idonea fuerunt post pubertatem adolescentis.
- 254 Tutor licet finita tutela causam coeptam peragere tenetur, tamen judicatum non prosequens, periculo causae non subicitur.
- 255 Fidejussor tutoris non tenetur ad ea, quae tutor post pubertatem sponte gessit.
- 256 Si mortuo pupillo nomen pupilli de sinat esse idoneum, liberatur tutor à periculo.
- 257 Pupillo sine tutore stipulante rem pupilli salvam fore, & post pubere eo facto ratificante tollitur tutela actio.
- 258 Tutor datus posthumo, qui natus non fuit, cessat tutela actio, vel protutela & negotiorum gestorum, & datur in eum actio utilis.

19 *Curator datus certæ rei vel liti, non tenetur de alia gestione.*

20 *Periculum tutelæ non spectat ad eum, cuius excusatio fuit approbata.*

21 *Post remotionem non spectat ad tutorem periculum tutelæ.*

22 *Curator non tenetur pro tutore, nec e contra.*

23 *Qui nomina, quæ sibi à priore administratore assignantur, agnoscit, eorum periculo est astrictus.*

24 *Mater licet petat tutorem dari filio ejus periculo, non tamen tenetur ex illo facto, nisi hoc expressum fuerit iudicis decreto.*

25 *Contra Magistratum non agitur actione tutelæ, nisi excussis tutoribus collegis & fidejussoribus.*

Uperest ut nunc agamus de actione tutelæ directæ, & utili: quæ actiones, ut plenissime intelligantur, à reg. expediemus; & hæc est, quæ sequitur: Quod otio * tutelæ directæ datur contra tutorem, qui non fecit officium suum, id est, qui non fecit quod debuit facere, vel fecit quod facere non debuisset, *l. si pater, C. test. tut. l. 1. ff. de tut. & rat. distr.* Et tutor quidem statim est; atque * ei innotuit se tutorem datum, nec excusationem proposuit, *l. 1. in prin. ff. de adm. tut.* Et * ideo, quo scit se tutorem datum, si cesset tutor, suo periculo cessat. Idem enim à D. Marco constitutum est, ut qui scit se tutorem datum, nec excusationem, si quam habet, allegat intra tempora præstituta, suo periculo cesset, *l. quidam decedens, §. fin ff. eod. ac indemnem pupillum servare teneatur, l. qui jussus, cum gl. & l. tutor vel curator.* & ibi Bart. *l. et si scisses, C. eod.* Id quod etiam * procedit, etiamsi absens decreto datus fuerit tutor, modo sciat, nec se excuset: nam æque obnoxius erit administrationi, *l. tutor, C. de administ. tut.* Denique etiam hoc casu * non sufficit, nec requiritur interpellatio, sed sufficit quomodocunque innotescere, non

- non utique testato eum conveniri, sed satis est, si
testationem undecumque cognoverit, *l. ita autem, ff. de adm.*
6 *ff. de administ. tut.* Idem quoque * dicendum erit in
ratore cessante, vel negligente convenire tutores, *ff. de
tutela, l. tutor, qui repertorium, §. pecunie, qua in arca, & l. e-*
7 *milius, ff. de administ. tut.* Qui etiam * petere & insere
debet, ut sibi decernatur administratio, alioqui suo
riculo cessat, *d. l. ita autem, in fin. ff. de admin. tut. & nat.*
Bart. in *l. legitimos, in princ. ff. de administ. tut.* Bald. in *l. si tutor, in princ. C. in quib. caus. in integr. restit. non est ne-*
Fulgof. *consil. 51. & consil. 149. & Angel. consil. 103.*
8 sciendum est, eum * qui non gessit, non teneri actione
tutelæ directæ, sed tantum utili actione conveniendi
esse; quia suo periculo cessavit, *l. non quasi, §. illud, ff. de
pupill. salvam for.* Amplius * etiam tutor ante con-
9 ctionem inventarii, vel decretum tenetur omnia fac-
re, quæ non admittunt dilationem, ut distrahere
tempore perituras, alias suo periculo cessat, atque
iam omnia ea facere, quæ concernunt commodum
pupilli; aliàs tenetur: *l. fin. C. de tut. qui non satisfd. & Ba-*
10 *in l. qui duos, ff. de reb. dub.* Adeò, ut etiam * quo ad
rum rerum distractionem, quæ dilationem non adm-
tunt, tutor possit contemnere voluntatem defuncti
quidam decedens, *§. usque adeò, ff. de admin. tut.* Nec ex-
setur, si contutores differentes, vel se excusare vole-
tes, expectaverit, *l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, vers. qu-*
11 *si contutores, ff. de administ. tut.* Et si omnes * se excusat,
vel quidam, aliis absentibus interim datur temporaris
tutor, quis tutela fungatur, si tutoric autoritas sit ne-
cessaria, aliàs curator, *l. 2. ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. cu-*
in una, §. 1. ff. de app.
12 Ampliatur primò, quod tutor * cessans gerere
administrare, extra ordinem, ad hoc cogi possit of-
cio iudicis, prævio scilicet juramento, satisfatione
confectione inventarii, *l. 1. & ibi gloss. verb. extra ora-*
nem & effectum creationis, *ff. de administ. tut. & l. non qui*
si,

illud, ff. rem pupill. sal. for. Nisi tutor quid * pupillare
 13 tulerit, quo casu etiam si modicum sit, cessant partes
 gentis, id est, eorum, qui solent cessantes cogere ad
 ministrare. Videtur enim * gessisse, siue per se, siue per
 14 alium attigerit, atque etiam gestu abstinens postquam
 inel gerere cœperit, postulatur, ut suspectus, l. ita au-
 tem, §. gessisse, & §. quid si quis, ff. de admin. tut.
 Secundo ampliatur, quod etiam tutor teneatur, si
 15 aliquid omiserit, vel cum possit, non adquisierit dolo, la-
 culpa, vel levi, l. quicquid, & ibi gloss. C. arbit. tutel.
 quam glossam ad hoc notabilem esse dicit Nic. Eve-
 ard in loc. legalib. loco, a pupillo, ad ecclesiam, num. 6. vel
 pecuniam pupillarem * in usus suos converterit, & 16
 multo magis, si negaverit pecuniam pupillarem pe-
 des se esse. Quo casu victus de mendacio, pender le-
 timas usuras, l. tutor, qui repertorium, §. sed et si, & seq.
 de admin. tut. & Bald. Novel. 18. vers. porro iustinianus.
 si * negaverit se habere ad alendos pupillos, quo 17
 casu pender gravissimas usuras quo ad negata, d. l. tutor,
 idem: quia * hic magis delinquit, quia delinquit cir- 18
 ca personam & vitam pupilli, quam si res male admi-
 nistraret; quia denegando alimenta, videtur necare
 pupillum, l. vel necare, ff. de lib. agnos. l. si victum, ff. de re
 ad. unde non mirum si gravius puniatur; Adeo, ut
 etiam eo casu * ad Præfectum urbi remittatur puni- 19
 endus, l. 3. §. tutor, ff. de suspect. tut. & ut suspectus remo-
 veatur, d. §. tutor. Cæterum, si * propter aliquam ju- 20
 ram causam opinione sua falsus fuerit, eo casu etiam
 negatio sua fraudi ei non erit, l. de etate, §. si cum esset,
 de interrog. act.

Tertiò ampliatur, quod etiam * tutor teneatur, si 21
 non adhibuerit eandem diligentiam in rebus pupilli,
 quam bonus paterfamilias in suis adhibuisset: Vel si
 non egerit nomine pupilli, ubi opus fuerit, & debito-
 res pupilli exegerit: Si contutorem suspectum non fe-
 cerit, ubi debuerit; Si non defenderit pupillum, vel
 adul-

- adultum: Si non solverit creditoribus minorū: Si non
 naverit alicui rem pupilli: Si erogaverit, vel sumptus
 fecerit, ubi non debuit: Si res tempore perituras, non
 distraxerit: Si pecuniam pupillarem non fœneraverit,
 vel deposuit ad honestum lucrum: Si pecuniā pup-
 larem non converterit in emptionem idoneorum
 prædiorum: Si non redemerit pecunia pupillaris
 pupilli aliis obligatas, cum expediret: Si adversus
 ipsum non præstiterit, quod adversus alios præste-
 debuisset: Si non ministraverit alimenta pupilli:
 Si non curaverit pupillum liberaliter institui: Si æ-
 ficia deformata non curaverit refici *l. lex qui tutores,*
ergo & domus, C. de admin. tut. Si hereditatem damnosa
 adierit, vel lucrosam repudiaverit: Si non coegerit he-
 redem ut adiret, & restitueret: Si aliquid fecerit co-
 tra utilitatem pupilli, vel data occasione non acqui-
 fierit: Si non appellaverit, vel appellationem deseru-
 22 rit, *l. si bonam fidem, C. de admin. tut.* Si aliquid * fecerit
 contra præceptum patris pupilli, *l. tutor, §. usque adeo,*
ff. de admin. tut. & tutelam, C. eod. de alienante contra for-
 23 *mam testamento datam.* Et si fuerit * negligens in tueri-
 do corpore, & salute pupilli vel furiosi, *l. cons. ff. de cu-*
fur, de quibus omnib. latè diximus, supra c. 32
 24 Quartò ampliatur, quod etiam * is teneatur, qui
 pro tutore negotia gessit, licet esse non possit, qui ean-
 dem fidem & diligentiam præstare tenetur, quam tu-
 tor præstaret, *l. qui pro tutore, ff. de eo qui pro tut. & l. 1. C.*
 25 *eod.* Pro tutore * autem negotia gerere videtur, qui mu-
 nere tutoris fungitur in re impuberis, sive se putet tu-
 torem esse, sive non esse, fingit tamen esse *l. 1. §. pro tu-*
 26 *tore, ff. de eo qui pro tut.* Proinde etsi * servus quasi tuto-
 egerit, D. Severus rescripsit dandum in dominum uti-
 le iudicium, *d. l. 1. §. proinde, ff. de eo qui pro tut.* Adeo, ut
 27 etiam * ante pubertatem agi possit tutelæ contra pro-
 tutorem, detecto errore, quia tutor non est, *d. l. 1. §.*
 28 *cum eo.* Et multo * magis dabitur contra eum, qui cum
 tu-

tutor non esset, tamen compulsus gesserit tutelam, mutans se tutorem, d. l. 1. §. si quis tamen. Sicuti etiam tenetur * patronus, tutor liberti sui, l. patronus, ff. de tutelis, 29
 etque etiam * mater, ut Novell. 155. Et pariter etiam 30
 tutoris heres, quo ad impleta, quæ * fuere inchoata per 31
 defunctum tutorem, l. si tutoris, ff. de admin. tut. & l. 4. in
 princ. ff. de fidejuss. & mand. l. tutor, ff. de appell. & l. un. §. si tu-
 tor, ff. si pend. appell. mors.

Quinto ampliatur, quod etiam * tutor in rebus pu- 32
 illi de dolo, lata & levi culpa tantum teneatur, l. con-
 tractus, & ibi Dec. num. 32. ff. de reg. jur. l. quicquid, C. arbit.
 ut. l. tutori, C. de neg. gest. l. 3. §. tutores, ff. de susp. tut. Alex.
 consil. 45. num. 1. ponit regulam, lib. 1. l. tutor, qui reperto-
 rum, §. competit, ff. de admin. tut. Bart. in l. quod Nerva,
 de 10. questione, ff. de pos. Ruin. ponit regulam, consil. 70.
 num. 3. lib. 4. Purpurat. in l. 1. num. 32. C. de transact. & Ca-
 nonistæ, in c. bona fides, extra de pos. Adeo, ut etiam * o- 33
 mnis administrator rei alienæ, de levi culpa teneatur,
 secundum Dec. de curatore prodigo, consil. 274. num. 3.
 l. tutori, C. de neg. gest. Id quod * procedit etiam in 34
 quocunque administratore, siue generali, siue parti-
 culari, siue privatum officium, siue publicum munus
 gerente; ex eo quod cum susceperit tale officium, scire
 debuerit, se suscipere curam rei alienæ, ad commo-
 dum alienum, atque ita se obligare ad custodiam, &
 gubernationem fidam & diligentem, & culpam à se exi-
 gendam, l. etiam, §. licet, l. si constante, §. maritus, ff. sol. mat.
 Nisi fuisset curator * bonorum, maximè invitatus ex 35
 causa factus, arg. l. 2. in fin. ff. de curat. bon. dand. l. si fidejuss-
 or, §. si necessaria, ff. qui satisd. cog. Quæ communis est, se-
 cundum Molin. ad consuet. §. 6. gl. 7. n. 9. sed contrarium
 tenet, d. loco, num. 10. ad quem Lectorem brevitatis cau-
 sa remittimus.

Amplius etiam, * tutor tenetur de levissima culpa, 36
 quando promisit tenere bonum computum, & red-
 dere rationem: argum. l. si quando, in princ. ff. de legat. 1. c. si
 Papa,

- Pap. de privileg. in 6.* Unde dicit Bald. *in rubr. Cod. de contrah. empr. in 9. quest.* quod in * contractibus, nullum
 37 verbum debeat esse superfluum, & sequuntur Ro. *consil. 89. num. 8. lib. 5. & consil. 108. lib. 1.* Craver. *consil. 1. num. 15.* ubi dicunt, hoc * etiam procedere in tutor non legitimo, qui non debeat esse melioris conditionis; cum contra eum omnia jura exclament, & maxime cum hoc fiat in favorem pupillorum, pro quibus facienda est interpretatio, ut per Dec. *consil. 232. in f. num. 6.* Unde si debita * minoris ad tempus non leverit, ipse, & non minor erit constitutus in mora, secundum Jas. *in l. qui Roma, §. coheredes, num. 14. ff. de ver. oblig.* Quæ quidem * negligentia, quomodo sit articulanda, & probanda, tradit Menoch. *de recip. poss. in remed. quest. 5. vers. quæro quinto, qualis esse debeat, num. 1.*
 41 & seq. Maxime autem * tenetur de levissima culpa tutor, quando se obtulit, *l. 1. §. sæpe, ff. de pos. c. 2. extr. de pos. ubi Abbas notat, per gloss. in l. contractus, ff. de reg. jur.* tradit Bart. *in d. l. quod Nerva, vers. 12. quæro*, quia contumeliantem est sinistra suspicio, *l. scire, §. final. ff. de tut. curat. dat. ab his.*
 42 Præterea quoque tutor * tenetur de levissima culpa quando culpa præcessit casum, secundum Joan. Ignatium, Gallum, olim Præsidentem Rothomagiensem, doctissimum *in l. contractus, num. 27. ff. de reg. jur. per l. si pupillaris, C. de peric. tut. & l. negotium, C. de neg. gest.* Licet non ignorem multos esse, qui teneant tutorem nullatenus de levissima culpa teneri, inter quos est Bartol. & Alex. *in apostilla, ad d. l. quod Nerva, & Aretin. in §. actionum Instit. de act. versic. 18. & latius, in §. suspectus autem, Instit. de act. versic. 18.* & latius, *in §. suspectus autem, Instit. de act. versic. 18.*
 43 *suspect. tut.* Idque ea * ratione, quod tutoris officium sit necessarium, non voluntarium, quos sequitur non levissime Hieron. Cagnol. vir sanè doctiss. *in d. l. contractus, num. 61.*
 44 Denique quoque * tenetur tutor de casu fortuito quando dolus vel culpa præcessit casum, *l. in rebus, in princ.*

nc. ff. commod. l. si ut certo, §. commodatum, ff. eod. &
gl. l. si res, cum l. seq. C. de peric. tut. l. si res, & ibi gl. ff.
administ. tut.

Amplius etiam tutor ꝑ tenetur ad lucrum cessans, 45
pupillorum, C. de administ. tut. & l. quicquid. C. arbit. tut.
 Maxime, quādo ex re pupilli lucrum ꝑ provenierit, vel 46
 occasione pupilli aliquid detur. Quo siquidem casu
 impediatur lucrum per tutorē, tenebitur ad inter-
 se pupillorum, actione tutelæ, vel actione injuria-
 rum, *d. l. pupillorum, & d. l. quicquid.* Tutor quoque de
 dolo & lata ꝑ culpa tenetur, si ei relicta fuerit libera- 47
 tio à reddēdis rationibus, & factum legatum de omni
 re, in quo contingeret illum condemnari ratione tu-
 telæ, secundum communem opinionem, ut late te-
 bent Pet. de Anchor. *consil. 117.* Alexand. *consil. 62. lib.*
Joan. Angel. consil. 180. Joan. de Annan. *conf. 8.* Fulgos. *con-*
80. 103. Jas. *in l. actione, de transact.* & hanc attestatur
 se communē opinionē Dec. *consil. 179. & 192.* Quæ
 communis opinio ꝑ maxime procedit, stante statuto, 48
 quod tutor teneatur de dolo & lata culpa, non obstā-
 ti tali liberatione, & legato: quod statutum etiam in-
 elligi debet, nō solum de dolo, & lata culpa commis-
 in faciendo, sed etiam in omittēdo; Maxime, quan-
 to ꝑ loquitur generaliter, quo casu etiam generaliter 49
 debet intelligi, etsi major ratio militaret in uno casu,
 quam in alio, *l. 1. §. quid autem, ff. de aleat.* & præcipue
 quando esset favorable, ut evitentur fraudes, ut tra-
 hit Hier. Grat. *conf. 23. n. 11. & 12. lib. 1.*

Verum prædicta non ꝑ procedunt primo in here- 50
dibus tutorum, qui tantum de lata culpa conveniri
possunt, l. i. c. 2. c. per tot. C. de hered. int. & tradit
dec. in d. l. com. ractus, n. 32. & ibi Cagnol. n. 6.

Secundo non procedunt ꝛ ubique relicta fuis- 51
et liberatio à redditione administrationis tutelę, quo
casu non tenetur pro culpa, secundum Alexand. & ibi
Molin. *conf. 45. lib. 1. si servus vetitus*, & ibi notat Bar-

- tolus & Angel. ff. de leg. at. i. & l. cū tale, §. i. ff. de con-
 52 & demonst. qui ex hoc t̄ concludit, quod si res minis
 sint furto subtractæ, quod non teneatur tutor, et in
 si fuerit in levi culpa, si non probetur dolus eius, et
 culpa lata, eo quod fuerit liberatus: Nisi tutor ad i-
 53 nistraverit t̄ propria autoritate ante decretam di-
 administrationē, qui tenetur de mala administra-
 ne; quia melioris cōditionis esse non debet tutor
 linquens, quam non delinquens, imo deterioris. Vide
 54 videmus quod t̄ ille, qui non est tutor vere, si ad i-
 nistrat negotia pupilli, obligetur perinde ac si tutor
 vere fuisset, l. i. & ibi notat. ff. De eo qui pro tut.
 55 Tertio t̄ non procedunt, quando Tutor emi-
 prædia minus idonea, quo casu tantum latam culpam
 præstat Tutor, l. Si Tutor, §. Competit. vbi gl. & Barff
 de administ. tut.
 56 Quarto, t̄ & ultimo non procedunt, quando di-
 mina debitorum eius negligentia minus idonea da-
 cœperint, quo casu tenetur solum de lata culpa, l. 2.
 vbi gl. & Dd. C. arbit. tut. de quo vide Decium, plurali
 legantem, in l. periculum. ff. Si cert. pet. & Barbat. con-
 virim. lib. 3. Socin. consil. 2. lib. i. & consil. 122. & con-
 132. lib. 2.
 57 Sexto t̄ ampliatur regula, quod etiam tutor tenetur
 de damno dato in re alterius prouinciæ, nisi cu-
 uerit ibi dari alium tutorem, l. Tutores; §. Rerum, &
 Patruus, ff. de administ. tut. quia simpliciter datus, cu-
 58 setur ad t̄ vniuersum patrimonium datus, §. datus,
 stit. de excus. tut. l. non solum, §. ei qui testamento, l. illud
 propter litem, ff. de excus. tut.
 59 Septimo ampliatur regula, quod t̄ etiam tutor
 neatur de damno dato, quod pupillo postea obuenerit
 etiam si ad id alius tutor datus fuerit, quia censetur
 coniunctim dati, l. quoties, §. constat. ff. de administ. tut.
 cum furiosus, §. tali, C. de curat. furios. l. cum ob augmen-
 tum, C. In quibus caus. tut. habent.

Otauf

Octauo ampliatur, quod etiam tutor teneatur ex 60
creationis, licet appellauerit, & eius appellatio
ista fuerit pronunciata, *l. tutor, l. tutores, §. tutor, ff.*
de administ. tut. Quot loco dicit Papinianus; heredem 61
q; tutoris postea victum, præteriti temporis cur-
tis periculum, pendente appellatione, frustratorie
tore interposita, præstare, cum non videatur leuis
epa, contra iuris auctoritatem mandatum tutelæ
ocium detrectare, *d. §. tutor.*

Nono ampliatur, quod etiam tutor teneatur, si 62
aequam vere tutor esset, pro tutore negotia gessit,
ist deinde coepit vt tutor gerere, *l. i. §. cum eo, vers.*
si, ff. de eo qui pro tut.

Decimo ampliatur, quod etiam tutor teneatur si 63
tutela, si non curauerit dari pupillo curatorem, *l.*
autem, §. si tutor, ff. de admin. tut. Vel si post finitam 64
tutelam, nondum restituta tutela, & instrumentis ad
tutela pertinentib. coeptam litem non perfecerit, *d. l. ita*
em, §. post completum, & l. vn. C. vt caus. post pubert. Ni-
pupillus fuerit heres tutoris, qui non tenetur coe- 65
per tutorem perficere, sed tutor proprio nomine
negotiorum gestorum conuenietur, *l. qui aliena, §. tu-*
tor, ff. de neg. gest. Idem quoque tutor, si post finem tu-
tela administrationem retinuerit, tenebitur quo ad 66
actus posteriores, prioribus coherentes, *l. tutorem, in*
princ. ff. de administ. tut. l. si tutor, & l. si post pubertate, ff.
tut. & rat. distr. Sicuti etiam idem tutor, si durante 67
tutela aliquid in se verterit ex re pupillari, eadem fini-
to, soluere debet similes usuras atque ante soluisset,
nec obtulerit sortem, *l. Lucius, §. quæsitum, ff. de adm. tut.*

Vndecimo ampliatur, quod etiam tutor tenetur, 68
tutore absente, vel alias impedito, actor datus fue-
rit, quia censetur tutoris periculo datus, *l. tutorem, C.*
de dar. tutor.

Duodecimo ampliatur, quod etiam tutor teneatur, 69
quoad ministrauerit negotia pupilli, licet in nullo

actu autoritatē suam interposuerit; quid enim prohibet ita patrimonium pupilli cōpositum esse, ut nō gerere necesse sit, in quo tutoris autoritas interponi debeat, *l. qui tutor, ff. de admin. tut.*

70 Decimo tertio ampliatur, quod t̄ etiam teneatur tutor tutelæ actione, qui non gessit per se, sed per alium: ut quia alteri mandavit gerendam tutelam, & itaque fuerit ab eo, cui mandatum fuit, *l. ita autem, quod si quis, ff. de administ. tut.* Vel si alium substituerit, *l. curator, C. qui dar. tut.*

71 Decimo quarto ampliatur, quod t̄ etiam duobus existentibus tutoribus, si eo nomine cum uno tutore actum fuerit, alter nō liberetur, *l. qui tutor, in fi. ff. de adm. tut. l. conuēto, ff. de tut. & rat. distr.* Etiam si tutor ca-

72 v̄tus t̄ absolutus fuerit, vel per dolum, vel quia nullum actū, idq; nondum finita tutela, *l. Lucius, §. tutela, ff. de*

73 *admin. tut. & l. nisi, ff. de tut. & rat. distr.* Vel si ex t̄ du-

74 bus tutoribus cum altero quis transegiſſet. Etiam si transactum esset ob dolum communē; talis enim transactio nihil alteri proderit: nec immerito, cum unus quisque doli sui pœnam sufferre debeat, *l. qui tutor, ibi gl. ff. de administ. tut. l. si ex duob. ff. de tutel. & rat. distr.* Nisi actum t̄ vel transactum, & totum exactum vel solutum fuisset: quo casu alter tutor in totum liberatur, *d. l. qui tutor, & ibi gl. in verbis, non liberabitur, d. l. si ex duobus.* quia, inquit, sufficit unum satisfacere.

75 Vel nisi t̄ pupillus pubes factus, alterum ex tutoribus eo nomine, autoritate curatoris liberaverit, quo casu alterum improbe conaretur interpellare, *l. si, §. pupillus, ff. de administ. tut.*

76

77 Decimo quinto ampliatur, quod t̄ etiam teneatur curator, licet adultus major factus debitorem suum procuratorem constituerit, quia eo ipso non censetur liberarekuratorem, *l. Lucius, in prin. ff. de admin. tut.*

78 Decimo sexto ampliatur, quod t̄ etiam actio tutelæ directa cōpetat heredibus pupilli, & similib. p-

sonis

nis, l. i. §. hanc actionem, i. & §. fin. ff. de tutel. & rat.
 Verum non datur t̄ heredibus pupilli, cum pri- 79
 orio regio pupilli, quod in personalibus cæteris credito-
 ribus præferatur; non enim causæ, sed personæ suc-
 ceditur, quæ meruit præcipuum favorem, l. ex plu-
 ribus, ff. de administ. tut. Nec t̄ etiam datur heredi 80
 minori viginti quinque annis, sine curatore agenti, l.
 de iis, C. de administ. tut.

Decimo septimo ampliatur, quod etiã t̄ hæc actio 81
 tele directæ detur adversus heredes tutoris, l. tutela,
 arbit. tut. l. i. §. hanc actionē, ff. de tut. & rat. distr. Etiã
 non gestio, vel neglectio; nã & cessationis ratio red- 82
 dita est, l. pater vester, cū duab. ll. seq. C. de hered. tut. Ma-
 gis, quando heres t̄ perseveraverit gerere negotia, 83
 cū ostendimus, ff. de fidejuss. nomin. & hered. tut. & curat.
 Ideo, ut t̄ etiam præstent usuras pecuniæ, quæ in arca 84
 nobis, donec tutelam restituerint, l. tutor, qui repertorium,
 pecunie, quæ in arca, ff. de administ. tut. & d. l. cū ostēdi-
 mus, vers. quam in arca invenit. Amplius etiam, si heres
 executus t̄ fuerit, quæ tutor inchoaverit, eo nomine 85
 quoq; tenebitur, l. si tutoris, ff. de admin. tut. & d. l. cum
 ostendimus, vers. vel eam pecuniã, quã tutor stipulatus fue-
 rit, exegerit. Et multo t̄ magis tenetur heres tutoris 86
 proprio dolo, d. l. cum ostendimus, vers. apparet enim.

Verum hæc ampliatio t̄ non procedit primo in a- 87
 ctione tutelæ de rationibus distrahendis; quæ in he-
 redem cæterosque successores non datur; quia pœna-
 s est, l. §. hanc actionem, 2. ff. de tut. & rat. distr.

Secundo non t̄ procedit, quia heres nō tenetur de 88
 propria negligentia, sive levi culpa, d. l. cum ostēdi-
 mus, & ibi gl. verbo, negligentia, l. non similiter, ff. de
 Magistrat. con.

Tertio non procedit, quia t̄ ex persona defuncti 89
 non tenentur de levi culpa, sed tantum de dolo, & la-
 ta culpa, d. l. nō similiter, & ibi gl. verb. negligentia, & l. i.
 & ibi gl. verb. nō oportet, C. de hered. tut. Nisi lis fuisset

90 inchoata cum t̄ tutore, vel ex damno pupilli lucrum
captauerint, vel aliquid gratiæ præstitū fuerit: ut quia
potuit aliquid acquirere pupillo, & alii permisit,
& ibi gl. *verbo, præstitum, C. de hered. tut.*

91 Quarto non procedit, quando t̄ tutor non jure a-
tus, se non immiscuisset: quo casu culpam, & dolum
heres ejus præstare non debet, *l. heres, ff. de fidej. mandat. & hered. tut. & cur.*

92 Quinto non procedit, quia t̄ unus heres non te-
tur ex persona sua, si non exegit heredem alterius, ut
fuit solvendo, tempore finitæ tutelæ, *l. tutores, §. no-
rib. ff. de administ. tut.*

93 Decimo octavo t̄ ampliatur regula, quod omnes
& singuli tutores teneantur in solidū, *l. i. C. de transact.
l. Divus, l. tres tutores, in princ. ff. de admin. tut. l. 2. C. de
diuid. tut. l. i. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. dist. 8.*
optime Cujac. *de muner. & Magist. tit. 36. lib. II. Cod. de*

94 que quatuor t̄ rationibus, quarū prima est, quod qui
bet tutor habeat potestatem in solidum administra-
di regulariter, etiam si essent mille, ideo eorū obligatio
est individua, *l. i. C. si ex plurib. tut. & declarat Bart.
in l. i. §. si plures, ff. de exercit. act. vers. ut igitur liqueat, &
gel. in §. actionum, in materia actionis tutela. Instit. de*

95 Secunda ratio est, quod tutela t̄ ipsa individua sit, et
si à testatore, vel iudice divisio fiat, *l. inter tutores, ff. de
admin. tut. & ibi Bart. qui declarat etiam quos effectus
pariat hujusmodi divisio à tutoribus facta. Tertia
ratio t̄ est, quod unius factum imputetur collegæ, ut
potuit, & debuit suspectum facere, vel satis petere
etiam contutoris, ff. de admin. tut. l. 2. C. de usur. pupill.
cum interdicta, §. i. C. arbit. tut. Quarta ratio est, ut ma-
gis consultum foret pupillis, propter majorem eorum
gentiam & facilitatem, & quod ei debebat, ut tractat
Ronchegall. in l. 9. num. 218. de duob. reis.*

97 Quæ ampliatio procedit primo, etiam t̄ in Co-
missariis deputatis per Judicē administrationi rei, &
rerum

um præhenfarum: quia habent munus authorita-
 et publicum, licet utilitate privatum, & singuli pos-
 sit agere, & gerere in solidū, *l. 2. in fin. cum l. seq. ff. de*
curat. bon. dand. Nisi in ipsa commissione esset divisa 98
 ministratio, vel aliter cautum, *d. l. 2. § si plures.*

Secundo etiam procedit in Commissariis deputa- 99
 no, non autoritate publica, sed privata, cum potesta-
 administrandi in solidum, vel si ex qualitate rei, vel
 iis circumstantiis appareat, talem potestatem eis fuis-
 datam, quamvis ea in commissione non fuerit ex-
 pressa, ut tradit Bart *in l. si plures, ff. de curat. bon. dand.*
in l. 1. §. sed si duo, ff. de pos.

Tertio procedit, quod etiam unus ex his Com- 100
 missariis conventus, non possit opponere beneficium
 ordinis, excussionis, vel divisionis, quæ non habent lo-
 in hoc casu, ut est textus *in d. l. 2. in fin.* & tradit A-
 metin. *conf. 29.* Nisi invitus quis per superiorem con- 101
 munitus fuerit una cum alio, qui solus gessit. Quo qui-
 nem casu is, qui solus gessit prius urgeri, & excuti de-
 bebit, & alius qui non gessit, tenebitur tantum in subfi-
 nium, ut tradit gl. *in d. l. 2. verbo, veriore.* Et si ille, qui
 non gessit & de socio gerente confidat pro rationi- 102
 bus reddendis, & reliquis solvendis; forte jam captus,
 & incarceratus fuerit, triplici via juris succurri pote-
 rit; Primo satisfaciendo auctori, mediante cessione a-
 ctionum, & sic statim liberabitur, & dictum socium, ces-
 sione actionibus, per incarcerationem personæ, vel le-
 vato, urgebit & compellet, sicut fieri potuisset à domi-
 no. Secundo summando, & requirendo eum, qui ad-
 ministravit ad reddendas rationes, vel se exonerandum,
 ad quod poterit habere brevem dilationem, sine alia
 retardatione processus: Et poterit ad hoc coram eodem
 iudice, & per eandem viam & capturam personæ, per
 quam compellitur, urgere socium, qui solidum admini-
 stravit *arg. l. 2. C. ubi caus. fiscal.* Et hoc iudicis officio,
 etiam sine cessione actionum auctoris, etiam cessante cautio-

ne, qua administrans specialiter obligatus fuit diligenti, ad omne onus rationis reddendæ, eumque exonerandum & indemnem reddendum, prout solent sibi cavere, qui omnem administrationem suis relinquunt. Tertio ex æquitate, *l. unde queritur, ff. de mod. si offerat actori, & requirat illum qui gessit, sol. periculo, & impensis urgeri & compelli, & ad hoc offerat, & subministret impensas.* Hoc enim remedium debet admitti, & habet locum, etiam ubi cessat beneficium ordinis, secundum Bart. & Bald. *in d. l. unde queritur.* Castrensis *in l. sed & Julianus, ff. ad Maced. & ibi Alex. si pro patre, in fin. ff. de in rem verso.* Dummodo id fiat in securitate actoris, & sine aliquo ejus incommodo: Unde de is qui non gessit, hoc prætextu, non liberabitur a carcere, nisi alter qui gessit, sit solvendo, & sit captus, vel coeperit, quod rationum redditio exposcit facere, ita ut æque plene sit consultum actori.

103 Quarto procedit decima octava ampliatio regule principalis, etiam quo ad eos, qui vere tutores vel actores non sunt, putant tamen, licet falso, se esse tutores, & ita administrant bona alicujus pupilli, quod vice mutua periculum præstare coguntur, cum officium sponte citra juris adminiculum intulerint, *l. tutores, §. curatores, 2. ff. de admin. tut.*

104 Quinto procedit etiam in pluribus actoribus, uno vel pluribus tutoribus constitutis, *argum. l. ex factis, Et, in fin. ff. de neg. gest. ut tradit Ronchegall. in d. l. nu. 215. & seq. de duob. reis.*

105 Sexto procedit maxime, quod, licet tutores administraverint simul, vel non administraverint, æquum teneantur in solidum, siue inter se dividerint administrationem, & exercitium tutelæ, siue non, *l. 2. C. de div. vid. tut. & l. i. §. nunc tractemus. ff. de tut. & rat. dist. gloss. Cynus, Joan. Faber, Bart. Bald. Angel. Alberic. Salic.*

106 & Jason communiter sequuntur, *in l. i. C. de transact.*

107 Adeo, ut etiam in hoc casu non habeant beneficium ordinis.

CAP. XXXIX. DE ACT. TUT. DIRECT. ET UT IL. 905
 ordinis: five tales tutores administraverint cū dolo,
 five abque dolo: quia carentia doli non parit hujus-
 modi beneficiū ordinis, ut dicit Bart. in l. 1. C. de trans-
 act. Etiam si aliqui sine dolo, vel culpa administrave- 108
 rint, aliqui cum dolo: quia carentes dolo non possunt
 excipere, ut prius dolosi excutiantur, nisi peterēt do-
 sos, prius excuti suo periculo; quo casu exceptio
 ordinis competit; maxime quando illi, qui culpa ca-
 rent, ostenderent probationibus, quod unius, quem
 excuti postulant, culpa, vel dolo tantum, damnum e-
 venerit; atque ita intelligi debet dictū Pauli de Cast.
 in l. 1. & ibi Alexand. C. de transact. Ut in pluribus reis,
 ad quorum alterum tota pecunia pervenit, juxta l. un-
 de queritur, ff. commod. & tradit Bartol. in l. 3. §. 1. in 7.
 quaest. ff. de duob. reis. Et hoc procedit, etiam si divisio 109
 administrationis tutelæ ab ipsis tutoribus vel curato-
 ribus facta fuisset, l. 2. C. de divid. tutel. l. duo tutores, ff.
 de Magistr. conven. Quia divisio tutelæ non juris, sed
 jurisdictionis est, l. inter tutores, ff. de administ. tut. id est,
 licet dividatur administratio sola, tamē jus tutelæ re-
 manet in solidum & individuum apud quemlibet tu-
 torum. Et ideo, si agatur per unum ex tutoribus, cui
 assignata fuerit administratio certi loci, contra debi-
 torem illius loci, poterit opponere compensationem
 de eo, quod sibi debetur ex administratione alterius
 loci: quia quo ad effectum juris, maxime contra jus
 actionum, active & passive, nihil immutatur, per di-
 ctam divisionem administrationis, ut tradit Salic. in l.
 cunctos populos, C. de sum. Trin. & fid. Cathol. Hoc tamē
 quod de divisione administrationis diximus, non 110
 procedit, quando conventi peterent malum admini-
 stratorem, vel negligentem præsentem excuti eorum
 periculo, ut late tradit Barbat. consil. 43. lib. 2. quæ vi-
 detur æqua opinio; Vel quando non essent omnes 111
 ejusdem, sed diversi ordinis: quo casu si dativus male
 administravit, prius ille convenitur, qui administra-
 vit,

vit, & secundo Magistratus, à quo datus est, antequam
ad legitimū vel testamētarium perveniatur, *l. Lucius*
2. §. cum testamēto, ff. de administr. tut. & Alex & omnes
communiter approbant, in *l. 2. C. de transact.* Illud hi

112 omittendum non est, quod si à tutorib. † divisio facta
fuerit in diversas Provincias, quod opus sit notificare
illi, cuius Provinciam negotiū respicit, *l. 2. & ibi Io*
Faber, C. de peric. tut. & l. si pluribus, ff. de auctorit. tu
Verum si administratio sit in eadem Provincia, tunc
sufficit alterutri notificare, cum non sit in considera
tione divisio ab ipsis facta, *d. l. 2. dummodo tamē de*
113 nuncians careat fraude. Præterea etiā † ea, quæ de di
visione administrationis diximus, non procedunt in
his, qui negotia Reipublicæ administrant, quorum
aliqui defierint esse idonei, alii non cōveniuntur, se
Magistratus. Alia enim causa est tutorū, alia eorum
qui Reipublicæ negotia administrant, *l. Lucius Tu*
tius, §. Sempronii, & ibi glos. in verb. conveniri, ff. de ad
ministr. tut.

114 Septimo procedit decima octava † ampliatio re
gulæ, quod conventus in solidū, etiā ad usuras eo no
mine teneatur, *l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, ff. de*
admin. tut. & l. 2. C. de usur. pup. ll.

115 Octavo procedit, quod † etiam eodem modo, quod
unus tutor tenetur pro alio, eodē modo & fidejussor
ejus, *l. sine herede, in princ. l. si duo, ff. de admin. tut. l. etiā*
ff. de fidejuss. tut. l. 1. §. usque adeo, & ibi gl. accipiendum

116 *ff. de tut. & rat. distrab.* Etiam si † stipulatio non fuerit
interposita sed, passus fuerit nomen suū in acta refer
ri: quo casu eque tenetur, ac si jure legitimo stipulatio
fuiſſet interposita, *l. cum ostendimus, §. fidejussores, ff. de*

117 *fidejuss. nom. & hered. tut. & cur.* ubi textus † etiam hoc
procedere dicit in affirmatoribus, qui scilicet cū ido
neos esse tutores affirmaverint, fidejussorum vicem
sustinent.

118 Nono procedit, quod † etiā heres pupilli poterit
unum

num ex tutoribus eligere, in quo potissimum confi-
tere velit, quia non est privilegium, *l. à tutoribus*, §.
heredibus ff. de admin. tut.

Decimo maxime † procedit, quando quidam sunt **119**
inidonei, quo casu cæteri sine dubio onerantur, neq;
nique, cum singulorum cōtumacia pupillo damnum
solidum dederit, *l. si plures, ff. de admin. tut.*

Undecimo procedit, etiam si † fuerint inutiliter te- **120**
stamento dati tutores, nec decreto Prætoris cōfirma-
tismo, modo tamē negotia pupilli gesserint, tutelæ judi-
cio tenentur, *l. tutores qui, § curatores testamento, & ibid.*
gl. ff. de admin. tut.

Declaratur decima octava † ampliatio regulæ, ut **121**
non procedat primo, quando unus tutor est dativus,
in locum defuncti datus, alter vero alterius speciei;
puta testamentarius, quo casu testamentarius non ad-
ministrans, nō tenetur de mala administratione illius
dativi, secundum Alex. in *l. 1. n. 3 C. de transact.* & facit
l. Lucius, §. cum testamento, ff. de administ. tut. sed conve-
nitur Magistratus.

Secundo declaratur non † procedere, quando unus **122**
eorum administrasset finita tutela, quo casu, quod ad
eam administrationem, non poterit cōveniri, nisi ad-
ministrans; quia tunc incipit gerere ex privato: arg. *l.*
tutores, C. de neg. gest. & est casus in *l. Divus, ff. de adm.*
tut. & facit *l. 1. & 2. C. si tut. non gess.*

Tertio declaratur, non † procedere in tutore im- **123**
proprio, qualis hodie est Præfectus alicujus civitatis,
qui Flandrice dicitur **Oppeer boocht** / cui cōpetit be-
neficio ordinis, ut prius veri tutores conveniantur,
vel eorum heredes, & deinde fidejussores, si forte ac-
cesserunt; ut optime tradit Nic. Everardi, olim Præses
Parlamēti Mechliniensis meritiss. *cons. 91 per §. scien-*
dum, & ibi gl. Ioan. Faber, & Dd. *Inst. de satisfat.* &
Bart. & Dd. in *l. 1. C. de transact.* & facit text. in *l. si*
plures, 1. §. si parens, ff. de administ. tut.

Quar-

- 124 Quarto declaratur non ꝑ procedere, quando ad-
tus tranſegit cum aliquo tutorum, quem prius co-
venire debuiſſet: quo caſu alii non tenetur, ſecundu
- 125 Alex. in l. i. C. de tranſact. quia ꝑ tranſigendo cum al-
quo, videtur ejus perſonā approbare, & eum habuiſſe
pro idoneo, ut voluit Cyn. in d. l. i. C. de tranſact. arg.
vir ab eo, ff. de jur. dot. quod intelligendum eſt, quatenus
in veritate primus ſolvendo reperiatur: quia alter n-
pot eſt cōveniri eatenus, quatenus primus eſt ſolven-
do, ut tradit Dec. cum Mol. in d. l. i. n. 5. & 6. ubi idem
Dec. in contrarium multa allegat.
- 126 Verum prædicta ꝑ declaratio, maxime procedit
quando ex vi tranſactionis aliquid fuiſſet ſolutum
quæ quidem ſolutio proderit tertio ratione extenua-
tionis debiti, ad quod omnes in ſolidum tenebantur
l. ſi ex duobus, ff. de tut. & rat. diſt. & ita gloſſ. Bartol. &
omnes concludunt, in d. l. i. C. de tranſact. quia ſolutio
ſolidi unius alios liberat, ſecundum Cornæ. conſil. 3;
nu 21. lib. 2. Sed eo tamē caſu confeſſio ſola de ſolutio-
nō proderit tertio tutori abſenti ſecundū Dd in d. l. i.
C. de tranſact. licet hoc tamen non ſit ſine dubio. Et i-
dem ꝑ dicendum erit, ſi pubes factus alterum tutorem
liberaverit, quo caſu non poterit ex ejus facto alio
interpellare, etiam ſi tēpore fuerit liberatus: quia lice-
male geſſerit tēpore, liberatus tamen alter pro eo nō
convenietur; quia perinde eſt, ac ſi ſoluiſſet pro parte
ſua tēpore liberatus: Quod tamē ꝑ non procedit quo-
ad dolo quæſita, ad quæ liberatio nō extenditur, ut di-
cit Papinianus, in l. qui plures, ff. de adminiſt. tut. in hæc
verba: Qui plures tutores (inquit) habuit, ſi unum, qui
ſolvendo non fuit, rationem actus ſui vetuit reddere,
quoniam ejus liberatio, quod ex tutela percepit, aut
dolo contraxit, non eſt relicta, contra tutores qui ſuſpe-
ctum facere neglexerunt, ex culpa recte conveniun-
tur. Nec etiam procedit ꝑ quando non exciperet de
tranſactione, ſed pateretur ſe conveniri, & excuſſus
repe-

periretur non solvendo, secundum Bartol. & Alex.

d. l. i. C. de transact.

Quinto declaratur † non procedere, quando tem- 130
pore depositi officii omnes essent idonei, *l. si plures, ff. de administ. tut. l. i. C. de divid. tutel.* vitium enim alienæ
efflationis ad dispendium alterius pertinere juris
ratio non patitur, *id. l. i.*

Sexto declaratur † non procedere, quando con- 131
tamento in solidum, competeret beneficium cedenda-
rum, ut tradit Alexan. *consil. 196. num. 9. lib. 6.* & optime
Ronchegall. *in l. 9. num. 219. de duob. reis, per l. i. §. nunc
tractemus, ff. de tut. & rat. dist. & l. 2. C. de divid. tut.* ubi
illicit hoc esse tertium remedium; quod procedit, si ve
non conveniatur ex culpa contutoris, si ve ex culpa com-
muni, *d. l. i. §. nunc tractemus, versic. et si forte.* Adeo, ut
etiam huic † exceptioni non censeatur renunciatum 132
per generalem renunciationem omnium beneficio-
rum, & omni juris auxilio, ut probat Bald. *in l. si divisa,
C. locati.* Alex. cū Molin. *consil. 196. num. 9. lib. 6. & con-
sil. 196. eod. lib.* ubi Molinæus contrarium tenentes al-
legat, *num. 9.* sed reprehendit Decius cum Molinæo,
consil. 27. num. 1. & ibid. num. 2, & 6. seqq. tradit, quādo
indicatur specialiter renunciatum, & quod non requi-
ratur individua. Idem Dec. *consil. 99. num. 3. & consil.
104. num. 3.* Idem *consil. 446. num. 1.* & nominatim in
exceptione cedendarū, tradit Lud. Roman. *cons. 472.*
& Marfil. *de fidejuss. num. 29. & trib. seqq.* Id, quod etiā
amplius † procedit, si fuisset renunciatum cum jura- 133
mento: huic enim beneficio non videtur esse renun-
ciatum, ut tradit Ludovic. Roman. *d. consil. 472.* Angel.
*in l. 2. C. de fidejuss. Dec. d. consil. 27. & Marfil. ubi supra,
num. 33.* Imo etiam † talis exceptio opponi potest in 134
executione sententiæ, *l. alterius, §. fin. ff. de tut. & rat. dist.*
& ibi Bald. notat, Aretin. *in l. ex duobus, 2. ff. de duob. reis.*
Dec. *consil. 99. num. 3. & consil. 446. num. 1.* & ibi Molin.
Idē *de usur. num. 677. & in Lectura, l. error, C. de jur. &
fact.*

- 135 *fact. ignor.* Etiam stante ꝛ statuto, quod contra instrumētum nulla defensio admittatur, tamen jus perendi cessionem à creditore, cui solvitur, non videtur tolli, secundum Bald. *in auth. presente, vers. quæro, dicit statutum, C. de fidejus.* quia nunquam videtur remota exceptio, quæ ex eodem fonte causatur, ut tradit Bart. *in l. eum qui, §. qui ita, ff. de verb. oblig. & facit quod notat Bald. in l. ex prædiis, C. de evict. ibi, pone quod dicit statui.*
- 136 Amplius etiam ꝛ uni tutorum in solidum exacto competit ipso jure utilis actio tutelæ, cōtra collegatū & adversus tutorem perperam, vel calumniose abstinētem pupillum ab hereditate paterna, non ita de mōsa, *l. cum tutor, ff. de tut. & rat. dist.* Etiam si nihil actum ꝛ sit de cessione; quæ est ejusdem potestatis, cuius jus ꝛ est directā, *l. actio, ff. de neg. gest. l. 1. §. nunc tractamus, ff. de tut. & rat. dist. l. 2. in fin. C. de contr. jud. tutel.* Et hoc, inquit Fulgosius, est quartū beneficium hac in re à jure proditū, ut tradit Ronchegall. *in l. 9. num. 219 de duob. reis,* cujus utilitates & effectus tradit Jaf. *in l. 1. num. 8. C. de transact.* Quod ꝛ beneficium cedendarum introductum fuit contra eos, qui tanquam sibi debitum, & exigibile recipiunt, & receperunt, & his, qui quod sive in totum, sive in parte ab aliis, & se exigi potest, vel poterat, solvunt, vel solverūt. Hinc simpliciter solvēs censetur ꝛ tacite pacisci de omni alio jure suo reservādo, id est, reservato jure cessionis & sic semper inest tacitū pactū; cum hoc sit de naturā actus, *l. si uno, in princ. ff. locati, l. Papinianus, ff. mand. l. cum is, ff. de fidejus.* ubi habēs jus cedendarum, præsumitur solvere animo cessionis habēdæ, & nominis emendi. Cui simile est, quod traditur *in l. in fraudem, §. qui alio, ff. de jur. fisci,* ubi qui fisco ꝛ urgente, pro alio persolvit, poterit etiā ex intervallo petere à fisco persequutionem bonorum ejus, pro quo solvit; ergo & cessionē jurium fiscalium. Nam si pactum privatum extranei de cedendo sufficit ad conservandam actionem;

rem, & ad cessionem ex intervallo faciendam; multo
 fortius hoc poterit pactum tacitū, & obligatio legis,
 per quam non minus creditor obligatur ad ceden-
 dum actiones, quam per pactum expressum extranei.
 Et sic quoque, siue cōtutor, vel alter correus principa-
 lis, siue confidejussor, vel alter correus accessorius in-
 terveniant, eo ipso censentur ab initio tacite pacisci
 de omni remedio juris, sibi semper salvo, & sic de ce-
 dendis actionibus. Denique ꝛ etiam cessio fieri debet 142
 convento pro culpa alterius tantum, in solidum, con-
 vento vero pro communi, pro parte, non solum di-
 vidia, sed pro ea parte, seu partibus, pro quibus ex a-
 ctionum facto, vel neglecto convenitur, *l. nomen, §. por-*
tionis, ff. de verb. signif. quia causa cessionis attēdi debet:
arg. l. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legat. 2. Adeo, ut etiā
 cōtutorib. ꝛ non existendo solvendo, detur beneficiū 143
 cedendarum, licet forte post fiat solvendo, ut tradit
 Nic. Everar. *consil. 191. circa fin. per d. l. 1. §. nunc tracte-*
mus, ff. de tut. & rat. dist. vbi pulchre Paul. Castrenf. hoc
 declarat.

Declaratur hæc ampliatio, ut ꝛ non procedat, pri- 144
 mo in eo, qui ex communi dolo convenitur, cui talis
 exceptio cedendarum non competit, *l. 1. §. plane, ff.*
de tut. & rat. distr. quia proprii delicti pœnam subiit,
 quæ res indignum eum fecit, ne à cæteris quid do-
 ci participibus consequeretur; nec enim ulla societas
 est maleficiorum, vel iusta communicatio damni ex
 maleficio; quem textum notabilem dicit Alexand.
in l. si quis, nec causam, ff. si cert. per. quam ꝛ commu- 145
 nem esse, dicit Boer. *decis. 59. adversus Azonem, alle-*
gans l. 1. C. de transactio. & auctoritatem Ioan. Fabri
& Alberici, l. 2. ff. de divid. tutel. & novissime
 Ronchegall. *in dict. l. 9. numero 221.* dicit commu-
 nem, *ff. de duobus reis,* dicens tamen eodem loco
 contrariam opinionem esse magis communem:
 sed communis procedit, etiamsi dolus tantum
 sit

146 fit in omittendo, *d. l. si plures*, in fin. quæ talem o-
lum contumaciam appellat, & per eam dicit A-
xand. in *l. si mora*, ff. *solut. matr.* quod contumacia
dicatur maleficium.

147 Declaratur secundo, ut non t procedat etiam
eo, qui ex propria culpa convenitur, cui tale bene-
cium cedendarum non competit, ut tradit Bart. in *l.*
C. de transact. & est indubitatum; quia nullus est co-
tra quæ cessio fieri posset, nisi contra ipsum conve-
tum, in quo cadere etiam non potest; tum quia actio
& passio non stant in eodē subjecto, & eodem resp.

148 Etu, *l. debitori*, *C. de transact.* tum, quia cessio t fit cum
solvitur id, ad quod quis convenitur, *l. Modestinus*,
de solut. qua solutione facta, solvens amplius con-
niri non potest, ut *Instit. quib. mod. toll. oblig. in prin.*

149 Septimo declaratur t prædicta decima octava a-
pliatio regulæ, ut non procedat; quia inter plures t-
tores vel curatores, qui pro cōmuni administratione
conveniuntur, competit beneficium divisionis,
scilicet actio dividatur inter eos, qui solvendo sur-
pro portionibus virilibus, *l. i. §. nunc tractemus*, ff. *de
tut. & rat. distr. argum. l. si contendat fidejuss. ff. de fia-
juss. & tenet Angel. in l. i. C. quo quisq. ord. conve-
lib. ii. & facit l. i. & 2. C. si unus ex plurib. appe-
Et hoc esse t secundum remedium, dicit Roncho-
gall. in *d. l. 9. num. 219. de duob. reis.**

151 Ampliatur hæc t declaratio, ut procedat primo, e-
jam in pluribus administratoribus alicujus civitatis
secundū Boer. *decis. 60. num. i. & 2.* per text. glos. Bart.
& Alberic. in *l. Imperat. cum duab. ll. seqq. ff. ad munici-*
qui dicit ita arresto conclusum fuisse in Curia, *die 23*

152 *mens. Junii, An. 1523.* Adeo, ut etiam t sufficiat tutor
convento probare contutores suos solvendo fuisse
tempore finitæ tutelæ, *l. ex persona. C. de probat.* Lice-
non probet eos fuisse solvendo tempore litis contem-
ptatæ, ut tradit Francisc. Aretin. *consil. 66.* & sequitur
Roncho-

onchegall. in d. l. num. 9. 223. Quæ * quidem exce- 153
tio, in l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distrab. per lu-
consultum æquissima vocatur, & ratio æquitatis esse
test, secundum Aretin. d. consil. 66. col. 6. vers. confirma-
Or. Quia quantum ad effectum, idem est beneficium
divisionis, quo ad gerentem, qui pro facto alterius con-
venitur, quod est beneficium ordinis, quo ad non ge-
rentem, l. quæ de tota, ff. de rei vendic.

Secundò ampliatur, quod hæc * exceptiones divisio- 154
is, excussionis, vel ordinis, possint etiam opponi in
executione sententiæ, qua omnes sunt in solidum con-
demnati, ut voluit Bartol. in l. Paulus, quem ibi sequun-
tur Bald. Angel. Paul. de Cast. Alex. & Jas. ff. de re jud.
ita quoq; fuisse iudicatum per Arrestum, mense Ju-
lii, Anno 1519. dicit Boer. decis. 59. num. 9. sed nu. 10. di-
xit sibi videri opponi debere has exceptiones divisionis
vel excussionis, ante litem contestatam.

Tertiò ampliatur, quod * etiam tutores de dolo 155
conveniantur, nihilominus hæc exceptio competat,
sive is sit in committendo, sive in omittendo, secundum
communem opinionem Bart. & Bald. in d. §. nunc tra-
ctemus, & facit l. si plures, ff. de admin. tut. Boer. d. decis. 59.
num. 3. Verum Purpurat. in l. 1. C. de transact. quantum
ad dolum in omittendo, dicit contrariam opinionem
se magis communem, secundum Alex. Bald. Castrenf.
Jalic. & Jas. in d. l. & in l. si Insulam, ff. de verb. oblig. pro
sua opinione adducunt textum in l. in Magistratus, ff. de
Magistrat. conven. Idque ex eo, quod l. si plures, ff. de admi-
nistrat. tut. solum loquatur de dolo in omittendo, qui adeò
travis non reputatur, sicut in committendo, secundum
Bald. in l. si mora, in verb. culpam, ff. sol. matr. & gloss. in d. §.
nunc tractemus.

Quartò ampliatur, ut * procedat, etiam si divisio 156
administrationis facta fuerit ab ipsis contutoribus,
quod fieri potest, l. 2. C. de divid. tut. l. 3. §. ult. cum l. seq.
de administrat. tut. Quia cum eo non obstante in

- solidum teneantur, poterit tamen tutor in solidum conventus de beneficio divisionis excipere, *d.l.2. & in gl. verbo, in solidum*, secundum Bald. *in d.l.1. C. de transact.* Pro qua facit regula, *Non præstat impedimentum*, libr. 1.
- 157 Quod procedit etiam, siue * omnes administraverint siue non, secundum Boer. *d. decis. 59. n. 2. & 3.*
- 158 Quintò ampliatur, quod * etiam tale beneficium tutoribus statim competat, antequam conveniant. Unde quod dicitur, *in l. si testamento, §. 1. ff. de fidejuss.* in tutoribus non procedit, licet aliqui contrarium teneant, ex eo quod fidejussor, etsi habeat beneficium *authent. præsentis, C. de fidejuss.* tamen dicatur debitor, *l. & magis, ff. de solut.* ut tradunt Bartol. & Alex. *in l. 1. ff. si cert. pet.* & novissimè Molinæus *de divid. part. 2. num. 55.*
- 159 Sextò ampliatur, * siue omnes sint testamentarii, legitimi vel dativi, secundum Boer. *decis. 39. num. 3. per l. plures, 2. ff. de administ. tut.*
- 160 Declaratur prædicta septima * declaratio, ut non procedat secundum communem opinionem glossæ. & Dd. in eo, qui convenitur, non ex communi, sed ex proprio dolo, vel culpa, ut tradit Boer. *d. l. num. 4. & Ronchegall. in d. l. 9. num. 220. & seq.* dicens, communem * esse opinionem.
- 161
- 162 Secundo declaratur * non procedere, quando conventus ex communi dolo non excipit, sed per viam petitionis petit, implorando officium iudicis, quod non potest: & hoc casu limitatur glossa *in l. 1. ff. de fidejuss.* Verum * hoc dictum Alexander *in l. 1. C. de transact.* reprobatur, ex quo talis petitio, quæ fit implorando officium iudicis, tendat ad eundem effectum, ad quem exceptio divisionis; pro quo facit, quod causa naturalis & originalis, quæ defensionem procurat, sit magis considerata, quam causa accidentalis, *l. 3. §. qui habet, ff. de tut.* & in specie tradit Alexander *consil. 103. lib. 5.*

Tertio

Tertio declaratur non * procedere, quando conve- 164
 nitur ex communi dolo vel culpa: quia nisi in solidum
 delinqui non potest, ut tradit Ronchegall. in d. l. 9. num.
 de duob. reis, dicens, tamen * contrariam opinio- 165
 nem esse magis communem.

Quarto declaratur non * procedere, quando in hu- 166
 iusmodi tutelis adesset iuramentum, quod servandum
 est in sua forma specifica, nec adimpleri potest per ex-
 ceptum. Propter huiusmodi enim iuramentum
 infertur expresse conventum, de non petendo benefi-
 cium divisionis, secundum Bald. in l. 1. C. quemad. test. a-
 167. & ita quoque tradit Francisc. Marc. decis. 217.

Octavo declaratur * prædicta decima octava am- 167
 putatio regulæ principalis, ut non procedat, quando
 administratio fuisset divisa per Judicem, quo casu qui-
 bet tenetur pro parte sua, nec unus pro facto alterius
 convenitur, ut communiter tradunt Dd. & est casus,
 si duo, ff. de administ. tut. & in l. 2. C. de divid. tutel. &
 tradit * Fulgos. cons. 178. n. 1. & Zas. in l. periculum, n. 7. ff. si 168
 pet. Adeo, ut * etiam huic tutori notificatio sive 169
 renunciatio fieri debeat, si qua facienda sit, secundum
 Iolinæ. ad consuetud. §. 13. gl. 11. n. 10.

Verum hæc * declaratio non procedit, primò, quan- 170
 do unus tutorum non instrueret alterum, super eo,
 quod alter nescit ad suam gestionem pertinere, ut tra-
 dit gloss. in d. l. 2. in verb. providerunt, C. de divid. tutel. & fa-
 cit l. Titium, §. tutores, ff. de adm. tut.

Secundo * non procedit, quando tutor non exegit 171
 satisfactionem rem pupilli salvam fore à contutoribus,
 cum videret eos fieri non solvendo, d. l. 2. & ibi gl. per
 tres tutores, ff. de admin. tut.

Tertio * non procedit, si per dolum alium suspectū 172
 removeri non fecerit, d. l. 2. C. de divid. tutel. Vel * si tar- 173
 è suspicionis rationem moverit, cum alter non sol-
 vendo effectus esset; Aut si * suspicionis causam agen- 174
 do, sua sponte jura pupilli prodiderit, colludendo cum

suspecto, & patiente se ab eo superare, *d.l.2. C. de divid. tutel.*

175 Nono declaratur prædicta * decima octava regula ampliatio, ut non procedat, quando administratio cri-
sa fuisset per testatorem, quo casu quilibet pro pte
sua tenetur, nec unus pro facto alterius conveniri-
test, *l. si duo, ff. de administ. tut. & d.l.2. C. de divid.*

176 quæ est * communis Dd. opinio. Pro qua facit rei-
177 la; quod * factum iudicis, & testatoris æquiparentur,
l. non est mirum, ff. de pignorat. act. Alex. in l. filius familia §. Divi, ff. de legat. 1.

178 Decimo declaratur * prædicta decima octava re-
gulæ ampliatio, ut non procedat, quando unus ex tu-
toribus tutoribus gesserit, quo casu si alii conveniantur,
habent beneficium ordinis, ut scilicet is, qui gessi &
solvendo est, prius conveniatur, *l. 3. ff. de administ. tut. & l. fin. C. si tut. non gess. l. 2. §. fin. ff. de cur. bon. dan. Nib. Everar. consil. 91. & Marfil. consil. 191. idem Marfil. de juss. num. 371. & ibidem in duobus reis exemplificat, facit l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distr. Ronce-*

179 *gall. in d.l. 9. num. 219. de duob. reis, dicit, esse * primum medium sive beneficium tutoribus competens. Et*

180 quidem * exceptio, in quadam naturali æquitate hu-
datur, nec dicitur de apicibus juris, secundum Bald.
*in l. 1. C. de transact. & Bart. in l. Quintus, ff. mand. Quæ-
quitas suggerit, ut ad gerentem manus prius porrigi-
tur, & primo reddat rationem qui administravit, &
indè adversus eum, qui non gessit, & tertio loco la-
gistratus, l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distr. id quod*

181 etiam communiter approbatur. Nisi * quod Ron-
chegall. *in d.l. 9. num. 224. de duob. reis, dicat, contra la-
gistratum hodiè de consuetudine non servari, ut la-
gistratus qui tutores minus idoneos constitueret*

182 primo * loco conveniantur, ut ante eum tradit A-
*conf. 29. Et ideò cum moribus utentium non sint re-
ptæ huiusmodi leges, quod Magistratus conveni-*

videtur sufficere, quod gerens excussus fuerit, ut
non gerens possit conveniri, ut tradit Bartol. in l. fin. §.
dum antiquitas, C. de curat. furios. & Ias. in l. rem non
novam, C. de judic.

Ampliatur hæc * declaratio primò, quod hæc ex- 183
ceptio ordinis etiam competat convento, non solum
pro gestis, verum etiam pro non gestis, quæ tamen
gestis connexa sint, l. tutorem, qui tutelam, & l. tres tuto-
res, vers. Item in eo, ff. de administ. tut. & tradit Aretin.
ms. 29. vers. 59. mm. 6.

Connexa autem * dicuntur in his terminis, quæ 184
gestis cohærent, & separata propriam rationem non
habent, ut dicitur in d. l. tutorem, qui tutelam, ff. de admin.
tut. Vel quæ gestis ita sunt conjuncta, ut separari non
debuerint, l. tres tutores, vers. in eo, ff. de administ. tut. &
gl. in verbo separari. Ubi ponit exemplum hoc tem-
pore opportunum, in labore excutiendorum grano-
rum, qui actui collectæ segetis conjunctus est, de qui-
bus connexis latè Menoch de arbitr. jud. lib. 2. centur. 1.
casu 95.

Secundò ampliatur, etiam si * sententia lata contra 185
nulum esset, qui gessit, & tutor qui non gessit, eam ap-
probasset, & promississet se curaturum, ut eadem sen-
tentia haberet effectum. Nam eo non obstante, talis
confessio non gerentis nihil ei præjudicabit: quia li-
cet fateatur eam rectè latam, tamen non fuit passus
eam sibi, uti res inter alios acta præjudicare, ut tradit
Bald. cons. 227. lib. 2. juxta tit. Cod. quib. res judic. non pro-
dest. Et quia non potuit ratam habere sententiam la-
tam adversus eum qui gessit, cum nihil ejus nomine
factum foret, l. si pupill. §. sed si ego, ff. de neg. gest. & ibid.
latè Bald.

Tertiò ampliatur, ut * etiam procedat in admini- 186
stratoribus civitatis, juxta allegata supra de beneficio
divisionis.

Quartò ampliatur, quando * omnes tutores gesse- 187
runt

M m m 3

runt, sed tamen unius dolo damnum evenit: quod casu idem est, ac si unus gessisset, alter non, ita ut ille qui gessit, solum teneatur, *l. 1. §. nunc tractemus, ff. de t. & rat. dist. 1. si plures, 2. ff. de administ. tut.* & ita conveniunt* in hoc omnes Dd. in *l. 1.* & ibi Alexand. num. 3. *de transact.*

189 Quinto* ampliatur maximè procedere in honorariis tutoribus, qui non possunt conveniri, nisi prius excussis iis, qui gesserunt, *l. si plures, §. si parens, ff. de administ. tut. & Novell. 118. versic. sed si multi.* Dicti enim

190 sunt* honorarii, quasi observatores actus ejus, & custodes, imputaturque eis quandoque, cur, si male eum versari videbant, suspectum non fecerint; quod notandum est contra Episcopos, qui tutores honorariose creari lubenter patiuntur, ut ad prædicta quoque teneantur, ut dicit Rebuff. in *l. solvendo esse, vers. sex cum tutores, & in l. Paulus, ff. de verb. sign.*

191 Sexto ampliatur etiam* in eo, qui Reipublicæ causa abfuit, si se ad tempus non excusavit, qui mediis temporis periculo obstringitur, excusso tamen prius eo qui gessit, *l. 1. C. si tut. vel. cur. Reipubl. caus.* Etiam* non obstante pacto tutorum, tamen prius convenitur gerens, vel ejus heres, *l. licet, C. de adm. tut. l. tutores, §. in eum ff. de adm. tut. & l. cum interdicta, §. 1. C. arbit. tut.*

193 Verum hæc decima* declaratio non procedit primo, quando quis gessisset mandato aliorum, scilicet non gerentis, quo casu si conveniantur non gerentes, non habent beneficium ordinis, *d. l. tres tutores, in verbis, non solum, & Salic. in l. 1. C. de transact.* quia omnes per alio gessisse videntur: secundum Boer. *d. decis. 59. n. 6. in prin.*

194 Adeo, ut etiam* sufficiat tacitum mandatum, licet non simplex permissio, *l. qui patitur, ff. mand.*

195 Secundo non* procedit, quando is, qui gessit, non fuit solvendo, vel male constat; quo quidem casu non est locus beneficio ordinis, ut dicit tex. in *l. 2. C. si tutor non gessit, ubi contutor tenetur pro cōtutore, pro gessit*

subsidium, ergo tutore gerente non existente sol-
 obendo, habetur recursus adversus non gerentem, *l. Lu-*
us, §. cum testamento, ff. de administ. tut. Quibus etiam
 procedit, quod * cum ambo fuerint constituti in soli- 196
 cum ad administrandum, eo ipso quod permiserit nō
 anserens, sociura & collegam administrare, videatur ei
 mandasse administrationem, maxime ubi constiterit,
 os simul habitasse per duos annos, *arg. l. Cajus, ff. de pig.*
l. fidejussor, §. pater Sei, ff. de fidejuss. Sibi enim * impu- 197
 are non gerens debet, cur malam administrationem
 erentis non accusaverit, cum supra ejus humeros ista
 uderetur faba. Cum ergo fuerit in culpa, non accu-
 obando illius gerentis malam administrationem, tene-
 bitur in solidum; quia ad officium ejus non gerentis
 spectabat investigare administrationem gerentis
 os deoque perinde est, ac si scivisset: ut probat text. in c.
 nonnotuit. ext. de elect.

Terrio * non procedit in administratorib. volun- 198
 tariis, in quibus non admittitur exceptio ordinis, vel
 excussionis: secundum Sal. ex mente gloss. in *l. 2. C. de*
divid. tut. & Aret. con. 29. & Barbat. conf. 91. lib. 3. & est
text. in l. 2. §. fin. ff. de curat. bon. dand. & Bart. in l. 3. §. ubi
duo. in penult. quest. de duod. reis, quatenus interpretatur,
l. §. fin. l. 2. C. de curat. bon. dand. & in l. si ut certo, §. si duob:
ff. commod. ubi constituit * discrimen inter reos ex vo- 199
luntate, & ex necessitate obligatos. Et late tradit Aret.
conf. 66. videlicet reos obligatos ex voluntate non ha-
bere beneficium prælationis, secus in obligatione ex
necessitate, & ante eum Ioan. Andreae, in tit. de instrum.
edit, §. nunc, vers. aliqua.

Quarto non * procedit in neglectis non cohaeren- 200
 tibus, five non connexis gesti: quia is, qui nullo mo-
 do gessit, conventus in solidum, non habet exceptio-
 nem ordinis, *l. tutores qui tutelam, §. in eum, & ibi gl. in*
verb. æqualiter, ff. de admin. tut. & Dd. * sequuntur com- 201
 muniter Bartolum, idque hac ratione, quia in his

920 PAULI MONTANI TRACTATUS
neglectis, quæ à gestis separata sunt, communis
culpa gerentis, *l. 2. in fin. C. si tut. vel cur.* Ideo nulla
ratio est, propter quam unus prior altero possit con-
viri; unde tali casu, magis de beneficio divisionis, quam
ordinis quærendum est.

202 Verum hæc, quæ dicta * sunt de beneficiis, tutoribus
vel curatoribus competentibus, scilicet ordini
divisionis, cedendarum, & utilis actionis, non proce-
dunt in tutore vel curatore convento: qui si negaverit
se esse tutorem, vel curatorem, & postea convincatur
de mendacio, non poterit excipere de aliquo e
dictis beneficiis, quia lex æquiparat tutores & fidejuss-
sores, *l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distr.* Sed fide-
jussor negans se fidejussisse, convictus de mendacio,
perdit privilegia fidejussori à lege data, *l. si dubitetur,
ita demum, ff. de fidejuss.* Ergo idem in tutore, arg. *gl. in
sciendum, ff. qui satisd. cog.* maxime in casibus in quibus æ-
quiparantur tutores & fidejussores, arg. *gl. in l. si qu-
servo, C. de furt.*

203 Decimo nono * ampliatur regula principalis; quod
etiã tutor notitiæ causa datus æque teneatur, ut ali-
l. quero, §. idem Paulus, ff. de test. tut. & l. 1. C. de peric. tut.

204 Vigesimo ampliatur; quod etiam * curatores te-
neantur, si tutelam, vel curam sua negligentia, ad
non transtulerint, *l. tutores qui, §. adulescens, ff. de adm. tu-*

205 Vigesimo primo ampliatur, quod * etiam pater te-
neatur, si agnovit filii tutoris dati tutelam in solidum
alias de peculio, *l. si filiusfamilias, ff. de tutel.* Agnoviss-

206 autem pater * videtur, sive gessit, sive gerenti fili-
consensit, sive omnino tutelam attigit, *d. l. si filiusfa-*

207 milias. Id quod procedit, etiam si filiusfamilias * poste-
emancipetur, & continuet administrationem, pater
tenetur de dolo commissio, ante emancipationem fi-

208 lii; nisi filius dolum * commiserit post emancipatio-

209 nem, quo quidem casu, pater non * tenetur de dolo fi-
lii sui tutoris, *l. si filiusfamilias, ff. de tut. & rat. distr.* Sicut
etiam

etiam non tenetur pater, si filio tutori testamentario
consenserit: ut tutelam administraret, & administra-
verit, nisi de peculio, vel de in rem verso tantum: nisi
forte * contutore, vel quo alio volente filium facere 210
suspectum, pater pro eo intercesserit, & quasi in pe-
culum suscepit, eo siquidem casu, pater in solidum
tenebitur, *l. Lucius Titius, ff. de admin. tut.*

IV. Vigesimo secundo * ampliatur, quod etiam filius- 211
familias emancipatus, si tutelam administraverit, di-
recto teneatur, *l. nisi ff. de tut. & rat. dist.* Maxime dolo
ommissio ante * emancipationem, *l. si filiusfamilias tu- 212*
elam, 6. & l. si filiusfamilias, 11. ff. de tut. & rat. dist. & l. tu-
turem, ff. de admin. tut. de quibus filius non tenetur, nisi
quantum facere potest, *d. l. tutorem.*

V. Vigesimo tertio ampliatur, quod etiam * teneatur 213
tutor, qui matri vel avo administrationem commisit,
& ab eis habet indemnitis promissionem, salvo ta-
men suo regressu, *l. 2. C. si mat. indem. promiss.* Adeo, ut si
pupillus contra promissionem * indemnitis agere 214
velit, nihil obtinere possit, sed agere debeat adversus
tutorem, *l. tutorem, C. arbit. tut.*

Vigesimo quarto ampliatur, quod * etiam fiscus 215
succedens tutori per confiscationem, teneatur credi-
toribus confiscati, pro ea parte qua succedit, *l. 2. C. ad*
leg. tul. ne vi.

Vigesimo quinto ampliatur, quod * omnes tuto- 216
res, vel eorum heredes, coram uno eodemque iudice
vocari debeant, ne continentia causae dividatur, *l. o-*
mnes C. arbit. tut. Adeo, ut etiam * coram eo iudice, si- 217
ve ejus loci, ubi gesserint, ratio reddi debeat, *l. 1. C. ubi*
de ratiocin. Imo etiam * coram iudice domicilii, ut Cu- 218
ria Trajectensis provinciavit Anno 73. in Februario in-
ter Fopum Cornelij, & Arnoldum Iodoci.

Vigesimo sexto ampliatur, quod etiam * in hanc a- 219
ctionem veniat, id quod interest pupilli factum esse,
vel non, *l. eum qui, C. arbit. tut. l. tutela, ff. loc. l. 1. §. conside-*

- 220 *randum, ff. de tut. & rat. distr.* Quod * quidem interest
æstimatur per iuramentum in litem, tam contra tut-
rem, quam ejus heredem, *l. tutor qui repertorium, in pri-*
ff. de administ. tut. l. tutores, 2. C. de administ. tut. & tot. ti.
- 221 *C. de in lit. jur.* Tutorem quoque, qui * tutelam geri,
Sabinus & Cassius, prout gerit in singulas res, & ten-
pora, velut ex pluribus causis obligari putaverunt,
- 222 *tutorem, in princ. ff. de admin. tut.* Eumq; etiam * teneri a
usuras, si per eum stetit, quo minus fenderet, vel pro
223 dia compararet, *l. tutor, §. si post. ff. de adm. tut.* Sicuti *
tiam protutor teneretur qui gessit, ad usuras, tam de ge-
stis, quam non gestis, si alius gesturus fuisset, *l. 1. §.*
224 *protutela, ff. de eo, qui pro tut.* Pari modo * etiam heres
tutoris ejus pecuniæ usuras præstare debet, quam ipse
agitavit, arbitrio judicis, *l. cum ostendimus, §. usuras, ff. de*
fidejuss. nom. & hered. tut. & curat.
- 225 Vigesimo septimo ampliatur, quod * actio tutela
non detur contra tutorem, durante tutela, sed demum
ea finita, *l. nisi finita, ff. de tut. & rat. distr. & l. tutores, §. tu-*
tela ff. de admin. tut. Absurdum enim erat, à tutore ad-
ministracionis rationem negotiorum pupilli expo-
scere, in qua adhuc perseveraret, *l. si tutor Reipublicæ, §.*
226 *si testamento, ff. de tut. & rat. distr.* Etiam * finita tutela
datur, licet fratris & coheredis impuberis adhuc tuto-
227 maneat, *l. tutores, §. tutela, ff. de admin. tut.* Imo * etiam
omnes actiones, quæ post tutelam primum ortæ sunt
cessant inter tutorem & pupillum, *l. sed non dantur, ff. de*
228 *tut. & rat. distr.* Amplius * etiam contutor non potest
agere ad rationem administracionis durate tutela: sed
poterit, & debet tutorem suspectum postulare, si no-
lit administracionis consilia communicare, *l. si non, C. de*
suspect. tut. l. cum plures, in princ. & l. actus sui, ff. de adm.
229 *tut.* Nec etiã curator * rationes curæ administratæ an-
te impletum quintum & vigesimum annum, durante
officio, reddere cogitur, *l. si cui, §. fin. ff. de tut. & rat. distr.*
230 *l. cum curatore, ff. de adm. tut.* Et quod * etiam finita tu-
tela,

CAP. XXXIX. DE ACT. TUT. DIREC. & UT IL. 923

ela, si tutor pecuniam crediderit, debeat expectari
ies pecuniæ creditæ, si non est quod tutori impute-
ur, l. si tutela, & ibi gl. verb. *credita pecuniæ, & verb.*
credere, ff. de administ. tut.

Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat primo 231
in curatore furiosi, cum quo non tutelæ, sed negotio-
rum gestorum actio est, quæ competit etiam, dum ne-
gotia gerit: quia non idem in hac actione, quod in
tutelæ actione (dum impubes est is, cuius tutela geri-
tur) constitutum est, nisi, §. cum furiosi, ff. de tut. & rat.
3. list. & ratio est secundum glossam & Dd. ibi: quia in
pupillo & adulto est determinatum & specificatum
certum tempus; secus vero in furioso, cuius officium
certum finem annorum non habet: ut tradit Ruin.
cons. 89. n. 14. lib. 5. dicens hac ratione * id etiam proce- 232
dere in curatore dato bonis absentis, & curatore pro-
ligi. Vnde dicit Bald. in d. §. cum furiosi. quod * officia- 233
es temporales non debeant syndicari, nisi in fine sui
officii, secus verò si sint officiales perpetui, quia tunc
poterunt syndicari per superiorem.

Secundò non * procedit in eo, qui pro tutore ne- 234
gotia gessit, cum quo etiam ante pubertatem tutelæ
agi potest, quia tutor non est, l. 1. §. cum eo, ff. de eo qui
pro tut. l. 1. §. finita, vers. sed si, & ibi gl. verb. hoc casu, ff.
de contraria act. tutel.

Tertiò non procedit, quando * actio est vetustior tu- 235
tela, non descendens ex administratione, quo casu cõ-
venitur etiam tutor durante officio; veluti si tutor in-
ceperit quid debere ante tutelam vel curā, ut ex mu-
tuo, vel furto: ut tradit optima gl. in l. adversus, in verb.
non potest, C. de adm. tut. si plures ff. de testam. tut.

Quarto non procedit, quando tutor * promisit ra- 236
tionem reddere in annos singulos, quæ promissio va-
let; cum quilibet possit favori suo renunciare, l. si quis
in conscribendo, C. de pact. c. ad apostolicam, c. correctum. de
Regal. Vnde etiā potest esse, & stare, quod quis conve-
nia-

niatur ante eventum diei, *l. cedere diem, ff. de verb. sign.*
Et idem dicendum, quando hoc continet statutum
loci administrationis tutelæ, ut hic Ultrajecti, cujus
statuti mentionem fecimus *supr. c. 38. circa fin.*

237 Quintò* non procedit, quando quis à tutela remo-
tus fuisset tanquam suspectus, is enim eo loco habe-
debet, quo esset finita tutela, *l. à tutela, ff. de cont. tut. & util. act.*

238 Sextò* non procedit, si tutor Reipubl. causa abe-
se cœperit, ac per hoc fuerit excusatus, quod Reipul.
causa aberit tutelæ judicio locus erit, *l. si tutor Reipul. ff. de tut. & rat. distr.*

239 Septimò* non procedit, quando tutor in hostium
potestatem pervenerit, & habuerit aliquem, qui par-
tus fuerit judicium tutelæ suscipere; quo casu re-
convenietur; quia finita tutela intelligitur, quamvis
jure postliminii tutelam pristinam possit redintegrare,
l. si pupillus, §. si tutor, & l. seq. ff. de tut. & rat. distr.

240 Octavò* non procedit in cæteris actionibus, veluti
furti, damni, injuriæ, *d. l. si tutor Reipublicæ, §. fin. & ibi*
gloss. explicat. ff. de tut. & rat. distr. & l. cum curatore. ff. de administ. tut.

241 Vigesimo octavo* ampliatur regula, quod hæc a-
ctio perpetua sit, cui non præscribatur longo tempo-
re, *l. tutores, C. arbit. tut. & l. neque, C. quib. non obst. long. temp. præscript.*

242 Sed hæc regula* principalis multis modis venit de-
claranda. Et primò quidem declaratur non procedere
re, quando tutor inutiliter testamento à patre datus
fuisset, & per errorem se immiscuisset impuberis ne-
gotiis; quo casu, si post comperto errore, abstineat, &
aliud dari curet, non tenebitur de periculo futuræ
temporis ille, qui postea nihil gesserit, *l. tutores, §. cu-
rator, ff. de admin. tut. l. i. in fin. ff. de eo qui pro tut.*

243 Secundo declaratur non procedere, quando tutor
esset inutiliter, vel nō jure datus testamento, nec con-
firma-

CAP. XXXIX. DE ACT. TUT. DIR. & UTIL. 925

armatus, quo casu non tenetur, si non administraverit, *impuberi*, ff. de administ. tut. l. scire, §. Divi Severus, ff. de excus. tut. l. heredes ejus, ff. de fidejuss. nom. & hered. tut. & curat. l. i. & l. mater, C. de testam. tutel. Si verò administraverit, tenetur: l. i. §. si curator, & §. si quis tamen, ff. de eo, qui pro tut. l. 2. C. de consir. tut. & d. l. i. C. de test. tut.

Tertio declaratur * non procedere, quando nulla culpa tutoris intervenisset, l. sine herede, §. Modestinus 1. ff. de admin. tut. 244

Quarto declaratur * non procedere, quando necessaria & justa causa allegatur, cur non fecerit inventarium tutor. l. tutor, qui repertorium, in princip. ff. de administ. tut. 245

Quinto declaratur * non procedere, quando tutor ignoravit se tutorem datum, l. i. §. ex quo, l. ita autem, §. ex quo innotuit, ff. de admin. tut. l. etsi scisses, C. de admin. tut. & si tutor, C. quand. ex fact. tut. 246

Sexto declaratur non * procedere in tutore dato ad augmentum, quod pupillo postea obvenit, l. quoties, §. constit. ff. de administ. tut. Qui non tenetur de anteriori, sed prior tenetur de augmento obveniente. 247

Septimo declaratur, non * procedere in tutore dato ex testamento, quod ruptum videbatur, quod non tenet, nisi à die confirmationis, sive jussu judicis, l. qui jussus, & l. qui negotiationem, §. testamento, ff. de administ. tut. 248

Octavo declaratur * non procedere, quando quis gessisset negotia puberis, vel ejus, qui nondum natus esset: quo casu cessat actio protutelæ, sed datur actio negotiorum gestorū, l. i. §. si quis quasi, & ibi gl. in verbis natus est, ff. de eo qui pro tut. Nisi pater * testamento posthumo tutorem dedisset, & is interim tutelam administrasset, nec posthumus natus esset: quo casu cum eo non tutelæ, sed negotiorum gestorū agendum erit: & si natus fuerit posthumus, tutelæ erit actio, in qua utrumque tempus veniet, & quo antequam nasceretur infans, 249 250

fans, gessit, & quo posteaquam natus fuit, l. cum parvulus ff. de neg. gest. & l. 1. § cum eo, ff. de eo, qui pro tut.

251 Nono declaratur* non procedere, quo ad acta finita tutela; quando enim quis desinit esse tutor, transfert ad pupillum & actionem, & omnia, quæ contracta erant in administratione, l. temporis, & ibi gl. in v. translationem, C. de peric. tut. l. 1. C. in quib. caus. tut. hab.

252 tutor, & ibi bona gl. C. arbit. tut. Nisi * connexa fuerit administratio, quo quidem casu administrata postnitam tutelam veniunt in actione tutelæ: ut tradit gl. in d. l. temporis, per l. 1. C. ut causæ post pubert. & l. 1. ff. de hered. tut. & l. si tutor, ff. de tut. & rat. dist.

253 Decimo declaratur* non procedere in eo, qui per errorem finem tutelæ per errorem in officio duraverit, qui non tenetur de periculo, quoad ea, quæ idonea fuerunt post pubertatem adolescentis, l. tutores, qui post, in pri. ff. de admin. tut.

254 Undecimo declaratur* non procedere, si litem appellacionis inchoatam jussu Consulium, ob rei notitiam perfecuerunt, nec judicatum persecuti sunt; quo non potuerunt; quo casu ejus periculo non subijciuntur, d. l. tutores qui, §. tutores, ff. de admin. tut. & quia etiam non sunt connexa: ut tradit gl. ibid. verb. Judicatum.

255 Duodecimo declaratur* non procedere in fidejussore tutoris, qui non tenetur ad ea, quæ finita tutela tutor sponte gesserit, l. Lucius, §. quæsitum. in fin. ff. de admin. tut.

256 Decimo tertio* declaratur non procedere, quando post mortem pupilli nomen desinit esse idoneum, quo casu tutor periculo eximitur, l. cum post mortem, ff. de admin. tut. l. cum ad augmentum, C. in quib. caus. tut. hab.

257 Decimo quarto* declaratur non procedere, quando pupillus sine tutore stipulatus fuisset, rem pupilli salvam fore, & post pubes factus, ratum habuisset, quo casu tollitur tutelæ actio, l. si pupillus, ff. de novat.

258 Decimo quinto* declaratur non procedere, quando

posthumus, cui datus esset tutor, non fuisset natus,
 in quo casu cessat tutelæ actio, quia nullus pupillus est:
 etiam protutelæ actio, quia nulla significatio est
 tutelæ; neq; etiam negotiorum gestorum judi-
 cio tenetur, quia administrasse negotia ejus, qui natus
 non est, non videtur, sed dabitur in eum utilis actio, l.
 posthumus, ff. de tut. & rat. dist. l. cum pater, ff. de neg. gest.

Decimo sexto declaratur, non* procedere in cura- 259
 re certæ rei, vel litis, qui de alio non tenetur, nec
 obijcitur periculo administrationis, l. ad protegendam,
 de in lit. dand. tut.

Decimo septimo declaratur* non procedere in eo, 260
 si tutor nominatus decreto Præsidis, habens excu-
 sationem, absolutus fuit, ad quem non pertinet peri-
 culum administrationis tutelæ, l. si tutor de excus. tut.

Decimo octavo etiam* periculum futuri temporis 261
 non timet, qui remotus fuit ut suspectus, decreto Præ-
 soris. Iniquum enim videretur removeri quem à tu-
 tela, vel cura, in futurum autem non esse securum, l.
 decreto Prætoris, ff. de suspect. tut.

Decimo nono declaratur non procedere in* cura- 262
 tore, qui tenetur pro tutore, nec contra tutor pro
 curatore, l. i. C. de administ. tut. l. tutor, sive curator, ff.
 de administ. tut. Nisi nomina* assignata agnoverint, vel 263
 susceperint: quo casu suscipiendo nomina, pericu-
 lum in se transferunt, sed tunc imminens, non verò
 aliud superveniat sine ejus culpa, ut est gloss. in d. l.
 tutor, & l. qui nominib. & ibi gl. ff. de administ. tut. l. si pro-
 curatum est, ff. de tut. & rat. dist.

Vigesimo declaratur* non procedere in matre, quæ 264
 petit tutorem petierit dari filio, tamen non tenetur,
 nisi hoc decreto magistratus fuerit comprehensum, l.
 & 3. C. si mat. indem. promiss.

Vigesimo primo declaratur* non procedere in no- 265
 minatore tutoris vel curatoris minus idonei, ut ma-
 gistratibus, adversus quos non ante pervenire pote-
 rit.

rit, quam bonis nominati, itemq: fidejussoris ejus, et non collegarum, ad quorum periculum consortio administrationis spectat, excussis, l. adversus nomina-
rem, C. de magistrat. conven.

CAPUT XL.

De actione tutelæ contraria.

SUMMARI A.

- 1 Tutor, si quid erogaverit de propria pecunia, gerenda tutela, illam repetit cum usuris actione tutelæ contraria.
- 2 Quod à tutorib. vel curator. bona fide erogata, potest justitia, quā aliena auctoritate firmata.
- 3 Quo authore constet hæc actio tutelæ contraria.
- 4 Officium suum nemini debet esse damnosum.
- 5 Tutor repetit, quod ipso nomine cambiornm, pro aliis solvit: sive vice sortis, sive interesse.
- 6 Tutor hac actione repetit, quod bona fide fecit, licet ad v. eventum habuerit, quod gestum fuit.
- 7 Tutor cum pupillo habeat contrariam tutelæ actionem, si impenderit in aliquem rem pupilli.
- 8 Tutor pro pupillo se obligans, habet contrariam actionem tutelæ, etiam antequam solvat.
- 9 Tutor rem suam creditoribus pupilli obligans, hanc actionem contrariam habet.
- 10 Pater pupilli, si tutori aliquid debeat, consequitur tutor hac actione.
- 11 Tutor salarium à judice constitutum, hac actione repetit.
- 12 Tutor finita tutela, agit pro pecunia, quæ ei abest, etiam cum usuris.
- 13 Tutori agenti contrario tutelæ judicio, caveri debet, arbitrato judicis, quod nom. tutelæ ei abest.
- 14 Expensas repetit tutor à pupillo, quas in lra

bona fide fecit, etiamsi succumbat, modo iustam litigandi causam habeat, alias secus, num. 16. 17.

Defensio pupilli est unum de substantialibus tutelae.

Tutor in ratione pupilli reputabit etiam viatica.

Quando quis dicatur habere bonam vel malam causam, remissive.

Condemnatus in dubio praesumitur habuisse malam causam.

Pro sententia praesumitur.

Doctorem virorum communis opinio est iusta causa litigandi, & excusat à calumnia praesumpta.

Tutor rerum Italicarum conventus à creditore provinciali, & solvens quod ad alterum tutorem pertinebat, tutelae iudicio reputari potest.

Hac actio etiam ei datur, qui pro tutore negotia gessit.

Curatoribus adolescentis, furiosi, prodigi, datur hac actio.

Idem in curatore ventris.

Heredibus quoque tutorum datur hac actio.

Tutor etiam repetit hoc iudicio, quod ante tutelam impendit, modo versum fuerit in rem pupilli; sive connexum fuerit, sive non.

Tutor etiam repetit, quod post tutelam impensum fuit, modo connexum sit.

Hac actio quoque datur, etiamsi pupillus iudicio tutelae non experiat, quia forte ei nihil debeat, sed ipse debeat.

Tutori suspecto remoto, datur quoque hac actio, ad repetendum quod in rem pupilli impendit.

Heredibus quoque datur hac actio.

Fidejussoribus tutoris conventis ex stipulatione rem salvam fore, competunt eadem restitutiones sive reputationes, quae tutoribus.

Adversus quos detur hac actio.

Quid persequimur hac actione.

Nnn

36 Tutor

- 36 Tutor consequitur usuras à pupillo, etiam postin-
tam tutelam. Ampliatur n. 37. Limitatur n. 38
- 39 Tutor pro pupillo se obligans, habet hanc actionem
equam solvat.
- 40 Tutor hac actione agit, ut mandentur sibi actiones
pupillo adversus contrarios.
- 41 Quamdiu duret hac actio.
- 42 Hac actio non datur durante tutela.
- 43 Tutor sumptus quos in rem pupilli mala fide inen-
dit, hoc iudicio non repetit.
- 44 Tutor, si sumptus non expedientes pupillo fecit, si
non pupillo imputantur.
- 45 Impensas magnas factas à tutore in causa pupilli
semper iudex admittit.
- 46 Impensas immodicas à tutore factas in funere per
pupilli, non semper iudex admittit.
- 47 Impensae turpes à tutore, in causam pupilli factae,
iudice admittendae non sunt.
- 48 Impensas simoniacas non repetit tutor, qui pro pupillo
suo eas fecit.
- 49 Tutor non exigens à debitoribus pupilli, ubi pote-
retur.
- 50 Tutor pro contutore iudicio pecuniam solvens
actione non repetit à pupillo, sed ab eodem, vel ejus
redibus.
- 51 Expensae factae circa personam tutoris, non imputan-
tur, nisi per iudicem salarium ei fuerit con-
stitutum.
- 52 Quid si tutor in rem pupilli plus impenderit, quam
in facultatibus.
- 53 Iudicis arbitrio relinquitur utilis sit impensa pupilli
& tutori computanda, nec ne.
- 54 Sumptuum petitio, si fuerit rejecta, & tutor acquiesce-
rit, iudex id resarcire non potest contrario iudicio.
- 55 Actio tutelae confunditur, quando pupillus tutoris
cedit, pro ea parte, pro qua succedit.

6 *Heres non tenetur servare factum defuncti, nisi pro ea parte, pro qua est heres.*

7 *Quando dicatur confundi obligatio.*

8 *Confusione actionis civiliter liberari dicimur.*

9 *Pro ea parte, qua debitor creditori succedit, vel e contra, confunditur obligatio, pro aliis vero partibus competit actio contra coheredes.*

10 *Confusio solutionis exemplo liberat.*

O Iximus Capite præcedenti de actione tutelæ directæ, & utili, nunc restat, ut postremo videamus, de actione tutelæ contraria, in qua talis regula constituenda est: Quod si tutor, si quid erogaverit de propria pecunia in gerenda tutela, illud repetat cum usufructu, actione tutelæ contraria, §. *in iores*, *Instit. de oblig. quas* quas. *cont. l. quid ergo*, §. *contrarium iudicium*, ff. *de cont. et. et ut. act.* Maxime, quando si erogavit tutor bona de ; nam id quod à tutoribus vel curatoribus bona de erogatur, potius iustitia, quam aliena auctoritate firmatur, *l. 3. C. de administrat. tut.* Quam si quidem contrariam tutelæ actionem Prætor proposuit induxitque in usum, ut facilius tutores ad administrationem procederent, scientes pupillum quoque sibi obligatum fore ex sua administratione: quamquam enim sine tutoris auctoritate pupilli non obligentur, nec in rem tutorem obligare pupillum possit; attamen receptum est, ut tutori suo pupillus, sine tutoris auctoritate, civiliter obligetur, ex administratione scilicet. Etenim provocandi erant tutores, ut promptius de suo aliquod pro pupillis impenderent, dum scirent se recepturos id, quod impendissent. *l. 1. ff. hoc tit.* Æqualitas enim servanda est inter tutorem & pupillum, ut sicut tutor ad suscipiendum onus quasi publicum, plerumque compelli potest; ita vicissim æquum erat, ut haberet etiam de indemnitate actionem, ad consequendum id, quod expendisset: Alioquin tenim diceremus, quod officium

N n n 2

suura

suum fuisset ei damnosum, contra *l. si quis ex signatis*
bus, ff. quemad. i. est. aper. & l. si servus, §. quod vero, ff. de
furt. & l. si mandassem, in fin. ff. mand.

5 Amplia regulam primo, ut $\dagger$ procedat, siue tutor
 solverit quid aliis vice fortis, siue, & multo magis, o-
 mine cambiorum pro interesse. Adeo, ut etiam fii-
 6 ciat, ut tutor $\dagger$ hoc bona fide fecerit, etsi adversune-
 ventum habuerit, quod gestum fuit, *l. quid ergo, §. si*
cit, ff. hoc tit. ut in simili de mandatario dicitur, in *si*
quis alicui, §. impendia, ff. mand.

7 Secundo ampliatur etiam, si $\dagger$ tutor aliquid a-
 penderit in rem pupilli, *d. §. tutores, & d. l. 1. §. an in re,*
ff. hoc tit.

8 Tertio ampliatur etiā, si tutor $\dagger$ pro pupillo se ob-
 ligaverit, ut liberetur ab obligatione, *d. §. tutores, c. de*
l. 1. §. an in hoc, & l. 3. §. contrarium, ff. hoc tit. quo quidem
 casu habet tutor contrariam actionem, etiam ac-
 quam solvat, *l. si tutor, ff. hoc tit.* Quasi nihilominus
 absit, cujus nomine obligatus est, *d. l. 1. & 2. & l. si de*
mandante, ff. de neg. gest. l. si mandato, ff. mand.

9 Quarto ampliatur, ut $\dagger$ procedat etiam, si tutor
 rem suam creditori pupilli obligaverit, *d. §. an in re,*
 10 aut si tutori aliquid debeat $\dagger$ pater pupilli, quorum
 actionem ideo distulerit, quia tutor erat. Equum
 nim est, ut indemnitate consequatur, nisi integre
 adhuc habeat actionem adversus heredes, quæ
 versus parentem competeat, *d. l. §. an in hoc, vero*
quid tamen. Nam sicuti quodcunque aliud quod
 sit pro utilitate pupilli, contrario judicio consec-
 tur; ita etiam id, quod sibi debetur, consequi debet
 vel ejus securitatem. Ergo etsi ex causa, quæ temp-
 re finitur, obligatio aliqua fuit, tutelæ contrariæ
 judicium esse ei opinor.

11 Quinto ampliatur, quod $\dagger$ etiam tutor hac actio-
 ne salarium petere possit à judice constitutum, *l. à tutor*

12 *bus, §. fin ff. de administ. tut.* Et generaliter $\dagger$ siquid

si abfuerit propter tutelam, repetit cum usuris, *d. l. id ergo, §. contrarium, ff. hoc tit.*

Sexto ampliatur, quod si tutelæ à tutore agatur, & 13
certum sit, quantum ab adversariis debeatur, quod
in nomine tutori caveri debeat, mota lite, arbitra-
rio iudicis, quod eo nomine ei abfit, *l. si tutela, ff. de tut. rat. dist.*

Septimo ampliatur, quod etiam tutor agens cau- 14
sa pupilli, si justam litigandi rationem habeat, etiā
succumbat, expensas, quas bona fide in lite fecit,
pupillo repetere possit, secundum Bart. in *l. 1. §. si
pupillus, in 3. lectura, num. 1. ff. de tut. & rat. dist. l. quoties,
sicut, ff. de administ. tut. l. 3. §. sufficit, ff. hoc tit. l. sum-
mus, C. de administ. tut.* Idem Bart. in *l. si pupilli, ff. de neg.
st. l. 4. C. de in lit. dand. tut.* & ita quoque consuluit
Ruin. *consil. 1. num. 23. & 24. lib. 3.* Nam si cum unum 15
de substantialibus tutelæ sit, pupillum indefensum
non relinquere, *l. fin. & ibi not. C. de curat. fur. & l. fin. §.
defensionem, C. de admin. tut.* Potest tutor pro defen-
sione pupilli, omnes oportunas impensas tanquam
debitas, & utiles, imputare, quia adimplet id, ad si 16
quod ex officio est obligatus, & hoc si pupillus bonā
causam justam fovebat: quo casu etiam, si contra-
riam sententiam reportaverit, tenetur appellare, fo-
rum adimplere, alioquin si cessaret, iudicio tutelæ
tenetur, *l. quoties, §. sicut, ff. de admin. tut.* & est text.
apt. in *l. si bonam, C. de administ. tut.* & tradit Specul. in
*l. de Advocato, §. viriusque quamquam, num. 15. vers.
etiam caveat.* & Ruin. *consil. 119. lib. 5.* Secus si vero 17
malam causam institueret, quo casu non debet talis
impensa acceptari, nec pupillo imputari, ut in *d. §. si-
cut, & est text. expressus, in l. non est ignotum, C. de ad-
min. tut.* & notat Cyn. in *l. fin. eod. tit.*

Octavo ampliatur, quod etiam si tutor sumptus li- 18
tis, & viatica reputabit in ratione pupilli, *l. 1. §. pupillus,
ff. de tut. & rat. dist.* Quando autem dicatur habere bo-

N n n 3

nam,

- 19 nam, vel t̄ malam causam litigandi tutor, tradit glo.
 20 in *l. Herennius, ff. de evict. in fin.* Ubi dicit, quod t̄ in d-
 bio, quando quis est cōdemnatus, præsūmatur habere
 21 malam causam, *c. 1. de elect. in 6.* Quia præsūmitur t̄ p-
 sententia, secundum Decium in *c. quoniam, num. 32.*
aliquot seqq. ext. de probat. Si tamen ex evidentia fac-
 aliud appareret, & omnis Doctorum sententia con-
 tra res prius iudicatas militaret, tunc aliud esset d-
 cendum: quia diceretur habere bonam causam, qua-
 tumcunque contrariam primam sententiam report-
 verit, forte ex imperitia iudicantis vel alterius motu,
 & hoc est, quod voluit textus, in *d. l. si bonam causam.*
C. de adm. tut. quæ tutorem instruit ut appeller. Na-
 22 proborum t̄ & eminentiorum Doctorū opinio com-
 munis est iusta causa litigandi, & excusat alios à c-
 lumnia præsūpta, secundum Innocent. in *cap. ne in*
nitatis, de constitut.
 23 Nono ampliatur, quod etiam t̄ tutor rerum Ita-
 carum conventus à creditore provinciali, ubi rei
 pupillus habuit, si solverit, quod ad alterum tutorem
 pertinebat, id tutelæ iudicio reputari potest, *l. Titium*
& Mevium, §. fin. ff. de admin. tut.
 24 Decimo ampliatur, quod hæc t̄ actio non solu-
 detur tutori, verum etiam ei, qui pro tutore negoti-
 gessit, *l. 1. §. hac actio, ff. hoc tit. & l. ei qui, ff. de eo, q-*
pro tut.
 25 Undecimo ampliatur, quod t̄ etiam hæc actio de-
 tur curatori pupilli, adolescentis, furiosi vel prodigi
d. l. 1. §. hac actio, vers. sed et si, ff. hoc tit. & l. ait Prator
§. 1. vers. et si furiosi, ff. de neg. gest.
 26 Duodecimo ampliatur etiam t̄ in curatore ver-
 tris, hoc est, mulieris, propter spem partus in posse-
 sionem missæ, quæ sententia Sabini fuit, existimar-
 tis cæteris quoque curatoribus, ex iisdem causis dan-
 dum contrarium iudicium, *d. l. 1. §. hac actio, vers. idem*
in curatore.

Decim

Decimo tertio heredibus † quoque tutoris datur 27
 hec actio contraria tutelæ, si eam summā soluerint,
 quam obligati pupilli fuerunt, *l. heredem tutoris, ff.*
c. tit.

Decimo quarto ampliatur, quod † etiam iudicio 28
 contrario tutelæ præstetur id, quod in rē pupilli ver-
 im fuerit ante tutelam, siue connexum fuerit, siue
 non, *l. quid ergo, §. iudicio, & ibi gl. verbo, ante impensū, 29*
hoc tit. Vel † etiam si post tutelā impensum fuerit,
 immo tamen connexum probetur, *d. l. quid ergo,*
iudicio contrario, & ibi gl. d. verb. ante, ff. hoc tit.

Decimo quinto ampliatur, quod † etiam hæc a- 30
 ctio detur, etsi pupillus iudicio tutelæ non experia-
 ur, quia forte nihil ei debeatur, sed ipse debeat, *l. i.*
ult. ff. hoc tit. l. 3. C. eod.

Decimo sexto ampliatur, quod † etiam is contra- 31
 dio iudicio tutelæ agere poterit, qui ut suspectus re-
 motus fuit ad reperendū, quod in rem pupilli impen-
 sit, *l. à tutela, ff. de contrar. & ut. tutel. act.*

Decimo septimo ampliatur, quod hæc † actio et- 32
 iam heredibus competat, *l. 3. §. hanc actionē, ff. hoc tit.*

Decimo octavo ampliatur, quod † etiam fidejusso- 33
 ribus tutoris ex stipulatione rem salvā fore conven-
 tis, competant eadem restitutiones seu reputationes,
 quæ tutoribus, *l. si cum fidejussoribus, ff. de fidejuss. &*
nom. & hered. tut.

Decimo non ampliatur, quod etiam † hæc actio 34
 detur in heredes, cæterosque successores pupillorum
 quorundam, vel adolescentium, & in eos quoque ad
 quos ea res pertinet, *l. quid ergo, §. ult. ff. hoc tit.*

Vigesimo ampliatur, quod etiam † tutor repetit, 35
 quod impendit, cum usuris, quæ in regione observan-
 tur, vel his, quib. mutuatus est, (si necesse habuit mu-
 tuare, ut pro pupillo ex justa causa erogaret) vel his à
 quibus pupillum liberavit, vel quibus caruit tutor, si
 nimirum profuit pupillo pecuniam esse exolutam:

N n n 4

Quas

- 36 Quas etiam ꝑ usuras consequitur tutor post finita tutelam, quoad ei pecunia reddatur, nec enim debet sterilis esse pecunia.
- 37 Quod procedit ꝑ etiam, si pupillus non habet pecuniam promptam, vel otiosam, sed tantum depositam ad prædiorum comparisonem, quam ille detulit, ut promeretur, nec obtinuit: nisi tutor non postulaverit à ꝑ Prætore, ut pecunia deposita promeretur, vel hoc minus deponeretur: quod casu ei imputari potest, *d. l. 3. §. usuras*, etiam si aliquid pecuniæ pupillaris debuit fœnerare, nec fecerit; Vel aliquid in suos usus verterit, quo casu nec ipse usuras consequetur, nec pupillo præstabit, *l. quid ergo, §. usuras, & §. plane. ff. hoc tit.*
- 38 Vigesimo primo ampliatur, quod ꝑ etiam tutor agere hoc iudicio poterit, ad liberationem obligationis, quam fecit pro pupillo, antequam solveret, *l. ult. ff. hoc tit.*
- 40 Vigesimo secundo ampliatur, quod ꝑ etiam agere possit tutor, ut mandentur sibi actiones à pupillo, ac versus contutores, *l. si non ex propria, C. hoc tit.*
- 41 Vigesimo tertio ampliatur, quod ꝑ etiam hæc actio perpetua sit, *l. quid ergo, §. fin. ff. hoc tit.*
- 42 Declaratur regula primo, ut non procedat ꝑ durante tutela, sed demum finita cura, id est, finito tutela vel curationis officio: Sed si pro tutore negotia gesserit, vel etiam curam administraverit, locus erit iudicii etiam statim; quia hoc casu in ipsum quoque statim actio cõpetit, *l. 1. §. finito, & l. à tutela, in princ. ff. hoc tit.*
- 43 Secundo declaratur ꝑ non procedere, si sumptus mala fide impenderit in rem pupilli, *l. quid ergo, §. iudicio, vers. deducuntur, ff. hoc tit.*
- 44 Tertio declaratur ꝑ non procedere, quando fecerit sumptus pupillo non expedientes, qui tutori, non pupillo imputatur, *l. 1. §. præterea, ff. de int. & rat. dist.*
- 45 & *l. quid ergo, in princ. ff. hoc tit.* Sicuti ꝑ etiam non
- repe

repetit tutor, nec admittet Judex impensas immodice factas in lite prosequenda, licet obtineat tutor, ut tradit Bart. in l. 2. num. 1. ff. ubi pupill. educ. deb. ex gl. 1. generaliter, C. de episc. & cleric. sed Judex eas taxabit. Nec pariter admittet Judex immodicas impensas, 46 quas fecit tutor in funere patris, vel aliorum, quorum compensa spectabat ad pupillum, ut tradit gloss. in d. l. 2. in verbo, pro modo facultatis, citans l. si quis sepulchrum, §. sumptus, ff. de relig. & sumpt. fun. Nec quoque judex admittet impen- 47 sas, quas fecit tutor in re turpi: puta in alendo fratrem spurium ipsius pupilli, quod in negotiorum gestore, respondit Aretin. consil. 48. num. 3. & facit gloss. in l. quae utiliter, ff. de neg. gest. quam notabilem dixit Corsetus in suo singulari, in verbo; Simonia. quo loci scribit; quod si quis simoniace impen- 48 dit etiam ex mandato, ut alteri beneficium conferatur, non posse eum impensas illas repetere.

Quarto declaratur non procedere, quando pupillus habuit multos debitores, quos tutor potuit exigere, & non exegit, ut optime tradit Mar. Soc. cons. 148. n. 24 & 7. seq. lib. 1. per text. expressum, in l. quid ergo, §. usuras, ff. hoc tit. ubi clare probatur, quod ubi aliquo modo ex substantia, & facultatibus pupilli potest exsolvi aes alienum, nunquam debeat pupillus usuris gravari.

Quinto declaratur non procedere, quando tutor pro contutore judicato, pecuniam solverit, quo casu ei nullum iudicium contra pupillum competit, sed ab eodem, vel ejus heredibus repetit, l. 1. C. hoc tit.

Sexto declaratur non procedere, quoad sumptus factos in ipsos tutores, excepto salario constituto à iudice, l. à tutoribus, in fin. ff. de admin. tut.

Septimo declaratur non procedere, quando tutor plus impendit, quam est in facultatibus pupilli, nisi tamen expediret pupillo, ita tutelam administrari: ceterum si non expedit, dicendum erit absolvi pupillum

lum oportere: neque enim in hoc tutelam administra-
ri, ut mergantur pupilli, *l. quid ergo, in princip. ff. hoc tit.*
Consistit itaque in iudicis consideratione, an expen-
sa, quæ excedit introitus & facultates pupilli, utili-
sit, & cōputanda tutori, nec ne, *d. l. quid ergo, in princ.*

54 Octavo ꝑ non procedit, quando horum sumptuum
reputatio vel petitio fuerit rejecta seu reprobata, &
tutor ei acquieverit, quo casu Iudex non debet con-
trario iudicio id sarcire, *l. i. §. præterea. ff. hoc tit.*

55 Nono & ultimo non procedit, quando pupillus
tutori successit, quo casu extinguitur actio tutelæ, &
pro ea parte confunditur, *l. si pater. C. hoc tit. l. licet. C.*
ad leg. falcid. & l. si ab eo. C. de negot. gest. quia heres non

56 tenetur servare ꝑ factū defuncti, nisi pro ea parte, pro
qua est heres, *l. cum à matre. C. de rei vendic.* nā licet he-
res & defunctus dicantur una & eadē persona, ut in
§. i. in *Authent. de iurejur. à morient. præstit.* Hoc tamen

57 ut est glossa finalis, in *l. 2. de heredit. act.* Confundit ꝑ au-
tem dicitur obligatio, quotiens debitor creditori, vel
creditor debitori heres existit: in eandem enim per-
sonam utriusque jure concurrente, in eum res redit
locum, ut manere obligatio non possit, *l. sicut. l. Sti-*
chum. §. aditio. ff. de solution. Alioquin sibi ipse debere
quis videretur, quod nec naturalis nec civilis ratio

58 patitur, *l. debitori. C. de pactis.* Sed eo modo ꝑ civiliter
liberari dicimur, *l. penult. ff. de solut.* nimirū, quod sola
juris ratione, absque naturali pecuniæ numeratione,
vel rei promissæ præstatione, liberatio contingat, in-
efficaxq; ita constituatur obligatio, ut jam peti quod
59 debetur non possit, *l. 3. ff. de separat.* Verum ꝑ si debitor
heres à creditore relictus fuerit casu quo supra, pro
hereditaria tantum portione debito liberatur, de re-
liquo salvæ manebunt coheredibus, & in coheredes
actiones, *dict. l. si ab eo. C. de negot. gest. & l. si debitori, ff.*
de fidejuss. & erogata à tutore bona fide, possūt per co-
here-

heredem pupillo compensari, vel contrario iudicio
 peti, dict. l. si pater. C. de contr. jud. tut. Confusio † au- 60
 solutionis exemplo liberat, l. si id quod. ff. de liberat.
 eg. & quod plus est solutionis potestate, l. si debitori
 creditor. & l. Uranius. ff. de fidejuss. Nam cum debitor
 creditori suo heres existit, ratio inter heredem & he-
 reditatem ponitur, eoque amplior & locupletior he-
 reditas, quasi soluta pecunia, quæ debebatur, ad cre-
 ditorem pervenisse intelligitur, l. si ei cui. §. si is qui. ff.
 de evict. Et vice versa, cum debitori suo creditor
 succedit, minus in hereditate esse vide-
 tur, tanquam ipsa hereditas he-
 redi solverit.

F I N I S.

I N D E X

VERBORUM ET RERUM
 OMNIUM LOCUPLETIS-
 SIMUS, QUÆ IN HOC
 tractatu continentur.

- A** Becedarij non excusan-
 tur à tutela, cap. 35.
 reg. 1. n. 201.
- Absesse Reipublicæ causa,
 qui dicantur, c. 21. n. 10.
- Absens Reipublicæ causa
 susceptam antea tutelam,
 deponere non potest, cap.
 21. n. 9.
- Absens tutor dari potest à
 iudice, & quando, c. 23.
 n. 5.
- Absens Reipublicæ causa,
 tutor à iudice non datur,
 c. 23. n. 35.
- Absentis cōditio causa Rei-
 publicæ, in nullo deterior
 fieri potest, aut debet. c.
 26. n. 51.
- Absens causa Reipublicæ
 excusatur à tutela, & ab
 omnibus muneribus, c. 35.
 reg. 1. n. 88.
- Absentes municipij causa,
 non habent annum vaca-
 tionis expleto munere, c.
 35. n. 93.
- Absentes causa Reipublicæ,
 non

INDEX.

- non excusantur in perpetuum à tutela coepta, sed tantum ad tempus, & interim ejus loco datur curator, c. 35, n. 96.
- Absens causa Reipublicæ petere debet curatorem dari, vel saltem proponere excusationē, c. 35, n. 97.
- Absens Reipublicæ causa trans mare in perpetuum excusatur, c. 35, n. 98.
- Absens condemnatus videtur magis cōdemnatus ob contumaciam, quam malam causam, c. 36. reg. 8. n. 6.
- Absentia longa æquiparatur morti, cap. 3. reg. 1. n. 21.
- Acceptilatio facta tutori, vel curatori per pupillum durante tutela, an, & quando valeat, c. 30. n. 76.
- Actio tutelæ contraria, non idem jus habet, quod directa, ut tacita hypotheca procedat in bonis minoris, c. 31. effect. 2. n. 39.
- Actiones subsidiariæ quæ, c. 32. reg. 7. n. 34.
- Actio subsidiaria pupillo, vel adulto, quando comperat, c. 32. num. 35.
- Actio subsidiaria, unde introducta, c. 32. n. 36.
- Actio subsidiaria datur adversus quemlibet in solidum, nisi omnes fuerint solvendo, quo casu datur beneficium divisionis, cap. 32. num. 42.
- Actio subsidiaria etiam datur contra heredes Magistratum, qui omnino omiserunt petere cautionem, c. 32. n. 45.
- Actio subsidiaria datur heredibus pupillorum, in magistratus, c. 32. n. 50.
- Actio subsidiaria datur etiam in eum, qui electus fuerit ad æstimandas tutorum satisfactiones, c. 32. n. 55.
- Actio subsidiaria datur contra Scribā, vel alium Notarium, qui minoris quam debuit res minoris, vel veram substantiæ taxationem passus fuerit occultari, dolo vel negligentia, c. 32. n. 56.
- Actione subsidiaria tenentur falsa renunciantes de tutorum facult. c. 32. n. 58.
- Actio subsidiaria, cur pupillis tantum cōpetat in Magistratus minores, non autem majores, c. 32. n. 66.
- Actio ex natura rei, in qua ipsa continetur, vel ad quā cōpetit, mobilis vel immobilis judicatur, c. 33. n. 159.
- Actio quæ datur ad aliquid mobile, computatur inter mobilia, c. 33. n. 160.
- Actio personalis ex statuto competens pro rebus immobilibus, censetur mobilis, c. 33. n. 161.
- Actio competens ad rem, quæ

INDEX

- quæ servando servari non possit, cedi potest sine decreto, c. 33. n. 164.
- Actio suspecti adversus quos datur, c. 36. reg. 6. n. 1. 5. 6. 7. 11. 12.
- Actio suspecti est quasi publica, & omnibus pater, c. 36. reg. 7. n. 1.
- Actio suspecti cur quasi publica appelletur, c. 36. r. 7. n. 2.
- Actio suspecti quibus datur, & adversus quos, c. 36. reg. 7. n. 13. 19. 20.
- Actio tutelæ & postulatio suspecti non concurrunt, nisi cessante actione tutelæ, c. 36. reg. ult. n. 4.
- Actio de rationib. distrahendis quibus datur, c. 38. n. 103.
- Actio de rationibus distrahendis in heredem, ceterosque successores non datur, quia pœnalis est, c. 38. n. 104.
- Actio de rationibus distrahendis, in duplum est, licet in simplo persecutio nem contineat, non tamen dupli pœna, c. 38. n. 105.
- Actio de rationibus distrahendis quando, & quamdiu competat, c. 38. n. 106, 107.
- Actio tutelæ demum excerpitur finita tutela, c. 38. n. 190.
- Actio tutelæ directa, datur contra tutorem, qui non fecit officium suum, c. 30. n. 1.
- Actio pro tutelâ, quando excerpceri possit, & adversus quæ competat, c. 39. n. 27. 28.
- Actio tutelæ directa, cui detur vel nō detur, & adversus quos datur, c. 39. n. 78. & 81.
- Actio tutelæ directa perpetua est, nec præscribitur longo tempore, c. 39. n. 241.
- Actio utilis tutelæ ejusdem est potestatis, cujus est directa, c. 39. n. 138.
- Actio tutelæ non datur contra tutorem durante tutela, sed ea demū finita, c. 39. n. 225.
- Actio tutelæ datur finita tutela, licet adhuc quis tutor maneat fratris & cohæredis impuberis, c. 39. n. 226.
- Actiones inter tutorem & pupillum cessant, quarū causa & origo post tutelam demum orta fuit, c. 39. n. 227.
- Actio tutelæ contraria, quo auctore constet, c. 40. n. 3.
- Actio tutelæ contraria etiam ei datur, qui pro tutore negotia gesserit, c. 40. n. 24.
- Actio tutelæ contraria datur, etiā si pupillus iudicio tutelæ non experiatur, quia forte ei nihil debeat, sed ipse debeat, c. eod. n. 30.
- Actio tutelæ contraria adversus quos datur, quod persequamur, & quamdiu durer, c. eod. n. 34, 35, 41.
- Actio tutelæ contraria non datur durante tutela, cap. eod. n. 42.
- Actio tutelæ confunditur, quando pupillus tutori succedit pro ea parte, pro qua succedit, c. eod. n. 55.
- Actor vel curator datur pendente

INDEX.

- dente excusatione non tutor, c. 21. n. 7.
- Aktor gerens nomine tutoris, & ejus periculo constitutus, non tenetur conficere inventarium, sed sufficit tutorem confecisse, c. 32. reg. 5. num. 91.
- Aktor qui mandato curatoris administravit, & omnis alius substitutus à tutore, vel alio administratore rationem reddere tenetur, c. 38. num. 86.
- Aktor datus in locum tutoris absentis, vel alias impeditus, datur periculo tutoris, c. 39. n. 86.
- Aktors plures ab uno vel pluribus tutoribus constituti in solidum tenentur ut tutores, c. 39. n. 104.
- Actus morientium pure facti, suspensionem non recipiunt, c. 8. n. 16.
- Actus legitimi non recipiunt diem nec conditionem, c. 10. n. 9.
- Actus non potest incipere à casu, quo finiri debet, cap. 15. n. 110.
- Accursius Azonis discipulus, c. 7. n. 17.
- Accusatio suspecti per procuratorem fieri non potest, quia est causa quasi criminalis & ardua, c. 32. Reg. 9. nu. 49.
- Administrator non potest emere bona illius, cujus administrat. c. 30. nu. 60.
- Administrator vel negotiorum gestor tenetur conficere inventarium, c. 32. r. 5. nu. 91.
- Administ. Reipub. debet diligenter inspicere horrea, sartorum tectorum curam habere, alioqui si neglexerit, damnum ejus refarcire nebitur, c. 32. Reg. 9. n. 26.
- Administrat. quacunq; causa, quæ Pratori iusta videtur, removetur, c. 36. R. 1. nu. 1.
- Administrator omnis rei alienæ de levi culpa tenetur, c. 39. num. 33.
- Administrator civitatis habet beneficium divisionis & ordinis, c. 39. n. 151. 186.
- Administratores gerentes tutelam de mandato eorum, qui non administrabant, beneficium ordinis non habent, c. 39. n. 193.
- Administratores voluntarii in solidum obligati, non habent exceptionem ordinis vel excussionis, c. 39. n. 198.
- Administratio licet fuerit per judicem decreta, legitimi tutores adhuc dicuntur, c. 7. n. 28.
- Administratio divisa per testatorem, quilibet tutorum parte tenetur, c. 39. n. 175.
- Adolescens quis secundum Censorinum, c. 37. reg. 2. n. 4.
- Adolescentes ante ætatem 25. annorum, nec beneficio liberorum, suarum rerum administrationem recipiunt à curatoribus, c. 37. n. 32.
- Adolescenti furioso curator datur.

INDEX

datur ut adolescenti, non
ut furioso, c. 37. n. 97.

Adulti minores 25. annis, dāt
liberis tutorem, modo sapi-
ant, pensoque consilio in
eo usi sint. c. 8. n. 5.

Adulto vel minori agenti ad
interesse lucri cessantis, non
debetur interesse, nec pro
eo agi potest, aut jurari in
litem. c. 32. reg. 9. nu. 205.

Adult. curatore carens, potest
alienare mobilia omnia si-
ne decreto, c. 33. n. 145.

Adultus curatore carens habe-
tur pro majore, quantum
ad hoc ut gesta per eum va-
leant, c. 33. nu. 146.

Adultus potest ex necessitate
fideicommissi cedere actio-
nem sine decreto, sed pu-
pillus sine tutore non po-
test, c. 33. nu. 163.

Adultus in mora non consti-
tuitur per interpellationem,
quæ sit de re, quæ servando
servatur sine judicis decre-
to, c. 33. nu. 388.

Adultus curatorem habens,
potest libere causa mortis
donare infcio curatore, licet
contradicat, c. eod. n. 463.

Adultus præsumitur contra-
ctum à curatore factum eo
absente ignorare, cap. eod.
num. 552.

Adulti possunt accusare cura-
torem de suspecto, cum cō-
silio consanguineorum, c.
36. reg. 7. nu. 15.

Adultus curatorem habens,

æquiparatur pupillo, vel ei,
cui bonis interdictum est,
c. 37. reg. 2. n. 62.

Adultus curatorem habens,
pupillo non æquiparatur,
quando agitur de adultis
liberandis, c. eod. n. 67.

Adultus potest suo curatori
ac etiam extraneo absque
alicujus auctoritate heredi-
tatē restituere, c. eod. n. 68.

Adultus sine curatore testa-
mentum facere potest, cap.
eod. n. 69.

Adultus non restituitur ad-
versus testamentum suum,
vel ultimam voluntatem,
c. eod. n. 70.

Adulto dolose inducto ad te-
standum datur venienti ab
intestato actio de dolo con-
tra heredem scriptum, vel
in factum ad interesse, cap.
eod. n. 71.

Adultus habens curatorem,
potest etiam per viam te-
stamenti alienare, & execu-
toribus potestatem dare a-
lienandi bona immobilia
sine decreto, c. 37. n. 73.

Adultus testari potest etiam
invito curatore, c. eod. n. 74.

Adultus curatorem habens,
potest facere contractus,
qui sapiant ultimam volun-
tatem, sine curatoris aucto-
ritate, ut dedicare se & sua
monasterio, c. eod. n. 75.

Adultus jurans cōventa con-
tractus adimplere, potest
cōveniri ex juramento sine
cura-

INDEX.

- curatore, c. cod. n. 80.
- Adulto** non datur curator nisi volenti, c. 37. n. 81.
- Adultus** potest agere contra curatorem pro mala administratione ante finitam tutelam, secus in pupillo, c. 37. n. 82.
- Adultus** debitorem suum procuratorem constituens, non videtur eum ut debitorem idoneum ex causa præambula approbare, & curatorem suum liberare velle, cap. 39. num. 77.
- Ætas**, vide sub lit. E.
- Agnatus** locuples satisfactione non oneratur, c. 32. reg. 7. num. 26.
- Alienatio bonorum**, lite pendente, super interdictione facta, an valeat, cap. 28. num. 42.
- Alienatio rerum immobilium minorum**, sine causæ cognitione & judiciali decreto facta, non valet, cap. 33. num. 1.
- Alienatio** fieri debet de rebus minus damnosis, & de redditu magis, quam de prædiis minoris, c. 33. n. 15.
- Alienatio facta sine prævia solennitate**, est nulla, c. 33. num. 8.
- Alienatio mobilium minoris**, quæ servando servari possunt sine decreto, non valet, c. 33. n. 139.
- Alienatio rei minoris**, licet cum decreto facta sit, vili tamen pretio, rescinditur per in integrum restitutionem, cap. 33. nu. 423.
- Alienatio rei immobilis** valet, quando ea minori non est damnosa, sed utilis, cap. 33. num. 450.
- Alienatio an valeat rei Ecclesiæ**, si utilis sit ipsi Ecclesiæ, cap. 33. num. 454.
- Alienatio facta per adultum**, in ultima voluntate, valet, cap. 33. num. 462.
- Alienatio minoris** quando rata haberi possit, & quid requiratur, secundum Pet. Rebuff. & Carol. Ruin. cap. 33. num. 549.
- Alienatio bonorum minoris** per adversarii dolum facta, nec tempore, nec facto convalidatur post perfectam minoris ætatem, c. 33. num. 564.
- Alienatio bonorum minoris**, si duplici vitio laborat, nullitatis scilicet, & lationis, non convalidatur ex ratificatione, juxta tit. *Cod. si mai. fact. alienat. sen. dec. rei. hab.* c. 33. n. 570.
- Alienatio** omissa auctoritate tutoris vel curatoris, & solennitate decreti a jure requisita, firmatur, & validatur, si interveniat juramentum præstatum per puberem, cap. 33. num. 575.
- Alimenta** augentur aucta persona, cap. 32. reg. 9. num. 222.
- Alimenta** pro quantitate patrimonii pupilli sunt præstanda, c. 32. n. 223.
- Alimenta** ex redditibus, non ex proprietate præstari debent, c. 32. n. 224.
- Alimenta** augentur aucto patrimonio, & econtra, c. 32. num. 226.
- Alimenta** decernuntur pupillo secundum consuetudinem regionis, cap. 32. num. 227.
- Amor patris** in liberos inastimabilis, cap. 3. num. 57.
- Amoris intuitu** multa introducta contra juris regulas, c. 8. n. 4.
- Anima** cunctis rebus præferenda, cap. 4. num. 38.

Anni

INDEX

Anni nobiles, c. 5. n. 110.
 Anni prætextati, c. 5. n. 114
 Anno quinquagesimo quinto
 nemo cogi potest ad militiam.
 c. 5. n. 152.
 Anno quinquagesimo quinto
 excusatur quis à muneribus
 personalibus, c. 5. n. 153.
 Annus petendi tutorem nō cur-
 rit sequentibus, proximiorē
 superflite, c. 18. n. 8
 Annus ad petendum tutorem, an
 debeat esse finitus, vt locus sit
 pœnæ, c. 18. n. 32
 Annus completus quando dica-
 tur, c. 37. reg. 1. n. 42
 Annus completus in beneficia-
 libus, & spiritualibus reputa-
 tur ætas 25. annorum, c. 37.
 num. 50.
 Anaxilanus Reginorum Ty-
 rannus seruo suo credidit tu-
 telam liberorum suorum cum
 vniuersi regni administratio-
 ne, c. 37. n. 12
 Appellatio hodie admittitur à
 sententia, etiam ipso iure nul-
 la ex consuetudine, c. 5. n. 86
 Appellari à tutelæ delatione non
 potest, c. 35. reg. 2. n. 1
 Appellari potest à rejecta excu-
 satione, c. 35. n. 2
 Appellatio admittitur à decreto
 iure antiquo, c. 35. n. 5
 Apphobi tutoris Demosthenis
 perfidia, c. 4. n. 3
 Arbitrè ad suum arbitrium po-
 test eligere locum honestum
 ad decretum interponendum:
 c. 33. n. 59
 Arrestum Parisiense circa inter-
 pretationem, l. pro officio, C. de
 administ. tut. c. 31. effectū 2.
 num. 40

Arrestum curiæ Vltraiectionæ, c.
 37. reg. 2. n. 149.
 Areta Aristippi filia post patrem
 scholas cum laude erexit, &
 disciplinas docuit, c. 4. n. 17
 Argentarius rationem reddere
 debet argentariæ vbi illam ex-
 ercuit, c. 38. n. 92
 Argumentum bonum à tutela
 ad educationem, & econtra
 c. 15. n. 81
 Argumentum à testamentis ad
 iudicia, sive à testatore ad iu-
 dicem in iure frequens, c. 23
 num. 1
 Arrogatio pupillorum quibus sit
 permessa & quæ consideran-
 da, c. 31. effectū 7. n. 2
 Arrogatione impuberis finitur
 tutela, c. 37. reg. 2. n. 98
 Arrogatus transit in potestatem
 arrogantis, c. 37. n. 99
 Arrogatio dicitur minima capi-
 tis diminutio, c. 37. n. 100
 Assessoris officium, c. 27. num.
 28
Auth. Ingressi, C. ne sacros. eccles. a-
pud Belgas non observatur, c.
3. n. 24
Auth. Minoris C. qui dar. tut. an
locum habeat in omni tuto-
re; & de eius intellectu; & an
locum habeat in tutore faci-
ente inventarium cum æsti-
matione rerum singularium
c. 9. n. 63. 65. 66
Auth. Maris & Avia, an locum
habeat in proavia, c. 15. n. 9
Auth. sacramenta puberum, non
observatur in regno Franciæ.
c. 33. n. 577
Auth. sacramenta puberum, quan-
do locum non habeat, c. 33. n.
579. 592

O o o

I N D E X.

Authores juris nostri à Peripateticis sunt instituti, c. 8. n. 27.
 Autoritas tutoris non gerentis tutelam non validat actum, c. 30. n. 21.
 Autoritas per epistolam, vel tutore absente interposita, non valet, c. 30. n. 29.
 Autoritas interposita ab eo, qui ignoravit se esse tutorem, non valet, c. 30. n. 32.
 Autoritas mala fide interposita, nihil operatur, c. 30. n. 34.
 Autoritatem tutor ut præbeat, præsentia animi requiritur, non corporis, c. 30. n. 39.
 in præstanda Autoritate, an formalia verba sufficiant, vel æquipollentia, c. 30. n. 41.
 Autoritas tutoris tacita sine verbis sufficit in actibus tacitis, c. 30. n. 44.
 Autoritas præsumitur, si post actum intervenerit factum consentire debentis diuturnum, c. 30. n. 48.
 Autoritas interposita in continenti post actum valet, c. 30. n. 50.
 Autoritas subsequi potest re integra etiam ex intervallo, si agatur de commodo pupilli, c. 30. n. 53.
 Autoritas in ipso actu non requiritur, quando utraq; pars post actum petit confirmationem, c. 30. n. 55.
 Autoritas tutoris in testamento non requiritur, c. 33. n. 322.
 Autoritas curatoris necessaria non est in negotiis publicis, ut in nunciatione novi operis, causa juris publici, c. 37. reg. 2. n. 77.

Avo centum relincente cuiuslibet nepoti, qui tempore mortis suæ vivet, etiam is, qui in utero est admittitur, c. 8. n. 41.
 Avia postponitur matri in tutela, c. 25. n. 6.
 Avia, five materna, five paterna præfertur legitimis & datis, c. 15. n. 39.
 Avus maternus in tutela vitæ aviam & patrum, c. 15. n. 71.
 Avia non petens tutorem neotribus, indigna judicaturorum successione, c. 18. n. 11.
 Avus gerens tutelam neptem filio emancipato natæ, testam. nepoti ex altero iure in uxorem dare, c. 31. eff. ult. n. 10.
 Avia rationem reddere tenetur, c. 38. n. 63.

Azo maximæ & receptissimæ autoritatis doctor, c. 7. n. 63.
 B.

Baldus doctor oculatissimus & omnium sui temporis equileberrimus, c. 26. n. 2.
 Bannitus perdit jura civitatis in iis quæ tendunt ad ipsum commodum, non autem in commodum, c. 26. n. 41.
 Bannitus condemnatus de fisco videtur magis condemnatus ob contumaciam, quam fisco tatem, c. 36. reg. 8. n. 7.
 Bona quomodo probentur consumpta sine culpa, c. 22. reg. 5. n. 70.

C.
CAji Cassii Longini ortus c. 23. n. 49.
 Cassius Longinus licet humilioribus orbat, sub Tiberio

INDEX.

men consul fuit cum Quartino. c. 23. n. 50.
 Cassius, Neronis crudelitate in exilium missus, & in Sardiniam Insulam deportatus est. ca. 23 n. 3.
 Cassius. Cassianæ scholæ Princeps, & parens fuit. c. 23. n. 54.
 Cassius sub Caligula iussus erat interfici, sed Cassium servavit fatalis necessitas in ipsum Caligulam irruens. c. 23. n. 55.
 Cassius restituitur in pristinum statum à Vespasiano c. 23. n. 56
 Cassii mors. c. 23. n. 57.
 Caput multa significat, c. 3. n. 1. 2. 3. 4. 8. 13.
 Caput sanctior pars in homine. c. 3. n. 6.
 Caput hominis percutiens, occidendi voluntatem habuisse præsumitur. c. 3. n. 7.
 Caput liberum quomodo accipitur in definitione tutelæ. c. 3. n. 28.
 Capitale ingenium. c. 3. n. 10.
 Capitalis poena c. 3. n. 20.
 Capitalis poenæ appellatione venit poena mittor in dubio, & non mortis c. 3. n. 21.
 Capitulum gerens negotia sed vacante, reddere tenetur rationem novo Episcopo c. 38. n. 81.
 Charondas Thuriorum antiquus Legislator, quo tempore vixerit. c. 6. n. 11.
 Cautio rem pupilli salvam fore, à quibus inventa. c. 19. n. 12.
 Cautio juratoria non sufficit in administrandis officiis. c. 32. reg. 7. n. 13.
 Cautela doctorum pro matre in dando tutore, c. 8. n. 40.

Cautela pro tutore & curatore, ut eligat advocatum peritum. c. 31. effect. 6. n. 3.
 Calculator, qui numerandi artem docet, non excusatur à tutela. c. 35. reg. 1. n. 211.
 Calculatio & computatio erroneè facta, denuo & reiterato est revidenda. c. 38. n. 146.
 Calculi error semper potest allegari & deduci. c. 38. n. 145.
 Calculatio malè composita & facta, denuo reducenda est ad rectam compositionem & veritatem. c. 38. n. 147.
 Calculator à iudice datus, impedit retractationem. c. 38. n. 127
 Calculatores electi de consensu partium, dicuntur legitimè electi. c. 38. n. 187.
 Calculis & computationibus factis à deputatis & electis, quandoque non est standum. c. 38 n. 188.
 Cessio à pupillo tutore facta, non valet. c. 30. n. 79.
 Cessio minoris debiti alternativi valet sine decreto. cap. 33. n. 158.
 Cessio quando fiat. c. 39. n. 184.
 Christiani cum Judæis non possunt cohabitare, nec simul in balneo stare, aut ab eis medicinam recipere. c. 4. n. 33.
 Chrisippus summæ Stoicæ sapientiae præfectus. c. 8. n. 28.
 Citatio in prodigo quando præsumatur. c. 28. n. 34.
 Civis alterius civitatis tutor dari potest, & quando. c. 9. n. 22.
 Civitati non datur tacita hypotheca in bonis sui debitoris, qui bona civitatis non administraverit. c. 31. effect. 2. n. 30.

000 2

Civis

INDEX.

- Civitas, quæ non habet fiscum
privilegium tacitæ hypothecæ
non habet, c. 31. n. 31.
- Civitas superiorem non recogno-
scens, an concedere possit alie-
nationem bonorum immobi-
lium minori, c. 37. regul. 2. n.
46.
- Clausula: *valeat jure alterius cu-
juslibet voluntatis*: quid opere-
tur, c. 10. n. 20.
- Clausula codicillaris an sustineat
testamentum nullum ex causa
præteritionis, cum posthumus
vel alius filius est ignoranter
præteritus, c. 12. n. 25.
- Clericus ob non petitum tutore
pupillo excluditur à successio-
ne pupilli, c. 18. n. 20.
- Clerici unam tantum tutelam
legitimam suscipere possunt
ex jure cognationis, non ta-
men coguntur inviti, c. 35. reg.
1. n. 195.
- Clerici in minoribus constituti
excusantur à tutela, c. 35. num.
196.
- Clerici cogi possunt pro misera-
bilibus personis ad tutelam
in subsidium, alio tutore ido-
neo non existente, c. 35. num.
197.
- Clerici non residentes, vel circa
ministeria divina desides, non
excusantur à tutela, c. 35. num.
198.
- Clericus non excusatur quo ad tu-
telam ante ordinem clericalem
susceptam, c. 35. n. 199.
- Clericus habens beneficium in
Ecclesia, ab onere ejusdem Ec-
clesiæ, se excusare non potest.
c. 35. n. 216.
- Clytus à Martiale notatur, quod
sapius uno in anno natem
suum celebraret, ut munus
cognatis amicisque capteret
c. 32. reg. 9. n. 151.
- Cæcus à judice tutor dari non o-
test c. 23. n. 39.
- Cæcus propriè quis dicatur, c. 3.
n. 40.
- Collatio facta Ecclesiæ mitri
non valet, tanquam facta im-
bili, c. 37. reg. 2. n. 20.
- Collatio facta minori 25. antrū
non convalescit, licet lite in-
dente, fiat major & habilis
37. n. 21.
- Colonus patrimonialis Prinois
à tutela excusatur, c. 35. reg.
n. 224.
- Colonus fisci & temporalis
excusatur, c. 35. n. 225.
- Communione habens cum i-
noribus, ab eorum tutela an
tur, c. 9. n. 60.
- Coadjutor tutoris, & quilibet i-
us, qui gerit per se & non p-
culo alterius, tenetur conf-
re inventarium, cap. 32. reg.
n. 74.
- Conditio solemnitem con-
net, c. 15. n. 61.
- Conditio reddendarum ratic-
non impletur, nisi de iis, q-
scripta sunt in codice ratic-
fiat omnibus fides, quæ ab-
gesta sunt, c. 38. n. 11.
- Condemnatus in dubio præsur-
tur habuisse malam causam
40. n. 20.
- Conductor longi temporis tu-
batus in naturali sua possesi-
ne, habet interdictum U-
POSSIDETIS, nec expelli p-
test, c. 33. n. 398.
- Confessio facta sine authorita-
curo

INDEX.

- ratoris, minori nocet, c. 3. nu.
64.
- Confessio minoris rei facta in
iudicio criminali sine curatore,
ei non nocet, & læsus restitui-
tur. c. 32. reg. 9. n. 63.
- Confessio facta à minore 25, an-
norum, non nocet, etiamsi in-
tervenierit iuramentum, c. 32.
n. 66. reg. 9.
- Confessio minoris absque autho-
ritate curatoris facta contra
alium, ut testis valet, c. 32. n.
77. reg. 9.
- Confessio tutoris de recepto, five
eiusdem apocha, an obsit pu-
pillo, c. 32. reg. 9. n. 127.
- Confessio geminata inducit pro-
bationem etiam inter absentes,
licet verba sint enunciative, c.
38. n. 163.
- Confessio geminata tollit præ-
sumptionem erroris juris, c.
38. n. 164.
- Confessio exorta per dolum, &
deceptive, nihil operatur, c.
38. n. 183.
- Confusione actionis civiliter li-
berari dicimur, c. 40. n. 58.
- Confusio solutionis exemplo li-
berat, c. 40. n. 60.
- Connexa quæ dicantur, cap. 39.
num. 184.
- Consanguineus inimici suspe-
ctus reputatur, c. 36. regul. 1.
n. 41.
- Constantinus Imperator primus
Christianus, c. 25. n. 4.
- Constitutio Servii Tullii, de sin-
gulis recens natorum capitibus
c. 3. n. 16.
- Consuetudo loquendi observan-
da in verborum significatione,
c. 2. n. 11.
- Consuetudo excusat tutores à
non confectione inventarii. c.
32. reg. 5. n. 93.
- Consuetudo contra statutum an
sit attendenda. c. 33. n. 49.
- Consuetudo & stilus fori habet
vim specialis privilegii Princi-
pis, c. 33. n. 57.
- Consulis officium in dando tuto-
re, c. 19. n. 10.
- Consules civitatum, Scabini, &
alii administratores injustam
litem prosequentes, tenentur
judicati, c. 31. effect. 6. n. 4.
- Consules & Scabini rationem
reddere tenentur de pecuniis
civitatis receptis, cap. 38. nu-
mer. 75.
- Contractus factus contra legem
tenet, licet sit nullus, quantum
ad commodum contrahentis,
non tamen ad ipsius incommo-
dum, c. 26. n. 37.
- Contractus ab officiali celebratus,
durante officio, silentio 30. an-
norum confirmatus, c. 30. n.
73.
- Contractus inter tutorem & pu-
pillum, factus in præsentia
amicorum, vel iudicis, non va-
let, nisi Iudex ex magna causa
approbaverit, c. 30. n. 81.
- Contractus inter tutorem & pupil-
lum celebratus, potest à pupil-
lo majore facto approbari, c. 30.
n. 84.
- Contractus pupilli cum tutore
celebratus valet, si ex eo con-
tractu resultet commodum
pupillo, c. 30. n. 85.
- Contrahens cum pupillo dicitur
esse in mala fide. cap. 30. num.
105.
- Contractus quando dicatur fieri

INDEX

- palam, & bona fide cum pupillo, c. 30. n. 92.
- C**ontractum approbare videtur petens terminum ad solvendum, c. 32. reg. 5. n. 64.
- C**ontractus factus à minori communi opinione reputato sui juris, valet, c. 33. n. 478.
- C**ontumax in non respondendo habetur pro confesso, in eo quod tendit in damnum. c. 26. n. 40.
- C**ontumacia procuratoris nocet domino, cap. 31. effectum 2. num. 11.
- C**ontutor ob inopiam alterius, non habet actionem adversus magistratum, cap. 32. regul. 7. n. 65.
- C**ontutor à contutore potest & debet ex causa satisfactionem petere, alias ipso jure tenetur. c. 32. reg. 9. n. 44.
- C**onventio facta cum pacto, quo non possim revocare administrationem, non valet, cap. 38. n. 47.
- C**opula posita inter duo substantiva idem significantia, resolvitur in adjectivum alterius. c. 2. n. 9.
- C**orrectio juris in dubio non est inducenda, & quando hoc procedat, c. 4. n. 50.
- C**reditor arcetur à tutela, vel cura pupilli debitoris, cap. 9. n. 56.
- C**reditor vel debitor, an curator dari possit, c. 9. n. 59.
- C**reditori vel debitori pupilli aliquando contutor vel curator adjungitur, c. 9. n. 62.
- C**reditor vel debitor, an tutor à iudice dari possit, c. 23. n. 26.
- C**ulpa quid, c. 36. reg. 3. n. 5.
- C**ulpa levissima quæ, c. 36. reg. 3. n. 9.
- C**urator non datur furioso non potestate patris constituto, c. 3. n. 35.
- C**urator datur minori in causis beneficialib. agenti, post numerum ætatis decimum quartum, c. 3. n. 62.
- C**urator datur minori in castrensibus, vel quasi, si agere solit, c. 3. n. 63.
- C**urator testamento regulariter non datur, c. 8. num. 20. & 24. n. 5.
- C**urator ventri datus, definitur se curator, nato posthumo, c. 8. n. 34.
- C**urator datur adulto nemini petente, ex officio iudicis cum consilio conjunctorum, c. 17. n. 12.
- C**urator absens à iudice dari non potest, ut agat adversus tutorem, c. 23. n. 6.
- C**urator unde dictus, cap. 1. num. 1.
- C**urator hoc loco quis, cap. 1. num. 8.
- C**uratores multiplicis generis, c. 27. n. 9.
- C**uratores legitimi quibus datur, c. 27. n. 10.
- C**urator honorarius five dativus, c. 27. n. 11.
- C**urator bonorum, c. 27. n. 12.
- C**urator ventri datus, c. 27. n. 13.
- C**urator ad lites, c. 27. n. 14.
- C**urator portionis, c. 27. n. 15.
- C**urator Cæsaris vel Principis, c. 27. n. 16.
- C**urator divinæ vel dominice domus, c. 27. n. 20.

Curator

INDEX.

- Curator Reipublicæ, c. 27. nu.
24.
Curator civitatis, c. 27. n. 25.
Curator calendarii, & à quibus
creatus, c. 27. n. 29.
Curator operum, & à quibus
creatus, & ad quid teneatur.
c. 27. n. 30. 31.
Curator municipiorum, c. 27.
n. 32.
Curator viarum, cap. 27. num.
33.
Curatores frumenti & olei e-
mendi, & à quibus muneribus
immunes, c. 27. n. 38. 39
Curator corporum, c. 27. n. 40.
Curator regionum urbis. c. 27.
n. 41.
Curator ad colligendas colle-
ctas & impositiones regis. c.
27. n. 42.
Curator aquarum, cap. 27. n. 43.
Curator legitimus, cap. 7. num.
26.
Curator datur captivo, cap. 28.
n. 2.
Curator datur surdo & muto, c.
28. n. 3.
Curator ventri datur, cap. 28. n.
4.
Curator datur furioso majori,
etiam 25. annis, c. 28. n. 5.
Curator furioso non datur sine
inquisitione, c. 28. n. 9.
Curator furioso non datur in
pupillari ætate constituto,
c. 28. n. 10.
Curator à Judice non datur, nisi
deficientib. agnatis, c. 28. n. 12
Curator datur seni deliro, c. 28
n. 25.
Curator datur prodigo etiam
minori 25. annis, c. 28. n. 26.
Curator datur prodigo non pe-
tenti, c. 28. n. 27.
Curator datur assiduo lusori. c.
28. n. 49.
Curator an detur mulieri prodi-
gæ, c. 28. n. 50.
Curator an detur viro luxurio-
so, c. 28. n. 54.
Curator datur hereditarijacen-
ti, c. 28. n. 56.
Curator datur hereditati jacenti,
nemine petente, ex officio ju-
dicis, c. 28. n. 60
Curator datus hereditati jacen-
ti, an possit intentare reme-
dium *l. fin. C. de edict. Divi
Hadr. toll.* c. 28. n. 61.
Curator hereditatis jacentis po-
test moveere actiones tempo-
re non perituras, & perituras,
si necessitas urgeat, c. 28. n. 62
Curator hereditatis jacentis an
cōpromittere possit, c. 28. n. 63
Curator datur ecclesiæ vacanti, si
vacatiodiui na sit, c. 28. n. 66
Curator ecclesiæ à quo datur, c.
28. n. 67.
Curator datur bonis debitoris,
& quando, c. 28. n. 68.
Curator datur bonis cedentis, &
quæ sit ejus potestas, c. 28. n. 69
Curator datur substantiæ ejus,
cujus pater est apud hostes.
c. 28. n. 70.
Curator liti datur, cap. 28. n. 71.
Curator datur bonis absentis
vel vagabundi, & quando. c.
28. n. 73.
Curator esse non potest foemina
c. 28. n. 73.
Curator dari non potest minor
25. annis, bonis absentis, c.
28. num. 75.

INDEX.

- Curator esse non potest affectans
curam bonorum absentis, ni-
si probus & diligens. c. 28.
n. 76.
- Curator bonis absentis datur,
nemine petente. c. 28. n. 80.
- Curator datus bonis absentis, ad
quid teneatur, c. 28. n. 81.
- Curator datus bonis absentis, an
possit intentare actiones peri-
turas, & non perituras, &
quando. c. 28. n. 82.
- Curator non datur cæco, nec
impueri. c. 28. n. 87.
- Curatores cur dentur Regibus,
Ducibus, Baronib. c. 28. n. 87
- Curatoris appellatione in dispo-
sitione legis, venit tutor, secus
in dispositione hominis. c. 29.
num. 2.
- Curator bonis tantum datur. c.
29. n. 7.
- Curator personæ furiosi datur
principaliter. c. 29. n. 9.
- Curator licet detur rebus, non
tamen negligere debet insti-
tutionem & gubernationem
minorum. c. 29. n. 10.
- Curator testamento dari non
potest. c. 29. n. 13.
- Curator invito adolescenti dari
nequit. c. 29. n. 16. 20.
- Curator infanti non datur. c. 29.
n. 17.
- Curator invitus, quando dari
possit. c. 29. n. 22. 28.
- Curator non potest cogi per me-
rum executorem, ut curam
suscipiat. c. 29. n. 24.
- Curator ad litē inventariū con-
ficere non tenetur. c. 29. n. 29
- Curatoris ad litem bona tacite
sunt hypothecata pro admi-
nistracione, sicut tutoris,
29. n. 30.
- Curator datur puero. c. 29. n. 3
- Curatorem habenti datur alius
curator. c. 29. n. 32.
- Curator certæ rei dari potest. c.
29. nu. 33.
- Curator tenetur solemnia face-
re, prout tutor. c. 29. n. 36.
- Curator impuero auctor esse ni-
potest in iis quæ juris solem-
nitatem desiderant. c. 30. n. 2.
- Curator furiosi domini loco ha-
betur. c. 31. effect. 1. n. 3.
- Curator adulti acquirit adulte-
actionem, sine cessione. c. 31.
effect. 4. n. 6.
- Curator omnis, siue generalis, si-
ue ad certum actum, tantum
tenetur ad defensionem pu-
pilli. c. 32. reg. 3. n. 5.
- Curator particularis, vel priva-
tum officium gerens, tenetur
conficere inventarium. c. 32.
reg. 5. n. 72.
- Curator ad rem certam, vel res
certas non habentes redditus,
vel expensas, non tenetur
conficere inventarium. c. 32.
reg. 5. n. 85.
- Curator omnis satisfacere tene-
tur. c. 32. reg. 7. n. 28.
- Curator furiosi habens sufficien-
tem substantiam ad fidem gu-
bernationis, non satisfacit. c. 32.
reg. 7. n. 31.
- Curator à tutore, quomodo dif-
ferat. c. 32. reg. 7. n. 32.
- Curator furiosi debet custodire
patrimonium furiosi, personam
& ejus salutē. c. 32. r. 9. n. 61.
- Curator rem furiosi non alienat
sine decreto. c. 33. n. 110.

Gu-

I N D E X.

Curator dari non potest ad aucto-
 randum in donatione. c. 33. n. 327.
 Curator ex justa causa dandus
 est. c. 33. nu. 328.
 Curator distrahens prædium mi-
 noris nulliter, si obligaverit
 bona propria, prædiumque e-
 vincatur emptori, competit
 emptori actio hypothecaria
 in bonis curatoris. c. eod. nu.
 481.
 Curator propter litem quam cū
 adultō habet, non excusatur.
 c. 35. reg. 1. n. 5.
 Curator datus à iudice mēte ca-
 pto, muto seu ventri, se excu-
 sare potest propter legitimum
 numerum liberorum. c. eod.
 reg. 1. nu. 59.
 Curator testamentarius post cō-
 firmationem debet intra tem-
 pora constituta proponere ex-
 culationes. c. eod. reg. 3. n. 1.
 Curatori testamento dato, non
 currit tempus, nisi post con-
 firmationem. c. eod. reg. 3. nu.
 17.
 Curatoris tutori adjuncti pote-
 stas finitur pubertate. cap. 37.
 reg. 1. nu. 6.
 Curator seu Rector ecclesiæ, fi-
 nito officio, licet desinat illius
 esse Rector, tamen tenetur
 persistere. c. 37. reg. 1. n. 79.
 Curatores prodigis & furiosis
 quando dentur. c. eod. reg. 1.
 n. 85.
 Curatores sunt secundæ ætatis
 moderatores, & tutorum suc-
 cessores. c. eod. reg. 2. n. 9.
 Curator honorarius quis, à quo
 detur, & quibus. c. eod. reg.
 2. num. 11.

Curator legitimus quibus detur
 c. 37. reg. 2. n. 10.
 Curatoris potestas quæ. c. eod.
 reg. 2. n. 63.
 Curator nuptias cur impedire
 non possit. c. eod. reg. 2. nu.
 76.
 Curatoris auctoritas non requi-
 ritur in his, quæ contra ipsū
 curatorem aguntur. cap. eod.
 reg. 2. n. 78.
 Curatorem minori 25. annis à
 præfide vel à consulib. postu-
 lans, veteri jure causam cure-
 um dari desideraret, exprime-
 re debebat, eaque cognita, si
 justa videretur, magistratus
 curatorem dabat, sin injusta,
 denegabat. c. eod. reg. 2. n. 88.
 Curatores hodie non dantur in-
 vitis adultis, sed possunt illi, si
 volunt, arbitrio suo admini-
 strare salvo beneficio restitu-
 tionis. c. eod. reg. 2. nu. 93.
 Curatore ad certam causam vel
 negotium dato, eo finito fini-
 tur cura. c. 37. reg. 2. n. 94.
 Curatoris potestas non curatur
 in his, quæ concernunt salutē
 animæ defuncti, ut in obser-
 vatione juramenti. c. 37. reg.
 2. nu. 79.
 Curatores nulli dabātur ante re-
 scriptum Divi Marci, nisi red-
 ditis causis, verum hodie con-
 tra. c. eod. reg. 2. n. 87. 92.
 Curator tenetur reddere rationē
 administrationis. c. 38. n. 52.
 Curator ad lites gestorū ratio-
 nes reddere tenetur. c. 38. nu.
 53.
 Curator Reipublicæ non potest
 facere gratiosas computatio-
 nes. c. 38. n. 66.

O o o 5

cu

INDEX.

Curator cessans vel negligens
cōvenire tutores, finita tutela
tenetur periculo tutelæ. c. 39.
nu. 6.

Curator tenetur, qui tutelam vel
curam sua negligentia ad se
non transtulit. c. 38. n. 204.

Curator furiosi tenetur rationem
reddere durante cura, licet se-
cus sit in curatorib. aliorum.
c. 38. nu. 231.

Curator datus certæ rei, vel liti,
non tenetur de alia gestione.
ibid. n. 259.

Curator non tenetur pro tutore,
nec e contra. ibid. n. 262.

Curator nō cogitur rationes red-
dere durante administratio-
ne. c. 38. nu. 229.

Curatoribus adolescentis furio-
si, prodigi, datur actio tutelæ
contraria. c. 40. n. 25.

idem in Curatore ventris. ibid.
nu. 26.

Curatio finitur anno 25. c. 37. re-
gul. 2. nu. 1.

Curatio data ob furorem, cessat
cessante furore. c. 37. n. 138.

Curatus in Synodo Episcopo
reddere debet rationem de a-
nimabus parochianorum, &
cura. c. 38. nu. 79.

idem in coadiutore. ibid. n. 80.

Curia capitalis quæ dicatur. c. 3.
nu. 9.

Curiales an admittantur ad il-
lustrium tutelam per judicem
c. 23. nu. 38.

D.

Debitor non potest esse tutor
sui pupilli. c. 4. n. 37.

Debitor si hypothecaverit rem

alienam, & dominus res
dejubeat pro debitore ad
illum creditorem, cēsetur
pothecam approbare. cap. 2.
reg. 5. n. 63.

Debitor solvens ei, qui pro tū-
re negotia gessit, liberatur
pecunia in rem pupilli per-
nerit. c. 32. reg. 9. n. 129.

Debitor tutori postulato scos
solvens, non liberatur. cap. 6.
num. 11.

Debitum magnum vel parvum
quod dicatur, relinquatur
bitrio judicis. c. 9. n. 61.

Debitum tutoris ex alia caā
quam tutelæ, devolvitur
tutelæ judicium. c. 32. reg.
n. 21.

Debitum in diem, cujus dies
nit post finitam tutelam,
imputatur tutori, ut tutor
qui non solvit. ibid. n. 22.

Decretum judicis non requiritur
in tempore perituris, &
dilationem non admittent
bus. c. 14. num. 8.

Decretum judicis interponitur
à judice, cui⁹ jurisdictio
subditus est pupillus. c. 3.
reg. 1. num. 5.

Decretum judicis nō requiritur
in matre tutrice. ibid. n. 6.

Decretum alternative interponi
non potest, nisi ad excusandū
tutorem. c. 33. n. 23. 24.

Decretum necessarium in al-
nanda re minoris immobili
alioqui ejus omissio vitæ
venditionem. c. 33. n. 4.

Decretum interponere quis ju-
dex debeat in alienatione bono-
rum immobilium mino-
ris. ibid. nu. 55.

Decretum

INDEX

- Decretum quid in tit. Cod. si maior fact. alien. sine decret. c. 33. nu. 557.
- Decretum præcedit causæ cognitio, ut antecedens necessarium c. 33. nu. 558.
- Decreto alienare quando quis dicatur. ibid. n. 559.
- Decreta ambiciosa quæ. cap. 37. reg. 2. n. 34.
- Decretum interpositum sine causæ cognitione nullum est cap. 38. nu. 168.
- Decuriones quomodo tutores dare poterint. c. 19. nu. 18.
- Decurionum ordo non tenetur actione subsidaria, nisi in se receperit periculum, c. 32. reg. 7. nu. 72.
- Decurionum ordo quid, & quot partibus constet. c. 32. reg. 7. n. 73. 74.
- Defensores civitatum una cum ejusdem civitatis religiosissimo antistite jus creandi tutores habent, & quando. c. 19. n. 25.
- Defensores civitatum qui fuere, & quomodo alio nomine vocentur. cap. 19. num. 26. 27. 28. 29.
- Defensores sive syndici civitatum c. 27. n. 27.
- Defensio pupilli est unum de substantialibus tutelæ. c. 40. nu. 15.
- Defunctorie tutelam, vel dicis causa suscipere quando quis dicatur. c. 26. nu. 59. & c. 35. reg. 1. nu. 136.
- Delegatio tutoris liberat debitorem pupilli, ita demum, si fuerit facta bona fide. c. 32. reg. 9. nu. 121.
- Delinquit magis, qui delinquit circa personam & vitam pupilli, quam si res male administraret. c. 39. nu. 18.
- Deportatio in locum interdicti-
onis aquæ & ignis successit. c. 3. nu. 52.
- Deportatus loco mortui habetur. ibid. nu. 55.
- Deportato patre, nepos admittitur ad avi bonorum possessionem. ibid. n. 56.
- Deportatione pupilli finitur tutela c. 37. reg. 2. n. 103.
- Deportatio est media capitis diminutio. ibid. 104.
- Dei memoriam habentes, non præsumuntur facile ad tutelas vel curas accedere, cap. 26. nu. 42.
- Dies continui qui dicantur. c. 35. reg. 1. nu. 2.
- Dictio, nullo modo, explicatur. c. 5. nu. 92.
- Dictio, plerunque, frequentiam denotat. c. 15. n. 130.
- Dictio, mox, quomodo intelligatur. cap. 32. regula 5. num. 30.
- Dyni auctoritas apud Veronenses magna. c. 3. n. 50.
- Dispositio nunquam trahitur ad ignorata. cap. 12. numero 12.
- Divisio species alienationis est. c. 33. nu. 190.
- Divisio emptio & venditio appellatur. ibid. n. 191.
- Divisio nulliter facta per minorem, censetur de novo facta, quando post maiorem ætatem longo tempore tacuit possidendo bona, juxta formam ipsius divisionis. cap. 33 nu. 213.

Dis-

INDEX

- Divisio fieri potest causa commo-**
dioris culeuræ. c. 33. n. 216.
- Dolus tutoris vel curatoris pupil-**
lo nocere vel prodesse non de-
bet, siue solvendo sit, siue non.
c. 31. effectus 5. n. 10.
- ex Dolo tutoris convenitur pupil-**
lus, in quantum factus est locu-
pletior. c. 31. n. 13.
- Dolus præsumptus tutoris quam-**
go purgetur. c. 32. reg. 6. n. 13.
- Dolus præsumptus quis, c. 33. nu-**
521.
- Dolus de præterito remitti potest.**
c. eod. n. 523.
- Dolus semper censetur exceptus**
in omni dispositione. c. eod. n.
565.
- Dolus verus arguitur in eo, qui**
scienter facit rem prohibitam.
c. eod. n. 607.
- Dolus præsumitur in tutore alie-**
nante rem pupilli sine causa. c.
33. n. 608.
- Dolus præsumitur in eo, qui ali-**
quid facit sprete denunciatione
aut prohibitione sibi facta. c.
eod. n. 609.
- Dolus in delictis præsumitur. c.**
36. reg. 1. n. 2.
- Dolus quid. c. 36. reg. 3. nu. 4. & c.**
38. n. 139.
- Dolus præsumptus consistens in**
omittendo, censetur remissus,
stante liberatione & prohibiti-
one testatoris, tribus concur-
rentibus. c. 38. n. 43.
- Dolus liberationis quomodo præ-**
betur. c. 38. n. 137.
- Dominorum appellatione veni-**
unt tutores & curatores etiam
apud Græcos. c. 31. effectus 1.
nu. 4.
- Dominus ædium detrectans di-**
rutam domum reficere curato
Reipubl. reficit suo sumptu. c.
32. reg. 9. n. 267.
- Domnus litis causam cœptam**
etiam finito officio prosequi
potest sine aliquo speciali mā
dato. c. 37. reg. 1. n. 75.
- Dominium probatur in præjudi-**
cium describentis, in favorem
alterius, describens rem suam
in æstimo seu catastropho alte-
rius. c. 32. reg. 5. n. 60.
- Donatio ex intervallo insinuata**
valet à tempore insinuationis
non donationis. c. 30. n. 56.
- Donare est perdere. c. eod. n. 78.**
- Donatio facta inter personas, inte-**
quas matrimonium non subsi-
stit, non valet. c. 31. effectus ult.
n. 16.
- Donatio facta ad refectionem do-**
mus, indiget insinuatione, quā-
do ea est necessaria, secus si sit
utilis. c. 32. reg. 9. n. 270.
- Donatio regulariter, nec cum de-**
creto à minore celebrari potest.
c. 33. n. 326.
- Donatio propter nuptias sub dif-**
positione l. ult. C. si major. fact.
aliæ fin dec. rat. hab. non com-
prehenditur. c. eod. n. 338.
- Donare qui non potest, nec gratis**
remittere. c. eod. n. 343.
- Donatio causa mortis, non requi-**
rit aditionem hæreditatis, quæ
in legatis exigitur, c. eod. nu.
465.
- Donatio facta à minore ei, à quo**
prius eandem rem ex donatio-
ne acceperat, an valeat. c. eod. n.
612.
- Donatio dolosa à minore facta, nō**
ratificatur ex superveniente æ-
tate. c. eod. n. 566.

Des

INDEX.

dos sine matrimonio esse non intelligitur. c. 31. effect. ult. n. 14.
dos data per mulierem minorem viro in bonis immobilibus sine decreto, non cedit lucro mariti, stante statuto de lucro dotis. c. 33. n. 418.
duumviri officium. c. 27. n. 36.

E

Ecclēsia tenetur quatenus est facta locupletior. c. 33. nu. 87.
Ecclēsia est cultrix & auctrix iustitiæ, quæ nihil paritur contra iustitiam fieri. c. eod. n. 88.
Ecclēsia loco pupilli est. c. 35. reg. 1. nu. 217.
Edilis qui à privatis muneribus excusatur, à tutela non excusatur. c. 35. reg. 1. nu. 4.
Effectus par tacitæ & expressæ hypothecæ. c. 15. n. 68.
Effectus plures expressæ quam tacitæ hypothecæ. c. 15. n. 70.
Emancipatio solet dari in præmium & favorem filio. c. 5. n.
Empta res pecunia minoris, efficitur minoris, licet emens emerit nomine proprio. c. 31. effect. 4. n. 7.
Emptor emens rem alienam scienter à non domino, non agit de evictione contra venditorem, sed solum ad pretii restitutionem. c. 33. n. 104.
Episcopus liberatur à patria potestate ob suam dignitatem, quoad suum commodum. c. 5. nu. 66.
Episcopus senex potest coadiutorem petere. c. 5. nu. 158.

Episcopus magis nomen oneris quam honoris est. c. 26. n. 33.
Episcopi & monachi à tutela excusantur. c. 35. reg. 1. n. 193.
Episcopi & monachi etiam volentes non admittuntur ad dativas vel testamentarias tutelas. c. 25. reg. 1. n. 194.
Error in qualitate vel conditione personæ tutoris, vitiat ipsam dationem. c. 9. nu. 20.
Error calculi semper potest allegari & deduci. c. 38. n. 154. & ampliatur 148.
Error calculi quomodo probetur. c. 38. n. 150.
Error calculi etiam in facto proprio potest adaptari, c. eod. n. 151.
Error calculi etiam in facto proprio facit computationem ipso jure nullam. c. eod. n. 153.
Error calculi potest allegari in causa appellationis, sive sit deductus in causa appellationis, sive non. c. eod. n. 154.
pro Errore calculi non competit actio criminalis. c. eod. n. 155.
Error calculi cessat, quando post calculationem fuit deventum ad pactum & stipulationem. c. 38. n. 156.
Error calculi cessat, quando fuit transactum. c. eod. n. 158.
Error calculi cessat, quando fuit sententiatum. c. eod. n. 159.
Error allegari non potest, quando confessio est geminata. c. eod. n. 162.
Error in calculo temporis non vitiat computationem. c. eod. nu. 169.
Ætatis appellatione simpliciter quid veniat. c. 1. n. 8.

Ætas

INDEX.

- Ætas pupillaris.* c. 5. nu. 8. & c. 37. nu. 3. 13.
Ætas ædificiorum. c. 5. nu. 11.
Ætas vivorum. ibid. n. 12.
Ætatum gradus diversi. ibid. nu. 14.
Ætatum gradus tres ex Gellio & Ulpiano. ibid. nu. 15.
Ætatum gradus quinque ex Terentio Varrone. ibid. n. 17.
Ætates hominum sex, ex opinione glossatoris. ibid. n. 19.
Ætas puerilis. ibid. n. 35.
Ætas prima. ibid. n. 36.
Ætas infirma. ibid. nu. 71.
Ætas tenera an possit accusari. c. 5. nu. 95.
Ætas pubes. ibid. n. 97.
Ætas secunda. ibid. 105.
Ætas minor. ibid. n. 106.
Ætas iusta, c. 5. n. 107. alias nubilis ætas, num. eod. quando incipiat, c. 37. nu. 15.
Ætas definita, c. 5. nu. 108.
Ætas nubilis. ibid. n. 109.
Ætas quæ idonea ad generandum. c. 5. nu. 111.
Ætas adulta sine adolescentia, c. 5. nu. 112.
Ætas prætextatorum & proxime prætextatorum. ibid. num. 113.
Ætas juvenilis. ibid. n. 118.
Ætas legitima Longobardorum quæ dicatur. ibid. n. 132.
Ætas firmata. ibid. n. 133.
Ætas legitima, & cur ita dicatur. c. 5. num. 135. & c. 37. nu. 5.
Ætatis legitimæ appellatione quid veniat. c. 5. nu. 137. & cap. 37. reg. 2. n. 60.
Ætas legitima Theophilo. c. 5. n. 138. unde fluxerit, c. 37. nu. 6. & 26.
Ætas perfecta. c. 5. n. 139.
Ætas imperfecta. ibid. n. 140.
Ætas robusta. ibid. n. 141.
Ætas status. ibid. n. 143.
Ætas major. ibid. n. 144.
Ætas tertiana. ibid. n. 146.
Ætas naturalis. ibid. n. 147.
suæ ætatis homo. ibid. n. 148.
Ætas senior. ibid. n. 149.
Ætas extrema. ibid. n. 150.
Ætas agra. ibid. n. 156.
Ætas defecta. ibid. n. 161.
Ætas infantis cur infirma dicitur. ibid. n. 162.
Ætas quomodo probetur, & quibus in genere. cap. 35. num. 175.
Ætas 50. 55. vel 60 annorum excusatur ab honoribus, sed à minoribus non. c. 35. n. 176.
Ætas 65. annorum in Syria tribuitur vocationem capitationis. c. 35. n. 177.
Ætas viginti quinque annorum finis pubertatis dicitur. c. 37. n. 28.
Exceptio five beneficium cedendarum actionum est tertium remedium, quo tutore convento ex culpa contutoris, competit exceptio, ut sibi cedantur actiones. c. 39. n. 131.
Exceptioni cedendarum actionum non censetur renunciatum ex generali renuntiatione omnium beneficiorum, & omni juris auxilio. cap. 39. nu. 132.
Exceptioni cedendarum actionum non renunciatur etiam juramento. c. 39. n. 133.
Exceptio cedendarum actionum etiam opponi potest in executione sententiæ. c. 39. n. 134.

INDEX.

- exceptio cedendarum opponi potest, licet statutum dicat, quod contra instrumentum publicum nulla defensio admittatur. c. 39. nu. 135.
- exceptio siue beneficium cedendarum quare introductum, c. 39. nu. 139.
- exceptio cedendarum datur cō-tutoribus, uno non existente solvendo licet forte post fiat solvendo, ibid. n. 143.
- exceptio cedendarum an competat ei, qui ex communi dolo convenitur, ibid. n. 144.
- exceptio cedendarum cui non competat, ibid. n. 147.
- exceptio divisionis cui competat, ibid. n. 149.
- exceptio divisionis est secundum remedium tutoribus competens, ibid. n. 150.
- exceptio divisionis æquissima vocatur à Juriscons. ibid. n. 153.
- exceptio divisionis an possit opponi in executione, qua omnes sunt in solidum condemnati, c. 39. n. 154.
- exceptio divisionis an competat tutoribus de dolo conventis. c. 39. n. 155.
- exceptio divisionis an tutoribus statim competat antequam cō-veniantur, c. 39. n. 158.
- exceptio ordinis est primum remedium tutorib. competens, ibid. nu. 179.
- exceptio ordinis non dicitur de apicibus juris, sed est fundata in summa æquitate, ibid. nu. 180.
- exceptio ordinis competit convento tutori tam pro gestis, quam pro nongestis, vel quæ gestis sunt connexa, c. 39. nu. 183.
- Exceptio tutoris illegitimi potest opponi in quacunque parte iudicii, cap. 32. reg. 9. num. 35.
- Excommunicatus à tutela repellitur, c. 9. n. 74.
- Excusatio quando admittatur à tutela vel cura, c. 5. nu. 154.
- Excusans se à tutela, perdit quod sibi suisque ea contemplatione relictum est, c. 9. n. 26.
- Excusatorum ad tempus omnino & in perpetuum differentia, c. 35. reg. 1. n. 99.
- Excusare se volens, debet testibus adhibitis declarare & proponere causas ad professionem excusationis intra quinquaginta dies continuos, & intra quatuor menses prosequi, & ad finem perducere negotium, alioqui ejus exceptio non recipitur, & obstat præscriptio, c. 35. reg. 3. n. 1.
- Excusatio non potest fieri per libellum, c. 35. nu. 11.
- Excusatio obtenta ex falsis causis, non liberat tutorem ab administratione & periculo tutelæ, c. 35. reg. 4. nu. 1.
- Excusatio tutoris iusta finit tutelam, cap. 37. regula 2. num. 161.
- Executor testamenti non satisfat, nisi post testamentum coeperit esse non solvendo, capit. 32. regula septima, num. 79.
- Executor ultimæ voluntatis rationem reddere tenetur, c. 38. nu. 83.
- Idem in executore sententiarum, qñi

INDEX.

qui fructus seu bona receperit, c. 38. n. 84.
 Exempla aliquot perfidorum tutorum c. 4. n. 5.
 Exempla mirabilia de naturaliter surdis, c. 9. n. 46
 Exemplum patris in gratiam impiæ novercæ, c. 15. n. 114.
 Exempla eorum, qui se furiosos simularunt, c. 22. n. 10
 Expensæ minutæ sive parvæ, quæ dicantur, c. 23. reg. 8. nu. 5
 Expensæ factæ circa personam tutoris, non imputantur, nisi per iudicem salariū ei fuerit constitutum, c. 40. n. 51
 Extra ordinē tutores dare quid, c. 19. n. 9
 Extra ordinem fieri verba, quid denotent, c. 14. n. 10
 Extensio an fieri possit de persona ad personam, c. 12. n. 9.
 Extensio an & quādo fiat in pœnalibus, c. 15. n. 129
 Extensio fit data rationis identitate in favorabilibus & exorbitantibus, c. 32. n. 47
 Extraneus non tutor acquirens ex re pupilli, ipso pupillo acquirit in subsidium, c. 31. effect. 4. nu. 8
 Extraneus volens satisfacere, non repellit tutores an administratione, c. 32. reg. 7. n. 92

F

Falsus tutor quis, cap. 34. numer. 1
 Falsus procurator nō prodest, nec nocet domino, c. eod. n. 18
 Gestum à Falso tutore, non est alicuius momenti, c. eod. reg. 1 num. 1

Falso tutore cum vero auctoritatem accommodante, verum quod gestum est, c. 54. reg. 1. num. 11.
 Falsus tutor dolo malo auctoritatus, tenetur, secū contrahenti, & decepto ad damna, c. eod. reg. 2. n. 1
 Fictio est, quando arguitur id se, quod non est. c. 37. reg. 1. 53.
 Fictio in his, quæ sunt iuris, non habet locū, c. 34. reg. 2. nu. 5
 Fiscus succedens tutori per confiscationem, tenetur creditoribus confiscati pro ea parte, qua succedit, c. 39. n. 215.
 Fideiussor potest dari contum ei, pro qua fideiussit, c. 23. n. 8
 Fideiussores tutoris obligati pupillo non habent beneficium divisionis, c. 32. reg. 7. n. 17
 Fideiussor magistratuum non tenetur actione subsidiaria, c. eod. reg. 7. n. 70
 Fideiussor tutoris non tenetur ea, quæ tutor post pubertatem gessit, c. 39. n. 255
 Fideiussoribus conventis ex stipulatione rem pupilli salvam fore, competunt eadem restitutiones sive reputationes quæ tutoribus, c. 40. n. 33
 Filius familias in causis, in quibus patri nihil quæritur absque consensu patris in iudicio stare potest, c. 3. n. 61
 Filius familias testamentum facere non potest, c. 7. n. 5
 Filius familias tutor dari potest, c. 9. nu. 2
 Filius familias tanquam publicus persona, patrem in ius vocare potest, c. 9. nu. 4

riliu

INDEX.

Filius famil. tutor quatenus te-
neatur. c. 9. n. 5.

Filiafamilias mater potest dari
tutrix communib. eorum li-
beris, ibid. n. 7.

Filii vel filiarum appellatione posthu-
mus continetur, & quæ sit ratio
c. 12. n. 3. 4.

Filiorum appellatione in favo-
rabilibus, an nepotes conti-
neantur, ibid. nu. 28.

Filiorum appellatione an nepo-
tes contineantur in materia tu-
telari, c. 12. n. 29. & c. 31. effectus
ult. nu. 6.

Filiusfamilias à iudice tutor dari
potest, c. 23. n. 18.

Filius an possit esse curator patris
prodigi, c. 28. n. 30.

Filiusfamilias non potest adire
hereditatem acquirendo patri
ignoranti, c. 30. n. 114.

Filiusfamilias prohibitus contra-
here sine consensu patris, an
possit adire hereditatem opu-
lentam, c. 30. n. 119.

Filius prohibetur eam in uxorem
ducere, cujus tutelæ rationi
pater obstrictus fuerit, si ve he-
res extiterit, si ve abstinerit,
si ve exheres scriptus fuerit, c.
31. effectus ult. nu. 9.

Filiusfamilias tutor vel curator
non potest pupillam nuptum
dare patri vel etiam fratri, qui
in ejusdem patris potestate est,
ibid. n. 12.

Filiusfamil. magistratus factus,
si pupillo caveri non curaverit
sua culpa, actio dabitur in pa-
trem filiifamilias magistratus
peculiotenus, si ejus volunta-
te magistratum administrave-
rit, c. 32. reg. 7. n. 49.

Filius non tenetur stare cum pa-
tre, si habeat uxorem juvenem
aut pulcrum, & habent filios
primi & secundi matrimoni
juvenes, cap. 32. reg. 9. numer.
238.

Filius non censetur renunciare
legitimæ, etiam si simpliciter
agnoscat legatum factum, ne
plus petere possit, c. 33. n. 379.
Filius vivente patre, dicitur ha-
bere naturalem possessionem,
c. 33. n. 444.

Filius non tenetur solvere deci-
mam de hereditate paterna,
ibid. nu. 446.

Filius putativus institutus heres,
non tenetur adire hereditatem
favore patris, eo etiam jubente,
c. 34. reg. 1. n. 5.

Filius captus mortuo similis est,
c. 35. reg. 1. n. 66.

Filiusfamilias patris sui curator
rationes reddere debet, c. 38. n.
54.

Filiusfamilias emancipatus, si tu-
telam administraverit, etiam
directo tenetur, cap. 39. num.
211.

Filiusfamilias non tenetur de a-
ctis ante emancipationem, nisi
in quantum facere potest, c. 39.
nu. 212.

Fœminæ cur prohibeantur esse
tutrices, c. 7. num. 34. & c. 9. n.
30.

Fœminis non desertur legitima
patronorum tutela, cap. 7. nu.
36.

Fœmina olim à Principe impe-
trare potuit ut tutrix esset, c. 7.
nu. 40.

Fœminarum tutela quæ fuerit a-
pud Græcos, eod. nu. 46.

P p p

Fœ-

INDEX.

- F**œminæ liberos non habent in potestate. c. 8. n. 37.
- F**œmina an ex Principis habilitatione admissa excludat testamentarium & legitimum tutorem. c. 15. n. 22.
- F**œmina hodie tutrix esse potest. ibid. nu. 23.
- F**œminæ inconstantes, leves, nimis credulæ, & decipi faciles. ibid. n. 121.
- F**œmina præsumitur magis amare fœminam, propter sexus similitudinem. ibid. num. 123.
- F**œmina à judice tutrix dari nequit. c. 23. n. 27.
- F**œmina luxuriose vivere quando dicatur. c. 28. nu. 52.
- F**œmina officio curatoris fungi non potest. c. 28. n. 73.
- F**œminæ cur citius pubescant, quam masculi. c. 37. reg. 1. nu. 2.
- F**œminarum tutela finitur conventionem in manum. c. 37. reg. 2. nu. 145.
- F**œminæ post conventionem in manum non obligantur civiliter; ne marito quidem auctore, sed necessaria est tutoris auctoritas. c. 37. reg. 2. nu. 150.
- F**œminæ liberantur à tutela, quando virgines Vestales essent captæ. cap. 37. reg. 2. numero 152.
- F**rater creditor vel debitor, pupilli tutor esse nequit. c. 9. nu. 57.
- F**rater tenetur conficere inventarium. c. 32. reg. 5. nu. 71.
- F**ratres consortes qui dicantur. c. 35. reg. 1. n. 132.
- F**rater datus ad simplicem requiritionem matris convolantis secundas nuptias, suspectus est. c. 36. reg. 1. n. 40.
- F**rater fratris sui negotia gere, rationem reddere tenetur. c. 38. n. 64.
- F**uriosus à judice tutor dari nequit. c. 23. nu. 7.
- F**uriosus patrem habens non accipit curatorem, sed ejus pater est legitimus administrator. c. 28. nu. 11.
- F**uriosus ex lege xii. Tabul. inagnatorum & gentilium curatorem fuit. c. 28. n. 14.
- F**urioso an interdiciatur administratio à lege, vel per judicem. ibid. nu. 18.
- F**uriosi absentibus & ignorantibus comparantur. ibid. nu. 19.
- F**uriosi actu, non possunt acquirere possessionem. ibid. n. 21.
- F**uriosi habitu, communi seminare dicuntur. c. 28. n. 22.
- F**uriosus omnibus prærogatis fruitur, quibus minor obæstis imbecillitatem potitur. c. 23. nu. 23.
- F**uriosi statu, testamenta condere & possessionem apprehendere possunt. ibid. n. 24.
- F**uriosus testamentarius non tutor antequam sanitate accipiat. c. 35. reg. 1. nu. 156.
- G.**
- G**abriel Mudæus præceptor auctoris c. 10. nu. 38.
- G**entiles qui remissive. cap. 2. nu. 15.
- G**essisse dicitur, qui modicum

INDEX

tigit per se vel per alium, c. 39. num. 14.

Grammatici majoris momenti, graviorisque muneris excusantur à tutela. cap. 35. reg. 1. n. 200.

Grammatici incipiunt ab Homero aut Virgilio. cap. 35. numer. 202.

Gregorius Haloander diligentissimus & verus juris instaurator, c. 26 n. 61.

Gubernator Hospitalium rationem reddere tenetur. cap. 38. num. 74.

H.

Hereditatem in capita dividere quid. c. 3. n. 19.

Hereditas legitima. cap. 7. num. 24.

Hereditatis successio monstrum & portentum juris civilis. ca. 30. n. 110.

Heres legitimus. cap. 7. numer. 25.

Heres testamento tutor dari potest. c. 9. n. 21.

Heres adeundo dicitur contrahere cum creditoribus & legatariis, c. 30. n. 111.

Heres extraneus tutoris non potest pupillam ducere in uxorem, modo rationes reddere debeat, cap. 31. effect. ult. num. 3.

Heres pupilli jurat in litem contra tutorem, qui non conficit vel non rite fecit inventarium. c. 32. reg. 6. n. 15.

Heredes magistratuum non tenentur ut ipsi magistratus, ibid. reg. 7. n. 47.

Heres magistratuum tantum succedaneus est culpa dolo proxima. c. 32. reg. 7. n. 48.

Heres tutoris ad usuras non tenetur. c. 32. reg. 9. n. 180.

Heres vel legatarius educationem pupilli testamento sibi injunctam recusans, privatur commodo ei competente, cap. 32. reg. 9. n. 233.

Heres ex delicto defuncti tenetur quatenus est factus locupletior. c. 33. n. 86.

Heres universalis tenetur reddere rationem fideicommissario de rebus hereditatis, si illis se immiscuerit & fructus receperit. c. 38. n. 51.

Heredes tutorum de lata culpa tantum tenentur; non de levi. c. 39. n. 50.

Heres tutoris tenetur etiam de non gesto vel neglecto. ibid. n. 82.

Heres in arca tutoris pupilli pecuniam inveniens & consumens, præstat usuras pecuniæ, donec tutelam restituerit. c. 39. nu. 84.

Heres tutoris tenetur de proprio dolo, judicio tutelæ. ibid. nu. 86.

Heres tutoris non tenetur de levi culpa, sed tantum de dolo & lata culpa. ibid. nu. 89.

Heres tutoris non jure datus neque dolum, neque culpam præstat. ibid. n. 91.

Heredes tutorum idoneorum periculum alter alterius non præstant. ibid. n. 92.

Heres pupilli potest unum ex pluribus tutoribus eligere. ibid. nu. 118.

PPP 2

Hc2

INDEX.

Heres tutoris tenetur ad usuras
ejus pecuniæ, quam ipse agi-
taverit arbitrio judicis, c. 39.

.224

Heredib. tutorum competit
actio tutelæ contraria, c. 40.
n. 27.

Heres non tenetur servare fa-
ctum defuncti, nisi pro ea par-
te, pro qua est heres, ib. n. 56

Homerus omnis virtutis parēs,
& iustissimus omnium rerum
explanator, c. 5. n. 78

Honorificum ut fuit ex testa-
mento amicorum vel paren-
tum quid capere, ita turpe est
ab iis præteriri, c. 26. n. 4.

Hostis noster est & malus admi-
nistratores, qui impedit nobis
beneficere, cap. 36. reg. 1. nu.
43.

Hypocrates Pythagoræ disci-
pulus, medicorum decus, æ-
tatem hominis in septem
partes dividit, c. 5. n. 18

Hypothecæ tacitæ & expressæ
par effectus, c. 25. n. 68

Hypothecæ expressæ plures ef-
fectus quam tacitæ, ib. n. 70

Hypotheca tacita inducitur
non solum pro mala admini-
stratione, sed etiam pro ne-
glectis, c. 31. effect. 2. n. 3

Hypotheca tacita non solum
inducitur in bonis tutorum,
sed etiam pro tutorum, & qui
se gerunt pro tutore, c. 31. ef-
fect. 2. nu. 12

Hypotheca tacita locum habet
in bonis curatorum ad lites
datorum, & eorum fidejusso-
rum, ibid. n. 14

Hypotheca tacita etiam locum ha-

bet in bonis tutoris & cura-
toris generalis, ibid. n. 15

Hypotheca tacita procedit etiam
in bonis actoris loco tuto-
rum vel curatorum à judice
dati, ibid. n. 18.

Hypotheca tacita quo jure fue-
rit introducta, ibid. n. 19

Hypotheca tacita in bonis tu-
toris vel curatoris, à quo
tempore incipiat, ibid. n. 20

Hypotheca tacita incipit à tē-
pore, quo quis inceperit es-
sē tutor, secundum communem
opinionem, ibid. n. 21

Hypotheca tacita est inducitur i
privilegium pupilli, ib. n. 23

Hypotheca tacita competit etiam
in bonis patris malè & lar-
dulerit bona filii admi-
nistrantis, ibid. num. 25

Hypotheca tacita non datur
pro culpabili administratione
ne patris, in bonis patrisq
ibid. num. 27

Hypotheca tacita inducitur
in bonis administratorum civi-
tatum, ibid. n. 29

Hypotheca tacita non datur civi-
tati in bonis sui debitoris
qui bona civitatis non admi-
nistraverit, ibid. n. 30

Hypotheca tacita habet locum
in bonis Prælati ecclesiæ
pro mala administratione bono-
rum ipsius ecclesiæ, ibid.
num. 32.

Hypotheca tacita locum non
habet in bonis heredis tuto-
ris vel curatoris ad litem, vel
etiam aliorum, ibid. num.
36.

Ignorantia

I N D E X.

I.

Ignorantia an excuset matrem
in petendo tutorē, c. 15. n. 87

Ignorantia affectata non excu-
sat, sed pro sciente habetur,
c. 26. n. 47.

Ignorantia affectata habetur
pro scientia, etiam in poena-
libus, c. 26. n. 48.

Ignorantia facti in dubio præ-
sumitur, c. 32. reg. 5. n. 116.

Ignotus patri pupillorum à tu-
tela non excusatur, c. 35. reg.
1. n. 20.

Ignotus heres instituitur. Et
ignotus quis dicatur, c. 35.
n. 22

Immunitas concessa à munerib.
personalibus, non compre-
hendit minima, c. 26. n. 58.

Impedito regulariter tempus
non currit, c. 26. n. 49

Impensæ modicæ juramento
probantur, c. 32. regul. 8. nu.
4, & quando non, num. 6

Impensas magnas factas à tu-
tore in causa pupilli, non
semper iudex admittit, c. 40.
n. 45.

Impensas immodicas à tutore
factas in funere patris pupil-
li, non semper iudex admit-
tit, c. 40. n. 46

Impensæ turpes à tutore in
causam pupilli factæ à iudice
admittendæ non sunt, ibid.
n. 47

Impensas Simoniacas non repe-
tit tutor, qui pro pupillo eas
fecit, ibid. n. 48.

Imperator heres esse prohibe-
tur in testamentis, timore li-
tis, c. 33. n. 278

Imperitia literarum immunita-
tem à tutela præstat & quate-
nus, c. 35. reg. 1. n. 158

Impossibile censetur, quod à
voluntate solius Principis
dependet, c. 3. n. 58

Impuberes in tutela esse, natura-
li jure conveniens est, c. 5. n. 2

Impuberes & admodum impu-
beres, ibid. n. 37.

Impuberes an possint esse Cano-
nici in collegiata vel cathe-
drali ecclesia, ibid. n. 73

Impuberes an vocandi sint ad
electionem Episcopi, ibid.
num. 74.

Impuberes ab omnibus officiis
civilibus remoti sunt, ibid. n.
75.

Impuberis magnæ facultates,
quæ dicebantur, cap. 19. nu.
16.

Impubes non solvit, nec ejus
interpellatione perpetuatur
obligatio, nisi interpelletur
tutore auctore, cap. 30. num.
106.

Impuberis dictum ipso jure nul-
lum est, licet non opponatur,
c. 39. num. 153.

Impuberes propter iudicii im-
becillitatem non possunt tu-
tores suspectos facere, cap.
36. reg. 7. num. 21.

Incertitudo personæ vitiat re-
scriptum delegatorium, exe-
cutoris testamentarii deputa-
tionem, legitimationem per-
sonæ, & libertatis dationem,
c. 10. num. 22.

Incertitudo vitiat omnes actus,
ibid. num. 23.

Indebitum solutum per transa-
ctionem

INDEX

- ationem non repetitur, c. 33.
num. 280
- Infantia quando incipiat & quā-
diu duret, c. 5. n. 23
- Infans an dicatur existens in ute-
ro, c. 5. n. 24
- Infans non potest de feudo inve-
stiri, c. 5. n. 26
- Infantes apud Ultrajectinos ad
investituram non admittun-
tur, etiam septem annis mayo-
res, sed eorum tutor, c. 5. n. 27
- Infantes secundi generis, ibid. n.
33
- Infans præsens pro absente ha-
betur & dormienti similis est,
c. 29. n. 18
- Infans tam parvæ ætatis ut non-
dum fari possit, nullum nego-
um rectè gerit, c. 30. n. 7
- Infans qui fari non potest, non
defectu ætatis, sed aliquo vi-
tio vel casu, tutore auctore,
actus gerere potest, ibid. nu.
8
- Infanti, qui fari nequit hereditas
restituitur, c. 30. n. 9
- Infans sine tutore vel curatore
acquirat possessionem natura-
lem, ad quas aliquem intelle-
ctum & affectionem habet,
ibid. n. 10
- Infans si fari potest, omne nego-
tium tutore auctore gerit, ib.
n. 11
- Infans qui fari potest, an possit
esse in judicio cum tutore. ib.
num. 13
- Infans stipulari potest tutore au-
ctore, ibid. n. 14
- Infans quis dicatur, ibid. n. 15
- Infantiæ proximus an stipulari
possit, ibid. n. 16
- Infirmus tutor esse non potest
sed tanquam inhabilis ipso jure
repellitur, c. 35. reg. 1. n. 154
- Infirmi an dicantur senes, cap. 5.
num. 159
- Ingenuus libertino an tutor dari
possit, c. 23. n. 13
- Inhabilis testamento tutor dari
nequit, c. 9. n. 23
- Inhabilitas an & quando vitiat
num. 25
- Inimicitia capitales cum patre
pupilli à tutela excusant, cap. 35.
reg. 1. num. 162
- Inimicitia ficta non excusat, ibid.
num. 167
- Inimicitia capitales quando
censeantur reconciliatae re-
missione, ibid. n. 170
- Injuria uni illata, intelligitur illa
lata toti cognationi, c. 36.
reg. 7. num. 12
- Institores & factores tenentur
reddere rationem, & librare
rationum habere, & quid con-
tinere debeat, c. 38. n. 76
- Institores & factores tenentur
mortuo rationum dominum
restituere libros, & omnia, &
exhibere heredibus debita
credita apothecæ sui magis-
tri, ibid. n. 77
- Institutio heredis caput testam-
enti, c. 5. n. 44
- Institutio generalis facta de filiis
is non extenditur ad filios
quos testator ignorabat se ha-
bere, c. 12. n. 24
- Instrumentum Imperatoris contra
testamentum non valet, c. 33.
n. 605
- Inquisitio legitima quando di-
catur fieri, c. 22. n. 2.

INDEX.

- In Inquisitione facienda an sufficiat matris iudicium. c. 22. nu. 4
- In Inquisitione facienda non sufficit iudicis assertio, dicentis se dedisse cum causæ cognitione. ibid. n. 6
- In Inquisitione quatuor consideranda, ut rectè tutor datus dicatur. ibid. n. 7
- Inquisitio an sit observanda in datione curatoris furiosi. ibid. nu. 8
- Intellectus l. servum. ff. rem pupill. salvam fore. cap. 32. reg. 7. num. 27
- Intellectus §. tutor autem. Instit. de auctorit. tut. cap. 30. num. 54
- Intellectus leg. quod dicimus. §. si duo ff. de auctorit. tut. ibid. nu. 4
- Intellectus l. cum ipse. C. de contr. empt. ibid. n. 91
- Intellectus l. Iulianus. §. si quis à pupill. de action. empt. ibid. nu. 167
- Intellectus leg. plerique. ff. de in jus voc. c. 1. n. 9
- Intellectus l. ut vim. ff. de justitia & jur. nu. 18
- Intellectus versiculi, jam autem, l. Spadonem. §. neque librarios, ff. de excusat. tut. cap. 4. num. 44
- Intellectus l. non aliter. ff. de legat. 3. c. 5. n. 125
- Intellectus leg. filium. ff. de his qui sunt sui vel alieni jur. c. 5. num. 160
- Intellectus l. decreta. ff. de re judic. c. 6. nu. 22
- Intellectus legis ultimæ. C. fami-
lie eriscundæ. cap. 8. numer. 14
- Intellectus legis actus legitimi. ff. de regulis juris. cap. 30. numer. 11
- Intellectus verborum, hoc jure utimur. in l. si tamen si. de testament. tut. c. 10. n. 42
- Intellectus §. nos autem. Instit. de Attil. tut. cap. 19. numer. 30
- Intellectus Novell. Iustiniani 72. & 94. c. 24. nu. 13
- Intellectus l. testamento. ff. de manumiss. testament. cap. 26. num. 22
- Intellectus l. Spadonem. §. final. ff. de excusat. tut. cap. 26. num. 54
- Intellectus l. & mulieri. ff. de curat. furios. c. 28. nu. 52
- Intellectus l. C. de his quibus ut indign. cap. 31. effect. 5. numer. 12
- Intellectus l. si ex causa. §. nunc videndum. ff. de minorib. c. 32. reg. 9. nu. 64
- Intellectus l. possessionem. C. commun. utriusque judic. ibid. num. 242
- Intellectus l. final. C. si major factus alienat. cap. 33. numer. 551
- Intellectus Regulæ, tutorem habenti alium tutorem non dari. C. 35. reg. 1. num. 221
- Intellectus l. tutor quoque. §. tutores. ff. de suspect. tut. c. 36. reg. 4. num. 8
- Intellectus l. si curatorem. C. de integrum restitut. c. 36. reg. 7. nu. 16
- Intellectus leg. fin. & ibi gloss. C.

INDEX

- de suspect. tut. c. 36. reg. 8. num. 14.*
- Intellectus** *l. hæc autem, §. ait Prætor. ff. ex quib. caus. in posses. eat. c. 37. reg. 1. n. 9.*
- Intellectus consilii Oldradi** § 2. c. 37. reg. 1. n. 69.
- Intellectus** *l. fin. C. de usur. pupill. ibid. n. 82.*
- Intestatus decedens, an censeatur tacite vocare venientes ab intestato ad legitimam ejus hereditatem.** c. 14. n. 4.
- Intestatus pater dicitur respectu tutelæ, etiam qui condidit testamentum, sed in cotutores liberis non dedit.** c. 15. n. 11.
- Inventarium debet esse caput rationum, sine quo non potest confici primum & principale caput libri rationum, quod est de receptis.** cap. 32. reg. 5. num. 18.
- Inventarium quando fieri vel incipi debeat.** ibid. n. 29.
- Inventarium coram quo confici debeat.** c. 32. nu. 36.
- Inventarium tutoris quomodo confici debeat.** c. 36. reg. 5. nu. 75.
- Inventarium conficere non tenetur constitutus ad auctorandum divisioni vel alii actui.** c. 32. reg. 5. n. 87.
- Ioannis Fabri auctoritas sacrosancta apud Gallos,** cap. 4. nu. 26.
- Ioannes Faber Gallie consuetudinum peritissimus.** c. 5. num. 82.
- Judæus non potest esse tutor Christiani pupilli, sed suorum filiorum sic.** c. 4. n. 32.
- Judæorum secta pejor secta Sacerdotum.** c. 4. num. 34.
- Judæus prohibetur habere Christianum mancipium, vel nutrices, vel famulos Christianos.** c. 4. n. 35.
- Judæus non potest ingredi scholas Christianorum etiam cum dispensatione Episcopi vel Principis.** c. 4. n. 39.
- Judæus crucis Christi inimicus.** ibid. n. 40.
- Judæus dignitatum & officiorum publicorum incapax.** c. 26. num. 12.
- Judæi à tutela non sunt immunes.** c. 26. nu. 35.
- Judæi non excusantur à tutela non Judæorum.** c. 35. reg. 1. n. 36.
- Judæi militiæ vacationem habuerunt.** cap. 35. regul. 1. num. 37.
- Judex laicus non potest clericum dare tutorem, sed à judice ecclesiastico dandus est, & an is perpetuum.** cap. 4. num. 25.
- Judex secularis, an possit cogere clericum ad suscipiendam legitimam tutelam.** cap. 14. num. 3.
- Judex nemine petente, ex officio pupillis tutorem dat vel curatorem, si viderit bona perire, vel æs alienum imminere, dummodo id faciat de consilio conjunctorum.** c. 17. n. 10.
- Judex habens jurisdictionem in personam pupilli, eidem dat tutorem, non alius.** cap. 20. num. 1. & 2. ampliatur ibid.
- Judex originis vel domicilii tutorem dat, etiam si nulla possideret bona.** c. 20. n. 4.

INDEX.

- Iudex domicilii hodiè communi-
ter tutorem dat, & ejus tutoris
administratio ad omnia pupilli
bona, etiam alibi sita, porrigi-
tur. c. 20. n. 8.
- Iudex non dat tutorem, nisi de-
ficiente testamentario & legi-
timo. c. 21. n. 1.
- Iudex non dat tutorem, nisi cum
legitima inquisitione. c. 22.
num. 1.
- Iudex quemlibet tutorem dare
potest. c. 23. n. 2.
- Iudex potest dare tutorem testa-
mento patris inutiliter datum.
c. 23. n. 3.
- Iudex plures simul potest dare
tutores. c. 23. n. 4.
- Iudex potest tutorem dare absen-
tem, & quando. c. 23. n. 5.
- Iudex non potest furiosum dare
tutorem. c. 23. n. 7.
- Iudex an spadones tutores dare
possit. c. 23. n. 8.
- Iudex tutorem filium familias
dare potest. c. 23. n. 18.
- Iudex omni impuberi tutorem
dare potest. c. 24. n. 1.
- Iudex ex causa potest remittere
confectionem inventarii. c. 32.
reg. 5. n. 97.
- Iudex ex causa potest venire con-
tra dispositionem testatoris,
& consulere utilitati impuberis
c. 32. n. 108.
- Iudex expensas à tutore in sala-
riis præceptorum pupilli fa-
ctas, admittet, si pupilli quali-
tas fuit, ut alicui disciplinæ o-
peram daret. c. 32. reg. 9. n. 145.
- Iudex potest tutorem, qui pecu-
niam pupillarem in usus suos
convertit, condemnare ultra
centesimas usuras, etiam si du-
plum excedant, quando con-
stat pupillum tantum damni
passum fuisse. c. 32. reg. 9. nu-
mero 209.
- Iudicis arbitrio relinquitur quan-
titas & qualitas alimentorum
præstandorum pupillo. cap. 32.
reg. 9. n. 221.
- Iudicis arbitrio relinquitur, pe-
nes quem pupillus educari de-
beat. c. 32. reg. 9. nu. 230.
- Iudex potest arbitrari pupillam
esse reponendam in monaste-
rio. c. 32. reg. 9. n. 231.
- Iudex voluntatem testatoris ser-
vare debet, ne c. ab ea recede-
re, nisi ex causa. c. 32. regul. 9.
n. 235.
- Iudex debet arbitrari, ut pupillus
educetur apud matrem hone-
stam. c. 32. reg. 9. n. 239.
- Iudex non debet facilè pupillos
retrahere ab illis, qui eos mul-
tis annis fideliter educarunt. c.
32. reg. 9. n. 255.
- ad officium Iudicis spectat face-
re ædificia refici. c. 32. regul. 9.
n. 266.
- Iudicis arbitrio relinquitur, quā-
do æs alienum urgere dicatur,
ut bona minorum alienari pos-
sint. c. 33. n. 9.
- Iudicis arbitrio relinquitur, quæ
res minorum præter prædia
commodius alienari possint.
n. 33. n. 13.
- Iudex debet se instruere de bonis
minorum convocando ami-
cos & necessarios pupilli. c. 33.
n. 16.
- Iudex inquirere debet, an potius
vendere bona immobilia mi-
noris expediat, quam obligare.
c. 33. n. 22.

PPP 5. Iu.

INDEX.

- Judici afferenti causam alienationis bonorum minoris esse justam non creditur, c. 33. n. 35
- Judex interponendo decretum in actibus ad suam jurisdictionem spectantibus, omnino sedere debet, ibid. num. 56
- Judex delegatus ad unam causam, in sua camera decretum interponere potest, c. 33. n. 58
- Judex curare debet ne lites ex litibus oriantur, ibid. n. 285
- Judex curare debet ne lites fiant immortales, ibid. n. 285
- Judex in causis dubiis potest quandoque partes cogere ad concordiam, ibid. n. 287
- Judex quomodo sciet, bonine an mali sint more tutoris, c. 36. reg. 1. n. 38.
- Judex ex officio potest remove-
re tutorem suspectum, c. 36.
reg. 3. n. 3.
- Judex potius sequi debet pupil-
lorum vel minorum utilita-
tem, quam legis, aut hominis
judicium, ibid. reg. 6. n. 3
- Judex delegatus potest dare tu-
torem, quando lis moveretur
adulto coram delegato, c. 37.
reg. 2. n. 84.
- Judex delegatus in beneficialib.
dat curatorem, c. 37. n. 85
- Judex delegatus potest in inte-
grum restituere, quando resti-
tutio in integrum venit cor-
ram eo incidenter, c. 37. n. 86
- Judicis arbitrio relinquitur,
quando perfecte dicantur
reddita rationes, c. 38. n. 12
- Judicis arbitrio relinquitur, an
expensa quae excedit redditus
pupilli, utilis sit & compu-
tanda tutori, nec ne, c. 40. n. 53
- Judicium agitatum cum tutore
qui non fecit inventarium, ibid.
nullum, c. 32. reg. 5. n. 11
- Jumenta antiquitus capita valde
cata, c. 3. n. 15.
- Juramentum in litem datur con-
tra tutorem, qui pupillum
defensum reliquit, c. 32. re-
g. 3 n. 7
- Juramentum in litem datur con-
tra tutorem, qui non confectum
inventarium, c. 32. reg. 6. n. 3
- Juramentum in litem datur
contra tutorem, qui non
exhibuit cum effectu librum
rationum, ibid. n. 5
- Juramentum in litem datur
contra eum, qui profert ob-
scurum & intricatum librum
rationum, ibid. n. 7
- Juramentum in litem non datur
contra tutorem qui non con-
fecit inventarium ob simpli-
citatem & rusticitatem, ibid.
n. 17
- Juramentum in litem non datur
contra tutorem non confectum
entem librum rationum, c. 32.
quod liberatus fuerit ab on-
re reddendi rationes, ibid. n. 18
- Juramentum a statuto requisitum
debet a tutoribus su-
eisdem verbis praestari, alia
tutela non valet, ibid. reg. 3
n. 54
- Juramentum minoris confirmandum
divisionem factam contra pre-
ceptum testatoris & disposi-
tionem legis, c. 33. n. 199
- Juramentum minori non obest
nisi fuerit prius certioratus
de beneficio suo, c. 33. n. 586
- Ju

I N D E X.

Iuramentum vere & præsumpti-
 ve dolo præstitum, non præ-
 iudicat minori, c. 33. n. 589
 Iuramentum super contractu fi-
 mulato interpositum, est nul-
 lum, & tali casu non est pe-
 tenda absolutio à iuramento,
 ibid. n. 591
 Iuramentum assertorium, quo
 iuravit omnia & singula con-
 tractus esse vera, non valet,
 tanquam appositum in frau-
 dem, ibid. n. 593
 Iuramentum minoris afferentis
 se maiorem, excludit à bene-
 ficio ætatis, non etiam nulli-
 tatis, ibid. n. 594
 Iuramentum minoris corporali-
 ter præstitum, excludit omne
 auxilium, ibid. n. 595
 Iuramentum, quando dicatur
 corporaliter præstitum, ibid.
 n. 596
 Iuramentum primum, quando
 præiudicat secundo, ibid. nu.
 601
 Iuramentum non firmat contra-
 ctum, in quo desunt solenni-
 tates probatoriæ requisitæ ad
 actum; quia dicuntur indu-
 ctæ ad utilitatem publicam,
 ibid. n. 603
 Iuramentum interpositum in
 contractu, facit ut calculus
 non possit retractari, cap. 38.
 num. 160
 Iuramentum in tutelis interpo-
 situm, facit ut locus non sit
 beneficio divisionis cap. 39.
 num. 166.
 Iuri proprietatis verborum ob-
 servantissimi, cap. 1. num. 2
 Iureconsulti non tam defini-

tione, quam descriptione uti
 solent, c. 2. n. 4
 Iuridici in quorum locum fur-
 rogati sunt, c. 19. n. 21
 Iurisperitus an excusetur à tute-
 la, c. 35. reg. 1. n. 118
 Ius patronatus an vendi vel do-
 nari possit cum universitate
 bonorum, c. 5. n. 65
 Ius civile quid proprie, c. 6. n. 3
 Ius revocandi donationes ex
 causa ingratitudinis, non
 transmittitur ad heredem, c.
 18. n. 48
 Iuvenis imbellis, c. 5. n. 120
 Iuvenis imberbis, ibid. numer.
 121
 Iuvenis pro impubere in Scevo-
 læ responso, ibid. n. 124
 admodum iuvenes qui dicantur,
 ibid. n. 126

L

Laicus an possit esse tutor cle-
 rici, c. 4. n. 29
 Laicus an possit esse procurator
 clerici, & syndicus ecclesiæ,
 c. 4. n. 29
 Laicus an jus patronatus præ-
 scribere possit, c. 5. n. 64
 pro Laudo præsumitur, cap. 38.
 n. 184
 à Laudo postmodum emologa-
 to, non est recedendum, ibid.
 n. 185
 Laudum & arbitramentum e-
 mologatum habetur ut trans-
 actio, ibid. n. 186
 Legata, testamenta, tutelæ, & li-
 bertates, qua lingua relin-
 qui, & dari debuerint, cap. 6.
 n. 23.

Le

INDEX.

- Legatum non potest conferri
in alterius arbitrium, c. 10. n.
32
- Legatis relictis filiis vel filia-
bus, non procedit in posthu-
mis, c. 12. n. 5.
- Legatum relictum filiabus, an
unicæ posthumæ debeatur,
c. 12. n. 7
- Legata & hereditates plerum-
que dantur ob merita, c. 26.
num. 5.
- Legatum agnoscere censetur
disponens de re legata, c. 32.
reg. 5. n. 62
- Legato relicto pro pupillis
pauperibus maritandis, illi
comprehenduntur, qui ne-
cesse habent laborare quoti-
die pro victu & vestitu, c. 35.
reg. 1. n. 144.
- Legatus qui procuravit sibile-
gationem, non gaudet privi-
legiis legatorum, c. 26. n. 52.
- Legatarii amici vocantur, c.
26. num. 6.
- Legitimæ administrationis ap-
pellatione venit confectio
inventarii, c. 32. reg. 5. n. 19
- Lex magis confidit de tutore,
quã de parte, c. 2. n. 19. & c.
31. effect. 1. n. 18
- Lege 12. Tabul. multipie, ac
sanctæ statuta de tutoribus, c.
6. n. 14
- Lex Africana, ergo difficilis,
c. 7. n. 15
- Legis absolutè facta mentio,
intelligitur de lege 12. Tab.
c. 7. n. 23
- Lex specialis debet attendi
præ generali, c. 9. n. 69
- Lex vel statutum loquens de fi-
liis, etiam posthumos inclu-
dit. cap. 12. n. 11
- Lex magis confidit de pre-
quam de matre. c. 15. n. 15
- Lex Attilia quo tempore in-
fuerit, c. 19. n. 2
- Attiliorum familia apud o-
manos ingentium virom
ferax, c. 19. n. 3.
- Lex Julia & Titia, c. 19. n. 1
- Lex Claudia, ibid. n. 8.
- Lex Platonis de furioso, c. 8.
n. 16
- L. Clarum, C. de anthor. præston-
servatur in Parlamentis
32. reg. 9. n. 74
- L. quæ tutores, C. de admin. t. in
Gallia ubique exolevit
33. n. 147
- Lex 2. C. de rescind. vend.
cum non habet in transac-
ne, c. 33. n. 295
- Lex Agraria, cur repudiata
33. n. 426
- L. vi. C. si major fact. quato
locum non habeat, c. 33.
567. 569
- Lex Platonis de pubertate ab-
manda, c. 37. reg. 1. n. 34
- Lex taxative loquens de pupib.
habet etiam locum in adul-
& econtra, c. 37. reg. 2. n. 64
- Lex Platonis, de petendo tu-
rem in locum mortui tut-
ris, & non petentis pœna,
37. reg. 2. n. 130
- Libera persona quæ, c. 3. n. 2
- Liberum caput quomodo acci-
piatur in definitione tutel-
c. 3. n. 28.
- Liber populus, c. 3. n. 29
- Liberum quid, c. 3. n. 30
- Libere, verbum importat tota
litate, c. 3. n. 32
- Libere, dictionis vis, c. 3. n. 3
- Lib.

INDEX

- liberatio facta tutori generali-
 ter non tollit quo minus tutor
 conveniri possit ratione reli-
 quorum. c. 38. n. 26.
 liberatio se non extendit addo-
 lum futurum & verum, licet
 liberatio sit ampla. c. 38. n. 28.
 generali Liberatione non ve-
 nit id quod potest vendicari,
 & apud tutorem adhuc est. c.
 38. n. 29.
 liberatio facta tutori generaliter,
 non tollit quo minus tutor
 conveniri possit ratione doli,
 qui consilium in faciendo. c. 38.
 num. 30.
 liberatio testatoris de non red-
 dendis rationibus non relevat,
 quando quis administravit
 ante inventarii confectionem,
 vel decretam administratio-
 nem. c. 38. n. 33.
 liberatio de reddenda ratione
 non excusat tutorem à dolo,
 vel fraude. c. 38. n. 36.
 liberatio geminata, & ratificata
 ex intervallo à minore, facit
 ut tutor, qui semel reddidit ra-
 tionem, non teneatur iterato
 reddere. c. 38. n. 127.
 liberatio rationum dolo obten-
 ta, iterum reddi debet, licet
 fuerit jurata. c. 38. n. 135. 175.
 liberatio generalis dolosè facta
 nihil valet, nec comprehendit
 ea, quæ extant penes libera-
 tum, & quæ tenebatur resti-
 tuere. c. 38. n. 174.
 Liberorum appellatione qui ve-
 niant. c. 8. n. 24. & c. 12. n. 33.
 Liberorum numerus an excuset
 ab honoribus. c. 26. n. 11.
 Liberti solent notitiæ causa tuto-
 res dari. c. 7. n. 19.
 Libertus filiis patroni sub poena
 deserti officii, sive obsequii
 tutorem petere tenetur. c. 18.
 n. 24.
 Liberti an tutores esse possint. c.
 23. n. 14.
 Libertus idemque tutor pupillæ,
 eam in uxorem ducens, vel fi-
 lio suo tradens, relegatur. cap.
 31 effect. ult. n. 19.
 Libertus tutor à seipso non exi-
 gens quod debuit, removetur
 ut suspectus, & venit punien-
 dus. c. 32. reg. 9. n. 28.
 Libertus, qui non potest patro-
 num de suspecto accusare, non
 prohibetur iudicis officium
 implorare. cap. 32. regul. 9. nu-
 mer. 59.
 Libertus nullam habet excusa-
 tionem à tutela, vel cura fi-
 liorum patroni. c. 35. regul. 1.
 n. 24.
 Libertus qui jus aureorum an-
 nullorum impetravit, pro in-
 genuo & libertino habetur, ut
 tutoris datio teneat. c. 35. reg.
 1. n. 28.
 Libertus cogitur fieri patroni li-
 beris curator, quorum fuerat
 & tutor. c. 35. reg. 1. n. 215.
 Libertus fraudulenter admini-
 strans removetur & punitur. c.
 36. reg. 5. n. 8.
 Libertus non potest accusare pa-
 tronum suum crimine suspecti
 tutoris. c. 35. reg. 6. n. 9.
 Liberti possunt tutores patrono-
 rum suorum sive filiorum pa-
 troni sui accusare de suspecto.
 c. 35. reg. 7. n. 18.
 Literas nescire quis dicatur. c. 35.
 reg. 1. n. 10.
 Litigare volens cum pupillo ad
 vali-

INDEX.

- validandum iudicium, vocatis
conjunctis, affinibus & amicis
patris pupilli, tutorem à iudice
pupillo dari petere poterit. cap.
17. n. 9
- Litigare quis facile non debet, sed
ante benè deliberare. cap. 33.
n. 258
- Lites maximè sunt execrandaë,
ibid. n. 255
- Lis causa multorum malorum.
ibid. n. 259
- Lites inter cives sunt damnosaë
Reipublicaë, ibid. n. 260
- Litis causa multi deducti sunt ad
egestatem, & propriam patriam
reliquerunt. ibid. n. 261
- Lites citò exp. diri Reipublicaë
interest, ibid. n. 264
- Litis prosecutio sumptuosa, la-
boriosa, & molesta. ibid. num.
266
- Litis occasio amputanda est, quo-
ad fieri potest. ibid. n. 267
- Litibus finem imponere est favo-
rabile. ibid. n. 282
- Livius quo tempore vixerit. c. 15.
n. 21
- Locatio rei minoris non valet
etiam ad novem annos. c. 33.
n. 403
- Locatio ad longum tempus æ-
quiparatur emphyteusi. ibid.
n. 404
- Locatio ad novem annos æqui-
pollet venditioni, eisdemque
regulis constat. ibid. n. 480
- quid de Locatione ad longum
tempus, cujus unicum est pre-
tium. ibid. n. 409
- quid de Locatione ad vitam lo-
cantis, vel conducentis. ibid.
n. 410
- Locatio ad longum tempus non
valet ad novem annos, c. 33.
ibid. n. 413.
- Locatio etiam ad modicum tempus
non valet, quando fierent ob-
potentior, à quo non potest, non
nisi difficulter recuperari illud.
n. 416
- Locatio cum fit sine expressione
certi temporis, intelligitur
uno anno tantum. ibid. num.
417
- Locupletior, quando quis dicatur
factus. c. 33. n. 128
- Locupletior ut quis dicatur
factus, inspicitur tempus, con-
iudicium accipitur, id est, tem-
pus litis contestationis. ibid.
n. 129
- Locupletior præsumitur factus,
qui recepit pretium, nec
paret consumptum. ibid. num.
134
- Lycurgi Lacedæmoniorum præ-
cipis integritas. c. 4. n. 12
- Lycurgus legislator Lacedæmonio-
norum, quo tempore vixerit.
c. 6. n. 6
- Lycurgus tutor Charilli fratris
filii. c. 6. n. 7
- Lycurgus nudas voluit exhiberi
virgines puberes. c. 37. reg.
n. 35

M.

- Magistratus moniti ut darent
curatorem, si non dederint
tenetur non habenti. c. 18. n. 28
- Magistratus collegam tutorem
dare potest, c. 19. num. 17
- Magistratus onus. c. 26. n. 32
- Magistratus poena different
care curatorem furioso. c. 20.
num. 8

MagM

I N D E X.

- Magistratus non exigens satisfactio-
nem, tenetur pupillo vel
adulto in subsidium, c. 32.
reg. 7. n. 33
- Magistratus præstare tenetur pe-
riculum tutoris parum ido-
nei. ibid. n. 37
- Magistratus non tenetur pupillo
de futuris casibus, ibid. n. 40.
- Magistratus cautionem à tutori-
bus non exigens, habetur loco
fidejussoris, ibid. n. 46
- Magistratus moniti, si non dede-
rint tutores vel curatores, te-
nentur ad damnum quod me-
dio tempore passi sunt impu-
beres, ibid. n. 53
- Magistratus municipalis data o-
pera tutelam differens in suc-
cessores suos, vel satisfactio-
nem data opera differens, quoad
successores accipiat, tenetur
ad damnum, quod pupillus
medio tempore pati posset,
ibid. n. 54
- ad Magistratus, qui tutores con-
firmant sine inquisitione, per-
tinet periculum administra-
tionis, ibid. n. 57
- Magistratus tenentur, si Præses
provinciae eos satis exigere
jusserit à tutoribus, & non
exegerint, ibid. n. 59
- ad Magistratum non pertinet
periculum tutoris qui satis
non dedit, si tempore finitæ
tutelæ tutor reperiatur sol-
vendo, ibid. n. 63
- Magistratus non tenetur pupil-
lo, nisi in subsidium, in eo,
quod de bonis tutoris servari
non potest, ibid. n. 68.
- Magistratus majores qui dicantur,
c. 35. reg. 1. n. 191
- Magistratus futurus excusatio-
nem non habet à tutela ibid.
n. 106.
- Magistratus providere debet ne
pupillum committat inimi-
mico, c. 35. n. 164
- Magistratus si tutorem propter
inimicitias dederit, quid ju-
ris, c. 35. n. 165
- Magistratus virum arguit, c. 36.
reg. 6. n. 2
- contra Magistratum non agitur
actione tutelæ, nisi exclusis
tutoribus, collegis, & fide-
jussoribus, c. 36. reg. 6. n. 265
- Magister pagorum, c. 27. n. 37
- Marcus Antoninus eximie do-
ctrinae & probitatis Princeps,
c. 1. n. 32
- Mandatum speciale derogat ge-
nerali, c. 9. n. 70.
- in generali Mandato non venit
delictum, c. 31. effect. 6. n. 8
- Mandans gerere, vel patiens aliū
gerere, cum ipse facere debue-
rit, sine illius discussione re-
cta conveniri potest, nec ex-
cusabitur mandans, c. 31. ef-
fect. 2. n. 10
- Maritus ignorans, si detur cura-
tor uxori, excusatur à pœna
Senatusconsulti, dum tamen
aliū petat substitui, c. 31.
effect. ult. n. 26
- Maritus excusatur curam acci-
pere uxoris suæ etiam se im-
miscendo, cap. 35. regul. 1. n.
39
- Maritus potest esse procurator
ad litem uxoris, ibid. n. 40
- Masculinum non concipit fœ-
mininum, & an sit perpetuum,
c. 12. n. 4

Ma-

INDEX.

Mater & avia tutrices esse possunt filiorum suorum, c. 7. n. 41
Mater tenetur ventri curatorem petere, c. 8. n. 33
Mater liberis tutorem non dat sine confirmatione, c. 8. n. 38
Mater non potest filio dare tutorem, si pater ei alium testamentum tutorem dederit, c. 8. n. 39
Mater quæ in potestate patris est, filiorum suorum tutrix esse potest, sine consensu patris, c. 9. n. 7
Matris & patris appellatione, qui veniant, c. 9. n. 64
Mater & avia tutrices esse possunt, absque aliqua impetratione jure authenticorum, c. 9. n. 52.
Mater in educatione liberorum præfertur agnatis, c. 9. n. 54
Mater non admittitur, quamdiu spes est tutelæ testamentariæ, c. 13. n. 8
Mater vel avia tutrix legitima, non habet exercitium, nisi tutela fuerit decreta, c. 14. n. 7
Mater & avia licet excludantur ab hereditate, non tamen à tutela, c. 15. n. 5
Mater & avia invitæ non fiunt tutrices, c. 15. n. 8
Mater minor 25. annis, non potest esse tutrix, c. 15. n. 18
Mater præfertur in tutela avo & aviæ, c. 15. n. 24
Mater filii spurii potest esse tutrix, c. 15. n. 25
Mater sæper certa est, c. 15. n. 26
Mater succedit filiis spuriiis, c. 15. n. 28
Mater, etiã in potestate patris,

filiorum suorum tutrix esse potest, c. 15. n. 32
Mater creditrix, vel debitorum pilli, tutrix esse potest, c. 15. n. 41
Mater etiam pauper, dato in suo fidejussore, tutrix esse potest, c. 15. n. 35.
Mater & avia, omnibus agnatis & sic legitimis & datis præferendæ sunt, c. 15. n. 6
Mater in tutela præfertur fratribus, cum quibus pariter succedit, c. 15. n. 37
Mater præfertur patruo, licet filii successionem excludat, c. 15. n. 38
Mater etiam dato alio tutore intra tempora, & ante mortem, volens præfertur, & si volens removeretur, c. 15. n. 4
Mater testamentario tutorem præfertur, c. 15. n. 41. amplius, n. 42.
Mater non admittitur, quamdiu spes est testamentariæ tutelæ, sed interim locus est datus, c. 15. n. 43
Mater an præferatur legitimis ascendentibus vel descendentibus, c. 15. n. 46
Mater intra quatuor menses vel aliud tempus à statuto præfixum, debet assumere tutelam, c. 15. n. 49
Mater tutrix solet apud acta juramento promittere, quod ad secundas nuptias non convolabit; secus hodie, c. 15. n. 5
Mater tutrix secundis nuptiis apud acta renunciare, eamque renunciationem in testamentum sive testationem redigere debet, c. 15. n. 52
Mater

INDEX

Mater tutrix testamentaria secundis nuptiis an renunciare debeat, c. 15. n. 54

Mater & avia, non admittuntur ad tutelam, nisi renunciaverint SC. Vellejano, c. 15. n. 59

Mater & avia, an tempore renunciationis SCti Vellejani debeant certiorari de ejus beneficio, c. 15. n. 16

Mater & avia fidejussores ut tutrices dantes, illi non obligantur, si non renunciaverint SC. Vellejano, c. 15. n. 62

Mater vel avia tutrix renunciat Vellejano, & omni alio legis auxilio, c. 15. n. 65

Mater an pro debito contracto ratione tutelæ carcerari possit, c. 15. n. 66.

Mater & avia, tutrices, expresse tenentur obligare bona pro defensione pupilli, c. 15. n. 69.

Mater, vel avia, an liberentur dando fidejussores, pro assumptione tutelæ tales, quas possunt, c. 15. n. 71

Matris vel aviæ gesta ante renunciationem, quatenus valeant, c. 15. n. 73

Mater vel avia convolans ad secundas nuptias, tutrix esse definit, c. 15. n. 74

Mater vel avia tutrix testamentaria data, an amittat tutelam convolando ad secundas nuptias, c. 15. n. 75

Mater an reassumat tutelam ob mortem secundi mariti, c. 15. n. 77

quid in matre sponsalia contrahente de presenti, non tamen cognita, c. 15. n. 78

Matre transeunte ad secunda vo-

ta tutela insolidum remanet apud tutorem testamentarium, nec potest Iudex alium adjungere, si testamentarius solus sit sufficiens, c. 15. n. 80

Mater transiens ad secunda vota antequam filiis impuberibus alium tutorem ordinari curaverit, & rationem reddiderit, & reliqua persolverit, privatur successione eorumdem, c. 15. n. 84

an idem in Matre inhonestè vivente, c. 15. n. 85

Matri non sufficit petere tutorem, sed instare debet, ut datus ad administrandum compellatur, & an illa duo requisiti concurrere debeant, cap. 15. n. 86

Matrem an excuset ignorantia in petendo tutorem, cap. 15. n. 87

Mater in dubio docere debet, se prius implevisse, ut non repellatur à successione filii defuncti, c. 15. n. 88

Mater tutrix filiorum non jurans, sed tantum renuncians secundis nuptiis, incidit in easdem poenas, in quas incideret, si jurasset, c. 15. n. 89

Mater volens ad secundas nuptias transire, an teneatur petere tutorem filio, si is habeat agnatos, ad quos spectet legitima tutela, c. 15. n. 90.

Mater non petens tutorem filiis an privetur omnibus legatis, & fideicommissis sibi obvenientibus à viro & patre pupilli relictis, ibid. n. 91

quid in donatione causa mortis, ibid. n. 92

INDEX.

- Matre de facto administrante, absque susceptione legitimæ tutelæ, an secundi mariti bona sint obligata. c. 15. n. 98.
- Mater non incurrit pœnas secundo nubentis finita tutela pubertatelibororū. c. 15. n. 99.
- Mater quæ acceptavit & gessit tutelam filii impuberis, an si eo mortuo transferat ad secundas nuptias, non reddita ratione fratribus impuberis defuncti, incidat in pœnas, de quibus in *Auth. eisdem pœnis*, C. de secund. nupt. c. 15. n. 100.
- quid in Matre ingrediente monasterium. c. 15. n. 101.
- Mater quæ petito tutore filiis, & reddita ratione administrationis, transit ad secundas nuptias, an patiatur pœnas, ob id, quod per errorem calculi minus solverit de reliquis, quā debuerit; & quid si in parva quantitate fuerit erratum. c. 15. n. 102.
- Mater excusatur, si reddat rationem secundum juris dispositionem, non tamen statuti requirentis forte præsentiam alicujus, qui non fuit adhibitus. c. 15. n. 103.
- Mater an filius egentis tutorem petere teneatur, ut non incidat in pœnas. c. 15. n. 104.
- Mater, quæ petito tutore filiis, & reddita ratione transit ad secundas nuptias, an incidat in pœnam, si propter pauperatatem reliqua restituere non potuit. c. 15. n. 105.
- Mater an excusetur à pœna, si non habeat, de quo rationem reddat. c. 15. n. 106.
- Mater minor 25. annis, an teneatur pœnis *Auth. ejusdem pœnis*, C. de secund. nupt. c. 15. n. 107.
- Mater executrix testamenti non privatur officio executionis convolando ad secunda vota, c. 15. n. 108.
- Matri non est permissum exemplariter substituere, si liberi vitricum inducat, secus in patre. c. 15. n. 116.
- Mater binuba non revocat colata per donationem in liberos primi matrimonii, præter textu ingratitudinis, secus in patre. c. 15. n. 120.
- Mater licet vehementius amanda dicatur, pater tamen constantius. c. 15. n. 122.
- Mater cōtractis secundis nuptiis ipso jure tutrix esse desinit; & est locus legitimo. c. 16. n. 7.
- Mater acceptans tutelam filiarum, transeat ad secunda vota, accedens judicis officium pro tutoris provisione, dat locum tutori dativo, non legitimo. c. 16. n. 9.
- Mater intra annum petere debet idoneum tutorem liberis, si ipsa non velit esse, alioqui privatur successionem liberorum. c. 18. n. 1.
- Mater & reliqui ascendentes non petendo tutorem infra annum, an sint privandi legitimam suam. c. 18. n. 10.
- Mater non petens curatorem filio suo pupillo in casibus, in quibus necessarius est curator pupillo, privatur successionem filii. c. 18. n. 11.
- Mater prægnans ventri curatorem non petens, privatur successionem.

I N D E X

cessione, si posthumus nascatur, & post moriatur, cap. 18. n. 12

Mater non solum tenetur petere, nominare, & curare, ut detur tutor: sed necesse est eos compellere, ut sese immisceant tutelæ, & eam legitimè administrent, c. 18. n. 13

Mater petens malum, vel inidoneum tutorem filiis, expellitur legitima eorum hereditate, ibid. 16

Mater in locum reiecti, remoti, excusati, vel etiam defuncti, alium tutorem petere debet, ut non privetur successione. ibid. n. 17

Mater naturalis tenetur petere tutorem liberis intra annum, ad instar matris iustæ & legitimæ, ibid. n. 18

Mater rustica an excusetur non petendo tutorem filius intra annum, ibid. n. 19

Mater vel alia persona non acceptata tutela, etiam si bene & legaliter administraverit negotia pupilli, privatur successione, ob id quod non petierit tutorem, ibid. n. 23

Mater & alii excusantur in non petendo tutorem, si id differant, ut pupillus à creditoribus non possit conveniri, ibid. n. 36

Mater iuste impedita excusatur in non petendo tutorem liberis, ibid. n. 33

Mater excusatur in non petendo tutorem, existente testamentario, ibid. n. 38

Mater excusatur in non petendo tutorem, si intra annum ab alio

fuerit præventa, ibid. n. 41

Mater minor annis non petendo tutorem intra annum, an excusetur, ibid. n. 43

Mater prodiga excusatur in non petendo tutorem filiis, ut non privetur successione, ibid. n. 45

Mater ingrediens monasterium intra annum, & non petens tutorem, an privetur successione, ibid. n. 46

Mater ob non petitum tutorem, licet privetur successione, non tamen legato particulari sibi facto, ibid. n. 49

Mater non petendo tutorem, non privatur successione si deicommissaria, ibid. n. 50

idem in successione vulgari servatur, ibid. n. 51

Mater non petendo tutorem intra annum, apud Gallos non privatur successione filii, sed mulctatur pecunia pro iudicantis arbitrio, ibid. n. 29

Mater impuberi tutorem non petens, si post pubertatem filius decedat, non privatur successione filii, ibid. n. 30

Mater & avia, quamvis per agnatos exclusæ in successione, non tamen excluduntur à tutela & cura filii, cap. 28. n. 78

Mater tutrix ex testamento, si administret, licet inventarium non faciat, & tutelam confirmari perat, tutrix est, sed quo ad onera tantum, c. 31. effect. 2. n. 6

Mater tutrix mandatis contutori, vel alteri ut gereret, censetur fecisse suo periculo, contra

INDEX.

- quem ei competit actio, eo nomine etiam finita tutela, c. 31. effect. 2. n. 8
- Mater pupillæ, cum tutore filiæ suæ, vel filio tutoris recte contrahit, c. 31. effect. ult. n. 24
- Mater tutrix tenetur conficere inventarium, c. 32. reg. 5. n. 24.
- Mater tutrix testamentaria, inventarium conficere tenetur, etiam si testator ei confectio- nem inventarii remiserit, ib. reg. 2. n. 26
- Mater non conficiens inventa- rium mox cum facere potest, & creata fuit, si privatur suc- cessione filiorum, usufructu, donatione propter nuptias, & in litem juratur contra ean- dem, ibid. n. 27
- Mater satisfacere tenetur, ibid. reg. 7. n. 22.
- Mater debitorum filiorum à tutela non repellitur, ibid. reg. 9. n. 240
- Mater in dubio præfertur fratri adulto ipsius pupilli, ibidem n. 241.
- Mater jurefforum nō potuit ef- se tutrix, etiam si judex eā con- firmasset, c. 35. reg. 1. n. 182
- Mater transiens ad secunda vo- ta, ipso jure tutrix esse desi- nit, c. 36. reg. 1. n. 39
- Mater tutrix an obstante prohi- bitione testatoris, de reddi- tionerationis teneatur solve- re reliqua, c. 38. n. 31
- Mater quæ filii negotia tractavit tenetur reddere rationem fi- lio, & tenetur de dolo & ne- gligentia, c. 38. n. 56
- Matris bona filiis tacite sunt obligata pro administratione, c. 31. n. 61
- Mater licet petat tutorem dari filio ejus periculo, non tamen tenetur ex illo facto, nisi hoc expressum fuerit judicis de- creto, c. 39. n. 264
- Medici docentes Romæ, vel in aliqua civitate Regia, vaca- tionem habent à tutela vel cura, c. 35. reg. 1. n. 203
- Medici non probati decreto or- dinis, non excusantur à tute- la, c. 35. n. 205
- idem quando non bene, & sedu- lo suo munere funguntur, ib. n. 206
- idem quando docent, vel me- dentur alibi quam in patria, ibid. n. 207
- Mensores frumentarii excusan- tur à tutela, ibid. n. 226
- Mensor quis, ibid. n. 228
- Miles à judice tutor non datur, c. 23. n. 36
- Miles curatorem testamento dare nequit, c. 29. n. 14
- Miles à tutela excusatur, c. 35. reg. 1. n. 184
- Miles veteranus quis, & an ex- cusetur à tutelis paganorum, c. 35. n. 186
- Milites veterani ab una tutela filiorum conveteranorum vacare non possunt post an- num missionis, ibid. n. 187
- Milites veterani ignominia di- missi immunitatem non ha- bent à tutela, ibid. n. 189
- Ministri ecclesiæ, an possint à judice dari tutores, c. 23. n. 37
- Minor septennio in jus vocari non potest, ut legitimè com- pareat, sed vel tutor, si quem habet, citari debet, vel eo de- ficiente, citandi sunt proxi- mio-

INDEX

- miores agnati & cognati infantis. c. 14. n. 12.
- Minor 25. annis, licet proximus, tutor esse non potest. cap. 15. n. 16
- Minor 25 annis ante Justinianum non potuit esse fiduciarius tutor. ibid. n. 17.
- Minor 25. annis à iudice non datur tutor. c. 23. n. 28
- Minor 25. annis non potest dari curator bonis absentis. c. 28. n. 75
- Minor procuratorem constituit authore tutore in causa gravi. c. 30. n. 6
- Minor contrahens procuratorio nomine dominum obligat. c. 30. n. 169
- Minor impetrans literas regias ad obligationem annullandam, si annullata fuerit, non tenebitur is, qui se pro eo obligaverit. c. 31. effect. 5. n. 8
- Minor non potest esse in iudicio criminali sine tutoris vel curatoris autoritate. c. 32. reg. 9. n. 14
- Minor in iudicio criminali negans sine curatore, licet crimen crescat propter suam negationem, & beneficium contentis perdat, tamen restituitur. ibid. reg. 9. n. 65
- Minor si delictum in tormentis confiteatur sine curatore talis confessio ei non nocet. ibid. n. 67
- Minor sine curatore potest extra judicialiter confiteri. ibidem. n. 75
- Minor punitur ex confessione facta in iudicio in delictis atrocissimis, ut in crimine læsæ Majestatis. ibid. num. 76
- Minoris est electio, utrum petat rem emptam ex pecunia sua, licet non nomine suo, vel pecuniam ipsam cum usuris centesimis. ibid. n. 181
- Minorum prædia non sunt alienanda, cum extant pecuniæ. c. 33. n. 11
- Minoris bona cum ex causa alienantur, probari debet causa. ibid. n. 34
- Minor non potest sine decreto alienare prædia, etiam inter affines & sanguine conjunctos. ibid. n. 73
- Minor se majorem iurans, licet beneficium restitutionis tollat, non tamen nullitatis allegationem. ibid. n. 74
- Minor etiam obtenta venia, non potest sine decreto alienare immobilia. ibid. n. 76
- Minor non potest sine decreto Prætoris alienare bona, quæ alias ejus pater habebat venalia. ibid. n. 113
- Minor non potest sine decreto alienare fundum emphyteuticum. ibid. n. 114
- Minor non potest sine decreto alienare argentifodinas, salinas. ibid. n. 115
- Minor non potest sine decreto alienare fundum, à se bona fide possessum. ibid. n. 116
- Minor fundum sterilem sine decreto alienare non potest. ibid. n. 118
- Minor non alienat bona communia sine decreto. ibid. n. 119
- Minorum prædia alienari non possunt, etiam ob debitum fiscale. ibid. n. 122

Qqq 3 Mi

INDEX.

- Minor jure digestorum sine decreto judicis alienare potest res mobiles, quæ servando servari possunt. *ibid.* n. 142
- Minor sine decreto, & autoritate tutoris non potest cedere actiones, vel jura sua. *ibid.* nu. 150
- Minor non potest sine decreto cedere jus, vel actionem competentem ad rem immobilem. *ibid.* n. 152
- Minor sine decreto & autoritate tutoris, potest cedere actionem ex necessitate contractus, cum defuncto initij. *ibid.* nu. 156
- Minor potest sine decreto & autoritate judicis cedere actionem ex causa transactionis. *ibid.* n. 157
- Minor adversus fructuum venditionem non restituitur. *ibid.* n. 170
- Minor apud suos perinde ac major liberam habet fructuum administrationem. *ibid.* n. 171
- Minorum bona pignori dari non possunt. *ibid.* n. 182
- Minor non potest dare pignori fundum à se emptum, ut inde residuum pretij venditori solvat. *ibid.* n. 183
- Minorum bona communia sine decreto dividi non possunt. *ibid.* n. 189
- Minor provocans ad divisionem, si postea transigat in presentia amicorum, potest restitui, si aliud gravamen non habeat. *ibid.* n. 201
- Minor an possit provocare ad divisionem fructuum & reddituum annuorum, *ibid.* n. 203
- Minoris bona ex causa dividi possunt, ut si socius vel frater est rixosus. *ibid.* n. 205
- Minoris bona ex causa dividi possunt, quando provocaretur ad divisionem à majore. *ibid.* n. 211
- Minor sine decreto judicis dividere potest hereditatem, in quantum sunt bona mobilia. *ibid.* n. 222
- Minor 25. annis potest ingredi monasterium, cujus bona requiruntur monasterio, etiam sine curatore. *ibid.* n. 320
- Minor in ultima voluntate integram habet personam. *ibid.* n. 321
- Minor potest pro executione ultimæ voluntatis in testamento permittere alienationem bonorum immobilium. *ibid.* n. 323
- Minor juri suo renunciando operationis in integrum juvatur. *ibid.* n. 329
- Minor sine decreto potest causam remunerationis donare. *ibid.* n. 336
- Minor infans heres venditoris potest restitui adversus tacitam remissionem. *ibid.* n. 352
- Minor non potest renunciare sine decreto. *ibid.* n. 377
- Minor 14. annorum sine curatore potest renunciare beneficio ecclesiastico. *ibid.* n. 380
- Minor non potest repudiare delata bona, sine prætoris decreto. *ibid.* n. 381
- Minor non potest in solutum dare bona sua, sine decreto Prætoris. *ibid.* n. 389
- Minor restituitur adversus alienationem

INDEX.

- nationem ab alio factam in re quæ majorum ejus fuerit, licet justo pretio facta. *ibid.* n. 424
- Minorum prædia sine decreto alienari possunt ex testatoris dispositione. *ibid.* n. 427
- Minoris bona tacite obligantur pro dote, sine alia solemnitate. *ibid.* n. 436
- Minoris bona inuenta sunt domino tacite obligata, licet non intervenerit decretum. *ibid.* n. 438
- Minoris bona intrantis religionem, transferuntur in monasterium, sine aliqua solemnitate. *ibid.* n. 439
- Minor sine decreto vendit, quod testator vendi jussit. *ibid.* num. 440
- Minor sine solemnitate statuti potest hereditatem patris retinere, nec objici poterit, quod hereditas non fuerit legitime adita. *ibid.* n. 443
- Minor potest actum facere nomine & periculo alterius, ut Procurator vel aliter. *ibid.* n. 469
- Minor & mulier possunt contrahere alieno nomine, sine solemnitate statutorum. *ibid.* n. 472
- Minor non potest esse tutor legitimus. *ibid.* n. 474
- Minor ad eligendum Prælatum, vel quid simile faciendum suo nomine, est inhabilis. *ibid.* n. 475
- Minor promittens vel alienans rem alienam domino consentiente, cui postea succedat, non potest hujusmodi promissionem infringere. *ibid.* n. 476
- Minor obligatur ex delicto, vel quasi, licet lex prohibeat illum se obligare. *ibid.* n. 507
- Minor sine decreto feudum, vel emphyteusim alienans, eo non privatur. *ibid.* n. 511
- Minores non restituuntur adversus verum dolum. *ibid.* num. 513
- Minor qui factus major dolum in contractu ab adversario adhibitum scivit, si non contradixit, dolum remisisse dicitur. *ibid.* n. 522
- Minor si effectus major ignoravit vel dubitavit, sub qua forma olim à se celebratus fuerit, contractus, non dicitur eum ratum habuisse, ex lapsu temporis. *ibid.* n. 571
- Minor licet juraverit, data tamen enormi læsione, contravenire potest, petens ad cautelam absolutionem à juramento. *ibid.* n. 578
- Minor anno 14. ætatis potest resignare beneficia, & pro eis agere, sed læsus facile restituitur. *ibid.* n. 610
- Minor in beneficialib. reputatur major. *ibid.* n. 611
- Minor 25. annis major tamen 14. annis in beneficialib. potest in judicio agere per se, vel per alium, sine solemnitate & beneficio renunciare. *ibid.* n. 612
- Minor legitimam personam habet standi in judicio, in causa matrimoniali. *ibid.* n. 614
- Minor non potest vèdicare prædiū sine decreto venditum, quando æstimationem consecutus fuerit actione tutelæ. *ibid.* n. 617

INDEX.

- Minor 25. annorum hodie non potest esse tutor, etiam si velit, nec opus est excusatione, c. 35. reg. 1. n. 180.
- Minor ante vigesimum quintum annum non admittitur ad munera & honores, c. 35. n. 181.
- Minor in testamento tutor scribi potest, ibid. n. 183.
- Minor 25. annis non potest habere ecclesiam parochialem, c. 37. reg. 2. n. 19.
- Minor 25. annis stipulari non potest, ibid. n. 7.
- Minores ante annum vigesimum quintum curatorem auxilio reguntur, nec eis committitur administratio, licet rem suam bene gerant, ibid. n. 23.
- Minor 25. annorum dicitur exephebus à Cujacio, ibid. num. 30.
- Minore mortuo absque heredibus & venientibus ab intestato, quis succedat, fiscusne, an tutor vel curator, ibid. num. 113.
- Modestinus I Ctus quo tempore vixerit, c. 4. n. 45.
- Modestinus Iulii Maximini Alexandri Imperatoris filii institutor, c. 4. n. 46.
- Modica non sunt curanda, c. 26. n. 56.
- Modicum & nihil æquiparantur, ibid. n. n. 57.
- in re Modica cessat doli præsumptio, c. 32. reg. 5. n. 49.
- in Modicis seu minimis statum privatæ scripturæ, & simplici iuramento tutorum & curatorum, c. 32. reg. 5. n. 50.
- Mora contrahitur in iudice re ipsa, & sine interpellatione, c. 32. reg. 4. n. 5.
- Mora in non conficiendo inventario purgari per tutorem potest infra breve tempus, si ad ministracionem se non ingesserit, ibid. reg. 5. n. 92.
- Mora purgari potest, cum dies & poena à lege est apposita, c. 18. n. 21.
- Moræ purgatio non admittitur quando executio facta est à lege, c. 18. n. 22.
- Mora non contrahitur per interpellationem factam ad ultimum, super re immobili sine auctoritate iudicis, cap. 33. num. 387.
- Mulier olim fuit in perpetua tutela, c. 5. n. 6.
- Mulieres nudæ in scenam apud Romanos prodire solebant, c. 5. n. 100.
- Mulier in multis locis contrahere nequit sine consensu maritali, c. 7. n. 52.
- Mulieres apud Ultrajectinos in iudicio nihil agere possunt sine tutore electo, c. 7. n. 53.
- Mulier in multis melioris est conditionis quam vir, c. 15. n. 64.
- Mulier quando inhonestè vivere dicatur, c. 15. n. 95.
- Mulier Milefia accepta à substituto pecunia, partum suum medicamentis abegit & necavit, cap. 32. regul. 9. num. 260.
- Mulier minor dotem sine decreto constituere non potest de rebus immobilibus, c. 33. n. 325.

Mu-

INDEX.

- Mulier si rem prius vendiderit cum auctoritate viri, consensus trahitur ad consequentia. c. 33. n. 497
- Mulieres pietate ductæ accusare tutorem suspectum possunt, c. 36. reg. 7. n. 8
- Mulieres accusare & postulare prohibentur, c. 36. reg. 7. n. 9
- Mulier non potest procuratoris munus obire, & ab omnibus civilibus aut publicis officiis remota est, c. 36. reg. 7. num. 10
- Mulier in manum viri veniens, cum capite fortunas suas in familiam ac domum mariti transfert, c. 37. reg. 2. n. 146
- Mulier in manum viri veniens, transfert omnia in virum dotis nomine, ibid. n. 147
- Mulier maritum habens, tutorem non habet, ibid. n. 148
- Munera solemnia quæ dicantur, c. 32. reg. 9. n. 150
- Mutus tutor esse non potest, c. 9. n. 34
- Mutus factus ex accidenti, an definat esse tutor ipso jure, c. 9. n. 38
- Mutus & surdus à iudice tutores dari non possunt, c. 23. n. 24.
- Mutus tutor auctoritatem præbere non potest, c. 30. n. 25
- Mutus, cæcus, surdus & furiosus, post susceptam tutelam non excusantur, c. 35. re. 1. n. 153
- N**aturales liberi tutoris non possunt pupillam in uxorem ducere, licet in adoptionem dati fuerint, c. 31. effect. ult. n. 7.
- Negligentia tutoris quomodo probetur, c. 32. reg. 9. n. 194. & c. 39. n. 40
- Negligentia imputatur patrono in bonis liberti, c. 39. n. 29
- quid in matre, c. 39. n. 30
- Negligentia propria, siue culpa levis heredi non imputatur, c. 39. n. 88
- Necessarii vel necessariæ personæ pupillis tutores petere possunt, c. 17. n. 1
- Necessariæ personæ quæ dicantur, c. 17. n. 2
- Necessarii qui ex opinione Baldi, & qui ex sententia Zafii, c. 17. n. 3. 4
- Necessariorum appellatio capienda est pro subiecta materia ampliatiue vel restrictiue, c. 17. n. 7
- Necessitudinis verbum quam late pateat, c. 17. n. 8
- Necessitatis ratione licitum est privato capere debitorem fugientem, etiam die feriata, c. 29. n. 26
- Negotiorum gestor rationem reddere tenetur, c. 38. n. 73
- Nobiles possunt esse tutores popularium, & e converso, c. 23. n. 12
- Nobiles, qui sceleribus nobilitatem amiserunt, an sint immunes ab oneribus nobilitatis, c. 26. n. 39
- Nobilis propter delictum definens esse nobilis ex dispositione statuti, intelligitur quoad honores & commoda, non autem incommoda & damna, c. 31. effect. 2. n. 7
- Nobilis an cogi possit ad suscipiendam ignobilis tutelam.

I N D E X.

cap. 35. regula 1. numero, 23.
Nonius Marcellus doctissimus
 Grammaticus, c. 26. n. 30
Notario conficiente instrumen-
 tum de eo, quod ipse fecit, ut
 procuratorem constituens,
 non est rogatus necessarius,
 c. 32. reg. 4. n. 4
Notarii & tabularii non excusan-
 tur à tutela, c. 35. reg. 1. n. 212
Novercarum varia epitheta, c.
 15. n. 127
Noverca juvenis non tenetur
 stare cum privignis, etiamsi
 testator mandaverit, c. 32.
 reg. 9. num. 237
Numa Pompilius secundus Ro-
 manorum Rex, c. 3. n. 26

O

Obligatio quando confundi
 dicatur, c. 40. n. 57
Obligatio pro ea parte, qua de-
 bitor creditori succedit, vel e-
 contra, confunditur, pro aliis
 verò partibus competit actio
 contra coheredes, c. 40. n. 59
Officiales justitiæ in officio exi-
 stentes cum subditis contrahe-
 re non possunt, c. 30. n. 62
Officiales administrantes provin-
 cias, milites in hybernis vel æ-
 stivis degentes, an possint con-
 trahere matrimonium cum eo-
 rum subditis provincialib. vel
 incolis, c. 30. n. 63
Officialis ad arbitrium superio-
 ris deputatus æquiparatur of-
 ficiali perpetuo, ib. n. 67
Officialis justitiæ palam, bona
 fide, vel cum auctoritate al-
 terius officialis contrahere
 potest, ibid. n. 69

Officialis justitiæ equos & mu-
 las emere potest, c. 30. n. 68
Officialis durante officio heredi
 institui & legatum accipere
 potest, ibid. n. 70
Officialis ante ingressum officii
 pignus pro observantia con-
 tractus celebrati capere po-
 test, ibid. n. 72
Officialis per universitatem cu-
 præst, contrahere potest, ibid.
 num. 74
Officio custodis furiosi, c. 28.
 n. 17
Opinio communis doctorum v-
 rorum est justa causa litigan-
 di, & excusat à calumnia præ-
 sumpta, c. 40. n. 22
Origo cujusque rei spectanda, c.
 6. num. 1
Originis datio in dubio præva-
 let, c. 20. n. 6
Originis causa fortior domici-
 lii, ibid. n. 7

P

Pactum de futura successione
 valet, quando fit ex necessi-
 tate præcedentis contractus,
 c. 33. n. 442
Pactum non valet, quo promit-
 tit quis nunquam exigere ra-
 tiones, c. 38. n. 46
Paria sunt, nullam ab initio fu-
 isse causam, vel fuisse aliquan-
 do, sed eam non esse finitam,
 c. 3. n. 40
Paria sunt, quid esse certum, ve-
 postea certificandum, cap. 10.
 n. 29
Paria sunt non dare, vel dare ma-
 lum tutorem, c. 15. n. 44
Paria sunt, auctoritatem non in-
 ter

INDEX

- terponere, vel inutiliter & illegitimè interponere. cap. 30. num. 35
- Paria sunt, actum non fieri, vel fieri minus solemniter. c. 32. reg. 5. nu. 39
- Paria sunt, inventarium non facere, & non omnes res in eo ponere, vel obscure ponere. c. 32, reg. 5. nu. 78
- Paria sunt, remittere inventariū, vel fieri vetare. ibid. n. 102
- Paria sunt, aliquid non facere, vel minus idoneè facere. c. 32. reg. 7. nu. 39
- Paria sunt, non invenire procuratorem, aut invenire, sed non idoneum. c. 32. reg. 9. n. 53
- Paria sunt scire & scire debere. c. 32. n. 105
- Paria sunt, non facere, vel facere tempore incongruo. ibid. nu. 555
- Paria sunt, actiones movere & alienare, seu renunciare. ibid. nu. 613
- Paria sunt, esse vel de proximo sperare. c. 35. reg. 1. n. 89
- Paria sunt, dolus ex proposito & re ipsa. c. 38. n. 143
- Pastor Ecclesiæ, Prælati, & parvus Episcopus dicitur. c. 5. nu. 57
- Pater præsumitur capere consilium pro liberis. c. 3. n. 38
- Patre deportato, filio datur alius tutor. ibid. n. 51. & 57
- Patre deportato, nepos admittitur ad avi bonorum possessionem. ibid. n. 56
- Patre recusante administrare vel res filii agnoscere, an ad unum actum possit dari curator, eleganter distinguitur. ibid. n. 60
- Pater an in adventitiis possit agere vel defendere, procuratorem constituere sine filii consensu, qui est proximus infantia. c. 5. nu. 67
- Pater testamento suo declarans, quis tutorum tutelam geret, ejus declarationi standum est. c. 7. num. 11
- Pater potest tutores testamento liberis suis dare, siue masculini, siue fœminini sexus sint. modo sint in potestate. cap. 8. num. 2
- Pater potest filio suo exheredato pupillariter substituere. ibid. num. 6
- Pater dat liberis tutores codicillis testamento confirmatis. ibid. num. 11
- Pater dat tutorem filiis emancipatis. ibid. n. 19
- Pater dat tutorem liberis invitis. ibid. nu. 21
- Pater nepotibus dat tutores, & quibus. ibid. nu. 25
- Pater filio suo naturali testamento jure tutorem non dat. ibid. num. 35
- Pater relinquens filium suum vivum & mortuum Titio, quid verba operentur. cap. 11. numer. 4
- Pater constituens aliquem omnium bonorum administratorem, non videtur per hæc verba eum scripsisse tutorem filiis suis. c. 11. nu. 8
- Pater dans tutorem filiis, & unicum relinquens, ei quoque dedisse censetur. cap. 12. numer. 21
- Pater legitimus est tutor filii emancipati. c. 15. n. 14

Pater

INDEX.

- Pater non potest privare matrem vel a viam tutela, sed tantum indirectè, providendo de alio. c. 15. n. 45
- Pater convolans ad secunda vota, an privetur liberorum tutela. ibid. n. 109
- Pater in testamento liberis suis curatorem scribere potest, & quando. c. 27. n. 15
- Patres morituri antiquitus solebant determinare certum tempus filiis sub tutorum & actorum dominio consentientibus. c. 31. effect. 1. n. 20
- Patris bona pro administratione bonorum filii, in quibus non habet usumfructum, censentur hypothecata, si gesserit se pro legitimo administratore. c. 31. effect. 2. n. 26
- Pater legitimus administrator, non tenetur conficere inventarium. c. 32. reg. 5. n. 88
- Pater tutor filiorum tenetur conficere inventarium. c. 32. num. 90
- Pater legitimus administrator, non satisfat. c. 32. reg. 7. num. 25
- Pater tutor filii, non potest prædia filii sine decreto alienare. c. 33. nu. 69
- Pater legitimus administrator bonorum filii, potest bona filii sine decreto alienare. cap. 33. nu. 71
- Pater legitimus administrator filii in adventitiis potest transigere, etiam sine solemnitate decreti. ibid. n. 249
- Pater tutor filii, non potest alienare bona minoris sine decreto. ibid. n. 486
- Pater legitimus administrator bonorum filii, non potest obligare lentam hereditatem, quam successione matris accepit, inter filios minores dividere testamento. ibid. n. 487
- Pater sine decreto judicis, non possit transigere super bonis, in quibus habet usumfructum, in præjudicium filii. ibid. n. 488
- Pater consentiens filio agenti defendenti in judicio, talis consensus non est necesse præferri in executione sententiæ. ibid. n. 498
- Pater consentiens filio contenti in instrumento guarantee, quod habet executionem paratam, hujusmodi instrumentum pro filio, a contrario, executione moti poterit, sine consensu patris. ibid. nu. 499
- Pater consentiens matrimonio filii, ejus consensus amplius necessarius non est, cum uxore ducitur ad domum mariti. ibid. nu. 500
- Pater consentiens officio tutori filii, ejus consensus necessarius non est pro exercitio illius. ibid. n. 502
- Pater non punitur, qui puella duodecim annorum nuptu collocaverit. c. 34. reg. 2. n. 1
- Pater plurium liberorum, quod privilegia habeat. c. 35. reg. nu. 49
- Pater emancipato filio tutor datus, non debet uti excusatione trium liberorum. c. 35. n. 81
- Pater habens tres tutelas, filium familias non vocabitur a quoque

INDEX.

quartam, & econtra, c. 35. nu. 126.

Per non tenetur reddere rationem administrationis filio de adventitiis, c. 38. n. 109.

Per in rebus filii actu & habitu plenam habet administratio- nem, c. 38. n. 110.

Per dolose administrans bona filii, rationem reddere debet. ibid. n. 112.

Per administrans res filii, in quibus non habet usumfructum, rationem reddere tenetur. c. 38. n. 113.

Per administrans ut tutor filii emancipati bona, tenetur rationem reddere, ibid. n. 114.

Per tenetur reddere rationem, quando pleno jure bona perveniunt ad liberos. ibid. num. 115.

Per consentiens filio tutori dato, in solidum tenetur, c. 39. nu. 205.

Per quando tutelam filii tutoris agnovisse dicatur. ibid. nu. 206.

Per tenetur de dolo filii tutoris commissio ante emancipationem, si filius continuaverit administrationem, ibid. n. 207.

Per non tenetur de dolo filii tutoris, quem commisit postquam emancipatus esset. ibid. nu. 208.

Per non tenetur nisi de periculo, vel de in rem verso tantum, si filio tutori testamentario consenserit, ut tutelam administraret, eoque sciente administraverit. ibid. n. 209.

Per intercedens pro filio, & expresse in se periculum recipi-

ens, tenetur in solidum. c. 39. num. 210.

Pater pupilli si tutorialiquid debeat, id consequitur tutor actione tutelæ contraria. cap. 40. nu. 10.

Patria duplex, c. 35. reg. 1. n. 208.

Patroni cura in presentando qualis esse debeat c. 5. n. 58.

Patroni intra quæ tempora presentare debeant. ibid. n. 59.

Patroni bona, Ecclesiæ tacite sunt obligata pro mala administratione, ut bona tutoris minori, ibid. n. 60.

Patroni periculum presentantis indignum, c. 5. nu. 61.

Patroni defertur tutela libertorum & libertarum, c. 15. nu. 2.

Patronorum tutela legitima vocatur. ibid. n. 13.

Patronus ejusque liberi satisfacere tenentur, c. 32. reg. 7. n. 23.

Patronus honestus tutor sui liberti, non tenetur satisfacere. ibid. nu. 24.

Patroni non possunt se invicem provocare ad satisfactionem, nisi ex magna causa. ibid. nu. 91.

Patronus tutor non removetur ut suspectus, c. 36. reg. 3. n. 20.

Patroni famæ quando parcendum. ibid. reg. 6. nu. 8.

Patruus testamento tutores non dat, sed ab eo datos jubet prætor à magistratibus confirmari, c. 8. n. 41.

Patruus, qui administravit bona nepotis vel neptis, tenetur rationem reddere, c. 38. n. 67.

Paulus Iureconsultus vertex legum, quo tempore floruerit. c. 4. n. 49.

Pau-

INDEX

- Pauper** suo vitio inimicus pupilli vel patris ejus, tutor à judice non datur, c. 23. n. 30.
- Pauper** ditescens, cur protinus non estimetur spoliare pupillum, c. 36. reg. 2. n. 15
- Paupertas** oneri tutelæ impar, cur tribuat excusationem à tutela vel cura, c. 35. reg. 1. num. 140
- impar oneri injuncto quando quis dicatur, ibid. n. 141
- cui incumbat Probatio aliquem esse imparem oneri injuncto, ibid. n. 142
- quæ sint Partes judicis ad cognoscendum aliquem esse imparem oneri injuncto, ibid. n. 143
- Paupertas** sola non facit quæ suspectum, si alioqui fidelis est & diligens, c. 36. reg. 2. n. 1
- Paupertas** hominem in bonis moribus detinet & industrium facit, ibid. n. 5.
- Paupertatis** laudes, ibid. n. 6
- Paupertas** in initio tutelam quando impedire possit, ibid. num. 13
- Paupertas** non est justa causa, ut quis removeatur; sed ut alius ei curator, si judici videbitur adjungatur, ibid. n. 14
- Pædagogi** potestas apud Romanos definebat post pubertatem, c. 5. n. 119
- Pœnæ** constitutæ adversus mulieres secundo nubentes, an habeant locum in muliere vidua inhonestè vivente, cap. 15. n. 93
- Pœnæ** secundo nubentium communes sunt viro & uxori, c. 15. n. 111
- in Pœnalibus an & quando tollantur, c. 15. n. 129
- Pœnæ** potius sunt molliendæ, quæ exasperandæ, c. 36. n. 1
- in Pœnis benignior interpretatio facienda est, ibid. n. 9
- Periculum** tutoris est à tempore scientiæ, c. 32. reg. 4. n. 1
- Personæ** publicæ, c. 19. n. 1
- Personæ** honoratæ quæ dicantur, c. 26. n. 7
- Plato** gravissimus, & in sanctioribus legibus nulli ethnicorum secundus, & quando floruerit, c. 6. n. 12
- Platonis** lex de pupillorum tutela & pœna non petentium tutores, ibid. n. 13
- Pœtæ** nulla immunitatis prærogativa juvantur, c. 35. reg. 1. n. 210
- Pomponius** Iustus 78. annorum natus, discendi cupiditate tenebatur, c. 12. n. 20
- Postulare** quid, c. 36. reg. 4. n. 1
- Prædia** communia quæ dicantur, c. 33. n. 120
- Præceptor** quomodo & quando rationem reddere teneatur receptione pecuniæ à patre pupilli, c. 38. n. 69
- Prælati** si patiantur rem Ecclesiæ præscribi, ipse ejusque heredes tenentur damnari & resarcire, c. 32. reg. 9. n. 24
- Prælati** alienans bona immobilia Ecclesiæ dicitur perjurus, c. 33. n. 68
- Prælati** habens liberam administrationem, non potest committere cum potestate promittendi de jure & facto, & sententiationandi de jure tantum, c. 33. n. 436

Præ

I N D E X.

relatus non potest jura Ecclesiastica in aliquo remittere. c. 7. 33. nu. 237
 ræfecti urbis jurisdictio quam latè protendebatur. c. 19. nu. 13.
 ræfectus Augustalis. ibid. n. 23
 ræfectus vigilum de quibus olim cognoverit. cap. 37. reg. 2. num. 54.
 ræses provinciæ, si tutorem vel curatorem minus idoneum dederit ex suggestu magistratum, qui nomina Præfidi dederit, Magistratus tenebitur, quatenus dolo, vel lata culpa versatus fuerit. c. 32. Reg. 7. n. 60.
 uid si nomina ab aliis acceperint. ibid. nu. 61. 62.
 ræses qui tutorem dederit, debet ei in faciem, vel ad domum intimare se datum, post diem autem notitiæ habet datus tutor & alios triginta dies. c. 35. reg. 3. num. 14
 ræfides cur sine pecuniæ datione mittantur ad officia. c. 36. reg. 1. nu. 15
 ræscriptio nulla est rei judicata ex falsis instrumentis. cap. 35. reg. 4. nu. 7
 rætor suscepit tutelam impuberum. c. 5. num. 1.
 rætoris urbani auctoritas & potestas. c. 19. n. 5
 rætores Romæ quam plures fuerunt, & quo tempore creati. c. 19. nu. 6.
 Prætor tutelariorum à Marco Antonio Philosopho institutus. c. 19. num. 11.
 Prætor potest præcise cogere proximiores recusantes suscipere educationem pupilli. ca.

32. regula 9. numero 232
 Prætor non potest permittere tutori vendere prædia minoris; si æs alienum non imminet, licet tutor alleget venditionem utilem fore pupillo, & si permiserit, venditio nulla erit. c. 33. nu. 7
 Prætor debet observare, ne plus accipiat sub obligatione prædiorum fœnoris, quam opus sit ad solvendum æs alienum. ibid. n. 26.
 Prætor curare debet, ut pecunia mutuo à tutoribus solvatur creditoribus. c. 33. n. 27
 Prætor sequi debet liberorum utilitatem, non scripturam testamenti vel codicillorum. c. 37 reg. 2. n. 144.
 Princeps mandans condemnationes libere cancellari, intelligitur quo ad omnia. c. 3. n. 31.
 Princeps solus matrem secundo nubentem ad tutelam admittit c. 15. nu. 79.
 Princeps veniam ætatis concedit. c. 37. reg. 2. n. 36.
 Princeps de plenitudine potestatis potest habilitare minorem viginti quinque annis ad contrahendum, obligandum & alienandum bona immobilia. ibid. nu. 45
 Privilegium quod datur pupillo in actione personali contra tutorem, ut præferatur omnibus non transit ad heredes. cap. 31. effect. 3. num. 7.
 Privilegium in bonis magistratus pupillus non habet, sed cū cæteris creditoribus parte habiturus est. cap. 32. reg. 6. nu. mer. 52

Pro.

INDEX.

- Probatio specialis**, fortior & potentior generali. c. 9. n. 68.
- Probatio idoneæ satisfactionis** cui incumbat. ibid. n. 41.
- Probatio actus affirmative concepta**, recipit consummationem in primo actu, qui celebratur. c. 38. n. 120.
- Proconsul** in proconsularib. provinciis tutorem dare potuit. c. 19. n. 19.
- Proconsulis dignitas** apud Romanos maxima ibid. n. 20.
- Proconsulum legati potestas**, & an tutores dari potuerunt. c. 19. nu. 22.
- Procurator rerum privatarum** c. 27. n. 21.
- Procurator patrimonii Principis**. ibid. n. 22.
- Procurator rei dominicæ**. ibid. nu. 23.
- Procurator**, qui alium defendit in actione reali, si de mandato dubitetur, de rato cavere debet. c. 31. effect. 1. nu. 7.
- Procurator constitutus à tutore**, non dicitur procurator pupilli, sed ipsius tutoris. ibid. n. 26.
- ex facto Procuratoris nobis non quæritur actio directa**, vel utilis sine cessione. c. 31. effect. 4. nu. 3.
- Procurator generalis non habens speciale mandatum** ad intendendam certam actionem, tenetur proprio nomine in expensis. c. 31. effect. 6. n. 7.
- Procuratoris provocatio pendet ex mero arbitrio constituentis**. c. 35. reg. 1. nu. 41.
- Procuratores absentium Reipublicæ vacationem non habent munerum civilium** ibid. n. 95.
- Procurator fisci prius suscepi** tutelas deferere non potest. ibid. nu. 87.
- Procurator fabricæ Ecclesiæ** Parochialium finito officio, lite pendente, subrogare debet modernos procuratores. c. 37. nu. 78.
- Procurator constitui non potest cum pacto**, quod revocari non possit, etiam juramento interveniente. c. 38. n. 48.
- Procurator ad negotia rationum reddere tenetur**. c. 38. n. 71.
- Prodigus etiam minor viginti quinque annis curatorem assignari potest**. c. 28. nu. 26.
- Prodigus furioso æquiparatur**. ibid. nu. 28.
- Prodigum vel furiosum esse**, modo probetur. c. 28. n. 29.
- Prodigi quomodo puniri solent** apud Romanos & Græcos. ibid. num. 35.
- Prodigus mente caret**. ibid. nu. 37.
- Prodigus an contrahere possit**. ibid. n. 38.
- Prodigus declaratus apud unum Tribunal**, an possit bona sua alienare. ibid. n. 40.
- Prodigus palam & aperte improbus profundens**, ante interdictionem potest alienare bona sua. ibid. n. 43.
- Prodigus ante interdictionem** sus, an possit restitui, si non fuerit minor. ibid. n. 45.
- Prodigus ante interdictionem donare potest cessante fratre**. ibid. nu. 46.
- Prodigus ante curatoris affectionem filiis suis pupillariis substituit**. ibid. n. 47.

I N D E X.

- Prodigus delinquendo instar cuiusvis plectitur, c. 28, n. 48
 Prodigus tutor esse non potest. c. 36, reg. 1, n. 7
 Prodigii & furiosi si ad sanitatem vel sanos mores redierint, an ipso jure desinant esse sub cura, vel opus sit iudicis declaratoria, c. 37, reg. 2, num. 13
 Prodigus licet quis non sit cui facta fuerit interdictio, valet tamen interdictio, ibid. n. 17
 Prohibitus à parentibus tutor à iudice non datur, c. 23, n. 31
 Prohibitio legis accedens prohibitioni hominis fortius operatur, c. 33, n. 604
 Protestatio tutoris pupillum nihil in bonis habere, loco inventarii habetur, & coram quo talis protestatio fieri debeat, c. 32, reg. 5, n. 96
 Protutor abstinere volens à tutela pupilli, certiorare necessarios pupilli debet, ut eipetant tutorem, c. 18, n. 25
 Protutor eandem diligentiam in rebus pupilli præstare debet, quam tutor, c. 32, reg. 9, n. 11. & c. 39, n. 24
 Protutor, qui vere non est legitimus tutor, si alienet, vel obliget bona pupilli, etiam omnibus aliis solemnitatibus requisitis intervenientibus in alienatione bonorum immobilium minoris, nihilominus talis contractus vel alienatio non valet, c. 33, n. 32
 quis dicatur pro tutore negotia gerere, c. 39, n. 25
 Protutor qui gessit, tenetur ad usuras tam de gessis quam nō gessis, c. 39, numer. 223
 Pubertas quomodo olim in masculis & foeminis æstimata, c. 5, n. 98
 Pubertas inchoatur anno decimo quarto in masculo, & duodecimo in foemina, & an id sit perpetuum, c. 5, n. 127
 Pubertas plena, quomodo in masculo & foemina circumscribatur, c. 5, n. 131
 Pubertas quomodo probetur & præsumatur, c. 37, reg. 1, n. 22
 Pubertas in causa alimentorum extenditur in foemina usq, ad 14. in masculis usque ad 18. annos, c. 37, n. 30
 Pubertate ilico finitur tutela ipso jure, & sine facto hominis, ibid. n. 45
 Pubertas jure veteri æstimatur ex inspectione corporis, ibid. n. 33
 Pubertate non finitur administratio tutoris de generali consuetudine omnium regionum, ibid. n. 86
 Pubes in suam tutelam venire dicitur, ibid. 8
 Pubes pubertate dicitur recipere tutelam, ibid. n. 11
 Pubes tutore invito potest exigere sive reposcere tutelam, ibid. num. 12
 Puberes qui secundum Priscum, c. 37, num. 39. & reg. 2, n. 2
 Puberes possunt facere testamentum, c. 37, n. 46
 Puberes habiles sunt ad dicendum vel ferendum testimonium, ibid. n. 47
 Puberes habiles sunt ad iurandum, ibid. n. 48

R r r

INDEX.

- Pubes anno decimo quarto potest
in iudicio agere per se vel per
procuratorem in causis benefi-
cialibus & spiritualibus sine
curatore. c. 37. n. 49
- Pubes factus torqueri potest, non
ante. ibid. n. 59
- Pubes tenetur pœna legis Juliæ,
non ante. ibid. n. 60
- Pubes potest præstare fidelitatem
domino. ibid. 65
- Puberes virgines Lycurgus nudas
exhiberi voluit. ibid. n. 35
- Puberes ab impuberibus & pu-
pillis separantur. cap. 37. reg. 2.
num. 3.
- Puberi viginti annorum restitu-
tio non competit, qui veniam
ætatis obtinuit, antequam con-
traheret. c. 37. n. 37
- Puberi datur curator ab eisdem
magistratibus, à quibus tutor.
ibid. n. 83
- Proximus infantix quis. c. 5. n. 30
- Proximus pubertati quis. ibid.
nu. 31. & c. 30. nu. 156
- Proximus infantix non censetur
doli capax, nec incidit in pœ-
nam, *l. si quis in tantum, C. unde
vi* ibid. n. 46
- Proximus infantix non commit-
tit causam exheredatione di-
gnam c. 5. n. 47
- Proximus infantix non commit-
tit furtum. d. nu. 47
- Proximus infantix non potest esse
in iudicio sine tutore. c. 5. nu.
48
- Proximo infantix sine tutore ni-
hil notificari, denunciari, of-
ferri vel interpellari potest. c.
5. num. 51
- Proximus infantix an possit con-
trahere sponsalia, vel præsen-
tare. ibid. num. 53. 63
- Proximus pubertati non potest
eligi in iudicem, tam ordinari-
um, quàm delegatum, etiam
ex certa scientia, cap. 5. numer.
72
- proximus pubertati an torqueri
possit. nu. 81
- Proximus pubertati an testis esse
possit. ibid. n. 82
- Proximus pubertati, an possit tes-
tari de his, quæ in minore æta-
te vidit. ibid. nu. 83
- Proximus pubertati non potest
testamentum facere. ibid. n. 85
- Proximiores ad legitimam tute-
lam non admittuntur, nisi cum
decreto iudicis. c. 14. n. 13
- Pueri qui dicantur. c. 5. n. 34
- Puer in alex lusu sodalem occi-
dens exilio punitur. c. 5. n. 79
- Pupilli qui ibid. n. 38
- Pupillus ex consilio tutoris patri-
mortem exequi potest. ibid. nu. 96
- Pupillus inhabitans domum pa-
ternam sciente & patiente tu-
tore, non censetur ex eo adire
hereditatem. c. 9. n. 36
- Pupillus vel pupilla educari non
debet apud matrem, quæ vitricum
cum induxit. c. 15. n. 82
- Pupilla apud vitricum non edu-
canda. ibid. n. 117
- Pupillus habens pupillarem sub-
stitutum, an excludatur ma-
ter à successione, si tutorem non
petiit intra annum. cap. 18. nu.
42
- Pupillus tutore auctore, debito
rem suum alteri delegare po-
test. c. 30. n. 3
- Pupillus manumittendo præte-
toris auctoritatem, causam
probat

INDEX.

- probare debet apud confilium, c. 30. n. 18
- Pupillus heres institutus & gravatus, hereditatem restituere tutori, non potest id sine iudice, c. 30. nu. 75
- Pupillus tutori donare non potest, etiā res mobiles, & quando id procedat, ibid. n. 77
- Pupillus sine tutore conditionem deteriorem facere non potest, ibid. n. 96
- Pupillus vendens sine tutore, si dem emptori servare non tenetur, ibid. n. 97
- Pupillus sine tutore commodato, non obligatur, ibid. n. 98
- Pupillus novum opus nunciare non potest, ibid. n. 99
- Pupillus an sine tutore naturaliter obligetur, ibid. n. 100
- Pupillus major, minor tamen 25. annis, non habens curatorem, obligatur naturaliter & civiliter, sed lāsus restituitur, ibid. num. 103
- Pupillus sine tutoris auctoritate hereditatem adire non potest, ibid. n. 107
- Pupillus ex constituta pecunia non obligatur, ibid. n. 113
- Pupillus hereditatem locupletem an adire possit, ibi. n. 115
- Pupillus solus bonorum possessionem agnoscere non potest, ibid. n. 122
- Pupillus solus potest adire, quando non remanet obligatus, ibid. n. 125
- Pupillus filiusfamilias major infante solus potest adire, vel bonorum possessionem agnoscere, & quando, ibid. n. 126
- Pupillus an possit agnoscere bonorum possessionem, si careat tutore & copia iudicis. ibid. num. 131
- Pupillus suus heres potest se immiscere hereditati paternae sine tutore, c. 30. n. 133
- Pupillus sine tutore societatem contrahere non potest, ibid. n. 134
- Pupilli si patre mortuo utantur eisdem ministris tutore vacante, societas in pupillariestate contracta, censetur renovata, c. 30. n. 140
- Pupillus heres debet adimplere inchoata per defunctum, cap. 30. n. 142
- Pupillus in iudicio esse non potest sine tutore, ibid. n. 143
- Pupillus à iudice vel arbitro non potest damnari, ibid. n. 145
- Pupillus accusare non potest regulariter, ibid. n. 147
- Pupillus ad testimonium non admittitur, ibid. n. 149
- Pupillus an testis esse possit in causa criminali, & quando, ibi. num. 150
- Pupilli testimonium in crimine lib. admittitur in subsidium, & quando, ibid. n. 151
- Pupilli testimonium an admittatur in crimine læsæ majestatis, ibid. n. 152
- Pupillus non potest remittere, quod sibi debetur, ibid. n. 160
- Pupillus promittendo se obligare non potest, ibid. n. 161
- Pupillus conditionem suam meliorem facere potest sine tutore, ibi. n. 162
- Pupillus legatum agnoscere potest sine tutore, cap. 30. num. 163

INDEX.

- Pupillus hæres factus quodam facto interveniente se immiscere possit sine tutore, c. 30. fn. 164
- Pupillus ab extraneo sub conditione institutus, sine tutore conditionem adimplere potest, c. 30. n. 165
- Pupillus laudare potest sine tutore, ibid. n. 166
- Pupillo alterius nomine contrahente obligatur dominus, c. 30. n. 168
- Pupillus cur contrahere possit sine tutore, non tamen delatam hereditatem consequi, ibid. num. 112
- Pupilli sub tutoribus agentes dicuntur servi, saltem parum à servis differunt, ca. 31. effect. 1. n. 19.
- Pupillus potest constituere procuratorem etiam ante litem contestatam cum auctoritate tutoris, ibid. n. 25
- Pupillus habens tacitam hypothecam in bonis tutoris, præfertur expresse posteriori fisci, c. 31. effect. 2. n. 24
- Pupillorum bona non sunt tacite hypothecata tutoribus & curatoribus pro alimentis & impensis factis pro ipsis minoribus, ibid. n. 38
- Pupillus non habet privilegium tacite hypothecæ in bonis magistratus, sed cum cæteris creditoribus partem habiturus est, ibid. n. 41
- Pupillus quando dicatur factus locupletior, c. 31. effect. 5. n. 14
- Pupillus captus si solutionem acceperit tutore auctore, restituitur, si pecunia ejus non sit salva, c. 32. reg. 9. n. 125
- Pupillus non debet ali apud matrem vilem, turpem, vel suspectam de moribus & religionem, c. 32. reg. 9. n. 236
- Pupillus educari non debet apud matrem, quæ transit secundæ vota, vel suspicio eam transituram, ibid. n. 244
- Pupillus apud substitutum suum educari non potest, ibid. num. 249
- Pupillus apud aviam maternam educandus est post matrem, ibid. n. 251
- Pupillus regulariter educari debet apud tutorem, ib. n. 252
- Pupillus educari non potest apud eum, qui proximus ei futurus est heres, ibid. n. 259
- Pupilli vel adultæ vitæ à quibus servari debeat, ibid. n. 286
- Pupillus potest repudiare hereditatem cum auctoritate tutoris, c. 33. n. 384
- Pupillus cum auctoritate tutoris potest indistinctè deferre juramentum, sed si lædatur in integrum restituitur, ibid. num. 393
- Pupillus non restituitur contra id, quod alterius mandato gelgit, ibid. n. 470
- Pupillus potest adire hereditatem periculo alterius, cui venit restituenda, ibid. n. 471
- Pupillus cum decreto judicis aliquam pignori dans, poterit eam creditor postea alienare sine decreto, ibid. n. 501
- Pupillus probare debet tutorem cognovisse, sibi tutelam esse de-

INDEX.

delatam. c. 35. reg. 3. num. 15

Pupillus cur in latitantis bonorum possessionem mittatur. c. 36. reg. 1. n. 31

Pupillus si furere coeperit, non datur ei curator, si tutorem haberet, etiam si furor pupillo accesserit tutorem non habenti. c. 37. reg. 2. n. 95

Pupillo ab hostibus capto finitur tutela. ibid. n. 108. 141

Pupillo mortuo, tutor statim debet heredibus pupilli reddere rationem, eoque nomine poterunt heredes tutorem convenire. ibid. n. 112

Pupilli captivi bonis datur curator. ibid. n. 142

Pupillus patre auctore cuius in potestate est, non obligatur, tutore vero auctore sic. ibid. n. 151

Pupillus heres tutoris non tenetur ad perficienda negotia per tutorem cepta. cap. 39. num. 65

Pupillus pubes factus, si unum ex tutoribus liberaverit, alterum non poterit convenire, etiam si tempore fuerit liberatus. c. 39. n. 127

Pupillus sine tutore stipulans rem pupilli salvam fore, & post pubes factus ratificans, tollitur tutela actio. c. 39. n. 257

Pythagoras Philosophus summæ auctoritatis ætatem hominis quatuor anni temporibus comparavit. c. 5. n. 16.

Quintus Mutius Scævola, Pontifex Maximus, præceptor Marci Tullii Ciceronis, & Galli Aquilii. c. 7. n. 32

R.

Ratificatio contractus nulliter celebrati, lapsu quinquennii à die perfectæ ætatis inducitur, c. 33. n. 562.

Ratificare expresse quis dicatur. c. 33. nu. 532

Ratihabitio quæ verbis expressis fit, vel facto, quomodo actum convalidet. ibid. n. 516

Ratihabitio facta ex intervallo tollit omnem nullitatem & allegationem doli, etiam ex proposito. c. 38. n. 128

Rationibus reddendis obnoxii à pupillarum nuptiis arcentur, licet tutores non sint, c. 31. c. 3. ult. ult. nu. 2

Rationum libro quando stetur circa expensas. cap. 32. reg. 8. num. 3.

Ratio scrupulosa non exigitur à consanguineis. c. 32. numero 14

Rationibus civitatis occupatus à tutela non excusatur. cap. 35. reg. 1. n. 110

Rationes distrahere quid. cap. 36. reg. 4. n. 10

Ratio reddi debet finita tutela, si ve finiatur morte pupilli tutoris, vel aliàs. c. 38. n. 2.

Rationum nomine continentur rationes in scriptis redactæ, & non scriptæ. c. 38. n. 3

Rationes in folle exhibere quid sit. ibid. n. 5

Rationis redditio etiam heredem tutoris vel administratoris astringit. ibid. n. 50

Ratio cui reddenda. ibid. num. 89

Ratio reddenda est in loco ubi bona sita sunt. ibid. n. 91

Rur 3

Rac

INDEX

- Ratio plene reddenda est, non pro parte. c. 38. n. 93.
- Rationis redditio est quid individuum, quod pro parte præstari non potest. c. 38. n. 94.
- Rationem semel reddens non tenetur iterato reddere. ibid. n. 118.
- Ratio dolo reddita pro non reddita habetur, & de novo reddi debet. c. 38. nu. 133.
- Ratio administrationis reddi debet à tutore coram eodem iudice, vel ejus loci, ubi administratio gesta est. c. 39. n. 217.
- an coram iudice domicilii. ibid. num. 218.
- Rectores priorum locorum non habentes justam causam litigandi, si litigaverint, tenentur proprio nomine in expensis, nec eas pupillo computare poterunt. c. 31. effect. 6 n. 6.
- Regulam generalem pro se habens, dicitur habere intentionem fundatam. c. 15. n. 128.
- Religionem ingrediens ante legitimam ætatem, professio nulla est. c. 5. nu. 87.
- Reipublicæ interest, ut suprema hominum judicia exitum habeant. c. 8. n. 17.
- Religiosi reprehensione digni sunt, qui contractui ab eis solemniter celebrato & longo tempore observato, contravenire non verentur. c. 33. nu. 229.
- Reliquorum appellatione quid veniat remissive. c. 38. n. 14.
- Reliquorum illatio & perfolutio annexa est redditioni rationum. c. 38. n. 15.
- Reliquatio quid. ibid. n. 16.
- Reliquatum facere quid. ib. n. 17.
- Reliqua quæ ibid. n. 18.
- Remissio actionis injuriarum heredes non competit. cap. 33. quod non. 368.
- Remissio injuriarum non patitur opinionem inducit. c. 33. n. 368.
- Renunciatio secundatum nuptiarum an sit de substantia, ut mater legitimus vel dativos tutores excludat. c. 15. n. 53.
- Renunciatio secundarum nuptiarum an morib. Galliarum sit substatuta. c. 15. n. 57.
- Renunciatio Senatusconf. Velv. lejani, an exigatur in matre & avia, ex moribus Galliarum. c. 15. nu. 63.
- Renunciationes in matre & avia an & quando præsumantur intervenisse. ibid. n. 72.
- Renunciare quis non dicitur jure quod se habere ignorat. c. 33. nu. 585.
- Renunciatio jurata non ligat eum, qui prius non renunciavit. c. 33. n. 600.
- Reservatio dignitatum simpliciter facta, non comprehendit dignitatem Episcopalem. c. 26. nu. 34.
- Rescripti natura est, non præjudicare alicui. c. 33. n. 527.
- Rescripta dicuntur esse modico præjudicii. c. 33. n. 528.
- Rescripti verba debent reduci ad jus commune, licet natura verborum non patiat. c. 33. n. 529.
- Rescriptum Principis tantum valet, quantum decretum iudicis solemniter emanatum. c. 33. nu. 574.
- Rescriptum veniæ ætatis ab ipsi

INDEX

impetrante præsentari debet,
& non per procuratorem, c.

37. reg. 2. n. 52

Restitutio in integrum, ut con-
cedatur, læsio non parva pro-
bari debet, c. 33. n. 301

Restitutio in integrum post
quinquennium Ecclesiæ non
datur, ibid. n. 303

Restitutio in integrum non da-
tur, nisi ignorantia probabilis
sit, c. 33. n. 304

Restitutio minori non datur ad-
versus testamentum, c. 33. nu.
468

Rolandus à Val. vir de legali
scientia bene meritus, ib. n. 8

Roma caput orbis, c. 3. n. 11

Roma communis patria, ca. 35.
reg. 1. n. 209

Romani à Græcis multa vitia
susceperunt, c. 5. n. 102

Romani multa mutuarunt à
Græcis, c. 6. n. 17

Romani linguæ suæ valde zelo-
typi c. 6. n. 21

Romani præfisci fœminis tam pu-
beribus quam impuberib. tu-
tores dare solent, c. 7. n. 47

Romani veteres solent è servis
deligere Pædagogos liberis
suis, c. 9. n. 15

Romani nomina fœminis octa-
vo die imponere consueve-
runt, masculis vero nono. c.
37. reg. 1. n. 27

Rufinus Britanni, & Stilico Vá-
lalus tutores Honorii & Ar-
cadii, filiorum Theodosii Im-
peratoris, fiunt hostes, & per-
fidiosi proditores, c. 4. n. 10

Rusticitati quando succurratur
vel non, c. 31. effect. ult. im.
num. 20

S

Satisfdatum dicitur, datis ido-
neis fidejussoribus, cap. 32.
reg. 7. n. 2.

Satisfdatio tutoris præstanda est
ante decretum administratio-
nis, c. 32. reg. 7. n. 5

Satisfdatio si necessaria fuerit, &
non facile possit tutor eam
præstare in loco dationis tu-
telæ, potest audiri, si in alia
ejusdem provinciæ civitate
satisfdationem præstare para-
tus sit, cap. 32. reg. 7. n. 18

Satisfdatio tutoris per errorem
facta, qui satisfdare non coge-
batur, non valet, c. 32. reg. 7.
n. 100

Satisfdatio propositum tutoris
malevolum non mutat, sed
diutius grassandi facultatem
præstat, c. 36. reg. 6. n. 15

Sempronius Rutilus improbus
tutor, c. 4. n. 4

Senectus quando incipiat, cap. 5.
n. 151

Senectus apud Lacedæmonios
venerabilis fuit, cap. 35. reg.
1. n. 172

in Senibus mens, ratio, consili-
um est, c. 35. n. 173

Senatusconsultum Rubrianum,
quo tempore factum, cap. 7.
num. 38

Senatusconsultum Libonianum,
& Edictum D. Claudii, an ha-
beat locum in testamentis
nuncupativis, c. 10. n. 35

Senatusconsultum Parisiense de
privilegio pupilli in bonis
tutoris, c. 31. effect. 2. n. 22

Sententia contra pupillum lata
sine tutore nulla est, cap. 30.
n. 144

INDEX

- Sententia pro pupillo lata absque tutore valet. c. 30. n. 175
- Sententiam approbare censetur, ut amplius appellare non possit, petens dilationem ad id, in quod fuerat condemnatus. c. 32. reg. 5. nu. 65
- Sententia ex falsis instrumentis lata non valet. c. 35. reg. ult. nu. 6
- Sententia lata à iudice pecunia corrupto, est ipso jure nulla, nec appellatio est necessaria. c. 35. nu. 8
- Sententia per ambitionem obtenta non valet, nec prodest ad excusationem. ibid. nu. 9
- pro Sententia præsumitur. c. 40. nu. 21
- Sequestri officium voluntarium est, & non necessarium. cap. 29. nu. 21
- Sequester tenetur reddere rationem de fructibus ex beneficio apud eum sequestratis & perceptis. c. 38. nu. 78
- Servius Sulpitius Aquilii Galli auditot, & Marci Cicetonis collega c. 2. nu. 5
- Servii Sulpitii elogium, c. 2. numer. 6
- Servius Sulpitius maluit semper litium controversias tollere, quam actiones instituere. c. 33. n. 268
- Servitus imponi non potest fundo pupilli vel adolescentis. c. 33. n. 121
- Servorum nomina olim in censum non deferbantur. cap. 3. nu. 18
- Servus an tutor testamento dari possit. c. 9. n. 9
- Servus alienus an & quando tutor dari possit. ibid. n. 19
- Servi ne in posterum tabulari ludipræficeretur Arcadii & Honorii generali lege prohibitum fuit. c. 19. nu. 37
- Servus à iudice tutor dari non potest. c. 23. nu. 25
- Servus omnium hominum abjectissimus. c. 26. n. 23
- Servorum variae qualitates ibid. nu. 24
- Servi ordinarii alios vicarios habuerunt in peculio cum suis pecuniis. c. 26. n. 25
- Servi vicarii peculiares servi nuncupati. ibid. n. 26
- Servorum dignitates respectu aliorum servorum. ibid. n. 27
- Servi nobiles ibid. n. 28
- Servus pupilli potest de fraudetutoris instruere Praetorem. c. 36. reg. 7. n. 7
- Societas à pupillo post ætatem pupillarem ratificari potest. c. 30. nu. 137
- Societas contracta à pupillo valet, si auctoritas patris ejusdemque tutoris post accedat. cap. 30. nu. 138
- Societas contracta in pupillari ætate valet, quando major factus simul vixerit per plures annos. ibid. n. 139
- Societas per scientiam & taciturnitatem tutorum censetur renovata sub eisdem qualitatibus quibus ab initio fuit ordinata. ibid. n. 141
- Socius communi nomine quicquam faciens, neque damnum neque lucrum sentire debet solus, sed tantum pro parte societatis participare. c. 32. reg. 9. nu. 168
- Socius

INDEX.

- Socius faciens necessarios sumptus in refectionem domus communis, consequitur centesimas usuras, usque ad quatuor menses immediate sequentes post verò semisses duntaxat. *ibid.* n. 271
- Socius ad refectionem ædium requisitus, elapsis quatuor mensibus rescienti non restituens partem pecuniæ, dominium in totum transfertur in rescientem. *ibid.* n. 272
- Socius administrans bona communia, rationem reddere tenetur. c. 38. n. 72
- Socius semel reddens rationem administrationis societatis non tenetur iterum illam reddere, c. 38. n. 181
- Solutio fieri potest tutori notitiæ causa. c. 7. n. 21
- Solutio & restitutio hereditatis tutori fieri non potest, ipso tutore auctoritatem præstante. c. 32. reg. 9. n. 110
- Solutio facta tutori liberat ipso iure debitores. *ibid.* n. 111
- Solvens scienter remoto vel suspecto tutori postulato non liberatur. n. 124
- Spadones an à iudice tutores dari possint. c. 23. n. 8
- Spadones idonei sunt tutelæ puellarum, & quæ sit ratio, *ibid.* n. 9
- Spado an possit esse Papa. *ibid.* n. 10
- Spado non excusatur à tutela, ca. 35. reg. 1. n. 34
- Spado quomodo hic accipiat. *ibid.* n. 35
- Spado pubescit anno decimo octavo. c. 37. reg. 1. n. 31
- Spurii succedunt matri aliisque conjunctis per lineam maternam. c. 15. n. 27
- Spurii possunt dicere testamentum matris inofficiosum & legitimam petere. *ibid.* n. 29
- Spurii quo ad matrem pro legitimis habentur. *ibid.* n. 30
- Statutum vel consuetudo potest inhabilem facere habilem, & minorem majorem, & quomodo hoc intelligatur. cap. 5. n. 130
- Statutum de infirmis an habeat locum in senibus. c. 5. n. 157
- Statutum permittere potest tutorem dari ad certum actum, & quomodo id procedat. c. 10. n. 47
- Statuto prælatus in successione præferritur & in tutela. c. 15. n. 4
- Statuta Italiæ pro refrænando libidine viduarum. c. 15. n. 119
- Statuti forma præcise debet servari. c. 16. n. 15
- Statuto permitti potest, ut tutorem habenti alius tutor detur. c. 24. n. 20
- Statutum dictans agnatos cognatis præferri in hereditate, intelligitur etiam ut præferantur in onere tutelæ. cap. 26. n. 19
- Statutum loquens de tutoribus & de curatoribus intelligitur. c. 29. n. 5
- Statuto stante quod filiusfamilias non possit se obligare sine patris licentiâ vel consensu, si pater & filiusfamilias se simul in eodem instrumento obligent, satisfactum est statuto, c. 30. n. 45
- Statuto stante, ne nobilis recipiat

Rrr 5

INDEX

- piat cessionem adversus populum, poterit tamen succedere in actione adversus eum, c. 30. n. 71
- Statuto stante quod mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum, an hereditatem opulentam adire possit, c. 30. n. 118
- Statuto stante quod solus pupillus adire possit, valet aditio, c. 30. n. 128
- Statutum præfigēs certum tempus circa confectionem inventarii, servandum est, c. 32. reg. 5. n. 35
- Statutum requirens alias solemnitates à jure non requisitas, illæ quoque intervenire debent ultra requisitas à jure communi, c. 33. n. n. 37
- Statuti solemnitas ultra jus commune copulativè requiritur, & statutum suppletur à jure communi, c. 33. n. 40
- Statutum præsumitur potius velle conservare alia statuta quæ ab eodem fonte processerunt, quam jus commune, ibid. n. 41
- Statutum loquens de minore alienante, habet etiam locum in alienatione facta per tutorem vel curatorem, ibi num. 43
- Statutum loquens de alienationibus rerum minorum favorabile judicatur, ibid. n. 46
- Statutum loquens de persona vera extenditur ad fictam veram repræsentantem, ibidem n. 48
- Statutum in rem loquens locum habet ubicunque celebretur contractus, ibid. n. 52
- Statutum potest facere aliquis contra majorem ante vigesimum quintum annum, & dare per testamentum se obligandi, contra ibi hendi, & immobilia alienandi, c. 33. n. 618.
- Statutum dictans solvi galilæam de hæreditate, non habet locum in filio, ibid. n. 44
- Statutum simpliciter annullans contractum comprehendit etiam juratum, ibid. n. 588
- si Statuta aliter loquantur de pupillis, & aliter de furiosis, non vabitur statutum loquens de pupillis, c. 37. reg. 2. n. 96
- Statutum loquens indistinctè de dolo & lata culpa, debet vindicare locum, tam in dolo commisso, & lata culpa commissa in omittendo, quam in faciendo, c. 39. n. 48
- Substitutio pupillaris evanescit completa ætate quatuordecim annorum, c. 37. reg. 1. n. 38
- Surdus tutor esse nequit, cap. n. 43
- Surdus stipulari non potest, c. 30. n. 44
- Surdus non potest fidejubeat nec postulare in judicio, c. 30. n. 45
- Surditas à patrimonialibus orandibus non excusat, c. 9. n. 40
- Surdus ad negotia constitui potest, ibid. n. 48
- Surdus auctoritatem interpretari nequit, c. 30. n. 26
- Suspecti tutoris justæ causæ quæ c. 36. reg. 1. n. 3
- Suspectus dicitur tutor etiam moribus, ibid. n. 37
- Suspecti sunt removendi, & quæ ibi

INDEX.

re. ibidem numero 1

Suspecti datio sive confirmatio debet ab initio impediri. ibid. n. 12

Suspecti tutoris crimen ex lege 12. Tabularum descendit. ibid. reg. 4. n. 1

Suspecti crimen idem est quod criminatio, accusatio, iudicium turpe, & postulatio suspecti. ibid. n. 2

Suspecti crimen tutoris etiam ad curatorem porrigitur. ibid. n. 7

Suspecti tutoris cognitio cui competat, ibid. reg. 5. n. 1

Suspecti tutoris accusatio quo loco examinari debeat, & quis pronunciare de huiusmodi questione possit. ibid. n. 3

Suspecti tutoris cognitio delegari potest. ibid. n. 4

Suspecti tutoris cognitio pertinet tam ad iudicem causarum criminalium, quam civilium. c. 36. n. 6

Suspecti iudicium intendens cur se in crimen subscribere non debeat. c. 36. reg. 7. n. 6

Suspecti accusatio cui detur. ib. n. 11

Suspecti postulatio extinguitur, si pendente lite mors tutoris superveniat. c. 36. reg. ult. n. 1

Suspecti postulatio etiam extinguitur, si pendente iudicio tutela finiatur. ibid. n. 2

Suspecti cognitio cessat simul ac tutelæ iudicio locus est. ibid. n. 3. Reliqua vide infra, verbo, Tutor. c. 36. reg. 1

Synopsis quid. cap. 33. numero 17.

T.

Tabularii qui. c. 19. n. 32

Tabulariorum officium in rebus privatorum, cuiusmodi fuerit. c. 19. n. 33

Tabularii olim servi publici. ibid. n. 34

Tabulæ secundæ quæ. cap. 5. n. 43

Tabulæ pupillares. ibid. numero 41

Tempus longum in locatione dicitur tempus decem annorum, vel abinde supra. cap. 33. n. 401

Terentius Comicus Afer Terentio Lucano Romæ servivit. c. 9. n. 11

Testator an possit privare matrem tutela legitima. c. 7. n. 30

Testator relinquendo liberos suos sub potestate vel manibus alicujus, an faciat eum tutorem. c. 11. n. 2 & 3

Testator relinquendo liberos suos sub gubernio, regimine, administratione, & cura alicujus, an censeatur eum tutorem constituisse. c. 11. n. 5

Testator relinquendo filium sub custodia matris, non censeatur eam per ea verba tutricem constituisse. ibid. n. 7

Testator relinquens curam filiorum matri, seu ut cum filiis moretur, an censeatur eam tutricem constituisse. ibid. n. 10

Testator si dederit testamento tutores liberis suis, hoc adjecto, ne unus possit gerere sine alio, mortuo uno ex eis, ad quos pertinebit tutela. c. 16. n. 22

Testa-

INDEX

- Testatoris voluntas pro lege habetur, c. 32. reg. 1. n. 8
 Testator potest legatio concedere licentiam, capiendi legatum propria auctoritate. ibid. n. 9
 Testator an possit tutori remittere confectionem inventarii. c. 32. reg. 5. n. 98
 Testator potest remittere confectionem inventarii in præjudicium legatariorum. ibid. n. 100
 Testator non potest remittere confectionem inventarii in præjudicium creditorum ibid. n. 104
 Testatoris verba sunt intelligenda secundum consuetudinem loci c. 37. reg. 1. n. 16
 Testis tractans de se exonerando, rejicitur. c. 31. effect. 1. n. 11
 Testis sponte se offerens ad testificandum censetur suspectus. c. 36 reg. 1 n. 13
 Testimonium majoris facti, valet de his, quæ proximus pubertati vidit, & quando. c. 30. n. 154
 Testimonium paternum pro satisfatione sufficit. c. 32. reg. 7. n. 77
 Theodosius Imperator concessit diebus dominicis emancipare, atque manumittere. c. 25. n. 6
 Theophilus antiquus græcus Parraphrestes. c. 4. n. 43
 Thesaurarius plenè reddere debet rationem, licet habuerit liberationem à rege. c. 38. nu. 70
 Text. l. 1. C. qui num. tut. prist. sue integrit. restit. c. 26. n. 60
 Titulus honorarius dicitur si administratione. c. 7. n. 13
 Toga pura quæ. c. 5. n. 116
 Toga virilis quo anno fuerit sumpta. c. 5. n. 117
 Transactio legitima ut à lite deducatur, non rescinditur pro textu enormis læsionis, cap. 3. n. 279
 Transactio non rescinditur pro textu instrumentorum de novo repertorum, quantacumque fuerit læsio. ibid. n. 281
 Transactio introducta est ut sit finis. ibid. n. 297
 Transactio & res judicata æquipurantur. ibid. n. 300
 Transactio facta in præsentia judicis, vel amicorum, tollit omnem suspensionem, vel fraudem. c. 38. n. 129
 Transactio facta cum uno ex tutoribus non liberat alium. cuius quo non est transactum, c. 31. n. 73
 Transigens cum aliquo videtur ejus personam approbare, & eum pro idoneo habere. c. 39. n. 125
 Tributum capitis. c. 3. n. 14
 Tribonianus omnium artium cognitione & memoria præditus. c. 3. n. 54
 Tueri verbum multipliciter accipitur. c. 1. n. 3. & 4
 Tutanus deus gentium. ibid. n. 1
 Tutelaris tractatus frequens, utilis ac quotidianus, ibidem n. 1
 Tutelarius. ibid. n. 6
 Tutelina dea. ibid. n. 7
 Tutela pro defensione. ibid. n. 12
 Tutela pro curatione. ibid. n. 15
 de quo

INDEX.

- de qua tutela in hoc tractatu agatur, ibid. n. 13
Tutela corporis, & pectoris humani, ibid. n. 17
Tutelarum genera quatuor ex Varione, ibid. n. 19
Tutela rerum, ibid. n. 20
Tutela ædium, ibid. n. 21
Tutela navium, ibid. n. 22
Tutela civitatum, ibid. n. 23
Tutelaes Dii, vel patris, ibid. n. 24
Tutelaes Dei, remissive. ibid. n. 28
Tutela ancillæ nomen, ibid. n. 29
Tutelaes causæ, ibid. n. 30
Tutelarum Prætor, ibid. n. 31
Tutela Ianuæ & Veneris, n. 34. c. eod.
Tutela Dei, ibid. n. 35
Tutelatus ager, ibid. n. 36
Tutela quid, c. 2. n. 1. & 2
Tutelæ datio non tenet in dubitante de suo statu, c. 3. n. 44
Tutela est res minus tuta, incerta, fallax, fragilis, & periculosa, c. 4. n. 2
Tutelarum materia legislatoribus curæ & cordi fuit, c. 4. n. 13
Tutela pupillaris, c. 5. n. 4
Tutela muliebris, ibid. n. 5
in Tutelam suam pervenire, quid sit, ibid. n. 7
Tutelare jus antiquissimum, c. 6. n. 5.
Tutelare jus ex vetustissimo Græcorum jure descendit, c. 6. n. 16
Tutela æquitati naturali conveniens, ibid. n. 19
Tutelarum divisio, c. 7. n. 1
Tutela est virile officium, c. 7. n. 35
Tutela fiduciaria, ibid. n. 39
Tutela matris & aviæ legitima dicitur, ibid. n. 42
Tutela matris & aviæ, nonnunquam extraordinaria, irregularis, sæpe etiam anomala vocatur, ibid. n. 43
Tutela matris & aviæ legitima voluntaria appellatur, ibid. n. 45
Tutela foeminarum, quæ fuerit apud Græcos, ibid. n. 46
Tutela cessitia, ibid. n. 49
Tutela testamentaria ceteris dignior est, c. 8. n. 1
Tutelæ causa an tutor dari, & quis debeat, compromitti non potest, c. 9. n. 51
Tutelæ datio ad bona existentia in certa villa, an valeat, c. 10. n. 43
Tutelæ datio, an sit favorabilis, vel odiosa, c. 12. n. 1
Tutela legitima licet à lege deferatur, tamen ejus exercitium, five administrandi facultas legitimo tutori non competit, nisi ei à iudice decernatur, c. 14. n. 6
Tutela omnis est dativa apud Gallos, c. 14. n. 11
Tutela legitima deferatur etiam invitis proximioribus, c. 15. n. 7
Tutelæ legitimæ origo, ibid. n. 10
Tutela est jus publicum, ibid. n. 33
Tutela an sit munus publicum, c. 23. n. 16. & c. 26. n. 15
Tutela an sit honor, vel onus, c. 26. n. 1
Tutela quid onerosum, grave, & molestum appellatur, c. 26. n. 17
Tu-

I N D E X.

- Tutela testamentaria honor ap-**
pellatur, c. 26. n. 3
- Tutela quare onus appelletur, c.**
26. n. 18
- Tutelam affectasse quis dicatur,**
ibid. n. 53
- Tutela affectata non censetur o-**
nus, ibid. n. 55
- Tutela an respectu personæ pu-**
pilli dicatur onus, ibid. n. 65
- Tutela ex parte pupilli est favo-**
rabilis, ibid. n. 66
- Tutela finitur anno ætatis pu-**
pilli decimo quarto, & cura-
tio anno demum vigesimo
quinto, c. 29. n. 35
- Tutelæ administratio per judicē**
decerni debet, c. 32. reg. 1. n. 3
- Tutelæ tres quando censeantur,**
c. 35. reg. 1. n. 120
- Tutela quarta quæ censeatur, si**
plures tutelæ concurrant, re-
missivè ibid. n. 129
- Tutela affectata non prodest ad**
excusationem, ibid. n. 132
- Tutelam affectasse quis dicatur,**
ibid. n. 134
- Tutelæ honorariæ cur non nu-**
merentur in numero trium
tutelarum, ibid. n. 138
- Tutelarum nundinationem cur**
leges coerceant, c. 36. reg. 1.
n. 14
- Tutela absentis finita tutor tes-**
netur legitimis ejus heredib.
rationem reddere, c. 37. reg. 1.
n. 19
- Tutela finitur pubertate furiosi,**
vel mente capti, ibid. n. 44
- Tutela Regis an finiatur puber-**
tate, & quamdiu ei dandus sit
curator, ibid. n. 68
- Tutela finita quarum obligatio-**
num jus maneat, ibid. nu. 83
- Tutela non transit ad heredes,**
37. reg. 2. n. 132
- Tutela individua est, etiamsi**
testatore, vel judice divisa
fiat, c. 39. n. 95
- Tutela finita per captivitatem**
tutoris, potest conveniri ejus
defensor, si tamen tutor post
liminio reversus fuerit, reg.
piet pristinam tutelam, ibid.
n. 239
- Tutela finita, finitur periculum**
administrationis, ibid. n. 24
- Tutor à tuendi verbo descendens**
c. 1. n. 10
- Tutor pupilli defensor, c. 1. n. 12**
- Tutoris appellatione quid veni-**
at. c. 1. n. 14. & c. 29. n. 3
- Tutor finium, c. 1. n. 16**
- Tutoris potestas circa bona pu-**
pilli quæ, c. 2. n. 16
- Tutor non datur patrem habenda-**
ri. c. 3. n. 34
- Tutor non datur ei, cujus potestas**
est in hostiū potestate, ibid. n. 36
- Tutor non datur filiis emanci-**
patis, ibid. n. 39
- Tutor non datur servo, ibid. n. 41**
- Tutor non datur matri familiæ**
ibid. n. 45
- Tutor non datur filio patre mor-**
tuo, si est in potestate avi, ibid.
n. 47
- Tutor an ventri dari possit, ibid.**
n. 48
- Tutor dari potest filio adoptivo**
in casibus in quibus is in po-
testatem ejus non transit, ibid.
n. 65
- Tutore affectante tutelam, præ-**
sumptio est eum velle grassari
in bonis pupilli, c. 4. n. 68
- Tutor tollitor dicitur Albericus**
ibid. n. 7

Tut

I N D E X.

- Tutor fraudans vel spolians pupillum extra ordinem punitur. *ibid.* n. 9
- Tutor veneficus à Galba Imperatore cruci affixus. *ibid.* n. 11
- Tutor datur moribus pupilli. *ibid.* n. 15
- Tutor mercèdes præceptoribus pro facultatibus patrimonii, & dignitate natalium constituere debet. *ibid.* n. 16. & c. 32. reg. 9. n. 144
- Tutor principaliter datur personæ, & secundario rebus, sine patrimonio pupilli. c. 4. n. 18. & c. 7. n. 8
- Tutores separatim non dantur, ut unus personæ & alter rebus datur. c. 4. n. 19
- Tutoris autoritas major curatoris autoritate. *ibid.* n. 20.
- Tutor datur pupillo ab eo iudice, cujus jurisdictioni persona ejus est subdita, licet bona alibi sita sunt. *ibid.* n. 22
- Tutor simpliciter datus an & quando censeatur datus omnibus bonis. *ibid.* n. 23
- Tutor clericus datus à iudice seculari, an habeat potestatem in personam pupilli clerici, & in bonis ecclesiasticis. *ibid.* n. 27
- Tutor in qua parte testamenti scribi soleat. c. 5. n. 45
- Tutores pupillorum Regum apud Lacedæmonios *αἰσχρονομοί* vocati c. 6. n. 8
- Tutor testamentarius quis. c. 7. n. 2
- Tutor testamentarius ab Ulpiano dativus nuncupatus. *ibid.* n. 3
- Tutores testamentarii quadruplicis generis sunt. *ibid.* n. 6
- Tutores certis rebus dati qui censeantur. *ibid.* n. 10
- Tutores honorarii cur ita appellentur, & qui dicantur. *ibid.* n. 12. & c. 39. n. 190.
- Tutores honorarii, licet non administrent, æquè tamen tenentur, excussis prius facultatibus ejus qui gessit. c. 7. n. 14. & cap. 26. n. 63. 64. & c. 39. n. 189
- Tutores notitiæ causa dati, qui dicantur. c. 7. n. 18
- Tutor datus causa notitiæ ita tenetur ut alius, c. 7. n. 20. & cap. 39. n. 203
- Tutor legitimus quis. c. 7. n. 22
- Tutores Attiliani & Juliani dativi appellantur. *ibid.* n. 27
- Tutores legitimos nemo dat, sed lex facit. *ibid.* n. 29. & c. 14. n. 1
- Tutorum legitimorum duæ species jure veteri cognitæ. *ibid.* n. 31
- Tutor Cessicus. *ibid.* n. 48
- Tutor Attilianus. *ibid.* n. 50
- Tutor Prætorianus. *ibid.* n. 51
- Tutor dativus, *ibid.* n. 54
- Tutor datus in minus solemni testamento an egeat confirmatione. c. 8. n. 7
- Tutor datio facta in rupto, falso, vel inofficioso declarato testamento, an valeat sine inquisitione. *ibid.* n. 9
- Tutor à iudice confirmatus non satisfat. *ibid.* n. 10
- Tutor datus codicillis testamento confirmatis, non satisfat. *ibid.* n. 12. & c. 32. reg. 7. n. 81
- Tutor datus testamento simpliciter omnibus aliis præfertur, etiam matri. *ibid.* n. 15
- Tutor dativus, tam præsentis, quàm ab-

I N D E X.

- absenti, nec non ignoranti &
& invito datur, c. 8. n. 22
- Tutoris officium non finitur pu-
pilli voluntate, c. 8. n. 23
- Tutor quilibet testamento dari
potest, siue Prætor siue Con-
sul sit, c. 9. n. 1
- Tutor testamento dari nequit,
cum quo testamenti factio
non est, c. 9. n. 49
- Tutor non solum pure, sed sub
conditione, usque ad condi-
tionem testamento dari potest
c. 10. n. 1.
- Tutor inutiliter à iudice sub
conditione datur, & quæ sit
ratio, c. 10. n. 23
- Tutoris datio actus legitimus est
c. 10. n. 10
- Tutor ad certum tempus, vel ex
certo tempore dari potest, c.
10. n. 12
- Tutor ante & post heredis insti-
tutionem dari potest, cap. 10.
n. 13
- Tutor Latinis & Græcis verbis
dari potest, c. 10. n. 14
- Tutor testamento datus, poste-
riori testamento vetari po-
test, c. 10. n. 15
- Tutor codicillis mutari potest,
c. 10. n. 17
- Tutor an codicillis non confir-
matus mutari possit, cap. 10.
n. 19
- Tutor incertus dari nequit, c. 10.
n. 21
- Tutoris datio siue electio in al-
terius arbitrium conferri non
potest, c. 10. n. 31
- Tutor non est qui sibi ascripsit
tutelam in testamento; & de
illius poena, c. 10. n. 33. 34
- Tutor certæ rei; vel causæ dari
non potest, cap. 10. n. 40
- Tutor testamento datus tutelam
sibi mandatam dividere, & ad
certum tempus, vel certos
actus tantum acceptare im-
potest, c. 10. n. 41
- Tutor datur impuberi ad adven-
dam hereditatem, non cuius
tor, c. 10. n. 44
- Tutore testamentario, deficienti
te, locus est legitimo, exclusio
dativo, c. 10. n. 45
- Tutor ad unum actum dari po-
test quando pater administrati-
onem recusat, c. 10. n. 48
- Tutor ex lege Iulia de maritali-
dis ordinibus, datur à Prætor
urbis mulieri, virginive tutam
rem non habenti, c. 10. n. 49
- Tutor datus filiis vel filiabus, iudici
censeatur datus posthumis, c.
12. n. 2
- Tutor datus tribus fratrib. indi-
visum patrimonium habentibus
trib. unam tutelam suscipi
videtur, c. 12. n. 10
- Tutor datus filiis, an contineatur
tur filiæ, c. 12. n. 13
- Tutor datus filio cum pluribus
sint, an censeatur datus omnibus,
c. 12. n. 18
- Tutorem dans filiis non censeatur
dedisse ei quem ignorabat
habere, c. 12. n. 23
- Tutor datus filiis an censeatur
datus nepotibus, c. 12. n. 27
- Tutor datus liberis, censeatur quod
que datus nepotibus, c. 12. n. 32
- Tutor testamentarius legitimus
& dativo præfertur, c. 13. n. 2
- Tutor testamentarius non satisfacit
secus in legitimo & dativo
c. 13. n. 4. & c. 32. reg. 7. n. 76
- Tutor datus in testamento mi-

INDEX.

- nus solemnè à Præatore confirmatus, præfertur legitimo & dativo. *ibid.* n. 5
- Tutor testamentarius præfertur fratri puberi impuberis. *ibid.* n. 6
- Tutor testamentarius præfertur matri *ibid.* n. 7
- Tutor temporarius potest dari pupillo pendente aditione hereditatis. *ibid.* n. 11
- Tutor testamentarius licet excludat tutorem legitimum non tamen legitimum administratorem. *ibid.* n. 12
- Tutor non potest dari à iudice qui habitat extra jurisdictionem dantis. c. 14. n. 2
- Tutor fiduciarius quis. c. 15. n. 15
- Tutoris bona tacite sunt pupillis pro ejus administratione obligata. c. 14. n. 67. & c. 31. effect. 2. n. 1. & aliquot seq.
- Tutore testamentario deficiente, locus est legitimo, excluso dativo. c. 16. n. 1
- Tutor legitimus quamdiu extat ad dativum non pervenitur. c. 16. n. 2
- Tutor legitimus superveniens excludit dativum. *ibid.* n. 3
- Tutor legitimus per annum expectans, licet privetur successione, non tamen tutela. *ibid.* n. 4
- Tutor alius dari non potest in præjudicium matris negligentis, nisi ad hoc citata, & quando. *ibid.* n. 5
- Tutor legitimus esse potest non subditus, si velit. *ibid.* numer. 6
- Tutore testamentario non existente, nisi spe, locus est dativo, non legitimo. *ibid.* n. 8
- Tutor ad matris petitionem datus, qui dari non debuit, excludit dativum. *ibid.* n. 13
- Tutor cum inquisitione quando dari debeat. *ibid.* n. 17
- Tutore capto ab hostibus, an locus sit dativo. *ibid.* n. 23
- Tutor curare debet ut pupillo pubere facto, administratio transferatur in curatorem, & ut is causas nondum coeptas persequatur. c. 18. n. 27
- Tutor Attilianus quis. cap. 19. num. 1
- Tutoris datio mandari nequit. *ibid.* n. 15
- Tutor testamento datus, non adita hereditate, non est tutor, sed alius datur, qui definit postea hereditate adita. c. 21. n. 2
- Tutori testamento dato si lis movetur, alius non dabitur tutor, sed scriptus tutor confirmabitur sine præjudicio litis. *ibid.* num. 3
- Tutores plures testamentarii si dati fuerint, non succedet legitima tutela, nisi omnes decesserint, vel in civitate esse desierint. *ibid.* n. 4
- Tutore absente, vel appellante, datur tutor temporarius. *ibid.* n. 5
- Tutor alius datur pendente conditione, vel die, quamvis pupillus legitimum habeat. *ibid.* n. 6
- Tutor si furere coeperit, vel relegatus fuerit, ad tempus curator datur. *ibid.* n. 8
- Tutor alius datur in locum furiosi, muti, cæci, surdi, & co-

S s s rum

INDEX.

- rum qui perpetuo excusantur
c. 21. n. 11
- Tutor alius datur in locum eo-
rum qui in consilium Princi-
pis assumuntur, vel Reipubli-
cæ causa trans mare absunt.
ibid. n. 12.
- Tutor suspecto convicto, ac re-
moto, alius datur tutor, &
quando. ibid. n. 13
- Tutor captus, ab hostibus manet
tutor, sed interim à Præfidi-
bus alius tutor dabitur. ibid.
n. 14.
- Tutore movente pupillo contro-
versiam status datur alius tu-
tor. ibid. n. 15
- Tutor administrationi non suf-
ficiens propter adversam va-
letudinem, periculo illius a-
ctor constituitur. ibid. n. 16.
- Tutor à iudice invitatus datur. c.
23. n. 15.
- Tutor an salarium petere possit.
ibid. n. 19
- Tutor non potest dari à iudice,
qui non est suppositus iuris-
dictioni suæ. ibid. n. 33.
- Tutor à iudice non datur ventri,
c. 24. n. 4
- Tutorem habenti à iudice non
datur alius tutor. ibid. n. 6
- Tutor non datur pupillo habenti
diffusum patrimonium, sed
tantum curator. ibid. n. 7
- Tutore non jure dato an valeat
alterius datio: priore non re-
moto, & ejus tutela non cas-
sata. ibid. n. 9
- Tutor Prætorius quis. ibid. n. 12.
- Tutor omni tempore, sive die
dari potest. c. 25. n. 1
- Tutor dari potest dieb. feriatis.
ibid. n. 2
- Tutoris datio est actus favorabi-
lis, & opus pium. ibid. n. 3.
- Tutoris nomen indebite usurpans
an teneatur poena sacrilegii,
vel falsi. c. 26. n. 9.
- Tutor ratione officii, & dignita-
tis, non prius in carcere po-
nendus est, quam si sit convi-
ctus. ibid. n. 10
- Tutores & curatores, in quibus
differant. c. 29. n. 1. 6
- Tutor testamento dari potest.
ibid. n. 13.
- Tutor invito adolescenti dari po-
test. ibid. n. 16. 20
- Tutor datur impuberi. ibid. n.
31.
- Tutorem habenti non datur tu-
tor. ibid. n. 32.
- Tutor certæ rei, vel causæ dari
non potest. ibid. n. 33.
- Tutoris autoritas pupillis ma-
xime necessaria. c. 30. n. 1.
- Tutor authorari non potest pen-
dente lite super testamento
quo datus est tutor, sed alium
datur sine ullo lris præjudicio.
c. 30. n. 19
- Tutor non potest esse author in
rem suam. ibid. 20
- Tutor testamento datus inutili-
ter, non potest esse author in
negotio pupilli. ibid. n. 22.
- Tutor non satisficiens, an possit
author esse in negotio pupi-
li. ibid. n. 23
- Tutor mutus auctoritatem pra-
stare non potest. ibid. n. 25.
- Tutoris autoritas in ipso act-
u sive negotio interponi debet.
ibid. n. 28.
- Tutoris autoritas pure debet
interponi. ibid. n. 30
- Tutoris autoritas expressis ver-
bis

INDEX

- bis interponenda. *ibid.* numer. 31.
- tutor per vim retentus, & author factus nihil agit. *ib. n. 33*
- Tutoris autoritas est actus legitimus. *ibid. n. 37.*
- Tutor interponens auctoritatem praesens esse debet ipsi pupillo. *ibid. n. 38*
- Tutoris praesentia sufficit in actibus judicialibus, modo non contradicat. *ibid. n. 48.*
- Tutor auctoritatem accommodare non potest ei actui, ex quo principaliter ei aliquid acquireretur. *ibid. n. 58*
- Tutor non potest emere bona pupilli. *ibid. n. 61.*
- Tutor heres institui a pupillo non potest. *ibid. n. 80.*
- Tutor an emere possit rem pupilli, altero tutore auctorante. *ibid. n. 82.*
- Tutor in consequentiam auctoritatem sibi praestare potest. *ibid. n. 83.*
- Tutor in legato bona fide praecipuum testatoris potest auctor esse in causa sua. *ibid. n. 86. et n. 87.*
- Tutor se facere potest debitor rem pupilli accipiendo pecuniam pupilli mutuo. *ibid. n. 87.*
- Tutor an cum pupillo palam, & bona fide contrahere possit. *ibid. n. 89.*
- Tutor an possit in sui beneficium interponere auctoritatem in contractu ultro citroque obligatorio. *ibid. n. 90.*
- Tutor tenetur magis curare res pupillares quam suas. *ibid. n. 93. & c. 32. reg. 9. n. 7.*
- Tutor nobilis potest esse author in causa propria palam contrahendo. *c. 32. reg. 9. n. 95.*
- Tutor non potest adire hereditatem per se absque scientia pupilli majoris infante. *ibid. n. 120.*
- Tutor solus pro pupillo bonorum possessionem agnoscere potest. *ibid. n. 123.*
- Tutor fidelis habetur loco domini, & quando. *c. 31. eff. 1. n. 16. & 21.*
- Tutor mulieris olim apud Athenienses dicebatur *Kύριος* & *αὐτοκράτωρ* *ibid. n. 2.*
- Tutor vel curator non debet cavere de rato, nisi de ejus potestate dubitetur. *ibid. n. 6.*
- Tutor non potest esse testis in causa pupilli pro pupillo. *ib. n. 8.*
- Tutor, & curator non potest esse testis in causa per eum agitata, durante tutela. *ibid. n. 9.*
- Tutores vel curatores testimonium non ferunt in causa, qua commodum, aut incommodum sentire possunt. *ibid. n. 10.*
- Tutor aut curator testificari non potest super his, quae ab eis gesta sunt, cum videantur habere affectionem, non secus atque advocatus, aut proxeneta. *ibid. n. 12.*
- Tutor ad hoc ut pro pupillo testificari possit, cautela est, ut detur curator liti. *ibid. numer. 13.*
- Tutor absque speciali & expressa concessione testatoris, dicitur habere plenam & liberam administrationem a lege. *ib. n. 14.*

INDEX.

- Tutoris potestas circa bona pupilli major est, quam potestas filii circa bona patris, c. 31. eff. 1. n. 15
- Tutor in litem jurat in causa pupilli, c. 31. eff. 1. n. 17
- Tutor procurat. constituere non potest ante litem contestatam, sed actorem, c. 31. eff. 1. n. 22
- Tutor debet constituere actorem cum decreto & auctoritate judicis, alias non valet constitutio, c. 31. eff. 1. n. 24
- Tutor ante litem contestatam procuratorem quando constituere possit, c. 31. eff. 1. n. 27
- Tutor an constituere possit procuratorem ante litem contestatam, absque auctoritate judicis, c. 32. reg. 9. n. 94
- Tutor testamentarius etiam sine permissione obligatur adultus, si quid male gesserit, c. 31. effect. 2. num. 4. & c. 32. reg. 3. num. 9
- Tutor male administrans puniatur extra ordinem, c. 31. eff. 2. n. 5
- Tutor qui tutelam alii gerendam commisit, ipse gerere videtur, c. 31. eff. 3. n. 9. & tenetur actione tutelae directae, 39. n. 70
- Tutor vectigalia conducere non potest, c. 31. eff. 3. n. 1
- Tutores conducentes vectigalia, videntur fraudare fiscum, cum asserant se nulli teneri conducendo, & ideo tenentur crimine falsi, c. 31. eff. 3. n. 4
- Tutor pupillo & fisco satisfaciens potest conducere vectigalia, c. 31. eff. 3. n. 5
- Tutor cum fisco contrahere potest, si decesserit is cujus tutela administravit, c. 31. eff. 3. n. 6
- Tutor vel curator ante rationem redditam incidens in contractum fiscale, non habet locum poena legis Corneliae de falsis, licet vivat is, cuius tutela vel cura fuerit administrata, ibid. n. 8
- Tutor tutorio nomine pupillo stipulari potest, alteri vero minime, c. 31. eff. 4. n. 4
- Tutor ipso jure semper acquirit actionem pupillo sine cessio- ne. ibid. n. 5
- Tutor quando dicatur contrahere ut tutor, ibid. n. 9
- Tutores & curatores finito officio non conveniuntur ex administratione pupillorum, vel adolescentium, c. 31. eff. 5. n. 3
- Tutor finito officio non tenetur de evictione, quando jure vendidit, ibid. n. 4
- Tutor autem tenetur de evictione suo nomine, si rem pupilli immobilem vendiderit, & pro evictione obligaverit omnia pupilli bona, c. 33. n. 99
- Tutore emente rem nomine minoris tenetur minor accipere acquisitionem: & tutor liberatur reddendo rem acquisitam cum fructibus, etiam si valor rei decreverit. c. 31. eff. 5. n. 5
- Tutor in emendis rebus non tenetur circa subsequutam nominis deteriorationem, nisi de dolo & lata culpa, non autem rem levi, c. 31. n. 6. & cap. 32. reg. 9. n. 185
- Tutor propriam fidem astringens

INDEX

gens pro minore, seu de suo nomine obligans, tenetur, c.

31. n. 7

Tutor fatuus est qui se obligat, tam nomine tutoris, quam suo, c. 31 n. 9

Tutore condemnato actio iudicari datur non contratutorem, sed pupillam, c. 31. eff. 6. n. 1

Tutor prosequens causam iniquam sine consilio petitorum, si succumbat, ad expensas litis suo nomine tenetur, ibid. num. 2

Tutor salarii advocatis praestita imputare pupillo prohibetur, si supervacaneam litem instituerit, ibid. n. 5. & c. 32. reg. 9. n. 102.

Tutor putativus non citatus liti se offerens tenetur, si condemnatus fuerit, ibid. n. 9

Tutor vel curator non potest pupillum suum arrogare vel adoptare, c. 31. eff. 7. n. 1

Tutor potest adoptare privignum suum, ibid. n. 3

Tutoribus licitum non est liberum caput ditioni alienae subicere, ibid. n. 6

Tutor pupillam suam ducere, vel filiis suis nuptum dare prohibetur, c. 31. eff. ult. n. 1

Tutor pupillam despondere non potest, ib. n. 4

Tutor nec filiis suis sive sui juris sint, sive non, vel nepotibus, pupillam in uxorem dare potest, ibid. n. 5

Tutor veritas nuptias copulans fit infamis, & punitur alias poena corporali, pecuniarum, vel extra ordinem, pro digni-

tate pupillae, ibid. n. 17

Tutor pupillam carnaliter cognoscens punitur poena deportationis, confiscationis omnium bonorum, & lege Iulia de adulteriis, ibid. n. 18

Tutor, vel ejus filius matrimonium contrahere potest cum pupilla, si pater hoc disposuerit testamento, ibid. n. 21

Tutor, curatorve cum pupilla matrimonium contrahere potest, si rationes reddiderit, & id tempus effluxerit, quo in integrum restitutionem pupilla impetrare posset, ib. n. 22.

Tutor filiam pupillae ante redditam tutelam defunctae, filio suo in matrimonium collocare potest, ibid. n. 23

Tutores pupillis, vel curatores adultis, filias suas neptesve nuptum dare non prohibentur, ibid. n. 25

Tutor de Iure Canonico, potest accipere in uxorem pupillam majorem duodecim annis, ibid. 27

Tutore accipiente administrationem rerum minorum, iudicis decretum, requiritur, c. 32. reg. 1. n. 1

Tutor testamento datus à iudice confirmari debet, ibid. num.

4

Tutor ante decretum, debet jurare utilia pupillo facere, & inutilia praetermittere, c. 32. reg. 2. n. 1

Tutore defensionem pupilli non suscipiente, nec utilia faciente, contra eum juratur in litem, n. 4

I N D E X.

- Tutor pupillos defendere, & filiis suis propriis præferre debet, cum filii accusant pupillos. ibid. n. 5.
- Tutor videns res suas, & res pupilli in periculo esse, debet præferre res pupilli suis rebus. ibid. n. 6, & reg. 9, n. 8.
- Tutor si absens decernatur, dicitur ei dies, quod veniat iuramentum præstitutus. c. 32, reg. 2, n. 7.
- Tutor ante decretum tenetur jurare se non relicturum pupillum indefensum. c. 32, reg. 3, num. 1.
- Tutor an debeat defensionem pupilli promittere expresse & specialiter, etiam sub expressa obligatione rerum suarum. ibid. n. 2.
- Tutor non defendens pupillum, & ejus bona, sed ea alienans absque utilitate & necessitate, nec vendens mobilia, quæ servando servari non possunt, non solum mortaliter peccat, sed tenetur ad restitutionem damni. ibid. n. 4.
- Tutor ante iuramentum præstitum non potest administrare, & administrans nihil agit. ibid. n. 6.
- Tutor, qui non legitime accepit administrationem tutelæ, ejus acta non nocent pupillo. ibid. n. 8.
- Tutor potest administrare ante promissionem defensionis, quo ad tempore peritura, & utilitatem pupilli concernentia. ibid. n. 12.
- Tutor antequam ei sit decreta administratio, tutor est, si intra tempora constituta se non excusaverit. c. 32, reg. 4, n. 1.
- Tutorem, qui scit se tutorem datum non interpellari ulterius necesse est. ibid. n. 2, & c. 39, n. 5.
- Tutor cessans gerere extra ordinem ad hoc cogi potest officio judicis, prævia satisfatione, juramento, & confectione inventarii. c. 32, n. 7, & c. 39, n. 11.
- Tutor cessans petere decretum, suo periculo cessat. c. 32, numer. 8.
- Tutor ante decretum non habet, administrationem, sive authorisationem, ejusque auctoritas nihil operatur. ibid. numer. 9.
- Tutor tenetur conficere inventarium antequam administret. c. 32, reg. 1, n. 1.
- Tutor inventarium facere debet expensis pupilli. ibid. n. 2.
- Tutor ante confectionem inventarii nihil agere potest, & gesta sunt invalida. ibid. numer. 4.
- Tutor ante confectionem inventarii omnia quæ dilationem non recipiunt facere potest & debet, alias pupillo tenetur. ibid. n. 7, & c. 39, n. 9.
- Tutor, quo ad res tempore perituras vendendas, & dilationem non recipientes, potest contemnere voluntatem patris pupilli. c. 32, reg. 5, n. 8, & c. 39, n. 10.
- Tutor cessans diutius perire tempore perituras, suo periculo cessat. c. 32, reg. 5, n. 9.
- Tutor nec conveniri, nec alios conve-

INDEX

- convenire potest, non confecto inventario. *ibid.* n. 10
- Tutor differens confectio-
nem inventarii, potest ut suspectus
removeri. *ibid.* n. 20
- Tutor, quando nimis distulisse di-
catur confectio-
nem inventarii,
relinquitur arbitrio judicis. *i-
bid.* n. 21
- Tutor non solemniter datus, si per
errorem gerat tutelam, non
videtur ut tutor gessisse, sed ut
negotiorum gestor, & negotio-
rum actione convenietur, *ibid.*
n. 23
- Tutor non conficiens inventari-
um magis delinquit, quam is,
qui non petit tutorem *ibid.* n.
37
- Tutor in inventario omittens po-
nere preciosa, praesumitur esse
in dolo. *ibid.* n. 40
- Tutor omittens ponere in in-
ventario omnia pupilli bona,
extra ordinem punitur. *ibid.*
n. 41
- Tutor nihil in inventario omitte-
re debet. *ibid.* n. 42
- Tutor non conficiens inventari-
um dicitur esse in dolo, & bo-
norum usurpator, teneturque
ad interesse, & contra eum in li-
tem juratur. *ibid.* n. 43
- Tutor non conficiens inventari-
um, a munere tutelae remove-
ndus est, tanquam suspectus. *i-
bid.* n. 44
- Tutor torturae subijci potest, si
res hereditariae, in quibus mi-
nor institutus fuit, non repe-
riantur, carceribus detinebitur,
& infamiae nota afficietur. *ibid.*
n. 45
- Tutor quando excusetur à con-
fectione inventarii. *ibid.* n. 46.
- 47.94
- Tutor, vel curator debet jurare
contenta in instrumento esse
vera. *ibid.* n. 52
- Tutor describens in inventario
rem aliquam, fatetur eam esse
pupilli. *ibid.* n. 56
- Tutor qua forma bona immo-
bilia in inventario describere
debeat, ne ad interesse tenea-
tur, & qua forma mobilia. *ibid.*
n. 76
- Tutor jura & actiones infere-
re debet inventario, cum no-
minibus debitorum, non ve-
rò creditorum nomina. *ibid.*
n. 79
- Tutor tenetur instrumenta ad
pupillum pertinentia ponere
in inventario, tam praesentia
quam ea, quae post invenerit.
ibid. n. 81
- Tutor tenetur ea quae acquisita
fuerint ex hereditate, succes-
sione, legato, vel alio titulo
addere inventario. *ibid.* nu-
mer. 83
- Tutor datus ad unum actum, si-
ve articulum tantum, an teneatur
conficere inventarium. *ibid.*
n. 84
- Tutor vel curator ad litem datus,
an teneatur conficere inventa-
rium. *ibid.* n. 86
- Tutor, vel curator, cui prohibita
fuit confectio inventarii à te-
statore, si illud fecerit, non ob-
stante prohibitione, si-
ve jussu
judicis dicitur esse in dolo. *ibid.*
n. 103
- Tutor, vel curator sciens libera-
tionem redditionis rationis
sibi à testatore factam nullam
esse, Sss 4

I N D E X

- esse, tenetur conficere inventarium, c. 32, reg. 5. n. 114
- Tutor vel curator, cui relicta fuit liberatio confectionis inventarii, tenetur de dolo in faciendo commissio, ibid. n. 117**
- Tutor se excusans à tutela, privatur in distincte legato, ibid. n. 118**
- Tutor licet debeat conficere inventarium, antequam administratio ei à iudice decernatur, tamen si ei non fuerit oppositum, de non confectione inventarii, non vitiat, ibid. n. 119**
- Tutor vel curator, tenetur parti exhibere inventarium ac librum rationum, & pati ut copia omnium per partem extrahatur, c. 32, reg. 6. n. 6**
- Tutores vel curatores, qui tenentur inventarium conficere & facere librum rationum, si jurent se perdidisse, eis non creditur, nisi hoc probent, ibid. n. 8. & reg. 8. n. 9**
- Tutores non excusantur, si dicant se confecisse inventarium, sed esse sub actoribus, vel negotiorum gestoribus, qui istud exhibere nolint, ibid. n. 9**
- Tutor licet redderit rationes, & instrumenta liberationis, nihilominus tenetur reexhibere, si arguatur dolus, vel error, ibid. n. 10**
- Tutor licet quædam rite & recte posuerit in inventario, sed non omnia, poterit, quo ad omissa, contra eum inlitem jurari, ibid. n. 11**
- Tutor describens in libris rationum, quæ omissa sunt in inventario, non præsumitur habuisse animum defraudandi pupillos, ibid. n. 12**
- Tutores vel curatores, non restituendo reliqua ac bona minorum, sunt in dolo, ibid. num. 14**
- Tutor vel curator, tenetur satisficere rem pupilli salvam fore, c. 32, reg. 7. n. 1**
- Tutores in suo officio ut plurimum aut infideles, aut negligentes sunt, ibid. n. 3**
- Tutor ante satisfactionem repellitur ab administratione, ibid. n. 6**
- Tutor sine satisfactione officium suum exercere potest, circa tempore peritura, ibid. num. 8**
- Tutor vel curator, ante emissam satisfactionem non est tutor, nec habet administrandi potestatem, ibid. n. 9**
- Tutor qui fideiussores non invenit, non admittitur ad tutelam, præstita juratoria cautione, ibid. n. 12**
- Tutores Principum possunt tales fideiussores constituere, quales reperire possunt, ibid. n. 14**
- Tutor cavere nolens, vel differens, pignoribus captis, coerceri potest, ibid. n. 15**
- Tutores dati in testamento invalido, tamen confirmati, satisfactioni subjiciendi non sunt, ibid. n. 82**
- Tutores in testamento invalido dati, tenentur satisfacere, quando confirmati fuerint sine in-**

INDEX.

- inquisitione, c. 32, reg. 7. n. 83
Tutoribus pluribus datis testamento, uno offerente satisfactionem, alio nolente satisficere, præfertur satisfidans, ibid. num. 84
Tutor post testamentum factus non solvendo, cautionem præstare debet, ibid. n. 94
Tutor à matre testamento datus, tenetur satisfacere, & confirmatur ex inquisitione, secus in patre, ibid. n. 95
Tutor ex inquisitione an satisfidat, ibid. n. 97
Tutores dati à minoribus magistratibus, satisfacere debent, ibid. n. 99
Tutor defendens pupillum, non satisfidat de judicato solvendo. ibid. n. 101
Tutor librum rationum conscribere debet, c. 32, reg. 8. n. 1
Tutor in libro rationum debet nominare & scribere redditus & fructus, quos ex bonis, quorum administratio ei commissafuit, percepit, ibid. n. 8
Tutor tenetur librum rationum cum ipsius tutelæ & curæ administratione reddere, etiam non requisitus, ibid. n. 10
Tutor reddita ratione, quod de datis & receptis remanserit penes eum, restituere tenetur, c. 32, reg. 8. n. 12
Tutor si sufficientem rationem non reddiderit, ad iterum reddendum cogi poterit, ibid. n. 13
Tutor tenetur pro minore facere, quod diligens paterfamilias faceret, alioqui tenetur de suo, c. 32, reg. 9. n. 1
Tutor negligens dicitur esse in dolo, saltem culpa, & contra eum juratur in litem, cap. 32, reg. 9. n. 2
Tutor tenetur de omni damno ac interesse minoris ibid. n. 3
Tutor recepta scribere omit- tens, dicitur esse in dolo, ibid. num. 4
Tutor repertus in mendacio circa actus suæ administrati- nis, præsumitur esse in dolo, & contra eum in litem iuratur, & tanquam suspectus re- movetur ab administratione. ibid. n. 5
Tutor vel curator potest & de- bet nomine pupilli agere contra debitores pupillares, ibid. num. 12
Tutor vel curator pupillis vel adultis agentibus, potest ac- commodare suum consen- sum, ibid. num. 13
Tutor præstare debet nominum debitorum exactionem, ibid. num. 15
Tutor à periculo rerum libera- tur, si mortuo pupillo res e- jus coeperint perire, ibid. n. 16
Tutor exigere debet à seipso, quod patri pupilli debet, vel in quo pro eo fidejussit, ibid. num. 17
Tutor permittens expirare ac- tionem temporalem, quam pupillus contra ipsum ha- bet, efficitur perpetua actio tutelæ, ibid. n. 20
Tutor & curator tenetur ad tē- pus credita exigere & debita solvere, alias si fuerint debi- tores non solvendo, vel debita præscripta tenebitur de suo rescire, ibid. n. 23

S s s 5

INDEX.

Tutor vel curator tenetur mino-
ribus ad damna & interesse ob
ejus negligentiam passa. c. 32.
reg. 9. nu. 25

Tutor debitor patris pupilli a se
ipso debitum exigere debet, li-
cet patri pupilli tantum natu-
raliter debeat. ibid. n. 26. & pe-
cuniam non solvens, cogendus
est agnoscere usuras, quas a se
exigere debuisset. ibid. n. 27

Tutoribus pluribus existentibus,
unus agere potest. ibid. nu. 29.
idem quo ad defensionem pu-
pilli. ibid. nu. 82

Tutor agens non debet cavere de
rato. c. 32. reg. 8. n. 30

Tutor nomine proprio agere non
debet. ibid. n. 34

Tutor tenetur, si contutorem su-
spectum facere neglexerit. ib.
num. 38

Tutori imputatur negligentia, si
heredem contutoris non con-
venerit, & damni vicarius sub-
stituitur. ibid. n. 39

Tutor non faciens suspectum con-
tutorem male gerentem, in u-
suras, ejus nomine tenetur. c.
32. reg. 9. nu. 40

Tutor datus patrimonio super-
venienti, quando teneatur de
anteriori, & prior quando te-
neatur ad augmentum obve-
niens. ibid. num. 41. & cap. 39.
num. 59

Tutoris & curatoris præcipuum
officium est, defendere pupil-
lum vel adultum, & judicium
ejus nomine suscipere. c. 32.
reg. 9. n. 60

Tutor differens vel recusans de-
fensionem suscipere pro mi-
nore, tenetur ei ad omne da-

num propter moram vel
litiam illatam refundere, & si
suspectus removeri poterit.
32. reg. 9. nu. 79. 81

Tutor pro pupillo in judicium
catus, si solemniter caverit
judicio fisci, & intra moras
pupillus ad pubertatem perve-
rit, non est cogendus accipere
judicium. ibid. n. 88

Tutor potest defendere pupillum
per se, vel ei defendenti aucto-
rare. ibid. n. 89

Tutor pupillum defendere non
netur quo ad lites supervacua-
as injustas vel calumniosas. ibid.
n. 93

Tutor auctoritatem pupillo præ-
stare non cogitur, in contractibus
pupillo damnosis. ibid. n.
95

Tutor in judiciis cogitur pupillum
auctoritatem præstare, alioquin
removetur tanquam suspectus.
ibid. n. 96

Tutori imputatur, si res emphiteu-
tica propter canonem non
solutum redierit ad dominum.
ibid. n. 101

Tutor alimenta minori præstare
non potest reputare, & in rationem
nem impensarum inferre. ibid.
nu. 103

Tutor unius regionis potest solvere
re creditori alterius regionis.
ibid. nu. 104

Tutor sibi solvere potest, si pecunia
fuerit unde solvere possit.
ibid. nu. 105

Tutor potest sibi solvere de pecunia
destinata ad emptionem
prædiorum, quæ inter immobilia
computatur. ibid. num. 109

Tutor

INDEX.

- utori capitis postulado perse-
veranti in tutelae administra-
tione rectè solvitur, c. 32.
reg. 9. n. 118
- utori relegato in perpetuum
vel ad tempus antequam ei
curator substitutus fuerit, res-
ctè solvi poterit, ib. n. 119
- utori ab futuro causa Reipu-
blicæ vel absenti, rectè sol-
vitur, si modo alius in ejus
locum non fuerit substitutus,
ibid. n. 120
- Tutores quondam pupillorum
solventes eorum curatoribus,
liberantur, ibid. 122
- Tutor non potest debitori mi-
noris prorogare terminum
solutionis, ibid. n. 130
- Tutor nō potest debitori mino-
ris facere pactum de non pe-
tendo, nisi esset debitum usua-
rarium, vel simile, ib. n. 132
- Tutor non potest donare, ibid.
n. 133
- Tutor non potest confiteri se re-
cepisse mutuum nomine pu-
pilli, vel quid simile, ibid.
num. 137
- Tutor circa personam pupilli
debet expendere, quod mo-
ribus, honestati, & conditio-
ni pupilli congruat, c. 32. reg.
9. n. 142. idque arbitrio judi-
cis, num. 218
- Tutor constituere potest mercedem
præceptoribus, sororis
pupilli, etiam citra magistra-
tum decretum, cap. 32. reg.
9. num. 146
- Tutor potest præstare alimenta
servis & libertis rei pupilli
necessariis, cap. 32. reg. 9. n.
147
- Tutor etiam præstat nonnun-
quam alimenta extraneis, si
hoc pupillo expediat, ibid. n.
148
- Tutor potest mittere solemnia
munera parentibus & cogna-
tis, si pupillo expediat, ibid.
n. 149
- Tutor matri & sorori pupilli, ad
victum necessaria præstare
potest, cum seipsas sustentare
non possunt, etiam citra de-
cretum magistratum, ib. n. 152
- Tutor si prætermiserit alimen-
ta præstare matri & sorori
pupilli, poterit cum eo agi
tutelæ judicio, cap. 32. reg.
9. num. 153
- Tutor potest contutori testamē-
tario statuere salarium, quan-
do aliter se exhibere non po-
test, ibid. n. 155
- Tutor contutori ex inquisitione
dato alimenta statuere po-
test propter rei notitiam, ib.
num. 156
- Tutor sumptus litis pupillo re-
putabit, ibid. n. 157
- Tutor non tenetur ministrare
pupillo sumptus litis contra
seipsum, ibid. n. 158
- Tutor viatica reputabit pupillo
si ex officio necesse habuit a-
liquo excurrere vel profici-
sci, ibid. n. 159. & c. 40. n. 28
- Tutor non potest dare dotē sor-
ori pupilli ex alio patre na-
tæ, etiam si ea aliter nubere
non possit, c. 32. reg. 9. n. 160
- Tutor non potest propter existi-
mationem pupilli, plus ex
bonis ejus erogare, quam ex
suis bonis honestissime esset
erogaturus, ibid. n. 161

Tu

INDEX.

Tutor nec matri nec sorori pupilli mittere potest munus nuptiale c. 32. reg. 9. nu. 162

Tutor reputabit sumptus in alimentis ac disciplinis pupilli factos arbitrio judicis. ibid. n. 165

Tutor non reputat sumptus factos in alimentis pupilli ultra modum à Prætorè statutum. ibid. n. 166

Tutor à suscepta administratione post sex menses tenetur necessario pecuniam pupillarem collocare fœnori, aliàs tenetur in usuras ejus pecuniæ ibid. nu. 170

Tutor negans se habere pecuniam pupillarem ad alendos pupillos, convictus de mendacio, pendit gravissimas usuras. ibid. nu. 172. & c. 39. nu. 17

Tutor non idoneus ad damnum refarciendum ob fœnus pupillaris pecuniæ per contumaciam non exercitum, extra ordinem coërcetur. c. 32. reg. 9. nu. 173

Tutor tenetur etiam ad usuras ejus, quod à contutore debetur, vel pro contutore debet. ibid. num. 174

Tutor debet agnoscere tales usuras, quas à se exigere debuit, licet sint graviores pupillaribus. ibid. n. 175

Tutor tenetur agnoscere tales usuras, quas ipsi stipulati sunt, licet testator eis sub levioribus usuris permiserit. ibid. numer. 176

Tutor tenetur ad usuras usurarũ fortis pupillo auctæ, quas consecutus esset ab heredibus de-

functi contutoris. ibid. n. 177

Tutori utilius est acquirere in pignus minorem, quam non in pignus proprio. ibid. n. 18

Tutor exusatur, si pecuniam pupillarem collocare fœnori non potuerit. ibid. n. 187

Tutor habet laxamentum annuum mensium ad exigendam pecuniam pupillarem fœnori. ibid. n. 188

Tutor tenetur pecuniam pupillarem convertere in emptionem prædiorum. ibid. n. 192

Tutor negligens in comparatione prædiis pro pupillo, tenetur ad id interesse de fructibus, quos percipere potuisset. c. 32. reg. 9. nu. 193. 195. & in dolo constituitur, atque in litem contra emptionem juratur. n. 196

Tutor non minorem in rebus idoneis, quam in propriis diligentiam adhibere debet. ibid. num. 197

Tutor tenetur, si prædia minus idonea comparaverit per hoc quod des aut gratiam. ibid. n. 198

Tutor emens ab eo, quem sciet suspectum, tenetur. ibid. n. 199

Tutor in emendis rebus non tenetur, nisi de dolo & lata culpa. ibid. n. 200

Tutor tenetur redimere bona pupilli aliis obligata, si pupillus expediat. ibid. nu. 201

Tutori culpa vel negligentia non ascribitur, qui non convertit pecuniam pupillarem in prædiorum emptionem, nisi ostendatur, prædia fuisse vendita, quæ emere potuisset. ibid. num. 200

INDEX.

Tutor, cui in testamento relicta
fuit liberatio, de neglectis &
omissis non tenetur. cap. 32.
reg. 9. n. 204

Tutor pecuniam pupillarem in
usus suos convertens propria
auctoritate, maximis usuris
subjicitur sine ullo laxamento
duorum mensium. ibid. num.
207

Tutor convertens pecuniam pu-
pillarem in usus suos, ultra cen-
tesimas usuras, extra ordinem
à Præsede mulctatur. ibid. num.
212. & c. 39. n. 16

Tutor quando dicatur pecuniam
pupillarem in usus suos con-
vertisse, ut usuris maximis sub-
jiciatur. c. 32. reg. 9. n. 213

Tutor in usus suos pecuniam pu-
pillarem convertens, & inde
aliquid in rem pupillarem im-
pendens, quantum impende-
rit, vertisse definit. ibid. n. 214
Tutor potest accipere pecuniam
pupilli mutuo à contutore, vel
à seipso palam & bona fide, non
non clam. ibid. n. 217

Tutor reficere cogitur ædificium
deformatum, aliàs tenetur pu-
pillo ad omne damnum & in-
teresse. ibid. n. 262

Tutor non potest vendere do-
mum, in qua pater pupilli de-
fecit, minor crevit. ibid. n. 263

Tutor tenetur inquirere, an ex-
pediat pupillo hereditatem ad-
ire. ibid. n. 273

Tutor damnosam hereditatem
adiens dicitur suspectus. ibid.
num. 274

Tutor ex officio suo tenetur di-
ligenter considerare & discer-
nere, quid ipsi pupillo sit uti-

lius & magis expediat. cap. 32.
reg. 9. n. 275

Tutor tenetur nomine pupilli
fideicommissariè substituti co-
gere heredem ut adeat & resti-
tuat. c. 32. reg. 9. n. 277

Tutor non implens conditionem
utilem pupillo, tenetur ad in-
teresse. ibid. n. 280

Tutore contrahendo damnifican-
te pupillum, in pupilli electio-
ne est contra tutorem agere ad
interesse, vel in integrum re-
stitui. ibid. n. 282

Tutor negotia minoris celeriter
expedire debet. ibid. n. 285

Tutori assenti de ære alieno
non creditur, sed veritas ulte-
rius per iudicem perquirari
debet ab illis, qui notitiam ha-
bent de statu minoris. cap. 33.
num. 10

Tutor vendere non potest, si Præ-
tor obligare permiserit, aut e-
contra. c. 33. n. 25

Tutor sine solemnitatibus requi-
sitis bona minorum alienans
dicitur esse in dolo, & contra
eum in litem juratur, & extra
ordinem punitur. ibid. n. 64

Tutor an sine decreto bona mino-
ris immobilia alienare possit,
vel transferre in eum, à quo
minore ea habuit. ibid. n. 79

Tutor vendere non potest rem
pupilli sine necessitate & ju-
dicis decreto, alioqui tenetur
ad restitutionem pretii. ibid.
num. 109

Tutor non potest vendere redi-
tum minori debitum sine de-
creto. ibid. n. 123

Tutor non potest nomine mi-
noris sine decreto reditum an-
nuum

- nupm super se, vel bonis suis de novo constituere, vel alteri vendere, c. 33. n. 124
- Tutor potest actiones competentes ad res, quæ servando servari non possunt, cedere, c. 33. num. 174
- Tutor potest cedere actiones competentes ad fructus pecunie, ibid. n. 175
- Tutor potest alienare molendina, cum sunt in continuo periculo, ibid. n. 176
- Tutor non potest creditori pro securitate constituere hypothecam formalem, ib. n. 186
- Tutor potest res à patre pupilli prius hypothecatas solvendo primo creditori à primo liberare, & secundo creditori hypothecare sub levioribus usuris, ibid. n. 187
- Tutor alium provocare potest ad divisionem, cum est aperta via per unum ex sociis pupilli, qui provocavit ad divisionem, ibid. n. 214
- Tutor non potest compromittere de rebus minorum, ibid. n. 217
- Tutor quando de rebus minorum compromittere possit, ibid. n. 228. 232. 360
- Tutor sine decreto Prætoris de rebus pupilli transigere non potest, & quando possit, c. 33. n. 239. & aliquot seqq. late ampliat & limitatur.
- Tutor Principis donare potest, c. 33. n. 331
- Tutor potest donare causa remunerationis, ibid. n. 333
- Tutor potest magistro pupilli donare, ibid. n. 335
- Tutor potest diminuerè patrimonium minoris, pro latius ipse, c. 33. n. 340
- Tutor non potest remittere debitum pupilli liquidum, c. 33. n. 341. & quando possit, n. 342
- Tutor non potest remittere redimendi, sive contrarium conventionalis, c. 33. n. 343
- Tutor si pens ocioie labi teneat sine redemptione rei vendit præjudicat iis, quorum admittationem gessit, ib. n. 344
- Tutor non potest etiam non quidem remittere, modo tamen facile liquidari possit, ibid. n. 353
- Tutor remittere non potest exceptionem peremptoriam, c. 33. n. 354
- Tutoribus omnia iure administrationis competunt, quæ minori expediunt, ibid. n. 367
- Tutor an possit concedere debitori dilationem, ibid. n. 374
- Tutor potest impedire debitum & actionem oriri, ibid. n. 375
- Tutor potest præjudicare pupillo iure commissi nondum acceptati, ibid. n. 376
- Tutor non potest assimare Iulianum nomine pupilli, ib. 380
- Tutor solus non potest deferre iudicamentum adversario pupilli nisi deficientibus omnibus probationibus, ibid. n. 392
- Tutor non potest locare ad longum tempus, ibid. n. 396
- Tutor non potest etiam locare pro uno vel duobus annis, cum pacto, quod finis illi tenebitur eidem vel eius successoribus locare pro eodem pretio, ibid. n. 399

INDEX

Tutor licet possit venire contra
 alienationem nulliter factam
 in vita minoris, mortuo ta-
 men minore, ei succedens non
 potest venire contra eam. c. 33.
 nu. 480
 Tutor valide obligare potest bo-
 na sua propria pro evictione
 bonorum minoris, sine sole-
 mnitate alienatorum. ibid. n.
 492.
 Tutor errore lapsus vendens præ-
 dium sine decreto, & pecuni-
 am inde redactam creditoribus
 solvens, si fundum vendit
 care velit, exceptione doli re-
 pelletur, nisi offerat pecuniam
 restituere, cum medii tempo-
 ris usuris, & sumptus meliora-
 ti prædij. ibid. n. 615
 Tutor datur invitus, quia est
 munus publicum, à quo ut quis
 excusetur, requiritur aliqua
 excusatio legitima. c. 35. reg. 1.
 num. 1.
 Tutor propter litem quam cum
 pupillo habet, excusatur. c. 35.
 reg. 1. nu. 5.
 Tutor testamento datus, si pro-
 miserit patri pupilli, se admi-
 nistraturum, non excusatur.
 ibid. num. 17.
 Tutores excusantur propter nu-
 merum liberorum. ibid. num.
 46.
 Tutor pupilli non cogitur ejus-
 dem curator esse. ibid. n. 213.
 Tutor excusatur in parte, quan-
 do pupillus habet bona in al-
 lia provincia, quam in qua tu-
 tor habitat. cap. 35. reg. 1. num.
 219.
 Tutor legitimus non appellat,
 sed tantum se excusat ad tem-

pus, quæ proprie non est ex-
 cusatio. cap. 35. reg. 2. numer.
 6.
 Tutor appellatione pendente,
 de jure non administrabat, sed
 dabatur pupillo curator. c. 35.
 reg. 2. num. 7.
 Tutor in recusatione tutelæ, in-
 tra tempora præfinita omnes
 excusationes proponere de-
 bet, alioqui post non auditur
 super non petitis. cap. 35. reg. 3.
 num. 4.
 Tutori dato testamento sub con-
 ditione, non currit tempus
 quinquaginta dierum ante cō-
 ditionis eventum. ibid. nu-
 mer. 16.
 Tutor inutiliter datus testamen-
 to, vel ex persona dantis, vel
 ejus cui datur, vel ex modo
 dantis, excusatione non indi-
 get, nisi ex die confirmationis.
 c. 35. reg. 3. nu. 10.
 Tutor inimicus patris pupilli, ut
 suspectus removeretur. cap. 36.
 reg. 1.
 Tutor ut removeri possit levissi-
 ma culpa sufficit. ibid. n. 5.
 Tutor, cujus improbitas tempo-
 re testamenti patris erat inco-
 gnita, non debet à iudice con-
 firmari. ibid. n. 6.
 Tutor qui inconsiderate vel do-
 lo fecit pupillum abstinere he-
 reditate, suspectus postulatur.
 ibid. nu. 10.
 Tutor affectans administratio-
 nem bonorum, suspectus ha-
 betur, & ab administratione
 est removendus. ibid. n. 12.
 Tutor non conficiens inventa-
 rium, pro suspecto habetur. ibid.
 nu. 18, 19.

Tu

INDEX.

- Tutor quibus casibus pro suspecto habeatur. c. 36. reg. 1. num. 20. 21. 24 25. 27. 30. 32. 33. 34 35. 36. 42
- Tutor suspectus licet offerat de indemnitatem satisfactionem, tamen removetur à tutela. c. 36. reg. 1. nu. 13
- Tutor non tenetur quicquam de suo erogare, nec egenum de suo alere. c. 36. reg. 2. nu. 3
- Tutori testamentario magis confidunt jura, quam dativo. ibid. num. 12
- Tutor pauper reddita ratione repertus dives, an præsumatur factus dives de bonis pupilli. ibid. nu. 17
- Tutor removeri potest ob latam negligentiam. c. 36. reg. 3. n. 6.
- Tutor an ob levissimam culpam removeri possit. ibid. n. 8
- Tutor ob cessationem de dolo suspectus fieri potest, etiam si nihil gesserit. ibid. n. 10
- Tutor an ob solam ignaviae culpam removeri possit. ibid. nu. 11
- Tutor non potest accusari suspectus criminaliter. ibid. n. 14
- Tutor conjunctus vel consanguineus pupilli, non removetur ut suspectus, sed ei curator adiungitur. ibid. n. 15
- Tutor allegatus suspectus an possit in totum removeri, vel sit associandus, & an lite pendente super inspicione, debeat ei administratio interdici. ibid. num. 19
- Tutor non removetur, ut suspectus ob dolum extra tutelam commissam. ibid. n. 21
- Tutor ob facta atrocita non solum removetur, sed etiam punitur & quod dicatur factum atrociter. us. 6. reg. 5 n. 7. 9
- Tutor potest removeri ex officio iudicis sine accusatione. c. 36. reg. 7. nu. 4
- Tutor potest accusare contutorem suspectum, etiam si fuerit remotionis. ibid. nu. 14
- Tutor ob dolum remotionis infamatus notatur. c. 36. reg. 8 n. 10
- Tutor (nisi iudex famositatem remotionis causam exprimam) non fit infamis. ibid. nu. 15
- Tutori statim ipso jure administratio interdicitur, cum suspectus postulatur. c. 36. reg. 9. nu. 10
- Tutor non potest administrare pendente causa suspecti, sed datur curator, qui interim administrat. ibid. n. 13
- Tutori legitimo suspecto aut etiam iam damnato, non admittitur administratio. ibid. n. 14
- Tutor finita tutela tenetur curatorem petere adulo. c. 37. reg. 1. nu. 7. & c. 39. nu. 63
- Tutor pubertate pupilli tenetur tutelam reddere, id est, tutelationes reddere. cap. 37. reg. 1. num. 18
- Tutor non potest absentis bono retinere sub prætextu mortis ejusdem puberis & substitutionis, nisi probata morte. ibid. num. 20
- Tutor per errorem in officio peremptorius manens, caret periculo. ibid. nu. 43
- Tutore dato duobus impuberibus fratribus, pubertate alterius fratris solvitur tutela dativa, & impubes reincident in potestate.

INDEX

poteftatem fratris, c. 37. reg.
1. n. 66

Tutor post finitum tempus sui
officii causam ceptam ante
pubertatem prosequi potest
etiam post pubertatem. c. 37.
reg. 1. n. 74. & c. 39. n. 64

Tutor post completam tutelam
non potest agere judicari, c.
37. reg. 1. n. 77

Tutor etiam quo ad causas non
inchoatas tenetur periculo
tutelæ, si finita tutela non cu-
raverit puberi dare curato-
rem, & in eum administratio-
nem transferri, cap. 37. reg. 1.
num. 81.

Tutorum curatorumque datio,
olim ad Prætores pertinuit.
c. 37. reg. 2. n. 35

Tutoris capitis diminutione,
per quam libertas vel civitas
amittitur, perit tutela, ibid.
n. 118

Tutore bannito cum confisca-
tione bonorum tutela finitur,
ibid. n. 119

Tutoris minima capitis dimi-
nutione legitima tantum tu-
tela perit, cæteræ non pene-
unt, ib. num. 124

Tutore mortuo pupillus non li-
beratur, sed alius datur, ibid.
n. 134

Tutor debet actus sui rationem
reddere, c. 38. n. 1

Tutor debet rationes legendas
offerre cum universi actus in-
strumento, ibid. n. 4

Tutor rationes reddens tenetur
edere adversaria, id est, volu-
mina rationum, ibid. n. 6

Tutor non tenetur libros ratio-

num tradere, quos ipse con-
fecit propria manu, si ejus in-
terfir, nisi soluto eo, quod in-
terest, & facto sibi publico
acceptilationis instrumento;
ibid. n. 7

Tutor licet à testatore liberatus
fuerit à rationibus reddendis
& exigendis, tenetur tamen
reddere chartas, in quibus ra-
tiones conscriptæ fuerint, c.
38. n. 10

Tutor rationem reddens, debet
solvere reliqua, ibid. n. 13

Tutor rationem non reddens,
dicitur esse in dolo præsum-
to, imo etiam vero, & quan-
do, c. 38. n. 87

Tutoribus pluribus existentibus
unus non potest rationem
reddere sine altero, cap. 38. n.
88

Tutor rationem fructuum & re-
dituum bona fide percepto-
rum reddere debet, cap. 38.
n. 90

Tutor rationem reddere tene-
tur de non gestis, ut quia om-
miserit culpa, negligentia,
vel alias, ibid. n. 95

Tutor rationem reddere debet
de gestis post finitam tutelam,
si probetur eum administra-
tionem continuasse, ibid. n.
96

Tutor nomina debitorum taliter
præstare debet, quod si-
rint idonea tempore quo illis
creditum est, cap. 38. num. 97

Tutor tenetur, si bona nomina
ob ejus negligentiam vel non
exactionem mala facta fue-

T t c

INDEX.

- rint, nisi facti fuerint non solvendo debitores post finitam tutelam, cap. 38. n. 98
- Tutor tenetur reddere rationem post viginti annos, ibid. num. 99
- Tutor pupillum in tutela fraudans, vel rem pupilli sibi approprians, tenetur actione de rationibus distrahendis in duplum, ibid. n. 200
- Tutor pupillum in tutela fraudans, si non est solvendo, punitur extra ordinem, & si furandi animo fecerit, tenebitur furti, ibid. n. 101
- Tutor non jure datus, non tenetur, si pupillum in tutela fraudaverit, ibid. n. 102
- Tutor tenetur reddere rationem etiam non requisitus, ibid. n. 44
- Tutor statim quis est, atque ei innouit se tutorem datum, c. 39. n. 2
- Tutor qui scit se tutorem datum, & administrare cessat, suo periculo cessat, indemnemque pupillum servare tenetur, ib. num. 3
- Tutor absens datus decreto, sciens, & se non excusans, tenetur, ibid. n. 4.
- Tutor vel curator debet petere & instare, ut sibi decernatur administratio, alioqui suo periculo cessat, cap. 39. num. 7
- Tutor quando teneatur de dolo lata vel levi culpa. ibid. num. 15
- Tutor quando teneatur periculo tutelae remissive, ibid. num. 21
- Tutor tenetur faciens contra praeceptum patris pupilli, c. 39. num. 22
- Tutor vel curator negligens tueri corpus ac salutem pupilli vel furiosi, tenetur, ibid. num. 23
- Tutor in rebus pupilli de dolo lata culpa & levi tenetur, ib. num. 32
- Tutor quando teneatur de levissima culpa, ibid. num. 36. 38
- Tutoris officium est necessarium, non voluntarium, ibid. n. 43
- Tutor quando teneatur de casu fortuito. ibid. n. 44
- Tutor tenetur ad lucrum cessans, ibid. n. 45
- Tutor quando de dolo & lata culpa teneatur, cap. 39. num. 47
- Tutor & ejus heres non tenetur de levi culpa, si liberatus fuerit à redditione rationis administrationis tutelae, ibid. num. 51
- Tutor non tenetur de re minoris furto subtracta, licet fuerit in levi culpa, nisi probeatur dolus ejus, vel lata culpa. ibid. n. 52
- Tutor administrans propria auctoritate ante decretam sibi administrationem, omnino tenetur de mala administratione, ibid. n. 53
- Tutor non verus si administrat negotia pupilli, obligatur ut tutor verus, cap. 39. numero 54
- Tutor quando teneatur de lata culpa.

INDEX

culpa tantum, cap. 39. num. 55, 56

Tutor tenetur de damno dato in re alterius provinciæ, nisi curaverit ibi dari alium tutorem, c. 39. n. 57

Tutor tenetur ex die creationis, licet appellaverit, & ejus appellatio injusta fuerit pronuntiata, ibid. n. 60

Tutor si antequam verè tutor esset, pro tutore tamen negotia gesserit, deinde post coeperit ut tutor gerere, tenebitur periculo tutelæ, ibid. n. 62

Tutor qui post pubertatem gerit negotia connexa negotiis inceptis ante pubertatem, poterit conveniri actione tutelæ, etiam de his, quæ tutela finita gessit, ibid. n. 66

Tutor, qui administravit negotia pupilli, obligatur, licet in nullo auctoritatem interposuerit, ibid. n. 69

Tutores singuli & omnes tenentur in solidum, ibid. n. 93

Tutor quilibet habet potestatem in solidum administrandi, etiam si essent mille, ibid. n. 94

Tutor non jure creatus tutelam gerens, in solidum obligatur, ibid. num. 105

Tutores in communi sive administraverint sive non, æque in solidum tenentur, ibid. n. 105

Tutor in solidum conventus, tenetur ad usuras ejus, quod a contutore debetur, ibid. num. 114

Tutoribus pluribus existentibus, si quidam ex eis idonei non sint, ceteri sine dubio onerabuntur. ibid. n. 119

Tutores testamento inutiliter dati, nec decreto Prætoris confirmati, si negotia pupilli gesserint, tenentur tutelæ judicio, c. 39. n. 120

Tutores improprii, ut sunt præfecti alicujus civitatis, habent beneficium ordinis, ut prius veri tutores vel eorum heredes, & deinde fidejussores, si qui fortè accesserint, conveniantur, ibid. n. 123

Tutor munitus exceptione transactionis, si non excipiat de transactione, sed patiatur se conveniri, & excusius reperiatur non solvendo, alter non liberabitur, ibid. n. 129

Tutor non tenetur ex facto contutoris, qui fuit solvendo tempore depositæ sive finitæ administrationis, cap. 39. num. 130

Tutores habent beneficium divisionis, sive omnes administraverint, sive non, cap. 39. num. 157

Tutores habent beneficium divisionis, si e sint testamentarii legitimi vel dativi, ibid. n. 159

Tutor quando non habeat beneficium divisionis, cap. 39. num. 160

Tutor conventus ex communi dolo, si non excipiat de beneficio divisionis, sed per viam petitionis petat tale beneficium, implorando ad hoc officium judicis, an habeat beneficium divisionis, ibid. n. 162

Tutor conventus ex communi dolo, an habeat beneficium divisionis, ibid. n. 164

INDEX.

Tutor non exigens satisfactio-
nem à contutore suo ; rem
pupilli salvam fore, videns
eum non esse solvendo, inso-
lidum tenetur, ibid. n. 171

Tutor contutorem suum susce-
ptum dolose non faciens re-
moveri, in solidum tenetur,
ibid. n. 172

Tutor tarde rationem suspicio-
nis movens, cum alter contu-
tor non solvendo effectus ef-
ficeret, in solidum tenetur, ibid.
n. 173

Tutor si suspicionis causam a-
gendo, sua sponte jura pupil-
li prodiderit, colludendo
cum suspecto, & patiente se
ab eo superari, in solidum te-
netur, ibid. n. 174

Tutor qui tutelam gessit prius
est conveniendus quam ille,
qui non gessit, ibid. n. 178

Tutor qui si gessit solvendo non
est, tenetur qui non gessit in-
solidum, nec est locus bene-
ficio ordinis, ibid. n. 195

Tutor matri pupilli, vel avo ad-
ministracionem committens,
& ab eis indemnitas promif-
sionem recipiens, officio fini-
to convenitur, sed ipse ab eis
conservabitur indemnus, ibid.
n. 213.

Tutores omnes & eorum here-
des coram uno eodemque ju-
dice debent conveniri ex ea-
dem tutela, ibid. n. 216

Tutor obligatur in singulas res,
& tempora, ibid. n. 221.

Tutori non imputatur damnum
absque sui culpa contingens,
ibid. n. 244

Tutor ignorans se tutorem da-
tum, tutelæ non subicitur,
ibid. n. 246

Tutor datus inutiliter testamen-
to non tenetur de periculo an-
te confirmationem continen-
gente, ibid. n. 248

Tutor gerente negotia puberis,
vel ejus qui nondum natus
est, non agitur adversus eum
protutelæ, sed actione nego-
riorum gestorum, n. 249

Tutor quid actione tutelæ con-
traria à pupillo, vel ejus he-
redibus repetere possit, vel
non, c. 40. per tot.

V

Valerius Maximus quo tem-
pore floruerit, c. 5. n. 101

Valetudo adversa an faciat
quem inhabilem ut à judice
tutor dari non possit, cap. 23.
n. 29

Valetudo adversa est justa excu-
sationis causa à tutela, c. 35.
reg. 1. n. 145

Valetudo adversa excusat arbi-
trum, & judicem à sententia,
dicenda, ibid. n. 146

Valetudo adversa est justa excu-
satio vadimonii deserti, ibid.
n. 147

Valetudo adversa est justa causa
alienationis mutandi judicii
causa facta, ibid. n. 148

Valetudo adversa est excusatio
longioris moræ ejus qui Re-
publicæ causa abest, ibid. n.
149

Valetudo adversa excusat eman-
so-rem militem, ibid. n. 150

Va-

INDEX

Valetudo tam à suscepta, quam à nova tutela excusat. *ibid.* n. 152

Venter heres institui potest, c. 8. n. 3

Verisimilitudo maximè attendenda est in materia probationis & præsumptionis, c. 10. n. 27

Vestes infantiles, c. 5. n. 25

Vesticeps & investiceps, c. 9. n. 122, 223

Vicarii qui, c. 27. n. 34

Viduæ difficulter abstinent ab actu venereo, c. 15. n. 118

Vir & uxor ad imparia non iudicantur, sed statutum in uno, militat & in alio. *ibid.* n. 113.

Viro olim permissum fuit uxorem adulterantem impunè occidere, sed non e contra. *ib.* n. 125

Viro alienante rem dotalem contra juris prohibitionem, poterit avocari etiam constante matrimonio, c. 33. n. 90

Vis publica vel privata, quando dicatur, & quæ sit poena vim inferentis, c. 36. reg. 1. n. 29

Vitrici bona pro mala administratione matris tutricis con-
volantis ad secundas nuptias,
sunt tacitè obligata filiis pri-

mi matrimonii, c. 31. eff. 2. n. 35

Ultrajectum est caput aliarum civitatum usdem provinciae, c. 3. n. 12

Ultrajecti nuptæ nullos actus judiciales faciunt sine marito, vel tutore electo, *ibid.* n. 46.

Ultrajectinum statutum declaratur, rubrica 28. artic. 6. c. 18. n. 31. & c. 33. n. 38. & c. 37. re. 1. n. 87, 88

Voluntas in specie fortior & potentior, c. 9. n. 71

Voluntas hominis talis præsuntur, qualis ex factis colligi potest, c. 32. reg. 5. n. 66

Voluntas testatoris ex actu nullo declaratur, c. 33. n. 29

Voluntas ex non facto declaratur, *ibid.* n. 536

Voluntas testatoris ubique servanda est, c. 37. reg. 2. n. 134. propter Voluntatem testatoris servandam receditur quandoque à verborum proprietate, c. 37. n. 155

Usufructuarius tenetur facta testata servare, quando impensa est modica, c. 32. reg. 9. n. 265

Uxor potest repetere dotem marito constante matrimonio vergente ad inopiam, c. 36. reg. 1. num. 9

FINIS.

